

Holy Bible

Aionian Edition®

**Sveto pismo Kralja Jakoba
Slovene King James Bible 1769**

AionianBible.org
Prva neprevedena Biblij na svetu
100% prosto za kopiranje in tiskanje
poznana tudi kot "Vijolièna Biblij "

Holy Bible Aionian Edition ®
Sveto pismo Kralja Jakoba
Slovene King James Bible 1769

Creative Commons Attribution-No Derivatives 4.0, 2018-2021

Text source: Crosswire.org

Source copyright: Public Domain

Marjan Šavli and Barbara Hojkar Šavli, marjan.savli@gmail.com, 1769

Formatted by Speedata Publisher version 4.3.5 on 2/14/2021

100% Free to Copy and Print

<http://AionianBible.org>

Published by Nainoia Inc

<http://Nainoia-Inc.signedon.net>

We pray for a modern public domain translation in every language

Report content and format concerns to Nainoia Inc

Volunteer help is welcome and appreciated!

Celebrate Jesus Christ's victory of grace!

Predgovor

Slovenščina at AionianBible.org/Preface

The *Holy Bible Aionian Edition* ® is the world's first Bible *un-translation!* What is an *un-translation?* Bibles are translated into each of our languages from the original Hebrew, Aramaic, and Koine Greek. Occasionally, the best word translation cannot be found and these words are transliterated letter by letter. Four well known transliterations are *Christ*, *baptism*, *angel*, and *apostle*. The meaning is then preserved more accurately through context and a lexicon. The Aionian Bible un-translates and instead transliterates ten additional Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies.

The first three words are *aiōn*, *aiōnios*, and *aīdios*, typically translated as *eternal* and also *world* or *eon*. The Aionian Bible is named after an alternative spelling of *aiōnios*. Consider that researchers question if *aiōn* and *aiōnios* actually mean *eternal*. Translating *aiōn* as *eternal* in Matthew 28:20 makes no sense, as all agree. The Greek word for *eternal* is *aīdios*, used in Romans 1:20 about God and in Jude 6 about demon imprisonment. Yet what about *aiōnios* in John 3:16? Certainly we do not question whether salvation is *eternal*! However, *aiōnios* means something much more wonderful than infinite time! Ancient Greeks used *aiōn* to mean *eon* or *age*. They also used the adjective *aiōnios* to mean *entirety*, such as *complete* or even *consummate*, but never infinite time. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs. So *aiōnios* is the perfect description of God's Word which has *everything* we need for life and godliness! And the *aiōnios* life promised in John 3:16 is not simply a ticket to *eternal* life in the future, but the invitation through faith to the *consummate* life beginning now!

The next seven words are *Sheol*, *Hadēs*, *Geenna*, *Tartaroō*, *Abyssos*, and *Limnē Pyr*. These words are often translated as *Hell*, the place of eternal punishment. However, *Hell* is ill-defined when compared with the Hebrew and Greek. For example, *Sheol* is the abode of deceased believers and unbelievers and should never be translated as *Hell*. *Hadēs* is a temporary place of punishment, Revelation 20:13-14. *Geenna* is the Valley of Hinnom, Jerusalem's refuse dump, a temporal judgment for sin. *Tartaroō* is a prison for demons, mentioned once in 2 Peter 2:4. *Abyssos* is a temporary prison for the Beast and Satan. Translators are also inconsistent because *Hell* is used by the King James Version 54 times, the New International Version 14 times, and the World English Bible zero times. Finally, *Limnē Pyr* is the Lake of Fire, yet Matthew 25:41 explains that these fires are prepared for the Devil and his angels. So there is reason to review our conclusions about the afterlife destinies of mankind and fallen angels.

This *un-translation* helps us to see these ten underlying words in context. The original translation is unaltered and a note is added to 63 Old Testament and 200 New Testament verses. To help parallel study and Strong's Concordance use, apocryphal text is removed and most variant verse numbering is mapped to the English standard. We thank our sources at eBible.org, unbound.Biola.edu, Crosswire.org, and NHEB.net. The Aionian Bible is copyrighted with creativecommons.org/licenses/by-nd/4.0, allowing 100% freedom to copy and print, if respecting source copyrights. Check the Reader's Guide and read online at AionianBible.org and with the Android App. Why purple? King Jesus' Word is royal... and purple is the color of royalty!

Vsebina

STARΑ ZAVEZA

1 Mojzes	11
2 Mojzes	35
3 Mojzes	55
Jozue	70
Sodniki	82
Ruta	94
1 Samuel	96
2 Samuel	112
Nehemija	125
Estera	132
Psalmi	136
Pregovori	165
Pridigar	175
Visoka pesem	179
Izajia	181
Jeremija	204
Žalostinke	231
Ezekiel	234
Daniel	258
Ozej	266
Joel	270
Amos	272
Abdija	275
Jona	276
Mihej	277
Nahum	279
Habakuk	280
Sofonija	281
Agej	283
Zaharija	284
Malahija	288

NOVA ZAVEZA

Matej	293
Marko	308
Luka	318
Janez	334
Apostolska dela	346
Rimljanom	362
1 Korinčanom	369
2 Korinčanom	375
Galačanom	379
Efežanom	382
Filipljjanom	385
Kološanom	387
1 Tesaloničanom	389
2 Tesaloničanom	391
1 Timoteju	392
2 Timoteju	394
Titu	396
Filemonu	397
Hebrejcem	398
Jakob	403
1 Peter	405
2 Peter	407
1 Janez	409
2 Janez	411
3 Janez	412
Juda	413
Razodetje	414

DODATEK

Vodnik za Bralce
Slovarèek
Zemljevidi
Ilustracije, Doré

STARA ZAVEZA

Tako je izgnal človeka; in na vzhodu edenskega vrta namestil kerube in ognjen meč,
ki obrača vsako pot, da varuje pot do drevesa življenja.

1 Mojzes 3:24

1 Mojzes

1 V začetku je Bog ustvaril nebo in zemljo. 2 In zemlja je bila brez oblike ter prazna; in tema je bila na obličju globin. In Božji Duh se je premikal na obličju vodá. 3 In Bog je rekel: „Naj bo svetloba;“ in bila je svetloba. 4 In Bog je videl svetloba, da je bila dobra: in Bog je ločil svetlobo od teme. 5 In Bog je svetlobo imenoval Dan, temo pa je imenoval Noč. In večer in jutro sta bila prvi dan. 6 In Bog je rekel: „Naj bo nebesni svod na sredi vodá in naj razdeli vode od vodá.“ 7 In Bog je naredil nebesni svod in razdelil vode, ki so bile pod nebesnim svodom od vodá, ki so bile nad nebesnim svodom: in bilo je tako. 8 In Bog je nebesni svod imenoval Nebo. In večer in jutro sta bila drugi dan. 9 In Bog je rekel: „Naj bodo vode pod nebom zbrane skupaj na en kraj in naj se pojavi kopna zemlja:“ in bilo je tako. 10 In Bog je kopno zemljo imenoval Zemlja; zbiranje skupnih vodá pa je imenoval Morja: in Bog je videl, da je bilo dobro. 11 In Bog je rekel: „Naj zemlja rodi travo, zelišče, ki obrodi seme in sadno drevo, ki obrodi sad po svoji vrsti, čigar seme je v njem samem na zemlji:“ in bilo je tako. 12 In zemlja je rodila travo in zelišče, ki je obrodilo seme po svoji vrsti in drevo, ki je obrodilo sad po svoji vrsti, čigar seme je bilo v njem samem: in Bog je videl, da je bilo dobro. 13 In večer in jutro sta bila tretji dan. 14 In Bog je rekel: „Naj bodo svetlike na nebesnem svodu neba, da razdelijo dan od noči; in naj bodo za znamenja in za letne dobe in za dneve in leta: 15 in naj bodo za svetlike na nebesnem svodu neba, da na zemljo dajejo svetobo:“ in bilo je tako. 16 In Bog je naredil dve veliki luči; in večjo luč, da vlada dnevnu in manjšo luč, da vlada noči: naredil je tudi zvezde. 17 In Bog jih je postavil na nebesni svod neba, da na zemljo dajejo svetobo 18 in da vladajo nad dnevom in nad nočjo in da ločijo svetobo od teme: in Bog je videl, da je bilo dobro. 19 In večer in jutro sta bila četrti dan. 20 In Bog je rekel: „Naj vode obilno rodijo gibljivo ustvarjeno bitje, ki ima življenje in perjad, da lahko leti nad zemljoi in odpri tem nebesnem svodu neba.“ 21 In Bog je ustvaril velikanske kite in vsako živo ustvarjeno bitje, ki se giblje, katera so vode obilno rodile po svoji vrsti in vsako krilato perjad po svoji vrsti: in Bog je videl, da je bilo dobro. 22 In Bog jih je blagoslovil, rekoč: „Bodite rodovitne in se množite ter napolnite vode in morjih in naj se perjad pomnoži na zemlji.“ 23 In večer in jutro sta bila peti dan. 24 In Bog je rekel: „Naj zemlja rodi živo ustvarjeno bitje po svoji vrsti, živino in plazečo stvar in žival zemlje po svoji vrsti:“ in bilo je tako. 25 In Bog je naredil žival zemlje po svoji vrsti in živino po svoji vrsti in vsako stvar, ki se plazi po zemlji, po svoji vrsti: in Bog je videl, da je bilo dobro. 26 In Bog je rekel: „Naredimo človeka po naši podobi, po naši podobnosti: in naj imata gospodstvo nad ribami morja in nad zračno perjadom in nad živino in nad vso zemljijo in nad vsako plazečo stvarjo, ki se plazi na zemlji.“ 27 Tako je Bog ustvaril človeka po svoji lastni podobi, po Božji podobi ga je ustvaril Bog; moškega in žensko ju je ustvaril. 28 Bog ju je blagoslovil in Bog jima je rekel: „Bodite rodovitna in se množita in napolnita zemljo ter jo podjarmita: in imejte gospodstvo nad ribami morja in nad zračno perjadom in nad vsako živo stvarjo, ki se giblje na zemlji.“ 29 In Bog je rekel: „Glejta, dal sem vama vsako zeleno zelišče, ki obrodi seme, ki je na obličju vse zemlje in vsako drevo, na katerem je sad drevesa, ki obrodi seme; naj vama bo to za hrano. 30 In vsaki zemeljski živali in vsaki zračni perjad in vsaki stvari, ki se plazi na zemljiji, v kateri je življenje, sem dal za hrano vsako zeleno zelišče:“ in bilo je tako. 31 In Bog je videl vsako stvar, ki jo je naredil, in glej, bilo je zelo dobro. In večer in jutro sta bila šesti dan.

2 Tako sta bila končana nebesni svod in zemlja in vsa njuna vojska. 2 In na sedmi dan je Bog končal svoje delo, ki ga je naredil; in na sedmi dan je počival od vsega svojega dela, ki ga je naredil. 3 In Bog je blagoslovil sedmi dan ter ga posvetil: zato, ker je na ta [dan] počival od vsega svojega dela, ki ga je Bog ustvaril in naredil. 4 To so rodoi od nebesnega svoda in zemlje, ko so bili ustvarjeni, na dan, ko je Gospod Bog naredil zemljo in nebesni svod 5 in vsako poljsko rastlino, preden je bila na zemlji in vsako poljsko zelišče, preden je zraslo: kajti Gospod Bog na zemljo ni povzročil deževanja in ni bilo človeka, da orje tla. 6 Toda meglica se je dvigala iz zemlje in namakala celotno obličje tal. 7 In Gospod Bog je iz prahu tal oblikoval človeka in v njegove nosnice vdihnil dih življenja; in človek je postal živa duša. 8 In Gospod Bog je zasadil vrt proti vzhodu in tja je postavil človeka, katerega je oblikoval. 9 In Gospod Bog je naredil, da iz tal zraste vsako drevo, ki je prijetno očem, in dobro za hrano; tudi drevo življenja v sredi vrta in drevo spoznanja dobrega in zla. 10 In reka je izvirala iz Edena, da namaka vrt; in od tam je bila razdeljena in nastala v štiri rečne izvire. 11 Ime prve je Pišón: to je ta, ki obkroža celotno deželo Havilá, kjer je zlato; 12 in zlato te deželee je dobro: tam je bdelij in kamen oniks. 13 In ime druge reke je Gihon: ta ista je ta, ki obkroža celotno deželo Etiopijo. 14 In ime tretje reke je Hidekel: to je ta, ki gre proti vzhodu Asirije. In četra reka je Evfrat. 15 In Gospod Bog je vzel človeka ter ga postavil v edenski vrt, da ga priezije in da ga varuje. 16 In Gospod Bog je naročil človeku, rekoč: „Od vsakega vrtnega drevesa lahko prosto ješ: 17 toda od drevesa spoznanja dobrega in zla, ne smeš jesti od njega: kajti na dan, ko boš od njega jedel, boš zagotovo umrl.“ 18 In Gospod Bog je rekel: „To ni dobro, da bi bil človek sam; naredil mu bom pomoč, primerno zanj.“ 19 In iz tal je Gospod Bog oblikoval vsako poljsko žival in vsako zračno perjad; in jih privedel k Adamu, da vidi, kako jih bo poimenoval: in kakorkoli je Adam vsako živo ustvarjeno bitje poimenoval, to je bilo njeno ime. 20 In Adam je dal imena vsej živini in zračni perjadi in vsaki poljski živali; toda za Adama ni bilo najti pomoči, primerne zanj. 21 In Gospod Bog je povzročil, da je na Adama padlo globoko spanje in je zaspal: in vzel je eno izmed njegovih reber ter namesto le-tega zaprli meso; 22 in [iz] rebra, ki ga je Gospod Bog vzel iz človeka, je naredil žensko in jo privedel k človeku. 23 In Adam je rekel: „To je sedaj kost iz mojih kosti in meso iz mojega mesa: imenovala se bo Ženska, ker je bila vzeta iz Moškega.“ 24 Zatorej bo moški zapustil svojega očeta in svojo mater in se bo trdno pridružil svoji ženi: in oba bosta eno meso. 25 In oba sta bila naga, mož in njegova žena in ni ju bilo sram.

3 Torej kača [pa] je bila bolj premetena kakor katerakoli izmed poljskih živali, ki jih je Gospod Bog naredil. In rekla je ženski: „Da, ali je Bog res rekel: ‚Ti ne boš jedla od vsakega drevesa v vrtu?‘“ 2 In ženska je rekla kači: „Midva lahko jeva od sadja vrtnih dreves: 3 toda od sadu drevesa, ki je v sredi vrta, je Bog rekel: ‚Ne bosta jedla od njega niti se ga ne bosta dotikala, da ne bi umrl.‘“ 4 In kača je ženski rekla: „Zagotovo ne bosta umrla: 5 kajti Bog ve, da se bodo na dan, ko bosta od njega jedla, vajine oči potem odprle in bosta kakor bogovi, poznavajoč dobro in zlo.“ 6 Ko je ženska videla, da je bilo drevo dobro za jed in da je bilo prijetno očem in da si je drevesa želeti, da naredi nekoga modrega, je vzela od njegovega sadu in jedla ter dala tudi svojemu soprogu, [ki je bil] z njo; in on je jedel. 7 In oči obeh so bile odprte in spoznala sta, da sta bila naga; in sešila sta si skupaj figove liste ter si naredila predpasnika. 8 In zaslišala sta šum Gospoda Boga, ki je v svežini dneva hodil po vrtu: in Adam ter njegova žena sta se pred prisotnostjo Gospoda Boga skrila med vrtna drevesa. 9 In Gospod

Bog je zaklical Adamu ter mu rekel: „Kje si?“ **10** Rekel je: „Zaslišal sem tvoj šum v vrtu in sem se zbal, ker sem bil nag; in sem se skril.“ **11** In on rekel je: „Kdo ti je povedal, da si bil nag? Ali si jedel od drevesa, od katerega sem ti zapovedal, da ne bi smel jesti?“ **12** Človek je rekel: „Ženska, ki si jo dal, da je z menoj, ona mi je dala od drevesa in sem jedel.“ **13** Gospod Bog je rekel ženski: „Kaj je to, kar si storila?“ In ženska je rekla: „Kača me je preslepila in sem jedla.“ **14** In Gospod Bog je rekel kači: „Ker si to storila, si prekleta nad vso živino in nad vsako poljsko živaljo; po svojem trebuhu boš šla in prah boš jedla vse dni svojega življenja: **15** in postavil bom sovraštvo med teboj in žensko in med tvoj zarod in njen zarod; poškodoval bo tvojo glavo, ti pa boš poškodovala njegovo peto.“ **16** Ženski je rekel: „Silno bom pomnožil tvojo bridkost in tvoje spočetje; v bridkosti boš rojevala otroke; in tvoje hrepenenje bo k tvojemu soprogu in on bo vladal nad teboj.“ **17** Adamu pa je rekел: „Ker si prisluhnihal glasu svoje žene in si jedel od drevesa, o katerem sem ti zapovedal, rekoč: ‚Ti ne boš jedel od njega: ‚prekleta so tla zaradi tebe; v bridkosti boš jedel od le-teh vse dni svojega življenja; **18** tudi trnje in osat ti bodo obrodila; in poljsko zelišče boš jedel; **19** v potu svojega obraza boš jedel kruh, dokler se ne vrneš v tla, kajti od tam si bil vzeti: kajti prah si in v prahu se boš vrnili.“ **20** Adam je svojo ženo imenoval Eva; ker je bila mati vseh živih. **21** Adamu in njegovi ženi je Gospod Bog naredil plašča iz kož ter ju oblekel. **22** In Gospod Bog je rekel: „Glej, človek je postal kakor eden izmed nas, da pozna dobro in zlo: in sedaj, da ne iztegne svoje roke in vzame tudi od drevesa življenja ter jé in živi na veke,“ **23** ga je Gospod Bog zato odposiljal iz edenskega vrta, da orje tla, iz katerih je bil vzeti. **24** Tako je izgnal človeka; in na vzhodu edenskega vrta namestil kerube in ognjen meč, ki obrača vsako pot, da varuje pot do drevesa življenja.

4 Adam je spoznal svojo ženo Evo; in spočela je ter rodila Kajna in rekla: „Dobila sem človeka od Gospoda.“ **2** In ponovno je rodila njegovega brata Abela. In Abel je bil čuvaj ovc, toda Kajn je bil orač tal. **3** In tekom časa se je pripetilo, da je Kajn od sadu tal prinesel daritev Gospodu. **4** In tudi Abel je prinesel prvence od svojega tropa in od njihove tolšče. In Gospod je imel spoštovanje do Abela in njegove daritve: **5** toda do Kajna in njegove daritve [pa] ni imel spoštovanja. In Kajn je bil zelo ogorčen in njegovo obličeje je upadlo. **6** In Gospod je rekel Kajnu: „Zakaj si ogorčen? In zakaj je tvoje obličeje upadlo? **7** Če delaš dobro ali ne boš sprejet? In če ne delaš dobro, greh leži pri vratih. In njegovo hrepenenje naj bo k tebi, ti pa boš vladal nad njim.“ **8** In Kajn je govoril s svojim bratom Abelom, in ko sta bila na polju, se je pripetilo, da se je Kajn dvignil zoper svojega brata Abela in ga usmrtil. **9** In Gospod je rekel Kajnu: „Kje je tvoj brat Abel?“ On pa je rekel: „Ne vem. Ali sem jaz čuvaj svojega brata?“ **10** In rekel je: „Kaj si storil? Glas krvi tvojega brata iz tal vprije k meni. **11** In sedaj si preklet pred zemljo, ki je odprla svoja usta, da iz tvoje roke sprejme kri tvojega brata; **12** ko boš oral tla, ti odslej ne bodo obrodila svoje moči; na zemlji boš ubežnik in potepuh.“ **13** In Kajn je Gospodu rekel: „Moja kazen je večja, kakor jo lahko prenesem. **14** Glej, danes si me napodil izpred obličja zemelje; in skrit bom pred tvojim obličjem; in na zemlji bom ubežnik ter potepuh; in zgodilo se bo, da me bo ubil vsakdo, ki me najde.“ **15** In Gospod mu je rekel: „Zatorej kdorkoli ubije Kajna, bo nanj nadeto sedemkratno maščevanje.“ In Gospod je na Kajna namestil znamenje, da kdorkoli ga najde, ga ne bi ubil. **16** In Kajn je odšel izpred Gospodove prisotnosti in prebival v deželi Nod, vzhodno od Edena. **17** In Kajn je spoznal svojo ženo; in spočela je ter rodila Henoha: in zgradil je mesto in ime mesta imenoval Henoh, po imenu svojega sina. **18** In Henohu se je rodil Irád: in Irád je zaplodil Mehujaél: in Mehujaél je zaplodil

Metušaél: in Metušaél je zaplodil Lameha. **19** In Lameh si je vzel dve ženi: ime prve je bilo Ada, ime druge pa Cila. **20** In Ada je rodila Jabála: on je bil oče teh, ki prebivajo v šotorih in teh, ki imajo živino. **21** In ime njegovega brata je bilo Jubál: bil je oče vseh teh, ki prijema harfo in piščal. **22** Cila pa je rodila tudi Tubál Kajina, učitelja vsakega rokodelca z bronom in železom: in Tubál Kajinova sestra je bila Naáma. **23** In Lameh je rekel svojima ženama, Adi in Cili: „Poslušajta moj glas: vidve, Lamehovi ženi, prisluhnita mojemu gorovu: kajti umoril sem človeka, ki mi prizadeva rane in mladeniča, za mojo rano.“ **24** Če bo Kajn sedemkrat maščevan, resnično, Lameh [pa] sedeminsedemdesetkrat.“ **25** In Adam je spet spoznal svojo ženo; in rodila je sina in njegovo ime je imenovala Set: „Kajti Bog,“ je rekla, „mi je določil drugega potomca namesto Abela, katerega je usmrtil Kajn.“ **26** In Setu, tudi njemu se je rodil sin; in njegovo ime je imenoval Enóš: potem so ljudje začeli klicati Gospodovo ime.

5 To je knjiga Adamovih rodov. Na dan, ko je Bog ustvaril človeka, ga je naredil po Božji podobnosti; **2** moškega in žensko ju je ustvaril; in ju blagoslovil in njuno ime imenoval Adam, na dan, ko sta bila ustvarjena. **3** In Adam je živel sto trideset let in zaplodil sina po svoji lastni podobnosti, po svoji podobi: in imenoval ga je Set: **4** in Adamovih dni, potem ko je zaplodil Seta, je bilo osemsto let: in zaplodil je sinove in hčere: **5** in vseh dni, ko je Adam živel, je bilo devetsto trideset let: in je umrl. **6** In Set je živel sto pet let ter zaplodil Enóša: **7** in potem, ko je Set zaplodil Enóša, je živel osemsto sedem let ter zaplodil sinove in hčere: **8** in vseh Setovih dni je bilo devetsto dvanajst let: in je umrl. **9** In Enóš je živel devetdeset let ter zaplodil Kenána: **10** in potem, ko je Enóš zaplodil Kenána, je živel osemsto petnajst let ter zaplodil sinove in hčere: **11** in vseh Enóševih dni je bilo devetsto pet let: in je umrl. **12** In Kenán je živel sedemdeset let ter zaplodil Mahalaléa: **13** in potem, ko je Kenán zaplodil Mahalaléa, je živel osemsto štirideset let ter zaplodil sinove in hčere: **14** in vseh Kenánovih dni je bilo devetsto deset let: in je umrl. **15** In Mahalalél je živel petinšestdeset let ter zaplodil Jereda: **16** in potem, ko je Mahalalél zaplodil Jereda, je živel osemsto trideset let ter zaplodil sinove in hčere: **17** in vseh Mahalalélovih dni je bilo osemsto petindevetdeset let: in je umrl. **18** In Jered je živel sto dvainšestdeset let ter zaplodil Henoha: **19** in potem, ko je Jered zaplodil Henoha, je živel osemsto let ter zaplodil sinove in hčere: **20** in vseh Jeredovih dni je bilo devetsto dvainšestdeset let: in je umrl. **21** In Henoh je živel petinšestdeset let ter zaplodil Matuzalema: **22** in potem, ko je Henoh zaplodil Matuzalema, je tristo let hodil z Bogom ter zaplodil sinove in hčere: **23** in vseh Henohovih dni je bilo tristo petinšestdeset let: **24** in Henoh je hodil z Bogom: in ni ga bilo; kajti Bog ga je vzel. **25** In Matuzalem je živel sto sedeminosemdeset let ter zaplodil Lameha: **26** in potem, ko je Matuzalem zaplodil Lameha, je živel sedemsto dvainosemdeset let ter zaplodil sinove in hčere: **27** in vseh Matuzalemovih dni je bilo devetsto devetinšestdeset let: in je umrl. **28** In Lameh je živel sto dvainosemdeset let ter zaplodil sina: **29** in njegovo ime je imenoval Noe, rekoč: „Ta isti nas bo tolažil, glede našega dela in garanja naših rok, zaradi tal, ki jih je Gospod preklen.“ **30** In potem, ko je Lameh zaplodil Noeta, je živel petsto petindevetdeset let ter zaplodil sinove in hčere: **31** in vseh Lamehovih dni je bilo sedemsto sedeminsedemdeset let: in je umrl. **32** In Noe je bil star petsto let: in Noe je zaplodil Sema, Hama ter Jafeta.

6 In pripetilo se je, ko so se na obličju zemelje ljudje začeli množiti in so se jim rojevale hčere, **2** da so Božji sinovi videli človeške hčere, da so bile lepe; in so si jih jemali za žene od vseh, ki so si jih izbrali. **3** In Gospod je rekел: „Moj duh se ne bo vedno preprial

s človekom, kajti on je prav tako meso: vendar bo njegovih dni sto dvajset let.“ **4** Takrat, v tistih dneh, so bili na zemlji velikani; in tudi potem, ko so Božji sinovi vstopali noter v človeške hčere in so jim te rodile otroke, so ti isti postali mogočni možje, ki so bili iz davnine, možje z ugledom. **5** Bog pa je videl, da je bila človekova zlobnost na zemlji velika in da je bila vsaka miselna zamisel njegovega srca nenehno samo zla. **6** In to je pokesalo Gospoda, da je na zemlji naredil človeka in to ga je užalostilo pri njegovem srcu. **7** In Gospod je rekel: „Uničil bom človeka, ki sem ga ustvaril, izpred obličja zemlje; ‐tako človeka kakor žival in plazeče stvar ter perjad neba; kajti to me je pokesalo, da sem jih naredil.“ **8** Toda Noe je našel milost v Gospodovih očeh. **9** To so Noetovi rodrovi: Noe je bil pravičen človek in popoln v svojih rodrovih in Noe je hodil z Bogom. **10** In Noe je zaplodil tri sinove: Sema, Hama in Jafeta. **11** Tudi zemlja je bila izprijetna pred Bogom in zemlja je bila napolnjena z nasiljem. **12** In Bog je pogledal na zemljo in glej, bila je izprijetna; kajti vse meso na zemlji je izpridilo svojo pot. **13** In Bog je Noetu rekel: „Konec vsega mesa je prišel predme; kajti zemlja je po njih napolnjena z nasiljem; in glej, uničil jih bom, z zemljoi [vred]. **14** Naredi nosilko iz gofrovega lesa; v nosilki boš naredil prostore in jo zunaj in znotraj zasmoli s smolo. **15** In to je oblika, po kateri jo boš naredil: dolžina nosilke bo tristo komolcev, njena širina petdeset komolcev in njena višina trideset komolcev. **16** Nosilki boš naredil okno in komolec nad tem jo boš končal; in vrata nosilke boš napravil na njeni strani; s spodnjim, drugim in tretjim nadstropjem jo boš naredil. **17** In glej, jaz, celo jaz, privedem na zemljo poplavo vodá, da uničim vse meso, v katerem je dih življenja izpod neba; in vsake stvari, ki je na zemlji, bo umrla. **18** Toda s teboj bom vzpostavil svojo zavezo; in prišel boš na nosilko, ti in tvoji sinovi in tvoja žena in žene tvojih sinov s teboj. **19** In od vsake žive stvari, od vsega mesa, boš s seboj na nosilko privedel [po] dva od vsake vrste, da jih obvaruješ žive; naj bosta samec in samica. **20** Od perjadi po njihovi vrsti in od živine po njihovi vrsti, od vsake zemeljske plazeče stvari po njeni vrsti, [po] dva od vsake sorte bosta prišla k tebi, da ju obvaruješ živa. **21** In k sebi vzemi od vse hrane, ki se jé in jo boš zbral k sebi; in ta bo za hrano zate in zanje.“ **22** Noe je storil tako; glede na vse, kar mu je Bog ukazal, je storil tako.

7 In Gospod je rekel Noetu: „Pridi ti in vsa tvoja hiša v nosilko; kajti pred seboj sem te videl pravičnega v tem rodu. **2** Od vsake čiste živali boš vzel k sebi po sedmero, samca in njegovo samico: in od živali, ki niso čiste, po dve, samca in njegovo samico. **3** Tudi od perjadi neba po sedmero, samca in samico; da na obličju vse zemlje obdrži zarod živ. **4** Kajti še sedem dni in povzročil bom, da na zemljo dežuje štirideset dni in štirideset noči; in vsako živo snov, ki sem jo naredil, bom uničil izpred obličja zemlje.“ **5** In Noe je storil glede na vse, kar mu je Gospod zapovedal. **6** In Noe je bil star šeststo let, ko je bila na zemlji poplava vodá. **7** In Noe je zaradi poplavnih vodá vstopil v nosilko in njegovi sinovi in njegova žena in žene njegovih sinov z njim. **8** Od čistih živali in od živali, ki niso čiste in od perjadi in od vsake stvari, ki se plazi na zemlji, **9** so po dve in dve vstopile k Noetu v nosilko, samec in samica, kakor je Bog zapovedal Noetu. **10** Po sedmih dneh pa se je pripetilo, da so bile na zemlji poplavne vode. **11** V šeststotem letu Noetovega življenja, v drugem mesecu, sedemnajsti dan meseca, istega dne so izbruhnili vsi studenci velike globine in okna neba so bila odprta. **12** In dež je bil na zemlji štirideset dni in štirideset noči. **13** In prav isti dan so vstopili v nosilko Noe ter Sem in Ham in Jafet, Noetovi sinovi in Noetova žena in z njim tri žene njegovih sinov; **14** oni in vsaka žival po njeni vrsti in vsa živila po njeni vrsti in vsako plazeče stvar, ki se plazi na zemlji, po njeni vrsti in vsaka

perjad po njeni vrsti, vsaka ptica od vsake sorte. **15** In vstopile so k Noetu v nosilko, [po] dve in dve od vsega mesa, v katerem je dih življenja. **16** In te, ki so vstopile, so vstopile samec in samica od vsega mesa, kakor mu je zapovedal Bog: in Gospod ga je zaprl noter. **17** In na zemlji je bila poplava štirideset dni; in vode so narasle in podpirale nosilko in dvignjena je bila nad zemljo. **18** In vode so prevladale in silno narasle na zemlji; in nosilka je plula na obličju vodá. **19** In vode so silno prevladale na zemlji; in vsi visoki hribi, ki so bili pod celotnim nebom, so bili pokriti. **20** Vode so se dvigne [in] prevladale [za] petnajst komolcev; in gore so bile pokrite. **21** In umrl je vse meso, ki se je gibalo na zemlji, tako od perjadi in od živine in od živali in od vsake plazeče stvari, ki se plazi na zemlji in vsakega človeka: **22** vse, v cigar nosnicah je bil dih življenja, od vsega, kar [jih] je bilo na kopni zemlji, je umrl. **23** In uničena je bila vsaka živa snov, ki je bila na obličju tal, tako človek kakor živila in plazeče stvari in perjad neba; in bile so uničene iz zemlje: in živ je ostal samo Noe in tisti, ki so bili z njim na nosilki. **24** In vode so prevladovale na zemlji sto petdeset dni.

8 In Bog se je spomnil Noeta in vsake žive stvari in vse živine, ki je bila z njim na nosilki: in Bog je naredil veter, da je šel prek zemlje in vode so se znižale; **2** tudi studenci globin in okna neba so bila ustavljeni in dež z neba je bil zadržan; **3** in vode so se nenehno vračale iznad zemlje: in po koncu sto petdesetih dni so bile vode znižane. **4** In nosilka je obstala v sedmem mesecu, na sedemnajsti dan meseca, na gorah Ararátu. **5** In vode so nenehno upadale do desetege meseca: v desetem mesecu, na prvi dan meseca, so bili vidni vrhovi gora. **6** In pripetilo se je ob koncu štiridesetih dni, da je Noe odpril okno nosilke, ki jo je naredil: **7** in izpustil krokarja, ki je letal sem ter tja, dokler se vode iznad zemlje niso posušile. **8** Od sebe je izpustil tudi golobico, da vidi, če so se vode znižale iznad obličja tal; **9** toda golobica ni našla počitka za podnožje svojega stopala in se je vrnila k njemu v nosilku, kajti vode so bile na obličju celotne zemlje: potem je iztegnil svojo roko in jo prikel ter potegnil k sebi v nosilko. **10** Okleval pa je še drugih sedem dni; in golobico ponovno izpustil iz nosilke; **11** in golobica je zvečer priletela k njemu; in glej, v njenem kljunu je bil odtrgan oljčni list: tako je Noe spoznal, da so bile vode iznad zemlje znižane. **12** Okleval je še drugih sedem dni; in izpustil golobico; ki se ni več ponovno vrnila k njemu. **13** In pripetilo se je v šeststoprem letu, v prvem mesecu, prvi dan meseca, [da] so se vode iznad zemlje posušile: in Noe je odstranil pokrivalo nosilke ter pogledal in glej, obličje tal je bilo suho. **14** In v drugem mesecu, na sedemindvajseti dan meseca, je bila zemlja suha. **15** In Bog je spregovoril Noetu, rekoč: **16** „Pojdi iz nosilke ti in tvoja žena in tvoji sinovi in žene tvojih sinov s teboj. **17** S seboj privedi vsako živo stvar, ki je s teboj od vsega mesa, tako od perjadi kakor od živine in od vsake plazeče stvari, ki se plazi na zemlji; da se bodo na zemlji lahko obilno plodili in bodo rodovitni in se množili na zemlji.“ **18** In Noe se je izkrcal in njegovi sinovi in njegova žena in žene njegovih sinov z njim: **19** vsaka žival, vsaka plazeče stvar in vsaka perjad in karkoli se plazi na zemlji, po svojih vrstah, so se izkrcali iz nosilke. **20** In Noe je zgradol otlar Gospodu; in vzel od vsake čiste živali in od vsake čiste perjadi ter na oltarju daroval žgalne daritve. **21** In Gospod je zavohal prijeten vonji; in Gospod je v svojem srcu rekel: „Zaradi človeka tal ne bom več ponovno preklet; kajti zamisel človekovega srca je zla od njegove mladosti; niti ne bom več ponovno udaril vsake žive stvari, kakor sem storil. **22** Dokler ostaja zemlja, čas setve in žetve in mraz v vročina in poletje in zima in dan in noč ne bodo prenehali.“

9 In Bog je blagoslovil Noeta in njegove sinove ter jim rekel: „Bodite rodovitni in se množite ter na novo napolnite zemljo. **2**

In strah pred vami in groza pred vami bo na vsaki zemeljski živali in na vsaki zračni perjadi, na vsem, kar se giba na zemlji in na vseh ribah morja; izročene so v vašo roko. 3 Vsaka gibajoča stvar, ki živi, naj bo hrana za vas; celo kakor zelena zelišča, sem vam izročil vse stvari. 4 Toda mesa z njegovim življenjem, ki je njegova kri, ne boste jedli. 5 In od vaših življenj bom zagotovo zahteval vašo kri; zahteval jo bom pri roki vsake živali in pri človekovim roki; pri roki brata vsakega človeka bom zahteval človekovo življenje. 6 Kdorkoli prelije človeško kri, bo po človeku preliha njegova kri: kajti človeka je naredil po Božji podobi. 7 Vi pa bodite rodovitni in se množite; na zemlji obilno obrodite in se množite na njej.“ 8 In Bog je spregovoril Noetu ter njim njegovim sinovom, rekoč: 9 „In jaz, glejte, jaz vzpostavljam svojo zavezo z vami in z vašim zarodom za vami; 10 in z vsakim živim ustvarjenim bitjem, ki je z vami, od perjadi, od živine in od vsake zemeljske živali z vami; od vsega, kar prihaja iz nosilke, do vsake zemeljske živali. 11 In z vami bom vzpostavil svojo zavezo; niti vse meso ne bo več iztrebljeno s poplavnimi vodami; niti ne bo več poplave, da uniči zemljo.“ 12 In Bog je rekel: „To je simbol zaveze, ki jo sklepam med seboj in vami in vsakim živim ustvarjenim bitjem, ki je z vami, za neprestane rodove: 13 svojo mavrico postavim v oblak in ta bo za simbol zaveze med menoj in zemljijo. 14 Zgodilo pa se bo, ko nad zemljijo pivedem oblak, da bo mavrica vidna v oblaku: 15 in spomnil se bom svoje zaveze, ki je med menoj in teboj in vsakim živim ustvarjenim bitjem od vsega mesa; in vode ne bodo več postale poplava, da uničijo vse meso. 16 V oblaku pa bo mavrica; in pogledal bom nanjo, da se bom lahko spomnil večne zaveze med Bogom in vsakim živim ustvarjenim bitjem od vsega mesa, ki je na zemlji.“ 17 In Bog je rekel Noetu: „To je simbol zaveze, ki sem jo utrdil med seboj in vsem mesom, ki je na zemlji.“ 18 In Noetovi sinovi, ki so se izkrcali iz nosilke, so bili Sem, Ham in Jafet: in Ham je Káanaanov oče. 19 To so trije Noetovi sinovi: in od njih je bila prekrita vsa zemlja. 20 In Noe je pričel biti poljedelec ter zasadil vinograd: 21 in pil od vina ter bil pijan: in bil je nag v svojem šotoru. 22 Ham, Káanaanov oče, pa je videl nagoto svojega očeta in zunaj povedal svojima dvema bratoma. 23 In Sem in Jafet sta vzelila obleko in si jo položila na obe njuni rami in šla, obrnjena nazaj, ter pokrila nagoto njunega očeta; in njuna obrazata bila obrnjena nazaj in nista videla očetove nagote. 24 In Noe se je prebudil iz svoje pijanosti ter spoznal, kaj mu je storil njegov mlajši sin. 25 In rekel je: „Preklet bodi, Káanaan; svojim bratom bo služabnik služabnikov.“ 26 In rekel je: „Blagoslovljen bodi Semov Gospod Bog; in Káanaan bo njegov služabnik. 27 Bog bo povečal Jafeta in prebival bo v Semovih šotorih; in Káanaan bo njegov služabnik.“ 28 In Noe je po poplavi živel tristo petdeset let. 29 In vseh Noetovih dni je bilo devetsto petdeset let: in je umrl.

10 To so torej rodoi Noetovih sinov, Sema, Hama in Jafeta: in tem so se po poplavi rodili sinovi. 2 Jafetovi sinovi: Gomer in Magdó in Madái in Javán in Tubál in Mešeh in Tirás. 3 In Gomerjevi sinovi: Aškenáz in Rifát in Togarmá. 4 In Javánovi sinovi: Eliáš in Taršíš, Kitjeć in Dodaním. 5 S temi so bili otoki pogonov razdeljeni po njihovih deželah; vsakdo po svojem jeziku, po svojih družinah, v svojih narodih. 6 In Hamovi sinovi: Kuš in Micrájim in Put in Káanaan. 7 In Kuševi sinovi: Sebá in Havilá in Sabtá in Ramá in Sabtehá: in Ramájeva sinova; Šebá in Dedán. 8 In Kuš je zaplodil Nimróda: začel je biti mogočnež na zemlji. 9 Bil je mogočen lovec pred Gospodom: zakaj rečeno je: „Celo kakor Nimród, mogočen lovec pred Gospodom.“ 10 Začetek njegovega kraljestva pa je bil Babel in Ereh in Akád in Kalne v šinárski deželi. 11 Iz tiste dežele je odšel proti Asúru in zgradil Ninive ter mestni Rehobót in Kelah. 12 in Resen med Ninivami in Kelahom: isto je veliko mesto. 13 In Micrájim je zaplodil Ludima in

Anamima in Lehabima in Naftíhma. 14 in Patrusima in Kasluhima, (iz katerega je prišel Filistejec) ter Kaftrima. 15 In Káana je zaplodil Sidóna, svojega prvorjenca in Heta. 16 in Jebuseja in Amoréja in Girgašejca. 17 in Hivéjca in Arkejca in Sinéjca. 18 in Arvadéjca in Cemarejca in Hamatéjca: in nato so bile družine Káanaancev razširjene. 19 Meja Káanaancev pa je bila od Sidóna, ko prideš v Gerár, do Gaze; kot greš v Sódomo in Gomóro in Admo in Cebojím, celo do Leše. 20 To so Hamovi sinovi po svojih družinah, po svojih jezikih in svojih deželah in po svojih narodih. 21 Tudi Semu, očetu vseh Eberjevih otrok, Jafetovemu starejšemu bratu, celo njemu so bili rojeni otroci. 22 Semovi otroci: Elám in Asúr in Arpahšád in Lud in Arám. 23 In Arámovi otroci: Uc in Hul in Geter in Maš. 24 In Arpahšád je zaplodil Šelaha; in Šelah je zaplodil Eberja. 25 In Eberju sta bila rojena dva sinova: enemu je bilo ime Peleg; kajti v njegovih dneh je bila zemlja razdeljena; in ime njegovega brata je bilo Joktán. 26 In Joktán je zaplodil Almodáda in Šelefa in Hacarmáveta in Jeraha. 27 in Hadoráma in Uzála in Diklá. 28 in Obála in Abimaéla in Šebá. 29 in Ofírja in Havilá in Jobába: vsi ti so bili Joktánovi sinovi. 30 In njihovo prebivališče je bilo od Meše, ko greš k Selárfu, vzhodnemu gorovju. 31 To so Semovi sinovi po svojih družinah, po svojih jezikih, po svojih dežalah, po svojih narodih. 32 To so družine Noetovih sinov po svojih rodrovih v svojih narodih: in z njimi so bili po poplavi razdeljeni narodi na zemlji.

11 Celotna zemlja pa je bila enojezična in enega govora. 2 In pripetilo se je, ko so potovali od vzhoda, da so našli ravnino v šinárski deželi; in tam prebivali. 3 In rekli so drug drugemu: „Pojdimo, delajmo opeko in jih temeljito žgimo.“ In opeko so imeli za kamen, blato pa so imeli za malto. 4 In rekli so: „Pojdimo, zgradimo si mesto in stolp, čigar vrh bo lahko segal do neba; in naredimo si ime, da ne bomo razkropljeni po obličju celotne zemlje.“ 5 Gospod pa je prišel dol, da vidi mesto in stolp, ki so ga zgradili človeški otroci. 6 In Gospod je rekel: „Glej, ljudstvo je eno in vsi imajo en jezik; in to pričnejo delati: in zdaj ne bo nič zadružano pred njimi, kar so si domislili storiti. 7 Pojdimo, gremo dol in jim tam zmešajmo njihov jezik, da ne bodo mogli razumeti govora drug drugega.“ 8 Tako jih je Gospod od tam razkropil naokoli po obličju celotne zemlje: in prenehali so graditi mesto. 9 Zato je ime tega mesta imenovano Babel; ker je tam Gospod zmešal jezik vse zemlje: in od tam jih je Gospod razkropil naokoli po obličju vse zemlje. 10 To so Semovi rodrovi: Sem je bil star sto let in dve leti po poplavi je zaplodil Arpahšáda: 11 in potem, ko je Sem zaplodil Arpahšáda, je živel petsto let ter zaplodil sinove in hčere. 12 In Arpahšád je živel petintrideset let ter zaplodil Šelaha: 13 in Arpahšád je, potem ko je zaplodil Šelaha, živel štiristo tri leta ter zaplodil sinove in hčere. 14 Šelah pa je živel trideset let ter zaplodil Eberja: 15 in Šelah je, potem ko je zaplodil Eberja, živel štiristo tri leta ter zaplodil sinove in hčere. 16 In Eber je živel štiriintrideset let ter zaplodil Pelega: 17 in Eber je, potem ko je zaplodil Pelega, živel štiristo trideset let ter zaplodil sinove in hčere. 18 In Peleg je živel trideset let ter zaplodil Reguja: 19 In Peleg je, potem ko je zaplodil Reguja, živel dvesto devet let ter zaplodil sinove in hčere. 20 In Regu je živel dvaintrideset let ter zaplodil Serúga: 21 in Regu je, potem ko je zaplodil Serúga, živel dvesto sedem let ter zaplodil sinove in hčere. 22 Serúg pa je živel trideset let ter zaplodil Nahórja: 23 in Serúg je, potem ko je zaplodil Nahórja, živel dvesto let ter zaplodil sinove in hčere. 24 Nahór pa je živel devetindvajset let ter zaplodil Teraha: 25 in Nahór je, potem ko je zaplodil Teraha, živel sto devetnajst let ter zaplodil sinove in hčere. 26 In Terah je živel sedemdeset let ter zaplodil Abrama, Nahórja in Harána. 27 Torej to so Terahovi

rodomi: Terah je zaplodil Abrama, Nahórja in Harána; in Harán je zaplodil Lota. **28** In Harán je umrl pred svojim očetom Terahom v deželi svojega rojstva, v Uru Kaldejcev. **29** In Abram in Nahór sta si vzela ženi: ime Abramove žene je bilo Sarája; in ime Nahórjeve žene Milka, hči Harána, Milkinega očeta in Jiskinega očeta. **30** Toda Sarája je bila jalova; ni imela nobenega otroka. **31** In Terah je vzel Abrama, svojega sina in vnuka Lota, Haránovega sina in svojo snaho Sarájo, ženo svojega sina Abrama; in odšli so iz Ura Kaldejcev, da gredo v kánaansko deželo; in prišli so v Harán ter tam prebivali. **32** In Terahovih dni je bilo dvesto pet let: in Terah je umrl v Haránu.

12 Gospod je torej rekel Abramu: „Pojdí ven iz svoje dežele in iz svojega sorodstva in iz hiše svojega očeta v deželo, ki ti jo bom pokazal: **2** in iz tebe bom naredil velik narod in blagoslovil te bom in tvoje ime naredil veliko; in ti boš blagoslov: **3** in blagoslovil bom tiste, ki te blagoslavljajo, in preklet tistega, ki te preklinja: in v tebi bodo blagoslovljene vse družine zemelje.“ **4** Tako je Abram odšel, kakor mu je Gospod spregovoril; in Lot je šel z njim: Abram pa je bil star petinsedemdeset let, ko je odšel iz Harána. **5** In Abram je vzel svojo ženo Sarájo in Lota, sina svojega brata ter vse njuno imetje, ki sta ga zbrala in duše, ki sta jih pridobila v Haránu; in šli so, da gredo v kánaansko deželo; in prišli so v kánaansko deželo. **6** Abram pa je šel skozi deželo do kraja Sihem, na Morejovo ravnino. In takrat je bil v deželi Kánaanec. **7** In Gospod se je prikazal Abramu ter rekel: „To deželo bom dal tvojemu potomcu: ‚in tam je zgradil oltar Gospodu, ki se mu je prikazal. **8** In od tam se je prestavil h gori na vzhodu Betela ter postavil svoj šotor in Betel je imel na zahodu, Aj pa na vzhodu: in tam je zgradil oltar Gospodu ter klícal h Gospodovemu imenu. **9** In Abram je potoval in še vedno šel proti jugu. **10** V deželi pa je bila lakota: in Abram je odšel dol v Egipt, da tam začasno prebiva; kajti lakota v deželi je bila boleča. **11** Toda pripetilo se je, ko je prišel bližu, da vstopi v Egipt, da je rekel svoji ženi Saráji: „Glej, torej vem, da si na pogled lepa ženska: **12** zato se bo zgodilo, ko te bodo Egipčani zagledali, da bodo rekli: ‚To je njegova žena: ‚in bodo mene ubili, toda tebe bodo ohranili pri življenju. **13** Reci, prosim te, [da] si moja sestra: da bo zaradi tebe lahko dobro z menoj; in bo moja duša živila zaradi tebe.“ **14** In pripetilo se je, ko je Abram prišel v Egipt, da so Egipčani zagledali žensko, da je bila zelo lepa. **15** Tudi faraonovi princi so jo videli in jo priporočili pred faraonom: in ženska je bila vzeta v faraonovo hišo. **16** In zaradi nje je [z] Abram dobro ravnal: in imel je ovce in vole in osle in sluge in dekle in oslice ter kamele. **17** Gospod pa je zaradi Abramove žene Saráje trpinčil faraona in njegovo hišo z velikimi nadlogami. **18** In faraon je poklical Abramom ter mu rekel: „Kaj je to, kar si mi storil? Zakaj mi nisi povedal, da je bila tvota žena? **19** Zakaj si rekel: ‚Moja sestra je.‘ Tako bi jo lahko vzel k sebi za ženo: zdaj torej glej svojo ženo, vzemi jo in pojdi svojo pot.“ **20** In faraon je glede njega zapovedal svojim ljudem: in poslali so ga proč in njegovo ženo in vse, kar je imel.

13 In Abram se je dvignil iz Egipta na jug, on in njegova žena in vse, kar je imel in Lot z njim. **2** Abram pa je bil zelo bogat z živino, s srebrrom in zlatom. **3** In odšel je na svoja potovanja od juga celo do Betela, na kraj, kjer je bil od začetka njegov šotor, med Betelom in Ajem; **4** na kraj z oltarjem, ki ga je tam najprej naredil: in tam je Abram klical h Gospodovemu imenu. **5** In tudi Lot, ki je odšel z Abramom, je imel trope in črede ter šotor. **6** Zemlja pa ju ni mogla podpirati, da bi lahko prebivala skupaj: kajti njuno imetje je bilo veliko, tako da nista mogla prebivati skupaj. **7** Bil pa je prepri med čredniki Abramove živine in čredniki Lotove

živine: in takrat so v deželi prebivali Kánaanci in Perizéjci. **8** In Abram je rekel Lotu: „Naj ne bo prepira, prosim te, med menoj in teboj in med mojimi čredniki in med twojimi čredniki; kajti mi smo bratje. **9** Ali ni vsa dežela pred teboj? Prosim te, loči se od mene: če boš vzel levico, potem bom odšel na desno; ali če ti odideš na desnico, potem bom jaz odšel na levo.“ **10** Lot pa je dvignil svoje oči in pogledal vso jordansko ravnino, ki je bila, preden je Gospod uničil Sódomo in Gomóro, vsepovsod dobro namakana, celo kakor Gospodov vrt, podobna egipčanskemu deželi, ko prideš do Coarja. **11** Potem si je Lot izbral vso Jordansko ravnino; in Lot je odpotoval vzhodno: in ločila sta se drug od drugega, eden od drugega. **12** Abram je prebival v kánaanski deželi, Lot pa je prebival v mestih ravnine in svoj šotor postavljal v smeri Sódome. **13** Toda Sódomski može so bili zlobni in silni grešniki pred Gospodom. **14** In Gospod je rekel Abramu, potem ko je bil Lot ločen od njega: „Dvigni torej svoje oči in poglej, od kraja, kjer si, proti severu in proti jugu in proti vzhodu in proti zahodu: **15** kajti vso deželo, ki jo vidiš, bom dal tebi in tvojemu potomstvu na veke. **16** Tvojega potomstva pa bom naredil kakor zemeljskega prahu: tako da će človek lahko prešteje zemeljski prah, potem bo prešteto tudi tvoje potomstvo. **17** Vstani, prehodi deželo po njeni dolžini in po njeni širini; kajti tebi jo bom dal.“ **18** Potem je Abram odstranil svoj šotor in prišel ter prebival na mamrejski ravnini, ki je v Hebrónu in tam zgradil oltar Gospodu.

14 In pripetilo se je v dneh šínárskega kralja Amraféla, elásarskega kralja Arjóha in elámskega kralja Kedorlaómerja in tidálškega kralja narodov; **2** da so se ti vojskovali s sódomskim kraljem Berom in goramskim kraljem Biršájem, admaškim kraljem Šináhom, cebojímskim kraljem Šemeberjem in kraljem Bele, kar je Coar. **3** Vsi ti so se skupaj srečali v Sidímski dolini, kar je slano morje. **4** Dvanajst let so služili Kedorlaómerju, in trinajst letu pa so se uprli. **5** V štirinajsttem letu pa je prišel Kedorlaómer ter kralji, ki so bili z njim in udarili Rařajevce pri Ašterót Karnájimu in Zuzéjce pri Hamu in Emejce v Šavé Kirjatájimu **6** in Horéjce na njihovi gori Seír, do El Párana, ki je poleg divjine. **7** In vrnili so se ter prišli do En Mišpáta, kar je Kadeš in udarili vso deželo Amalečanov in tudi Amoréjce, ki so prebivali v Hacecón Tamáru. **8** In odšli so sódomski kralj in goramski kralj in admaški kralj in cebojímski kralj in belaški kralj (isti je coarski); in se jim pridružili v bitki v Sidímski dolini; **9** z elámskim kraljem Kedorlaómerjem in s Tídalom, kraljem narodov in šínárskim kraljem Amraféлом in elásarskim kraljem Arjóhom; štirje kralji s petimi. **10** Sidímska dolina pa je bila polna blatinj jam; in kralja Sódome in Gomóre sta pobegnila in padla tja; tisti, ki so preostali, pa so pobegnili h goram. **11** In pobrali so vse dobrine Sódome in Gomóre in ves njihov živež ter odšli svojo pot. **12** In vzeli so Lota, sina Abramovega brata, ki je prebival v Sódomi in njegove dobrine ter odpotovali. **13** Prišel pa je nekdo, ki je pobegnil in povedal Hebrejcu Abramu; kajti prebival je na ravnini Amoréjca Mamreja, Eškólovega in Anérjevega brata: in ti so bili zavezniki z Abramom. **14** Ko je Abram slišal, da je njegov brat ujet, je oborozil tristo osemnajst svojih izurjenih služabnikov, rojenih v njegovi lastni hiši in jih zasledoval do Dana. **15** Ponoči se je razdelil zoper njih, on in njegovi služabniki, ter jih udaril in jih zasledoval do Hobe, ki je na levi roki od Damaska. **16** Vse dobrine je privedel nazaj in prav tako je privedel nazaj svojega brata Lota in njegove dobrine in tudi žene in ljudstvo. **17** Sódomski kralj pa je odšel ven, da ga sreča po njegovi vrtniti iz pokola Kedorlaómerja in kraljev, ki so bili z njim pri dolini Šavé, ki je kraljeva dolina. **18** In Melkízeden, kralj v Salemu, je prinesel kruh in vino: in bil je duhovnik najvišjega Boga. **19** In blagoslovil ga je ter rekel: „Blagoslovljen bodi Abram od najvišjega Boga, lastnika

neba in zemlje: **20** in blagoslovjen bodi najvišji Bog, ki je twoje sovražnike izročil v twojo roko.“ In on mu je dal desetine od vsega. **21** Sódomski kralj pa je rekel Abramu: „Daj mi osebe, dobrine pa vzemi zase.“ **22** Abram je rekel sódomskemu kralju: „Svojo roko sem dvignil h Gospodu, najvišjemu Bogu, lastniku neba in zemlje, **23** da ne bom vzel ne od nitke niti ne do vezalke in da ne bom vzel nobene stvari, ki je twoja, da ne bi ti rekel: „Jaz sem Abrama naredil bogatega:“ **24** samó tisto, kar so mladenci pojedli in delež ljudi, ki so šli z menoj, Anér, Eškól in Mamre; naj si vzamejo svoj delež.“

15 Po teh stvareh je Gospodova beseda prišla Abramu v videnju, rekoč: „Ne boj se, Abram: jaz sem tvoj ščit in twoja silno velika nagrada.“ **2** In Abram je rekel: „Gospod Bog, kaj mi hočeš dati, glede na to, da odhajam brez otrok in je oskrbnik moje hiše Eliézer iz Damaska?“ **3** In Abram je rekel: „Glej, nobenega potomca mi nisi dal: in glej, nekdo, rojen v moji hiši, je moj dedič.“ **4** In glej, Gospodova beseda je prišla k njemu, rekoč: „Ta ne bo tvoj dedič; toda tisti, ki bo prišel iz twoje lastne notranjosti, bo tvoj dedič.“ **5** In privedel ga je daleč naprej ter rekel: „Poglej zdaj proti nebu in stej zvezde, če jih lahko presteješ:“ in rekel mu je: „Tako bo twoje potomstvo.“ **6** In veroval je v Gospoda; in on mu je to štel za pravičnost. **7** In rekel mu je: „Jaz sem Gospod, ki te je privedel iz Ura Kaldejcev, da ti dam to deželo, da jo podeduješ.“ **8** On pa je rekel: „Gospod Bog, po čem bom spoznal, da jo bom podedoval?“ **9** In rekel mu je: „Vzemi mi triletno telico in triletno kozo in triletnega ovna in grlico ter mladega goloba.“ **10** In k sebi je vzel vse to in jih na sredini razpolovil in vsak kos položil nasproti drugemu: toda ptic ni razpolovil. **11** In ko je na trupla prišla perjad, jo je Abram odganjal. **12** In ko je sonce zahajalo, je na Abramata padlo globoko spanje; in glej, nanj je padla groza velike teme. **13** In Abramu je rekel: „Zagotovo vedi, da bo twoje potomstvo tujec v deželi, ki ni njihova in jim bodo služili; oni pa jih bodo mučili štiristo let; **14** in prav tako bom sodil ta narod, kateremu bodo služili: in potem bodo izšli z velikim imetjem. **15** Ti pa boš v miru odšel k svojim očetom: pokopan boš v dobri visoki starosti. **16** Toda v četrtem rodu bodo ponovno prišli sém: kajti krivičnost Amoréjcev še ni napolnjena.“ **17** In pripetilo se je, da ko je sonce zašlo in je bila tema, glej kadečo talilno peč in gorečo svetliko, ki sta šli med temi kosi. **18** Na isti dan je Gospod z Abramom sklenil zavezo, rekoč: „Tvojemu potomstvu sem dal to deželo, od egiptovske reke do vélike reke, reke Evfrata: **19** Kenéjce in Kenázovce in Kadmonéjce **20** in Hetejce in Perizéjce in Rafájevce **21** in Amoréjce in Kánaánske in Girgašéjce in Jebusejce.“

16 Torej Sarája, Abramova žena, mu ni rodila otrok: imela pa je pomočnico, Egipčanko, katere ime je bilo Hagára. **2** Sarája pa je Abramu rekla: „Glej torej, Gospod me je zadržal pred rojevanjem: prosim te, pojdi noter v mojo služkinjo; lahko se zgodi, da dosežem otroke prek nje.“ In Abram je prisluhnil Sarájinemu glasu. **3** In Sarája, Abramova žena, je vsla Hagáro, svojo egipčansko služabnico, potem ko je Abram deset let prebival v kánaanskki deželi in jo dala svojemu soprogu Abramu, da postane njegova žena. **4** On je odšel noter v Hagáro in ona je spočela: ko pa je videla, da je spočela, je bila njen gospodarica prezirana v njenih očeh. **5** In Sarája je rekla Abramu: „Moja žalitev bodi na tebi: svojo služabnico sem dala v twoje naročje; ko pa je videla, da je spočela, sem bila v njenih očeh prezirana: Gospod sodi med menoj in teboj.“ **6** Toda Abram je rekel Saráji: „Glej, twoja služabnica je v twoji roki; stóri ji, kakor ti ugaja.“ In ko je Sarája z njo trdo postopala, je pobegnila pred njenim obrazom. **7** In Gospodov angel jo je našel pri vodnem studencu v divljini, pri izviru, na poti v Šur. **8** In rekel je: „Hagára, Sarájina služabnica, od kod prihajaš? In kam hočeš iti?“ Ona pa je rekla: „Pobegnila sem izpred obličja

svoje gospodarice Saráje.“ **9** In Gospodov angel ji je rekel: „Vrni se k svoji gospodarici in se podrédi pod njene roke.“ **10** In Gospodov angel ji je rekel: „Twoje potomstvo bom silno pomnožil, da le-to zaradi množice ne bo preštreno.“ **11** In Gospodov angel ji je rekel: „Glej, ti si z otrokom in rodila boš sina in imenovala ga boš Izmael: ker je Gospod uslišal twojo stisko. **12** In on bo divji človek; njegova roka bo zoper vsakega človeka in roka vsakega človeka zoper njega; in prebival bo v prisotnosti vseh svojih bratov.“ **13** In klicala je ime Gospoda, ki ji je govoril: „Ti, Bog, me vidiš,“ kajti rekla je, „sem tudi tukaj gledala za tistim, ki me vidi!“ **14** Zatorej se je izvir imenoval Beér Laháj Roí; glej, ta je med Kadešem in Beredom. **15** In Hagára je Abramu rodila sina: in Abram je svojega sina, ki ga je rodila Hagára, imenoval Izmael. **16** In Abram je bil star šestinosemdeset let, ko je Hagára Abramu rodila Izmaela.

17 In ko je bil Abram star devetindevetdeset let, se je Gospod prikazal Abramu ter mu rekel: „Jaz sem Vsemogočni Bog; hodi pred menoj in bodi popoln. **2** In sklenil bom svojo zavezo med seboj in teboj in te silno namnožil.“ **3** In Abram je padel na svoj obraz: in Bog je z njim govoril, rekoč: **4**, „Kar se mene tiče, glej, moja zaveza je s teboj in ti boš oče mnogih narodov. **5** Niti se twoje ime ne bo več imenovalo Abram, temveč bo twoje ime Abraham; kajti naredil sem te za očeta mnogih narodov. **6** In jaz te bom naredil silno rodovitnega in iz tebe bom naredil narode in iz tebe bodo prišli kralji. **7** In vzpostavil bom svojo zavezo med menoj in teboj in tvojim potomstvom za teboj po njihovih rodovih za večno zavezo, da bom Bog tebi in tvjem potomstvu za teboj. **8** In tebi in tvjem potomstvu za teboj bom dal deželo, v kateri si tujec, vso kánaansko deželo, za večno posest; in jaz bom njihov Bog.“ **9** In Bog je rekel Abrahamu: „Držal se boš moje zaveze, torej ti in twoje potomstvo za teboj po njihovih rodovih. **10** To je moja zaveza, ki se jo boste držali, med menoj in teboj in tvojim potomstvom za teboj: vsak fantek med vami naj bo obrezan. **11** In obrezali boste meso svoje prednje kožice; in to bo simbol zaveze med menoj in vami. **12** In kdor je star osem dni, naj bo med vami obrezan, vsak fantek po svojih rodovih, kdor je rojen v hiši ali kupljen z denarjem kateregakoli tujca, ki ni iz tvojega potomstva. **13** Kdor je rojen v tvoji hiši in kdor je kupljen z denarjem, mora biti obrezan: in moja zaveza bo v vašem mesu za večno zavezo. **14** In neobrezan fantek, katerega meso njegove prednje kožice ni obrezano, naj bo ta duša iztrebljena iz svojega ljudstva; prelomil je mojo zavezo.“ **15** In Bog je rekel Abrahamu: „Kar se tiče twoje žene Saráje, njenega imena ne boš več klical Sarája, temveč Sara naj bo njeno ime. **16** In jaz jo bom blagoslovil in ti tudi od nje dal sina: da, blagoslovil jo bom in ona bo mati narodov; iz nje bodo kralji ljudstev.“ **17** Potem je Abraham padel na svoj obraz in se zasmejal ter v svojem srcu rekel: „Ali bo otrok rojen njemu, ki je star sto let? In ali bo Sara, ki je stara devetdeset let, rodila?“ **18** In Abraham je rekel Bogu: „Oh, da bi Izmael živel pred teboj!“ **19** In Bog je rekel: „Tvoja žena Sara ti bo zares rodila sina; in ti boš njegovo ime klical Izak: in vzpostavil bom svojo zavezo z njim za večno zavezo in s tvojim potomcem za njim. **20** Kar se tiče Izmaela, sem te uslišal: „Glej, blagoslovil sem ga in naredil ga bom rodovitnega in silno ga bom pomnožil; dvanajst princev bo zaplodil in naredil ga bom [za] velik narod.“ **21** Toda svojo zavezo bom vzpostavil z Izakom, ki ti ga bo rodila Sara ob tem doloceneč času, v naslednjem letu.“ **22** In prenehal je govoriti z njim in Bog se je dvignil od Abrahama. **23** In Abraham je vzel Izmaela, svojega sina in vse, ki so bili rojeni v njegovi hiši in vse, kar je kupil s svojim denarjem, vsakega moškega izmed ljudi Abrahamove hiše; in obrezal meso njihove prednje kožice na prav isti dan, kakor mu je rekel Bog. **24** In Abraham je bil star devetindevetdeset let, ko je

bil obrezan v mesu svoje prednje kožice. **25** Izmael, njegov sin, pa je bil star trinajst let, ko je bil obrezan v mesu svoje prednje kožice. **26** Na prav isti dan sta bila obrezana Abraham in njegov sin Izmael. **27** In vsi ljudje njegove hiše, rojeni v hiši in kupljeni z denarjem od tujca, so bili obrezani z njim.

18 In Gospod se mu je prikazal pri Mamrejevih ravninah: on pa je sedel pri šotorskih vratih, v vročini dneva; **2** in dvignil svoje oči in pogledal in glej, pri njem so stali trije možje: in ko jih je zagledal, je stekel od šotorskih vrat, da jih sreča in se priklonil proti tlorju **3** ter rekel: „Moj Gospod, če sem torej našel naklonjenost v tvojih očeh, te prosim, ne oddi proč od svojega služabnika: **4** naj bo prineseno, prosim te, nekaj vode in umijte svoja stopala in se spocijte pod drevesom: **5** in prinesel bom grizljaj kruha in potolažite svoja srca; nató boste šli dalje: kajti zato ste prišli k svojemu služabniku.“ In rekle so: „Štòri tako, kakor si rekel.“ **6** In Abraham se je podvizał v šotor k Sarì ter ji rekel: „Brž pripravi tri mere grobo mleto moke, zamesi jo in na ognjišču pripravi kolače.“ **7** In Abraham je stekel k čredi in prinesel nežno in dobro tele ter ga dal mladeniču; in ta je hitel, da ga pripravi. **8** In vzel je maslo in mleko in tele, ki ga je pripravil in to postavil prednje; in stal je poleg njih, pod drevesom, oni pa so jedli. **9** In rekle so mu: „Kje je tvoja žena Sara?“ In rekel je: „Glejte, v šotoru.“ **10** On pa je rekel: „Zagotovo se bom vrnil k tebi glede na čas življenja; in glej, tvoja žena Sara bo imela sina.“ In Sara je to slišala pri vratišču, ki je bil za njim. **11** Torej Abraham in Sara sta bila stara in zelo zvrhana v letih; in s Saro je prenehalo biti po običaju žensk. **12** Zato se je Sara v sebi zasmejala, rekoč: „Bom še imela užitek, potem ko sem se postarala, [in] je tudi moj gospod postal star?“ **13** In Gospod je rekel Abrahamu: „Zakaj se je Sara zasmejala, rekoč: „Bom zares rodila otroka, jaz, ki sem stara?“ **14** Ali je za Gospoda katerakoli stvar pretežka? Ob določenem času se bom vrnil k tebi, glede na čas življenja in Sara bo imela sina.“ **15** Potem je Sara zanikala, rekoč: „Nisem se zasmejala; kajti bila je prestrašena. In rekel je: „Pravzaprav; toda zasmejala si se.“ **16** In možje so vstali od tam in pogledali proti Sódomi: in Abraham je odšel z njimi, da jih pospremi na pot. **17** In Gospod je rekel: „Mar naj pred Abrahamom prikrijem to stvar, ki jo počnem; **18** glede na to, da bo Abraham zagotovo postal velik in mogočen narod in bodo v njem blagoslovjeni vsi narodi zemlje! **19** Kajti poznam ga, da bo ukazal svojim otrokom in svoji družini za njim in se bodo držali Gospodove poti, da delajo pravičnost in sodbo; da bo Gospod nad Abrahama lahko privedel to, kar je govoril o njem.“ **20** In Gospod je rekel: „Ker je vpitje Sódome in Gomóre veliko in ker je njihov greh zelo boleč; **21** bom torej šel dol in pogledal, če so storili povsem glede na njihovo vpitje, ki je prišlo do mene; in če ne, bom vedel.“ **22** In možje so svoje obraze obrnili od tam in odšli proti Sódomi: toda Abraham je kljub temu stopil pred Gospoda. **23** In Abraham se je približal ter rekel: „Hočeš prav tako uničiti pravične z zlobnimi? **24** Morda je znotraj mesta petdeset pravičnih; hočeš prav tako uničiti kraj in mu ne prizanesti zaradi petdesetih pravičnih, ki so v njem? **25** To bodi daleč od tebe, da storиш na ta način, da z zlobnimi pokonaš pravične: in da bi bili pravični kakor zlobni, to bodi daleč od tebe: mar ne bo Sodnik vse zemlje storil pravilno?“ **26** In Gospod je rekel: „Če najdem v Sódomi, znotraj mesta, petdeset pravičnih, potem bom zaradi njih prizanesel celemu kraju.“ **27** Abraham pa je odgovoril in rekel: „Glej torej, nase, ki sem samo prah in pepel, sem vzel, da govorim Gospodu: **28** morda jih bo manjkalo pet do petdesetih pravičnih: hočeš mesto uničiti zaradi pomanjkanja petih?“ On pa je rekel: „Če jih najdem tam petinštrideset, ga ne bom uničil.“ **29** In ponovno mu je spregovoril ter rekel: „Morda jih bo tam najdenih štirideset.“ On

pa je rekel: „Tega ne bom storil zaradi štiridesetih.“ **30** In rekel mu je: „Oh, naj moj Gospod ne bo jezen, jaz pa bom govoril: „Morda jih bo tam najdenih trideset.“ On pa je rekel: „Tega ne bom storil, če jih tam najdem trideset.“ **31** In rekel je: „Glej torej, vzel sem nase, da govorim Gospodu: „Morda jih bo tam najdenih dvajset.“ On pa je rekel: „Ne bom ga uničil zaradi dvajsetih.“ **32** In rekel je: „Oh, naj Gospod ne bo jezen, jaz pa bom govoril samo še tokrat: „Morda jih bo tam najdenih deset.“ On pa je rekel: „Ne bom ga uničil zaradi desetih.“ **33** In Gospod je odšel svojo pot takoj, ko je prenehal govoriti z Abrahamom: Abraham pa se je vrnil na svoj kraj.

19 In zvečer sta k Sódomi prišla dva angela: in Lot je sedel pri sódomskeh velikih vratih: in Lot, videč ju, je vstal, da ju sreča; in se s svojim obrazom upognil k tlorju; **2** ter rekel: „Glejte torej, moja gospoda, vstopita, prosim vaju, v hišo svojega služabnika in ostanita vso noč in umijta svoja stopala in bosta zdaj vstala ter nadaljevala po svojih poteh.“ Onadvaj pa sta rekla: „Ne, temveč bova vso noč ostala na ulici.“ **3** In zelo ju je silil; in obrnila sta se k njemu in vstopila v njegovo hišo; in naredil jima je gostijo in spekel nekvašeni kruh in so jedli. **4** Toda preden so se ulegli, so možje mesta, celo sódomski možje, obdali hišo, tako mladi kakor starci, vse ljudstvo iz vsake četrti: **5** in klicali k Lotu ter mu rekli: „Kje sta moža, ki sta to noč prišla k tebi? Privedi ju k nam, da ju bomo lahko spoznali.“ **6** In Lot je od vrat odšel k njim in vrata zaprl za seboj **7** ter rekel: „Prosim vas, bratje, ne storite tako zlobno. **8** Glejte torej, imam dve hčeri, ki nista spoznali moža; naj vam, prosim vas, niju pripeljem k vam in storite jima, kakor je dobro v vaših očeh: samo temo možemo ne storite ničesar; kajti zato sta prišla pod senco moje strehe.“ **9** In rekle so: „Umakni se.“ In ponovno so rekli: „Ta pajda je vstopil, da začasno prebiva in hoče biti sodnik: torej bomo s teboj postopali slabše kakor z njima.“ In zelo so prítiskali na človeka, celo Lota in se približali, da zlomijo vrata. **10** Toda moža sta iztegnila svojo roko in potegnila Lota k njim v hišo ter zaprla vrata. **11** Može, ki so bili pri hišnih vratih, pa sta udarila s slepoto, tako male kakor velike; tako da so se utrudili, da bi našli vrata. **12** In moža sta rekla Lotu: „Imaš, razen teh tukaj, še koga? Zeta in svoje sinove in svoje hčere in karkoli imaš v mestu, jih privedi iz tega kraja: **13** kajti uničila bova ta kraj, ker je njihovo vpitje naraslo pred Gospodovim obličjem; in Gospod naju je poslat, da ga uničiva.“ **14** In Lot je odšel ven in svojima zetoma, ki sta poročila njegovi hčeri, spregovoril ter rekel: „Vstanita, pojdena ven iz tega kraja; kajti Gospod bo to mesto uničil.“ Videti pa je bil kakor nekdo, ki je zasmechal svoja zeta. **15** Ko je vstalo jutro, sta angela podvizała Lotu, rekoč: „Vstanji, vzemi svojo ženo in svoji dve hčeri, ki sta tukaj; da ne bi bil použit v krivičnosti tega mesta.“ **16** In medtem ko se je obotavljal, sta moža prijela njegovo roko in roko njegove žene in roki njegovih dveh hčer: Gospod mu je bil usmiljen: in odvedla sta ga naprej in ga postavila zunaj mesta. **17** In pripetilo se je, ko sta jih privedałi daleč naprej, da je on rekel: „Pobegnite zaradi svojega življenja; ne glejte za seboj niti ne ostanite na vsej ravnini; zbežite hgori, da ne bi bili použiti.“ **18** Lot pa jima je rekel: „Oh, ne takoj, moj Gospod: **19** glej torej, tvoj služabnik je našel usmiljenje v tvojem pogledu in ti si poveličal svojo milost, ki si mi jo pokazal z rešitvijo mojega življenja; jaz pa ne morem pobegniti hgori, da me ne bi zajelo neko zlo in umrem: **20** glej torej, to mesto je blizu, da pobegnem vanj in to je majhno: oh, dovoli mi pobegniti tja, (ali ni to majhno?) in moja duša bo živila.“ **21** In on mu je rekel: „Glej, sprekaj sem te tudi glede te stvari, da ne bom uničil tega mesta, za katero si govoril. **22** Pohiti, zbeži tja; kajti ničesar ne morem storiti, dokler ne prideš tja.“ Zato je bilo ime tega mesta imenovano Coar. **23** Sonce je vstalo nad zemljo, ko je Lot vstopil v Coar. **24** Potem je Gospod na Sódomo in na Gomóro deževal žvepllo in ogenj od Gospoda iz neba; **25** in

razdejal je ti mesti in vso ravnino in vse prebivalce mest in to, kar je rastlo na tleh. **26** Toda njegova žena je za njim pogledala nazaj in postala solnat stebri. **27** In Abraham je vstal zgodaj zjutraj h kraju, kjer je stal pred Gospodom: **28** in pogledal proti Sódomi in Gomóri in proti vsej deželi ravnine in zagledal in glej, dim dežele se je dvigal kakor dim iz talilne peči. **29** In pripetilo se je, ko je Bog uničil mesta ravnine, da se je Bog spomnil Abrahama, in Lota poslal iz srede razdejanja, ko je razdejal mesti, v katerih je prebival Lot. **30** In Lot je iz Coarja odšel navzgor in prebival na gori in njegovi hčeri z njim; kajti bal se je prebivati in Coarju: in prebival je v votlini, on in njegovi dve hčeri. **31** In prvorojena je rekla mlajši: „Najin oče je star in tukaj ni moškega na zemlji, da pride noter v najo po navadi vse zemlje: **32** pridi, najinega očeta pripravila piti vino in bova ležali z njim, da lahko ohraniva seme najinega očeta.“ **33** In to noč sta njunega očeta pripravili piti vino: in vstopila je prvorojena in ležala s svojim očetom; in ni zaznal, ne, ko se je ulegla, ne, ko je vstala. **34** In pripetilo se je zjutraj, da je prvorojena rekla mlajši: „Glej, sinoči sem bila s svojim očetom: pripraviva ga tudi to noč piti vino; in pojdi ti in lezi z njim, da bova lahko ohranili seme najinega očeta.“ **35** In tudi to noč sta svojega očeta pripravili piti vino: in mlajša je vstala in ležala z njim; in ni zaznal, ne, ko se je ulegla, ne, ko je vstala. **36** Tako sta bili obe Lotovi hčeri z otrokom s svojim očetom. **37** In prvorojena je rodila sina in njegovo ime imenovala Moáb: isti je oče Moábcov do današnjega dne. **38** In mlajša, tudi ona je rodila sina in njegovo ime imenovala Ben Amí: isti je oče Amónovih otrok do današnjega dne.

20 In Abraham je od tam odpotoval proti južni deželi in prebival med Kadešem in Šurom in začasno prebival v Gerárju. **2** O Sari, svoji ženi, je Abraham rekel: „Ona je moja sestra: „in kralj Abíméleh iz Gerárja je poslal in vzel Saro. **3** Toda Bog je ponoči v sanjah prišel k Abíméluhu in mu rekel: „Glej, ti si samo mrtev človek zaradi ženske, ki si jo vzel; kajti ona je moževa žena.“ **4** Toda Abíméleh se ji ni približal: in rekel je: „Gospod, hočeš ubiti tudi pravičen narod? **5** Ali mi ni rekel: „Ona je moja sestra?“ In ona, celo ona sama je rekla: „On je moj brat: ‘to sem storil v neokrnjenosti svojega srca in nedolžnosti svojih rok.’“ **6** In Bog mu je v sanjah rekel: „Da, vem, da si to storil v neokrnjenosti svojega srca; kajti tudi jaz sem te zadrljal pred pregrešitvijo zoper mene: zato ti nisem dovolil, da se je dotakneš. **7** Zdaj torej povrni človeku njegovo ženo; kajti on je prerok in molil bo zate in ti boš živel: če pa je ne povrneš, vedi, da boš zagotovo umril, ti in vse, kar je twojega.“ **8** Zato je Abíméleh zgodaj zjutraj vstal in poklical svoje služabnike ter jim v njihova ušesa povedal te stvari; in ljudje so bili boleče prestrašeni. **9** Potem je Abíméleh poklical Abrahama in mu rekel: „Kaj si nam storil? In kaj sem ti zagrešil, da si nadme in na moje kraljestvo privedel velik greh? Storil si mi dejanja, ki sploh ne bi smela biti storjena.“ **10** In Abíméleh je rekel Abrahamu: „Kaj si si domišljal, da si storil to stvar?“ **11** In Abraham je rekel: „Ker sem mislil: „Zagotovo na tem kraju ni strahu Božjega; in zaradi moje žene me bodo ubili.“ **12** In vendar je zares moja sestra: je hči mojega očeta, toda ne hči moje materje; in postal je moja žena. **13** In pripetilo se je, ko mi je Bog povzročil, da se oddaljam od hiše svojega očeta, da sem ji rekel: „To je twoja prijaznost, ki mi jo boš izkazala: na vsakem kraju, kamor bova prišla, o meni reci: „Moj brat je.““ **14** In Abíméleh je vzel ovce in vole in sluge in postrežnice ter jih dal Abrahamu in mu povrnil njegovo ženo Saro. **15** In Abíméleh je rekel: „Glej, moja dežela je pred teboj: prebivaj, kjer ti ugaja.“ **16** Sari pa je rekel: „Glej, tvemu bratu sem dal tisoč koščkov srebra: glej, on ti je pokrivalo tvojim očem, vsem, ki so s teboj in z vsemi drugimi: „na ta način je bila dokazana zmota. **17** Tako je Abraham molil k Bogu in Bog je

ozdravil Abíméleha in njegovo ženo in njegove dekle; in rodile so otroke. **18** Kajti Gospod je zaradi Abrahamove žene Sare, trdno zaprl vse maternice Abíméleho hiše.

21 In Gospod je obiskal Saro, kakor je rekel in Gospod je Sari storil, kakor je govoril. **2** Kajti Sara je spočela in Abrahamu rodila sina v njegovi visoki starosti, ob določenem času, o katerem mu je govoril Bog. **3** In Abraham je ime svojega sina, ki se mu je rodil, ki mu ga je rodila Sara, imenoval Izak. **4** In Abraham je obrezal svojega sina Izaka, ko je bil star osem dni, kakor mu je zapovedal Bog. **5** In Abraham je bil star sto let, ko mu je bil rojen njegov sin Izak. **6** In Sara je rekla: „Bog me je pripravil, da se smejem, tako da se bodo vsi, ki slišijo, smejejali z menoj.“ **7** In rekla je: „Kdo bi rekel Abrahamu, da bo Sara dojila otroke? Kajti rodila sem mu sina v njegovi visoki starosti.“ **8** In otrok je rasel in bil odstavljen: in Abraham je tega istega dne, ko je bil Izak odstavljen, priredil veliko praznovanje. **9** Sara pa je videla sina Egipčanke Hagáre, ki ga je rodila Abrahamu, posmehovati se. **10** Zato je rekla Abrahamu: „Spôdi to sužnjo in njenega sina: kajti sin te sužnje ne bo dedič z mojim sinom, celo z Izakom.“ **11** In stvar zaradi njegovega sina je bila v Abrahamovih očeh zeloboleča. **12** Bog je Abrahamu rekel: „Naj to ne bo boleče v tvojem pogledu zaradi dečka in zaradi svoje sužnje; v vsem tem, kar ti je Sara rekla, prishluni njenemu glasu; kajti po Izaku se bo imenovalo tvoje potomstvo. **13** In tudi iz sina sužnje bom naredil narod, ker je tvoj potomec.“ **14** In Abraham je vstal zgodaj zjutraj in vzel kruha in meh vode in dal to Hagári, namestil to na njeno ramo in otroka ter jo poslal proč: in odpravila se je in tavala po beeršébski divjini. **15** In voda v mehu je bila porabljena in otroka je odvrgla pod enega izmed grmov. **16** In odšla je in se mu usedla nasproti, dobro pot proč, kakor bi bil streljav loka: kajti rekla je: „Naj ne vidim otrokove smrti.“ In sedela je nasproti njemu in povzdignila svoj glas ter zajokala. **17** Bog je slišal dečkov glas, kjer je. **18** Vstani, dvigni svojega dečka in ga drži v svoji roki: kajti naredil ga bom [za] velik narod.“ **19** In Bog je odpril njene oči in zagledala je vodni izvir; in odšla je in meh napolnila z vodo ter dečku dala piti. **20** In Bog je bil z dečkom; in rasel je in prebival v divjini in postal lokostrelec. **21** In prebival je v paránski divjini: in njegova mati mu je vzela ženo iz egiptovske dežele. **22** In pripetilo se je ob tistem času, da sta Abíméleh in Pihól, vrhovni poveljnik njegove vojske, govorila Abrahamu, rekoč: „Bog je s teboj v vsem, kar počneš: **23** zdaj mi torej tukaj pri Bogu prisezi, da z menoj ne boš ravnal napačno niti z mojim sinom niti s sinovi mojih sinov: temveč glede na prijaznost, ki sem jo storil tebi, boš ti storil meni in deželi v kateri se mudis.“ **24** In Abraham je rekel: „Prisegel bom.“ **25** In Abraham je grajal Abíméleha zaradi vodnega izvira, katerega so Abímélehovi služabniki nasilno odvzeli. **26** In Abíméleh je rekel: „Ne vem kdo je storil to stvar: niti mi ti nisi povedal niti do danes nisem slišal o tem.“ **27** In Abraham je vzel ovce in vole ter jih dal Abímélehu; in oba sta sklenila zavezo. **28** In Abraham je sedem jagnic iz tropa postavil posebej. **29** In Abíméleh je rekel Abrahamu: „Kaj pomeni teh sedem jagnic, ki si jih postavil posebej?“ **30** In rekel je: „Kajti teh sedem jagnic boš vzel iz moje roke, da mi bodo lahko priča, da sem jaz izkopal ta vodnjak.“ **31** Zato je ta kraj imenoval Beeršéba; ker sta tam oba prisegla. **32** Tako sta sklenila zavezo pri Beeršébi: potem je Abíméleh vstal in Pihól, vrhovni poveljnik njegove vojske in vrnila sta se v deželo Filistejev. **33** In Abraham je v Beeršébi zasadil nasad ter tam klical ime Gospoda, večnega Boga. **34** In Abraham je mnogo dni začasno prebival v filistejski deželi.

22 In prijetilo se je po teh stvareh, da je Bog skušal Abrahama ter mu rekel: „Abraham: “in on je rekel: „Glej, tukaj sem.“

2 In rekel je: „Vzemi svojega sina, svojega edinega sina Izaka, katerega ljubiš in pojdi v deželo Morija; in tam ga daruj za žgalno daritev na eni izmed gorá, o katerem ti bom povedal.“ **3** In Abraham je vstal zgodaj zjutraj in osedlal svojega osla in s seboj vzel dva izmed svojih mladeničev in svojega sina Izaka in nacepil drv za žgalno daritev in vstal ter odšel na kraj, o katerem mu je Bog povedal.

4 Potem je Abraham tretji dan povzdignil svoje oči in daleč stran zagledal kraj. **5** In Abraham je rekel svojima mladeničema: „Vidva ostanita tukaj z osлом; jaz in deček pa bova šla tamkaj in oboževala in ponovno prišla k vama.“ **6** In Abraham je vzel drva žgalne daritve in to položil na svojega sina Izaka; v svojo roko pa je vzel ogenj in nož; in oba skupaj sta odšla. **7** In Izak je spregovoril Abrahamu, svojemu očetu ter rekel: „Moj oče: “in on je rekel: „Tukaj sem, sin moj. “On pa je rekel: „Glej ogenj in drva: toda kje je jagnje za žgalno daritev?“ **8** In Abraham je rekel: „Moj sin, Bog si bo priskrbel jagnje za žgalno daritev: “tako sta oba skupaj odšla. **9** In prišla sta do kraja, o katerem mu je povedal Bog; in Abraham je tam zgradil oltar in razporedil drva ter zvezal Izaka, svojega sina in ga položil na oltar, na drva. **10** In Abraham je iztegnil svojo roko in vzel nož, da svojega sina ubije. **11** In Gospodov angel je iz nebes zaklical k njemu ter rekel: „Abraham, Abraham: “on pa je rekel: „Tukaj sem.“ **12** In rekel je: „Svoje roke ne položi na dečka niti mu ničesar ne stori: kajti sedaj vem, da se bojniš Boga, glede na to, da sem videl, da mi nisi odrekel svojega sina, svojega edinega sina.“ **13** In Abraham je dvignil svoje oči in pogledal in za seboj zagledal ovna, s svojimi rogovimi ujetega v goščavo: Abraham je odšel in vzel ovna in ga namesto svojega sina daroval za žgalno daritev. **14** In Abraham je imenoval ime tega kraja Jahve–jire: kakor je rečeno do tega dne: „Na gori Gospodovi bo videno.“ **15** In Gospodov angel je iz nebes drugič zaklical k Abrahamu **16** ter rekel: „Pri sebi sem prisegel, “govori Gospod, „kajti ker si storil to stvar in nisi zadrljal svojega sina, svojega edinega sina: **17** te bom v blagoslavljanju blagoslovil in v množenju bom pomnožil tvogega potomca kakor zvezd neba in kakor peska, ki je na morski obali; in tuj potomec bo imel v lasti velika vrata svojih sovražnikov; **18** in v tvojem potomcu bodo blagoslovljeni vsi narodi zemlje; ker si ubogal moj glas.“ **19** Tako se je Abraham vrnil k svojima mladeničema in vstali so ter skupaj odšli k Beeršébi; in Abraham je prebival pri Beeršébi. **20** In prijetilo se je po teh stvareh, da je bilo Abrahamu povedano, rekoč: „Glej Milko, tudi ona je tvojemu bratu Nahórju rodila otroke: **21** Uca, njegovega prvorjenca in njegovega brata Buza in Arámovega očeta Kemuélá **22** in Keseda in Hazója in Pildáša in Jidláfa in Betuélá. **23** In Betuél je zaplodil Rebeko: teh osem je Milka rodila Nahórju, Abrahamovemu bratu. **24** In njegova priležnica, katere ime je bilo Reúma je tudi rodila Tebaha in Gahama in Tahaša in Maahája.“

23 In Sara je bila stara sto sedemindvajset let: to so bila leta Sarinega življenja. **2** In Sara je umrla v Kirját Arbi; isto je Hebrón v kánaanski deželi: in Abraham je prišel, da žaluje za Saro in da joka za njo. **3** In Abraham je vstal pred svojo mrtvo in Hetovim sinovom spregovoril, rekoč: **4** „Tujec sem in začasen prebivalec in vami: dajte mi posest grobišča pri vas, da lahko pokopljem svojo mrtvo izpred svojega obličja.“ **5** In Hetovi otroci so Abrahamu odgovorili, rekoč mu: **6** „Poslušaj nas, moj gospod: ti si med nami mogočen princ: v izbiri naših mavzolejev pokopljji svojo mrtvo; nihče izmed nas ne bo pred teboj zadrljal svojega mavzoleja, pač pa da lahko pokoplješ svojo mrtvo.“ **7** In Abraham je vstal in se priklonil ljudstvu dežele, celó Hetovim

otrokom. **8** In posvetoval se je z njimi, rekoč: „Če je vaše mišljenje, da naj pokopljem svojo mrtvo izpred svojih oči; me poslušajte in zame prosite Coharjevega sina Efróna, **9** da naj bi mi dal votlino Mahpélo, ki jo ima, ki je na koncu njegovega polja; kajti za kolikor denarja je vredna, naj mi jo da v posest za grobišče med vami.“

10 In Efrón je prebival med Hetovimi otroci: in Efrón Hetejec je odgovoril Abrahamu in občinstvu Hetovih otrok, celó vseh teh, ki so vstopali pri velikih vratih njegovega mesta, rekoč: **11** „Ne, moj gospod, poslušaj me: polje ti dam in votlino, ki je tam, to ti dam; v prisotnosti sinov mojega ljudstva ti to dam: pokopljji svojo mrtvo.“ **12** In Abraham se je pripognil pred ljudstvom dežele. **13** In govoril je Efrón v občinstvu ljudstva dežele, rekoč: „Če pa to hočeš dati, prosim te, poslušaj me: za to polje ti bom dal denar; vzemi to od mene, jaz pa bom svojo mrtvo pokopal tam.“ **14** In Efrón je odgovoril Abrahamu, rekoč mu: **15** „Moj gospod, prisluhnui mi: zemlja je vredna štiristo šeklov srebra; kaj je to med menoj in teboj? Pokopljji torej svojo mrtvo.“ **16** In Abraham je prisluhnul Efrónu; in Abraham je Efrónu odtehtal srebro, katerega je omenil v občinstvu Hetovih sinov, štiristo šeklov srebra, trenuten denar pri trgovcu. **17** In Efrónovo polje, ki je bilo v Mahpéli, ki je bilo pred Mamrejem, polje in votlina, ki sta bila tam in vsa drevesa, ki so bila na polju, ki so bila na vseh mejah naokoli, so bila zagotovo napravljena **18** za posest Abrahamu v prisotnosti Hetovih otrok, pred vsemi, ki so vstopali pri velikih vratih njegovega mesta. **19** In po tem je Abraham pokopal svojo ženo Saro v votlini polja Mahpéli pred Mamrejem: isto je Hebrón v kánaanski deželi. **20** In polje in votlina, ki je tam, sta bila zagotovo napravljena Abrahamu v posest za grobišče po Hetovih sinovih.

24 In Abraham je bil star in že zelo zvrhan v starosti: in Gospod je Abrahama blagoslovil v vseh stvareh. **2** In Abraham je najstarejšemu služabniku svoje hiše, ki je vladal nad vsem, kar je imel, rekel: „Polooži, prosim te, svojo roko pod moje stegno: **3** jaz pa ti bom prisegel pri Gospodu, Bogu nebes in Bogu zemlje, da mojemu sinu ne boš vzel žene izmed kánaanskih hčera, med katerimi živim: **4** temveč boš šel v mojo deželo in k mojemu sorodstvu in vzel ženo mojemu sinu Izaku.“ **5** Služabnik pa mu je rekel: „Morda mi ženska ne bo voljna slediti v to deželo: ali moram tvogega sina ponovno privesti v deželo, od koder si prišel?“ **6** Abraham pa mu je rekel: „Pazi, da mojega sina ne privedeš ponovno tja. **7** Gospod, Bog nebes, ki me je vzel iz hiše mojega očeta in iz dežele mojega sorodstva in ki mi je govoril in mi to prisegel, rekoč: „To deželo bom dal tvojemu potomcu; ‘bo pred teboj poslat svojega angela in ti boš mojemu sinu od tam vzel ženo.“ **8** In če ti ženska ne bo voljna slediti, potem boš prost pred to mojo prisego: samo mojega sina ne privedi ponovno tja.“ **9** In služabnik je svojo roko položil pod stegno Abrahama, svojega gospodarja in mu glede te zadeve prisegel. **10** In služabnik je vzel deset kamel od kamel svojega gospodarja in se odpravil; kajti vse dobrine njegovega gospodarja so bile v njegovi roki: in vstal je in odšel v Mezopotamijo, v Nahórjevo mesto. **11** In svojim kamelom je storil, da so poklepni zunanj mesta, pri vodnem izviru, ob večernem času, celó času, ko gredo ženske ven zajemat vodo.

12 In rekel je: „Oh Gospod Bog mojega gospodarja Abrahama, prosim te, pošlij mi danes veliko srce in mojemu gospodarju Abrahamu izkaži prijaznost. **13** Glej, tukaj stojim pri vodnem izviru; in hčere mestnih mož prihajajo zajemat vodo: **14** in naj se mi zgodi, da gospodična, kateri bom rekel: „Spusti svoj lončen vrč, prosim te, da bom lahko pil; ‘in bo rekla: „Pij in tudi tvojim kamelom bom dala pit: ‘naj bo ta tista, ki si jo določil za svojega služabnika Izaka; in s tem bom verdel, da si mojemu gospodarju izkazal prijaznost.“ **15** In prijetilo se je, preden je nehal govoriti, glej, da je prišla ven Rebeka, ki je bila rojena Betuélu, sinu Milke, žene

Nahórja, Abrahamovega brata, s svojim lončenim vrčem na svoji rami. **16** In gospodična je bila zelo lepa na pogled, devica, niti je noben mož ni spoznal: in odšla je dol k izviru in napolnila svoj lončen vrč ter prišla gor. **17** In služabnik je stekel, da jo sreča in reče: „Pusti mi, prosim te, popiti malo vode iz tvojega lončenega vrča.“ **18** In rekla je: „Pij, moj gospod: “in se podviza ter spustila svoj lončen vrč na svojo roko ter mu dala piti. **19** In ko mu je dala piti, je rekla: „Tudi za tvoje kamele bom zajela vodo, dokler se ne napijejo.“ **20** In odhitela je in svoj lončen vrč izpraznila v korito in ponovno stekla k izviru, da zajame vodo in jo zajela za vse njegove kamele. **21** In človek, začuden ob njej, je ohranil svoj mir, da izve ali je Gospod naredil njegovo potovanje uspešno ali ne. **22** In pripetilo se je, ko so se kamele napojile, da je človek vzel zlat uhan, težak pol šekla in dve zapestnici za njeni roki, težki deset šeklov zlata; **23** in rekel: „Čigava hči si? Povej mi, prosim te: ali je za nas prostor v hiši tvojega očeta, da prenočimo?“ **24** In rekla mu je: „Sem hči Betuélá, Milkinega sina, ki ga je rodila Nahórju.“ **25** Poleg tega mu je rekla: „Imamo dovolj tako slame kakor krme in prostora za prenočitev.“ **26** In človek je sklonil svojo glavo ter oboževal Gospoda. **27** In rekel: „Blagoslovjen bodi Gospod, Bog mojega gospodarja Abrahama, ki mojega gospodarja ni pustil brez svoje milosti in svoje resnice: bil sem na poti in Gospod me je vodil v hišo bratov mojega gospodarja.“ **28** In gospodična je stekla ter te stvari povedala tistim iz hiše svoje matere. **29** Rebeka pa je imela brata in njegovo ime je bilo Labán: in Labán je stekel k človeku, k izviru. **30** In pripetilo se je, ko je zagledal uhan in zapestnici na roki svoje sestre in ko je slišal besede Rebeke, svoje sestre, rekoč: „Tako mi je mož govoril; “da je prišel k človeku; in glej, stal je s kamelami pri izviru. **31** In rekel: „Vstopi, ti blagoslovjen od Gospoda; zakaj stojiš zunaj? Kajti pripravil sem hišo in prostor za kamele.“ **32** In mož je vstopil in hišo: on pa je odpasal njegove kamele in jim dal slamo in krmo za kamele in vodo, da umije njegova stopala in stopala mož, ki so bili z njim. **33** In preden je bila postavljena hrana, da bi jedel: toda rekel je: „Ne bom jedel, dokler ne povem svojega opravka.“ On pa je rekel: „Spregorovi.“ **34** In rekel je: „Jaz sem Abrahamski služabnik. **35** In Gospod je silno blagoslovil mojega gospodarja; in postal je velik: in dal mu je trope in črede in srebro in zlato in sluge in dekle in kamele in osle. **36** In Sara, žena mojega gospodarja, je mojemu gospodarju rodila sina, ko je bil star: in njemu je dal vse kar ima. **37** In moj gospodar me je zaprisegel, rekoč: „Mojemu sinu ne boš vzel žene izmed kánaanskih hčera, v katerih deželi prebivam: **38** temveč boš šel k hiši mojega očeta in k mojemu sorodstvu in vzel ženo mojemu sinu.“ **39** In svojemu gospodarju sem rekel: „Morda mi ženska ne bo hotela slediti.“ **40** In rekel mi je: „,Gospod, pred katerim hodim, bo s teboj poslat svojega angela in osrečil twojo pot; in ti boš vzel ženo za mojega sina iz mojega sorodstva in iz hiše mojega očeta: **41** potem boš prost pred to mojo prisego, ko prideš k mojemu sorodstvu; in če ti ne bodo dali ene, potem si prost pred mojo prisočno.“ **42** In danes sem prišel k izviru in rekel: „Oh Gospod, Bog mojega gospodarja Abrahama, če torej osreči mojo pot, katero hodim: **43** glej, stojim pri vodnem izviru; in naj se zgodi, da ko pride naprej devica, da zajame vodo in ji rečem: „Daj mi za piti, prosim te, malo vode iz svojega lončenega vrča;“ **44** in mi reče: „Pij in prav tako bom zajela za tvoje kamele: ‘naj bo ta ista ženska, katero je Gospod določil za sina mojega gospodarja. **45** In preden sem v svojem srcu prenehal govoriti, glej, je prišla naprej Rebeka s svojim lončenim vrčem na svoji rami; in odšla je dol do izvira in zajela vodo: in rekel sem ji: „Daj mi piti, prosim te.“ **46** In podviza se je in spustila svoj lončen vrč iz svoje rame ter rekla: „Pij in tudi tvojim kamelam bom dala piti: ‘tako sem pil in tudi kamele je napojila.“ **47** In vprašal sem jo ter rekel: „Čigava hči si?“ In rekla je:

,Hči Betuélá, Nahórjevega sina, ki mu ga je rodila Milká: ‘in položil sem uhan na njen obraz in zapestnici na njeni roki. **48** In sklonil sem svojo glavo in oboževal Gospoda in blagoslovil Gospoda, Boga svojega gospodarja Abrahama, ki me je vodil po pravi poti, da vzame svojemu sinu hčerko gospodarjevega brata. **49** In sedaj, če hočete prijazno in iskreno postopati z mojim gospodarjem, mi povejte: in če ne, mi povejte, da se lahko obrnem na desno roko ali na levo.“ **50** Potem sta Labán in Betuél odgovorila ter rekla: „Stvar izvira od Gospoda: ne moreva ti govoriti dobro ali slabo. **51** Glej, Rebeka je pred teboj, vzemi jo in pojdi in naj bo žena sinu tvojega gospodarja, kakor je govoril Gospod.“ **52** In pripetilo se je, da ko je Abrahamski služabnik slišal te besede, je oboževal Gospoda, priklanjajoč se k zemlji. **53** In služabnik je prinesel naprej dragocenosti iz srebra in dragocenosti iz zlata in oblačilo in jih dal Rebeki: tudi njenemu bratu in njeni materi je dal dragocene stvari. **54** In jedli so in pili, on in ljudje, ki so bili z njim in ostali vso noč; in vstali so zjutraj in rekel je: „Pošljite me proč, k mojemu gospodarju.“ **55** Njen brat in njena mati pa sta rekla: „Naj gospodična ostane z nami nekaj dni, vsaj deset; potem bo Šla.“ **56** In rekel jim je: „Ne preprečujte mi, glede na to, da je Gospod osrečil mojo pot; pošljite me proč, da lahko grem k svojemu gospodarju.“ **57** In rekla sta: „Poklicala bova gospodično in poizvemo pri njenih ustih.“ **58** In poklicala sta Rebeko ter ji rekla: „Hočeš iti s tem človekom?“ In rekla je: „Šla bom.“ **59** In odpustili so svojo sestro Rebeko in njeno dojiljo in Abrahamski služabnik in njegove ljudi. **60** In blagoslovili so Rebeko ter ji rekli: „Ti si naša sestra, bodi mati tisočev milijonov in naj tvoje seme obvladuje velika vrata tistih, ki jih sovražijo.“ **61** In Rebeka je vstala in njene gospodične in zajahale so kamele in sledile človeku: in služabnik je vzel Rebeko ter odšel svojo pot. **62** In Izak je prišel po poti izvira Laháj Roí; kajti prebival je v južni deželi. **63** In Izak je odšel ven, da ob večeru premišljuje na polju: in dvignil je svoje oči in videl in glej, prihajale so kamele. **64** In Rebeka je dvignila svoje oči in ko je zagledala Izaka, se je spustila s kamele. **65** Kajti služabniku je rekla: „Kdo je ta človek, ki hodi po polju, da nas sreča?“ In služabnik je rekel: „To je moj gospodar: ‘zato je vzel zagrinjalo in se pokrila. **66** In služabnik je povedal Izaku vse stvari, ki jih je storil. **67** In Izak jo je privedel v šotor svoje matere Sare in vzel Rebeko in postala je njegova žena; in jo je ljubil: in Izak je bil potolažen po smrti svoje matere.

25 Potem je Abraham ponovno vzel ženo in njeno ime je bilo Ketúra. **2** In rodila mu je Zimrána in Jokšána in Medána in Midjána in Jišbáka in Šuaha. **3** In Jokšán je zaplodil Šebá in Dedána. In Dedánovi sinovi so bili Ašurí, Letušéj in Leuméj. **4** In Midjánovi sinovi: Efá in Efer in Henoh in Abidá in Eldáá. Vsi ti so bili Ketúrini sinovi. **5** In Abraham je vse, kar je imel, dal Izaku. **6** Toda sinovom priležnic, ki jih je imel Abraham, je Abraham dal darila in jih poslal proč od Izaka, svojega sina, medtem ko je še živel, proti vzhodu, v vzhodno deželo. **7** In to so dnevi let Abrahamovega življenja, ki jih je živel, sto petinsedemdeset let. **8** Potem je Abraham izročil duha in umrl v lepi, visoki starosti, starec in bogat z leti; in pridružen je bil k svojim ljudem. **9** In njegova sinova, Izak in Izmael, sta ga pokopala v votlini Mahpéli, na polju Efróna, sina Hetejca Coharja, ki je pred Mamrejem: **10** polju, ki ga je Abraham kupil od Hetovih sinov: tam je bil pokopan Abraham in njegova žena Sara. **11** In pripetilo se je po Abrahamski smrti, da je Bog blagoslovil njegovega sina Izaka; in Izak je prebival pri izviru Laháj Roí. **12** Torej to so rodovi Izmaela, Abrahamovega sina, katerega je Egipčanka Hagára, Sarina pomočnica, rodila Abrahamu: **13** in to so imena Izmaelovih sinov po njihovih imenih, glede na njihove rodove: Izmaelov prvorjenec Nebajót; in Kedár

in Adbeél in Mibšám **14** in Mišmá in Dumá in Mašá, **15** Hadád in Temá, Jetúr, Naříš in Kedma: **16** to so Izmaelovi sinovi in to so njihova imena po njihovih mestih in po njihovih gradovih; dvanaest princev glede na njihove narode. **17** In to so leta Izmaelovega življenja, sto sedemnadeset let: in izročil je duha ter umrl; in bil zbran k svojemu ljudstvu. **18** In prebivali so od Havíle do Šura, to je pred Egipтом, ko greš proti Asiriji: in umrl je v prisotnosti vseh svojih bratov. **19** In to so rodovi Izaka, Abrahamovega sina: Abraham je zaplodil Izaka: **20** in Izak je bil star štirideset let, ko je vzel za ženo Rebeko, hči Betuélia, Sirca iz Padán-arama, sestro Sirca Labána. **21** In Izak je rotil Gospoda zaradi svoje žene, ker je bila jalova: in Gospod je bil od njega izprošen in njegova žena Rebeka je spočela. **22** Otroka znotraj nje pa sta se borila; in rekla je: „Če je tako, zakaj potemkam sem?“ In odšla je, da pozive od Gospoda. **23** In Gospod ji je rekel: „Dva naroda sta v tvoji maternici in dve vrsti ljudstva bosta ločeni iz twoje notranjosti; in eno ljudstvo bo močnejše kakor drugo ljudstvo; in starejši bo služil mlajšemu.“ **24** In ko naj bi se dopolnili njeni dnevi, glej, sta bila v njeni maternici dvojčka. **25** In prvi je prišel ven rdeč, vsepovsod, kakor kosmata obleka; in njegovo ime so poimenovali Ezav. **26** Nató je prišel ven njegov brat, njegova roka pa je držala Ezavovo peto; in njegovo ime so poimenovali Jakob: in ko ju je rodila, je bil Izak star šestdeset let. **27** Fanta pa sta zrasla: in Ezav je bil spreten lovec, človek polja; Jakab pa je bil preprost človek, ki je prebival v šotorih. **28** In Izak je ljubil Ezava, ker je jedel od njegove divjačine: toda Rebeka je ljubila Jakoba. **29** In Jakob je kuhal gosto zelenjavno juho; Ezav pa je prišel iz polja in je bil oslabel: **30** in Ezav je rekel Jakobu: „Nahrani me, prosim te, s to isto rdečo gosto zelenjavno juho; kajti oslabel sem: „zato je bilo njegovo ime imenovano Edóm. **31** In Jakob je rekel: „Prodaj mi danes svojo pravico po rojstvu.“ **32** In Ezav je rekel: „Glej, jaz sem na točki smrti: in kakšno korist mi bo storila pravica po rojstvu?“ **33** In Jakob je rekel: „Danesh mi prisezi;“ in prisegel mu je: in svojo pravico po rojstvu je prodal Jakobu. **34** Potem je Jakob dal Ezavu kruh in gosto lečino juho; in jedel je in pil in vstal ter odšel svojo pot: tako je Ezav preziral svojo pravico po rojstvu.

26 In bila je lakota v deželi, poleg prve lakote, ki je bila v Abrahamovih dneh. In Izak je odšel k Abiméleh, kralju Filistejev, in Gerár: **2** in prikazal se mu je Gospod ter rekel: „Ne hodi dol v Egipt; prebivaj v deželi, ki ti bom o njej povedal: **3** začasno bivaj v tej deželi in jaz bom s teboj in te bom blagoslovil; kajti tebi in tvojemu potomcu bom dal vse te dežele in jaz bom izpolnil prisego, ki sem jo prisegel tvojemu očetu Abrahamu; **4** in tvojemu potomcu bom storil, da se pomnoži kakor zvezde neba in tvojemu potomcu bom dal vse te dežele; in v tvojem potomcu bodo blagoslovjeni narodi zemlje; **5** zato ker je Abraham ubogal moj glas in ohranil moj ukaz, moje zapovedi, moja pravila in moje postave.“ **6** In Izak je prebival v Gerárju: **7** in možje [tega] kraja so ga vprašali o njegovi ženi; in rekel je: „Ona je moja sestra: kajti se je reči: „ Ona je moja žena;“ rekel je, „da me ne bi možje [tega] kraja ubili zaradi Rebekе,“ kajti bila je zelo lepa na pogled. **8** In prijetilo se je, ko je bil tam dolgo časa, da je Abiméleh, kralj Filistejev, pogledal skozi okno in zagledal in glej, Izak se je ljubimkal s svojo ženo Rebeko. **9** In Abiméleh je poklical Izaka ter rekel: „Glej, ona je zagotovo tvoja žena: in kako si rekel: „Ona je moja sestra?“ In Izak mu je odgovoril: „Ker sem rekel: „Da zaradi nje ne bi umrl.“ **10** In Abiméleh je rekel: „Kaj je to, kar si nam storil? Nekdo izmed ljudstva bi lahko mirno ležal s twojo ženo in ti bi nad nas privedel krivdo.“ **11** In Abiméleh je vsem svojim ljudem naročil, rekoč: „Kdor se dotakne tega moža ali njegove žene, bo zagotovo usmrčen.“ **12** Potem je Izak sejal v tej deželi in v istem letu prejel stokratno: in Gospod ga je blagoslovil. **13** In

človek je postal velik in šel naprej in rasel, dokler ni postal zelo velik: **14** kajti imel je posest tropov in posest čred in veliko zalogo služabnikov: in Filistejci so mu zavidali. **15** Kajti vse vodnjake, ki so jih služabniki njegovega očeta izkopali v dneh Abrahama, njegovega očeta, so Filistejci zamašili in jih napolnili s prstjo. **16** In Abiméleh je rekel Izaku: „Pojdi od nas; kajti mnogo mogočnejši si kakor mi.“ **17** In Izak se je odpravil od tam in svoj šotor postavil v dolini Gerár ter tam prebival. **18** In Izak je ponovno izkopal vodnjake, ki so jih izkopali v dneh Abrahama, njegovega očeta; kajti Filistejci so jih po Abrahamovi smrti zamašili: in njihova imena je poimenoval po imenih, po katerih jih je imenoval njegov oče. **19** In Izakovi služabniki so kopali v dolini in tam našli vodnjak izvirne vode. **20** Čredniki iz Gerárja pa so se prepirali z Izakovimi čredniki, rekoč: „Voda je naša: “in ime vodnjaka je poimenoval Esek; ker so se z njim prepirali. **21** In izkopali so še en vodnjak in tudi za tega so se prepirali; in njegovo ime je poimenoval Sitna. **22** In odstranil se je od tam ter izkopal nov vodnjak; zanj pa se niso prepirali: in njegovo ime je imenoval Rehobót; in rekel je: „Kajti sedaj je Gospod za nas pripravil prostor in bomo rodovitni v deželi.“ **23** In od tam se je dvignil v Beeršebo. **24** In isto noč se mu je prikazal Gospod ter rekel: „Jaz sem Bog Abrahama, tvojega očeta: ne boj se, kajti jaz sem s teboj in zaradi Abrahama, svojega služabnika, te bom blagoslovil in pomnožil twoje семe.“ **25** In tam je zgradil oltar in klical h Gospodovemu imenu ter tam postavil svoj šotor; in tam so Izakovi služabniki izkopali vodnjak. **26** Potem so iz Gerárja odšli k njemu Abiméleh in Ahuzát, eden izmed njegovih prijateljev ter Pihol, vrhovni poveljnik njegove vojske. **27** Izak pa jim je rekel: „Zakaj ste prišli k meni, glede na to, da me sovražite in ste me odpolali od sebe?“ **28** In rekli so: „Zagotovo smo videli, da je bil s teboj Gospod: in smo rekli: „Naj bo torej prisega med nami, celo med nami in teboj in naj sklenemo zavezo s teboj; **29** da nam ne boš storil nobene škode, kakor se mi nismo dotaknili tebe in kakor ti nismo storili nič drugega, temveč dobro in smo te odpolali v miru: ‚ti si torej blagoslojen od Gospoda.‘“ **30** In pripravil jim je gostijo in jedli so ter pili. **31** In vstali so zgodaj zjutraj ter drug drugemu prisegli: in Izak jih je odpolal proč in od njega so odšli v miru. **32** In prijetilo se je istega dne, da je prišel Izakov služabnik in mu povedal glede vodnjaka, ki so ga izkopali ter mu rekel: „Našli smo vodo.“ **33** In imenoval ga je Šiba: zato je ime mesta Beeršeba do današnjega dne. **34** In Ezav je bil star štirideset let, ko je vzel Judito, hčer Hetejca Beerija in Basemáto, hči Hetejca Elóna, **35** ki sta bili Izaku in Rebeki v žalostno mišljenje.

27 In prijetilo se je, ko je bil Izak star in so bile njegove oči zatemnjene, tako da ni mogel videti, da je poklical najstarejšega sina Ezava ter mu rekel: „Moj sin: “in odgovoril mu je: „Glej, tukaj sem.“ **2** In rekel je: „Glej, jaz sem torej star, ne poznam dneva svoje smrti: **3** zdaj torej vzemi, prosim te, svoja orožja, svoj tul za puščice in svoj lok ter pojdi ven na polje in mi ujemti nekaj divjačine; **4** ter mi pripravi okusno hrano, kakor jo imam rad in mi jo prinesi, da bom lahko jedel; da te moja duša lahko blagoslov preden umrem.“ **5** Rebeka pa je slišala, ko je Izak govoril svojemu sinu Ezavu. In Ezav je odšel na polje, da lovi za divjačino in da jo prinese. **6** In Rebeka je spregovorila svojemu sinu Jakobu, rekoč: „Glej, slišala sem tvojega očeta govoriti Ezavu, tvojemu bratu, rekoč: **7** Prinesi mi divjačino in pripravi mi okusno jed, da bom lahko jedel in te pred svojo smrтjo blagoslov pred Gospodom.“ **8** Zdaj torej, moj sin, ubogaj moj glas glede tega, kar ti zapovem. **9** Pojdi torej k tropu in mi od tam prinesi dva dobra kozlička od koz; in pripravila ju bom [v] okusno jed za tvojega očeta, kakor jo ima rad: **10** prinesel jo boš k svojemu očetu, da bo lahko jedel in da te pred svojo smrтjo lahko

blagoslov.“ **11** Jakob pa je svoji materi Rebeki rekel: „Glej, moj brat Ezav je kosmat človek, jaz pa sem gladek človek: **12** moj oče me bo morda želel potipati, jaz pa se mu bom zdel kakor slepar; in bom nad sebe privedel preklestvo, ne pa blagoslova.“ **13** Njegova mati pa mu je rekla: „Na meni bodi tvoje preklestvo, moj sin: samo ubogaj moj glas in pojdi in mi ju prinesi.“ **14** In odšel je in dobil ter ju prinesel k svoji materi: in njegova mati je pripravila okusno jed, kot jo je njegov oče imel rad. **15** In Rebeka je vzela čedna oblačila svojega najstarejšega sina Ezava, ki so bila z njo in hiši in jih nadela na svojega mlajšega sina Jakoba: **16** in na njegove roke položila kožo od kozjih kožičkov in na gladkost njegovega vratu: **17** okusno jed in kruh, kar je pripravila, pa je dala in roke svojega sina Jakoba. **18** In prišel je k svojemu očetu ter rekel: „Moj oče: in rekel je: „Tukaj sem; kdo si ti, moj sin?“ **19** In Jakob je rekel svojemu očetu: „Jaz sem tvoj prvorjenec Ezav; storil sem glede na [to], kar si mi zaukazal: vstani, prosim te, sedi in jej od moje divjačine, da me tvoja duša lahko blagoslov.“ **20** Izak pa je svojemu sinu rekel: „Kako to, da si to tako hitro našel, moj sin?“ In on je rekel: „Ker je Gospod, tvoj Bog, to privедel k meni.“ **21** In Izak je rekel Jakobu: „Pridi bliže, prosim te, da te lahko potipam, moj sin, če si ti moj pravi sin Ezav ali nisi.“ **22** In Jakob je odšel bliže k Izaku, svojemu očetu; in ta ga je potipal ter rekel: „Glas je Jakobov glas, toda roki sta Ezavori roki.“ **23** In ni ga razpoznał, ker so bile njegove roke kosmate, kakor roke njegovega brata Ezava: tako ga je blagoslovil. **24** In rekel je: „Ali si ti moj pravi sin Ezav?“ In rekel je: „Jaz sem.“ **25** In rekel je: „Prinesi to bliže k meni in jedel bom od divjačine svojega sina, da te moja duša lahko blagoslov.“ In on je to prinesel bliže k njemu in je jedel: in prinesel mu je vina in je pil. **26** In njegov oče Izak mu je rekel: „Pridi torej bliže in me poljubi, moj sin.“ **27** In on se je približal ter ga poljubil: in zavohal je vonj njegovega oblačila in ga blagoslovil ter rekel: „Poglej, vonj mojega sina je vonj polja, ki ga je Gospod blagoslovil, **28** zato naj ti Bog da od rose iz neba in mastnost zemlje in obilo od žita in vina: **29** naj ti ljudstva služijo in se ti narodi priklanjanje: bodi gospodar nad svojimi brati in naj se sinovi tvoje matere priklanljajo pred teboj; preklet bodi, kdorkoli te preklinja in blagoslovljeni budi, kdor te blagoslavlja.“ **30** In pripetilo se je, takoj ko je Izak končal z blagoslavljanjem Jakoba in je Jakob komaj še odšel izpred prisotnosti svojega očeta Izaka, da je iz svojega lova vstopil njegov brat Ezav. **31** In tudi on je pripravil okusno jed in jo prinesel k svojemu očetu ter svojemu očetu rekel: „Naj moj oče vstane in jé od divjačine svojega sina, da me bo tvoja duša lahko blagoslovila.“ **32** Njegov oče Izak pa mu je rekel: „Kdo si ti?“ In rekel je: „Jaz sem tvoj sin, tvoj prvorjenec Ezav.“ **33** In Izak je silno zatrepetal ter rekel: „Kdo? Kje je tisti, ki je vzel divjačino in mi jo prinesel in sem jedel od vsega, preden si ti prišel in sem ga blagoslovil. Da in ostal bo blagoslovljen.“ **34** In ko je Ezav slišal besede svojega očeta, je zajokal z velikim in silno grenkim jokom ter svojemu očetu rekel: „Blagoslovi me, celó tudi mene, oh moj oče.“ **35** On pa je rekel: „Tvoj brat je prišel s premetenostjo in odvzel tvoj blagoslov.“ **36** In rekel je: „Ali ni pravilno imenovan Jakob? Kajti dvakrat me je izpodrinil: odvzel je mojo pravico po rojstvu; in glej, sedaj je odvzel moj blagoslov.“ In rekel je: „Ali zame nisi prihranil blagoslova?“ **37** In Izak je odgovoril ter rekel Ezavu: „Glej, naredil sem ga za tvojega gospodarja in vse njegove brate sem mu dal za služabnike; in z žitom in vinom sem ga oskrbel: in kaj naj sedaj storim tebi, moj sin?“ **38** In Ezav je svojemu očetu rekel: „Imaš samo en blagoslov, moj oče? Blagoslovi me, celó tudi mene, oh moj oče.“ In Ezav je dvignil svoj glas ter zajokal. **39** In njegov oče Izak je odgovoril ter mu rekel: „Glej tvoje bivališče bo mastnost zemlje in od rose iz neba od zgoraj; **40** in s svojim mečem boš živel in svojemu bratu boš služil; in zgodilo se bo, ko boš imel

gospodstvo, da boš njegov jarem zlomil iz svojega vratu.“ **41** In Ezav je sovražil Jakoba zaradi blagoslova, s katerim ga je njegov oče blagoslovil: in Ezav je v svojem srcu rekel: „Dnevi žalovanja za mojim očetom so pri roki; potem bom svojega brata Jakoba ubil.“ **42** Te besede Ezava, njenega najstarejšega sina, pa so bile povedane Rebeki: in postala je in poklicala svojega mlajšega sina Jakoba ter mu rekla: „Glej, tvoj brat Ezav, kar se tebe tiče, samega sebe tolaži, nameravajoč te ubiti. **43** Zdaj torej, moj sin, ubogaj moj glas; in vstani, zbeži k mojemu bratu Labánu in Harán; **44** in ostani z njim nekaj dni, dokler se ne odvrne razjarjenost tvojega brata; **45** dokler se jeza tvojega brata ne odvrne od tebe in pozabi ti, kar si mu storil: potem bom postala in te dobitila od tam: zakaj bi bila prikrnjana tudi za vaju oba na en dan?“ **46** Rebeka pa je Izaku rekla: „Naveličana sem svojega življenja zaradi Hetovih hčera: če Jakob vzame ženo izmed Hetovih hčera, tako kakor sta ti [dve], ki sta izmed hčera dežele, kakšno dobro mi bo storilo moje življenje?“

28 In Izak je poklical Jakoba in ga blagoslovil in mu naročil ter mu rekel: „Ti ne boš vzel žene izmed Káanaonovih hčera. **2** Vstani, pojdi v Padan–aram, k hiši Betuélá, očeta tvoje matere; in od tam si vzemi ženo izmed hčera Labána, brata tvoje matere. **3** In Bog Vsemogočni te blagoslovi in te naredi rodovitnega in te namnoži, da boš lahko postal množica ljudstva; **4** in ti da Abrahamov blagoslov, tebi in tvojemu potomcu s teboj; da boš lahko podedoval deželo, v kateri si tujec, ki jo je Bog dal Abrahamu.“ **5** In Izak je odpodal Jakoba: in ta je odšel v Padan–aram, k Labánu, sinu Sírca Betuélá, brata Jakobove in Ezavove matere Rebeke. **6** Ko je Ezav videl, da je Izak blagoslovil Jakoba in ga odpodal v Padan–aram, da si od tam vzame ženo; in da kakor ga je blagoslovil, mu je dal naročilo, rekoč: „Ti ne boš vzel žene izmed Káanaonovih hčera;“ **7** in da je Jakob ubogal svojega očeta in svojo mater ter odšel v Padan–aram; **8** in Ezav, videc, da Káanaone hčere njegovemu očetu Izaku niso ugajale; **9** je Ezav potem odšel k Izmaelu in k ženama, ki ju je imel, vzel Mahalátó, hčer Abramovega sina Izmaela, Nebajótovo sestro, da postane njegova žena. **10** In Jakob je odšel iz Beeršebe in odšel proti Haránu. **11** In ker je sonce zašlo, se je spustil na nek kraj in se tam vso noč zadrljeval; in vzel je kamne tega kraja in jih položil za svoje blazine in se ulegel na ta kraj, da zaspí. **12** In sanjal je in glej lestev postavljeni na zemljo in njen vrh je segal do nebes: in glej, Božji angeli so se vzpenjali in spuščali po njej. **13** In glej, Gospod je stal nad njo in rekel: „Jaz sem Gospod, Bog tvojega očeta Abrahama in Izakov Bog: deželo, na kateri ležiš, bom dal tebi in tvojemu semenu; **14** in tvojega semena bo kakor zemeljskega prahu in ti boš razširjen na zahod in na vzhod in na sever in na jug: in tebi in v tvojem semenu bodo blagoslovljene vse družine zemlje. **15** In glej, jaz sem s teboj in varoval te bom na vseh krajih kamor greši in ponovno te bom privedel v to deželo; kajti ne bom te zapustil, dokler ne storim tega, o čemer sem ti govoril.“ **16** In Jakob se je zbudil iz svojega spanja ter rekel: „Zagotovo je na tem kraju Gospod; jaz pa tega nisem vedel.“ **17** In bil je prestrašen ter rekel: „Kako grozen je ta kraj! To ni nič drugega kakor hiša Božja in to so velika vrata nebeška.“ **18** In Jakob je zgodaj zjutraj vstal in vzel kamen, ki ga je podstavil za svoje blazine in ga postavil za steber in nanj, na njegov vrh, izlil olje. **19** In ime tega kraja je imenoval Betel: toda ime tega kraja je bilo najprej imenovano Luz. **20** In Jakob se je zaobljubil, rekoč: „Če bo Bog z menoj in me bo varoval na tej poti, ki jo hodim in mi bo dal za jesti kruha in oblačilo, da ga oblečem, **21** tako da ponovno pridem k hiši svojega očeta v miru; potem bo Gospod moj Bog: **22** in ta kamen,

ki sem ga postavil za steber, bo Božja hiša: in od vsega, kar mi boš dal, ti bom zagotovo dal desetino.“

29 Potem je Jakob odšel na svoje potovanje in prišel v deželo vzhodnega ljudstva. **2** In pogledal in na polju zagledal izvir in glej, tam so bili trije tropi ovac, ležeč pri njem; kajti iz tega izvira so napajali trope: na vodnjakovih ustih pa je bil velik kamen. **3** In tja so se zbirali vsi tropi: in odvalili so kamen iz vodnjakovih ust in napojili ovce in kamen ponovno položili na vodnjakova usta, na njegovo mesto. **4** In Jakob jim je rekel: „Moji bratje, od kod ste?“ In odgovorili so: „Iz Harána smo.“ **5** In rekel jim je: „Poznate Labána, Nahórjevega sina?“ In reki so: „Poznamo ga.“ **6** In rekel jim je: „Ali je zdrav?“ In reki so: „Zdrav je: in glej, njegova hči Rahela prihaja z ovcami.“ **7** In rekel je: „Glej, to je še en velik dan, niti ni čas, da bi se živila zbrala skupaj: napojite ovce in pojedite in jih nahranite.“ **8** Pa so rekli: „Ne moremo, dokler se ne zbverejo vsi tropi in dokler kamna [ne] odvalijo iz vodnjakovih ust; potem napojimo ovce.“ **9** In medtem ko je še govoril z njimi, je prišla Rahela z ovcami svojega očeta: kajti ona jih je varovala. **10** In pripetilo se je, ko je Jakob opazil Rahelo, hčer materinega brata Labána in ovce materinega brata Labána, da je Jakob odšel bliže in odvalil kamen od vodnjakovih ust in napojil trop Labána, brata svoje matere. **11** In Jakob je poljubil Rahelo in dvignil svoj glas ter zajokal. **12** In Jakob je Raheli povedal, da je bil brat njenega očeta in da je bil Rebekin sin: in stekla je ter povedala svojemu očetu. **13** In pripetilo se je, ko je Labán slišal te novice o Jakobu, sinu svoje sestre, da je stekel, da ga sreča in ga objel in poljubil ter privedel k svoji hiši. In Labánu je povedal vse te stvari. **14** In Labán mu je rekel: „Zagotovo si ti moja kost in moje meso. In z njim je ostal čas enega meseca. **15** In Labán je rekel Jakobu: „Ker si ti moj brat, zakaj bi mi služil zaman? Povej mi kakšna naj bodo tvoja plačila?“ **16** Labán pa je imel dve hčeri: starejši je bilo ime Lea, ime mlajše pa je bilo Rahela. **17** Lea je bila nežnih oči; toda Rahela je bila krasnna in lepega videza. **18** Jakob pa je ljubil Rahelo; in rekel: „Sedem let ti bom služil za Rahelo, tvojo mlajšo hči.“ **19** In Labán je rekel: „Bolje je to, da jo dam tebi, kakor da bi jo dal kateremukoli drugemu moškemu: ostani z menom.“ **20** In Jakob je sedem let služil za Rahelo; in zdela so se mu [kot] le nekaj dni, zaradi ljubezni, ki jo je imel do nje. **21** In Jakob je rekel Labánu: „Daj mi mojo ženo, kajti moji dnevi so dopolnjeni, da lahko grem noter vanjo.“ **22** In Labán je zbral skupaj vse može tega kraja ter naredil gostijo. **23** Pripetilo pa se je zvečer, da je vzel svojo hči Leo in jo privedel k njemu; in on je šel noter k njej. **24** In Labán je svoji hčeri Lei dal svojo služabnico Zilpo za pomočnico. **25** In pripetilo se je zjutraj, glej, je bila to Lea: in Labánu je rekel: „Kaj je to, kar si mi storil? Ali nisem s teboj služil za Rahelo? Zakaj si me potem presleplil?“ **26** In Labán je rekel: „V naši deželi se ne sme tako storiti, da se mlajšo izroči pred prvorojeno. **27** Dopolnil njen teden in dali ti bomo tudi njo, za službo, ki jo boš služil z menom še drugih sedem let.“ **28** In Jakob je storil tako in dopolnil njen teden: in dal mu je tudi svojo hčer Rahelo za ženo. **29** In Labán je svoji hčeri Raheli dal svojo pomočnico Bilho, da postane njena služabnica. **30** In odšel je tudi k Raheli, Rahelo pa je ljubil bolj kakor Leo in pri njem služil še drugih sedem let. **31** In ko je Gospod videl, da je bila Lea osovražena, je odpri njenom maternico: toda Rahela je bila jalova. **32** In Lea je spočela in rodila sina in njegovo ime imenovala Ruben: kajti reka je: „Zagotovo je Gospod pogledal na mojo stisko; sedaj me bo torej moj soprog ljubil.“ **33** In ponovno je spočela in rodila sina; in rekla: „Ker je Gospod slišal, da sem bila osovražena, mi je zato dal tudi tega sina: in njegovo ime je imenovala Simeon. **34** In ponovno je spočela in rodila sina; in rekla: „Torej tokrat bo moj soprog pridružen k meni, ker sem mu

rodila tri sinove: “zato je bilo njegovo ime imenovano Levi. **35** In ponovno je spočela in rodila sina: in rekla: „Sedaj bom hvalila Gospoda: “zato je njegovo ime poimenovala Juda; in prenehala rojevati.

30 In ko je Rahela videla, da Jakobu ne rojeva otrok, je Rahela zavidala svoji sestri; ter Jakobu rekla: „Daj mi otroke, sicer umrem.“ **2** In Jakobova jeza je bila vžgana zoper Rahelo: in rekel je: „Sem jaz namesto Boga, ki je pred teboj zadržal sad tvoje maternice?“ **3** Ona pa je rekla: „Glej, moja služabnica Bilha, pojdi noter vanjo; in rodila bo na mojih kolenih, da bom po njej tudi jaz lahko imela otroke.“ **4** In dala mu je za ženo Bilho, svojo pomočnico: in Jakob je šel noter k njej. **5** In Bilha je spočela in Jakobu rodila sina. **6** In Rahela je rekla: „Bog me je sodil in je tudi slišal moj glas in mi dal sina: “zato je njegovo ime imenovala Dan. **7** In Bilha, Rahelina služabnica, je ponovno spočela in Jakobu rodila drugega sina. **8** In Rahela je rekla: „Z velikimi boji sem se bojevala s svojo sestro in sem prevladala: “in njegovo ime je imenovala Neftáli. **9** Ko je Lea videla, da je prenehala rojevati, je vzela svojo služabnico Zilpo in jo dala Jakobu za ženo. **10** In Zilpa, Leina služabnica je Jakobu rodila sina. **11** In Lea je rekla: „Prihaja krdelo: “in njegovo ime je imenovala Gad. **12** In Zilpa, Leina služabnica, je Jakobu rodila drugega sina. **13** In Lea je rekla: „Srečna sem, kajti hčere me bodo imenovale blagoslovljena: “in njegovo ime je imenovala Aser. **14** In Ruben je šel v dneh pšenične žetve in na polju našel nadliščke in jih prinesel svoji materi Lei. Potem je Rahela rekla Lei: „Daj mi, prosim te, nadliščke svojega sina.“ **15** Ona pa ji je rekla: „Je to majhna zadeva, da si mi vzela mojega soproga? In ti mi hočeš vzeti tudi nadliščke mojega sina?“ In Rahela je rekla: „Zato bo to noč ležal s teboj za nadliščke tvojega sina.“ **16** In Jakob je zvečer prišel iz polja in Lea je odšla ven, da ga sreča ter mu rekla: „Moraš priti noter k meni; kajti zagotovo sem te najela z nadliščki svojega sina.“ In to noč je ležal z njo. **17** In Bog je prisluhnil Lei in je spočela in Jakobu rodila petega sina. **18** In Lea je rekla: „Bog mi je dal mojo najemnino, ker sem svojo deklo dala mojemu soprogu: “in njegovo ime je imenovala Isahár. **19** In Lea je ponovno spočela in Jakobu rodila šestega sina. **20** In Lea je rekla: „Bog me je opremil z dobro doto; sedaj bo moj soprog prebival z menoj, ker sem mu rodila šest sinov: “in njegovo ime je imenovala Zábulon. **21** In potem je rodila hčerko in njeno ime je imenovana Dina. **22** In Bog se je spomnil Rahele in Bog ji je prisluhnil ter odpril njenu maternico. **23** In spočela je in rodila sina; in rekla: „Bog je odvezel mojo grajo: “**24** in njegovo ime je imenovala Jožef; in rekla: „Gospod mi bo dodal [še] drugega sina.“ **25** In pripetilo se je, ko je Rahela rodila Jožefa, da je Jakob rekel Labánu: „Pošlji me proč, da lahko grem na svoj lasten kraj in v svojo deželo.“ **26** Daj mi moje žene in moje otroke, za katere sem ti služil in me pusti iti: kajti poznaš mojo službo, ki sem ti jo opravljal.“ **27** In Labán mu je rekel: „Prosim te, če sem v tvojih očeh našel naklonjenost, ostani: kajti iz izkušnje sem se naučil, da me je Gospod zaradi tebe blagoslovil.“ **28** In rekel je: „Določi mi svoja plačila in dal ti jih bom.“ **29** In rekel mu je: „Ti veš kako sem ti služil in kako je bila tvoja živila z menoj. **30** Kajti bilo je malo, kar si imel, preden sem prišel in to je sedaj naraslo v množico; in Gospod te je od mojega prihoda blagoslovil: in kdaj bom torej poskrbel tudi za svojo lastno hišo?“ **31** In rekel je: „Kaj naj ti dam?“ In Jakob je rekel: „Nobene stvari mi ne boš dal: če hočeš zame storiti to stvar, bom ponovno hranil in varoval tvoj trop: **32** danes bom šel skozi ves tvoj trop in iz njega odstranil vso lisasto in pikasto živilo in vso rjavo živilo med ovcami in pikasto ter lisasto med kozami: in od teh bo moja najemnina. **33** Tako bo moja pravičnost odgovarjala zame in času, ki pride, ko bo

prišel, za moj najem pred tvojim obrazom: vse, kar ni lisasto in pikasto med kozami in rjavo med ovcami, to bo pri meni štetno za ukradeno.“ 34 In Labán je rekel: „Glej, hočem, da bi bilo glede na twojo besedo.“ 35 In ta dan je odstranil kozle, ki so bili krožno progasti in pikasti in vse koze, ki so bile lisaste in pikaste in vsako, ki je imela na sebi nekaj belega in vse rjavo med ovcami in jih dal v roko svojih sinov. 36 In med seboj in Jakobom je določil tri dni potovanja: in Jakob je hranil preostanek Labánovih tropov. 37 In Jakob si je vzel šibe zelenega topola in od leskovega in kostanjevega drevesa: in na njih olupil bele proge in storil, da se prikaže belina, ki je bila na šibah. 38 In palice, ki jih je olupil, je postavil pred trope v žlebove, v napajalna korita, ko so tropi prišli, da pijejo, da bi se obrejili, ko so prišli piti. 39 In tropi so se obrejili pred palicami in skotili krožno progasto, lisasto in pikasto živino. 40 In Jakob je v Labánovem tropu ločeval jagnjeta in postavljal obraze tropov h krožno progastemu in vsemu rjavemu; in njegove lastne trope je spravljal sebi in jih ni spravljal v Labánovo živino. 41 In pripetilo se je, da kadarkoli se je brejila močnejša živina, je Jakob polagal šibe pred očmi živine v žlebove, da bi se lahko obrejile med palicami. 42 Toda ko je bila živina slabotna, jih ni polagal: tako je bila slabotnejša živina Labánova, močnejša pa Jakobova. 43 In mož je silno narasel in imel mnogo živine in dekel in slug in kamel in oslov.

31 In slišal je besede Labánovih sinov, rekoč: „Jakob je vzel vse, kar je bilo našega očeta; in od tega, kar je bilo našega očeta, je dobil vso to slavo.“ 2 In Jakob je gledal Labánovo obliče in glej, ni bilo proti njemu kakor poprej. 3 In Gospod je Jakobu rekel: „Vrni se v deželo svojih očetov in k svojemu sorodstvu; in jaz bom s teboj.“ 4 In Jakob je poslal in poklical Rahela in Leo na polje k svojemu tropu 5 ter jima rekel: „Vidim obliče vajinega očeta, da le-to do mene ni kakor poprej; toda Bog mojega očeta je bil z menoj. 6 In vedve vesta, da sem z vso svojo močjo služil vajinemu očetu. 7 Vajin oče pa me je zavedel in mi desetkrat spremenil moja plačila; toda Bog mu ni dovolil, da bi me prizadel. 8 Če je rekel tako: ‚Lisasta bodo tvoja plačila; ‚potem je vsa živila kotila lisaste: če pa je rekel tako: ‚Krožno progasta bodo tvoja najemnina; ‚potem je vsa živila kotila krožno progaste. 9 Tako je Bog odvzel živilo od vajinega očeta in jo dal meni. 10 In pripetilo se je ob času, ko se je živila obrejila, da sem dvignil svoje oči in videl sanje in glej ovni, ki so skakali na živilo, so bili krožno progasti, lisasti in sivi. 11 In Božji angel mi je v sanjah spregovoril, rekoč: „Jakob: ‚in rekel sem: ‚Tukaj sem.‘ 12 In rekel je: ‚Dvigni torej svoje oči in poglej, vsi ovni, ki skačejo na živilo, so krožno progasti, lisasti in osiveli: kajti videl sem vse, kar ti je Labán storil. 13 Jaz sem Bog Betela, kjer si mazil steber in mi zaobljubil prisego: sedaj vstani, pojdi ven iz te dežele in se vrni v deželo svojega sorodstva.“ 14 Rahela in Lea pa sta mu odgovorili in rekli: „Ali je še kak delež dedičine za naju in hiši najinega očeta? 15 Ali nisva pri njem šteti [kakor] tukki? Kajti prodal naju je in docela pozrl tudi najin denar. 16 Kajti vsa bogastva, ki jih je Bog vzel od najinega očeta, ta so najina in najinih otrok: sedaj torej karkoli ti je Bog rekel, stóri.“ 17 Potem je Jakob vstal in svoje sinove in svoji ženi postavil na kamele; 18 in odvedel proč vse svojo živilo in vse svoje dobrine, ki jih je pridobil, živilo od svojega zaslužka, ki jo je pridobil v Padan-aramu, da bi šel k svojemu očetu Izaku v kánaansko deželo. 19 In Labán je odšel, da ostrži svoje ovce: Rahela pa je ukradla malike, ki so bili [od] njenega očeta. 20 In Jakob se je nenadoma odtihotapil od Sirca Labána, v tem, da mu ni povedal, da je pobegnil. 21 Tako je pobegnil z vsem, kar je imel; in vstal ter prečkal reko in svoje obliče nameril proti gori Gileád. 22 In Labánu je bilo tretji dan povedano, da je

Jakob pobegnil. 23 In s seboj je vzel svoje brate in ga zasledoval sedem dni potovanja; in dohiteli so ga na gori Gileád. 24 In Bog je prišel ponoči, v sanjah, k Sircu Labánu ter mu rekel: „Pazi, da Jakobu ne govorиш niti dobrega niti slabega.“ 25 Potem je Labán dohitel Jakoba. Torej Jakob je svoj šotor postavil na gori: Labán pa se je s svojimi brati utaboril na gori Gileád. 26 In Labán je rekel Jakobu: „Kaj si storil, da si se nenadoma odtihotapil od mene in odvedel moji hčeri kakor ujetnici vzeti z mečem? 27 Zakaj si skrivaj pobegnil in se odtihotapil od mene: in mi nisi povedal, da bi te lahko odposal z veseljem in s pesmimi, z bobniči in s harfo? 28 In nisi mi dovolil, da poljubim svoje sinove in svoje hčere? To si torej s takšnim početjem storil nespametno. 29 V moči moje roke je, da vam škodujem: toda sinoči mi je govoril Bog tvoga očeta, rekoč: „Pazi se, da Jakobu ne govorиш niti dobrega niti slabega.“ 30 In sedaj, čeprav imaš potrebo oditi, ker si že dolgo hrepelen po hiši svojega očeta, zakaj si vendar ukradel moje bogove?“ 31 Jakob pa je odgovoril in Labánu rekel: „Ker sem se bal, kajti rekel sem: ‚Morda mi hočeš s silo odvzeti svoji hčeri.‘ 32 Pri komerkoli najdeš svoje bogove, naj ta ne živi: pred svojimi brati spoznaj kar je tvoga z menoj, in to vzemi k sebi.“ Kajti Jakob ni vedel, da jih je ukradla Rahela. 33 In Labán je odšel v Jakobov šotor in v Lein šotor in v šotor obeh deklet; toda ni jih našel. Potem je odšel od Leinega šotorja in vstopil v Rahelin šotor. 34 Torej Rahela je vzela družinske malike in jih položila na kamelinovo opravo in sedla nanje. Labán pa je preiskal vse šotor, toda ni jih našel. 35 Svojemu očetu pa je rekla: „Naj moj gospod ne bo razčlanil, da ne morem vstati pred teboj; kajti običaj žensk je nad menoj.“ In iškal je, toda podob ni našel. 36 Jakob pa je bil ogorčen in se pričkal z Labánom: in Jakob je odgovoril in Labánu rekel: „Kaj je moj prekřeš? Kaj je moj greh, da si me tako silovito zasledoval? 37 Z ozirom na to, da si preiskal vse moje stvari, kaj si našel od vseh svojih družinskih stvari? Položi to tu takoj pred mojimi brati in svojimi brati, da lahko sodijo med nama obema. 38 Teh dvajset let sem bil s teboj; vsoje ovce in twoje koze niso zavrgle svojih mladičev in ovnov tvogega tropa nisem jedel. 39 Tega, kar je bilo raztrganega ob živali, nisem prinesel k tebi; sam sem nosil to izgubo; iz mojih rok si zahteval karkoli je bilo ukradenega podnevi ali ukradenega ponoči. 40 Tak sem bil; podnevi me je požiral suša in zmrala ponoči; in moje spanje je odšlo izpred mojih oči. 41 Tako sem bil dvajset let v twoji hiši; služil sem ti štirinajst let za twoji hčeri in šest let za twovo živilo: ti pa si mi desetkrat spremenil moja plačila. 42 Razen če ne bi bil z menoj Bog mojega očeta, Abrahamov Bog in Izakov strah, bi me sedaj zagotovo odposal praznega. Bog je videl mojo stisko in trud mojih rok in te je včerajšnjo noč oštel.“ 43 In Labán je odgovoril ter Jakobu rekel: „Ti hčeri sta moji hčeri in ti otroci so moji otroci in ta živila je moja živila in vse, kar vidiš, je moje: in kaj naj danes storim tema mojima hčerama ali njunim otrokom, ki sta jih rodili? 44 Dzaj torej pridi, skleniva zavezo, ti in jaz; in naj bo to za pričo med menoj in teboj.“ 45 In Jakob je vzel kamen in ga postavil za steber. 46 In Jakob je rekel svojim bratom: „Zberite kamne; “in vzeli so kamne ter naredili kup: in jedli tam na kupu. 47 In Labán ga je imenoval Jegár Sahadutá: toda Jakob ga je imenoval Galéđ. 48 In Labán je rekel: „Ta kup je danes priča med menoj in teboj.“ Zato je bilo ime le-tega imenovano Galéđ; 49 in Micpa; kajti rekel je: „Gospod gleda med menoj in teboj, ko smo odsotni eden od drugega. 50 Če boš prizadel moji hčeri ali če boš poleg mojih hčera vzel druge žene, ni z nama nobenega človeka; vidi, Bog je priča med menoj in teboj.“ 51 In Labán je rekel Jakobu: „Glej ta kup in glej ta steber, ki sem ga postavil med menoj in teboj; 52 ta kup naj bo priča in ta steber naj bo priča, da ne bom šel čez ta kup k tebi in da ti ne boš šel čez ta kup k meni zaradi škodovanja. 53 Bog Abrahamov in Bog Nahórjev, Bog njunega očeta, [naj] sodi

med nama."In Jakob je priznal pri strahu svojega očeta Izaka. 54 Potem je Jakob na gori daroval žrtve in poklical svoje brate, da jedo kruh: in jedli so kruh in se vso noč zadrževali na gori. 55 In zgodaj zjutraj je Labán vstal in poljubil svoje sinove in svoje hčere ter jih blagoslovil: Labán pa je odpotoval in se vrnil na svoj kraj.

32 In Jakob je odšel na svojo pot in Božji angeli so ga srečali. 2 In ko jih je Jakob zagledal, je rekel: „To je Božja vojska: “in ta kraj je imenoval Mahanájim. 3 In Jakob je pred seboj poslal poslanke k Ezavu, svojemu bratu, v deželo Seír, Edómovo deželo. 4 In jim zapovedal, rekoč: „Tako boste govorili mojemu gospodu Ezavu: Tvoj služabnik Jakob nam je rekel: Začasno sem bival z Labánom in tam ostal do sedaj: 5 imam vole in osle, trope in sluge in postrežnice: in poslal sem, da povem svojemu gospodu, da lahko najdem milost v tvojem pogledu.“ 6 In poslanci so se vrnili k Jakobu, rekoč: „Prišli smo k tvojemu bratu Ezavu in tudi on prihaja, da te sreča in z njim širisto mož.“ 7 Potem je bil Jakob silno prestrašen in zaskrbljen: in razdelil je ljudstvo, ki je bilo z njim in trope in črede in kamele na dve četi: 8 in rekel: „Če pride Ezav k eni skupini in jo udari, potem bo druga skupina, ki je ostala, pobegnila.“ 9 In Jakob je rekel: „Oh, Bog mojega očeta Abrahama in Bog mojega očeta Izaka, Gospod, ki mi je rekel: „Vrni se v svojo deželo in k svojemu sorodstvu, in jaz bom dobro postopal s teboj: 10 sam nisem vreden najmanjše od te milosti in od vse resnice, ki si jo izkazal svojemu služabniku; kajti s svojo palico sem prečkal ta Jordan; in sedaj sem postal dve četi. 11 Osvobodi me, prosim te, iz roke mojega brata, iz Ezavove roke: kajti bojim se ga, da ne bi prišel in udaril mene in matere z otroci. 12 In ti rečeš: „Zagotovo ti bom storil dobro in tvojega potomca naredil kakor morskega peska, ki zaradi množice ne more biti preštet.““ 13 In to isto noč je tam prenočil; in od tega, kar je prišlo v njegovo roko, je vzel darilo za svojega brata Ezava; 14 dvesto koz in dvajset kozlov, dvesto ovc in dvajset ovnov, 15 trideset molznih kamel z njihovimi žrebi, štirideset govedi, dvajset oslic in deset žrebičkov. 16 In izročil jih je v roko svojih služabnikov, vsakemu čredo posebej; in svojim služabnikom rekel: „Prečkjajte pred menoj in pustite prostor med čredo in čredo.“ 17 Predvsem pa je naročil, rekoč: „Ko te sreča moj brat Ezav in te vpraša, rekoč: „Čigav si? In kam greš? In čigavi so ti pred teboj?“ 18 Tedaj boš rekel: „To so od tvojega služabnika Jakoba; to je darilo poslano k mojemu gospodu Ezavu: in glej, on je za nami.““ 19 In tako je ukazal drugemu in tretjemu in vsem, ki so sledili čredam, rekoč: „Na ta način naj bo govorjeno Ezavu, ko ga najdete.“ 20 In poleg tega recite: „Glej, tvoj služabnik Jakob je za nami. Kajti rekel je: „Pomiril ga bom z darilom, ki gre pred menoj in zatem bom videl njegov obraz: mogoče me bo sprejet.““ 21 Tako je šlo darilo pred njim: sam pa je to noč prenočil v skupini. 22 In vstal je to noč in vzel svoji dve ženi in svoji dve postrežnice in svojih enajst sinov in prečkal prehod Jabóka. 23 In jih vzel in jih poslal preko potoka in postal čez, kar je imel. 24 In Jakob je ostal sam; in z njim se je bojeval mož do dnevnega svita. 25 In ko je videl, da zoper njega ni prevladal, se je dotaknil vdrtiny na njegovem stegnu; vdrtina Jakobovega stegna je bila izpahnjena, kakor [bi] se z njim boril. 26 In on je rekel: „Pusti me, kajti dan se že svita.“ In rekel je: „Ne bom te izpustil, razen če me blagoslovis.“ 27 In rekel mu je: „Kako ti je ime?“ In rekel je: „Jakob.“ 28 In rekel je: „Tvoje ime se ne bo več imenovalo Jakob, temveč Izrael: kajti kot princ si imel mož z Bogom in z ljudmi in si prevladal.“ 29 In Jakob ga je vprašal ter rekel: „Povej mi, prosim te, svoje ime.“ In rekel je: „Zakaj je to, da me sprašuješ po mojem imenu?“ In tam ga je blagoslovil. 30 In Jakob je kraj poimenoval Penuél: kajti videl sem Boga iz obličja in obličje in moje življenje je ohranjeno. 31 In ko je prečkal Penuél, je sonce vstajalo nad njim, on pa je šepal

na svojem stegnu. 32 Zato Izraelovi otroci ne jedo od kite, ki se krči, ki je na vdrtini stegna, do današnjega dne: ker se je dotaknil vdrtine Jakobovega stegna na kiti, ki se krči.

33 In Jakob je povzdignil svoje oči in pogledal in glej, prišel je Ezav in z njim širisto mož. In otroke je razdelil Lei in Raheli in dvema pomočnicama. 2 In najbolj spredaj je postavil pomočnici ter njune otroke, za njimi Leo ter njene otroke, nazadnje pa Rahelo in Jožefa. 3 In šel je pred njimi in se sedemkrat priklonil do tal, dokler se ni približal k svojemu bratu. 4 In Ezav je stekel, da ga sreča in ga objel in se spustil na njegov vrat in ga poljubil: in oba sta jokala. 5 In dvignil je svoje oči in zagledal ženske in otroke; in rekel: „Kdo so ti s teboj?“ In rekel je: „Otroci, ki jih je Bog milostljivo dal tvojemu služabniku.“ 6 Nato sta se približali pomočnici, oni in njuni otroci ter se priklonili. 7 In tudi Lea z njenimi otroci se je približala in se priklonila: in potem sta prišla bliže Jožef in Rahela ter se oba priklonila. 8 In rekel je: „Kaj nameravaš z vso to čredo, ki sem jo srečal?“ On pa je rekel: „Ti so, da najdejo milost v očeh mojega gospoda.“ 9 In Ezav je rekel: „Dovolj imam, moj brat; to, kar imaš, obdrži zase.“ 10 In Jakob je rekel: „Ne, prosim te, če sem torej našel milost v tvojih očeh, potem sprejmi moje darilo v moji roki: kajti zato sem videl tvoj obraz, kot da sem videl Božje obliče in ti si bil zadovoljen z meno.“ 11 Vzemi, prosim te, moj blagoslov, ki je priveden k tebi; ker je Bog milostljivo postopal z meno in ker imam dovolj.“ In prigovaljal mu je in on je to vzel. 12 In on je rekel: „Naj greva najino potovanje in naj greva, jaz pa bom šel pred teboj.“ 13 In rekel mu je: „Moj gospod ve, da so otroci nežni in [da] so z meno in tropi in črede z mladiči: in če jih bodo ljudje en dan preveč gonili, bo ves trop poginil. 14 Naj moj gospod, prosim te, gre preko pred svojim služabnikom: jaz pa bom mirno vodil dalje, kolikor bodo živila, ki gre pred meno in otroci zmožni prenesti, dokler ne pridem k mojemu gospodu v Seír.“ 15 In Ezav je rekel: „Naj torej pustum s teboj nekaj ljudstva, ki je z meno.“ In rekel je: „Kaj potrebujem to? Naj najdem milost v očeh svojega gospoda.“ 16 Tako se je ta dan Ezav vrnil na svojo pot v Seír. 17 In Jakob je odpotoval in Sukót in si zgradil hišo in naredil šotor za svojo živino: zato se ime kraja imenuje Sukót. 18 In ko je Jakob prišel iz Padan–arama, je prišel v Salem, mesto v Sihemu, ki je v kánaanski deželi; in svoj šotor postavil pred mestom. 19 In kupil je kos poljskega zemljišča, kjer je razširil svoj šotor, pri roki otrok Hamórja, Sihemovega očeta, za sto koščkov denarja. 20 In tam je postavil oltar in ga imenoval El–elohe–Izrael.

34 Dina, Lejina hči, ki jo je rodila Jakobu, je odšla, da pogleda hčere dežele. 2 In ko jo je zagledal Sihem, sin Hivéjca Hamórja, princ dežele, jo je vzel in legel z njo ter jo omadeževal. 3 In njegova duša se je pridružila k Dini, Jakobovi hčeri in ljubil je gospodčno in gospodični prijazno govoril. 4 In Sihem je spregovoril svojemu očetu Hamórju, rekoč: „Pridobi mi to gospodčno za ženo.“ 5 In Jakob je slišal, da je omadeževal njegovo hčer Dino: torej njegovi sinovi so bili z živino na polju: Jakob pa je ohranil svoj mir, dokler niso prišli. 6 In Hamór, Sihemov oče, je odšel k Jakobu, da se z njim posvetuje. 7 In ko so se slišali Jakobovi sinovi, so prišli s polja: in možje so bili užaloščeni in bili so zelo ogorčeni, ker je storil neumnost v Izraelu, ležeč z Jakobovo hčerjo; katera stvar se sploh ne bi smela zgoditi. 8 In Hamór se je z njimi posvetoval, rekoč: „Duša mojega sina Sihema hrepeni za vašo hčerjo: prosim vas, dajte mu jo za ženo.“ 9 In poročajte se z nami in svoje hčere dajajte nam in jemljite naše hčere k vam. 10 In prebivali boste z nami: in dežela bo pred vami; prebivate in trgujte v njej in si pridobite posesti v njej.“ 11 In Sihem je rekel njenemu očetu in njenim bratom: „Naj najdem milost in vaših očeh in kar mi

boste rekli, bom dal. **12** Prosíte me kolikorkoli veliko doto in darilo in bom dal, če mi boste rekli: toda dajte mi gospodijočno za ženo.“ **13** Jakobovi sinovi pa so Sihemu in Hamórju, njegovemu očetu, varljivo odgovorili in rekli, ker je omadeževal njihovo sestro Dino: **14** in rekli so jima: „Mi ne moremo storiti te stvari, da damo našo sestro nekomu, ki je neobrezan; kajti to bi nam bil očitek: **15** toda v tem se bomo strinjali z vami: če boste kakor smo mi, da bo vsak moški izmed vas obrezen; **16** potem vam bomo dajali naše hčere in vaše hčere jemali k nam in mi bomo prebivali z vami in postali bomo eno ljudstvo. **17** Toda če nam ne boste prisluhnili, da bi bili obrezani; potem bomo vzeli naša hčer in bomo odšli.“ **18** In njihove besede so ugajale Hamórju in Hamórjevemu sinu Sihemu. **19** In mladenci ni odlašal storiti stvari, ker je imel veselje in Jakovovi hčeri: bil pa je bolj častitljiv kakor vsa hiša njegovega očeta. **20** In Hamór ter njegov sin Sihem sta prišla k velikim vratom njihovega mesta in se posvetovala z možmi njihovega mesta, rekoč: **21**, „Ti ljudje so z nami miroljubni; zato naj prebivajo v deželi in v njej trgujejo; kajti dežela, glejte, ta je dovolj velika zanje; jemljam si njihove hčere za žene in dajajmo jim naše hčere. **22** Samo v tem se bodo možje strinjali z nami, da prebivajo z nami, da bi bili eno ljudstvo, če bo vsak moški izmed nas obrezen, kakor so obrezani oni. **23** Ali ne bo njihova živila in njihovo imetje in vsaka njihova žival naša? Naj se samo strinjamo z njimi in bodo prebivali z nami.“ **24** In Hamórju ter njegovemu sinu Sihemu so prisluhnili vsi, ki so odšli od velikih vrat tega mesta; in vsak moški je bil obrezen, vsi, ki so šli od velikih vrat njegovega mesta. **25** Pripetilo pa se je na tretji dan, ko so bili občutljivi, da sta dva izmed Jakobovih sinov, Simeon in Levi, Dinina brata, vzela vsak svoj meč in predzrno prišla nad mesto in usmrtila vse njihove moške. **26** In usmrtila sta Hamórja in njegovega sina Sihema z ostrino meča, Dino pa vzela iz Sihemove hiše ter odšla. **27** Jakobovi sinovi so prišli na umorjene in opelenili mesto, ker so omadeževali njihovo sestro. **28** Vzeli so njihove ovce in njihove vole in njihove osle in to, kar je bilo v mestu in to, kar je bilo na polju. **29** In vse njihovo premoženje in vse njihove malčke in vse njihove žene so ujeli in opelenili celo vse, kar je bilo v hiši. **30** Jakob je rekel Simeonu in Leviju: „Privedla sta me v neprijeten položaj, da zaudarjam med prebivalci dežele, med Kánaanci in Perizéjci; jaz pa sem malošteviljen, oni se bodo zbrali zoper mene in me ubili: in jaz bom uničen in moja hiša.“ **31** Oni pa so rekli: „Naj bi z našo sestro postopal kakor s pocestnico?“

35 In Bog je rekel Jakobu: „Vstani, pojdi v Betel in tam prebivaj: in tam naredi oltar Bogu, ki se ti je prikazal, ko si zbežal pred obličjem svojega brata Ezava.“ **2** Potem je Jakob rekel svoji družini in vsem, ki so bili z njim: „Odstranite tuje bogove, ki so med vami in bodite čisti in zamenjajte svoje obleke: **3** in vstanimo in pojdimo v Betel; in tam bom postavil oltar Bogu, ki mi je odgovoril na dan moje tegobe in je bil z menoj na poti, [na] katero sem odšel.“ **4** In Jakobu so izročili vse tuje bogove, ki so bili v njihovi roki in vse njihove uhane, ki so bili v njihovih ušesih; Jakob pa jih je skril pod hrast, ki je bil pri Sihemu. **5** In odpotovali so: in Božja strahota je bila nad mesti, ki so bila naokoli njih in niso zasledovali Jakobovih sinov. **6** Tako je Jakob prišel v Luz, ki je v kánaanski deželi, to je Betel, on in njegovo ljudstvo, ki je bilo z njim. **7** In tam je zgradil oltar in kraj imenoval El-Betel: ker se mu je tam prikazal Bog, ko je bežal pred obličjem svojega brata. **8** Toda Debóra, Rebekina dojilja, je umrla in pokopana je bila za Betelom, pod hrastom: in ime le-tega je bilo imenovano Alon-bakut. **9** In Bog se je ponovno prikazal Jakobu, ko je prišel iz Padan-arama in ga blagoslovil. **10** In Bog mu je rekel: „Tvoje ime je Jakob: tvoje ime se ne bo več imenovalo Jakob, temveč bo tvoje ime Izrael: “in njegovo ime je imenovalo Izrael. **11** In Bog mu je rekel: „Jaz sem

Bog Vsemogočni: bodi rodoviten in se mnöži; narod in skupina narodov bo iz tebe in kralji bodo prišli iz tvojih ledij; **12** deželo pa, ki sem jo dal Abrahamu in Izaku, jo bom dal tebi in tvojemu potomcu za teboj bom dal deželo.“ **13** In Bog se je dvignil od njega, na kraju, kjer je govoril z njim. **14** In Jakob je postavil steber na kraju, kjer je govoril z njim, celo kamnit steber: in nanj izlil pitno daritev in nanj izlil olje. **15** In Jakob je ime kraja, kjer je z njim govoril Bog, imenoval Betel. **16** In odpotovali so iz Betela; in bilo je le še malo poti, da pridejo v Efráto: in Rahela je bila v porodnih mukah, imela pa je težak porod. **17** In pripetilo se je, ko je bila v težkem porodu, da ji je babica rekla: „Ne boj se, imela boš tudi tega sina.“ **18** In pripetilo se je, ko je bila njena duša v odhajjanju, (kajti umrla je) da je njegovo ime imenoval Ben Oní: toda njegov oče ga je imenoval Benjamin. **19** In Rahela je umrla in bila pokopana na poti v Efráto, ki je Betlehem. **20** In Jakob je na njenem grobu postavil steber: to je steber Rahelinega groba do današnjega dne. **21** In Izrael je potoval in svoj šotor razpel onstran stolpa Edar. **22** In pripetilo se je, ko je Izrael prebival v tej deželi, da je Ruben šel in ležal z Bilho, priležnico svojega očeta: Izrael pa je to slišal. Torej Jakobovih sinov je bilo dvanajst; **23** Leini sinovi: Ruben, Jakobov prvorjenec in Simeon in Levi in Juda in Isahár in Zábulon; **24** Rahelina sinova: Jožef in Benjamin; **25** in sinova Bilhe, Raheline pomočnice: Dan in Neftálí; **26** in sinova Zilpe, Leine pomočnice: Gad in Aser; to so Jakobovi sinovi, ki so mu bili rojeni v Padanaramu. **27** In Jakob je prišel k svojemu očetu Izaku in Mamre, v mesto Arhab, kar je Hebrón, kjer sta Abraham in Izak začasno prebivala. **28** In Izakovih dni je bilo sto osemdeset let. **29** In Izak je izročil duha in umrl in bil zbran k svojemu ljudstvu, star in izpolnjen z dnevi: pokopala pa sta ga njegova sinova Ezav in Jakob.

36 Torej to so rodovi Ezava, ki je Edóm. **2** Ezav je svoji ženi vzel iz Kánaana; Ado, hčer Hetejca Elóna in Oholibámo, hči Anája, hčero Hivéjca Cibóna; **3** in Basemáto, Izmaelovo hčer, Nebajótovo sestro. **4** In Ada je Ezavu rodila Elifázia; in Basemáta je rodila Reguéla; **5** in Oholibáma je rodila Jeúša in Jaláma in Koraha: to so Ezavovi sinovi, ki mu jih je rodila v kánaanski deželi. **6** In Ezav je vzel svoje žene in svoje sinove in svoje hčere in vse osebe svoje hiše in svojo živilo in vse svoje živali in vse svoje imetje, ki ga je pridobil v kánaanski deželi: in odšel v deželo izpred obličja svojega brata Jakoba. **7** Kajti njuna bogastva so bila večja, kot da bi lahko prebivala skupaj; in dežela, v kateri sta bila tuja, ju ni mogla podpirati zaradi njune živine. **8** Tako je Ezav prebival na gori Seír: Ezav je Edóm. **9** In to so rodovi Ezava, očeta Edómcev na gori Seír: **10** to so imena Ezavovih sinov: Elifáz, sin Ade, Ezavove žene, Regué, sin Basemáte, Ezavove žene. **11** In Elifázovi sinovi so bili Temán, Omár, Cefó in Gatám in Kenáz. **12** In Timna je bila priležnica Elifázui, Ezavovemu sinu; in Elifázui je rodila Amáleka: to so bili sinovi Ade, Ezavove žene. **13** In to so sinovi Reguéa: Nahat in Zerah, Šamá in Mizá: to so bili sinovi Basemáte, Ezavove žene. **14** In ti so bili sinovi Oholibáme, Ezavove žene, hčere Anája, Cibónove hčere: in Ezavu je rodila Jeúša in Jaláma in Koraha. **15** To so bili vojvode Ezavovih sinov; sinovi Elifázua, prvorjenega Ezavovega sina; vojvoda Temán, vojvoda Omár, vojvoda Cefó, vojvoda Kenáz, **16** vojvoda Korah, vojvoda Gatám in vojvoda Amálek: to so vojvode, ki so prišli iz Elifázova dežela Edóm: to so bili Adini sinovi. **17** In to so sinovi Reguéa, Ezavovega sina: vojvoda Nahat, vojvoda Zerah, vojvoda Šamá, vojvoda Mizá: to so vojvode, ki so prišli iz Reguéala v Edómovi deželi; to so sinovi Basemáte, Ezavove žene. **18** To pa so sinovi Ezavove žene Oholibáme: vojvoda Jeúš, vojvoda Jalám, vojvoda Korah; to so bili vojvode, ki so prišli iz Ezavove žene Oholibáme, Anájeve hčere. **19** To so Ezavovi sinovi, ki je

Edóm in to so njihove vojvode. **20** To so sinovi Horéjca Seírja, ki je naselil deželo: Lotán in Šobál in Cibón in Anáj. **21** In Dišón in Ecer in Dišán: to so vojvode Horéjev, Seírjevi otroci v deželi Edóm. **22** In Lotánova sinova sta bila Horí in Hemám; Lotánova sestra pa je bila Timna. **23** In Šobálovi otroci so bili tile: Alván in Manáhat in Ebál, Šefo in Onám. **24** In to sta Cibónova otroka: oba, Ajá in Aná: to je bil ta Aná, ki je našel mule v divjini, ko je pasel osle svojega očeta Cibóna. **25** In Anájeva otroka sta bila ta: Dišón in Oholibáma, Anájeva hči. **26** In to so Dišónovi otroci: Hemdán in Ešbán in Jitrán in Kerán. **27** Ecerjevi otroci so tile: Bilhán in Zaaván in Akán. **28** Dišánova otroka sta tale [dvaj]: Uc in Arán. **29** To so vojvode, ki so prišli iz Horéjev: vojvoda Lotán, vojvoda Šobál, vojvoda Cibón, vojvoda Anáj, **30** vojvoda Dišón, vojvoda Ecer, vojvoda Dišán; to so vojvode, ki so prišli iz Horéjev, med njihovimi vojvodami v deželi Seír. **31** In to so kralji, ki so kraljevali v edómski deželi, preden je katerikoli kralj kraljeval nad Izraelovimi otroci. **32** In Bela, Beórvjev sin, je kraljeval v Edómu: in ime njegovega mesta je bilo Dinhába. **33** In Bela je umrl in namesto njega je zakraljeval Jobáb, Zerahov sin iz Bocre. **34** In Jobáb je umrl in namesto njega je zakraljeval Hušám, iz dežele Temácev. **35** In Hušám je umrl in namesto njega je zakraljeval Hadáf, Bedádov sin, ki je udaril Midján na moábskem polju: in ime tega mesta je bilo Avít. **36** In Hadáf je umrl in namesto njega je zakraljeval Samlá iz Masréke. **37** In Samlá je umrl in namesto njega je zakraljeval Šáúl iz Rehobóta ob reki. **38** In Šáúl je umrl in namesto njega je zakraljeval Báál Hanán, Ahbórjev sin. **39** In Báál Hanán, Ahbórjev sin, je umrl in namesto njega je zakraljeval Hadár: in ime njegovega mesta je bilo Pagú; in ime njegove žene je bilo Mehetabéla, hči Me Zahábove hčere Matréde. **40** In to so imena vovod, ki so prišli iz Ezava, glede na njihove družine, po njihovih krajinah, po njihovih imenih; vojvoda Timná, vojvoda Alvá, vojvoda Jetét, **41** vojvoda Oholibáma, vojvoda Elá, vojvoda Pinón, **42** vojvoda Kenáz, vojvoda Temán, vojvoda Mibcár, **43** vojvoda Magdiél, vojvoda Irám: to so edómski vojvode, glede na njihova prebivališča v deželi njihove posesti: on je Ezav, oče Edómcev.

37 In Jakob je prebival v deželi, v kateri je bil njegov oče tujec, v kánaanski deželi. **2** To so Jakobovi rodomi. Jožef je bil star sedemnajst let, ko je s svojimi brati pasel trop; in deček je bil s sinovi Bilhe in s sinovi Zilpe, ženama svojega očeta; in Jožef je svojemu očetu prinesel njihovo zlo poročilo. **3** Torej Izrael je bolj ljubil Jožefa kakor vse svoje otroke, ker je bil sin njegove visoke starosti: in naredil mu je plašč iz mnogih barv. **4** In ko so njegovi bratje videli, da ga je njihov oče bolj ljubil kakor vse njegove brate, so ga zasovražili in niso mogli miroljubno govoriti z njim. **5** In Jožef je sanjal sanje in te je povedal svojim bratom: oni pa so ga še bolj sovražili. **6** In on jim je rekel: „Poslušajte, prosim vas, te sanje, ki sem jih sanjal: **7** kajti, glejte, na polju smo vezali snope in glej, moj snop je vstal in tudi stal pokončno; in glejte, vaši snopje so stali naokoli in se globoko priklanjali mojemu snopu.“ **8** In njegovi bratje so mu rekli: „Ali boš zares kraljeval nad nam? Ali boš zares imel gospoštvo nad nam?“ In še bolj so ga zasovražili zaradi njegovih sanj in zaradi njegovih besed. **9** In sanjal je še druge sanje in te povedal svojim bratom ter rekel: „Glejte, še sem sanjal sanje; in glejte, globoko so se mi priklanjali sonce in luna in enajst zvezd.“ **10** In te je povedal svojemu očetu in svojim bratom: njegov oče pa ga je očtel in mu rekel: „Kaj so te sanje, ki si jih sanjal? Naj zares pridemo jaz in tvoja mati in tvoji bratje, da se ti priklonimo k zemlji?“ **11** In njegovi bratje so mu zavidili; toda njegov oče je obeležil besede. **12** In njegovi bratje so odšli, da pasejo trop svojega očeta v Sihemu. **13** In Izrael je rekel Jožetu: „Mar tvoji bratje ne pasejo tropa v Sihemu? Pridi in poslat te bom k

njim.“ In rekel mu je: „Tukaj sem.“ **14** In rekel mu je: „Pojdi, prosim te, poglej če je dobro s tvojimi brati in dobro s tropi; in besedo mi ponovno prinesi nazaj.“ Tako ga je poslat iz hebrónske doline in prišel je v Sihem. **15** Našel pa ga je neki mož in glej, tavol je po polju: in človek ga je vprišal, rekoč: „Kaj iščeš?“ **16** In rekel je: „Iščem svoje brate: povej mi, prosim te, kje pasejo svoje trope.“ **17** In človek je rekel: „Odpravili so se od tukaj; kajti slišal sem jih reči: „Pojdimo v Dotán.“ In Jožef je odšel za svojimi brati in jih našel v Dotánu. **18** In ko so ga od daleč zagledali, celo preden se jim je približal, so se zoper njega zarotili, da ga ubijejo. **19** In drug drugemu so rekli: „Glejte, prihaja ta sanjač.“ **20** Pridimo torej in ga ubijmo in vrzimo v neko jamo in bomo rekli: „Neka zla žival ga je požrla: pa bomo videli kaj bo nastalo iz njegovih sanj.“ **21** Ruben pa je to slišal in ga osvobodil iz njihovih rok; in rekel: „Naj ga ne ubijemo mi.“ **22** In Ruben jím je rekel: „Ne prelijimo krví, temveč ga vrzimo v tole jamo, ki je v divjini in ne položimo roke nanj; da bi ga lahko osvobodil iz njihovih rok, da ga ponovno izroči njegovemu očetu. **23** In pripetilo se je, ko je Jožef prišel k svojim bratom, da so Jožefa splekli iz njegovega plašča, njegovega plašča iz mnogih barv, ki je bil na njem; **24** in ga vzeli ter vrgli v jamo: jama pa je bila prazna, v njej ni bilo vode. **25** In usedli so se, da jedo kruh: in dvignili svoje oči in pogledali in glej, skupina Izmaelcev je prihajala iz Gileáda, s svojimi kamelami, nesoč dišave in balzam in miro, da to odnesajo dol v Egipt. **26** In Juda je rekel svojim bratom: „Kakšna korist je to, če ubijemo našega brata in prikrivemo njegovo kri? **27** Pridite in prodajmo ga Izmaelcem in naj naša roka ne bo nad njim; kajti on je naš brat in naše meso.“ In njegovi bratje so bili zadovoljni. **28** Potem so šli mimo midjánski trgovci; in potegnili in dvignili so Jožefa iz jame in Jožefa prodali Izmaelcem za dvajset koščkov srebra: in Jožefa so pripeljali v Egipt. **29** Ruben pa se je vrnil k jami; in glej, Jožefa ni bilo v jami; in raztrgal je svoja oblačila. **30** In se vrnil k svojim bratom ter rekel: „Otrotka ni; in kam naj grem jaz?“ **31** In vzeli so Jožefov plašč in zaklali kožlička izmed koz in plašč pomociči v kri; **32** in poslali so plašč iz mnogih barv in ga prinesli k svojemu očetu; ter rekel: „To smo našli: vedi torej, ali je to plašč tvojega sina ali ne.“ **33** In prepoznal ga je ter rekel: „To je plašč mojega sina; zla žival ga je požrla; Jožef je brez dvoma raztrgan na koščke.“ **34** In Jakob je raztrgal svoja oblačila in na svoja ledja oblekel vrčevino in mnogo dni žaloval za svojim sinom. **35** In vsi njegovi sinovi in vse njegove hčere so vstali, da ga potolažijo; toda odklonil je, da bi bil potolažen; in rekel je: „Kajti žaluoč bom šel v grob k svojemu sinu.“ Tako je njegov oče jokal za njim. (**Sheol** h7585) **36** Midjánci pa so ga prodali v Egipt k Potifáru, faraonovemu častniku in poveljniku straže.

38 In pripetilo se je ob tistem času, da je Juda šel dol od svojih bratov in vstopil k nekemu Adulámcu, katerega ime je bilo Hirá. **2** In Juda je tam videl hčer nekega Kánaanca, katere ime je bilo Šua; in vzel jo je ter šel noter k njej. **3** In spočela je ter rodila sina; in njegovo ime je imenoval Er. **4** In ponovno je spočela ter rodila sina; in njegovo ime je imenovala Onán. **5** In spet je spočela ter rodila sina; in njegovo ime je imenovala Šelá: on pa je bil pri Kezíbu, ko ga je rodila. **6** In Juda je vzel ženo za svojega prvorjenca Era, katere ime je bilo Tamara. **7** Er, Judov prvorjenec, pa je bil zloben v Gospodovem pogledu; in Gospod ga je usmrtil. **8** In Juda je rekel Onánu: „Pojdi noter k ženi svojega brata in jo poroči ter svojemu bratu obudi potomca.“ **9** Onán pa je vedel, da potomec ne bo njegov; in pripetilo se je, ko je šel noter k ženi svojega brata, da je to izlil na tla, da svojemu bratu ne bi dal potomca. **10** In stvar, ki jo je storil, je razzalila Gospoda: zaradi česar je tudi njega usmrtil. **11** Potem je Juda rekel svoji snahi Tamari: „Ostani vdova, v hiši svojega očeta, dokler moj sin Šelá

ne odraste, "kajti rekel je: „da ne bi morda tudi on umrl, kakor sta njegova brata.“ In Tamara je odšla in prebivala in hiši svojega očeta. **12** In tekom časa je Šuova hči, Judova žena, umrla; in Juda je bil potolažen in se dvignil k svojem stržcem ovc v Timno, on in njegov priatelj Adulámec Hirá. **13** In to je bilo povedano Tamari, rekoč: „Glej, tvoj tast gre v Timno, da ostrije svoje ovce.“ **14** In iz sebe je odložila svoje vdovske obleke in se pokrila z zagrinjalom in se ognila ter sedla na odprt kraj, ki je na poti v Timno; kajti videla je, da je Šelá odrestel, pa mu ni bila dana za ženo. **15** Ko jo je Juda zagledal, je mislil, da je pocestnica; ker je imela svoj obraz zakrit. **16** In na poti se je obrnil k njej ter rekел: „Pojdi, prosim te, naj pridem noter vate;“ (kajti ni vedel, da je bila njegova snaha). Ona pa je rekla: „Kaj mi hočeš dati, da lahko prideš vame?“ **17** In rekel je: „Poslat ti bom kozlička od tropa.“ In rekla je: „Ali mi boš dal jamstvo, dokler ga ne pošleš?“ **18** In rekel je: „Kakšno jamstvo naj ti dam?“ In rekla je: „Svoj pečat in svoje okrasne vrvice in svojo palico, ki je v tvoji roki.“ In to ji je dal in prišel noter vanjo in spopela je z njim. **19** In vstala je ter odšla proč in poleg sebe položila svoje zagrinjalo iz sebe in si nadela obleke svojega vdovstva. **20** In Juda je poslal kozlička po roki svojega priatelja Adulámca, da prejme svoje jamstvo iz roke ženske: toda ni je našel. **21** Potem je vprašal ljudi tega kraja, rekoč: „Kje je pocestnica, ki je bila javno poleg poti?“ In rekli so: „Na tem kraju ni bilo nobene pocestnice.“ **22** In vrnil se je k Judu ter rekel: „Ne morem je najti; in tudi ljudje tega kraja so rekli, da na tem kraju ni bilo nobene pocestnice.“ **23** In Juda je rekel: „Naj ona to vzame k sebi, da ne bova osramočena: glej, poslal sem tega kozlička, ti pa je nisi našel.“ **24** In pripetilo se je približno tri meseca kasneje, da je bilo Judu povedano, rekoč: „Tvoja snaha Tamara je igrala pocestnico; in prav tako poglej, ona je z otrokom od vlačugarstva.“ In Juda je rekel: „Privedite jo naprej in naj bo sežgana.“ **25** Ko je bila privedenata naprej, je poslala k svojemu tastu, rekoč: „Po moškem, katerega je to, sem z otrokom:“ in rekla je: „razpoznej, prosim te, čigav je ta pečat, okrasna vrvica in palica.“ **26** In Juda jih je priznal in rekel: „Boj pravična je bila kakor jaz; zato ker je nisem dal svojemu sinu Šeláju.“ In ni je več ponovno spoznal. **27** Pripetilo pa se je v času njenih porodnih muk, glej, da sta bila v njeni maternici dvojčka. **28** Ko je bila v porodnih mukah se je pripetilo, da je eden iztegnil svojo roko: in babica je prijela in na njegovo roko privezala škrlatno nit, rekoč: „Ta je prvi prišel ven.“ **29** In pripetilo se je, ko je svojo roko potegnil nazaj, glej, je prišel ven njegov brat: in rekla je: „Kako si izbruhnil? Ta prodor bodi na tebi: „zato je bilo njegovo ime imenovano Parec. **30** In nato je prišel ven njegov brat, ki je imel na svoji roki škrlatno nit: in njegovo ime je bilo imenovano Zerah.

39 In Jožef je bil priveden dol v Egipt; in Potifár, faraonov častnik, poveljnik straže, Egipčan, ga je kupil iz roke Izmaelcev, ki so ga privedli tja dol. **2** Gospod pa je bil z Jožefom in bil je uspešen človek; in bil je v hiši svojega gospodarja Egipčana. **3** In njegov gospodar je videl, da je bil z njim Gospod in da je Gospod naredil, da je v njegovih roki vse uspevalo. **4** In Jožef je našel naklonjenost v njegovih očeh in mu služil: in naredil ga je nadzornika nad svojo hišo in vse, kar je imel, je poležil v njegovo roko. **5** In pripetilo se je čez čas, ko ga je naredil nadzornika v svoji hiši in nad vsem, kar je imel, da je Gospod zaradi Jožefa blagoslovil Egipčanovo hišo; in Gospodov blagoslov je bil nad vsem, kar je imel v hiši in na polju. **6** In vse, kar je imel, je pustil v Jožefovi roki; in ni vedel, kar bi moral, razen kruha, ki ga je jedel. Jožef pa je bil čedne zunanosti in lepega videza. **7** In pripetilo se je po teh stvareh, da je gospodarjeva žena vrgla svoje oči na Jožefa; in rekla: „Lezi z menoj.“ **8** Toda odklonil je in ženi svojega gospodarja rekel: „Glej, moj gospodar ne ve kaj je z menoj v hiši in

vse, kar ima, je zaupal v moje roke. **9** Nikogar večjega v tej hiši ni kakor jaz; niti ni nobene stvari zadržal pred menoj, razen tebe, ker si njegova žena: kako lahko jaz potem storim to veliko zlobnost in grešim zoper Boga?“ **10** In pripetilo se je, ko je dan za dnem govorila Jožefu, da ji ni prisluhnih, da leži z njo ali da bi bil z njo. **11** In pripetilo se je okoli tega časa, da je Jožef odšel v hišo, da opravi svoje opravilo; in tam v hiši ni bilo nikogar od ljudi. **12** Ona pa ga je ujela za njegovo obleko, rekoč: „Lezi z menoj: “in pustil je svojo obleko v njeni roki in pobegnil in izginil ven. **13** In pripetilo se je, ko je videla, da je v njeni roki pustil svojo obleko in je pobegnil naprej. **14** da je zaklicala k možem svoje hiše in jim govorila, rekoč: „Vidite, k nam je privadel Hebrejca, da nas zasmehuje; prišel je k meni, da leži z menoj, jaz pa sem zaklicala z močnim glasom. **15** In pripetilo se je, ko je zaslšal, da sem dvignila svoj glas in zakričala, da je svojo obleko pustil pri meni in pobegnil ter izginil ven.“ **16** In njegovo obleko je položila poleg sebe, dokler njen gospod ni prišel domov. **17** In govorila mu je glede na te besede, rekoč: „Hebrejski služabnik, ki si ga privadel k nam, je prišel noter k meni in me zasmehoval: **18** in pripetilo se je, ko sem dvignila svoj glas in zakričala, da je svojo obleko pustil pri meni in pobegnil.“ **19** In pripetilo se je, ko je njegov gospodar slišal besede svoje žene, ki mu jih je govorila, rekoč: „Na ta način mi je storil tvój služabnik; da je bil vžgan njegov bes. **20** In Jožefov gospodar ga je vzel ter ga vtaknil v ječo, kraj, kjer so bili zvezani kraljevi jetniki: in bil je tam v ječi. **21** Toda Gospod je bil z Jožefom in mu izkazal usmiljenje in mu dal naklonjenost v očeh čuvaja ječe. **22** In čuvaj ječe je v Jožefovo roko zaupal vse jetnike, ki so bili v ječi; in karkoli so tam storili, je bil on izvršitelj tega. **23** Čuvaj ječe ni gledal na nobeno stvar, ki je bila pod njegovo roko; ker je bil z njim Gospod in tisto, kar je naredil, je Gospod storil, da je to uspevalo.

40 In pripetilo se je po teh stvareh, da sta točaj egipčanskega kralja in njegov pek užalila njunega gospoda, egipčanskega kralja. **2** In faraon je bil ogorčen zoper dva izmed svojih častnikov, zoper šefa točajev in zoper šefa pekov. **3** In zaprl ju je v hišo poveljnika straže, v ječo, kraj, kjer je bil zvezan Jožef. **4** In poveljnik straže je Jožefu zadolžil z njima in jima je stregel: in [neko] razdobje sta ostala v ječi. **5** In Sanjala sta oba izmed njiju, vsak človek svoje sanje v isti noči, vsak človek glede na razlago svojih sanj, točaj in pek egipčanskega kralja, ki sta bila zvezana v ječi. **6** In Jožef je zjutraj prišel k njima ter pogledal nanju in glej, bila sta žalostna. **7** In vprašal je faraonova častnika, ki sta bila z njim v ječi hišě njegovega gospoda, rekoč: „Zakaj sta danes videti tako žalostna?“ **8** In odgovorila sta mu: „Sanjala sva sanje, pa ni nobenega razlagalca le-teh.“ In Jožef jima je rekel: „Ali razlage ne pripadajo Bogu? Povejta mi jih, prosim vaju.“ **9** In glavni točaj je svoje sanje povedal Jožefu ter mu rekel: „V mojih sanjah, glej, je bilo pred menoj vino; **10** in v vinu so bile tri mladike: in te so bile kakor bi vzbrstele in njihovo cvetje poganjalo; in [bij] njihovi šopi obrodili zrelo grozdje: **11** in v moji roki je bila faraonova čaša: in vzel sem grozdje ter ga stisnil v faraonovo čašo in čašo podal v faraonovo roko.“ **12** In Jožef mu je rekel: „To je razlagata tega: Tri mladike so trije dnevi: **13** že v treh dneh bo faraon povzdignil svojo glavo in te ponovno postavil na twoje mesto: in faraonovo čašo boš po prejšnji navadi, ko si bil njegov točaj, izročil v njegovo roko.“ **14** Toda pomisli name, ko bo dobro s teboj in mi izkaži prijaznost, prosim te in me omeni faraonu in me privedi iz te hiše: **15** kajti zares sem bil ukrazen proč iz hebrejske dežele: in tudi tukaj nisem storil ničesar, da bi me vtaknili v grajsko ječo.“ **16** Ko je glavni pek videl, da je bila razлага dobra, je Jožefu rekel: „Tudi jaz sem bil v svojih sanjah in glej, na svoji glavi sem imel tri bele košare: **17** in najvišji košari je bilo vse vrste pekovskih izdelkov za faraona; in

ptice so jih jedle iz košare na moji glavi.“ 18 In Jožef je odgovoril ter rekel: „To je njihova razloga: Tri košare so trije dnevi: 19 že v treh dneh bo faraon povzdignil twojo glavo od tukaj in te obesil na drevo; in ptice bodo iz tebe jedle twoje meso.“ 20 In pripetilo se je tretji dan, ki je bil faraonov rojstni dan, da je naredil gostijo vsem svojim služabnikom: in med služabniki povzdignil glavo glavnega točaja in glavnega peka. 21 In glavnega točaja je ponovno vrnil v njegovo točajstvo; in podajal je čašo v faraonovo roko: 22 toda glavnega peka je obesil: kakor jima je Jožef razložil. 23 Vendar se glavni točaj ni spomnil Jožefa, temveč je nanj pozabil.

41 In pripetilo se je ob koncu dveh polnih let, da je faraon sanjal: in glej, stal je poleg reke. 2 In glej, iz vode je prišlo sedem krav, lepega videza in debelega mesa; in hranile so se na travniku. 3 In glej, za njimi je iz reke prišlo sedem drugih krav, bolnega videza in suhega mesa; in obstale so poleg drugih krav na bregu reke. 4 In krave bolnega videza in suhega mesa so pojedle sedem krav lepega in obilnega videza. Tako se je faraon prebudil. 5 In zaspal je in drugič sanjal: in glej sedem žitnih klasov je vzkliklo na enem steblu, bujnih in dobrih. 6 In glej, za njimi je zraslo sedem tankih klasov in ožganih z vzhodnikom. 7 In sedem tankih klasov je požrlo sedem bujnih in polnih klasov. In faraon se je prebudil in glej, bile so sanje. 8 In pripetilo se je zjutraj, da je bil njegov duh vznemirjen; in poslal je ter dal poklicati vse tamkajšnje egiphtovske čarownike in vse modre može: in faraon jim je povedal svoje sanje; toda nikogar ni bilo, ki bi jih faraonu lahko razložil. 9 Potem je faraonu spregovoril glavni točaj, rekoč: „Ta dan se spominjam svojih napak: 10 faraon je bil ogorčen nad svojima služabnikoma in me zaprl pod stražo v hišo poveljnika straže, oba, mene in glavnega peka: 11 in sanjala sva sanje in eni noči, jaz in on; sanjala sva vsak človek glede na razlagu svojih sanj. 12 In tam je bil z nama mladenič, Hebrejec, služabnik poveljnika straže; in povedala sva mu in razložil nama je najine sanje: razložil je vsakemu človeku glede na njegove sanje. 13 In pripetilo se je, kakor nama jih je razložil, tako je bilo; mene je ponovno vrnil v mojo službo, njega pa je obesil.“ 14 Tedaj je faraon poslal in poklical Jožefa in naglo so ga privedli iz grajske ječe: in obril se je ter zamenjal svoja oblačila in prišel k faraonu. 15 In faraon je rekel Jožefu: „Sanjal sem sanje in nikogar ni, ki bi jih lahko razložil: slišal pa sem govoriti o tebi, da lahko razumeš sanje, da jih razložiš.“ 16 In Jožef je faraonu odgovoril, rekoč: „To ni v meni: Bog bo dal faraonu odgovor miru.“ 17 In faraon je Jožefu rekel: „V svojih sanjah, glej, sem stal na bregu reke: 18 in glej, iz reke je prišlo sedem krav, debelega mesa in lepega videza; in hranile so se na travniku: 19 in glej, sedem drugih krav je prišlo za njimi, mršavih in bolnega videza in suhega mesa, kakršnih po slabosti nisem še nikoli videl v vsej egiphtovski deželi: 20 in krave suhega in bolnega videza so pojedle prvih sedem obilnih krav: 21 in ko so jih pojedle, se ni moglo vedeti, da so jih pojedele: temveč so bile še vedno bolnega videza, kakor spocetka. Tako sem se prebudil. 22 In v svojih sanjah sem videl, in glej, sedem klasov je vzbrstelo na enem steblu, polnih in dobrih: 23 in glej, sedem klasov, izsušenih, tankih in ožganih z vzhodnikom, je pognalo za njimi: 24 in tanki klasi so požrli sedem dobrih klasov: in to sem povedal čarownikom; toda nikogar ni bilo, ki bi mi jih lahko razodel.“ 25 In Jožef je rekel faraonu: „Faraonove sanje so ene: Bog je faraonu pokazal, kaj namerava storiti. 26 Sedem dobrih krav je sedem let; in sedem dobrih klasov je sedem let: sanje so ene. 27 In sedem krav suhega in bolnega videza, ki bodo prišle za njimi, je sedem let; in sedem praznih klasov, ožganih z vzhodnikom, bo sedem let lakote. 28 To je stvar, ki sem jo povedal faraonu: ,Kar Bog namerava storiti, je pokazal faraonu. 29 Glej, pride sedem let velikega obilja po vsej egiphtovski deželi: 30 in za

temi se bo dvignilo sedem let lakote; in vse obilje v egiphtovski deželi bo pozabljeno; in lakota bo použila deželo; 31 in obilje v deželi se ne bo poznalo zaradi razloga lakote, ki bo sledila; kajti ta bo zelo boleča. 32 In zaradi tega so se sanje faraonu ponovile dvakrat; to je, ker je stvar osnovana od Boga in jo bo Bog kmalu izvršil. 33 Zdaj naj torej faraon poišče previdnega in modrega moža in ga postavi nad egiphtovsko deželo. 34 Naj faraon to stori in naj dolci častnike nad deželo in naj v sedmih obilnih letih poberejo petino v egiphtovski deželi. 35 In naj zborejo vso hrano od tistih dobrih let, ki pridejo in žito prihranijo pod faraonovo roko in naj hrano čuvajo v mestih. 36 In ta hrana bo deželi za zalogo zoper sedem let lakote, ki bo v egiphtovski deželi; da dežela zaradi lakote ne bo propadla.“ 37 In stvar je bila dobra v faraonovih očeh in v očeh vseh njegovih služabnikov. 38 In faraon je rekel svojim služabnikom: „Ali lahko najdemo takšnega kakor je ta, moža, v katerem je Božji Duh?“ 39 In faraon je rekel Jožefu: „Ker ti je Bog pokazal vse to, ne obstaja nihče tako previden in moder kakor si ti: 40 ti boš nad mojo hišo in glede na twojo besedo bo vladano vsemu mojemu ljudstvu: samo v prestolu bom večji kakor ti.“ 41 In faraon je rekel Jožefu: „Glej, postavl sem te nad vso egiphtovsko deželo.“ 42 In faraon je iz svoje roke snel svoj prstan in ga dal na Jožefovo roko in ga oblekel v suknej iz tankega lanenega platna in okoli njegovega vratu obesil zlato verižico; 43 in pripravil ga je, da jaha na drugem bojnem voznu, katerega je imel; in pred njim so klicali: „Upognite koleno: ‐in naredil ga je vladarja nad vso egiphtovsko deželo. 44 In faraon je rekel Jožefu: „Jaz sem faraon in brez tebe noben človek ne bo dvignil svoje roke ali stopala po vsej egiphtovski deželi.“ 45 In faraon je Jožefovo ime imenoval Cafenát Panéah; in mu dal za ženo Asenáto, hčer Potiféra, duhovnika iz Ona. In Jožef je odšel nad vso egiphtovsko deželo. 46 In Jožef je bil star trideset let, ko je stal pred faraonom, egiphtovskim kraljem. In Jožef je odšel iz faraonove prisotnosti in šel skozi vso egiphtovsko deželo. 47 In v sedmih obilnih letih je zemlja obrodila po prgičih. 48 In zbral je vso hrano sedmih let, ki je bila v egiphtovski deželi in hrano shranil v mestih: hrano polja, ki je bila naokoli vsakega mesta, je shranil v istem. 49 In Jožef je zbral žita kakor morske peski, zelo veliko, dokler ni prenehal štet; kajti tega je bilo brez števila. 50 In preden je prišla lakota, sta bila Jožefu rojena dva sinova, ki mu ju je rodila Asenáta, hči Potiféra, duhovnika iz Ona. 51 In Jožef je ime prvorjenega imenoval Manáše: „Kajti Bog, “je rekel, „me je pripravil pozabititi vse moje garanje in vso hišo mojega očeta.“ 52 In ime drugega je imenoval Efrájim: „Kajti Bog mi je povzročil, da bom rodoviten v deželi svoje stiske.“ 53 In sedem let obilja, ki je bilo v egiphtovski deželi, je bilo končanih. 54 In pričelo je prihajati sedem let pomanjkanja, glede na to, kakor je rekel Jožef: in pomanjkanje je bilo po vseh deželah; toda v egiphtovski deželi je bil kruh. 55 In ko je bila vsa egiphtovska dežela izstradana, je ljudstvo vplilo k faraonu za kruh: faraon pa je vsem Egipčanom rekel: „Pojdite k Jožefu; kar vam reče, storite.“ 56 In lakota je bila nad vsem obličjem zemlje: in Jožef je odpril vsa skladischa in prodajal Egipčanom; in lakota je v egiphtovski deželi hudo naraščala. 57 In vse dežele so prišle v Egipet k Jožefu, da kupijo žita; zato ker je bila lakota tako huda v vseh deželah.

42 Torej ko je Jakob videl, da je bilo v Egiptu žito, je Jakob rekel svojim sinovom: „Zakaj gledate drug drugega?“ 2 In rekel je: „Glejte, slišal sem, da je v Egiptu žito, pojrite tja dol in ga kupite za nas od tu; da bomo lahko živeli in ne umrili.“ 3 In Jožefovih deset bratov je odšlo dol, da bi v Egiptu nakupili žita. 4 Toda Benjamina, Jožefovega brata, Jakob ni poslal s svojimi brati; kajti rekel je: „Da ga ne bi morda doletela vragolija.“ 5 In med temi, ki so prihajali, so prišli Izraelovi sinovi, kupovat žito: kajti lakota je bila v kánaanski deželi. 6 Jožef pa je bil voditelj nad

deželo in on je bil tisti, ki je prodajal vsemu ljudstvu dežele: in prišli so Jožefovi bratje in se sklonili pred njim s svojimi obrazi k zemlji. 7 In Jožef je zagledal svoje brate in jih prepoznał, toda naredil se jim je tujca in jim surovo govoril; in jim rekel: „Od kod prihajate?“ in rekli so: „Iz kánaanske dežele, da kupimo hrano.“ 8 In Jožef je svoje brate prepoznał, oni pa ga niso prepoznałi. 9 In Jožef se je spomnil sanj, ki jih je sanjal o njih in jim rekel: „Vi ste ogleduhu; prišli ste, da vidite nezavarovanost dežele.“ 10 Oni pa so mu rekli: „Ne, moj gospod, temveč so tvoji služabniki prišli, da kupijo hrano. 11 Vsi smo sinovi enega moža; mi smo zvesti možje, tvoji služabniki niso ogleduhu.“ 12 In rekeli jim je: „Ne, temveč ste prišli, da vidite nezavarovanost dežele.“ 13 In rekli so: „Tvojih služabnikov je dvanajst bratov, sinov enega moža v kánaanski deželi; in glej, najmlajši je ta dan z našim očetom in enega ni.“ 14 Jožef pa jim je rekel: „To je to, kar sem vam govoril,“ rekoč. „Ogleduhu ste: 15 s tem boste preizkušeni: pri faraonovem življenju ne boste šli od tukaj, razen če ne pride sém vaš najmlajši brat. 16 Pošljite enega izmed vas in naj gre po vašega brata, vi pa boste zadržani in ječi, da se bodo vaše besede lahko dokazale, če je v vas kaj resnice: ali pa ste, pri faraonovem življenju, zagotovo ogleduhu.“ 17 In vse skupaj jih je za tri dni zapri v ječo. 18 In Jožef jim je tretji dan rekel: „Storite to in živite; kajti bojim se Boga: 19 če ste pravi možje, naj bo eden izmed vas zvezan in hiši vaše ječe: vi pa pojrite, nesite žito za lakočto vaših: 20 toda vašega najmlajšega brata privedite k meni: tako bodo vaše besede preverjene in ne boste umrli.“ In storili so tako. 21 In rekli so drug drugemu: „Mi smo resnično krivi glede našega brata v tem, [da] smo videli tesnobo njegove duše, ko nas je rotil, pa mu nismo prisluhnili; zato je nad nas prišla ta tegoba.“ 22 In Ruben jim je odgovoril, rekoč: „Mar vam nisem govoril, rekoč: „Ne grešite zoper otroka; pa me niste hoteli poslušati? Zato, glejte, tudi njegova kri je zahtevana.“ 23 Niso pa vedeli, da jih je Jožef razumel; kajti govoril jim je po tolmaču. 24 In obrnil se je okoli, proč od njih ter zajokal; in ponovno se je vrnil k njim in se posvetoval z njimi in od njih vzel Simeona in ga zvezal pred njihovimi očmi. 25 Potem je Jožef zapovedal, da njihove vreče napolnijo z žitom in da denar vsakega povrnejo v njegovo vrečo in da jim dajo preskrbo z živežem za na pot: in tako so jim storili. 26 In svoje osle so natovorili z žitom in odpotovali od tam. 27 Ko pa je eden izmed njih odprl svojo vrečo, da da svojemu oslu kromo v gostišču, je odkril svoj denar, kajti, glej, ta je bil v ustju njegove vreče. 28 In svojim bratom je rekel: „Moj denar je povrnjen; in glejte, ta je celo v moji vreči: in njihovo srce jim je omagalo in bili so prestrašeni, rekoč drug drugemu: „Kaj je to, kar nam je storil Bog?“ 29 In prišli so k Jakobu, svojemu očetu v kánaansko deželo in mu povedali vse, kar se jih je pripetilo; rekoč: 30 „Človek, ki je gospodar nad vso deželom, nam je surovo govoril in nas prijal za ogleduhu dežele. 31 Mi pa smo mu rekli: „Mi smo pravi možje, mi nismo ogleduhu. 32 Nas je dvanajst bratov, sinov našega očeta; enega ni, najmlajši pa je ta dan z našim očetom v kánaanski deželi.“ 33 In človek, gospodar dežele, nam je rekel: „S tem bom spoznal, da ste pravi možje: enega izmed vaših bratov pustite tukaj z menoj in vzemite hrano za lakočto vaših družin in odidite: 34 in pripredite vašega najmlajšega brata k meni: potem bom vedel, da ni ste ogleduhu, temveč, da ste pravi možje: tako vam bom osvobodil vašega brata, vi pa boste prepredajali v deželi.“ 35 In pripetilo se je, ko so izpraznili svoje vreče, glej, da je bil svežen denarja vsakega človeka v njegovi vreči: in ko so tako oni, kakor njihov oče, zagledeli svežnje denarja, so bili prestrašeni. 36 In Jakob, njihov oče, jim je rekel: „Oropali ste me mojih otrok: Jožefa ni in Simeona ni in proč hočete odvesti [še] Benjamina: vse te stvari so zoper mene.“ 37 In Ruben je spregovoril svojemu očetu: „Moja

dva sinova ubij, če ga ne privedem k tebi: osvobodi ga v mojo roko, jaz pa ga bom ponovno pripetil k tebi.“ 38 In rekeli je: „Moj sin ne bo šel dol s teboj; kajti njegov brat je mrtev, on pa je puščen sam: če ga po poti, na katero greste, zadene vragolija, potem boste moje sive lase z bridkostjo pripeljali do groba.“ (Sheol h7585)

43 Lakota v deželi pa je bila huda. 2 In pripetilo se je, ko so pojedli žito, ki so ga prinesli iz Egipta, da jim je njihov oče rekel: „Ponovno pojdit, kupite nam malo hrane.“ 3 In Juda mu je spregovoril, rekoč: „Človek nam je slovesno izjavil, rekoč: „Ne boste videli mojega obraza, razen če ne bo z vami vašega brata.“ 4 Če hočeš z nami poslati našega brata, bomo šli dol in ti kupili hrano: 5 toda če ga nočeš poslati, ne bomo šli dol: kajti človek nam je rekel: „Ne boste videli mojega obraza, razen če ne bo z vami vašega brata.“ 6 In Izrael je rekel: „Zakaj postopate z menoj tako slabo, ko ste možu povedali, če imate še brata?“ 7 In rekli so: „Mož nas je strogo povprašal on našem stanju in o našem sorodstvu, rekoč: „Ali vaš oče še živi? Imate še enega brata?“ in povedali smo mu glede na pomen teh besed: ali bi lahko zagotovo vedeli, da bo rekel: „Vašega brata pripeljite dol!“ 8 Juda pa je rekel Izraelu, svojemu očetu: „Pošli dečka z menoj in bomo vstali ter šli; da bomo lahko živel in ne umrli, takoj mi, kakor ti in tudi naši malčki. 9 Jaz bom poroštvo zanj; iz moje roke ga boš zahteval: če ti ga ne prinesem in postavim predte, potem naj krivdo nosim na veke: 10 kajti razen, če se ne bi obotavljali, bi se zagotovo sedaj drugič vrnili.“ 11 In njihov oče Izrael jim je rekel: „Če mora biti to sedaj tako, storite tole: vzemite v vaše posode od najboljših sadov v deželi in odnesite dol človeku darilo, malo balzama in malo meda, dišave in miro, oreščke in mandrij: 12 in v vaše roke vzemite dvojen denar; denar pa, ki je bil priveden nazaj v ustjih vaših vreč, ga ponovno odnesite v vaši roki; morda je bila to pomota: 13 vzemite tudi vašega brata in vstanite, ponovno pojrite k človeku: 14 Bog Vsemogočni pa naj vam da usmiljenje pred človekom, da lahko odpošije proč vašega drugega brata in Benjamina. Če bom oropan svojih otrok, sem oropan.“ 15 In možje so vzeli to darilo in vzeli dvojen denar v svojo roko in Benjamina; in vstali in odšli dol k Egiptu in obstali pred Jožefom. 16 In ko je Jožef zagledal z njimi Benjamina, je rekeli vladarju svoje hiše: „Privedi te mož domov in zakolji in pripravi; kajti ti možje bodo opoldan kosili z menoj.“ 17 In človek je storil kakor je Jožef zaukazal; in človek je može privedel in Jožefovo hišo. 18 Možje pa so bili prestrašeni, ker so bili privedeni in Jožefovo hišo; in rekli: „Zaradi denarja, ki je bil prvič vrnjen v naše vreče, smo bili privedeni noter; da lahko zoper nas iščejo priložnost in padajo na nas in vzamejo za sužnje nas in naše osle.“ 19 In približali so se oskrbniku Jožefove hiše ter se z njim posvetovali pri hišnih vratih 20 in rekli: „Oh gospod, prvič smo zares prišli dol, da kupimo hrano: 21 in pripetilo se je, ko smo prišli v gostišče, da smo odprli naše vreče in glej, denar vsakega človeka je bil v ustju njegove vreče, naš denar in polni teži: in mi smo ga ponovno prinesli v naši roki. 22 In še en denar smo prinesli dol v naših rokah, da kupimo hrano: ne moremo povedati kdo je naš denar položil v naše vreče.“ 23 In rekeli je: „Mir vam bodi, ne bojte se: vaš Bog in Bog vaših očetov vam je v vaše vreče dal zaklad: jaz sem imel vaš denar.“ In k njim je privedel Simeona. 24 In človek je može privedel v Jožefovo hišo in jim dal vode in umili so si svoja stopala; njihovim konjem pa je dal kromo. 25 In pripravili so darilo za Jožefoma, ki je prišel opoldan: kajti slišali so, da bodo tam jedli kruh. 26 In ko je Jožef prišel domov, so mu prinesli darilo, ki je bilo v njihovi roki, in hišo in se mu priklonili k zemlji. 27 In vprašal jih je o njihovi blaginji ter rekeli: „Ali je vaš oče zdrav, starec, o katerem ste govorili? Ali še živi?“ 28 Odgovorili so: „Tvoj služabnik, naš oče, je dobrega zdravja, on je še vedno živ.“ In

sklonili so svoje glave in se globoko prikilonili. 29 In dvignil je svoje oči in zagledal svojega brata Benjamina, sina svoje matere in rekel: „Ali je to vaš mlajši brat, o katerem ste mi govorili?“ In rekel je: „Bog ti bodi milostiv, moj sin.“ 30 In Jožef se je podvizał; kajti njegova notranjost je hrepenela za njegovim bratom: in iskal je kje bi se zjokal; in vstopil v svojo sobo in se zjokal tam. 31 In umil si je svoj obraz in odšel ven in se zadreževal ter rekel: „Pripravite kruh.“ 32 In pripravili so posebej zanj in posebej zanje in posebej za Egipčane, ki so jedli z njim: ker Egipčani ne smejo jesti kruha s Hebrejci; kajti to je Egipčanom ogabnost. 33 In sedeli so pred njim, prvorojenec glede na njegovo pravico po rojstvu in najmlajši glede na svojo mladost: in možje so se čudili drug drugemu. 34 In vzel je in jim poslal jedi izpred njega: toda Benjaminovih jedi je bilo petkrat več kakor od kateregakoli izmed njih. In pili so in bili veseli z njim.

44 In zapovedal je oskrbniku svoje hiše, rekoč: „Vreče mož napolni s hrano, kolikor lahko nesejo in denar vsakega človeka položi v ustje njegove vreče. 2 Mojo čašo pa, srebrno čašo, položi v ustje vreče najmlajšega in njegov žitni denar.“ In storil je glede na besedo, ki jo je Jožef spregovoril. 3 Takoj, ko je bila zjutraj svetloba, so bili možje odpolnili, oni in njihovi osli. 4 In ko so odšli ven iz mesta in še ne daleč proč, je Jožef rekel svojemu oskrbniku: „Vstani, sledi možem; in ko jih boš dohitel, jim reci: „Zakaj ste zlo nagradili za dobro? 5 Ali ni to tisto iz česa moj gospod piše in s čimer zares vedežuje? S takšnim dejanjem ste storili zlo.“ 6 In on jih je dohitel in jim spregovoril te iste besede. 7 Oni pa so mu rekli: „Zakaj moj gospod govoriti te besede? Bog ne daj, da bi tvoji služabniki storili glede na to stvar: 8 glej, denar, katerega smo našli v ustjih naših vreč, smo iz kánaanske dežele ponovno prinesli k tebi: kako bi potem ukradli srebro ali zlato iz hiše tvojega gospoda? 9 Pri komerkoli izmed tvojih služabnikov bi bilo to najdeno, naj umre, mi pa bomo tudi sužnji mojega gospoda.“ 10 In rekel je: „Naj bo sedaj tudi to glede na vaše besede: ta, pri komer bo to najdeno, bo moj služabnik; vi pa boste brez krivide.“ 11 Potem so naglo sneli vsak mož svojo vrečo k tlon in vsak mož je svojo vrečo odprl. 12 In on je iskal in pričel pri najstarejšem in nehal pri najmlajšem: in čaša je bila najdena v Benjaminovi vreči. 13 Potem so raztrgali svoja oblačila in vsak človek je otovoril svojega osla in vrnilo so se v mesto. 14 In Juda in njegovi bratje so prišli v Jožefovo hišo; kajti Še je bil tam: in padli pred njim na tla. 15 In Jožef jim je rekel: „Kakšno dejanje je to, kar ste storili? Ali ne veste, da tak mož, kakor jaz, lahko zagotovo vedežuje?“ 16 In Juda je rekel: „Kaj bomo rekli mojemu gospodu? Kaj naj govorimo? Ali kako se bomo očistili? Bog je odkril krivičnost svojih služabnikov: glej, mi smo gospodovi služabniki, tako mi, kakor tudi on, pri komer se je našla čaša.“ 17 In rekel je: „Bog ne daj, da bi tako storil: temveč človek, v čigar roki je najdena čaša, bo moj služabnik; kar pa se tiče vas, se v miru dvignite k svojemu očetu.“ 18 Potem se mu je približal Juda in rekel: „Oh moj gospod, naj tvoj služabnik, prosim te, spregovori besedo v ušesa mojega gospoda in naj tvoja jeza ne gori zoper tvojega služabnika: kajti ti si celo kakor farao. 19 Moj gospod je svoje služabnike vprašal, rekoč: „Imate očeta ali brata?“ 20 Mi pa smo mojemu gospodu rekli: „Imamo očeta, starca in otroka njegove visoke starosti, malčka; in njegov brat je mrtev in on je sam ostal od svoje matere in njegov oče ga ljubi.“ 21 Ti pa si rekel svojim služabnikom: „Privedite ga dol k meni, da lahko svoje oči usmerim nanj.“ 22 Mi pa smo mojemu gospodu rekli: „Deček ne more zapustiti svojega očeta: kajti če bi zapustil svojega očeta, bi njegov oče umrl.“ 23 In svojim služabnikom si rekel: „Razen če ne pride dol z vami vaš najmlajši brat, ne boste več videli mojega obraza.“ 24 In pripetilo se je, ko smo prišli gor k tvojemu služabniku, mojemu očetu, da smo mu povedali besede

mojega gospoda. 25 In naš oče je rekel: „Pojdite ponovno in nam kupite malo hrane.“ 26 Mi pa smo rekli: „Ne moremo iti dol: če bo z nami naš najmlajši brat, potem bomo šli dol: kajti ne smemo videti moževega obraza, razen če ne bo z nami našega najmlajšega brata.“ 27 In tvoj služabnik, moj oče, nam je rekel: „Vi veste, da mi je moja žena rodila dva sinova: 28 in eden je odšel od mene in rekel sem: „Zagotovo je raztrgan na koščke; in od takrat ga nisem videl: 29 in če tudi tega vzamete od mene in ga zadene vragolija, boste moje sive lase z bridkostjo priveldi do groba.“ (Sheol h7585) 30 Zdaj torej, ko pridem k tvojemu služabniku, mojemu očetu in dečka ne bo z nami; glede na to, da je njegovo življenje vezano na življenje dečka: 31 se bo zgodilo, ko bo videl, da dečka ni z nami, da bo umrl: in tvoji služabniki bodo sive lase tvojega služabnika, našega očeta, z bridkostjo priveldi do groba. (Sheol h7585) 32 Kajti tvoj služabnik je postal pôrok za dečka mojemu očetu, rekoč: „Če ga ne privedem k tebi, potem bom na veke prinašal krivdo mojemu očetu.“ 33 Zdaj torej, prosim te, naj tvoj služabnik ostane namesto dečka suženj mojemu gospodu; deček pa naj gre gor s svojimi brati. 34 Kajti kako bom šel k svojemu očetu, dečka pa ne bo z menoj? Da ne bi morda videl zla, ki bi prišlo na mojega očeta.“

45 Potem se Jožef ni mogel več zadržati pred vsemi tistimi, ki so stali z njim; in je zaklical: „Povzročite vsakemu človeku, da gre izpred mene.“ In noben človek ni stal z njim, medtem ko se je Jožef dal spoznati svojim bratom. 2 In zajokal je na glas: in Egipčani in faraonova hiša so slišali. 3 In Jožef je svojim bratom rekel: „Jaz sem Jožef; ali moj oče še živi?“ Njegovi bratje pa mu niso mogli odgovoriti; kajti ob njegovi prisotnosti so bili zbegani. 4 In Jožef je svojim bratom rekel: „Približajte se mi, prosim vas.“ In prišli so bliže. In rekel je: „Jaz sem vaš brat Jožef, katerega ste prodali v Egipt. 5 Zdaj torej ne bodite užaloščeni, niti jezni nase, da ste me prodali sém: kajti Bog me je postal pred vami, da ohram življenje. 6 Kajti ti dve leti je bila lakota v deželi: in še pet let je, v katerih ne bo niti seteve niti žetve. 7 Bog pa me je postal pred vami, da vam na zemlji ohranil potomstvo in da reši vaša življenja z veliko osvoboditvijo. 8 Tako sedaj niste bili vi, ki ste me poslali sém, temveč Bog: in naredil me je očeta faraonu in gospodarja vsej njegovi hiši in vladarja po vsej egyptovski deželi. 9 Pohitite in pojrite gor po mojega očeta in mu recite: „Tako govoriti tvoj sin Jožef: „Bog me je naredil gospodarja vsega Egipta: pridi dol k meni, ne mudi se: 10 in prebival boš v gošenski deželi in boš blizu mene, ti in tvoji otroci in tvojih otrok otroci in tvoji tropi in tvoje črede in vse, kar imas: 11 in tam te bom hranił; kajti Še pet let lakote je; da ne bi ti in tvoja družina in vse, kar imas, prišlo v revščino.“ 12 In glejte, vaše oči vidijo in oči mojega brata Benjamina, da so to moja usta, ki vam govorijo. 13 Vi pa boste mojemu očetu povedali o vsej moji slavi v Egiptu in o vsem tem, kar ste videli: in pohiteli boste in mojega očeta privledi sém dol.“ 14 In planil je na vrat svojega brata Benjaminia in zajokal; in Benjamin je jokal na njegovem vratu. 15 Poleg tega je poljubil vse svoje brate in jokal na njih; in potem so njegovi bratje govorili z njim. 16 In njegova slava je bila slišana v faraonovi hiši, rekoč: „Prišli so Jožefovi bratje: in to je dobro ugajalo faraon in njegovim služabnikom. 17 In faraon je rekel Jožefu: „Reci svojim bratom: To storite; natovorite vaše živali in pojrite in vas spravite v kánaansko deželo; 18 in vzemite vašega očeta in vaše družine in pridite k meni: in jaz vam bom dal dobrega iz egyptovske dežele, vi pa boste jedli mastnost dežele. 19 Sedaj ste zapovedani, storite tote; vzemite si vozil iz egyptovske dežele za vaše malčke in za vaše žene in pripeljite vašega očeta in pridite. 20 Ne ozirajte se na vaše stvari; kajti dobrine vse egyptovske dežele so vaše.“ 21 In Izraelovi otroci so tako storili: in Jožef jim je dal vozila, glede na faraonovo zapoved

in dal jim je popotnico za pot. 22 Vsem izmed njih je dal, vsakemu moškemu zamenjavo oblačil; toda Benjaminu je dal tristo koščkov srebra in pet zamenjav oblačil. 23 In svojemu očetu je poslal po tem načinu; deset natovorjenih oslov z dobrimi stvarmi iz Egipta in deset oslic, natovorjenih z žitom in kruhom in hrano za svojega očeta po poti. 24 Tako je svoje brate poslal proč in so odrinili: in rekel jim je: „Glejte, da se po poti ne prepirate.“ 25 In dvignili so se iz Egipta in prišli v kánaansko deželo k Jakobu, svojemu očetu 26 in mu povedali, rekoč: „Jožef je še živ in on je voditelj nad vso egyptovsko deželo.“ Jakobovo srce pa je slabelo, kajti ni jim verjel. 27 In povedali so mu vse Jožefove besede, ki jih jih je rekел: in ko je videl vozila, ki jih je poslal Jožef, da ga odpeljejo, je oživel duh Jakoba, njihovega očeta: 28 in Izrael je rekel: „To je dovolj; moj sin Jožef je še živ: šel bom in ga pogledal, preden umrem.“

46 In Izrael je šel na svojo pot z vsem, kar je imel in prišel v Beeršebo in daroval žrtve Bogu svojega očeta Izaka. 2 In Bog je Izraelu spregovoril vvidenjih noči ter rekel: „Jakob, Jakob.“ In rekel je: „Tukaj sem.“ 3 In rekel je: „Jaz sem Bog, Bog twojega očeta: ne boj se iti dol v Egipt; kajti iz tebe bom tam naredil velik narod: 4 s teboj bom šel dol v Egipt; in zagotovo te bom ponovno privedel gor: in Jožef bo svojo roko položil na tvoje oči.“ 5 In Jakob je vstal izpred Beeršebe: in Izraelovi sinovi so odnesli Jakoba, svojega očeta in svoje malčke in svoje žene v vozila, ki jih je faraon poslal, da ga odpeljejo. 6 In vzel so svojo živino in svoje dobrine, ki so jih pridobili v kánaanski deželi in prišli v Egipt, Jakob in vse njegovo potomstvo z njim: 7 njegovi sinovi in sinovi njegovih sinov z njim, njegove hčere in hčere njegovih sinov in vse svoje potomstvo je privedel s seboj v Egipt. 8 In to so imena Izraelovih otrok, ki so prišli v Egipt: Jakob in njegovi sinovi: Ruben, Jakobov prvorjenec. 9 In vsi Rubenovi sinovi: Henoh in Palú in Hecrón in Karmí. 10 In Simeonovi sinovi: Jemuel in Jamín in Ohad in Jahín in Cohar in Šaúl, sin kánaanske ženske. 11 In Levijevi sinovi: Geršón, Kehát in Merári. 12 In Judovи sinovi: Er in Onán in Šelá in Parec in Zerah: toda Er in Onán sta umrila v kánaanski deželi. Parecova sinova pa sta bila Hecrón in Hamúl. 13 In Isahájevi sinovi: Tolá in Puvá in Job in Šimrón. 14 In Zábulonovi sinovi: Sered in Elón in Jahleél. 15 To so Leini sinovi, ki jih je rodila Jakobu v Padan–aramu z njegovo hčerkjo Dino: vseh duš njegovih sinov in njegovih hčera je bilo trinajstdeset. 16 Gadovi sinovi: Cifjón in Hagi, Šuni in Ecbón, Erí in Aród in Arelí. 17 In Aserjevi sinovi: Jimná in Jišvá in Jišví in Berijá in njihova sestra Séraha; in Berijájeva sinova: Heber in Malkiéł. 18 To so sinovi Zilpe, katero je Labán dal svoji hčeri Lei in te je rodila Jakobu, celo šestnajst duš. 19 Sinova Rahele, Jakobove žene: Jožef in Benjamin. 20 In Jožefu sta bila v egyptovski deželi rojena Manásé in Efráim, katera mu je rodila Asenáta, hči Potiféra, duhovnika iz Ona. 21 In Benjaminovi sinovi so bili Bela in Beher in Ašbél, Gerá in Naamán, Ehí in Roš, Mupím in Hupím in Ard. 22 To so Rahelini sinovi, ki so bili rojeni Jakobu: vseh duš je bilo štirinajst. 23 In Danovi sinovi: Huším. 24 In Neftálíjevi sinovi: Jahceél in Guní in Jecer in Šílem. 25 To so sinovi Bilhe, ki jo je Labán dal Raheli, svoji hčerki in te je rodila Jakobu: vseh duš je bilo sedem. 26 Vseh duš, ki so z Jakobom priše v Egipt, ki so priše iz njegovih ledij, poleg žen Jakobovih sinov, vseh duš je bilo šestinštredeset. 27 In Jožefovih sinov, ki so bili rojeni v Egiptu, sta bili dve duši: vseh duš Jakobove hiše, ki so priše v Egipt, je bilo sedemdeset. 28 In pred njim je poslal k Jožefu Juda, da njegov obraz usmeri v Gošen: in prišli so in gošensko deželo. 29 In Jožef je pripravil svoj bojni voz in odšel v Gošen, da sreča svojega očeta Izraela in se mu predstavi; in planil je na njegov vrat in na njegovem vratu dolgo časa jokal. 30 In Izrael je Jožefu rekel: „Sedaj naj umrem,

ker sem videl tvoj obraz, ker si ti še vedno živ.“ 31 In Jožef je rekel svojim bratom in vsej očetovi hiši: „Odšel bom gor in faraonu pokazal ter mu rekel: „Moji bratje in hiša mojega očeta, ki so bili v kánaanski deželi, so prišli k meni; 32 in ljudje so pastirji, kajti njihovo ukvarjanje je, da pasejo živino; in pripeljali so svoje trope in svoje črede in vse, kar imajo.“ 33 In zgodilo se bo, ko vas bo faraon poklical in vam rekel: „Kaj je vaš poklic?“ 34 da boste rekli: „Ukvarjanje tvojih služabnikov je okoli živine od naše mladosti celo do sedaj, tako mi in tudi naši očetje: ‘da boste lahko prebivali v gošenski deželi; kajti vsak pastir je Egipčanom ogabnot.“

47 Potem je prišel Jožef in povedal faraonu ter rekel: „Moj oče in moji bratje in njihovi tropi in njihove črede in vse, kar imajo, so prišli iz kánaanske dežele; in glej, oni so v gošenski deželi.“ 2 In vzel je nekatere izmed svojih bratov, celo pet mož in jih predstavil faraonu. 3 In faraon je njegovim bratom rekel: „Kakšen je vaš poklic?“ In odgovoril so faraonu: „Tvoji služabniki so pastirji, tako mi, kakor tudi naši očetje.“ 4 Poleg tega so faraonu rekli: „Zato smo prišli, da začasno prebivamo v deželi; kajti tvoji služabniki nimajo pašnika za svoje trope; kajti huda lakota je v kánaanski deželi: sedaj te torej prosimo, naj tvoji služabniki prebivajo v gošenski deželi.“ 5 In faraon je Jožefu spregovoril, rekoč: „Tvoj oče in tvoji bratje so prišli k tebi: 6 egyptovska dežela je pred teboj; v najboljši deželi pripravi svojemu očetu in bratom, da prebivajo; in gošenski deželi naj prebivajo: in če poznaš med njimi katerekoli marljive ljudi, potem jih naredi gospodarje nad mojo živino.“ 7 In Jožef je privedel svojega očeta Jakoba in ga postavil pred faraona; in Jakob je blagoslovl faraona. 8 In faraon je Jakobu rekel: „Koliko si ti star?“ 9 In Jakob je rekel faraonu: „Dni let mojega popotovanja je sto trideset let: malo in zli so bili dnevi let mojega življenja in nisem dosegel dni let življenja svojih očetov v dnevh njihovega popotovanja.“ 10 In Jakob je blagoslovl faraona in odšel izpred faraona. 11 In Jožef je namestil svojega očeta in svoje brate ter jim dal posest v egyptovski deželi, v najboljšem delu dežele, v Ramesésovi deželi, kakor je faraon zapovedal. 12 In Jožef je vzdrževal svojega očeta in svoje brate in vso družino svojega očeta s kruhom, gledše na njihove družine. 13 In ni bilo kruha v vsej deželi; kajti lakota je bila zelo huda, tako da je egyptovska dežela in vsa kánaanska dežela zaradi lakote slabela. 14 In Jožef je zbral ves denar, ki se ga je našlo v egyptovski deželi in v kánaanski deželi, zaradi žita, ki so ga kupovali: in Jožef je denar prinesel v faraonovo hišo. 15 In ko je v egyptovski deželi in v kánaanski deželi zmanjkal denarja, so vši Egipčani prišli k Jožefu ter rekli: „Daj nam kruha: kajti zakaj bi umrl v tvoji prisotnosti? Kajti denarja je zmanjkal.“ 16 In Jožef je rekel: „Dajte vašo živino; in jaz vam bom dal za vašo živino, če je denarja zmanjkal.“ 17 In svojo živino so privedli k Jožefu: in Jožef jim je dal kruha v zameno za konje in za trope in za živino od čred in za osle; in to leto jih je nahranil s kruhom za vso njihovo živino. 18 Ko je bilo to leto končano, so prišli k njemu drugo leto in mu rekli: „Tega ne bomo skrivali pred mojim gospodom, kako da je naš denar porabljen; moj gospod ima tudi naše črede in živino; sploh ni veliko ostalo v očeh mojega gospoda, razen naših teles in naših zemlišč: 19 zakaj bi umrl pred tvojimi očmi, tako mi kakor naša dežela? Kupi nas in našo deželo za kruh, pa bomo mi in naša dežela služabniki faraonu: in daj nam seme, da bomo lahko živel in ne umrli, da dežela ne bo zapuščena.“ 20 In Jožef je vso egyptovsko deželo kupil za faraona; kajti Egipčani so prodali vsak človek svoje polje, ker je nad njimi prevladala lakota: tako je dežela postala faraonova. 21 In kar se tiče ljudstva, jih je premestil v mesta, od enega konca egyptovskih mej, celo do drugega njegovega konca. 22 Samo zemlišč duhovnikov ni pokupil; kajti duhovniki so imeli od faraona njim določen delež in

jedli svoj delež, katerega jim je faraon dajal: zato svojih zemljišč niso prodali. **23** Potem je Jožef rekel ljudstvu: „Glejte, danes sem kupil vas in vašo deželo za faraona: glejte, tukaj je same za vas in vi boste posejali deželo. **24** In zgodilo se bo z donosom, da boste peti del dali faraonu, štirje deli pa bodo vaši lastni, za seme polja in za vašo hrano in za tiste iz vaših družin in za hrano za vaše malčke.“ **25** In rekli so: „Rešil si naša življenja: naj najdemo milost v očeh mojega gospoda, mi pa bomo faraonovi služabniki.“ **26** In Jožef je to naredil v egiptovski deželi [za] zakon do današnjega dne, da bo imel faraon peti del; razen dežele duhovnikov, ki ni postala faraonova. **27** In Izrael je prebival v egiptovski deželi, v pokrajini Gošen; in v njej so imeli posesti in rastli ter se silno pomnožili. **28** In Jakob je v egiptovski deželi živel sedemnajst let: tako je bila celotna Jakobova starost sto sedeminštirideset let. **29** In približal se je čas, ko je Izrael moral umreти: in poklical je svojega sina Jožefa ter mu rekel: „Če sem sedaj našel milost v tvjem pogledu, položi, prosim te, svojo roko pod moje stegno ter z menoj postopaj dobrotljivo in iskreno; ne pokoplji me, prosim te, v Egiptu: **30** temveč hočem ležati s svojimi očetimi in ti me boš odnesel ven iz Egipta in me pokopal na njihovem grobišču.“ In rekeli je: „Storil bom kakor si rekel.“ **31** In rekeli je: „Prisezi mi: In prisegel mu je. In Izrael se je priklonil na vzglavju postelje.

48 In pripetilo se je po teh stvareh, da je Jožefu nekdo povedal: „Poglej, tvoj oče je bolan: ‚in s seboj je vzel svoja dva sinova, Manáseja in Efrájima. **2** In nekdo je Jakobu povedal ter rekel: „Glej, tvoj sin Jožef prihaja k tebi: ‚in Izrael se je okrepil in sedel na postelji. **3** In Jakob je Jožefu rekel: „Bog Vsemogočni se mi je prikazal pri Luzu, v kánaanski deželi in me blagoslovil. **4** In mi rekel: „Glej, jaz te bom naredil rodovitnega in te hamnožil in jaz bom iz tebe naredil množico ljudstva; in to deželo bom dal tvojemu potomcu za teboj za večno posest.“ **5** In sedaj, tvoja dva sinova, Efrájim in Manáse, ki sta ti bila rojena v egiptovski deželi, preden sem prišel k tebi v Egipt, sta moja; kakor Rubin in Simeon, bosta moja. **6** Tvoji potomci pa, ki jih boš zaplodil za njima, bodo tvoji in imenovani bodo po imenu njunih bratov v njihovi dedičnosti. **7** In kar se mene tiče, ko sem prišel iz Padana, je v kánaanski deželi poleg mene umrla Rahela, na poti, ko je bilo le še malo poti, da pride v Efráto: in pokopal sem jo tam, na poti v Efráto; ta isti je Betlehem.“ **8** In Izrael je zagledal Jožefova sinova ter rekel: „Kdo sta ta [dva]?“ **9** In Jožef je svojemu očetu rekel: „Onadva sta moja sinova, katera mi ju je Bog dal na tem kraju.“ In rekeli je: „Privedi ju, prosim te, k meni in jaz ju bom blagoslovil.“ **10** Torej, Izraelove oči so bile od starosti zatemnjene, tako da ni mogel videti. In privedel ju je bliže k njemu; in on ju je poljubil ter ju objel. **11** In Izrael je Jožefu rekel: „Nisem si mislil, da bom videl tvoj obraz: in, glej, Bog mi je pokazal tudi tvoja potomca.“ **12** In Jožef ju je prestavil izmed svojih kolen in se sam, s svojim obrazom, priklonil k zemlji. **13** In Jožef je prikel oba, Efrájima na svojo desnico proti Izraelovi levici in Manáseja na svojo levico proti Izraelovi desnici in ju privedel k njemu. **14** In Izrael je iztegnil svojo desnico in jo položil na Efrájimovo glavo, ki je bil mlajši, svojo levico pa na Manásejevo glavo, premišljeno vodeči svoji roki; kajti Manáse je bil prvorjenec. **15** In blagoslovil je Jožef ter rekel: „Bog, pred katerim sta hodila moja očeta, Abraham in Izak, Bog, ki me je hranil vse moje dolgo življenje do današnjega dne, **16** angel, ki me je odkupil od vsega zla, blagoslov dečka; in naj bo moje ime imenovano na njiju in ime mojih očetov, Abrahama in Izaka; in naj zrasteta v množico na sredi zemlje.“ **17** Ko je Jožef videl, da je njegov oče svojo desnico položil na Efrájimovo glavo, ga je to razčašilo: in prikel je roko svojega očeta, da jo odmakne z Efrájimove glave na Manásejevo glavo. **18** In Jožef je svojemu očetu rekel: „Ne tako, moj oče: kajti

ta je prvorjenec; svojo desnico položi na njegovo glavo.“ **19** Njegov oče pa je odklonil in rekel: „Vem to, moj sin, vem to: tudi on bo postal ljudstvo in tudi on bo velik: toda njegov mlajši brat bo resnično večji kakor on in njegovo potomstvo bo postalо množica narodov.“ **20** In blagoslovil ju je ta dan, rekoč: „V tebi bo Izrael blagosloven, rekoč: „Bog [naj] te naredi kakor Efrájima in kakor Manáseja: ‚in Efrájima je postavil pred Manáseja. **21** In Izrael je rekel Jožefu. „Glej, jaz umrem: toda Bog bo z vami in vas bo ponovno privedel v deželo vaših očetov. **22** Poleg tega sem ti dal en delež nad tvojimi brati, ki sem ga s svojim mečem in s svojim lokom vzel iz roke Amoréjev.“

49 In Jakob je zaklical svojim sinovom ter rekel: „Zberite se skupaj, da vam bom lahko povedal to, kar vas bo doletelo v poslednjih dneh. **2** Zberite se skupaj in poslušajte, vi, Jakobovi sinovi; in prisluhnite Izraelu, svojemu očetu. **3** Ruben, ti si moj prvorjenec, moja mogočnost in pričetek moje moči, odličnost dostenjanstva in odličnost moči: **4** nestabilen kakor voda, ti se ne boš odlikoval; ker si odšel k postelji svojega očeta; takrat si jo omadeževal: dvignil se je k mojemu ležišču. **5** Simeon in Levi sta brata; sredstva krutosti sta v njunih prebivališčih. **6** Oh, moja duša, ne pridi v njuno skrivnost; v njun zbor, moja čast, ne bodi združena: kajti v svoji jezi sta usmrtili človeka in v svoji svojevoljnosti sta spodkopala zd. **7** Prekleta bodi njuna jeza, kajti bila je kruta; in njun srd, kajti bil je neizprosen: razdelil ju bom v Jakobu in razkropil v Izraelu. **8** Juda, ti si ta, katerega bodo tvoji bratje hvalili: tvoja roka bo na vratu tvojih sovražnikov; otroci tvojega očeta se bodo priklonili pred teboj. **9** Juda je levji mladič: od plena, moj sin, si se dvignil: sklonil se je, ležal kakor lev in kakor star lev; kdo ga bo prebudil? **10** Žezlo ne bo odšlo od Juda, niti zakonodajalec izmed njegovih stopal, dokler ne pride Šilo; in k njemu bo zbiranje ljudstva. **11** Privezuoč svojega oslička k trti in svojega osličjega žrebata iz izbrani trti; svoje obleke je opral v vinu in svoja oblačila v kri grozdih jagod. **12** Njegove oči bodo rdeče od vina in njegovi zobje beli od mleka. **13** Zábulon bo prebival pri morskem zavetju; in bo za zavetje ladjam; in njegova meja bo do Sidóna. **14** Isahár je močan osel, počivajoč med dvema bremenoma: **15** in videl je, da je bil počitek dober in da je bila dežela prijetna; in sklonil svojo ramo, da prenaša in postal služabnik davku. **16** Dan bo sodil svoje ljudstvo kakor eden izmed Izraelovih rodov. **17** Dan bo kača ob poti, gad na stezi, ki piči konjska kopita, tako da bo njegov jezdec padel vznak. **18** Pričakoval sem twojo rešitev duše, oh Gospod. **19** Gad, krdelo ga bo premagal: toda nazadnje bo premagal. **20** Iz Aserja bo njegov kruh zajeten in obrobljen k kraljevske slaščice. **21** Neftáli je spuščena košuta: on daje ljubke besede. **22** Jožef je rodovitna veja, celo rodovitna veja pri vodnjaku; čigar mladike se stegujejo preko združenih lrokostrelci so ga boleče užalostili, streljali nanj in ga sovražili: **24** toda njegov lok je ostal v moči in lakti njegovih rok so bili okrepljeni z rokami mogočnega Jakobovega Boga; (od tam je pastir, Izraelov kamen) **25** celo z Bogom svojih očetov, ki ti bo pomagal; in z Vsemogočnim, ki te bo blagoslovil z blagoslovom iz neba od zgoraj, blagoslov iz globine, ki leži spodaj, blagoslov psi in maternice: **26** blagoslov tvojega očeta so prevladali nad blagoslovom mojih prednikov do skrajne meje večnih hribov: ti naj bodo na Jožefovi glavi in na kroni glave tistega, ki je bil ločen od svojih bratov. **27** Benjamin bo rojal kakor volk: zjutraj bo požrl plen, ponoči pa bo razdelil ukradeno blago.“ **28** Vsi ti so dvanajsteri Izraelovi rodboti: in to je to, kar jem je njihov oče govoril in jih blagoslovil; vsakega glede na svoj blagoslov jih je blagoslovil. **29** In zapovedal jim je in jim rekel: „Jaz bom zbran k svojemu ljudstvu: pokopljite me z mojimi očetimi v votlini, ki je na polju Hetejca Efróna, **30** v votlini, ki je na polju

Mahpéli, ki je pred Mamrejem, v kánaanski deželi, ki jo je Abraham kupil s poljem Hetejca Efróna za posest in grobišče. **31** Tam so pokopali Abrahama in njegovo ženo Saro; tam so pokopali Izaka in njegovo ženo Rebeko; in tam sem pokopal Leo. **32** Nakup polja in votline, ki je na njem, je bil od Hetovih otrok.“ **33** In ko je Jakob naredil konec zapovedovanju svojim sinovom, je svoja stopala dvgnil v posteljo in izročil duha in bil zbran k svojemu ljudstvu.

50 In Jožef je padel na očetov obraz in jokal na njem in ga poljubil. **2** In Jožef je zapovedal svojim služabnikom zdravnikom, naj balzamirajo njegovega očeta: in zdravniki so balzamirali Izraela. **3** In štirideset dni je bilo izpolnjeno zarj: kajti tako so izpolnjeni dnevi tistih, ki so balzamirani: in Egipčani so žalovali za njim sedemdeset dni. **4** In ko so dnevi njegovega žalovanja minili, je Jožef govoril faraonovi hiši, rekoč: „Če sem torej našel milost v vaših očeh, govorite, prosim vas, na faraonova ušesa, rekoč: **5** „Moj oče me je zaprisegel, rekoč: „Glej, jaz umrem: v mojem grobu, katerega sem si izkopal v kánaanski deželi, tam me boš pokopal.“ Zato me torej pusti iti gor, prosim te in pokopljem svojega očeta in bom ponovno prišel.“ **6** In faraon je rekel: „Pojdi gor in pokoplj svojega očeta, kakor te je zaprisegel.“ **7** In Jožef je odšel gor, da pokoplje svojega očeta: in z njim so odšli gor vsi faraonovi služabniki, starešine njegove hiše in vse starešine egiptovske dežele **8** in vsa Jožefova hiša in njegovi bratje in hiša njegovega očeta: samo svoje malčke in svoje trope in svoje črede so pustili v gošenski deželi. **9** In z njim so odšli gor tako bojni vozovi kakor konjeniki: in to je bila zelo velika skupina. **10** In prišli so k mlatišču Atádu, ki je onstran Jordana in tam so žalovali z velikimi in zelo bolečimi objokovanji in za svojega očeta je pripravili sedemdnevno žalovanje. **11** In ko so prebivalci dežele, Kánaanci, videli žalovanje na Atádovih tleh, so rekli: „To objokovanje je Egipčanom boleče: „zatorej je bilo ime le-tega imenovano Abél Micrájim, ki je onkraj Jordana. **12** In njegovi sinovi so mu storili glede na to, kakor jim je zapovedal: **13** kajti njegovi sinovi so ga odnesli v kánaansko deželo in ga pokopali v votlini polja Mahpéle, ki ga je Abraham kupil s poljem za grobno posest od Hetejca Efróna, pred Mamrejem. **14** In potem, ko je pokopal svojega očeta, se je Jožef vrnil v Egipit, on in njegovi bratje in vsi, ki so z njim odšli gor, da pokopljejo njegovega očeta. **15** In ko so Jožefovi bratje videli, da je bil njihov oče mrtev, so rekli: „Jožef nas bo mordasovražil in nam bo zagotovo poplačal vse zlo, katerega smo mu storili.“ **16** In k Jožefu so poslali poslanca, rekoč: „Tvoj oče je dal zapoved, preden je umrl, rekoč: **17** Tako boste rekli Jožefu: „Prosim te torej, oprosti prekršek svojih bratov in njihov greh; kajti storili so ti zlo: in sedaj, prosimo te, odpusti prekršek služabnikom Boga svojega očeta.“ In Jožef je jokal, ko so mu govorili. **18** In tudi njegovi bratje so padli dol pred njegovim obličjem; in rekli: „Glej, mi smo tvoji služabniki!“ **19** In Jožef jim je rekel: „Ne bojte se: kajti ali sem jaz na mestu Boga? **20** Toda kar se tiče vas, ste zoper mene mislili zlo; toda Bog je to povzročil v dobro, da izvrši, kakor je to današnji dan, da veliko ljudi resi živih. **21** Zdaj se torej ne bojte: hrani bom vas in vaše malčke.“ In jih potolažil in prijazno govoril z njimi. **22** In Jožef je prebival v Egiptru, on in hiša njegovega očeta: in Jožef je živel sto deset let. **23** In Jožef je videl Efrajimove otroke tretjega rodu: tudi otroci Mahírja, Manásejevega sina, so bili vzgojeni na Jožefovih kolenih. **24** In Jožef je rekel svojim bratom: „Jaz umiram: Gospod pa vas bo zagotovo obiskal in vas privedel ven iz te dežele, v deželo, ki jo je prisegel Abrahamu, Izaku in Jakobu.“ **25** In Jožef je Izraelove otroke zaprisegel, rekoč: „Bog vas bo zagotovo obiskal in vi boste moje kosti odnesli od tod.“ **26** Tako je Jožef umrl, star sto deset let in balzamirali so ga in položen je bil v krsto v Egiptru.

2 Mojzes

1 Torej to so imena Izraelovih otrok, ki so prišli v Egipt; z Jakobom je prišel vsak mož in njegova družina. **2** Ruben, Simeon, Levi in Juda, **3** Isahár, Zábulon in Benjamin, **4** Dan in Neftáli, Gad in Aser. **5** In vseh duš, ki so prišle iz Jakobovih ledij je bilo sedemdeset duš: kajti Jožef je bil že v Egiptu. **6** In Jožef je umrl in vsi njegovi bratje in ves ta rod. **7** Izraelovi otroci pa so bili rodovitni in obilno narasli in se namnožili in postali silno mogočni; in dežela je bila napolnjena z njimi. **8** Sedaj je tam vstal nov kraj nad Egipptom, ki ni poznal Jožefa. **9** Svojemu ljudstvu pa je rekel: „Glejte, ljudstva Izraelovih otrok je več in mogočnejši so kakor smo mi: **10** pridite, modro ravnjamo z njimi; da se ne bi namnožili in se pripeti, ko izpade kakšna vojna, da se pridružijo tudi našim sovražnikom in se borijo zoper nas in jih tako napodimo iz dežele.“ **11** Zato so nadnje postavili preddelavce, da jih prizadenejo z njihovimi bremeni. In za faraona so gradili zakladni mestni Pitóm in Ramesés. **12** Toda bolj so jih prizadeli, bolj so se množili in rastli. In bili so užaloščeni zaradi Izraelovih otrok. **13** In Egipčani so Izraelove otroke prisili, da so služili s strogoštvom: **14** in njihova življenja so zagrenili s trdim suženjstvom, z malto in z opeko in z vsemi vrstami službe na polju: vse njihove službe, s katerimi so jih pripravili, da jim služijo, so bile s strogoštvom. **15** In egipčanski kralj je spregovoril hebrejskim babicama, katerih prvi je bilo ime Šifra, ime drugi pa Pua: **16** in rekel: „Ko hebrejskim ženam opravljava službo babice in jih vidita na stolčkih; če je sin, potem ga ubija: toda če je hčerka, potem naj živi.“ **17** Toda babici sta se bali Boga in nista delali, kakor jima je egipčanski kralj ukazal, temveč sta fantke rešila žive. **18** In egipčanski kralj je dal poklicati babici ter jima rekel: „Zakaj sta storili to stvar in fantke rešila žive?“ **19** In babici sta faraonu rekli: „Zato ker Hebrejke ni so kakor Egipčanke; kajti one so žive in rodijo prej ko babice pridejo k njim.“ **20** Zato je Bog z babicama dobro postopal: in ljudstvo se je pomnožilo in postal zelo mogočno. **21** In pripetilo se je, ker sta se babici bali Boga, da jima je naredil hiši. **22** In faraon je vsemu svojemu ljudstvu zapovedal, rekoč: „Vsak sin, ki je rojen, naj bo vržen v reko, vsaka hčerka pa naj bo rešena živa.“

2 In odšel je mož iz Levijeve hiše in za ženo vzel Levijevo hčer. **2** In ženska je spocela in rodila sina: in ko je videla, da je bil čeden otrok, ga je skrivala tri mesece. **3** Ko pa ga ni mogla več skrivati, je ranj vzela nosilko iz ločja in jo namazala z blatom in s smolo in vanjo položila otroka: in to položila v rogoz poleg rečnega brega. **4** Njegova sestra pa je stala daleč stran, da izve kaj se bo z njim zgodilo. **5** In prišla je dol faraonova hči, da se pri reki umije; njene služabnice pa so hodile vzdolž rečnega brega; in ko je med rogozom zagledala nosilko, je poslala svojo služabnico, da odide ponjo. **6** In ko jo je odprla, je zagledala otroka: in glej, otročiček je jokal. In do njega je imela sočutje ter rekla: „To je eden izmed hebrejskih otrok.“ **7** Potem je njegova sestra rekla faraonovi hčeri: „Ali naj grem in k tebi poklicem dojiljo izmed hebrejskih žensk, da bo lahko otroka dojila zate?“ **8** In faraonova hči ji je rekla: „Pojdi.“ In služabnica je odšla ter poklicala otrokovo mater. **9** In faraonova hči ji je rekla: „Odnesi tega otroka proč in ga dôji zame, jaz pa ti bom dajala tvoja plačila.“ In ženska je vzela otroka ter ga dojila. **10** In otrok je zrastel in privredila ga je k faraonovi hčeri in postal je njen sin. In njegovo ime je imenovala Mojzes: in rekla je: „Ker sem ga potegnila iz vode.“ **11** In pripetilo se je v tistih dneh, ko je Mojzes odrasel, da je odšel k svojim bratom in gledal na njihova bremena: in oprezal je za Egipčanom, ki je udarjal Hebrejca, enega izmed svojih bratov. **12** In pogledal je to pot in tisto pot in ko je videl, da tam ni bilo nobenega človeka, je

Egipčana usmrtil in ga skril v pesek. **13** In ko je drug dan odšel ven, glej, dva moža izmed Hebrejcov sta se skupaj prepričala: in temu, ki je storil napako, je rekel: „Čemu udarjaš svojega pojdaša?“ **14** In ta je rekel: „Kdo te je naredil princ in sodnika nad nama? Ali me nameravaš ubiti, kakor si ubil Egipčana?“ In Mojzes se je zbal ter rekel: „Ta stvar se je zagotovo izvedela.“ **15** Torej, ko je faraon slišal to stvar, je iskal Mojzes, da ga ubije. Mojzes pa je pobegnil izpred faraonovega obličja in prebival in midjánski deželi: in se usedel poleg vodnjaka. **16** Torej duhovnik iz Midjána je imel sedem hčera: in prišle so in zajele vodo in napolnile korita, da bi napojile trop svojega očeta. **17** Prišli pa so pastirji ter jih odgnali proč: toda Mojzes je vstal in jim pomagal in napojil njihov trop. **18** In ko so prišle k svojemu očetu Reguélu je rekel: „Kako je to, da ste danes prišle tako zgodaj?“ **19** In rekle so: „Egipčan nas je osvobodil iz roke pastirjev in nam prav takoj dovolj vode in napojil trop.“ **20** In svojim hčeram je rekel: „In kje je? Zakaj je to, da ste človeka pustile? Pokličite ga, da bo lahko jedel kruh.“ **21** In Mojzes je bil zadovoljen, da prebiva s človekom: in on je Mojzesu dal svojo hčer Cipóro. **22** In rodila mu je sina in njegovo ime je imenoval Geršom: kajti rekel je: „Tujec sem bil in tuji deželi.“ **23** In pripetilo se je tekom časa, da je egipčanski kralj umrl: Izraelove otroci pa so vzdihovali zaradi razloga suženjstva in vpili so in njihovo vpitje je zaradi razloga suženjstva prišlo do Boga. **24** In Bog je slišal njihovo stokanje in Bog se je spomnil svoje zaveze z Abrahamom, z Izakom in Jakobom. **25** In Bog je pogledal na Izraelove otroke in Bog je imel spoštovanje do njih.

3 Torej Mojzes je varoval trop Jitra, svojega tasta, midjánskega duhovnika: in vodil trop k zadnjemu delu puščave in prišel h gori Boga, celo k Horebu. **2** In Gospod angel se mu je prikazal v ognjenem plamenu iz srede grma: in pogledal je in glej, grm je gorel z ognjem, pa grm ni bil použit. **3** In Mojzes je rekel: „Sedaj se bom obrnil stran in gledal ta velik prizor zakaj grm ne zgori.“ **4** In ko je Gospod videl, da se je obrnil vstran, da bi videl, je Bog iz srede grma zaklical k njemu ter rekel: „Mojzes, Mojzes.“ On pa je rekel: „Tukaj sem.“ **5** In rekel je: „Ne približaj se: svoje čevlje sezuj s svojih stopal, kajti prostor, na katerem stojiš, je sveta zemlja.“ **6** Poleg tega je rekel: „Jaz sem Bog tvojega očeta, Bog Abrahama, Bog Izaka in Bog Jakoba.“ In Mojzes je skril svoj obraz; kajti bal se je, da bi pogledal na Boga. **7** In Gospod je rekel: „Zagotovo sem videl stisko svojega ljudstva, ki je v Egiptu in slišal njihovo vpitje zaradi razloga njihovih preddelavcev; kajti poznam njihove brdkosti; **8** in prišel sem dol, da jih osvobodim iz roke Egipčanov in jih privedem iz te dežele gor in dobro in veliko deželo, deželo, kjer tečeta mleko in med; v deželo Kánaancev in Hetejcev in Amoréjcev in Perizéjcev in Hirvéjcev in Jebusejcev. **9** Zdaj torej, glej, k meni je prišlo vpitje Izraelovih otrok: in videl sem tudi zatiranje, s kakršnim so jih Egipčani zatirali. **10** Pridi torej sedaj in jaz te bom poslal k faraonu, da lahko privedeš moje ljudstvo, Izraelove otroke, iz Egipta.“ **11** Mojzes pa je Bogu rekel: „Kdo sem jaz, da bi šel k faraonu in da bi lahko Izraelove otroke privedel iz Egipta?“ **12** In rekel je: „Zagotovo bom s teboj in to ti bodi simbol, da sem te jaz poslal: ko boš ljudstvo privedel iz Egipta, boste na tej gori služili Bogu.“ **13** In Mojzes je Bogu rekel: „Glej, ko pridek k Izraelovim otrokom in jim bom rekel: K vam me je poslal Bog vaših očetov; pa mi bodo rekli: „Kakšno je njegovo ime?“ Kaj naj jim rečem?“ **14** In Bog je Mojzesu rekel: „JAZ SEM, KI SEM:“ in rekel je: „Tako boš govoril Izraelovim otrokom: „JAZ SEM me je poslal k vam.“ **15** In Bog je Mojzesu poleg tega povedal: „Tako boš rekel Izraelovim otrokom: „K vam me je poslal Gospod, Bog vaših očetov, Bog Abrahama, Bog Izaka in Bog Jakoba: to je moje ime na veke in to je moj spomin vsem rodovom.“ **16** Pojdi in

zberi skupaj vse Izraelove starešine ter jim reci: „Pri kazal se mi je Gospod, Bog vaših očetov, Bog Abrahama, Izaka in Jakoba, rekoč: „Zagotovo sem vas obiskal in videl to, kar vam je storjeno v Egiptu:“ **17** in rekel sem: „Jaz vas bom privedel gor iz egyptovske stiske v deželo Kánaancev in Hetejcev in Amorejcev in Perizéjcev in Hirvácev in Jebusejcev, deželo, kjer tečeta mleko in med.“ **18** In prisluhnili bodo tvojemu glasu: in ti boš prišel, ti in Izraelove starešine, k egyptovskemu kralju in mu boste rekli: „Gospod, Bog Hebrejcev, se je srečal z nami: in sedaj nas pusti iti, rotimo te, tri dni potovanja v divjino, da bomo lahko žrtvovali Gospodu, našemu Bogu.“ **19** Prepričan pa sem, da vas egyptovski kralj ne bo pustil oditi, niti z mogočno roko ne. **20** Svojo roko bom iztegnil in Egipt udaril z vsemi čudesi, ki jih bom storil v njihovi sredi: in nató vas bo pustil oditi. **21** In temu ljudstvu bom dal naklonjenost v očeh Egipčanov: in zgodilo se bo, ko greste, da ne boste odšli prazni. **22** Temveč si bo vsaka ženska izposodila od svoje sosede in od tiste, ki začasno biva v njeni hiši, dragocenosti iz srebra in dragocenosti iz zlata in oblačil: in vi jih boste navesili na svoje sinove in na svoje hčere; in boste oplenili Egipčane.“

4 In Mojzes je odgovoril ter rekel: „Toda, glej, ne bodo mi verjeli, niti prisluhnili mojemu glasu: kajti rekli bodo: „Gospod se ti ni prikazal.“ **2** In Gospod mu je rekel: „Kaj je to v tvoji roki?“ In rekel je: „Palica.“ **3** In rekel je: „Vrzi jo na tla.“ In vrgel jo je na tla in ta je postala kača; in Mojzes je pobegnil pred njo. **4** In Gospod je rekel Mojzesu: „Iztegni svojo roko in jo primi za rep.“ In iztegnil je svojo roko in jo ujel in v njegovih roki je postala palica: **5** da bi lahko verjeli, da se mu je prikazal Gospod, Bog njihovih očetov, Bog Abrahama, Bog Izaka in Bog Jakoba. **6** In Gospod mu je nadalje rekel: „Sedaj deni svojo roko v svoje naročje.“ In svojo roko je položil v svoje naročje: in ko jo je izvlekel, glej, je bila njegova roka gobava kakor sneg. **7** In rekel je: „Svojo roko ponovno deni v svoje naročje.“ In ponovno je svojo roko položil v svoje naročje; in izvlekel jo je iz svojega naročja in glej, ponovno je bila spremenjena kakor drugo njegovo meso. **8** In zgodilo se bo, če ti ne bodo verjeli, niti prisluhnili glasu prvega znamenja, da bodo verjeli glasu zadnjega znamenja. **9** In zgodilo se bo, če ne bodo verjeli tema dvema znamenjem, niti prisluhnili tvojemu glasu, da boš iz reke zajel vodo in jo izil na kopno zemljo: in voda, ki jo zajameš iz reke, bo postala na kopni zemlji kri.“ **10** In Mojzes je Gospodu rekel: „Oh, moj Gospod, jaz ni sem zgovoren niti poprej niti odkar si spregovoril svojemu služabniku: temveč sem počasen za govorjenje in počasen za jezik.“ **11** In Gospod mu je rekel: „Kdo je naredil človekova usta? Ali kdo naredi nemega ali gluhega ali da vidi ali slepega? Ali ne jaz, Gospod? **12** Sedaj torej pojdi in jaz bom s tvojimi ustimi in te učil kaj boš govoril.“ **13** In on je rekel: „Oh moj Gospod, pošlj, prosim te, po roki tistega, ki ga ti hočeš poslati.“ **14** In Gospodova jeza je bila vžgana zoper Mojresa in rekel je: „Ali ni levit Aron tvoj brat? Vem, da lahko dobro govor. In tudi, glej, prihaja, da te sreča: in ko te zagleda, bo v svojem srcu vesel. **15** In ti mu boš govoril in v njegova usta polagal besede: jaz pa bom s tvojimi ustimi in z njegovimi ustimi in vaju učil kaj bosta storila. **16** In on bo tvoj govornik ljudstvu: in on bo, celo in bo tebi usta in ti boš njemu namesto Boga. **17** In v svojo roko boš vzel to palico, s katero boš delal znamenja.“ **18** In Mojzes je odšel in se vrnil k svojemu tastu Jitru ter mu rekel: „Pusti me iti, prosim te in se vrniti k mojim bratom, ki so v Egiptu in videti ali so še živi.“ In Jitru je Mojzesu rekel: „Pojdi v miru.“ **19** In Gospod je v Midjánu rekel Mojzesu: „Pojdi, vrni se v Egipt: kajti vsi ljudje, ki so ti stregli po življenju, so mrtvi.“ **20** In Mojzes je vzel svojo ženo in svoja sinova in jih posadil na osla in se vrnil v egyptovsko deželo: in Mojzes je v svojo roko vzel palico od Boga. **21** In Gospod je rekel Mojzesu: „Ko greš, da se vrneš v Egipt, glej,

da boš pred faraonom storil vsa ta čudesa, ki sem jih položil v tvojo roko: toda jaz bom zakrnil njegovo srce, da ljudstvu ne bo dovolil oditi. **22** In faraonu boš rekel: „Tako govorji Gospod, Izrael je moj sin, celo moj prvorodenec.“ **23** in jaz ti pravim: „Dovoli mojemu sinu oditi, da mi bo lahko služil: če pa mu boš odklonil oditi, glej, bom ubil tvojega sina, celo tvojega prvorodenca.“ **24** In prijetilo se je po poti v gostišče, da ga je srečal Gospod in si prizadeval, da ga ubije. **25** Tedaj je Cipóra vzela oster kamen in odrezala prednjo kožico svojega sina in jo vrgla k njegovim stopalom ter rekla: „Zagotovo si mi krav soprog.“ **26** Tako ga je pustil: potem je rekla: „Krvav soprog si zaradi obreze.“ **27** In Gospod je rekel Aronu: „Pojdi v divjino, da srečas Mojzes.“ In odšel je in ga srečal na gori Boga ter ga poljubil. **28** In Mojzes je povedal Aronu vse besede Gospoda, ki ga je poslal in vsa znamenja, katera mu je zapovedal. **29** In Mojzes in Aron sta odšla ter zbrala skupaj vse starešine Izraelovih otrok: **30** in Aron je govoril vse besede, katere je Gospod govoril Mojzesu in v očeh ljudstva storil znamenja. **31** In ljudje so verovali: in ko so slišali, da je Gospod obiskal Izraelove otroke in da je pogledal na njihovo stisko, potem so sklonili svoje glave in oboževali.

5 In potem sta Mojzes in Aron vstopila ter faraonu rekla: „Tako govorji Gospod, Izraelov Bog: „Odpusti moje ljudstvo, da bodo v divjinu lahko imeli praznovanje meni.“ **2** In faraon je rekel: „Kdo je Gospod, da bi ubogal njegov glas, da bi pustil Izraela oditi? Ne poznam Gospoda niti Izraelu ne bom pustil oditi.“ **3** In rekel je: „Bog Hebrejcev se je srečal z nami: pusti nas oditi, prosimo te, tri dni potovanja v puščavo in žrtvujemo Gospodu, našemu Bogu; da on ne pade na nas s kužno boleznjivo ali z mečem.“ **4** Egyptovski kralj pa jima je rekel: „Zakaj vidva, Mojzes in Aron, pustita ljudstvo od njihovih del? Odidita k svojim bremenom.“ **5** In faraon je rekel: „Glejta, ljudstva dežele že torej mnogo, vidva pa jim povzročata počivjanje pred njihovimi bremenimi.“ **6** In faraon je istega dne zapovedal preddelavcem ljudstva in njihovim čaštnikom, rekoč: **7** „Ljudstvu ne boste več dajali slame, da delajo opeko, kakor poprej: naj gredo in si nabirajo slamo. **8** In število opek, ki so jih naredili poprej, boste položili nanje; ne boste zmanjšali od tega dolga: kajti brezdelni so; zato vpijejo, rekoč: „Pojdimo in žrtvujmo našemu Bogu.“ **9** Več dela naj bo položenega na ljudi, da se bodo lahko trudili s tem; in naj se ne ozirajo na prazne besede.“ **10** In preddelavci ljudstva so odšli ven in njihovi čaštniki in ljudstvu spregovorili, rekoč: „Tako govorji faraon: „Ne bom vam dajal slame. **11** Pojdite, dobite slamo kjer jo lahko najdete: vendor dolg vašega dela ne bo zmanjšan.“ **12** Tako je bilo ljudstvo razkropljeno naokoli po vsej egyptovski deželi, da zbere strnišče namesto slame. **13** In preddelavci so jih priganjali, rekoč: „Izpolnite vaša dela, vaše dnevne naloge, kakor ko je bila slama.“ **14** In čaštniki Izraelovih otrok, ki so jih faraonovi preddelavci postavili nadnrie, so bili pretepeni in zahtevali: „Zakaj niste izpolnili vaše naloge v izdelavi opek, tako včeraj in danes, kakor poprej?“ **15** Potem so čaštniki Izraelovih otrok prišli in vpili k faraonu, rekoč: „Zakaj tako postopaš s svojimi služabniki? **16** Nobene slame ni dane tvojim služabnikom, oni pa nam pravijo: „Delajte opeko: in glej, tvoji služabniki so pretepeni; toda krivda je v tvojem lastnem ljudstvu.“ **17** Toda rekel jim je: „Vi ste brezdelni, vi ste brezdelni: zato pravite: „Pojdimo in naredimo žrtvovanje Gospodu.“ **18** Pojdite torej sedaj in delajte; kajti slama vam ne bo dana, vendor boste izročili število opek.“ **19** In čaštniki Izraelovih otrok so videli, da so bili v zlem primeru, potem ko je bilo rečeno: „Ne boste zmanjšali dolga od vaših opek vaše dnevne naloge.“ **20** In srečali so Mojresa in Arona, ki sta stala na poti, ko so prišli od faraona: **21** in jima rekli: „Gospod naj pogleda na vaju in sodi; ker sta storila

našemu okusu, da je preziran v faraonovih očeh in v očeh njegovih služabnikov, da položi meč v njihovo roko, da nas ubijejo.“ **22** In Mojzes se je vrnil h Gospodu ter rekel: „Gospod, zakaj si tako zlo ravnal s tem ljudstvom? Zakaj je to, da si me poslal? **23** Kajti odkar sem prišel k faraonu, da govorim v tvojem imenu, je temu ljudstvu storil zlo; niti sploh nisi osvobodil svojega ljudstva.“

6 Potem je Gospod rekel Mojzesu: „Sedaj boš videl kaj bom storil faraonu: kajti z močno roko jih bo pustil oditi in z močno roko jih bo pognal iz svoje dežele.“ **7** In Bog je Mojzes spregovoril ter mu rekel: „Jaz sem Gospod: **8** in prikazal sem se Abrahamu in Izaku in Jakobu po imenu Bog Vsemogočni, toda po svojem imenu, Jahve, jím nisem bil znan. **9** In z njimi sem utrdil tudi svojo zavezo, da jím dam kánaansko deželo, deželo njihovega popotovanja, v kateri so bili tujci. **10** In tudi sam sem slišal stokanje Izraelovih otrok, katere so Egipčani držali v suženjstvu; in spomnil sem se svoje zaveze. **11** Zatorej reci Izraelovim otrokom: „Jaz sem Gospod in jaz vas bom izpeljal izpod bremen Egipčanov in jaz vas bom odstranil iz njihovega suženjstva in jaz vas bom odkupil z iztegnjenim laktom in z velikimi sodbami: **12** in jaz vas bom vzel k sebi za ljudstvo in jaz vam bom Bog: in vi boste vedeli, da jaz sem Gospod, vaš Bog, ki vas osvobaja izpod bremen Egipčanov. **13** In jaz vas bom privedel v deželo, v zvezi s katero sem prisegel, da jo dam Abrahamu, Izaku in Jakobu: in dal vam jo bom za dedičino: jaz sem Gospod.“ **14** In Mojzes je tako govoril Izraelovim otrokom: toda Mojzesu niso prisluhnili zaradi tesnobe duha in zaradi krutega suženjstva. **15** In Gospod je spregovoril Mojzesu, rekoč: **16** „Vstopi in govorji faraonu, egipčanskemu kralju, da naj pusti Izraelove otroke oditi iz svoje dežele.“ **17** In Mojzes je govoril pred Gospodom, rekoč: „Glej, Izraelovi otroci mi niso prisluhnili; kako bo potem faraon slišal mene, ki sem neobrezanih ustnic?“ **18** In Gospod je govoril Mojzesu in Aronu ter jima naložil skrb za Izraelove otroke in faraona, egipčanskega kralja, da Izraelove otroke privedeta iz egipčanske dežele. **19** To so poglavari njihovih ocetnih hiš: sinovi Rubena, Izraelovega prvorojenca: Henoh in Palú, Hechrón in Karmíto: to so bile Rubenove družine. **20** In Simeonovi sinovi: Jemuél in Jamín in Ohad in Jahín in Cohar in Šaúl, sin kánaanske ženske: to so Simeonove družine. **21** In to so imena Levijevih sinov glede na njihove rodove: Geršón in Kehát in Merári: in let Levijevega življenja je bilo sto sedemintrideset let. **22** Geršónova sinova: Libni in Simíl, glede na njuni družini. **23** In Kehátovi sinovi: Amrám in Jichár in Hebrón in Uzáiel: in let Kehátovega življenja je bilo sto triinštredeset let. **24** In Merájjeva sinova: Mahlí in Muší: to so Levijeve družine glede na svoje rodove. **25** In Amrám si je vzel za ženo Johébedo, sestro svojega očeta: in rodila mu je Arona in Mojzesu: in let Amrámovega življenja je bilo sto sedemintrideset let. **26** In Jichárjevi sinovi: Korah in Nefeg in Zihrí. **27** In Uzáloví sinovi: Mišáél in Elicafán in Sitrí. **28** In Aron si je vzel za ženo Elišebo, Aminadábovo hčer, Nahšónovo sestro; in rodila mu je Nadába in Abihúja, Eleazarja in Itamárija. **29** In Korahovi sinovi: Asír in Elkaná in Abiasáf: to so družine Korahovcev. **30** In Eleazar, Aronov sin, si je vzel za ženo eno izmed Putíelovih hčer: in rodila mu je Pinháska: to so poglavari ocetov Lévijevcev glede na njihove družine. **31** To sta tista Mojzes in Aron, katerima je Gospod rekel: „Izpeli jata Izraelove otroke iz egipčanske dežele glede na njihove vojske.“ **32** To sta tista, ki sta govorila faraonu, egipčanskemu kralju, da izpeljata Izraelove otroke iz Egipta: to sta tista Mojzes in Aron. **33** In prijetilo se je na dan, ko je Gospod spregovoril Mojzesu v egipčanski deželi, **34** da je Gospod spregovoril Mojzesu, rekoč: „Jaz sem Gospod: govorji faraonu, egipčanskemu kralju, vse kar ti povem.“ **35** In Mojzes je rekel pred Gospodom: „Glej, jaz sem neobrezanih ustnic in kako mi bo faraon prisluhnil?“

7 In Gospod je rekel Mojzesu: „Poglej, naredil sem te faraonu za boga: tvoj brat Aron pa bo tvoj prerok. **2** Govoril boš vse, kar ti ukažem: tvoj brat Aron pa bo govoril faraonu, da Izraelove otroke pošije iz svoje dežele. **3** In zakrnil bom faraonovo srce in pomnožil svoja znamenja in svoja čudesa v egipčanski deželi. **4** Toda faraon vama ne bo prisluhnile, da bom lahko svojo roko položil nad Egipet in izpeljal svoje vojske in svoje ljudstvo, Izraelove otroke, z velikimi sodbami, iz egipčanske dežele. **5** In Egipčani bodo spoznali, da jaz sem Gospod, ko iztegnem svojo roko nad Egipet in izpeljem Izraelove otroke izmed njih.“ **6** In Mojzes in Aron sta storila kakor jima je Gospod zapovedal, tako sta storila. **7** In Mojzes je bil star osemdeset let, Aron pa trinosemdeset let, ko sta govorili faraonu. **8** In Gospod je spregovoril Mojzesu in Aronu, rekoč: **9** „Ko vama bo faraon rekel, rekoč: ‚Pokažita mi čudež za vas: ‘potem boš rekel Aronu: ‚Vzemi svojo palico in jo vrzi pred faraona in le-ta bo postala kača.‘“ **10** In Mojzes in Aron sta odšla k faraonu in storila, kakor jima je Gospod zapovedal: in Aron je svojo palico vrgel pred faraona in pred njegove služabnike in postala je kača. **11** Potem je tudi faraon poklical modre može in čarodeje: torej egipčanski čarovniki, tudi oni so na podoben način storili s svojimi čaranji. **12** Kajti vsak je vrgel svojo palico in postale so kače: toda Aronova palica je požrla njihove palice. **13** In on je zakrnil faraonovo srce, da jím ni prisluhnile; kakor je rekel Gospod. **14** In Gospod je rekel Mojzesu: „Faraonovo srce je zakrknjeno, odklanja pustiti ljudstvo, da odide. **15** Zjutraj pojdi k faraonu: glej, on gre ven k vodi; in [ko] pride, boš stal nasproti při rečnem bregu; in palico, ki je bila spremenjena v kačo, boš vzel v svojo roko. **16** In rekel mu boš: „Gospod, Bog Hebrejcev, me je poslal k tebi, rekoč: ‚Odpusti moje ljudstvo, da mi bodo lahko služili v divjini: ‘in glej, doslej nisi hotel poslušati.’“ **17** Tako govoril Gospod: „V tem boš vedel, da sem jaz Gospod: glej, s palico, ki je v moji roki, bom udaril na vode, ki so v reki in spremenjene bodo v kri. **18** In ribe, ki so v reki, bodo poginile in reka bo zaudarjala; in Egipčanom se bo gnusilo piti vodo iz reke.“ **19** In Gospod je spregovoril Mojzesu: „Reci Aronu: ‚Vzemi svojo palico in iztegni svojo roko nad egipčanske vode, nad njihove vodotoke, nad njihove reke, nad njihove ribnike in nad vse njihove vodne tolmine, da bodo lahko postali kri; in da bo lahko kri po vsej egipčanski deželi, tako v posodah iz lesa, kakor v posodah iz kamna.‘“ **20** In Mojzes in Aron sta storila tako kakor je Gospod zapovedal; in dvignil je svojo roko in udaril vode, ki so bile v reki, pred faraonovim pogledom in pogledom njegovih služabnikov; in vse vode, ki so bile v reki, so bile spremenjene v kri. **21** In ribe, ki so bile v reki, so poginile; in reka je smrdela in Egipčani niso mogli piti vode iz reke; in kri je bila po vsej egipčanski deželi. **22** In egipčanski čarovniki so tako storili s svojimi čaranji: in faraonovo srce je bilo zakrknjeno, niti jima ni prisluhnile; kakor je rekel Gospod. **23** In faraon se je obrnil in odšel v svojo hišo, niti tudi ni k temu usmeril svojega srca. **24** In vse Egipčani so kopali okoli reke za vodo, da [bi] pili; kajti vode iz reke niso mogli piti. **25** In dopolnjeni je bilo sedem dni, potem ko je Gospod udaril reko.

8 In Gospod je spregovoril Mojzesu: „Pojdi k faraonu in mu reci: ‚Tako govorji Gospod: ‚Odpusti moje ljudstvo, da mi bodo lahko služili.‘“ **2** In če odkloniš, da jih odpustiš, glej, bom vse tvoje meje udaril z žabami: **3** in reke bodo rodile žab v obilju, ki bodo šle gor in prišle v tvojo hišo in v tvojo spalnico in na tvojo posteljo in v hiše tvojih služabnikov in na tvoje ljudstvo in v tvoje peči in v tvoje nečke: **4** in žabe bodo prišle tako nate, kakor na tvoje ljudstvo in na vse tvoje služabnike.“ **5** In Gospod je spregovoril Mojzesu: „Reci Aronu: ‚Iztegni svojo roko s svojo palico nad vodotoke, nad reke in nad ribnike in povzroči žabam, da pridejo nad egipčansko

deželo.“ **6** In Aron je iztegnil svojo roko nad egiptovske vode; in žabe so prišle gor ter pokrile egiptovsko deželo. **7** In čarovniki so tako storili s svojimi čaranji in nad egiptovsko deželo privedli žabe. **8** Potem že faraon dal poklicati Mojzesu in Arona ter rekel: „Rotita Gospoda, da lahko odstrani žabe od mene in od mojega ljudstva; jaz pa bom pustil ljudstvu oditi, da bodo lahko žrtvovati Gospodu.“ **9** In Mojzes je rekel faraonu: „Slava nad meno: kdaj naj rotim za tebe in za tvoje služabnike in za tvoje ljudstvo, da uniči žabe pred teboj in tvojimi hišami, da bodo lahko preostale samo v reki?“ **10** In rekel je: „Za jutri.“ In rekel je: „To bodi gleda na twojo besedo: da lahko spoznaš, da ni nikogar podobnega Gospoda, našemu Bogu. **11** In žabe bodo odšle od tebe in od tvojih hiš in od tvojih služabnikov in od tvojega ljudstva; preostale bodo samo še v reki.“ **12** In Mojzes in Aron sta odšla izpred faraona: in Mojzes je klical h Gospodu zaradi žab, ki jih je privedel zoper faraona. **13** In Gospod je storil gleda na Mojzesovo besedo; in žabe so poginile po hišah in po vaseh in po poljih. **14** In zbrali so jih skupaj na kupe: in dežela se je usmradila. **15** Toda ko je faraon videl, da je bil predah, je zakrnil svoje srce in jima ni prisluhnihil; kakor je rekel Gospod. **16** In Gospod je rekel Mojzesu: „Reci Aronu: Iztegni svojo palico in udari prah dežele, da [iz] tega lahko nastanejo uši po vsej egiptovski deželi.“ **17** In storila sta tako: kajti Aron je iztegnil svojo roko s svojo palico in udaril prah dežele in [iz] tega so nastale uši na človeku in na živali; [iz] vsega prahu dežele so nastale uši po vsej egiptovski deželi. **18** In čarovniki so tako storili s svojimi čaranji, da privedejo uši, toda niso mogli; tako so bile uši na človeku in na živali. **19** Potem so čarovniki rekli faraonu: „To je Božji prst: „faraonovo srce pa je bilo zakrnjeno in jim ni prisluhnihil; kakor je rekel Gospod. **20** In Gospod je rekel Mojzesu: „Vstani zgodaj zjutraj in stopi pred faraona; glej, on prihaja k vodi; in mu reci: „Tako govori Gospod: „Pusti moje ljudstvo oditi, da mi bodo lahko služili.“ **21** Ali pa, če ne boš hotel pustiti mojemu ljudstvu oditi, glej, bom poslal roje muh nate in na twoje služabnike in na twoje ljudstvo in v twoje hiše: in hiše Egipčanov bodo polne rojev muh in tudi zemlja, na kateri so. **22** In na ta dan bom oddvojil gošensko deželo, v kateri prebiva moje ljudstvo, da tam ne bo rojev muh; z namenom, da lahko spoznaš, da sem jaz Gospod v sredzi zemlje. **23** In jaz bom položil ločnico med svojim ljudstvom in tvojim ljudstvom: jutri bo to znamenje.“ **24** In Gospod je storil tako: in prišel je nadležen roj muh v faraonovo hišo in v hiše njegovih služabnikov in v vso egiptovsko deželo: dežela je bila okužena zaradi razloga roja muh. **25** In faraon je dal poklicati Mojzesu in Arona ter rekel: „Pojdite, žrtvujte vašemu Bogu in deželi.“ **26** Mojzes pa je rekel: „Ni primereno tako storiti; kajti ogabnost Egipčanom bomo žrtvovati Gospodu, našemu Bogu: glej, pred njihovimi očmi bomo žrtvovati gnusobo Egipčanom in ali nas ne bodo kammali?“ **27** Šli bomo tri dni potovanja v divjino in žrtvovati Gospodu, našemu Bogu, kakor nam bo zapovedal.“ **28** Faraon pa je rekel: „Jaz vam bom pustil oditi, da boste lahko žrtvovati Gospodu, vašemu Bogu, v divjini; samo ne boste odšli zelo daleč proč: rotite zame.“ **29** In Mojzes je rekel: „Glej, ven grem od tebe in rotil bom Gospoda, da roji muh lahko jutri odidejo od faraona, od njegovih služabnikov in od njegovega ljudstva, toda faraon naj ne postopa več varljivo z nedovoljevanjem ljudstvu, da gre žrtvovat Gospodu.“ **30** In Mojzes je odšel izpred faraona in rotil Gospoda. **31** In Gospod je storil gleda na Mojzesovo besedo; in odstranil roje muh od faraona, od njegovih služabnikov in od njegovega ljudstva; niti ena ni preostala. **32** Faraon pa je tudi tokrat zakrnil svoje srce, niti ni hotel odpustiti ljudstva.

9 Potem je Gospod rekel Mojzesu: „Pojdi noter k faraonu in mu povej: „Tako govori Gospod, Bog Hebrejcev: „Pusti moje

ljudstvo oditi, da mi bodo lahko služili.“ **2** Kajti, če odkloniš, da bi jih pustil oditi in jih hočeš trdno držati, **3** glej, Gospodova roka je na tvoji živini, ki je na polju, na konjih, na oslih, na kamelah, na volih in na ovcah: in tam bo zelo nadležna živinska kuga. **4** In Gospod bo oddvojil med izraelsko živino in egiptovsko živino: in nič ne bo poginilo, od vsega, kar je Izraelovih otrok.“ **5** In Gospod je določil čas, rekoč: „Jutri bo Gospod to stvar storil v deželi.“ **6** In Gospod je zjutraj storil to stvar in vsa egiptovska živina je poginila: toda izmed živine Izraelovih otrok ni poginila niti ena. **7** In faraon je poslal in glej, niti ena izmed izraelske živine ni poginila. Faraonovo srce pa je bilo zakrnjeno in ljudstvu ni pustil oditi. **8** In Gospod je rekel Mojzesu in Aronu: „K sebi vzemita prgišča pepela iz talilne peči in naj ga Mojzes potres proti nebu v faraonovem pogledu. **9** In ta bo postal droben prah po vsej egiptovski deželi in tvori bodo izbruhnil z mehurji na ljudeh in na živali po vsej egiptovski deželi.“ **10** In vzel sta pepel iz talilne peči in stala pred faraonom; in Mojzes ga je potresel proti nebu; in ta je postal tvor, ki je izbruhnil z mehurji na ljudeh in na živali. **11** Čarovniki pa zaradi tvorov niso mogli stati pred Mojzesom; kajti tvor je bil na čarovnikih in na vseh Egipčanih. **12** In Gospod je zakrnil faraonovo srce in jima ni prisluhnihil; kakor je Gospod govoril Mojzesu. **13** In Gospod je rekel Mojzesu: „Vstani zgodaj zjutraj in stopi pred faraona ter mu reci: „Tako govori Gospod, Bog Hebrejcev: „Pusti moje ljudstvo oditi, da mi bodo lahko služili.“ **14** Kajti tokrat bom vse svoje nadloge poslal na twoje srce in na twoje služabnike in na twoje ljudstvo; da boš lahko vedel, da na vsej zemlji ni nikogar podobnega meni. **15** Kajti sedaj bom iztegnil svojo roko, da lahko udarim tebe in tvoje ljudstvo s kužno boleznjito; ti pa boš iztrebljen z zemlje. **16** In zagotovo sem te dvignil zaradi tega razloga, da pokažem na tebi svojo moč; in da bo moje ime lahko razglašeno po vsej zemlji. **17** Doklej se poviješč zoper moje ljudstvo, da jim nočeš pustiti oditi? **18** Glej, jutri, ob tem času bom povzročil, da bo deževala zelo boleča točka, kakrsne ni bilo v Egiptu od njegovega nastanka celo do sedaj. **19** Pošli torej sedaj in zberi svojo živino in vse kar imas na polju; kajti na vsakega človeka in žival, ki bo najdena na polju in ne bo privedena domov, bo nanje priletela točka in bodo umrili.“ **20** Kdor se je med faraonovimi služabniki bal Gospodove besede, je svoje služabnike in svojo živino primoral, da so pobegnili in hiše: **21** Kdor pa se ni oziral na Gospodovo besedo, je svoje služabnike in svojo živino pustil na polju. **22** In Gospod je rekel Mojzesu: „Iztegni svojo roko proti nebu, da bo lahko toča po vsej egiptovski deželi, na ljudeh, na živali in na vsakem poljskem zelišču po vsej egiptovski deželi.“ **23** In Mojzes je svojo palico iztegnil proti nebu: in Gospod je poslal grmenje in točo in spotoma je ogenj tekel na zemljo; in Gospod je deževal točo na egiptovsko deželo. **24** Tako je bila tam toča in ogenj, pomešan s točo, zelo boleč, takšen kot ni bilo nobenega podobnega temu po vsej egiptovski deželi, odkar je postala narod. **25** In toča je udarila povsod, po vsej egiptovski deželi, vse kar je bilo na polju, tako človeka kakor žival; in toča je udarila vsako poljsko zelišč in zlomila vsako poljsko drevo. **26** Samo in gošenski deželi, kjer so bili Izraelovi otroci, tam ni bilo toče. **27** In faraon je poslal in dal poklicati Mojzesu in Arona ter jima rekel: „Tokrat sem grešil: Gospod je pravičen, jaz in moje ljudstvo pa smo zlobni. **28** Rotita Gospoda (kajti to je dovolj), da ne bo več mogočnih grmenj in toče; in jaz vam bom pustil oditi in vi ne boste več ostali.“ **29** In Mojzes mu je rekel: „Tako, ko odidem iz mesta, bom razširil svoje roke h Gospodu; in grmenje bo prenehalo, niti nič več ne bo toče; da lahko spoznaš, da je zemlja Gospodova. **30** Toda kar se tiče tebe in tvojih služabnikov vem, da se še ne boste bali Gospoda Boga.“ **31** In udarjena sta bila lan in ječmen: kajti ječmen je bil v klasu, lan pa je bil [v] cvetu. **32** Toda pšenica in pira nista bili udarjeni; kajti nista bili zreli. **33**

In Mojzes je odšel iz mesta od faraona in svoje roke razširil h Gospodu: in grmenja in toča sta prenehali in dež ni bil izlit na zemljo. **34** Ko pa je faraon videl, da so dež in toča in grmenja prenehali, je še bolj grešil in zakrnil svoje srce, on in njegovi služabniki. **35** In faraonovo srce je bilo zakrnjeno, niti ni hotel pustiti Izraelovih otrok oditi; kakor je Gospod govoril po Mojzesu.

10 In Gospod je rekel Mojzesu: „Pojdi noter k faraonu: kajti zakrnil sem njegovo srce in srce njegovih služabnikov, da lahko ta svoja znamenja pokažem pred njim: **2** in da ti lahko poveš v ušesa svojih sinov in sinov svojih sinov, kakšne stvari sem izvršil v Egiptu in moja znamenja, ki sem jih storil med njimi; da boste lahko spoznali kako [to], da sem jaz Gospod.“ **3** In Mojzes in Aron sta prišla noter k faraonu ter mu rekla: „Tako govor Gospod, Bog Hebrejcev: „Doklej boš odklanjal, da se ponizaš pred menoj? Pusti moje ljudstvo oditi, da mi bodo lahko služili. **4** Ali pa, če odkloniš, da pustiš moje ljudstvo oditi, glej, bom jutri v twojo pokrajino privedel leteče kobilice: **5** in pokrile bodo obliče zemlje, da nekdo ne bo mogel videti zemlje: in pojedle bodo preostanek tega, kar je ušlo, kar vam ostaja od toče in pojedele bodo vsakodrevno, ki vam raste zunaj polja: **6** in napolnile bodo twoje hiše in hiše vseh twojih služabnikov in hiše vseh Egipčanov; kakršne niti tvoji očetje niti očetje twojih očetov niso videli od dneva, ko so bili na zemljici, do današnjega dne.“ **7** In obrnil se je in odšel ven od faraona. **7** In faraonovi služabniki so mu rekli: „Doklej nam bo ta človek zanka? Pusti ljudi oditi, da bodo lahko služili Gospodu, njihovemu Bogu: ali še ne veš, da je Egipt uničen?“ **8** In Mojzes in Aron sta bila ponovno privedena k faraonu: in rekel jima je: „Pojdite, služite Gospodu, vašemu Bogu: toda kdo so tisti, ki bodo šli?“ **9** In Mojzes je rekel: „Šli bomo z našimi mladimi in z našimi starimi, z našimi sinovi in z našimi hčerami in z našimi tropi in z našimi čredami bomo šli; kajti imeti moramo praznik Gospodu.“ **10** In rekel jima je: „Naj bo Gospod tako z vami, kakor bom jaz pustil oditi vam in vašim malčkom: glejta na to; kajti zlo je pred vami. **11** Ne tako: pojdite sedaj vi, ki ste možje in služite Gospodu; kajti to ste si žezele.“ **12** In izgnana bila sta izpred faraonove prisotnosti. **12** In Gospod je rekel Mojzesu: „Iztegni svojo roko nad egyptovsko deželo zaradi letečih kobilic, da bodo lahko prišle nad egyptovsko deželo in pojedle vsako zemeljsko zelišče, celo vse kar je pustila toča.“ **13** In Mojzes je iztegnil svojo palico nad egyptovsko deželo in Gospod je ves ta dan prinašal vzhodnik nad deželo in vso to noč, in ko je bilo jutro, je vzhodnik prinesel leteče kobilice. **14** In leteče kobilice so se dvignile nad vso egyptovsko deželo in počivalje po vseh egyptovskih pokrajinah: bile so zelo nadležne; pred njimi ni bilo takšnih letečih kobilic kakor te, niti takšnih ne bo za njimi. **15** Kajti pokrile so obliče celotne zemlje, tako da je bila dežela temna; in pojedle so vsa zelišča dežele in vse sadje dreves, ki jih je pustila toča: in niti ena zelena stvar ni preostala na drevesih ali na poljskih zeliščih po vsej egyptovski deželi. **16** Potem je faraon v naglici dal poklicati Mojzesena in Arona ter rekel: „Grešil sem zoper Gospoda, vašega Boga in zoper vaju. **17** Zdaj torej oprostita, prosim vaju, moj greh samo še tokrat in rotita Gospoda, svojega Boga, da mi lahko odvzame samo to smrt.“ **18** In odšel je ven od faraona in rotil Gospoda. **19** In Gospod je obrnil mogočen močjan zahodnik, ki je odnesel leteče kobilice in jih vrgel v Rdeče more; tam ni ostala niti ena leteča kobilica po vseh egyptovskih pokrajinah. **20** Toda Gospod je zakrnil faraonovo srce, tako da ni hotel pustiti Izraelovih otrok oditi. **21** In Gospod je rekel Mojzesu: „Iztegni svojo roko proti nebu, da bo lahko tam tema nad egyptovsko deželo, celo tema, katero se bo lahko čutilo.“ **22** In Mojzes je iztegnil svojo roko proti nebu; in tri dni je bila gosta tema po vsej egyptovski deželi: **23** drug drugega niso videli, niti tri dni ni nihče vstal iz svojega kraja:

toda vsi Izraelovi otroci so imeli v svojih prebivališčih svetlogo. **24** In faraon je klical k Mojzesu ter rekel: „Pojdite, služite Gospodu; samo vaši tropi in vaše črede naj ostanejo: naj gredo z vami tudi vaši malčki.“ **25** In Mojzes je rekel: „Moraš nam dati tudi žrtve in žgalne daritve, da bomo lahko žrtvovali Gospodu, našemu Bogu. **26** Tudi naša živila bo šla z nami; niti parkelj ne bo ostal zadaj; kajti od nje moramo vzeti, da služimo Gospodu, svojemu Bogu; in ne vemo s čim moramo služiti Gospodu, dokler ne pridemo tja.“ **27** Toda Gospod je zakrnil faraonovo srce in jim ni hotel pustiti oditi. **28** In faraon mu je rekel: „Spravi se od mene, pazi se, da ne vidiš več mojega obraza; kajti na ta dan, [ko] zagledaš moj obraz, boš umri.“ **29** In Mojzes je rekel: „Dobro si govoril, tvojega obraza ne bom več ponovno videl.“

11 In Gospod je rekel Mojzesu: „Še eno nadlogo več bom privedel nad faraona in nad Egipt; potem vam bo pustil oditi: ko vam bo pustil oditi, vas bo zagotovo vse skupaj sunil od tukaj. **2** Govorit torej v ušesa ljudstvu in naj si vsak mož izposodi od svojega soseda in vsaka ženska od svoje sosedne dragocenosti iz srebra in dragocenosti iz zlata.“ **3** In Gospod je dal ljudstvu naklonjenost v očeh Egipčanov. Poleg tega je bil človek Mojzes zelo velik in egyptovski deželi, v očeh faraonovih služabnikov in v očeh ljudstva. **4** In Mojzes je rekel: „Tako govor Gospod: „Okoli polnoči bom odšel ven, v sredo Egipta: **5** in vsi prvorojenci v egyptovski deželi bodo umrli, od faraonovega prvorojenca, ki sedi na njegovem prestolu, celo do prvorojenca dekla, ki je za mlinom; in vsi prvorojenci od živali. **6** In veliko vpitje bo po vsej egyptovski deželi, kot takšnega tam ni bilo, niti ne bo več podobnega temu. **7** Toda zoper kateregakoli izmed Izraelovih otrok niti pes ne bo premaknil svojega jezika, zoper človeka ali žival: da boste lahko vedeli, kako Gospod postavlja razliko med Egipčani in Izraelom.“ **8** In vti si tvoji služabniki bodo prišli dol k meni in se mi priklonili, rekoč: „Pojdi ven ti in vse ljudstvo, ki ti sledi: ‘in potem bom šel ven.’ In od faraona je odšel v veliki jezi. **9** In Gospod je rekel Mojzesu: „Faraon vama ne bo prisluhnihil; da bodo moja čudesna lahko pomnožena v egyptovski deželi.“ **10** In Mojzes in Aron sta vsa ta čudesna storila pred faraonom: in Gospod je zakrnil faraonovo srce, tako da ne bi pustil Izraelovih otrok oditi ven iz njegove dežele.

12 In Gospod je spregovoril Mojzesu in Aronu v egyptovski deželi, rekoč: **2** „Ta mesec vam bo začetek mesecev: ta vam bo prvi mesec v letu. **3** Govorita vsej Izraelovi skupnosti, rekoč: „V desetem dnevu tega meseca si bo vsakdo vzel jagnje, glede na hišo svojih očetov, jagnje za hišo: **4** in če bo družina premajhna za jagnje, naj ga on in njegov sosed, poleg njegove hiše, vzameta glede na število duš; vsak človek bo preštel na jagnje, glede na svoje prehranjevanje. **5** Vaše jagnje bo brez pomanjkljivosti, samec prvega leta: vzel ga boste izmed ovc ali izmed koz: **6** in varovali ga boste do štirinajstega dne istega meseca: in celoten zbor Izraelove skupnosti ga bo zvečer zakljal. **7** In vzel bodo od krvi in jo potegnili s črto na dva podboja in na naddurje hiš, v katerih ga bodo jedli. **8** In tej noči bodo jedli meso, pečeno z ognjem in nekvašen kruh; in z grenkimi zelišči ga bodo jedli. **9** Ne jejte od njega surovega, niti vsega skuhanega z vodo, temveč pečenega z ognjem; njegovo glavo z njegovimi nogami in z njegovo drobovino. **10** In ničesar od njega ne boste pustili do jutra; in to, kar od njega ostane do jutra, boste sežgali z ognjem. **11** In tako ga boste jedli; z vašimi ledji opasanimi, vašimi čevljimi na vaših stopalih in vašo palico v vaši roki; in jedli ga boste v naglici: to je Gospodova pasha. **12** Kajti to noč bom prešel skozi egyptovsko deželo in udaril bom vse prvorojeno v egyptovski deželi, tako človeka kakor žival; in zoper vse egyptovske bogove bom

izvršil sodbo: jaz sem Gospod. **13** In kri vam bo za simbol na hišah, kjer ste: in ko zagledam kri, bom šel mimo vas in nadloga ne bo na vas, da vas uniči, ko udarim egipovsko deželo. **14** In ta dan vam bo v spomin; in vi ga boste ohranjali kot praznik Gospodu skozi vaše rodove; to praznovanje boste ohranjali s predpisom na veke. **15** Sedem dni boste jedli nekvašeni kruh; celo prvi dan boste iz vaših hiš odstranili kvas: kajti kdorkoli je kvašeni kruh od prvega dne do sedmega dne, bo ta duša iztrebljena iz Izraela. **16** In na prvi dan bo sveti sklic in na sedmi dan vam bo sveti sklic; in teh ne bo opravljena nobena vrsta dela, razen tega, kar mora vsak človek jesti, samo to lahko delate. **17** In obeležili boste praznik nekvašenega kraha; kajti na prav isti dan sem svoje vojske privedel iz egipovske dežele: zato boste v svojih rodovih ta dan obeleževali s predpisom na veke. **18** V prvem mesecu, na štirinajstji dan meseca zvezčer, boste jedli nekvašeni kruh do enaindvajsetega dne meseca zvezčer. **19** Sedem dni naj v vaših hišah ne bo najti kvasa: kajti kdorkoli je to, kar je kvašeno, celo ta duša bo iztrebljena iz Izraelove skupnosti, bodisi je tujec ali rojen v deželi. **20** Nič kvašenega ne boste jedli; v vseh vaših prebivališčih boste jedli nekvašeni kruh.“ **21** Potem je Mojzes dal poklicati vse Izraelove starešine in jim rekel: „Izvlecite si in vzemite si jagnje glede na vaše družine in zakoljite pashalno jagnje. **22** In vzel boste šop izopa in ga pomočili v kri, ki je v umivalniku in potegnili s črto vratno preklado in dva podboja s krvjo, ki je v umivalniku; in nihče izmed vas ne bo šel ven, pri vrati svoje hiše, do jutra. **23** Kajti Gospod bo šel skozi, da udari Egipčane in ko na vratni prekladi in dveh stranskih podbojih zagleda kri, bo Gospod šel mimo vrat in ne bo dopustil, da bi pokončevalec vstopil v vaše hiše, da vas udari. **24** Vi pa boste to stvar obeležili za predpis sebi in svojim sinovom na veke. **25** In zgodilo se bo, ko boste prišli v deželi, ki vam jo bo dal Gospod, glede [na to], kar je obljubil, da boste ohranjali to službo. **26** In zgodilo se bo, ko vam bodo vaši otroci rekli: ‚Kaj nameravate s tem služenjem?‘ **27** da boste rekli: ‚To je žrtvovanje Gospodove pashe, ki je v Egiptu šel mimo hiš Izraelovih otrok, ko je udaril Egipčane in rešil naše hiše.‘ ‚In ljudstvo je sklonilo glavo in oboževalo. **28** In Izraelovi otroci so odšli in storili, kakor je Gospod zapovedal Mojzesu in Aronu, tako so storili. **29** In pripetilo se je, da je ob polnoči Gospod udaril vse prvorojeno v egipovski deželi, od faraonovega prvorjenca, ki je sedel na njegovem prestolu, do ujetnikovega prvorjenca, ki je bil v grajski ječi in vse prvorojeno od živine. **30** In faraon je ponoči vstal, on in vsi njegovi služabniki in vsi Egipčani; in v Egiptu je bilo veliko vpitje; kajti ni bilo hiše, kjer ni bilo enega mrtvega. **31** In ponoči je dal poklical Mojzesa in Arona ter rekel: „Vstanite in spravite se proč izmed mojega ljudstva, tako vidva kakor Izraelovi otroci; in pojrite, služite Gospodu, kakor sta rekla. **32** Prav tako vzemite vaše trope in vaše črede, kakor sta rekla in izginite; in tudi mene blagoslovite.“ **33** In Egipčani so pritisnali na ljudstvo, da bi jih lahko in naglici odpostali iz dežele; kajti rekli so: „Mi vasi bomo mrtvi ljudje.“ **34** In ljudstvo je vzel svoj kvas, preden je bil vzhajan, svoje nečke, ki so bile povezane v njihovih oblačilih, na njihovih ramah. **35** In Izraelovi otroci so storili glede na Mojzesovo besedo; in od Egipčanov so si izposodili dragocenosti iz srebra in dragocenosti iz zlata in oblačil: **36** in Gospod je dal ljudstvu naklonjenost v očeh Egipčanov, tako da so jim posodili takšne stvari, kot so jih zahtevali. In opnili so Egipčane. **37** In Izraelovi otroci so potovali od Ramesesa do Sukota, okoli šeststo tisoč pešcev, ki so bili možje, poleg otrok. **38** In v njimi je odšla tudi mešana množica; in tropi in črede, celo zelo veliko živine. **39** In iz testa, ki so ga prinesli iz Egipta, so spekli nekvašeni kruh, kajti ni bil še vzhajan; ker so bili sunjeni iz Egipta in niso mogli ostati, niti si zase niso pripravili nobenega živeža. **40** Torej začasno bivanje

Izraelovih otrok, ki so prebivali v Egiptu, je bilo štiristo trideset let. **41** In pripetilo se je ob koncu štiristo tridesetih let, celo prav na isti dan se je pripetilo, da so vse Gospodove vojske odšle iz egipovske dežele. **42** To je noč, ki bo zelo obeleževana Gospodu, ker jih je privedel iz egipovske dežele: to je tista Gospodova noč, ki jo bodo obeleževali vsi Izraelovi otroci v svojih rodovih. **43** In Gospod je rekel Mojzesu ter Aronu: „To je predpis pashe: ‚Naj noben tujec od njega ne je.‘ **44** toda vsak človekov služabnik, ki je kupljen za denar, ko si ga obrezal, takrat bo jedel od njega. **45** Tuj človek in najeti služabnik ne bosta jedla od njega. **46** Jedlo se ga bo v eni hiši; nič od mesa ne boš nosil ven iz hiše; niti ne boste prelomili njegove kosti. **47** Vsa Izraelova skupnost se bo tegata varovala. **48** In ko bo tujec začasno prebival s teboj in se bo držal pashe Gospodu, najo bodo vsi njegovi moški obrezani in takrat purstite, da pride bližu in se tega drži; in on naj vam bo kakor nekdo, ki je rojen v deželi, kajti nobena neobrezana oseba ne bo jedla od tega. **49** Ena postava bo tistem, ki je rojen doma in tuju, ki začasno biva med vami.“ **50** Tako so storili vsi Izraelovi otroci; kakor je Gospod zapovedal Mojzesu in Aronu, tako so storili. **51** In pripetilo se je na prav isti dan, da je Gospod privedel Izraelove otroke po njihovih vojskah iz egipovske dežele.

13 In Gospod je spregovoril Mojzesu, rekoč: **2** „Naredite mi sveto vse prvorojeno, karkoli odpred maternico med Izraelovimi otroci, tako od ljudi in od živali: to je moje.“ **3** In Mojzes je rekel ljudstvu: „Spominjajte se tega dne, na katerega ste prišli iz Egipta, iz hiše sužnosti; kajti z močjo roke vas je Gospod privedel iz tega kraja: tam se ne bo jedlo nobenega kvašenega kraha. **4** Ta dan ste prišli ven v mesecu abíbu. **5** In zgodilo se bo, ko vas bo Gospod privedel v deželo Kánaancev in Hetejcev in Amoréjcev in Hiréjcev in Jebusejcev, ki jo je prisegel vašim očetom, da vam jo da, deželo, kjer tečeta mleko in med, da se boš v tem mesecu držal te službe. **6** Sedem dni boš jedel nekvašeni kruh in na sedmi dan bo praznik Gospodu. **7** Nekvašeni kruh se bo jedel sedem dni; in tam pri tebi naj ne bo videti nobenega kvašenega kraha, niti ne bo kvasa s teboj v vseh tvojih četrtnih. **8** In ti boš tistega dne pokazal svojemu sinu, rekoč: ‚To je storjeno zaradi tega, kar mi je storil Gospod, ko sem izšel iz Egipta.‘ **9** In to ti bo za znamenje na tvoji roki in za spomin med tvojimi očmi, da bo lahko Gospodova postava v tvojih ustih: kajti z močjo roko te je Gospod privedel iz Egipta. **10** Ti se boš torej držal tega predpisa v njegovem času iz leta in leto. **11** In zgodilo se bo, ko te bo Gospod pripeljal v deželo Kánaancev, kakor je prisegel tebi in tvojim očetom in ti jo bo dal, **12** da boš oddvojil Gospod vse, kar odpred maternico in vsak prvenec, ki pride iz živali, ki jo imaš; samci bodo Gospodovi. **13** Vsakega prvenca osla pa boš odkupil z jagnjetom; če pa ga ne boš odkupil, potem mu boš zlomil njegov tilnik: in med svojimi otroci boš odkupil vsakega moškega prvorjenca. **14** In zgodilo se bo, ko te tvoj sin vpraša, v času, ki pride, rekoč: ‚Kaj je to?‘ da mu boš rekel: ‚Z močjo roke nas je Gospod privedel iz Egipta, iz hiše sužnosti: **15** in pripetilo se je, ko nas je faraon komajda odpustil, da je Gospod usmrtil vse prvorojene v egipovski deželi, tako prvorojene od človeka, kakor prvorojene od živali: ‚zato žrtvujem Gospodu vse, kar odpred maternico in so samci; toda vse prvorojene izmed svojih otrok odkupim. **16** In to bo za simbol na tvoji roki in za načelek med tvojimi očmi: kajti z močjo roke nas je Gospod privedel iz Egipta.‘ **17** In pripetilo se je, ko je faraon ljudstvu pustil oditi, da jih Bog ni vodil po poti dežele Filistejcev, čeprav je bila ta bližu: kajti Bog je rekel: ‚Da se ne bi morda ljudstvo pokesalo, ko zagleda vojno in se vrnejo v Egipt: ‘**18** toda Bog je ljudstvo vodil naokoli, po poti divjine Rdečega morja: in Izraelovi otroci so se opremljeni dvignili iz egipovske dežele. **19** In

Mojzes je s seboj vzel Jožefove kosti: kajti ta je strogo zaprisegel Izraelove otroke, rekoč: „Bog vas bo zagotovo obiskal; in vi boste s seboj odnesli moje kosti proč od tod.“ **20** In napotili so se na svoje potovanje iz Sukóta in se utaborili v Etámu, na robu divjine. **21** In Gospod je hodil podnevi pred njimi v oblačnem stebru, da jih vodi po poti; ponoči pa v ognjenem stebru, da jim daje svetlobo; da bi hodili podnevi in ponoči: **22** iz pred ljudstva ni vzel proč oblačnega stebra podnevi, niti ognjenega stebra ponoči.

14 In Gospod je spregovoril Mojzesu, rekoč: **2**, „Govori Izraelovim otrokom, da se obrnejo in se utaborijo pred Pi Hahirótom, med Migdólom in morjem, nasproti Báál Cefónu: pred njim se boste utaborili ob morju. **3** Kajti faraon bo o Izraelovih otrocih rekel: „Zapleti so se v deželi, divjina jih je zaprla noter.“ **4** In jaz bom zakrnil faraonovo srce, da bo sledil za njimi; in počaščen bom na faraonu in na vsej njegovi vojski; da bodo Egipčani lahko spoznali, da jaz sem Gospod.“ In storili so tako. **5** In egiptovskemu kralju je bilo povedano, da je ljudstvo zbežalo: in srce faraona in njegovih služabnikov je bilo obrnjeno zoper ljudstvo in rekli so: „Zakaj smo storili to, da smo pustili Izraela oditi od služenja nam?“ **6** In pripravil je svoj bojni voz in s seboj vzel svoje ljudstvo: **7** in vzel je šest sto izbranih bojnih voz in vse egiptovske bojne vozove in častnike nad vsakim izmed njih. **8** In Gospod je zakrnil srce faraonu, egiptovskemu kralju in ta je zasledoval Izraelove otroke: in Izraelovi otroci so izšli z vzdignjeno roko. **9** Toda Egipčani so jih zasledovali, vsi faraonovi konji in bojni vozovi in njegovi konjeniki in njegova vojska in jih dohiteli ob morju, utaborjene poleg Pi Hahiróta, pred Báál Cefónom. **10** In ko se je faraon približal, so Izraelovi otroci povzdignili svoje oči in glej, Egipčani so korakali za njimi; in bili soboleč prestrašeni: in Izraelovi otroci so zavplili h Gospodu. **11** In rekli so Mojzesu: „Ali si nas odpeljal proč, da umremo v divjini, ker ni bilo grobov in Egiptu? Zakaj si tako ravnal z nami, da si nas odvedel iz Egipta? **12** Ali ni to beseda, ki smo ti jo povedali v Egiptu, rekoč: „Pusti nas pri miru, da lahko služimo Egipčanom?“ Kajti za nas bi bilo bolje, da služimo Egipčanom, kakor pa, da bi umrli v divjini.“ **13** In Mojzes je rekel ljudstvu: „Ne bojte se, mirno stojte in glejte Gospodovo rešitev duš, katero vam bo danes pokazal: kajti Egipčane, katere ste videli danes, jih ne boste več videli na veke.“ **14** Gospod se bo boril za vas in vi boste ohranili svoj mir.“ **15** In Gospod je rekel Mojzesu: „Zakaj vpiješ k meni? Govori Izraelovim otrokom, da gredo naprej: **16** toda ti vzdigni svojo palico in iztegni svojo roko nad morje in ga razdeli: in Izraelovi otroci bodo šli po suhih tleh skozi sredo morja. **17** In glej, zakrnil bom srca Egipčanom in oni jim bodo sledili: in jaz si bom pridobil čast nad faraonom in nad vso njegovo vojsko, nad njegovimi bojnimi vozovi in nad njegovimi konjeniki. **18** In Egipčani bodo vedeli, da jaz sem Gospod, ko sem si pridobil čast nad faraonom, nad njegovimi bojnimi vozovi in nad njegovimi konjeniki.“ **19** In Božji angel, ki je šel pred Izraelovim taborom, se je odstranil in odšel za njimi; in oblačni stebrije je odšel izpred njihovih obrazov in stal za njimi: **20** in prišel je med tabor Egipčanov in tabor Izraela; in njim je bil oblak in tema, toda le-tem je dajal svetlobo ponoči: tako da vso noč eni niso prišli blizu k drugim. **21** In Mojzes je svojo roko iztegnil nad morje: in Gospod je povzročil, da je morje vso tisto noč šlo nazaj z močnim vzhodnikom in naredilo morje kopno zemljo in vode so bile razdeljene. **22** In Izraelovi otroci so šli v sredo morja po suhih tleh: in vode so jim bile zid na njihovi desnici in na njihovi levici. **23** In Egipčani so jih zasledovali in šli noter za njimi v sredo morja, celo vsi faraonovi konji, njegovi bojni vozovi in njegovi konjeniki. **24** In pripetilo se je, da je ob jutranji straži Gospod skozi ognjen in oblačen stebrije pogledal na vojsko Egipčanov in jo prizadel. **25** In

snel kolesa njihovim bojnim vozovom, da so jih težko vozili: tako da so Egipčani rekli: „Zbežimo pred obličjem Izraela, kajti Gospod se bori zarje zoper Egipčane.“ **26** In Gospod je rekel Mojzesu: „Iztegnji svojo roko nad morje, da lahko vode ponovno pridejo nad Egipčane, nad njihove bojne vozove in nad njihove konjenike.“ **27** In Mojzes je iztegnil svojo roko nad morje in ko se je prikazalo jutro, se je morje vrnilo k svoji moči; in Egipčani so bežali proti letemu; in Gospod je Egipčane porazil v sredo morja. **28** In vode so se vrnilo in pokrile bojne vozove in konjenike in vso faraonovo vojsko, ki je za njimi prišla v morje; tam ni ostal niti eden izmed njih. **29** Toda Izraelovi otroci so hodili po suhi zemlji v sred morja: vode so jim bile zid na njihovi desnici in na njihovi levici. **30** Tako je Gospod tega dne rešil Izraela iz rok Egipčanov; in Izrael je videl Egipčane mrtve na morski obali. **31** In Izrael je videl to veliko delo, ki ga je Gospod storil na Egipčanih: in ljudstvo se je balo Gospoda in venjelo Gospodu in njegovemu služabniku Mojzesu.

15 Potem so Mojzes in Izraelovi otroci peli Gospodu tole pesem in gorovili, rekoč: „Prepeval bom Gospodu, kajti sijajno je zmagal: konja in njegovega jezdca je vrgel v morje. **2** Gospod je moja moč in pesem in postal je rešitev moje duše: on je moj Bog in pripravil mu bom prebivališče; Bog mojega očeta in poviseval ga bom. **3** Gospod je bojevnik: Gospod je njegovo ime. **4** Faraonove vozove in njegovo vojsko je vrgel v morje: tudi njegovi izbrani častniki so se utopili v Rdečem morju. **5** Globine so jih pokrile: potonili so na dno kakor kamen. **6** Tvoja desnica, oh Gospod, je postala veličastna v oblasti: tvoja desnica, oh Gospod, je sovražnika razbila na koščke. **7** In v veličini tvoje odličnosti si premagal tiste, ki se vdizgujejo zoper tebe: ti pošiljaš svoj bes, ki jih je použil kakor strnišče. **8** In s sunkom vetra tvorjih nosnic so bile vode zbrane skupaj, poplavle so stale pokončno kakor kup in globine so bile strijene v srcu morja. **9** Sovražnik je rekel: „Zasledoval bom, dohitel bom, razdelil bom ukrazeno blago; moje poželenje bo zadovoljeno na njih; izvlekel bom svoj meč, moja roka jih bo uničila.“ **10** Zapihal si s svojim vetrom, morje jih je pokrilo: potonili so kakor svinec v mogočnih vodah. **11** Kdo je podoben tebi, oh Gospod, med bogovi? Kdo je podoben tebi, veličasten v svetosti, strašen v hvalah, ki delaš čudesa? **12** Izteguješ svojo desnico, zemlja jih je požrla. **13** V svojem usmiljenju si vodil svoje ljudstvo, katerega si odkupil: v svoji moči si jih vodil k svojemu svetemu prebivališču. **14** Ljudstvo bo slišalo in bo prestrašeno: bridkost se bo polastila prebivalcev Palestine. **15** Potem bodo edómski vojvode ospili: mogočni možje Moába, polastilo se jih bo trepetanje; vsi prebivalci Káanaana se bodo stopili. **16** Strah in groza bosta padla nanje; z veličino tvojega lakti bodo tako mirni kakor kamen; dokler tvoje ljudstvo ne gre mimo, oh Gospod, dokler ne gre mimo ljudstvo, ki si ga ti odkupil. **17** Ti jih boš privedel noter in jih zasadil na gori svoje dediščine, na kraju, oh Gospod, ki si ga ti naredil zase, da v njem prebivaš, v Svetišču, oh Gospod, ki so ga tvoje roke osnovale. **18** Gospod bo kraljeval na veke vekov.“ **19** Kajti faraonov konj je šel noter v morje s svojimi bojnimi vozovi in s svojimi konjeniki in Gospod je nadnje ponovno privedel morske vode, toda Izraelovi otroci so šli po suhi zemlji sred morja. **20** In Mirjam, prerokinja, Aronova sestra, je v svojo roko vzela tamburin in vse ženske so odšle ven za njo s tamburini in s plesi. **21** In Mirjam jim je odgovorila: „Prepevajte Gospodu, kajti sijajno je zmagal: konja in njegovega jezdca je vrgel v morje.“ **22** Tako je Mojzes privedel Izraela od Rdečega morja in šli so ven in divjino Šur; in šli so tri dni v divjino, pa niso našli nobene vode. **23** In ko so prišli do Mare, niso mogli piti od vodá Mare, kajti bile so grenke: zato je bilo njeno ime imenovano Mara. **24** In ljudstvo je godrnjalo zoper Mojzesu, rekoč: „Kaj bomo pili?“ **25** In klical je

Gospodu; in Gospod mu je pokazal les; ko je le-tega vrgel v vode, so vode postale sladke: tam je ranje naredil pravilo in predpis in tam jih je preizkusil. **26** In rekel: „Če boš pazljivo prisluhnil glasu Gospoda, svojega Boga in boš delal to, kar je pravilno v njegovem pogledu in boš prisluhnil njegovim zapovedim in se držal vseh njegovih pravil, ne bom položil nate nobene od teh bolezni, ki sem jih privedel nad Egipčane, kajti jaz sem Gospod, ki te ozdravlja.“ **27** In prišli so do Elíma, kjer je bilo dvanajst vodnjakov vode in sedemdeset palm: in tam so se utaborili ob vodah.

16 In odšli so na svoje potovanje od Elíma in vsa skupnost Izraelovih otrok je prišla v Sinsko divjino, ki je med Elímom in Sinajem, na petnajsti dan drugega meseca po njihovem odhodu iz egiptovske dežele. **2** In celotna skupnost Izraelovih otrok je v divjini godrnjala zoper Mojzesu in Arona: **3** in Izraelovi otroci so jima rekli: „Bog daj, da bi umrli po Gospodovi roki v egiptovski deželi, ko smo sedeli pri lončih mesa in ko smo jedli kruha do sitega, kajti privedla sta nas v to divjino, da ta celoten zbor ubijeta z lakoto.“ **4** Potem je Gospod rekel Mojzesu: „Glej, za vas bom z neba deževal kruh; in ljudstvo bo šlo ven in vsak dan nabralo določeno mero, da jih lahko preizkusim, ali bodo hodili v moji postavi ali ne.“ **5** In zgodilo se bo, da bodo na šesti dan pripravili to, kar so prinesli; in tega bo dvakrat toliko, kolikor so dnevno nabrali.“ **6** In Mojzes in Aron sta vsem Izraelovim otrokom rekla: „Zvečer, takrat boste vedeli, da vas je Gospod izpeljal iz egiptovske dežele: **7** in zjutraj, potem boste videli Gospodovo slavo; kajti on posluša vaša mrmaranja zoper Gospoda; kaj pa sva midva, da mrmarate zoper naju?“ **8** In Mojzes je rekel: „To se bo zgodilo, ko vam bo Gospod zvečer dal za jesti meso in zjutraj kruha do sitega; zakaj Gospod sliši vaša mrmaranja, ki jih mrmarite zoper njege: kaj pa sva midva? Vaša mrmaranja ni so zoper naju, temveč zoper Gospoda.“ **9** In Mojzes je spregovoril Aronu: „Povej vsej skupnosti Izraelovih otrok: „Pridite bliže, pred Gospoda: kajti slišal je vaša mrmaranja.“ **10** In pripetilo se je, ko je Aron govoril celotni skupnosti Izraelovih otrok, da so pogledali proti divjini in glej, Gospodova slava se je prikazala v oblaku. **11** In Gospod je spregovoril Mojzesu, rekoč: **12**, „Slišal sem mrmaranja Izraelovih otrok: govorji jim, rekoč: „Zvečer boste jedli meso in zjutraj boste nasičeni s kruhom in vedeli boste, da jaz sem Gospod, vaš Bog.““ **13** In pripetilo se je, da so se zvečer pojavile prepelice in pokrile tabor: in zjutraj je rosa ležala naokoli vojske. **14** In ko je rosa, ki je ležala, izparela, glej, na obličju divjine je ležala majhna okrogla stvar, tako majhna kakor slana na tleh. **15** In ko so Izraelovi otroci to zagledali, so drug drugemu rekli: „To je mana:“ kajti niso vedeli kaj je bilo to. Mojzes pa jim je rekel: „To je kruh, ki vam ga Gospod daje za jesti. **16** To je stvar, ki jo je Gospod zapovedal: „Vsak človek naj od tega zbere glede na svoje prehranjevanje, gomer za vsakega človeka, glede na število vaših oseb; vzemite vsak človek za tiste, ki so v njegovih šotorih.“ **17** In Izraelovi otroci so storili tako in nabrali, nekateri več, drugi manj. **18** In ko so to izmerili z gomerjem, kdor je nabral veliko, ni imel preveč in kdor je nabral malo, ni imel pomanjkanja; vsak človek je nabral glede na svoje prehranjevanje. **19** In Mojzes je rekel: „Naj noben človek od tega ne pusti do jutra.“ **20** Vendar niso poslušali Mojzesu; temveč so nekateri izmed njih pustili od tega do jutra in zaredile so se ličinke ter smrad: in Mojzes je bil ogorčen nad njimi. **21** In nabirali so to vsako jutro, vsak človek glede na svoje prehranjevanje: ko pa je sonce postalovo vroče, se je stopilo. **22** In pripetilo se je, da so na šesti dan nabrali dvakrat toliko kruha, dva gomera za enega človeka: in prišli so vsi vladarji skupnosti in povedali Mojzesu. **23** In rekel jim je: „To je to, kar je rekel Gospod: „Jutri je počitek svete sábate Gospodu: to, kar boste spekli, specite danes in zavrite to, kar boste vreli; to pa, kar preostane, vzemite iz uporabe, da bo obdržano do jutra.““ **24** In to

so vzeli iz uporabe do jutra, kakor je Mojzes zaukazal: in to ni zaudarjalo, niti v tem ni bilo nobenih črvov. **25** In Mojzes je rekel: „To jeje danes; kajti danes je sábat Gospodu: danes tega ne boste našli na polju. **26** Šest dni boste to nabirali; toda na sedmi dan, ki je sábat, v njem ne bo ničesar.“ **27** In pripetilo se je, da je nekaj ljudi izmed ljudstva na sedmi dan odšlo, da nabirajo, pa niso našli ničesar. **28** In Gospod je rekel Mojzesu: „Doklej boste odklanjali, da se držite mojih zapovedi in mojih postav? **29** Poglejte, zakaj Gospod vam je dal sábat, zato vam na šesti dan daje kruh dveh dni; vsak človek naj ostane na svojem kraju, naj noben človek na sedmi dan ne gre iz svojega kraja.“ **30** Tako je ljudstvo na sedmi dan počivalo. **31** In Izraelova hiša je njeno ime imenovala Mana: in ta je bila podobna koriandrovemu meniju, bela; in njen okus je bil podoben valfjem, narejenim z medom. **32** In Mojzes je rekel: „To je stvar, ki jo je Gospod zapovedal: „S tem napolnite gomer, da bo obdržano za vaše rodove; da bodo lahko videli kruh, s katerim sem vas hraniš v divjini, ko sem vas izpeljal iz egiptovske dežele.““ **33** In Mojzes je Aronu rekel: „Vzemi lonec in vanj stresi gomer, poln mane in ga položi pred Gospoda, da bo obdržan za vaše rodove.“ **34** Kakor je Gospod zapovedal Mojzesu, tako je Aron to položil pred Pričevanje, da bo obdržano. **35** In Izraelovi otroci so štirideset let jedli mano, dokler niso prišli v naseljeno deželo; jedli so mano, dokler niso prišli do meja kánaanske dežele. **36** Torej gomer je deseti del škafa.

17 In vsa skupnost Izraelovih otrok je odpotovala iz Sinske divjine, po njihovih potovanjih, glede na Gospodovo zapoved in utaborili so se v Refidimu: tam pa ni bilo nobene vode, da bi ljudstvo pilo. **2** Zakaj ljudstvo se je pričkal z Mojzesom in govorilo: „Daj nam vode, da lahko pijemo.“ Mojzes pa jim je rekel: „Zakaj se pričkate z meno? Zakaj skušate Gospoda?“ **3** Ljudstvo pa je hlepeло po vodi; in ljudstvo je mrmaralo zoper Mojzesu ter reklo: „Zakaj je to, da si nas izpeljal iz Egipta, da z žebo ubiješ nas in naše otroke in našo živino?“ **4** In Mojzes je vpil v Gospod, rekoč: „Kaj naj storim temu ljudstvu? Skoraj so pripravljeni, da me kamnajo.“ **5** In Gospod je rekel Mojzesu: „Pojd naprej pred ljudstvom in s seboj vzemi Izraelove starešine; in svojo palico, s katero si udaril reko, vzemi v svojo roko in pojdi. **6** Glej, stal bom pred teboj, tam na skali na Horebu; ti pa boš udaril skalo in iz nje bo pritekla voda, da bo ljudstvo lahko pilo.“ In Mojzes je storil tako v očeh Izraelovih starešin. **7** In ime kraja je imenoval Masa in Meriba, zaradi pričkanja Izraelovih otrok in ker so skušali Gospoda, rekoč: „Ali je Gospod med nami ali ni?“ **8** Potem je prišel Amálek in se z Izraelom bojeval v Refidimu. **9** In Mojzes je rekel Józuetu: „Izmaz nas izberi može in pojde ven in se bojuje z Amálekom: jutri bom stal na vrhu hriba z Božjo palico v svoji roki.“ **10** Józue je storil tako, kakor mu je rekel Mojzes in se bojeval z Amálekom: Mojzes, Aron in Hur pa so odšli na vrh hriba. **11** In pripetilo se je, ko je Mojzes držal svojo roko pokonci, da je prevladoval Izrael: ko pa je svojo roko spustil, je prevladoval Amálek. **12** Vendar pa sta bili Mojzesovi roki težki; in vzel sta kamen in ga položila pod njega in sedel je nanj; Aron in Hur pa sta opirala njegovi roki, eden na eni strani, drugi pa na drugi strani; in njegovi roki sta bili stabilni do sončnega zahoda. **13** In Józue je z ostrino meča porazil Amáleka in njegovo ljudstvo. **14** In Gospod je rekel Mojzesu: „Zapiši to za spomin v knjigo in to ponovi v Józuetova ušesa: kajti jaz bom popolnoma ugasnil spomin na Amáleka izpod neba.“ **15** In Mojzes je zgradil oltar in njegovo ime imenoval Jahve–nisi: **16** kajti rekel je: „Ker je Gospod prisegel, da bo imel Gospod vojno z Amálekom od roda do roda.“

18 Ko je Jitro, midjánski duhovnik, Mojzesov tast, slišal o vsem, kar je Bog storil za Mojzesu in za svoje ljudstvo Izraela in da

je Gospod Izraela privedel iz Egipta; 2 je potem Jitro, Mojzesov tast, vzel Cipóra, Mojzesovo ženo, potem ko jo je poslal nazaj 3 in njena dva sinova; od katerih je bilo enemu ime Geršóm; kajti rekel je: „Neznanec sem bil v tuji deželi:“ 4 ime drugega pa je bilo Eliézer; kajti: „Bog mojega očeta,“ je rekel, „je bil moja pomoč in me osvobodil pred faraonovim mečem:“ 5 in Jitro, Mojzesov tast, je prišel, z njegovima sinovoma in njegovo ženo, k Mojzesu v divjino, kjer je bil utaborjen pri gori Boga: 6 in Mojzes rekel: „Jaz, tvoj tast Jitro, sem prišel k tebi in twoja žena in njena dva sinova z njo.“ 7 In Mojzes je odšel ven, da sreča svojega tasta in se globoko priklonil ter ga poljubil; in drug drugega sta vprašala o njuni blaginji; in prišla sta v šotor. 8 In Mojzes je svojemu tatu povedal vse, kar je zaradi Izraela Gospod storil faraonu in Egipčanom in vse muke, ki so priše nadnje na poti in kako jih je Gospod osvobodil. 9 In Jitro se je razveselil zaradi vse dobrote, ki jo je Gospod storil Izraelu, katerega je osvobodil iz roke Egipčanov. 10 In Jitro je rekel: „Blagoslovljen bodi Gospod, ki vas je osvobodil iz roke Egipčanov in iz roke faraona, ki je ljudstvo osvobodil izpod roke Egipčanov. 11 Sedaj vem, da je Gospod večji od vseh bogov: kajti v stvari, v kateri so oni ponosno postopali, je bil on nad njimi.“ 12 In Jitro, Mojzesov tast, je vzel žgalno daritev in žrtve za Boga: in prišel je Aron in vse Izraelove starešine, da z Mojzesovim lastom jedo kruh pred Bogom. 13 In pripelito se je zjutraj, da se je Mojzes usedel, da sodi ljudstvu: in ljudstvo je stalо pri Mojzesu od jutra do večera. 14 In ko je Mojzesov tast videl vse to, kar je počel ljudstvu, je rekel: „Kaj je ta stvar, ki jo počneš ljudstvu? Zakaj ti sam sediš, vse ljudstvo pa stoji pri tebi od jutra do večera?“ 15 In Mojzes je svojemu tatu rekel: „Ker ljudstvo prihaja k meni, da povprašuje od Boga: 16 kadar imajo zadevo, pridejo k meni; in jaz sodim med enim in drugim in jaz jim dam spoznavati pravila Boga in njegove postave.“ 17 Mojzesov tast pa mu je rekel: „Stvar, ki jo počneš, ni dobra. 18 Zagotovo se boš izčrpal, tako ti in twoje ljudstvo, ki je s teboj: kajti ta stvar je za tebe pretežka; ti tega nisi zmožen opravljati sam. 19 Prisluhnui torej mojemu glasu, dal ti bom nasvet in Bog bo s teboj: Ti bodi za ljudstvo usmerjen k Bogu, da boš zadeve lahko prinašal k Bogu: 20 in ti jih boš učil predpise in postave in kazal jim boš pot, po kateri morajo hoditi in delo, ki ga morajo opraviti. 21 Poleg tega boš izmed vsega ljudstva priskrbel zmožne može, takšne, ki se bojijo Boga, može resnice, ki sovražijo pohlepnost; in takšne postavi nad njimi, da bodo vladarji nad tisočimi, vladarji nad stotimi, vladarji nad petdesetimi in vladarji nad desetimi: 22 in ti naj sodijo ljudstvu v vseh obdobjih: in zgodilo se bo, da se bo vsaka velika zadeva prinesla pred tebe, toda vsako majhno zadevo bodo sodili oni: tako bo zate lažje, oni pa bodo breme nosili s teboj. 23 Če boš storil to stvar in ti Bog tako zapove, potem boš zmožen vzdržati in tudi vse to ljudstvo bo v miru hidilo k njihovemu kraju.“ 24 Tako je Mojzes prisluhnil glasu svojega tasta in storil vse, kar je rekel. 25 In Mojzes je izbral sposobne može iz vsega Izraela in jih naredil poglavarje nad ljudstvom, vladarje nad tisočimi, vladarje nad stotimi, vladarje nad petdesetimi in vladarje nad desetimi. 26 In sodili so ljudstvu v vseh obdobjih: težje stvari so prinašali k Mojzesu, toda vsako majhno zadevo so sodili med seboj. 27 In Mojzes je pustil svojemu tatu oditi; in odšel je svojo pot v svojo lastno deželo.

19 V tretjem mesecu, ko so Izraelovi otroci odšli iz egipčanske dežele, istega dne, so prišli v sinajsko divjino. 2 Kajti odšli so iz Refidíma in prišli v sinajsko puščavo in se utaborili v divjini; in tam je Izrael taboril pred goro. 3 In Mojzes je odšel gor k Bogu in Gospod je zaklical k njemu z gore, rekoč: „Tako boš rekel Jakobovi hiši in povedal Izraelovim otrokom: 4, Videli ste kaj sem storil Egipčanom in kako sem vas nosil na orljih krilih in vas privedel k sebi. 5 Zdaj torej, če boste zares poslušali moj

glas in se držali moje zaveze, potem mi boste izvoljen zaklad nad vsemi ljudstvi: kajti vsa zemlja je moja: 6 vi pa mi boste kraljestvo duhovnikov in svet narod. To so besede, ki jih boš govoril Izraelovim otrokom.“ 7 In Mojzes je prišel ter dal poklicati starešine ljudstva in pred njihove obuze položil vse besede, katere mu je Gospod zapovedal. 8 In vse ljudstvo je skupaj odgovorilo ter reklo: „Vse, kar je Gospod govoril, bomo storili.“ In Mojzes je besede ljudstva vrnil Gospodu. 9 In Gospod je rekel Mojzesu: „Glej, k tebi pridem v gostem oblaku, da bo ljudstvo lahko slišalo, ko govorim s teboj in ti verjelo na veke.“ In Mojzes je besede ljudstva povedal Gospodu. 10 In Gospod je rekel Mojzesu: „Pojd k ljudstvu in jih naredi svete danes in jutri in naj si operejo svoja oblačila 11 in boste pripravljeni za tretji dan: kajti tretji dan bo Gospod prišel dol, v očeh vsega ljudstva, na goro Sinaj. 12 Ti pa boš ljudstvu postavil meje naokoli, rekoč: „Pazite se, da ne greste gor na goro ali se dotaknete njene meje: kdorkoli se dotakne gore, bo zagotovo usmrčen: 13 niti roka se ga ne bo dotaknila, temveč naj bo zagotovo kamnan ali prestreljen; bodisi bo to žival ali človek, naj ta ne živi: ko zadoni trobljenje naj pridejo hgori.“ 14 In Mojzes je odšel dol z gore k ljudstvu in ljudstvo posvetil; in oprali so si svoja oblačila. 15 In ljudstvu je rekel: „Bodite pripravljeni na tretji dan: ne pridite ka vašim ženam.“ 16 In pripelito se je na tretji dan zjutraj, da so bila grmenja in bliški in na gori gost oblak in silno glasen zvok šofarja; tako da je vse ljudstvo, ki je bilo v taboru, pretapalo. 17 In Mojzes je ljudstvo privedel iz tabora, da se sreča z Bogom; in stali so pri spodnjem delu gore. 18 In gora Sinaj je bila povsem v dimu, ker se je Gospod nanjo spustil v ognju: in njen dim se je vzpenjal kakor dim iz talilne peći in celotna gora se je silno tresla. 19 In ko je glas šofarja zategnjeno donel in postajal glasnejši in glasnejši, je Mojzes spregovoril in Bog mu je odgovoril z glasom. 20 In Gospod je prišel dol na goro Sinaj, na vrh gore: in Gospod je Mojzesa poklical gor na vrh gore; in Mojzes je odšel gor. 21 In Gospod je rekel Mojzesu: „Pojd dol, naroči ljudstvu, da se ne bi prebilo h Gospodu s strmenjem in mnogi izmed njih propadejo. 22 In naj se tudi duhovniki, ki pridejo bliže h Gospodu, naredijo svete, da ne bi Gospod izbruhnil nad njimi.“ 23 Mojzes pa je rekel Gospodu: „Ljudstvo se ne more povzpeti na goro Sinaj: kajti ti si nam zapovedal, rekoč: „Postavi meje okoli gore in jo naredi sveto.“ 24 In Gospod mu je rekel: „Proč, spusti se in prišel boš gor, ti in Aron s teboj: toda duhovniki in ljudstvo naj se ne prebijeo, da pridejo h Gospodu, da ne bi nad njimi izbruhnil.“ 25 Tako je Mojzes odšel dol k ljudstvu in jim spregovoril.

20 In Bog je spregovoril vse te besede, rekoč: 2 „Jaz sem Gospod, tvoj Bog, ki sem te privedel iz egipčanske dežele, iz hiše sužnosti. 3 Pred menoj ne boš imel nobenih drugih bogov. 4 Sebi ne boš naredil nobene rezane podobe ali kakršnekoli podobnosti čemurkoli, kar je zgoraj na nebu ali kar je spodaj na zemlji ali kar je v vodah pod zemljijo: 5 ne boš se jim priklanjal niti jim ne boš služil: kajti jaz sem Gospod, tvoj Bog, ljubosumen Bog, ki obiskujem krivčnost očetov na otrocih do tretjega in četrtega rodu tistih, ki me sovražijo; 6 izkazujem pa usmiljenje tisočem tistih, ki me ljubijo in se držijo mojih zapovedi. 7 Ti ne boš vzel imena Gospoda, svojega Boga, zaman: kajti Gospod ne bo imel brez krvide tistega, ki jemlje njegovo ime zaman. 8 Spominjam se sábatnega dne, da ga ohranši svetega. 9 Šest dni se bo trudil in opravljal vse svoje delo: 10 toda sedmi dan je sábat Gospoda, tvojega Boga: in njem ne boš počel nobenega dela, niti tvoj sin, niti tvoja hči, tvoj sluga, niti tvoja dekla, niti tvoja živila, niti tvoj tujec, ki je znotoraj tvojih velikih vrat: 11 kajti v šestih dneh je Gospod ustvaril nebo in zemljo, morje in vse, kar je v njih, sedmi dan pa je počival: zato je Gospod blagoslovil sábatni dan in posvečuj ga. 12

Spoštuj svojega očeta in svojo mater: da bodo tvoji dnevi lahko dolgi na deželi, ki ti jo daje Gospod, tvoj Bog. **13** Ti ne boš ubil. **14** Ti ne boš zagrešil zakonolomstva. **15** Ti ne boš kradel. **16** Ti ne boš prinašal krivega pričevanja zoper svojega bližnjega. **17** Ti ne boš hlepel [po] hiši svojega bližnjega, ti ne boš hlepel [po] ženi svojega bližnjega, niti [po] njegovem slugi, niti [po] njegovi dekli, niti [po] njegovem volu, niti [po] njegovem oslu, niti [po] katerikoli stvari, ki je od twojega bližnjega!“ **18** In vse ljudstvo je videlo grmenja in bliske in zvok šofarja in kadečo goro: in ko je ljudstvo to videlo, so se odstranili in stali daleč stran. **19** Mojzesu pa so reki: „Ti govorji z nami, mi pa bomo poslušali: toda Bog naj z nami ne govorji, da ne bi umrl.“ **20** In Mojzes je ljudstvu rekel: „Ne bojte se: kajti Bog je prišel, da vas preizkusni in da je njegov strah lahko pred vašimi obrazi, da ne grešite.“ **21** In ljudstvo je stalo daleč stran, Mojzes pa se je približil gosti temi, kjer je bil Bog. **22** In Gospod je rekel Mojzesu: „Tako boš rekel Izraelovim otrokom: ‚Videli ste, da sem z vami govoril iz nebes. **23** Z menoj ne boste delali bogov iz srebra, niti si ne boste delali bogov iz zlata. **24** Naredil mi boš oltar iz zemlje in na njem boš žrtvoval svoje žgalne daritve in svoje mirovne daritve, svoje ovce in svoje vole: na vseh krajinah, kjer zapisem svoje ime, bom prišel k tebi in te blagoslovil. **25** In če mi hočeš narediti oltar iz kamna, ga ne boš zgradil iz klesanega kamna: kajti če svoje orodje dvigneš nanj, si ga oskrnili. **26** Niti k mojemu oltarju ne boš šel gor po stopnicah, da na njih ne bo odkrita twoja nagota.

21 Torej to so sodbe, ki jih boš postavil prednje. **2** Če kupiš hebrejskega služabnika, naj ti služi šest let: v sedmem letu pa naj odide prost, brez plačila. **3** Če je sam prišel, naj sam odide: če je bil poročen, potem naj njegova žena odide z njim. **4** Če mu je njegov gospodar dal ženo in mu je rodila sinove ali hcere; naj bodo žena in njeni otroci [od] njegovega gospodarja, on pa naj odide sam. **5** In če mu bo služabnik jasno rekel: „Ljubim svojega gospodarja, svojo ženo in svoje otroke; ne bom odšel svoboden:“ **6** potem naj ga njegov gospodar privede k sodnikom; prav tako naj ga privede k vratom ali k podboju; in njegov gospodar naj njegovo uho prebode s šilom; on pa naj mu večno služi. **7** In če človek proda svojo hčer, da postane dekla, naj ona ne odide kakor storijo služabniki. **8** Če ne ugaja svojemu gospodarju, ki si jo je zaročil, tedaj naj bo odkupljena: ne bo imel oblasti, da jo proda v tuj narod, glede na to, da je z njo ravnal varljivo. **9** In če jo je zaročil svojemu sinu, naj z njо postopa po načinu hčera. **10** Če si vzame drugo ženo; naj njene hrane, njenega oblačila in njene zakonske dolžnosti ne zmanjša. **11** In če ji ne storí teh treh stvari, potem naj odide ven prosta, brez denarja. **12** Kdor udarja človeka, tako da umre, naj bo zagotovo usmrčen. **13** In če človek ne preži nanj, temveč ga Bog izroči v njegovo roko; potem bom določil kraj, kamor naj zbeži. **14** Toda če pride človek prepotentno nad svojega bližnjega, da ga z zvijačo ubije; ga odvedi od mojega oltarja, da lahko umre. **15** In kdor udarja svojega očeta ali svojo mater, naj bo zagotovo usmrčen. **16** In kdor ugrabi človeka in ga prodaja ali če je le-ta najden v njegovih roki, naj bo zagotovo usmrčen. **17** In kdor preklinja svojega očeta ali svojo mater, naj bo zagotovo usmrčen. **18** In če se moža skupaj prepričata in je eden udaril drugega s kamnom ali s svojo pestjo, pa on ne umre, temveč se drži svoje postelje: **19** če ponovno vstane in hodi okoli na svoji palici, potem naj bo tisti, ki ga je udaril, oproščen: samo plačal mu bo za izgubo časa in mu povzročil, da bo temeljito ozdravljen. **20** in če človek udari svojega služabnika ali svojo služabnico s palico in le-ta pod njegovo roko umre; naj bo zagotovo kaznovan. **21** Vendar če preživi dan ali dva, naj ne bo kaznovan: kajti on je njegov denar. **22** Če se moža prepričata in poškodujeta žensko z otrokom, tako da

njen sad odide od nje in ne sledi nobena vragolija: naj bo zagotovo kaznovan glede na to, kakor mu naloži ženin soprog; in naj plača kakor mu bodo določili sodniki. **23** In če sledi katerakoli vragolija, potem boš dal življenje za življenje, **24** oko za oko, zob za zob, roko za roko, stopalo za stopalo, **25** opeklino za opeklino, rano za rano, udarec z bičem za udarec z bičem. **26** In če človek udari oko svojega služabnika ali oko svoje služabnice, da ta propade; naj ga pusti oditi svobodnega zaradi njegovega očesa. **27** In če svojemu slugi izbije zob ali zob svoji dekli; naj ga pusti oditi prostega zaradi njegovega zoba. **28** Če vol zabode moškega ali žensko, da umrati, potem naj bo vol zagotovo kamnan in njegovo meso naj se ne je; toda lastnik vola naj bo oproščen. **29** Toda če je imel vol navado, da je s svojim rogom bodel v preteklem času in je bilo to pričevano njegovemu lastniku, pa ga ni držal zaprtega, temveč da je usmrtil moškega ali žensko; naj bo vol kamnan in tudi njegov lastnik naj bo usmrčen. **30** Če mu bo naložena vsota denarja, potem naj da za odkupnino svojega življenja karkoli mu bo naloženo. **31** Če je nabodel sina ali nabodel hčero, naj mu bo storjeno glede na to sodbo. **32** Če bo vol pobodel sluga ali deklo; naj njihovemu gospodarju da trideset šeklov srebra, vol pa naj bo kamnan. **33** In če bo človek odpril jamo ali če bo človek izkopal jamo, je ne bo pokril in varjo pade vol ali osel; **34** naj lastnik jame to dobro naredi in da denar lastniku le-teh; mrtva žival pa naj bo njegova. **35** Če pa vol nekega človeka poškoduje drugega, da ta umre; potem naj prodajo živega vola in razdelijo denar od njega; in prav tako naj razdelijo mrtvog vola. **36** Ali če je bilo znano, da je imel vol navado v preteklem času bosti, pa ga njegov lastnik ni imel zaprtega; naj zagotovo plača vola za vola, mrtvi pa naj bo njegov.

22 Če bo človek ukradel vola ali ovco in to zakolje ali proda; **23** naj povrne pet volov za vola in štiri ovce za ovco. **2** Če je najden tat, da vlamila in je udarjen, da umre, potem naj zanj ne bo prelite nobene krvi. **3** Če je nad njim vstalo sonce, naj bo zanj prelita kri; kajti moral bi narediti popolno povračilo; če nima ničesar, potem naj bo prodan za svojo tativino. **4** Če je tativina v njegovi roki zagotovo najdena živa, bodisi je to vol ali osel ali ovca; naj povrne dvojno. **5** Če bo človek polju ali vinogradu povzročil, da bo požrito in bo vanj postavil svojo žival, pa se bo hranila na polju drugega človeka; naj povrne od najboljšega svojega lastnega polja in od najboljšega svojega lastnega vinograda. **6** Če izbruhne ogenj in zajame trnje, tako da so s tem použite kopice žita ali stoeče žito ali polje, naj tisti, ki je zanetil ogenj, zagotovo naredi povračilo. **7** Če bo človek izročil svojemu bližnjemu v hrambo denar ali stvari, pa bo to ukradeno iz človekove hiše; če bo tat najden, naj plača dvojno. **8** Če tat ne bo najden, potem naj bo gospodar hiše priveden k sodnikom, da vidijo, ali je svojo roko položil na dobrine svojega bližnjega. **9** Kajti vse vrste prekrški, bodisi je to za vola, za osla, za ovco, za oblačilo ali za katerikoli vrsto izgubljene stvari, katero drug izizza, da je njegova, naj zadeva obeh strani pride pred sodnike; in kogar bodo sodniki obsodili, naj svojemu bližnjemu plača dvojno. **10** Če človek svojemu bližnjemu izroči osla ali vola ali ovco ali katerikoli žival v varstvo; pa ta pogine ali je ranjena ali odpeljana proč [in] noben človek tega ne vidi: **11** potem naj bo Gospodova prisega med njima obema, da svoje roke ni položil na dobrine svojega bližnjega; in njegov lastnik bo od tega sprelj, oni pa tega ne bo nadoknadili. **12** In če je to od njega ukradeno, naj bo tega lastniku naredi povračilo. **13** Če bo raztrgano na koščke, potem naj to prinese kot pričevanje, on pa ne bo nadoknadi tega, kar je bilo raztrgano. **14** In če si človek karkoli izposodi od svojega bližnjega in je to poškodovan ali pogine, pa njegov lastnik ni bil s tem, naj on to zagotovo nadoknadi. **15** Vendar, če je bil lastnik od tega z njim, naj on tega ne nadoknadi: če je bila najeta stvar, je ta prišla za njegovo najemnino. **16** In če

mož privabi služabnico, ki ni zaročena in leži z njo, naj jo zagotovo financira, da postane njegova žena. **17** Če njen oče popolnoma odklanja, da mu jo da, naj plača denar glede na doto devic. **18** Ne boš trpel, da bi čarovnica živila. **19** Kdorkoli leži z živaljo, naj bo zagotovo usmrčen. **20** Kdor žrtvuje kateremukoli bogu, razen samo Gospodu, naj bo popolnoma uničen. **21** Tuje ne boš niti dražil niti zatiral: kajti tuji ste bili v egipotovski deželi. **22** Ne boste stiskali katerekoli vdove ali osirotelega otroka. **23** Če jih boste na kakršen koli način stiskali in oni kakorkoli kličejo k meni, bom zagotovo slišal njihov klic; **24** in moj bes se bo razvnel in ubil vas bom z mečem; in vaše žene bodo vdove in vaši otroci sirote. **25** Če komurkoli izmed mojega ljudstva, ki je poleg tebe ubog, posodiš denar, do njega ne bodi kakor oderuh, niti nanj ne nalagaj obresti. **26** Če sploh vzameš za jamstvo oblačilo svojega bližnjega, mu ga boš izročil do takrat, ko zahaja sonce: **27** kajti to je njegovo edino pokrivalo, to je njegovo oblačilo za njegovo kožo: v čem bo on spel? In zgodilo se bo, ko kliče k meni, da bom slišal, kajti jaz sem milostljiv. **28** Ne boš zasramoval bogov niti preklinjal vladarja svojega ljudstva. **29** Ne boš odlašal darovati prvin od svojih zrelih sadov in od svojih žganih pijač: prvorjenega izmed svojih sinov boš dal meni. **30** Podobno boš storil s svojimi voli in s svojimi ovcami: sedem dni naj bo ta s svojo materjo; na osmi dan ga boš dal meni. **31** In vi mi boste sveti ljudje; niti ne boste jedli kakršnega koli mesa, ki je raztrganod z živali na polju; vrgli ga boste psom.

23 Ti ne boš dvignil napačnega poročila: svoje roke ne podaj z zlobnim, da bi bil nepravična priča. **2** Ti ne boš sledil množici, da počneš zlo; niti ne boš govoril v zadevi, da se ne nagneš za mnogimi, ki pačijo sodbo: **3** niti ne boš podpiral reveža v njegovem zadevi. **4** Če sreča vola svojega sovražnika ali njegovega osla zaiti, mu ga boš zagotovo ponovno privedel nazaj k njemu. **5** Če vidiš osla tistega, ki te sovraži, ležati pod svojim bremenom in se zadrži, da mu pomagaš, mu boš zagotovo z njim pomagal. **6** Ti ne boš pačil sodbe ubogega v njegovem zadevi. **7** Drži se proč od napačne stvari; nedolžnega in pravičnega ne ubij: kajti zlobnega jaz ne bom opravičil. **8** In ti ne boš prejel nobenega darila: kajti darilo slepi modrega in izkrivlja besede pravičnega. **9** Ti tudi ne boš zatiral tujca: kajti poznate srce tujca, glede na to, da ste bili tujci v egipotovski deželi. **10** In šest let boš sejal svojo zemljo in zbiral boš od njenih sadov: **11** toda sedmo leto jo boš pustil počivati in mimo ležati; da ubogi izmed tvojega ljudstva lahko jedo: in kar bodo pustili, naj pojedo živali polja. Na podoben način boš postopal s svojim vinogradom in s svojim oljčnim nasadom. **12** Šest dni boš opravljal svoje delo, na sedmi dan pa boš počival: da bosta tvoj vol in tvoj osel lahko počivala in bosta sin tvoje pomočnice in tujec lahko osvežena. **13** In v vseh stvareh, ki sem ti jih rekel, bodi preudaren: in ne omenjam imen drugih bogov, niti naj tega ne bo slišati iz tvojih ust. **14** Trikrat v letu mi boš ohranjal praznovanje. **15** Ohranjal boš praznik nekvašenega kraha: (sedem dni boš jedel nekvašeni kruh, kakor sem ti zapovedal, v določenem času meseca abiba; kajti v njem si prišel iz Egipta: in nihče se pred menojo ne bo prikazal prazen) **16** in praznik žetve, prve sadove svojih trudov, ki si jih posejal na polju: in praznik spravljanja, ki je ob koncu leta, ko si svoje trude pospravil s polja. **17** Trikrat na leto naj se vsi tvoji možje prikažejo pred Gospodom Bogom. **18** Krvi mojega žrtvovanja ne boš daroval z vzhajanim kruhom; niti naj maščoba mojega žrtvovanja ne ostane do jutra. **19** Prve od prvih sadov svoje dežele boš prinesel v hišo Gospoda, svojega Boga. Kozlička ne boš zavrel v mleku njegove matere. **20** Glej, pred teboj pošiljam angela, da te varuje na poti in te privede na kraj, ki sem ga pripravil. **21** Pazi se ga in ubogaj njegov glas, ne izzivaj ga; kajti ne bo oprostil tvojih prestopkov: kajti moje

ime je v njem. **22** Toda če boš zares ubogal njegov glas in storil vse, kar ti govorim; potem bom sovražnik tvojih sovražnikov in nasprotnik tvojih nasprotnikov. **23** Kajti moj angel bo šel pred teboj in te privede k Amoréjem in Hetejcem in Perizéjem in Kánaancem, Hívejcem in Jebusejcem: in jaz jih bom odrezal. **24** Ne boš se priklanjal njihovim bogovom niti jim služil niti počel po njihovih delih: temveč jih boš popolnoma premagal in docela zlomil njihove podobe. **25** In služili boste Gospodu, vašemu Bogu in on bo blagoslovil tvoj kruh in tvojo vodo; in iz tvoje srede bom odvzel bolezen. **26** V tvoji deželi nič ne bo zavrglo svojih mladih, niti ne bo jalovo: število tvojih dni bom izpolnil. **27** Pred teboj bom poslal svoj strah in uničil bom vse ljudstvo, h katerim boš prišel in vsem tvojim sovražnikom bom storil, da svoje hrble obrnejo k tebi. **28** In jaz bom pred teboj poslal sršene, ki bodo izpred tebe napodili Hívejce, Kánaance in Hetejce. **29** In izpred tebe jih ne bom pognal v enem letu; da ne bi zemlja postala zapuščena in bi se zoper tebe namnožile poljske živali. **30** Po malo in malo jih bom podil izpred tebe, dokler ne boš narasel in podedoval dežele. **31** In jaz bom postavil tvoje meje od Rdečega morja, celo do morja Filistejev in od puščave do reke: kajti jaz bom prebivalce dežele izročil v tvojo roko; ti pa jih boš pognal pred seboj. **32** Z njimi ne boš sklenil nobene zavez, niti z njihovimi bogovi. **33** Naj ne prebivajo v tvoji deželi, da te ne bi pripravili grešiti zoper mene: kajti če boš služil njihovim bogovom, ti bodo le-ti zagotovo zanka.“

24 In Mojzesu je rekel: „Pridite gor h Gospodu, ti in Aron, Nadáb in Abihú ter sedemdeset Izraelovih starešin; in obojujte daleč stran.“ **2** Samo Mojzes pa bo prišel blizu Gospodu: toda oni naj ne pridejo bližu; niti ne bo ljudstvo z njim šlo gor. **3** In Mojzes je prišel in ljudstvu povedal vse Gospodove besede in vse sodbe: in vse ljudstvo je odgovorilo z enim glasom ter reklo: „Vse besede, ki jih je povedal Gospod, bomo izpolnjevali.“ **4** In Mojzes je zapisal vse Gospodove besede in vstal zgodaj zjutraj in pod hribom zgradil oltar in dvanajst stebrov, glede na dvanajst Izraelovih rodov. **5** In postal je mladeniče izmed Izraelovih otrok, ki so darovali žgalne daritve in žrtvovali mirovne daritve volov Gospodu. **6** In Mojzes je vzel polovico od krvi ter jo dal v umivalnike; polovico od krvi pa je poškropil na oltar. **7** In vzel je knjigo zavez in bral v občinstvu ljudstva: in rekli so: „Vse, kar je rekel Gospod, bomo izpolnjevali in bomo poslušni.“ **8** In Mojzes je vzel kri in jo poškropil na ljudstvo ter rekel: „Poglejte kri zavez, ki jo je Gospod z vami sklenil glede vseh teh besed.“ **9** Potem so šli gor Mojzes in Aron, Nadáb in Abihú ter sedemdeset izmed Izraelovih starešin: **10** in videli so Izraelovega Boga: in pod njegovimi stopali je bilo kakor bi bilo to tlakovano delo iz kamna safirja in kakor bi bilo to nebesko telo v svoji jasnosti. **11** Na plemiče Izraelovih otrok pa ni položil svoje roke: tudi oni so videli Boga in so jedli ter pili. **12** In Gospod je rekel Mojzesu: „Pridi gor k meni na goro in bodi tam: jaz pa ti bom dal kamnitni plošči in postavo in zapovedi, ki sem jih zapisal; da jih bošlahko učil.“ **13** In Mojzes je vstal ter njegov strežnik Józue: in Mojzes je šel gor na goro Boga. **14** Staresinam pa je rekel: „Čakajte tukaj na nazu, dokler ponovno ne prideva k vam: in glejte, Aron in Hur sta z vami: če ima katerikoli človek za opraviti kakršnekoli zadave, naj pride k njima.“ **15** In Mojzes je odšel gor na goro in goro je pokrival oblak. **16** In Gospodova slava je ostala na gori Sinaj in oblak jo je pokrival šest dni: sedmi dan pa je iz srede oblaka zaklical k Mojzesu. **17** In prizor Gospodove slave na vrhu gore je bil v očeh Izraelovih otrok podoben pozirajočemu ognju. **18** In Mojzes je odšel v sredo oblaka in se povzpel na goro: in Mojzes je bil na gori štirideset dni in štirideset noči.

25 In Gospod je spregovoril Mojzesu, rekoč: **2** „Govori Izraelovim otrokom, da mi prinesejo daritve: od vsakega

človeka, ki to daje voljno, s svojim srcem, boste vzeli mojo daritev. 3 In te jo darovanje, katerega boste jemali od njih: zlato in srebro in bron 4 in modro in vijolično in škrlatno in tanko laneno platno in kozjo dlako 5 in rdeče barvane ovnove kože in kože jazbecov in akacijev les, 6 olje za svetlobo in dišave za mazilno olje in za dišeče kadilo, 7 oniksove kamne in kamne, da bodo vdelani v efód in v naprsnik. 8 In naj mi naredijo svetišče; da bom lahko prebival med njimi. 9 Glede na vse, kar sem ti pokazal, po vzorcu šotorskega svetišča in vzorcu vseh njegovih priprav, celo tako boste to naredili. 10 In nosilko bodo naredili iz akacijevega lesa: dva komolca in pol bo njena dolžina in komolec in pol njena širina in komolec in pol njena višina. 11 In prevlekel jo boš s čistim zlatom, znotraj in zunaj jo boš prevlekel in na njej naokoli naredil krono iz zlata. 12 In zanjo boš ulil štiri obroče iz zlata in jih namestil na njene štiri vogale; in dva obroča bosta na eni njeni strani, dva obroča pa na drugi njeni strani. 13 In naredil boš drogova iz akacijevega lesa in ju prevlekel z zlatom. 14 In drogova boš položil v obroča pri obeh straneh nosilke, da bo nosilka lahko z njima prenašana. 15 Drogova naj bosta v obročih nosilke: naj ne bosta vzeta od nje. 16 V nosilko pa boš položil pričevanje, ki ti ga bom dal. 17 In naredil boš sedež milosti iz čistega zlata: dva komolca in pol naj bo njegova dolžina ter komolec in pol njegova širina. 18 In naredil boš dva keruba iz zlata, iz kovanega dela ju boš naredil na dveh koncih sedeža milosti. 19 In enega keruba naredi na enem koncu, drugega keruba pa na drugem koncu: celo iz sedeža milosti boš naredil keruba na dveh njegovih koncih. 20 In keruba naj svoji krili iztegujeta na visoko, pokrivajoč sedež milosti s svojimi krili in njuna obrazu naj gledata drug proti drugemu; proti sedežu milosti naj bosta obrazu kerubov. 21 In sedež milosti boš položil zgoraj nad nosilko; v nosilko pa boš položil pričevanje, ki ti ga bom dal. 22 In tam se bom srečeval s teboj in se iznad sedeža milosti posvetoval s teboj, izmed dveh kerubov, ki sta nad nosilko pričevanja, izmed vseh stvari, ki jih bom dal tebi v zapoved Izraelovim otrokom. 23 Naredil boš tudi mizo iz akacijevega lesa: dva komolca naj bo njena dolžina in komolec njena širina ter komolec in pol njena višina. 24 In prekrij jo boš s čistim zlatom in k temu naokoli naredil krono iz zlata. 25 In naokoli ji boš naredil rob, za roko širok in k njenemu robu naokoli boš naredil zlato krono. 26 In zanjo boš naredil štiri zlate obroče iz zlata in obroče vstavljal v štiri vogale, ki so na njenih štirih stopalih. 27 Nasproti robu bodo obroči za prostor drogovoma, za prenašanje mize. 28 In naredil boš drogova iz akacijevega lesa in ju prevlekel z zlatom, da bo z njima miza lahko prenašana. 29 In naredil boš njene skledice in njene žlice in njene pokrove in njene skledice, da [jo] s tem pokriješ: iz čistega zlata jih boš naredil. 30 In na mizi boš pred menoj nenehno postavljala hlebne navzočnosti. 31 In naredil boš svečnik iz čistega zlata: iz kovanega dela bo svečnik narejen: njegovo držalo, njegove veje, njegove skledice, njegovi popki in njegovi cvetovi bodo iz istega. 32 In šest vej naj izhaja iz njegovih strani; tri veje iz svečnika iz ene strani in tri veje iz svečnika iz druge strani: 33 tri skledice, narejene podobne mandlijem, s popkom in cvetom na eni veji; in tri skledice, narejene podobne mandlijem, na drugi strani, s popkom in cvetom: na takšen način na šestih vejah, ki izhajajo iz svečnika. 34 In na svečniku naj bodo štiri skledice narejene podobne mandlijem, z njihovimi popki in njihovimi cvetovi. 35 In tam bo popek pod dvema vejama iz istega in popek pod dvema vejama iz istega in popek pod dvema vejama iz istega, glede na šest vej, ki izvirajo iz svečnika. 36 Njihovi popki in njihove veje bodo iz istega: vse to bo eno kovano delo iz čistega zlata. 37 In naredil boš sedem njegovih svetilk: in osvetljevala bodo njegove svetlike, da mu bodo lahko nasproti dajale svetlobo. 38 In njegovi utrinjači in njegovi pladnji za utrinke naj bodo iz čistega zlata. 39 Iz

talenta čistega zlata bo to naredil, z vsemi temi posodami. 40 In glej, da jih narediš po njihovem vzorcu, ki ti je bil pokazan na gori.

26 Poleg tega boš naredil šotorsko svetišče z desetimi zavesami iz sukane tančice in modre in vijolične in škrлатne: s kerubi spretne izdelave jih boš naredil. 2 Dolžina ene zaves naj bo osemindvajset komolcev in širina ene zaves štiri komolce: in vsaka izmed zaves bo imela eno mero. 3 Pet zaves bo spojeno skupaj druga k drugi; in drugih pet zaves bo spojenih skupaj druga k drugi. 4 In naredil boš zanke iz modrega na robu prve zaves od zarobitve v spoju; in enako boš storil na najbolj oddaljenem delu druge zaves, na spoju druge. 5 Petdeset zank boš naredil na eni zavesi in petdeset zank boš naredil na robu zaves, ki je na spoju druge; da bodo zanke lahko držale ena drugo. 6 In naredil boš petdeset zaponk iz zlata in zaves spojil skupaj z zaponkami: in to bo eno šotorsko svetišče. 7 In naredil boš zaves iz kozje dlake, da bodo pokrivalo nad šotorskim svetiščem: enajst zaves boš naredil. 8 Dolžina ene zaves bo trideset komolcev in širina ene zaves štiri komolce: in vseh enajst zaves bo ene mere. 9 In pet zaves boš spojil med seboj in šest zaves med seboj in šesto zaveso boš prepognil v sprednjem delu šotorskoga svetišča. 10 In naredil boš petdeset zank na robu prve zaves, ki je skrajna na spoju in petdeset zank na robu zaves, ki spaža drugo. 11 In naredil boš petdeset zaponk iz brona in zaponke položil v zanke in šotor spojil skupaj, da bo lahko eno. 12 In ostanek, ki preostane od šotorskih zaves, polovica zaves, ki preostaja, bo visela preko zadnje strani šotorskoga svetišča. 13 In komolec na eni strani in komolec na drugi strani tega kar preostaja v dolžini zaves šotorja, to bo viselo prek strani šotorskoga svetišča na tej strani in na oni strani, da ga pokrije. 14 In naredil boš pokrivalo za šotor iz rdeče barvanih ovnovnih kož in pokrivalo nad kožami jazbecov. 15 In naredil boš pokonci stoječe deske za šotorsko svetišče iz akacijevega lesa. 16 Deset komolcev naj bo dolžina deske, komolec in pol pa naj bo širina ene deske. 17 Dva zatiča naj bosta na eni deski, postavljena v vrstnem redu, drug proti drugemu: tako boš naredil za vse deske šotorskega svetišča. 18 In naredil boš deske za šotorsko svetišče, dvajset desk na južni strani, proti jugu. 19 In pod dvajsetimi deskami boš naredil štirideset podstavkov iz srebra; dva podstavka pod eno desko za njena dva zatiča in dva podstavka pod drugo desko za njena dva zatiča. 20 In za drugo stran šotorskega svetišča, na severni strani, bo dvajset desk: 21 in njihovih štirideset podstavkov iz srebra, dva podstavka pod eno desko in dva podstavka pod drugo desko. 22 In za strani šotorskega svetišča proti zahodu boš naredil šest desk. 23 In dve deski boš naredil za vogala šotorskega svetišča na dveh straneh. 24 In spodaj bosta spojeni skupaj in skupaj bosta spojeni nad glavo v en obroč: tako bo to za oba: tako bosta za dva vogala. 25 In osem desk bo in njihovi podstavki iz srebra, šestnajst podstavkov; dva podstavka pod eno desko in dva podstavka pod drugo desko. 26 In naredil boš zapah iz akacijevega lesa; pet za deske ene strani šotorskega svetišča 27 in pet zapahov za deske druge strani šotorskega svetišča in pet zapahov za deske strani šotorskega svetišča, za dve strani proti zahodu. 28 In srednji zapah v sredji desk naj sega od konca do konca. 29 In deske boš prevlekel z zlatom in njene obroče naredil iz zlata za prostore za zapah: in zapah boš prevlekel z zlatom. 30 In vzdugnil boš šotorsko svetišče glede na ta način, ki ti je bil pokazan na gori. 31 In naredil boš zagrinjalo iz modre in vijolične in škrlatne in sukane tančice spretne izdelave: s kerubi bo narejeno: 32 in obesil ga boš na štiri stebre iz akacijevega lesa in jih prevlekel z zlatom: njihovi kavljci bodo iz zlata, na štirih podstavkih iz srebra. 33 In zagrinjalo boš obesil pod zaponke, da boš lahko prinesel tja, znotraj zagrinjala, nosilko

pričevanja: in zagrinjalo vam bo razdelilo med svetim krajem in najsvetejšim. **34** In sedež milosti boš položil na nosilko pričevanja in najsvetejšem kraju. **35** In mizo boš postavil zunaj zagrinjača in svečnik nasproti mizi na južni strani šotorskega svetišča: in mizo boš postavil na severno stran. **36** In naredil boš tanko preprogo za vrata šotorja iz modre in vijolične in škrlatne in sukane tančice, izdelane z vezenjem. **37** In za tanko preprogo boš naredil pet stebrov iz akacievega lesa in jih prevlekel z zlatom in njihovi kavli bodo iz zlata: in zanje boš ulil pet podstavkov iz brona.

27 In naredil boš oltar iz akacievega lesa, pet komolcev dolg in pet komolcev širok; oltar naj bo štirioglat: in njegova višina naj bo tri komolce. **2** In iz istega boš naredil rogovje na njegovih štirih vogalih: njegovi rogorji bodo iz istega: prekril pa ga boš z bronom. **3** In naredil boš njegove lonce, da sprejmejo njegov pepel in njegove lopate in njegove umivalnike in njegove kavle za meso in njegove ponve za žerjavico: vse njegove posode boš naredil iz brona. **4** In ranj boš naredil mrežasto rešetko iz brona; in na mreži boš naredil štiri bronaste obroče na njenih štirih vogalih. **5** In položil jo boš spodaj, pod oboj oltarja, da bo mreža lahko celo do srede oltarja. **6** In naredil boš drogovja za oltar, drogovja iz akacievega lesa, ter ju prevlekel z bronom. **7** In drogovja naj bosta vstavljeni v obroče in drogovja naj bosta na dveh straneh oltarja, da ga nosijo. **8** Votlega z deskami ga boš naredil: kakor ti je bilo pokazano na gori, tako naj ga napravijo. **9** Naredil boš dvor šotorskega svetišča: za južno stran, proti jugu, tam naj bodo tanke preproge za dvor iz sukane tančice, sto komolcev dolge za eno stran: **10** in njenih dvajset stebrov in njihovih dvajset podstavkov naj bo iz brona; kavli stebrov in njihovi okrasni trakovi naj bodo iz srebra. **11** In podobno naj bodo za severno stran po dolžini tanke preproge, sto komolcev dolge in njenih dvajset stebrov in njihovih dvajset podstavkov iz brona; kavli stebrov in njihovi okrasni trakovi iz srebra. **12** In za širino dvora na zahodni strani naj bodo tanke preproge petdesetih komolcev: deset njenih stebrov in deset njihovih podstavkov. **13** In širina dvora na vzhodni strani, proti vzhodu, naj bo petdeset komolcev. **14** Tanke preproge ene strani velikih vrat bo petnajst komolcev: trije njeni stebri in trije njihovi podstavki. **15** In na drugi strani naj bodo tanke preproge petnajstih komolcev: trije njeni stebri in trije njihovi podstavki. **16** In za velika vrata dvora naj bo tanka preproga dvajsetih komolcev iz modre in vijolične in škrlatne in sukane tančice, izdelane z vezenjem: in njihovi stebri naj bodo štirje in štirje njihovi podstavki. **17** Vsi stebri okoli dvora naj bodo okrašeni s srebrom; njihovi kavli naj bodo iz srebra, njihovi podstavki pa iz brona. **18** Dolžina dvora naj bo sto komolcev in širina vsepopsov petdeset in višina pet komolcev iz sukane tančice, njihovi podstavki pa iz brona. **19** Vse posode šotorskega svetišča v vsej njegovi službi in vsi njegovi količki in vsi količki dvora, naj bodo iz brona. **20** Izraelovim otrokom pa boš zapovedal, da ti prinesejo čistega olja, iz stolčenih oliv, za svetlobo, da povzroči svetilki, da vedno gori. **21** V šotorskem svetišču skupnosti, zunaj zagrinjača, ki je pred pričevanjem, jo bodo Aron in njegovi sinovi urejali od večera do jutra pred Gospodom: to naj bo pravilo na veke njihovim rodovom v imenu Izraelovih otrok.

28 In k sebi si vzemi svojega brata Arona in njegove sinove z njim, izmed Izraelovih otrok, da mi bo lahko služil pri duhovniškem opravilu, celo Aron, Nadab in Abihu, Eleazar in Itamar, Aronovi sinovi. **2** In naredil boš sveta oblačila za svojega brata Arona, za slavo in za lepoto. **3** In govoril boš vsem, ki so modrega srca, katere sem napolnil z duhom modrosti, da bodo lahko naredili Aronove obleke, da ga posvetijo, da mi bo lahko služil pri duhovniškem opravilu. **4** In to so obleke, katere bodo naredili: naprsnik in efód in svečano oblačilo in izvezen plašč,

turban in pas: in naredili bodo sveta oblačila za tvojega brata Arona in njegove sinove, da mi bo lahko služil pri duhovniškem opravilu. **5** In vzel bodo zlato in modro in vijolično in škrlatno in tanko laneno platno. **6** In naredili bodo efód iz zlata, iz modre in vijolične, iz škrlatne in sukane tančice s spretno izdelavo. **7** Ta bo imel dva svoja obramna dela spojena pri dveh njegovih robovih; in tako bo to spojeno skupaj. **8** In nenavaden pas efóda, ki je na njem, bo iz istega, glede na njegovo delo; celo iz zlate, iz modre in vijolične in škrlatne in sukane tančice. **9** In vzel boš dva oniksova kamna in nanju vrezal imena Izraelovih otrok: **10** Šest izmed njihovih imen na en kamen in drugih šest imen preostalih na drug kamen, glede na njihovo rojstvo. **11** Z delom graverja v kamen, podobnemu gravuram pečata, boš dva kamna vgraviral z imeni Izraelovih otrok: naredil ju boš, da bosta postavljena in ležišči iz zlata. **12** In dva kamna boš položil na ramena efóda za kamna spomina Izraelovim otrokom: in Aron bo njihova imena nosil pred Gospodom na svojih dveh ramenih v spomin. **13** In naredil boš ležišči iz zlata; **14** in dve verižici iz čistega zlata na koncih; iz spletenega dela ju boš naredil in spleteni verižice pritrdiri k ležiščemu. **15** In naprsnik sodbe boš naredil s spretno izdelavo; glede na delo efóda ga boš naredil; iz zlata, iz modre in vijolične in iz škrlatne in iz sukane tančice ga boš naredil. **16** Ta naj bo štirioglat, prepognjen; pedenj naj bo njegova dolžina in prenjen naj bo njegova širina. **17** In na njem boš postavil postavitev kamnov, celo štiri vrste kamnov: prva vrsta naj bo sardi, topaz in granat: to naj bo prva vrsta. **18** In druga vrsta naj bo smaragd, safir in diamant. **19** In tretja vrsta hijacint, ahat in ametist. **20** In četrta vrsta beril in oniks in jaspis: vstavljeni naj bodo v zlato v njihovih obdanostih. **21** In kamni naj bodo z imeni Izraelovih otrok, dvanajst, glede na njihova imena, podobno gravuram pečata; vsak s svojim imenom naj bodo glede na dvanajst rodov. **22** In na krajeh naprsnika boš naredil verižici iz spletenega dela, iz čistega zlata. **23** In na naprsniku boš naredil dva obročka iz zlata in dva obročka boš vstavljal na dva konca naprsnika. **24** In dve spleteni verižici iz zlata boš vstavljal v dva obročka, ki sta na krajeh naprsnika. **25** In druga dva konca dveh spletenih verižic boš pritrdiril v dve ležišči in ju pripel na obramba dela efóda pred njim. **26** In naredil boš dva obročka iz zlata in ju položil na dva konca naprsnika v njegov rob, ki je na notranji strani efóda. **27** In naredil boš dva druga obročka iz zlata in ju položil na dve strani pod efód, proti njegovemu prednjemu [delu], nasproti drugemu njegovemu spolu, nad nenavadnim pasom efóda. **28** In naprsnik bodo z njegovimi obročki z modrim trakom privezali k obročkom efóda, da bo ta lahko nad nenavadnim pasom efóda in da naprsnik ne bo odvezan od efóda. **29** In Aron naj nosi imena Izraelovih otrok na naprsniku sodbe, na svojem srcu, ko gre v sveti kraj, v nenehen spomin pred Gospodom. **30** In na naprsnik sodbe boš položil urím in tumim; in ta dva bosta na Aronovem srcu, ko vstopa pred Gospoda: in Aron naj sodbo Izraelovih otrok nenehno nosi na svojem srcu pred Gospodom. **31** In naredil boš svečano oblačilo efóda, celotno iz modrega. **32** In na vrhu tega naj bo luknja v njegovi sredi: naj ima vezenje iz spletenega dela naokoli njegove luknje, kakor če bi bila luknja brezrokavne verižne srajce, da ta ne bo raztrgana. **33** In spodaj, na njegovem obšivu, boš naredil granatna jabolka iz modre in vijolične in iz škrlatne, naokoli njegovega obšiva; in zvončke iz zlata naokoli med njimi: **34** zlat zvonček in granatno jabolko, zlat zvonček in granatno jabolko, na obšivu naokoli svečanega oblačila. **35** In to naj bo na Aronu, da služi: in njegov zvok bo slišati, ko vstopa v sveti kraj pred Gospoda in ko prihaja ven, da ne umre. **36** In naredil boš tablico iz čistega zlata in nanjo vgraviral SVETO Gospodu, podobno gravuram pečata. **37** In položil jo boš na moder trak, da bo lahko na turbanu; ta bo na sprednjem delu

turbana. **38** In ta bo na Aronovem čelu, da bo Aron lahko nosil krivičnost svetih stvari, katere bodo Izraelovi otroci posvečevali v vseh svojih svetih dariilih; in ta naj bo vedno na njegovem čelu, da bodo lahko sprejeti pred Gospodom. **39** In izvezel boš plašč iz tankega lanenega platna in naredil boš turban iz tankega lanenega platna in naredil boš pas iz vezenine. **40** In za Aronove sinove boš naredil plašče in zanje boš naredil pasove in klobučke boš naredil zanje, za slavo in za lepoto. **41** In položil jih boš na svojega brata Arona in njegove sinove z njim: in mazil jih boš in jih posvetil in jih naredil svete, da mi bodo lahko služili pri duhovniškem opravilu. **42** In naredil jim boš kratke platnene hlače, da pokrijejo svojo nogoto; segale bodo od ledij celo do stegna: **43** in bodo na Aronu in na njegovih sinovih, ko pridejo v šotorsko svetišče skupnosti ali ko pridejo bližu k oltarju, da služijo na svetem kraju; da ne nosijo krivičnosti in ne umrejo: to naj bo za vedno pravilo njemu in njegovemu semenu za njim.

29 In to je stvar, ki jim jo boš storil, da jih posvetiš, da mi služijo pri duhovniškem opravilu: vzemi enega mladega bikca in dva ovna brez pomanjkljivosti **2** in nekvašen kruh in nekvašene kolače, umešane z oljem in nekvašene vafle pomazane z oljem; iz pšenične moke jih boš naredil. **3** In položil jih boš v eno košaro in prinesel v košari, z bikcem in dvema ovnoma. **4** In Arona in njegove sinove boš privedel k vratom šotorskega svetišča skupnosti in jih umil z vodo. **5** In vzel boš obleke in na Arona nadel plašč in svečano oblačilo efoda in efód in naprsnik in ga opasal z nenavadnim pasom efóda: **6** in na njegovo glavo boš položil turban in na turban boš položil sveto krono. **7** Potem boš vzel mazilno olje in ga izlil na njegovo glavo ter ga mazil. **8** In privedel boš njegove sinove in nanje nadel plašče. **9** In opasal jih boš z pasovi, Arona in njegove sinove in nanje položil klobučke: in duhovniško opravilo bo njihovo za prestano pravilo: in posvetil boš Arona in njegove sinove. **10** In bikcu boš povzročil, da bo priveden pred šotorsko svetišče skupnosti: in Aron in njegovi sinovi bodo svoje roke položili bikcu na glavo. **11** In bikca boš zakljal pred Gospodom, pri vratih šotorskega svetišča skupnosti. **12** In vzel boš kri bikca in jo s svojim prstom pomazal na oltarne rogove in vso kri izlji poleg vznova oltarja. **13** In vzel boš vso tolščo, ki pokriva drobovje in opno, ki je nad jetri in dve ledvici in tolščo, ki je na njih in jih sežgi na oltarju. **14** Toda meso bikca in njegovo kožo in njegov iztrebek boš zunaj tabora sežgal z ognjem: to je daritev za greh. **15** Vzel boš tudi enega ovna; in Aron in njegovi sinovi bodo svoje roke položili na ovnovo glavo. **16** In zakljal boš ovna in vzel boš njegovo kri in jo poškropili naokoli nad oltarjem. **17** In ovna boš nasekal na koščke in opral njegovo drobovje in njegove noge in jih položil k njegovim koščkom in k njegovi glavi. **18** In vsega ovna boš sežgal na oltarju: to je žgalna daritev Gospodu: to je prijeten vonj, ognjena daritev Gospodu. **19** In vzel boš drugega ovna; in Aron in njegovi sinovi bodo svoje roke položili na ovnovo glavo. **20** Potem boš ovna zakljal in vzel od njegove krvi in jo položil na konico Aronovega desnega ušesa in na konico desnega ušesa njegovih sinov in na palec njihove desne roke in na velik prst njihovega desnega stopala in kri poškropili naokoli po oltarju. **21** In vzel boš od krvi, ki je na oltarju in od mazilnega olja ter ga poškropil na Arona in na njegove obleke in na njegove sinove in na obleke njegovih sinov z njim: in posvečen bo on in njegove obleke in njegovi sinovi in z njim obleke njegovih sinov. **22** Od ovna boš vzel tudi tolščo in tolsti rep in tolščo, ki pokriva drobovje in opno nad jetri in dve ledvici in tolščo, ki je na njiju in desno pleče; kajti to je oven posvetitve: **23** in en hleb kruha in en kolač oljnatega kruha in en vafelj iz košare nekvašenega kruha, ki je pred Gospodom: **24** in vse boš položil v Aronove

roke in v roke njegovih sinov; in majal jih boš za majalno daritev pred Gospodom. **25** In sprejel jih boš iz njihovih rok in jih sežgal na oltarju za žgalno daritev, v prijeten vonj pred Gospodom: to je ognjena daritev Gospodu. **26** In vzel boš prsi ovna Aronove posvetitve in to majal za majalno daritev pred Gospodom: in to bo tvoj delež. **27** In prsi majalne daritve in pleče vzdigovalne daritve, ki je majano in ki je vzdignjeno, boš naredil sveto, od ovna posvetitve, celo od tega kar je za Arona in od tega kar je za njegove sinove: **28** in to bo Aronovo in njegovih sinov od Izraelovih otrok po pravilu na veke: kajti to je vzdigovalna daritev: in to bo vzdigovalna daritev od Izraelovih otrok, od žrtvovanja njihovih mirovnih daritev, celo njihova vzdigovalna daritev Gospodu. **29** In Aronova sveta oblačila bodo za njim [od] njegovih sinov, da bodo maziljeni v njih in da bodo posvečeni v njih. **30** In da jih bo ta sin, ki je namesto njega duhovnik, oblačil sedem dni, ko prihaja v šotorsko svetišče skupnosti, da služi na svetem kraju. **31** In vzel boš ovna posvetitve in na svetem kraju zavrel njegovo meso.

32 In Aron in njegovi sinovi bodo jedli meso ovna in kruh, ki je v košari pri vratih šotorskega svetišča skupnosti. **33** In jedli bodo te stvari, s katerimi je narejena sprava, da jih posvetijo in naredijo svete: toda tujec ne bo jedel od tega, ker so svete. **34** In če bi karkoli, od mesa posvetitve ali od kruha, preostalo do jutra, potem boš preostanek sežgal z ognjem: to ne bo pojedeno, kajti to je sveto. **35** In tako boš storil Aronu in njegovim sinovim, glede na vse stvari, ki sem ti jih zapovedal: sedem dni jih boš posvečeval. **36** In vsak dan boš daroval bikca za spravo za daritev za greh: in očistil boš oltar, ko si zanj opravil spravo in mazil ga boš, da ga narediš svetega. **37** Sedem dni boš delal spravo za oltar in ga naredil svetega; in to bo oltar najsvetejšega: karkoli se dotakne oltarja, bo sveto. **38** Torej to je to, kar boš daroval na oltarju: dve enoletni jagnjeti, nenehno dan za dnem. **39** Eno jagnje boš daroval zjutraj, drugo jagnje pa boš daroval zvečer: **40** in z enim jagnjetom desetinko moke, pomešane s četrtinko vrča iz stolčenega olja; in četrtinko vrča vina za pitno daritev. **41** Drugo jagnje pa boš daroval zvečer in temu boš storil glede na juntrano jedilno daritev in glede na to pitno daritev, za prijeten vonj, ognjena daritev Gospodu. **42** To bo skozi vaše rodove nenehna žgalna daritev pri vratih šotorskega svetišča skupnosti, pred Gospodom: kjer vas bom srečal, da ti tam spregovorim. **43** In tam se bom srečal z Izraelovimi otroci in šotorsko svetišče bo posvečeno z mojo slavo. **44** In jaz bom šotorsko svetišče skupnosti in oltar posvetil; in jaz bom naredil svete tako Arona, kakor njegove sinove, da mi služijo pri duhovniškem opravilu. **45** In jaz bom prebival med Izraelovi otroci in bom njihov Bog. **46** In spoznali bodo, da jaz sem Gospod, njihov Bog, ki jih je privedel iz egiptovske dežele, da lahko prebivam med njimi: jaz sem Gospod, njihov Bog.

30 In naredil boš oltar, da na njem zažgeš kadilo: iz akacijevega lesa ga boš naredil. **2** Komolec bo njegova dolžina in komolec njegova širina; ta bo štiroglat: in dva komolca bo njegova širina: njegovi rogovji naj bodo iz istega. **3** In prevlekel ga boš s čistim zlatom, njegov vrh in njegove strani naokoli in njegove rogove; in naokoli mu boš naredil krono iz zlata. **4** In k njemu boš naredil dva zlata obroča pod njegovo krono, pri njegovih dveh vogalih, na njegovih dveh straneh boš to naredil; in to bosta prostora za drogova, da ga z njima prenašajo. **5** In naredil boš drogova iz akacijevega lesa in ju prevlekel z zlatom. **6** In položil ga boš pred zagrinjalo, ki je pri nosilki pričevanja, pred sedež milosti, ki je nad pričevanjem, kjer se bom srečeval s teboj. **7** In Aron bo na njem vsako jutro zažgal dišeče kadilo: ko pripravlja svetilke, bo na njem zažgal kadilo. **8** In ko Aron zvečer prizge svetilke, bo na njem zažgal kadilo, neprestano kadilo pred Gospodom skozi vaše rodove. **9** Na njem ne boste darovali nobenega tujega kadila,

niti žgalne žrtve, niti jedilne daritve; niti nanj ne boste izlili pitne daritve. **10** In Aron bo enkrat letno opravil spravo na njegovih rogovih, s krvjo spravnih daritev za greh: enkrat letno bo na njem opravil spravo skozi vaše rodove: to je najsvetješje Gospodu.“ **11** In Gospod je spregovoril Mojzesu, rekoč: **12** „Ko jemlješ vsoto Izraelovih otrok, po njihovem številu, potem bodo dali, vsak človek, odkupnino za svojo dušo Gospodu, ko jih preštěvaš; da med njimi ne bo nobene nadloge, ko jih ti preštěvaš. **13** To bodo dali, vsak, ki hodi med tistimi, ki so prešteti, polovico šekla po svetiščem šeklu: (Šekel je dvajset ger) polovica šekla bo dar Gospodu. **14** Vsak, ki hodi med tistimi, ki so prešteti, od dvajset let starih navzgor, bo dal dar Gospodu. **15** Bogati ne bodo dali več in revni ne bodo dali manj kot polovico šekla, ko dajo dar Gospodu, da opravijo spravo za svoje duše.“ **16** In vzel boš spravni denar Izraelovih otrok in ga določil za službo šotorskega svetišča skupnosti; da bo to lahko spomin Izraelovim otrokom pred Gospodom, da opravijo spravo za vaše duše.“ **17** In Gospod je spregovoril Mojzesu, rekoč: **18** „Naredil boš tudi favor iz brona in njegovo vznožje prav tako iz brona, da se s tem umivajo: in to boš položil med šotorsko svetišče skupnosti in oltar in vanj boš dal vodo. **19** Kajti Aron in njegovi sinovi bodo tam umivali svoje roke in svoja stopala: **20** ko gredo v šotorsko svetišče skupnosti, se bodo umili z vodo, da ne umrejo; ali ko pridejo bližu k olтарju, da služijo, da sežgejo ognjeno daritev Gospodu: **21** tako bodo umivali svoje roke in svoja stopala, da ne umrejo: in to bo zanje pravilo na veke, celo njemu in njegovemu semenu skozi njihove rodove.“ **22** Poleg tega je Gospod spregovoril Mojzesu, rekoč: **23** „K sebi vzemi tudi glavne dišave, od čiste mire petsto šeklov in od prijetnega cimeta polovico toliko, celo dvesto petdeset šeklov in od sladkega kolmeža dvesto petdeset šeklov **24** in od kasije petsto šeklov, po svetiščem šeklu in od olivnegra olja vrč: **25** in naredil boš olje svetega mazila, mazilo zmešano po lekarnarski umetnosti: to bo sveto mazilno olje. **26** In s tem boš mazilil šotorsko svetišče skupnosti in nosilko pričevanja **27** in mizo in vse njene posode in svečnik in njegove posode in kadiilni oltar **28** in oltar žgalne daritve z vsemi njegovimi posodami in lavor in njegovo vznožje. **29** In naredil jih boš svete, da bodo lahko najsvetješje: karkoli se jih dotakne, bo sveto. **30** In mazilil boš Arona in njegove sinove in jih posvetil, da mi lahko služijo pri duhovniškem opravilu. **31** Izraelovim otrokom boš govoril, rekoč: „To mi bo sveto mazilno olje skozi vaše rodove.“ **32** Na človeško meso naj ne bo izlito, niti ne boste naredili kateregakoli drugega po njegovi sestavi podobnega temu: to je sveto in to vam bo sveto. **33** Kdorkoli zmeša karkoli podobnega temu, ali kdorkoli karkoli od tega položi na tujca, bo celo iztrebljen izmed svojega ljudstva.“ **34** In Gospod je rekel Mojzesu: „K sebi vzemi prijetne dišave, dišečo smolo in kadiilno školjko in galban; te prijetne dišave s čistim kadilom: od vsakega bo tam podobna teža: **35** in naredil boš dišavo, dišečino po lekarnarski umetnosti, umešano skupaj, čisto in sveto: **36** in nekaj od tega boš zelo drobno stolkel in to položil pred pričevanje v šotorskem svetišču skupnosti, kjer se bom srečeval s teboj: to ti bo najsvetješje. **37** In glede na dišavo, katero boš naredil, si jo sebi ne boste delali glede na njeno sestavo: ta ti bo sveta za Gospoda. **38** Kdorkoli bo naredil podobno temu, da jo voha, bo celo iztrebljen izmed svojega ljudstva.“

31 In Gospod je spregovoril Mojzesu, rekoč: **2** „Poglej, po imenu sem poklical Bečaléla, Urijájevega sina, Hurovega sina, iz Judovega rodu: **3** in napolnil sem ga z Božjim duhom, z modrostjo in z razumnostjo in z znanjem in z vsemi načini izdelave, **4** da snuje spretna dela, da dela z zlatom in s srebrom in z bronom **5** in v rezjanju kamnov, da se jih vdela in v rezbarjenjem lesa, da dela z vsemi vrstami izdelave. **6** In jaz, glej, sem dal z njim

Oholiába, Ahisamáhovega sina, iz Danovega rodu: in v srca vseh tistih, ki so modrega srca, sem položil modrost, da bodo lahko naredili vse to, kar sem ti zapovedal: **7** šotorsko svetišče skupnosti in nosilko pričevanja in sedež milosti, ki je na njem in vso opremo šotorskega svetišča **8** in mizo in njeno opremo in čisti svečnik z vso njegovo opremo in kadiilni oltar **9** in oltar žgalne daritve z vso njegovo opremo in lavor in njegovo vznožje **10** in službene obleke in sveta oblačila za duhovnika Arona in oblačila njegovih sinov, za služenje pri duhovniškem opravilu. **11** In mazilno olje in dišeče kadilo za sveti kraj: storili bodo glede na vse to, kar sem ti zapovedal.“ **12** In Gospod je spregovoril Mojzesu, rekoč: **13** „Govori tudi Izraelovim otrokom, rekoč: „Resnično, ohranjali boste moje sábate: kajti to je znamenje med menoj in vami skozi vaše rodove; da boste vi lahko vedeli, da jaz sem Gospod, ki vas delam svete. **14** Zato boste ohranjali sábat: kajti ta vam je sveta: vsak kdor jo omadežuje, ta bo zagotovo usmrčen: kajti kdorkoli v njej dela kakršnokoli delo, ta duša bo iztrebljena izmed svojega ljudstva. **15** Šest dni naj se opravljaj delo; toda na sedmi je sábatni počitek, sveto Gospodu; kdorkoli na sábatni dan počne kakršno koli delo, bo zagotovo usmrčen. **16** Zatorej bodo Izraelovi otroci ohranjali sábat, da sábat obeležujejo skozi njihove rodove za neprestano zavezoo. **17** To je znamenje med menoj in Izraelovi otroci na veke: kajti v šestih dneh je Gospod naredil nebo in zemljo in na sedmi dan je počival in bil osvežen.“ **18** In Mojzes je dal, ko je z njim končal posvetovanje na gori Sinaj, dve plošči pričevanja, kamnitni plošči, popisani z Božjim prstom.

32 In ko je ljudstvo videlo, da je Mojes odlašal priti dol z gore, se je ljudstvo skupaj zbral k Aronu ter mu reklo: „Vstaní, naredi nam bogove, ki bodo šli pred nami; kajti glede tega Mojzes, človeka, ki nas je pivedel iz egiptovske dežele, ne vemo kaj je nastalo iz njega.“ **2** In Aron jim je rekel: „Izdrite zlate uhane, ki so v ušesih vaših žena, vaših sinov in vaših hčera in jih prinesite k meni.“ **3** In vse ljudstvo je izdrlo zlate uhane, ki so bili v njihovih ušesih in jih prineslo k Aronu. **4** In prejel jih je pri njihovi roki in to oblikoval z rezbarskim orodjem, potem ko je naredil ulito tele; in rekli so: „To so tvoji bogovi, ki so te pivedli iz egiptovske dežele.“ **5** In ko je Aron to videl, je pred njim zgradil oltar; in Aron je naredil razglas ter rekel: „Jutri je praznovanje Gospodu.“ **6** In vstali so zgodaj zjutraj in darovali žgalne daritve in prinesli mirovne daritve; in ljudstvo se je usedlo, da jé in da pije in vstalo, da se zabava. **7** In Gospod je rekel Mojzesu: „Pojd, spravi se dol; kajti tvoje ljudstvo, ki si ga pivedel iz egiptovske dežele, se je izpridilo. **8** Hitro se se obrnili stran iz poti, ki sem jim jo zapovedal: naredili so si ulito tele in ga oboževali in mu žrtvovali ter rekli: „To so tvoji bogovi, oh Izrael, ki so te pivedeli iz egiptovske dežele.“ **9** In Gospod je rekel Mojzesu: „Videl sem to ljudstvo in glej, to je trdovratno ljudstvo: **10** zdaj me torej pusti samega, da se moj bes razvname zoper njih in da jih lahko použijem: iz tebe pa bom naredil velik narod.“ **11** In Mojzes je rotil Gospoda, svojega Boga, ter rekel: „Gospod, zakaj se tvoj bes razvnema zoper tvoje ljudstvo, katerega si pivedel iz egiptovske dežele z veliko močjo in z mogočno roko? **12** Zakaj bi Egipčani govorili in rekli: „Zaradi vragolje jih je pivedel ven, da jih ubije na gorah in da jih použije iz obličja zemelje?“ Obrni svoj kruti bes in se pokesaj glede tega zlega zoper svoje ljudstvo. **13** Spomni se Abrahama, Izaka in Izraela, svojih služabnikov, katerim si prisegel pri samem sebi in jim rekel: „Vaše seme bom pomnožil kakor zvezd neba in vso to deželo, o kateri sem govoril, bom dal tvojemu semenu in podedovali jo bodo na veke.“ **14** In Gospod se je pokesal glede zla, ki ga je mislili storiti svojemu ljudstvu. **15** In Mojzes se je obrnil in odšel dol z gore in v njegovi roki sta bili dve plošči

pričevanja: plošči sta bili popisani na obeh njunih straneh; na eni strani in na drugi sta bili popisani. **16** In plošči sta bili Božje delo in pisanje je bilo pisanje od Boga, vgravirano na plošči. **17** In ko je Józue slišal hrup ljudstva, medtem ko so kričali, je rekel Mojzesu: „Tam, v taboru, je vojni hrup.“ **18** In ta je rekel: „To ni glas tistih, ki vpijejo zaradi zmage, niti to ni glas tistih, ki vpijejo, ker so bili premagani: temveč slišim hrup tistih, ki pojejo.“ **19** In pripetilo se je, takoj ko je prišel blizu tabora, da je zagledal tele in ples: in Mojzesova jeza se je vnela in vrgel je tabli iz svojih rok in ju zlomil pod goro. **20** In vzel je tele, ki so ga naredili in ga sežgal v ognju in ga zmlel v prah in ga posul nad vodo v Izraelove otroke primorala, da so pili od tega. **21** In Mojzes je Aronu rekel: „Kaj ti je storilo to ljudstvo, da si nadnje privedel tako velik greh?“ **22** In Aron je rekel: „Ne dopusti, da se razvname jeza mojega gospoda: ti poznaš ljudstvo, da so zavedni v vragoljtu. **23** Kajti rekli so mi: „Naredi nam bogove, ki bodo šli pred nami: kajti glede tega Mojresa, človeka, ki nas je privedel iz egiptovske dežele, ne vemo kaj je nastalo iz njega.“ **24** In rekel sem jem: „Kdorkoli ima kakršnokoli zlato, naj ga izdere. Tako so ga dali meni: potem sem ga vrgel v ogenj in izšlo je to tele.“ **25** In ko je Mojzes videl, da je bilo ljudstvo nago: (kajti Aron jih je storil nage v njihovo sramoto med njihovimi sovražniki) **26** potem je Mojzes stal v velikih vratih tabora in rekel: „Kdo je na Gospodovi strani? Naj pride k meni.“ In k njemu so se zbrali vsi Levijevi sinovi. **27** In rekel jem je: „Tako govorji Gospod, Izraelov Bog: „Vsak mož naj svoj meč pripaše k svoji strani in gre noter in ven, od velikih vrat do velikih vrat, skozi tabor in naj vsak človek ubije svojega brata in vsak človek svojega družabnika in vsak človek svojega bližnjega.“ **28** In Levijevi otroci so storili glede na Mojzesovo besedo; in tam je ta dan izmed ljudstva padlo okoli tri tisoč mož. **29** Kajti Mojzes je rekel: „Posvetite se danes Gospodu, celo vsak mož za svojega sina in za svojega brata; da lahko ta dan nad vas podeli blagoslov.“ **30** In pripetilo se je dan za tem, da je Mojzes rekel ljudstvu: „Zagrešili ste velik greh: in sedaj bom šel gor h Gospodu; morda bom storil spravo za vaš greh.“ **31** In Mojzes se je vrnil h Gospodu ter rekel: „Oh, to ljudstvo je zagrešilo velik greh in si naredilo bogove iz zlata. **32** Vendar sedaj, če hočeš odpustiti njihov greh; — in če ne, me izbriši, prosim te, iz svoje knjige, ki si jo napisal.“ **33** In Gospod je rekel Mojzesu: „Kdorkoli je grešil zoper mene, tistega bom izbrisal iz svoje knjige. **34** Zato sedaj pojdi, vodi ljudstvo na kraj, o katerem sem ti govoril: glej, moj angel bo šel pred teboj: kljub temu bom na dan, ko obiščem, obiskal njihov greh na njih.“ **35** In Gospod je trpinčil ljudstvo, ker so naredili tele, ki ga je naredil Aron.

33 In Gospod je rekel Mojzesu: „Odpravi se in pojdi od takaj gor, ti in ljudstvo, ki si ga privedel iz egiptovske dežele, v deželo, ki sem jo prisegel Abrahamu, Izaku in Jakobu, rekoč: „Tvojemu semenu jo bom dal:“ **2** jaz pa bom pred teboj poslal angela; in jaz bom napodil Kánaanca, Amoréjca in Hetejca in Perizéjca, Hivéjca in Jebusejca: **3** v deželo, kjer tečeta mleko in med: kajti jaz ne bom šel gor v tvoji sredi: kajti trdovratno ljudstvo si: da te na poti ne použijem.“ **4** In ko je ljudstvo slišalo te zle vesti, je žalovalo: in noben človek si nase ni nadel svojih ornamentov. **5** Kajti Gospod je rekel Mojzesu: „Reci Izraelovim otrokom: „Vi ste trdovratno ljudstvo: v trenutku bom prišel v tvojo sredo in te použil: zato sedaj iz sebe odloži svoje ornamente, da lahko vem, kaj ti storiti.“ **6** In Izraelovi otroci so se pri gori Horeb ogolili svojih ornamentov. **7** In Mojzes je vzel šotorsko svetišče in ga postavil zunaj tabora, daleč od tabora ter ga imenoval Šotorsko svetišče skupnosti. In pripetilo se je, da kdorkoli je iskal Gospoda, je odšel k šotorskemu svetišču skupnosti, ki je bil zunaj tabora. **8** In pripetilo se je, ko je Mojzes šel ven v šotorsko svetišče, da je vse ljudstvo

vstalo in vsak človek je stal pri vratih svojega šotorja in gledal za Mojzesom, dokler ni odšel v šotorsko svetišče. **9** In pripetilo se je, ko je Mojzes vstopil v šotorsko svetišče, [da] se je spustil oblačen steber in stal pri vratih Šotorskega svetišča in Gospod je govoril z Mojzesom. **10** In vse ljudstvo je видело oblačen steber stati pri vratih šotorskega svetišča: in vse ljudstvo je vstalo in oboževalo, vsak človek pri vratih svojega šotorja. **11** In Gospod je govoril Mojzes iz obraza v obraz, kakor človek govorji svojemu prijatelju. In ponovno se je napotil v tabor: toda njegov služabnik, Nunov sin Józue, mladenič, ni odšel iz šotorskega svetišča. **12** In Mojzes je rekel Gospodu: „Glej, praviš mi: „Privedi to ljudstvo gor, pa mi nisi dal spoznati koga hočeš poslati z menoj. Vendar si rekel: „Poznam te po imenu in tudi milost si našel v mojih očeh.“ **13** Zdaj te, prosim te, če sem našel milost v tvojih očeh, pokaži mi torej svojo pot, da te lahko spoznam, da lahko najdem milost v tvojih očeh: in preudari, da je ta narod twoje ljudstvo.“ **14** In on je rekel: „Moja prisotnost bo šla s teboj in jaz ti bom dal počitek.“ **15** In on je rekel mu je: „Če tvoja prisotnost ne gre z menoj, nas ne odvedi tja gor. **16** Kajti v čem bo to znano tukaj, da smo jaz in tvoje ljudstvo našli milost v tvojih očeh? Ali ni to v tem, da hodiš z nami? Tako bomo ločeni, jaz in tvoje ljudstvo, od vseh ljudstev, ki so na obličju zemlje.“ **17** In Gospod je rekel Mojzesu: „Storil bom tudi to stvar, ki si jo govoril: kajti našel si milost v mojih očeh in jaz te poznam po imenu.“ **18** In rekel je: „Rotim te, pokaži mi svojo slavo.“ **19** In on je rekel: „Vsej svoji dobroti bom storil iti pred teboj in razglasil bom Gospodovo ime pred teboj: in milostljiv bom komur hočem biti milostljiv in usmiljenje bom pokazal na tistem, na komer hočem pokazati usmiljenje.“ **20** In rekel je: „Ti ne moreš videti mojega obličja: kajti noben človek me ne bo videl in živel.“ **21** In Gospod je rekel: „Glej, tukaj je prostor pri meni, ti pa boš stopil na skalo: **22** in zgodilo se bo, medtem ko gre moja slava mimo, da te bom postavil v skalno pečino in s svojo roko te bom pokril, medtem ko grem mimo: **23** in odstranil bom svojo roko in videl boš moje zadnje dele: toda moje obliče ne bo videno.“

34 In Gospod je rekel Mojzesu: „Izsekaš si dve kamnitni plošči, podobni prvima: in na ti plošči bom napisal besede, ki so bile na prvih ploščah, ki si ju razbil. **2** In zjutraj bodi pripravljen in zjutraj pridi gor na goro Sinaj in se mi pokaži tam, na vrhu gore. **3** In noben človek ne bo prišel gor s teboj, niti naj noben človek ne bo viden po vsej gori; naj se niti tropi niti črede ne hranijo pred to goro.“ **4** In izklesal je dve kamnitni plošči, podobni prvima dvema: in Mojzes je vstal zgodaj zjutraj in odšel na goro Sinaj, kakor mu je zapovedal Gospod in v svojo roko vzel dve kamnitni plošči. **5** In Gospod se je spustil v oblak in tam stal z njim in razglasil Gospodovo ime. **6** In Gospod je šel mimo, pred njim in razglasil: „Gospod, Gospod Bog, usmiljen in milostljiv, potrpežljiv in obilen v dobroti in resnici, **7** ki ohranja usmiljenje za tisoče, ki odpušča krivičnost in prestopek ter greh in nikakor ne bo očistil krivega; ki obiskuje krivičnost očetov na otrocih in na otrok otrocih, do tretjega in četrtega rodu.“ **8** In Mojzes se je podviral in svojo glavo sklonil proti zemlji ter oboževal. **9** In rekel je: „Če sem torej našel milost v tvojih očeh, oh Gospod, naj moj Gospod, prosim te, hodi med nami: kajti to je trdovratno ljudstvo; in odpusti našo krivičnost in naš greh in nas vzemi za svojo dediščino.“ **10** In on je rekel: „Glej, sklepam zavezo: pred vsem tvojim ljudstvom bom delal čuda, kakršna še niso bila storjena po vsej zemlji, niti v nobenem narodu: in vse ljudstvo, med katerim si, bo video Gospodovo delo: kajti to je strašna stvar, ki jo bom storil s teboj. **11** Obeležuj to, kar sem ti danes zapovedal: glej, pred teboj napodim Amoréjca in Kánaanca in Hetejca in Perizéjca in Hivéjca in Jebusejca. **12** Pazi nase, da ne bi sklenil zaveze s prebivalci dežele, v katero greš, da

ti ne bi bili za zanko v tvoji sredi: **13** temveč boste uničili njihove oltarje, zlomili njihove podobe in posekali njihove ašere: **14** kajti ne boš oboževal nobenega drugega boga: kajti Gospod, čigar ime je Ljubosumnji, je ljubosumen Bog: **15** da ne bi sklenil zaveze s prebivalci dežele in bi se odšel vlačugat z njihovimi bogovi in bi delal žrtvovanje njihovim bogovom in bi te nekdo povabil in ti bi jedel od njegovega žrtvovanja; **16** in ti bi jemal od njihovih hčera za svoje sinove in bi se njihove hčere šle vlačugat za njihovimi bogovi in bi se tvoji sinovi odšli vlačugat za njihovimi bogovi. **17** Sebi ne boš izdeloval nobenih ulitih bogov. **18** Obeleževal boš praznik nekvašenega kruha. Sedem dni boš jedel nekvašeni kruh, kot sem ti zapovedal, v času meseca abibū si prišel iz Egipta. **19** Vse, kar odpre maternico, je moje; in vsak prvenec med twojo živino, bodisi vol ali ovca, ki je samec. **20** Toda prvenca od osla boš odkupil z jagnjetom, če pa ga ne odkupiš, potem mu boš zlomil njegov tilnik. Odkupil boš vse prvorojeno izmed svojih sinov. In nihče se ne bo prazen prikazal pred menoij. **21** Šest dni boš delal, toda na sedmi dan boš počival: v času oranja in v času žetve boš počival. **22** In obeleževal boš praznovanje tednov, od prvih sadov pšenične žetve in praznovanja spravljanja ob koncu leta. **23** Trikrat na leto se bodo vsi vaši moški otroci prikazali pred Gospodom Bogom, Izraelovim Bogom. **24** Kajti jaz bom pred teboj pregnal narode in razširil twoje meje: niti si noben človek ne bo želel twoje dežele, kadar boš vel gor trikrat v letu, da se prikažeš pred Gospodom, svojim Bogom. **25** Krv moje žrtve ne boš daroval s kvasom; niti ne bo žrtev praznika pashe puščena do jutra. **26** Prve od prvih sadov twoje dežele boš prinesel v hišo Gospoda, svojega Boga. Kozička ne boš vrel v mleku njegove matere.“ **27** In Gospod je rekel Mojzesu: „Zapiši te besede: kajti po pomenu teh besed sem sklenil zavezo s teboj in z Izraelom.“ **28** In tam je bil z Gospodom štrideset dni in štrideset noči; niti ni jedel kruha, niti pil vode. In na tabli je zapisal besede te zaveze, deset zapovedi. **29** In pripetilo se je, ko je Mojzes prišel dol z gore Sinaj, z dvema ploščama pričevanja v Mojzesovi roki, ko je prišel dol z gore, da Mojzes ni vedel, da je koža njegovega obraza sijala, medtem ko je govoril z njim. **30** In ko so Aron in vsi Izraelovi otroci zagledali Mojzesova, glej, koža njegovega obraza je sijala; in bali so se priti bliže k njemu. **31** In Mojzes jim je zaklicil; in Aron in vsi vladarji skupnosti so se vrnili k njemu: in Mojzes je govoril z njimi. **32** In potem so vsi Izraelovi otroci prišli bliže: in v zapoved jim je dal vse, kar je Gospod govoril z njim na gori Sinaj. **33** In ko je Mojzes prenehal govoriti z njimi, je na svoj obraz namestil zagrinjalno. **34** Toda ko je Mojzes vstopil pred Gospoda, da govorí z njim, je odstranil zagrinjalno, dokler ni prišel ven. In prišel je ven in govoril Izraelovim otrokom to, kar mu je bilo zapovedano. **35** In Izraelovi otroci so videli Mojzesov obraz, da je Mojzesova koža sijala: in Mojzes si je na svoj obraz ponovno namestil zagrinjalno, dokler ni vstopil, da govorí z njim.

35 In Mojzes je zbral skupaj vso skupnost Izraelovih otrok ter jim rekel: „To so besede, ki jih je Gospod zapovedal, da jih boste vi delali. **2** Šest dni naj bo delo opravljano, toda na sedmi dan naj vam bo sveti dan, sábatni počitek Gospodu: kdorkoli v njem dela delo, bo usmrčen. **3** Vsepovsod po svojih prebivališčih na sábatni dan ne boste prizigali nobenega ognja.“ **4** In Mojzes je spregovoril vsej skupnosti Izraelovih otrok, rekoč: „To je stvar, ki jo je zapovedal Gospod, rekoč: **5** Vzemite izmed vas daritev Gospodu: kdorkoli je voljnega srca, naj jo prinese, daritev Gospodu: zlato in srebro in bron **6** in modro in vijolično in škrlatno in tanko laneno platno in kozjo dlako **7** in rdeča barvane ovnove kože in kože jazbecev in akacijev les **8** in olje za svetlobo in dišave za mazilno olje in za dišeče kadilo **9** in oniksove kamne

in kamne, da se pripravijo za efód in za naprsnik. **10** In vsak [človek] modrega srca izmed vas, bo prišel in storil vse, kar je Gospod zapovedal: **11** šotorsko svetišče, njegov šotor in njegovo pokrivalo, njegove zaponke in njegove deske, njegove zapahe, njegove stebre in njegove podstavke, **12** nosilko in njena drogova s sedežem milosti in zagrinjalo pokrivala, **13** mizo in njena drogova in vse njene posode in hlebe navzočnosti, **14** tudi svečnik za svetlubo in njegovo opremo in njegove svetlike z oljem za svetlubo **15** in kadilni oltar in njegova drogova in mazilno olje in dišeče kadilo in tanko preprogo za vrata pri šotorskem vhodu šotorskega svetišča, **16** oltar žgalne daritve z njegovo bronasto rešetko, njegova drogova in vse njegove posode in lavor in njegovo vnožje, **17** tanke preproge dvora, njegove stebre in njihove podstavke in tanko preprogo za vrata dvora, **18** količke šotorskega svetišča in količke dvora in njihove vrvice, **19** službene obleke, da opravljajo službo na svetem kraju, sveta oblačila za duhovnika Arona in oblačila njegovih sinov, za služenje pri duhovniškem opravilu.“ **20** In vsa skupnost Izraelovih otrok je odšla od Mojzesove prisotnosti. **21** In prišli so, vsakdo čigar srce ga je razvanelo in vsakdo čigar ga je njegov duh storil voljnega in prinesli so Gospodovo daritev h gradnji šotorskega svetišča skupnosti in za vso njegovo službo in za sveta oblačila. **22** In prišli so, tako moški kakor ženske, tako veliko kot jih je bilo voljnega srca in prinesli zapestnice in uhane in prstane in ogrlice, vse dragocenosti iz zlata: in vsak človek, ki je daroval, je daroval daritev zlata Gospodu. **23** In vsak človek, pri katerem je bilo najdeno modro in vijolično in škrlatno in tanko laneno platno in kozjo dlako in rdeča koža ovnove in kože jazbecev, jih je prinesel. **24** Vsakdo, ki je daroval daritev srebra in brona, je prinesel Gospodovo daritev: in vsak človek, pri komer se je našel akacijev les za katerokoli delo službe, ga je prinesel. **25** In vse ženske, ki so bile modrega srca, so predle s svojimi rokami in prinesle to, kar so napredle, tako iz modrega in iz vijoličnega in iz škrlatna in iz tankega lanenega platna. **26** In vse ženske, katere je srce razvanelo v modrosti, so predle kožo dlako. **27** In vladarji so prinesli oniksove kamne in kamne, da se pripravijo za efód in za naprsnik; **28** in dišavo in olje za svetlubo in za mazilno olje in za dišeče kadilo. **29** Izraelovi otroci so prinesli voljno daritev Gospodu, vsak moški in ženska, katerega srce jih je storilo voljne, da prinesejo za vse vrste dela, ki ga je Gospod zapovedal, da bo storjeno po Mojzesovi roki. **30** In Mojzes je Izraelovim otrokom rekel: „Glejte, Gospod je po imenu poklical Bečaléla, Urijávega sina, Hurovega sina, iz Judovega rodu; **31** in ga napolnil z Božjim duhom, v modrosti, v razumevanju in v znanju in v vseh vrstah izdelave; **32** in da snuje nenavadna dela, da dela v zlatu in v srebru in v bronu **33** in v rezanju kamnov, da se jih vdela in v rezbarjenju lesa, da naredi vsake vrste spretne dela. **34** In v njegovo srce je položil, da lahko poučuje, tako on in Oholiáb, Ahisamáhov sin, iz Danovega rodu. **35** Napolnil ju je s srčno modrostjo, da opravljata vse vrste dela, od graverja in do spretneg dela včaka in od tistega, ki izveže, v modri in v vijolični, v škrlatni in v tankem lanenem platnu in do tkalca, celo izmed teh, ki opravljajo katerokoli delo in do teh, ki snujejo spretno delo.“

36 Potem so Bečalél in Oholiáb in vsak človek modrega srca, v katerega je Gospod položil modrost in razumevanje, da ve kako delati vse vrste dela za službo svetišča, izvršili glede na vse, kakor je zapovedal Gospod. **2** In Mojzes je poklical Bečaléla in Oholiába in vsakega človeka modrega srca, v katerega srce je Gospod položil modrost, celo vsakega, katerega je razvanelo srce, da pride k delu, da ga opravi: **3** in od Mojzesova prejeli vso daritev, ki so jo Izraelovi otroci prinesli za delo službe svetišča, da to istočasno opravijo. In k njemu so še vsako jutro prinašali

prstovoljne daritve. 4 In prišli so vsi modri možje, ki so opravljali delo pri svetišču, vsak človek od svojega dela, ki so ga opravljali; 5 in spregovorili Mojzesu, rekoč: „Ljudstvo prinaša veliko več kakor dovolj za službo svetišča, ki jo je Gospod zapovedal narediti.“ 6 In Mojzes je dal zapoved in povzročili so, da je bila razglašena po taboru, rekoč: „Naj niti moški niti ženska ne opravlja več nobenega dela za darovanje svetišču.“ Tako je bilo ljudstvo zadržano od prinašanja. 7 Kajti stvari, ki so jih imeli, je bilo zadost za izvršitev vsega dela in še preveč. 8 In vsak človek modrega srca med njimi, ki izvršuje delo šotorskega svetišča, je naredil deset zaves iz sukane tančice in modre in vijolične in škrlatne: s kerubi spretni izdelave jih je naredil. 9 Dolžina ene zaves je bila osemindvajset komolcev in širina ene zaves štiri komolce: zaveso so bile vse ene velikosti. 10 In spojil je pet zaves eno k drugi: in drugih pet zaves je spojil eno k drugi. 11 In naredil je zanke iz modre na robu prve zavesede zarobitve v spoju: podobno je naredil na zadnji strani druge zavesede na spoju druge. 12 Petdeset zank je naredil na eni zavesi in petdeset zank je naredil na robu zavesede, ki je bila na spoju druge: zanke so eno zaveso držale k drugi. 13 In naredil je petdeset zaponk iz zlata in zaveso spojil z zaponkami skupaj eno k drugi: tako je postaleno eno šotorsko svetišče. 14 In naredil je zaveso iz kožje dlake za šotor nad šotorskim svetiščem: naredil je enajst zaves. 15 Dolžina ene zaveso je bila trideset komolcev in štiri komolcev je bila širina ene zaveso: enajst zaves je bilo ene velikosti. 16 In spojil je pet zaves med seboj in šest zaves med seboj. 17 In naredil je petdeset zank na zadnjem robu zavesede na spoju in petdeset zank je naredil na robu zavesede, ki spaja drugo. 18 In naredil je petdeset zaponk iz brona, da šotor spoji skupaj, da bo ta lahko eno. 19 In naredil je pokrivalo za šotor iz rdeče barvanih ovnovih kož in nad tem pokrivalo iz kož jazbecev. 20 In naredil je deske za šotorsko svetišče iz akacievega lesa, stoječe pokonci. 21 Dolžina deske je bila deset komolcev in širina deske en komolec in pol. 22 Ena deska je imela dva zatiča, enako oddaljena eden od drugega: tako je naredil za vse deske šotorskog svetišča. 23 In naredil je deske za šotorsko svetišče: dvajset desk za južno stran, proti jugu: 24 in pod dvajsetimi deskami je naredil štirideset podstavkov iz srebra; dva podstavka pod eno desko za njena dva zatiča in dva podstavka pod drugo desko za njena dva zatiča. 25 In za drugo stran šotorskog svetišča, ki je proti severnemu vogalu, je naredil dvajset desk 26 in njihovih štirideset podstavkov iz srebra; dva podstavka pod eno desko in dva podstavka pod drugo desko. 27 In za strani šotorskog svetišča proti zahodu je naredil šest desk. 28 In dve deski je naredil za vogala šotorskog svetišča na dveh straneh. 29 In spojeni sta bili spodaj in skupaj spojeni pri njegovi glavi in v en obroč: tako je storil obema izmed njiju na obeh vogalih. 30 In bilo je osem desk, in njihovih podstavkov je bilo šestnajst podstavkov iz srebra, pod vsako desko dva podstavka. 31 In naredil je zapah iz akacievega lesa; pet za deske ene strani šotorskog svetišča 32 in pet zapahov za deske druge strani šotorskog svetišča in pet zapahov za deske šotorskog svetišča proti zahodu. 33 In naredil je srednji zapah, da je segal skozi deske od enega konca k drugemu. 34 In deske je prevlekel z zlatom in njihove obroče naredil iz zlata, da bodo postavljeni za zapah in zapah prevlekel z zlatom. 35 In naredil je zagrinjalo iz modre in vijolične in škrlatne in sukane tančice: s kerubi spretni izdelave jih je naredil. 36 In k temu je naredil štiri stebre iz akacievega lesa in jih prevlekel z zlatom: njihovi kavliji so bili iz zlata; in zanje je ulil štiri podstavke iz srebra. 37 In naredil je tanko preprogo za vrata šotorskog svetišča iz modre in vijolične in škrlatne in sukane tančice, iz vezenine; 38 in njegovih pet stebrov z njihovimi kavljili:

in njihove kapitele in njihove okrasne trakove prevlekel z zlatom: toda njihovih pet podstavkov je bilo iz brona.

37 In Bečaléj je naredil nosilko iz akacievega lesa: dva komolca in pol je bila njena dolžina in komolec in pol njena širina in komolec in pol njena višina: 2 in jo zunaj in znotraj prevlekel s čistim zlatom in ji naokoli naredil krono iz zlata. 3 In zanje je ulil štiri obročke iz zlata, da bi bili vstavljeni pri njenih štirih vogalih; celo dva obročka na eni njeni strani in dva obročka na drugi njeni strani. 4 In naredil je drogovu iz akacievega lesa in ju prevlekel z zlatom. 5 In drogovu je položil v obročka pri straneh nosilke, za prenašanje nosilke. 6 In naredil je sedež milosti iz čistega zlata: dva komolca in pol je bila njegova dolžina in komolec in pol njegova širina. 7 In naredil je dva keruba iz zlata, naredil ju je skovana iz enega kosa, na dveh koncih sedeža milosti; 8 enega keruba na koncu, na tej strani in drugega keruba na drugem koncu, na tisti strani: iz sedeža milosti je naredil keruba na dveh njegovih koncih. 9 In keruba sta svoji krili razprostirala navzgor in s svojimi krili pokrivala nad sedežem milosti, s svojima obrazoma drug proti drugemu; celo k sedežu milosti sta bila obraza kerubov. 10 In naredil je mizo iz akacievega lesa: dva komolca je bila njena dolžina in komolec njena širina ter komolec in pol njena višina: 11 in jo prevlekel s čistim zlatom in k temu naokoli naredil krono iz zlata. 12 K temu je naokoli naredil tudi okvir za širino dlani; in naredil krono iz zlata za njen okvir naokoli. 13 In zanje je ulil štiri obročke iz zlata in jih dal na njene štiri vogale, ki so bili na njenih štirih nogah. 14 Nasproti okviru so bili obročki, prostori za drogovu, za prenašanje mize. 15 In naredil je drogovu iz akacievega lesa in ju prevlekel z zlatom, za prenašanje mize. 16 In naredil je posode, ki so bile na mizi, njene sklede in njene žlice in njene skledice in njena pokrivala, da z njimi pokrije, iz čistega zlata. 17 In naredil je svečnik iz čistega zlata: iz kovanega dela je naredil svečnik; njegovo držalo in njegovo vejo, njegove skledice, njegove popke in njegove rože so bile iz istega: 18 in šest mladič, ki so izhajajo iz njegovih strani; tri mladiči iz svečnika iz druge njegove strani: 19 tri skledice je naredil po videzu mandlijev iz ene mladike, popek in rožo; in tri skledice je naredil podobne mandlijem na drugi mladički, popek in rožo: tako povsod po šestih mladikah, ki izhajajo iz svečnika. 20 In na svečniku so bile štiri skledice narejene podobne mandlijem, njegovim popkom in njegovim cvetovom: 21 in popek pod dvema mladičama iz istega in popek pod dvema mladičama iz istega in popek pod dvema mladičama iz istega, glede na šest mladič, izhajajočih iz njega. 22 Njihovi popki in njihove veje so bile iz istega: vse to je bilo eno kovanlo delo iz čistega zlata. 23 In naredil je njegovih sedem svetlik in njegova utrinjala in njegove pladnje za utrinjal iz čistega zlata. 24 Iz talenta čistega zlata ga je naredil in vse njegove posode. 25 In naredil je kadilni oltar iz akacievega lesa: njegova dolžina je bila komolec in njegova širina komolec; bil je štiroglat; in dva komolca je bila njegova višina; njegovi rogovi so bili iz istega. 26 In prevlekel ga je s čistim zlatom, tako njegovo površino kot njegove strani naokoli in njegove rogove: naokoli mu je naredil tudi krono iz zlata. 27 In zanje je naredil dva obročka iz zlata pod njegovo krono, pri njegovih dveh vogalih, na njegovih straneh, da bodo prostori za drogovu, da ga z njima prenašajo. 28 In naredil je drogovu iz akacievega lesa in ju prevlekel z zlatom. 29 In naredil je sveto mazilino olje in čisto kadilo iz prijetnih dišav, glede na lekarnarjevo delo.

38 In naredil je oltar z galne daritve iz akacievega lesa: pet komolcev je bila njegova dolžina in pet komolcev njegova širina; bil je štiroglat; in tri komolce je bila njegova višina. 2 In naredil je njegove rogove na štirih njegovih vogalih; njegovi rogovi

so bili iz istega: in prevlekel jih je z bronom. **3** In naredil je vse oltarne posode, lonce in lopate in umivalnike in kavljke za meso in ponve za žerjavico: vse njegove posode je naredil iz brona. **4** In za oltar je naredil bronasto mrežasto rešetko pod njegovim obodom, spodaj, v njegovi sredi. **5** In ulil je štiri obročke za štiri konce bronaste rešetke, da bodo prostori za drogova. **6** In naredil je drogova iz akacievega lesa in ju prevlekel z bronom. **7** In drogova je položil v obročke na straneh oltarja, da ga z njima prenašajo; oltar je naredil votel, z deskami. **8** In naredil je favor iz brona in njegovo vnožje iz brona, iz zrcal ženskega zobra, ki so se zbirale pri vratih šotorskega svetišča skupnosti. **9** In naredil je dvor: na južni strani, proti jugu, so bile tanke preproge dvora iz sukane tančice, sto komolcev: **10** njihovih stebrov je bilo dvajset in dvajset njihovih bronastih podstavkov; kavljii stebrov in njihovi okrasni trakovi so bili iz srebra. **11** In za severno stran je bilo tankih preprog sto komolcev, njihovih stebrov je bilo dvajset in dvajset njihovih podstavkov iz brona; kavljii stebrov in njihovi okrasni trakovi iz srebra. **12** In za zahodno stran so bile tanke preproge petdesetih komolcev, deset njihovih stebrov in deset njihovih podstavkov; kavljii stebrov in njihovi okrasni trakovi iz srebra. **13** In za vzhodno stran, proti vzhodu, petdeset komolcev. **14** Tankih preprog ene strani velikih vrat je bilo petnajst komolcev; njihovi trije stebri in njihovi trije podstavki. **15** In za drugo stran velikih vrat dvora, na tej roki in tisti roki, so bile tanke preproge petnajstih komolcev; trije njihovi stebri in trije njihovi podstavki. **16** Vse tanke preproge dvora naokoli so bile iz sukane tančice. **17** In podstavki za stebre so bili iz brona; kavljii stebrov in njihovi okrasni trakovi iz srebra; in prevleka njihovih kapitelov iz srebra; in vsi stebri dvora so bili okrašeni s srebrom. **18** In tanka preproga za velika dvorna vrata je bilo vezenje iz modre in vijolične in škrlatne in sukane tančice: in dvajset komolcev je bila dolžina in pet komolcev je bilo visoko po Širini, primerljivo tankim preprogram dvora. **19** In njihovi stebri so bili štirje in štirje njihovi podstavki iz brona; njihovi kavljii iz srebra in prevleka njihovih kapitelov in njihovih okrasnih trakov iz srebra. **20** In vsi količki šotorskega svetišča in dvora naokoli so bili iz brona. **21** To je seštevek šotorskega svetišča, celo šotorskega svetišča pričevanja, kakor je bilo prešteti glede na Mojzesovo zapoved, za službo Léujevcem, po roki Itamárija, sina duhovnika Arona. **22** In Beccalél, Urijáev sin, Hurov sin, iz Judovega rodu, je naredil vse, kar je Gospod zapovedal Mojzesu. **23** In z njim je bil Oholiáb, Ahisamáhov sin, iz Danovega rodu, graver, spretni delavec in vezalec v modri in vijolični in škrlatni in tankem lanenem platnu. **24** Vsega zlata, ki je bilo vključeno za delo v vsem delu svetega kraja, celo darovanega zlata, je bilo devetindvajset talentov in sedemsto trideset šeklov, po svetiščnem šeklu. **25** In srebra od tistih, ki so bili prešteti izmed skupnosti, je bilo sto talentov in tisoč sedemsto petinsedemdeset šeklov, po svetiščnem šeklu: **26** pol šekla za vsakega človeka, to je polovica šekla, po svetiščnem šeklu, za vsakogar, ki je odšel, da bi bil preštet, od dvajset let starih in navzgor, za šeststo tri tisoč petsto petdeset mož. **27** In iz sto talentov iz srebra so bili uliti podstavki svetišča in podstavki zagrinjal; sto podstavkov iz sto talentov, talent za podstavek. **28** In iz tisoč sedemsto petinsedemdesetih šeklov je naredil kavlige za stebre in prevlekel njihove kapitele in jih okrasil. **29** In darovanega brona je bilo sedemdeset talentov in dva tisoč štiristo šeklov. **30** In s tem je naredil podstavke v vratom šotorskega svetišča skupnosti in bronast oltar in zanj bronasto rešetko in vse oltarne posode **31** in podstavke dvora naokoli in podstavke velikih vrat dvora in vse količki šotorskega svetišča in vse količke dvora naokoli.

39 In iz modre in vijolične in škrlatne so naredili službene obleke, da opravljam službo na svetem kraju in naredijo

sveta oblačila za Arona; kakor je Gospod zapovedal Mojzesu. **2** In naredil je efód iz zlate, modre in vijolične in škrlatne in sukane tančice. **3** In zlato so prekovali v tanke plošče in ga narezali v žice, da bi ga vdeleni v modro in vijolično in v škrlatno in v tanko laneno platno, s spretno izdelavo. **4** Za to so naredili obramna dela, da to spojijo skupaj: z dvema robovoma je bilo to spojeno skupaj. **5** In nenavaden pas njegovega efóda, ki je bil na njem, je bil iz istega, glede na njegovo delo; iz zlate, modre in vijolične in škrlatne in sukane tančice: kakor je Gospod zapovedal Mojzesu. **6** Izdelali so oniksova kamma, obdana z ležiščema iz zlata, vgravirana kakor so vgravirani pečati, z imeni Izraelovih otrok. **7** In položil jih je na ramena efóda, da bodo kamni za spomin Izraelovim otrokom; kakor je Gospod zapovedal Mojzesu. **8** In naredil je naprnsnik, spretne izdelave, podoben efódovemu delu; iz zlate, modre in vijolične in škrlatne in sukane tančice. **9** Bil je štiroglat; naprnsnik so naredili prepognjen: pedenj je bila njegova dolžina in pedenj njegova širina, bil je prepognjen. **10** In na njem so postavili štiri vrste kamnov: prva vrsta je bil sardij, topaz in granat: to je bila prva vrsta. **11** In druga vrsta, smaragd, safir in diamant. **12** In tretja vrsta hijacint, ahat in ametist. **13** In četrta vrsta beril, oniks in jaspis; bili so obdani v ležišča iz zlata v njihovih obdanostih. **14** In kamni so bili glede na imena Izraelovih otrok, dvanajst, glede na njihova imena, podobni gravuram pečata, vsak s svojim imenom, glede na dvanajst rodov. **15** In na naprnsiku so naredili verižici na krajih, iz spletenega dela, iz čistega zlata. **16** In naredili so dve ležišči iz zlata in dva zlata obročka; in dva zlata obročka vstavili v dva konca naprnsnika. **17** In vstavili so dve spleteni verižici iz zlata v dva obročka, na krajeh naprnsnika. **18** In dva konca dveh spletenih verižic so privezali na dve ležišči in ju pritrtili na obramna dela efóda, pred njim. **19** In naredili so dva obročka iz zlata in ju položili na dva konca naprnsnika, na njegov rob, ki je bil na notranji strani efóda. **20** In naredili so dva druga zlata obročka in ju položili na dve strani pod efód, proti njegovi prednji strani, nasproti drugemu njegovemu spaju, nad nenavadnim pasom efóda. **21** In naprnsnik z njegovimi obročki so z modrim trakom privezali k obročkom efóda, da bi bil ta lahko nad nenavadnim pasom efóda in da se naprnsnik ne bi odvezal od efóda; kakor je Gospod zapovedal Mojzesu. **22** In naredil je svečano oblačilo efóda iz spletenega dela, vso iz modre. **23** In bila je luknja v sredi svečanega oblačila, kakor luknja brezrokavne verižne srajce s trakom naokoli luknje, da se ne raztrga. **24** In na obšivih svečanega oblačila so naredili granatna jabolka iz modre in vijolične in škrlatne in sukane tančice. **25** In naredili so zvončke iz čistega zlata in zvončke postavili med granatna jabolka, na obšivu svečanega oblačila, naokoli med granatnimi jabolki; **26** zvonček in granatno jabolko, zvonček in granatno jabolko naokoli obšiva svečanega oblačila za služenje v tem; kakor je Gospod zapovedal Mojzesu. **27** In naredili so plašče iz tankega lanenega platna iz spletenega dela, za Arona in za njegove sinove **28** in turban iz tankega lanenega platna in čedne klobučke iz tankega lanenega platna in kratke platnene hlače iz sukane tančice **29** in pas iz sukane tančice in modre in vijolične in škrlatne, iz vezenine; kakor je Gospod zapovedal Mojzesu. **30** In naredili so pličico svete krone, iz čistega zlata in nanjo napisali pisanje, podobno gravuram pečata: „ SVETO Gospodu.“ **31** In k temu so privezali moder trak, da ga pričvrstijo visoko na turbanu; kakor je Gospod zapovedal Mojzesu. **32** Tako je bilo vse delo šotorskega svetišča skupnosti končano: in Izraelovi otroci so storili glede na vse, kar je Gospod zapovedal Mojzesu, tako so storili. **33** In šotorsko svetišče so prinesli k Mojzesu, šotor, vso njegovo opremo, njegove zaponke, njegove deske, njegove zapahe in njegove stebre in njegove podstavke **34** in pokrivalo rdeče barvanih ovnovih kož in pokrivalo kož jazbecev in zagrinjalo

pokrivala, **35** nosilko pričevanja in njena drogova in sedež milosti, **36** mizo in vse njene posode in hlebe navzočnosti, **37** čisti svečnik z njegovimi svetilkami, celo s svetilkami, da so razvrščene in vse njegove posode in olje za svetlubo **38** in zlat oltar in mazilno olje in dišeče kadilo in tanko preprogo za vrata šotorskega svetišča, **39** bronast oltar in njegovo rešetko iz brona, njegova drogova in vse njegove posode, lavor in njegovo vznožje, **40** tanko preprogo dvora, njegove stebre in njegove podstavke in tanko preprogo za velika dvorna vrata, njene vrvice in njene količke in vse posode službe šotorskega svetišča za shodni šotor, **41** službene obleke, da opravljajo službo na svetem kraju in sveta oblačila za duhovnika Arona in oblačila njegovih sinov, za služenje pri duhovniškem opravilu. **42** Glede na vse, kar je Gospod zapovedal Mojzesu, tako so Izraelovi otroci opravili vse delo. **43** In Mojzes je pogledal na vse delo in glej, naredili so ga kakor je Gospod zapovedal, celo tako so ga naredili; in Mojzes jih je blagoslovil.

40 In Gospod je spregovoril Mojzesu, rekoč: „Na prvi dan prvega meseca boš postavil šotorsko svetišče skupnosti. **3** In vanj boš postavil nosilko pričevanja in nosilko pokril z zagrinjalom. **4** In prinesel boš mizo in uredil stvari, ki naj bi bile razvrščene na njej; in vanj boš prinesel svečnik ter prižgal njegove svetilke. **5** In postavil boš oltar iz zlata za kadilo pred nosilko pričevanja in k vratom šotorskega svetišča obesil tanko preprogo. **6** In postavil boš oltar žgalne daritve pred vratи šotorskega svetišča shodnega šotoru. **7** In lavor boš postavil med shodni šotor in oltar in vanj boš dal vodo. **8** In napravil boš dvor naokoli in pri velikih vratih dvora obesil tanko preprogo. **9** In vzel boš mazilno olje in mazilil šotorsko svetišče in vse, kar je v njem in ga boš posvetil in vse njegove posode in to bo sveto. **10** In mazilil boš oltar žgalne daritve in vse njegove posode in oltar naredil svetega: in to bo oltar najsvetejšega. **11** In mazilil boš lavor in njegovo vznožje ter ga naredil svetega. **12** In Arona in njegove sinove boš privedel k vratom šotorskega svetišča skupnosti in jih umil z vodo. **13** In na Arona boš nadel sveta oblačila in ga mazilil in ga naredil svetega; da mi bo lahko služil pri duhovniškem opravilu. **14** In privedel boš njegove sinove in jih oblekel s plašči: **15** in mazilil jih boš, kakor si mazilil njihovega očeta, da mi bodo lahko služili pri duhovniškem opravilu: kajti njihovo maziljenje bo zagotovo večno duhovništvo skozi njihove rodove.“ **16** Tako je Mojzes storil: glede na vse, kar mu je Gospod zapovedal, tako je storil. **17** In pripetilo se je v prvem mesecu, v drugem letu, na prvi dan meseca, da je bilo šotorsko svetišče vzdignjeno. **18** In Mojzes je vzdignil šotorsko svetišče in privezal njegove podstavke in postavil njegove deske in vstavil njegove zapahe in vzdignil njegove stebre. **19** In razširil šotor nad šotorskim svetiščem; in nad njim postavil pokrivalo šotoru; kakor je Gospod zapovedal Mojzesu. **20** In vzel je pričevanje in ga položil v nosilko in drogova namestil na nosilko in na nosilko položil sedež milosti: **21** in nosilko je prinesel v šotorsko svetišče in obesil zagrinjalo pokrivalo in pokril nosilko pričevanja; kakor je Gospod zapovedal Mojzesu. **22** In mizo je položil v shodni šotor, proti severni strani šotorskega svetišča, brez zagrinjala. **23** In na njej je urejeno položil kruh pred Gospodom; kakor je Gospod zapovedal Mojzesu. **24** In svečnik je postavil v shodni šotor, nasproti mizi, na strani šotorskega svetišča proti jugu. **25** In pred Gospodom je prižgal svetilke; kakor je Gospod zapovedal Mojzesu. **26** Postavil je zlati oltar v shodnem šotoru pred zagrinjalom: **27** in na njem je začagal dišeče kadilo; kakor je Gospod zapovedal Mojzesu. **28** In pri vratih šotorskega svetišča je obesil tanko preprogo. **29** In pri vratih šotorskega svetišča shodnega šotoru je postavil oltar žgalne daritve in na njem daroval žgalno daritev in jedilno daritev; kakor je Gospod zapovedal Mojzesu. **30** In med shodni šotor in

oltar je postavil lavor in vanj dal vodo, da se z njo umiva. **31** In Mojzes in Aron in njegovi sinovi so tam umivali svoje roke in svoja stopala: **32** ko so odhajali v shodni šotor in ko so prihajali bliže k oltarju, so se umili; kakor je Gospod zapovedal Mojzesu. **33** In vzdignil je dvor naokoli šotorskega svetišča in oltarja in obesil tanko preprogo velikih dvornih vrat. Tako je Mojzes končal delo. **34** Potem je oblak pokril shodni šotor in Gospodova slava je napolnila šotorsko svetišče. **35** Mojzes pa ni bil zmožen vstopiti v shodni šotor, ker je na njem vztrajal oblak in Gospodova slava je napolnila šotorsko svetišče. **36** In ko je bil oblak dvignjen iznad šotorskega svetišča, so Izraelovi otroci odšli naprej po vseh svojih poteh: **37** toda če oblak ni bil dvignjen, potem niso potovali do dneva, ko je bil dvignjen gor. **38** Kajti Gospodov oblak je bil nad šotorskim svetiščem podnevi, ogenj pa je bil na njem ponoči, v očeh Izraelove hiše, na vseh njihovih poteh.

3 Mojzes

1 Gospod je zaklical k Mojzesu in mu spregovoril iz šotorskega svetišča skupnosti, rekoč: **2** „Spregovori Izraelovim otrokom in jim reci: ‚Če katerikoli človek izmed vas prinese dar Gospodu, boste prinesli vašo daritev izmed živine, celo od tropa in od črede. **3** Če bo njegov dar žgalno žrtvovanje od črede, naj daruje samca brez pomanjkljivosti: daroval ga bo iz svoje lastne prostovoljne volje pri vratih šotorskega svetišča skupnosti pred Gospodom. **4** Svojo roko bo položil na glavo žgalne daritve; in ta bo sprejeti zanj, da opravi spravo zanj. **5** Bikca bo zakljal pred Gospodom: in duhovniki, Aronovi sinovi, bodo prinesli kri in jo poškropili naokoli nad oltarjem, ki je pri vratih šotorskega svetišča skupnosti. **6** Žgalno daritev bo odrl in jo razrezal na koščke. **7** Sinovi duhovnika Arona bodo na oltar položili ogenj in po vrsti na ogenj položili les: **8** duhovniki, Aronovi sinovi, bodo položili dele, glavo in tolščo, po vrsti na les, ki je na ognju, ki je na oltarju: **9** toda njegovo drobovino in njegove noge bo umil v vodi: in duhovnik bo vse sežgal na oltarju, da bo žgalno žrtvovanje, ognjena daritev, prijetnega vonja Gospodu. **10** Če bo njegov dar za žgalno žrtvovanje od tropov, namreč od ovc ali od koz; bo privedel samca brez pomanjkljivosti. **11** Zakljal ga bo na severni strani oltarja pred Gospodom: in duhovniki, Aronovi sinovi, bodo njegovo kri poškropili naokoli nad oltarjem. **12** Razrezal ga bo na koščke, z njegovo glavo in njegovo tolščo: in duhovnik jih bo po vrsti položil na les, ki je na ognju, ki je na oltarju: **13** toda drobovje in noge bo umil z vodo: in duhovnik bo vse to prinesel in to sežgal na oltarju: to je žgalno žrtvovanje, ognjena daritev, prijetnega vonja Gospodu. **14** Če bo žgalno žrtvovanje za njegov dar Gospodu od perjadi, potem bo svojo daritev prinesel od grlic ali od mladih golobov. **15** Duhovnik bo to prinesel na oltar in ji odščipnil vrat in jo sežgal na oltarju; in njena kri bo iztisnjena ob strani oltarja: **16** in odtrgal njen golež z njenimi peresi in jo odvrgel na vzhodnem delu, poleg oltarja, ob kraju za pepel: **17** in naolomi jo s perutmi, toda ne bo je razdelil narazeni: in duhovnik bo to sežgal na oltarju, na lesu, ki je na ognju: to je žgalna žrtv, ognjena daritev, prijetnega vonja Gospodu.“

2 „Ko bo kdorkoli daroval jedilno daritev Gospodu, bo njegov dar iz fine moke; in nanjo bo izlil olje in nanjo položil kadilo: **2** to bo prinesel Aronovim sinovom, duhovnikom: in iz tega bo zajel prgišče moke in olja le-tega z vsem kadilom; in duhovnik bo to sežgal na oltarju v spomin na to, da bo ognjena daritev, prijeten vonj Gospodu: **3** ostanek jedilne daritve bo od Arona in njegovih sinov: to je najsvetejša stvar Gospodovih daritev, narejenih z ognjem. **4** Če prineseš dar jedilne daritve, spečen v peči, naj bodo to nekvašeni kolači iz fine moke, pomazani z oljem ali nekvašeni vafiji, pomazani z oljem. **5** Če bo tvorj dar jedilna daritev, spečena v ponvi, naj bo ta iz fine nekvašene moke, vmešane z oljem. **6** Razdelil bo boš na koščke in nanjo izlil olje: to je jedilna daritev. **7** Če bo tvorj dar jedilna daritev, spečena v tvoji ponvi za cvrtje, naj bo narejena iz fine moke z oljem. **8** Jedilno daritev, ki je narejena iz teh stvari, boš prinesel Gospodu: in ko je ta izročena duhovniku, jo bo prinesel na oltar. **9** Duhovnik bo vzel od jedilne daritve njegov spomin in tega bo sežgal na oltarju: to je ognjena daritev, prijetnega vonja Gospodu. **10** In to, kar je ostalo od jedilne daritve, bo od Arona in njegovih sinov: to je najsvetejša stvar Gospodovih daritev, narejenih z ognjem. **11** Nobena jedila daritev, ki jo boste prinesli h Gospodu, ne bo narejena s kvasom: kajti sežgali jo boste brez kvasa niti brez kakršnegakoli medu v vsaki Gospodovih daritvi, narejeni z ognjem. **12** Kar se tiče daru prvih sadov, jih boste darovali Gospodu: toda ti ne bodo sežgani na oltarju za prijeten vonj. **13** Vsak dar tvoje jedilne daritve boš začinil z soljo;

niti ne boš trpel, da bi sol zaveze tvojega Boga manjkala pri tvoji jedilni daritvi: z vsemi svojimi darovi boš daroval sol. **14** Če daruješ jedilno daritev svojih prvih sadov Gospodu boš daroval za jedilno daritev svojih prvih sadov zeleno žitno klasje, posušeno ob ognju, celo žito, omlateno iz polnih klasov. **15** Nanj boš izlil olje in nanj dal kadilo: to je jedilna daritev. **16** Duhovnik bo sežgal spomin od tega, del od stolčenega žita in del od njegovega olja z vsem njegovim kadilom: to je njegova daritev: to je ognjena daritev Gospodu.

3 Če bo njegov dar žrtve mirovne daritve, če jo bo daroval od črede; bodisi je ta samec ali samica, jo bo daroval brez pomanjkljivosti pred Gospodom. **2** Svojo roko bo položil na glavo njegovega daru in ga zakljal pri vratih šotorskega svetišča skupnosti: in Aronovi sinovi, duhovniki, bodo kri poškropili naokoli po oltarju. **3** Daroval bo žrtve mirovne daritve, ognjeno daritev Gospodu; tolščo, ki pokriva drobovje in vso tolščo, ki je na drobovju. **4** In dve ledvici in tolščo, ki je na njiju, ki je ob bokih in opno nad jetri, z ledvicama, bo odstranil. **5** Aronovi sinovi bodo to sežgali na oltarju nad žgalno žrtvijo, ki je na lesu, na ognju: to je ognjena daritev, prijetnega vonja Gospodu. **6** Če bo njegov dar za žrtvovanje mirovne daritve Gospodu od tropa: samec ali samica, ga bo daroval brez pomanjkljivosti. **7** Če daruje jagnje za njegov dar, potem ga bo daroval pred Gospodom. **8** Svojo roko bo položil na glavo svojega daru in ga zakljal pred šotorskim svetiščem skupnosti: in Aronovi sinovi bodo njegovo kri poškropili naokoli nad oltarjem. **9** Daroval bo od žrtve mirovne daritve, ognjeno daritev Gospodu; njegovo tolščo in celoten tolsti rep; odrezal ga bo tik ob hrbitenici; in tolščo, ki pokriva drobovje in vso tolščo, ki je na drobovju **10** in dve ledvici in tolščo, ki je na njiju, ki je ob bokih in opno nad jetri, z dvema ledvicama; to bo vzet stran. **11** Duhovnik bo to sežgal na oltarju: to je hrana darovanja, ognjena daritev Gospodu. **12** Če bo njegov dar kozel, potem ga bo daroval pred Gospodom. **13** Svojo roko bo položil na njegovo glavo in ga zakljal pred šotorskim svetiščem skupnosti: in Aronovi sinovi bodo njegovo kri poškropili naokoli po oltarju. **14** Od tega bo daroval svoj dar, celo ognjeno daritev Gospodu; tolščo, ki pokriva drobovje in vso tolščo, ki je na drobovju. **15** In dve ledvici in tolščo, ki je na njiju, ki je ob bokih in opno nad jetri, z ledvicama, to bo vzeto proč. **16** In duhovnik jih bo sežgal na oltarju: to je hrana ognjene daritve za prijeten vonj: vsa tolšča je Gospodova. **17** To bo neprestano pravilo za vaše rodove po vseh vaših prebivališčih, da ne jestе nisi tolšče niti krvi.“

4 In Gospod je spregovoril Mojzesu, rekoč: **2** „Govori Izraelovim otrokom, rekoč: ‚Če duša zaradi nevednosti greši zoper katerekoli izmed Gospodovih zapovedi glede stvari, ki se ne bi smeje storiti, jim bo storil zoper katerokoli izmed njih: **3** če duhovnik, ki je maziljen, stori greh glede na greh ljudstva; potem naj za svoj greh, ki ga je zagrešil, privede mladega bikca brez pomanjkljivosti Gospodu za daritev za greh. **4** Bikca bo privedel k vratom šotorskega svetišča skupnosti pred Gospoda; in svojo roko bo položil bikcu na glavo in pred Gospodom bikca zakljal. **5** Duhovnik, ki je maziljen, bo vzel od krvi bikca in jo prinesel do šotorskega svetišča skupnosti: **6** in duhovnik bo svoj prst pomočil v kri in pred zagrinjalom svetišča kri sedemkrat poškropil pred Gospodom. **7** Duhovnik bo nekaj krvi dal na robove oltarja prijetnega vonja pred Gospodom, ki je v šotorskem svetišču skupnosti; in vso kri bikca bo izlil ob vznosu oltarja žgalne daritve, ki je ob vratih šotorskega svetišča skupnosti. **8** Iz njega bo vzel vso tolščo bikca za daritev za greh; tolščo, ki pokriva drobovje in tolščo, ki je na drobovju **9** in dve ledvici in tolščo, ki je na njiju, ki je ob bokih in opno nad jetri, z ledvicama, to bo vzeto proč, **10** kot je bila vzeta od bikca žrtve mirovnih daritev: in duhovnik

jih bo sežgal na oltarju žgalne daritve. **11** In kožo bikca in vse njegovo meso z njegovo glavo in z njegovimi nogami in njegovim drobovjem in njegovim iztrebkom. **12** Celo celotnega bikca bo odnesel naprej, zunaj tabora, na čist prostor, kjer je bil izlit pepel in ga z ognjem sežgal na lesu: sežgan bo kjer je izsut pepel. **13** Če celotna Izraelova skupnost greši zaradi nevednosti in bo stvar skrita pred očmi zbora in so storili nekaj zoper katerokoli izmed Gospodovih zapovedi glede stvari, ki ne bi smeles biti storjene in so krivi; **14** ko je greh, ki so ga zagrešili, znan, potem bo skupnost darovala mladega bikca za greh in ga privedla pred šotorsko svetišče skupnosti. **15** starešine skupnosti bodo pred Gospodom svoje roke položili na glavo bikca: in bikec bo zaklan pred Gospodom. **16** Duhovnik, ki je maziljen, bo k šotorskemu svetišču skupnosti prinesel od krvi bikca: **17** in duhovnik bo svoj prst pomočil v nekaj od krvi in jo sedemkrat poškropil pred Gospodom, celo pred zagrinijalom. **18** Nekaj krvi bo dal na rogove oltaria, ki je pred Gospodom, to je v šotorskem svetišču skupnosti in vso kri bo izlil ob vznožju oltarja žgalne daritve, ki je ob vratih šotorskega svetišča skupnosti. **19** Iz njega bo vzel vso njegovo tolščo in jo sežgal na oltarju. **20** Z bikcem bo storil kakor je storil z bikcem daritev za greh, tako bo storil s tem: in duhovnik bo zanje opravil spravo in to jem bo odpuščeno. **21** Bikca bo odnesel zunaj tabora in ga sežgal kakor je sežgal prvega bikca: to je daritev za greh za skupnost. **22** Ko jevladar grešil in storil nekaj zaradi nevednosti zoper katerokoli izmed zapovedi Gospoda, svojega Boga, glede stvari, ki naj ne bi bile storjene in je kriv **23** ali če njegov greh, v čemer je grešil, pride k njegovemu spoznanju; bo prinesel svoj dar, kozlička izmed koz, samico brez pomanjkljivosti: **24** in svojo roko bo položil na glavo kozla in ga zaklal na kraju, kjer koljejo žgalno daritev pred Gospodom: to je daritev za greh. **25** Duhovnik bo s svojim prstom vzel od krvi daritev za greh in to dal na rogove oltaria žgalne daritve in njegovo kri bo izlil ob vznožju oltarja žgalne daritve. **26** Vso njegovo tolščo bo sežgal na oltarju, kakor tolščo žrtve mirovnih daritev: in duhovnik bo zanje opravil spravo, glede na njegov greh in ta mu bo odpuščen. **27** Če kdorkoli izmed preprostega ljudstva greši zaradi nevednosti, medtem ko stori nekaj zoper katerokoli izmed Gospodovih zapovedi, glede stvari, ki ne bi smeles biti storjene in je kriv; **28** ali če njegov greh, ki ga je zagrešil, pride v njegovo spoznanje: potem bo za svoj greh, ki ga je zagrešil, privadel svoj dar, kozlička od koz, samico brez pomanjkljivosti. **29** Svojo roko bo položil na glavo daritve za greh in na kraju žgalne daritve bo zaklal daritev za greh. **30** Duhovnik bo s prstom vzel od njegove krvi in to dal na rogove oltaria žgalne daritve in vso njegovo kri bo izlil ob vznožju oltarja. **31** Odvzel bo vso njegovo tolščo, kakor je odvzetla tolšča žrtve mirovnih daritev; in duhovnik bo sežgal na oltarju v prijeten vonju Gospodu; in duhovnik bo zanje opravil spravo in to mu bo odpuščeno. **32** Če privede jagnje v dar za greh, bo prinesel samico, brez pomanjkljivosti. **33** Svojo roko bo položil na glavo daritve za greh in jo na kraju, kjer koljejo žgalno daritev, zaklal v daritev za greh. **34** Duhovnik bo s svojim prstom vzel od krvi daritev za greh in to dal na rogove oltaria žgalne daritve in vso kri izlil ob vznožju oltarja. **35** In odvzel bo vso njegovo tolščo, kakor je tolšča jagnjeta odvzeta od žrtve mirovnih daritev; in duhovnik bo sežgal na oltarju, glede na daritve, narejene z ognjem Gospodu: in duhovnik bo opravil spravo za njegov greh, ki ga je zagrešil in ta mu bo odpuščen.

5 Če duša greši in sliši glas priseganja in je priča, bodisi, da je to videla ali izvedela o tem; če tega ne izusti, potem bo nosila svojo krivčnost. **2** Ali če se duša dotakne katerokoli nečiste stvari, bodisi je to truplo nečiste živali ali truplo nečiste živine ali truplo

nečistih plažečih bitij in če je to skrito pred njim; bo tudi on nečist in kriv. **3** Ali če se on dotakne nečistosti človeka, kakršnaki nečistost je to, da se bo človek z njo omadeževal in je to skrito pred njim; potem bo kriv, ko izve o tem. **4** Ali če duša priseže, razglasuječ s svojimi ustnicami, da stori zlo ali da stori dobro, karkoli je to, kar bo človek s prisego razglasil in bo to skrito pred njim; ko izve o tem, potem bo kriv ene izmed teh. **5** Zgodilo se bo, ko bo kriv in eni izmed teh stvari, da bo priznal, da je v tej stvari grešil: **6** in za svoj greh, ki ga je zagrešil, bo prinesel Gospodu svojo daritev za prestopek, samico izmed tropa, jagnje ali kozlička izmed koz za daritev za greh; in duhovnik bo zanje opravil spravo glede njegovega greha. **7** In če ne bo zmogen prinesi jagnjeta, potem bo za svoj prekršek, ki ga je zagrešil, Gospodu prinesel dve grlici ali dva mlada goloba, enega za daritev za greh in drugega za žgalno daritev. **8** Prinesel ju bo duhovniku, ki bo najprej daroval to, kar je za daritev za greh in njegovo glavo odščipnil od vrata, toda tega ne bo ločil narazen: **9** in poškropil bo od krvi daritev za greh na strani oltarja; in preostanek krvi bo iztisnil ob vznožju oltarja: to je daritev za greh. **10** Drugo bo daroval po načinu za žgalno daritev in duhovnik bo zanje opravil spravo za njegov greh, ki ga je zagrešil in ta mu bo odpuščen. **11** Toda če ne bo zmogen prinesi dveh grlic ali dveh mladih golobov, potem naj tisti, ki je grešil, za svoj dar prinese deseti del škafa iz fine moke za daritev za greh; nanjo ne bo dal olja, niti ne bo nanjo dal kakršnega koli kadila: kajti to je daritev za greh. **12** Potem bo to prinesel do duhovnika in duhovnik bo vzel prgišče tega, celo spomin od tega in to sežgal na oltarju, glede na daritve, narejene z ognjem Gospodu: to je daritev za greh. **13** Duhovnik bo zanje opravil spravo glede njegovega greha, ki ga je zagrešil v eni od teh [stvari] in ta mu bo odpuščen: preostanek pa bo duhovnikov, kot jedilna daritev.“ **14** In Gospod je spregovoril Mojzesu, rekoč: **15** „Če duša zagreši prekršek in greši zaradi nevednosti v Gospodovih svetih stvareh; potem bo za svoj prekršek iz tropa privedla ovna brez pomanjkljivosti Gospodu, s twojo oceno po srebrenih šeklih, po svetniščem šeklu, v daritev za prestopek: **16** in odkupil se bo zaradi škode, ki jo je storil v sveti stvari in k temu bo dodal peti del in ga dal duhovniku: in duhovnik bo zanje opravil spravo z ovnom daritev za prekršek in to mu bo odpuščeno. **17** Če duša greši in zagreši katerokoli od teh stvari, ki so po Gospodovih zapovedih prepovedane, da se storijo; čeprav tega ni vedel, je vendarle kriv in bo nosil svojo krivčnost. **18** Iz tropa bo duhovniku privedel ovna brez pomanjkljivosti, s twojo oceno, v daritev za prestopek: in duhovnik bo zanje opravil spravo glede njegove nevednosti, v kateri je nevedno grešil in tega ni vedel in ta mu bo odpuščena. **19** To je daritev za prestopek: zagotovo se je prekršil zoper Gospoda.“

6 In Gospod je spregovoril Mojzesu, rekoč: **2** „Če duša greši in zagreši prekršek zoper Gospoda in laže svojemu bližnjemu v tem, kar mu je bilo izročeno, da varuje, ali v družbi, ali v stvari, odvzeti z nasiljem, ali je zavedel svojega bližnjega; **3** ali je našel to, kar je bilo izgubljeno in glede tega laže in krivo prisega; v čemerkoli od vsega tega kar človek dela, v tem greši: **4** potem se bo zgodilo, ker je grešil in je kriv, da bo povrnil to, kar je nasilno odvzel proč ali stvar, katero je varljivo pridobil ali to, kar mu je bilo izročeno, da varuje ali izgubljeno stvar, ki jo je našel, **5** ali vse to o čemer je krivo prisegel; to bo celo povrnil v glavnici in k temu bo dodal še petino in to dal tistem, ki mu pripada, na dan svoje daritve za prekršek. **6** In h Gospodu bo [prek] duhovnika privedel svojo daritev za prestopek, ovna brez pomanjkljivosti iz tropa, s twojo oceno, v daritev za prestopek: **7** in duhovnik bo zanje pred Gospodom opravil spravo: in odpuščeno mu bo za karkoli od vsega, kar je storil v teh prekrških.“ **8** In Gospod je spregovoril Mojzesu, rekoč: **9** „Zapovej Aronu in njegovim sinovom, rekoč: ,To

je postava žgalne daritve: To je žgalna daritev, ker vso noč, do jutra, gori na oltarju in oltarni ogenj bo gorel v njej.⁴ 10 Duhovnik si bo nadel svojo laneno obleko in svoje kratke platnene hlače bo nadel na svoje meso in pobral pepel, ki ga je ogenj na oltarju použil z žgalno daritvijo in ga položil poleg oltarja. 11 Odložil bo svoje obleke in si nadel druge obleke in pepel odnesel zunaj tabora, na čist prostor. 12 Ogenj na oltarju naj gori na njem; naj ne bo ugasnen: in duhovniki naj na njem vsako jutro zažigajo les in nanj po vrsti polagajo žgalno daritev; in na njem naj zažigajo tolščo mirovnih daritev. 13 Ogenj bo vedno gorel na oltarju; nikoli ne bo ugasnil. 14 To je postava jedilne daritve: Aronovi sinovi jo bodo darovali pred Gospodom, pred oltarjem. 15 Od tega bo vzel prgišče moke jedilne daritve in od olja in vse kadilo, ki je na jedilni daritvi in to bo na oltarju sežgal Gospodu v prijeten vonj, celo spomin na to. 16 Preostanek bodo Aron in njegovi sinovi pojedli: z nekvašenim kruhom bo pojedena na svetem prostoru: na dvoru šotorskega svetišča skupnosti jo bodo pojedli. 17 Ta ne bo pečena s kvasom. To sem jim dal za njihov delež mojih daritev, narejenih z ognjem; to je najsvetejše, kakor je daritev za greh in kakor daritev [za] prekršek. 18 Vsi moški izmed Aronovih otrok bodo jedli od nje. To bo pravilo na veke v vaših rodovih glede Gospodovih daritev, narejenih z ognjem; vsak, ki se jih dotakne, bo svet.“ 19 Gospod je spregovoril Mojzesu, rekoč: „To je dar Arona in njegovih sinov, katerega bodo darovali Gospodu na dan, ko je maziljen; deseti del škafa fine moke za neprestano jedilno daritev, polovico od tega zjutraj in polovico od tega zvečer. 21 V ponvi bo narejena z oljem; in ko je ocvrta, jo boš v njej prinesel: in pečene koščke jedilne daritve boš daroval v prijeten vonj Gospodu. 22 To bo daroval duhovnik izmed njegovih sinov, ki je maziljen namesto njega: to je pravilo na veke Gospodu; ta bo v celoti sežgana. 23 Kajti vsaka jedilna daritev za duhovnika bo v celoti sežgana: le-ta ne bo pojedena.“ 24 Gospod je spregovoril Mojzesu, rekoč: „Govori Aronu in njegovim sinovom, rekoč: „To je postava daritve za greh pred Gospodom: na kraju, kjer je zaklana žgalna daritev, bo zaklana daritev za greh: to je najsvetejše. 26 Jedel jo bo duhovnik, ki jo daruje za greh: pojedena bo na svetem kraju, na dvoru šotorskega svetišča skupnosti. 27 Karkoli od tega se bo dotaknilo mesa, bo sveto: in ko je kri od te daritve poškropljena na kakršnokoli obleko, boš na svetem prostoru opral to, po čemer je bila poškropljena. 28 Toda glinena posoda, v katerem je skuhana, bo razbita: in če bo skuhana v bronastem loncu, bo tako odgrnjena kakor pomita v vodi. 29 Vsi moški izmed duhovnikov bodo jedli od tega: to je najsvetejše. 30 Nobena daritev za greh, od katere je kakršnakoli kri prinešena v šotorsko svetišče skupnosti, da se z njo pobota na svetem kraju, ne bo pojedena: ta bo sežgana v ognju.

7 Prav takšna je postava daritve za prestopek: to je najsvetejše. 2 Na mestu, kjer koljejo žgalno daritev, bodo zaklali daritev za prestopek: in njeno kri bodo poškropili naokoli nad oltarjem. 3 Od tega bo daroval vso njen tolsčo; tolsti rep in tolsčo, ki pokriva drobojive 4 in dve ledvici in tolsčo, ki je na njuj, ki je ob bokih in opnu, ki je nad jetri, z dvema ledvicama, to bo vzel proč: 5 in duhovnik jih bo sežgal na oltarju za daritev, ognjeno daritev Gospodu: to je daritev za prestopek. 6 Vsa moški med duhovniki bo od tega jedel: to bo pojedeno na svetem prostoru: to je najsvetejše. 7 Kakor je daritev za greh, tako je daritev za prestopek: zarju je en zakon: duhovnik, ki s tem opravlja spravo, bo to imel. 8 Duhovnik, ki daruje žgalno daritev katerekakoli človeka, celo duhovnik, bo zase imel kožo žgalne daritve, ki jo je daroval. 9 Vsa jedilna daritev, ki je specéna v peči in vse, kar je pripravljeno v ponvi za cvrje in v ponvi, bo od duhovnika, ki to daruje. 10 Vsako jedilno daritev, pomešano z oljem in suho, bodo imeli vsi Aronovi sinovi, eden toliko kakor drugi. 11 To je postava

žrtvovanja mirovnih daritev, katero bo daroval Gospodu. 12 Če jo daruje za zahvaljevanje, potem naj jo daruje z žrtvijo zahvaljevanja nekvašenega kolača, umešanega z oljem in nekvašenih vafijev, pomazanih z oljem in ocvrtil kolačev, umešanih z oljem iz fine moke. 13 Poleg kolačev bo za svoj dar daroval kvašen kruh z žrtvovanjem zahvaljevanja njegovih mirovnih daritev. 14 Od tega bo daroval enega od celotnega daru za vzdigovalno daritev Gospodu in to bo od tistega duhovnika, ki škropi kri mirovnih daritev. 15 Meso žrtve njegovih mirovnih daritev za zahvaljevanje bo pojedeno istega dne, kot je bilo dano v dar; ničesar od tega ne bo pustil do jutra. 16 Toda če je žrtve njegovega daru prisega ali prostovoljno darovanje, bo to pojedeno istega dne, kot daruje svojo žrtev: in tudi zjutraj naj bo rjen ostanek pojeden: 17 toda preostanek mesa žrtve naj bo na tretji dan sežgan z ognjem. 18 Če bo karkoli od mesa žrtve njegovih mirovnih daritev pojedeno tretji dan, ne bo sprejet, niti ne bo pripisano tistem, ki je to daroval: to bo ogabnost in duša, ki od tega je, bo nosila svojo krivčnost. 19 In meso, ki se dotakne katerekoli nečiste stvari naj se ne pojte; sežgano bo z ognjem: in kar se tiče mesa, vsi, ki so čisti, naj od tega jedo. 20 Toda duša, ki je od mesa žrtve mirovnih daritev, ki pripadajo Gospodu, ima na sebi svojo nečistost, celo ta duša bo iztrebljena iz svojega ljudstva. 21 Še več, duša, ki se bo dotaknila katerekoli nečiste stvari, kakor je nečistost človeka ali kakršnekoli nečiste živali ali kakšne gnušne nečiste stvari in je od mesa žrtve mirovnih daritev, ki pripadajo Gospodu, celo ta duša bo iztrebljena iz svojega ljudstva.“ 22 Gospod je spregovoril Mojzesu, rekoč: „Govori Izraelovim otrokom, rekoč: „Vi ne boste jedli nobene vrste tolsčo od vola, ovce ali koze. 24 Tolšča živali, ki je sama od sebe poginila in tolsča od tega, kar so živali raztrgate, je lahko uporabljeni na katerikoli drug način: toda vi nikakor od tega ne boste jedli. 25 Kajti kdorkoli je tolsčo živali, od katerih ljudje darujejo ognjeno daritev Gospodu, celo duša, ki to je, bo iztrebljena izmed svojega ljudstva. 26 Še več, vi ne boste jedli nobene vrste krvi, bodisi od perjadi ali od živine, v kateremkoli izmed svojih prebivališč. 27 Katerakoli duša, ki je katerokoli vrsto krvi, celo ta duša bo iztrebljena iz svojega ljudstva.“ 28 Gospod je spregovoril Mojzesu, rekoč: „Govori Izraelovim otrokom, rekoč: „Kdor daruje žrtve svojih mirovnih daritev Gospodu, bo prinesel svoj dar Gospodu od žrtve svojih mirovnih daritev. 30 Njegove lastne roke bodo prinesle Gospodove ognjene daritve, tolsčo s prsimi: to bo prinesel, da bodo prsi lahko majane za majalno daritev pred Gospodom. 31 Duhovnik bo tolsčo sežgal na oltarju: toda prsi bodo od Arona in njegovih sinov. 32 Desno pleče boste dati duhovniku za vzdigovalno daritev žrtve svojih mirovnih daritev. 33 Tisti izmed Aronovih sinov, ki darujejo kri mirovnih daritev in tolsčo, bodo imeli za svoj delež desno pleče. 34 Kajti prsi majanja in pleče vzdiganjanja sem vzel Izraelovim otrokom izmed žrtve njihovih mirovnih daritev in jih za vedno s predpisom dal duhovniku Aronu in njegovim sinovom izmed Izraelovih otrok.“ 35 To je delež Aronovega maziljenja in maziljenja njegovih sinov izmed ognjenih Gospodovih daritev, na dan, ko jih je prinesel, da bi služil Gospodu pri duhovniškem opravilu; 36 ki ga je Gospod zapovedal, da bi jim bil dan od Izraelovih otrok, na dan, ko jih je mazilil s pravilom na veke skozi njihove rodove. 37 To je postava žgalne daritve, jedilne daritve, daritve za greh, daritve za prestopek in posvetitve in žrtve mirovnih daritev; 38 katere je Gospod zapovedal Mojzesu na gori Sinaj, na dan, ko je Izraelovim otrokom zapovedal naj svoje darove darujejo Gospodu v Sinajski divjinji.

8 In Gospod je spregovoril Mojzesu, rekoč: „Vzemi Arona in z njim njegove sinove, obleke, mazilno olje, bikca za daritev za greh, dva ovna in košaro nekvašenega kruha; 3 in zberi skupaj

ves zbor k vratom šotorskega svetišča skupnosti.“ **4** Mojzes je storil kakor mu je Gospod zapovedal; in zbor je bil zbran skupaj k vratom šotorskega svetišča skupnosti. **5** Mojzes je rekel skupnosti: „To je beseda, ki jo je Gospod zapovedal, da se stor.“ **6** Mojzes je privedel Arona in njegove sinove ter jih umil z vodo. **7** Nadel mu je plašč, ga opasal s pasom, ga ognril s svečanim oblačilom, nanj položil efód in ga opasal z nenavadnim pasom efóda in ga s tem prevezal. **8** Nanj je dal naprsnik: v naprsnik je polčil tudi urím in tumím. **9** Turban je položil na njegovo glavo; tudi na turban, celo na njegov sprednji del, je položil zlato ploščico, sveto krono; kakor je Gospod zapovedal Mojzesu. **10** Mojzes je vzel mazilno olje in mazil šotorsko svetišče in vse, kar je bilo v njem in jih posvetil. **11** Od tega je sedemkrat poškropil po oltarju in mazil oltar in vse njegove posode, tako lavor kot njegovo vznožje, da jih naredi svete. **12** Na Aronovo glavo je izil mazilno olje in ga mazil, da ga naredi svetega. **13** Mojzes je privedel Aronove sinove in nanje položil plašče in jih opasal s pasovi in nanje položil klobučke; kakor je Gospod zapovedal Mojzesu. **14** Privedel je bikca za daritev za greh: in Aron in njegovi sinovi so svoje roke položili na glavo bikca daritve za greh. **15** Zaklal ga je; in Mojzes je vzel kri in jo s svojim prstom dal vsenackrog na rogove oltarja in očistil oltar in kri izil ob vznožju oltarja in ga posvetil, da bi na njem opravil pobotanje. **16** Vzel je vso tolščo, ki je bila na drobovju, opno nad jetri, dve ledvici, njuno tolščo in Mojzes je to sežgal na oltarju. **17** Toda bikca, njegovo kožo, njegovo meso in njegov iztrebek je z ognjem sežgal zunaj tabora; kakor je Gospod zapovedal Mojzesu. **18** Privedel je ovna za žgalno daritev: Aron in njegovi sinovi pa so svoje roke položili ovnu na glavo. **19** Zaklal ga je; in Mojzes je kri poškropil naokoli po oltarju. **20** Ovna je razrezal na koščke; in Mojzes je sežgal glavo, koščke in tolščo. **21** Drobovje in noge je opral v vodi; in Mojzes je celotnega ovna sežgal na oltarju: to je bila žgalna daritev v prijeten vonju in ognjenja daritev Gospodu; kakor je Gospod zapovedal Mojzesu. **22** Privedel je drugega ovna, ovna posvetive: Aron in njegovi sinovi pa so svoje roke položili ovnu na glavo. **23** In on ga je zaklal; in Mojzes je vzel od njegove krvi in jo pomazal na konico Aronovega desnega ušesa in na palec njegove desne roke in na velik prst njegovega desnega stopala. **24** Privedel je Aronove sinove in Mojzes je dal od krvi na konico njihovih desnih ušes in na palce njihovih desnih rok in na velike prste njihovih desnih stopal: in Mojzes je kri poškropil naokoli po oltarju. **25** Vzel je tolščo, tolsti rep, vso tolščo, ki je bila na drobovju, opno nad jetri, dve ledvici in njuno tolščo ter desno pleče: **26** in iz košare nekvašenega kruha, ki je bil pred Gospodom, je vzel en nekvašen kolač, kolač oljnatega kruha in en vafelj ter jih položil na tolščo in na desno pleče: **27** in vse to je dal na Aronove roke in na roke Aronovih sinov in jih majal za majalno daritev pred Gospodom. **28** Mojzes jih je vzel iz njihovih rok in jih sežgal na oltarju nad žgalno daritvijo: to so bile posvetive za prijeten vonju: to je ognjenja daritev Gospodu. **29** Mojzes je vzel prsi in jih majal za majalno daritev pred Gospodom: kajti od ovna posvetive je bil to Mojzesov del; kakor je Gospod zapovedal Mojzesu. **30** Mojzes je vzel od mazilnega olja in od krvi, ki je bila na oltarju in to poškropil na Arona, na njegove obleke, na njegove sinove in na obleke njegovih sinov z njim; in posvetil je Arona, njegove obleke, njegove sinove in obleke njegovih sinov z njim. **31** Mojzes je rekel Aronu in njegovim sinovim: „Meso skuhajte pri vratih šotorskega svetišča skupnosti: tam to pojejte s kruhom, ki je v košari posvetitev, kakor sem zapovedal, govoreč: „Aron in njegovi sinovi bodo to jedli.“ **32** To, kar pa ostane od mesa in od kruha, boste sežgali z ognjem. **33** Sedem dni ne boste šli od vrat šotorskega svetišča skupnosti, dokler dnevi vaše posvetitive ne bodo končani: kajti sedem dni vas bo posvečeval. **34** Kakor je storil ta dan, tako je

Gospod zapovedal storiti, da za vas opravim spravo. **35** Zato boste sedem dni, dan in noč, ostajali pri vratih šotorskega svetišča skupnosti in se boste držali Gospodovega naročila, da ne umrete: kajti tako mi je bilo zapovedano.“ **36** Tako so Aron in njegovi sinovi storili vse stvari, ki jih je Gospod zapovedal po Mojzesovi roki.

9 In pripetilo se je na osmi dan, da je Mojzes poklical Arona in njegove sinove in Izraelove starešine; **2** in Aronu je rekel: „Vzemi si mlado tele za daritev za greh in ovna za žgalno daritev, brez pomanjkljivosti in ju daruj pred Gospodom. **3** Izraelovim otrokom boš govoril, rekoč: „Vzemite kozlička od koz za daritev za greh; in tele in jagnje, oba enoletna, brez pomanjkljivosti, za žgalno daritev; **4** tudi bikca in ovna za mirovno daritev, da žrtvujete pred Gospodom; in jedilno daritev umešano z oljem: kajti danes se vam bo prikazal Gospod.“ **5** Pred šotorsko svetišča skupnosti so privedli to, kar je Mojzes zapovedal: in vsa skupnost se je približala ter stala pred Gospodom. **6** Mojzes je rekel: „To je stvar, ki jo je Gospod zapovedal, da jo storite: in prikazala se vam bo Gospodova slava.“ **7** Mojzes je rekel Aronu: „Pojdij k oltarju in daruj svojo daritev za greh in svojo žgalno daritev in opravi spravo zase in za ljudstvo: in daruj dar ljudstvu in opravi spravo zanje; kakor je zapovedal Gospod.“ **8** Aron je torej odšel k oltarju in zaklal tele za daritev za greh, ki je bilo zanj. **9** Aronovi sinovi so k njemu prinesli kri: in svoj prst je pomočil v kri in jo dal na rogove oltarja in jo izil ob vznožju oltarja: **10** toda tolščo, ledvici in opno nad jetri daritve za greh je sežgal na oltarju; kakor je Gospod zapovedal Mojzesu. **11** Meso in kožo pa je sežgal z ognjem zunaj tabora. **12** Zaklal je žgalno daritev: in Aronovi sinovi so mu podali kri, katero je pošprical naokoli nad oltarem. **13** Podali so mu žgalno daritev, z njenimi kosi in glavo: in sežgal jih je na oltarju. **14** Opral je drobovje in noge in jih sežgal na žgalni daritvi, na oltarju. **15** Prinesel je dar ljudstva in vzel kozla, ki je bil daritev za greh za ljudstvo in ga zaklal in ga daroval za greh kakor prvega. **16** Privedel je žgalno daritev in jo daroval glede na način **17** Prinesel je jedilno daritev in od nje vzel prgišče in to sežgal na oltarju poleg juntrnjega žgalnega žrtvovanja. **18** Za ljudstvo je zaklal tudi bikca in ovna za mirovne daritve: in Aronovi sinovi so mu podali kri, ki jo je poškropil naokoli po oltarju **19** in tolščo bikca in ovna, tolsti rep in to, kar pokriva drobovje, ledvici in opno nad jetri: **20** in tolščo so položili na prsi in tolščo je sežgal na oltarju: **21** prsi in desno pleče je Aron majal za majalno daritev pred Gospodom; kakor je zapovedal Mojzes. **22** Aron je svojo roko vzdignil proti ljudstvu in jih blagoslovil in prišel dol od darovanja daritve za greh, žgalne daritve in mirovnih daritvev. **23** Mojzes in Aron sta odšla v šotorsko svetišče skupnosti in prišla ven ter blagoslovila ljudstvo: in Gospodova slava se je prikazala vsemu ljudstvu. **24** Tam je prišel ogenj izpred Gospoda in na oltarju použil žgalno daritev in tolščo: ko je vse ljudstvo video, so zavpili in padli na svoje obraze.

10 Nadáb in Abihú, Aronova sinova, sta vsak izmed njiju vzel svojo kadilnico in vanjo dala ogenj in nanj položila kadilo in pred Gospodom darovala tuj ogenj, katerega jim ni zapovedalo. **2** In tam je prišel ogenj od Gospoda in ju použil in umrla sta pred Gospodom. **3** Potem je Mojzes rekel Aronu: „To je to, kar je Gospod govoril, rekoč: „Jaz bom posvečen v tistih, ki se mi približajo in pred vsem ljudstvom bom proslavljen.“ In Aron je ohranil svoj mir. **4** Mojzes je poklical Mišaéla in Elicafána, sinova Uziéla, ki je bil Aronov stric in jima rekel: „Pridita bliže, odnesita vajina brata izpred svetišča, ven iz tabora.“ **5** Tako sta se približala in ju v njunih plaščih odnesla ven iz tabora; kakor je rekel Mojzes. **6** Mojzes je rekel Aronu, Eleazarju in Itamáriju, svojim sinovim: „Ne odkrijte vaših glav niti ne pretrgajte vaših oblačil; da ne bi umrli in da ne bi nad vse ljudstvo prišel bes: temveč naj vaši bratje,

celotna Izraelova hiša objokujejo gorenje, ki ga je vžgal Gospod. 7 Ne boste šli ven izpred vrat šotorskega svetišča skupnosti, sicer boste umrli: kajti Gospodovo olje maziljenja je na vas. "In storili so glede na Mojzesovo besedo. 8 Gospod je spregovoril Aronu, rekoč: 9 „Ne pij vina, niti močne pijače, ne ti, niti tvoji sinovi s teboj, ko greste v šotorsko svetišče skupnosti, da ne bi umrli: to bo pravilo na veke skozi vaše rodove: 10 da lahko postavite razliko med svetim in nesvetim in čistim; 11 da lahko Izraelove otroke učite vseh pravil, ki jim jih je Gospod govoril po Mojzesovi roki.“ 12 Mojzes je spregovoril Aronu, Eleazarju in Itamarju, svojim sinovom, ki so ostali: „Vzemite jedilno daritev, ki ostaja od Gospodovih daritev, narejenih z ognjem in jejeti jo brez kvasa poleg oltarja: kajti to je najsvetejše: 13 to boste jedli na svetem prostoru, ker je določeno tebi in v tvojim sinovom od Gospodovih žrtev, narejenih z ognjem: kajti tako sem zapovedal. 14 Prsi majanja in pleče vzdigovanja boste jedli na čistem kraju; ti in tvoji sinovi in tvoje hčere s teboj: kajti določene so tebi in v tvojim sinovom, katere so dane od žrtev mirovnih daritev Izraelovih otrok. 15 Pleče vzdigovanja in prsi majanja bodo prinesli z daritvami, narejenimi z ognjem tolše, da majejo to za majalno daritev pred Gospodom; in ta bo tvaja in tvojih sinov s teboj, po pravilu na veke; kakor je zapovedal Gospod.“ 16 Mojzes je marljivo iskal kozla daritve za greh in glej, ta je bil sežgan: in bil je jezen na Eleazarja in Itamarja, Aronova sinova, ki sta bila puščena živa, rekoč: 17 „Zakaj daritve za greh nista jedla na svetem prostoru, glede na to, da je to najsvetejše in Bog vama je dal, da nosita krivčnost skupnosti, da zarjane opravita spravo pred Gospodom? 18 Glejta, njegova kri ni bila privedena znotraj svetega kraja: zares bi jo morala jesti na svetem kraju, kakor sem ukazal.“ 19 Aron je rekel Mojzesu: „Glej, ta dan so darovali svojo daritev za greh in svojo žgalno daritev pred Gospodom; in takšne stvari so me doletele: in če sem danes pojedel daritev za greh, ali naj bi bila ta sprejeta v Gospodovih očeh?“ 20 In ko je Mojzes to slišal, je bil zadovoljen.

11 Gospod je spregovoril Mojzesu in Aronu, rekoč jima: 2 „Govorita Izraelovim otrokom, rekoč: ,To so živali, ki jih boste jedli med vsemi živalmi, ki so na zemlji. 3 Karkoli deli parkelj in ima preklano kopito in prežekuje med živalmi, te boste jedli. 4 Vendar izmed teh, ki prežekujejo ali izmed teh, ki delijo parkelj ne boste jedli takšnih kot je kamela, ker prežekuje, toda ne deli parklja; ta vam je nečista. 5 Kunca, ker prežekuje, toda ne deli parklja, ta vam je nečist. 6 Zajca, ker prežekuje, toda ne deli parklja, ta vam je nečist. 7 Svinje, čeprav deli parkelj in je s preklanim kopitom, vendar ne prežekuje, ta vam je nečista. 8 Od njihovega mesa ne boste jedli in njihovega trupla se ne boste dotikali; te so vam nečiste. 9 Te boste jedli izmed vseh, ki so v vodah: karkoli ima plavuti in luskine v vodi, in morjih in v rekah, te boste jedli. 10 Vse, kar nima plavuti in luskin in v morjih in v rekah od vsega, kar se giblje v vodah in od česarokoli živega, kar je v vodah, te naj vam bodo ogabnost: 11 te bodo celo ogabnost vam; ne boste jedli od njihovega mesa, temveč boste njihova trupla imeli za ogabnost. 12 Karkoli v vodah nima plavuti niti luskin, to vam bo ogabnost. 13 In te so tiste, ki vam bodo ogabnost med perjadjo: ne sme se jih jesti, so ogabnosti: orel, brkati ser, ribji orel, 14 jastreb, kragulj po njegovi vrsti; 15 vsak krokar po njegovi vrsti; 16 sova, nočni sokol, kukavica, sokol po njegovi vrsti, 17 majhna sova, kormoran, velika sova, 18 labod, pelikan, egiptovski jastreb, 19 štorklja, čaplja po svoji vrsti, smrdokavra in netopir. 20 Vsa perjad, ki leže, hodeč po vseh štirih, vam bo ogabnost. 21 Vendar te lahko jeste od vsake leteče plazeče stvari, ki gre na vse štiri, ki ima noge nad svojimi stopali, da z njimi skače po zemlji; 22 celo te izmed njih lahko jeste; letečo kobilico po svoji vrsti in

plešasto kobilico po svoji vrsti in skakajočo kobilico po svoji vrsti in kobilico po svoji vrsti. 23 Toda vse druge leteče plazeče stvari, ki imajo štiri stopala, vam bodo ogabnost. 24 Zaradi teh boste nečisti: kdorkoli izmed njih se dotakne trupla, bo nečist do večera. 25 Dkorkoli mora nositi njihovo truplo, bo opral svoja oblačila in bo nečist do večera. 26 Trupla vsake živali, ki deli parkelj in ni s preklanim kopitom niti ne prežekuje, so vam nečista: vsak kdor se jih dotika bo nečist. 27 Karkoli gre po svojih tacah med vsemi vrstami živali, ki gredo po vseh štirih, te so vam nečiste: kdorkoli se dotika njihovega trupla, bo nečist do večera. 28 In kdorkoli prenaša njihovo truplo, bo opral svoja oblačila in bo nečist do večera: ta so vam nečista. 29 Tudi te vam bodo nečiste izmed plazečih stvari, ki se plazijo po zemlji: podlasica, miš, želva po svoji vrsti, 30 dihur, kameleon, kuščar, polž in krt. 31 Te so vam nečiste izmed vseh, ki se plazijo: kdorkoli se jih dotakne, ko so mrta, bo nečist do večera. 32 In na karkoli katerakoli izmed njih, ko so mrтve, pade, bo to nečisto; bodisi je to kakršnakoli lesena posoda ali obleka ali koža ali vręča ali kakršnakoli posoda je ta, s katero je opravljeno kakršnokoli delo, mora biti postavljena v vodo in ta bo nečista do večera; tako bo očiščena. 33 In vsaka glinena posoda, v katero katerakoli izmed njih pada, karkoli je v rjeji, bo nečisto; in jo boste razbili. 34 Od vse hrane, ki se lahko jé, bo to, na kar pride takšna voda, nečisto: in vsa pijača, ki se lahko pije v vsaki takšni posodi, bo nečista. 35 Vsaka stvar, na katero pada katerikoli del njihovega trupla, bo nečista; bodisi je to peč ali podstavnna kamna za lonec, bodo zdroljeni: kajti ti so nečisti in vam bodo nečisti. 36 Vendar bosta vodnjak ali jama, v kateri je obilje vode, čista: toda to, kar se dotakne njihovega trupla, bo nečisto. 37 Če katerikoli del njihovega trupla pada na katerokoli seme za sejanje, ki bo posejano, bo to čisto. 38 Toda če bo na seme prišla kakršnakoli voda in nanj pada katerikoli del njihovega trupla, vam bo to nečisto. 39 In če pogine katerakoli žival, od katere lahko jeste, bo tisti, ki se dotakne njenega trupla, nečist do večera. 40 Kdor jé od tega trupla, bo opral svoja oblačila in bo nečist do večera: tudi tisti, ki nosi to truplo, bo opral svoja oblačila in bo nečist celo do večera. 41 In vsaka plazeča stvar, ki se plazi po zemlji, bo ogabnost; ta naj se ne je. 42 Karkoli gre po trebuhi in karkoli gre po vseh štirih ali karkoli ima več stopal med vsemi plazečimi stvarmi, ki se plazijo po zemlji, teh ne boste jedli; kajti ogabnost so. 43 Sebe ne boste naredili gnušne s katerokoli plazečo stvarjo, ki se plazi, niti se z njimi ne boste naredili nečiste, da bi bili s tem omadeževani. 44 Kajti jaz sem Gospod, vaš Bog: vi boste torej sebe posvetili in boste sveti; kajti jaz sem svet: niti se ne boste omadeževali z nobeno vrsto plazeče stvari, ki se plazi po zemlji. 45 Kajti jaz sem Gospod, ki vas privede gor iz egiptovske dežele, da bi bil vaš Bog: bodite torej sveti, kajti jaz sem svet. 46 To je postava živali in perjadi in vsakega živega ustvarjenega bitja, ki se premika v vodah in vsakega živega ustvarjenega bitja, ki se plazi po zemlji: 47 da naredi razliko med nečistim in čistim in med živaljo, ki se lahko jé in živaljo, ki se ne sme jesti.“

12 Gospod je spregovoril Mojzesu, rekoč: 2 „Govori Izraelovim otrokom, rekoč: ,Če je ženska spočela seme in rodila fantka: potem bo nečista sedem dni; nečista bo glede na dneve oddvojitve zaradi njene šibkosti. 3 Na osmi dan po meso njegove prednje kožice obrezano. 4 Potem bo nadaljevala v krvi svojega očiščevanja triintrideset dni; ne bo se dotaknila nobene posvečene stvari, niti prišla v svetišče, dokler se dnevi njenega očiščevanja ne bodo dopolnili. 5 Toda če rodi deklico, potem bo nečista dva tedna, kakor v njeni oddvojitvi: in v krvi njenega očiščevanja bo nadaljevala šestinšestdeset dni. 6 Ko so dnevi njenega očiščenja dopolnjeni za sina ali za hčer, bo prinesla duhovniku, k vratom

šotorskega svetišča skupnosti, enoletno jagnje za žgalno daritev in mladega goloba ali glico za daritev za greh, 7 ki ga bo daroval pred Gospodom: in ranjopravil spravo; in očiščena bo pred virom njene krví. To je postava za tisto, ki je rodila fantka ali punčko. 8 Če ni zmožna prinesi jagnjetja, potem bo prinesla dve grlici ali dva mlađa goloba; enega za žgalno daritev in drugega za daritev za greh: in duhovnik bo ranjopravil spravo in bo čista.“

13 Gospod je spregovoril Mojzesu in Aronu, rekoč: 2 „Ko bo imel človek na koži svojega mesa dvignjeno mesto, krasto ali svetlo pego in bo ta na koži njegovega mesa podobna nadlogi gobavosti; potem bo priveden k duhovniku Aronu ali k enemu izmed njegovih sinov, duhovnikov: 3 in duhovnik naj pogleda na nadloga na koži mesa: in ko je dlaka na nadlogi postala bela in je nadloga videti globlja kakor koža njegovega mesa, potem je to nadloga gobavosti: in duhovnik naj pogleda nanj in ga proglaši nečistega. 4 Če je sveta pega na koži njegovega mesa bela in na pogled ni globlja kakor koža in se njene dlake niso pobeliile; potem naj duhovnik tistega, ki ima nadlogo, zapre za sedem dni: 5 duhovnik ga bo sedmi dan pregledal: in glej, če nadloga v njegovem pogledu ostane in se nadloga ni razširila po koži; potem ga bo duhovnik zapr še za nadaljnjih sedem dni: 6 in duhovnik naj ga sedmi dan ponovno pregleda: in glej, če bo nadloga nekako temna in se nadloga na koži ne širi, ga bo duhovnik proglašil za čistega: to je samo krasta: opral bo svoja oblačila in bo čist. 7 Toda če se krasta precej razširi po koži, potem ko ga je za njegovo očiščenje videl duhovnik, ga bo duhovnik ponovno pregledal: 8 in če duhovnik vidi, da se krasta širi po koži, potem ga bo duhovnik proglašil za nečistega: to je gobavost. 9 Kadar je nadloga gobavosti na moškem, potem bo ta priveden k duhovniku; 10 in duhovnik ga bo pregledal: in glej, če bo dvignjeno mesto na koži belo in če so dlake postale bele in je tam hitro divje meso na dvignjenem mestu; 11 je to stará gobavost na koži njegovega mesa in duhovnik ga bo proglašil za nečistega in ga ne bo zapr: kajti ta je nečist. 12 Če gobavost izbruhne naokoli po koži in gobavost prekrije vso kožo tistega, ki ima nadlogo, od njegove glave, celo do njegovega stopala, kjerkoli duhovnik pogleda; 13 potem bo duhovnik preudaril: in glej, če je gobavost pokrila vse njegovo meso, bo tega, ki ima nadlogo, proglašil za čistega: vse se je spremenilo in belo: ta je čist. 14 Toda ko se na njem pojavi divje meso, bo nečist. 15 Duhovnik bo pregledal divje meso in ga proglašil, da je nečist: kajti divje meso je nečisto: to je gobavost. 16 Ali če je divje meso ponovno spremenjeno v belo, bo prišel k duhovniku; 17 in duhovnik ga bo pregledal: in glej, če se je nadloga spremenila v belo: potem bo duhovnik tistega, ki ima nadlogo, proglašil za čistega: ta je čist. 18 Tudi meso, celo na njegovi koži, na katerem je bila razjeda in je ozdravljen. 19 in je na mestu razjede belo vzdignjeno mesto ali sveta pega, bela in malce rdečkasta in bo ta pokazana duhovniku; 20 in če bo, ko jo duhovnik pregleda, na videz nižja od kože in bo njena dlaka spremenjena v belo; ga bo duhovnik proglašil za nečistega: to je nadloga gobavosti, ki je izbruhnila iz razjede. 21 Toda če duhovnik bo pogleda in glej, tam ni belih dlak in če ni nižje kakor koža, temveč je nekako temno, potem ga bo duhovnik zapr za sedem dni: 22 in če se precej razširi po koži, potem ga bo duhovnik proglašil za nečistega: to je nadloga. 23 Toda če sveta pega ostaja na svojem mestu in se ni razširila, je to vnetna razjeda; in duhovnik ga bo proglašil za čistega. 24 Ali če je na koži kakršnokoli meso, na katerem je opeklina in ima divje meso te opekline belo svetlo pego, malce rdečkasta ali belo; 25 potem bo duhovnik pogledal na to: in glej, če se je dlaka na sveti pegini pobeliila in je na videz globlja od kože; je to gobavost, ki je

izbruhnila iz opekline: zato ga bo duhovnik proglašil za nečistega: to je nadloga gobavosti. 26 Toda če duhovnik na to pogleda in glej, tam ni nobene bele dlake na sveti pegini in ta ni nižja kakor ostala koža, temveč je nekako temna; potem ga bo duhovnik zapr za sedem dni: 27 in duhovnik ga bo sedmi dan pogledal: in če je to precej razširjeno po koži, potem ga bo duhovnik proglašil za nečistega: to je nadloga gobavosti. 28 In če sveta pega ostane na svojem mestu in se ne razširi po koži, temveč je ta nekako temna; je to dvignjeno mesto od opekline in duhovnik ga bo proglašil za čistega: kajti to je vnetje od opekline. 29 Če ima moški ali ženska nadloga na glavi ali na bradi; 30 potem bo duhovnik pregledal nadloga in če je ta na videz globlja od kože; in so tam v njej tanke rumene dlake; potem ga bo duhovnik proglašil za nečistega: to je luskavica, celo gobavost na glavi ali bradi. 31 Če duhovnik pogleda na nadloga luskavice in glej, če ta na videz ni globlja kakor koža in v njej ni črne dlake; potem ga bo duhovnik za sedem dni zapr tistega, ki ima nadloga luskavice: 32 in na sedmi dan bo duhovnik pogledal nadloga: in glej, če se luskavica ne razširila in v njej ni rumene dlake in luskavica na videz ni globlja od kože; 33 bo obrit, toda luskavice ne bo obril; in duhovnik bo zapr tistega, ki ima luskavico, še za sedem dni: 34 in na sedmi dan bo duhovnik pogledal na luskavico: in glej, če se luskavica ni razširila po koži, niti na videz ni globlja od kože, potem ga bo duhovnik proglašil za čistega: in umil si bo oblačila in bo čist. 35 Toda če se je luskavica po njegovem očiščevanju precej razširila po koži; 36 potem naj duhovnik pogleda nanj: in glej, če se je luskavica razširila po koži, duhovnik ne bo iskal rumenih dlak; ta je nečist. 37 Toda če luskavica na pogled miruje in tam ni zrasla črna dlaka; potem je luskavica ozdravljenja, ta je čist in duhovnik ga bo proglašil za čistega. 38 Če imata moški ali ženska na koži svojega mesa svete pege, celo bele svetle pege; 39 potem bo duhovnik pogledal: in glej, če so svetle pege na koži njunega mesa temno bele; je to pegasta točka, ki raste na koži: ta je čist. 40 Moški, katerega lasje so odpadli iz njegove glave, je plešast; vendar je čist. 41 In kdor ima svoje lase odpadle od dela dela njegove glave proti njegovemu obrazu, ta je čelno plešast; vendar je čist. 42 Če je na plešasti glavi ali golem čelu bela rdečkasta pega; je to gobavost, ki je poginala na njegovi plešasti glavi ali na njegovem plešastem čelu. 43 Potem bo duhovnik pogledal nanj: in glej, če je vzdignjeno mesto na njegovi plešasti glavi ali na njegovem plešastem čelu belo rdečkasto, kakor se pojavlja gobavost na koži mesa; 44 je ta gobavost moški, on je nečist: duhovnik ga bo proglašil popolnoma nečistega: njegova nadloga je na njegovi glavi. 45 Gobavec, na katerem je nadloga, bo imel pretrgana oblačila, golo glavo in na svojo zgornjo ustrico bo dal pokrivalo in bo klical: „Nečist, nečist!“ 46 Vse dni, v katerih bo na njem nadloga, bo omadeževan; on je nečist: prebilav bo sam; zunaj tabora naj bo njegovo prebilavšče. 47 Tudi obleka, na kateri je nadloga gobavosti, bodisi je ta volnena ali lanena obleka; 48 bodisi je ta na osnutku ali na votku; iz lanu ali iz volne; bodisi na koži ali na katerikoli stvari, narejeni iz kože; 49 in če je nadloga na obleki ali na koži zelenkasta ali rdečkasta, bodisi na osnutku ali na votku, ali na čemurkoli iz kože; to je nadloga gobavosti in pokazana bo duhovniku: 50 in duhovnik bo pogledal na nadloga in za sedem dni zapr to, kar ima nadlogo: 51 in sedmi dan naj pogleda na nadloga: če se je nadloga razširila po obleki, bodisi po osnutku ali po votku, ali na usnju ali na katerikoli delu, narejenemu iz usnja: potem je nadloga nadležna gobavost; to je nečisto. 52 Zato bo sežgal to obleko, bodisi je to osnutek ali votek, na volni ali na lanu ali kakršnokoli usnjena stvar, na kateri je nadloga: kajti to je nadležna gobavost; to bo sežgano v ognju. 53 Če bo duhovnik pogledal in glej, nadloga ni razširjena na obleki, bodisi na osnutku ali na votku ali na kakršnokoli usnjeni

stvari: **54** potem bo duhovnik zapovedal, da umijejo stvar, na kateri je nadloga in jo bo zaprl še za sedem dni: **55** in duhovnik bo pogledal na nadlogo, potem ko je umita: in glej, če nadloga ni spremenila svoje barve in se nadloga ni razširila; je to nečisto; to boš sežgal v ognju; to je notranja razjeda, bodisi je ta znotraj ali zunaj. **56** Če duhovnik pogleda in glej, nadloga je po umivanju nekoliko potemnela; potem jo bo odtrgal iz obleke ali iz usnja ali iz osnutka ali iz votka: **57** če se še vedno pojavlja na obleki, bodisi na osnutku ali na votku ali na čemerkoli iz usnja; je to razširajoča se nadloga: to, na čemer je nadloga, boš sežgal z ognjem. **58** Obleko, bodisi osnutek ali votek ali kakršna koli stvar iz usnja je to, jo boš umil, če je nadloga odšla od njih, potem bo to drugič umito in bo čisto. **59** To je postava nadloge gobavosti na obleki iz volne ali lanu, bodisi je na osnutku ali na votku ali na katerikoli stvari iz usnja, da se proglaši za čisto ali za nečisto.“

14 Gospod je spregovoril Mojzesu, rekoč: „To bo postava gobavca na dan njegovega očiščenja: pripeljam bo k duhovniku: **3** in duhovnik bo šel naprej iz tabora; in duhovnik bo pogledal in glej, če je na gobavcu nadloga gobavosti ozdravljenja; **4** potem bo duhovnik zapovedal, da za tistega, ki naj bi bil očiščen, vzamejo dve ptici, živi in čisti, cedrov les, škrlat in izop: **5** in duhovnik bo zapovedal, da bo ena izmed ptic zaklana v glineni posodi nad tekočo vodo: **6** glede žive ptice, jo bo vzel s cedrovim lesom, škrlatom in izopom in jih bo skupaj z živo ptico pomočil v kri ptice, ki je bila zaklana nad tekočo vodo: **7** in to bo sedemkrat poškropil na tistega, ki naj bi bil očiščen gobavosti in proglasil ga bo za čistega in živo ptico bo izpustil prosti na odprto polje. **8** Ta, ki naj bo očiščen, bo umil svoja oblačila in obril vse dlake in se umil v vodi, da bo lahko čist: potem bo prišel v tabor in sedem dni ostajal zunaj svojega šotorja. **9** Toda na sedmi dan, ko bo obril vse dlake iz svoje glave, svoje brade in svojih obrvi, bo obril celo vso svojo dlako: in v vodi bo umil svojo obleko in tudi svoje meso in bo čist. **10** Na osmi dan bo vzel dva jagenjčka, samca brez pomanjkljivosti in eno jagnijo prvega leta, brez pomanjkljivosti in tri desetinke fine moke za jedilno daritev, pomešano z oljem in en vrček olja. **11** Duhovnik, ki ga očiščuje, bo pred Gospodom, pri vratih šotorskega svetišča skupnosti, predstavil človeka, ki naj bi bil očiščen in te stvari: **12** in duhovnik bo vzel enega jagenjčka, samca in ga daroval za daritev za greh in vrček olja in ju majal pred Gospodom za majalno daritev: **13** in jagnje bo zaklal na kraju, kjer bo zaklal daritev za greh in žgalno daritev na svetem kraju: kajti daritev za greh je duhovnikova, kot tudi daritev za prestopek: to je najsvetejše: **14** in duhovnik bo vzel nekaj krvi daritve za prestopek in duhovnik jo bo dal na konico desnega ušesa tistega, ki naj bo očiščen in na palec njegove desne roke in na velik prst njegovega desnega stopala: **15** in duhovnik bo vzel nekaj od vrčka olja in to izlil na dlan svoje leve roke: **16** in duhovnik bo svoj desni prst pomočil v olje, ki je v njegovi levi roki in olje bo sedemkrat poškropil s svojim prstom pred Gospodom: **17** in preostanek olja, ki je v njegovi roki, bo duhovnik dal na konico desnega ušesa tistega, ki naj bo očiščen in na palec njegove desne roke in na velik prst njegovega desnega stopala, na kri daritve za prestopek: **18** ostanek olja, ki je v duhovnikovi roki pa naj izlije na glavo tistega, ki bo očiščen: in duhovnik bo zanj opravil spravo pred Gospodom. **19** Duhovnik bo daroval daritev za greh in opravil spravo za tistega, ki naj bo očiščen pred njegovo nečistostjo; in potem bo zaklal žgalno daritev: **20** in duhovnik bo na oltarju daroval žgalno daritev in jedilno daritev: in duhovnik bo zanj opravil spravo in on bo čist. **21** Če pa je reven in ne more dobiti toliko; potem bo vzel eno jagnje za daritev za prestopek, da majano, da opravi spravo zanj in eno desetinko fine moke,

pomešane z oljem za jedilno daritev in vrček olja; **22** dve grlici ali dva mlada goloba, takšne kot jih lahko dobi; in ena bo za daritev za greh, druga pa za žgalno daritev. **23** Na osmi dan jih bo privедel duhovniku za svoje očiščenje, k vratom šotorskega svetišča skupnosti pred Gospoda. **24** Duhovnik bo vzel jagnje daritve za prestopek in vrček olja in duhovnik ju bo majal za majalno daritev pred Gospodom: **25** in zaklal bo jagnje daritve za prekršek in duhovnik bo vzel nekaj od krvi daritve za prekršek in jo dal na konico desnega ušesa tistega, ki naj bo očiščen in na palec njegove desne roke in na velik prst njegovega desnega stopala: **26** in duhovnik bo nekaj olja izlil v dlan svoje leve roke: **27** in duhovnik bo s svojim desnim prstom nekaj olja, ki je v njegovi levi roki, sedemkrat poškropil pred Gospodom: **28** in duhovnik bo dal od olja, ki je v njegovi roki, na konico desnega ušesa tistega, ki naj bo očiščen in na palec njegove desne roke in na velik prst njegovega desnega stopala, na mestu krvi daritve za prestopek: **29** preostanek olja, ki je v duhovnikovi roki, bo dal na glavo tistega, ki naj bo očiščen, da zanj opravi spravo pred Gospodom. **30** Daroval bo eno izmed grlic ali izmed mladih golobov, takega, kot ga lahko dobi; **31** celo takšnega, kot ga je zmožen dobiti, enega za daritev za greh in drugega za žgalno daritev, z jedilno daritvijo: in duhovnik bo za tistega, ki naj bo očiščen pred Gospodom, opravil spravo. **32** To je postava tistega, na katerem je nadloga gobavosti, čigar roka ni zmožna dobiti to, kar pripada njegovemu očiščenju.“ **33** Gospod je spregovoril Mojzesu in Aronu, rekoč: „**34** Ko boste prišli v kánaansko deželo, ki sem vam jo dal za posest in položim nadlogo gobavosti v hišo dežele vaše posesti; **35** in kdor je lastnik hiše in pride in pove duhovniku, rekoč: „Zdi se mi, da je tam v hiši kakor bi bila nadloga: **36** potem bo duhovnik zapovedal, da izpraznijo hišo preden duhovnik vstopi vanjo, da bi videl nadlogo, da ne bi vse, kar je v hiši, postalno nečisto: in potem bo duhovnik vstopil, da pogleda hišo. **37** Pogledal bo nadlogo in glej, če je nadloga na zidovih hiše, z ugreznenjimi mesti, zelenkastimi ali rdečimi, ki so na pogled nižja kakor zid; **38** potem bo duhovnik šel ven iz hiše, k hišnim vratom in bo za sedem dni zaprl hišo: **39** in duhovnik bo sedmi dan ponovno prišel in pogledal: in glej, če je nadloga razširjena po zidovih hiše; **40** potem bo duhovnik zapovedal, da odneseo kamme, v katerih je nadloga in jih odvržejo na nečist kraj zunaj mesta: **41** hišo pa bo dal znotraj vso ostrgati in prah, ki so ga ostrgali, bodo izsuli zunaj mesta na nečist kraj: **42** in vzeli bodo druge kamne in jih položili na mesto tistih kamnov; in vzel bo drugo malto in ometal bo hišo. **43** Če nadloga ponovno pride in izbruhne v hiši, potem ko je kamme odvezel proč in potem, ko je ostrgal hišo in potem ko je ta ometana; **44** potem bo prišel duhovnik in pogledal in glej, če se je nadloga razširila po hiši, je to nadležna gobavost v hiši: ta je nečista. **45** Porušil bo hišo, njene kamne, njen les in vso malto hiše; in jih odnesel naprej, ven iz mesta, na nečist kraj. **46** Poleg tega bo kdor gre v hišo, medtem ko je ta zaprta, nečist do večera. **47** In kdor leži v hiši, bo opral svoja oblačila; in kdor je v hiši, bo opral svoja oblačila. **48** In če bo duhovnik vstopil in pogledal na to in glej, nadloga se ni razširila po hiši, potem ko je bila hiša ometana: potem bo duhovnik hišo proglasil za čisto, ker je nadloga ozdravljena. **49** Da hišo očisti, bo vzel dve ptici, cedrov les, škrlat in izop: **50** in eno izmed ptic bo zaklal v glineni posodi nad tekočo vodo: **51** in vzel bo cedrov les, izop, škrlat in živo ptico ter jih pomočil v krvi zaklane ptice in v tekočo vodo in hišo sedemkrat poškropil: **52** in hišo bo očistil s krvjo ptice, s tekočo vodo, z živo ptico, s cedrovim lesom, z izopom in škrlatom: **53** toda živo ptico bo izpustil ven iz mesta, na odprta polja in opravil bo spravo za hišo: in ta bo čista. **54** To je postava za vse vrste nadlog gobavosti in luskavice **55** in za gobavost oblike in hiše **56** in za dvignjeno mesto in za luskavico

in za svetlo pego: 57 da uči, kdaj je to nečisto in kdaj je to čisto: to je postava gobavosti.“

15 Gospod je spregovoril Mojzesu in Aronu, rekoč: 2 „Gоворите Izraelovim otrokom in jim recita: ,Kadar ima katerikoli moški tekoč izliv iz svojega mesa, je zaradi svojega izliva nečist. 3 To bo njegova nečistost v njegovem izlivu: bodisi njegovo meso teče z njegovim izlivom ali njegovo meso ustavlja izliv, je to nečistost. 4 Vsaka postelja, na kateri leži ta, ki ima izliv, je nečista: in vsaka stvar, na kateri on sedi, bo nečista. 5 Kdorkoli se dotakne njegove postelje, naj opere svoja oblačila in se okopa v vodi in bo nečist do večera. 6 Kdor sedi na katerikoli stvari, na kateri je sedel tisti, ki ima izliv, bo opral svoja oblačila in se okopal v vodi in bo nečist bo večera. 7 Kdor se dotika mesa tistega, ki ima izliv, bo opral svoja oblačila in se okopal v vodi in bo nečist bo večera. 8 Če tisti, ki ima izliv, pljune na tistega, ki je čist; potem bo ta opral svoja oblačila in se okopal v vodi in bo nečist bo večera. 9 Kdor osedla karkoli, na čemer jaha tisti, ki ima izliv, bo nečist. 10 Kdorkoli se dotakne česarkoli, kar je bilo pod njim, bo nečist do večera: in kdor nosi katerokoli izmed teh stvari, naj umije svoja oblačila in se okopa v vodi in bo nečist do večera. 11 Kogarkoli se dotakne tisti, ki ima izliv in si svojih rok ni umil v vodi, bo opral svoja oblačila in se okopal v vodi in bo nečist do večera. 12 Glinena posoda, ki se jo je dotaknil tisti, ki ima izliv, bo razbita: in vsaka lesena posoda bo pomita v vodi. 13 In ko se je ta, ki ima izliv, očistil svojega izliva; potem si bo štel sedem dni za svoje očiščevanje in umil svoja oblačila, svoje meso okopal v tekoči vodi in bo čist. 14 Osmi dan si bo vzel dve grlici ali dva mlada goloba in prišel bo pred Gospoda, k vratom šotorskega svetišča skupnosti in dal ju bo duhovniku: 15 in duhovnik ju bo daroval, enega za daritev za greh in drugega za žgalno daritev; in duhovnik bo pred Gospodom zaradi njegovega izliva zanj opravil spravo. 16 Če iz kateregakoli moškega steče seme združenja, potem bo vse svoje meso umil v vodi in bo nečist bo večera. 17 Vsaka obleka in vsaka koža, na kateri je same združenja, bo oprana v vodi in bo nečista bo večera. 18 Tudi ženska, s katero moški leži s semenom združenja, se bosta oba okopala v vodi in bosta nečista bo večera. 19 Če ima ženska izliv in je njen izliv v njenem mesu kri, bo postavljena posebej sedem dni: in kdorkoli se jo dotakne, bo nečist do večera. 20 Vsaka stvar, na kateri ona v svoji oddvojivitvi leži, bo nečista: tudi vsaka stvar, na kateri ona sedi, bo nečista. 21 Kdorkoli se dotakne njene postelje, bo opral svoja oblačila in se okopal v vodi in bo nečist bo večera. 22 Kdorkoli se dotakne katerikoli stvari, na kateri je sedela, bo umil svoja oblačila in se okopal v vodi in bo nečist bo večera. 23 In če je to na njeni postelji ali na katerikoli stvari ona sedi, ko se je ta dotakne, bo nečist do večera. 24 Če katerikoli moški sploh leži z njo in je njena nečistost nad njim, bo nečist sedem dni; in vsa postelja, na kateri on leži, bo nečista. 25 Če ima ženska vir njene krvi mnogo dni dlje od časa njene oddvojivitve ali če ta teče preko časa njene oddvojivitve; vseh dni izliva njene nečistosti bo kakor dni njene oddvojivitve: ona bo nečista. 26 Vsaka postelja, na kateri leži vse dni svojega izliva, ji bo kakor postelja njene oddvojivitve: in na čemerkoli ona sedi, bo nečisto, kakor nečistost njene oddvojivitve. 27 Kdorkoli se dotika teh stvari bo nečist in bo umil svoja oblačila in se okopal v vodi in bo nečist bo večera. 28 Toda če bo očiščena svojega izliva, potem si bo štela sedem dni in potem bo čista. 29 Na osmi dan si bo vzela dve grlici ali dva mlada goloba in ju prinesla k duhovniku, k vratom šotorskega svetišča skupnosti. 30 Duhovnik bo enega daroval za daritev za greh in drugega za žgalno daritev; in duhovnik bo zaradi izliva njene nečistosti zanjo opravil spravo pred Gospodom. 31 Tako bodo Izraelove otroke oddvojili od njihove nečistosti; da v

svoji nečistosti ne umrejo, ko omadežejo moje šotorsko svetišče, ki je med njimi. 32 To je postava tistega, ki ima izliv in tistega, katerega seme gre od njega in je s tem omadeževan; 33 in o tisti, ki je bolna od svoje nečistosti in o tistem, ki ima izliv, od moškega ali od ženske in o tistem, ki leži s tisto, ki je nečista.“

16 Gospod je spregovoril Mojzesu po smrti Aronovih dveh sinov, ko sta darovala pred Gospodom in umrila; 2 in Gospod je rekel Mojzesu: „Gовори svojemu bratu Aronu, da ne pride ob vseh časih v sveti prostor znotraj zagrinjala, pred sedežem milosti, ki je na nosilki, da ne umre: kajti jaz se bom v oblaku prikazal nad sedežem milosti. 3 Tako bo Aron prišel na sveti kraj: z mladim bikcem za daritev za greh in ovnom za žgalno daritev. 4 Nadel si bo svet lanen plašč, na svojem mesu bo imel kratke platnene hlače, opasan bo z lanenim pasom in okrašen z lanenim turbanom: to so sveta oblačila; zato bo svoje meso umil v vodi in si jih tako nadel. 5 Od zpora Izraelovih otrok bo vzel dva kozlička od koz za daritev za greh in enega ovna za žgalno daritev. 6 Aron bo daroval svojega bikca daritev za greh, ki je zanj in opravil spravo zase in za svojo hišo. 7 Vzel bo dva kozla in ju postavil pred Gospoda, pri vratih šotorskega svetišča skupnosti. 8 Aron bo metal žrebe med dvema kozloma; en žreb za Gospoda in drugi žreb za ubežnega kozla. 9 Aron bo privadel kozla, na katerega je padel Gospodov žreb in ga bo daroval za daritev za greh. 10 Toda kozel, na katerega pada žreb, da bo ubežen kozel, bo živ postavljen pred Gospoda, da z njim opravi spravo in da ga za ubežnega kozla spusti v divjino. 11 Aron bo privadel bikca daritev za greh, ki je zanj in opravil bo spravo zase in za svojo hišo in zakljal bo bikca daritev za greh, ki je zanj: 12 in izpred oltarja, pred Gospodom, bo vzel kadillico, polno gorečega ognjenega oglja in svoji roki polni drobno zdrobiljenega dišečega kadila in to bo prinesel znotraj zagrinjala: 13 in kadilo bo položil na ogenj pred Gospodom, da oblak kadila lahko pokrije sedež milosti, ki je nad pričevanjem, da ne umre: 14 in vzel bo od krvi bikca in jo s svojim prstom poškropil nad sedežem milosti proti vzhodu; in pred sedežem milosti bo s svojim prstom sedemkrat poškropil kri. 15 Potem bo zakljal kozla daritev za greh, ki je za ljudstvo in njegovo kri prinesel znotraj zagrinjala in s to krvjo storil kakor je storil s krvjo bikca in jo pošprical nad sedežem milosti in pred sedežem milosti: 16 in zaradi nečistosti Izraelovih otrok in zaradi njihovih prestopkov v vseh njihovih grehih bo opravil spravo za svet kraj: in tako bo storil za šotorsko svetišče skupnosti, ki ostaja med njimi v sredi njihove nečistosti. 17 Tam ne bo nobenega moža v šotorskem svetišču skupnosti, ko gre vanj, da opravi spravo na svetem kraju, dokler ne pride ven in je opravil spravo zase in za svojo družino in za vso Izraelovo skupnost. 18 In odšel bo ven, k oltarju, ki je pred Gospodom in opravil spravo zanj; in vzel bo od krvi bikca in od krvi kozla in to položil naokoli, na oltarne rogove. 19 In s svojim prstom bo nanj sedemkrat poškropil od krvi, ga očistil in ga posvetil pred nečistostjo Izraelovih otrok. 20 Ko je zaključil pobotanje svetega kraja, šotorskega svetišča skupnosti in oltarja, bo privadel živega kozla: 21 in Aron bo obe svoji roki položil na glavo živega kozla in nad njim priznal vse krivičnosti Izraelovih otrok in vse njihove prestopke v vseh njihovih grehih, s tem, da jih položi na glavo kozla in ga po roki primernega moža pošle proč, v divjino. 22 Kozel bo na sebi nosil vse njihove krivičnosti v nenaseljeno deželo: in kozla bo spustil v divjini. 23 Aron bo prišel v šotorsko svetišče skupnosti in odložil lanene obleke, ki jih je oblekel, ko je odšel v sveti kraj in tam jih bo pustil: 24 in svoje meso bo z vodo umil na svetem kraju in si nadel svoje obleke in prišel naprej in daroval svojo žgalno daritev, žgalno daritev za ljudstvo in opravil spravo zase in za ljudstvo. 25 In

tolčo daritve za greh bo sežgal na oltarju. **26** Tisti, ki je spustil kozla za ubežnega kozla, bo opral svoja oblačila in svoje meso umil v vodi in potem pride v tabor. **27** Bikca daritve za greh in kozla daritve za greh, čigar kri je bila prinesena, da opravi spravo na svetem kraju, bo nekdo odnesel zunaj tabora; in v ognju bodo sežgali njihove kože, njihovo meso in njihov iztrebek. **28** Kdor jih zažiga bo opral svoja oblačila in svoje telo umil v vodi in potem bo prišel v tabor. **29** To bo med vami pravilo na veke: da boste v sedmem mesecu, na deseti dan meseca, ponižali svoje duše in sploh ne boste počeli nobenega dela, bodisi je to nekdo iz vaše lastne dežele ali tujec, ki začasno prebiva med vami: **30** kajti na ta dan bo duhovnik opravil spravo za vas, da vas očisti, da boste pred Gospodom lahko čisti pred vsemi vašimi grehi. **31** To vam bo sábatni počitek in svoje duše boste ponižali s pravilom na veke. **32** Duhovnik, katerega bo mazil in katerega bo posvetil, da služi pri duhovniškem opravilu na mestu njegovega očeta, bo opravil spravo in si nadel lanena oblačila, celó sveta oblačila: **33** in ta bo opravil spravo za sveto svetišče in ta bo opravil spravo za šotorsko svetišče skupnosti in za oltar in ta bo opravil spravo za duhovnike in za vse ljudstvo skupnosti. **34** To vam bo večno pravilo, da enkrat letno opravite spravo za Izraelove otroke, za vse njihove grehe.“In ta je storil, kakor je Gospod zapovedal Mojzesu.

17 In Gospod je spregovoril Mojzesu, rekoč: **2** „Govori Aronu in njegovim sinovom in vsem Izraelovim otrokom in jim reci: ‚To je stvar, ki jo je Gospod zapovedal, rekoč: **3**, Katerikoli človek bo tam iz Izraelove hiše, ki kolje vola ali jagnje ali kozo v taboru ali da to kolje izven tabora, **4** pa tega ne prinaša k vratom šotorskega svetišča skupnosti, da daruje dar Gospodu pred Gospodovim šotorskim svetiščem; bo kri pripisana tistem človeku; prell je kri; in ta mož bo iztrebljen izmed svojega ljudstva: **5** z namenom, da Izraelovi otroci lahko prinesejo svoja žrtvovanja, katera darujejo na odprtrem polju, celo da jih lahko privedejo h Gospodu, k vratom šotorskega svetišča skupnosti, k duhovniku in jih darujejo za mirovne daritve Gospodu. **6** Duhovniki bo kri poškropili na Gospodov oltar pri vratih šotorskega svetišča skupnosti in tolčo sežgal v prijeten vonj Gospodu. **7** In svojih žrtvovanj ne bodo več darovali hudičem, za katerimi so se odšli vlačugat. To jim bo pravilo na veke skozi njihove rodove.“ **8** In rekel jim boš: Katerikoli mož bo iz Izraelove hiše ali od tujcev, ki začasno prebivajo med vami, ki darujejo žgalno daritev ali žrtvovanje **9** in tega ne prinašajo k vratom šotorskega svetišča skupnosti, da to darujejo Gospodu; celo ta mož bo iztrebljen izmed svojega ljudstva. **10** In katerikoli človek bo tam iz Izraelove hiše ali izmed tujcev, ki prebivajo med vami, ki na kakršenkoli način jé kri; jaz bom svoj obraz naravnal celó proti tej duši, ki jé kri in iztrebil ga bom izmed njegovih ljudi. **11** Kajti življenje mesa je v kri: in dal sem vam jo na oltarju, da opravite spravo za vaše duše: kajti kri je ta, ki opravlja spravo za dušo. **12** Zato sem Izraelovim otrokom rekel: ‚Nobena duša izmed vas ne bo jedla krvi, niti ne bo noben tujec, ki začasno biva med vami, jedel krvi.‘ **13** In katerikoli mož bo izmed Izraelovih otrok ali od tujcev, ki začasno bivajo med vami, ki lovijo in ujamejo katerokoli žival ali perjad, ki se lahko jé; ta bo celo izil njegovo kri in jo pokril s prahom. **14** Kajti to je življenje vsega mesa: kri od tega je za njegovo življenje: zatorej sem Izraelovim otrokom rekel: ‚Na noben način ne boste jedli krvi od mesa: kajti življenje vsega mesa je njegova kri: kolorkoli to jé, bo iztrebljen.‘ **15** In vsaka duša, ki jé to, kar je poginilo samo od sebe ali to, kar je bilo raztrgano z zvermi, bodisi je to nekdo iz vaše lastne dežele ali tujec, bo tako opral svoja oblačila, kakor se okopal v vodi in bo nečist bo večera: potem bo čist. **16** Toda če jih ne umije, niti ne okopa svojega mesa; potem bo nosil svojo krivičnost.“

18 In Gospod je spregovoril Mojzesu, rekoč: **2** „Govori Izraelovim otrokom in jim reci: Jaz sem Gospod, vaš Bog. **3** Ne boste delali po ravnanjih egiptske dežele, v kateri ste prebivali: in po ravnanjih kánaanske dežele, kamor vas vodim, niti ne boste hodili po njihovih predpisih. **4** Izvrševali boste moje sodbe in se držali mojih predpisov, da v njih hodite: jaz sem Gospod, vaš Bog. **5** Vi se boste torej držali mojih pravil in mojih sodb: katere, če človek izvršuje, bo živel v njih: jaz sem Gospod. **6** Nihče izmed vas se ne bo približal kateremukoli, ki mu je bližnji sorodnik, da odkrije njihovo nagoto: jaz sem Gospod. **7** Nagote svojega očeta ali nagote svoje matere ne boš odkril: ona je tvoja mati; ne boš odkril njene nagote. **8** Nagote žene svojega očeta ne boš odkril: to je negota tvojega očeta. **9** Nagote svoje sestre, hčere tvojega očeta ali hčere tvoje matere, bodisi je ona rojena doma ali rojena zunaj, celó njune nagote ne boš odkril. **10** Nagote hčere svojega sina ali hčerine hčere, celó njune nagote ne boš odkril: njuna je tvoja lastna nagota. **11** Nagote hčere žene tvojega očeta, rojene tvojemu očetu, ona je tvoja sestra, ne boš odkril njene nagote. **12** Ne boš odkril nagote sestre svojega očeta: ona je bližnja sorodnica tvojega očeta. **13** Ne boš odkril nagote sestre svoje matere: kajti ona je bližnja sorodnica tvoje matere. **14** Ne boš odkril nagote brata svojega očeta, ne boš se približal njegovi ženi; ona je tvoja teta. **15** Ne boš odkril nagote svoje snahe: ona je sinova žena; ne boš odkril njene nagote. **16** Ne boš odkril nagote žene svojega brata: to je negota tvojega brata. **17** Ne boš odkril nagote ženske in njene hčere, niti ne boš vzel hčer njenega sina ali hčere njene hčere, da bi odkril njeno nagoto; kajti oni sta njeni bližnji sorodnici: to je zlobnost. **18** Niti ne boš vzel žene k njeni sestri, da jo dražiš, da odkriješ njeno nagoto poleg druge v njenem času življenga. **19** Prav tako se ne boš približal ženski, da odkriješ njeno nagoto, dokler je oddvojena zaradi svoje nečistosti. **20** Poleg tega ne boš meseno ležal z ženo svojega soseda, da bi se z njo omadeževal. **21** Nikomur izmed svojega semena ne boš dovolil iti skozi ogenj k Molohu niti ne boš oskrnili imena svojega Boga; jaz sem Gospod. **22** Ne boš ležal z moškimi, kakor z ženskami: to je ogabnost. **23** Niti ne boš ležal z nobeno zverjo, da s tem omadežuješ samega sebe: niti ne bo nobena ženska stala pred zverjo, da leže dol k njej: to je zmešnjava. **24** Ne omadežuješ se z nobeno od teh stvari: kajti v vseh teh so narodi omadeževani, katere jaz izženem pred vami: **25** in zemlja je omadežvana: zato običsem krivičnost le-te na njej in sama zemlja bruha njene prebivalce. **26** Zato se boste držali mojih pravil in mojih sodb in ne boste zagrešili nobene od teh ogabnosti; niti kolorkoli izmed vašega lastnega naroda, niti katerikoli tujec, ki začasno biva med vami: **27** (kajti vse te ogabnosti so storili ljudje dežele, ki so bili pred vami in dežela je omadežvana;) **28** da dežela tudi vas ne izpljujne, ko ste jo omadeževali, kakor je izpljunila narode, ki so bili pred vami. **29** Kajti kdorkoli bo zagrešil katero izmed teh ogabnosti, celo duše, ki jih zagrešijo, bodo iztrebljeni izmed svojega ljudstva. **30** Zatorej se boste držali mojih predpisov, da ne zagrešite kateregakoli izmed teh gnušnih običajev, ki so bili zagrešeni pred vami in da se ne omadežujete v tem: jaz sem Gospod, vaš Bog.“

19 In Gospod je spregovoril Mojzesu, rekoč: **2** „Spregovori vsej skupnosti Izraelovih otrok in jim reci: ‚Vi boste sveti: kajti jaz, Gospod, vaš Bog, sem svet. **3** Bali se boste vsak mož svoje matere in svojega očeta in se držali mojih sábat: jaz sem Gospod, vaš Bog. **4** Ne obrnite se k malikom niti si ne delajte ulitih bogov: jaz sem Gospod, vaš Bog. **5** Če darujete žrtev od mirovnih daritev Gospodu, jo boste darovali po svoji lastni želji. **6** Jedli jo boste isti dan, kot jo darujete in naslednji dan: in če kaj ostane do tretjega dne, bo to sežgano v ognju. **7** Če bo karkoli

pojedeno na tretji dan, je to gnušno; to ne bo sprejet. **8** Zatorej bo vsakdo, ki to jé, nosil svojo krivičnost, ker je oskrnul posvečeno Gospodovo stvar: in ta duša bo iztrebljena izmed svojega ljudstva. **9** In ko žanješ žetev svoje dežele, ne boš v celoti požel vogalov svojega polja, niti ne boš zbral paberkovana svoje žetve. **10** Ne boš paberkoval svojega vinograda niti ne boš potrgal vsakega grozda svojega vinograda; pustil jih boš za revnega in tujca: jaz sem Gospod, vaš Bog. **11** Ne boste kradli niti ravnali napačno niti lagali drug drugemu. **12** Pri mojem imenu ne boste lažnivo prisegli, niti ne boš oskrnul imena svojega Boga: jaz sem Gospod. **13** Svojega soseda ne boš goljufal, niti ga ropaš: plačila tistega, ki je najet, ne bodo ostala s teboj vso noč do jutra. **14** Ne boš preklel gluhega niti položil kamen spotike pred slepega, temveč se boš bal svojega Boga: jaz sem Gospod. **15** Na sodbi ne boš storil nobene nepravičnosti: ne boš spoštoval revne osebe niti ne boš častil mogočne osebe: temveč boš svojega bližnjega sodil v pravičnosti. **16** Ne boš šel gor in dol med svojim ljudstvom kakor tožljivec: niti ne boš stal zoper kri svojega bližnjega: jaz sem Gospod. **17** V svojem srcu ne boš sovražil svojega brata: vsekakor boš pograjal svojega bližnjega in ne boš trpel greha na njem. **18** Ne boš se maščeval, niti držal nobene zamere zoper otroke svojega ljudstva, temveč boš ljubil svojega bližnjega kakor samega sebe: jaz sem Gospod. **19** Držali se boste mojih pravil. Svoji živini ne boš pustil, da se pari z različno vrsto: svoje polje ne boš sejal s pomešanim semenom: niti nate ne bo prišla oblekla [hkrati] stkania iz lanu in volne. **20** Kdorkoli meseno leži z žensko, ki je sužnjica, zaročena k soprogu in sploh ni odkupljena, niti ji ni dana svoboda; ona naj bo bičana; ne bosta usmrčena, ker ona ni bila svobodna. **21** On bo k vratom šotorskega svetišča skupnosti privedel svojo daritev za prestopek Gospodu, celo ovna za daritev za prestopek. **22** Duhovnik bo zanj pred Gospodom za njegov greh opravil spravo z ovnom daritve za prestopek, ki ga je storil: in greh, ki ga je storil, mu bo odpuščen. **23** Ko boste prišli v deželo in boste za hrano sadili vse vrste dreves, potem boste šeli njihov sad kot neobrezan: tri leta vam bo ta kot neobrezen: ta ne bo pojeden. **24** Toda v četrtem letu bo vse njegovo sadje sveto, da s tem hvali Gospoda. **25** In v petem letu boste jedli od njegovega sadja, da vam bo lahko obrodil svoj donos: jaz sem Gospod, vaš Bog. **26** Nobene stvari ne boste jedli s krvjo: niti ne boste uporabljali čaranja, niti obeleževanja časov. **27** Ne boste zaoblili robov vaših glav niti ne boste kazili robov vaše brade. **28** Na vašem mesu ne boste delali nobenih urezov za mrtve, niti si nase ne vtisnite nobenih znamenj: jaz sem Gospod. **29** Ne onečasti svoje hčere, da jí ne povzročiš, da postane vlačuga, da ne bi dežela padla v vlačugarstvo in bi dežela postala polna zlobnosti. **30** Držali se boste mojih sábat in spoštovali moje svetišče: jaz sem Gospod. **31** Ne obračajte se k tem, ki imajo osebne duhove, niti ne povprašujte za čarovniki, da vas ne omadežujejo: jaz sem Gospod, vaš Bog. **32** Pred osivelovo glavo boš vstal in spoštoval boš obraz starca in se bal svojega Boga: jaz sem Gospod. **33** Če tujec začasno prebiva s teboj v tvoji deželi, ga ne boš nadlegoval. **34** Temveč ti bo tujec, ki prebiva s teboj, kakor nekdo rojen med vami in ljubil ga boš kakor samega sebe; kajti bili ste tujci v egiptovski deželi: jaz sem Gospod, vaš Bog. **35** Nobene nepravičnosti ne boste počeli pri sodbi, merilni palici, teži ali meri. **36** Imeli boste pravične tehnice, pravične uteži, pravičen škaf in pravičen vrc: jaz sem Gospod, vaš Bog, ki sem vas privedel iz egiptovske dežele. **37** Zato boste obeležili vsa moja pravila in vse moje sodbe in jih izvrševali: jaz sem Gospod.”

20 In Gospod je spregovoril Mojzesu, rekoč: **2** „Ponovno, Izraelovim otrokom boš rekel: ,Kdorkoli je izmed Izraelovih otrok ali izmed tujcev, ki začasno prebivajo v Izraelu, da izroči

karkoli od svojega semena Molohu; ta bo zagotovo usmrčen; ljudstvo dežele naj ga kamna s kamni. **3** Svoj obraz bom naravnal zoper tega človeka in ga iztrebil izmed njegovega ljudstva; ker je od svojega semena dal Molohu, da omadežuje moje svetišče in da oskrni moje sveto ime. **4** Če ljudstvo dežele kakorkoli skrije svoje oči pred možem, ko ta daje svoje seme Molohu in ga ne ubije: **5** potem bom svoj obraz naravnal zoper moža in zoper njegovo družino in izmed njegovega ljudstva odsekal njega in vse, ki se gredo vlačugat za njim, da bi zagrešili vlačugarstvo z Molohom. **6** Duša, ki se obrača za takšnimi, ki imajo osebne duhove in za čarovniki, da se gredo vlačugat za njimi, zoper to dušo celo naravnam svoj obraz in ga bom odsekal izmed njegovega ljudstva. **7** Posvetite se torej in bodite sveti: kajti jaz sem Gospod, vaš Bog. **8** Držali se boste mojih pravil in jih izvrševali: jaz sem Gospod, ki vas posvečujem. **9** Kajti vsak, ki preklinja svojega očeta ali svojo mater, bo zagotovo usmrčen: preklinjaš je svojega očeta ali svojo mater; njegova kri bo nad njim. **10** Moški, ki grešno počenja zakonolomstvo z ženo drugega moškega, celo kdor grešno počenja zakonolomstvo s ženo svojega bližnjega, zakonolomec in zakonolomka bosta zagotovo usmrčena. **11** Moški, ki leži z ženo svojega očeta, je odkril očetovo nagoto: oba bosta zagotovo usmrčena; njuna kri bo nad njima. **12** Če moški leži s svojo snaho, bosta zagotovo oba usmrčena: storila sta zmešnjavo; njuna kri naj bo nad njima. **13** Če moški leži z moškim prav tako, kakor leži z žensko, sta oba zagrešila ogabnost: zagotovo bosta oba usmrčena; njuna kri bo nad njima. **14** Če moški vzame ženo in njeno mater, je to zlobnost: sežgani bodo z ognjem, tako on in oni dve; da tam med vami ne bo zlobnosti. **15** In če moški leži z živaljo, bo zagotovo usmrčen: in žival boste ubili. **16** Če se ženska približa katerikoli živali in leže dol k njej, boš ubil žensko in žival: obe bosta zagotovo usmrčeni; njuna kri bo nad njima. **17** Če moški vzame svojo sestro, hči svojega očeta ali hči svoje matere in vidi njeno nagoto in ona vidi njegovo nagoto; to je zlobna stvar; in oba bosta iztrebljena iz pogleda svojega ljudstva: odkril je nagoto svoje sestre; nosil bo svojo krivičnost. **18** Če bo moški ležal z žensko, ki je bolna in bo odkril njeno nagoto; je odkril njen studenec in ona je odkrila studenec svoje krvi; in oba izmed njiju bosta iztrebljena izmed svojega ljudstva. **19** Ne boš odkril nagote sestre svoje matere niti sestre svojega očeta: kajti on odkriva svoje bližnje sorodstvo: oba bosta nosila svojo krivičnost. **20** Če bo moški ležal z ženo svojega strica, odkriva nagoto svojega strica: nosila bosta svoj greh; umrla bosta brez otrok. **21** Če bo moški vzel ženo svojega brata, je to nečista stvar: odkril je nagoto svojega brata; onadva bosta brez otrok. **22** Vi se boste torej držali vseh mojih pravil in vseh mojih sodib in jih izvrševali: da vas dežela, kamor vas privedem, ne izpljune. **23** Ne boste hodili po načinu naroda, katerega sem pred vami izgnal: kajti zagrešili so vse te stvari in zato sem jih odsekal. **24** Toda vam sem rekel: ,Podemovali boste njihovo deželo in dal vam jo bom, da jo posedejet, deželo kjer tečeta mleko in med: ‘jaz sem Gospod, vaš Bog, ki vas je oddvojil od ostalega ljudstva. **25** Zato boste postavili razliko med čistimi živalmi in nečistimi in med nečisto perjadjo in čisto: in vaših duš ne boste ognusili z živalmi ali s perjadjo ali s katerokoli vrsto žive stvari, ki se plazi po tleh, ki sem jo kot nečisto oddvojil od vas. **26** Vi mi boste sveti: kajti jaz, Gospod, sem svet in sem vas oddvojil od ostalega ljudstva, da bi bili moji. **27** Moški ali ženska, ki ima osebnega duha ali tisti, ki je čarovnik, bo zagotovo usmrčen: kamnajo naj jih s kamni: njihova kri bo nad njimi.”

21 In Gospod je rekel Mojzesu: „Govori duhovnikom, Aronovim sinovom in jim reci: ,Nihče naj ne bo omadeževan zaradi mrtvega med svojim ljudstvom: **2** toda za njegove sorodnike,

ki so blizu njemu, to je za njegovo mater, za njegovega očeta, za njegovega sina, za njegovo hči, za njegovega brata **3** in za njegovo sestro devico, ki je blizu njemu, ki nima nobenega soproga; zaradi nje je lahko omadeževan. **4** Toda ta, ki je poglavar med svojim ljudstvom, sebe ne bo omadeževal, da se oskruni. **5** Ne bodo delali pleše na svoji glavi, niti ne bodo obrili robov svojih brad, niti si ne bodo delali nobenih urezov na svojem mesu. **6** Sveti bodo svojemu Bogu in ne bodo oskrunili imena svojega Boga: kajti darujejo Gospodove daritve, narejene z ognjem in kruh njihovega Boga: zato bodo sveti. **7** Naj ne vzamejo žene, ki je vlačuga ali oskrunjena; niti naj ne vzamejo žene, odslovljene od njenega soproga: kajti on je svet svojemu Bogu. **8** Zato ga boš torej posvetil; kajti on daruje kruh tvojega Boga; tebi bo svet: kajti jaz, Gospod, ki te posvečujem, sem svet. **9** Če pa se hčerka kateregakoli duhovnika oskruni z igranjem vlačuge, je oskrunila svojega očeta: naj bo sežgana z ognjem. **10** In kdor je veľiki duhovnik med svojimi brati, na katerega glavo je bilo izlito mazilno olje in ki je posvečen, da si nadene obleke, ne bo odkril svoje glave, niti pretrgal svojih oblačil; **11** niti ne bo šel h kateremukoli mrtvemu telesu, niti se ne bo omadeževal zaradi svojega očeta ali zaradi svoje matere; **12** niti naj ne gre ven iz svetišča, niti ne oskruni svetišča svojega Boga; kajti krona mazilnega olja njegovega Boga je na njem: jaz sem Gospod. **13** Vzel bo ženo v njenem devištvu. **14** Vdove ali ločene ženske ali oskrunjene ali pocestnice, teh ne bo vzel: temveč bo vzel za ženo devico iz svojega lastnega ljudstva. **15** Niti med svojim ljudstvom ne bo oskrunil svojega semena: kajti jaz, Gospod, ga posvečujem.“ **16** In Gospod je spregovoril Mojzesu, rekoč: **17** „Govori Aronu, rekoč: ‚Kdorkoli je od tvojega semena v njihovih rodovih, ki ima kakršnokoli pomanjkljivost, naj se ne približa, da bi daroval kruh svojega Boga. **18** Kajti katerikoli človek je, ki ima pomanjkljivost, se ne bo približal: slep človek ali hrrom ali kdor ima ploščat nos ali katerokoli stvar odveč **19** ali človek, ki ima zlomljeno nogo ali zlomljeno roko **20** ali je puklast ali pritlikav ali, ki ima pomanjkljivost v svojem očesu ali je grintav ali krastav ali ima zmečkanu moda; **21** noben človek, ki ima iz semena duhovnika Arona pomanjkljivost, ne bo prišel bližu, da daruje Gospodove daritve narejene z ognjem: ima pomanjkljivost; ta ne bo prišel bližu, da daruje kruh svojega Boga. **22** Jedel bo kruh svojega Boga, tako od najsvetejšega kakor od svetega. **23** Samo ta ne bo šel noter za zagrinjalo, niti prišel bližu k oltarju, ker ima pomanjkljivost; da ne oskrni mojih svetišč: kajti jaz, Gospod, jih posvečujem.“ **24** Mojzes je to povedal Aronu in njegovim sinovom in vsem Izraelovim otrokom.

22 In Gospod je spregovoril Mojzesu, rekoč: **2** „Govori Aronu in njegovim sinovom, da se ločijo od svetih stvari Izraelovih otrok in da ne oskrnijo mojega svetega imena v teh stvareh, katere posvetijo meni: jaz sem Gospod. **3** Reci jim: ‚Kdorkoli je izmed vsega vašega semena med vašimi rodovi, ki hodi k svetim stvarem, katere Izraelovi otroci posvetijo Gospodu in ima na sebi svojo nečistost, bo ta duša iztrebljena izpred moje prisotnosti: jaz sem Gospod. **4** Katerikoli moški iz Aronovega semena je gobavec ali ima tekoč izliv, ta ne bo jedel od svetih stvari, dokler ne bo čist. In kdorkoli se dotakne kakršnokoli stvari, ki je nečista, pri mrtvem ali pri moškemu, cigar seme gre od njega; **5** ali kdorkoli se dotika katerekoli plazeče stvari, s katero je lahko narejen nečist, ali človeka od katerega lahko vzame nečistost, kakršnokoli nečistost ta ima; **6** duša, ki se je dotaknila česarškoli takega, bo nečista do večera in ne bo jedla od svetih stvari, razen če svoje meso ne umije z vodo. **7** Ko sonce zaide bo čist in potem bo jedel od svetih stvari; ker je to njegova hrana. **8** Tega, kar pogine samo od sebe ali je raztrgano z zvermi, ne bo jedel, da samega sebe s

tem omadežeju: jaz sem Gospod. **9** Držali se bodo torej mojega predpisa, da ne bi za to nosili greha in torej umrli, če to oskrnijo: jaz, Gospod, jih posvečujem. **10** Tam noben tujec ne bo jedel od svete stvari: duhovnikov začasni prebivalec ali najet služabnik ne bosta jedla od svete stvari. **11** Toda če duhovnik s svojim denarjem kupi katerokoli dušo, bo ta jedel od tega in kdor je rojen v njegovi hiši: jedli bodo od njegove hrane. **12** Če bo duhovnikova hči tudi poročena k tujcu, ona ne bo jedla od daritev svetih stvari. **13** Toda če je duhovnikova hči vdova ali ločena in nima otrok in je vrnjena k hiši svojega očeta kakor v svoji mladosti, bo jedla od hrane svojega očeta: toda noben tujec ne bo jedel od tega. **14** Če človek nevede jé od svete stvari, potem bo k temu dodal peti del in to bo s sveto stvarjo dal duhovniku. **15** Oni ne bodo oskrunili sveti stvari Izraelovih otrok, katere darujejo Gospodu; **16** ali jim dopustili, da nosijo krivičnost prekrška, kadar jedo njihove svete stvari: kajti jaz, Gospod, jih posvečujem.“ **17** In Gospod je spregovoril Mojzesu, rekoč: **18** „Govori Aronu in njegovim sinovom in vsem Izraelovim otrokom in jim reci: ‚Kdorkoli bo od Izraelove hiše ali od tujecev in Izraelu, ki bo svoj dar daroval za vse svoje zaobljube in za vse svoje prostovoljne daritve, ki jih bodo darovali Gospodu za žgalno daritev; **19** bodo po svoji lastni želji darovali samca brez pomanjkljivosti od goveda, od ovc ali od koz. **20** Toda karkoli ima pomanjkljivost, tega ne boste darovali: kajti to za vas ne bo sprejemljivo. **21** In kdorkoli daruje žrtvovanje mirovnih daritev Gospodu, da izpolni svoja zaobljubo ali prostovoljno daritev v govedu ali ovcah, da bi bilo sprejeto, mora biti to popolno; na tem ne bo nobene pomanjkljivosti. **22** Sleplo ali zlomljeno ali pohabljeni ali kar ima rane, iz katerih se izcea ali grinto ali krasto, teh stvari ne boste darovali Gospodu niti od njih [ne boste] naredili daritve z ognjem na oltarju Gospodu. **23** Ali bikca ali jagnje, ki ima katerokoli stvar odvečno ali karkoli manjkajočega v njegovih delih, to lahko daruješ za prostovoljno daritev; toda za zaobljubo to ne bo sprejeto. **24** Gospodu ne boste darovali tega, kar je poškodovano ali zdrobljeno ali zlomljeno ali odrezano; niti v vaši deželi ne boste opravili nobenega takšnega darovanja. **25** Niti iz tujeceve roke ne boste darovali kruha vašega Boga, od kateregakoli izmed njih; ker je v njih njihova izprijenost in pomanjkljivost: ti ne bodo sprejeti za vas.“ **26** In Gospod je spregovoril Mojzesu, rekoč: **27** „Kadar je priveden bikec ali ovca ali koza, potem bo ta sedem dni pod materjo; in od osmega dne in naprej bo ta sprejet za ognjeno daritev Gospodu. **28** Bodisi je to krava ali ovca, ne boš na isti dan zaklal njo in njenega mladega. **29** Ko boste darovali žrtvovanje zahvaljevanja Gospodu, to darujte na svojo lastno željo. **30** Isteča dne bo to pojedeno; ničesar od tega ne boste pustili do jutra: jaz sem Gospod. **31** Zato se boste držali mojih zapovedi in jih izpolnjevali: jaz sem Gospod. **32** Niti ne boste oskrnili mojega svetega imena; temveč bom jaz posvečen med Izraelovim otroci: jaz sem Gospod, ki vas posvečuje, **33** ki vas je privedel ven iz egiptovske dežele, da bi bil vaš Bog: jaz sem Gospod.“

23 In Gospod je spregovoril Mojzesu, rekoč: **2** „Govori Izraelovim otrokom in jim reci: ‚Glede Gospodovih praznovanj, katere boste razglašali, da bodo sveti sklici, celo ta so moja praznovanja. **3** Šest dni naj bo delo opravljeno: toda sedmi dan je sabbati počitek, sveti sklic: nanj ne boste opravljali nobenega dela: to je Gospodova sabbat v vseh vaših prebivališčih. **4** To so Gospodova praznovanja, celo sveti sklici, ki jih boste razglašali v določenih časih. **5** Na štirinajsti dan prvega meseca zvečer je Gospodova pasha. **6** Na petnajsti dan istega meseca je praznik nekvašenega kruha Gospodu: sedem dni morate jesti nekvašen kruh. **7** Na prvi dan boste imeli sveti sklic: nobenega hlapčevskega dela ne boste počeli. **8** Temveč boste sedem dni darovali ognjeno daritev

Gospodu: na sedmi dan je sveti sklic: ne opravljajte nobenega hlapčevskega dela.“ **9** In Gospod je spregovoril Mojzesu, rekoč: **10** „Govori Izraelovim otrokom in jim reci: „Ko boste prišli v deželo, katero vam dam in boste poželi njeni žetev, potem boste prinesli snop prvih sadov vaše žetve duhovniku: **11** ta bo snop majal pred Gospodom, da bo sprejet za vas: duhovnik ga bo majal v jutru po sábbati. **12** Ta dan, ko boste majali snop, boste darovali jagnje brez pomanjkljivosti, prvega leta, za žgalno daritev Gospodu. **13** Jedilna daritev od tega bo dve desetinki fine moke, umešane z oljem, ognjena daritev v prijeten vonju Gospodu: in jedilna daritev od tega bo četrtna vrča vina. **14** Vi pa ne boste jedli niti kruha niti popraženega zrnja niti zelenega žitnega klasja, do prav istega dne, ko vašemu Bogu prinesete dar: to bo pravilo na veke skozi vaše rodove v vseh vaših prebivališčih. **15** Šteli si boste od jutra po sábbati, od dneva, ko ste prinesli snop majalne daritve; sedem sábat bo celota: **16** celo do jutra po sedmi sábbati boste šteli petdeset dni; in darovali boste novo jedilno daritev Gospodu. **17** Iz vaših prebivališč boste prinesli dva hleba majanja iz dveh desetink: ta bosta iz fine moke; spečena bosta s kvasom; to so prvi sadovi Gospodu. **18** S kruhom boste darovali sedem enoletnih jagnjet brez pomanjkljivosti in enega mladega bikca in dva ovna: ti bodo za žgalno daritev Gospodu, z njihovo jedilno daritvijo in njihovimi pitnimi daritvami, celo ognjeno daritvijo prijetnega vonja Gospodu. **19** Potem boste žrtvali enega kozlička od koz za daritev za greh in dve jagnjeti prvega leta za žrtvovanje mirovnih daritev. **20** Duhovnik jih bo majal s kruhom prvih sadov za majalno daritev pred Gospodom z dvema jagnjetoma: ti bodo sveti Gospodu za duhovnika. **21** Razglašali boste na prav isti dan, da vam bo to lahko sveti sklic: nobenega hlapčevskega dela ne boste počeli v njem: to bo pravilo na veke po vseh vaših prebivališčih skozi vaše rodove. **22** Ko žanjete žetev vaše dežele, med žetvijo ne boš naredil čiste odstranitve vogalov svojega polja, niti ne boš zbiral nobenih paberkanj svoje žetve: pustil jih boš revnim in tuju: jaz sem Gospod, vaš Bog.“ **23** In Gospod je spregovoril Mojzesu, rekoč: **24** „Govori Izraelovim otrokom, rekoč: „V sedmem mesecu, na prvi dan meseca boste imeli sábat, spomin trobljenja trebent, sveti sklic. **25** Nobenega hlapčevskega dela ne boste počeli v njem: temveč boste darovali ognjeno daritev Gospodu.“ **26** In Gospod je spregovoril Mojzesu, rekoč: **27** „Tudi na deseti dan tega sedmoga meseca bo tam dan sprave: to vam bo sveti sklic; in ponižali boste svoje duše in darovali ognjeno daritev Gospodu. **28** Na ta isti dan ne boste počeli nobenega dela: kajti to je dan sprave, da opravite spravo za vas pred Gospodom, vašim Bogom. **29** Kajti katerakoli duša bo ta, ki v tem istem dnevu ne bo ponizana, bo iztrebljena izmed svojega ljudstva. **30** Katerakoli duša bo ta, ki na ta isti dan počne kakršnokoli delo, ista duša bo uničena izmed svojega ljudstva. **31** Nobene vrste dela ne boste počeli: to bo pravilo na veke skozi vaše rodove v vseh vaših prebivališčih. **32** To vam bo sábatni počitek in ponižali boste svoje duše: na deveti dan meseca zvečer, od večera do večera boste proslavljeni vašo sábat.“ **33** In Gospod je spregovoril Mojzesu, rekoč: **34** „Govori Izraelovim otrokom, rekoč: „Petnajsti dan sedmoga meseca bo za sedem dni praznik šotorskih svetišč Gospodu. **35** Na prvi dan bo sveti sklic: nobenega hlapčevskega dela ne boste opravljali v njem. **36** Sedem dni boste darovali ognjeno daritev Gospodu: na osmi dan vam bo sveti sklic: in darovali boste ognjeno daritev Gospodu: to je slovesen zbor in v njem ne boste opravljali nobenega hlapčevskega dela. **37** To so Gospodovi prazniki, ki jih boste razglašali, da bodo sveti sklici, da darujete daritve, narejeno z ognjem Gospodu, žgalno daritev in jedilno daritev, žrtvovanje in pitne daritve, vsako stvar na svoj dan: **38** poleg Gospodovih sábat in poleg vaših darov in poleg

vseh vaših zaobljub in poleg vseh vaših prostovoljnih daritev, ki jih izročite Gospodu. **39** Tudi na petnajsti dan sedmoga meseca, ko se zberete v sadu dežele, boste sedem dni imeli praznovanje Gospodu: na prvi dan bo sábat in na osmi dan bo sábat. **40** Na prvi dan si boste vezli veje čednih dreves, mladike palmovih dreves in veje debelih dreves in potočnih vrb; in sedem dni se boste veselili pred Gospodom, vašim Bogom. **41** Sedem dni na leto boste imeli praznovanje Gospodu. To bo pravilo na veke v vaših rodovih: to boste proslavljali v sedmem mesecu. **42** Sedem dni boste prebivali v šotorih; vsi, ki so rojeni Izraelci, bodo prebivali v šotorih, **43** da bodo vaši rodovi lahko vedeli, da sem Izraelovim sinovom dal prebivali v šotorih, ko sem jih privedel iz egipotske dežele: jaz sem Gospod, vaš Bog.“ **44** In Mojzes je Izraelovim otrokom naznani praznovanja Gospodu.

24 In Gospod je spregovoril Mojzesu, rekoč: **2** „Zapovej Izraelovim sinovom, da ti prinesejo čistega olja iz stolčenih oliv za svetlubo, da svetilkam povzročijo, da nenehno gorijo. **3** Zunaj zagrinala pričevanja, v šotorskem svetišču skupnosti, bo Aron to nenehno ukazoval od večera do jutra pred Gospodom: to bo pravilo na veke v vaših rodovih. **4** Svetike bo nenehno oskrboval na čistem svečniku pred Gospodom. **5** Vzel boš fino moko in iz tega spekel dvanajst kolacičev: dve desetinki bosta v enem kolaču. **6** Postavil jih boš v dve vrsti, šest v vrsto, na čisto mizo pred Gospodom. **7** Nad vsako vrsto boš dal čisto kadilo, da bo ta lahko na kruhu za spomin, celo ognjena daritev Gospodu. **8** Vsako sábat ga bo nenehno postavljal v vrsto pred Gospodom, vzet od Izraelovih otrok z večno zavezoo. **9** To bo Aronovo in od njegovih sinov; in to bodo jedli na svetem prostoru: kajti to mu je najsvetujejše od daritev Gospodu, narejenih z ognjem, z neprestanim pravilom.“ **10** Sin izraelske ženske, ki je bil sin Egipčana, je odšel ven med Izraelove otroke: in ta sin izraelske ženske in mož iz Izraela sta se skupaj prepirala v taboru; **11** sin izraelske ženske je izrekal bogokletje proti Gospodovemu imenu in preklinjal. Privedli so ga k Mojzesu: (in ime njegove matere je bilo Šelomita, hči Dibrja, iz Danovega rodu:) **12** in dali so ga pod stražo, da bi jim bil lahko pokazan Gospodov um. **13** In Gospod je spregovoril Mojzesu, rekoč: **14** „Privedite tistega, ki je klel zunaj tabora; in naj vsi, ki so ga slišali, položijo roke na njegovo glavo in naj ga vsa skupnost kamna. **15** Izraelovim otrokom boš govoril, rekoč: „Kdorkoli preklinja svojega Boga, bo nosil svoj greh. **16** Kdor preklinja Gospodovo ime, bo zagotovo usmrčen in zagotovo ga bo vsa skupnost kamnala: tako tuja, kakor tistega, ki je rojen v deželi, ko preklinja Gospodovo ime, bo usmrčen. **17** Kdor ubija kateregakoli človeka, bo zagotovo usmrčen. **18** Kdor ubije žival, bo to poplačal; žival za žival. **19** Če človek povzroči madež na svojem bližnjem; kakor je storil, tako naj bo to storjeno njemu; **20** zlom za zlom, oko za oko, zob za zob: kakor je on na človeku povzročil pomanjkljivost, tako naj bo njemu ponovno storjeno. **21** Kdor ubije žival, bo to povrnil: kdor pa ubije človeka, bo usmrčen. **22** Imeli boste eno vrsto postave, prav tako za tuja, kakor za nekoga iz vaše lastne dežele: kajti jaz sem Gospod, vaš Bog.“ **23** Mojzes je Izraelovim otrokom spregovoril, da naj tistega, ki je preklet, privedejo ven iz tabora in kamnajo s kamni. In Izraelovi otroci so storili kakor je Gospod zapovedal Mojzesu.

25 In Gospod je na gori Sinaj spregovoril Mojzesu, rekoč: **2** „Govori Izraelovim otrokom in jim reci: „Ko pridete v deželo, ki sem vam jo dal, potem bo dežela ohranjala sábat Gospodu. **3** Šest let boš sejal svoje polje in šest let boš obrezoval svoj vinograd in zbiral njegov sad; **4** toda v sedmem letu bo sábatni počitek deželi, sábat za Gospoda: niti ne boš sejal svojega polja niti obrezal svojega vinograda. **5** Tega, kar raste samo od sebe od

tvoje žetve, ne boš požel niti nabiral grozda iz tvoje neobrezane trte: kajti to je za deželo leto počitka. **6** Sábatni [pridelek] dežele bo zate hrana; zate, za tvojega služabnika, za tvojo služkinjo, za tvojega najetega služabnika in za tvojega tujca, ki začasno biva s teboj **7** in ves njen narast bo hrana za tvojo živino in za živali, ki so na tvoji zemlji. **8** Štel si boš sedem sábatnih let, sedemkrat sedem let; in obdobje sedmih sábatnih let ti bodi devetinštirideset let. **9** Potem bo šofar jubileja, zadonel na deseti dan sedmega meseca, na dan sprave boste naredili, da zvok šofarja zadoni po vsei vaši deželi. **10** Posvetili boste petdeseto leto in razglasili svobodo po vsej deželi, vsem njenim prebivalcem: to vam bo jubilej; vi pa se boste vrnili vsak mož k svoji posesti in vrnili se boste vsak mož k svoji družini. **11** Vam bo to petdeseto leto jubilej: ne boste niti sejali niti želi tega, kar zraste samo od sebe, niti nabirali grozda v njem od vaše neobrezane trte. **12** Kajti to je jubilej: ta vam bo svet: jedli boste njegov donos iz polja. **13** V letu tega jubileja se bo vsak človek vrnil k svoji posesti. **14** Če kaj prodaš svojemu bližnjemu, ali kaj kupiš iz roke svojega bližnjega, ne boste zatirali drug drugega: **15** glede na število let po jubileju boš kupil od svojega bližnjega in glede na število let sadov ti bo prodal: **16** glede na množino let boš povečal njegovo ceno in glede na manjše število let boš zmanjšal njegovo ceno: kajti glede na število let sadov ti jo bo prodal. **17** Zatorej ne boste zatirali drug drugega; temveč se boš bal svojega Boga: kajti jaz sem Gospod, tvoj Bog. **18** Zatorej boste izpolnjevali moja pravila in se držali mojih sodb in jih izvrševali: in v varnosti boste prebivali v deželi. **19** Dežela bo obrodila svoj sad in jedli boste vaše obilje in v njej varno prebivali. **20** In če boste rekli: „Kaj bomo jedli sedmo leto?“ Glej, ne bomo sejali niti zbrali v našem narastu: **21** potem bom v šestem letu zapovedal nad vami svoj blagoslov in ta bo prinesel sad za tri leta. **22** Sejali boste osmo leto in še jedli od starih sadov do devetega leta; dokler ne pridejo njeni sadovi, boste jedli iz starih zalog. **23** Dežela naj ne bo prodana na veke: kajti dežela je moja; kajti vi ste tuji in začasni prebivalci z menoj. **24** In po vsej deželi vaše posesti boste zagotovili odkupitev za deželo. **25** Če tvoj brat postane reven in je prodal nekaj od svoje posesti in če pride katerikoli njegov sorodnik, da to odkupi, potem bo odkupil to, kar je njegov brat prodal. **26** Če mož nima nikogar, da to odkupi in je sam zmožen to odkupiti; **27** potem naj prešteje leta od njegove prodaje in povrne presežek človeku, kateremu jo je prodal; da se vrne v svojo posest. **28** Toda če mu on tega ne bo zmožen povrniti, potem bo to, kar je prodal, ostalo v roki tistega, ki je to kupil, do jubilejnega leta: in na jubilej bo odšlo in on se bo vrnil v svojo posest. **29** In če mož proda hišo za prebivanje v ograjenem mestu, potem jo lahko odkupi znotraj celotnega leta potem, ko je bila ta prodana; znotraj polnega leta jo lahko odkupi. **30** Če pa ne bo odkupljena znotraj časa polnega leta, potem bo hiša, ki je v obzidanem mestu, utrjena na veke tistem, ki jo je kupil, skozi vse rodone: ta v jubileju ne bo odšla. **31** Toda vaške hiše, ki naokoli nimajo zidu, bodo štete kakor polja dežele: lahko so odkupljene in na jubilej bodo odšle. **32** Vendar lahko mesta Lévijevcev in hiše mest njihove posesti Lévijevci kadarkoli odkupijo. **33** In če človek kupi od Lévijevcev, potem bo hiša, ki je bila prodana in mesto njegove posesti odšlo v jubilejnem letu: kajti hiše mest Lévijevcev so njihova posest med Izraelovimi otroci. **34** Toda polje predmetij njihovih mest ne more biti prodano, kajti to je njihova neprestana posest. **35** Če tvoj brat postane reven in je zaradi tebe propadel; potem ga boš razbremenil; da, čeprav je tujec ali začasni prebivalec, da bo lahko živel s teboj. **36** Nobene obresti ne vzemi od njega, ali narasta: temveč se boj svojega Boga; da bo tvoj brat lahko živel s teboj, **37** Svojega denarja mu ne boš dal na obresti, niti svojega živeža posodil za dobiček. **38**

Jaz sem Gospod, vaš Bog, ki vas je privедel iz egipotske dežele, da vam dam kánaansko deželo in, da bi bil vaš Bog. **39** In če tvoj brat, ki prebiva pri tebi, postane reven in ti je prodan; ga ne boš prisilil, da služi kakor služabnik: **40** temveč kakor najeti služabnik in kakor začasni prebivalec, bo on s teboj in ti bo služil do jubilejnega leta. **41** potem bo odšel od tebe tako on in njegovi otroci z njim in se bo vrnili k svoji lastni družini in se bo vrnili na posest svojih očetov. **42** Kajti oni so moji služabniki, ki sem jih privedel iz egipotske dežele: ne bodo prodani kakor tlačani. **43** Nad njim ne boš vladal s strogostjo; temveč se boš bal svojega Boga. **44** Tako tvoji služabniki in tvoje služabnice, ki jih boš imel, bodo izmed poganov, ki so naokoli vas; izmed njih si kupujejo služabnike in služabnice. **45** Poleg tega izmed otrok tujcev, ki začasno prebivajo med vami, od njih boste kupovali in od njihovih družin, ki so z vami, ki so jih zaplodili v vaši deželi: in oni bodo vaša posest. **46** Vzeli jih boste kakor dediščino za vaše otroke za vami, da jih poddedujejo za posest; ti bodo vaši služabniki na veke: toda nad svojimi brati, Izraelovimi otroci, ne boste s strogostjo vladali drug nad drugim. **47** In če začasni prebivalec ali tujec poleg tebe obogati, tvoj brat, ki prebiva ob njem pa obuboža in se proda tujcu ali začasnemu prebivalcu ob tebi ali rodu tujceve družine: **48** potem, ko je prodan, je lahko ponovno odkupljen; eden izmed njegovih bratov ga lahko odkupi: **49** odkupi ga lahko njegov stric ali sin njegovega strica ali kdorkoli, ki je blizu sorodstva njegovih družin, ga lahko odkupi; ali če je zmožen, se lahko odkupi sam. **50** In poračunal bo z njim, ki ga je kupil od leta, ko mu je bil prodan, do jubilejnega leta: in cena njegove prodaje bo glede na število let, glede na čas najetega služabnika bo ta z njim. **51** Če sledi še mnogo let, glede na njih bo povrnili ceno svoje odkupitve od denarja, za katerega je bil kupljen. **52** Če bo preostalo le nekaj let do jubilejnega leta, potem bo z njim obračunal in glede na njegova leta mu bo povrnli ceno njegove odkupitve. **53** In kakor letno najeti služabnik bo z njim: in oni nad njim v svojem pogledu ne bo vladal s strogostjo. **54** Če pa ne bo odkupljen v teh letih, potem bo odšel v jubilejnem letu, takoj in na njegovi otroci z njim. **55** Kajti Izraelovi otroci so mi služabniki; oni so moji služabniki katere sem privedel iz egipotske dežele: jaz sem Gospod, vaš Bog.“

26 „Nobenih malikov niti rezanih podob si ne boste izdelovali, niti si dvigovali stoječe podobe, niti si postavljali kakršnekoli podobe iz kamna, da se upogibate dol k njej: kajti jaz sem Gospod, vaš Bog. **2** Držali se boste mojih sábat in spoštovali moje svetišče: jaz sem Gospod. **3** Če hodite po mojih pravilih in se držite mojih zapovedi in jih izpolnjujete; **4** potem vam bom dal dež v pravšnjem obdobju in dežela bo obrodila svoj donos in poljska drevesa bodo obrodila svoj sad. **5** Vaša mlatev bo segla do trgatve in trgatve bo segla do časa setve: in jedli boste svoj kruh do sitega in varno prebivali v svoji deželi. **6** V deželi bom dal mir in ležali boste in nihče vas ne bo prestrašil: in odstranil bom zle zveri iz dežele, niti skozi vašo deželo ne bo šel meč. **7** Pregnali boste svoje sovražnike in oni bodo pred vami padli pod mečem. **8** Pet izmed vas jih bo pregnaljato sto in sto izmed vas bo desetitoče pognalo v beg: in vaši sovražniki bodo pred vami padli pod mečem. **9** Kajti ozrl se bom na vas in vas naredil rodovitne in vas namnožil in z vami vzpostavlji svojo zavezo. **10** Jedli boste staro zalogo in staro boste zaradi nove prinesli naprej. **11** Med vami bom postavil svoje šotorsko svetišče: in moja duša vas ne bo prezirala. **12** Med vami bom hodil in bom vaš Bog in vi boste moje ljudstvo. **13** Jaz sem Gospod, vaš Bog, ki vas je privedel iz egipotske dežele, da ne bi bili njihovi služabniki; in jaz sem zlomil vezi vašega jarma in storil, da hodite pokonci. **14** Toda če mi ne boste prisluhnili in ne boste izpolnjevali vseh teh zapovedi; **15** in če boste prezirali moja pravila ali če vaša duša prezira moje sodbe,

tako da ne boste izpolnjevali vseh mojih zapovedi, temveč da prelomite mojo zavezo: **16** bom tudi jaz to storil vam; čez vas bom določil celo strahoto in uničenje in gorečo vročico, ki bo použila oči in povzročila bridkost srca: in vaše seme boste sejali zaman, kajti pojedli ga bodo vaši sovražniki. **17** Svoj obraz bom naravnal zoper vas in vi boste umorjeni pred svojimi sovražniki: tisti, katere sovražite, bodo kraljevali nad vami; in bežali boste, ko vas nihče ne zasleduje. **18** In če mi zaradi vsega tega še ne boste hoteli prisluhniti, potem vas bom zaradi vaših grehov sedemkrat bolj kaznoval. **19** Zlomil bom ponos vaše moči; in vaše nebo bom naredil kakor železo in vašo zemljo kakor bron: **20** in vaša moč bo porabljena v prazno: kajti vaša dežela ne bo obrodila svojega donosa, niti drevesa dežele ne bodo obrodila svojega sadja. **21** In če hodite nasprotno meni in mi ne boste prisluhnili; bom glede na vaše grehe nad vas privdel sedemkrat več nadlog. **22** Prav tako bom med vas poslat divje zveri, ki vas bodo oropale vaših otrok in vam uničile vašo živino in vas naredile maloštevilne; in vaše visoke poti bodo zapuščene. **23** In če ne boste po meni poboljšani s temi stvarmi, temveč boste hodili nasprotno meni; **24** potem bom tudi jaz hodil nasprotno vam in vas še sedemkrat kaznoval za vaše grehe. **25** Nad vas bom privdel meč, ki bo maščeval spor moje zaveze: in ko boste zbrani skupaj znotraj vaših mest, bom med vas poslat kužno bolezen; vi pa boste izročeni v sovražnikovo roko. **26** In ko zlomim oporo vašega kruha, bo deset žensk peklovaš kruh v eni peči in vaš kruh vam bodo ponovno izročali po teži: in jedli boste, pa ne boste nasičeni. **27** In če mi zaradi vsega tega ne boste prisluhnili, temveč boste hodili nasprotno meni; **28** potem bom tudi jaz v razjarjenosti hodil nasprotno vam; in jaz, celo jaz, vas bom sedemkrat kaznoval za vaše grehe. **29** Jedli boste meso vaših sinov in meso vaših hčera boste jedli. **30** Uničil bom vaše visoke kraje in posekal vaše podobe in vaša trupla vrgel na trupla vaših malikov in moja duša vas bo prezirala. **31** Vaša mesta bom opustišil in vaša svetišča privdel do uničenja in ne bom vonjal vonja vaših prijetnih dišav. **32** Deželo bom privdel v opustošenje: in vaši sovražniki, ki v njej prebivajo, bodo osupli nad tem. **33** Razkropil bom vas med pogane in za vami bom izvlekel meč: in vaša dežela bo zapuščena in vaša mesta opustošena. **34** Potem bo zemlja uživala vse svoje sábate, dokler ta leži zapuščena in ste vi v deželi vaših sovražnikov; celó takrat bo dežela počivala in uživala svoje sábate. **35** Dokler ta leži zapuščena, bo počivala; ker ni počivala na vaše sábate, ko ste prebivali na njej. **36** In nad tiste, ki so izmed vas puščeni živi, bom v deželi njihovih sovražnikov v njihova srca poslal slabotnost: in zvok majajočega lista jih bo pregnal; in pobegnili bodo, kakor bežanje pred mečem; in padli bodo, ko jih nihče ne zasleduje. **37** Padli bodo drug na drugega, kakor bi bilo to pred mečem, ko nihče ne zasleduje: in ne boste imeli nobene moči, da obstanete pred svojimi sovražniki. **38** Propadli boste med pogani in dežela vaših sovražnikov vas bo pozrla. **39** Tisti, ki so puščeni izmed vas, bodo hirali v svoji krivičnosti v deželah svojih sovražnikov; in tudi v krivičnostih svojih očetov bodo hirali v njimi. **40** Če bodo priznali svojo krivičnost in krivičnost svojih očetov, s svojimi prestopki, ki so jih zagrešili zoper mene in da so tudi hodili nasprotno meni; **41** in da sem tudi jaz hodil nasprotno njim in jih privdel v deželo njihovih sovražnikov; če bodo potem njihova neobrezana srca ponižana in oni potem sprejmejo kaznovanje svoje krivičnosti: **42** potem se bom spomnil svoje zaveze z Jakobom in tudi svoje zaveze z Izakom in tudi svoje zaveze z Abrahamom se bom spomnil; in spomnil se bom dežele. **43** Tudi dežela bo od njih zapuščena in bo uživala svoje sábate, medtem ko brez njih leži zapuščena: oni pa bodo sprejeli kaznovanje svoje krivičnosti: ker, celo ker so prezirali moje sodbe in ker je njihova duša prezirala moja pravila. **44** In kljub vsemu

temu, ko bodo v deželi svojih sovražnikov, jih ne bom zavrgel, niti jih ne bom preziral, da bi jih popolnoma uničil in da bi prelomil svojo zavezo z njimi: kajti jaz sem Gospod, njihov Bog. **45** Temveč se bom zaradi njih spomnil zaveze njihovih prednikov, katere sem privadel iz egiptovske dežele v očeh poganov, da bi bil lahko njihov Bog: jaz sem Gospod.“ **46** To so pravila in sodbe ter postave, katere je po Mojzesovi roki Gospod sklenil med seboj in Izraelovimi otroci na gori Sinaj.

27 In Gospod je spregovoril Mojzesu, rekoč: **2.** Govor Izraelovim otrokom in jim reci: „Kadar bo moški naredil edinstveno zaobljubo bodo osebe za Gospoda po svoji oceni. **3** Tvoja ocena bo od moških od dvajset let starosti, celo do šestdesetega leta starosti, bo tvoja ocena petdeset šeklov srebra, po svetiščnem šeklu. **4** Če bo to ženska, potem bo tvoja ocena trideset šeklov. **5** Če bo ta star od petih let do dvajsetih let starosti, potem bo tvoja ocena za moškega dvajset šeklov, za žensko pa deset šeklov. **6** Če bo ta star od meseca celo do pettega leta starosti, potem bo tvoja ocena za moškega pet šeklov srebra, za žensko pa bo tvoja ocena tri skele srebra. **7** Če bo ta od šestdesetega leta starosti in navzgor; če bo to moški, potem bo tvoja ocena petnajst šeklov, za žensko pa deset šeklov. **8** Toda če je revnejši kakor tvoja ocena, potem se bo predstavil pred duhovnikom in duhovnik ga bo ocenil; glede na svojo zmožnost, ki jo je zaobljubil, ga bo duhovnik ocenil. **9** Če bo to žival, od česar mož privede dar Gospodu, vse kar katerikoli človek daje od takšnega Gospodu, bo sveto. **10** Tega ne bo predrugačil, niti spremeni, dobro za slabo ali slabo za dobro: in če bo na sploh zamenjal žival za žival, potem postaneta ta in njena zamenjava sveti. **11** Če bo to kakršnakoli nečista žival, od katere ne darujejo dar Gospodu, potem bo živel predstavil pred duhovnikom: **12** in duhovnik jo bo ocenil, bodisi je ta dobra ali slaba: kakor jo ti oceniš, si si duhovnik, tako bo. **13** Toda če jo on sploh hoče odkupiti, potem bo tvoji oceni dodal peti del. **14** In ko bo mož svojo hišo posvetil, da bo sveta Gospodu, potem jo bo duhovnik ocenil, bodisi je to dobro ali slabo: kakor bo duhovnik to ocenil, tako bo to stalno. **15** Če bo tisti, ki jo posvečuje, odkupil svojo hišo, potem bo k njej dodal peti del denarja tvoje ocene in ta bo njegova. **16** Če bo mož posvetil Gospodu nek del od polja ali njegove posesti, potem bo tvoja ocena glede na njegovo seme: tovor ječmenovega semena bo ocenjen za petdeset šeklov srebra. **17** Če svoje polje posveti od jubilejnega leta, glede na tvojo oceno, bo to stalno. **18** Toda če svoje polje posveti po jubileju, potem mu bo duhovnik računal denar glede na leta, ki preostanejo, celo do jubilejnega leta in to bo zmanjšano od tvoje ocene. **19** Če bo tisti, ki je polje posvetil, le-tega na kakršenkoli način odkupil, potem bo k njemu dodal peti del od denarja tvoje ocene in to mu bo zajamčeno. **20** Če pa ne bo odkupil polja ali če je polje prodal drugemu možu, le-to ne bo več odkupljeno. **21** Toda polje, ko gre le-to ven v jubileju, bo sveto Gospodu, kakor posvečeno polje; njegova posest bo duhovnikova. **22** Če mož posveti Gospodu polje, ki ga je kupil, ki ni izmed polj njegove posesti; **23** potem mu bo duhovnik računal vrednost tvoje ocene, celo na jubilejno leto: in on bo dal tvojo oceno na ta dan, kakor sveto stvar Gospodu. **24** V jubilejnem letu bo vrnil polje tistemu, od katerega je bilo to kupljeno, celo tistemu, kateremu je pripadala posest dežele. **25** Vse tvoje ocene bodo glede na svetiščni šekel: dvajset ger bo šekel. **26** Samo prvanca izmed živali, ki naj bi bil Gospodov prvenec, ne bo noben mož posvetil; bodisi bo to vol ali ovca: to je Gospodovo. **27** Če je ta od nečiste živali, potem ga bo odkupil glede na tvojo oceno in bo dodal peti del od tega k temu: ali če to ne bo odkupljeno, potem bo to prodano glede na tvojo oceno. **28** Vendari nobena posvečena stvar, katero mož posveti Gospodu

od vsega kar ima, tako od človeka in živali in od polja njegove posesti, ne bo prodana ali odkupljena: vsaka posvečena stvar je najsvetejša Gospodu. **29** Ničesar posvečenega, kar bo posvečeno od ljudi, ne bo odkupljeno; temveč bo zagotovo usmrčeno. **30** Vsa desetina dežele, bodisi od semena dežele ali sadu drevesa, je Gospodova: to je sveto Gospodu. **31** Če mož sploh hoče odkupiti od svoje desetine, bo temu dodal njegov peti del. **32** Glede desetine od tropa ali od črede, celo od česarkoli kar gre pod palico, desetina bo sveta Gospodu. **33** Ne bo iskal, če je to dobro ali slabo niti tega ne bo spremenil: in če to spremeni, potem bosta tako to kakor njegova sprememba, sveta; to ne bo odkupljeno.” **34** To so zapovedi, ki jih je Gospod zapovedal Mojzesu za Izraelove otroke na gori Sinaj.

Jozue

1 Torej po smrti Mojzesu, Gospodovega služabnika, se je pripetilo, da je Gospod spregovoril Józuetu, Nunovemu sinu, Mojzesovemu služabniku, rekoč: **2** „Moj služabnik Mojzes je mrtev; sedaj torej vstani, pojdi čez ta Jordan ti in vse to ljudstvo, v deželo, ki jo dajem njim, celo Izraelovim otrokom. **3** Vsak kraj, na katerega bo stopil podplat twojega stopala, to sem ti dal, kakor sem rekел Mojzesu. **4** Od divjine in tega Libanona, celo do velike reke, reke Evfrat, vso deželo Hetejev in do velikega morja proti zahajanju sonca, bo vaša pokrajina. **5** Tam noben mož ne bo zmoven obstati pred teboj vse dni tvojega življenja: kakor sem bil z Mojzesom, takо bom s teboj: ne bom te razočaral, niti te ne bom zapustil. **6** Bodи močan in odločnega poguma: kajti temu ljudstvu boš v dediščino razdelil deželo, za katero sem prisegel njihovim očetom, da jim jo dam. **7** Samo močan bodi in zelo pogumen, da boš lahko obeležil, da storiš glede na vso postavo, ki ti jo je moj služabnik Mojzes zapovedal: ne obrni se od nje ne k desni roki niti ne k levi, da boš lahko uspel kamorkoli greš. **8** Ta knjiga postave ne bo odšla iz tvojih ust; temveč boš o njej premišljeval podnevi in ponoči, da boš lahko obeležil, da storiš glede na vse to, kar je zapisano v njej: kajti potem boš naredil svojo pot uspešno in potem boš imel dober rezultat. **9** Ali ti nisem jaz zapovedal? Bodи močan in odločnega poguma: ne bodi prestrašen, niti ne bodi zaprapeden: kajti Gospod, tvoj Bog, je s teboj kamorkoli greš.“ **10** Potem je Józue zapovedal častnikom ljudstva, rekoč: **11** „Preidite skozi vojsko in zapovjejte ljudstvu, rekoč: „Pripravite svoj živež; kajti v treh dneh boste šli preko tega Jordana, da vstopite, da posedete deželo, ki vam jo daje Gospod, vaš Bog, da jo posedete.“ **12** Rubenovcem in Gádovcem in polovici Manásejevega rodu je Józue spregovoril, rekoč: **13** „Spomnite se besede, ki vam jo je zapovedal Mojzes, Gospodov služabnik, rekoč: „Gospod, vaš Bog, vam je dal počitek in vam je dal to deželo.“ **14** Vaše žene, vaši malčki in vaša živilna bodo ostali v deželi, ki vam jo je dal Mojzes na tej strani Jordana; toda vi boste pred vašimi brati prečekali oboroženi, vsi silno junaške možje in jim pomagali; **15** dokler Gospod ne da vašim bratom počitek, kakor ga je dal vam in tudi oni ne vzamejo v last dežele, ki jim jo daje Gospod, vaš Bog: potem se boste vrnili v deželo vaše posesti in jo uživali, katero vam je dal Gospodov služabnik Mojzes na tej strani Jordana, proti sončnemu vzhodu.“ **16** Józuetu so odgovorili, rekoč: „Vse, kar nam zapoveduješ, bomo storili in kamor nas posiješ, bomo šli.“ **17** Glede na to, kakor smo Mojzesu prisluhnili v vseh stvareh, tako bomo prisluhnili tebi: samo Gospod, tvoj Bog, naj bo s teboj, kakor je bil z Mojzesom. **18** Dkorkoli je ta, ki se upre zoper twojo zapoved in ne bo prisluhnil twojim besedam v vsem, kar mu zapoveš, bo usmrčen: samo močan bodi in odločnega poguma.“

2 Nunov sin Józue je iz Šítima na skrivač poslal ogledovat dva moža, rekoč: „Pojdita, poglejta deželo, celo Jeriho.“ In odšla sta ter prišla v hišo pocestnice, po imenu Rahába in tam prenočila. **2** Kralju Jerihi je bilo povedano, rekoč: „Glej, nocoj sta prišla sēm moža izmed Izraelovih otrok, da preiščeta deželo.“ **3** Kralj Jerihe je poslal k Rahábi, rekoč: „Privedi naprej moža, ki sta prišla k tebi, ki sta vstopila v twojo hišo: kajti prišla sta, da bi preiskala vso deželo.“ **4** Ženska je vzela dva moža ter ju skrila in rekla tako: „K meni sta prišla moža, toda nisem vedela od kod sta bila: **5** in pripetilo se je okoli časa zapiranja velikih vrat, ko je bilo temno, da sta moža odšla ven, kam sta moža odšla, ne vem: hitro ju zasledujte; kajti dohiteli ju boste.“ **6** Toda ona ju je privedla na streho hiše in ju skrila s stebli lana, katera je razvrstila na stehi. **7** Možje so ju zasledovali po poti k Jordanu, k prehodom: in

takoj, ko so tisti, ki so ju zasledovali, odšli ven, so zaprli velika vrata. **8** Preden sta se ulegla, je prišla k njima na streho; **9** in možema rekla: „Vem, da vam je Gospod dal to deželo in da je vaša strahota padla na vas in da vsi prebivalci dežele zaradi vas slabijo. **10** Kajti slišali smo kako je Gospod za vas posušil vode Rdečega morja, ko ste prišli iz Egipta; in kaj ste storili dvema kraljema Amoréjcem, ki sta bila na drugi strani Jordana, Sihónu in Ogu, katera ste popolnoma uničili. **11** Takoj, ko smo slišali te stvari, so se naša srca stopila, niti tam zaradi vas ni ostalo nič več poguma v kateremkoli človeku: kajti Gospod, vaš Bog, on je Bog v nebesih zgoraj in na zemlji spodaj. **12** Zdaj torej, prosim vaju, prisetzita mi pri Gospodu, ker sem vama izkazala prijaznost, da bosta tudi vidva izkazala prijaznost hiši mojega očeta in mi dala onesljivo znamenje: **13** in da boste mojega očeta rešili živega in mojo mati, moje brate, moje sestre in vse, kar imajo in naša življenja osvobodili pred smrjo.“ **14** Moža sta ji odgovorila: „Najina življenja za vaša, če ne izustiš te naše stvari. Zgodilo se bo, ko nam Gospod da deželo, da bomo s teboj postopali prijazno in zvesto.“ **15** Potem ju je po vrvi spustila skozi okno: kajti njena hiša je bila na mestnem zidu in prebivala je na zidu. **16** Rekla jima je: „Spravita se do gore, da vaju ne bi srečali zasledovalci; in tam se skrivača tri dni, dokler se zasledovalci ne vrnejo: in potem lahko gresta svojo pot.“ **17** Moža sta ji rekla: „Midva bova brez krivide glede te twoje prisege, s katero si naju prisiaže. **18** Glej, ko prideš v deželo, boš to škrlatno vrv privezala na okno, skozi katerega si naju spustila dol: in domov k sebi boš privreda svojega očeta, svojo mater, svoje brate in vso družino svojega očeta. **19** Zgodilo se bo, da kdorkoli bo šel ven skozi vrata twoje hiše na ulico, bo njegova kri na njegovi glavi, midva pa bova brez krivide: in kdorkoli bo s teboj v hiši, njegova kri bo na najini glavi, če bo katerakoli roka nad njim. **20** Če izustiš to našo stvar, potem bova prosta twoje prisege, s katero si naju primorala prisiaći.“ **21** Rekla je: „Glede na vajine besede, tako naj bo to.“ Poslala ju je proč in sta odšla: in na okno je prvezala škrlatno vrv. **22** Odšla sta in prišla h gori ter tam ostala tri dni, dokler se zasledovalci niso vrnili: in zasledovalci so ju iskali po vsej poti, toda niso ju našli. **23** Tako sta se oba moža vrnili in spustila z gore, šla čez in prišla k Nunovemu sinu Józuetu in mu povedala vse stvari, ki so se jima pripetile: **24** in Józuetu sta rekla: „Resnično, Gospod je v naše roke izročil vso deželo; kajti celo vsi prebivalci dežele zaradi nas slabijo.“

3 Józue je zgodaj zjutraj vstal; in odpravili so se iz Šítima ter prišli k Jordanu, on in vsi Izraelovi otroci in tam so prenočili, preden so šli čez. **2** Po treh dneh se je pripetilo, da so častniki šli skozi vojsko; **3** in zapovedali ljudstvu, rekoč: „Ko zagledate nosilko zavezze Gospoda, vašega Boga in duhovnike in levite, ki jo nosijo, potem se boste odpravili iz vašega kraja in šli za njo. **4** Vendaj naj bo med vami in njo prazen prostor, okoli dva tisoč komolcev po meri: ne pridejte bliže k njej, da boste lahko poznali pot, po kateri morate iti: kajti poprej še niste šli po tej poti.“ **5** Józue je rekel ljudstvu: „Naredite se svete: kajti jutri bo Gospod med vami delal čudesa.“ **6** Duhovnikom je Józue spregovoril, rekoč: „Dvignite nosilko zavezze in pojrite čez pred ljudstvom.“ Dvignili so nosilko zavezze in odšli pred ljudstvom. **7** Gospod je rekel Józuetu: „Ta dan te bom pričel poveličevati v pogledu vsega Izraela, da bodo lahko vedeli, da kakor sem bil z Mojzesom, tako bom s teboj. **8** Duhovnikom, ki nosijo nosilko zavezze, boš zapovedal, rekoč: „Ko prideš k robu jordanske vode, boste mirno stali v Jordanu.“ **9** Izraelovim otrokom je Józue rekel: „Pridite sēm in prisluhnite besedam Gospoda, vašega Boga.“ **10** Józue je rekel: „S tem boste spoznali, da je med vami živi Bog in da bo on čisto gotovo pred vami napodil Kánaance, Hetejce, Hivéjce, Perizéjce, Girgašéjce,

Amoréjce in Jebusejce. **11** Glejte, nosilka zaveze Gospoda vse zemlje, gre preko, pred vami, v Jordan. **12** Zdaj torej vzemite dvanajst mož izmed Izraelovih rodov, iz vsakega rodu moža. **13** Zgodilo se bo, takoj ko bodo podplati stopal duhovnikov, ki nosijo nosilko Gospoda, Gospoda vse zemlje, počivali v vodah Jordana, da bodo vode Jordana odrezane od vod, ki prihajajo dol od zgoraj; in bodo stale na kupu.“ **14** In prijetilo se je, ko je ljudstvo odstranilo svoje šotore, da gredo čez Jordan in so duhovniki pred ljudstvom nosili nosilko zaveze; **15** in ko so tisti, ki so nosili nosilko, prišli k Jordanu in so bila stopala duhovnikov, ki so nosili nosilko, omogočena v rob vode, (kajti Jordan ves čas žetve preplavlja vse svoje bregove,) **16** da so vode, ki so prišle dol od zgoraj, stale in se vzdignile na kup, zelo daleč od mesta Adám, ki je poleg Caretána: in tiste, ki so prihajale dol k morju ravnine, celo slanemu morju, so odtekle in bile odrezane: in ljudstvo je šlo čez prav nasproti Jerihi. **17** Duhovniki, ki so nosili nosilko Gospodove zaveze, so trdno stali na suhih tleh v sredi Jordana in vsi Izraelci so šli čez po suhih tleh, dokler ni vse ljudstvo šlo čez Jordan.

4 Prijetilo se je, ko je vse ljudstvo dokončalo prehod čez Jordan, da je Gospod spregovoril Józuetu, rekoč: „**2**, Vzemi dvanajst mož izmed ljudstva, iz vsakega rodu moža **3** in jim zapovej, rekoč: „Iz srede Jordana, iz kraja, kjer so trdno stala stopala duhovnikov, vzemite dvanajst kamnov in odnesli jih boste s seboj prek [Jordana] in jih pustili na kraju za nastanitev, kjer boste to noč prenočili.“ **4** Potem je Józue poklical dvanajst mož, ki jih je določil izmed Izraelovih otrok, iz vsakega rodu moža: **5** in Józue jim je rekel: „Pojdite čez pred nosilko Gospoda, vašega Boga, v sredo Jordana in vsak izmed vas naj na svojo ramo vzame kamen, glede na število rodov Izraelovih otrok: **6** da bo to lahko znamenje med vami, da ko vaši otroci vprašajo svoje starše, v času, ki pride, rekoč: „Kaj mislite s temi kamni?“ **7** Potem jim boste odgovorili: „Da so bile vode Jordana odrezane pred nosilko Gospodove zaveze; ko je ta šla čez Jordan, jordanske vode so bile odsekane: in ti kamni bodo Izraelovim otrokom v spomin na veke.“ **8** Izraelovi otroci so storili kakor je Józue zapovedal in iz srede Jordana vzeli dvanajst kamnov, kakor je Gospod govoril Józuetu, glede na število rodov Izraelovih otrok in jih s seboj odnesli preko [Jordana] na kraj, kjer so prenociili in tam so jih oddožili. **9** In Józue je dvanajst kamnov postavil v sredo Jordana, na kraj, kjer so stala stopala duhovnikov, ki so nosili nosilko zaveze: in tam so do današnjega dne. **10** Kajti duhovniki, ki so nosili nosilko, so stali v sredi Jordana, dokler ni bila končana vsaka stvar, ki jo je Gospod zapovedal Józuetu, da spregovori ljudstvu, glede na vse, kar je Mojzes zapovedal Józuetu: in ljudstvo je pohitelio in šlo čez. **11** Prijetilo se je, ko je vse ljudstvo dokončalo prehod čez [Jordan], da je šla čez nosilko in duhovniki v prisotnosti ljudstva. **12** Rubenovi otroci, Gadovi otroci in polovica Manásejevega rodu so oboroženi šli čez pred Izraelovimi otroci, kakor jim je govoril Mojzes: **13** okoli štirideset tisoč pripravljenih za vojno je šlo čez pred Gospodom v bitko k ravninam Jerihe. **14** Na ta dan je Gospod poveličal Józuetu v očeh vsega Izraela; in oni so se ga bali, kakor so se bali Mojzesa, vse dni njegovega življenga. **15** Gospod je spregovoril Józuetu, rekoč: **16**, „Zapovej duhovnikom, ki nosijo nosilko pričevanja, da pridejo gor, ven iz Jordana.“ **17** Józue je torej zapovedal duhovnikom, rekoč: „Pridite gor iz Jordana.“ **18** Prijetilo se je, ko so duhovniki, ki so nosili nosilko Gospodove zaveze, prišli gor iz srede Jordana in so bili podplati duhovniških stopal dvignjeni na suho zemljo, da so se vode Jordana vrnile na svoj kraj in stele čez vse svoje bregove, kakor so počele poprepjeti. **19** Ljudstvo je prišlo gor iz Jordana na deseti dan prvega meseca in se utaborilo v Gilgálu, na vzhodni meji Jerihe. **20** Tistih dvanajst kamnov, ki so jih vzeli iz Jordana, je Józue postavil in Gilgálu.

21 In Izraelovim otrokom je spregovoril, rekoč: „Ko bodo vaši otroci vprašali svoje očete, v času, ki pride, rekoč: „Kaj pomenijo ti kamni?“ **22** Potem boste dali svojim otrokom vedeti, rekoč: „Izrael je prišel preko tega Jordana po suhih tleh. **23** Kajti Gospod, vaš Bog, je izpred vas posušil vode Jordana, dokler niste prešli čez, kakor je Gospod, vaš Bog, storil Rdečemu morju, ki ga je posušil pred nami, dokler nismo prešli čez: **24** da bi vse ljudstvo zemlje lahko poznalo Gospodovo roko, da je ta mogočna: da se boste lahko na veke bali Gospoda, vašega Boga.“

5 Prijetilo se je, ko so vsi kralji Amoréjcov, ki so bili na zahodni strani Jordana in vsi kralji Kánaancev, ki so bili poleg morja, slišali, da je Gospod izpred Izraelovih otrok posušil vode Jordana, dokler nismo prešli čez, da se je njihovo srce stopilo, niti ni bilo več tam v njih duha zaradi Izraelovih otrok. **2** Ob tistem času je Gospod rekel Józuetu: „Naredi si ostre nože in ponovno, drugič, obreži Izraelove otroke.“ **3** Józue si je naredil ostre nože in Izraelove otroke obrezal na hribu prednjih kožic. **4** In to je razlog zakaj je Józue obrezal. Vse ljudstvo, ki je prišlo iz Egipta, ki so bili moški, celo vsi bojevniki, so umrli po poti v divjini, potem ko so prišli iz Egipta. **5** Torej vse ljudstvo, ki je izšlo, je bilo obrezano: toda vsega ljudstva, ki je bilo rojeno po poti v divjini, ko so izšli iz Egipta, njih niso obrezali. **6** Kajti Izraelovi otroci so štirideset let hodili po divjini, dokler ni bilo vse ljudstvo, ki so bili bojevniki, ki so prišli iz Egipta, použito, ker niso ubogali glasu Gospoda: katerim je Gospod prisegel, da jim ne bo pokazal dežele, ki jo je Gospod prisegel njihovim očetom, da nam jo bo dal, deželo, kjer tečeta mleko in med. **7** In njihove otroke, katere je dvignil namesto njih, te je Józue obrezal: kajti bili si neobrezani, ker jih pa poti niso obrezali. **8** Prijetilo se je, ko so naredili obrezo vsega ljudstva, da so ostali na svojih prostorih v taboru, dokler niso okrevali. **9** Gospod je rekel Józuetu: „Danes sem od tebe odvalil egiptovsko grajo.“ Zaradi tega se ime kraja imenuje Gilgál do današnjega dne. **10** Izraelovi otroci so se utaborili v Gilgálu in na štirinajst dan meseca zvečer obhajali pasno na ravninah Jerihe. **11** Na dan po pasni so jedli od starega žita dežele, nekvašene kolače in praženo žito, na prav isti dan. **12** Mana je prenehala na jutro, potem ko so jedli od starega žita dežele; niti Izraelovi otroci niso imeli več mane; temveč so tisto leto jedli od sadov kánaanske dežele. **13** Prijetilo se je, ko je bil Józue pri Jerihi, da je povzdignil svoje oči in pogledal in glej, nasproti njega je stal mož z izvlečenim mečem v svoji roki: in Józue je odšel k njemu ter mu rekel: „Ali si za nas ali za naše nasprotnike?“ **14** Odgovoril je: „Ne; temveč kot poveljnik Gospodove vojske sem sedaj prišel.“ Józue je padel na svoj obraz k zemlji in oboževal ter mu rekel: „Kaj pravi moj gospod svojemu služabniku?“ **15** Poveljnik Gospodove vojske je Józuetu rekel: „Sezuj svoj čevelj s svojega stopala; kajti kraj, na katerem stojiš, je svet.“ In Józue je storil tako.

6 Torej Jeriha je bila strogo zaprta zaradi Izraelovih otrok: nihče ni odšel ven in nihče ni prišel noter. **2** Gospod je rekel Józuetu: „Poglej, v dvojno roko sem izročil Jeriho in njenega kralja in silno junaške može. **3** Obdali boste mesto, vsi vi bojevniki in enkrat obhodili mesto. Tako boste počeli šest dni. **4** Sedem duhovnikov bo pred nosilko nosilo sedem šofarjev iz ovnovih rogov: in sedmi dan boste sedemkrat obkrožili mesto in duhovniki bodo zatrobili s šofarji. **5** Zgodilo se bo, da ko bodo z ovnovim rogom naredili dolgo trobljenje in ko zaslišite zvok šofarja, naj vse ljudstvo zavpije z velikim krikom; in mestni zid bo plosko padel dol in ljudstvo se bo povzpelo, vsak človek naravnost pred seboj.“ **6** Nunov sin Józue je poklical duhovnike ter jim rekel: „Vzdignite nosilko zaveze in sedem duhovnikov naj pred Gospodovo nosilko nosi sedem šofarjev iz ovnovih rogov.“ **7** Ljudstvu pa je rekel: „Pojdite

naprej in obkrožite mesto in naj tisti, ki je oborožen, gre naprej pred Gospodovo nosilko.“ **8** Pripetilo se je, ko je Józue govoril ljudstvu, da je sedem duhovnikov, nosečih sedem šofarjev iz ovnih rogov, šlo naprej pred Gospodom in trobilo s šofarji: in nosilka Gospodove zavezeli jim je sledila. **9** Oboroženi može so šli pred duhovniki, ki so trobili na šofarjev in zadnja straža je prišla za nosilko, duhovniki hodeč naprej in trobeč s šofarji. **10** Józue je zapovedal ljudstvu, rekoč: „Ne boste kričali niti naredili nobenega hrupa z vašim glasom niti ne bo nobena beseda izšla iz vaših ust do dneva, ko vam zapovem kričati; potem boste kričali.“ **11** Tako je Gospodova nosilka obkrožila mesto, ga enkrat obhodila: in prišli so v tabor in prenočili v taboru. **12** Józue je vstal zgodaj zjutraj in duhovniki so dvignili Gospodovo nosilko. **13** Sedem duhovnikov, ki so pred Gospodovo nosilko nosili sedem šofarjev iz ovnih rogov, so nenehno hodili naprej in trobili s šofarji: in oboroženi može so šli pred njimi; toda zadnja straža je prišla za Gospodovo nosilko, duhovniki hodeč naprej in trobeč s šofarji. **14** Drugi dan so enkrat obkrožili mesto in se vrnili v tabor: tako so počeli šest dni. **15** Na sedmi dan se je pripetilo, da so vstali zgodaj, ob jutranjem svitanju in na isti način sedemkrat obkrožili mesto: samo ta dan so mesto obkrožili sedemkrat. **16** In pripetilo se je sedmič, ko so duhovniki zatrobili s šofarji, da je Józue rekel ljudstvu: „Kričite; kajti Gospod vam je dal mesto. **17** Mesto bo prekleto Gospodu, celo to in vse, kar je v njem: samo pocestrica Rahába bo živila, ona in vsi, ki so z njo in hiši, ker je skrila poslanca, ki smo ju poslali. **18** Vi pa se zagotovo zadrižite pred prekleto stvarjo, da se ne bi naredili preklete, ko vzamete od preklete stvari in naredite tabor Izraelcev prekletstvo in ga vznemirite. **19** Toda vse srebro in zlato in posode iz brona in želeta so posvečene Gospodu: pridejo naj v Gospodovo zakladnico.“ **20** Tako je ljudstvo zakričalo, ko so duhovniki zatrobili s šofarji: in pripetilo se je, ko je ljudstvo zaslíšalo zvok šofarja in ljudstvo zavpilo z velikim krikom, da je zid plosko padel dol, tako da je ljudstvo odšlo gor v mesto, vsak mož naravnost pred seboj in zavzeli so mesto. **21** Popolnoma so uničili vse, kar je bilo v mestu, tako moškega kakor žensko, mladega, starega, vola, ovco in osla, z ostrino meča. **22** Toda Józue je rekel dvema možema, ki sta ogledovala deželo: „Pojdite v hišo pocestrice in od tam privedita žensko in vse, kar ima, kakor sta ji prisegla.“ **23** Mladieniča, ki sta bila oglednika, sta vstopila in privedla ven Rahábo, njenega očeta, njeno mater, njene brate in vse, kar je imela; in privedla sta ven vse njeno sorodstvo in jih pustila zunaj tabora Izraelcev. **24** Mesto pa so požgali z ognjem in vse, kar je bilo v njem: samo srebro in zlato in posode iz brona in iz želeta, so dali v zakladnico Gospodove hiše. **25** Józue je rešil pocestrico Rahábo živo in družino njenega očeta in vse, kar je imela; in prebiva v Izraelu celo do današnjega dne; ker je skrila poslanca, ki ju je Józue poslal, da skriva opazujeta Jeriho. **26** Ob tistem času jih je Józue zaprisegel, rekoč: „Preklet bodi mož pred Gospodom, ki dvigne in pozida to mesto Jeriho: njen temelj bo položil v svojem prvorojencu in v njegovem najmlajšem sinu bo postavljal njena velika vrata.“ **27** Tako je bil Gospod z Józuetom; in njegova slava je bila razglašena po vsej deželi.

7 Toda Izraelovi otroci so zaregleli prekršek v prekleti stvari: kajti Ahán, sin Karmija, sin Zabdija, sin Zeraha, iz Judevega rodu, je vzel od preklete stvari: in Gospodova jeza je bila vžgana zoper Izraelove otroke. **2** In Józue je poslal mož iz Jerihe v Aj, ki je poleg Bet Avena, na vzhodni strani Betela in jim spregovoril, rekoč: „Pojdite gor in poglejte deželo.“ Možje so odšli gor in pogledali Aj. **3** Vrnili so se k Józuetu in mu rekli: „Naj ne gre gor vse ljudstvo; temveč naj gre gor okoli dva ali tri tisoč mož in naj udarijo Aj; in ne primoraj vsega ljudstva, da se trudi tja; kajti le malo jih je.“

4 Tako jih je odšlo tja gor izmed ljudstva okoli tri tisoč mož: in ti so pobegnili pred možmi iz Aja. **5** Možje iz Aja so jih izmed njih udarili šestintrideset mož: kajti pregnali so jih izpred velikih vrat, celo do Šebaríma in jih udarili pri hitenju dol, zato so se srca ljudstva stopila in postala kakor voda. **6** In Józue je raztrgal svoja oblačila in padel pred Gospodovo nosilko na svoj obraz k zemlji do večera in on in Izraelove starešine in na svoje glave so si posuli prah. **7** Józue je rekel: „Ojoj, oh Gospod Bog, čemu si to ljudstvo sploh privedel čez Jordan, da nas izročiš v roko Amoréjev, da nas uničijo? Bog daj, da bi bili zadovoljni in prebivali na drugi strani Jordana! **8** Oh Gospod, kaj boš rekel, ko Izrael obrača svoje hrble pred svojimi sovražniki! **9** Kajti Kánaanci in vsi prebivalci dežele bodo slišali o tem in nas bodo obkrožili naokoli in naše ime iztrebili iz zemlje: in kaj boš storil svojemu velikemu imenu?“ **10** In Gospod je rekel Józuetu: „Dvigni se; zakaj ležiš tako na svojem obrazu? **11** Izrael je grešil in prav tako so prekršili mojo zavezo, ki sem jím jo zapovedal: kajti vzelci so si celo od prekleta stvari in tudi kradli in tudi prikrivali so in to so si postavili celo med svoje lastne stvari. **12** Zato Izraelovi otroci niso mogli obstati pred svojimi sovražniki, temveč so obrnili svoje hrble pred svojimi sovražniki, ker so bili prekleti: niti jaz ne bom več z vami, razen če ne uničite prekleta izmed vas. **13** Vstanji, naredi ljudstvo sveto in reci: „Naredite se svete za jutri: kajti tako govoril Gospod, Izraelov Bog: „V vaši sredi je prekleta stvar, oh Izrael: ne moreš stati pred svojimi sovražniki, dokler izmed sebe ne odstranite prekleta stvari. **14** Zato boste zjutraj privedeni glede na vaše rodove: in zgodilo se bo, da bo rod, katerega Gospod vzame, prišel glede na njegove družine; in družina, ki jo bo Gospod vzel, bo prišla po svojih gospodinjstvih; in gospodinjstvo, ki ga bo Gospod vzel, bo prišlo mož za možem. **15** In zgodilo se bo, da kdor je vzet s prekleta stvarjo, bo sežgan z ognjem, on in vse, kar ima: ker je prekršil Gospodovo zavezo in ker je izvršil neumnost v Izraelu.“ **16** Tako je Józue zgodaj zjutraj vstal in privadel Izraela po njihovih rodovih; in vzet je bil Judov rod: **17** in privadel je Judovo družino; in vzel je Zerahovo družino: in privadel je družino Zerahovcev, moškega za moškim in vzet je bil Zabdí: **18** in privadel je njegovo gospodinjstvo, moškega za moškim; in vzet je bil Ahán, sin Karmija, sin Zabdija, sin Zeraha, iz Judevega rodu. **19** Józue je rekel Ahánu: „Moj sin, daj, prosim te, slavo Gospodu, Izraelovemu Bogu in mu naredi priznanje; in povej mi torej kaj si storil; tega ne skrivaj pred menoj.“ **20** Ahán je odgovoril Józuetu in rekel: „Zares, grešil sem zoper Gospoda, Izraelovega Boga in tako in tako sem storil: **21** ko sem med pleni zagledal lepo babilonsko obleko in dvesto šeklov srebra in klin iz zlata, težak petdeset šeklov, potem sem zahlepel [pol] njih in jih vzel; in glej, skriti so v zemljini, v sredi mojega šotoru v srebro pod tem.“ **22** Tako je Józue poslal poslanca in stekla sta v šotor; in glej je bilo skrito v njegovem šotoru in srebro pod tem. **23** Vzeli so jih iz srede šotoru in jih prinesli k Józuetu in k vsem Izraelovim otrokom in jih položili pred Gospoda. **24** Józue in ves Izrael z njim, je vzel Ahána, Zerahovega sina in srebro in obleko in klin iz zlata in njegove sinove in njegove hčere in njegove vole in njegove osle in njegove ovce in njegov šotor in vse, kar je imel: in odvedli so jih v dolino Ahór. **25** Józue je rekel: „Zakaj si nas spravil v težave? Gospod te bo ta dan spravil v težave.“ In ves Izrael ga je kamnal s kamni in jih sežgal z ognjem, potem ko so jih kamnali s kamni. **26** Nad njim so dvignili velik kup kamenja do tega dne. Tako se je Gospod obrnil od okrutnosti svoje jeze. Zato je bilo ime tega kraja imenovano Dolina Ahór do tega dne.

8 Gospod je rekel Józuetu: „Ne boj se, niti ne bodi zaprepaden: s seboj vzemi vse bojno ljudstvo in se dvigni, pojdi gor do Aj: glej, v twojo roko sem izročil ajskega kralja, njegovo ljudstvo,

njegovo mesto in njegovo deželo: **2** in Aju in njegovemu kralju boš storil, kakor si storil Jerihi in njenemu kralju: samo njegov plen in njegovo živino si boste zaplenili: zadaj za mestom si postavi zasedo.“ **3** Tako je Józue vstal in vse bojno ljudstvo, da gredo gor zoper Aj: in Józue je izbral trideset tisoč silno junaških mož in jih ponoči odposlal. **4** Zapovedal jim je, rekoč: „Glejte, prezali boste v zasedi zoper mesto, celo za mestom: ne pojrite zelo daleč od mesta, temveč vsi bodite pripravljeni: **5** in jaz in vse ljudstvo, ki je z menoj, se bomo približali mestu: in zgodilo se bo, ko bodo prišli ven zoper nas, kakor prvič, da bomo pobegnili pred njimi, **6** (kajti prišli bodo ven za nami) dokler jih ne bomo pritegnili iz mesta; kajti rekli bodo: ‚Pred nami bežijo kakor prvič: ‚zato bomo pobegnili pred njimi. **7** Potem boste vstali iz zasede in se polastili mesta: kajti Gospod, vaš Bog, ga bo izročil v vašo roko. **8** In zgodilo se bo, ko boste zavzeli mesto, da boste požgali mesto: glede na Gospodovo zapoved boste storili. Poglejte, zapovedal sem vam.“ **9** Józue jih je torej poslal naprej: in odšli so, da ležijo v zasedi in ostanejo med Betelom in Ajem, na zahodni strani Aja: toda Józue je to noč prenočil med ljudstvom. **10** Józue je vstal zgodaj zjutraj, prešel ljudstvo in odšel gor, on in Izraelovi starešine, pred ljudstvo Aja. **11** In vse ljudstvo, celo bojno ljudstvo, ki je bilo z njim, je odšlo gor in se približalo in prišlo pred mesto in se utaborilo na severni strani Aja: torej tam je bila dolina med njimi in Ajem. **12** Vzel je okoli pet tisoč mož in jih postavil, da ležijo v zasedi med Betelom in Ajem, na zahodni strani mesta. **13** Ko so postavili ljudstvo, celo vso vojsko, ki je bila na severu mesta in svoje prežalce v zasedi na zahodni strani mesta, je to noč Józue odšel v sredo doline. **14** Ko je kralj Aja to videl, se je pripetilo, da so pohiteli in zgodaj vstali in može iz mesta so odšli ven zoper Izraela, da se bojujejo, on in vse njegovo ljudstvo, ob določenem času pred ravnino; toda ni vedel, da so bili za mestom zoper njega prežalci v zasedi. **15** Józue in ves Izrael so se naredili kakor bi bili poraženi pred njimi in pobegnili so po poti divjine. **16** Vse ljudstvo, ki je bilo v Aju, je bilo sklicano skupaj, da jih zasledujejo: in zasledovali so Józuenta in bili so pritegnjeni proč iz mesta. **17** V Aju ali v Betelu ni ostal niti mož, ki ne bi odšel ven za Izraelom: in mesto so pustili odprtvo in sledili za Izraelom. **18** Gospod je rekel Józuetu: ‚Iztegnil sulico, ki je v tvoji roki, zoper Aj; kajti jaz ga bom dal v tvojo roko.“ In Józue je zoper mesto iztegnil sulico, ki jo je imel v svoji roki. **19** Zaseda je hitro vstala iz svojega kraja in stekli so takoj, ko je iztegnil svojo roko: in vstopili so v mesto, ga zavzeli, pohiteli in mesto začgali. **20** Ko so možje iz Aja pogledali za seboj, so videli in glej, dim iz mesta se je dvigoval proti nebui in niso imeli moči, da pobegnejo to pot ali tisto pot: in ljudstvo, ki je bežalo k divjini, se je obrnilo nazaj proti zasledovalcem. **21** Ko je Józue in ves Izrael videl, da je zaseda zavzela mesto in da se iz mesta dviguje dim, potem so se ponovno obrnili in usmrtili može iz Aja. **22** In drugi so izšli iz mesta zoper njih; tako so bili v sredi Izraela, nekateri na tej strani in nekateri na oni strani: in udarili so jih tako, da nobenega izmed njih niso pustili ostati ali pobegniti. **23** Kralja Aja so prijeli živega in ga privedli pred Józuetu. **24** Ko je Izrael naredil konec pobijanju vseh prebivalcev Aja na polju, in divjini, kjer so jih zasledovali in ko so vsi padli pod ostrino meča, dokler niso bili použiti, se je pripetilo, da so se vsi Izraelci vrnili v Aj in ga udarili z ostrino meča. **25** Bilo je tako, da je bilo vseh, ki so ta dan padli, tako mož in žensk, dvanašt tisoč, celo vsi možje iz Aja. **26** Kajti Józue svoje roke, s katero je iztegnil sulico, ni potegnil nazaj, dokler ni popolnoma uničil vseh prebivalcev Aja. **27** Samo živino in ukradeno blago iz mesta si je Izrael vzel za plen, glede na Gospodovo besedo, ki jo je zapovedal Józuetu. **28** Józue je požgal Aj in ga naredil kup na veke, celo opustošenje do današnjega dne. **29** Ajskega kralja je obesil na drevo do večera: in takoj, ko je sonce zašlo,

je Józue zapovedal, da njegovo truplo vzamejo dol iz drevesa in ga odvržejo pri vhodu velikih vrat mesta in nad njim naložijo velik kup kamnov, ki ostajajo do tega dne. **30** Potem je Józue zgradil oltar Gospodu, Izraelovemu Bogu, na gori Ebál, **31** kakor je Gospodov služabnik Mojzes zapovedal Izraelovim otrokom, kakor je to zapisano v knjigi Mojzesove postave, oltar iz celih kamnov, nad katerim noben človek ni dvignil nobenega žezeva: in na njem so darovali žgalne daritve Gospodu in žrtvovali mirovne daritve. **32** Na kamne je napisal prepis iz Mojzesove postave, ki jo je napisal v prisotnosti Izraelovih otrok. **33** Ves Izrael in njihove starešine in častniki in njihovi sodniki, so stali na tej strani nosilke in na oni strani, pred duhovniki Levijevci, ki so nosili nosilko Gospodove zaveze, kakor tudi tujec, kakor ta, ki je bil rojen med njimi; polovica izmed njih nasproti gore Garizím in polovica izmed njih nasproti gore Ebál; kakor je Gospodov služabnik Mojzes prej zapovedal, da bodo blagoslovili izraelsko ljudstvo. **34** Potem je bral vse besede iz postave, blagoslove in prekletstva, glede na vse, kar je zapisano v knjigi postave. **35** Tam ni bilo besede od vsega, kar je Mojzes zapovedal, česar Józue ni prebral pred vso Izraelovo skupnostjo, z ženskami in malčki in tujcji, ki so bili seznanjeni med njimi.

9 Pripetilo se je, ko so vsi kralji, ki so bili na tej strani Jordana, v hribih in v dolinah in po vseh pokrajinh velikega morja nasproti Libanonu, Hetejci, Amoréjci, Kánaanci, Perizéjci, Hivéjci in Jebusejci, slišali o tem; **2** da so se zbrali skupaj, da se soglasno bojujejo z Józuetom in z Izraelom. **3** Ko so prebivalci Gibeóna slišali kaj je Józue storil Jerihi in Aju, **4** so prebrisano storili in odšli in se naredili kakor, da so bili predstavniki in na svoje osle dali stare vreče in vinske mehove, stare in raztrgane in jih povezali; **5** in stare čevlje, zakrpane na njihovih stopalih in stare obleke na njih; in vse kruh njihove popotnice je bil suh in drobljiv. **6** Odšli so k Józuetu v tabor pri Gilgálu in rekli njemu in Izraelovim možem: ‚Prišli smo iz daljne dežele: zdaj torej sklenite zavezo z nami.“ **7** Možje iz Izraela so rekli Hivéjcem: „Morda prebivate med nami; in kako naj sklenemo zavezo z vami?“ **8** Ti so Józuetu rekli: „Mi smo tvoji služabniki. Józue jim je rekel: ‚Kdo ste? In od kod ste prišli?“ **9** Rekli so mu: „Iz zelo oddaljene dežele so prišli tvoji služabniki zaradi imena Gospoda, tvojega Boga: kajti slišali smo sloves o njem in vse, kar je storil v Egiptu **10** in vse, kar je storil dvema kraljema Amoréjcem, ki sta bila onkraj Jordana, hešbónskemu kralju Sihónu in bašánskemu kralju Ogu, ki je bil pri Aštarótu. **11** Zato so nam naši starešine in vsi prebivalci dežele govorili, rekoč: ‚S seboj vzemite živež za potovanje in pojrite, da jih srečate in jim recite: ‚Mi smo vaši služabniki: zato zdaj sklenite zavezo z nami.“ **12** Ta naš kruh smo vzelí še vročega za našo popotnico iz naših hiš na dan, ko smo šli, da gremo k vam; toda sedaj, glejte, je ta suh in drobljiv. **13** Ti vinski mehovi, ki smo jih napolnili, so bili novi; in glejte, raztrgani so: in te naše obleke in naši čevlji so postali starci zaradi razloga zelo dolgega potovanja.“ **14** Možje so vzeli od njihovega živeža, niso pa vprašali za nasvet pri Gospodovih ustih. **15** Józue je z njimi sklenil mir in z njimi sklenil zavezo, da jih pusti žive: in princi skupnosti so jim prisegli. **16** Pripetilo pa se je ob koncu treh dni, potem ko so z njimi sklenili zavezo, da so slišali, da so bili njihovi sosedje in da so prebivali med njimi. **17** Izraelovi otroci so odpotovali in na tretji dan prišli v njihova mesta. Torej njihova mesta so bila Gibeón, Kefira, Beerót in Kirját Jearím. **18** Izraelovi otroci jih niso udarili, ker so jim princi skupnosti prisegli pri Gospodu, Izraelovemu Bogu. In vsa skupnost je godrnjala zoper prince. **19** Toda vsi princi so vsej skupnosti rekli: ‚Prisegli smo jim pri Gospodu, Izraelovemu Bogu: sedaj se jih torej ne smemo dotakniti. **20** To jim bomo storili; celo žive jih bomo pustili, da ne bi bil nad nami bes zaradi prisege, ki smo jim

jo prisegli.“ 21 Princi so jim rekli: „Naj živijo; toda naj bodo drvarji in prinašalci vode vsej skupnosti;“ kakor so jim princi obljudili. 22 Józue jih je dal poklicati in jim spregovoril, rekoč: „Zakaj ste nas preslepili, rekoč: ‚Mi smo zelo daleč od vas;‘ ko prebivate med nami? 23 Zdaj ste torej prekleti in nihče izmed vas naj ne bo prost pred tem, da bi bili sužnji in drvarji in prinašalci vode za hišo mojega Boga.“ 24 Józuetu so odgovorili in rekli: „Ker je bilo tvojim služabnikom zagotovo povedano to, kako je Gospod, tvoj Bog, zapovedal svojemu služabniku Mojzesu, da vam da vso deželo in da pred seboj uničite vse prebivalce dežele, zato smo bili zaradi vas boleče prestrašeni za naša življenja in smo storili to stvar. 25 Glej zdaj, mi smo v tvoji roki: kakor se ti zdi dobro in pravilno, da nam storиш, stóri.“ 26 Tako jim je storil in jih osvobodil iz roke Izraelovih otrok, da jih niso pobili. 27 Józue jih je ta dan naredil za drvarje in prinašalce vode za skupnost in za Gospodov oltar, celo do tega dne, na kraju, ki ga bo izbral.

10 Pripetilo se je torej, ko je Adoní Cedek, kralj Jeruzalema, slišal kako je Józue zavzel Aj in ga popolnoma uničil; kakor je storil Jerihi in njenemu kralju, tako je storil Aju in njegovemu kralju; in kako so prebivalci Gibeóna sklenili mir z Izraelom in so bili med njimi; 2 da so se silno bali, ker je bil Gibeón veliko mesto, kakor eno izmed kraljevskih mest in ker je bil večji kakor Aj in vsi njihovi možje so bili mogočni. 3 Zato je Adoní Cedek, kralj Jeruzalema, poslal k Hohámu, kralju in Hebrónu in Pirámu, kralju v Jarmútui in Jafíju, kralju v Lahíšu in Debírju, kralju v Eglónu, rekoč: 4 „Pridite gor k meni in mi pomagajte, da bomo lahko udarili Gibeón; kajti ta je sklenil mir z Józuetom in z Izraelovimi otroki.“ 5 Zato se je pet kraljev izmed Amoréjcov, kralj iz Jeruzalema, kralj iz Hebróna, kralj iz Jarmúta, kralj iz Lahíša in kralj iz Eglóna, zbralo skupaj in odšlo gor, oni in vse njihove vojske in se utaborili pred Gibeónom in začeli vojno zoper njega. 6 Možje iz Gibeóna so poslali k Józuetu, v tabor pri Gilgálu, rekoč: „Ne odtegni svoje roke od svojih služabnikov; hitro pridi gor k nam in nas reši in nam pomagaj: kajti vsi kralji Amoréjcov, ki prebivajo na gorah, so skupaj zbrani zoper nas.“ 7 Tako se je Józue vzpel iz Gilgála, on in vse bojno ljudstvo z njim in vsi silno junaški možje. 8 In Gospod je rekel Józuetu: „Ne boj se jih: kajti izročil sem jih v tvojo roko; niti mož izmed njih ne bo obstal pred teboj.“ 9 Józue je torej nenadoma prišel k njima in tudi vso noč so hodili gor od Gilgála. 10 Gospod jih je porazil pred Izraelom ter jih pri Gibeónu usmrtil z velikim pobjonom in jih zasledoval na poti, ki gre gor do Bet Horóna in jih udarjal do Azéke in proti Makédi. 11 Ko so bežali izpred Izraela in so bili pri spuščanju dol k Bet Horónu, se je pripetilo, da je Gospod iz neba nanje metal velike kamme do Azéke in so umrli: bilo jih je več, ki so umrli od kamnitih toček, kakor tistih, ki so jih Izraelovi otroci usmrtili z mečem. 12 Potem je Józue spregovoril Gospodu na dan, ko je pred Izraelovimi otroci Gospod izročil Amoréjce in rekel v pogledu Izraela: „Sonce, ti stoj mirno nad Gibeónom; in ti luna v dolini Ajalon.“ 13 Sonce je stalо mirno in luna je obstala, dokler se ljudstvo ni maščevalo nad svojimi sovražniki. Ali ni to zapisano v Jasherjevi knjigi? Tako je sonce mirno stalо na sredи neba in približno cel dan ni pohitelo, da bi zašlo. 14 In pred tem, niti za tem ni bilo takšnega dne, da bi Gospod prisluhnil glasu moža: kajti Gospod se je bojeval za Izrael. 15 Józue se je vrnil in ves Izrael z njim, k taboru pri Gilgálu. 16 Toda teh pet kraljev je pobegnilo in se skrilo v votlini pri Makédi. 17 To je bilo povedano Józuetu, rekoč: „Pet kraljev je najdenih skritih v votlini pri Makédi.“ 18 Józue je rekel: „Na ustje votline zavalite velike kamne in poleg postavite može, da jih varujejo: 19 ne stoje, temveč sledite za vašimi sovražniki in udarite najbolj zadnje izmed njih; ne trpite, da vstopijo v svoja mesta: kajti Gospod, vaš Bog, jih

je izročil v vašo roko.“ 20 Pripetilo se je, ko so Józue in Izraelovi otroci z zelo velikim pokolom, dokler niso bili použiti, naredili konec njihovemu pobijanju, da je preostanek, ki je preostal izmed njih, vstopil v ograjena mesta. 21 In vse ljudstvo se je v miru vrnilo k taboru, k Józuetu, pri Makédi: nihče ni svojega jezika premaknil zoper kateregakoli izmed Izraelovih otrok. 22 Potem je Józue rekel: „Odprite ustje votline in teh pet kraljev privедite k meni, ven iz votline.“ 23 Storili so tako in iz votline so k njemu priveli teh pet kraljev, kraja iz Jeruzalema, kralja iz Hebróna, kralja iz Jarmúta, kralja iz Lahíša in kralja iz Eglóna. 24 Ko so te kralje priveli k Józuetu, se je pripetilo, da je Józue dal poklicati vse Izraelove može in rekel poveljnikom bojevnikov, ki so odšli z njim: „Pridite bliže, položite svoja stopala na vratote teh kraljev.“ In približali so se in svoja stopala položili na njihove vratove. 25 Józue jih je rekel: „Ne bojte se, niti ne bodite zaprepadieni, bodite močni in odločnega poguma: kajti tako bo Gospod storil vsem vašim sovražnikom, zoper katere se borite.“ 26 Potem jih je Józue udaril in jih usmrtil in jih obesil na pet dreves: in do večera so viseli na drevesih. 27 Ob času zahajanja sonca se je pripetilo, da je Józue zapovedal in so jih sneli iz dreves in jih vrgli v votlino, v kateri so bili skriti in na ustje votline so položili velike kamne, ki ostajajo do točno tega dne. 28 Ta dan je Józue zavzel Makédo in jo udaril z ostrino meča in njegovega kralja je popolnoma uničil, njo in vse duše, ki so bile tam; nikogar ni pustil ostati: in kralju in Makédu je storil, kakor je storil kralju in Jerihi. 29 Potem je Józue in ves Izrael z njim, prešel od Makéde v Libno in se boril zoper Libno: 30 tudi njo je Gospod izročil in njenega kralja, v Izraelovo roko: in udaril jo je z ostrino meča in vse duše, ki so bile v njej; nikogar ni pustil preostati v njej; toda njenemu kralju je storil kakor je storil kralju Jerihe. 31 Józue in ves Izrael z njim, je prešel od Libne do Lahíša in se utaboril zoper njega in se boril zoper njega: 32 Gospod je Lahíš izročil v roku Izraela, katerega je na drugi dan zavzel in ga udaril z ostrino meča in vse duše, ki so bile tam, glede na vse, kar je storil Libni. 33 Potem je prišel gor Horám, kralj in Gezerju, da pomaga Lahíšu; in Józue je udaril njega in njegovo ljudstvo, dokler nikogar ni pustil preostati. 34 Iz Lahíša je Józue prešel do Eglóna in ves Izrael z njim; in utaborili so se zoper njega in se borili zoper njega: 35 in zavzeli so ga na ta dan in ga udarili z ostrino meča in vse duše, ki so bile tam, je ta dan popolnoma uničil, glede na vse, kar je storil Lahíšu. 36 Józue in ves Izrael z njim, je odšel gor od Eglóna, do Hebróna; in so se borili zoper njega: 37 in ga zavzeli in ga udarili z ostrino meča in njihovega kralja in vsa njihova mesta in vse duše, ki so bile v njem; nikogar ni pustil preostati, glede na vse, kar je storil Eglónu; temveč ga je popolnoma uničil in vse duše, ki so bile v njem. 38 Józue se je vrnil in ves Izrael z njim, do Debírja; in se boril zoper njega: 39 in ga zavzel in njegovega kralja in vsa njegova mesta; in udarili so jih z ostrino meča in popolnoma uničili vse duše, ki so bile v njem; nikogar ni pustil preostati: kakor je storil Hebrónu, tako je storil Debírju in njegovemu kralju; kakor je storil tudi Libni in njenemu kralju. 40 Tako je Józue udaril vso hribovito deželo in južno [deželo] in [deželo] dolin in izvirov in vse njihove kralje: ničesar ni pustil preostati, temveč je popolnoma uničil vse, kar je dihalo, kakor je zapovedal Gospod, Izraelov Bog. 41 Józue jih je udarjal od Kadeš Barnée, celo do Gaze in vso Gošensko pokrajino, celo do Gibeóna. 42 Vse te kralje in njihove dežele je Józue zavzel naenkrat, ker se je Gospod, Izraelov Bog, boril za Izrael. 43 In Józue se je vrnil in ves Izrael z njim, v tabor do Gilgála.

11 In pripetilo se je, ko je Jabín, kralj iz Hacórja, slišal te stvari, da je poslal k Jobábu, kralju Madóna in h kralju Šimróna in h kralju Ahšáfu 2 in h kraljem, ki so bili na severu gora in na

ravninah južno od Kinérota in v dolino in na meje Dora na zahodu 3 in h Kánaancem na vzhodu in na zahodu in k Amoréjcem in k Hetejcem in k Perizéjcem in k Jebusejem na gorah in k Hivéjcem pod Hermonom in deželi Micpa. 4 Odšli so ven, oni in vse njihove vojske z njimi, mnogo ljudstva, po številu celo kakor peska, ki je na morski obali, s konji in zelo mnogimi bojnimi vozovi. 5 Ko so se vsi ti kralji srečali skupaj, so prišli in se skupaj utaborili pri vodah Meróma, da se borijo zoper Izrael. 6 Gospod je rekel Józuetu: „Ne budi prestrašen zaradi njih: kajti jutri ob tem času jih bom vse umorjene izročil pred Izraela: njihovim konjem boš prerezel Ahilove tetine in njihove bojne vozove sežgal z ognjem.“ 7 Tako je zoper njih nenašoma prisel Józue in vse bojno ljudstvo z njimi pri vodah Meróma; in padli so nanje. 8 Gospod jih je izročil v roko Izraela, ki jih je udaril in pregnal do vélikega Sidóna in do Misrefót Majima in vzhodno k dolini Micpe in udarjali so jih, dokler niso pustili nikogar preostati. 9 Józue jim je storil, kakor mu je Gospod zaukazal: njihovim konjem je prerezel Ahilove tetine in njihove bojne vozove zažgal z ognjem. 10 In Józue se je ob tistem času obrnil nazaj in zavzel Hacór in njihovega kralja udaril z mečem: kajti Hacór je bil prej poglavar vseh tistih kraljestev. 11 Vse duše, ki so bile v njem, so udarili z ostrino meča, popolnoma so jih uničili: tam ni ostal ničče, da diha: in Hacór je požgal z ognjem. 12 Vsa mesta tistih kraljev in vse kralje izmed njih je Józue zajel in jih udaril z ostrino meča in jih popolnoma uničil, kakor je zapovedal Gospodov služabnik Mojzes. 13 Toda kar se tiče mest, ki so mirovala v svoji moči, pa Izrael ni požgal nobenega izmed njih, razen samo Hacór: ki ga je požgal Józue. 14 Ves plen teh mest in živino so si Izraelovi otroci vzeli za plen; toda vsakega človeka so udarili z ostrino meča, dokler jih niso uničili, niti niso pustili nobenega da diha. 15 Kakor je Gospod zapovedal svojemu služabniku Mojzesu, tako je Mojzes zapovedal Józuetu in tako je storil Józue; ničesar ni pustil nestorjenega, od vsega, kar je Gospod zapovedal Mojzesu. 16 Tako je Józue zavzel vso tisto deželo, hribe in vso južno deželo, vso deželo Gošén in dolino in ravnino, Izraelovo goro in dolino te iste; 17 celo od gore Halak, ki gre gor k Seíru, celo do Bála Gada in libanonski dolini pod goro Hermon: in zajel je vse njihove kralje in jih udaril in usmrtl. 18 Józue je dolgo časa bojeval vojno z vsemi tistimi kralji. 19 Tam ni bilo mesta, ki bi z Izraelovimi otroci sklenilo mir, razen Hivéjcev, prebivalcev Gibeóna: vse druge so zavzeli v bitki. 20 Kajti to je bilo od Gospoda, da zakrkne njihova srca, da bi prišli v boj zoper Izrael, da bi jih lahko popolnoma uničil in da ne bi imeli naklonjenosti, temveč da bi jih lahko uničil; kakor je Gospod zapovedal Mojzesu. 21 Ob tistem času je prisel Józue in iztrebil Anákovce iz gora, iz Hebróna, iz Debírja, iz Anába, iz vseh Judovih gora in iz vseh Izraelovih gor: Józue jih je popolnoma uničil z njihovimi mesti. 22 Nobeden izmed Anákovcev ni bil puščen v deželi Izraelovih otrok: ostali so samo v Gazi, Gatu in v Ašdódu. 23 Tako je Józue zavzel celotno deželo, glede na vse, kar je Gospod rekel Mojzesu; in Józue jo je dal za dediščino Izraelu, glede na njihove oddelke po njihovih rodovih. In dežela je počivala pred vojno.

12 Torej to so kralji dežele, ki so jo Izraelovi otroci udarili in njihovo deželo vzeli v last na drugi strani Jordana, proti sončnemu vzhodu, od reke Arnón, do gore Hermon in vso ravnino na vzhodu: 2 Sihón, kralj Amoréjcev, ki je prebival v Hešbónu in vladal od Aroérja, ki je na bregu reke Arnón in od sredine reke in od polovice Gileáda, celo do reke Jabók, kar je meja Amónovih otrok; 3 in od ravnine do Kinérotskega morja na vzhodu in do ravninskega morja, celo slanega morja na vzhodu, pot do Bet Ješímota; in od juga pod Ašdód-Pisgo: 4 in pokrajina bašánskega kralja Oga, ki je bila od preostanka velikanov, ki so prebivali pri

Aštarótou in pri Edréi 5 in je kraljeval na gori Hermon in v Salhi in po vsem Bašánu, do meje Gešuréjcov in Maahčánov in polovice Gileáda, meje Sihóna, kralja v Hešbónu. 6 Te so udarili Mojzes, Gospodov služabnik in Izraelovi otroci: in Mojzes, Gospodov služabnik, jo je dal v posest Rubenovcem in Gádovcem in polovici Manásejevega rodu. 7 Ti so kralji dežele, ki so jo Józue in Izraelovi otroci udarili na tej strani Jordana na zahodu, od Báala Gada, v dolini Libanon, celo do gore Halak, ki gre gor k Seíru; ki jo je Józue izročil Izraelovim rodovom za posest, glede na njihove oddelke; 8 po gorah in po dolinah in po ravninah in po izvirih in po divjinah in po južni deželi; Hetejce, Amoréjce in Kánaance, Perizéjce, Hivéjce in Jebusejce: 9 kralj Jeríeh, eden; kralj Aja, ki je poleg Betela, eden; 10 kralj Jeruzalem, eden; kralj Hebróna, eden; 11 kralj Jarmúta, eden; kralj Lahíša, eden; 12 kralj Eglóna, eden; kralj Gezerja, eden; 13 kralj Debírja, eden; kralj Gederja, eden; 14 kralj Horme, eden; kralj Aráda, eden; 15 kralj Libne, eden; kralj Aduláma, eden; 16 kralj Makéde, eden; kralj Betela, eden; 17 kralj Tapúaha, eden; kralj Heferja, eden; 18 kralj Aféka, eden; kralj Lašáróna, eden; 19 kralj Madóna, eden; kralj Hacórja, eden; 20 kralj Šímron Meróna, eden; kralj Ahšáfe, eden; 21 kralj Taanáha, eden; kralj Megide, eden; 22 kralj Kedeša, eden; kralj Jokneáma pri Karmelu, eden; 23 kralj Dora na Dorovi pokrajini, eden; kralj narodov Gilgála, eden; 24 kralj Tirce, eden: vseh kraljev enaintrideset.

13 Torej Józue je bil star in zvrhan in letih; in Gospod mu je rekel: „Star si in zvrhan in letih in tam ostaja še zelo veliko dežele, da bi bila posedena. 2 To je dežela, ki je še ostala: vse meje Filistejev in ves Gešür, 3 od Šihóna, ki je pred Egijpton, celo do mej severno od Ekróna, ki je štet h Kánaancem: pet filistejskih knezov: Gazejci, Ašdódci, Aškelónci, Gitéjci in Ekrónci; tudi Avéjci: 4 od juga, vsa dežela Kánaancev in Mara, ki je poleg Sidóncev, do Aféka, do meja Amoréjcev: 5 in dežela Gebálcev in ves Libanon proti sončnemu vzhodu, od Báala Gada pod goro Hermon do vstopa v Hamát. 6 Vse prebivalce hribovite dežele, od Libanona do Misrefót Majima in vse Sidónce, njih bom jaz napodil izpred Izraelovih otrok: samo razdeli jo z žrebom Izraelcem in dediščino, kakor sem ti zapovedal. 7 Zdaj torej razdeli to deželo za dediščino vsem devetim rodovom in polovici Manásejevega rodu, 8 s katerimi so Rubenovci in Gádovci prejeli svojo dediščino, ki jim jo je dal Mojzes, onkraj Jordana proti vzhodu, celo kakor jim je dal Mojzes, Gospodov služabnik; 9 od Aroérja, ki je na bregu reke Arnón in mesta, ki je na sredi reke in vso ravnino Médebo do Dibóna; 10 in vsa mesta Sihóna, kralja Amoréjcev, ki je kraljeval v Hešbónu, do meje Amónovih otrok; 11 in Gileád in mejo Gešuréjcov in Maahčánov in vse gore Hermona in ves Bašán, do Salhe; 12 vse Ogovo kraljestvo v Bašánu, ki je kraljeval v Aštarótou in v Edréi, ki je ostalo od preostanka velikanov: kajti ti so udarili Mojresa in jih vrgli ven.“ 13 Kljub temu Izraelovi otroci niso pregnali Gešuréjcov, niti Maahčánov: temveč Gešuréjci in Maahčáni prebivajo med Izraelci do tega dne. 14 Samo Levijevemu rodu ni dal nobene dediščine; daritve Gospoda, Izraelovega Boga, narejene z ognjem, so njihova dediščina, kakor jim je rekel. 15 In Mojzes je dal rodu Rubenovih otrok dediščino glede na njihove družine. 16 Njihova pokrajina je bila od Aroérja, ki je na bregu reke Arnón in mesta, ki je na sredi reke in vsa ravnina pri Médebi; 17 Hešbón in vsa njegova mesta, ki so na ravnini; Dibón in Bamót Báál 18 in Jahac in Kedemót in Mefáat 19 in Kirjatájim in Sibmo in Ceret Šahar na gori [v] dolini 20 in Bet Peór in Ašdód-Pisgo in Bet Ješímót 21 in vsa mesta ravnine in vse kraljestvo Sihóna, kralja Amoréjcev, ki je kraljeval v Hešbónu, katerega je Mojzes udaril z midjánskimi princi: Evíjem in Rekemom in Curjem in Hurom in Rebom, ki

so bili sihónski vojvode, prebivajoči v deželi. **22** Tudi Bileáma, Beórjevega sina, napovedovalca usode so Izraelovi otroci ubili z mečem med tistimi, ki so jih umorili. **23** Meja Rubenovih otrok je bil Jordan in njegova meja. To je bila dediščina Rubenovih otrok po njihovih družinah, mestih in njihovih vaseh. **24** Mojes je dediščino izročil Gadovemu rodu, celo Gadovim otrokom, glede na njihove družine. **25** Njihova pokrajina je bila Jázér in vsa mesta Gileáda in polovica dežele Amónovih otrok, do Aroérja, ki je pred Rabo; **26** in od Hešbóna do Ramát Micpéja in Betoníma; in od Mahanájima do meje Debíja; **27** in v dolini Beth–aram in Bet Nimra in Sukót in Cafrón, preostanek kraljestva Sihóna, kralja Hešbóna, Jordan in njegova meja, celo do roba Kinéretskega morja na drugi strani Jordana proti vzhodu. **28** To je dediščina Gadovih otrok po njihovih družinah, mestih in njihovih vaseh. **29** Mojes je dal dediščino polovici Manásejevega rodu: in to je bila posest polovice rodu Manásejevih otrok po njihovih družinah. **30** Njihova obala je bila od Mahanájima, ves Bašán, celotno kraljestvo bašánskega kralja Oga in vsa Jaírova mesta, ki so v Bašánu, šestdeset mest: **31** in polovica Gileáda in Aštarót in Edréi, mesta Ogovega kraljestva v Bašánu, so pripadla otrokom Mahírja, Manásejevega sina, celo do polovice Mahírjevih otrok po njihovih družinah. **32** To so dežele, ki jih je Mojes razdelil v dediščino na moábskih planjavah, na drugi strani Jordana, pri Jerihu, proti vzhodu. **33** Toda Levijevemu rodu Mojes ni dal nobene dediščine: Gospod, Izraelov Bog, je bil njihova dediščina, kakor jím je reklo.

14 In to so dežele, ki so jih Izraelovi otroci podedovali v kánaanski deželi, ki so jim jo duhovnik Eleazar in Nunov sin Józue in poglavari očetov rodov Izraelovih otrok razdelili v dediščino. **2** Njihova dediščina je bila po žrebu, kakor je Gospod zapovedal po Mojesovi roki, za devet rodov in za polovico rodu. **3** Kajti Mojes je na drugi strani Jordana dal dediščino dvema rodovoma in polovici rodu: toda Lévíjevcem med njimi ni dal nobene dediščine. **4** Kajti od Jožefovih otrok sta bila dva rodovala, Manáse in Efrájim: zato v deželi niso dali nobenega deleža Lévíjevcem, razen mest, da prebivajo v njih, z njihovimi predmestji za njihovo živino in za njihovo imetje. **5** Kakor je Gospod zapovedal Mojesu, tako so Izraelovi otroci storili in razdelili so deželo. **6** Potem so Judovi otroci prišli k Józuetu v Gilgál: in Jefunéjev sin Kaléb, Kenázovec, mu je reklo: „Ti poznaš stvar, ki jo je Gospod rekel Božjemu možu Mojesu glede mene in tebe v Kadeš Barnéi. **7** Štirideset let mi je bilo, ko me je Mojes, Gospodov služabnik, poslal iz Kadeš Barnée, da ogledam deželo; in ponovno sem mu prinesel besedo, kakor je bila ta v mojem srcu. **8** Kljub temu so moji bratje, ki so z menoj odšli gor, ljudstvu stopili srce: toda jaz sem v celoti sledil Gospodu, svojemu Bogu. **9** In Mojes je na ta dan prisegel, rekoč: „Zagotovo bo dežela, ki si jo pomendral s svojimi stopali, tvoja dediščina in tvojih otrok na veke, ker si v celoti sledil Gospodu, mojemu Bogu.“ **10** Sedaj, glej, Gospod me je obdržal živega, kakor je reklo, teh petinštirideset let, celo odkar je Gospod spregovoril to besedo Mojesu, medtem ko so Izraelovi otroci tavali po divjinji: in sedaj, glej, jaz sem danes star petinosemdeset let. **11** Še danes sem takoj močan, kakor sem bil na dan, ko me je poslal Mojes: kakršna je bila moja moč takrat, celo takšna je moja moč za vojno zdaj, tako za odhajanje kakor za prihajanje. **12** Zdaj mi torej daj to goro, o kateri je Gospod govoril na tisti dan; kajti na tisti dan si slišal kako so bili tam Anákovci in da so bila mesta velika in ograjena: če bo tako, da bo Gospod z menoj, potem jih bom zmožen pognati ven, kakor je reklo Gospod.“ **13** Józue ga je blagoslovil in Kalébu, Jefunéjevemu sinu, v dediščino izročil Hebrón. **14** Hebrón je torej postal dediščina Jefunéjevega sina Kaléba, Kenázovca, do tega

dne, zato ker je v celoti sledil Gospodu, Izraelovemu Bogu. **15** Ime Hebróna je bilo prej Kirját Arba; ta Arbá je bila veliko mesto med Anákovci. In dežela je imela počitek pred vojno.

15 To je bil torej žreb Judovih otrok po njihovih družinah; celo do meje Edóma, Cinska divjina proti jugu je bila najskrajnejši del južne pokrajine. **2** Njihova južna meja je bila od obale slanega morja, od zaliva, ki gleda proti jugu: **3** in ta je šla ven k južni strani Maleh-Akrabíma in šla vzdolž Cina in se dvignila na južno stran do Kadeš Barnée in šla vzdolž Hecróna in se dvignila do Adárja in po ovinkih šla do Karkoja: **4** od tam je ta šla proti Acmóru in šla ven k egiptovski reki; in izhodi te pokrajine so bili pri morju: to bo vaša južna pokrajina. **5** Vzhodna meja je bila slano morje, celo do konca Jordana. In njihova meja na severni četrtni je bila od morskega zaliva pri najbolj oddaljenem delu Jordana: **6** in meja se je dvignila k Bet Hogli in šla vzdolž ob severu Bet Arábe; in meja se je dvignila do kamna Rubenovega sina Bohana: **7** in meja se je iz doline Ahór dvignila proti Debíru in tako proti severu, zroc proti Gilgálu, to je preden se vzpneš k Adumímu, ki je na južni strani reke: in meja je šla proti vodam En Šemeša in njihovi izhodi so bili pri En Rogelu: **8** in meja se je dvignila pri dolini sina Hinómovega k južni strani Jebusejcev; isti je Jeruzalem: in meja se je dvignila k vrhu gore, ki leži pred Hinómovo dolino proti zahodu, ki je pri koncu doline velikanov proti severu: **9** in meja je bila potegnjena od vrha hriba k vodnemu studencu Neftíóha in šla ven k mestom gore Efróna; in meja je bila potegnjena k Baáli, ki je Kirját Jearím: **10** in meja je od Baále zavila proti zahodu, na goro Seír in šla vzdolž, do pobočja gore Jearím, ki je Kesalón, na severno stran in se spustila k Bet Šemešu in šla naprej do Timne: **11** in meja je šla ven k severni strani Ekróna: in meja je bila potegnjena k Sikáronu in šla vzdolž do gore Baálo in šla ven k Jabneél; in izhodi meje so bili pri morju. **12** In zahodna meja je bila do velikega morja in njegove pokrajine. To je pokrajina Judovih otrok naokoli, glede na njihove družine. **13** Kaléb, Jefunéjevemu sinu je dal delež med Judovimi otroci, glede na Gospodovo zapoved Józuetu, celo mesto Arba, Anákovega očeta, to je mesto Hebrón. **14** Kaléb je od tam pregnal tri Anákove sinove: Šešája, Ahímána in Talmája, Anákove otroke. **15** Od tam je odšel k prebivalcem Debíra: in ime Debíra je bilo prej Kirját Sefer. **16** Kaléb je reklo: „Kdor udari Kirját Sefer in ga zavzame, njemu bom dal svojo hčer Ahso za ženo.“ **17** Zavzel ga je Otníél, Kenázov sin, Kalébov brat: in dal mu je svojo hčer Ahso za ženo. **18** Pripetilo se je, ko je prišla k njemu, da ga je primoral, da prosi od svojega očeta polje; in razjahala je svojega osla in Kaléb ji je reklo: „Kaj hočeš?“ **19** Ki je odgovorila: „Da mi blagoslov; kajti dal si mi južno deželo; daj mi tudi vodne izvire.“ In dal ji je gornje izvire in spodnje izvire. **20** To je dediščina rodu Judovih otrok glede na njihove družine. **21** Najbolj oddaljena mesta rodu Judovih otrok proti pokrajini Edóm, proti jugu, so bila: Kabceél, Eder, Jagúr, **22** Kina, Dimón, Adáda, **23** Kedeš, Hacór, Jitnán, **24** Zif, Telem, Bealót, **25** Hacór, Hadáta, Kerijót in Hecrón, ki je Hacór, **26** Amám, Šemáá, Moládaj, **27** Hacár Gada, Hešmón, Bet Pelet, **28** Hacár Šuál, Beeršeába, Bizjóta, **29** Baála, Ijm, Ecem, **30** Eltolád, Kesíl, Hormá, **31** Ciklág, Madmaná, Sansána, **32** Lebaót, Šilhím, Ajin in Rímón: vseh mest je devetindvajset, z njihovimi vasmi: **33** in v dolini Eštaól, Cora, Ašna, **34** Zanóah, En Ganím, Tapúah, Enájim, **35** Jarmút, Adulám, Sohó, Azéka, **36** Šaarájim, Aditájim, Gedéra in Gederotaim; štirinajst mest z njihovimi vasmi: **37** Cenán, Hadáša, Migdál Gad, **38** Dilán, Micpa, Jokteél, **39** Lahíš, Bockát, Eglón, **40** Kabón, Lahrmás, Kitílš, **41** Gederót, Bet Dagón, Naáma in Makéda; šestnajst mest z njihovimi vasmi: **42** Libna, Eter, Ašán, **43** Jiftáh, Ašna, Necíb, **44** Keíla, Ahzib in Marešá; devet mest z njihovimi vasmi: **45** Ekrón z

njegovimi mesti in njegovimi vasmi: 46 od Ekróna, celo do morja, vse kar leži blizu Ašdóda, z njegovimi vasmi: 47 Ašdód s svojimi mesti in svojimi vasmi, Gaza s svojimi mesti in svojimi vasmi, do egiptovske reke in vélíkega morja in njegove meje: 48 in na gorah Šamír, Tatír, Sohó, 49 Dana, Kirját Sana, ki je Debír, 50 Anáb, Eštemóá, Aním, 51 Gošen, Holón in Gilo, enajst mest z njihovimi vasmi: 52 Aráb, Dumá, Ešán, 53 Janúm, Bet Tapúah, Aféka, 54 Humta, Kirját Arba, ki je Hebrón in Ciór; devet mest z njihovimi vasmi: 55 Maón, Karmel, Zif, Juta, 56 Jezeréil, Jokdeám, Zanáh, 57 Kajin, Gibel in Timna; deset mest z njihovimi vasmi: 58 Halhúl, Bet Cur, Gedór, 59 Maarát, Bet Anót in Eltekón; šest mest z njihovimi vasmi: 60 Kirját Báál, ki je Kirját Jearím in Raba; dve mesti z njunimi vasmi: 61 v divjini Bet Arába, Midín, Seháha, 62 Nibšán, Solno mesto in En Gedí; šest mest z njihovimi vasmi. 63 Kar se tiče Jebusejcev, prebivalcev Jeruzalema, jih Judovi otroci niso mogli pognati ven: temveč so Jebusejci prebivali z Judovimi otroci pri Jeruzalemu do današnjega dne.

16 In žreb Jožefovih otrok je padel od Jordana pri Jerihi, do vode Jerihe na vzhodu, k divjini, ki gre gor od Jerihe, čez goro Betel 2 in gre iz Betela v Luz in gre vzdolž do meja Arkičanov k Atarótú 3 in se spusti zahodno, k pokrajini Jafétovcov, do pokrajine spodnjega Bet Horóna in do Gezerja; in njeni izhodi so pri morju. 4 Tako sta Jožefova otroka, Manáse in Efrájim, vzela svojo dediščino. 5 Meja Efrájmovih sinov, glede na njihove družine, je bila takšna: celo meja njihove dediščine na vzhodni strani je bil Atrót Adár, do gornjega Bet Horóna; 6 in meja je šla ven proti morju v Mihmetát na severni strani; in meja je šla naokoli proti vzhodu v Taanát Šilo in šla poleg njega na vzhodu do Janóaha; 7 in se spustila od Janóaha k Atarótú in k Naári in prišla k Jerihi in izšla pri Jordanu. 8 Meja je potekala od Tapúahha proti zahodu, k reki Kano; in njeni izhodi so bili pri morju. To je dediščina rodu Efrájmovih otrok po njihovih družinah. 9 Oddvojena mesta za Efrájimove otroke so bila med dediščino Manásejevih otrok, vsa mesta z njihovimi vasmi. 10 In niso pregnali Kánaancev, ki so prebivali v Gezerju: temveč so Kánaanci prebivali med Efrájimci do današnjega dne in služili podvrženi plačevanju davka.

17 Tam je bil tudi žreb za Manásejev rod; kajti on je bil Jožefov prvorjenec; namreč zaradi Manásejevega prvorjenca Mahírja, Gileádovega očeta: ker je bil bojevnik, zato je imel Gileád in Bašán. 2 Tam je bil tudi žreb za preostanek Manásejevih otrok po njihovih družinah; za otroke Abíezerja in za otroke Heleka in za otroke Asriéla in za otroke Sihema in za otroke Heferja in za otroke Šemidája: to so bili dečki Manáseja, Jožefovega sina po njihovih družinah. 3 Toda Celofáhd, sin Heferja, sin Gileáda, sin Mahírja, sin Manáseja, ni imel sinov, temveč hčere: in to so imena njegovih hčera: Mahla, Noa, Hogla, Milká in Tirca. 4 Prišle so blizu, pred duhovnika Eleazarja in pred Józuetom, Nunovega sina in pred prince, rekoč: „Gospod je zapovedal Mojzesu, da nam daste dediščino med našimi brati.“ Zato jim je glede na Gospodovo zapoved dal dediščino med brati njihovega očeta. 5 Tam je padlo deset deležev Manáseju, poleg deležel Gileád in Bašán, ki sta bili na drugi strani Jordana; 6 kajti Manásejeve hčere so imele dediščino med njegovimi sinovi: preostanek Manásejevih sinov pa je imel delež Gileád. 7 Manásejeva pokrajina je bila od Aserja do Mihmetátá, ki leži pred Sihemom; in meja je potekala vzdolž desne reke do prebivalcev En Tapúahha. 8 Torej Manáse je imel delež Tapúahha: toda Tapúahha na Manásejevi meji je pripadal Efrájimovim otrokom; 9 in pokrajina se je spustila k reki Kano, južno od reke: ta Efrájimova mesta so med Manásejevimi mesti: tudi Manásejeve pokrajine so bile na severni strani reke in njihovi izhodi so bili pri morju: 10 proti jugu je bilo Efrájimovo in proti

severu je bilo Manásejevo in morje je njegova meja; in na severu sta se srečala v Aserju in na vzhodu v Isaháru. 11 Manáse je imel v Isaháru in v Aserju Bet Šeán in njegova mesta in Jibleám in njegova mesta in prebivalce Dora in njegova mesta in prebivalce En Dora in njegova mesta in prebivalce Taanáha in njegova mesta in prebivalce Megída in njegova mesta, celo tri dežele. 12 Vendar Manásejevi otroci niso mogli napoditi prebivalcev teh mest; temveč so v tej deželi hoteli prebivati Kánaanci. 13 Vendar se je prijetilo, ko so Izraelovi otroci postali močni, da so Kánaance podvrgli davku; toda niso jih popolnoma pognali ven. 14 Jožefovi otroci so spregovorili Józuetu, rekoč: „Zakaj si mi dal, da poddedujem samo en žreb in en delež, glede na to, da sem veliko ljudstvo, ker me je Gospod doslej blagoslavljal?“ 15 Józue jim je odgovoril: „Če si veliko ljudstvo, potem se digni v gozdnošč deželo in tam posekaj zase v deželi Perizéjev in velikanov, če je gora Efrájim že preozka.“ 16 In Jožefovi otroci so rekli: „Hrib ni dovolj za nas: in vsi Kánaanci, ki prebivajo v dolinski deželi, imajo vozove iz železa, tako tisti, ki so iz Bet Šeána in njegovih mest in tisti, ki so iz doline Jezeréil.“ 17 In Józue je spregovoril Jožefovi hiši, celo Efrájimu in Manáseju, rekoč: „Ti si veliko ljudstvo in imaš veliko moč: ne boš imel samo enega deleža.“ 18 Toda gora bo tvaja; kajti to je les in ti ga boš posekal: in dohodek od tega bo tvoj: kajti napodil boš Kánaance, čeprav imajo železne vozove in čeprav so močni.“

18 Celotna skupnost Izraelovih otrok se je zbrala skupaj pri Šílu in tam postavila šotorsko svetišče skupnosti. In dežela je bila podljarmljena pred njimi. 2 Tam je med Izraelovimi otroci ostalo sedem rodov, ki še niso prejeli svoje dediščine. 3 In Józue je rekel Izraelovim otrokom: „Doklej se obirate, da greste, da posedete deželo, ki vam jo je dal Gospod, Bog vaših očetov? 4 Dajte izmed vas tri može za vsak rod: in poslal jih bom in vstali bodo in šli skozi deželo in jo opisali glede na njihovo dediščino; in ponovno bodo prišli k meni. 5 To bodo razdellili na sedem delov: Juda bo stal v svojih pokrajinah na jugu in Jožefova hiša bo ostala v svojih pokrajinah na severu. 6 Vi boste torej opisali deželo v sedmih delih in opis prinesli sèm k meni, da lahko mečem žrebe za vas tukaj pred Gospodom, našim Bogom. 7 Toda Lévijevci nimajo deleža med vami: kajti Gospodovo duhovništvo je njihova dediščina: in Gad in Ruben in polovica Manásejevega rodu so prejeli svojo dediščino onkraj Jordana, na vzhodu, ki jim jo je dal Gospodov služabnik Mojzes.“ 8 In možje so vstali ter odšli stran: in Józue jim je naročil, da gredo, da opišejo deželo, rekoč: „Pojdite in hodite skozi deželo in jo opisite in ponovno pridek k meni, da bom v Šílu za vas lahko vrgel žreb pred Gospodom.“ 9 Možje so odšli in šli skozi deželo in jo v knjigi opisali po mestih v sedmih delih in ponovno prišli k Józuetu, k vojski pri Šílu. 10 Józue je zanje v Šílu metal žrebe pred Gospodom: in tam je Józue Izraelovim otrokom razdelil deželo glede na njihove oddelke. 11 Žreb rodu Benjaminovih otrok je prišel gor glede na njihove družine: in pokrajina njihovega žreba je prišla naprej med Judovimi otroki in Jožefovimi otroki. 12 Njihova meja na severni strani je bila od Jordana; in meja je šla gor k strani Jerihe na severni strani in se dvigala skozi gore proti zahodu; in njeni izhodi so bili pri divjini Bet Aven. 13 Meja je od tam šla preko, proti Luzu, k strani Luza, ki je Betel, proti jugu; in meja se je spustila k Atrót Adárju, blizu hriba, ki leži na južni strani spodnjega Bet Horóna. 14 Meja je bila potegnjena od tam in obdala vogal morja proti jugu, od hriba, ki leži pred Bet Horónom proti jugu; in njihovi izhodi so bili pri Kirját Báalu, ki je Kirját Jearím, mesto Judovih otrok: to je bila zahodna četrtnina. 15 Južna četrtnina je bila od konca Kirját Jearíma in meja se je nadaljevala na zahod in izšla pri izviru vodá Neftóaha: 16 in meja se je spustila k vznosu gore, ki leži pred

dolino sina Hinómovega in ki je v dolini velikanov na severu in se spustila k Hinómovi dolini, k strani Jebúsa na jugu in se spustila k En Rogelu. **17** in potegnjena je bila od severa in šla naprej k En Šemešu in šla naprej proti Geliótu, ki je nasproti vzpona k Adumímu in se spustila h kamnu Rubenovega sina Bohana. **18** in šla naprej proti strani nasproti Arábi proti severu in se spustila k Arábi: **19** in meja je šla vzdolž strani Bet Hogle proti severu: in izhodi meje so bili pri severnem zalivu slanega morja, pri južnem koncu Jordana: to je bila južna pokrajina. **20** Jordan je bil njegova meja na vzhodni strani. To je bila dediščina Benjaminovih otrok, po njihovih pokrajinah naokoli, glede na njihove družine. **21** Torej mesta rodu Benjaminovih otrok glede na njihove družine so bila Jeriha, Bet Hogla, dolina Cecíc, **22** Bet Arába, Cemarájm, Betel, **23** Avím, Para, Ofrá, **24** Kefár Amoní, Ofní in Gaba; dvanaest mest z njihovimi vasmi: **25** Gibeón, Rama, Beerót, **26** Micpa, Kefíra, Moca, **27** Rekem, Jirpeél, Tarála, **28** Cela, Elef, Jebús, kar je Jeruzalem, Gíbea in Kirját, štirinajst mest z njihovimi vasmi. To je dediščina Benjaminovih otrok glede na njihove družine.

19 Drugi žreb je prišel naprej k Simeonu, celo za rod Simeonovih otrok glede na njihove družine: in njihova dediščina je bila znotraj dediščine Judovih otrok. **2** V njihovi dediščini so imeli Beeršebo ali Šebo in Moladáj, **3** Hacár Šuál, Baálo, Ecem, **4** Eltolád, Betúl, Hormo, **5** Ciklág, Bet Markabót, Hacár Susa, **6** Bet Lebaót in Šaruhén: trinajst mest in njihove vasi: **7** Ajin, Rimón, Eter in Ašán; štiri mesta in njihove vasi: **8** in vse vasi, ki so bile naokoli teh mest do Baalát Beéra, južnega Ramáta. To je dediščina rodu Simeonovih otrok glede na njihove družine. **9** Od deleža Judovih otrok je bila dediščina Simeonovih otrok: kajti delež Judovih otrok je bil zanje prevelik: zato so imeli Simeonovci otroci dediščino znotraj njihove dediščine. **10** Tretji žreb je prišel za Zábulonove otroke glede na njihove družine: in meja njihove dediščine je bila do Sarída: **11** in njihova meja se je dvignila proti morju in Maráli in segla do Dabéšeta in segla do reke, ki je pred Jokneámom; **12** in se obrnila od Saríde vzhodno proti vzhajjanju sonca, k meji Kislotí Tabora in potem je šla ven do Daberáta in šla gor k Jafiji. **13** in od tam je šla vzdolž, na vzhodu do Gat Heferja k Et Kacínu in šla ven k Rimón-metoarju do Nea; **14** in meja ga je obdalna na severni strani do Hanatóna: in njeni izhodi so v dolini Jiftáh El: **15** Katát, Nahalál, Šimrón, Jidála in Betlehem: dvanaest mest z njihovimi vasmi. **16** To je dediščina Zábulonovih otrok glede na njihove družine, ta mesta z njihovimi vasmi. **17** Četrti žreb je izšel za Isahárija, za Isahájeve otroke glede na njihove družine. **18** Njihova meja je bila proti Jezréelu, Kesulótu, Šunému, **19** Hafarájimu, Šíónu, Anaharátu, **20** Rabítu, Kišjónu, Ebecu, **21** Remetu, En Ganímu, En Hadu, Bet Pacécu; **22** in pokrajina sega do Tabora in Šahacúma in Bet Šemeša; in izhodi njihove meje so bili pri Jordanu: šestnajst mest z njihovimi vasmi. **23** To je dediščina rodu Isahájevih otrok glede na njihove družine, mesta in njihove vasi. **24** Peti žreb je izšel za rod Aserjevih otrok glede na njihove družine. **25** Njihova meja je bila Helkát, Halí, Beten, Ahšáf, **26** Alámleh, Amád in Mišái, in sega do Karmela proti zahodu in do Šíhor Libnáta; **27** in se obrača proti sončnemu vzhodu do Bet Dagóna in seže do Zábulona in k dolini Jiftáh El, proti severni strani Bet Emeka in Negiéla in gre ven na levi roki do Kabúla, **28** Hebróna, Rehóbá, Hamóna in Kano, celo k velikemu Sidónu; **29** in potem se pokrajina obrne k Rami in k močnemu mestu Tir; in pokrajina se obrne k Hosí; in njeni izhodi so pri morju od pokrajine do Ahzíba: **30** tudi Uma, Afék in Rehób: dvaindvajset mest z njihovimi vasmi. **31** To je dediščina rodu Aserjevih otrok glede na njihove družine, ta mesta z njihovimi vasmi. **32** Šesti žreb je izšel za Neftáliljeve otroke, celo za Neftáliljeve otroke glede na njihove družine. **33** In njihova pokrajina je bila od Helefa in

Alóna do Caananíma in Adame, Nekeba in Jabneéla k Lakú; in njeni izhodi so bili pri Jordanu: **34** in potem se pokrajina obrne proti zahodu k Aznót Taboru in od tam gre k Hukóku in sega do Zábulona na južni strani in do Aserja na zahodni strani in do Juda nad Jordanom proti sončnemu vzhodu. **35** Ograjena mesta so Cídím, Cer, Hamát, Rakát, Kinéret, **36** Adáma, Rama, Hacór, **37** Kedeš, Edréi, En Hacór, **38** Jirón, Migdál El, Horém, Bet Anát in Bet Šemeš; devetnajst mest z njihovimi vasmi. **39** To je dediščina rodu Neftáliljevih otrok glede na njihove družine, mesta in njihove vasi. **40** In sedmi žreb je izšel za rod Danovih otrok glede na njihove družine. **41** Pokrajina njihove dediščine je bila Cora, Eštaól, Ir Šemeš, **42** Šaalbím, Ajalón, Jítla, **43** Elón, Timna, Ekrón, **44** Elteké, Gibetón, Baalát, **45** Jehúd, Bené Berák, Gat Rimón, **46** Me Jarkón in Rakon z mejo pred Jafo. **47** Pokrajina Danovih otrok je zanje izpadla premajhna: zato so Danovi otroci odšli gor, da se bojujejo zoper Lešem in ga zavzeli in ga udarili z ostrino meča in ga vzelj v last in tam prebivali in Lešem imenovali Dan, po imenu njihovega očeta Dana. **48** To je dediščina rodu Danovih otrok glede na njihove družine, ta mesta z njihovimi vasmi. **49** Ko so naredili konec razdeljevanju dežele za dediščino po njihovih pokrajinah, so Izraelovi otroci dali med njimi dediščino Józuetu, Nunovemu sinu: **50** glede na Gospodovo besedo so mu dali mesto, ki ga je prosil, celo Timnát Séráh na gori Efrájim: in zgradil je mesto ter tam prebival. **51** To so dediščine, ki so jih duhovnik Eleazar in Nunov sin Józue in poglavari očetov rodov Izraelovih otrok v Šílu z žrebovm razdelili v dediščino pred Gospodom, pri vratih šotorskega svetišča skupnosti. Tako so naredili konec razdeljevanju dežele.

20 Gospod je spregovoril tudi Józuetu, rekoč: **2** „Govori Izraelovim otrokom, rekoč: „Za vas izločite zavetna mesta, o katerih sem ti govoril po Mojzesovi roki: **3** da ubijalec, ki nenamerno in nevede ubije katerokoli osebo, lahko pobegne tja: in ta bodo vaše zatočišče pred krvnimi maščevalcem. **4** Ko bo tisti, ki pobegne v eno izmed teh mest, stal pri vhodu velikih vrat mesta in bo svojo zadavo oznanil v ušesa starešin tega mesta, da ga bodo vzelj k sebi v mesto in mu dali prostor, da bo lahko prebival med njimi. **5** Če ga krvni maščevalec zasleduje, potem ubijalca ne bodo izročili v njegovo roko; ker je nevede udaril svojega bližnjega in ga predtem ni sovrážil. **6** Prebival bo v tem mestu, dokler ne bo stal pred skupnostjo za sodbo in do smrti vélikega duhovnika, ki bo v teh dneh: potem se bo ubijalec vrnil in prišel v svoje lastno mesto in v svojo lastno hišo v mesto, iz katerega je pobegnil.“ **7** In določili so Kedéš v Galileji, na gori Neftálí in Sihem na gori Efrájim in Kirját Arbo, ki je Hebrón, na Judovi gori. **8** Na drugi strani Jordana, pri Jerihi, proti vzhodu, so v divjini, na ravnini, določili Becer od Rubenovega rodu in Ramót v Gileádu od Gadovega rodu in Golán v Bašánu od Manásejevega rodu. **9** To so bila mesta, določena za vse Izraelove otroke in za tujca, ki začasno biva med njimi, da kdorkoli nenamerno ubije katerokoli osebo, lahko pobegne tja in ne umre po roki krvnega maščevalca, dokler sta stoji pred skupnostjo.

21 Potem so se približali poglavarji očetov Lévíjevcv k duhovniku Eleazarju in k Józuetu, Nunovemu sinu in h poglavarjem očetov rodov Izraelovih otrok; **2** in govorili so jim pri Šílu v kánaanski deželi, rekoč: „Gospod je po Mojzesovi roki zapovedal, da nam daste mesta, da prebivamo v [njih], z njihovimi predmestji, za našo živino.“ **3** In Izraelovi otroci so na Gospodovo zapovedali Lévíjevcvom od svoje dediščine ta mesta in njihova predmestja. **4** Žreb je izšel za družine Kehátovcev: in otroci duhovnika Arona, ki so bili izmed Lévíjevcv, so imeli po žrebu od Judovega rodu in od Simeonovega rodu in od Benjaminovega rodu trinajst mest. **5** Preostali Kehátovi otroci so imeli po žrebu deset

mest od družin iz Efrajimovega rodu in iz Danovega rodu in iz polovice Manásejevega rodu. **6** Geršónovi otroci so imeli po žrebu trinajst mest od Isahájevega rodu in od Aserjevega rodu in od Neftálijevega rodu in od polovice Manásejevega rodu v Bašánu. **7** Meraríjevi otroci po njihovih družinah so imeli dvanašt mest od Rubenovega rodu in od Gadovega rodu in od Zábulonovega rodu. **8** In Izraelovi otroci so po žrebu dali Lévijevcem ta mesta z njihovimi predmestji, kakor je Gospod zapovedal po Mojzesovi roki. **9** Ta mesta so dali od Judovega rodu in od Simeonovega rodu, ta mesta, ki so tukaj omenjena po imenu. **10** Katera so imeli Aronovi otroci, ki so iz družine Kehátovcev, ki so bili izmed Levíjevih otrok: kajti njihov je bil prvi žreb. **11** In dali so jim mesto Árbá od Anákovega očeta, to mesto je Hebrón na hribu Judeve dežele, s predmestji okoli njega. **12** Toda polja mesta in njegove vasi so dali Jefunéjemu sinu Kalébu za njegovo posest. **13** Tako so dali otrokom duhovnika Arona Hebrón z njegovimi predmestji, da bi bil zavetno mesto za ubjalca; in Libno z njениmi predmestji. **14** Jatír z njegovimi predmestji, Eštemóo z njenimi predmestji, **15** Holón z njegovimi predmestji, Debír z njegovimi predmestji, **16** Ajin z njegovimi predmestji, Juto z njenimi predmestji in Bet Šemés z njegovimi predmestji; devet mest od teh dveh rodov. **17** Iz Benjamínovega rodu Gibeón z njegovimi predmestji, Gebo z njenimi predmestji. **18** Anatót z njegovimi predmestji in Almon z njegovimi predmestji; štiri mesta. **19** Vseh mest Aronovih otrok, duhovnikov, je bilo trinajst mest z njihovimi predmestji. **20** Družine Kehátovih otrok, Lévijevci, ki so ostali izmed Kehátovih otrok, celo oni so imeli mesta od svojega žreba od Efrajimovega rodu. **21** Kajti dali so jim Sihem z njegovimi predmestji na gori Efraím, da bo zavetno mesto za ubjalca, Gezer z njegovimi predmestji, **22** Kibcáiym z njegovimi predmestji in Bet Horón z njegovimi predmestji; štiri mesta. **23** Od Danovega rodu, Elteké z njegovimi predmestji, Gibetón z njegovimi predmestji, **24** Ajálón z njegovimi predmestji in Gat Rímón z njegovimi predmestji; štiri mesta. **25** Od polovice Manásejevega rodu Taánah z njegovimi predmestji in Gat Rímón z njegovimi predmestji; dve mesti. **26** Vseh mest je bilo deset, z njihovimi predmestji za družine Kehátovih otrok, ki so preostali. **27** Geršónovim otrokom iz družin Lévijevcev, iz druge polovice Manáseja, so dali Golán v Bašánu z njegovimi predmestji, da bo zavetno mesto za ubjalca; in Beastero z njenimi predmestji; dve mesti. **28** Iz Isahájevega rodu Kišón z njegovimi predmestji, Daberát z njegovimi predmestji, **29** Jarmút z njegovimi predmestji in En Ganím z njegovimi predmestji; štiri mesta. **30** Iz Aserjevega rodu Mišál s svojimi predmestji, Abdón s svojimi predmestji, **31** Helkát s svojimi predmestji in Rehót s svojimi predmestji; štiri mesta. **32** Iz Neftálijevega rodu Kedeš v Galileji z njegovimi predmestji, da bo zavetno mesto za ubjalca; Hamót Dor z njegovimi predmestji in Kartán z njegovimi predmestji; tri mesta. **33** Vseh mest Geršónovcev, glede na njihove družine, je bilo trinajst mest z njihovimi predmestji. **34** Družinam Meraríjevih otrok, preostanku Lévijevcev iz Zábulonovega rodu, Jokneám z njegovimi predmestji, Kartán z njegovimi predmestji, **35** Dimno z njenimi predmestji in Nahálá z njegovimi predmestji; štiri mesta. **36** Iz Rubenovega rodu Becer z njegovimi predmestji, Jahac z njegovimi predmestji, **37** Kedemót z njegovimi predmestji in Mefáat z njegovimi predmestji; štiri mesta. **38** Iz Gadovega rodu Ramót v Gileádu s svojimi predmestji, da bo zavetno mesto za ubjalca; Mahanájim s svojimi predmestji, **39** Hešbón s svojimi predmestji in Jazér s svojimi predmestji; skupaj štiri mesta. **40** Tako je bilo vseh mest za Meraríjeve otroke po njihovih družinah, ki so bili preostanevi družin Lévijevcev, po njihovem žrebu dvanašt mest. **41** Vseh mest Lévijevcev, znötaj posesti Izraelovih otrok je bilo osemnáštih mest z njihovimi predmestji. **42** Ta mesta so

bila vsako s svojimi predmestji naokoli njih: tako so bila vsa ta mesta. **43** Gospod je dal Izraelu vso deželo, ki jo je prisegel, da jo da njihovim očetom; in posedli so jo in v njej prebivali. **44** Gospod jim je dal počitek naokoli, glede na vse, kar je prisegel njihovim očetom: in pred njimi ni obstal niti mož izmed vseh njihovih sovražnikov; Gospod je vse njihove sovražnike izročil v njihovo roko. **45** Tam ni manjkala nobena dobra stvar, ki jo je Gospod govoril Izraelovi hiši; vse so se izpolnilo.

22 Potem je Józue poklical Rubenovce in Gádovce in polovico Manásejevega rodu **2** in jim rekel: „Držali ste se vsega, kar vam je Gospodov služabnik Mojzes zapovedal in moj glas ste ubogali v vsem, kar sem vam zapovedal: **3** te mnoge dni do tega dne niste zapustili vaših bratov, temveč ste skrbeli za zapoved Gospoda, vašega Boga. **4** In sedaj je Gospod, vaš Bog, dal počitek vašim bratom, kakor jim je obljubil: zato se sedaj vrnite in se spravite v vaše šotorje in v deželo vaše posesti, ki vam jo je dal Gospodov služabnik Mojzes na drugi strani Jordana. **5** Toda marljivo pazite, da izpolnite zapoved in postavoto, ki vam jo je zapovedal Gospodov služabnik Mojzes, da ljubite Gospoda, svojega Boga in da hodite po vseh njegovih poteh in se držite njegovih zapovedi in da se mu trdno pridružite in mu služite z vsem svojim srcem in z vso svojo dušo.“ **6** Tako jih je Józue blagoslovil in jih poslal proč: in odšli so k svojim šotorom. **7** Torej eni polovici Manásejevega rodu je Mojzes dal posest v Bašánu: toda drugi njegovi polovici je Józue dal [posest] med njihovimi brati na tej strani Jordana proti zahodu. In ko je Józue tudi njih poslal proč, v njihove šotorje, potem jih je blagoslovil **8** in jim govoril, rekoč: „V svoje šotorje se vrnite z mnogimi bogastvi in z zelo veliko živine, s srebrom in z zlatom, z bronom in z železom in z zelo mnogimi oblaci: plen vaših sovražnikov razdelite s svojimi brati.“ **9** Rubenovi otroci in Gadovi otroci in polovica Manásejevega rodu se je vrnila in odpotovala od Izraelovih otrok iz Šila, ki je v kánaanski deželi, da gredo v deželo Gileád, k zemlji njihove posesti, katero so posedli, glede na Gospodovo besedo, po Mojzesovi roki. **10** Ko so prišli k mejam Jordana, ki so v kánaanski deželi, so Rubenovi otroci in Gadovi otroci in polovica Manásejevega rodu tam zgradili oltar pri Jordanu, na pogled velik oltar. **11** In Izraelovi otroci so slišali reči: „Glejte, Rubenovi otroci in Gadovi otroci in polovica Manásejevega rodu so zgradili oltar nasproti kánaanski deželi, na mejah Jordana, ob prehodu Izraelovih otrok.“ **12** Ko so Izraelovi otroci slišali o tem, se je celotna skupnost Izraelovih otrok skupaj zbrala pri Šilu, da gredo gor, da se vojskujejo proti njim. **13** In Izraelovi otroci so k Rubenovim otrokom in h Gadovim otrokom in k polovici Manásejevega rodu, v deželo Gileád in z njimi govorili, rekoč: **16** „Tako govorji celotna Gospodova skupnost: Kakšen prekršek je to, kar ste zatreplili zoper Izraelovega Boga, da se ta dan odvračate od sledenja Gospodu, v tem, da ste si zgradili oltar, da bi se ta dan lahko uprli zoper Gospoda? **17** Ali je krivičnost Peórja premajhna za nas, od katere do tega dne nismo očiščeni, čeprav je bila nadloga v Gospodovi skupnosti. **18** temveč, da ste se ta dan morali odvrniti od sledenja Gospodu? In zgodilo se bo, glede na to, da ste se ta dan uprli zoper Gospoda, da bo jutri ogorčen nad celotno Izraelovo skupnostjo. **19** Vendar, če je dežela vaše posesti nečista, potem prečkajte v deželo Gospodove posesti, v kateri prebiva Gospodovo štorsko svetišče in vzemite posest med nami: toda ne uprite se zoper Gospoda, niti se ne

uprite zoper nas v tem, da si gradite oltar poleg oltarja Gospoda, našega Boga. **20** Mar ni Ahán, Zerahov sin, zagrešil prekršek v prekleti stvari in je bes padel na vso Izraelovo skupnost? In ta mož v svoji krivčnosti ni umrl sam.“ **21** Potem so Rubenovi otroci, Gadovi otroci in polovica Manásejevega rodu odgovorili in rekli poglavljarem tisočerih Izraelovih: **22** „Gospod, Bog bogov, Gospod, Bog bogov, on ve in Izrael bo vedel; če je to v uporu ali če v prestopku zoper Gospoda, (ta dan nas ne reši), **23** da smo si zgradili oltar, da se obrnemo od sledenja Gospodu, ali če na njem darujemo žgalno daritev ali jedilno daritev ali če na njem darujemo mirovne daritve, naj sam Gospod to zahteva; **24** in če nismo to rajo storili zaradi strahu pred to stvarjo, rekoč: ‚V času, ki pride, bodo vaši otroci lahko govorili našim otrokom, rekoč: ‚Kaj imate z Gospodom, Izraelovim Bogom?‘ **25** Kajti Gospod je naredil Jordan za mejo med nami in vami, vi Rubenovi otroci in Gadovi otroci; vi nimate deleža v Gospodu: ‚tako bodo vaši otroci naredili našim otrokom, da se prenehajo batи Gospoda. **26** Zato smo rekli: ‚Pripravimo se, da si zgradimo oltar, ne za žgalno daritev, niti za žrtvovanje: **27** temveč, da bo ta lahko priča med nami in vami in našimi rodovi za nami, da bomo lahko opravljali Gospodovo službo pred njim z našimi žgalnimi daritvami in z našimi žrtvovanji in z našimi mirovnimi daritvami; ‚da v času, ki pride, vaši otroci ne bodo mogli reči našim otrokom: ‚Vi nimate deleža v Gospodu.‘ **28** Zato smo rekli, da bo tako, ko bodo tako rekli nam ali našim rodovom, v času, ki pride, da bomo lahko ponovno rekli: ‚Glejte vzorec Gospodovega oltarja, ki so ga naredili naši očetje, niti za žgalne daritve, niti za žrtvovanja; temveč je ta priča med vami in nami.‘ **29** Bog ne daj, da bi se uprli zoper Gospoda in se ta dan obrnili od sledenja Gospodu, da zgradimo oltar za žgalne daritve, za jedilne daritve ali za žrtvovanja, poleg oltarja Gospoda, našega Boga, ki je pred njegovim šotorskim svetiščem.“ **30** Ko so duhovnik Pinhás in princi skupnosti in poglavjarji tisočerih Izraelovih, ki so bili z njim, slišali besede, ki so jih Rubenovi otroci, Gadovi otroci in Manásejevi otroci govorili, jim je to ugajalo. **31** In Pinhás, Eleazarjev sin, je rekel Rubenovim otrokom, Gadovim otrokom in Manásejevim otrokom: „Ta dan smo zaznali, da je med nami Gospod, zato ker tega prekrška niste zatreplili zoper Gospoda: sedaj ste Izraelove otroke osvobodili iz Gospodove roke.“ **32** Pinhás, sin duhovnika Eleazarja in princi so se vrnili od Rubenovih otrok in od Gadovih otrok iz dežele Gileád v kánaansko deželo, k Izraelovim otrokom in jim ponovno prinesli besedo. **33** Stvar je ugajala Izraelovim otrokom; in Izraelovi otroci so blagoslovili Boga in niso nameravali iti gor zoper njih v bitko, da uničijo deželo, v kateri so prebivali otroci Rubena in Gada. **34** In Rubenovi otroci in Gadovi otroci so oltar imenovali Ed: kajti ta bo priča med nami, da Gospod je Bog.

23 Prispetilo se je, dolgo časa po tem, ko je Gospod dal počitek Izraelu pred vsemi njihovimi sovražniki naokoli, da je Józue postal star in zvrhan v starosti. **2** In Józue je dal poklicati ves Izrael, po njihove starešine, po njihove poglavjarje, po njihove sodnike, po njihove čašnike in jim rekel: „Star sem in zvrhan v starosti: **3** Videli ste vse, kar je Gospod, vaš Bog, zaradi vas storil vsem tem narodom; kajti Gospod, vaš Bog, je ta, ki se je boril za vas. **4** Glejte, z žrebotom sem vam razdelil vse te narode, ki preostajajo, da bodo dediščina za vaše rodove, od Jordana, z vsemi narodi, ki sem jih iztrebil, celo do vélikega morja proti zahodu. **5** Gospod, vaš Bog, jih bo pregnal izpred vas in jih pognal iz vašega pogleda; in vi boste posledi njihovo deželo, kakor vam je Gospod, vaš Bog, obljudil. **6** Bodite torej zelo pogumni, da se držite in da storite vse, kar je zapisano v knjigi Mojzesove postave, da se ne obrnete vstran od tam k desni roki ali k levi; **7** da ne pride med te narode, te, ki preostajajo med vami; niti ne

omenjajte imena njihovih bogov, niti ne povzročajte, da prisegate pri njih, niti jim ne služite, niti se jim ne priklanjajte: **8** temveč se trdno pridružite Gospodu, vašemu Bogu, kakor ste storili ta dan. **9** Kajti Gospod je izpred vas pregnal velike in močne narode: toda gledate vas, noben človek ni mogel obstati pred vami do tega dne. **10** En mož med vami jih bo pregnal tisoč: kajti Gospod, vaš Bog, on je ta, ki se bori za vas, kakor vam je obljudil. **11** Pazite torej nase, da ljubite Gospoda, svojega Boga. **12** Sicer če boste na kakršenkoli način šli nazaj in se trdno pridružili preostanku teh narodov, celo tem, ki ostajajo med vami in boste z njimi sklepali poroke in šli noter k njim in oni k vam: **13** zagotovite vedite, da Gospod, vaš Bog, izpred vas ne več pregnal nobenega izmed teh narodov; temveč vam bodo zanke in pasti in nadloge na vaših straneh in trni v vaših očeh, dokler ne izginete iz te dobre dežele, ki vam jo je dal Gospod, vaš Bog. **14** Glejte, ta dan grem pot vse zemlje: in v veste v vseh svojih srčih in v vseh svojih dušah, da se ni izjalovila niti ena od vseh dobrih stvari, ki jih je Gospod, vaš Bog, govoril glede vas; vse so se vam zgodile in niti ena stvar od tega se ni izjalovila. **15** Zato se bo zgodilo, da kakor vse dobre stvari, ki so prišle nad vas, ki vam jih je Gospod, vaš Bog, obljudil; tako bo Gospod nad vas privедel vse zle stvari, dokler vas ne uniči iz te dobre dežele, ki vam jo je dal Gospod, vaš Bog. **16** Ko ste prekršili zavezo Gospoda, vašega Boga, ki vam jo je zapovedal in ste šli in služili drugim bogovom in se jim priklanjali; potem bo zoper vas vžgana Gospodova jeza in hitro boste izginili iz dobre dežele, katero vam je dal.“

24 Józue je vse Izraelove rodove zbral v Sihem in dal poklicati po Izraelove starešine, po njihove poglavjarje, po njihove sodnike in po njihove čašnike; in postavili so se pred Bogom. **2** Józue je rekel vsemu ljudstvu: „Tako govoril Gospod, Izraelov Bog: ‚Vaši očetje so v starih časih prebivali na drugi strani veleréke, celo Terah, Abrahamov oče in Nahórjev oče: in služili drugim bogovom. **3** Vzel sem vašega očeta Abrahama iz druge strani veleréke in ga vodil skozi vso kánaansko deželo in pomnožil njegovo seme in mu dal Izaka. **4** Izaku sem dal Jakoba in Ezava: in Ezavu sem dal goro Seír, da jo vzame v last; toda Jakob in njegovi otroci so odšli dol v Egipt. **5** Poslal sem tudi Mojzesa in Arona in Egipt udaril z nadlogami, glede na to, kar sem storil med njimi: in potem sem vas privedel ven. **6** Vaše očete sem privedel iz Egipta: in prišli ste k morju; in Egičani so vaše očete zasledovali z bojnimi vozovi in konjeniki do Rdečega morja. **7** In ko so klicali h Gospodu, je med vas in Egičane postavil temo in nadnje privedel morje in jih pokril; in vaše oči so videle, kar sem storil v Egiptu: in v divini ste prebivali dolgo obdobje. **8** Privedel sem vas in deželo Amoréjcov, ki so prebivali na drugi strani Jordana; in borili so se z vami: in izročil sem jih v vašo roko, da bi lahko posedli njihovo deželo; in uničil sem jih izpred vas. **9** Potem je Balák, Cipórjev sin, moábski kralj, vstal in se bojeval zoper Izrael in poslal ter poklical Bileáma, Beórjevega sina, da vas prekolne: **10** toda nisem hotel prisluhniti Bileámu; zato vas je mirno blagoslovil: tako sem vas osvobodil iz njegove roke. **11** In odšli ste čez Jordan in prišli do Jerihe: in možje iz Jerihe so se borili zoper vas, Amoréjci, Perizéjci, Kánaanci, Hetejci, Girgašéjci, Hirvájci in Jebusejci in izročil sem jih v vašo roko. **12** Pred vami sem poslal sršena, ki jih je pregnal izpred vas, celo dva kralja Amoréjcov; toda ne s vodjimi mečem, niti ne s vodjim lokom. **13** Dal sem vam deželo, za katero se nieste trudili in mesta, ki jih niste zgradili in vi prebivate v njih; in jeste od vinogradov in oljčnih nasadov, ki jih niste sadili. **14** Zdaj se torej bojte Gospoda in mu služite v iskrenosti in resnici: in odstranite bogove, katerim so služili vaši očetje na drugi strani veleréke in v Egiptu; in služite Gospodu. **15** Če pa se vam to zdi zlo, da služite Gospodu, ta

dan izberite komu boste služili; ali bogovom, ki so jim služili vaši očetje, ki so bili na drugi strani vèleréke ali bogovom Amoréjcev, v čigar deželi prebivate: toda kar se tiče mene in moje hiše, mi bomo služili Gospodu.“ **16** Ljudstvo je odgovorilo in reklo: „Bog ne daj, da zapustimo Gospoda, da služimo drugim bogovom; **17** kajti Gospod, naš Bog, on je ta, ki je nas in naše očete privedel gor iz egiptovske dežele, iz hiše sužnosti in ki je storil ta velika znamenja v našem pogledu in nas varoval po vsej poti, po kateri smo šli in med vsem ljudstvom, skozi katerega smo šli: **18** in Gospod je izpred nas pregnal vse ljudstvo, celo Amoréjce, ki prebivajo v deželi: zato bomo tudi služili Gospodu; kajti on je naš Bog.“ **19** Józue je rekel ljudstvu: „Ne morete služiti Gospodu: kajti on je svet Bog; on je ljubosumen Bog; on ne bo odpustil vaših prestopkov niti vaših grehov. **20** Če zapustite Gospoda in služite tujim bogovom, potem se bo obrnil in vas prizadel in vas použil, potem ko vam je storil dobro.“ **21** Ljudstvo je reklo Józuetu: „Ne; temveč bomo služili Gospodu.“ **22** Józue je rekel ljudstvu: „Vi ste priče zoper vas same, da ste izbrali Gospoda, da mu služite.“ In rekli so: „Mi smo priče.“ **23** „Zdaj torej odstranite,“ je rekel, „tuje bogove, ki so med vami in svoje srce nagnite h Gospodu, Izraelovemu Bogu.“ **24** Ljudstvo je Józuetu reklo: „Gospodu, našemu Bogu, bomo služili in njegov glas bomo ubogali.“ **25** Tako je Józue tega dne sklenil zavezo z ljudstvom in jim postavil pravilo in predpis v Sihemu. **26** Józue je te besede zapisal v knjigo Božje postave in vzel velik kamen in ga tam postavil pod hrast, ki je bil poleg Gospodovega svetišča. **27** In Józue je vsemu ljudstvu rekel: „Glejte, ta kamen nam bo priča; kajti ta je slišal vse Gospodove besede, ki nam jih je govoril: ta vam bo zato priča, da ne bi zatajili svojega Boga.“ **28** Tako je Józue ljudstvu pustil oditi, vsakemu možu v svojo dediščino. **29** Po vseh teh stvareh se je prijetilo, da je Nunov sin Józue, Gospodov služabnik, umrl, star sto deset let. **30** Pokopali so ga na meji njegove dediščine, v Timnát Serahu, ki je na gori Efrájim, na severni strani Gááševega hriba. **31** Izrael je služil Gospodu vse Józuetove dni in vse dni starešin, ki so preživeli Józuela in ki so poznali vsa Gospodova dela, ki jih je storil za Izrael. **32** Jožefove kosti, ki so jih Izraelovi otroci prinesli gor iz Egipta, so pokopali v Sihemu, na parceli zemlje, ki jo je Jakob kupil od sinov Hamórja, Sihemovega očeta, za sto koščkov srebra: in ta je postala dediščina Jožefovih otrok. **33** Eleazar, Aronov sin, je umrl; in pokopali so ga na hribu, ki pripada njegovemu sinu Pinhásu, ki mu je bil dan na gori Efrájim.

Sodniki

1 Torej po Józuetovi smrti se je pripetilo, da so Izraelovi otroci vprašali Gospoda, rekoč: „Kdo bo za nas najprej šel gor zoper Kánaance, da se bori proti njim?“ 2 Gospod je rekel: „Juda bo šel gor: glejte, deželo sem izročil v njegovo roko.“ 3 Juda je svojemu bratu Simeonu rekel: „Pridi gor z menoj v moj žreb, da se bova lahko borila zoper Kánaance; in prav tako bom jaz šel s teboj v tvój žreb.“ Tako je Simeon odšel z njim. 4 Juda je odšel gor; in Gospod je Kánaance in Perizéjce izročil v njuno roko: in izmed njih sta v Bezeku usmrtila deset tisoč mož. 5 V Bezeku sta našla Adóni Bezek: in se borila zoper njega in usmrtila Kánaance in Perizéjce. 6 Toda Adóni Bezek je pobegnil; in sledila sta za njim, ga ujela in odsekala njegova palca in velika prsta na njegovih stopalih. 7 In Adóni Bezek je rekel: „Sedemdeset kraljev, ki imajo odsekane svoje palce in svoje velike prste na stopalih, je pobiralo svojo hrano pod mojo mizo: kakor sem jaz storil, tako mi je Bog poplačal.“ In odvedla sta ga v Jeruzalem in tam je umrl. 8 Torej Judovi otroci so se borili zoper Jeruzalem, ga zavzeli, udarili z ostrino meča in začgali mesto. 9 Potem so Judovi otroci odšli dol, da se borijo zoper Kánaance, ki prebivajo na gori, na jugu in v dolini. 10 In Juda je odšel zoper Kánaance, ki prebivajo v Hebrónu: (torej ime Hebróna je bilo prej Kirját Arba) in usmrtili so Šešaja, Ahímána in Talmája. 11 Od tam je odšel zoper prebivalce Debírja: in ime Debírja je bilo prej Kirját Sefer. 12 in Kaléb je rekel: „Kdor udari Kirját Sefer in ga zavzame, njemu bom dal svojo hčer Ahso za ženo.“ 13 Zavzel ga je Otníél, Kenázov sin, Kalébov mlajši brat: in dal mu je svojo hčer Ahso za ženo. 14 Ko je prišla k njemu se je pripetilo, da ga je primorala, da prosi od svojega očeta polje; in razjahala je svojega osla in Kaléb ji je rekel: „Kaj hočeš?“ 15 Rekla mu je: „Daj mi blagoslov: kajti dal si mi južno deželo; daj mi tudi vodne izvire.“ In Kaléb ji je dal gornje izvire in spodnje izvire. 16 Otroci Kenéjca, Mojzesovega tasta, so z Judovimi otroci odšli gor iz mesta palrnovih dreves v Judovo divjino, ki leži na jugu Aráda; in odšli so in prebivali med ljudstvom. 17 Juda je odšel s svojim bratom Simeonom in usmrtili so Kánaance, ki naseljujejo Cefát in ga popolnoma uničili. Ime mesta se je imenovalo Horma. 18 Juda je zavzel tudi Gazo z njenimi pokrajinami, Aškelón z njegovimi pokrajinami in Ekrón z njegovimi pokrajinami. 19 Gospod je bil z Judom; in napodil je prebivalce gore; toda ni mogel napoditi prebivalcev doline, ker so imeli železne vozove. 20 Hebrón so dali Kalébu, kakor je rekel Mojzes: in od tam je izgnal tri Anákove sinove. 21 Benjaminovi otroci pa niso napodili Jebusejcev, ki so naseljevali Jeruzalem; temveč Jebusejci prebivajo z Benjamínovimi otroci v Jeruzalemu do današnjega dne. 22 Jožefova hiša, tudi oni so se dvignili zoper Betel: in Gospod je bil z njimi. 23 In Jožefova hiša je poslala, da razišče Betel. (Torej ime mesta je bilo prej Luz.) 24 Ogledniki so videli moža priti naprej iz mesta in mu rekli: „Pokaži nam, prosimo te, vhod v mesto in mi ti bomo izkazali usmiljenje.“ 25 Ko jim je ta pokazal vhod v mesto, potem so mesto udarili z ostrino meča; toda spustili so moža in vso njegovo družino. 26 Mož je odšel v deželo Hetejcev in zgradil mesto in njegovo ime imenoval Luz: kar je njegovo ime do današnjega dne. 27 Niti Manáše ni napodil prebivalcev Bet Šeána in njegovih mest, niti Taanáha in njegovih mest, niti prebivalcev Dora in njegovih mest, niti prebivalcev Jibleáma in njegovih mest, niti prebivalcev Megida in njenih mest: temveč so Kánaanci hoteli prebivati v tej deželi. 28 In pripetilo se je, ko je bil Izrael močan, da so Kánaance podvrgli davku, niso pa jih popolnoma pognali ven. 29 Niti ni Efrájim napodil Kánaancev, ki prebivajo v Gezerju: temveč Kánaanci prebivajo med njimi

v Gezerju. 30 Niti ni Zábulon napodil prebivalcev Kitróna, niti prebivalcev Nahalóla; temveč so Kánaanci prebivali med njimi in postali davkopalčevalci. 31 Niti ni Aser napodil prebivalcev Aka, niti prebivalcev Sidóna, niti Ahalaba, niti Ahzíba, niti Helbe, niti Aféke, niti Rehóba: 32 temveč so Aserjevci prebivali med Kánaanci, prebivalci dežele: kajti niso jih pognali ven. 33 Niti ni Neftáli napodil prebivalcev Bet Šemeša, niti prebivalcev Bet Anáta; temveč je prebival med Kánaanci, prebivalci dežele: kljub temu so jim prebivalci Bet Šemeša in Bet Anáta postali davkopalčevalci. 34 Amoréjci pa so Danove otroke potisnili na goro: kajti niso jim hoteli pustiti, da pridejo dol k dolini: 35 temveč so Amoréjci hoteli prebivati na gori Heres v Ajalónu in v Šaalbímu: vendar je roka Jožefove hiše prevladala, tako da so postali davkopalčevalci. 36 Pokrajina Amoréjcev je bila od vzpona k Akrabímu, od skale in navzgor.

2 Gospodov angel je prišel od Gilgála k Bohímu in rekel: „Primoral sem vas iti gor, ven iz Egipa in vas privadel v deželo, ki sem jo prisegel vašim očetom; in rekel sem: „Nikoli ne bom prelomil svoje zaveze z vami. 2 Vi ne boste sklenili nobene zaveze s prebivalci te dežele; zrušili boste njihove olтарje: toda niste ubogali mojega glasu: zakaj ste to storili?“ 3 Zato sem tudi rekel: „Ne bom jih pognal izpred vas; temveč vam bodo kakor trni na vaših straneh in njihovi bogovi vam bodo zanka.“ 4 Pripetilo se je, ko je Gospodov angel te besede povedal vsem Izraelovim otrokom, da je ljudstvo povzdignilo svoj glas in zajokalo. 5 Ime tega kraja so imenovali Bohím: in tam so darovali Gospodu. 6 Ko je Józue pustil ljudstvu oditi, so Izraelovi otroci odšli, vsak mož v svojo dediščino, da poseduje deželo. 7 Ljudstvo je služilo Gospodu vse Józuetove dni in vse dni starešin, ki so preživeли Józuetu, ki so videli vsa velika Gospodova dela, ki jih je storil za Izrael. 8 In Nunov sin Józue, Gospodov služabnik, je umrl, star sto deset let. 9 Pokopali so ga na meji njegove dediščine, v Timnát Heresu, na gori Efrájim, na severni strani Gáševega hriba. 10 Tudi ves ta rod je bil zbran k svojim očetom: in tam je za njimi vstal drug rod, ki ni poznal Gospoda, niti še del, ki jih je storil za Izrael. 11 Izraelovi otroci so storili zlo v Gospodovem pogledu in služili Bálalom: 12 in zapustili so Gospoda, Boga njihovih očetov, ki jih je privadel iz egiptovske dežele in sledili drugim bogovom, bogovom ljudstva, ki so bili okoli njih in se jim priklanjali in Gospoda izzivali k jezi. 13 Zapustili so Gospoda in služili Bálalu in Astarti. 14 Gospodova jeza je bila vroča zoper Izrael in izročil jih je v roke plenilcev, ki so jih oplenili in jih prodal v roke njihovih sovražnikov naokoli, tako da ne bi mogli več obstati pred svojimi sovražniki. 15 Kamorkoli so odšli, je bila zoper njih Gospodova roka za zlo, kakor je Gospod rekel in kakor jim je Gospod prisegel: in bili so silno zaskrbljeni. 16 Kljub temu je Gospod dvignil sodnike, ki so jih osvobodili iz roke tistih, ki so jih oplenili. 17 Vendar niso hoteli prisluhniti svojim sodnikom, temveč so se odšli vlačugat za drugimi bogovi in se jim priklanjali: hitro so se obrnili iz poti, po kateri so hodili njihovi očetje z uboganjem Gospodovih zapovedi; toda oni niso storili tako. 18 Ko jim je Gospod dvignil sodnike, potem je bil Gospod s sodnikom in jih vse sodnikove dni osvobajal iz roke njihovih sovražnikov: kajti to je pokesalo Gospoda, zaradi njihovega stokanje, zaradi razloga tistih, ki so jih zatirali in jih slabili. 19 Pripetilo pa se je, ko je bil sodnik mrtev, da so se vrnili in izpridili bolj kakor njihovi očetje v sledenju drugim bogovom, da jim služijo in se jim priklanjajo; niso odnehalni od svojih lastnih početij, niti od svoje trmoglave poti. 20 Gospodova jeza je bila vroča zoper Izrael; in rekel je: „Zato ker je to ljudstvo prekršilo mojo zavezo, ki sem jo zapovedal njihovim očetom in niso prisluhnili mojemu glasu; 21 odslej tudi jaz pred njimi ne bom podil kateregakoli izmed narodov, ki jih je pustil

Józue, ko je umrl: 22 da bom lahko po njih preizkusil Izraela, če se bodo držali Gospodove poti, da hodijo po njej, kakor so se je držali njihovi očetje ali ne.“ 23 Zato je Gospod pustil tiste narode, brez da bi jih naglo pognal ven; niti jih ni izročil v Józuetovo roko.

3 Torej to so narodi, ki jih je pustil Gospod, da z njimi preizkusi Izraela, celo tiste iz Izraela, ki niso poznali vseh kánaanskih vojn; 2 samo da bi rodovi Izraelovih otrok lahko vedeli, da jih uči vojne, vsaj tiste, ki prej niso ničesar vedeli o tem; 3 namreč pet filistejskih knezov in vsi Kánaanci in Sidónci in Hirvéjci, ki so prebivali na gori Libanon, od gore Báal Hermon, do vhoda v Hamát. 4 In oni so bili, da z njimi preizkusi Izraela, da spozna, ali bodo prisluhnili Gospodovim zapovedim, ki jih je po Mojzesovi roki zapovedal njihovim očetom. 5 Izraelovi otroci so prebivali med Kánaanci, Hetejci, Amoréjci, Perizéjci, Hirvéjci in Jebusejci: 6 in jemali so njihove hčere, da so postale njihove žene in svoje hčere so dajali njihovim sinovom in služili njihovim bogovom. 7 Izraelovi otroci so počeli zlo v Gospodovih očeh in pozabili Gospoda, svojega Boga in služili Báalom in ašeram. 8 Zato je bila Gospodova jeza vroča zoper Izrael in jih je prodal v roko Kušán Rišatájima, kralja Mezopotamije: in Izraelovi otroci so osem let služili Kušán Rišatájimu. 9 Ko so Izraelovi otroci vpili h Gospodu, je Gospod Izraelovim otrokom dvignil osvoboditelja, ki jih je osvobodal, celo Otniéla, Kenázovega sina, Kalébovega mlajšega brata. 10 Gospodov Duh je prišel nadenj in sodil je Izraelu in odšel ven na vojsko: in Gospod je izročil Kušán Rišatájima, kralja Mezopotamije, v njegovo roko; in njegova roka je prevladala zoper Kušán Rišatájima. 11 In dežela je imela štirideset let počitek. In Otniéla, Kenázov sin, je umrl. 12 Izraelovi otroci pa so ponovno storili zlo v Gospodovem pogledu: in Gospod je zoper Izrael okrepil moábskega kralja Eglóna, ker so storili zlo v Gospodovem pogledu. 13 K sebi je zbral otroke Amóna in Amáleka in odšel in udaril Izrael in v last vzel mesto palmovih dreves. 14 Tako so Izraelovi otroci osemnajst let služili moábskemu kralju Eglónu. 15 Toda ko so Izraelovi otroci klicali h Gospodu, jim je Gospod dvignil osvoboditelja, Gerájevega sina Ehúda, Benjaminovca, moža, ki je bil levičen: in po njem so Izraelovi otroci poslali darilo moábskemu kralju Eglónu. 16 Toda Ehúd si je naredil bodalo, ki je imelo dve ostrini, komolec dolgo; in opasal si ga je pod svoje oblačilo, na svoje desno stegno. 17 In prinesel je darilo moábskemu kralju Eglónu: Eglón pa je bil zelo debeľ mož. 18 Ko je končal s ponujanjem darila, je ljudstvo, ki je nosilo darilo, odposlal proč. 19 Toda on sam se je ponovno obrnil od klesancev, ki so bili pri Gilgálu in rekel: „Zate imam skrivno naročilo, o kralj: “ki je rekel: „Molč.“In vsi, ki so stali pri njem, so odšli od njega. 20 Ehúd je prišel k njemu: in ta je sedel v polletni dvorani, ki jo je imel samo zase. In Ehúd je rekel: „Zate imam sporočilo od Boga.“In ta je vstal iz svojega sedeža. 21 Ehúd je svojo levo roko iztegnil naprej in vzel bodalo s svojega desnega stegna in ga zabodel v njegov trebuh: 22 in tudi ročaj je šel noter za rezilom in maščoba se je zaprla na rezilu, tako da bodala ni mogel izvleči iz njegovega trebuhu; in ven je prišla umazanja. 23 Potem je Ehúd šel naprej skozi predverje in za seboj zaprl vrata dvorane in jih zaklenil. 24 Ko je odšel ven, so prišli njegovi služabniki; in glej, ko so videli, da so bila vrata dvorane zaklenjena, so rekli: „Zagotovo v svoji polletni sobi pokriva svoja stopala.“ 25 Obotavliali so se dokler jih ni postalo sram: in glej, vrat dvorane ni odprl; zato so vzel ključ in jih odprli: in glej, njihov gospod je ležal mrtev na zemlji. 26 Ehúd pa je pobegnil, medtem ko so se zadrževali in šel onkraj klesancev in pobegnil v Seíro. 27 Pripetilo se je, ko je prišel, da je na gori Efrájim zatobil na šofar in Izraelovi otroci so se z njim spustili iz gore: in on je bil pred njimi. 28 Rekel jim je: „Sledite za

menoj: kajti Gospod je vaše sovražnike Moábce izročil v vašo roko.“In odšli so dol za njim in zavzeli jordanske prehode proti Moábu in nobenemu človeku niso pustili iti čez. 29 Ob tistem času so iz Moába usmrtili okoli deset tisoč mož, vse krepke in vse junaške može; in tam ni utekel niti [en] človek. 30 Tako je bil tisti dan Moáb podjavljen pod Izraelovo roko. In dežela je imela počitek osemdeset let. 31 Za njim je bil Anátov sin Šamág, ki je z volovsko palico z bodico izmed Filistejev usmrtil šeststo mož: in tudi on je osvobodil Izraela.

4 Ko je bil Ehúd mrtev, so Izraelovi otroci ponovno storili zlo v Gospodovem pogledu. 2 Gospod jih je prodal v roko kánaanskega kralja Jabína, ki je kraljeval v Hacórju; katerega poveljnik vojske je bil Siserá, ki je prebival v Haróšetu poganov. 3 Izraelovi otroci so vpili h Gospodu: kajti imel je devetsto bojnih vozov iz želeta; in je dvajset let mogočno zatiral Izraelove otroke. 4 Ob tistem času je Izrael sodila preročinjam Debóra, Lapidótova žena. 5 Prebivalja je pod Debórínim palmovim drevesom med Ramo in Betelom, na gori Efrájim: in Izraelovi otroci so prihajali gor k njej za sodbo. 6 Poslala je in poklical Abínámovega sina Baráka iz Kedeš-Neftáljija in mu rekla: „Ali ni Gospod, Izraelov Bog, zapovedal, rekoč: „Pojd in odpravi se proti gori Tabor in s seboj vzemi deset tisoč mož izmed Neftáljevih otrok in Zábulonovih otrok?“ 7 K tebi, k reki Kišón, bom pritegnila Siserája, poveljnika Jabínevo vojske, z njegovimi bojnimi vozovi in njegovo množico; in izročila ga bom v twojo roko.“ 8 Barák ji je rekel: „Če boš šla z menoj, potem bom šel: toda, če ne boš šla z menoj, potem ne bom šel.“ 9 Rekla je: „Zagotovo bom šla s teboj: vendar potovanje, na katerega greš, ne bo v twojo čast; kajti Gospod bo Siserája prodal v roko ženske.“In Debóra je vstala in z Barákom odšla v Kedeš. 10 Barák je v Kedeš poklical Zábulona in Neftáljija; in odšel je gor z deset tisoč možmi ob svojih stopalih: in Debóra je z njim odšla gor. 11 Torej Kenéjec Heber, ki je bil izmed otrok Mojzesovega tasta Hobába, se je oddvojil od Kenéjevc in si svoj šotor postavil na ravnini Caananím, ki je pri Kedešu. 12 In Siseráju so pokazali, da je Abínámov sin Barák odšel gor h gori Tabor. 13 Siserá je zbral skupaj vse svoje bojne vozove, celo devetsto železnih bojnih vozov in vse ljudstvo, ki je bilo z njim, od Haróšeta poganov do reke Kišón. 14 Debóra je rekla Baráku: „Vstanji; kajti to je dan, na katerega je Gospod izročil Siserája v twojo roko: ali ni Gospod šel ven pred teboj?“Tako je Barák odšel dol iz gore Tabor in deset tisoč mož za njim. 15 Gospod je pred Barákom z ostrino meča porazil Siserája in vse njegove bojne vozove in vso njegovo vojsko: tako da se je Siserá spustil iz svojega bojnega voza in pobegnil na svojih stopalih. 16 Toda Barák je tekel za bojnimi vozovi in za vojsko do Haróšeta poganov: in vsa Siserájeva vojska je padla na ostrino meča; in niti mož ni preostal. 17 Vendar je Siserá na svojih stopalih pobegnil proč k šotoru Jaéle, žene Kenéjeva Heberja: kajti mir je bil med Jabínom, kraljem Hacórja in hišo Kenéjeva Heberja. 18 In Jaéla je odšla ven, da sreča Siserája ter mu rekla: „Zavij noter, moj gospod, zavij noter k meni; ne boj se.“In ko je zavil noter, k njej v šotor, ga je pokrila z ogrnjalom. 19 Rekel ji je: „Daj mi, prosim te, piti malo vode; kajti žejen sem.“In odprla je teh mleka, mu dala piti in ga pokrila. 20 Ponovno ji je rekel: „Stoj v vratih šotoru in zgodilo se bo, ko pride katerikoli mož in od tebe poizveduje in reče: „Ali je tam kakšen mož, 'da boš rekla: „Ne.“ 21 Potem je Heberjeva žena Jaéla vzela štorski klin in v svojo roko vzela kladivo in potiho odšla k njemu in klin zabilu v njegova sénca in ga pritrdila k tlom: kajti trdno je zaspal in bil je izmučen. Tako je umrl. 22 In glej, ko je Barák zasledoval Siserája, je Jaéla prišla ven, da ga sreča ter mu rekla: „Pridi in pokazala ti bom moža, ki ga iščeš.“In ko je vstopil v njen šotor, glej, Siserá je ležal mrtev in klin je bil v njegovih sénčih. 23 Tako je Bog na ta dan pred Izraelovimi

otroci podjarmil kánaanskega kralja Jabína. 24 Roka Izraelovih otrok je uspevala in prevladaла zoper kánaanskega kralja Jabína, dokler niso uničili kánaanskega kralja Jabína.

5 Potem sta Debóra in Abínóamov sin Barák tisti dan zapela, rekoč: „2 Hvalite Gospoda za maščevanje Izraela, ko se je ljudstvo voljno darovalo. 3 Poslušajte, oh vi kralji; pazljivo prisluhnite, oh vi princji: jaz, celo jaz, bom prepevala Gospodu; prepevala bom hvalo Gospodu, Izraelovemu Bogu. 4 Gospod, ko si šel iz Seírja, ko si korakal ven iz edómskega polja, je zemlja treptetala in nebo je kapljalo, tudi oblaki so kapljali vodo. 5 Gore so se topile pred Gospodom, celo tisti Sinaj pred Gospodom, Izraelovim Bogom. 6 V dneh Anátovega sina Šangárja, v dneh Jaéle, so bile glavne ceste prazne in popotniki so hodili po stranskih poteh. 7 Prebivalci vasi so prenehali, prenehali so v Izraelu, dokler nisem vstala jaz, Debóra, ki sem vstala, mati v Izraelu. 8 Izbrali so nove bogove; potem je bila vojna v velikih vratih: ali sta bila ščit ali sulica videna med štiridesetimi tisoči v Izraelu? 9 Moje srce je [nagnjenjo] k Izraelovim voditeljem, ki so se voljno darovali med ljudstvom. Blagoslavlajte Gospoda. 10 Govorite, vi, ki jahate na belih osilih, vi, ki sedite na sodbi in hodite po poti. 11 Tisti, ki so bili osvobojeni pred hrupom lokostrelcev na krajih zajemanj vode, bodo tam ponavljali Gospodova pravična dejanja, celo pravična dejanja do prebivalcev njegovih vasi v Izraelu: potem bo Gospodovo ljudstvo šlo dol k velikim vratom. 12 Prebudi se, prebudi se, Debóra: prebudi se, prebudi se, izusti pesem: vstani Barák in vodí svoje ujetništvo, ti, Abínóamov sin. 13 Potem mi je naredil tistega, ki preostane, da ima gospodstvo nad plemiči izmed ljudstva: Gospod me je naredil, da imam gospodstvo nad mogočnimi. 14 Iz Efrájima je bila tam korenina tistih zoper Amáleka; za teboj, Benjamin, med tvojim ljudstvom; iz Mahírja so prišli dol voditelji in iz Zábulona tisti, ki vlečejo pisalo pisci. 15 Isáhájevi princi so bili z Debóro; celo Isáhár in tudi Barák: pač je bil poslan v dolino. Zaradi Rubenovih oddelkov so bile velike misli srca. 16 Zakaj ostajaš med ovčjimi stajami, da poslušaš blejanje tropov? Zaradi Rubenovih oddelkov so bila velika preiskovanja srca. 17 Gileád je prebival onkraj Jordana: in zakaj je Dan ostal v ladjah? Aser je nadaljeval na morski obali in prebival v svojih vrzelih. 18 Zábulon in Neftáli sta bila ljudstvi, ki sta izpostavili svoja življenja smrti na visokih krajinah polja. 19 Kralji so prišli in se bojevali, potem so se pri vodah Megída v Taanáhu bojevali kánaanski kralji; nobenega dobička od denarja niso vzeli. 20 Vojskovo so se iz neba: zvezde na svojih orbitah so se bojevale zoper Siserája. 21 Reka Kišón jih je odpavila, ta starodavna reka, reka Kišón. Oh moja duša, ti si pomendrala moč. 22 Potem so bila konjska kopita zlomljena zaradi razloga drvenj, drvenj njihovih mogočnih. 23 Prekolnite Meráz, je rekel Gospodov angel, grenko prekolnite njegove prebivalce; ker niso prišli na pomoč Gospodu, na pomoč Gospodu zoper mogočnega.“ 24 Blagoslavljenia nad ženami naj bo Jaéla, žena Kenéjca Heberja, blagoslavljenia nad ženami naj bo v šotoru. 25 Prosil je vode in dala mu je mleko; v gosposki skledi je prinesla maslo. 26 Svojo roko je iztegnila h klinu in svojo desnico k delčevemu kladivu; in s kladivom je udarila Siserája, zdrobila mu je glavo, ko jo je predrla in udarila skozi njegova sénca. 27 Ob njenih stopalih se je upognil, padel je: kjer se je upognil, tam je mrtev padel dol. 28 Siserájeva mati je pogledala skozi okno in zaklicala skozi mrežo: „Zakaj se njegov bojni voz tako dolgo mudi? Zakaj se mudijo kolesa njegovih bojnih vozov?“ 29 Njene modre gospe so ji odgovorile, da, sebi je vrnila odgovor: 30 „Ali niso pohiteli? Ali niso razdelili plena; vsakemu možu gospodično ali dve; Siseráju plen številnih barv, plen številnih barv vezenine,

številnih barv vezenine na obeh straneh, primerne za vratove tistih, ki jemljejo plen?“ 31 Tako naj vsi tvoji sovražniki propadejo, oh Gospod: toda naj bodo tisti, ki ga ljubijo, kakor sonce, ko vzide v svoji moči.“ In dežela je imela štirideset let počitek.

6 Izraelovi otroci so v Gospodovem pogledu storili zlo: in Gospod jih je [za] sedem let izročil v roko Midjánev. 2 Roka Midjánev je prevladaла zoper Izraela: in zaradi Midjánev so si Izraelovi otroci naredili lame, ki so v gorah in votline in oporišča. 3 Bilo je tako, ko je Izrael sejal, da so prišli gor Midjánci in Amalečani in otroci vzhoda, celo ti so prišli gor zoper njih; 4 in se utaborili zoper njih in uničili donos zemlje, dokler ne prideš do Gaze in za Izrael niso pustili nobene oskrbe, niti ovce, niti vola, niti osla. 5 Kajti gor so prišli s svojo živinjo v svojimi šotori in prišli so kakor kobilice zaradi množice; kajti tako njih kakor njihovih kamel je bilo brez števila: in vstopili so v deželo, da jo uničijo. 6 Zaradi Midjánev je bil Izrael silno obubožan; in Izraelovi otroci so klicali h Gospodu. 7 Pripetilo se je, ko so zaradi Midjánev Izraelovi otroci klicali h Gospodu, 8 da je Gospod k Izraelovim otrokom poslal preroka, ki jim je rekel: „Tako govoril Gospod, Izraelov Bog: „Privedel sem vas gor iz Egipa in vas izpeljal iz hiše sužnosti; 9 in vas osvobodil iz roke Egipčanov in iz roke vseh, ki so vas zatirali in jih pregnal izpred vas in vam dal njihovo deželo; 10 in vam rekel: „Jaz sem Gospod, vaš Bog; ne bojte se bogov Amoréjev, v katerih deželi prebivate: ‚toda vi niste ubogali mojega glasu.‘“ 11 In prišel je Gospodov angel in sedel pod hrast, ki je bil v Ofri, ki je pripadal Abízérjevcu Joášu: in njegov sin Gideón je pri vinski stiskalnici mlilat pšenico, da jo skrije pred Midjánci. 12 In prikazal se mu je Gospodov angel ter mu rekel: „Gospod je s teboj, mogočen hraber mož.“ 13 Gideón mu je rekel: „Oh, moj Gospod, če je z nami Gospod, zakaj nas je potem vse to doletelo? In kje so vsi njegovi čudeži, o katerih so nam povедali naši očetje, rekoč. Ali nas ni Gospod privedel gor iz Egipa? Toda sedaj nas je Gospod zapustil in nas izročil v roke Midjánev.“ 14 Gospod je pogledal nanj in rekel: „Pojdi v tej svoji moči in ti boš Izraela rešil iz roke Midjánev: ali te nisem jaz poslal?“ 15 Rekel mu je: „Oh moj Gospod, s čim bom rešil Izraela? Glej, moja družina je revna v Manáseju in jaz sem najmanjši v očetovi hiši.“ 16 Gospod mu je rekel: „Zagotovo bom jaz s teboj in Midjánce boš udaril kakor en mož.“ 17 In ta mu je rekel: „Če sem torej našel milost v tvojem pogledu, potem mi pokaži znamenje, da ti govorиш z menoj. 18 NE odidi od takaj, prosim te, dokler ne pridem k тебi in prinesem svoje darilo in ga postavim predte.“ In rekel je: „Ostat bom dokler ponovno ne prideš.“ 19 Gideón je vstopil in pripravil kozlička in nekvašene kolače iz škafa moke: meso je položil v košaro, juho v lonec in to prinesel ven k njemu pod hrast in to ponudil. 20 Angel od Boga mu je rekel: „Vzemi meso in nekvašene kolače ter jih položi na to skalo in izlij juho.“ In tako je storil. 21 Potem je Gospodov angel iztegnil konec palice, ki je bila v njegovi roki in se dotaknil mesa in nekvašenih kolačev; in iz skale se je dvignil ogenj in použil meso in nekvašene kolače. Potem je Gospodov angel odšel iz njegovega pogleda. 22 Ko je Gideón zaznal, da je bil to Gospodov angel, je Gideón rekel: „Ojoj, oh Gospod Bog! Ker sem videl Gospodovega angela iz obličja v obličje.“ 23 Gospod mu je rekel: „Mir ti bodи; ne boj se: ne boš umrl.“ 24 Potem je Gideón tam zgradol oltar Gospodu in ga imenoval Jahve–šalom: do današnjega dne je ta še vedno v Ofri Abízérjevcv. 25 In pripetilo se je isto noč, da mu je Gospod rekel: „Vzemi mladega bikca od svojega očeta, celo drugega bikca starosti sedmih let in zruši Bálav oltar, ki ga ima tvoj oče in posekaj ašero, ki je poleg njega: 26 in zgradi oltar Gospodu, svojemu Bogu, na vrhu te skale, na določenem kraju in vzemi drugega bikca in daruj žgalno žrtvovanje

z lesom ašere, ki jo boš posekal.“ 27 Potem je Gideón vzel deset mož izmed svojih služabnikov in storil kakor mu je Gospod rekel: in bilo je tako, ker se je bil očetove družine in mož mesta, da tega ni mogel storiti podnevi, da je to storil ponoči. 28 Ko so možje mesta zgodaj zjutraj vstali, glej, Báalov oltar je bil podprt in ašera, ki je bila poleg njega, je bila posekana in drugi bikec je bil darovan na oltarju, ki je bil zgrajen. 29 Drug drugemu so rekli: „Kdo je storil to stvar?“ Ko so poizvedovali in spraševali, so rekli: „To stvar je storil Joášev sin Gideón.“ 30 Potem so možje iz mesta Joášu rekli: „Privedi svojega sina ven, da bo lahko umrl: ker je podrl Báalov oltar in ker je posekal ašero, ki je bila poleg njega.“ 31 Joáš je rekel vsem, ki so stali zoper njega: „Ali se boste potegovali za Báala? Ali ga boste vi rešili? Kdor se bo potegoval zarj, naj bo usmrčen medtem, ko je še jutro: če je on bog, naj se poteguje sam zase, ker je nekdo podrl njegov oltar.“ 32 Zato ga je na ta dan imenoval Jerubáal, rekoč: „Naj Báal navaja dokaze zoper njega, ker je zrušen njegov oltar.“ 33 Potem so se skupaj zbrali vsi Midjántci in Amálečani in otroci vzhoda, odšli preko in se utaborili v dolini Jezreél. 34 Toda Gospodov Duh je prišel nad Gideóna in ta je zatobil na šofar; in Abíezer je bil zbran za njim. 35 In poslal je poslance po vsem Manáseju; ki je bil tudi zbran za njim: poslal je poslanec k Aserju, k Zábulonu in k Neftáliju; in prišli so gor, da jih srečajo. 36 Gideón je rekel Bogu: „Če hočeš po moji roki rešiti Izraela, kakor si rekel, 37 glej, bom na tla položil ovčje runo; in če bo rosa samo na runu in bo vsa zemlja poleg suha, potem bom vedel, da hočeš po moji roki rešiti Izraela, kakor si rekel.“ 38 In bilo je tako: kajti vstal je zgodaj zjutraj in iz runa iztisnil roso, polno skledico vode. 39 Gideón je rekel Bogu: „Tvoja jeza naj se ne vname zoper mene in govoril bom samo še tokrat: naj dokažem, prosim te, samo še tokrat z runom; naj bo torej suho samo na runu, po vsej zemlji pa naj bo rosa.“ 40 In Bog je to noč storil tako: kajti bilo je suho samo na runu, rosa pa je bila po vsej zemlji.

7 Potem je Jerubáal, ki je Gideón in vse ljudstvo, ki je bilo z njim, vstalo zgodaj in se utaborilo poleg vodnjaka Haród: tako da je bila vojska Midjántcev na njihovi severni strani, v dolini pri Moréjevem hribu. 2 Gospod je rekel Gideónu: „Ljudstva, ki je s teboj, je zame preveč, da bi Midjántce izročil v njihove roke, da se ne bi Izrael poveličeval zoper mene, rekoč: „Moja lastna roka me je rešila.“ 3 Zdaj torej pojdi, razglasil v ušesa ljudstva, rekoč: „Kdorkoli je boječ in se boji, naj se vrne in zgodaj odide z gore Gileád.“ In tam se jih je izmed ljudstva vrnilo dvaindvajset tisoč; in ostalo jih je deserit tisoč. 4 Gospod je rekel Gideónu: „Ljudstva je še pre več; privedi jih dol k vodi in tam ti jih bom preizkusil: “in zgodilo se bo, da o komer ti rečem: ‚Ta bo šel s teboj, ‚bo ta isti šel s teboj; in o komer ti rečem: ‚Ta ne bo šel s teboj, ‚ta isti ne bo šel.“ 5 Tako je ljudstvo privedel dol k vodi: in Gospod je rekel Gideónu: „Kdorkoli s svojim jezikom sreba vodo, kakor sreba pes, tega boš postavil poleg sebe; podobno vsakogar, ki poklekne dol na svoja kolena, da bi pil.“ 6 Število tistih, ki so srebali s pristavljanjem svoje roke k svojim ustom, je bilo tristo mož: toda vsi ostali izmed ljudstva so se upognili na svoja kolena, da pijejo vodo. 7 Gospod je rekel Gideónu: „S tristo možmi, ki so srebali, vas bom rešil in Midjántce izročil v tvojo roko: in vse preostalo ljudstvo naj gre vsak mož k svojemu kraju.“ 8 Tako je ljudstvo v svojo roko vzelо živež in svoje šofarje: in ves preostanek Izraela je vsakega moža poslal k svojemu šotoru in obdržal tistih tristo mož: in midjánska vojska je bila pod njim v dolini. 9 Iste noči se je prijetilo, da mu je Gospod rekel: „Vstanji, spusti se k vojski; kajti izročil sem jo v tvojo roko. 10 Toda če se bojiš iti dol, pojdi dol k vojski s svojim služabnikom Purájem: 11 in slišal boš kaj govorijo; in potem se bodo tvoje roke okrepile, da greš dol k vojski.“ Potem je s svojim

služabnikom Purájem odšel dol k zunanjim izmed oboroženih mož, ki so bili v vojski. 12 Midjántci in Amalečani in vsi otroci vzhoda pa so ležali povprek po dolini, zaradi množice podobnih kobilicam; in njihovih kamel je bilo zaradi množice brez števila, kakor peska ob morski obali. 13 Ko je Gideón prišel, glej, je bil tam mož, ki je svojemu pajdašu povedal sanje ter rekel: „Glej, sanjal sem sanje in glej, kolač ječmenovega kruha se je privabil in midjánsko vojsko in prišel k šotoru in ga udaril, da je ta padel in ga prevrnil, da je ležal postrani.“ 14 Njegov pajdaš je odgovoril in rekel: „To ni nič drugega kakor meč Gideóna, Joáševega sina, moža iz Izraela: kajti v njegovo roko je Bog izročil Midjántce in vso njegovo vojsko.“ 15 Bilo je tako, ko je Gideón slišal pripovedovanje sanj in njen razlag, da je oboževal, se vrnil in Izraelovo vojsko in rekel: „Vstanite; kajti Gospod je v vašo roko izročil midjánsko vojsko.“ 16 Tristo mož je razdelil na tri skupine in v roku vsakega moža položil šofar s praznimi lončenimi vrči in svetilkami znotraj vrčev. 17 Rekel jim je: „Glejte mene in storite podobno: in glejte, ko pridejte k robu tabora, se bo zgodilo, da kakor bom storil jaz, tako boste storili tudi vi. 18 Ko zatrobim s šofarjem, jaz in vsi tisti, ki so z menoj, potem tudi vi zatrobite s šofarji na vsaki strani tabora in recite: , Meč od Gospoda in od Gideóna.“ 19 Tako so Gideón in sto mož, ki so bili z njim, prišli k robu tabora na začetku srednje straže; in imeli so ravno sveže postavljeni stražo: in zatrobili so na šofarje in razbili lončene vrče, ki so bili v njihovih rokah. 20 Tri skupine so trobile na šofarje in razbile lončene vrče in držale svetlike v svojih levicah in šofarje v svojih desnicah, da z njimi trobjito: in kričali: „Meč od Gospoda in od Gideóna.“ 21 Stali so vsak mož na svojem mestu okoli tabora: in vsa vojska je stekla, kričala in pobegnila. 22 Tristo [jih] je trobilo na šofarje in Gospod je celo po vsej vojski naravnal meč vsakega moža zoper svojega pajdaša: in vojska je pobegnila do Bet Šite in Cerédi in do meje Abél Mehóle, do Tabátu. 23 In Izraelovi možje so se zbrali skupaj iz Neftálija, iz Aserja, iz vsega Manáseja in zasledovali Midjántce. 24 In Gideón je poslal poslanec po vsej gori Efrájim, rekoč: „Pridite dol zoper Midjántce in pred njimi zasedite vode do Bet Bare in Jordana.“ Potem so se vsi Efrájimovi možje zbrali skupaj in zasedli vode do Bet Bare in Jordana. 25 Zajeli so dva princa izmed Midjántcev, Oréba in Zeéba; in Oréba so usmrtili na Orébovi skali, Zeéba pa na Zeébovi vinski stiskalnicni in zasledovali Midjántce in glavi Oréba in Zeéba prinesli Gideónu, na drugo stran Jordana.

8 Možje iz Efrájima so mu rekli: „Zakaj si nam tako služil, da nas nisi klical, ko si odhajal, da bi se bojeval z Midjántci?“ In ostro so se pričkali z njim. 2 Rekel jim je: „Kaj sem torej storil v primerjavi z vami? Mar ni Efrájimovo paberkovanje boljše kakor Abíezerjeva trgatve? 3 Bog je v vaše roke izročil princa Midjána, Oréba in Zeéba: in kaj sem bil jaz zmožen storiti v primerjavi z vami?“ Potem, ko jim je to rekel, se je njihova jeza proti njemu zmanjšala. 4 In Gideón je prišel do Jordana ter ga prečkal, on in tristo mož, ki so bili z njim, slabotni, vendar so jih zasledovali. 5 Možem iz Sukótá je rekel: „Dajte, prosim vas, hlebe kruha ljudstvu, ki mi sledi; kajti oslabeli so in jaz zasledujem Zebaha in Calmunája, midjánska kralja.“ 6 Princi iz Sukótá so rekli: „Ali so roke Zebaha in Calmunája sedaj v tvoji roki, da bi tvoji vojski dali kruha?“ 7 Gideón je rekel: „Torej ko Gospod Zebaha in Calmunája izroči v mojo roko, potem bom vaše meso raztrgal s trnjem iz divjine in z osatom.“ 8 Od tam je odšel gor do Penuéla in jim podobno govoril: in ljudje iz Penuéla so mu odgovorili podobno kot ljudje iz Sukótá. 9 Govoril je tudi ljudem iz Penuéla, rekoč: „Ko ponovno pridem v miru, bom porušil ta stolp.“ 10 Torej Zebah in Calmunáj sta bila v Karkórju in njune vojske z njima, okoli petnajst tisoč mož, vsi, ki so preostali od vseh vojsk otrok vzhoda: kajti tam je

padlo sto dvajset tisoč mož, ki so izvlekli meč. **11** Gideón je odšel gor po poti tistih, ki so prebivali v šotorih vzhodno od Nobaha in Joghóbe in udaril vojsko: kajti vojska je bila brezskrbna. **12** Ko sta Zebah in Calmunái pobegnili, ju je zasledoval in zajel dva midjánska kralja, Zebaha in Calmunája ter porazil vso vojsko. **13** Joášev sin Gideón se je vrnil iz bitke preden je vzšlo sonce. **14** Ujet je mladeniča izmed ljudi iz Sukóta in od njega poizvedel: in ta mu je opisal prince iz Sukóta in njihove starešine, celo sedeminsedemdeset mož. **15** In prišel je k možem iz Sukóta ter rekel: „Glejte Zebaha in Calmunája, s katerima ste me ošteli: rekoč: „Ali so roke Zebaha in Calmunája sedaj v tvoji roki, da naj bi dali kralju twojim možem, ki so izmučeni.“ **16** Zgrabil je mestne starešine in trje iz divjine in osat ter z njimi učil može iz Sukóta. **17** Podrl je stolp v Penuélu in usmrtil može iz mesta. **18** Potem je rekel Zebahu in Calmunáju: „Kakšne vrste može so bili tisti, ki sta jih usmrtila pri Taboru?“ Odgovorila sta: „Takšni so bili, kot si ti; vsakdo je bil podoben kraljevemu otroku.“ **19** Rekel je: „Bili so moji bratje, celo sinovi moje matere: kakor živi Gospod, če bi jih rešila žive, vaju ne bi ubil.“ **20** Svojemu prvorojencu Jeterju je rekel: „Vstani in ju ubij: „Toda mladostnik ni izvlekel svojega meča: kajti bal se je, ker je bil še mladostnik.“ **21** Potem sta Zebah in Calmunáj rekla: „Vstani, ti in padni na naju: kajti kakršen je mož, takšna je njegova moč.“ Gideón je vstal in usmrtil Zebaha in Calmunája in odvzel ornamente, ki so bili na vratovih njunih kamel. **22** Potem so možje iz Izraela rekli Gideónu: „Ti vladaj nad nami, oba, ti in tvoj sin in tudi sin svojega sina: kajti osvobodil si nas iz roke Midjáncov.“ **23** Gideón jim je rekel: „Jaz ne bom vladal nad vami, niti ne bo moj sin vladal nad vami: Gospod bo vladal nad vami.“ **24** Gideón jim je rekel: „Od vas bi žezel prošnjo, da bi mi dal vsak mož uhane od svojega plena.“ Kajti imeli so zlate uhane, ker so bili Izmaelci.) **25** Odgovorili so: „Mi jih bomo voljno dali.“ Razširili so obleko in nanjo je vsak mož vrgeluhane od svojega plena. **26** Teža zlatnih uhanov, ki jih je zahteval, je bila tisoč sedemsto šeklov zlata; poleg ornamentov in obeskov za ušesa in škrilatnega oblačila, ki je bil na midjánskih kraljih in poleg verižic, ki so bile okoli vratov njihovih kamel. **27** Gideón je iz njih naredil efód in ga dal v svoje mesto, celo v Ofro: in ves Izrael se je odšel tja vlačugat za njim: ta stvar je postala zanka Gideónu in njegovi hiši. **28** Tako je bil Midján podjavljen pred Izraelovimi otroci, tako da niso več vzdignili svojih glav. In dežela je bila v Gideónovih dneh v spokojnosti štirideset let. **29** Joášev sin Jerubáál je odšel in prebival v svoji lastni hiši. **30** Gideón je imel sedemdeset sinov, rojenih od njegovega telesa: kajti imel je mnogo žena. **31** Njegova priležnica, ki je bila v Sihemu, mu je prav tako rodila sina, čigar ime je imenoval Abiméleh. **32** Joášev sin Gideón je umrl v dobrini visoki starosti in bil pokopan v mavzoleju njegovega očeta Joáša v Ofri Abiézerjevcu. **33** Takoj, ko je bil Gideón mrtev, se je pripetilo, da so se Izraelovi otroci ponovno obrnili in se šli vlačugat za Báli in si naredili Baal-berita za svojega boga. **34** Izraelovi otroci se niso spominjali Gospoda, svojega Boga, ki jih je osvobodil iz rok vseh njihovih sovražnikov na vsaki strani: **35** niti niso izkazali prijaznosti Jerubáálovemu hiši, namreč Gideónu, glede na vso dobroto, ki jo je izkazal Izraelu.

9 Jerubáálov sin Abiméleh je šel do Sihema, do bratov svoje matere in se z njimi posvetoval in z vso družino hišo očeta svoje matere, rekoč: **2** „Govorite, prosim vas, na ušesa vsem sihemskim gospodarjem: „Ali je za vas bolje, da vsi Jerubáálov sinovi, katerih je sedemdeset oseb, kraljujejo nad vami ali da nad vami kraljuje eden? Spomnите se tudi, da sem jaz vaša kost in vaše meso.“ **3** Bratje njegove matere so vse te besede o njem govorili v ušesa vseh sihemskih gospodarjev: in njihova srca nagnili, da sledijo Abimélehu; kajti rekli so: „On je naš brat.“

4 Iz hiše Baal-berita so mu dali sedemdeset koščkov srebra, s katerimi je Abiméleh najel praznoglave in nepomembne osebe, ki so mu sledili. **5** Odšel je v hišo svojega očeta pri Ofri in na enem kamnu usmrtil svoje brate, Jerubáálove sinove, ki jih je bilo sedemdeset oseb: kljub temu pa je ostal najmlajši Jerubáálov sin Jotám, kajti ta se je skril. **6** Vsi sihemski gospodarji so se zbrali skupaj in vsa Milójeva hiša in odšli ter Abiméleha postavili za kralja pri ravninskem stebru, ki je bil v Sihemu. **7** Ko so to povedali Jotámu, je ta odšel in se postavil na vrhu gore Garizím, povzdignil svoj glas, zavplil in jím rekel: „Prisluhnite mi, vi sihemski gospodarji, da bo Bog lahko prisluhnil vam.“ **8** Drevesa so šla naprej ob času, da mazilijo kraja nad seboj; in rekla so oljki: „Kraljuj nad nami.“ **9** Toda oljka jim je rekla: „Mar naj zapustim svojo mastnost, s katero po meni častijo Boga in človeka in grem, da bi bila povišana nad drevesa?“ **10** Drevesa so rekla figovemu drevesu: „Ti pridi in kraljuj nad nami.“ **11** Toda figovo drevo jim je reklo: „Ali naj bi zapustilo svojo sladkost in svoj dober sad in grem, da bi bilo povišano nad drevesa?“ **12** Potem so drevesa rekla trnovemu grmu: „Ti pridi in kraljuj nad nami.“ **13** Trna pa jim je rekla: „Ali naj bi zapustila svoje vino, ki razveseljuje Boga in človeka in grem, da naj bi bila povišana nad drevesa?“ **14** Potem so vsa drevesa rekla trnovemu grmu: „Ti pridi in kraljuj nad nami.“ **15** Trnov grm je rekel drevesom: „Če me resnično mazilite za kralja nad seboj, potem prideš v svoje zaupanje položite v mojo senco: in če ne naj ogenj pride iz trnovega grma in použije libanonske cedre.“ **16** Zdaj torej, če ste storili resnično in iskreno v tem, da ste si postavili Abiméleha za kralja in če ste dobro postopali z Jerubááalom in njegovo hišo in mu storili glede na ravnjanje njegovih rok; **17** (kajti moj oče se je bojeval za vas in v ospredju tvegal svoje življenje in vas osvobodil iz roke Midjáncov: **18** in ste ta dan vstali zoper hišo mojega očeta in umorili njegove sinove, sedemdeset oseb na enem kamnu in postavili Abiméleha, sina njegove dekle za kralja nad sihemskimi gospodarji, ker je vaš brat; **19** če ste torej ta dan resnično in iskreno postopali z Jerubááalom in njegovo hišo, potem se veselite z Abimélehom in naj se tudi on veseli z vami: **20** toda če ne, naj ogenj pride od Abiméleha in pogolnje sihemski gospodarje in Milójevo hišo; in naj ogenj pride od sihemskih gospodarjev in od Milójeve hiše in požre Abiméleha. **21** In Jotám je stekel proč, pobegnil in odšel v Beér in tam prebival zaradi strahu pred svojim bratom Abimélehom. **22** Ko je Abiméleh tri leta kraljeval nad Izraelom, **23** je potem Bog med Abiméleha in sihemski gospodarje poslal zlega duha; in sihemski gospodarji so zahrbitno postopali z Abimélehom: **24** da bi ta krutost, storjena sedemdesetim Jerubáálovim sinovom lahko prišla in bi bila njihova kri položena na njihovega brata Abiméleha, ki jih je umoril in na sihemski gospodarje, ki so mu pomagali pri morjenju njegovih bratov. **25** Sihemski gospodarji so zanj postavili prežalce v zasedi na vrhu gora in ti so oropali vse, ki so mimo njih prišli po tej poti: in to je bilo povedano Abimélehu. **26** Ebedov sin Gáál je prišel s svojimi brati in odšel preko v Sihem: in sihemski gospodarji so svoje zaupanje položili vanj. **27** In odšli so ven na polja in obrali svoje vinograde in tlačili grozdje in se veselili in odšli v hišo svojega boga, jedli, pili in preklinjali Abiméleha. **28** Ebedov sin Gáál je rekel: „Kdo je Abiméleh in kdo je Sihem, da bi mu služili? Ali ni on Jerubáálov sin? In Zebúl njegov častnik? Služite možem Sihemovega očeta Hamórja: kajti zakaj bi mi služili njemu? **29** Bog daj, da bi bilo to ljudstvo pod mojo roko! Potem bi odstranil Abiméleha.“ In Abimélehu je rekel: „Okrepi svojo vojsko in pridi ven.“ **30** Ko je Zebúl, vladar mesta, slišal besedje Ebedovega sina Gáala, je bila njegova jeza vžgana. **31** Na skrivnem je poslal poslanec k Abimélehu, rekoč: „Glej, Ebedov sin Gáál in njegovi bratje so prišli v Sihem; in glej, zoper tebe utrujejo mesto. **32** Zdaj

se torej dvigni ponoči ti in ljudstvo, ki je s teboj in na polju prezite v zasedi: 33 in zgodilo se bo, da zjutraj, takoj ko bo sonce vzšlo, da boš zgodaj vstal in se nameril na mesto: in glej, ko bodo on in ljudstvo, ki je z njim, prišli ven zoper tebe, potem jím boš lahko storil kakor boš našel priložnost.“ 34 Abiméleh je ponoči vstal in vse ljudstvo, ki je bilo z njim in so v štirih skupinah prežali zoper Sihema. 35 Ebedov sin Gáál je odšel ven in stal v vhodu velikih vrat mesta: in Abiméleh in ljudstvo, ki je bilo z njim, je vstalo od prežanja. 36 Ko je Gáál zagledal ljudstvo, je rekel Zebúlu: „Glej, tam prihaja ljudstvo dol iz vrha gorovja.“ Zebúl mu je rekel: „Senco gorovja vidiš, kakor bi bili možje.“ 37 Gáál je ponovno spregovoril in rekel: „Vidis, tam prihaja dol ljudstvo po sredi dežele in druga skupina prihaja vzdolž ravnine Maonim.“ 38 Potem mu je Zebúl rekel: „Kje so sedaj tvoja usta, s katerimi praviš: „Kdo je Abiméleh, da bi mu služili?“ Ali ni to ljudstvo, katerega si preziral? Pojd sedaj ven, prosim te in se bori z njimi.“ 39 Gáál je odšel ven pred sihemskimi gospodarji in se boril z Abimélehom. 40 Abiméleh ga je pregnal in ta je pobegnil pred njim in mnogi so bili zrušeni in ranjeni, celo do vhoda velikih vrat. 41 Abiméleh pa je prebival pri Arúmi: in Zebúl je vrgel ven Gáala in njegove brate, da ne bi prebivali v Sihemu. 42 In zjutraj se je pripetilo, da je ljudstvo odšlo ven na polje; in povedali so Abimélehu. 43 Ta je vzel ljudstvo in jih razdelil v tri skupine in na polju so prežali v zasedi in glej, ljudstvo je prišlo naprej, ven iz mesta; in vstal je zoper njih in jih udaril. 44 Abiméleh in skupina, ki je bila z njim, je pohitela naprej in stala na vhodu velikih vrat mesta: in dve drugi skupini sta stekli nad vse ljudstvo, ki je bilo na poljih in jih usmrtili. 45 Abiméleh se je ves tisti dan boril zoper mesto; in zavzel mesto, usmrtil ljudstvo, ki je bilo v njem, premagal mesto in ga potresel s soljo. 46 In ko so vsi gospodarji sihemskega stolpa to slišali, so vstopili v trdnjava hiše boga Berita. 47 To je bilo povedano Abimélehu, da so bili vsi gospodarji sihemskega stolpa zbrani skupaj. 48 In Abiméleh se je povzpel na goro Calmón, on in vse ljudstvo, ki je bilo z njim; in Abiméleh je svojo roko vzel sekiro in odsekal vejo iz dreves in jo vzel in jo položil na svojo ramo in rekel ljudstvu, ki je bilo z njim: „Kar ste videli storiti mene, pohitite in storite kakor sem storil jaz.“ 49 Podobno je vse ljudstvo odsekalo vsak svojo vejo in sledilo Abimélehu in jih položili k trdnjavni in začgali trdnjavo nad njimi; tako da so umrli tudi vsi ljudje iz sihemskega stolpa, okoli tisoč mož in žena. 50 Potem je Abiméleh odšel v Tebéc in se utaboril zoper Tebéc in ga zavzel. 51 Toda tam, znotraj mesta, je bil močan stolp in tja so pobegnili vsi možje in žene in vsi iz mesta in ga za seboj zaprli in se spravili na vrh stolpa. 52 Abiméleh je prišel k stolpu in se boril zoper njega in se približal vratom stolpa, da bi ga začgal z ognjem. 53 In neka ženska je kos mlinskega kamna vrgla na Abimélehovo glavo in razbila njegovo lobanjo. 54 Potem je naglo zakljal k mlačeniku, svojemu nosilcu bojne opreme in mu rekel: „Izvleci svoj meč in me usmrti, da ne bodo ljudje o meni rekli: „Ubila ga je ženska.“ In njegov mlačenič ga je prebodel in je umrl. 55 Ko so možje iz Izraela videli, da je bil Abiméleh mrtev, so odšli vsak mož na svoj kraj. 56 Tako je Bog povrnil Abimélehovo zlobnost, ki jo je storil svojemu očetu z umorom svojih sedemdesetih bratov: 57 in vse zlo sihemskega ljudi je Bog povrnil na njihove glave: in nadnje je prišlo prekletstvo Jerubálovega sina Jotáma.

10 Za Abimélehom je vstal Tolá, sin Puvája, sin Dodója, mož iz Isahájra, da brani Izrael; in prebival je v Šamíru, na gori Efrájim. 2 Izraelu je sodil triindvajset let in umrl in bil pokopan v Šamíru. 3 Za njim je vstal Gileádec Jaír in Izraelu sodil dvaindvajset let. 4 Imel je trideset sinov, ki so jahali na tridesetih osličjih žrebetih in imeli trideset mest, ki se imenujejo Havot Jaír do tega dne, ki so v deželi Gileád. 5 In Jaír je umrl in bil pokopan v Kamónu.

6 Izraelovi otroci pa so v Gospodovem pogledu ponovno storili zlo in služili Báalom, Astarti, bogovom Sirije, bogovom Sidóna, bogovom Moába, bogovom Amónovih otrok in bogovom Filistejev in zapustili so Gospoda in mu niso služili. 7 Gospodova jeza je bila vroča zoper Izrael in prodal jih je v roke Filistejev in v roke Amónovih otrok. 8 In tisto leto so tlačili in zatirali Izraelove otroke: osemnajst let, vse Izraelove otroke, ki so bili na drugi strani Jordana, v deželi Amoréjcov, ki je v Gileádu. 9 Poleg tega so Amónovi otroci prečkali Jordan, da se borijo tudi zoper Juda in zoper Benjamina in zoper Efrájimovo hišo; tako, da je bil Izrael silno zaskrbljien. 10 Izraelovi otroci so vpili h Gospodu, rekoč: „Grešili smo zoper tebe, zato ker smo zapustili našega Boga in služili tudi Báalom.“ 11 In Gospod je Izraelovim otrokom rekel: „Ali vas nisem osvobodil pred Egipčani in pred Amoréjci, pred Amónovimi otroci in pred Filisteji? 12 Tudi Sidónci, Amalečani in Maonci so vas zatirali; in klícali ste k meni in osvobodil sem vas iz njihove roke. 13 Vendari ste me zapustili in služili drugim bogovom: zato vas ne bom več osvobajal. 14 Pojdite in jokajte k bogovom, ki ste jih izbrali; naj vas oni osvobodijo v času vaše stiske.“ 15 Izraelovi otroci so rekli Gospodu: „Grešili smo: stôri nam karkoli se ti zdi dobro; prosimo te, samo osvobi nas ta dan.“ 16 Izmed sebe so odstranili tuje bogove in služili Gospodu: in njegova duša je bila užaloščena zaradi Izraelove bede. 17 Potem so bili Amónovi otroci zbrani skupaj in se utaborili v Gileádu. Izraelovi otroci pa so se zbrali skupaj in se utaborili v Micpi. 18 Ljudstvo in gileádski princi so drug drugemu rekli: „Kateri mož je ta, ki se bo pričel boriti zoper Amónove otroke? On bo poglavar nad vsemi prebivalci Gileáda.“

11 Torej Gileádec Jefte je bil mogočen hraber človek in bil je sin pocestnice: in Gileád je zaplodil Jefteja. 2 Gileádova žena mu je rodila sinove; in sinovi njegove žene so zrasli in pregnali Jefteja ter mu rekli: „Ti ne boš dedoval v hiši našega očeta; kajti ti si sin tuje ženske.“ 3 Potem je Jefte pobegnil pred svojimi brati in prebival v deželi Tob: in tam so bili k Jefteju zbrani praznoglavlji možje in z njim odšli ven. 4 In pripetilo se je tekom časa, da so Amónovi otroci začeli vojno zoper Izrael. 5 To je bilo tako, da ko so Amónovi otroci začeli vojno zoper Izrael, so starešine iz Gileáda odšli, da so Jefteja pripeljali iz dežele Tob: 6 in Jefteju so rekli: „Pridi in bodi naš povelnik, da se bomo lahko borili z Amónovimi otroci.“ 7 Jefte je rekel starešinam iz Gileáda: „Ali me niste sovražili in pregnali iz hiše mojega očeta? Zakaj ste prišli k meni sedaj, ko ste v stiski?“ 8 In starešine iz Gileáda so Jefteju rekli: „Zato se sedaj ponovno obračamo k tebi, da boš lahko šel z nami in se boril zoper Amónove otroke in boš naš poglavar nad vsemi prebivalci Gileáda.“ 9 Jefte je rekel starešinam iz Gileáda: „Če me ponovno privedete domov, da se borim zoper Amónove otroke in jih Gospod izroči pred meno, ali bom vaš poglavar?“ 10 Starešine iz Gileáda so rekli Jefteju: „Gospod bodi priča med nami, če ne storimo tako glede na twoje besede.“ 11 Potem je Jefte odšel s starešinami iz Gileáda in ljudstvo ga je postavilo za poglavarja in povelnika nad njimi: in Jefte je vse svoje besede izrekel pred Gospodom v Micpi. 12 Jefte je poslal poslanice h kralju Amónovih otrok, rekoč: „Kaj imas z meno, da si prišel zoper mene, da se boriš v moji deželi?“ 13 Kralj Amónovih otrok je Jeftejevim poslancem odgovoril: „Ker je Izrael odvzel mojo deželo, ko so prišli gor iz Egipta, od Arnóna, celo do Jabóka in do Jordana: sedaj torej ponovno miroljubno povrni te dežele.“ 14 Jefte je ponovno poslal poslanice h kralju Amónovih otrok: 15 in mu rekel: „Tako govori Jefte: „Izrael ni odvzel moábske dežele, niti dežele Amónovih otrok: 16 toda ko je Izrael prišel gor iz Egipta in skozi divjino hodil do Rdečega morja in prišel do Kadeša; 17 potem je Izrael poslal poslanice k edómskemu kralju, rekoč: „Pusti

mi, prosim te, iti skozi tvojo deželo: 'toda edómski kralj temu ni hotel prisluhniti. In na podoben način so poslali k moábskemu kralju: toda ta ni hotel privoliti: in Izrael je ostal v Kadešu. **18** Potem so šli vzdolž skozi divjino in obkrožili edómsko deželo in moábsko deželo in prišli pri vzhodni strani moábske dežele in se utaborili na drugi strani Arnóna, toda niso prišli znotraj moábske meje: kajti Arnón je bil moábska meja. **19** Izrael je postal poslanec k Sihónu, kralju Amoréjcu, hešbónskemu kralju; in Izrael mu je reklo: 'Naj grem, prosim te, skozi tvojo deželo na moj kraj.' **20** Toda Sihón ni zaupal Izraelu, da gre skozi njegovo pokrajino: temveč je Sihón zbral skupaj vse svoje ljudstvo in se utaboril v Jahacu in se boril zoper Izrael. **21** In Gospod, Izraelov Bog, je Sihóna in vse njegovo ljudstvo izročil v roko Izraelcev in ti so jih udarili: tako je Izrael vzel v last vso deželo Amoréjcev, prebivalcev te dežele. **22** In v last so vzel vse pokrajine Amoréjcev, od Arnóna, celo do Jabóka in od divjine, celo do Jordana. **23** Tako je torej Gospod, Izraelov Bog, Amoréjce razlastil izpred svojega ljudstva Izraela in bi jo ti vzel v last? **24** Ali ne boš vzel v last tega, kar ti tvoj bog Kemoš daje v last? Tako kogarkoli bo Gospod, naš Bog, napodil izpred nas, te bomo posedli. **25** In sedaj ali si ti kakorkoli boljši kakor Balák, Cípórjev sin, moábski kralj? Ali se je on kdaj preprijal zoper Izrael, ali se je kdaj boril zoper njih, **26** medtem ko je Izrael tristo let prebival v Hešbónu in njegovih mestih in v Aroérju in njegovih mestih in v vseh mestih, ki so vzdolž ob pokrajini Arnóna? Zakaj jih torej niste povrnili znotraj tega časa? **27** Zato nisem grešil zoper tebe, temveč mi ti delaš krivico, da se vojskuješ zoper mene: Gospod, Sodnik, naj bo danes sodnik med Izraelovi otroci in Amónovimi otroci...'' **28** Vendar kralj Amónovih otrok ni prisluhnil Jeftejevim besedam, katere mu je postal. **29** Potem je Gospodov Duh prišel nad Jefeteja in ta je prečkal Gileád in Manáše in šel čez Micpo v Gileádu in iz Micpe v Gileádu prečkal k Amónovim otrokom. **30** Jefte je prisegel zaobljubo Gospodu in reklo: 'Če mi boš čisto gotovo izročil Amónove sinove v moje roke, **31** potem se bo zgodilo, da kdorkoli pride naprej od vrat moje hiše, da bi me srečal, ko se v miru vrnem od Amónovih otrok, bo zagotovo Gospodov in ga bom daroval za žgalno daritev.' **32** Tako je Jefte prešel preko k Amónovim otrokom, da se bori zoper njih; in Gospod jih je izročil v njegove roke. **33** In udaril jih je od Aroérja, celo dokler ne prideš v Minít, celo dvajset mest in do ravnine vinogradov, z zelo velikim pokolom. Tako so bili Amónovi otroci podjamjeni pred Izraelovi otroci. **34** In Jefte je prišel v Micpo, k svoji hiši in glej, njegova hči je prišla ven, da ga sreča s tamburini in s plesi: in ona je bila njegov edini otrok; poleg nje ni imel niti sina niti hčere. **35** In pripeljal se je, ko jo je zagledal, da je pretrgal svoja oblačila in reklo: 'Ojoj, moja hči! Zelo si me potra in ti si ena izmed tistih, ki me vznemirijo: kajti svoja usta sem odpril h Gospodu in ne morem se obrniti nazaj.' **36** In ona mu je rekla: 'Moj oče, če si svoja usta odpril h Gospodu, mi stori glede na to, kar je prišlo iz tvojih ust; kakor se je Gospod zate maščeval na tvojih sovražnikih, celo na Amónovih otrocih.' **37** Svojemu očetu je rekla: 'Naj mi bo storjena ta stvar: dva meseca me pusti samo, da lahko grem gor in dol po gorah in objokujem svoje devištvo, jaz in moje prijateljice.' **38** Rekel je: 'Pojdi.' In za dva meseca jo je postal proč; in odšla je s svojimi družabnicami in na gorah objokovala svoje devištvo. **39** In pripeljal se je ob koncu dveh mesecov, da se je vrnila k svojemu očetu, ki je z njo storil glede na svojo zaobljubo, ki jo je prisegel: in nobenega moškega ni spoznala. In to je bila navada v Izraelu, **40** da so Izraelove hčere vsako leto odšle, da štiri dni v letu objokujejo hčero Gileádca Jefeteja.

12 Možje iz Efrájima so se zbrali skupaj in odšli proti severu in rekli Jefeteju: 'Zakaj prehajaš preko, da se boriš zoper

Amónove otroke in nas nisi poklical, da gremo s teboj? Nad teboj bomo tvojo hišo požgali z ognjem.' **2** Jefte jim je reklo: 'Jaz in moje ljudstvo smo bili v velikem boju z Amónovimi otroci in ko sem vas poklical me niste osvobodili iz njihovih rok. **3** Ko sem videl, da me niste osvobodili, sem svoje življenje vzel v svoje roke in šel preko, proti Amónovim otrokom in Gospod jih je izročil v mojo roko: zakaj ste torej vi ta dan prišli gor do mene, da se borite zoper mene?' **4** Potem je Jefte zbral skupaj vse gileádske može in se bojeval z Efrájimom: in gileádski može so udarili Efrájim, ker so rekli: 'Vi Gileádčani ste ubežniki iz Efrájima med Efrájimi in Manáseci.' **5** Gileádčani so pred Efrájimci zavzeli jordanske prehode: in bilo je tako, da ko so tisti Efrájimci, ki so pobegnili, rekli: 'Naj grem preko; 'da so mu gileádski može rekli: 'Ali si Efrájimec?' Če je reklo: 'Ne;' **6** potem so mu rekli: 'Reci sedaj Šibólet: 'in je rekel, 'Šibólet: 'kajti tega ni mogel pravilno naglasiti. Potem so ga prijeli in usmrtili pri jordanskih prehodih: in tam jih je ob tistem času izmed Efrájimcev padlo dvainštiričeset tisoč. **7** Jefte je Izraelu sodil šest let. Potem je Gileádčan Jefte umrl in bil pokopan v enem izmed mest Gileáda. **8** Za njim je Izraelu sodil Ibcán iz Betlehema. **9** Ta je imel trideset sinov in trideset hčera, ki jih je poslal naokrog in za svoje sinove je vzel trideset hčera od drugod. In Izraelu je sodil sedem let. **10** Potem je Ibcán umrl in je bil pokopan pri Betlehemu. **11** Za njim je Izraelu sodil Zábulonec Elón; in Izraelu je sodil deset let. **12** Zábulonec Elón je umrl in je bil pokopan v Ajalónu, v deželi Zábulon. **13** Za njim je Izraelu sodil Abdón, sin Piratónca Hiléla. **14** Ta je imel štrideset sinov in trideset nečakov, ki so jahali na sedemdeseth osličjih žrebetihih: in osem let je sodil Izraelu. **15** Abdón, sin Piratónca Hiléla je umrl in je bil pokopan v Piratónu, v deželi Efrájim, na gori Amalečanov.

13 Izraelovi otroci so ponovno storili zlo v Gospodovem pogledu; in Gospod jih je za štrideset let izročil v roko Filistejcov. **2** In tam je bil nek mož iz Core, iz družine Danovcev, katerega ime je bilo Manóah; njegova žena pa je bila jalova in ni rodila. **3** Gospodov angel se je prikazal ženski in ji reklo: 'Glej torej, jalova si in ne rojevaš: toda spočela boš in rodila sina. **4** Zdaj se torej pazi, prosim te in ne pij ne vina ne močne pijače in ne jej nobene nečiste stvari: **5** kajti glej, spočela boš in rodila sina in nobena britev ne bo prišla na njegovo glavo: kajti otrok bo od maternice nazirec Bogu: in on bo pričel Izraela osvobljati iz roke Filistejcov.' **6** Potem je ženska prišla in svojemu soprogu povedala, rekoč: 'Božji mož je prišel k meni in njegovo obličje je bilo podobno obličju Božjega angelja, zelo strašno: toda nisem ga vprašala od kje je bil, niti mi ni povedal svojega imena: **7** toda rekел mi je: 'Glej, spočela boš in rodila sina; in sedaj ne pij ne vina niti močne pijače, tudi ne jej nobene nečiste stvari: kajti otrok bo od maternice nazirec Bogu do dneva svoje smrti.' **8** Potem je Manóah rotil Gospoda in reklo: 'Oh moj Gospod, naj Božji mož, katerega si poslal, ponovno pride k nama in naju pouči kaj bova storila otroku, ki bo rojen.' **9** In Bog je prisluhnil Manóahovemu glasu; in Božji angel je ponovno prišel k ženski medtem ko je sedela na polju: toda njen soprog Manóah ni bil z njo. **10** Ženska je pohitelna in stekla in pokazala svojemu soprogu ter mu rekla: 'Glej, mož se mi je prikazal, ki je prišel k meni oni dan.' **11** Manóah je vstal in odšel za svojo ženo in prišel k možu ter mu reklo: 'Ali si ti mož, ki govorиш ženski?' In rekel je: 'Jaz sem.' **12** Manóah je reklo: 'Sedaj naj se tvoje besede zgodijo. Kako naj določiva otroku in kako mu bova storila?' **13** Gospodov angel je Manóahu reklo: 'Pred vsem, kar sem rekel ženski, naj se ona pazi. **14** Ona ne sme jesti nobene stvari, ki prihaja od vina, niti naj ne pije vina ali močne pijače niti naj ne je nobene nečiste stvari: vsega, kar sem ji zapovedal, naj se drži.' **15** Manóah je reklo Gospodovemu angelu: 'Prosim te, naj

te zadrživa, dokler zate ne bova pripravila kozlička.“ **16** Gospodov angel je Manóahu rekel: „Čeprav me zadržita, ne bom jedel od vajinega kruha: in če hočeš darovati žgalno daritev, jo moraš darovati Gospodu.“ Kajti Manóah ni vedel, da je bil on Gospodov angel. **17** Manóah je rekel Gospodovemu angelu: „Kakšno je tvoje ime, potem ko se izpolnijo tvoje besede, da ti lahko izkaževas čast?“ **18** Gospodov angel mu je rekel: „Zakaj sprašuješ po mojem imenu, glede na to, da je to skrivnost?“ **19** Tako je Manóah vzel kozliča z jedilno daritvijo in ga na skali daroval Gospodu: in angel je čudežno storil; in Manóah in njegova žena sta to videla. **20** Kajti pripetilo se je, ko se je plamen iz oltarja povzpel proti nebu, da se je Gospodov angel dignil v oltarnem plamenu. Manóah in njegova žena sta to videla in padla na svoja obraza k tloru. **21** Toda Gospodov angel se ni več prikazal Manóahu in njegovim ženi. Potem je Manóah vedel, da je bil to Gospodov angel. **22** Manóah je rekel svoji ženi: „Midva bova zagotovo umrla, ker sva videla Boga.“ **23** Toda njegova žena mu je rekla: „Če bi Gospodu ugajalo, da naju ubije, ne bi pri najih rokah sprejel žgalne daritve in jedilne daritve, niti nama ne bi pokazal vseh teh stvari, niti nama ob tem času ne bi povedal takšnih stvari, kot so te.“ **24** Ženska je rodila sina in njegovo ime imenovala Samson: in otrok je rastel in Gospod ga je blagoslovil. **25** In Gospodov Duh ga je občasno pričel spodbujati v Danovem taboru, med Coro in Eštaolom.

14 Samson je odšel dol v Timno in v Timni zagledal žensko izmed filistejskih hčera. **2** Prišel je gor in svojemu očetu in svoji materi povedal ter rekel: „V Timni sem videl žensko izmed filistejskih hčera: sedaj mi jo torej vzemita za ženo.“ **3** Potem sta mu njegov oče in njegova mati rekla: „Ali tam ni nobene ženske med hčerami tvojih bratov ali med vsemi mojim ljudstvom, dà greš, da si vzameš ženo izmed neobrezanih Filistejev?“ Samson je rekel svojemu očetu: „Njo vzemi zame; kajti ona mi ugaja.“ **4** Toda njegov oče in njegova mati nista vedela, da je bilo to od Gospoda, da je iskal priložnost zoper Filisteje: kajti ob tistem času so imeli Filistejci gospodstvo nad Izraelom. **5** Potem so Samson, njegov oče in njegova mati odšli dol v Timno in prišli do timnatskih vinogradov: in glej, proti njemu je zarjovel mlad lev. **6** Gospodov Duh je mogočno prišel nadenij in raztrgal ga je kakor bi raztrgal kozliča in ničesar ni imel v svoji roki: toda svojemu očetu ali svoji materi ni povedal kaj je storil. **7** In odšel je dol in govoril z žensko; in Samsonu je ugajala. **8** Čez nekaj časa se je vrnil, da jo vzame in zavil je stran, da pogleda levje truplo: in glej, tam je bil roj čebel in med v levjem truplu. **9** Od tega je vzel v svoje roke in jedoč šel naprej in prišel k svojemu očetu in materi in jima dal in onadva sta jedla: toda ni jima povedal, da je med vzel iz levjega trupla. **10** Tako je njegov oče odšel dol k ženski: in Samson je tam priedril zabavo; kajti tako so imeli mladeniči navado delati. **11** In pripetilo se je, ko so ga zagledali, da so privedli trideset družabnikov, da bi bili z njim. **12** Samson jim je rekel: „Sedaj vam bom zastavil uganko: če mi jo lahko v sedmih dneh praznovanja zagotovo razodenete in jo odkrijete, potem vam bom dal trideset rjuh in trideset zamenjav oblek: **13** toda če mi je ne morete oznaniti, potem mi boste vi dati trideset rjuh in trideset zamenjav oblek.“ Rekel so mu: „Zastavi svojo uganko, da jo bomo lahko slišali.“ **14** Rekel jim je: „Iz jedca je prišla hrana in iz močnega je izšla sladkost.“ In v treh dneh niso mogli pojasniti uganke. **15** Pripetilo se je na sedmi dan, da so Samsonovi ženi rekli: „Premami svojega soproga, da nam lahko oznani uganko, sicer bomo tebe in hišo tvojega očeta zažgali z ognjem: ali ste nas poklicali, da vzamete kar imamo? Mar ni tako!“ **16** In Samsonova žena je jokala pred njim ter rekla: „Ti me le sovražiš in me ne ljubiš: otrokom mojega ljudstva si zastavil uganko, meni pa je nisi

povedal.“ Rekel ji je: „Glej, nisem je povedal svojemu očetu niti svoji materi in jo bom povedal tebi?“ **17** Pred njim je jokala sedem dni, dokler je trajala njihova zabava: in pripetilo se je na sedmi dan, da ji je povedal, ker je boleče pritisikal nanj: in uganko je povedala otrokom svojega ljudstva. **18** Možje iz mesta so mu sedmi dan, preden je sonce zašlo, rekli: „Kaj je slajše od meda? In kaj je močnejše kakor lev?“ Rekel jim je: „Če ne bi orali z mojo telico, ne bi izvedeli moje uganke.“ **19** In Gospodov Duh je prišel nadenij in odšel je dol v Aškelon in izmed njih usmrtil trideset mož in vzel njihov plen in dal zamenjavo oblačil tistim, ki so pojasnili uganko. Njegova jeza je bila vžgana in odšel je gor do hiše svojega očeta. **20** Toda Samsonova žena je bila dana njegovemu družabniku, katerega je uporabil kakor svojega prijatelja.

15 Toda pripetilo se je čez nekaj časa, ob času pšenične žetve, da je Samson s kozličem obiskal svojo ženo; in rekel je: „Šel bom noter k svoji ženi v sobo.“ Toda njen oče mu ni dovolil vstopiti. **2** Njen oče je rekel: „Resnično sem mislil, da si jo popolnoma zasovražil; zato sem jo dal tvojemu družabniku: ali ni njena mlajša sestra boljša od nje? Vzemi njo, prosim te, namesto nje.“ **3** In Samson je glede njih rekel: „Sedaj bom bolj brez krivide kakor Filistejci, čeprav jim storim zlo.“ **4** Samson je odšel in ujel tristo lisic in vzel kose lesa in obrnil rep k repu in položil kos gorečega lesa v sredo med dva repa. **5** Ko je kose lesa zažgal, jih je spustil v stoječe žito Filistejev in zažgal tako snope, kot tudi stoječe žito, z vinogradri in oljkami. **6** Potem so Filistejci rekli: „Kdo je to storil?“ Odgovorili so: „Samson, zet Timnčana, ker je vzel njegovo ženo in jo dal njegovemu družabniku.“ In Filistejci so prišli gor in z ognjem zažgali njo in njenega očeta. **7** Samson jim je rekel: „Čeprav ste to storili, se vam bom vendarle maščeval in potem bom odnehal.“ **8** Udaril jih je, golen in stegno, z velikim pokolom: in odšel je dol in prebival na vrhu skale Etám. **9** Potem so Filistejci odšli gor in se utaborili v Judu in se razzirili v Lehi. **10** Možje iz Juda so rekli: „Zakaj ste prišli gor zoper nas?“ Odgovorili so: „Gor smo prišli, da zvezemo Samsona, da mu storimo kakor je on storil nam.“ **11** Potem je tri tisoč mož iz Juda odšlo na vrh skale Etám in reklo Samsonu: „Mar ne veš, da so Filistejci vladarji nad nami? Kaj je to, kar si nam storil?“ Rekel jim je: „Kakor so storili meni, tako sem storil njim.“ **12** Rekli so mu: „Mi smo prišli dol, da te zvezemo, da te lahko izročimo v roko Filistejev.“ In Samson jim je rekel: „Prisezite mi, da vi sami ne boste padli name.“ **13** Odgovorili so mu, rekoč: „Ne, temveč te bomo trdno zvezali in te izročili v njihovo roko: toda mi te zagotovo ne bomo ubili.“ Zvezali so ga z dvema novima vrvema in ga od skale priedvili gor. **14** Ko je prišel v Lehi, so Filistejci zavpili zoper njega: in nadenij je mogočno prišel Gospodov Duh in vrv, ki so bile na njegovih laktih, so postale kakor lan, ki je bil zažgan z ognjem in njegove vezi so se sprostile iz njegovih rok. **15** Našel je novo oslovsko celjustnico in iztegnil svojo roko, jo vzel in z njo usmrtil tisoč mož. **16** Samson je rekel: „Z oslovsko celjustnico, kupi na kupe, z oslovsko celjustjo sem umoril tisoč mož.“ **17** Ko je končal z govorjenjem, se je pripetilo, da je iz svoje roke odvrgel celjustnico in ta kraj imenoval Ramát Lehi. **18** Bil pa je silno žejen in klical h Gospodu ter rekel: „Ti si dal to veliko osvoboditev v roku svojega služabnika: in sedaj ali naj umrem od žeje in padem v roko neobrezanih?“ **19** Toda Bog je razklal votel kraj, ki je bil v Čestjustnici in iz njega je pritekla voda; in ko jo je pil, je njegov duh ponovno prišel, bil je oživljen: zato je njegovo ime imenoval En Koré do današnjega dne. **20** In v dneh Filistejev je Izrael sodil dvajset let.

16 Potem je Samson odšel v Gazo in tam videl pocestnico in šel noter k njej. **2** To je bilo povedano prebivalcem Gaze, rekoč: „Samson je prišel sém.“ Obkolili so ga in vso noč prežali

nanj v velikih vratih mesta in vso noč so mirovali, rekoč: „Zjutraj, ko je dan, ga bomo umorili.“ 3 Samson je ležal do polnoči in ob polnoči vstal, vzel vrata velikih vrat mesta in dva podboja in z njimi odšel proč, zapah in vse in si jih naložil na svoje rame in jih odnesel gor na vrh hriba, ki je pred Hebrónom. 4 Potem se je pripetilo, da je ljubil žensko v dolini Sorék, katere ime je bilo Dalila. 5 Filistejski knezi so prišli gor k njej in ji rekli: „Premami ga in poglej kje leži njegova velika moč in s kakšnimi sredstvi bi lahko prevladal zoper njega, da bi ga lahko zvezali, da ga oslabimo: in dali ti bomo, vsak izmed nas, tisoč sto koščkov srebra.“ 6 Dalila je rekla Samsonu: „Povej mi, prosim te, kje leži tvoja velika moč in s čim bi bil lahko zvezan, da se te oslabi.“ 7 Samson ji je rekел: „Če me zvežej s sedmimi zelenimi vrvimi, ki niso bile nikoli posušene, potem bom slaboten in bom kakor drug moški.“ 8 Potem so filistejski knezi gor k njej prinesli sedem zelenih vrv, ki niso bile posušene in ona ga je z njimi zvezala. 9 Torej tam so v zasedi prežali možje, ki so z njo ostajali v sobi. In rekla mu je: „Filistejci nadte Samson.“ Potrgal je vrvi kakor se pretrga nit prediva, ko se jo dotakne ogenj. Tako njegova moč ni bila poznana. 10 Dalila je rekla Samsonu: „Glej, zasmehoval si me in mi povedal laži: sedaj mi povej, prosim te, s čim bi bil lahko zvezan.“ 11 Rekel ji je: „Če bi me trdno zvezali z novimi vrvimi, ki niso bile nikoli uporabljene, potem bi bil šibek in bi bil kakor drug človek.“ 12 Zato je Dalila vzela nove vrvi, ga z njimi zvezala in mu rekla: „Filistejci nadte Samson!“ In tam so bili prežali v zasedi, ki so ostajali v sobi. In raztrgal jih je iz svojih rok kakor nit. 13 Dalila je rekla Samsonu: „Doklej si me zasmehoval in mi povedal laži: povej mi s čim bi bil lahko zvezan.“ Rekel ji je: „Če stkeš sedem pramenov moje glave s tkalčijm osnutkom.“ 14 In pritrila ga je in iglo in mu rekla: „Filistejci nadte Samson.“ In prebudil se je iz svojega spanja in odšel s tkalsko iglo in s tkalčijm osnutkom. 15 Rekla mu je: „Kako lahko rečeš: „Ljubim te,“ ko tvoje srce ni z menoj?“ Že trikrat si me zasmehoval in mi nisi povedal v čem leži tvoja velika moč. 16 Ko ga je dnevno pritisala s svojimi besedami in ga silila, tako da je bila njegova duša vznemirjena do smrti, se je pripetilo, 17 da ji je izpovedal vse svoje srce in ji rekel: „Britev ni prišla na mojo glavo; kajti bil sem nazarec Bogu od maternice svoje matere: če bom obrit, potem bo moja moč odšla od mene in bom postal slaboten in bom podoben kateremu koli drugemu moškemu.“ 18 Ko je Dalila videla, da ji je izpovedal vse svoje srce, je poslala in dala poklicati filistejske kneze, rekoč: „Pridite tokrat gor, kajti razkazal mi je vse svoje srce.“ Potem so gor k njej prišli gospodarji Filistejev in v svoji roki prinesli denar. 19 In pripravila ga je, da je zaspal na njenih kolenih; in dala poklicati moškega in mu povzročila, da iz njegove glave odstrže sedem pramenov; in ga začela ponizevati in njegova moč je odšla od njega. 20 Rekla je: „Filistejci nadte Samson.“ Prebudil se je iz svojega spanja in rekela: „Šel bom ven kakor ob drugih časih poprej in se streseš.“ In ni vedel, da je Gospod odšel od njega. 21 Toda Filistejci so ga prijeli in iztaknili njegove oči in ga privedli dol v Gazo in ga zvezali z okovi iz brona; in mlel je in jetnišnici. 22 Vendar potem ko je bil ostržen, so lasje njegove glave pričeli ponovno rasti. 23 Potem so se filistejski knezi zbrali skupaj, da svojemu bogu Dagónu darujejo veliko žrtev in da se veselijo: kajti rekli so: „Naš Bog je v našo roko izročil Samsona, našega sovražnika.“ 24 In ko ga je ljudstvo zagledalo, so hvallili svojega boga: kajti rekli so: „Naš bog je v naše roke izročil našega sovražnika in uničevalca naše dežele, ki je umoril številne izmed nas.“ 25 In pripetilo se je, ko so bila njihova srca vesela, da so rekli: „Plokličite Samsona, da nam bo lahko naredil zabavo.“ Iz jetnišnice so dali poklicati Samsona; in naredil jim je zabavo: in postavili so ga med stebre. 26 Samson je rekel dečku, ki ga je držal za roko: „Dopusti mi, da lahko čutim

stebre na katerih stoji hiša, da se lahko naslonim nanje.“ 27 Torej hiša je bila polna mož in žena; in vsi filistejski knezi so bili tam; in tam je bilo na strehi okoli tri tisoč mož in žena, ki so gledali, medtem ko jih je Samson zabaval. 28 In Samson je zaklical h Gospodu in rekel: „Oh Gospod Bog, spomni se me, prosim te in okrepi me, prosim te, samo [še] tokrat, oh Bog, da se bom lahko takoj maščeval Filistejem za moji dve očesi.“ 29 Samson se je oklenil dveh srednjih stebrov, na katerih je stala hiša in ki sta jo nosila, na enega s svojo desnico in na drugega s svojo levico. 30 In Samson je rekel: „Naj umrem s Filistejci.“ In sklonil se je z vso svojo močjo; in hiša je padla na kneze in na vse ljudstvo, ki je bilo v njej. Tako je bilo mrtvih, ki jih je usmrtil ob svoji smrti več kakor tistih, ki jih je usmrtil v svojem življenju. 31 Potem so njegovi bratje in vsa hiša njegovega oceta prišli dol in ga vzeli in ga prinesli gor in ga pokopali med Coro in Eštaolom, na grobišču njegovega oceta Manóaha. In Izraelu je sodil dvajset let.

17 Tam je bil mož iz gore Efrájim, katerega ime je bilo Miha. 2 Ta je rekel svoji materi: „Tisoč sto šeklov srebra, ki so bili vzeti od tebe, glede katerih si preklinjala in glede katerih si govorila tudi v moja ušesa, glej, srebro je z menoj; jaz sem ga vzel.“ Njegova mati je rekla: „Blagoslovljen bodи Gospoda, moj sin.“ 3 Ko je svoji materi povrnil tisoč sto šeklov srebra, je njegova mati rekla: „Srebro sem v celoti posvetila Gospodu, od moje roke za svojega sina, da se naredi rezana podoba in ulta podoba: sedaj ti ga bom torej povrnila.“ 4 Vendar je denar vrnil svoji materi; in njegova mati je vzela dvesto šeklov srebra in jih dala livarju, ki je iz njih naredil rezano podobo in ulto podobo: in bili sta v Mihovi hiši. 5 Mož Miha je imel hišo bogov in naredil efód in družinskega malika in posvetil enega izmed svojih sinov, ki je postal njegov duhovnik. 6 V tistih dneh ni bilo kralja in Izraelu, temveč je vsak človek počel to, kar je bilo pravilno v njegovih lastnih očeh. 7 Tam je bil mladenič iz Judovega Betlehema, iz Judeve družine, ki je bil levit in se je mudil tam. 8 Človek je odrnil iz mesta, iz Judovega Betlehema, da začasno prebiva, kjer bi lahko našel prostor: in ko je potoval, je prišel do gore Efrájim, k Mihovi hiši. 9 Miha mu je rekel: „Od kod prihajaš?“ Odgovoril mu je: „Jaz sem levit iz Judovega Betlehema in grem, da začasno prebivam tam, kjer bom lahko našel prostor.“ 10 Miha mu je rekel: „Prebivaj z menoj in bodi mi oče in duhovnik, jaz pa ti bom ob letu dajal deset šeklov srebra in opremo oblačila in svoj živež.“ Tako je levit vstopil. 11 Levit je bil zadovoljen, da prebiva z možem; in mladenič mu je bil kakor eden izmed njegovih sinov. 12 Miha je posvetil levita; in mladenič je postal njegov duhovnik in bil je v Mihovi hiši. 13 Potem je Miha rekel: „Sedaj vem, da mi bo Gospod storil dobro, glede na to, da imam levita za svojega duhovnika.“

18 V tistih dneh ni bilo kralja in Izraelu: in v tistih dneh si je rod Danovcev iskal dedičino, da v njej prebiva; kajti do tistega dne jim vsa njihova dedičina ni pripadala med Izraelovimi rodbovi. 2 In Danovi otroci so izmed svojih družin poslali pet moških iz svojih pokrajin, junaške može iz Core in iz Eštaola, da hodijo vdolž dežele in da jo preiščejo; in rekli so jim: „Pojdite, preiščite deželo: kateri so se, ko so prišli do gore Efrájim, k Mihovi hiši, tam nastanili. 3 Ko so bili pri Mihovi hiši, so prepoznali glas mladeniča, levita: in obrnili so se tja in mu rekli: „Kdo te je privedel sēm? Kaj delaš na tem kraju? In kaj imaš tukaj?“ 4 Odgovoril jim je: „Tako in tako je Miha postopal z menoj in me najel in sem njegov duhovnik.“ 5 Rekli so mu: „Prosimo te, vprašaj za nasvet od Boga, da bomo lahko vedeli katera izmed naših poti, po kateri gremo, bo uspešna.“ 6 Duhovnik jim je rekel: „Pojdite v miru: vaša pot, po kateri greste, je pred Gospodom.“ 7 Potem je pet mož odpotovalo in prišlo k Láješu in video ljudstvo, ki je bilo tam, kako

so brezskrbno prebivali po navadi Sidóncev, tih v varno; in tam v deželi ni bilo naseljencev, da bi jih lahko v kakršnikoli stvari osramotili; in bili so daleč od Sidóncev in z nikomer niso imeli nič opraviti. **8** Prišli so k svojim bratom do Core in Eštaóla: in njihovi bratje so jim rekli: „Kaj pravite?“ **9** Odgovorili so: „Vstanite, da bomo lahko šli gor zoper njih: kajti videli smo deželo in glejte, ta je zelo dobra: in vi ste mirni? Ne bodite leni, da bi šli in vstopili, da vzamete deželo v last.“ **10** Ko greste, boste prišli k varnemu ljudstvu in k veliki deželi: kajti Bog jo je dal in vaše roke; prostor kjer ni pomanjkanja česarkoli, kar je na zemlji. **11** Od tod je odšla družina Danovcev na svojo pot, iz Core in iz Eštaóla, šeststo mož, opasanih z vojnimi orožjem. **12** Odšli so gor in se utaborili v Kirját Jearímu v Judu: zato so ta kraj imenovali Mahané Dan do današnjega dne: glej ta je poleg Kirját Jearíma. **13** In od tam so prešli h gori Efrájim in prišli do Mihove hiše. **14** Potem je pet mož, ki so odšli, da hodijo vzdolž dežele Láješ, odgovorilo in reklo svojim bratom: „Ali veste, da so v teh hišah efód, družinski malik, rezana podoba in ulita podoba? Sedaj torej preudarite kaj vam je storiti.“ **15** Obrnili so se tja in prišli do hiše mladeniča, levita, celo k Mihovi hiši in ga pozdravili. **16** In šeststo mož, opasanih s svojimi vojnimi orožji, ki so bili izmed Danovih otrok, je stal pri vhodu velikih vrat. **17** Pet mož, ki so šli, da prehodijo deželo, je odšlo gor in vstopili so tja in vzeli rezano podobo, efód, družinskega malika in ulito podobo: in duhovnik je stal v vhodu velikih vrat s šeststotimi možmi, ki si bili opasani z vojnimi orožjem. **18** Ti so odšli v Mihovo hišo in prinesli izrezljano podobo, efód, družinskega malika in ulito podobo. Potem jim je duhovnik rekel: „Kaj počnete?“ **19** Rekli so mu: „Molči, svojo roko položi na svoja usta in pojdi z nami in bodi nam oče in duhovnik: ali je zate bolje biti duhovnik hiši enega človeka ali da postaneš duhovnik rodu in družini v Izraelu?“ **20** Duhovnikovo srce je bilo veselo in vzel je efód, družinskega malika, rezano podobo in odšel v sredo ljudstva. **21** Tako so se obrnili in odšli in predse postavili malčke, živino in vozove. **22** In ko so bili dobro pot od Mihove hiše, so se ljudje, ki so bili v hišah blizu Mihove hiše, zbrali skupaj in dohiteli Danove otroke. **23** Klical so k Danovim otrokom. Ti so obrnili svoje obraze ter Mihu rekli: „Kaj te pesti, da prihajaš s takšnim spremstvom?“ **24** Odgovoril je: „Odvzeli ste moje bogove, ki sem jih naredil in duhovnika in odšli proč: in kaj še imam? Kaj je to, da mi pravite: „Kaj te pesti?“ **25** Danovi otroci so mu rekli: „Tvojega glasu naj ne bo slišati med nami, da ne bi jezni pajdaš stekli nadite in bi izgubil svoje življenje, z življenji svoje družine.“ **26** Danovi otroci so odšli svojo pot: in ko je Mih videl, da so bili premočni ranj, se je obrnil in se vrnil nazaj k svoji hiši. **27** Vzeli so stvari, ki jih je naredil Miha in duhovnika, ki ga je imel in prišli k Láješu, k ljudstvu, ki je bilo tih in varno: in udarili so jih z ostrino meča in mesto začgali z ognjem. **28** Tam ni bilo nobenega ovosvoditelja, ker je bil daleč od Sidóna in niso imeli opravka s kakršnikoli človekom; in to je bilo v dolini, ki leži pri Bet Rehóbou. In zgradili so mesto ter prebivali v njem. **29** Ime mesta so imenovali Dan, po imenu njihovega očeta Dana, ki je bil rojen Izraelu: vendar je bilo ime mesta najprej Láješ. **30** Danovi otroci so postavili rezano podobo: in Jonatan, Géršomov sin, sin Manáseja, on in njegovi sinovi so bili duhovniki Danovemu rodu do dneva ujetništva dežele. **31** Postavili so si Mihovo rezano podobo, ki jo je naredil ves ta čas, ko je bila Božja hiša v Šilu.

19 Pripetilo se je v tistih dneh, ko ni bilo kralja v Izraelu, da je bil tam nek levit, [ki je] začasno prebival na pobočju gore Efrájim, ki si je vzel priležnico iz Judovega Betlehema. **2** Njegova priležnica je zoper njega igrala vlačugo in odšla proč od njega, v hišo svojega očeta v Judovem Betlehemu in bila tam cele štiri meseca. **3** Njen soprog je vstal in odšel za njo, da ji prijateljsko govoril in da jo ponovno privede. S seboj je imel svojega služabnika

in par oslov: in privedla ga je v hišo svojega očeta: in ko ga je oče od gospodične zagledal, se je razveselil, da ga je srečal. **4** Njegov tast, oče od gospodične, ga je zadržal: in z njimi je ostal tri dni: tako so jedli in pili ter tam prenočevali. **5** Pripetilo se je na četrti dan, ko so zgodaj zjutraj vstali, da se je dvignil, da odide: in oče od gospodične je svojemu zetu rekel: „Potolaži svoje srce z grizljajem kruha in potem pojdi svojo pot.“ **6** Oba skupaj sta se usedla in jedla in pila: kajti oče od gospodične je mož rekel: „Privoli, prosim te in ostani vso noč in naj bo tvoje srce veselo.“ **7** Ko je mož vstal, da odide, mu je njegov tast prigovarjal: zato je tam ponovno prenočil. **8** Vstal je zgodaj zjutraj, peti dan, da odide in oče od gospodične je rekel: „Potolaži svoje srce, prosim te.“ Ostala sta do popoldneva in oba sta jedla. **9** Ko je mož vstal, da odide, on, njegova priležnica in njegov služabnik, mu je njegov tast, oče od gospodične, rekel: „Glej, sedaj se dan približuje večeru. Prosim te, ostani vso noč: glej, dan gre h koncu, prenočuj tujaj, da bo tvoje srce lahko veselo; in jutri zjutraj se spravi na svojo pot, da boš lahko šel domov.“ **10** Toda mož to noč ni hotel ostati, temveč je vstal, odšel in prišel nasproti Jebúsa, ki je Jeruzalem; in tam sta bila z njim dva osedlana osla in tudi njegova priležnica je bila z njim. **11** In ko so bili pri Jebúsu, je bil dan že davno porabljen; in služabnik je rekel svojemu gospodarju: „Pridi, prosim te in obrniva se v to mesto Jebusejcev in prenočiva v njem.“ **12** Njegov gospodar pa mu je rekel: „Ne bomo zavili vstran, sém v to mesto tujca, ki ni izmed Izraelovih otrok; prešli bomo do Gíbee.“ **13** Svojemu služabniku je rekel: „Pridi in približajmo se enemu izmed teh mest, da vso noč prenočimo v Gíbei ali v Rami.“ **14** Šli so naprej svojo pot; in sonce je zašlo nad njimi, ko so bili pri Gíbei, ki pripada BenjamINU. **15** Obrnili so se tja, da gredo in prenočijo v Gíbei: in ko so vstopili, se je usedel na mestno ulico: kajti tam ni bilo nobenega človeka, ki bi jih vzel v svojo hišo, da prenočijo. **16** Glej, zvečer je prišel starec od svojega dela zunaj na polju, ki je bil prav tako iz gore Efrájim; in začasno je prebival v Gíbei: toda možje kraja so bili Benjaminovci. **17** Ko je dvignil svoje oči, je na mestni ulici zagledal popotnika: in starec je rekel: „Kam greš? In od kod prihajaš?“ **18** Ta mu je odgovoril: „Mi smo prešli iz Judovega Betlehema proti pobočju gore Efrájim; od tam sem: in odšel sem k Judovemu Betlehemu, toda sedaj grem h Gospodovi hiši: in tujaj ni nobenega moža, ki bi me sprejel v hišo.“ **19** Vendar je tujaj tako slama in krma za naša osla; in tujaj je kruh in vino zame in za mojo pomočnico in za mojega mladeniča, ki je s tvojima služabnikoma: tujaj ni potrebe po nobeni stvari.“ **20** Starec je rekel: „Mir bodi s teboj; kakorkoli, pusti vse svoje potrebe počivati na meni; samo ne prenočuj na ulici.“ **21** Tako ga je odvedel v svojo hišo in dal krmko k oslon: in umili so svoja stopala, jedli in pili. **22** Torej ko so razveseljevali svoja srca, glej, so možje iz mesta, neki Beliálovi sinovi, naokoli okrožili hišo in udarjali na vrata ter hišemu gospodarju spregovorili, rekoč: „Privedi moškega, ki je prišel v tvojo hišo, da ga lahko spoznamo.“ **23** Mož, hišni gospodar, je odšel ven k njim ter jim rekel: „Ne, moji bratje, ne, prosim vas, ne storite tako zlobno; glede na to, da je ta mož prišel v mojo hišo, ne storite te neumnosti.“ **24** Glejte, tujaj je moja hčerkka, devica in njegova priležnica; niju bom torej privedel ven in ju ponizjajte ter z njima storite kar se vam zdi dobro: toda temu možu ne storite tako ogabne stvari.“ **25** Toda možje mu niso hoteli prisluhniti: tako je mož vzel svojo priležnico in jo privedel k njim: in spoznali so jo in jo zlorabljali vso noč do jutra: in ko se je dan pričel svitati, so jo pustili oditi. **26** Potem je ob jutranjem svitanju prišla ženska in padla dol pri vratih moževe hiše, kjer je bil njen gospodar, dokler ni bilo svetlo. **27** Njen gospodar je zjutraj vstal in odpril vrata hiše in odšel ven, da gre svojo pot: in glej, ženska, njegova priležnica, je bila zvrnjena dol pri hišnih

vratih in njene roke so bile na pragu. **28** Rekel ji je: „Vstani in pojdimo.“ Toda ni se odzvala. Potem jo je mož vzel gor na osla in mož se je dvignil ter se spravil k svojemu kraju. **29** Ko je prišel v svojo hišo, je vzel nož in ga položil na svojo priležnico in jo razdelil na dvanajst kosov, skupaj z njenimi kostmi in jo poslal po vseh Izraelovih pokrajinh. **30** In to je bilo tako, da so vsi, ki so to videli, rekli: „Takšnega dejanja ni bilo storjenega niti videnega od dneva, ko so Izraelovi otroci prišli gor iz egiptovske dežele, do današnjega dne: preudarite o tem, sprejmite nasvet in govorite svojim umom.“

20 Potem so vsi Izraelovi otroci odšli ven in skupnost je bila zbrana skupaj kakor en mož, od Dana, celo do Beeršebe, z gileádske deželo, h Gospodu v Micpi. **2** Vodje izmed vsega ljudstva, celo izmed Izraelovih rodov, so se predstavili v zboru Gospodovega ljudstva, širisto tisoč pešcev, ki so izvleklki meč. **3** (Torej Benjaminovi otroci so slišali, da so Izraelovi otroci odšli gor do Micpe.) Potem so Izraelovi otroci rekli: „Povej nam, kako je bila ta zlobnost?“ **4** Levit, soprog ženske, ki je bila umorjena, je odgovoril in rekel: „Prišel sem v Gíbee, ki pripada Benjaminu, jaz in moja priležnica, da prenočiva. **5** Može iz Gíbee pa so vstali zoper mene in ponori obdali hišo naokoli mene in me mislili umoriti: in mojo priležnico so posiliili, da je mrtva. **6** Vzel sem svojo priležnico in jo razsekal na kose in jo razposlal po vsej deželi Izraelove dediščine: kajti v Izraelu so zagrešili nespodobnost in neumnost. **7** Glejte, vi vsi ste Izraelovi otroci; dajte tukaj svojo besedo in nasvet.“ **8** Vse ljudstvo je vstalo kakor en mož, rekoč: „Noben izmed nas ne bo šel k svojemu šotoru niti se nobeden izmed nas ne bo obrnil v svojo hišo. **9** Toda sedaj bo to stvar, ki jo bomo storili Gíbei; šli bomo gor po žrebu zoper njo; **10** in vzeli bomo po vseh Izraelovih rodovih deset mož izmed sto in sto izmed tisoč in tisoč izmed deset tisoč, da prinesejo živež za ljudstvo, da bodo lahko delali, ko prideo v Benjaminovo Gíbee, glede na vso neumnost, ki so jo oni storili v Izraelu.“ **11** Tako so bili vsi Izraelovi možje zbrani zoper mesto, povezani skupaj kakor en mož. **12** Izraelovi rodovi so poslali može skozi ves Benjaminov rod, rekoč: „Kakšna zlobnost je ta, ki je bila storjena med vami? **13** Zdaj nam torej izročite može, Beliálove otroke, ki so v Gíbei, da jih lahko usmrtime in iz Izraela odstranimo zlo.“ Toda Benjaminovi otroci niso hoteli prisluhniti glasu njihovih bratov, Izraelovih otrok: **14** temveč so se Benjaminovi otroci zbrali skupaj iz vseh mest v Gíbee, da gredo ven, da se bojujejo zoper Izraelove otroke. **15** Benjaminovi otroci so bili ob tistem času prešteti iz mest, šestindvajset tisoč mož, ki so izvleklki meč, poleg prebivalcev Gíbee, katerih je bilo prešteti sedemsto izbranih mož. **16** Med vsem tem ljudstvom je bilo tam sedemsto izbranih mož, ki so bili levični; vsak je lahko metal kamne za las natančno in ni zgrešil. **17** In mož iz Izraela, poleg Benjamina, je bilo prešteti širisto tisoč mož, ki so izvleklki meč: vsi ti so bili bojevniki. **18** Izraelovi otroci so vstali in odšli gor h Gospodovi hiši in vprašali za nasvet od Boga ter rekli: „Kdo izmed nas bo prvi šel gor v bitko zoper Benjaminove otroke?“ Gospod je rekel: „Juda bo šel prvi gor.“ **19** Izraelovi otroci so zjutraj vstali in se utaborili zoper Gíbee. **20** Izraelovi možje so odšli ven, da se bojujejo zoper Benjaminina: in Izraelovi možje so se razvrstili, da se bojujejo zoper te v Gíbei. **21** Benjaminovi otroci so prišli ven iz Gíbee in izmed Izraelcev ta dan do tal uničili dvaindvajset tisoč mož. **22** Ljudstvo Izraelovih mož se je ohrabrilno in svojo bitko ponovno razvrstilo na kraju, kjer so se razvrstili prvi dan. **23** (Izraelovi otroci so odšli gor in do večera jokali pred Gospodom in prosili Gospoda za nasvet, rekoč: „Ali naj grem ponovno gor v bitko zoper moje brate, Benjaminove otroke?“ Gospod je rekel: „Pojdite gor zoper njih.“) **24** In Izraelovi otroci so se drugi dan približali zoper Benjamininove otroke. **25** Benjamin je drugi dan odšel naprej, ven iz Gíbee zoper njih in izmed Izraelovih otrok do tal uničil osemnajst tisoč mož; vsi

ti so izdrli meč. **26** Potem so vsi Izraelovi otroci in vse ljudstvo odšli gor in prišli k Božji hiši in jokali in tam sedeli pred Gospodom in se ta dan postili do večera in pred Gospodom darovali žgalne daritve in mirovne daritve. **27** Izraelovi otroci so poizvedeli od Gospoda, (kajti nosilka Božje zaveze je bila tam v tistih dneh **28** in Pinhás, sin Eleazarja, sin Arona, je v tistih dneh stal pred njo,) rekoč: „Ali naj grem ponovno ven in bitko zoper svojega brata, Benjaminove otroke ali naj odneham?“ Gospod je rekel: „Pojdi gor; kajti jutri ti jih bom izročil v tvojo roko.“ **29** Izrael je okoli Gíbee postavil prežalce v zasedi. **30** Izraelovi otroci so na tretji dan odšli gor zoper Benjaminove otroke in se kakor poprej razvrstili zoper Gíbee. **31** Benjaminovi otroci so odšli ven zoper ljudstvo in bili so odvlečeni od mesta; in pričeli udarjati izmed ljudstva in ubili trideset mož iz Izraela, kakor poprej na glavnih cestah, od katerih gre ena gor k Božji hiši, druga pa h Gíbei na polje. **32** Benjaminovi otroci so rekli: „Udarjeni so pred nami kakor poprej.“ Toda Izraelovi otroci so rekli: „Bezimo in jih od mesta potegnimo h glavnim cestam.“ **33** Vsi Izraelovi možje so se dvignili iz svojega kraja in se razvrstili pri Bál Tamari: in Izraelovi prežalci v zasedi so prišli naprej iz svojih krajev, celo iz travnikov Gíbee. **34** Tam je prišlo zoper Gíbeo deset tisoč izbranih mož iz vsega Izraela in bitka je bila huda: toda niso vedeli, da je bilo zlo bližu njih. **35** Gospod je udaril Benjaminina pred Izraelom: in Izraelovi otroci so izmed Benjaminovcev ta dan uničili petindvajset tisoč in sto mož: vsi ti so izdrli meč. **36** Tako so Benjaminovi otroci videli, da so bili udarjeni: kajti možje iz Izraela so dalj prostor Benjaminovcem, ker so zaupali v prežalce v zasedi, ki so jih postavili poleg Gíbee. **37** Prežalci v zasedi so pohitili in navalili nad Gíbeo; in prežalci v zasedi so šli vzdolž in vse mesto udarili z ostrino meča. **38** Torej tam je bilo določeno znamenje med Izraelovimi možmi in prežalci v zasedi, da naj bi naredili velik plamen z dimom, ki se vzdiguje iz mesta. **39** Ko so se Izraelovi možje obrnili v bitko, je Benjamin pričel udarjati in izmed izraelovih mož ubil okoli trideset oseb: kajti rekli so: „Zagotovo so udarjeni pred nami, kakor v prvi bitki.“ **40** Toda ko se je plamen s stebrom dima pričel dvigovati iz mesta, so Benjaminovci pogledali za seboj in glej, plamen mesta se je vzdignil k nebu. **41** Ko so se Izraelovi možje ponovno obrnili, so bili možje Benjaminina ospuščeni: kajti videli so, da je nadnje prišlo zlo. **42** Zato so svoje hrble obrnili pred Izraelovimi možmi na pot divjine: toda bitka jih je dohitela; in tiste, ki so prišli iz mest, so uničili v njihovi sredi. **43** Tako so naokoli obkolili Benjaminovce in jih pregnali in jih z lahkoto pomendrali nasproti Gíbei, proti sončnemu vzhodu. **44** Tam je iz Benjaminina padlo osemnajst tisoč mož; vsi ti so bili junaški možje. **45** Obrnili so se in pobegnili proti divjini, k Rimónovi skali: in od njih so zbrali po glavnih cestah pet tisoč mož; in trdo so jih zasledovati do Gídóma in usmrtili dva tisoč izmed njih. **46** Tako, da je bilo vseh, ki so ta dan padli iz Benjamina, petindvajset tisoč mož, ki so izdrli meč; vsi ti so bili junaški možje. **47** Toda šeststo mož se je obrnilo in pobegnilo v divjino, k Rimónovi skali in v Rimónovi skali so ostali štiri mesece. **48** Izraelovi možje so se ponovno obrnili nad Benjaminove otroke in jih udarili z ostrino meča, kakor tudi može iz vsakega mesta, kakor žival in vse, kar je prišlo k roki: prav tako so požgali vsa mesta, h katerim so prišli.

21 Torej možje iz Izraela so v Micpi prisegli, rekoč: „Nihče izmed nas svoje hcere ne bo dal Benjaminu za ženo.“ **2** Ljudstvo je prišlo k Božji hiši in tam so ostali do večera pred Bogom in povzdignili svoje glasove in bridko jokali; **3** in rekli: „Oh Gospod, Izraelov Bog, zakaj se je to zgodilo v Izraelu, da danes manjka en rod v Izraelu.“ **4** Pripetilo se je zjutraj, da je ljudstvo zgodaj vstalo in tam zgradilo oltar in darovalo žgalne daritve in mirovne daritve. **5** Izraelovi otroci so rekli: „Kdo je tam med vsemi Izraelovimi rodovi, ki ni prišel gor s skupnostjo h Gospodu?“ Kajti

sklenili so veliko prisoj glede tistega, ki ne pride gor h Gospodu v Micpo, rekoč: „Ta bo zagotovo usmrčen.“ **6** Izraelovim otrokom je bilo žal zaradi Benjamina, njihovega brata in rekli so: „Ta dan je iz Izraela iztrebljen en rod. **7** Kako bomo storili zaradi žena za tiste, ki so ostali, glede na to, da smo pri Gospodu prisegli, da jim ne bomo dali izmed naših hčera za žene?“ **8** Rekli so: „Kateri izmed Izraelovih rodov, je, ki ni prišel v Micpo h Gospodu?“ Glej, iz Jabéš Gileáda ni nihče prišel v tabor k zboru. **9** Kajti ljudstvo je bilo prešteto in glej, tam ni bilo nobenega prebivalca iz Jabéš Gileáda. **10** Skupnost je tja poslala dvanaest tisoč mož izmed najhrabrejših in jim zapovedala, rekoč: „Pojdite in udarite prebivalce Jabéš Gileáda z ostrino meča, z ženskami in otroci. **11** To je stvar, ki jo boste storili: ,Popolnoma boste uničili vsakega moškega in vsako žensko, ki je ležala z moškim.“ **12** Med prebivalci Jabéš Gileáda so našli štiristo mladih devic, ki nobenega moškega niso spoznale z ležanjem s katerimkoli moškim: in privedli so jih v tabor do Šila, ki je v kánaanski deželi. **13** Celotna skupnost je poslala nekatere, da govorijo Benjaminovim otrokom, ki so bili v Rimónovi skali in da miroljubno kličejo k njim. **14** Ob tistem času je ponovno prišel Benjamin; in izročili so jim žene, ki so jih rešili izmed žensk Jabéš Gileáda: in vendar jim to ni zadoščalo. **15** Ljudstvo se je pokesalo zaradi Benjamina, zato ker je Gospod naredil vrzel v Izraelovem rodu. **16** Potem so starešine skupnosti rekli: „Kako bomo storili glede žena za tiste, ki ostanejo, glede na to, da so ženske uničene iz Benjamina?“ **17** Rekli so: „Tam mora biti dediščina za tiste, ki pobegnejo iz Benjamina, da iz Izraela ne bo uničen rod.“ **18** Vendar jim ne moremo dati žene izmed naših hčera: kajti Izraelovi otroci so prisegli, rekoč: „Preklet bodi kdor daje ženo BenjamINU.“ **19** Potem so rekli: „Glej, tam je letno Gospodovo praznovanje v Šilu, na kraju, ki je na severni strani Betela, na vzhodni strani glavne ceste, ki gre gor od Betela do Sihema in na vzhodni strani Lebóne.“ **20** Zato so Benjaminovim otrokom zapovedali, rekoč: „Pojdite in prezite v zasedi v vinogradih; **21** in glejte, in opazujte, če hčere iz Šila pridejo ven, da plešejo v plesih, potem pridite iz vinogradov in zgrabite vsak mož svojo ženo izmed hčera v Šilu in pojdite v Benjaminovo deželo.“ **22** In zgodilo se bo, da ko pridejo k nam njihovi očetje ali njihovi bratje, da se pritožujejo, jim bomo rekli: „Bodite jim naklonjeni zaradi nas: ker v vojni nismo prihranili vsakemu možu svoje žene: kajti ob tistem času jim jih vi niste dali, tako ste sedaj krivi.“ **23** Benjaminovi otroci so tako storili in si vzeli žene, glede na njihovo število izmed tistih, ki so plesale: in odšli ter se vrnili v svojo dediščino in popravili mesta in prebivali v njih. **24** Ob tem času so Izraelovi otroci odšli od tam, vsak mož k svojemu rodu in k svoji družini in odšli so od tam, vsak mož k svoji dediščini. **25** V tistih dneh ni bilo kralja v Izraelu: vsak mož je počel to, kar je bilo pravilno v njegovih lastnih očeh.

Ruta

1 Prijetilo se je torej v dneh, ko so vladali sodniki, da je bila v deželi lakota. In nek mož iz Judovega Betlehemu je odšel, da začasno prebiva v moábski deželi, on in njegova žena in njegova dva sinova. **2** In ime moža je bilo Eliméleh, ime njegove žene pa Naomí in ime njegovih dveh sinov Mahlón in Klijón, Efráteci iz Judovega Betlehemu. In prišli so v moábsko deželo in tam ostali. **3** In Eliméleh, Naomín soprog, je umrl; in bila je zapuščena in njena dva sinova. **4** In vzela sta si ženi izmed moábskih žensk; ime ene je bilo Orpa, ime druge pa je bilo Ruta: in tam so prebivali okoli deset let. **5** In tudi Mahlón in Klijón, oba izmed njiju, sta umrli; in ženska je bila zapuščena od svojih dveh sinov in od svojega soproga. **6** Potem je vstala s svojima taščama, da bi se lahko vrnila iz moábske dežele: kajti v moábski deželi je slišala, kako je Gospod obiskal svoje ljudstvo, ko jim je dajal kruh. **7** Zato je odšla iz kraja, kjer je bila in njeni dve snahi z njo; in odše so na pot, da se vrnejo v Judovo deželo. **8** In Naomí je rekla svojima dvema snahama: „Pojdita, vrnila se vsaka k hiši svoje matere: Gospod prijazno postopa z vama, kakor sta vidve postopali z mrtvima in z menoj.“ **9** Gospod vama zagotovi, da bosta lahko našli počitek, vsaka izmed vaju, v hiši svojega soproga. „Potem ju je poljubila; oni pa sta povzdignili svoj glas in zajokali. **10** In rekli sta ji: „Zagotovo se bova s teboj vrnili k svojemu ljudstvu.“ **11** In Naomí je rekla: „Obrnita se, moji hčeri: zakaj hočeta iti z menoj? Ali je v moji maternici vendar še kaj sinov, da bi bili vajini soprogi? **12** Ponovno se obrnita, moji hčeri, pojdita svojo pot; kajti prestara sem, da bi imela soproga. Če bi rekla, imam upanje, če bi tudi nočoj imela soproga in bi mu tudi rodila sinove; **13** bi se zadrževali ranju dokler ne bi odrasla? Bi ostali ranju, da ne bi imeli soprogov? Ne, moji hčeri; kajti to me zelo žalosti zaradi vaju, da je Gospodova roka odšla zoper mene.“ **14** In povzdignili sta njun glas in ponovno zajokali: in Orpa je poljubila svojo taščo, toda Ruta se je trdno pridružila k njej. **15** In rekla je: „Tvoja svakinja je odšla nazaj k svojemu ljudstvu in k svojim bogovom: vrni se za svojo svakinjo.“ **16** Ruta pa je rekla: „Ne zahtevaj, da te zapustim ali, da se vrnem od sledenja za teboj: kajti kamor greš ti, bom šla jaz; in kjer ti prenočuješ, bom prenočevala jaz: twoje ljudstvo bo moje ljudstvo in tvoj Bog [bo] moj Bog. **17** Kjer ti umreš, bom umrla jaz in tam bom pokopana: Gospod naj mi tako stori in še več, če bi karkoli razen smrti, ločilo tebe in mene.“ **18** Ko je videla, da je bila neomajnega mišljena, da gre z njo, potem je opustila, da ji prigovarja. **19** Tako sta obe odšli, dokler nista prišli v Betlehem. In prijetilo se je, ko sta prišli v Betlehem, da je bilo vse mesto vznemirjeno glede nijiju, in rekli so: „Ali ni to Naomí?“ **20** In odgovorila jin je: „Ne imenujte me Naomí, imenujte me Mara: kajti Vsemogočni je zelo gremko postopal z menoj. **21** Odšla sem polna, Gospod pa me je ponovno privedel domov prazno: zakaj me torej imenujete Naomí, glede na to, da je Gospod pričeval zoper mene in me je Vsemogočni prizadel?“ **22** Tako se je Naomí vrnila in Moábska Ruta, njena snaha, z njo, ki sta se vrnili iz moábske dežele: in prišli v Betlehem ob začetku ječmenove žetve.

2 In Naomí je imela sorodnika svojega soproga, mogočnega človeka premoženja, iz Eliméleho družine; in njegovo ime je bilo Boaz. **2** In Moábska Ruta je rekla Naomí: „Naj grem torej na polje in paberujem žitno klasje za tistim, v katerih očeh bom našla milost.“ In ona ji je rekla: „Pojd, moja hči.“ **3** In odšla je in prišla ter za žanjci paberovala na polju: in njena sreča se ji je posvetila na delu polja, ki je pripadal Boazu, ki je bil Elimélehov sorodnik. **4** In glej, Boaz je prišel iz Betlehemu in rekel žanjem: „Gospod naj bo z vami.“ In odgovorili so mu: „Gospod te blagoslovi.“ **5** Potem je

Boaz rekel svojemu služabniku, ki je bil postavljen nad žanjce: „Čigava gospodična je to?“ **6** In služabnik, ki je bil postavljen nad žanjce, je odgovoril ter rekel: „To je moábska gospodična, ki je prišla z Naomí nazaj iz moábske dežele: **7** in rekla: „Prosim vas, naj med snopi paberujem za žanjci, tako je prišla in nadaljevala celo od jutra do sedaj, da se je le malo mudila v hiši.“ **8** Potem je Boaz rekel Ruti: „Ali ne slišiš, moja hči? Ne pojdi paberovat na drugo polje, niti ne pojdi od tukaj, temveč ostani tukaj bližu mojih dekev: **9** naj bodo tvoje oči na polju, ki ga žanjejo in pojdi za njimi: mar nisem mladeniče zadolžil, da se te ne bodo dotaknili? In ko si ženja pojdi k posodom in pij od tega, kar so mladeniči zajeli.“ **10** Potem je padla na svoj obraz in se priklonila do tal in mu rekla: „Zakaj sem našla milost v tvojih očeh, da si se zmenil zame, glede na to, da sem tujka.“ **11** In Boaz je odgovoril ter ji rekel: „V polnosti mi je bilo prikazano vse, kar si storila svoji tašči odkar je tvoj soprog umrl: in kako si zapustila svojega očeta in svojo mater in svojo rojstno deželo in si prišla k ljudstvu, ki ga poprej nisi poznala. **12** Gospod naj ti povrne twoje delo in polna nagrada naj ti bo dana od Gospoda, Izraelovega Boga, pod čigar krila si prišla da zaupaš.“ **13** Potem je rekla: „Naj najdem naklonjenost v tvojem pogledu, moj gospod; ker si me potolažil in ker si prijazno govoril s svojo pomočnico, čeprav nisem niti kakor ena izmed tvojih pomočnic.“ **14** In Boaz ji je rekel: „Ob času kosila pridi sèm in jej od kuha in pomakaj svoj košček v kis.“ In usedla se je poleg žanjecv: in on j je podal opragozeno zrnje in jedla je in bila nasičena in še je ostalo. **15** In ko se je dvignila, da paberkuje, je Boaz svojim mladeničem zapovedal, rekoč: „Naj paberkuje celo med snopi in ne grajajte je: **16** in naj prav tako namenoma ranjo pade nekaj prgišč in pustite jih, da jih bo lahko pobrala in ne ošteje je.“ **17** Tako je na polju paberovala celo do večera in otepla je to, kar je nabrala: in tega je bilo približno škaf ječmena. **18** In to je vzdignila in odšla v mesto: in njena tašča je videla kaj je nabrala: in prinesla je in ji dala to, kar je shranila, potem ko je bila nasičena. **19** In njena tašča ji je rekla: „Kje si danes paberkovala? In kje si delala? Blagoslovjen naj bo tisti, ki se je zmenil zate.“ In pokazala je svoji tašči s kom je delala ter rekla: „Ime človeka, s katerim sem danes delala, je Boaz.“ **20** In Naomí je rekla svoji snahi: „Blagoslovjen naj bo od Gospoda on, ki ni opustil svoje prijaznosti do živih in do mrtvih.“ In Naomí ji je rekla: „Mož nama je bližnji sorodnik, eden izmed najnih najožjih sorodnikov.“ **21** In Moábska Ruta je rekla: „Rekel mi je tudi: Trdno se boš držala mojih mladeničev, dokler ne zaključijo vse moje žetve.“ **22** In Naomí je rekla svoji snahi Ruti: „Dobro je, moja hčerka, da greš ven z njegovimi deklami, da te ne srečajo na nobenem drugem polju.“ **23** Tako se je trdno držala Boazovih dekev, da paberkuje do konca ječmenove žetve in pšenične žetve; in prebivala je s svojo taščo.

3 Potem ji je Naomí, njena tašča, rekla: „Moja hčerka, ali ne bom iskala počitka zate, da bo lahko dobro s teboj?“ **2** In sedaj ali ni Boaz iz našega sorodstva, s čigar deklami si bila? Glej on nočoj veja ječmen na mlatiču. **3** Umij se torej in se mazili in nase nadeni svoje oblačilo in pojdi dol do mlatiča; toda ne daj se spoznati možu, dokler se ne bo najedel in napil. **4** In zgodilo se bo, da ko se uleže, da si boš zapomnil prostor, kjer bo legel in vstopila boš in odkrila njegova stopala in se ulegla; in on ti bo povedal kaj boš storila.“ **5** In ona ji je rekla: „Vse, kar mi govorиш, bom storila.“ **6** In odšla je dol k mlatiču in storila glede na vse, kar ji je njena tašča zaukazala. **7** In ko je Boaz jedel in pil in je bilo njegovo srce veselo, je odšel, da se uleže pri koncu kupa žita: in ona je potiho prišla in odkrila njegova stopala in se ulegla. **8** In prijetilo se je ob polnoči, da je bil mož prestrašen in se obrnil: in glej, ženska leži pri njegovih stopalih. **9** In rekel je: „Kdo si ti?“ In odgovorila je: „Jaz sem Ruta, twoja pomočnica: razširi torej krajec

svoje obleke nad svojo pomočnico; kajti ti si bližnji sorodnik.“ **10** In rekel je: „Blagoslovljena bodi od Gospoda, moja hči: kajti izkazala si več prijavnosti v zadnjem koncu kakor spočetka v tem, da ne slediš za mladeniči, bodisi revnimi ali bogatimi. **11** In sedaj, moja hči, ne boj se: storil ti bom vse, kar zahtevaš: kajti vse mesto mojega ljudstva ve, da si vrla ženska. **12** In sedaj je to resnica, da sem tvoj bližnji sorodnik: vendar obstaja sorodnik, ki je bliži kakor jaz. **13** Ostani to noč in zjutraj bo, da će ti bo on izpolnil delež sorodnika, dobro; naj on stori sorodniški delež: toda če ti on ne bo storil sorodniškega deleža, potem ti bom jaz storil sorodniški delež, kakor živi Gospod: lezi do jutra.“ **14** In pri njegovih stopalih je ležala do jutra; in vstala je preden je kdo lahko prepozna drugega. In rekel je: „Naj se ne izve, da je na mlatišče prišla ženska.“ **15** Prav tako je rekel: „Prinesi zagrinjalo, ki ga imaš na sebi in ga drži.“ In ko ga je držala, ji je odmeril šest meric ječmena in ga naložil nanjo: in odšla je v mesto. **16** In ko je prišla k svoji tašči, je ta rekla: „Kdo si ti, moja hčerka?“ I povedala ji je vse, kar ji je storil mož. **17** In rekla ji je: „Dal mi je teh šest meric ječmena; kajti rekel mi je: „Ne pojdi prazna k svoji tašči.“ **18** Potem ji je ona rekla: „Mirno sedi, moja hči, dokler ne izveš kako se bo stvar obrnila: kajti mož ne bo počival, dokler danes ne dokonča te stvari.“

4 Potem je Boaz odšel k velikim vratom in se tam usedel: in glej, sorodnik, o katerem je Boaz govoril, je prišel mimo; kateremu je rekel: „Hej, ti oné! Kreni sem in sedi tukaj.“ In on je krenil tja ter se usedel. **2** In vzel je deset mož izmed starešin mesta ter rekel: „Sedite tukaj.“ In oni se se usedli. **3** In rekel je sorodniku: „Naomí, ki je ponovno prišla iz moábske dežele, prodaja posest dežele, ki je bila od najinega brata Eliméleha: **4** in misliš sem, da ti svetujem, rekoč: „Kupi to pred prebivalci in pred starešinami mojega ljudstva. Če hočeš to odkupiti, to odkupi: toda če ti tega hočeš odkupiti, potem mi povej, da bom lahko vedel: kajti poleg tebe ni nikogar, da to odkupi; jaz pa sem za teboj.“ In on je rekel: „To bom odkupil.“ **5** Potem je Boaz rekel: „Tisti dan, ko kupiš polje iz Naomíne roke, moraš to kupiti tudi od Moábke Rute, žene umrlega, da obudiš ime mrtvega na njegovi dediščini.“ **6** In sorodnik je rekel: „Tega ne morem odkupiti zase, da ne bi oškodoval svoje lastne dediščine: ti odkupi mojo pravico k sebi; kajti jaz tega ne morem odkupiti.“ **7** Torej to je bil običaj v prejšnjem času v Izraelu, glede odkupitve in glede zamenjave, za potrditev vseh stvari; človek je sezul svoj čevelj in tega dal svojemu bližnjemu: in to je bilo pričevanje v Izraelu. **8** Zato je sorodnik Boazu rekel: „To si kipi zase.“ Tako je sezul svoj čevelj. **9** In Boaz je rekel starešinam in vsemu ljudstvu: „Vi ste priče ta dan, da sem kupil vse, kar je bilo Elimélehovo in vse, kar je bilo Mahlónovo in Kiljónovo iz Naomíne roke. **10** Poleg tega sem kupil Moábko Ruto, Mahlónovo ženo, da postane moja žena, da obudim ime mrtvega na njegovi dediščini, da ime mrtvega ne bo iztrebljeno izmed njegovih bratov in od velikih vrat tega kraja; vi ste priče ta dan.“ **11** In vse ljudstvo, ki je bilo v velikih vratih in starešine, so rekli: „Mi smo priče. Gospod naj naredi žensko, ki je prišla v twojo hišo, kakor Rahelo in kakor Lejo, ki sta zgradili Izraelovo hišo: ti pa delaj plemenito v Efráti in bodi slaven v Betlehemu: **12** in naj bo twoja hiša podobna Parecovi hiši, katerega je Tamara rodila Judu, od semena, katerega ti bo Gospod dal od te mlade ženske.“ **13** Tako je Boaz Ruto in bila je njegova žena: in ko je šel noter k njej, ji je Gospod dal spočetje in rodila je sina. **14** In ženske so rekle Naomí: „Blagoslovjen bodi Gospod, ki te ta dan ni pustil brez sorodnika, da bo njegovo ime lahko slavno v Izraelu. **15** In on ti bo obnovitelj tvojega življenja in hranitelj tvoje starosti: kajti rodila ga je tvoja snaha, ki te ima rada, ki ti je boljša kakor sedem sinov.“ **16** In Naomí je vzela otroka in ga položila v svoje naročje in mu postala pestunja. **17** In

ženske, njene sosedje, so mu dale ime, rekoč: „Naomí je rojen sin in njegovo ime so imenovale Obéd: on je oče Jeseja, Davidovega očeta.“ **18** Torej to so Parecovi rodovi: Parec je zaplodil Hecróna **19** in Hecrón je zaplodil Rama in Ram je zaplodil Aminadába **20** in Aminadáb je zaplodil Nahšóna in Nahšón je zaplodil Salmóna. **21** in Salmón je zaplodil Boaza in Boaz je zaplodil Obéda **22** in Obéd je zaplodil Jeseja in Jese je zaplodil Davida.

1 Samuel

1 Torej tam je bil nek mož iz Ramatájim Cofíma, z gore Efrájim in njegovo ime je bilo Elkaná, sin Jeroháma, sin Elihúja, sin Tuhuja, sin Cufa, Efrátejec: **2** in ta je imel dve ženi; ime ene je bilo Ana in ime druge Penína: in Penína je imela otroke, toda Ana ni imela otrok. **3** In ta mož je vsako leto šel gor iz svojega mesta, da obožuje in žrtvuje Gospodu nad bojevniki v Šílu. In dva Éljeva sinova, Hofní in Pinhás, Gospodova duhovnika, sta bila tam. **4** In ko je bil čas, da Elkaná daruje, je dal deleže svoji ženi Peníni v vsem njenim sinovom in njenim hčeram: **5** toda Ani je dal vreden delež: kajti Ano je ljubil: toda Gospod je zaprl njen maternico. **6** In njena nasprotina jo jeboleče dražila, da bi jo razburila, ker je Gospod zaprl njen maternico. **7** In ko je tako delal leto za letom, ko je šla gor do Gospodove hiše, jo je ona tako razdražila; zato je jokala in ni jedla. **8** Potem ji je njen soprog Elkaná rekel: „Ana, zakaj jokaš? In zakaj ne ješ? In zakaj je tvoje srce užaloščeno? Ali ti nisem boljši kakor deset sinov?“ **9** Tako je Ana vstala, potem ko so v Šílu pojedli in popili. Torej duhovnik Éli je sedel na sedežu pri podboju Gospodovega tempija. **10** In ona je bila v gremkobi duše in molila hiši Gospodu in bridko jokala. **11** In zaobljubila je zaobljubo ter rekla: „Oh Gospod nad bojevniki, če zares hočeš pogledati na stisko svoje pomočnice in se me spomniš in ne pozabiš svoje pomočnice, temveč hočeš svoji pomočnici dati fantka, potem ga bom izročila Gospodu vse dni njegovega življenja in britev ne bo prišla na njegovo glavo.“ **12** In pripetilo se je, ko je nadaljevala moleč pred Gospodom, da je Éli opazil njena usta. **13** Torej Ana, ona je govorila v svojem srcu; premikale so se samo njene ustnice, toda njenega glasu ni bilo slišati: zato je Éli misil, da je bila pijana. **14** In Éli ji je rekel: „Doklej boš pijana? Odloži svoje vino od sebe.“ **15** In Ana je odgovorila ter rekla: „Ne, moj gospod, jaz sem ženska žalostnega duha: niti nisem pila vina niti močne pijače, temveč sem svojo dušo izila pred Gospodom. **16** Svoje pomočnice ne stej za Beliálovou hčerkou: kajti iz obilja svoje pritožbe in žalosti sem doslej govorila.“ **17** Potem je Éli odgovoril in rekel: „Pojdi v miru: in Izraelov Bog ti zagotovi twojo prošnjo, ki si jo prosila od njega.“ **18** In rekla je: „Naj twoja pomočnica najde milost v tvojem pogledu.“ Tako je ženska odšla svojo pot in jedla in njeni obličeji ni bilo več žalostno. **19** In vstali so zgodaj zjutraj in oboževali pred Gospodom in se vrnili in prišli k njihovi hiši v Ramo: in Elkaná je spoznal svojo ženo Ano; in Gospod se jo je spomnil. **20** Zato se je pripetilo, ko je prišel čas, potem ko je Ana spočela, da je rodila sina in njegovo ime je imenovala Samuel, rekoč: „Ker sem ga prosila od Gospoda.“ **21** In mož Elkaná in vsa njegova hiša, so odšli gor, da darujejo Gospodu leto žrtvev in njegovo zaobljubo. **22** Toda Ana ni odšla gor; kajti svojemu soprogu je rekla: „Ne bom šla gor, dokler ne bo otrok odstavljen in tedaj ga bom privredla, da se prikaže pred Gospodom in tam ostane za vedno.“ **23** In Elkaná, njen soprog, ji je rekel: „Stóri, kar se ti zdi dobro; ostani, dokler ga nisi odstavila; samo Gospod [naj] uveljavlji svojo besedo.“ Tako je ženska ostala in dojila svojega sina, dokler ga ni odstavila. **24** In ko ga je odstavila, ga je s seboj vzela gor, s tremi bikci in enim škafom moke in mehom vina in ga privredla v Gospodovo hišo v Šílu: in otrok je bil mlad. **25** In usmrtili so bikca in otroka privedli k Éliju. **26** In rekla je: „Oh, moj gospod, kakor živi twoja duša, moj gospod, jaz sem ženska, ki je stala tukaj pri tebi, moleč h Gospodu. **27** Za tega otroka sem molila in Gospod mi je dal mojo prošnjo, ki sem jo prosila od njega: **28** zato sem ga tudi posodila Gospodu; kakor dolgo on živi, bo posojen Gospodu.“ In tam je oboževal Gospoda.

2 In Ana je molila ter rekla: „Moje srce se razveseljuje v Gospodu, moj rog je povisan v Gospodu: moja usta so povečana nad mojimi sovražniki; ker se veselim v tvoji rešitvi duše. **2** Nihče nì svet kakor Gospod: kajti nikogar ni poleg tebe: niti ni nobene skale, podobne našemu Bogu. **3** Ne govorite več tako silno ponosno; naj aroganca ne pride iz vaših ust; kajti Gospod je Bog spoznanja in pri njem so tehtana dejanja. **4** Loki mogočnih mož so zlomljeni in tisti, ki so se spotaknili, so opasani z močjo. **5** Tisti, ki so bili polni, so se dali v najem zaradi kruha; in tisti, ki so bili lačni, so oslabeli: tako, da je jalova rodila sedmoro; in tista, ki ima mnogo otrok, je postala slabotna. **6** Gospod ubija in oživila: privede dol do groba in privede gor. (*Sheol h7585*) **7** Gospod dela revne in dela bogate: ponizuje in povzdiguje. **8** Revnega vzdiguje iz prahu in berača povzdiguje iz gnojšča, da ju posadi med prince in jima stori, da pododeluja prestol slave: kajti stebri zemlje so Gospodovi in nanje je postavil zemeljski krog. **9** Varoval bo stopala svojih svetih in zlobni bodo taho v temi; kajti noben človek ne bo prevladal z močjo. **10** Gospodovi nasprotniki bodo zlomljeni na koščke; iz nebes bo zagrmel nad njimi: Gospod bo sodil konce zemlje; in moč bo dal svojemu kralju in povišal rog svojega maziljenja.“ **11** In Elkaná je odšel v Ramo, k svoji hiši. Otrok pa je služil Gospodu pred duhovnikom Élijem. **12** Torej Éljeva sinova sta bila Beliálová sinova; onadva nista poznala Gospoda. **13** In običaj duhovnikov z ljudstvom je bil, da ko je katerikoli mož daroval žrtvev, je prišel duhovnik služabnik, medtem ko je bilo meso v vrenju, s kavljem za meso, s tremi zobmi, v svoji roki; **14** in zabodel to v ponev ali kotiček ali kotel ali lonec; vse, kar so kavljili za meso prinesli gor, je duhovnik vzel zase. Tako so počeli v Šílu vsem Izraelcem, ki so prišli tja. **15** Tudi preden so sežgali tolščo, je prišel duhovnikov služabnik in rekel možu, ki je žrtvoval: „Izroči meso za pečenje duhovniku; kajti od tebe ne bo imel kuhanega mesa, temveč surovega.“ **16** In če bi mu katerikoli moški rekel: „Naj ne izpustijo, da sedaj zažgejo tolščo in potem vzemi kolikor si želi twoja duša; “potem bi mu odgovoril: „Ne; temveč mi boš to dal sedaj: in če ne, bom to vzel s silo.“ **17** Zato je bil greh mladeničev zelo velik pred Gospodom: kajti moža sta prezirala Gospodovo daritev. **18** Toda Samuel je služil pred Gospodom, ko je bil še otrok, opasan z lanenim efodom. **19** Poleg tega mu je mati naredila majhen plašč in ga prinesla k njemu iz leta v leto, ko je prišla gor s svojim soprogom, da daruje letno žrtvev. **20** In Éli je blagoslovil Elkaná in njegovo ženo ter rekel: „Gospod ti daj seme od te ženske, zaradi posojoila, ki je posojen Gospodu.“ In odšli so na svoj lasten dom. **21** In Gospod je obiskal Ano, tako da je spočela in rodila tri sinove in dve hčeri. Otrok Samuel pa je rasel pred Gospodom. **22** Torej Éli je bil zelo star in slišal vse, kar sta njegova sinova storila vsemu Izraelu; in kako sta ležala z ženskami, ki so se zbirale pri vratih šotorskega svetišča skupnosti. **23** In jima rekel: „Zakaj počneta takšne stvari? Kajti od vsega ljudstva slišim o vajinah zlih postopanjih. **24** Ne, moja sinova; kajti to ni dober glas, katerega slišim: vidva povzročata Gospodovemu ljudstvu, da greši. **25** Če en mož greši zoper drugega, ga bo sodil sodnik: toda če mož greši zoper Gospoda, kdo bo posredoval zanj.“ Vendar nista prisluhnila glas svojega očeta, ker ju je Gospod hotel ubiti. **26** In otrok Samuel je rasel in bil je v naklonjenosti tako z Gospodom kakor tudi z ljudmi. **27** In k Éliju je prišel Božji mož ter mu rekel: „Tako govorí Gospod: Ali sem se očitno prikažal hiši twojega očeta, ko so bili v Egiptu, v faraonovi hiši? **28** In ali sem ga izbral izmed vseh Izraelovih rodov, da bo moj duhovnik, da daruje na mojem oltarju, da zažiga kadilo, da nosi efód pred meno? In ali sem dal hiši twojega očeta vse daritve, narejene z ognjem Izraelovih otrok? **29** Zato brcate ob mojo žrtvev in ob mojo daritev, ki sem jo zapovedal v svojem prebivališču; in svoja sinova bolj častiš kakor

mene, da ste se odebobili z glavnimi izmed vseh daritev Izraela, mojega ljudstva?“ 30 Zato govoril Gospod, Izraelov Bog: „Zares sem rekel, da naj bi tvoja hiša in hiša tvojega očeta hodili pred menoj na veke: ‘toda sedaj pravi Gospod: „To budi daleč od mene; kajti tiste, ki spoštujejo mene, bom jaz spoštoval in tisti, ki me prezirajo, bodo nalahko cenjeni.“ 31 Glej, pridejo dnevi, ko bom odsekal tvoj laket in laket hiše tvojega očeta, da v tvoji hiši ne bo starca. 32 In ti boš videl sovražnika v mojem prebivališču v vsem bogastvu, ki ga bo Bog dal Izraelu: in v tvoji hiši na veke ne bo starca. 33 In moški od tebe, katerega ne bom odsekal izpred svojega oltarja bo [preostal], da použije svoje oči in da žalostijo svoje srce: in ves narast tvoje hiše bo umrl v cvetu njihove starosti. 34 In to ti bo znanimenje, ki bo prišlo nad tvoja dva sinova, na Hofnija in Pinhásu: v nem dnevu bosta oba izmed njiju umrli. 35 In jaz si bom dvignil zvestega duhovnika, ki bo delal glede na to, kar je v mojem srcu in v mojem umu: in zgradil mu bom zanesljivo hišo; in ta bo hodil pred menoj, maziljen na veke. 36 In zgodilo se bo, da bo vsakdo, ki je puščen v tvoji hiši, prišel in klečeplazil k njemu za košček srebra in grižljaj kruha in rekel bo: „Postavi me, prosim te, v eno izmed duhovniških služb, da bom lahko jedel kos kruha.“

3 In otrok Samuel je pred Élijem služil Gospodu. In v tistih dneh je bila Gospodova beseda dragocena; ni bilo odprtega videnja. 2 In pripetilo se je ob tistem času, ko se je Éli ulegel na svojem mestu in so njegove oči začenjale temneti, da ni mogel videti; 3 in preden je Božja svetilka v Gospodovem templju, kjer je bila Božja nosilka, ugasnila in se je Samuel ulegel k spanju; 4 da je Gospod poklical Samuela: in ta je odgovoril: „Tukaj sem.“ 5 In stekel je k Éliju ter rekel: „Tukaj sem; kajti klical si me.“ In ta je rekel: „Nisem klical; ponovno se uleži.“ In odšel je in se ulegel. 6 In Gospod je ponovno poklical: „Samuel.“ In Samuel je vstal in odšel k Éliju ter rekel: „Tukaj sem; kajti klical si me.“ In ta je odgovoril: „Nisem klical, moj sin; ponovno se uleži.“ 7 Torej Samuel še ni poznal Gospoda, niti mu Gospodova beseda še ni bila razodela. 8 In Gospod je ponovno, tretjič, poklical Samuelu. In vstal je in šel k Éliju in rekel: „Tukaj sem; kajti klical si me.“ In Éli je zaznal, da je otroka poklical Gospod. 9 Zato je Éli rekel Samuelu: „Pojdi, uleži se: in zgodilo se bo, če te pokliče, da boš rekel: „Govori, Gospod; kajti tvoj služabnik sliši.“ 11 In Gospod je rekel Samuelu: „Glej, storil bom stvar v Izraelu, ob kateri bo v obeh ušesih vsakega, ki to sliši, zvenelo. 12 Na tisti dan bom zoper Élja izpolnil vse stvari, ki sem jih govoril glede njegove hiše: ko pričnem, bom naredil tudi konec. 13 Kajti povedal sem mu, da bom na veke sodil njegovemu hišu zaradi krivičnosti, katero on več; ker sta se njegova sinova naredila nizkotona, on pa jima ni prepričel. 14 In zato sem prisegel Éljevi hiši, da krivičnost Éljeve hiše na veke ne bo očiščena niti z žrtvijo niti z darovanjem.“ 15 In Samuel je ležal do jutra in odpril vrata Gospodove hiše. Samuel pa se je Éliju bal pokazati videnje. 16 Potem je Éli poklical Samuela in rekel: „Samuel, moj sin. In odgovoril je: „Tukaj sem.“ 17 In rekel je: „Kaj je stvar, ki ti jo je Gospod povedal? Prosim te, da mi jo ne prikrješ. Bog naj ti tako stori in tudi več, če pred menoj skriješ katerokoli stvar od vseh stvari, ki ti jih je povedal.“ 18 In Samuel mu je povedal vsak delček in ničesar ni skril pred njim. In rekel je: „To je Gospod: naj stori, kar se mu zdi dobro.“ 19 In Samuel je rasel in Gospod je bil z njim in nobene izmed njegovih besed ni pustil pasti na tla. 20 In ves Izrael, od Dana, celo do Beersébe, je vedel, da je bil Samuel utrijen, da bi bil Gospodov prerok. 21 In Gospod se je ponovno prikazal v Šilu: kajti Gospod se je v Šilu razodel Samuelu po Gospodovi besedi.

4 In beseda od Samuela je prišla k vsemu Izraelu. Torej Izrael je odšel ven zoper Filisteje, da se bojujejo in utaborili so se poleg Eben Ezerja: Filistejci pa so se utaborili v Aféku. 2 In Filistejci so se razporedili zoper Izrael: in ko so se pridružili bitki, je bil Izrael udarjen pred Filistejci: in usmrtili so izmed vojske na polju okoli štiri tisoč mož. 3 In ko je ljudstvo prišlo v tabor, so starešine Izraela rekle: „Zakaj nas je Gospod danes udaril pred Filistejci? Prinesimo nosilko Gospodove zaveze iz Šila k nam, da ko ta pride med nas, nas ta lahko reši iz roke naših sovražnikov.“ 4 Tako je ljudstvo poslalo v Šilo, da bi od tam lahko prinesli nosilko zaveze Gospoda nad bojevniki, ki prebiva med keruboma: in Éljeva dva sinova, Hofn in Pinhás, sta bila tam z nosilko Božje zaveze. 5 In ko je v tabor prišla nosilka Gospodove zaveze, je ves Izrael vriskal z močnim vriskom, tako da je zemlja ponovno zadonela. 6 In ko so Filistejci slišali hrup vriska, so rekle: „Kaj pomeni hrup tega močnega vriska v taboru Hebrejcev?“ In razumeli so, da je v tabor prišla Gospodova nosilka. 7 In Filistejci so bili prestrašeni, kajti rekle so: „Bog je prišel v tabor.“ In rekle so: „Gorje nam! Kajti poprej še ni bilo takšne stvari. 8 Gorje nam! Kdo nas bo rešil iz roke teh mogočnih Bogov? To so Bogovi, ki so v divjini udarili Egipčane z vsemi nadlogami. 9 Bodite močni in obnašajte se kakor možje, oh vi Filistejci, da ne bomo služabniki Hebrejcem, kakor so bili oni vam: obnašajte se kakor možje in se borite.“ 10 In Filistejci so se borili in Izrael je bil udarjen in zbežali so vsak mož v svoj šotor: in bil je zelo velik pokol, kajti v Izraelu je padel trideset tisoč pešcev. 11 In Božja nosilka je bila vzeta; in Éljeva dva sinova, Hofn in Pinhás, sta bila ubita. 12 In mož iz Benjamina je stekel iz vojske in isti dan je prišel v Šilo s pretrganimi oblačili in prstjo na svoji glavi. 13 In ko je prišel, glej, Éli je sedel in gledal na sedežu ob poti: kajti njegovo srce je trepetalo za Božjo nosilko. In ko je človek prišel v mesto in to povedal, je celotno mesto zavpilo. 14 In ko je Éli slišal hrup vpitja, je rekel: „Kaj pomeni zvok tega nemira?“ In človek je v naglici prišel in povedal Élju. 15 Torej Éli je bil star osemindvetdeset let; in njegove oči so bile zatemnjene, da ni mogel videti. 16 In mož je rekel Élju: „Jaz sem tisti, ki je prišel iz vojske in danes pobegnil iz vojske.“ In rekel je: „Kaj je tam storjeno, moj sin?“ 17 In poslanec je odgovoril in rekel: „Izrael je pobegnil pred Filistejci in tam je bil prav tako velik pokol med ljudstvom in tudi twoja sinova, Hofn in Pinhás sta mrtva in Božja nosilka je vzeta.“ 18 In pripetilo se je, ko je omenil Božjo nosilko, da je padel nazaj s stola ob strani velikih vrat in njegov vrat se je zlomil in je umrl: kajti bil je starec in težek. In Izraelu je sodil štirideset let. 19 In njegova snaha, Pinhásova soproga, je bila z otrokom, bližu časa poroda: in ko je slišala novice, da je bila Božja nosilka vzeta in da sta bila njen tast in njen mož mrtva, se je sklonila in bila v porodnih mukah; kajti njene bolečine so prišle nadnjo. 20 In okoli časa jene smrti so ji ženske, ki so stale ob njej, rekle: „Ne boj se; kajti rodila si sina.“ Toda ona ni odgovorila, niti se na to ni ozirala. 21 In otroka je imenovala Ikkabód, rekoč: „Slava je odšla od Izraela: “ker je bila Božja nosilka vzeta in zaradi njenega tasta in njenega soproga. 22 In rekle je: „Slava je odšla od Izraela: kajti Božja nosilka je vzeta.“

5 In Filistejci so vzeli Božjo nosilko in jo iz Eben Ezerja privedli v Ašdód. 2 Ko so Filistejci vzeli Božjo nosilko, so jo prinesli v Dagónovo hišo in jo postavili poleg Dagóna. 3 In ko so tisti iz Ašdóda zgodaj zjutraj vstali, glej, Dagón je bil zvrnjen dol k zemlji, na svoj obraz, pred Gospodovo nosilko. In prijeli so Dagóna in ga ponovno postavili na njegovo mesto. 4 In ko so naslednji dan zgodaj zjutraj vstali, glej, Dagón je bil zvrnjen na svojem obrazu na tleh pred Gospodovo nosilko; in Dagónova glava in obe dlani njegovih rok so bili odsekani na pragu; samo Dagónov štor mu je preostal. 5 Zato niti Dagónovi duhovniki, niti kdorkoli, ki pride v

Dagónovo hišo, do današnjega dne, ne stopijo na Dagónov prag v Ašdódu. 6 Toda Gospodova roka je bila težka nad tistimi iz Ašdóda in uničil jih je in jih udaril s tvori, celo Ašdód in njegova mesta. 7 In ko so može iz Ašdóda videli, da je bilo tako, so rekli: „Nosilka Izraelovega Boga ne bo ostala z nami: kajti njegova roka je boleče nad nami in nad našim bogom Dagónom.“ 8 Zato so poslali in k sebi zbrali vse filistejske kneze in rekli: „Kaj naj storimo z nosilko Izraelovega Boga?“ In odgovorili so: „Naj bo nosilka Izraelovega Boga odnešena v Gat.“ In tja so odnesli nosilko Izraelovega Boga. 9 In to je bilo tako, da potem, ko so jo odnesli, je bila Gospodova roka zoper mesto z zelo velikim uničenjem: in udaril je može iz mesta, tako male, kakor velike in imeli so tvore v svojih skritih delih. 10 Zato so Božjo nosilko poslali v Ekrón. In pripetilo se je, ko je Božja nosilka prišla v Ekrón, da so Ekrónici zavpili, rekoč: „K nam so privedli nosilko Izraelovega Boga, da ubije nas in naše ljudstvo.“ 11 Tako so poslali in zbrali skupaj vse filistejske kneze in rekli: „Pošljite proč nosilko Izraelovega Boga in naj ponovno gre na svoj lasten kraj, da ne ubije nas in našega ljudstva.“ Kajti tam je bilo v vsem mestu smrtonosno uničenje; Božja roka je bila tam zelo težka. 12 In može, ki niso umrli, so bili udarjeni s tvori: in krik mesta je šel gor do neba.

6 In Gospodova nosilka je bila v filistejski deželi sedem mesecev. 2 In Filistejci so dali poklicati duhovnike in vedeževalce, rekoč: „Kaj naj storímo z Gospodovo nosilko? Povejte nam, s čim naj jo pošljemo na njen kraj?“ 3 In rekli so: „Če odpošljete nosilko Izraelovega Boga, je ne pošljite prazne; temveč mu na vsak način vrnite daritev za prestopek: potem boste ozdravljeni in znano vam bo zakaj njegova roka ni odstranjena od vas.“ 4 Potem so rekli: „Kakšna naj bo daritev za prestopek, ki mu jo bomo vrnili?“ Odgovorili so: „Pet zlatih tvorov in pet zlatih miši, glede na število filistejskih knezov: kajti ena nadloga je bila na vas vseh in na vaših gospodih. 5 Zato boste naredili podobe vaših tvorov in podobe vaših miši, ki uničujejo deželo; in daliboste slavo Izraelovemu Bogu: morda bo olajšal svojo roko iznad vas in iznad vaših bogov in iznad vaše dežele. 6 Zakaj torej zakrjkujete vaša srca kakor so Egipčani in faraon zakrknili svoja srca? Ko je izvrstno delal med njimi, ali niso pustili ljudstva iti in so odpotovali? 7 Zdaj torej naredite nov voz in vzemite dve mlečni kravi, na kateri jarem ni prišel in kravi privežite k vozu, njuna telička pa od njiju odvedite domov. 8 In vzemite Gospodovo nosilko in jo položite na voz; in položite dragocenosti iz zlata, katere mu vračate za daritev za prestopek, v skrinjico ob njeni strani; in pošljite jo proč, da bo ta lahko odšla. 9 In glejte, če gre ta gor po poti svojega lastnega območja v Bet Šemeš, potem nam je on storil to veliko zlo: toda če ne, potem bomo vedeli, da to ni njegova roka, ki nas je udarila; to je bilo naključje, ki se nam je pripetilo.“ 10 In ljudje so tako storili; in vzeli dve mlečni kravi ter ju privezali k vozu, njuni teleti pa zaprli doma: 11 in Gospodovo nosilko so položili na voz in skrinjico z mišmi iz zlata in podobami svojih tvorov. 12 In kravi sta šli naravnost na pot Bet Šemeša in šli sta vzdolž glavne ceste, mukajoč, medtem ko sta hodili in nista se obračali vstran na desno roko ali na levo; in filistejski knezi so šli za njima do meje Bet Šemeša. 13 In tisti iz Bet Šemeša so v dolini želi svojo pšenično žetev: in vzdignili so svoje oči in zagledali nosilko in se razveselili, da jo vidijo. 14 In voz je prišel na polje Bétsmeščana Jošúa in obstal tam, kjer je bil velik kamen: in nacepili so les od voza in kravi darovali v žgalno daritev Gospodu. 15 In Lévjevcev so sneli Gospodovo nosilko in skrinjico, ki je bila z njo, v kateri so bile dragocenosti iz zlata in ju položili na velik kamen: in može iz Bet Šemeša so isti dan Gospodu darovali žgalne daritve in žrtvovali žrtve. 16 In ko je pet filistejskih knezov to videlo, so se istega

dne vrnili v Ekrón. 17 In to so zlati tvori, ki so jih Filistejci vrnili Gospodu za daritev za prestopek; enega za Ašdód, enega za Gazo, enega za Aškelón, enega za Gat, enega za Ekrón; 18 in zlate miši glede na število vseh filistejskih mest, pripadajočih petim knezom, tako ograjenih mest, kakor podeželskih vasi, celo do velikega Abelovega kamna, na katerega so položili Gospodovo nosilko: katerega kamen ostaja na polju Bétsmeščana Jošúa do današnjega dne. 19 In udaril je može iz Bet Šemeša, ker so gledali v Gospodovo nosilko, celo izmed ljudstva je udaril petdeset tisoč in sedemdeset mož: in ljudstvo je žalovalo, ker je Gospod z velikim pokolom udaril mnoge izmed ljudstva. 20 In može iz Bet Šemeša so rekli: „Kdo je zmožen stati pred tem svetim Gospodom Bogom? In komu naj gre gor od nas?“ 21 In poslali so poslanice k prebivalcem Kirját Jearíma, rekoč: „Filistejci so ponovno privedli Gospodovo nosilko; pridite dol, in jo prenesite gor k vam.“

7 In može iz Kirját Jearíma so prišli in prinesli gor Gospodovo nosilko in jo prinesli v Abinadábovo hišo na hribu in posvetili Eleazarju, njegovega sina, da varuje Gospodovo nosilko. 2 In pripetilo se je, medtem ko je nosilka prebivala v Kirját Jearímu, da je bil čas dolg; kajti to je bilo dvajset let: in vsa Izraelova hiša je žalovala za Gospodom. 3 In Samuel je govoril vsej Izraelovi hiši, rekoč: „Če se z vsemi svojimi srci vrnete h Gospodu, potem izmed vas odstranite tuje bogove in Astarto in pripravite vaša srca h Gospodu in samo njemu služite: in on vas bo osvobodil iz roke Filistejev.“ 4 Potem so Izraelovi otroci odstranili Báale in Astarto in služili samo Gospodu. 5 In Samuel je reklo: „Zberite ves Izrael v Micpi in jaz bom za vas molil h Gospodu.“ 6 In zbrali so se skupaj v Micpi in zajeli vodo in jo izlili pred Gospodom in se postili na ta dan in tam rekli: „Grešili smo zoper Gospoda.“ In Samuel je sodil Izraelove otroke v Micpi. 7 In ko so Filistejci slišali, da so se Izraelovi otroci zbrali skupaj k Micpi, so filistejski knezi odšli gor zoper Izrael. In ko so Izraelovi otroci to slišali, so se bali Filistejci. 8 In Izraelovi otroci so rekli Samuely: „Ne odnehaj klicati h Gospodu, našemu Bogu za nas, da nas bo rešil iz roke Filistejev.“ 9 In Samuel je vzel sesajoče jagnje in ga v celoti daroval v žgalno daritev Gospodu: in Samuel je klical h Gospodu za Izrael; in Gospod ga je slišal. 10 In medtem ko je Samuel daroval žgalno daritev, so se približali Filistejci, da se bojujejo zoper Izrael: toda Gospod je na ta dan z velikim gromom zagrmel na Filistejci in jih porazil; in udarjeni so bili pred Izraelem. 11 In može iz Izraela so odšli ven iz Micpe in zasedovali Filistejce in jih udarjali, dokler niso prišli pod Bet Kar. 12 Potem je Samuel vzel kamen in ga postavil med Micpo in Jašén in njegovo ime imenoval Eben Ezer, rekoč: „Doslej nam je Gospod pomagal.“ 13 Tako so bili Filistejci podjavljeni in niso več prišli v območje Izraela: in Gospodova roka je bila zoper Filistejce vse Samuelove dni. 14 In mesta, ki so jih Filistejci vzeli od Izraela, so bila povrnjena Izraelu, od Ekróna, celo do Gata; in njihova območja je Izrael osvobodil iz rok Filistejev. In bil je mir med Izraelem in Amoréjci. 15 In Samuel je sodil Izraelu vse dni svojega življenja. 16 In iz leta v leto je odšel na obhod po Betela in Gilgála in Mícepe in na vseh teh krajin sodil Izraelu. 17 In njegova vrnitve je bila v Ramo; kajti tam je bila njegova hiša; in tam je sodil Izraelu; in tam je zgradil oltar Gospodu.

8 In pripetilo se je, ko je bil Samuel star, da je svoja sinova postavil za sodnika nad Izraelem. 2 Torej ime njegovega prvorojenca je bilo Joél; in ime njegovega drugega Abíja: bila sta sodnika v Beeršébi. 3 In njegova sinova nista hodila po njegovih poteh, temveč sta se obrnila stran za dobičkom in jemala podkupnine in izkrivilala sodbo. 4 Potem so se vse starešine Izraela zbrali skupaj in prišli k Samuelu v Ramo 5 in mu rekli:

„Glej, star si in tvoja sinova ne hodita po tvojih poteh: sedaj nam naredi kralja, da nas sodi kakor [imajo] vsi narodi.“ 6 Toda stvar je razčilila Samuela, ko so rekli: „Daj nam kralja, da nas sodi.“ In Samuel je molil h Gospodu. 7 In Gospod je rekel Samuelu: „Prisluhni glasu ljudstva v vsem, kar ti rečejo: kajti niso zavrnili tebe, temveč so zavrnili mene, da ne bi kraljeval nad njimi.“ 8 Glede na vsa dela, ki so jih storili od dne, ko sem jih privedel gor iz Egipta, celo do tega dne, s čimer so zapustili mene in služili drugim bogovom, tako delajo tudi tebi. 9 Zdaj torej prisluhni njihovemu glasu: vendar jih slovesno posvari in jim pokaži navade kralja, ki bo kraljeval nad njimi.“ 10 In Samuel je ljudstvu, ki je od njega zahtevalo kralja, povedal vse Gospodove besede. 11 In rekel je: „To bo navada kralja, ki bo kraljeval nad vami: ,Vzel bo vaše sinove in jih določil zase, za svoje bojne vozove in da bodo njegovi konjeniki; in nekateri bodo tekli pred njegovimi bojnimi vozovi. 12 In določil si bo poveljnike nad tisočimi in poveljnike nad petdesetimi in postavil jih bo, da orjejo njegovo zemljo in da žanjejo njegovo žetev in da naredijo njegova bojna orodja in orodja njegovih bojnih vozov. 13 In vzel bo vaše hcere, da bodo izdelovalke dišečin in da bodo kuharice in da bodo pekinje. 14 In vzel bo vaša polja in vaše vinograde in vaše oljčne nasade, celo najboljše izmed njih in jih dal svojim služabnikom. 15 In vzel bo desetino od vašega semena in od vaših vinogradov in dal svojim častnikom in svojim služabnikom. 16 In vzel bo vaše služabnike in vaše dekle in vaše najčednejše mladeniče in vaše osle in jih postavil k svojemu delu. 17 Vzel bo desetino od vaših ovc: in vi boste njegovi služabniki. 18 In vpili boste na ta dan zaradi vašega kralja, ki si ga boste izbrali; in Gospod vas na ta dan ne bo slišal.“ 19 Kljub temu je ljudstvo odklonilo, da uboga Samuelov glas; in rekli so: „Ne; temveč bomo imeli kralja nad nami; 20 da bomo tudi mi lahko podobni vsem narodom; in da nam bo naš kralj lahko sodil in bo šel ven pred nami in bojeval naše boje.“ 21 In Samuel je slišal vse besede ljudstva in jih ponovil v Gospodova ušesa. 22 In Gospod je Samuelu rekel: „Prisluhni njihovemu glasu in postavi jím kralja.“ In Samuel je rekel Izraelovim možem: „Pojite vsak mož v svoje mesto.“

9 Torej tam je bil človek iz Benjamina, katerega ime je bilo Kiš, sin Abiela, sin Cerórja, sin Behoráta, sin Afáha, Benjaminovec, mogočen človek moči. 2 In imel je sina, čigar ime je bilo Savel, izbranega in čednega mladeniča: in med Izraelovimi otroci ni bilo čednejše osebe, kakor on: od njegovih ramen in navzgor je bil višji kakor katerikoli izmed ljudstva. 3 In oslice Kiša, Savlovega očeta, so se izgubile. In Kiš je rekel svojemu sinu Savlu: „Vzemi torej s seboj enega izmed služabnikov in vstani, pojdi iskat oslice.“ 4 In prečkal je goro Efrájim in šel skozi deželo Šálíša, toda nista jih našla: potem sta šla skozi deželo Šaalím in tam jih ni bilo: in šel je skozi deželo Benjaminovec, toda nista jih našla. 5 In ko sta prišla do dežele Cuf, je Savel rekel svojemu služabniku, ki je bil z njim: „Pridi in vrni se; da ne bi moj oče prenahal skrbe za oslice in bi mislil na naju.“ 6 In on mu je rekel: „Glej torej, v tem mestu je Božji mož in ta je častiljiv mož; vse, kar reče se zagotovo zgodi: pojdiva sedaj tja, morda nama on lahko pokaže pot, po kateri naj greva.“ 7 Potem je Savel rekel svojemu služabniku: „Toda glej, če greva, kaj bova prinesla mož? Kajti kruh v najinih posodah je posel in ni darila, da bi ga prinesla Božnjemu možu: kaj imava?“ 8 In služabnik je ponovno odgovoril Savlu ter rekel: „Glej, tukaj pri roki imam četrtniko šekla srebra: to bom dal Božnjemu možu, da nama pove najino pot.“ 9 (Poprej je v Izraelu mož, ko je šel, da poizveduje od Boga, govoril tako: „Pridite in pojdimo k vidcu: „kajti kdor je sedaj imenovan prerok, je bil poprej imenovan videc.“) 10 Potem je Savel rekel svojemu služabniku: „Dobro rečeno; pridi, pojdiva.“ Tako sta šla v mesto, kjer je bil Božji mož. 11 In ko sta šla gor, po hribu do

mesta, sta našla mladenke, ki so prihajale ven, da zajamejo vodo in rekla sta jim: „Ali je tukaj videc?“ 12 In odgovorile so jima ter rekle: „Je, glej, pred vama je: sedaj pohitita, kajti danes je prišel v mesto; kajti danes je ljudsko žrtvovanje na visokem kraju: 13 takoj ko prideš v mesto, ga bosta nemudoma našla, preden gre gor na visok kraj, da je: kajti ljudstvo ne bo jedlo, dokler on ne pride, ker on blagosloví žrtev in potem tisti, ki so povabljeni, jedo. Sedaj torej pojdira gor; kajti približno ta čas ga bosta našla.“ 14 In šla sta gor v mesto: in ko sta prišla v mesto, glej, je Samuel prihajal ven proti njima, da bi šel gor na visok kraj. 15 Torej Gospod je Samuelu na uho povedal, dan preden je Savel prišel, rekoč: „16 „Jutri okrog tega časa ti bom postal moža iz Benjaminove dežele in ti ga boš mazilil, da bo poveljnik nad mojim ljudstvom Izraelom, da bo lahko rešil moje ljudstvo iz roke Filistejcev: kajti jaz sem pogledal na svoje ljudstvo, ker je njihov krik prišel k meni.“ 17 In ko je Samuel zagledal Savlu, mu je Gospod rekel: „Glej, mož, o katerem sem ti govoril! Ta isti bo kraljeval nad mojim ljudstvom.“ 18 Potem se je Savel približal k Samuelu v velikih vratih in rekel: „Povej mi, prosim te, kje je vidčeva hiša.“ 19 In Samuel je odgovoril Savlu ter rekel: „Jaz sem videc: pojdi gor pred meno na visok kraj; kajti danes boš jedel z meno, jutri pa te bom pustil oditi in povedal ti bom vse, kar je v tvojem srcu. 20 In glede tvojih oslic, ki so bile izgubljene pred tremi dnevi, ne naravnaj svojih misli nanje; kajti najdene so. In na kom je vse hrepelenje Izraela? Ali ni na tebi in na hiši tvojega očeta?“ 21 In Savel je odgovoril ter rekel: „Ali nisem Benjaminovec, od najmanjšega izmed vseh družin Benjaminovega rodu? Zakaj mi potem tako govoris?“ 22 In Samuel je vzel Savlu in njegovega služabnika ter ju privedel v dvorano in ju primoral sesti na najvordinjšem mestu med tistimi, ki so bili povabljeni, katerih je bilo približno trideset oseb. 23 In Samuel je rekel kuhanju: „Prinesi delež, ki sem ti ga dal, od katerega sem ti rekel: Postavi to poleg sebe.“ 24 In kuhan je vzel pleče in tisto, kar je bilo na njem in to postavil pred Savlu. In Samuel je rekel: „Glej to, kar je puščeno! Postavi to predse in jej: kajti za ta čas je bilo prihranjeno zate, odkar sem rekel: „Povabil sem ljudstvo.“ Tako je Savel tisti dan jedel s Samuelom. 25 In ko sta prišla dol iz visokega kraja v mesto, se je Samuel s Savlom posvetoval na vrhu hiše. 26 In zgodaj so vstali: in prijetilo se je ob svitanju dneva, da je Samuel poklical Savlu na vrhu hiše, rekoč: „Vstani, da te lahko odpošljem.“ In Savel je vstal in odšla sta ven, oba izmed njiju, on in Samuel. 27 In ko sta se spuščala dol, do konca mesta, je Samuel rekel Savlu: „Zapovjej služabniku, da gre naprej pred nama, (in šel je naprej) toda ti malce postoj, da ti lahko pokažem besedo od Boga.“

10 Potem je Samuel vzel stekleničko olja in jo izlil na njegovo glavo ter ga poljubil in rekel: „Ali ni to zato, ker te je Gospod mazilil, da bi bil poveljnik nad njegovo dedičino? 2 Ko danes odideš od mene, potem boš našel dva moža ob Rahelinem mavzoleju, na meji Benjamina, ob Celcáhu; in rekla ti bosta: „Oslice, ki si jih šel iskat, so najdene in glej, tvoj oče je zapustil skrb nad oslicami in se žalosti zaradi tebe, rekoč: „Kaj bom storil za svojega sina?“ 3 Potem boš šel naprej od tam in prišel boš do ravnine Tabor in tam boš srečal tri može, ki gredo gor k Bogu v Betel, eden bo nosil tri kozličke in drugi bo nosil tri hlebe kruha in drugi bo nosil vinski meh: 4 in pozdravili te bodo in ti dali dva hleba kruha; ki ju boš sprejel iz njihovih rok. 5 Potem boš prišel do Božjega hriba, kjer je garnizija Filistejcev: in zgodilo se bo, ko prideš tja do mesta, da boš srečal skupino prerokov prihajati dol iz visokega kraja, s plunko in bobničem in piščaljo in harfo pred njimi: in oni bodo prerokovali: 6 in Gospodov Duh bo prišel nadte in prerokoval boš v njimi in spremenjen boš v drugega človeka.

7 In naj bo, ko pridejo k tebi ta znamenja, da storiš kakor se ti ponuja priložnost; kajti Bog je s teboj. **8** In šel boš dol pred menoj in Gilgál; in glej, prišel bom dol k tebi, da darujem žgalne daritve in da žrtvujem žrtve mirovnih daritev: sedem dni boš čakal, dokler ne pridem k tebi in ti pokažem kaj boš storil.“ **9** In to je bilo tako, da ko je obrnil hrbet, da bi odšel od Samuela, mu je Bog dal drugo srce: in vsa ta znamenja so se zgodila tisti dan. **10** In ko so prišli tja do hriba, glej, ga je srečala skupina prerokov; in Božji Duh je prišel nadenj in prerokoval je med njimi. **11** In pripetilo se je, ko so vsi, ki so ga poznali od prej, videli, da je, glej, prerokoval med preroki, potem je ljudstvo reklo drug drugemu: „Kaj je to, kar je prišlo h Kiševemu sinu? Ali je tudi Savel med preroki?“ **12** In nekdo iz istega kraja je odgovoril ter rekel: „Toda kdo je njihov oče?“ Zato je postal pregovor: „Ali je tudi Savel med preroki?“ **13** In ko je nehal prerokovati, je prišel na visok kraj. **14** In Savlov stric je rekел njemu in njegovemu služabniku: „Kam sta odšla?“ In rekел je: „Iškat oslice: in ko sva videla, da jih ni bilo nikjer, sva šla k Samuelu.“ **15** In Savlov stric je rekel: „Povej mi, prosim te, kaj ti je Samuel rekel.“ **16** In Savel je rekel svojemu stricu: „Pojasnil nama je, da so bile oslice najdene.“ Toda o zadevi kraljestva, o kateri je govoril Samuel, mu ni povedal. **17** In Samuel je skupaj sklical ljudstvo h Gospodu v Micpo; **18** in Izraelovim otrokom rekel: „Tako govorí Gospod, Izraelov Bog: „Izraela sem privedel iz Egipta in vas osvobodil iz roke Egipčanov in iz roke vseh kraljestev in od teh, ki so vas zatirali.“ **19** vi pa ste ta dan zavrnili vašega Boga, ki vas je sam rešil vseh vaših nasprotnikov in vaših stisk; in ste mu rekli: „Ne, temveč nad nami postavi kralja.“ Sedaj se torej predstavite pred Gospodom po vaših rodovih in po vaših tisočih.“ **20** In ko je Samuel vsem Izraelovim rodovom povzročil, da se približajo, je bil vzet Benjaminov rod. **21** Ko je Benjaminovemu rodu povzročil, da pride bliže po svojih družinah, je bila izbrana Matrijeva družina in vzet je bil Savel, Kišev sin: ko pa so ga iskali, ga niso mogli najti. **22** Zato so naprej povpraševali od Gospoda, če bi mož še moral priti tja. In Gospod je odgovoril: „Glejte, skril se je med stvari.“ **23** In stekli so in ga vzeli od tam: in ko je stal med ljudstvom, je bil višji kakor katerikoli izmed ljudstva, od njegovih ramen navzgor. **24** In Samuel je vsemu ljudstvu rekel: „Videte koga je Gospod izbral, da tu ni podobnega njemu izmed vsega ljudstva?“ In vse ljudstvo je zavpilo ter reklo: „Bog reši kralja.“ **25** Potem je Samuel povedal ljudstvu o načinu kraljestva in to zapisal v knjigo in jo položil pred Gospoda. In Samuel je vse ljudstvo poslal proč, vsakega k svoji hiši. **26** In tudi Savel je odšel domov v Gíbeo; in z njim je šla četa mož, katerih src se je Bog dotaknil. **27** Toda Belálovi otroci so rekli: „Kako nas bo ta človek rešil?“ In prezirali so ga in mu niso prinesli daril. Toda on je ohranil svoj mir.

11 Potem je prišel gor Amóneč Naháš in se utaboril zoper Jabéš Gileád: in vsi možje Jabéša so rekli Nahášu: „Skleni zavezo z nami in mi ti bomo služili.“ **2** In Amóneč Naháš jim je odgovoril: „Pod tem pogojem bom sklenil zavezo z vami, da vam lahko iztaknem vsa vaša desna očesa in to položim za grajo nad ves Izrael.“ **3** In starešine iz Jabéša so mu rekli: „Daj nam sedem dni predaha, da lahko odpošljemo poslanice v vse Izraelove pokrajine: in potem, če ne bo nobenega človeka, da nas reši, bomo prišli ven k tebi.“ **4** Potem sta poslanca prišla v Savlov Gíbeo in v ušesa ljudstva povedala novice: in vse ljudstvo je dvignilo svoje glasove in zajokalo. **5** In glej, Savel je prišel za čredo iz polja; in Savel je rekel: „Kaj pesti ljudstvo, da jokajo?“ In povedali so mu novice od ljudi iz Jabéša. **6** In Božji Duh je prišel nad Savla, ko je slišal tiste novice in njegova jeza je bila silno vneta. **7** In snel je jarem iz volov in ju razsekal na koščke in le-te poslal po vseh Izraelovih pokrajinah, po rokah poslancev, rekoč: „Kdorkoli ne pride naprej za Savlom in Samuelom, bo takoj

storjeno njegovim volom.“ In strah Gospodov je padel na ljudstvo in prišli so ven soglasno. **8** In ko jih je preštel v Bezeku, je bilo Izraelovih otrok tristo tisoč in Judovih mož trideset tisoč. **9** In poslancem, ki so prišli, so povedali: „Tako boste rekli možem iz Jabéš Gileáda: „Jutri, ob času, ko sonce postane vroče, boste imeli pomoč.“ In poslanci so prišli in to pokazali možem iz Jabéša; in bili so veseli. **10** Zato so možje iz Jabéša rekli: „Jutri bomo prišli ven k vam in z nami boste lahko storili vse, kar se vam zdi dobro.“ **11** In naslednjega dne je bilo to tako, da je Savel ljudstvo razvrstil v tri skupine; in prišli so v sredo vojske ob juntrani straži in usmrtili Amónce na dnevne vročine: in pripetilo se je, da so bili tisti, ki so preostali, razkropjeni, tako da niti dva izmed njih nista ostala skupaj. **12** In ljudstvo je reklo Samuelu: „Kdo je tisti, ki je rekel: „Ali bo Savel kraljeval nad nami?“ Privedite može, da jih lahko usmrtime.“ **13** In Savel je rekel: „Danes ne bo usmrčen noben mož: kajti danes je Gospod naredil rešitev duš v Izraelu.“ **14** Potem je Samuel rekel ljudstvu: „Pridite in pojdimo v Gilgál in tam obnovimo kraljestvo.“ **15** In vse ljudstvo je odšlo v Gilgál; in tam, v Gilgálu, so postavili Savla za kraja pred Gospodom; in tam so žrtvovali žrtve mirovnih daritev pred Gospodom; in tam so se Savel in vsi Izraelovi možje silno veselili.

12 In Samuel je rekel vsemu Izraelu: „Glejte, prisluhnih sem vašemu glasu v vsem, kar ste mi rekli in postavil sem kralja nad vami. **2** In sedaj, glejte, kralj hodi pred vami: jaz pa sem starec in sivolas; in glejte, moja sinova sta z vami: in hodil sem pred vami od svojega otroštva, do tega dne. **3** Glejte, tukaj sem: pričuje zoper mene pred Gospodom in pred njegovim maziljencem: čigavega vola sem vzel? Ali čigavega osla sem vzel? Ali koga sem ogoljula? Koga sem zatiral? Ali iz čigave roke sem sprejel kakršnokoli podkupnino, da bi mi s tem zasleplil oči? In povrnil vam bom.“ **4** In rekli so: „Nisi nas ogoljula niti nas nisi zatiral niti nisi vzel karkoli iz roke kateregakoli moža.“ **5** In rekel jim je: „Gospod je priča zoper vas in njegov maziljenec je priča ta dan, da niste našli ničesar v moji roki.“ In odgovorili so: „On je priča.“ **6** In Samuel je rekel ljudstvu: „Gospod je ta, ki je določil Mojzesu in Arona in ki je vaše ocete privedel gor iz egyptovske dežele. **7** Zdaj torej mirno stoje, da se bom lahko pravdal z vami pred Gospodom o vseh pravičnih dejanjih Gospoda, ki jih je storil vam in vašim očetom. **8** Ko je Jakob prišel v Egipt in so vaši očetje klicali h Gospodu, potem jim je Gospod poslal Mojzesu in Arona, ki sta vaše ocete privedla ven iz Egipta in jih dala prebivati na tem kraju. **9** In ko so pozabili Gospoda, svojega Boga, jih je prodal v roko Siserája, poveljnika Hacórjeve vojske in v roko Filistejcov in v roko moábskega kralja in so se borili zoper njih. **10** In klicali so h Gospodu ter rekli: „Grešili smo, ker smo zapustili Gospoda in smo služili Báalom in Astarti: toda sedaj nas osvobodi iz roke naših sovražnikov in mi ti bomo služili.“ **11** In Gospod je poslal Jerubáala, Bedána, Jefteja in Samuela in vas osvobodil iz roke vaših sovražnikov na vsaki strani in vi ste varno prebivali. **12** In ko ste videli, da je prišel proti vam Naháš, kralj Amónovih otrok, ste mi rekli: „Ne, temveč bo kralj kraljeval nad nami: ‘ko je bil Gospod, vaš Bog, vaš kralj.’“ **13** Zdaj torej glejte kralja, katerega ste izbrali in katerega ste si žezele! In glejte, Gospod je postavil kralja nad vami. **14** Če se boste bali Gospoda in mu služili in ubogali njegov glas in se ne boste uprli zoper Gospodovo zapoved, potem boste tako vi kot vaš kralj, ki kraljuje nad vami, še naprej sledili Gospodu, vašemu Bogu. **15** Toda če ne boste ubogali glasu Gospoda, temveč se boste uprli zoper Gospodovo zapoved, potem bo Gospodova roka zoper vas, kakor je bila zoper vaše ocete. **16** Zdaj torej stoje in vidite to veliko stvar, ki jo bo Gospod storil pred vašimi očmi. **17** Ali ni danes pšenična žetev? Klicali bom h

Gospodu in poslal bo grmenje in dež; da boste lahko zaznali in videli, da je vaša zlobnost velika, ki ste jo storili v Gospodovih očeh, v tem, da ste si zahtevali kralja.“ **18** Tako je Samuel zaklical h Gospodu in Gospod je ta dan poslal grmenje in dež: in vse ljudstvo se je silno balo Gospoda in Samuela. **19** In vse ljudstvo je reklo Samuelu: „Moli za svoje služabnike h Gospodu, svojemu Bogu, da ne umremo: kajti vsemi našim grehom smo dodali to zlo, da smo si zahtevali kralja.“ **20** In Samuel je rekel ljudstvu: „Ne bojte se: storili ste vso to zlobnost; vendar se ne obrnite stran od sledenja Gospodu, temveč z vsem svojim srcem služite Gospodu; **21** in ne obrnite se stran: kajti potem bi šli za praznimi stvarmi, ki ne morejo koristiti, niti osvoboditi, kajti prazne so. **22** Kajti Gospod ne bo zapustil svojega ljudstva zaradi svojega veličastnega imena: ker je Gospodu ugajalo, da vas naredi za svoje ljudstvo. **23** Poleg tega, kar se mene tiče, Bog ne daj, da bi grešil zoper Gospoda v [tem], da bi prenehal moliti za vas: temveč vas bom učil dobro in pravilno pot. **24** Samo bojite se Gospoda in mu služite v resnicu, z vsem svojim srcem: kajti preudarite kako velike stvari je storil za vas. **25** Toda če boste še vedno počeli zlobno, boste použitki, tako vi kakor vaš kralj.“

13 Savel je kraljeval eno leto in ko je nad Izraelom kraljeval dve leti, **2** si je Savel izbral tri tisoč mož iz Izraela; od katerih jih je bilo dva tisoč s Savlom v Mihmášu in na gori Betel in tisoč jih je bilo z Jonatanom v Benjaminovi Gíbe: in preostanek ljudstva je poslal vsakega moža k svojemu šotoru. **3** In Jonatan je udaril garnizijo Filistejcov, ki je bila v Gebi in Filistejci so slišali o tem. In Savel je zatobil na šofar po vsej deželi, rekoč: „Naj Hebrejci slišijo.“ **4** In ves Izrael je slišal govoriti, da je Savel udaril garnizijo Filistejcov in da je bil tudi Izrael in ogabnost Filistejem. In ljudstvo je bilo sklicano skupaj za Savlom v Gilgál. **5** In Filistejci so se zbrali skupaj, da se bojujejo z Izraelom, trideset tisoč bojni vozov in šest tisoč konjenikov in ljudstva v obilju, kakor je peska na morski obali: in prišli so gor in se utaborili v Mihmášu, vzhodno od Bet Avena. **6** Ko so možje iz Izraela videli, da so bili v škrupcu (kajti ljudje so bili zelo zaskrbljeni), potem se se ljudje skrili v votlinah in v goščavah in v skalah in na visokih krajinah in jamah. **7** In nekateri izmed Hebrejcev so odšli preko Jordana k deželi Gada in Gileáda. Glede Savla, on je bil še vedno v Gilgálu in vse ljudstvo mu je trepetajoč sledilo. **8** In zadrževal se je sedem dni, glede na določeni čas, ki ga je Samuel določil: toda Samuel ni prišel v Gilgál: ljudstvo pa je bilo razkropljeno od njega. **9** In Savel je rekel: „Prinesite sém k meni žgalno daritev in mirovne daritve.“ In daroval je žgalno daritev. **10** In pripetilo se je, da takoj, ko je končal daritev žgalne daritve, glej, je prišel Samuel; in Savel je odšel ven, da ga sreča, da bi ga lahko pozdravil. **11** In Samuel je rekel: „Kaj si storil?“ In Savel je rekel: „Ker sem videl, da je bilo ljudstvo razkropljeno proč od mene in da ti nisi prišel v določenih dneh in da so se Filistejci zbrali skupaj pri Mihmášu; **12** zato sem rekel: „Filistejci bodo sedaj prišli dol nadme v Gilgál, jaz pa nisem naredil ponižne prošnje h Gospodu: zato sem se prisilil in daroval žgalno daritev.“ **13** In Samuel je rekel Savlu: „Storil si nespatmetno: nisi se držal zapovedi Gospoda, svojega Boga, katero ti je zapovedal: kajti sedaj bi Gospod na veke utrdil tvoje kraljestvo nad Izraelom. **14** Toda sedaj tvoje kraljestvo ne bo trajalo: Gospod si je poiskal moža po svojem lastnem srcu in Gospod mu je zapovedal, da bi bil poveljnik nad njegovim ljudstvom, ker se ti nisi držal tega, kar ti je Gospod zapovedal.“ **15** In Samuel je vstal in se iz Gilgála povzpel v Benjaminovo Gíbe. In Savel je prešel ljudstvo, ki je bilo prisotno z njim, približno šeststo mož. **16** In Savel in njegov sin Jonatan in ljudstvo, ki je bilo prisotno z njima, je ostalo v Benjaminovi Gíbe, toda Filistejci so taborili v Mihmášu. **17** In iz

tabora Filistejcov so prišli plenilci v treh skupinah: ena skupina se je obrnila k poti, ki vodi v Ofro, v deželo Šuál: **18** in druga skupina se je obrnila k poti do Bet Horóna: in druga skupina se je obrnila k poti meje, ki je obrnjena k dolini Cebojím, proti divjini. **19** Torej po vsej Izraelovi deželi ni bilo najti kovača; kajti Filistejci so rekli: „Da si ne bi Hebrejci naredili mečev ali sulic:“ **20** Toda vsi Izraelci so odšli dol k Filistejcem, da si nabrusijo vsak mož svoj nož pri plugu in svoje črtalo pluga in svojo sekiro in svojo motiko. **21** Vendar so imeli pilo za motike in za črtala plugov in za vile in za sekire in da naostrijo palice z bodico. **22** Tako se je na dan bitke pripetilo, da ni bilo najti niti meča niti sulice v roki kateregakoli izmed ljudstva, ki so bili s Savlom in Jonatanom: toda najti ju je bilo pri Savlu in njegovem sinu Jonatanu. **23** In garnizija Filistejcov je odšla ven k prehodu Mihmáša.

14 Pripetilo se je torej na dan, ko je Jonatan, Savlov sin, rekel mladeniču, ki je nosil njegovo bojno opremo: „Pridi in pojdiva preko, k filistejski garniziji, ki je na drugi strani.“ Toda ni povedal svojemu očetu. **2** Savel je sedel na najbolj oddaljenem delu Gíbee, pod granatovcem, ki je v Migrónu: in ljudstva, ki je bilo z njim, je bilo približno šeststo mož; **3** in Ahíja, sin Anítuba, Ikbádov brat, sin Pinhása, sin Elíja, Gospodovega duhovnika v Šílu, je nosil efód. Ljudstvo pa ni vedelo, da je Jonatan odšel. **4** In med prehodi, ob katerih je Jonatan iskal, da bi šel preko k filistejski garniziji, je bila ostra skala na eni strani in ostra skala na drugi strani; in ime ene je bilo Bocéc in ime druge Sene. **5** Sprednji del ene je bil obrnjen proti severu, nasproti Mihmášu in druge proti jugu, nasproti Gíbei. **6** In Jonatan je rekel mladeniču, ki je nosil njegovo bojno opremo: „Pridi in pojdiva preko, h garniziji teh neobrezancev: morda bo Gospod delal za naju: kajti ni omejitve Gospodu, da reši po mnogih ali po peščici.“ **7** In njegov nosilec bojne opreme mu je rekel: „Stori vse, kar je v tvojem srcu: obrni se; glej, jaz sem s teboj glede na tvoje srce.“ **8** Potem je Jonatan rekel: „Glej, šla bova preko, k tem možem in se jím bova odkril.“ **9** Če nama rečejo: „Ostanita, dokler ne pridemo do vaju; ‘potem bova mirno stala na svojem kraju in ne bova šla gor k njiju. **10** Toda če rečejo tako: „Pridita gor k nam; ‘potem bova šla gor: kajti Gospod jih je izročil v najino roko: in to nama bo za znamenje.“ **11** In oba izmed njiju sta se odkrila garniziji Filistejcov: in Filistejci so rekli: „Poglejte, Hebrejci prihajajo naprej iz lukenj, kamor so se skrili.“ **12** In možje iz garnizije so Jonatanu in njegovemu nosilcu bojne opreme odgovorili ter rekli: „Pridita gor k nam in po kazalci vama bomo stvar.“ In Jonatan je rekel svojemu nosilcu bojne opreme: „Pridi gor za menoj: kajti Gospod jih je izročil v Izraelovo roko.“ **13** In Jonatan je splezal gor po svojih rokah in po svojih stopalih in njegov nosilec bojne opreme za njim: in padli so pred Jonatanom; in njegov nosilec bojne opreme jih je pobijal za njim. **14** In ta prvi pokol, ki sta ga naredila Jonatan in njegov nosilec bojne opreme, je zajel okrog dvajset mož, kakor bi bilo znotraj pol orala dežele, katero bi lahko preoral jarem volov. **15** In v vojski na polju in med vsem ljudstvom je bilo trepetanje: garnizija in plenilci, tudi oni so trepetali in zemlja se je tresla: tako je bilo zelo veliko trepetanje. **16** In Savlovi stražarji v Benjaminovi Gíbe so pogledali; in glej, množica se je razblinila in nadaljevali so s podiranjem drug drugega. **17** Potem je Savel rekel ljudstvu, ki je bilo z njim: „Prestejetre torej in poglejte, kdo je odšel od nas.“ In ko so prešteli, glej, Jonatan in njegov nosilec bojne opreme nista bila tam. **18** In Savel je rekel Ahíju: „Prnesi sém Božjo nosilko.“ Kajti Božja nosilka je bila ob tistem času z Izraelovimi otroci. **19** In pripetilo se je, medtem ko je Savel govoril z duhovnikom, da se je hrup, ki je bil v vojski Filistejcov, nadaljeval in naraščal in Savel je rekel duhovniku: „Umakni svojo roko.“ **20** In Savel ter vse ljudstvo,

ki je bilo z njim, so se zbrali skupaj in prišli k bitki: in glej, meč vsakega moža je bil proti njegovemu pajdašu in tam je bila zelo velika zmeda. **21** Pa tudi Hebrejci, ki so bili pred tem časom s Filistejci, ki so iz okoliške dežele odšli gor z njimi v tabor, celo ti so se prav tako obrnili, da bi bili z Izraelci, ki so bili s Savlom in Jonatanom. **22** Podobno so tudi vsi Izraelovi možje, ki so se skrili na gori Efrájim, ko so slišali, da so Filistejci zbežali, celo oni so sledili tik za njimi v bitko. **23** Tako je Gospod tisti dan rešil Izrael: in bitka je prešla preko k Bet Avenu. **24** In Izraelovi možje so bili ta dan užaloščeni: kajti Savel je ljudstvo zaprisegel, rekoč: „Preklet naj bo mož, ki poje kakršnokoli hrano do večera, da bom lahko maščevan na svojih sovražnikih.“ Tako nihče izmed ljudstva ni pokusil nobene hrane. **25** In vsi tisti iz dežele so prišli do gozda: in tam je bil na tleh med. **26** In ko je ljudstvo prišlo v gozd, glej, je kapljal med; toda noben mož ni iztegnil svoje roke k svojim ustom: kajti ljudstvo se je balo pristege. **27** Toda Jonatan ni slišal, ko je njegov oče ljudstvo obremenil s prisojo: zato je iztegnil konec palice, ki je bila v njegovi roki in jo omotčil v satovju in svojo roko nesel k ustom in njegove oči so bile razsvetljene. **28** Potem je odgovoril eden izmed ljudstva in rekel: „Tvoj oče je strogo obremenil ljudstvo s prisojo, rekoč: „Preklet bodi človek, ki danes poje kakršnokoli hrano.“ Ljudstvo pa je bilo slabotno. **29** Potem je Jonatan rekel: „Moj oče je vznemiril deželo: poglej, prosim te, kako so bile moje oči razsvetljene, ker sem okusil malo od tega medu. **30** Kako mnogo bolj, če bi morda ljudstvo danes prosto jedlo od plena svojih sovražnikov, ki so ga našli? Kajti ali ne bi bil sedaj veliko večji pokol med Filistejci?“ **31** In udarili so ta dan Filistejce od Mihmáša do Ajálona: ljudstvo pa je bilo zelo slabotno. **32** In ljudstvo se je vrglo na plen in vzelo ovce in vole in teleta in zaklali so jih na tleh: in ljudstvo jih je jedlo s krvo. **33** Potem so povedali Savlu, rekoč: „Glej, ljudstvo greši zoper Gospoda v tem, da jedo s krvo.“ In rekel je: „Pregrešili: ste se, zavalite k meni ta dan velik kamen.“ **34** In Savel je rekel: „Razpršite se med ljudstvo in jim recite: „Privedite mi sèm vsak človek svojega vola in vsak človek svojo ovco in zakljuite jih tukaj in jeite; in ne grešite zoper Gospoda, v tem, da bi jedli s krvo.“ In vse ljudstvo je to noč pivedlo, vsak človek svojega vola s seboj in s jih tam zaklali. **35** In Savel je zgradil oltar Gospodu: ta isti je bil prvi oltar, ki ga je zgradil Gospodu. **36** In Savel je rekel: „Pojdimo dol za Filistejci ponoči in jih plenimo do jutranje svetlobe in ne pustimo nobenega moža od njih.“ In rekli so: „Stori karkoli se ti zdi dobro.“ Potem je rekel duhovniku: „Približajmo se sèm k Bogu.“ **37** In Savel je vprašal za nasvet od Boga: „Ali naj grem dol za Filistejci? Ali jih boš izročil v Izraelovo roko?“ Toda tisti dan mu ni odgovoril. **38** In Savel je rekel: „Približajte se sèm vsi vodje ljudstva: in vedite in poglejte v čem je bil ta greh ta dan. **39** Kajti kakor živi Gospod, ki rešuje Izrael, čeprav bi bil ta na Jonatanu, mojem sinu, bo on zagotovo umrl.“ Toda tam ni bilo moža izmed ljudstva, da bi mu odgovoril. **40** Potem je rekel vsem Izraelu: „Vi bodite na eni strani in jaz in moj sin Jonatan bova na drugi strani.“ In ljudstvo je Savlu reklo: „Stori, kar se ti zdi dobro.“ **41** Zato je Savel rekel Gospodu, Izraelovemu Bogu: „Daj popoln žreb.“ In Savel in Jonatan sta bila zajeta: toda ljudstvo je bilo izločeno. **42** In Savel je rekel: „Vrzite žrebe med menoj in mojim sinom Jonatanom.“ In zajet je bil Jonatan. **43** Potem je Savel rekel Jonatanu: „Povej mi kaj si storil.“ In Jonatan mu je povedal in rekel: „Samo pokusil sem malo medu s koncem palice, ki je bila v moji roki in glej, moram umreti.“ **44** In Savel je odgovoril: „Bog stori takoj in še več: kajti zagotovo boš umrl, Jonatan.“ **45** In ljudstvo je reklo Savlu: „Ali bo Jonatan umrl, ki je naredil to veliko rešitev duš v Izraelu? Bog ne daj: kakor Gospod živi, ne bo niti en las iz njegove glave padel na tla; kajti ta dan je delal z Bogom.“ Tako je ljudstvo rešilo Jonatana, da ni umrl.

46 Potem je Savel odšel gor od sledenja Filistejcem: in Filistejci so odšli k svojemu lastnemu kraju. **47** Tako je Savel vzel kraljestvo nad Izraelom in se boril zoper vse svoje sovražnike na vsaki strani, zoper Moáb in zoper Amónove otroke in zoper Edóm in zoper kralje Cobe in zoper Filistejce in h komerkoli se je obrnil, jím je povzročal skrb. **48** In zbral je vojsko in udaril Amalečane in Izrael osvobodil iz rok tistih, ki so jih plenili. **49** Torej Savlovi sinovi so bili Jonatan in Jišví in Malkišúa: in imena njegovih dveh hčera sta bili: ime prvorojene Merába in ime mlajše Mihála: **50** in ime Savlove žene je bilo Ahinóam, Ahimáacova hči: in ime poveljnika njegove vojske je bilo Abnér, sin Nera, Savlovega strica. **51** In Kiš je bil Savlov oče; in Ner, Abnérjev oče sta bila Abiélova sinova. **52** In tam je bila silna vojna zoper Filistejce vse Savlove dni: in ko je Savel zagledal kateregakoli močnega moža ali kateregakoli hrabrega moža, ga je vzel k sebi.

15 Samuel je tudi rekel Savlu: „Gospod me je postal da te mazilim, da bi bil kralj nad njegovim ljudstvom, nad Izraelom: sedaj torej prisluhni glasu Gospodovih besed. **2** Tako govoril Gospod nad bojevniki: „Spomnim se tega, kar je Amálek storil Izraelu, kako je prežal ranj na poti, ko je prišel gor iz Egipta. **3** Sedaj pojdi in udari Amáleka in popolnoma uniči vse, kar imajo in ne prizanesi jim; temveč ubij tako moškega kakor žensko, otroka in dojenčka, vola in ovco, kamelo in osla.“ **4** In Savel je ljudstvo zbral skupaj in jih prešel v Telaímu, dvesto tisoč pešcev in deset tisoč mož iz Juda. **5** In Savel je prišel do mesta Amálečanov in prežal v dolini. **6** In Savel je rekel Kenéjcem: „Pojdite, odidite dol izmed Amálečanov, da vas ne bi uničil z njimi: kajti izkazali ste prijaznost vsem Izraelovim otrokom, ko so prišli gor iz Egipta.“ Tako so Kenéjci odšli izmed Amalečanov. **7** In Savel je udaril Amalečane od Havíle, dokler ne prideš do Šura, ki je nasproti Egiptu. **8** In Agága, kralja Amalečanov je zajel živega in z ostrino meča popolnoma uničil vse ljudstvo. **9** Toda Savel in ljudstvo je prizaneslo Agágu in najboljšemu od ovc in od volov in od pitancev in jagnjet in vsega, kar je bilo dobro in niso jih žeeli popolnoma uničiti: toda vsako stvar, ki je bila ničvredna in zavrnjena, to so popolnoma uničili. **10** Potem je prišla Gospodova beseda Samuelu, rekoč: **11**, „To me je pokesalo, da sem postavil Savlu, da bi bil kralj: kajti obrnil se je nazaj od sledenja meni in ni izvršil mojih zapovedi. In to je užalostilo Samuela; in vso noč je klical h Gospodu. **12** In ko je Samuel zgodaj vstal, da bi zjutraj srečal Savlu, je bilo Samuelu povedano, rekoč: „Savel je prišel v Karmel in glej, postavil si je roko in potem je šel naokrog in šel naprej in odšel dol do Gilgála.“ **13** In Samuel je prišel k Savlu: in Savel mu je rekel: „Blagoslovjen bodи Gospoda: izpolnil sem Gospodovo zapoved.“ **14** In Samuel je rekel: „Kaj potem pomeni to blejanje ovc v mojih ušehih in mukanje volov, katerega slišim?“ **15** In Savel je rekel: „Privedli so jih od Amalečanov: kajti ljudstvo je prizaneslo najboljšim izmed ovc in izmed volov, da žrtvujejo Gospodu, tvojemu Bogu; preostalo pa smo popolnoma uničili.“ **16** Potem je Samuel rekel Savlu: „Ostani in jaz ti bom povedal kaj mi je to noč povedal Gospod.“ In on mu je rekel: „Povej.“ **17** In Samuel je rekel: „Ko si bi majhen v svojem lastnem pogledu, ali nisi postal poglavar Izraelovim rodovom in te je Gospod mazil z kralja nad Izraelom? **18** In Gospod te je poslal na pot in rekel: „Pojni in popolnoma uniči grešnike Amalečane in se bori proti njim, dokler ne bodo použiti.“ **19** Zakaj potem nisi ubogal Gospodovega glasu, temveč si se vrgel na plen in storil zlo v Gospodovem pogledu? **20** In Savel je rekel Samuelu: „Da, ubogal sem Gospodov glas in sem šel na pot, na katero me je poslal Gospod in povedel sem Agága, kralja Amalečanov in popolnoma sem uničil Amalečane. **21** Toda ljudstvo je vzelo od plena, ovce

in vole, glavne od stvari, ki naj bi bile popolnoma uničene, da žrtvujejo Gospodu, tvojemu Bogu v Gilgálu.“ 22 In Samuel je rekel: „Ali ima Gospod tako veliko zadovoljstvo in žgalnih daritvah in žrtvah, kot v ubogljivosti Gospodovemu glasu? Glej, ubogati je bolje kot žrtvovati in poslušati [bolje] kot tolšča ovnov. 23 Kajti upor je kakor greh čaranja in trmoglavost je kakor krivičnost in malikovanje. Ker si zavnili Gospodovo besedo, je tudi on zavnili tebe, da bi bil kralj.“ 24 In Savel je rekel Samuelu: „Grešil sem: kajti prekršil sem Gospodovo zapoved in tvoje besede: ker sem se bał ljudstva in ubogal njihov glas. 25 Zdaj torej, prosim te, oprosti moj greh in se ponovno obrni z menoj, da lahko obožujem Gospoda.“ 26 In Samuel je rekel Savlu: „Ne bom se vrnili s teboj: kajti zavnili si Gospodovo besedo in Gospod je zavnili teba, da bi bil kralj nad Izraelom.“ 27 In kakor se je Samuel obrnil naokoli, da gre proč, je zgrabil krajec njegovega plašča in ga odtrgal. 28 In Samuel mu je rekel: „Gospod je ta dan odtrgal Izraelsko kraljestvo od tebe in ga izročil tvojemu bližnjemu, ki je boljši kakor ti. 29 In tudi Moč Izraela ne bo lagala niti se kesala: kajti on ni človek, da bi se kesal.“ 30 Potem je rekel: „Grešil sem: vendar me sedaj počasti, prosim te, pred starešinami mojega ljudstva in pred Izraelom in se ponovno obrni z menoj, da bom lahko oboževal Gospoda, tvojega Boga.“ 31 Tako se je Samuel ponovno obrnil za Savlom; in Savel je obožaval Gospoda. 32 Potem je Samuel rekel: „Privedete sém k meni Agágá, kralja Amalečanov.“ In Agág je prefinjeno prišel k njemu. In Agág je rekel: „Zagotovo že grenkova smrti minila.“ 33 In Samuel je rekel: „Kakor je tvoj meč naredil ženske brez otrok, tako bo tvoja mati brez otroka med ženskami.“ In Samuel je Agág razsekal na koščke pred Gospodom v Gilgálu. 34 Potem je Samuel odšel v Ramo; Savel pa je odšel gor, do svoje hiše, v Savlovo Gíbeo. 35 In Samuel ni več prišel, da bi videl Savla, do dneva svoje smrti: vendar je Samuel žaloval za Savlom: in Gospod se je pokesal, da je Savla postavil [za] kralja nad Izraelom.

16 In Gospod je rekel Samuelu: „Doklej boš žaloval za Savlom, gleda na to, da sem ga zavnili od kraljevanja nad Izraelom? Napolni svoj rog z oljem in pojdi, poslat te bom k Betlehemcu Jeseju: kajti priskrbel sem si kralja med njegovimi sinovi.“ 2 In Samuel je rekel: „Kako lahko grem? Če Savel to sliši, me bo ubil.“ In Gospod je rekel: „Vzemi s seboj telico in reci: „Prišel sem, da žrtvujem Gospodu.“ 3 In k žrtvi poklici Jeseja, jaz pa ti bom pokazal kaj boš storil: in ti mi boš mazil tistega, katerega ti imenujem.“ 4 In Samuel je storil to, kar je Gospod govoril in prišel v Betlehem. Staršešine mesta pa so trepetali ob njegovem prihodu in rekli: „Ali prihašč miroljubno?“ 5 In rekel je: „Miroljubno: prišel sem, da žrtvujem Gospodu: naredite se svete in pridite z menoj k žrtvovanju.“ In Jeseja in njegove sinove je naredil svete ter jih poklical k žrtvovanju. 6 In prijetilo se je, ko so prišli, da je pogledal na Eliába in rekel: „Zagotovo je Gospodov maziljenec pred njim.“ 7 Toda Gospod je rekel Samuelu: „Ne glej na njegovo obliče ali na višino njegove postave; ker sem ga odklonil: kajti GOSPOD ne vidi kakor vidi človek; kajti človek gleda na zunanjii videz, toda Gospod gleda na srce.“ 8 Potem je Jese poklical Abinadába in ga primoral, da gre pred Samuem. In rekel je: „Niti tega Gospod ni izbral.“ 9 Potem je Jese primoral Šamája, da gre mimo. In rekel je: „Niti Gospod ni izbral tega.“ 10 Ponovno, Jese je primoral sedem svojih sinov, da greda mimo pred Samuem. In Samuel je rekel Jeseju: „Gospod ni izbral teh.“ 11 In Samuel je rekel Jeseju: „Ali so tukaj vsi tvoji otroci?“ In rekel je: „Ostaja še najmlajši in glej, on varuje ovce.“ In Samuel je rekel Jeseju: „Pošlji in privedi ga, kajti ne bomo sedli dol, dokler on ne pride sém.“ 12 In poslal je ter ga privedel noter. Torej bil je rdečkast in hkrati lepega obličja in čeden na pogled. In Gospod je rekel: „Vstani, mazili ga: kajti to je on.“

13 Potem je Samuel vzel rog olja in ga mazil in sredi njegovih bratov: in Gospodov Duh je prišel na Davida od tega dne dalje. Tako je Samuel vstal in odšel v Ramo. 14 Vendar pa je Gospodov Duh odšel od Savla in zli duh od Gospoda ga je nadlegoval 15 In Savlovi služabniki so mu rekli: „Glej torej, nadleguje te zli duh od Boga. 16 Naj naš gospod sedaj zapove svojim služabnikom, ki so pred teboj, da poščejo človeka, ki je spreten igralec na harfo: in zgodilo se bo, ko bo nad teboj zli duh od Boga, da bo igral s svojo roko, tebi pa dobro.“ 17 In Savel je svojim služabnikom rekel: „Prisrbite mi torej človeka, ki lahko dobro igra in ga privедite k meni.“ 18 Potem je eden izmed služabnikov odgovoril in rekel: „Glej, videl sem sina Betlehemca Jeseja, ki je spreten vigranjui in močan, hraber mož in bojevnik in razsoden in zadevah in ljubke osebnosti in Gospod je z njim.“ 19 Zato je Savel poslal poslanice k Jeseju in rekel: „Pošlji mi Davida, svojega sina, ki je z ovcam.“ 20 In Jese je vzel osla, oblodenega s kruhom in vinski meh in kozlička in jih po svojem sinu Davidu poslal k Savlu. 21 In David je prišel k Savlu in stal pred njim: in on ga je silno vzljubil; in postal je njegov nosilec bojne opreme. 22 In Savel je poslal k Jeseju, rekoč: „Pusti Davida, prosim te, stati pred menoj, kajti našel je naklonjenost v mojem pogledu.“ 23 In prijetilo se je, ko je bil zli duh od Boga nad Savlom, da je David vzel harfo in igral s svojo roko: tako je bil Savel osvežen in bilo mu je dobro in zli duh je odšel od njega.

17 Torej Filistejci so zbrali skupaj svoje vojske za boj in zbrani so bili skupaj pri Sohóju, ki pripada Judu in se utaborili med Sohójem in Azéko, v Efes Damímu. 2 In Savel in Izraelovi može so bili zbrani skupaj in se utaborili poleg doline Elá in se postrojili v boj zoper Filistejce. 3 In Filistejci so stali na gori na eni strani in Izrael je stali na gori na drugi strani: in med njimi je bila dolina. 4 In iz tabora Filistejcev je prišel šampion iz Gata, po imenu Goljat, katerega višina je bila šest komolcev in pedenj. 5 In na svoji glavi je imel čelado iz brona in oborožen je bil z verižnim plaščem; in teža plašča je bila pet tisoč šeklov brona. 6 In na svojih nogah je imel bronaste golenice in okrogel ščit iz brona med svojimi rameni. 7 In palica njegove sulice je bila podobna tkalčevemu brunu; in vrh njegove sulice je tehtal šeststo šeklov žezeleza: in nekdo, ki je nosil ščit, je šel pred njim. 8 In stal je in klical Izraelovim vojskam in jim rekel: „Zakaj ste prišli ven, da se postrojite za boj? Ali ni sem jaz Filistejec in vi Savlovi služabniki? Izberite zase moža in naj pride dol k meni. 9 Če se je zmožen bojevati z menoj in me ubiti, potem bomo mi vaši služabniki: toda će prevladam zoper njega in ga ubijem, potem boste vi naši služabniki in nam služili.“ 10 In Filistejec je rekel: „Danes izzivam Izraelove vojske; dajte mi človeka, da se lahko skupaj bojujeva.“ 11 Ko so Savel in ves Izrael slišali te Filistejčeve besede, so bili zaprepadieni in silno prestrašeni. 12 Torej David je bil sin tega Efratejca iz Judovega Betlehema, katerega ime je bilo Jese; in imel je osem sinov: in v Savlovi dneh je mož odšel med može za starca. 13 In trije najstarejši Jesejevi sinovi so odšli in Savlu sledili v bitko: in imena njegovih treh sinov, ki so šli v bitko, so bila Eliáb, prvorojenec in poleg njega Abinadáb in tretji Šamá. 14 In David je bil najmlajši: in trije starejši so sledili Savlu. 15 Toda David je šel in se vrnil od Savla, da pri Betlehemu pase ovce svojega očeta. 16 In Filistejec se je približal zjutraj in zvečer in se nastavljal štirideset dni. 17 In Jese je svojemu sinu Davidu rekel: „Vzemi sedaj za svoje brate škaf tega praženega zrnja in teh deset hlebov in steci v tabor k svojim bratom; 18 in teh deset sirov odnesi k poveljniku njihove tisočnije in poglej kako se imajo tvoji bratje in vzemi njihovo jamstvo.“ 19 Torej Savel in oni in vsi Izraelovi može so bili v dolini Elá, boreč se s Filistejci. 20 In David je vstal zjutraj in pustil ovce s čuvajem in vzel ter odšel, kakor mu je Jese

zapovedal; in prišel je k okopu, medtem ko je šla vojska naprej v boj in zavpila za boj. **21** Kajti Izrael in Filistejci so se postrojili v bitko, vojska zoper vojsko. **22** In David je pustil svoj voz in roki čuvaja voza in stekel v vojsko in prišel in pozdravil svoje brate. **23** In medtem ko je govoril z njimi, glej, je prišel šampion, Filistejec iz Gata, po imenu Goljat, iz vojske Filistejcov in govoril glede na te iste besede; in David jih je slišal. **24** In ko so vsi Izraelovi možje videli moža, so zbežali pred njim in bili sobole prestrašeni. **25** In možje iz Izraela so rekli: „Ali ste videli tega moža, ki je prišel gor? Zagotovo je prišel gor, da izziva Izraela: in zgodilo se bo, da bo moža, ki ga ubije, kralj obogatil z velikimi bogastvi in dal mu bo svojo hčer in osvobodil hišo njegovega očeta v Izraelu.“ **26** In David je spregovoril možem, ki so stali poleg njega, rekoč: „Kaj bo storjeno možu, ki ubije tega Filistejca in odvzema grajo od Izraela? Kajti kdo je ta neobrezan Filistejec, da bi izzival vojske živega Boga?“ **27** In ljudstvo mu je odgovorilo na ta način, rekoč: „Tako bo storjeno možu, ki ga ubije.“ **28** In njegov najstarejši brat Eliáb je slišal, ko je govoril možem; in Eliábova jeza je bila vžgana zoper Davida in rekel je: „Zakaj si prišel sèm dol? In s kom si pustil tistih nekaj ovc v divjini? Poznam tvojo ošabnost in porednost tvojega srca; kajti prišel si dol, da bi lahko videl bitko.“ **29** In David je rekel: „Kaj sem torej storil? Ali ni tam razlog?“ **30** In od njega se je obrnil k drugemu in mu govoril na isti način: in ljudstvo mu je ponovno odgovorilo po prejšnjem načinu. **31** In ko so bile slišane besede, kajti jih je povedal David, so jih ponovili pred Savlom: in ta je poslal ponj. **32** In David je rekel Savlu: „Naj srce nobenega človeka ne upade zaradi njega; tvoj služabnik bo šel in se boril s tem Filistejcem.“ **33** In Savel je rekel Davidu: „Ti nisi zmožen iti zoper tega Filistejca, da se boriš z njim: kajti ti si še mladostnik, on pa je bojevnik od svoje mladosti.“ **34** In David je rekel Savlu: „Tvoj služabnik je pasel ovce svojega očeta in prišel je lev in medved in vzel jagrje iz tropa: **35** in odsel sem ven za njim in ga udaril in to osvobodil iz njegovih ust; in ko se je dvignil zoper mene, sem ga ujet za njegovo grivo in ga udaril in ga usmrtil. **36** Tvoj služabnik je usmrtil takoj leva kakor medveda: in ta neobrezan Filistejec bo kakor eden izmed njiju, glede na to, da je izzival vojske živega Boga.“ **37** Poleg tega je David rekel: „Gospod, ki me je osvobodil in levje šape in iz medvedje šape, on me bo osvobodil iz roke tega Filistejca.“ In Savel je rekel Davidu: „Pojdi in Gospod bodi s teboj.“ **38** In Savel je Davida oborožil s svojo bojno opremo in mu na njegovo glavo nadel bronasto čelado; prav tako ga je oborožil z verižnim plaščem. **39** In David je opasal svoj meč na svojo bojno opremo in poskušal oditi; kajti tega ni preizkusil. In David je rekel Savlu: „Ne morem iti s tem; kajti teh [stvari] nisem preizkusil.“ In David jih je odložil iz sebe. **40** In vzel je svojo palico v svojo roko in si izbral pet gladkih kamnov iz potoka in jih položil v pastirsko torbo, ki jo je imel, celo v malho; in njegova prača je bila v njegovi roki: in približal se je Filistejcu. **41** In Filistejec je prišel in se približal Davidu in mož, ki je nosil ščit, je šel pred njim. **42** In ko je Filistejec pogledal naokoli in zagledal Davida, ga je preziral; kajti bil je šele mladostnik in rdečkast in lepega obličja. **43** In Filistejec je Davida rekel: „Sem mar pes, da prihajaš k meni s palicami?“ In Filistejec je Davida preklem pri svojih bogovih. **44** In Filistejec je rekel Davidu: „Pridi k meni in twoje meso bom izročil perjadi neba in živalim polja.“ **45** Potem je David rekel Filistejcu: „Ti prihajaš k meni z mečem in s sulico in s ščitom: toda jaz prihajam k tebi v imenu Gospoda nad bojevniki, Boga Izraelovih vojsk, katere si izzival. **46** Ta dan te bo Gospod izročil v mojo roko; in udaril te bom in twojo glavo vzel iz tebe; in trupla vojske Filistejcov bom ta dan izročil zračni perjadi in divjim zverem zemlje, da bo vsa zemlja lahko vedela, da je Bog v Izraelu. **47** In ves ta zbor bo vedel, da Gospod ne rešuje z mečem in sulico: kajti boj je Gospodov in on

vas bo izročil in naše roke.“ **48** In pripetilo se je, ko je Filistejec vstal in prišel in se približal, da sreča Davida, da je David pohitel in stekel proti vojski, da bi srečal Filistejca. **49** In David je svojo roko položil v svojo torbo, od tam vzel kamen in ga zalučal in udaril Filistejca v njegovo čelo, da je kamen potonil v njegovo čelo; in ta je padel na svoj obraz k zemlji. **50** Tako je David prevladal nad Filistejcem s prago in s kamnom in Filistejca udaril in ubil; in vendar v Davidovi roki ni bilo meča. **51** Zato je David stekel in obstal nad Filistejcem in vzel njegov meč in ga izvlekel iz njegove nožnice in ga ubil in z njim odsekal njegovo glavo. In ko so Filistejci videli, da je bil njihov šampion mrtev, so pobegnili. **52** In možje iz Izraela in možje iz Juda so vstali in zavpili in zasledovali Filistejce, dokler ne prideš do doline in k velikim vratom Ekróna. In ranjeni izmed Filistejcov so padali dol po poti k Šaaríjumu, celo do Gata in do Ekróna. **53** In Izraelovi otroci so se vrnili iz preganjanja za Filistejci in oplenili njihove šotore. **54** In David je vzel glavo Filistejca in jo prinesel v Jeruzalem; toda njegovo bojno opremo je odložil v svoj šotor. **55** In ko je Savel zagledal Davida iti naprej zoper Filistejca, je rekel Abnérju, poveljniku vojske: „Abnér, čigav sin je ta mladostnik?“ In Abnér je rekel: „Kakor živi tvoja duša, oh kralj, ne morem povedati.“ **56** In kralj je rekel: „Poizvedi, čigav sin je ta najstnik.“ **57** In ko se je David vrnil iz uboja Filistejca, ga je Abnér vzel in ga privedel pred Savla, s Filistejevo glavo v svoji roki. **58** In Savel mu je rekel: „Čigav sin si ti, ti mladenič?“ In David je odgovoril: „Jaz sem sin tvojega služabnika Jeseja, Betlehemca.“

18 In pripetilo se je, ko je končal pogovor s Savlom, da se je Jonatanova duša povezala s Savlovo dušo in Jonatan ga je vzljubil kakor svojo lastno dušo. **2** In Savel ga je ta dan vzel in mu ni več dovolil iti domov, k hiši svojega očeta. **3** Potem sta Jonatan in David sklenila zavezo, ker ga je vzljubil kakor svojo lastno dušo. **4** In Jonatan si je slekel vrhnje oblačila, ki je bilo na njem in ga dal Davidu in svoja oblačila, celo do svojega meča in svojega loka in svojega pasu. **5** In David je odsel ven, kamor ga je poslal Savel in se modro vedel: in Savel ga je postavil nad bojevnike in sprejet je bil v pogledu vsega ljudstva in tudi v pogledu Savlovih služabnikov. **6** In pripetilo se je, medtem ko so prišli, ko se je David vrnil iz pokola Filistejca, da so prišle ženske ven iz vseh Izraelovih mest, pojoč in plesoč, da srečajo kralja Savla z bobniči, z radostjo in z glasbenimi inštrumenti. **7** In ženske so odgovorile druga drugi, medtem ko so igrale ter rekle: „Savel je umoril svoje tisoče, David pa svoje deset tisoče.“ **8** In Savel je bil zelo ogoren in [to] govorjenje mu ni ugajalo; in rekel je: „Davidu so pripisale deset tisoče, meni pa so pripisale samo tisoče: in kaj ima lahko več kakor kraljestvo?“ **9** In Savel je od tistega dne dalje Davida opazoval [z ljubosumnostjo]. **10** In pripetilo se je zjutraj, da je nad Savla prišel zli duh od Boga in prerokoval je v sredi hiše: in David je igral s svojo roko, kakor ob drugih časih: v Savlovi roki, pa je bilo kopje. **11** In Savel je vrgel kopje; kajti rekel je: „S tem bom Davida udaril celo k zidu.“ David pa se je dvakrat izognil njegovi prisotnosti. **12** In Savel se je bal Davida, ker je bil Gospod z njim, od Savla pa je odsel. **13** Zato ga je Savel odstranil od sebe in ga postavil za poveljnika nad tisočimi; in odhajal je in prihajal pred ljudstvom. **14** In David se je na vseh svojih potek obnašal modro; in Gospod je bil z njim. **15** Zato se ga je Savel, ko je videl, da se je obnašal zelo modro, bal. **16** Toda ves Izrael in Juda je ljubil Davida, zato ker je odhajal in prihajal pred njimi. **17** In Savel je rekel Davidu: „Glej svojo starejšo hči Merábo, njo ti bom dal za ženo: samo hraber bodi zame in bojuj Gospodove boje.“ Kajti Savel je rekel: „Naj moja roka ne bo nad njim, temveč naj bo nad njim roka Filistejcov.“ **18** In David je rekel Savlu: „Kdo sem jaz? In kaj je moje življenje ali družina mojega očeta v Izraelu,

da bi bil kraljev zet?“ **19** Toda pripetilo se je ob času, ko naj bi bila Savlova hči Merába dana Davidu, da je bila dana za ženo Mehóčanu Adriélu. **20** In Mihála, Savlova hči je ljubila Davida: in povedali so Savlu in stvar mu je ugajala. **21** In Savel je rekel: „Dal mu jo bom, da mu bo lahko za zanko in da bo roka Filistejev lahko zoper njega.“ Zato je Savel rekel Davidu: „Danes boš moj zet z eno od dveh.“ **22** In Savel je zapovedal svojim služabnikom, rekoč: „Na skrivaj se pogovarjajte z Davidom in recite: „Glej, kralj se razveseljuje v tebi in vsi njegovi služabniki te ljubijo: sedaj torej bodi kraljev zet.“ **23** In Savlovi služabniki so te besede govorili na Davidova ušesa. In David je rekel: „Ali se vam zdi to lahka stvar postati kraljev zet, glede na to, da sem revez in malo spoštovan?“ **24** In Savlovi služabniki so mu povedeli, rekoč: „David je govoril na ta način.“ **25** In Savel je rekel: „Tako boste rekli Davidu: „Kralj ne želi nobene dote, temveč sto prednjih kožic Filistejev, da bi bil maščevan nad kraljevimi sovražniki.“ Toda Savel je mislil, da bi Davidu povzročil pasti po roki Filistejev. **26** In ko so njegovi služabniki te besede povedali Davidu, je Davidu ugajalo, da bi bil kraljev zet: in dnevi še niso pretekli. **27** Zato je David vstal in odšel, on in njegovi možje in usmrtil izmed Filistejev dvesto mož; in David je prinesel njihove prednje kožice in v polnem številu so jih izročili kralju, da bi postal kraljev zet. In Savel mu je dal svojo hčer Mihálo za ženo. **28** In Savel je videl in spoznal, da je bil Gospod z Davidom in da ga je Savlova hči Mihála ljubila. **29** In Savel se je še bolj bal Davida; in Savel je dnevno postal Davidov sovražnik. **30** Potem so princi Filistejev odšli naprej: in pripetilo se je, potem ko so šli naprej, da se je David obnašal bolj modro kakor vsi Savlovi služabniki; tako da je bilo njegovo ime zelo cenjeno.

19 In Savel je spregovoril svojemu sinu Jonatanu in vsem svojim služabnikom, da naj ubijejo Davida. **2** Toda Savlov sin Jonatan se je zelo veselil v Davidu: in Jonatan je povedal Davidu, rekoč: „Moj oče Savel si prizadeva, da te ubije: sedaj torej, prosim te, pazi nase do jutra in ostani na skritem mestu in se skrij: **3** jaz pa bom šel ven in stal poleg svojega očeta na polju, kjer si ti in se bom s svojim očetom posvetoval o tebi; in kar vidim, to ti bom povedal.“ **4** In Jonatan je Savlu, svojemu očetu, govoril dobro o Davidu ter mu rekel: „Naj kralj ne greši zoper svojega služabnika, zoper Davida; ker on ni grešil zoper tebe in ker so bila njegova dela do tebe zelo dobra: **5** kajti ali ni svojega življenja položil v svojo roko in usmrtil Filistejeca in je Gospod izvršil veliko rešitev duš za ves Izrael: ti si to videl in si se veselil: zakaj potem hočeš grešiti zoper nedolžno kri, da bi Davida ubil brez razloga?“ **6** In Savel je prisluhnil Jonatanovemu glasu: in Savel je prisegel: „Kakor živi Gospod, on ne bo umorjen.“ **7** In Jonatan je poklical Davida in Jonatan mu je pokazal vse te stvari. In Jonatan je Davida privedel k Savlu in on je bil v njegovi prisotnosti, kakor v preteklih časih. **8** In tam je bila ponovno vojna: in David je odšel ven in se boril s Filistejci in jih usmrtil z velikim pokolom; in oni so zbežali od njega. **9** In zli duh od Gospoda je bil nad Savlom, ko je sedel v svoji hiši, s svojim kopjem v svoji roki: in David je igral s svojo roko. **10** In Savel si je prizadeval, da s kopjem udari Davida, celo k zidu; toda ta se je izmuznil iz Savlove prisotnosti in kopje je zapuščil v zid: in David je zbežal in tisto noč pobegnil. **11** Savel je tudi k Davidovi hiši poslal poslance, da ga stražijo in da ga zjutraj ubijejo: in Mihála, Davidova žena, mu je povedala, rekoč: „Če nocoj ne rešiš svojega življenja, boš jutri umorjen.“ **12** Tako je Mihála spustila Davida navzdol skozi okno: in odšel je in bežal ter pobegnil. **13** In Mihála je vzela kip in ga položila na posteljo in da njegov vzglavnik položila blazino iz kozje dlake in to pokrila z oblike. **14** In ko je Savel poslal poslance,

da primejo Davida, je rekla: „Bolan je.“ **15** In Savel je ponovno poslal poslanke, da vidijo Davida, rekoč: „Priveditate ga gor k meni v postelji, da ga bom lahko ubil.“ **16** In ko so poslanci vstopili, glej, je bil v postelji kip, z blazino iz kozje dlake za njegov vzglavnik. **17** In Savel je rekel Miháli: „Zakaj si me tako zavedla in mojega sovražnika poslala proč, da je pobegnil?“ In Mihála je odgovorila Savlu: „Rekel mi je: „Pusti me oditi; čemu bi te ubil?““ **18** Tako je David bežal in pobegnil in prišel k Samuelu v Ramo in mu povedal vse, kar mu je Savel storil. In on in Samuel sta odšla in prebivala v Najótu. **19** In to je bilo povedano Savlu, rekoč, poglej: „David je pri Najótu v Rami.“ **20** In Savel je poslal poslanke, da primejo Davida: in ko so zagledali skupino prerokov, ki je prerokovala in Samuela stati kot določenega nad njimi, je bil Božji Duh nad Savlovimi poslanci in tudi oni so prerokovali. **21** In ko je bilo to povedano Savlu, je poslal druge poslanke in tudi ti so prerokovali. In Savel je ponovno, tretjič, poslal poslanke in tudi ti so prerokovali. **22** Potem je tudi sam odšel v Ramo in prišel k velikemu vodnjaku, ki je v Sehuju: in vprašal ter rekel: „Kje sta Samuel in David?“ In nekdo je rekel: „Glej, onadva sta pri Najótu v Rami.“ **23** In odšel je tja k Najótu v Ramo: in Božji Duh je bil tudi nad njim in šel je naprej in prerokoval, dokler ni prišel k Najótu v Ramo. **24** In tudi on je splet svoja oblačila in na podoben način prerokoval pred Samuelom in ves ta dan in vso noč ležal gol. Zato pravijo: „Ali je tudi Savel med preroki?“

20 In David je pobegnil iz Najótua v Rami in prišel in pred Jonatanom rekel: „Kaj sem storil? Kaj je moja krivda? In kakšen je moj greh pred tvojim očetom, da mi streže po življenju?“ **2** In rekel mu je: „Bog ne daj; ne boš umri: glej, moj oče ne bo storil ničesar, ali velikega ali malega, razen, da mi bo to pokazal: in zakaj bi moj oče to stvar skril pred menoj? To ni tako.“ **3** In David je poleg tega prisegel in rekel: „Tvoj oče zagotovo ve, da sem našel milost v tvojih očeh“ in rekel je: „Naj Jonatan tega ne izve, da ne bi bil užaloščen: toda resnično, kakor živi Gospod in kakor živi tvoja duša, je samo korak med menoj in smrto.“ **4** Potem je Jonatan rekel Davidu: „Karkoli želi tvoja duša, celo to bom storil zate.“ **5** In David je rekel Jonatanu: „Glej, jutri je mlaj in jaz naj ne bi manjkal sedeti s kraljem pri mizi: toda pusti mi oditi, da se lahko skrijem na polju do tretjega dne zvečer. **6** Ce me tvoj oče sploh pogreši, potem reci: „David je iskreno prosil oditi od mene, da lahko teče v svoje mesto Betlehem: kajti tam je letna daritev za vso družino.“ **7** Če reče tako: „To je dobro; ‘bo tvoj služabnik imel mir: toda če bo zelo ogorčen, potem bodi prepričan, da je po njem določeno zlo.“ **8** Zato boš prijazno postopal s svojim služabnikom; kajti svojega služabnika si privедel v Gospodovo zavezo s seboj: vendar če bo v meni krivičnost, me sam ubij: kajti zakaj bi me privedel k svojemu očetu?“ **9** In Jonatan je rekel: „To bodidaleč od tebe: kajti če zagotovo izvem, da je bilo po mojem očetu določeno zlo, da pride nadte ali ti ne bi potem tega povedal?“ **10** Potem je David rekel Jonatanu: „Kdo mi bo povedal? Ali kaj če ti tvoj oče odgovori surovo?“ **11** In Jonatan je rekel Davidu: „Pridi in pojdi na polje.“ In oba izmed njiju sta odšla ven na polje. **12** In Jonatan je rekel Davidu: „Oh, Gospod, Izraelov Bog, ko bom kadarkoli slišal svojega očeta, jutri ali tretji dan in glej, če bo dobro da Davida in potem ne pošljem k tebi in ti tega ne počakaš; **13** Gospod stori tako in mnogo več Jonatanu: toda če to ugaja mojemu očetu, da ti stori zlo, potem ti bom to pokazal in te poslal proč, da boš lahko šel v miru: in Gospod bodi s teboj, kakor je bil z mojim očetom. **14** In dokler še živim, ti ne boš samo meni pokazal Gospodove prijaznosti, da ne umrem: **15** temveč tudi svoje prijaznosti ne boš odsekal od moje hiše na veke: ne, niti ko je Gospod odsekal Davidove sovražnike, vsakega iz obličja

zemlje.“ **16** Tako je Jonatan sklenil zavezo z Davidovo hišo, rekoč: „Naj Gospod to celo zahteva pri roki Davidovih sovražnikov.“ **17** In Jonatan je Davidu povzročil, da je ponovno prisegel, ker ga je ljubil: kajti ljubil ga je kakor je ljubil svojo lastno dušo. **18** Potem je Jonatan rekel Davidu: „Jutri je mlaj; in ti boš pogrešan, ker bo tvoj sedež prazen. **19** In ko boš tri dni ostal, potem boš hitro šel dol in prišel h kraju, kjer si se skril, ko je bilo opravilo v roki in ostal boš pri kamnu Ezelu. **20** In jaz bom izstrelil tri puščice na tej strani, kakor če streljam v tarčo. **21** In glej, poslat bom dečka, rekoč: „Pođi, najdi puščice: ‘Če bom dečku izrecno rekel: Glej, puščice so na tej tvori strani, vzemi jih; ‘potem pridi: kajti tam je zate mir in nobene škode; kakor Gospod živi. **22** Toda če mlađeniču rečem tako: ‘Glej, puščice so onstran tebe; ‘pođi svojo pot: kajti Gospod te pošilja proč. **23** In glede zadeve, o kateri sva gorovila, glej, Gospod bodi med menoj in teboj na veke.“ **24** Tako se je David skril na polju: in ko je prišel mlaj, se je kralj usedel, da je hrano. **25** In kralj je sedel na svojem sedežu, kakor ob drugih časih, celo sedežu pri zidu: in Jonatan je vstal in Abnér je sedel pri Savlovi strani, Davidovo mesto pa je bilo prazno. **26** Kljub temu Savel ta dan ni spregovoril nobene stvari, kajti misli je: „Nekaj se mu je pripetilo, ni čist; zagotovo ni čist.“ **27** In pripetilo se je naslednji dan, ki je bil drugi dan meseca, da je bil Davidov prostor prazen: in Savel je rekel svojemu sinu Jonatanu: „Zakaj ne prihaja Jesejev sin k jedi niti včeraj niti danes.“ **28** In Jonatan je odgovoril Savlju: „David me je iskreno prosil za dovoljenje, da gre v Betlehem; **29** in rekel je: „Pusti me oditi, prosim te; kajti naša družina ima daritev v mestu; in moj brat mi je zapovedal, naj bom tam: in sedaj, če sem našel naklonjenost v tvorjih očeh, mi pusti oditi, prosim te in videti svoje brate: ‘Zato ne prihaja h kraljevi mizi.“ **30** Potem je bila Savlova jeza vžgana zoper Jonatana in mu je rekel: „Ti, sin sprevržene uporne ženske, mar ne vem, da si si izbral Jesejevega sina v svojo lastno zmedo in k zmedti nagote tvoje matere? **31** Kajti dokler Jesejev sin živi na zemljii, ti ne boš utrjen, niti twoje kraljestvo. Zato sedaj posiji in mi ga pripelji, kajti zagotovo bo umrl.“ **32** In Jonatan je odgovoril svojemu ocetu Savlu ter mu rekel: „Zakaj naj bi bil umorjen? Kaj je storil?“ **33** In Savel je vanj vrgel kopje, da go pobije: po čemer je Jonatan vedel, da je bilo od njegovega očeta odločeno, da Davida usmrtri. **34** Tako je Jonatan v siloviti jezi vstal od mize in drugi dan meseca ni jedel nobene hrane: kajti užaloščen je bil zaradi Davida, ker mu je njegov oče storil sramoto. **35** In pripetilo se je zjutraj, da je Jonatan odšel na polje ob času, dogovorjenemu z Davidom in majhen deček z njim. **36** In svojemu dečku je rekel: „Steci, poišči sedaj puščice, ki jih izstrelim.“ In medtem ko je deček stekel, je izstrelil puščico preko njega. **37** In ko je deček prišel na mesto puščice, ki jo je Jonatan izstrelil, je Jonatan zavpil za dečkom in rekel: „Ali ni puščica onstran tebe?“ **38** In Jonatan je zavpil za dečkom: „Podvijaj se, pohiti, ne stoj.“ In Jonatanov deček je zbral puščice in prišel k svojemu gospodarju. **39** Toda deček ni vedel nobene stvari: samo Jonatan in David sta poznala zadevo. **40** In Jonatan je izročil svoje strelno orožje svojemu dečku in mu rekel: „Pojdi, odnesi jih v mesto.“ **41** In brž ko je deček odšel, se je David dvignil iz kraja proti jugu in padel na svoj obraz na tla in se trikrat priklonil: in drug drugega sta poljubila in jokala drug z drugim, dokler David ni prevladal [v joku]. **42** In Jonatan je rekel Davidu: „Pojdi v miru, kakor sva oba izmed naju prisegla v Gospodovem imenu, rekoč: ‚GOSPOD bodi med menoj in teboj in med mojim semenom in tvorjim semenom na veke.‘“ In vstal je ter odpotoval: Jonatan pa je odšel v mesto.

21 Potem je David prišel v Nob, k duhovniku Ahimélehu in Ahiméleh se je bal ob srečanju z Davidom in mu je rekel:

„Zakaj si sam in ni nikogar s teboj?“ **2** In David je rekel duhovniku Ahimélehu: „Kralj mi je zapovedal opravilo in mi rekel: ‚Naj noben človek ne izve karkoli o opravilu, o katerem te pošiljam in kaj sem ti zapovedal: in svoje služabnike sem določil na takšen in takšen kraj.‘ **3** Zdaj torej kaj je pod tvojo roko? Daj mi pet hlebov kruha v mojo roko ali kar je prisotnega.“ **4** In duhovnik je Davidu odgovoril ter rekel: „ Tam ni običajnega kruha pod mojo roko, temveč je posvečen kruh; če so se vsaj mladeniči zadržali pred ženskami.“ **5** In David je odgovoril duhovniku ter mu rekel: „Resnično so bile ženske držane pred nami te tri dni, odkar sem prišel ven in posode mladeničev so svete in kruh je nekako običajen, da, kot bi bil ta dan posvečen v posodi.“ **6** Tako mu je duhovnik dal posvečenega kruha: kajti tam ni bilo kruha, razen hleba navzočnosti, kar je bilo vzeto izpred Gospoda, da se položi vroč kruh na dan, ko je bil ta vzet. **7** Torej določen mož izmed Savlovinih služabnikov se je ta dan zadrževal tam pred Gospodom; in njegovo ime je bilo Doé, Edóme, glavni izmed črednikov, ki so pripadali Savlu. **8** In David je rekel Ahimélehu: „In ali ni tukaj pod tvojo roko sulica ali meč? Kajti s seboj nisem prinesel niti svojega meča niti svojih orožij, ker je kraljev posel zahteval naglico.“ **9** In duhovnik je rekel: „Meč Filistejsca Goljata, katerega si umoril v dolini Elá, glej, ta je tukaj, za efódom zavit v oblaci: če hočeš vzeti tega, ga vzemi: kajti nobenega drugega ni, razen tega tukaj.“ In David je rekel: „Nobenega ni podobnega temu; daj mi ga.“ **10** In David se je vzdignil in tisti dan iz strahu pred Savlom pobegnil in šel k Ahíšu, kralju v Gatu. **11** In Ahíševi služabniki so mu reekli: „Ali ni to David, kralj dežele? Ali niso prepevale druga drugi o njem v plesih, rekoč: ‚Savel je umoril svoje tisoče in David svoje deset tisoče?‘“ **12** In David je te besede položil v svoje srce in seboleč bal Ahíša, kralja iz Gata. **13** In pred njimi je spremenil svoje obnašanje in v njihovih rokah se je hlinil zmešanega in praskal po vhodih velikih vrat in si svojo silno pustil izlivati na svojo brado. **14** Potem je Ahíš rekel svojim služabnikom: „Glejte no! Vidite, človek je zmešan: zakaj ste ga torej priedli k meni? **15** Ali potrebujem igra zmešanih ljudi, da ste pripeljali tega pajdaša, da v moji prisotnosti igra zmešanega človeka? Ali bo ta pajdaš prišel v mojo hišo?“

22 David je torej odpotoval od tam in pobegnil v votilino Adulám: in ko so njegovi bratje in vsa hiša njegovega očeta to slišali, so odšli dol, tja k njemu. **2** In k njemu so se zbrali skupaj vsak, ki je bil v stiski in vsak, ki je bil v dolgu in vsak, ki je bil nezadovoljen; in postal je poveljnik nad njimi: in tam je bilo z njim okoli štiristo mož. **3** In David je od tam odšel v moábsko Micpo: in rekel moábskemu kralju: „Naj moj oče in moja mati, prosim te, prideta naprej in bosta s teboj, dokler ne izvem kaj bo Bog storil zame.“ **4** In pivedel ju je pred moábskega kralja: in prebivala sta z njim ves čas, ko je bil David v utrjenem kraju. **5** In prerok Gad je rekel Davidu: „Ne prebivaj v utrjenem kraju; odidi in pojdi in Judovo deželo.“ Potem je David odrinil in prišel v gozd Heret. **6** Ko je Savel slišal, da so odkrili Davida in može, ki so bili z njim, (torej Savel je prebival v Gíbei, pod drevesom v Rami, s svojo sulico v svoji roki in vsi njegovi služabniki so stali okoli njega); **7** je potem Savel rekel svojim služabnikom, ki so stali okoli njega: „Poslušajte torej, vi Benjaminovci; ali bo Jesejev sin vsakemu izmed vas dal polja in vinograde in vas naredil poveljnike čez tisoč in poveljnike čez sto; **8** da ste se vsi izmed vas zarotili zoper mene in tam ni nikogar, ki mi kaže, da je moj sin sklenil dogovor z Jesejevim sinom in tam ni nikogar izmed vas, ki mu je žal zame ali mi kaže, da je moj sin zoper mene razvnel mojega služabnika, da preži v zasedi, kakor ta dan?“ **9** Potem je odgovoril Edóme Doé, ki je bil postavljen nad Savlove služabnike in rekel: „Videl sem Jesejevega sina prihajati v Nob, k Ahimélehu, Ahitúbovemu sinu. **10** In ta je od Gospoda povprašal ranj in dal mu je živež in dal

mu je meč Filistejca Goljata.“ **11** Potem je kralj poslal, da pokliče duhovnika Ahiméleha, Ahitúbovega sina in vso hišo njegovega očeta, duhovnike, ki so bili v Nobu: in vsi izmed njih so prišli h kralju. **12** In Savel je rekel: „Poslušaj sedaj ti, Ahitúbov sin!“ In ta je odgovoril: „Tukaj sem, moj gospod.“ **13** In Savel mu je rekel: „Zakaj sta se zarotila zoper mene, ti in Jesejev sin, v tem, da si mu dal kruh in meč in si od Boga poizvedel zanj, da bi on vstal zoper mene, da preži v zasedi kakor na ta dan?“ **14** Potem je Ahiméleh odgovoril kralju in rekel: „In kdo je tako zvest med vsemi tvojimi služabniki kakor David, ki je kraljev zet in gre ob twojem ukazu in je častitljiv v svoji hiši?“ **15** Ali sem takrat pričel poizvedovati od Boga zanj? To bodi daleč od mene: naj kralj ne pripše kakršenkoli stvari svojemu služabniku, niti vsej hiši mojega očeta: kajti tvoj služabnik ni vedel nič od vsega tega, manj ali več.“ **16** In kralj je rekel: „Zagotovo boš umrl, Ahiméleh, ti in vsa hiša tvojega očeta.“ **17** In kralj je rekel peščem, ki so stali okoli njega: „Obrnite se in ubijte Gospodove duhovnike; ker je tudi njihova rôka z Davidom in ker so vedeli, ko je on pobegnil, pa mi tega niso pokazali.“ Toda kraljevi služabniki niso hoteli iztegniti svoje roke, da pade na Gospodove duhovnike. **18** In kralj je rekel Doégu: „Ti se obrni in padi nad duhovnike.“ In Edómec Doég se je obrnil in padel nad duhovnike in jih na ta dan usmrtil petinosemdeset oseb, ki so nosili lanen efód. **19** In Nob, mesto duhovnikov, je udaril z ostrino meča, tako moške kakor ženske, otroke in dojenčke in vole in osle in ovce, z ostrino meča. **20** Eden izmed Ahimélehovih sinov, Ahitúbov sin, imenovan Abjatár, pa je ušel in pobegnil za Davidom. **21** In Abjatár je pokazal Davidu, da je Savel umoril Gospodove duhovnike. **22** In David je rekel Abjatáru: „Vedel sem to ta dan, ko je bil tam Edómec Doég, da bo zagotovo povedal Savlu: povzročil sem smrt vseh oseb hiše tvojega očeta. **23** Ostani z menoj, ne boj se: kajti kdor streže po mojem življenju, streže po twojem življenju: toda z menoj boš na varnem.“

23 Potem so povedali Davidu, rekoč: „Glej, Filistejci se bojujejo zoper Keílo in ropajo mlatišča.“ **2** Zato je David poizvedel od Gospoda, rekoč: „Ali naj grem in udarim te Filistejce?“ In Gospod je rekel Davidu: „Pojdi in udari Filistejce in reši Keílo.“ **3** In Davidovi ljudje so mu reki: „Glej, bojimo se tukaj in Judu: koliko bolj potem, če prideš v Keílo zoper vojske Filistejcev?“ **4** Potem je David ponovno poizvedel od Gospoda. In Gospod mu je odgovoril ter rekel: „Vstani, pojdi dol v Keílo; kajti jaz bom Filistejce izročil v twojo roko.“ **5** Tako so David in njegovi ljudje odšli v Keílo in se borili s Filistejci in odvedli njihovo živino in jih udarili z velikim pokolom. Tako je David rešil prebivalce Keíla. **6** In pripetilo se je, ko je Abjatár, Ahimélehov sin, pobegnil k Davidu v Keílo, da je ta prišel dol z efódom v svoji roki. **7** In Savlu je bilo povedano to, da je David prišel v Keílo. In Savel je rekel: „Bog ga je izročil v mojo roko; kajti z vstopom v mesto, ki ima velika vrata in zapahe, je zaprt noter.“ **8** In Savel je vse ljudstvo sklical skupaj k vojni, da gredo dol v Keílo, da oblegajo Davida in njegove može. **9** David pa je vedel, da je Savel zoper njega skrivo izvajal vragolj: in rekel je duhovniku Abjatáru: „Prinesi sém efód.“ **10** Potem je David rekel: „Oh Gospod, Izraelov Bog, tvoj služabnik je zagotovo slišal, da Savel išče, da bi prišel v Keílo, da zaradi mene uniči mesto. **11** Ali me bodo možje iz Keíle izročili v njegovo roko? Ali bo Savel prišel dol, kakor je tvoj služabnik slišal? Oh Gospod, Izraelov Bog, rotim te, povej svojemu služabniku.“ In Gospod je rekel: „Prišel bo dol.“ **12** Potem je David rekel: „Ali bodo možje iz Keíle izročili mene in moje ljudi v Savlovo roko?“ In Gospod je rekel: „Izročili te bodo.“ **13** Potem so David in njegovi možje, ki jih je bilo okoli šeststo, vstali in odrinili iz Keíle in odšli kamor so lahko šli. In to je bilo povedano Savlu, da je David pobegnil iz Keíle; in ta je opustil,

da gre naprej. **14** In David je prebival v divjini, v oporiščih in ostal na gori, v Zífski divjini. In Savel ga je vsak dan iskal, toda Gospod ga ni izročil v njegovo roko. **15** In David je videl, da je Savel prišel ven, da bi stregel po njegovem življenju: in David je bil v gozdu, v Zífski divjini. **16** In Jonatan, Savlov sin, je vstal in odšel k Davidu v gozd in okreplil njegovo roko v Bogu. **17** In rekel mu je: „Ne boj se: kajti roka mojega očeta Savla te ne bo našla; in ti boš kralj nad Izraelom in jaz bom poleg tebe; in to tudi moj oče Savel ve.“ **18** In onadva sta sklenila zavezo pred Gospodom: in David je ostal v gozdu, Jonatan pa je odšel k svoji hiši. **19** Potem so prišli gor Zífovci k Savlu v Gíbeo, rekoč: „Ali se ne skriva David z nami v oporiščih v gozdu, na hribu Hahíla, ki je na jugu Ješimona? **20** Zdaj torej, oh kralj, pridi dol glede na vso željo svoje duše, da prideš dol; in naš del bo, da ga izročimo v kraljevo roko.“ **21** In Savel je rekel: „Blagoslovjeni bodite od Gospoda; kajti do mene imate sočutje.“ **22** Pojdite, prosim vas, še pripravite in spoznajte in poglejte na njegov kraj, kjer je njegovo shajališče in kdo ga je videl tam: kajti povedano mi je, da postopa zelo premeteno. **23** Glejte torej in vzemite spoznanje o vseh skravnih krajih, kjer se sam skriva in ponovno pridite k meni z gotovostjo in jaz bom šel z vami: in zgordilo se bo, če bo v deželi, da ga bom iskal med vsemi Judovimi tisočimi.“ **24** In vstali so in pred Savlom odšli v Zif: toda David in njegovi ljudje so bili v Maónski divjini, na ravnini, južno od Ješimona. **25** Tudi Savel in njegovi ljudje so odšli, da ga isčejo. In Davidu so povedali: zato je prišel dol v skalo in ostal v Maónski divjini. In ko je Savel to slišal, je zasledoval Davida v Maónski divjini. **26** In Savel je šel na tej strani gore, David in njegovi ljudje pa na oni strani gore: in David se je podvizał, da odide zaradi strahu pred Savlom; kajti Savel in njegovi ljudje so obdali Davida in njegove ljudi okrog in okrog, da jih zgrabijo. **27** Toda k Savlu je prišel poslanec, rekoč: „Pohiti in pridi; kajti Filistejci so vdri v deželo.“ **28** Zato se je Savel vrnil od zasledovanja za Davidom in odšel zoper Filistejce: zato so ta kraj imenovali Sela-hamahlekot. **29** In David se je dvignil od tam in prebival v oporiščih pri En Gediju.

24 In pripetilo se je, ko se je Savel vrnil iz zasledovanja Filistejcev, da mu je bilo povedano, rekoč: „Glej, David je v divjini En Gedi.“ **2** Potem je Savel vzel tri tisoč izbranih mož iz vsega Izraela in odšel, da poišče Davida in njegove ljudi na skalnih divjih koz. **3** In ob poti je prišel k stajam za ovce, kjer je bila votlina; in Savel je šel noter, da pokrije svoja stopala: in David in njegovi ljudje so ostali ob straneh votline. **4** In Davidovu možje so mu reki: „Glej, dan, o katerem ti je rekel Gospod: Glej, twojega sovražnika bom izročil v twojo roko, da mu boš lahko storil, kakor se ti zdi dobro.“ Potem je David vstal in na skrivenem odsekal krajec Savlovega svečanega oblačila. **5** In pripetilo se je potem, da ga je Davidovo srce udarilo, ker je odsekal krajec Savlovega oblačila. **6** In rekel je svojim možem: „Gospod ne daj, da bi storil tako stvar svojemu gospodarju, Gospodovemu maziljencu, da iztegnem svojo roko zoper njega, videč, da je on maziljen od Gospoda.“ **7** Tako je David s temi besedami zadrljal svoje služabnike in jim ni pustil, da vstanejo zoper Savlu. Toda Savel je vstal iz votline in odšel na svojo pot. **8** Potem je tudi David vstal in šel ven iz votline in zakljal za Savlom, rekoč: „Moj gospod kralj.“ In ko je Savel pogledal za seboj, se je David sklonil s svojim obrazom k zemlji in se priklonil. **9** In David je rekel Savlu: „Zakaj poslušaš besede ljudi, govoreč: „Glej, David išče twoje zlo?“ **10** Glej, ta dan so tvoje oči videle kako te je Gospod v votlini izročil v mojo roko: in nekateri so mi zaukazali, naj te je usmrtil: toda moje oko ti je prizaneslo; in rekel sem: „Ne bom iztegnil svoje roke zoper mojega gospoda; kajti on je Gospodov maziljenec.“ **11** Poleg tega, moj oče, glej, da,

glej krajec tvojega svečanega oblačila v moji roki: kajti v tem, da sem odsekal krajec tvojega svečanega oblačila in te nisem usmrtil, vedi in vidi, da v moji roki ni niti zla niti prestopka in nisem grešil zoper tebe; vendar ti loviš mojo dušo, da jo vzameš. **12** Gospod sodi med menoj in teboj in Gospod naj me maščuje nad teboj: toda moja roka ne bo nad teboj. **13** Kakor pravi pregovor starcev: „Zlobnost izvira od zlobnih: ‘toda moja roka ne bo nad teboj. **14** Za kom je Izraelov kralj prišel ven? Za kom tečeš? Za mrtvim psom, za bolho. **15** Gospod naj bo torej sodnik in sodi med menoj in teboj in gleda in zagovarja mojo pravdo in me osvobodi iz twoje roke.“ **16** In pripetilo se je, ko je David Savlu prenehal govoriti te besede, da je Savel rekel: „Ali je to tvój glas, moj sin David?“ In Savel je povzgnil svoj glas ter zajokal. **17** In Davidu je rekel: „Pravičnejši si kakor jaz: kajti nagradil mi si dobro, medtem ko sem ti jaz nagradil zlo. **18** In danes si pokazal kako dobro si ravnal z menoj: ker, ko me je Gospod izročil v tvojo roko, me nisi ubil. **19** Kajti če človek najde svojega sovražnika ali ga bo pustil sproščeno oditi? Zato [naj] te Gospod dobro nagradi za to, kar si mi ta dan storil. **20** In sedaj, glej, dobro vem, da boš zagotovo postal kralj in da bo Izraelovo kraljestvo utrjeno v tvoji roki. **21** Prisezi mi torej sedaj pri Gospodu, da ne boš iztrebil mojega semena za menoj in da ne boš uničil mojega imena iz hiše mojega očeta.“ **22** In David je prisegel Savlu. In Savel je odšel domov; toda David in njegovu možje so se povzpeli na utrjen kraj.

25 In Samuel je umrl; in vsi Izraelci so se zbrali skupaj in ga objokovali in ga pokopali v njegovi hiši v Rami. In David je vstal ter odšel dol k Paránski divini. **2** In tam je bil mož v Maónu, katerega posesti so bile v Karmelu; in mož je bil zelo velik in imel je tri tisoč ovc in tisoč koz: in svoje ovce je strigel v Karmelu. **3** Torej moževu ime je bilo Nabál; in ime njegove žene Abigájila: in bila je ženska dobrega razumevanja in krasnega obličja: toda človek je bil skopušen in huboden v svojih dejanjih: in bil je iz Kalébove hiše. **4** In David je v divini slišal, da je Nabál strigel svoje ovce. **5** In David je poslal ven deset mladeničev in David je mladeničem rekel: „Povzpnite se do Karmela in pojrite k Nabálu ter ga pozdravite v mojem imenu: **6** in tako boste rekli njemu, ki živi v uspevanju: „Mir bodi tako tebi in mir bodi tvoji hiši in mir bodi vsemu, kar imaš. **7** In sedaj sem slišal, da si imel strizče: torej tvoji pastirji, ki so bili z nami, jih nismo poškodovali niti jim ni ničesar zmanjkalo, vse dokler so bili v Karmelu. **8** Vprašaj svoje mladeniče in ti bodo pokazali. Zato naj tvoji mladeniči najdejo naklonjenost v tvojih očeh: kajti prišli smo na dober dan: daj, prosim te, karkoli pride k tvoji roki, svojim služabnikom in svojemu sinu Davidu.“ **9** In ko so Davidovi mladeniči prišli, so v Davidovem imenu govorili Nabálu glede na vse te besede in prenehali. **10** In Nabál je odgovoril Davidovim služabnikom ter rekel: „Kdo je David? In kdo je Jesejev sin? Današnje dni je mnogo služabnikov, ki se odtrgajo, vsak mož od svojega gospodarja. **11** Ali naj torej vzamem svoj kruh in svojo vodo in svoje meso, ki sem ga zakljal za svoje strizče in ga dam možem, za katere ne vem od kod so?“ **12** Tako so Davidovi mladeniči obrnili svojo pot in ponovno odšli in prišli ter mu povedali vse te besede. **13** In David je rekel svojim možem: „Opašite vsak mož svoj meč.“ In opasali so vsak mož svoj meč; in tudi David je opasal svoj meč: in tam se je dvignil za Davidom okoli štiristo mož: dvesto pa jih je ostalo pri stvareh. **14** Toda eden izmed mladeničev je povedal Abigájili, Nabáloví ženi, rekoč: „Glej, David je iz divine poslal poslance, da pozdravijo našega gospodarja; on pa se jim je posmehoval. **15** Toda možje so bili zelo dobri do nas in nismo bili poškodovani niti nismo progrešali nobene stvari, dokler smo bili seznanjeni z njimi, ko smo bili na poljih. **16** Bili so nam zid, tako podnevi kakor ponoči, ves čas smo bili z njimi, čuvajoč ovce.

17 Zdaj torej vedi in preudari kaj boš storila; kajti zlo je določeno zoper našega gospodarja in zoper vso njegovo družino: kajti on je tak Beliálov sin, da človek ne more govoriti z njim.“ **18** Potem se je Abigájila podvizała in vzela dvesto hlebov in dva vinska meha in pet pripravljenih ovc in pet mer opraženega žita in sto grozdov rozin in dvesto figovih kep in jih položila na osle. **19** In svojim služabnikom je rekla: „Pojdite pred menoj: glejte, jaz pridev za vami.“ Toda svojemu soprogu Nabálu ni povedala. **20** In to je bilo tako, medtem ko je jahala na oslu, da je prišla dol ob zavetju hriba in glej, David in njegovi možje so prihajali dol, nasproti njej in jih je srečala. **21** Torej David je rekel: „Zagotovo sem v divini zaman varoval vse, kar je imel ta pajdaš, tako da ni zmanjkal ničesar od vsega, kar je pripadal njemu, on pa mi je povrnil zlo za dobro. **22** In še več naj tudi Bog stori Davidovim sovražnikom, če do jutranje svetlobe pustim od vsega, kar pripada njemu, karkoli, kar lula proti zidu.“ **23** In ko je Abigájila zagledala Davida, je pohitela in razbremeniла osla in pred Davidom padla na svoj obraz in se priklonila do tal **24** in padla je ob njegovih stopalih ter rekla: „Nad menoj, moj gospod, nad menoj naj bo ta krivčnost: in naj tvoja pomočnica, prosim te, govori v tvoji pozornosti in poslušaj besede svoje pomočnice. **25** Naj se moj gospod, prosim te, ne ozira na tega Beliálovega moža, celó Nabála: kajti kakor je njegovo ime, takšen je on; Nabál je njegovo ime in bedaštvo je z njim: toda jaz, tvoja pomočnica, nisem videla mladeničev mojega gospoda, ki si jih poslal. **26** Zdaj torej, moj gospod, kakor živi Gospod in kakor živi tvoja duša, glede na to, da te je Gospod zadržal pred tem, da bi prihajal prelit kri in pred tem, da bi se maščeval s svojo lastno roko, naj bodo torej tvoji sovražniki in tisti, ki iščejo zlo mojemu gospodu, kakor Nabál. **27** In naj bo sedaj ta blagoslov, ki ga je tvoja pomočnica prinesla mojemu gospodu, dan mladeničem, ki sledijo mojemu gospodu. **28** Prosim te, odpusti prekršek svoje pomočnice: kajti Gospod bo zagotovo naredil mojemu gospodu zanesljivo hišo; ker moj gospod bojuje Gospodove bitke in vse tvoje dlo zlo ni bilo najdeno v tebi. **29** Vendar se je vdignil človek, da te pregaša in da išče tvojo dušo, toda duša mojega gospoda bo zvezana v svežnju življenja z Gospodom, tvojim Bogom; in duše tvojih sovražnikov, njih bo zalučal ven kakor iz srede prače. **30** In zgodilo se bo, ko bo Gospod storil mojemu gospodu glede na vse dobro, kar je govoril glede tebe in te določil vladarja nad Izraelom; **31** da to ne bo žalost tebi, niti prizadeta srce mojemu gospodu ali da si brez vzroka prelit kri ali da se je moj gospod sam maščeval: temveč ko bo Gospod dobro postopal z mojim gospodom, takrat se spomni svoje pomočnice.“ **32** In David je rekel Abigájili: „Blagoslovjen bodi Gospod, Izraelov Bog, ki te je ta dan poslal, da me srečaš: **33** in blagoslovjen bodi tvoj nasvet in blagoslovjen bodi ti, ki si me ta dan zadržala pred prihajanjem, da prelijem kri in pred maščevanjem sebe s svojo lastno roko. **34** Kajti zagotovo, kakor Gospod, Izraelov Bog, živi, ki me je zadržal pred tem, da ti škodujem, razen če ne bi pohitela in prišla, da me srečaš, zagotovo ne bi do jutranje svetlobe Nabálu ostalo karkoli kar lula proti zidu.“ **35** Tako je David prejel iz njene roke to, kar mu je prinesla in ji je rekel: „Pojd gor v miru k svoji hiši; glej, prisluhn sem tvojemu glasu in sprejel tvojo osebo.“ **36** In Abigájila je prišla k Nabálu; in glej, v svoji hiši je imel zabavo, kakor kraljevo zabavo; in Nabálovo srce je bilo veselo znatral njega, kajti bil je zelo pijan: zato mu ni ničesar povedala, manj ali več, do jutranje svetlobe. **37** Toda zjutraj se je pripetilo, ko je vino odšlo iz Nabála in mu je njegova žena povedala te stvari, da je njegovo srce znatral njega umrlo in je postal kakor kamen. **38** In pripetilo se je okoli deset dni kasneje, da je Gospod udaril Nabála, da je umrl. **39** In ko je David slišal, da je bil Nabál mrtev, je rekel: „Blagoslovjen bodi Gospod, ki je zagovarjal zadevo moje graje pred Nabálovo roko

in je svojega služabnika obvaroval pred zlom: kajti Gospod je Nabálovo zlobnost povrnil na njegovo lastno glavo. "In David je poslal in se posvetoval Abigájilo, da si jo vzame k sebi za ženo. **40** In ko so Davidovi služabniki prišli k Abigájili v Karmel, so ji spregovorili, rekoč: „David nas je poslal k tebi, da te vzame k sebi za ženo.“ **41** In ona se je vdignila in se priklonila na svoj obraz k zemlji ter rekla: „Glej, naj bo tvoja pomočnica služabnica, da umiva stopala služabnikov mojega gospoda.“ **42** In Abigájila je pohitela in vstala ter jahala na oslu s petimi svojimi gospodičnami, ki so šle za njo; in odšla je za Davidovimi poslanci ter postala njegova žena. **43** David je vzel tudi Ahinámam iz Jezréela; in obe izmed njiju sta bili njegovi ženi. **44** Toda Savel je dal svojo hčer Mihálo, Davidovo ženo, Paltiju, Lajíševemu sinu, ki je bil iz Galíma.

26 In Zífovci so prišli k Savlu v Gíbeo, rekoč: „Ali se David ne skriva na hribu Hahíla, ki je pred Ješimonom?“ **2** Potem se je Savel dvignil in odšel dol k Zífski divjini in s seboj je imel tri tisoč izbranih mož iz Izraela, da poiščejo Davida v Zífski divjini. **3** In Savel je taboril na hribu Hahíla, ki je ob poti pred Ješimonom. Toda David je prebival v divjini in videl je, da je Savel prišel za njim v divjino. **4** David je torej odposal oglednike in razumel, da je Savel zagotovil prišel. **5** In David je vstal in prišel na kraj, kjer se je Savel utaboril: in David je opazoval kraj, kjer sta se ulegla Savel in Abnér, Nerov sin, poveljnik njegove vojske: in Savel je ležal v okopu in ljudstvo je taborilo okoli njega. **6** Potem je David odgovoril in rekel Ahímélehu Hetejcu in Abišáju, Cerújinemu sinu, Joábovemu bratu, rekoč: „Kdo bo odšel z menoj dol, k Savlu v tabor?“ In Abišáj je rekel: „Jaz bom odšel dol s teboj.“ **7** Tako sta David in Abišáj prišla ponoči k ljudstvu: in glej, Savel je speč ležal znotraj okopa in njegova sulica zapuščena v tla pri njegovem vzglavniku toda Abnér in ljudstvo so ležali naokoli njega. **8** Potem je Abišáj rekel Davidu: „Bog je ta dan izročil tvoje sovražnike v tvojo roko: zdaj naj ga torej udarim, prosim te, s sulico celo k zemlji in ne bom ga udaril drugič.“ **9** In David je rekel Abišáju: „Ne uniči ga: kajti kdo lahko iztegne svojo roko zoper Gospodovega maziljenca in je brez krivide?“ **10** David je nadalje rekel: „Kakor Gospod živi, Gospod ga bo udaril; ali bo prišel njegov dan, da umre; ali [pa] se bo spustil v bitko in umrl. **11** Gospod me obvaruj, da bi iztegnil svojo roko zoper Gospodovega maziljenca: toda, prosim te, vzemi sedaj sulico, ki je pri njegovem vzglavniku in vrč vode in odidiva.“ **12** Tako je David vzel sulico in vrč vode izpred Savlovega vzglavnika; in pobrala sta se proč in noben človek tega ni videl niti ni tega spoznal niti se zbudil: kajti vsi so zaspali; ker je nanjo padlo globoko spanje od Gospoda. **13** Potem je šel David preko, na drugo stran in stal na vrhu oddaljenega hriba; med njimi je bil velik prostor: **14** in David je zaklical ljudstvu in Abnérju, Nerovemu sinu, rekoč: „Ne odgovarjaš, Abnér?“ Potem je Abnér odgovoril in rekel: „Kdo si ti, ki klíčeš h kralju?“ **15** In David je rekel Abnérju: „Mar nisi ti hraber mož? In kdo je v Izraelu podoben tebi? Zakaj potem nisi varoval svojega gospoda kralja? Kajti tja je prišel nekdo izmed ljudstva, da uniči tvojega gospoda kralja. **16** Ta stvar, ki si jo storil, ni dobra. Kakor živi Gospod, vredni ste umreti, ker niste varovali vašega gospodarja, Gospodovega maziljenca. In sedaj poglej kje je kraljeva sulica in vrč vode, ki je bil pri njegovem vzglavniku.“ **17** In Savel je prepoznał Davidov glas ter rekel: „Ali je to tvoj glas, moj sin David?“ In David je rekel: „To je moj glas, moj gospod, oh kralj.“ **18** In rekel je: „Zakaj moj gospod tako zasleduje svojega služabnika? Kaj sem storil? Ali kakšno zlo je v moji roki? **19** Zdaj te torej prosim, naj moj gospod kralj posluša besede svojega služabnika. Če te je Gospod razvnel zoper mene, naj sprejme daritev: toda če so to človeški otroci, naj bodo prekleti pred Gospodom; kajti danes so me pognali ven, pred ostajanjem v

Gospodovi dedičini, rekoč: „Pojdi, služi drugim bogovom.“ **20** Zdaj naj torej moja kri ne pade na tla pred Gospodovim obrazom: kajti Izraelov kralj je prišel ven, da išče bolho, kakor ko nekdo lovi jerebico v gorah.“ **21** Potem je Savel rekel: „Grešil sem: vrni se, moj sin David: kajti ne bom ti več škodil, ker je bila ta dan moja duša dragocena v tvojih očeh: glej igral sem bedaka in se silno motil.“ **22** In David je odgovoril ter rekel: „Poglej kraljevo sulico! In naj nekdo izmed mladeničev pride čez ter jo vzame. **23** Gospod [naj] vsakemu možu povrne njegovo pravičnost in njegovo zvestobo: kajti Gospod te je ta dan izročil v mojo roko, toda svoje roke nisem hotel iztegniti zoper Gospodovega maziljenca. **24** In glej, kakor je bilo tvoje življenje ta dan zelo cenjeno v mojih očeh, tako naj bo moje življenje zelo cenjeno v Gospodovih očeh in naj me osvobodi iz vse stiske.“ **25** Potem je Savel rekel Davidu: „Blagoslovil bodi ti, moj sin David: delal boš oboje, velike stvari in vendar boš tudi prevladal.“ Tako je David odšel na svojo pot in Savel se je vrnil na svoj kraj.

27 In David je v svojem srcu rekel: „Sedaj bom nekega dne umrl po Savlovem roki: zame ni nič boljšega, kakor da bi hitro pobegnil v deželo Filistejev; in Savel bo obupal nad menoj, da me še išče v kateremkoli območju Izraela: tako bom pobegnil iz njegove roke.“ **2** In David se je dvignil in šel preko s šeststo možmi, ki so bili z njim, k Ahíšu, Maóhovemu sinu, kralju Gata. **3** In David je prebival z Ahíšem v Gatu, on in njegovi možje, vsak mož s svojo družino, celo David s svojima dvema ženama, Jezreélko Ahinámam in Karmelčanko Abigájilo, Nabálovo ženo. **4** In to je bilo povедano Savlu, da je David pobegnil v Gat: in ni ga več ponovno iskal. **5** In David je rekel Ahíšu: „Če sem torej našel milost v tvojih očeh, naj mi dajo prostor v nekem mestu v deželi, da bom tam lahko prebival: kajti zakaj bi tvoj služabnik prebival s teboj v kraljevem mestu?“ **6** Potem mu je Ahíš ta dan izročil Ciklágo: zato Ciklágo pripada Judovom kraljem do tega dne. **7** In čas, ko je David prebival v deželi Filistejev, je bil polno leto in štiri mesece. **8** In David in njegovi možje so odšli gor in vdrli h Gešuréjem in Girzéjem in Amalečanom: kajti ti narodi so bili od davnine prebivalci dežele, kakor greš v Šur, celo v egiptovsko deželo. **9** In David je udaril deželo in ni pustil živega niti moškega niti ženske in odvedel ovce in vole in osle in kamеле in obleke ter se vrnil in prišel k Ahíšu. **10** In Ahíš je rekel: „Kam ste danes vpadi?“ In David je rekel: „Zoper južni Juda in zoper jug Jerahmeelovcev in zoper jug Kenéjcev.“ **11** In David ni rešil živega niti moškega niti ženske, da priñešejo novice v Gat, rekoč: „Da ne bi povedali o nas, rekoč: „Tako je storil David in takšen bo njegov način vse dokler on prebiva v deželi Filistejev.“ **12** In Ahíš je verjet Davidu, rekoč: „Svojemu ljudstvu Izraelu je storil, da ga popolnoma prezira; zato bo on moj služabnik na veke.“

28 In pripetilo se je v tistih dneh, da so Filisteji zbrali skupaj svojo vojsko za bojevanje, da se borijo z Izraelom. In Ahíš je rekel Davidu: „Zagotovo vedi, da boš šel z menoj ven in bitko, ti in tvoji možje.“ **2** In David je rekel Ahíšu: „Zagotovo boš vedel kaj lahko tvoj služabnik storil.“ In Ahíš je rekel Davidu: „Zato te bom naredil za varuha moje glave na veke.“ **3** Torej Samuel je bil mrtev in ves Izrael ga je objokoval in pokopali so ga v Rami, celo v njegovem lastnem mestu. In Savel je iz dežele odstranil tiste, ki so imeli osebne duhove in čarovnike. **4** In Filisteji so se zbrali skupaj in prišli ter se utaborili v Šunému: in Savel je zbral skupaj ves Izrael in utaborili so se v Gilbói. **5** In ko je Savel videl vojsko Filistejev, je bil prestrašen in njegovo srce je silno trepetalo. **6** In ko je Savel poizvedel od Gospoda, mu Gospod ni odgovoril, niti po sanjah, niti po urimu, niti po prerokih. **7** Potem je Savel rekel svojim služabnikom: „Poiščite mi žensko, ki ima

osebnega duha, da lahko grem k njej in jo povprašam.“ In njegov služabnik mu je rekel: „Glej, v En Doru je ženska, ki ima osebnega duha.“ **8** In Savel se je preoblekel in si nadel drugo oblačilo in odšel ter dva moža z njim in ponoči so prišli k ženski: in rekel je: „Prosim te, vedežuj mi po osebnem duhu in katerega ti bom imenoval, mi ga privedi gor.“ **9** In ženska mu je rekla: „Glej, ti veš, kaj je storil Savel, kako je iz dežele iztrebil tiste, ki imajo osebne duhove in čarovnike: zakaj mi potem polagaš zanko za moje življenje, da mi povzročiš, da umrem.“ **10** In Savel ji je prisegel pri Gospodu, rekoč: „Kakor živi Gospod, se ti za to stvar ne bo pripetila nobena kazen.“ **11** Potem je ženska rekla: „Koga naj privedem k тебi?“ In rekel je: „Privedi mi Samuela.“ **12** In ko je ženska zagledala Samuela, je zapvila z močnim glasom. In ženska je spregovorila Savlu, rekoč: „Zakaj si me zavedel? Kajti ti si Savel.“ **13** In kralj ji je rekel: „Ne boj se: kajti kaj si videla?“ In ženska je rekla Savlu: „Videla sem bogove vzpenjanji se iz zemlje.“ **14** In rekel ji je: „Kakšne oblike je?“ In rekla je: „Starci prihaja gor; in pokrit je z ogrinjalom.“ In Savel je zaznal, da je bil to Samuel in s svojim obrazom se je sklonil k tlorju in se priklonil. **15** In Samuel je rekel Savlu: „Zakaj si me vznemiril, da me privedeš gor?“ In Savel je odgovoril: „Zelo sem zaskrbljen; kajti Filistejci se bojujejo zoper mene, Bog pa je odšel od mene in mi nič več ne odgovarja niti po prerokih niti po sanjah: zato sem te poklical, da mi lahko daš vedeti kaj naj storim.“ **16** Potem je Samuel rekel: „Zakaj potem sprašuješ mene, glede na to, da je Gospod odšel od tebe in je postal tvoj sovražnik?“ **17** In Gospod mu je storil kakor je govoril po meni: kajti Gospod je iztrgal kraljestvo iz tvoje roke in ga dal tvojemu bližnjemu, celo Davidu: **18** ker ne ubogaš Gospodovega glasu niti ne izvršuješ njegovega krutega besa nad Amálekom, zato ti je Gospod ta dan storil to stvar. **19** Poleg tega bo Gospod tudi Izrael s teboj izročil v roko Filistejev: in jutri boste ti in tvoji sinovi z meno: tudi izraelsko vojsko bo Gospod izročil v roko Filistejev.“ **20** Potem je Savel takoj padel po vsej dolžini na zemljo in bil jeboleč prestrašen zaradi Samuelovih besed: in v njem ni bilo moči; kajti ves dan ni jedel kruha niti vso noč. **21** In ženska je prišla k Savlu in videla, da je bil silno vznemirjen in mu rekla: „Glej, tvoja pomočnica je ubogala tvoj glas in svoje življenje sem položila v svojo roko in prisluhnila tvojim besedam, ki si mi jih spregovoril.“ **22** Zdaj torej, prosim te, tudi ti prisluhni glasu svoje pomočnice in naj predte postavim grizljaj kruha; in je, da boš lahko imel moč, ko greš na svojo pot.“ **23** Vendor je odklonil in rekel: „Ne bom jedel.“ Toda njegovi služabniki so ga, skupaj z žensko, primorali; in prisluhnili je njihovemu glasu. Tako je vstal iz tal in sedel na posteljo. **24** In ženska je imela v hiši rejeno tele; in pohitela je in ga zaklala in vzela moko in jo zgnetta ter iz nje spekla nekvašen kruh: **25** in to je prinesla pred Savlu in pred njegove služabnike; in so jedli. Potem so vstali in tisto noč odšli proč.

29 Filistejci so torej vse svoje vojske zbrali skupaj k Aféku: in Izraelci so se utaborili pri studencu, ki je v Jezreélu. **2** In knezi izmed Filistejev so šli mimo po stotnih in po tisočnjah: toda David in njegovi možje so šli mimo v zadnji straži z Ahíšem. **3** Potem so princi Filistejev rekli: „Kaj počnejo tukaj ti Hebrejci?“ In Ahíš je rekel princem Filistejev: „Ali ni to David, služabnik Savla, Izraelovega kralja, ki je bil z meno te dni ali ta leta in v njem nisem našel nobenega madeža odkar je pripadel k meni, do tega dne?“ **4** In filistejski princi so bili ogorčeni nad njim; in filistejski princi so mu rekli: „Primoraj tega pajdaša, da se vrne, da bo lahko ponovno šel na svoj kraj, ki si mu ga določil in naj ne gre z nami dol v bitko, da nam v bitki ne bi bil nasprotnik: kajti s čim se bo prikupil svojemu gospodarju? Ali to ne bo z glavami teh ljudi?“ **5** Ali ni to David, o katerem so druga drugi pele v plesih, rekoč: „Savel je usmrtil svoje

tisoče, David pa svoje deset tisoče?“ **6** Potem je Ahíš poklical Davida in mu rekel: „Zagotovo, kakor Gospod živi, si bil pošten in tvoje odhajanje in tvoje prihajanje z meno v vojsko je dobro v mojem pogledu: kajti nisem našel zla v tebi od dneva tvojega prihoda k meni, do tega dne: pa vendor ti knezi niso naklonjeni. **7** Zato se sedaj vrni in pojdi v miru, da ne razčališ filistejskih knezov.“ **8** In David je rekel Ahíšu: „Toda kaj sem storil? In kaj si našel na svojem služabniku, dokler sem bil s teboj, do tega dne, da se ne smem iti bojevat zoper sovražnike mojega gospoda kralja?“ **9** In Ahíš je odgovoril ter Davidu rekel: „Vem, da si dober v mojih očeh, kakor Božji angel: vendor so princi Filistejev rekli: ‚Ta ne bo šel z nami gor v bitko.‘ **10** Zato sedaj vstani zgodaj zjutraj s služabniki svojega gospoda, ki so prišli s teboj: in takoj, ko boste zgodaj zjutraj pokoni in imeli svetlobo, odidite.“ **11** Tako so David in njegovi možje zgodaj zjutraj vstali, da odrinejo, da se vrnejo in deželi Filistejev. Filistejci pa so šli gor k Jezreélu.

30 In pripetilo se je, ko so David in njegovi možje na tretji dan prišli v Ciklágu, da so Amalečani napadli jug in Ciklága in udarili Ciklága ter ga požgali z ognjem; **2** in ženske, ki so bile v njem, so zajeli [kot] ujetnice: nobene niso usmrtili niti velike niti male, temveč so jih odvedli proč in odšli na svojo pot. **3** Tako so David in njegovi možje prišli k mestu in glej, to je bilo požgano z ognjem; in njihove žene in njihovi sinovi in njihove hčere so bili zajeti [kot] ujetniki. **4** Potem so David in ljudstvo, ki je bilo z njim, povzdignili svoje glasove in jokali, dokler niso imeli več moči za jokanje. **5** In dve Davidovi ženi sta bili zajeti [kot] ujetniki, Jezreélska Ahímáom in Abigájila, žena Karmelčana Nabála. **6** In David je bil silno zaskrbljen; kajti ljudstvo je govorilo o njegovem kamnarju, ker so bile duše vseh ljudi užaločene, vsak mož zaradi svojih sinov in zaradi svojih hčer: toda David se je ohrabril v Gospodu, svojem Bogu. **7** In David je duhovnik Abijatárju rekel: „Ahíméhov sin, prosim te, prinesi mi sém efód.“ In Abijatár je tja, k Davidu, prinesel efód. **8** In David je poizvedel pri Gospodu, rekoč: „Ali naj sledim za tem krdelom? Ali jih bom dohitel?“ In odgovoril mu je: „Zasleduj: kajti zagotovo jih boš dohitel in čisto gotovo vse povrnil.“ **9** Tako je David odšel, on in šeststo mož, ki so bili z njim in prišli so k potoku Besór, kjer so ostali tisti, ki so bili puščeni zadaj. **10** Toda David je zasledoval, on in štiristo mož: kajti dvesto jih je ostalo zadaj, ki so bili tako slabotni, da niso mogli prečkati potoka Besór. **11** In na polju so našli Egipčana in ga privedli k Davidu in mu dali kruha in je jedel; in primorali so ga piti vodo; **12** in dali so mu košček figove kepe in dva grozda rozin: in ko je pojedel, je njegov duh ponovno prišel k njemu; kajti tri dni in tri noči ni jedel nobenega kruha niti ni pili nobene vode. **13** In David mu je rekel: „Komu pripadaš? In od kod si?“ In rekel je: „Jaz sem mladenič iz Egipta, služabnik Amálečana; in moj gospodar me je pustil, ker sem se pred tremi dnevi počutil bolnega.“ **14** Naredili smo invazijo nad jug Keretéjcev in nad območja, ki pripadajo Judu in nad jug Kaléba; in Ciklága smo požgali z ognjem.“ **15** In David mu je rekel: „Ali me lahko privedeš dol k tej skupini?“ In rekel je: „Prisezi mi pri Bogu, da me ne boš niti ubil niti me ne boš izročil rokam mojega gospodarja in jaz te bom odvedel dol k tej skupini.“ **16** In ko ga je privedel dol, glej, bili so razširjeni nad vso zemljo, jedli in pilni in plesali zaradi velikega plena, ki so ga vzelii iz filistejske dežele in iz Judeve dežele. **17** In David jih je udarjal od večerne polteme do naslednjega dne: in niti mož izmed njih ni pobegnil razen štiristo mladeničev, ki so jahali na kamelah in pobegnili. **18** In David je povrnil vse, kar so Amalečani odvedli proč: in David je rešil svoji dve ženi. **19** In ničesar jim ni manjkalo, niti malega, niti velikega, niti sinov, niti hčera, niti plena, niti nobene stvari, ki so jim jih vzelii: vse je David povrnil. **20** In David je vzel

vse trope in črede, ki so jih gnali pred tisto drugo živino in rekli so: „To je Davidov plen.“ **21** In David je prišel k dvestotim možem, ki so bili tako slabotni, da niso mogli slediti Davidu, katere so primorali, da ostanejo pri potoku Besóru: in odšli so naprej, da srečajo Davida in da srečajo ljudstvo, ki je bilo z njim: in ko se je David približal ljudstvu, jih je pozdravil. **22** Potem so odgovorili vsi zlobneži in Belálovi možje izmed tistih, ki so odšli z Davidom in rekli: „Ker niso odšli z nami, jim ne bomo dali od plena, ki smo ga povrnili, razen vsakemu možu svojo ženo in svoje otroke, da jih bodo lahko odvedli proč in odšli.“ **23** Potem je David rekel: „Ne boste tako storili, moji bratje, s tem, kar nam je Gospod dal, ki nas je zaščitil in v naše roke izročil skupino, ki je prišla zoper nas. **24** Kajti kdo vam bo prisluhnil v tej zadevi? Temveč kakor je njegov del tistem, ki gre dol v bitko, tako bo njegov del tistem, ki ostane pri stvareh: enako si bosta razdelila.“ **25** In tako je bilo od tega dne naprej, da je to naredil [za] pravilo in predpis za Izraela do tega dne. **26** In ko je David prišel v Ciklág, je od plena poslal Judovim starešinam, celo svojim prijateljem, rekoč: „Glejte darilo za vas od plena Gospodovih sovražnikov; **27** tistim, ki so bili v Betelu in tistim, ki so bili v južnem Ramátu in tistim, ki so bili v Jatíru **28** in tistim, ki so bili v Aroéru in tistim, ki so bili v Sifmótui in tistim, ki so bili v Eštemói **29** in tistim, ki so bili v Rahálu in tistim, ki so bili v mestih Jerahmeélovcev in tistim, ki so bili v mestih Kenéjcev **30** in tistim, ki so bili v Hormi in tistim, ki so bili v Bor Ašánu in tistim, ki so bili v Atáhu **31** in tistim, ki so bili v Hebrónu in k vsem krajem, kjer so se bili sam David in njegovi možje vajeni preganjati.“

31 Torej Filistejci so se borili zoper Izrael: in Izraelci so pobegnili pred Filistejci in padli dol umorjeni na gori Gilbói. **2** In Filistejci so tesno sledili Savlu in njegovim sinovom; in Filistejci so usmrtili Jonatana in Abinadába in Malkišúa, Savlove sinove. **3** In bitka je šla hudo proti Savlu in lokostrelci so ga zadeli; in bil je ranjen od lokostrelcev. **4** Potem je Savel rekel svojemu nosilcu bojne opreme: „Izvleci svoj meč in me prebodi z njim; da ne bi prišli ti neobrezanci in me prebodli in me zlorabili.“ Vendar njegov nosilec bojne opreme ni hotel; kajti bil je boleče prestrašen. Zato je Savel vzel meč in padel nanj. **5** In ko je njegov nosilec bojne opreme videl, da je bil Savel mrtev, je tudi sam prav tako padel na svoj meč in umrl z njim. **6** Tako so ta isti dan skupaj umrli Savel in njegovi trije sinovi in njegov nosilec bojne opreme in vsi njegovi možje. **7** In ko so Izraelovi možje, ki so bili na drugi strani doline in tisti, ki so bili na drugi strani Jordana, videli, da so Izraelovi možje pobegnili in da so bili Savel in njegovi sinovi mrtvi, so zapustili mesta in pobegnili; in Filistejci so prišli ter prebivali v njih. **8** In pripetilo se je zjutraj, ko so prišli Filistejci, da oropajo umorjene, da so našli Savla in njegove tri sinove padle na gori Gilbói. **9** In odsekali so njegovo glavo in slekli njegovo bojno opremo in poslali naokoli, v deželo Filistejcev, da to razglasijo v hiši njihovih malikov in med ljudstvom. **10** In njegovo bojno opremo so položili v hišo Astarte: njegovo telo pa so pritrdirili k zidu Bet Šeána. **11** In ko so prebivalci Jabéš Gileáda slišali o tem, kar so Filistejci storili Savlu; **12** so se vsi hrabri možje vzdignili in hodili vso noč in vzeli Savlovo telo in telesa njegovih sinov iz zidu Bet Šeána in prišli v Jabéš in jih tam sežgali. **13** In vzeli so njihove kosti in jih pokopali pod drevesom pri Jabéšu in se postili sedem dni.

2 Samuel

1 Prijetilo se je torej, po Savlovi smrti, ko se je David vrnil iz pokola Amalečanov in je David dva dni prebival v Ciklágu; 2 in tretji dan se je zgodilo celo, da je, glej, mož prišel iz tabora od Savla s svojimi pretrganimi oblačili in zemlja je bila na njegovih glavi: in bilo je tako, ko je prišel k Davidu, da je padel k tlon in se globoko priklonil. 3 In David mu je rekel: „Od kod prihajaš?“ In rekel mu je: „Pobegnil sem iz tabora Izraelcev.“ 4 In David mu je rekel: „Kako je šla zadeva? Prosim te, povej mi.“ In odgovoril je: „Da je ljudstvo pobegnilo iz bitke in tudi številni izmed ljudstva so padli in so mrtvi; in tudi Savel in njegov sin Jonatan sta mrtvi.“ 5 In David je rekel mladeniču, ki mu je povedal: „Kako veš, da sta Savel in njegov sin Jonatan mrtvi?“ 6 In mladenič, ki mu je povedal, je rekel: „Kakor sem se naključno znašel na gori Gilbói, glej, Savel se je naslanjal na svojo sulico; in glej, bojni vozovi in konjeniki so tesno sledili za njim.“ 7 In ko je pogledal za seboj, me je videl in me poklical k sebi. In odgovoril sem: „Tukaj sem.“ 8 In rekel mi je: „Kdo si?“ In odgovoril sem mu: „Jaz sem Amálečan.“ 9 Ponovno mi je rekel: „Stoj, prosim te, nad meno in me ubij: kajti tesnoba je prišla nadme, ker je moje življenje še celo v meni.“ 10 Tako sem stopil k njemu in ga usmrtil, ker sem bil preprčan, da potem, ko je padel, ne bi mogel živeti: in vzel sem krono, ki je bila na njegovih glavi ter zapestnico, ki je bila na njegovem laktu in ju prinesel sém k mojemu gospodu. 11 Potem je David prijel svoja oblačila in jih raztrgal; in prav tako vsi možje, ki so bili z njim: 12 in žalovali so in jokali in se do večera postili za Savlom in za njegovim sinom Jonatanom in za Gospodovim ljudstvom in za Izraelovo hišo; ker so padli pod mečem. 13 In David je rekel mladeniču, ki mu je povedal: „Odkod si?“ In odgovoril je: „Jaz sem sin tujca, Amálečana.“ 14 In David mu je rekel: „Kako se nisai bal iztegniti svoje roke, da uničiš Gospodovega maziljenca?“ 15 In David je poklical enega izmed mladeničev ter rekel: „Približaj se in padi nanj.“ In udaril ga je, da je umrl. 16 In David mu je rekel: „Tvoja kri bodi na tvoji glavi; kajti tvoja usta so pričala zoper tebe, rekoč: „Umoril sem Gospodovega maziljenca.““ 17 In David je žaloval s tem žalovanjem nad Savlom in nad njegovim sinom Jonatanom: 18 (Prav tako je zaukazal, naj Judove otroke učijo uporabo loka: glej, to je napisano v Jasherjevi knjigi.) 19 „Izraelova lepota je umorjena na tvojih visokih krajinah; kako so padli mogočni! 20 Ne povejte tega v Gatu, ne razglašajte tega na Aškelónskih ulicah; da se ne bi filistejske hčere veselile, da ne bi hčere neobrezanih slavile. 21 Ve gore Gilbóe, naj tam ne bo nobene rose niti naj tam ne bo dežja nad vami niti daritvenih polj: kajti ščit mogočnega je podlo odvržen, Savlov ščit, kakor če ne bi bil maziljen z oljem. 22 Od krvi pobitih, od maščobe mogočnih se Jonatanov lok ni obrnil nazaj in Savlov meč se ni vrnil prazen. 23 Savel in Jonatan sta bila očarljiva in prijetna v svojih življenjih in v svoji smrti ni sta bila ločena: hitrejša sta bila kakor orli, močnejša sta bila kakor levi. 24 Ve hčere izraelske, jokajte nad Savlom, ki vas je oblekel v škrlat, z drugimi nasladami, ki je na vaše obleke nadel ornamente iz zlata. 25 Kako so mogočni padli v sredi bitke! Oh, Jonatan, umorjen si bil na svojih visokih krajinah. 26 Žalosten sem zaradi tebe, moj brat Jonatan: zelo prijeten si mi bil: tvoja ljubezen do mene je bila čudovita, presegajoč ljubezen žensk. 27 Kako so mogočni padli in so uničena orožja vojne.“

2 In prijetilo se je po tem, da je David poizvedel od Gospoda, rekoč: „Ali naj grem gor v katerokoli izmed Judovih mest?“ In Gospod mu je rekel: „Pođi gor.“ In David mu je rekel: „Kam naj grem gor?“ In rekel je: „V Hebrón.“ 2 Tako je David odšel tja gor in tudi dve njegovi ženi: Jezréelka Ahinóam in Abigájila, žena

Karmélčana Nabála. 3 In njegove može, ki so bili z njim, je David privadel gor, vsakega moža s svojo družino: in prebivali so v mestih Hebróna. 4 In možje iz Juda so prišli in tam mazilili Davida [za] kralja nad Judovo hišo. In povedali so Davidu, rekoč: „Da so bili možje iz Jabéš Gileáda tisti, ki so pokopali Savla.“ 5 In David je poslal poslanec k ljudem iz Jabéš Gileáda ter jim rekel: „Blagoslovjeni bodite od Gospoda, da ste pokazali to prijaznost našemu gospodu, celo Savlu in ga pokopali. 6 In sedaj naj vam Gospod izkaže prijaznost in resnico: in tudi jaz vam bom poplačal to prijaznost, ker ste storili to stvar. 7 Zato naj bodo sedaj vaše roke okrepljene in bodite hrabri, kajti vaš gospodar Savel je mrtve in tudi Judova hiša me je mazilila [za] kralja nad seboj.“ 8 Toda Abnér, Nerov sin, poveljnik Savlove vojske, je vzel Iš Bošeta, Savlovega sina in ga privadel preko, v Mahanájim; 9 in ga naredil [za] kralja nad Gileádom in nad Ašhúrci in nad Jezreéлом in nad Efrájimom in nad Benjamínom in nad vsem Izraelom. 10 Iš Bošet, Savlov sin je bil star štirideset let, ko je pričel kraljevati nad Izraelom in kraljeval je dve leti. Toda Judova hiša je sledila Davidu. 11 In časa, ko je bil David kralj v Hebrónu, nad Judovo hišo, je bilo sedem let in šest mesecev. 12 In Abnér, Nerov sin in služabniki Iš Bošeta, Savlovega sina, so iz Mahanájima odšli v Gibeón. 13 In Joáb, Cerújin sin in Davidovi služabniki so odšli ven in se srečali pri Gibeónskem ribniku: in se usedli, eni na eni strani ribnika, drugi pa na drugi strani ribnika. 14 In Abnér je rekel Joábu: „Naj mladeniči sedaj vstanejo in igrajte pred nami.“ In Joáb je rekel: „Naj vstanejo.“ 15 Potem so se tam vzdignili in odšli čez, po številu dvanašt iz Benjamina, ki je pripadal Iš Bošetovemu sinu Savlu in dvanašt izmed Davidovih služabnikov. 16 In vsak je ujel svojega pajdaša za glavo in svoj meč porinil v pajdaševu stran; tako so skupaj padli dol: zato je bil ta kraj imenovan Helkat-hazurim, ki je v Gibeónu. 17 In tam je bila ta dan zelo huda bitka; in Abnér je bil poražen in Izraelovi možje, pred Davidovimi služabniki. 18 In tam so bili trije Cerújini sinovi: Joáb in Abišáj in Asaél: in Asaél je bil kakor svetloba stopala, kakor divja srna. 19 In Asaél je zasledoval Abnérja; in ko je šel, se ni obrnil ne k desni roki niti ne k levi od zasledovanja Abnérja. 20 Potem je Abnér pogledal za seboj in rekel: „Ali si ti Asaél?“ In odgovoril je: „Jaz sem.“ 21 In Abnér mu je rekel: „Obrni se vstran k svoji desni roki ali k svoji levi in primi enega izmed mladeničev in si vzemni njegovo bojno opremo.“ Toda Asaél se ni hotel obrniti od sledenja za njim. 22 In Abnér je ponovno rekel Asaélu: „Obrni se stran od sledenja za meno: zakaj bi te udaril k tlon? Kako bi potem dvignil svoj obraz k Joábu, tvojemu bratu?“ 23 Vendar je odklonil, da se obrne vstran: zato ga je Abnér z zadnjim delom sulice udaril pod petim rebrom, da je sulica pogledala ven za njim; in tam je padel dol in umrl na istem kraju: in pripetil se je, da kolikor jih je prišlo na kraj, kjer je Asaél padel dol in umrl, da so mirno stali. 24 Tudi Joáb in Abišáj sta zasledovala Abnérja: in sonce je zašlo, ko sta prišla k hribu Ame, ki leži pred Giahom, ob poti Gibeónske divjine. 25 In Benjamínovi otroci so se zbrali skupaj za Abnérjem in postali eno krdelo in stali na vrhu hriba. 26 Potem je Abnér zaklical Joábu in rekel: „Mar bo meč poziral na veke? Ali ne veš, da bo v zadnjem koncu to gorenje? Doklej bo torej preden boš svojemu ljudstvu naročil, naj se vrne od zasledovanja svojih bratov?“ 27 In Joáb je rekel: „Kakor živi Bog, če ne bi spregovoril, bi potem zajutri ljudstvo zagotovo odšlo gor, vsakdo od sledenja svojemu bratu.“ 28 Tako je Joáb zatobil na šofar in vse ljudstvo je mirno stalo in ni več zasledovalo Izraela niti se niso več bojevali. 29 In Abnér in njegovi možje so vso to noč hodili skozi ravnino in prečkal Jordan in šli skozi ves Bitrón in prišli do Mahanájima. 30 In Joáb se je vrnil od zasledovanja Abnérja: in ko je vse ljudstvo zbral skupaj, je od Davidovih služabnikov manjkalo devetnajst mož in Asaél. 31 Toda

Davidovi služabniki so udarili Benjaminove in Abnérjeve može, tako da je umrlo tristo šestdeset mož. **32** In pobrali so Asaéla in ga pokopali v mavzoleju njegovega očeta, ki je bil v Betlehemu. In Joáb in njegovi može so vso noč hodili ter ob svitu prišli v Hebrón.

3 Torej tam je bila dolga vojna med Savlovo hišo in Davidovo hišo: toda David je postajal močnejši in močnejši, Savlova hiša pa je postajala šibkejša in šibkejša. **2** In Davidu so se v Hebrónu rodili sinovi: in njegov prvorjenec je bil Amnón od Jezreelke Ahinóam; **3** in njegov drugi, Kiláb od Abigájile, žene Karmelčana Nabála; in tretji Absalom, sin Maáhe, hčere gešurskega kralja Talmája; **4** in četrti Adoníja, Hagítin sin; in peti Šefatij, sin Abitále; **5** in šesti Jitréam od njegove žene Egle. Ti so bili rojeni Davidu v Hebrónu. **6** In pripetilo se je, medtem ko je bila vojna med Savlovo hišo in Davidovo hišo, da je Abnér sebe naredil močnega za Savlovo hišo. **7** In Savel je imel priležnico, katere ime je bilo Ricpa, Ajájeva hči: in Iš Bošet je rekel Abnérju: „Zakaj si odšel k priležnici mojega očeta?“ **8** Potem je bil Abnér zelo ogorčen zaradi besed Iš Bošeta in je rekel: „Mar sem pasja glava, ki ta dan zoper Juda izkazujem prijaznost hiši Savla, twojega očeta, njegovim bratom in njegovim prijateljem in te nisem izročil v Davidovo roko, da me danes obsojaš s krivdo glede te ženske? **9** Tako stori Bog Abnérju in še več, razen če, kakor je Gospod prisegel Davidu, celo tako jaz storim njemu; **10** da se prestavi kraljestvo od Savlove hiše in da postavi Davidov prestol čez Izraela in čez Juda, od Dana, celo do Beeršébe.“ **11** In ni mogel Abnér ponovno odgovoriti besede, ker se ga je bal. **12** In Abnér je v svojem imenu poslal poslanec k Davidu, rekoč: „Čigava je ta dežela?“ Rekoč tudi: „Skleni zavezo z menoj in glej, moja roka bo s teboj, da k tebi privedem ves Izrael.“ **13** In rekel je: „Dobro; jaz bom sklenil zavezo s teboj: toda od tebe zahtevam eno stvar, to je: „Ne boš videl mojega obraza, razen če mi najprej ne pripelje Mihále, Savlove hčere, ko prideš, da vidiš moj obraz.“ **14** In David je poslal poslanec k Iš Bošetu, Savlovemu sinu, rekoč: „Izroč mi mojo ženo Mihálo, ki sem si jo zaročil za sto prednjih kožic Filistejcev.“ **15** In Iš Bošet je poslal in jo vzel od njenega soproga, celo od Paltíela, Lajíševega sina. **16** In njen soprog je odšel skupaj z njo, jokajoč za njo, v Bahurím. Potem mu je Abnér rekel: „Pojdi, vrni se.“ In se je vrnil. **17** In Abnér je imel pogovor z Izraelovimi starešinami, rekoč: „V preteklih časih ste iskali za Davidom, da bi bil kralj nad vami: **18** sedaj torej to storite: kajti Gospod je govoril o Davidu, rekoč: „Po roki svojega služabnika Davida bom rešil svoje ljudstvo Izraela iz roke Filistejcev in iz roke vseh njihovih sovražnikov.“ **19** In Abnér je govoril tudi na ušesa Benjamina: in Abnér je odšel, da govoriti tudi na Davidova ušesa v Hebrónu, vse to se je zdelo dobro Izraelu in to se je zdelo dobro celotni Benjaminovi hiši. **20** Tako je Abnér prišel k Davidu v Hebrón in z njim dvajset mož. In David je naredil zabavo za Abnérja in može, ki so bili z njim. **21** In Abnér je rekel Davidu: „Vstal bom in šel in ves Izrael bom zbral k svojemu gospodu kralju, da bodo lahko s teboj sklenili zavezo in da boš lahko kraljeval nad vsem, kar si twoje srce želi.“ In David je poslal Abnérja proč; in odšel je v miru. **22** In glej, Davidovi služabniki in Joáb so prišli iz zasledovanja krdela in s seboj prinesli velik plen: toda Abnér ni bil z Davidom v Hebrónu; kajti poslal ga je proč in on je odšel v miru. **23** Ko so prišli Joáb in vsa vojska, ki je bila z njim, so Joáb povedali, rekoč: „Abnér, Nerov sin, je prišel h kralju in ta ga je poslal proč in je odšel v miru.“ **24** Potem je Joáb prišel h kralju in rekel: „Kaj si storil? Glej, Abnér je prišel k tebi; zakaj je to, da si ga poslal proč in je on docela izginil? **25** Ti poznaš Abnérja, Nerovega sina, da je prišel, da te zavede in da spozna twoja odhajanja in twoja prihajanja in da spozna vse, kar delaš.“ **26** In ko je Joáb prišel od Davida, je za Abnérjem

poslal poslanec, ki so ga ponovno privedli od vodnjaka Sire: toda David tega ni vedel. **27** In ko se je Abnér vrnil v Hebrón, ga je Joáb vzel na stran, v velika vrata, da bi tihu govoril z njim in ga tam udaril pod petim rebrom, da je umrl zaradi krvi njegovega brata Asaéla. **28** In potem, ko je David to slišal, je rekel: „Jaz in moje kraljestvo sva brez krivde pred Gospodom na veke pred krvjo Abnérja, Nerovega sina: **29** naj ta počiva na Joábovi glavi in na vsej hiši njegovega očeta; in naj iz Joábove hiše ne zmanjka tistega, ki ima izliv ali je gobavec ali se naslanja na palico ali pada na meč ali mu primanjkuje kruha.“ **30** Tako sta Joáb in njegov brat Abiáš umorila Abnérja, ker je ubil njunega brata Asaéla v bitki pri Gibeónu. **31** In David je rekel Joábu in vsemu ljudstvu, ki je bilo z njim: „Pretrgajte vaša oblačila in opašite se z vrečevino in žalutijo pred Abnérjem.“ In sam kralj David je sledil mrtvaškemu odru. **32** In Abnérja so pokopali v Hebrónu: in kralj je povzdignil svoj glas in jokal nad Abnérjevim grobom; in vse ljudstvo je jokalo. **33** In kralj je žaloval nad Abnérjem ter rekel: „Je Abnér umrl kakor umira bedak? **34** Tvoje roke niso bile zvezane niti twoja stopala vkljenena v okove: kakor mož pada pred zlobneži, tako padaš ti.“ In vse ljudstvo je ponovno jokalo nad njim. **35** In ko je vse ljudstvo prišlo, da povzročijo Davidu, da je hrano, medtem ko je bil še dan, je David prisegel, rekoč: „Tako naj mi Bog stori in še več, če okusim kruh ali karkoli drugega, dokler sonce ne zaide.“ **36** In vse ljudstvo je to opazilo in to jim je ugajalo: kakor karkoli je kralj storil, je vsemu ljudstvu ugajalo. **37** Kajti vse ljudstvo in ves Izrael je ta dan razumelo, da to ni bilo od kralja, da umori Abnérja, Nerovega sina. **38** In kralj je rekel svojim služabnikom: „Ali ne veste, da je ta dan tukaj v Izraelu padel princ in velik mož? **39** In jaz sem ta dan šibek, čeprav maziljen kralj; in ti možje, Cerújini sinovi, so pretežki zame: Gospod bo hudodelca nagradil glede na njegovo zlobnost.“

4 In ko je Savlov sin slišal, da je bil Abnér mrtev v Hebrónu, so bile njegove roke slabotne in vsi Izraelci so bili zaskrbljeni. **2** In Savlov sin je imel dva moža, ki sta bila poveljniki čet: ime enega je bilo Baaná in ime drugega Reháb, sinova Rimóna, Beeróčana, izmed Benjamínovih otrok: (kajti tudi Beerót je bil štet k Benjamínu: **3** in Beeróčani so pobegnili v Gitájim in bili tam začasni prebivalci do tega dne.) **4** In Savlov sin Jonatan je imel sina, ki je bil hrom od svojih stopal. Pet let je bil star, ko so prišle iz Jezreéla novice o Savlu in Jonatanu in njegova dojilja ga je vzela in pobegnila: in pripetilo se je, medtem ko je hitela, da pobegne, da je padel in postal hrom. In njegovo ime je bilo Metibóšet. **5** In sinova Beeróčana Rimóna: Reháb in Baaná sta odšla in prišla okoli dnevnje vročine v hišo Iš Bošeta, ki je opoldan ležal na postelji. **6** In prišla sta tja, v sredo hiše, kakor bi hotela vzeti pšenico; in udarila sta ga pod peto rebro: in Reháb in njegov brat Baaná sta pobegnili. **7** Kajti ko sta prišla v hišo, je ležal na svoji postelji, v svoji spalnici in udarila sta ga in ga usmrtila in obglavila in vzela njegovo glavo in vso noč bežala čez ravnino. **8** In glavo Iš Bošeta sta prinesla k Davidu v Hebrón in rekla kralju: „Glej, glava Iš Bošeta, Savlovega sina, twojega sovražnika, ki je iskal twoje življenje; in Gospod je ta dan maščeval mojega gospoda kralja nad Savlom in njegovim semenom.“ **9** In David je odgovoril Rehábu in njegovemu bratu Baanáju, sinovoma Beeróčana Rimóna ter jima rekel: „Kakor živi Gospod, ki je mojo dušo odkupil od vseh nasprotnikov, **10** ko mi je nekdo povedal, rekoč: „Glej, Savel je mrtev, ‘misleč, da je prinesel dobre novice, sem ga prijel in ga usmrtil v Ciklágu, ki je mislil, da mu bom dal nagrado za njegove novice.“ **11** koliko mnogo bolj, ko sta zlobneža umorila pravično osebo v njegovi lastni hiši, na njegovi postelji? Ali ne bom torej sedaj zahteval njegovo kri iz twoje roke in te vzel proč iz zemlje?“ **12** In David je zapovedal svojim mladeničem in so ju

ubili ter odsekali njuni roki in njuna stopala in ju obesili gor nad ribnik v Hebrónu. Toda vzeli so glavo Iš Bošeta in jo pokopali v Abnréjevem mavzoleju v Hebrónu.

5 Potem so vsi Izraelovi rodovi prišli k Davidu v Hebrón in spregovorili, rekoč: „Glej, mi smo tvoja kost in tvoje meso. **2** Tudi v preteklem času, ko je bil Savel kralj nad nami, si bil ti tisti, ki nas je vodil ven in privedel v Izrael: in Gospod ti je rekel: „Ti boš hranil moje ljudstvo Izrael in ti boš poveljnik nad Izraelem.“ **3** Tako so vsi Izraelovi starešine prišli k kralju v Hebrón; in kralj David je z njimi v Hebrónu sklenil zavezdo pred Gospodom: in Davida so mazilili [za] kralja nad Izraelem. **4** David je bil star trideset let, ko je pričel kraljevati in kraljeval je štirideset let. **5** V Hebrónu je nad Judom kraljeval sedem let in šest mesecov: v Jeruzalemu pa je triintrideset let kraljeval nad vsem Izraelem in Judom. **6** In kralj in njegovi možje so odšli v Jeruzalem k Jebusejcem, prebivalcem dežele: kateri so Davidu spregovorili, rekoč: „Razen če ne odstraniš slepih in hromih, ne boš vstopil sēm, „misleč, [da] David ne more priti tja. **7** Kljub temu je David zavzel oporišče Sion: isto je Davidovo mesto. **8** In David je na ta dan rekel: „Kdorkoli se spravi do jarka in udari Jebusejce in hrome in slepe, katere Davidova duša sovraži, ta bo voditelj in poveljnik.“ Zatorej so rekli: „Slepi in hromi ne bodo prišli v hišo.“ **9** Tako je David prebival v utrdbi in jo imenoval Davidovo mesto. In David je gradil naokoli od Milója in znotraj. **10** In David je odšel naprej in postal velik in Gospod, Bog nad bojevniki, je bil z njim. **11** In Tirska kralj Hirám je poslal poslanke k Davidu in cedrova drevesa in tesarje in zidarje in Davidu so zgradili hišo. **12** In David je zaznal, da ga je Gospod utrdil za kralja nad Izraelem in da je njegovo kraljestvo povišal zaradi svojega ljudstva Izraela. **13** In David si je vzel več prialičnic in žená iz Jeruzalema, potem ko je prišel iz Hebróna: in tam so se Davidu rodili še sinovi in hčere. **14** In to so imena izmed tistih, ki so mu bili rojeni v Jeruzalemu: Šamúa in Šobáb in Natán in Salomon, **15** tudi Jibhár in Elišáua in Nefeg in Jafija. **16** In Elišáam in Eljád in Elifálet. **17** Toda, ko so Filistejci slišali, da so Davida mazilili [za] kralja nad Izraelem, so vsi Filistejci prišli gor, da poiščajo Davida; in David je slišal o tem in odšel dol k utrjenemu kraju. **18** Tudi Filistejci so prišli in se razkropili v dolini Rafájim. **19** In David je poizvedel od Gospoda, rekoč: „Naj grem gor k Filistejcem? Jih boš izročil v mojo roko?“ In Gospod je rekел Davidu: „Pojdi gor: kajti nedvomno bom Filistejce izročil v tvojo roko.“ **20** In David je prišel do Bála Peracíma in David jih je tam udaril ter rekel: „Gospod je kakor vrzel vodá izbruhnil na moje sovražnike pred menoj.“ Zato je ime tega kraja imenoval Báál Peracím. **21** In oni so tam pustili svoje podobe, David in njegovi možje pa so jih sezgali. **22** In Filistejci so ponovno prišli gor in se razkropili v dolini Rafájim. **23** In ko je David poizvedel od Gospoda, je rekel: „Ne boš šel gor; temveč za njimi postavi zasedo in pridi nadnje nasproti murvinim drevesom. **24** In naj bo, ko zaslisiš šum hoje v vrhu murvinih dreves, da se boš potem podviza: kajti takrat bo Gospod šel ven pred teboj, da udari vojsko Filistejcev.“ **25** In David je storil tako, kakor mu je Gospod zapovedal; in udarjal Filistejce od Gebe, dokler ne prideš do Gazerja.

6 David je ponovno zbral skupaj vse izbrane može iz Izraela, trideset tisoč. **2** In David je vstal in z vsem ljudstvom, ki je bilo z njim, odšel od Baále Judeve, da od tam prinese gor Božjo nosilko, katere ime je imenovano po imenu Gospoda nad bojevniki, ki prebiva med kerubi. **3** In Božjo nosilko so postavili na nov voz in jo privedli iz Abinadábove hiše, ki je bila v Gíbei: in Uzá in Ahjó, Abinadábova sinova, sta gnala nov voz. **4** In prinesli so jo iz Abinadábove hiše, ki je bila v Gíbei, spremljajoč Božjo nosilko: in Ahjó je šel pred nosilko. **5** In David in vsa Izraelova hiša so igrali

pred Gospodom na vse vrste glasbil, narejenih iz jelkinega lesa, celo na harfe in na plunke in na tamburine in na kornéte in na cimbale. **6** In ko so prišli do Nahónovega mlatiča, je Uzá iztegnil svojo roko k Božji nosilki in jo prijet; kajti voli so jo tresli. **7** In Gospodova jeza je bila vžgana zoper Uzája; in Bog ga je tam udaril zaradi njegove napake; in tam je umrl, ob Božji nosilki. **8** In David je bil razzähljen, ker je Gospod naredil vrzel nad Uzájem: in ime tega mesta je imenoval Perec Uzá do tega dne. **9** In David se je tisti dan zbal Gospoda ter rekel: „Kako bo Gospodova nosilka prisla k meni?“ **10** Tako David Gospodove nosilke ni hotel prestaviti k sebi v Davidovo mesto: temveč jo je David odvedel vstran, v hišo Gitéjca Obéd Edóma. **11** In Gospodova nosilka je tri mesece ostala v hiši Gitéjca Obéd Edóma: in Gospod je blagoslovil Obéd Edóma in vso njegovo družino. **12** In to je bilo sporočeno kralju Davidu, rekoč: „Gospod je zaradi Božje nosilke blagoslovil hišo Obéd Edóma in vse, kar mu pripada.“ Tako je David šel in z veseljem prinesel gor Božjo nosilko iz hiše Obéd Edóma v Davidovo mesto. **13** In bilo je tako, da ko so tisti, ki so nosili Gospodovo nosilko, naredili šest korakov, je žrtvoval vole in pitance. **14** In David je z vso svojo močjo plesal pred Gospodom; in David je bil opasan z lanenim efodom. **15** Tako so David in vsa Izraelova hiša z vriskanjem in z zvokom šofarja Gospodovo nosilko prinesli gor. **16** In ko je Gospodova nosilka prišla v Davidovo mesto, je Savlova hči Mihála pogledala skozi okno in videla kralja Davida skakati in plesati pred Gospodom; in ga prezirala v svojem srcu. **17** In prinesli so Gospodovo nosilko in jo postavili na njen kraj, v sredo šotorskega svetišča, katerega je David razpel zanjo: in David je pred Gospodom daroval žgalne daritve in mirovne daritve. **18** In takoj, ko je David prenehal darovati žgalne daritve in mirovne daritve, je v imenu Gospoda nad bojevniki blagoslovil ljudstvo. **19** In razdelil je med vse ljudstvo, celo med celotno Izraelovo množico, tako ženskam kakor moškim, vsakomur kolač kruha in dober kos mesa in flaškon vina. Tako je vse ljudstvo odšlo vsak z svoji hiši. **20** Potem se je David vrnil, da blagoslovijo svojo družino. In Mihála, Savlova hči, je prisla ven, da sreča Davida ter rekla: „Kako veličasten je bil danes Izraelov kralj, ki se je danes razkril pred očmi pomočnic svojih služabnikov kakor se brezramno razkriva nekdo izmed nadutih pajdašev.“ **21** In David je rekel Miháli: „To je bilo pred Gospodom, ki me je izbral pred tvojim očetom in pred vso njegovo hišo, da me določi [za] vladarja nad Gospodovim ljudstvom, nad Izraelem: zato bom igral pred Gospodom. **22** In še bolj se bom pomanjšal kakor to in bom ponisen v svojem lastnem pogledu: in glede dekel, o katerih si govorila, od njih bom imel spoštovanje.“ **23** Zato Savlova hči Mihála ni imela nobenega otroka do dneva svoje smrti.

7 In pripetilo se je, ko je kralj sedel v svoji hiši in mu je vsenaokrog Gospod dal počitek, od vseh njegovih sovražnikov; **2** da je kralj rekel preroku Natánu: „Poglej torej, jaz prebivam v cedrovem hiši, toda Božja nosilka prebiva znotraj zaves.“ **3** In Natán je rekel kralju: „Pojdi, stori vse, kar je v tvojem srcu; kajti Gospod je s teboj.“ **4** In pripetilo se je to noč, da je beseda od Gospoda prišla Natánu, rekoč: **5**: „Pojdi in povej mojemu služabniku Davidu: ,Tako govorí Gospod: Mar mi boš zgradil hišo, da prebivam v njej?“ **6** Medtem ko nisem prebival v katerikoli hiši od časa, ko sem Izraelove otroke privedel iz Egipa, celo do tega dne, temveč sem hodil v šotoru in v šotorskem svetišču. **7** Na vseh krajih, kjer sem hodil z vsemi Izraelovimi otroci, sem mar govoril besedo s katerimkoli izmed Izraelovih rodov, katerim sem zapovedal naj hranijo moje ljudstvo Izraela, rekoč: „Zakaj mi ne zgradite cedrove hiše?“ **8** Sedaj boš torej tako rekel mojemu služabniku Davidu: ,Tako govorí Gospod nad bojevniki: vzel sem te iz ovčje staje, od sledenja za ovcami, da bi bil vladar nad mojim ljudstvom, nad

Izraelom: 9 in bil sem s teboj kamorkoli si šel in odsekal sem vse tvoje sovražnike izpred tvojega pogleda in naredil sem ti veliko ime, podobno imenu velikih mož, ki so na zemlji. 10 Poleg tega bom določil kraj za moje ljudstvo Izrael in jih zasadil, da bodo lahko prebivali na svojem lastnem kraju in se ne bodo več sellili; niti jih otroci zlobnosti ne bodo več stiskali kakor poprej. 11 in kot že od časa, ko sem sodnikom zapovedal, naj bodo nad mojim ljudstvom Izraelom in sem ti povzročil, da počivaš pred vsemi tvojimi sovražniki. In Gospod ti tudi govori, da ti bo naredil hišo. 12 In ko bodo tvoji dnevi izpolnjeni in boš zaspal s svojimi očeti, bom postavil tvoje seme za teboj, ki bo izšlo iz tvoje notranjosti in jaz bom osnoval njegovo kraljestvo. 13 Ta bo zgradil hišo mojemu imenu in jaz bom na veke osnoval prestol njegovega kraljestva. 14 Jaz bom njegov oče in on bo moj sin. Če stori krivičnost, ga bom karal s človeško šibo in z udarci človeških otrok: 15 toda moje usmiljenje ne bo odšlo proč od njega, kakor sem ga vzel od Savla, katerega sem odstranil pred teboj. 16 In tvoja hiša in tvoje kraljestvo bo pred teboj osnovano na veke: tvoj prestol bo osnovan na veke.“ 17 Glede na vse te besede in glede na vse to videnje, tako je Natán govoril Davidu. 18 Potem je vstopil kralj David in se usedel pred Gospodom ter rekel: „Kdo sem jaz, oh Gospod Bog? In kaj je moja hiša, da si me privedel do tu? 19 In to je bila še majhna stvar v tvojem pogledu, oh Gospod Bog; toda govoril si tudi o hiši tvojega služabnika za oddaljeni čas, ki pride. In ali je to človeški način, oh Gospod Bog? 20 In kaj ti še lahko reče David? Kajti ti, Gospod Bog, poznaš svojega služabnika. 21 Zaradi tvojih besed in glede na tvoje lastno srce si storil vse te velike stvari, da pripraviš svojega služabnika, da jih pozna. 22 Zakaj ti si velik, oh Gospod Bog: kajti nikogar ni podobnega tebi niti ni nobenega Boga poleg tebe, glede na vse, kar smo slišali z našimi ušesi. 23 In kateri narod na zemlji je podoben tvojemu ljudstvu, celo podoben Izraelu, katerega je Bog odšel odkupit za svoje ljudstvo in da mu naredi ime in da za vas stori velike stvari in strašne, za tvojo deželo, pred tvojim ljudstvom, katerega si iz Egipta odkupil k sebi, pred narodi in njihovimi bogovi? 24 Kajti ti si si potrdil svoje ljudstvo Izrael, da ti bo ljudstvo na veke: in ti, Gospod, si postal njihov Bog. 25 In sedaj, oh Gospod Bog, beseda, ki si jo spregovoril glede svojega služabnika in glede svoje hiše, utrdi jo na veke in stori, kakor si rekel. 26 In tvoje ime naj bo poveličano na veke, rekoč: „Gospod nad bojevniki je Bog nad Izraelom: in hiša tvojega služabnika Davida naj bo osnovana pred teboj.“ 27 Kajti ti, oh Gospod nad bojevniki, Izraelov Bog, si razodel svojemu služabniku, rekoč: „Zgradil ti bom hišo: zato je tvoj služabnik odkril v svojem srcu, da k tebi moli to molitev. 28 In sedaj, oh Gospod Bog, ti si ta Bog in tvoje besede so resnične in svojemu služabniku si obljubil to dobroto: 29 zato naj ti sedaj ugaja, da blagoslovil hišo svojega služabnika, da bo ta lahko na veke trajala pred teboj: kajti ti, oh Gospod Bog, si to govoril: in s tvojim blagoslovom naj bo hiša tvojega služabnika blagoslovljena na veke.“

8 In po tem se je pripetilo, da je David udaril Filistejce in jih podjarmil: in David je vzel Meteg-amo iz roke Filistejcev. 2 In udaril je Moábce in jih premeril z vrvico, [medtem ko] jih je vrgel na tla; celo z dvema vrvicama je premeril, da jih usmrtil in z eno polno vrvico, da jih ohrani žive. In takoj so Moábci postali Davidovi služabniki in prinesli darila. 3 David je udaril tudi Rehóbovega sina Hadadézerja, kralja iz Cobe, ko je odšel, da obnovi svojo mejo pri reki Evfrat. 4 In David je od njega vzel tisoč bojnih vozov, sedemsto konjenikov in dvajset tisoč pešcev: in David je prerezal Ahilove trette vsem konjem bojnih vozov, toda izmed njih jih je prihranil za sto bojnih vozov. 5 In ko so prišli Sirci iz Damaska, da okrepijo Hadadézerja, kralja iz Cobe, je David izmed Sircev usmrtil

dvajndvajset tisoč mož. 6 Potem je David postavil garnizije v Siriji, v Damasku: in Sirci so postali Davidovi služabniki in prinesli darove. In Gospod je varoval Davida kamorkoli je odšel. 7 In David je vzel ščite iz zlata, ki so bili na Hadadézerjevih služabnikih in jih prinesel v Jeruzalem. 8 In iz Betaha in iz Berotája, Hadadézerjevih mest, je kralj David vzel silno veliko brona. 9 Ko je Toí, kralj Hamáta, slišal, da je David udaril vso vojsko Hadadézerja, 10 potem je Toí poslat h kralju Davidu svojega sina Joráma, da ga pozdravi in da ga blagoslov, ker se je bojeval zoper Hadadézerja in ga udaril: kajti Hadadézer je imel vojne s Toijem. In Jorám je s seboj prinesel posode iz srebra in posode iz zlata in posode iz brona: 11 katere je tudi kralj David posvetil Gospodu, skupaj s srebrom in zlatom, katerega je posvetil od vseh narodov, katere je podjarmil; 12 od Sirije in od Moába in od Amónovih otrok in od Filistejcev in od Amáleka in od Hadadézerjevega plena, Rehóbovega sina, kralja Cobe. 13 In David si je pridobil ime, ko se je vrnil iz udarjanja Sircev v solni dolini, ki jih je bilo osemnajst tisoč mož. 14 In postavil je garnizije v Edómu; po vsem Edómu je postavil garnizije in vsi tisti iz Edóma so postali Davidovi služabniki. In Gospod je varoval Davida kamorkoli je šel. 15 In David je kraljeval nad vsem Izraelom in David je izvajal sodbo in pravico vsemu svojemu ljudstvu. 16 In Cerújin sin Joáb je bil nad vojsko; in Ahilúdov sin Józafat je bil letopisec; 17 in Ahítúbov sin Cadók in Abyatárjev sin Ahíméleh sta bila duhovnika; in Serajá je bil pisar; 18 in Jojadájev sin Benáj je bil tako nad Keretéjci in Péletovci; in Davidovi sinovi so bili glavni vladarji.

9 In David je rekel: „Ali je tam še kakšen, ki je preostal od Savlove hiše, da mu lahko zaradi Jonatana izkažem prijaznost?“ 2 In tam je bil iz Savlove hiše služabnik, katerega ime je bilo Cibá. In ko so ga poklicali k Davidu, mu je kralj rekel: „Si ti Cibá?“ In rekel je: „On je tvoj služabnik.“ 3 In kralj je rekel: „Ali ni nikogar več iz Savlove hiše, da mu lahko izkažem Božjo prijaznost?“ In Cibá je rekel kralju: „Jonatan ima še sina, ki je hron na svojih stopalih.“ 4 In kralj mu je rekel: „Kje se nahaja?“ In Cibá je rekel kralju: „Glej, v hiši Mahírja, Amiélovega sina, v Lo Dabárju je.“ 5 Potem je kralj David poslat in ga privedel iz hiše Mahírja, Amiélovega sina, iz Lo Dabárja. 6 Torej ko je Mefibóšet, sin Jonatana, Savlovega sina, prišel k Davidu, je padel na svoj obraz in ga počastil. In David je rekel: „Mefibóšet.“ In ta je odgovoril: „Glej, tvoj služabnik!“ 7 In David mu je rekel: „Ne boj se: kajti zagotovo ti bom izkazal prijaznost zaradi tvojega očeta Jonatana in jaz ti bom obnovil vso deželo Savlu, tvojega očeta; in pri moji mizi boš nenehno jedel kruh.“ 8 In priklonil se je ter rekel: „Kaj je tvoj služabnik, da bi pogledal na takšnega mrtvega psa, kot sem jaz?“ 9 Potem je kralj poklical Savlovega služabnika Cibája, ter mu rekel: „Sinu tvojega gospodarja sem izročil vse, kar je pripadal Savlu in vsej njegovi hiši. 10 Torej ti in tvoji sinovi in tvoji služabniki, boste zanj obdelovali deželo in ti boš prinesel sadove, da bo sin tvojega gospodarja lahko imel hранo za jesti: toda Mefibóšet, sin tvojega gospodarja, bo vedno jedel kruh pri moji mizi.“ Torej Cibá je imel petnajst sinov in dvajset služabnikov. 11 Potem je Cibá rekel kralju: „Glede na vse, kar je moj gospod kralj zapovedal svojemu služabniku, tako bo tuo služabnik storil. Kar se tiče Mefibóšeta, da rekel kralj, „on bo jedel pri moji mizi, kakor nekdo izmed kraljevih sinov.“ 12 In Mefibóšet je imel mlajšega sina, katerega ime je bilo Miha. In vsi, ki so prebivali v Cibájevi hiši, so bili služabniki Mefibóšetu. 13 Tako je Mefibóšet prebival v Jeruzalemu: kajti nenehno je jedel pri kraljevi mizi; in bil je hrom na obeh svojih stopalih.

10 In potem se je pripetilo, da je umrl kralj Amónovih otrok in namesto njega je zakraljeval njegov sin Hanún. 2 Potem je

David rekel: „Prijaznost bom izkazal Hanúnu, Naháševemu sinu, kot je njegov oče izkazal prijaznost meni.“ In David je poslal, da ga potolaži po roki svojih služabnikov, zaradi njegovega očeta. In Davidovi služabniki so prišli v deželo Amónovih otrok. 3 In prinči Amónovih otrok so rekli svojemu gospodarju Hanúnu: „Misliš, da David spoštuje twojega očeta, da je k tebi poslal tolažnike? Ali ni David raje svojih služabnikov poslal k tebi, da bi preiskal mesto in vohunil in da ga zruši?“ 4 Zato je Hanún vzel Davidove služabnike in jim pobril eno polovico njihovih brad in njihove oblike odrezal po sredi, celo do njihovih zadnjic in jih poslal proč. 5 Ko so to povedali Davidu, je poslal, da jih sreča, ker so bili možje silno osramočeni: in kralj je rekel: „Ostanite pri Jerihu, dokler vam brade ne zrastejo in potem se vrnete.“ 6 In ko so Amónovi otroci videli, da so se usmradili pred Davidom, so Amónovi otroci poslali in najeli Sirce iz Bet Rehóba in Sirce iz Cobe, dvajset tisoč peščev in od kralja Maáhe tisoč mož in iz Toba dvanašt tisoč mož. 7 In ko je David slišal o tem, je poslal Joába in vso vojsko mogočnih mož. 8 In Amónovi otroci so prišli ven in se postrojili v bitko ob vhodu velikih vrat: in Sirci iz Cobe in iz Rehóba in Toba in Maáhe so bili sami na polju. 9 Ko je Joáb videl, da je bilo celo bitke zoper njega spredaj in zadaj, je izbral izmed vseh izbranih Izraelovih mož in jih postrojil zoper Sirce. 10 In preostanek ljudstva je izročil v roko svojega brata Abíšaja, da bi jih lahko postrojil zoper Amónove otroke. 11 In rekel je: „Če bodo Sirci zame premočni, potem boš ti pomagal meni: toda če bodo Amónovi otroci premočni zate, potem bom prišel in ti pomagal.“ 12 Bodil oddočnega poguma in bodimo možje za naše ljudstvo in za mesta našega Boga: in Gospod stori to, kar se mu zdi dobro.“ 13 In Joáb se je približal in ljudstvu, ki je bilo z njim, k bitki zoper Sirce: in ti so pobegnili pred njim. 14 In ko so Amónovi otroci videli, da so Sirci pobegnili, potem so tudi oni pobegnili pred Abíšajem in vstopili v mesto. Tako se je Joáb vrnil od Amónovih otrok in prišel v Jeruzalem. 15 In ko so Sirci videli, da so bili udarjeni pred Izraelom, so se zbrali skupaj. 16 In Hadarézer je poslal in privedel ven Sirce, ki so bili onkraj reke: in prišli so do Helámu; in Šobáha, poveljnik Hadarézerjeve vojske, je šel pred njimi. 17 In ko je bilo to povedano Davidu, je zbral skupaj ves Izrael in prečkal Jordan ter prišel k Helámu. In Sirci so se postrojili zoper Davida in se borili z njim. 18 In Sirci so pobegnili pred Izraelom; in David je usmrtil sedemsto mož sirskega bojnega vozov in štirideset tisoč konjenikov in udaril Šobáha, poveljnika njihove vojske, ki je tam umrl. 19 In ko so vsi kralji, ki so bili Hadarézerjevi služabniki, videli, da so bili udarjeni pred Izraelom, so z Izraelom sklenili mir in jim služili. Tako so se Sirci bali, da bi še pomagali Amónovim otrokom.

11 In pripetilo se je, potem ko je minilo leto, ob času, ko gredo kralji na bitko, da je David poslal Joába in z njim svoje služabnike in ves Izrael; in uničili so Amónove otroke in oblegali Rabo. Toda David se je še vedno zadrževal v Jeruzalemu. 2 In pripetilo se je ob večernem času, da se je David dvignil iz svoje postelje in hodil po strehi kraljeve hiše: in iz strehe je videl žensko, ki se je umivala; in ženska je bila na pogled zelo krasna. 3 In David je poslal in pozivzel za žensko. In nekdo je rekel: „Ali ni to Batšeá, Eliámova hči, žena Heteja Urijája?“ 4 In David je poslal poslanec in jo vzel; in vstopila je k njemu in ležal je z njo; kajti očiščena je bila od svoje nečistosti: in vrnila se je v svojo hišo. 5 In ženska je spočela in poslala in povedala Davidu ter rekla: „Jaz sem z otrokom.“ 6 In David je poslal k Joábu, rekoč: „Pošlji mi Heteja Urijája.“ In Joáb je poslal Urijája k Davidu. 7 In ko je Urijá prišel k njemu, je David od njega zahteval, kako je šlo Joábu in kako je šlo ljudstvu in kako je uspevala vojna. 8 In David je Urijáju rekel: „Pojdi dol k svoji hiši in si umij stopala.“ In Urijá je odšel iz

kraljeve hiše in sledilo mu je darilo kraljeve jedi. 9 Toda Urijá je spel pri vratih kraljeve hiše z vsemi služabniki svojega gospoda in ni odšel dol k svoji hiši. 10 In ko so Davidu povedali, rekoč: „Urijá ni odšel dol k svoji hiši,“ je David rekel Urijáju: „Ali ne prihajaš iz svojega potovanja? Zakaj potem nisi šel dol k svoji hiši?“ 11 In Urijá je Davidu rekel: „Nosilkia in Izrael in Juda prebivajo v šotorih; in moj gospod Joáb in služabniki mojega gospoda so utaborjeni na odprtih poljih; ali bom jaz potem šel v svojo hišo, da jem in da pijem in da ležim s svojo ženo? Kakor ti živiš in kakor živi twoja duša, ne bom storil te stvari.“ 12 In David je rekel Urijáju: „Ostani tukaj tudi danes in jutri ti bom pustil oditi.“ Tako je Urijá ostal v Jeruzalemu ta dan in dan za tem. 13 In ko ga je David poklical, je pred njim jedel in pil; in ga je opijanil: in zvečer je odšel ven, da bi s služabniki svojega gospoda legel na svojo posteljo, toda ni šel dol k svoji hiši. 14 In zjutraj se je zgodilo, da je David napisal pismo Joábu in to poslal po Urijájevi roki. 15 In v pismu je napisal, rekoč: „Postavite Urijája na sprednji del najbolj vroče bitke in se umaknite od njega, da bo lahko udarjen in umre.“ 16 In pripetilo se je, ko je Joáb opazoval mesto, da je Urijája določil na kraj, kjer je vedel, da so bili hrabi možje. 17 In možje iz mesta so odšli ven in se borili z Joábom: in tam so padli nekateri izmed ljudstva, izmed Davidovih služabnikov; in tudi Hetejec Urijá je umrl. 18 Potem je Joáb poslal in Davidu povedal vse stvari glede vojne; 19 in naročil poslancu, rekoč: „Ko boš končal s sporočanjem stvari kralju glede vojne; 20 in če bo tako, da se bo vzdignil kraljevi bes in ti reče: „Zakaj ste se približali tako blizu mesta, ko ste se bojevali? Ali niste vedeli, da bodo streljali iz obzidja?“ 21 Kdo je udaril Jerubésetovega sina Abíméleha? Ali ni ženska iz obzidja vrgla nanj kos mlinskega kamna, da je umrl v Tebécu? Zakaj ste se približali obzidju?“ Potem reci: „Tudi tvoj služabnik Hetejec Urijá je mrtev.“ 22 Tako je poslanec odšel in prišel in pokazal Davidu vse, za kar ga je Joáb poslal. 23 In poslanec je rekel Davidu: „Ljudje so zagotovo prevladali zoper nas in prišli ven, k nam na polje in mi smo bili nad njimi celo do vhoda velikih vrat. 24 In strelci so streljali iz obzidja na tvoje služabnike; in nekateri izmed kraljevih služabnikov so mrtvi in tudi tvoj služabnik Hetejec Urijá je mrtev.“ 25 Potem je David rekel poslancu: „Tako boš rekel Joábu: „Ne dopusti, da te ta stvar razžalli, kajti meč požre enega kakor drugega: svojo bitko zoper mesto naredi močnejšo in ga premagaj: in ohrabri ga.“ 26 In ko je Urijájeva žena slišala, da je bil njen soprog Urijá mrtev, je žalovala za svojim soprogom. 27 In ko je žalovanje minilo, je David poslal in jo privedel k svoji hiši in postala je njegova žena in mu rodila sina. Toda stvar, ki jo je David storil, je razžalila Gospoda.

12 In Gospod je Natána poslal k Davidu. In prišel je k njemu ter mu rekel: „Bila sta dva moža v enem mestu; eden bogat, drugi pa reven. 2 Bogat človek je imel silno mnogo tropov in čred: 3 toda reven človek ni imel ničesar, razen ene majhne ovčje jagnjice, ki jo je kupil in jo preživil: in ta je zrasla skupaj z njim in z njegovimi otroci; jedla je od njegove lastne hrane in pila iz njegove lastne čaše in ležala v njegovem naročju in mu je bila kakor hči. 4 In k bogatašu je prišel popotnik in žal mu je bilo vzeti od svojega lastnega tropa in od svoje lastne črede, da pripravi za popotnika, ki je prišel k njemu: temveč je vzel revezjevo jagnje in to pripravil za človeka, ki je prišel k njemu.“ 5 In Davidova jeza je bila silno vžgana zoper tega moža; in Natánu je rekel: „Kakor Gospod živi, mož, ki je storil to stvar, bo zagotovo umrl: 6 in četverno bo povrnil jagnje, ker je storil to stvar in ker ni imel usmiljenja.“ 7 In Natán je rekel Davidu: „Ti si ta človek. Tako govori Gospod, Izraelov Bog: „Mazilil sem te [za] kralja nad Izraelom in te osvobodil iz Savlove roke; 8 in dal sem ti hišo tvojega gospodarja in v tvoje

naročje žene tvojega gospodarja in dal sem ti Izraelovo in Judovo hišo; in če bi bilo to premalo, bi ti dodal še več takšnih in takšnih stvari. **9** Zakaj si preziral Gospodovo zapoved, da si storil zlo v njegovem pogledu? Hetejca Urijáha si ubil z mečem in njegovo ženo vzel, da postane tvoja žena, njega pa si umoril z mečem Amónovih otrok. **10** Zdaj torej meč ne bo nikoli odšel od tvoje hiše; ker si me preziral in si vzel ženo Hetejca Urijáha, da bi bila tvoja žena. **11** Tako govorji Gospod: „Glej, zoper tebe bom vzdignil zlo iz tvoje lastne hiše in pred tvojimi očmi bom vzel tvoje žene in jih dal tvojemu bližnjemu in ta bo ležal s tvojimi ženami v pogledu tega sonca. **12** Kajti ti si to delal naskrivljaj: toda jaz bom to stvar storil pred vsem Izraelom in pred soncem.“ **13** In David je rekel Natánu: „Grešil sem zoper Gospoda.“ In Natán je rekel Davidu: „Gospod je tudi odstranil tvoj greh; ne boš umrl. **14** Vendar, ker si s tem dejanjem dal Gospodovim sovražnikom veliko priložnost, da izrekajo bogokletje, bo tudi otrok, ki ti je rojen, zagotovo umrl.“ **15** In Natán je odšel od njegove hiše. In Gospod je udaril otroka, ki ga je Urijáeva žena rodila Davidu in ta je bil zelo bolan. **16** David je zato rotil Boga za otroka; in David se je postil in vstopil ter vso noč ležal na zemlji. **17** In starešine njegove hiše so vstali in odšli k njemu, da ga vzdignejo iz zemlje: toda ni hotel niti ni z njimi jedel kruha. **18** In prijetilo se je na sedmi dan, da je otrok umrl. In Davidovi služabniki so se mu bali povedati, da je bil otrok mrtev: kajti rekli so: „Glej, medtem ko je bil otrok še živ, smo mu govorili, pa ni hotel poslušati našega glasu; kako bo torej žalostil samega sebe, če mu povemo, da je otrok mrtev?“ **19** Toda ko je David videl, da so njegovi služabniki še petali, je David zaznal, da je bil otrok mrtev: zato je David rekel svojim služabnikom: „Ali je otrok mrtev?“ In rekli so: „Mrtev je.“ **20** Potem se je David dvignil iz zemlje in se umil in mazil in zamenjal svojo obleko in prišel v Gospodovo hišo in oboževal: potem je prišel v svojo lastno hišo; in ko je zahteval, so preden postavili kruh in je jedel. **21** Potem so mu njegovi služabniki rekli: „Kakšna stvar je ta, ki si jo storil? Postil in jokal si se zaradi otroka, medtem ko je bil živ; toda ko je bil otrok mrtev, si vstal in jedel kruh.“ **22** In rekel je: „Medtem ko je bil otrok še živ, sem se postil in jokal: kajti rekel sem: „Kdo lahko pove ali mi bo Bog milostljiv, da bo otrok lahko živel?“ **23** Toda sedaj je mrtev, zakaj bi se torej postil? Ali ga lahko ponovno privedem nazaj? Jaz bom šel k njemu, toda on se ne bo vrnil k meni.“ **24** In David je potolažil svojo ženo Batšebo in šel noter k njej in ležal z njo: in rodila je sina in njegovo ime je imenoval Salomon: in Gospod ga je ljubil. **25** In postal je po roki preroka Natánu; in njegovo ime imenoval Jedidjá, zaradi Gospoda. **26** In Joáb se je boril zoper Rabo Amónovih sinov in zavzel kraljevo mesto. **27** In Joáb je postal poslanec k Davidu ter rekel: „Boril sem se zoper Rabo in zavzel mesto vodá. **28** Zdaj torej zberi skupaj preostanek ljudstva in se utabri zoper mesto in ga zavzemi: da ne bi jaz zavzel mesta in bi se ta imenoval po mojem imenu.“ **29** In David je vse ljudstvo zbral skupaj in odšel v Rabo in se bojeval zoper njo ter jo zavzel. **30** In vzel je krono njihovega kralja iz njegove glave, katere teža je bila talent zlata z dragocenimi kamni: in ta je bila postavljena na Davidovo glavo. In iz mesta je prinesel plena v velikem obilju. **31** In privedel je ljudstvo, ki je bilo tam in jih postavil pod žage in pod brane iz želeta in pod sekire iz želeta in jih primoral, da gredo skozi opekarško peč: in tako je storil vsemi mestom Amónovih otrok. Tako se je David in vse ljudstvo vrnilo v Jeruzalem.

13 In prijetilo se je po tem, da je Davidov sin Absalom imel lepo sestro, katere ime je bilo Tamara; in Davidov sin Amnón, jo je vzljubil. **2** In Amnón je bil tako obupan, da je zaradi svoje sestre Tamare zbolel; kajti bila je devica; in Amnón si je mislil, da je zanj težko, da ji stori kakršno koli stvar. **3** Toda Amnón je imel

prijatelja, katerega ime je bilo Jonadáb, sin Šimája, Davidovega brata: in Jonadáb je bil zelo premeten človek. **4** In rekel mu je: „Zakaj si ti, ki si kraljev sin, iz dneva in slabotnejši? Ali mi ne boš povedal?“ In Amnón mu je rekel: „Ljubim Tamaro, sestro svojega brata Absaloma.“ **5** In Jonadáb mu je rekel: „Ulez si na svojo posteljo in se naredi bolnega: in ko pride tvoj oče, da te pogleda, mu reci: „Prosim te, naj pride moja sestra Tamara in mi da jesti in pripravi hrano v mojem pogledu, da bom to lahko videl in to pojedel pri njeni roki.“ **6** Tako se je Amnón ulegel in se naredil bolnega: in ko je prišel kralj, da ga pogleda, je Amnón rekel kralju: „Prosim te, naj pride moja sestra Tamara in mi pripravi nekaj koláčev v mojem pogledu, da bom lahko jedel pri njeni roki.“ **7** Potem je David poslal domov k Tamari, rekoč: „Pojdi sedaj k hiši svojega brata Amnóna in mu pripravi hrano.“ **8** Tako je Tamara odšla k hiši svojega brata Amnóna in ta je ležal. In vzel je moko in jo zgnela in naredila koláče v njegovem pogledu in koláče spekla. **9** In vzel je ponev in jih iztresla pred njim; toda odklonil je jesti. In Amnón je rekel: „Odstranite od mene vse može.“ In vsi možje so odšli od njega. **10** In Amnón je rekel Tamari: „Prinesi hrano v sobo, da bom lahko jedel iz tvoje roke.“ In Tamara je vzela koláče, ki jih je naredila in jih prinesla v sobo k svojemu bratu Amnónu. **11** In ko jih je prinesla k njemu, da jé, jo je prijel in ji rekel: „Pridi, lezi z menoj, moja sestra.“ **12** In odgovorila mu je: „Ne, moj brat, ne sili me; kajti nobena takšna stvar se ne bi smela storiti v Izraelu: ne stóri te neumnosti. **13** In jaz, kam naj grem s svojo sramoto? In kar se tebe tiče, boš kakor nekdo izmed bedakov v Izraelu. Sedaj torej, prosim te, spregovorji kralju; kajti on me ne bo zadržal pred teboj.“ **14** Vendar ni hotel prisluhniti njenemu glasu: temveč, ker je bil močnejši kakor ona, jo je prisilil in ležal z njo. **15** Potem jo je Amnón skrajno zasovařil; tako da je bilo sovraštvo, s katerim jo je zasovařil, večje kakor ljubezen, s katero jo je ljubil. In Amnón ji je rekel: „Vstanji, izgjni.“ **16** In rekla mu je: „Ni razloga: to zlo, da me pošilja proč, je večje kakor drugo, ki si mi ga storil.“ Toda ni ji hotel prisluhniti. **17** Potem je poklical svojega služabnika, ki mu je služil in rekel: „Postavi sedaj to žensko stran od mene in zapahni vrata za njo.“ **18** In na sebi je imela obleko iz številnih barv: kajti s takšnim svečanim oblačilom so bile blečeene kraljeve hčere, ki so bile device. Potem jo je njegov služabnik odvedel ven in za njo zapahnil vrata. **19** In Tamara si je na svojo glavo dala pepel in pretrgala obleko iz številnih barv, ki je bila na njej in svojo roko položila na svojo glavo ter jokajoč odšla. **20** In njen brat Absalom ji je rekel: „Ali je bil tvoj brat Amnón s teboj? Toda sedaj molči, moja sestra: on je tvoj brat; ne oziraj se na to stvar.“ Tako je Tamara ostala zapuščena v hiši svojega brata Absaloma. **21** Toda, ko je kralj David slišal o vseh teh stvareh, je bil zelo ogorčen. **22** In Absalom ni spregovoril svojemu bratu Amnónu niti dobro niti slabo: kajti Absalom je sovražil Amnóna, ker je posilil njegovo sestro Tamaro. **23** In prijetilo se je po dveh polnih letih, da je imel Absalom striže ovc v Báal Hacórju, ki je poleg Efrájima: in Absalom je povabil vse kraljeve sinove. **24** In Absalom je prišel h kralju ter rekel: „Glej torej, tvoj služabnik ima striže ovc; naj kralj, rotim te in njegovi služabniki gredo s tvojim služabnikom.“ **25** In kralj je rekel Absalomu: „Ne, moj sin, naj ne gremo sedaj vsi, da ti ne bi bili v breme.“ In silil ga je: vendar ni želete iti, temveč ga je blagoslovil. **26** Potem je Absalom rekel: „Če ne, prosim te, naj gre z nami moj brat Amnón.“ In kralj mu je rekel: „Čemu bi on šel s teboj?“ **27** Toda Absalom ga je silil, da je puntil Amnóna in vse kraljeve sinove iti z njim. **28** Torej Absalom je svojim služabnikom ukazal, rekoč: „Zapomnite si torej kdaj bo Amnónovo srce veselo z vinom in ko vam rečem: „Udarite Amnóna; temveč ga ubijte, ne bojte se: ali vam nisem jaz ukazal? Bodite pogumni in bodite hrabi.“ **29** In Absalomovi služabniki so storili Amnónu kakor je Absalom

zapovedal. Potem so vsi kraljevi sinovi vstali in vsak mož se je povzpel na svojo mulo ter pobegnil. **30** In prijetilo se je, ko so bili na poti, da so priše k Davidu novice, rekoč: „Absalom je umoril vse kraljeve sinove in niti eden izmed njih ni preostal.“ **31** Potem je kralj vstal in raztrgal svoje obleke in legel na zemljo; in vsi njegovi služabniki so stali poleg s svojimi pretrganimi oblačili. **32** In Jonadáb, sin Davidovega brata Šimája, je odgovoril ter rekel: „Naj moj gospod ne domneva, da so umorili vse mladeniče, kraljeve sinove; kajti samo Amnón je mrtev: kajti z Absalomovo določitvijo je bilo to določeno od dneva, ko je posilil njegovo sestro Tamaro. **33** Zdaj torej naj si moj gospod kralj te stvari ne vzame k svojemu srcu, da misli, da so vsi kraljevi sinovi mrtvi: kajti samo Amnón je mrtev.“ **34** Toda Absalom je pobegnil. In mladenič, ki je bil na straži, je dvignil svoje oči in pogledal in glej, precej ljudi je prihajajo po poti od pobočja hriba za njim. **35** In Jonadáb je rekel kralju: „Glej, kraljevi sinovi prihajajo: kakor je tvoj služabnik rekel, tako je.“ **36** In prijetilo se je, takoj ko je končal govorjenje, glej, da so prišli kraljevi sinovi in povzdignili svoj glas ter zajokali: in tudi kralj in vsi njegovi služabniki so zelo bridko jokali. **37** Toda Absalom je pobegnil in odšel k Talmáju, Amihúdovemu sinu, kralju v Gešurju. In David je vsak dan žaloval za svojim sinom. **38** Tako je Absalom pobegnil in odšel v Gešur in tam je bil tri leta. **39** Duša kralja Davida pa je hrepenela, da gre k Absalomu: kajti potolažen je bil glede Amnóna, glede na to, da je bil on mrtev.

14 Torej Joáb, Cerújin sin, je zaznal, da je bilo kraljevo srce [nagnjeno] k Absalomu. **2** In Joáb je poslal in Tekóo in od tam privedel modro žensko ter ji rekel: „Prosim te, hlini se, da si žalovalka in sedaj si nadeni žalovalno obleko in se ne mazili z oljem, temveč bodi kakor ženska, ki je dolgo časa žalovala za mrtvima: **3** in pojdi h kralju in mu govorji na ta način: ‚Tako je Joáb položil besede v njena usta. **4** In ko je ženska iz Tekóe govorila kralju, je padla na svoj obraz k tlom in se globoko priklonila ter rekla: ‚Pomagaj, oh kralj!‘ **5** In kralj ji je rekel: ‚Kaj te pesti?‘ In odgovorila je: ‚Zares sem vdova in moj soprog je mrtev. **6** In tvoja pomočnica je imela dva sinova in skupaj sta se prepirala na polju in tam ni bilo nobenega, da ju loči, temveč je eden udaril drugega in ga usmrtil. **7** In glej, celotna družina je vstala zoper tvojo pomočnico in rekli so: ‚Izroči tega, ki je usmrtil svojega brata, da ga bomo lahko ubili za življenje njegovega brata, katerega je usmrtil; in tudi dediča bomo uničili: ‚in tako bodo pogasili moj ogorek, ki je ostal in mojemu soprogu ne bodo pustili niti imena niti ostanka na tej zemlji.‘ **8** In kralj je rekel ženski: ‚Pojni k svoji hiši in glede tebe dal bom zadolžitev.‘ **9** In ženska iz Tekóe je rekla kralju: ‚Moj gospod, oh kralj, krivčnost bodi na meni in na hiši mojega očeta: kralj in njegov prestol pa naj bosta brez krivde.‘ **10** In kralj je rekel: ‚Kdkoli ti karkoli reče, ga privedi k meni in ne bo se te več dotaknil.‘ **11** Potem je rekla: ‚Prosim te, naj se kralj spomni Gospoda, svojega Boga, da ti nočeš trpeti, da krvni maščevalci še naprej uničujejo, da ne bi uničili mojega sina.‘ In rekel je: ‚Kakor Gospod živi niti en las tvojega sina ne bo padel k zemlji.‘ **12** Potem je ženska rekla: ‚Naj tvoja pomočnica, prosim te, spregovori eno besedo mojemu gospodu kralju. In ta je rekel: ‚Povej.‘ **13** In ženska je rekla: ‚Zakaj si potem mislil storiti takšno stvar zoper Božje ljudstvo? Kajti kralj govoriti te stvari kakor nekdo, ki je pomankljiv, v tem, da kralj ne privede ponovno domov svojega pregnanega. **14** Kajti mi moramo umreti in smo kakor voda, razlita na tla, ki ne more biti ponovno zbrana; niti Bog ne upošteva nobene osebe; vendar snuje način, da njegov pregnani ne bo izključen od njega. **15** Zdaj torej, ko sem prišla, da o tej stvari govorim mojemu gospodu kralju, je to zato, ker me je ljudstvo prestrašilo: in tvoja pomočnica je rekla: ‚Spregovorila

bom torej kralju; lahko se zgodi, da bo kralj izpolnil zahtevo svoje pomočnice.‘ **16** Kajti kralj bo slišal, da svojo pomočnico osvobodi iz roke človeka, ki hoče skupaj uničiti tako mene in mojega sina iz Božje dediščine. **17** Potem je tvoja pomočnica rekla Gospodu: ‚Beseda mojega gospoda kralja bo sedaj tolazilna: kajti kakor angel od Boga, tako je moj gospod kralj, da razlikuje dobro in slabo: zato bo Gospod, tvoj Bog, s teboj.‘ **18** Potem je kralj ženski odgovoril in rekel: ‚Ne skrivaj pred menoj, prosim te, stvari, ki jo bom vprašal.‘ In ženska je rekla: ‚Naj moj gospod kralj sedaj spregovori.‘ **19** In kralj je rekel: ‚Mar ni v vsem tem s teboj Joábova roka?‘ In ženska je odgovorila ter rekla: ‚Kakor živi tvoja duša, moj gospod kralj, nihče se ne more izogniti ne na desno ne na levo od tega, kar je moj gospod kralj govoril: kajti tvoj služabnik Joáb mi je zaukal zaukal in on je položil vse te besede v usta tvoje pomočnice: **20** da privleče na dan to obliko govora, je tvoj služabnik Joáb storil to stvar: in moj gospod je moder, glede na modrost Božjega angelja, da ve vse stvari, ki so na zemlji.‘ **21** In kralj je rekel Joábu: ‚Glej torej, jaz sem storil to stvar: zato pojdi, ponovno privedi mladeniča Absaloma.‘ **22** In Joáb je padel k tlom, na svoj obraz in se upognil in zahvalil kralju in Joáb je rekel: ‚Danes tvoj služabnik vé, da sem našel milost v tvojem pogledu, moj gospod, oh kralj, v tem, da je kralj izpolnil zahtevo svojega služabnika.‘ **23** Tako je Joáb vstal in odšel v Gešur in Absaloma privedel in Jeruzalem. **24** In kralj je rekel: ‚Naj se obrne k svoji lastni hiši in naj ne vidi mojega obraza.‘ Tako se je Absalom vrnil k svoji lastni hiši in ni videl kraljevega obraza. **25** Toda v vsem Izraelu ni bilo nikogar, da bi bil tako zelo hvaljen zaradi svoje lepote kakor Absalom: od podplata svojega stopala, celo do krone njegove glave, ni bilo na njem nobenega madeža. **26** In ko je ostrigel svojo glavo, (kaj ob koncu vsakega leta si jo je ostrigel: ker so bili lasje na njem težki, zato jo je ostrigel:) je stehtal lase svoje glave, dvesto šeklov po kraljevi teži. **27** In Absalomu so se tam rodili trije sinovi in ena hčerka, katere ime je bilo Tamara: bila je ženska lepega obličja. **28** Tako je Absalom dve polni leti prebival v Jeruzalemu in ni videl kraljevega obraza. **29** Zato je Absalom poslal po Joába, da ga pošlje h kralju; toda ta ni hotel priti k njemu: in ko je drugič ponovno poslal, ta ni hotel priti. **30** Zato je rekel svojim služabnikom: ‚Glejte, Joábovo polje je v bližini mojega in tam ima ječmen; pojrite in ga požgite.‘ In Absalomovi služabniki so začiali polje. **31** Potem je Joáb vstal in prišel k Absalomu v njegovo hišo ter mu rekel: ‚Zakaj so tvoji služabniki začiali moje polje?‘ **32** In Absalom je odgovoril Joábu: ‚Glej, poslal sem k tebi, rekoč: ‚Pridi sém, da te lahko pošljem h kralju, da rečem: ‚Zakaj sem prišel iz Gešurja?‘ Zame bi bilo dobro, da bi bil še vedno tam: sedaj mi torej pusti videti kraljev obraz; in če bo kakršnokoli krivčnost v meni, naj me ubije.‘ **33** Tako je Joáb prišel h kralju in mu povedal: in ko je dal poklicati Absaloma, je ta prišel h kralju in se pred kraljem priklonil na svoj obraz k tlom: in kralj je poljubil Absaloma.

15 In prijetilo se je po tem, da si je Absalom pripravil vozove in konje in petdeset mož, da so tekli pred njim. **2** In Absalom je vstajal zgodaj in stal poleg poti velikih vrat: in to je bilo tako, da je katerikoli človek imel polemiko, je prišel h kralju za sodbo, potem mu je Absalom zaklical in rekel: ‚Iz katerega mesta si?‘ In ta je rekel: ‚Tvoj služabnik je iz enega izmed Izraelovih rodov.‘ **3** In Absalom mu je rekel: ‚Poglej, tvoje zadeve so dobre in pravilne; toda tam ni nobenega človeka, poslanega od kralja, da te sliši.‘ **4** Poleg tega je Absalom rekel: ‚Oh, da bi mene postavili za sodnika v deželi, da bi vsak človek, ki ima kakršnokoli tožbo ali zadevo, lahko prišel k meni in bi mu jaz storil pravico!‘ **5** In to je bilo tako, da ko je katerikoli moški prišel blizu k njemu, da se mu

globoko prikloni, je svojo roko iztegnil naprej in ga prijel in ga poljubil. **6** In na ta način je Absalom počel vsemu Izraelu, ki so prišli h kralju po sodbo: tako je Absalom kradel srca Izraelovih mož. **7** In pripetilo se je po štiridesetih letih, da je Absalom rekel kralju: „Prosim te, naj grem in izpolnjam svojo zaobljubo, ki sem jo zaobljubil Gospodu v Hebrónu. **8** Kajti tvoj služabnik se je zaobljubil, medtem ko je prebival pri Gešurju v Siriji, rekoč: „Če me bo Gospod zares ponovno privedel in Jeruzalem, potem bom služil Gospodu.“ **9** In kraj mu je rekel: „Pojdi in miru.“ Tako je vstal in odšel v Hebrón. **10** Toda Absalom je poslal vohune po vseh Izraelovih rodovih, rekoč: „Tako jo zaslisište zvok šofarja, potem boste rekli: „Absalom kraljuje v Hebrónu.“ **11** In z Absalomom je iz Jeruzalema odšlo dvesto mož, ki so bili poklicani; odšli pa so v svoji toposti in niso vedeli nobene stvari. **12** In Absalom je poslal po Gilčánu Ahitófela, Davidovega svetovalca, iz njegovega mesta, celo iz Gila, medtem ko je daroval daritve. In zarota je bila močna; kajti ljudstvo je nenehno naraščalo z Absalomom. **13** In k Davidu je prišel poslanec, rekoč: „Srca Izraelovih mož sledijo Absalomu.“ **14** In David je rekel vsem svojim služabnikom, ki so bili z njim pri Jeruzalemu: „Vstanimo in pobegnimo; kajti sicer ne bomo pobegnili pred Absalomom, pohitimo, da nas ne bi nenadoma dohitel in nad nas privedel zlo in mesto udaril z ostrino meča.“ **15** In kraljevi služabniki so reki kralju: „Glej, tvoji služabniki so pripravljeni storiti karkoli bo moj gospod kralj določil.“ **16** In kralj je odšel naprej in vsa njegova družina za njim. In kralj je pustil deset žensk, ki so bile priležnice, da varujejo hišo. **17** In kralj je odšel naprej in vse ljudstvo za njim in se mudil na kraju, ki je bil daleč proč. **18** In vsi njegovi služabniki so šli poleg njega; in vsi Keretéjci in vsi Péletovcji in vsi Gitéjci, šeststo mož, ki so prišli za njim iz Gata, so prečkali pred kraljem. **19** Potem je kralj rekel Gítéjcu Itáju: „Čemu greš tudi ti z nam? Vrni se na svoj kraj in prebivaj s kraljem: kajti tujec si in tudi izgnanec. **20** Z ozirona na to, da si prišel šele včeraj, ali naj te ta dan pripravim hoditi z nami gor in dol? Videč, da grem kamor lahko, se ti vrni in svoje brate vzemi nazaj: usmiljenje in resnica naj bosta s teboj.“ **21** In Itáj je odgovoril kralju ter rekel: „Kakor živi Gospod in kakor živi moj gospod kralj, zagotovo, na kateremkoli kraju bo moj gospod kralj, bodisi v smrti ali življenju, celo tam bo tudi tvoj služabnik.“ **22** In David je rekel Itáju: „Pojdi in prečkaj!“ In Gítéjec Itáj je šel čez in vsi njegovi možje in vsi malčki, ki so bili z njim. **23** In vsa dežela je jokala z močnim glasom in vse ljudstvo je šlo čez: tudi sam kralj je šel čez potok Kidron in vse ljudstvo je šlo čez, proti poti divjine. **24** In glej, tudi Cadók in vsi Lévijevci so bili z njim, nesoč nosilko Božje zavezne: in odložili se Božjo nosilko; in Abyatár je odšel gor, dokler ni vse ljudstvo šlo iz mesta. **25** In kralj je Cadóku rekel: „Božjo nosilko odnesite nazaj v mesto: če bom našel naklonjenost v Gospodovih očeh, me bo ponovno privedel in mi pokazal oboje, to in njen prebivališče: **26** toda če reče tako: „Nimam veselja v tebi; glej, tukaj sem, naj mi stori, kakor se mu zdi dobro.“ **27** Kralj je tudi rekel duhovniku Cadóku: „Mar nisi ti videc? V miru se vrni v mesto in tvoja dva sinova s teboj, tvoj sin Ahimáac in Jonatan, Abyatárjev sin. **28** Glejte, mudil se bom na ravnini divjine, dokler ne bo prišla od vas beseda, da me potrdite.“ **29** Torej Cadók in Abyatár sta Božjo nosilko ponovno odnesla v Jeruzalem: in ostala sta tam. **30** In David je odšel gor pri pobočju Oljske gore in jokal, ko se je vzpenjal in svojo glavo je imel pokrito in hodil je bos: in vse ljudstvo, ki je bilo z njim, je vsak pokril svojo glavo in hodili so gor in jokali, medtem ko so hodili gor. **31** In nekdo je povedal Davidu, rekoč: „Ahitófel je z Absalomom med zarotniki.“ In David je rekel: „Oh Gospod, prosim te, obrni Ahitófelov nasvet v norost.“ **32** In pripetilo se je, da ko je David prišel na vrh gore, kjer je oboževal Boga, glej, je prišel Arkéjec Hušaj, da ga sreča, s svojim

pretrganim plaščem in zemljoi na svoji glavi: **33** kateremu je David rekel: „Če greš z menoj naprej, potem mi boš v breme: **34** toda, če se vrneš k mestu in rečeš Absalomu: „Jaz bom tvoj služabnik, oh kralj; kakor sem bil doslej služabnik tvojega očeta, tako bom sedaj tudi tvoj služabnik: potem boš lahko zame premagal Ahitófelov nasvet. **35** In ali nisi tam z duhovnikoma Cadókom in Abyatárjem? Zato naj bo, da kakršnokoli stvar boš slišal iz kraljeve hiše, boš to povedal duhovnikoma Cadóku in Abyatárju. **36** Glej, onadva imata tam s seboj svoja dva sinova, Cadókovega sina Ahimáaca in Abyatárjevega sina Jonatana; in po njima boste postali k meni vsako stvar, ki jo lahko slišite.“ **37** Tako je Davidov priatelj Hušaj prišel v mesto in Absalom je prišel v Jeruzalem.

16 In ko je David ravno prešel vrh hriba, glej, ga je srečal Mefibóšetov služabnik Cibá, s parom osedlnih oslov in na njih dvesto hlebov kruha in sto grozdov rozin in sto poletnih sadov in vinski meh. **2** In kraj je rekel Cibáju: „Kaj nameravaš s tem?“ In Cibá je rekel: „Ti osli so za kraljevo družino, da jaha na njih; in kruh in poletno sadje za mladeniče, da jedo; in vino, da tisti, ki so v divjini oslabeli, lahko pijejo.“ **3** In kralj je rekel: „In kje je sin tvojega gospodarja?“ In Cibá je rekel kralju: „Glej, on ostaja v Jeruzalemu: kajti rekel je: „Danes mi bo Izraelova hiša obnovila kraljestvo mojega očeta.“ **4** Potem je kralj rekel Cibáju: „Glej, tvoje je vse, kar pripada Mefibóšetu.“ In Cibá je rekel: „Ponížo te rotim, da lahko najdem milost v tvojem pogledu, moj gospod, oh kralj.“ **5** In ko je kralj David prišel v Bahurím, glej, je od tam prišel ven mož iz družine Savlove hiše, katerega ime je bilo Šímí, Gerájev sin: prišel je naprej in nenehno preklinjal, medtem ko je prihajal. **6** In v Davida in vse služabnike kralja Davida je lučal kamne: in vse ljudstvo in vsi mogočni možje so bili na njegovi desni roki in na njegovi levi. **7** In tako je govoril Šímí, ko je preklinjal: „Pridi ven, pridi ven, ti, krvolochen človek in ti, Beliálov človek: **8** Gospod je povrnil nad teboj vso kri Savlove hiše, namesto katerega si zakraljeval; in Gospod je kraljestvo izročil v roko tvojega sina Absaloma: in glej, ujet si v svoji vragoliji, ker si krvolochen človek.“ **9** Potem je Cerújin sin Abišáj rekel kralju: „Zakaj bi ta mrtev pes preklinjal mojega gospoda kralja? Naj grem preko, prosim te in snarem njegovo glavo.“ **10** In kralj je rekel: „Kaj imam z vama, Cerújina sinova? Tako naj preklinja, ker mu je Gospod rekel: „Preklinaj Davida. Kdo bo potem rekel: „Čemu si tako storil?“ **11** In David je rekel Abišáju in vsem svojim služabnikom: „Glejte, moj sin, ki je prišel iz moje notranjosti, mi streže po življenju: kako mnogo bolj lahko sedaj to storiti ta Benjaminovec? Pustite ga na miru in naj preklinja; kajti Gospod mu je zaukažal. **12** Morda bo Gospod pogledal na mojo stisko in da mi bo Gospod poplačal dobro za njegovo preklinjanje ta dan.“ **13** In medtem ko so David in njegovi možje šli po poti, je Šímí hodil vdolž, na drugi strani hriba, nasproti njemu in preklinjal medtem ko je hodil in lučal kamne vanj in metal prah. **14** In kralj in vse ljudstvo, ki so bili z njim, so prišli izmučeni in se tam osvežili. **15** In Absalom in vse ljudstvo Izraelovih mož so prišli v Jeruzalem in Ahitófel z njim. **16** In pripetilo se je, ko je Davidov priatelj Arkéjec Hušaj prišel k Absalomu, da je Hušaj rekel Absalomu: „Bog reši kralja, Bog reši kralja,“ **17** In Absalom je rekel Hušaju: „Ali je to tvoja prijažnost do tvojega priatelja? Zakaj nisi šel s svojim priateljem?“ **18** In Hušaj je rekel Absalomu: „Ne; temveč katerega Gospod in to ljudstvo in vsi Izraelovi može izberejo, njegov bom in z njim bom ostal. **19** In ponovno, komu naj bi služil? Ali naj ne bi služil v prisotnosti njegovega sina? Kakor sem služil v prisotnosti tvojega očeta, tako bom v tvoji prisotnosti.“ **20** Potem je Absalom rekel Ahitófelu: „Dajte nasvet med vami, kaj naj storimo.“ **21** In Ahitófel je rekel Absalomu: „Pojdi noter v priležnice svojega očeta, katere

je pustil, da varujejo hišo; in ves Izrael bo slišal, da si preziran od svojega očeta: potem bodo močne roke vseh, ki so s teboj.“ **22** Tako so Absalomu razprostrial šotor na vrhu hiše; in Absalom je šel v prieležnice svojega očeta v pogledu vsega Izraela. **23** In nasvet Ahitófela, ki je v tistih dneh svetoval, je bil, kakor če bi človek poizvedoval pri Božjem oraklju: tako so bili vsi Ahitófeliovi nasveti tako z Davidom kakor z Absalomom.

17 Poleg tega je Ahitófel rekel Absalomu: „Naj sedaj izberem dvanaest tisoč mož in vstal bom in to noč zasledoval Davida: **2** in prišel bom nadenj, medtem ko je izmučen in slabotnih rok in ga prestrail: in vse ljudstvo, ki je z njim, bo pobegnilo; in udaril bom samo kralja: **3** in vse ljudstvo bom privadel nazaj k tebi: mož, katerega iščeš je kakor, če so vsi vrnjeni: tako bo vse ljudstvo v miru.“ **4** In beseda je dobro ugajala Absalomu in vsem Izraelovim starešinam. **5** Potem je Absalom rekel: „Poklicite sedaj tudi Arkéjca Hušája in naj slíšimo tudi kaj pravi on.“ **6** In ko je Hušáj prišel k Absalomu, mu je Absalom spregovoril, rekoč: „Ahitófel je govoril na ta način: ali naj storimo po njegovem govoru? Če ne, ti spregovori.“ **7** In Hušáj je rekel Absalomu: „Nasvet, ki ti ga je tokrat dal Ahitófel, ni dober. **8** Kajti, „je rekel Hušáj, „poznaš svojega očeta in njegove može, da so mogočni možje in v svojih mislih komaj čakajo, kakor medvedka, oropana svojih mladičev na polju: in tvoj oče je bojevnik in ne bo prenočeval z ljudstvom. **9** Glej, sedaj je skrit in neki jami ali na nekem drugem kraju: in zgodilo se bo, ko bodo na začetku nekateri izmed njih premagani, da kdorkoli to sliši, bo rekel: ‚Tam je pokol med ljudstvom, ki sledijo Absalomu.‘ **10** In tudi on, ki je hraber, katerega srce je kakor srce leva, se bo popolnoma stopil: kajti ves Izrael ve, da je tvoj oče mogočen človek in tisti, ki so z njim, so hrabri možje. **11** Zato svetujem, da se ves Izrael naslopi zbere k tebi, od Dana, celo do Beerševe, kakor je peska, ki je pri morju zaradi množice; in da greš t obesno v bitko. **12** Tako bomo príšli nadenj na nekem kraju, kjer bo najden in posvetili bomo nanj kakor rosa pada na tla: in od njega in od vseh mož, ki so z njim, tam ne bo nihče puščen. **13** Poleg tega, če bo odšel v mesto, potem bo ves Izrael do tega mesta prinesel vrvi in potegnili ga bomo v reko, dokler ne bo tam najden niti en majhen kamen.“ **14** In Absalom in vsi možje iz Izraela so rekli: „Nasvet Arkéjca Hušája je boljši kakor nasvet Ahitófela.“ Kajti Gospod je določil, da porazi dober Ahitófelov nasvet, z namenom, da bo Gospod lahko privadel zlod nad Absalomom. **15** Potem je Hušáj rekel Cadóku in duhovniku Abijatárju: „Tako in takoj je Ahitófel svetoval Absalomu in starešinam Izraela: in takoj in takoj sem svetoval jaz. **16** Zdaj torej hitro pošlij in povej Davidu, rekoč: ‚To noč ne prenočuj na ravninah divjine, temveč naglo prečkaj: da te ne bi kralj požrl in vse ljudstvo, ki je z njim.‘ **17** Torej Jonatan in Ahimáac sta ostala v En Rogelu; kajti nista smela biti videna, da pridevate v mesto: in deklina je odšla in jima povedala: odšla sta ter povedala kralju Davidu. **18** Kljub temu ju je videl deček in povedal Absalomu: toda oba izmed njiju sta hitro odšla proti in prišla k hiši človeka v Bahurímu, ki je na svojem dvorišču imela vodnjak; kamor sta se spustila. **19** In ženska je vezla in pokrivala razprostrala čez ustje vodnjaka in nanj raztresla zmleto žito; in stvar ni bila znana. **20** In ko so Absalomovi služabniki prišli v hišo k ženski, so rekli: „Kje sta Ahimáac in Jonatan?“ In ženska jim je rekla: „Odšla sta čez vodni potok.“ In ko so ju iskali in ju niso mogli najti, so se vrnili v Jeruzalem. **21** In pripetilo se je, potem ko so odšli, da sta prišla ven iz vodnjaka in odšla in kralju Davidu povedala in Davidu rekla: „Vstani in hitro prečkaj vodo: kajti Ahitófel je tako svetoval zoper tebe.“ **22** Potem je David vstal in vse ljudstvo, ki je bilo z njim in so prečkali Jordan: do jutranje svetlobe ni manjkal niti eden izmed teh, ki so prečkali Jordan. **23** In ko je Ahitófel videl, da njegov

nasvet ni bil sleden, je osedjal svojega osla in vstal in se spravil domov k svoji hiši, k svojemu mestu in svojo družino postavil in red in samega sebe obesil in umrl in bil pokopan v mavzoleju svojega očeta. **24** Potem je David prišel v Mahanájim. In Absalom je prečkal Jordan, on in vsi možje iz Izraela z njim. **25** In Absalom je namesto Joába za poveljnika vojske postavil Amasája: ta Amasá je bil sin moža, katerega ime je bila Itra, Izraelec, ki je odšel noter k Naháševi hčeri Abigájili, sestri Joábove matere Cerúje. **26** Tako so Izrael in Absalom taborili v deželi Gileád. **27** In pripetilo se je, ko je David prišel v Mahanájim, da so Nahášev sin Šobí, iz Rabe Amónovih otrok in Amiélov sin Mahír iz Lo Dabárja in Gileádec Barziláj iz Roglima. **28** prinesli postelje in umivalnike in glinene posode in pšenico in ječmen in moko in praženo zrnje in fižol in lečo in posušene stročnice. **29** in med in maslo in ovce in kravji sir za Davida in za ljudstvo, ki je bilo z njim, da jedo: kajti rekli so: „Ljudstvo je lačno in izmučeno in žechno in divjini.“

18 In David je prešel ljudstvo, ki je bilo z njim in nadnje postavil poveljnike nad tisočimi in poveljnike nad stotimi. **2** In David je poslal naprej tretjino izmed ljudstva pod Joábovo roko in tretjino pod roko Abišája, Cerújinega sina, Joábovega brata in tretjino pod roko Gitéjca Itája. In kralj je rekel ljudstvu: „Tudi sam bom zagotovo šel z vami naprej.“ **3** Toda ljudstvo je odgovorilo: „Ti ne boš šel naprej: kajti če mi pobegnemo, njim ne bo mar za nas; niti če nas polovica umre, jim ne bo mar za nas: toda ti si sedaj vreden deset tisoč nas: zato je sedaj bolje, da nas okrepiš iz mesta.“ **4** In kralj jim je rekel: „Storil bom, kar se vam zdi najbolje.“ In kralj je stal ob strani velikih vrat in vse ljudstvo je prišlo ven po stotih in po tisočih. **5** In kralj je zapovedal Joábu in Abišáju in Itáju, rekoč: „Zaradi mene nežno postopajte z mladeničem, celo z Absalomom.“ In vse ljudstvo je slišalo, ko je kralj vsem povelnjnikom dal zadolžitev glede Absalomoma. **6** Tako je ljudstvo odšlo ven na polje zoper Izrael: in bitka je bila v Efrájimskem gozdu; **7** kjer je bilo izraelsko ljudstvo pobito pred Davidovimi služabniki in tam je bil ta dan velik pokol dvajsetih tisoč mož. **8** Kajti tam je bila bitka razpršena preko obličja vse dežele: in gozd je ta dan požrl več ljudstva, kakor jih je požrl meč. **9** In Absalom je srečal Davidove služabnike. In Absalom je jahal na muli in mula je šla pod debelimi vejami velikega hrasta in njegova glava se je ujela v hrast in vzet je bil gor med nebo in zemljino: in mula, ki je bila pod njim, je odšla proč. **10** In nek mož je to videl in povedal Joábu in rekel: „Glej, videl sem Absalomoma, visečega na hrastu.“ **11** In Joáb je rekel možu, ki mu je povedal: „In glej, videl si ga in zakaj ga nisi tam udaril k tlon? In jaz bi ti dal deset šeklov srebra in pas.“ **12** In mož je rekel Joábu: „Čeprav bi v svojo roko prejel tisoč šeklov srebra, vendar svoje roke ne bi iztegnil zoper kraljevega sina: kajti slišali smo, da je kralj zadolžil tebe in Abišája in Itája, rekoč: ‚Pazite, da se nihče ne dotakne mladeniča Absalomoma.‘ **13** Drugače bi storil hinavstvo zoper svoje lastno življenje: kajti nobena stvar ni skrita pred kraljem in ti sam bi se postavil zoper mene.“ **14** Potem je Joáb rekel: „Ne morem se tako muditi s teboj.“ In v svojo roko je vzel tri puščice in jih zabodel skozi Absalomovo srce, medtem ko je bil še živ v sredi hrasta. **15** In deset mladeničev, ki so nosili Joábovo bojno opremo, je obdal Absalomoma in ga usmrtili. **16** In Joáb je zatobil s šofarjem in ljudstvo se je vrnilo od zasledovanja za Izraelom; kajti Joáb je zadržal ljudstvo. **17** In vzeli so Absalomoma in ga vrgli v veliko jamo in gozdu in nanj položili zelo velik kup kamnov: in ves Izrael je zbežal, vsak k svojemu šotoru. **18** Torej Absalom si je v svojem življenju vzel in si postavil steber, ki je v kraljevi dolini: kajti rekel je: „Nobenega sina nimam, da ohrani moje ime in spominu: ‚in steber je poimenoval po svojem lastnem imenu: in tako se imenuje do današnjega dne, Absalomov kraj. **19** Potem je Cadókov sin

Ahimáac rekel: „Naj sedaj stečem in kralju prinesem novice kako se je Gospod maščeval nad njegovimi sovražniki.“ 20 In Joáb mu je rekel: „Danes ne boš nosil novic, temveč boš novice nosil drug dan: toda danes ne boš nosil nobenih novic, ker je kraljev sin mrtev.“ 21 Potem je Joáb rekel Kušiju: „Pojdi, povej kralju, kar si videl.“ In Kuší se je priklonil Joábu in stekel. 22 Potem je Cadókov sin Ahimáac ponovno rekel Joábu: „Toda kakorkoli, prosim te, naj tudi jaz prav tako stečem za Kušíjem.“ In Joáb je rekel: „Čemu bi tekel, moj sin, glede na to, da nimaš pripravljenih novic?“ 23 „Toda kakorkoli,“ je rekel, „naj stečem.“ In rekel mu je: „Steci.“ Potem je Ahimáac stekel po poti ravnine in prehitel Kušíja. 24 In David je sedel med dveimi velikimi vrtati: in stražar je šel gor do strehe nad velikimi vrtati k obzidju in povzdignil svoje oči in pogledal in glej, mož je tekel sam. 25 In stražar je zaklical in povedal kralju. In kralj je rekel: „Če je sam, so novice v njegovih ustih.“ In hitro je prišel ter se približal. 26 In stražar je zagledal teči drugega moža: in stražar je zaklical vratarju ter rekel: „Glej, drug človek teče sam.“ In kralj je rekel: „Tudi ta prinaša novice.“ 27 In stražar je rekel: „Mislim, da je tek sprednjega podoben teku Cadókovega sina Ahimáaca.“ In kralj je rekel: „Dober človek je in prihaja z dobrimi novicami.“ 28 In Ahimáac je zaklical ter kralju rekel: „Vse je dobro.“ In s svojim obrazom padel dol pred kraljem ter rekel: „Blagosloven bodi Gospod, tvoj Bog, ki je izročil ljudi, ki so svojo roko dvgnili zoper mojega gospoda kralja.“ 29 In kralj je rekel: „Ali je mladenič Absalom varen?“ In Ahimáac je odgovoril: „Ko je Joáb poslal kraljevega služabnika in mene, tvojega služabnika, sem videl velik hrup, toda nisem vedel kaj je to bilo.“ 30 In kralj mu je rekel: „Obrn si vstran in stoj tukaj.“ In obrnil se je vstran in mirno stal. 31 In glej, prišel je Kuší; in Kuší je rekel: „Novice, moj gospod kralj: kajti Gospod te je ta dan maščeval pred vsemi tistimi, ki so se vzdignili zoper tebe.“ 32 In kralj je rekel Kušiju: „Ali je mladenič Absalom varen?“ In Kuší je odgovoril: „Sovražniki mojega gospoda kralja in vsi, ki se vzdignejo zoper tebe, da ti škodijo, naj bodo kakor je ta mladenič.“ 33 In kralj je bil zelo pretresen in odšel gor v sobo nad velikimi vrtati in jokal: in medtem ko je šel, je takoj rekel: „Oh moj sin Absalom, moj sin, moj sin Absalom! Bog daj, da bi jaz umrl zate, oh Absalom, moj sin, moj sin!“

19 In to je bilo povedano Joábu: „Glej, kralj joka in žaluje za Absalomom.“ 2 In zmaga tega dne je bila obrnjena v žalovanje vsemu ljudstvu: kajti ljudstvo je tisti dan slišalo govoriti, kako je bil kralj užaloščen zaradi svojega sina. 3 In ljudstvo se je tisti dan skrivoma spravilo v mesto, kakor se ljudstvo, ki je osramočeno, odplazi, ko v boju zbeži. 4 Toda kralj je pokril svoj obraz in kralj je jokal z močnim glasom: „Oh moj sin Absalom, oh Absalom, moj sin, moj sin!“ 5 In Joáb je prišel in hišo v kralju ter rekel: „Ta dan si osramotil obraze vseh svojih služabnikov, ki so ta dan rešili tvoje življenje in življenja tvojih sinov in tvojih hčera in življenja tvojih soprog in življenja tvojih priležnic; 6 in da ti ljubiš svoje sovražnike in sovražiš svoje prijatelje. Kajti ta dan si oznanil, da se ne oziraš niti na prince niti na služabnike: kajti ta dan zaznavam, da če bi Absalom živel in bi ta dan mi vsi umrli, potem bi ti to dobro ugajalo.“ 7 Zdaj torej vstani, pojdi naprej in tolažilno govorji svojim služabnikom: kajti prisegam pri Gospodu, če ne greš naprej, to noč nobeden ne bo ostal s teboj: in da ti bo huje kakor vse zlo, ki te je zadelo od tvoje mladosti do sedaj.“ 8 Potem je kralj vstal in se usedel pri velikih vratih. In vsemu ljudstvu so povedali, rekoč: „Glejte, kralj sedi pri velikih vratih.“ In vse ljudstvo je prišlo pred kralja: kajti Izrael je zbežal vsak mož k svojemu šotoru. 9 In vse ljudstvo je bilo nesložno po vseh Izraelovih rodovih, rekoč: „Kralj nas je rešil iz roke naših sovražnikov in nas osvobodil iz roke Filistejcev; sedaj pa je zaradi Absaloma pobegnil iz dežele. 10 In Absalom, katerega smo mazili nad nami, je mrtev in bitki.

Zdaj torej zakaj ne spregovorimo besedo o privedbi kralja nazaj?“ 11 In kralj David je poslal k duhovnikoma Cadóku in Abyatárju, rekoč: „Govorita Judovim starešinam, rekoč: „Zakaj ste zadnji, da bi privedli kralja nazaj in njegovo hišo, glede na to, da je govor vsega Izraela prišel do kralja, celo k njegovi hiši. 12 Vi ste moji bratje, vi ste moje kosti in moje meso: zakaj ste potem zadnji, da kralja pripeljete nazaj?“ 13 In Amasáju ste rekli: „Ali nisi ti od moje kosti in od mojega mesa? Bog naj mi tako stori in še več, če ne boš nenehno pred menoj poveljnik vojske na Joábovem položaju.“ 14 Inagnil je srce vseh Judovih mož, celo kakor srce enega človeka; tako da so kralju poslali to besedo: „Vrni se ti in vsi tvoji služabniki.“ 15 Tako se je kralj vrnil in prišel k Jordanu. In Juda je prišel v Gilgál, da gre, da sreča kralja, da spremi kralja čez Jordan. 16 In Šimí, Gerájev sin, Benjaminovec, ki je bil iz Bahuríma, je pohitel in prišel dol z Judovimi možmi, da sreča kralja Davida. 17 In tam je bilo z njim tisoč mož iz Benjamina in Cibá, služabnik Savlove hiše in njegovih petnajst sinov in dvajset služabnikov z njim; in pred kraljem so šli čez Jordan. 18 In tam je šla čez rečna ladja, da prenese čez kraljevo družino in da stori, kar se mu je zdelo dobro. In Gerájev sin Šimí je padel dol pred kraljem, ko je ta prišel čez Jordan; 19 in kralju rekel: „Naj moj gospod krivnosti ne pripše meni niti se ne spominjaj tega, kar je tvoj služabnik sprevrženo storil tistega dne, ko je moj gospod kralj odšel iz Jeruzalema, da bi si to kralj vzel k svojemu srcu. 20 Kajti tvoj služabnik ve, da sem grešil: glej, zato sem ta dan prvi prišel iz vse Jožefove hiše, da grem dol, da srečam mojega gospoda kralja.“ 21 Toda Cerújin sin Abišáj je odgovoril in rekel: „Ali ne bo Šimí usmrčen zaradi tega, ker je preklinal Gospodovega maziljenca?“ 22 In David je rekel: „Kaj imam z vama, vidva, Cerújina sinova, da bi mi bila ta dan nasprotnika? Ali naj bo ta dan kdorkoli usmrčen v Izraelu? Kajti ali ne vem, da sem ta dan kralj nad Izraelom?“ 23 Zato je kralj rekel Šimíju: „Ne boš umril.“ In kralj mu je prisegel. 24 In Savlov sin Mefibóšet je prišel dol, da sreča kralja in niti ni obul svojih stopal, niti ni postrigel svoje brade, niti ni umil svojih oblačil od dneva, ko je kralj odpotoval, do dneva, ko je ponovno prišel v miru. 25 In pripetilo se je, ko je prišel v Jeruzalem, da sreča kralja, da mu je kralj rekel: „Zakaj nisi šel z menoj, Mefibóšetu?“ 26 In ta je odgovoril: „Moj gospod, oh kralj, moj služabnik me je zavedel: kajti tvoj služabnik je rekel: „Osedlal si bom osla, da bom lahko jahal na njem in šel h kralju; ker je tvoj služabnik hrom.“ 27 In ta je obrekoval tvojega služabnika mojemu gospodu kralju; toda moj gospod kralj je kakor angel od Boga: stori torej kar je dobro v tvojih očeh. 28 Kajti vsi iz hiše mojega očeta so bili le kot mrtvi možje pred mojim gospodom kraljem: vendar si svojega služabnika postavil med tiste, ki so jedli pri tvoji lastni mizi. Kakšno pravico imam torej, da še kakorkoli kličem h kralju?“ 29 In kralj mu je rekel: „Zakaj še govorиш o svojih zadevah? Rekel sem: Ti in Cibá si razdelita deželo.“ 30 In Mefibóšet je rekel kralju: „Da, naj vzame vse, ker se je moj gospod kralj v miru vrnil v svojo lastno hišo.“ 31 In Gileádec Barziláj je prišel dol iz Roglíma in s kraljem odšel čez Jordan, da ga spremi čez Jordan. 32 Torej Barziláj je bil zelo ostarel mož, star celo osemdeset let: in kralju je priskrbel oskrbo, medtem ko je ta ležal pri Mahanájimu; kajti bil je zelo izjemen človek. 33 In kralj je rekel Barziláju: „Z menoj pridi čez in hranil te bom v Jeruzalemu.“ 34 In Barziláj je rekel kralju: „Doklej bom še živel, da bi s kraljem šel gor v Jeruzalem?“ 35 Ta dan sem star osemdeset let: in ali lahko razločim med dobrim in złom? Ali lahko tvoj služabnik okuša, kar jem ali kar pijem? Ali še lahko slišim glas prepevajočih mož in prepevajočih žensk? Zakaj bi bil torej tvoj služabnik še breme mojemu gospodu kralju? 36 Tvoj služabnik bo s kraljem šel krajoš pot čez Jordan: in zakaj bi me kralj poplačal s takšno nagrado? 37 Naj se tvoj služabnik, prosim te, obrne

nazaj, da lahko umrem v svojem lastnem mestu in pokopan bom poleg groba svojega očeta in svoje matere. Toda poglej svojega služabnika Kimháma: naj gre on preko z mojim gospodom kraljem; in stóri mu, kakor se ti zdi dobro.“ 38 In kralj je odgovoril: „Kimhám bo z menoj šel preko in storil mu bom to, kar se ti zdi dobro: in karkoli boš zahteval od mene, to bom storil zate.“ 39 In vse ljudstvo je šlo čez Jordan. In ko je kralj prišel čez, je kralj poljubil Barzilája in ga blagoslovil; in ta se je vrnil na svoj lasten kraj. 40 Potem je kralj odšel naprej in Gilgálu in Kimhám je z njim odšel naprej: in vse Judovo ljudstvo je spremilo kralja in tudi polovica Izraelovega ljudstva. 41 In glej, vsi Izraelovi možje so prišli h kralju in kralju rekli: „Zakaj so te naši bratje, Judovi možje, ukradili in so privedli kralja in njegovo družino in vse Davidove može z njim, čez Jordan?“ 42 In vsi možje iz Juda so odgovorili Izraelovim možem: „Ker nam je kralj bližnji sorodnik: zakaj ste potem jezni zaradi te zadeve? Ali smo sploh jedli na kraljeve stroške? Ali nam je dal kakršnokoli darilo?“ 43 In Izraelovi možje so odgovorili Judovim možem, ter rekli: „V kralju imamo deset delov in mi imamo več pravice do Davida kakor vi: čemu nas potem prezirate, da naš nasvet ne bi bil prvi v tem, da smo privedli našega kralja nazaj?“ In besede mož iz Juda so bile trše kakor besede mož iz Izraela.

20 In zgodilo se je, da je bil tam Beliálov mož, katerega ime je bilo Ševá, Bihrijev sin, Benjaminovec: in zatobil je na šofar ter rekel: „Mi nimamo deleža v Davidu niti nimamo dediščine v Jesejevem sinu: vsak mož k svojim šotorom, oh Izrael.“ 2 Tako je vsak mož iz Izraela odšel gor izza Davida in sledil Bihrijevem sinu Ševáju: toda Judovi možje, od Jordana, celo do Jeruzalema, so se trdno pridružili njihovemu kralju. 3 In David je prišel k svoji hiši v Jeruzalemu; in kralj je vzel deset žensk, svojih priležnic, katere je pustil, da varujejo hišo in jih zaprli v ječo in jih hrani, toda ni šel noter k njim. Tako so bile zaprte do dneva svoje smrti, živeče v vdovstvu. 4 Potem je kralj rekel Amasáju: „V treh dneh mi zberi može iz Juda in ti bodi pri prisoten.“ 5 Tako je Amasá odšel, da zbere Judeve može: toda zadržal se je dje, kakor postavljen čas, ki mu je bil določen. 6 In David je rekel Abišáju: „Sedaj nam bo Ševá, Bihrijev sin, storil več škode, kakor jo je storil Absalom: vzemi služabnike svojega gospoda in ga zasleduj, da si ne pridobi ograjenih mest in nam pobegne.“ 7 In tam so odšli ven za njim Joábovi možje in Keretéjci in Péletovci in vsi mogočni možje: in odšli so iz Jeruzalema, da zasledujejo Bihrijevega sina Ševája. 8 Ko so bili pri velikem kamnu, ki je v Gibeónu, je Amasá šel pred njimi. In Joábova obleka, ki jo je oblekel, je bila opasana k njemu in na njej pas s pritrjenim mečem na svojih ledjih, v svoji nožnici; in ko je šel naprej, je ta padel ven. 9 In Joáb je rekel Amasáju: „Ali si pri zdravju, moj brat?“ In Joáb je z desnico prijel Amasája za brado, da ga poljubi. 10 Toda Amasá ni pazil na meč, ki je bil v Joábovi roki: tako ga je z njim udaril v peto rebro in njegovo notranjost prelil na tla in ni ga ponovno udaril; in je umrl. Tako sta Joáb in njegov brat Abišáj zasledovali Bihrijevega sina Ševája. 11 In eden izmed Joábovih mož je stal poleg njega ter rekel: „Kdor je naklonjen Joábu in kdor je za Davida, ta naj gre za Joábom.“ 12 In Amasá se je valjal v krvi na sredi glavne ceste. In ko je mož videl, da je vse ljudstvo obstalo, je Amasája odstranil iz glavne ceste na polje in nanj vrgel oblačilo, ko je videl, da je vsakdo, ki je prišel mimo, mirno obstal. 13 Ko je bil odstranjen iz glavne ceste, je vse ljudstvo odšlo naprej za Joábom, da zasledujejo Bihrijevega sina Ševája. 14 In ta je šel skozi vse Izraelove robove do Abéle in do Bet Maáhe in do vseh Bihrijevcev: in zbrani so bili skupaj in tudi odšli za njim. 15 In prišli so in ga oblegali in Abél Bet Maáhi in nasuli so nasip zoper mesto in le-ta je stal v jarku: in vse ljudstvo, ki je bilo z Joábom, je uničevalo zid, da ga zrušijo. 16

Potem je modra ženska iz mesta zaklicala: „Poslušajte, poslušajte; recite, prosim vas, Joábu: „Pridi blizu sém, da lahko govorim s teboj.“ 17 In ko je prišel bliže k njej, je ženska rekla: „Ali si ti Joáb?“ In odgovoril je: „Jaz sem ta.“ Potem mu je rekla: „Poslušaj besede svoje pomočnice.“ In odgovoril je: „Poslušam.“ 18 Potem je spregovorila, rekoč: „V starih časih so bili navajeni govoriti, rekoč: Zagotovo bodo vprašali za nasvet v Abélu: ‘in tako so končali zadevo. 19 Jaz sem ena izmed tistih, ki so v Izraelu mirni in zvesti: ti si prizadevaš, da uničiš mesto in mati v Izraelu: zakaj hočeš pogolniti Gospodovo dediščino?’ 20 In Joáb je odgovoril ter rekel: „Daleč bodi to, daleč bodi to od mene, da bi pogolniti ali uničil. 21 Zadeva ni takšna: temveč človek iz gore Efrájim, po imenu Bihrijev sin Ševá, je vzdignil svojo roko zoper kralja, celo zoper Davida: samo njega izročite in odšel bom od mesta.“ In ženska je rekla Joábu: „Glej, njegova glava ti bo vržena čez zid.“ 22 Potem je ženska, v svoji modrosti, odšla k vsemu ljudstvu. In odsekali so glavo Bihrijevega sina Ševája in jo vrgli ven k Joábnu. In on je zatobil na šofar in umaknili so se od mesta, vsak mož k svojemu šotoru. In Joáb se je vrnil h kralju v Jeruzalem. 23 Torej Joáb je bil nad vso Izraelovo vojsko: in Jojadájev sin Benáj je bil nad Keretéjci in nad Péletovci. 24 In Adorám je bil nad davkom: in Ahilúdov sin Józafat je bil letopisec: 25 in Ševá je bil pisar: in Cadók in Abijatár sta bila duhovnika: 26 in tudi Jaírovec Irá je bil glavni duhovnik pri Davidu.

21 V Davidovih dneh je bila takrat tam tri leta lakota, leta za letom; in David je poizvedel od Gospoda. In Gospod je odgovoril: „To je zaradi Savla in zaradi njegove krvolčne hiše, ker je pobil Gibeónce.“ 2 In kralj je poklical Gibeónce ter jim rekел: (Torej Gibeónci niso bili izmed Izraelovih otrok, temveč od ostanka Amoréjcov; in Izraelovi otroci so jim prisegli: in Savel si je prizadeval, da jih v svoji gorečnosti do Izraelovih otrok in Juda, pokonča.) 3 Zato je David rekel Gibeóncem: „Kaj naj storim za vas? In s čim naj storim spravo, da boste lahko blagoslovili Gospodovo dediščino?“ 4 In Gibeónci so mu rekli: „Mi nočemo imeti, niti Savlovega srebra, niti zlata, niti njegovih hiš; niti ne boš za nas nikogar ubil v Izraelu.“ In rekel je: „Kar boste rekli: to bom storil za vas.“ 5 In kralju so odgovorili: „Od človeka, ki nas je použil in ki je snoval zoper nas, da bi bili mi uničeni od preostanka v vseh Izraelovih pokrajinah, 6 naj nam bo izročenih sedem mož izmed njegovih sinov in obesili jih bomo Gospodu v Gíbei od Savla, katerega je Gospod izbral.“ In kralj je rekel: „Dal jih bom.“ 7 Toda kralj je prizanesel Mefibóšetu, Jonatanovemu sinu, Savlovemu sinu, zaradi Gospodove prisege, ki je bila med njima, med Davidom in Jonatanom, Savlovim sinom. 8 Toda Kralj je vzel dva sinova Rícpa, Ajájeve hčere, katera je rodila Savlu, Armoníja in Mefibóšeta; in pet sinov Mihále, Savlove hčere, katere je vzgojila za Adriéla, sina Mehólčana Barzilája: 9 in izročil jih je v roke Gibeóncem in obesili so jih na hribu pred Gospodom; in vseh sedem je skupaj padlo in bili so usmrčeni v dneh žetve, v prvih dneh, v začetku ječmenove žetve. 10 In Ajájeva hči Rícpa, je vzelca vrečevino in si jo razgrnila na skalni od začetka žetve, dokler nanje ni kapljala voda iz neba in ni pustila niti pticam neba, da na njih počivajo podnevi, niti živalim polja ponoči. 11 In to je bilo povedano Davidu, kaj je storila Savlova priležnica, Ajájeva hči Rícpa. 12 In David je odšel in vzel Savlove kosti in kosti njegovega sina Jonatana od ljudi iz Jabéš Gileáda, ki so jih ukradli iz ulice Bet Šeán, kjer so jih Filistejci obesili, ko so Filistejci umorili Savla v Gilbói: 13 in od tam je prinesel gor kosti Savla in kosti njegovega sina Jonatana; in zbrali so kosti tistih, ki so bili obešeni. 14 In kosti Savla ter njegovega sina Jonatana so pokopali v Celi, v Benjaminovi deželi, v mavzoleju njegovega očeta Kiša: in izpolnili

so vse, kar je kralj zapovedal. In potem se je dal Bog izprositi za deželo. **15** Poleg tega so Filisteji ponovno imeli vojno z Izraelom; in David je šel dol in njegovi služabniki z njim in se boril zoper Filisteje: in David je postal slaboten. **16** In Jišbl Benób, ki je bil izmed sinov velikana, čigar sulica je tehtala tristo šeklov brona v teži, je bil opasan z novim mečem, misleč, da bo umoril Davida. **17** Toda Cerújin sin Abišaj mu je pomagal in udaril Filisteja in ga ubil. Potem so mu Davidovi možje prisegli, rekoč: „Ti ne boš več šel z nami v bitko, da ne pogasiš Izraelove svetlobe.“ **18** In pripetilo se je po tem, da je bila ponovno bitka s Filisteji pri Gobu: potem je Hušán Sibeháj ubil Safa, ki je bil izmed sinov velikana. **19** In tam je bila ponovno bitka s Filisteji v Gobu, kjer je Elhanán, sin Betlehemca Jaáré Órgíma, usmrtil brata Gitéjca Goljata, katerega palica njegove sulice je bila podobna tkalčevemu brunu. **20** In tam je bila še bitka v Gatu, kjer je bil mož visoke postave, ki je imel na vsaki roki šest prstov in na vsakem stopalu šest prstov, štirindvajset po številu; in tudi on je bil rojen velikanu. **21** In ko je izzival Izraela, ga je Jonatan, sin Davidovega brata Šímája usmrtil. **22** Ti širje so bili rojeni velikanu v Gatu in padli so po Davidovi roki in po roki njegovih služabnikov.

22 In David je Gospodu spregovoril besede te pesmi na dan, ko ga je Gospod osvobodil iz roke vseh njegovih sovražnikov in iz Savlove roke: **2** in rekel je: „Gospod je moja skala in moja trdnjava in moj osvobodilec; **3** Bog moje skale; vanj bom zaupal: on je moj ščit in rog rešitve moje duše, moj visoki stolp in moje zatočišče, moj rešitelj; ti me rešuješ pred nasiljem. **4** Klical bom h Gospodu, ki je vreden, da je hvaljen: tako bom rešen pred svojimi sovražniki. **5** Ko so me obdali valovi smrti, so me preplašile poplave brezbožnih ljudi; **6** bridkosti pekla so me obkrožile; zanke smrti so me ovirale; (*Sheol h7585*) **7** v svoji stiski sem klical h Gospodu in jokal k svojemu Bogu: in iz svojega svetišča je slišal moj glas in moj yok je vstopil v njegova ušesa. **8** Potem se je zemlja stresla in vztrepetala; temelji neba so se premaknili in stresli, ker je bil ogorčen. **9** Iz njegovih nosnic se je dvignil dim in ogenj iz njegovih ust je požiral: z njim so bili vžgani ogorki. **10** Upognil je tudi nebesni obok in prišel dol; in tema je bila pod njegovimi stopali. **11** In jahal je na kerubu ter letel: in viden je bil na krilih vetrta. **12** In vse naokrog sebe je naredil paviljone teme, temne vode in goste oblake neba. **13** Od bleščave pred njim so bili vžgani ognjeni ogorki. **14** Gospod je zagrmel iz nebes in Najvišji je izustil svoj glas. **15** In odposlal je puščice ter jih razkropil; bliskanje ter jih porazil. **16** In prikazale so se morske struge, temelji zemeljskega kroga so bili odkriti ob Gospodovem karantu, ob puhu sape iz njegovih nosnic. **17** Postal je od zgoraj, vzel me je; potegnil me je iz mnogih vod: **18** osvobodil me je pred mojim močnim sovražnikom in pred tistimi, ki so me sovražili: kajti zame so bili premočni. **19** Ovirali so me na dan moje katastrofe: toda Gospod je bil moja opora. **20** Prav tako me je privedel na velik kraj: osvobodil me je, ker se je razveseljeval v meni. **21** Gospod me je nagradil glede na mojo pravičnost: poplačal mi je glede na čistost mojih rok. **22** Kajti držal sem se Gospodovih poti in se nisem zlobno ločil od svojega Boga. **23** Kajti vse njegove sodbe so bile pred menoj: in glede njegovih pravil, se nisem ločil od njih. **24** Pred njim sem bil tudi iskren in se zadržal pred svojo krivičnostjo. **25** Zatorej mi je Gospod poplačal glede na mojo pravičnost: glede na mojo čistost v njegovem pogledu. **26** Z usmiljenjem se boš pokazal usmiljenega in s poštenim človekom se boš pokazal poštenega. **27** S čistim se boš pokazal čistega; in s kljubovalnim se boš pokazal neokusnega. **28** In stiskano ljudstvo boš rešil: toda tvoje oči so na ošabnih, da jih lahko privedeš dol. **29** Kajti ti si moja svetilka, oh Gospod; in Gospod bo razsvetil mojo

temo. **30** Kajti s teboj sem tekel skozi krdelo: s svojim Bogom sem preskočil zid. **31** Glede Boga, njegova pot je popolna; Gospodova beseda je preizkušena: on je ščit vsem tistim, ki zaupajo vanj. **32** Kajti kdo je Bog, razen Gospoda? In kdo je skala, razen našega Boga? **33** Bog je moja sila in moč: in moja pot dela popolno. **34** On dela moje noge podobne nogam košut: in me postavlja na moje visoke kraje. **35** Moje roke uči bojevanja; tako, da je jeklen lok zlomljen z mojimi lakti. **36** Dal si mi tudi ščit tvoje rešitve duše: in tvoja blagost me je naredila velikega. **37** Povečal si moje korake pod menoj; tako, da moja stopala niso zdrsnila. **38** Zasledoval sem svoje sovražnike in jih uničil; in nisem se ponovno obrnil, dokler jih nisem použil. **39** In použil sem jih in jih ranil, da niso mogli vstati: da, padli so pod mojimi stopali. **40** Kajti opasal si me z močjo za boj: tiste, ki se vzdigujejo zoper mene, si podjarmil pod menoj. **41** Dal si mi tudi vratove mojih sovražnikov, da lahko uničim tiste, ki me sovražijo. **42** Pogledali so, toda nikogar ni bilo, da reši; celo h Gospodu, toda ni jim odgovoril. **43** Potem sem jih zdrobil, takoj majhne kakor zemeljski prah, pohodil sem jih kakor ulično blato in jih raztresel naokoli. **44** Osvobodil si me tudi pred prepiri mojega ljudstva, ohranil si me, da bi bil poglavlar poganom: ljudstvo, katerega nisem poznal, mi bo služilo. **45** Tuji se mi bodo podredili: takoj ko slišijo, mi bodo poslušni. **46** Tuji bodo bledeli in prestrašeni bodo iz svojih zaprtih krajev. **47** Gospod živi; in blagoslovljena boda moja skala: in povišan bodi Bog skale rešitve moje duše. **48** To je Bog, ki me maščuje in ki ljudstvo prinosa dol pod mene **49** in ki me pelje naprej pred mojimi sovražniki: prav tako si me dvignil na visoko, nad tiste, ki so vstali zoper mene: osvobodil si me pred nasilnežem. **50** Zato se ti bom zahvaljeval, oh Gospod, med pogani in prepeval bom hvalnice tvojemu imenu. **51** On je stolp rešitve duš za svojega kralja: in izkazuje usmiljenje svojemu maziljencu Davidu in njegovemu semenu na vékoma!“

23 Torej to so zadnje Davidove besede. Jesejev sin David je rekel in mož, ki je bil vzdignjen na visoko, maziljenc Jakobovega Boga in prijeten Izraelov psalmist, je rekel: **2** „Gospodov Duh je govoril po meni in njegova beseda je bila na mojem jeziku. **3** Izraelov Bog je rekel: „Izraelova skala mi je spregovorila: ‚Kdor vlada nad ljudmi mora biti pravičen, vladajoč v strahu Božjem.‘“ **4** In on bo kakor svetloba jutra, ko vzhaja sonce, celo brezoblačno jutro; kakor nežna trava, ki poganja iz zemlje, s čistim sijanjem po dežju. **5** Čeprav moja hiša ni takšna z Bogom; vendar je z menoj sklenil večno zavezoo, urejeno v vseh stvareh in zanesljivo: kajti to je vsa moja rešitev duše in vsa moja želja, čeprav ji on ne daje rasti. **6** Toda Beliálovi sinovi bodo vsi izmed njih kakor zavrženo trnje, ker ne morejo biti prijeti z rokami: **7** toda človek, ki se jih bo dotaknil, mora biti ograjen z železom in palico sulice; in na istem kraju bodo popolnoma požgani z ognjem.“ **8** To so imena mogočnih mož, ki jih je imel David: Tahkemonijec, ki je sedel na sedežu, glavni izmed poveljnnikov; enak je bil Ezničan Adino; svojo sulico je vzdignil proti osemstotim, ki jih je enkrat pobil. **9** In za njim je bil Eleazar, sin Dodója, Áháhovcia, z Davidom eden izmed treh mogočnih mož, ko so izzivali Filisteje, ki so bili tam zbrani skupaj za boj in Izraelovi možje so odšli proč: **10** ta je vstal in udarjal Filisteje, dokler njegova roka ni bila izmučena in se je njegova roka trdno oklenila meča: in Gospod je tisti dan naredil veliko zmago; in ljudstvo se je vrnilo za njim, [vendar] samo da plenijo. **11** In za njim je bil Samá, sin Hararéja Agaja. In Filisteji so bili skupaj zbrani v krdelo, kjer je bil kos tal poln leče: in ljudstvo je pobegnilo pred Filisteji. **12** Toda on je stal v sredi tal in to obranil in pobil Filisteje: in Gospod je naredil veliko zmago. **13** In trije izmed tridesetih vodij so odšli dol in prišli k Davidu v času žetve, k votlini Adulám: in krdelo Filistejev je taborilo v dolini

Rafájim. **14** In David je bil takrat v utrdbi in garnizija Filistejev je bila takrat v Betlehemu. **15** In David je hrepenil in rekel: „Oh, da bi mi nekdo dal piti od vode betleemskega vodnjaka, ki je pri velikih vratih!“ **16** In trije mogočni može so predri vojsko Filistejev in zajeli vodo iz betleemskega vodnjaka, ki je bil pri velikih vratih in jo vzeli ter jo prinesli k Davidu: kljub temu ni hotel piti od nje, temveč jo je izlil Gospodu. **17** In rekel je: „Daleč naj bo od mene, oh Gospod, da bi to storil: ali ni to kri mož, ki so šli v nevarnosti za svoja življjenja?“ Zato tega ni hotel piti. Te stvari so storili ti trije mogočni može. **18** In Abišáj, Joábov brat, Cerújin sin, je bil vodja med tremi. In povzdignil je svojo sulico proti tristotinu in jih pobil in imel je ime med tremi. **19** Ali ni bil on najbolj častitljiv izmed treh? Zato je bil njihov poveljnik: vendar prvih treh ni dosegel. **20** In Benajá, Jojadájev sin, sin hrabrega moža iz Kabceála, ki je storil mnogo dejanj, je usmrtil dva levom podobna moža iz Moába: odšel je tudi dol in ubil leva v sredi jame v času snega: **21** in ubil je Egipčana, čednega moža: in Egipčan je imel v svoji roki sulico; toda dol k njemu je šel s palico in iztrgal sulico iz Egipčanove roke in ga ubil z njegovo lastno sulico. **22** Te stvari je storil Jojadájev sin Benajá in imel je ime med tremi mogočnimi možmi. **23** Bil je bolj častitljiv od tridesetih, vendar prvih treh ni dosegel. In David ga je postavil nad svojo stražo. **24** Joábov brat Asaél je bil eden izmed tridesetih; Dodójev sin Elhanán iz Betlehema, **25** Haródec Šamá, Haródec Eliká, **26** Péletovec Helec, Irá, sin Tekójčana Ikkéša, **27** Anatóčan Abiézér, Hušán Mebuňáj, **28** Ahóahovec Calmón, Netófčan Mahrái, **29** Heled, sin Netófčana Baanája, Ribájev sin Itáj iz Gíbee Benjaminovih otrok, **30** Piratónec Benájá, Hidáj iz Gáaševih potokov, **31** Arbatéjec Abialbón, Barhuméjec Azmávet, **32** Šaalbónec Eljahbá, izmed Jašénovih sinov Jonatan, **33** Hararéjec Šamá, Ahiám, sin Hararéjca Šárája, **34** Elifélet, sin Ahasbája, sin Maahčána, Eliám, sin Gilčana Ahítófela, **35** Karmélčan Hecró, Arbéjec Paarai, **36** Natánov sin Jigál iz Cobe, Gádovec Baní, **37** Amónec Celek, Beeróčan Nahráj, nosilec bojne opreme Cerújinega sina Joába, **38** Jéterjevec Irá, Jéterjevec Garéb, **39** Hetejec Urijá: skupaj sedemintrideset.

24 In ponovno je bila vžgana Gospodova jeza zoper Izrael in zoper njih je napeljal Davida, da reče: „Pojdite, preštejte Izraela in Juda.“ **2** Kajti kralj je rekel Joábu, poveljniku vojske, ki je bila z njim: „Pojdite sedaj skozi vse Izraelove rodove, od Dana, celo do Beeršebe in preštejte ljudstvo, da bom lahko vedel število ljudstva.“ **3** In Joáb je rekel kralju: „Torej Gospod, tvoj Bog, [naj] doda ljudstvu, kolikorkrat že, stokratno in da bodo oči mojega gospoda kralja lahko to videle: toda zakaj se moj gospod kralj razveseljuje v tej stvari?“ **4** Vendar je kraljeva beseda prevladala zoper Joába in zoper poveljnike vojske. In Joáb in poveljniki vojske so odšli izpred kraljeve prisotnosti, da preštejejo Izraelsko ljudstvo. **5** In prečkali so Jordan in se utaborili v Aroéru, na desni strani mesta, ki leži v sredi reke Gad in proti Jazérju: **6** potem so prišli v Gileád in v deželo Tahtím Hodší; in prišli so v Dan Ján in okoli k Sidónu **7** in prišli so k močnemu oponišču Tir in k vsem mestom Hivéjcev in Kánaancev in odšli so ven k južnemu Judu, celo do Beeršebe. **8** Torej ko so šli skozi vso deželo, so ob koncu devetih mesecev in dvajsetih dni prišli v Jeruzalem. **9** In Joáb je kralju izročil vsoto števila ljudstva: in tam je bilo v Izraelu osemsto tisoč hrabrih mož, ki so izdirali meč, in Judovih mož je bilo petsto tisoč mož. **10** In Davidovo srce ga je udarilo, potem ko je imel ljudstvo prešteto. In David je rekel Gospodu: „Silno sem grešil v tem, kar sem storil: in sedaj te rotim, oh Gospod, odvzemi krivičnost svojega služabnika; kajti postopal sem zelo nespametno.“ **11** Kajti ko je bil David zjutraj pokonci, je k Davidovemu vidcu, preroku Gadu, prišla beseda od Gospoda, rekoč: **12** „Pojdi in reci Davidu:

,Tako govorí Gospod, ponujam ti tri stvari; izberi eno izmed njih, da ti jo lahko storim.“ **13** Tako je Gad prišel k Davidu in mu povedal ter mu rekel: „Ali naj pride k tebi, v twojо deželo, sedem let lakote? Ali hočeš tri mesece bežati pred svojimi sovražniki, medtem ko te zasledujejo? Ali da bo v twojо deželi tridnevna kužna bolezen? Sedaj se posvetuj in glej kakšen odgovor naj vrnem tistem, ki me je poslal.“ **14** In David je rekel Gadu: „V veliki stiski sem: naj torej pademo v Gospodovo roko; kajti njegova usmiljenja so velika: in naj ne padem v roko človeka.“ **15** Tako je Gospod nad Izrael poslal kužno bolezen od jutra celo do določenega časa: in tam je umrl izmed ljudstva, od Dana, celo do Beeršebe, sedemdeset tisoč mož. **16** In ko je angel iztegnil svojo roko nad Jeruzalem, da ga uniči, se je Gospod pokesal od zla in rekel angelu, ki je uničeval ljudstvo: „Dovolj je: zadriž sedaj svojo roko.“ In Gospodov angel je bil pri kraju mlatišča Jebusejca Arávna. **17** In David je spregovoril Gospodu, ko je videl angela, ki je udaril ljudstvo ter rekel: „Glej! Grešil sem, storil sem zlobno: toda te ovce, kaj so storile? Naj bo twoja roka, prosim te, zoper mene in zoper hišo mojega očeta.“ **18** In Gad je ta dan prišel k Davidu ter mu rekel: „Pojdi gor, dvigni oltar Gospodu na mlatišču Jebusejca Arávna.“ **19** In David je, glede na Gadovo izjavo, odšel gor, kakor je Gospod ukazal. **20** In Arávna je pogledal in videl kralja in njegove služabnike prihajati proti njemu: in Arávna je odšel ven in se upognil pred kraljem na svoj obraz k tlom. **21** In Arávna je rekel: „Čemu je moj gospod prišel k svojemu služabniku?“ In David je rekel: „Da od tebe kupim mlatišče, da zgradim oltar Gospodu, da bo kuga lahko ustavljenja pred ljudstvom.“ **22** In Arávna je rekel Davidu: „Naj moj gospod kralj vzame in daruje, kar se mu zdi dobro: glej, tukaj so voli za žgalno daritev in mlatilne priprave in druge volovske priprave za les.“ **23** Vse te stvari je storil Arávna, kakor kralj, dal kralju. In Arávna je rekel kralju: „Gospod, tvoj Bog, [naj] te sprejme.“ **24** In kralj je rekel Arávnu: „Ne, temveč bom to zagotovo kupil od tebe za ceno: niti ne bom daroval žgalne daritve Gospodu, svojemu Bogu od tega, kar me nič ne stane.“ Tako je David kupil mlatišče in vole za petdeset šeklov srebra. **25** In David je tam zgradil oltar Gospodu in daroval žgalne daritve in mirovne daritve. Tako je bil Gospod izprošen za deželo in kuga se je ustavila pred Izraelom.

Nehemija

1 Besede Nehemija, Hahaljávega sina. In pripetilo se je v mesecu kislévu, v dvajsetem letu, medtem ko sem bil v palači Suze, 2 da je prišel Hananí, eden izmed mojih bratov, on in nekateri možje iz Juda; in vprašal sem jih glede Judov, ki so pobegnili, ki so preostali od ujetništva in glede Jeruzalema. 3 In rekli so mi: „Ostanek, ki je ostal od ujetništva, tukaj v provinci, je v veliki stiski in grajo: prav tako je porušen jeruzalemski zid in njegova velika vrata so požgana z ognjem.“ 4 In pripetilo se je, ko sem slišal te besede, da sem se usedel in jokal in žaloval določene dni in se postil in molil pred Bogom nebes 5 in rekel: „Rotim te, oh, Gospod, Bog nebes, veliki in strašni Bog, ki ohranja zavezo in usmiljenje za tiste, ki ga ljubijo in obeležujejo njegove zapovedi: 6 naj bo tvoje uho sedaj pozorno in twoje oči odprte, da boš lahko slišal molitev svojega služabnika, katero sedaj molim pred teboj podnevi in ponoči zaradi tvojih služabnikov, Izraelovih otrok in priznavam grehe Izraelovih otrok, katere smo zagrešili zoper tebe: tako jaz kakor hiša mojega očeta smo grešili. 7 Zoper tebe smo stopopali zelo izprijeno in se nismo držali zapovedi niti pravil niti sodb, ki si jih zapovedal svojemu služabniku Mojzesu. 8 Spomni se, rotim te, besede, ki jo zapoveduješ svojemu služabniku Mojzesu, rekoč: „Če grešite, vas bom razkropil na tuje, med narode: 9 toda če se obrnete k meni in se držite mojih zapovedi in jih izpolnjujete; čeprav bi bili izmed vas vrženi v najbolj oddaljen del neba, jih bom vendar zbral od tam in jih privedel na kraj, ki sem ga izbral, da tam postavim svoje ime.“ 10 Torej ti so tvoji služabniki in tvoje ljudstvo, katere si odkupil s svojo veliko oblastjo in s svojo močno roko. 11 Oh Gospod, rotim te, naj bo sedaj tvoje uho pozorno k molitvi tvojega služabnika in k molitvi tvojih služabnikov, ki se želijo batiti tvojega imena: in prosim te, naredi svojega služabnika ta dan uspešnega in zagotovi mu usmiljenje v pogledu tega človeka: „Kajti bil sem kraljevi dvorni točaj.“

2 In pripetilo se je v mesecu nisánu, v dvanajstem letu kralja Artakserksa, da je bilo pred njim vino: in vzel sem vino in ga izročil kralju. Torej poprej v njegovi prisotnosti nisem bil žalosten. 2 Zato mi je kralj rekel: „Zakaj je tvoje obliče žalostno, ker vidim da nisi bolan? To ni niso drugega, kakor bridkost srca.“ Potem sem bil zelobole prestrašen 3 in rekel kralju: „Naj kralj živi na veke: zakaj naj bi moje obliče ne bilo žalostno, ko [pa] mesto, kraj mavzolejev mojih očetov, leži opustošeno in so njegova velika vrata použita z ognjem?“ 4 Potem mi je kralj odgovoril: „Za kaj delaš zahteval?“ Tako sem molil k Bogu nebes. 5 In kralju sem rekel: „Če kralju ugaja in je tvoj služabnik našel naklonjenost v tvojem pogledu, da bi me hotel poslati v Judejo, v mesto mavzolejev mojih očetov, da ga lahko zgradim.“ 6 In kralj mi je rekel (tudi kraljica je sedela ob njem): „Kako dolgo bo trajalo tvoje potovanje? In kdaj se boš vrnil?“ Tako je kralju ugajalo, da me pošlje; in določil sem mu čas. 7 Poleg tega sem kralju rekel: „Če to ugaja kralju, naj mi bodo dana pisma, za voditelje preko reke, da me lahko pošljeno preko, dokler ne pridev in Judejo; 8 in pismo Asáfu, čuvaju kraljevega gozda, da mi bo lahko dal les, da naredim bruna za velika vrata palače, ki so spadala k hiši in za mestno obzidje in za hišo, v katero bom vstopil.“ In kralj mi je zagotovil, glede na dobro roko mojega Boga nad meno. 9 Potem sem prišel k voditeljem preko reke in jim dal kraljeva pisma. Torej kralj je z meno poslal vojne poveljnike in konjenike. 10 Ko sta Sanbalát Horónčan in služabnik Tobija, Amónec, slišala o tem, ju je to silno užalostilo, da je tja prišel človek, da išče blaginjo Izraelovih otrok. 11 Tako sem prišel v Jeruzalem in bil tam tri dni. 12 In vstal sem ponoči, jaz in nekaj

malega mož z meno; niti nisem nobenemu možu povedal kaj je Bog položil na moje srce, da storim pri Jeruzalemu: niti ni bila z meno nobena žival, razen živali, na kateri sem jahal. 13 In ponoči sem odšel ven pri dolinskih velikih vratih, celo pred zmajevim vodnjakom in do gnojne odprtine in ogledal sem si jeruzalemske zidove, ki so bili porušeni in njegova velika vrata, ki so bila použita z ognjem. 14 Potem sem odšel naprej do velikih studenčnih vrat in do kraljevega ribnika: toda tam ni bilo prostora za žival, ki je bila pod meno, da gre mimo. 15 Potem sem ponoči odšel gor, poleg potoka in gledal zid in se obrnil nazaj in vstopil pri velikih dolinskih vratih in tako sem se vrnil. 16 In vladarji niso vedeli kam sem odšel ali kaj sem storil; niti do tega trenutka tega še nisem povedal Judom, niti duhovnikom, niti plemičem, niti vladarjem, niti preostalim, ki so opravljali delo. 17 Potem sem jim rekel: „Vi vidite stisko, v kateri smo, kako Jeruzalem leži opustošen in so njegova velika vrata požgana z ognjem: pridite in gradimo jeruzalemski zid, da ne bomo več v grajo.“ 18 Potem sem jim povedal o roki mojega Boga, ki je bila dobra nad meno; kot tudi kraljeve besede, ki mi jih je govoril. In rekli so: „Vzdignimo se in gradimo.“ Tako so okrepili svoje roke za to dobro delo. 19 Toda, ko so Sanbalát Horónčan in služabnik Tobija, Amónec in Arabec Gešem to slišali, so se smeiali do norčevanja in nas prezirali in rekli: „Kaj je ta stvar, ki jo počnete. Ali se hočete upreti zoper kralja?“ 20 Potem sem jih odgovoril in jim rekel: „Bog nebes, on nas bo naredil uspešne; zato bomo mi, njegovi služabniki, vstali in gradili: toda vi nimate deleža niti pravice niti spomina v [prestolnici] Jeruzalem.“

3 Potem je vstal Eljašib, veliki duhovnik, s svojimi brati duhovniki in zgradili so ovčja velika vrata; posvetili so jih in postavili njegova vrata; celo do stolpa Mea so to posvetili, do Hananélovega stolpa. 2 In poleg njega so gradili možje iz Jerihe. In poleg njih je gradil Zahúr, Imríjev sin. 3 Toda ribja velika vrata so zgradili Senaájevi sinovi, ki so tudi položili njena bruna in postavili njena vrata, njene ključavnice in njene zapahe. 4 In poleg njih je popravljaj Meremót, Urijájev sin, Kocov sin. In poleg njih je popravljaj Mešulám, Berehjájev sin, Mešezaélóv sin. In poleg njih Cadók, Baanájev sin. 5 In poleg njih so popravljaj Tekójčani; toda njihovi plemiči svojih vratov niso pristavili k delu njihovega Gospoda. 6 Poleg tega je stara velika vrata popravil Jojadá, sina Paséáha in Mešuláma, Besodjájev sin; položili so njena bruna in postavili njena vrata in njene ključavnice in njene zapahe. 7 In poleg njih so popravljaj Gibeónec Melatjá in Meronocán Jadón, možje iz Gibeóna in iz Micpe, do prestola voditelja na tej strani reke. 8 Poleg njega je popravljaj Uzíél, Harhajájev sin, izmed zlatorjarjev. Poleg njega je popravljaj tudi Hananjá, sin enega izmed lekarnarjev in Jeruzalem so utrdili do širokega zidu. 9 In poleg njih je popravljaj Refajá, Hurov sin, vladar polovice Jeruzalema. 10 In poleg njega je popravljaj Jedajája, Harumáfov sin, celo nasproti svoje hiše. In poleg njega je popravljaj Hatús, Hašábnéjájev sin. 11 Malkijája, Harímov sin in Hašúb, Pahat Moábov sin sta popravljala drug kos in stolp talilne peči. 12 In poleg njega je popravljaj Šálum, Lohéšev sin, vladar polovice Jeruzalema, on in njegove hčere. 13 Dolinska velika vrata so popravljali Hanún in prebivalci Zanóaha; zgradili so jih in postavili njena vrata, njene ključavnice in njene zapahe in tisoč komolcev na zidu do gnojnih velikih vrat. 14 Toda gnojna velika vrata je popravljaj Malkijája, sin Rehábá, vladar dela Bet Kerema; zgradil jih je, postavil njena vrata, njene ključavnice in njene zapahe. 15 Toda studenčna velika vrata je popravljaj Šálun, Kolhozéjev sin, vladar dela Micpe; on je to zgradil in pokril in postavil njena vrata, njene ključavnice in njene zapahe in zid ribnika Síloa, poleg kraljevega vrta in do stopnic, ki gredo dol od Davidovega mesta. 16 Za njim je popravljaj Nehemija,

Azbúkov sin, vladar polovice Bet Cura, do kraja nasproti Davidovih mavzolejev in do ribnika, ki je bil narejen in do hiše mogočnega. **17** Za njim so popravljali leviti, Rehúm, Banijev sin. Poleg njega je na svojem delu popravljal Hašabjá, vladar polovice Keíla. **18** Za njim so popravljali njegovi bratje, Bavaj, Henadádov sin, vladar polovice Keíle. **19** In poleg njega je popravljal Ecer, Ješúajev sin, vladar Micpe, drug del nasproti vzpona do orožarne, ob [delu, kjer se] zid obrne. **20** Za njim je Baruh, Zabájev sin, vneto popravljal drugi kos, od [dela, kjer se] zid obrne, do vrat hiše Eljašiba, vélikega duhovnika. **21** Za njim je drug del popravljal Meremót, Urijájev sin, Kocov sin, od vrat Eljašíbove hiše, celo do konca Eljašíbove hiše. **22** In za njim so popravljali duhovníki, možje ravnine. **23** In za njim sta nasproti njuni hiši popravljala Benjamin in Hašúb. Za njima je ob njegovi hiši popravljal Azárjá, Maasejájev sin, sin Ananjája. **24** Za njim je popravljal Binúj, sin Henadáda, drug del od Azarjájeve hiše do [dela, kjer se] zid obrne, celo do vogala. **25** Uzájev sin Palál nasproti [dela, kjer se] zid obrne in stolpa, ki se nahaja zunaj kraljeve velike hiše, ki je bila ob dvorišču ječe. Za njim Pedáj, Paróšev sin. **26** Poleg tega so Netinimci prebivali v Ofelu, do kraja nasproti vodnih velikih vrat proti vzhodu in stolpa, ki se nahaja zunaj. **27** Za njimi so Tekójčani popravljali drug del, nasproti velikemu stolpu, ki leži zunaj, celo do ofelskega zida. **28** Od zgoraj, iznad konjskih velikih vrat so popravljali duhovníki, vsak nasproti svoji hiši. **29** Za njimi je popravljal Cadók, Imérjev sin, nasproti svoji hiši. Za njim je popravljal tudi Šemájá, Šehanjájev sin, čuvaj vzhodnih velikih vrat. **30** Za njim je drug del popravljal Hananjá, sin Šelemjája in Hanún, šesti sin Caláfa. Za njim je popravljal Mešulám, Berehjájev sin, nasproti svoje sobe. **31** Za njim je popravljal Malkijá, zlatarjev sin, do kraja Netinimcev in trgovcev, nasproti velikih vrat Mifkada in do vzpona vogala. **32** In med vzponom vogala, do ovčjih velikih vrat, so popravljali zlatarji in trgovci.

4 Toda pripetilo se je, da ko je Sanbalát slišal, da smo gradili zid, da je bil besen in polastilo se ga je veliko ogorčenje in zasmehoval je Jude. **2** In spregovoril je pred svojimi brati in vojsko Samarie ter rekel: „Kaj počno ti slabotni Judje? Mar se bodo utrdili? Ali bodo žrtvovali? Ali bodo končali v [enem] dnevu? Ali bodo oživelji kamne iz kupov smeti, ki so požgane?“ **3** Torej Amónec Tobija je bil ob njem in rekel: „Celo to, kar so zgradili, će gre gor lisjak, bo celo porušil njihov kamnit zid.“ **4** Prisluhní, oh naš Bog; kajti mi smo preziriani: in obrni njihovo grajo na njihovo lastno glavo in jih daj za plen v deželi ujetništva: **5** in ne pokrij njihove krivčnosti in naj njihov greh ne bo izbrisani izpred tebe: kajti do jeze so te izzivali pred graditelji. **6** Tako smo gradili zid; in ves zid je bil združen skupaj do njegove polovice: kajti ljudstvo je imelo um, da dela. **7** Toda pripetilo se je, da ko so Sanbalát in Tobija in Arabci in Amónici in Ašdódčani slišali, da so bili zidovi Jeruzalema postavljeni in da so se vrzeli začele zapolnjevati, potem so bili zelo besni **8** in vsi skupaj skovali zaroto, da pridejo in se borijo zoper Jeruzalem in da to ovirajo. **9** Kljub temu smo naredili naš molitev k našemu Bogu in podnevi in ponoči zaradi njih postavili stražo. **10** In Juda je rekel: „Moč nosilcev bremen je propadla in tam je veliko smeti; tako, da nismo zmožni graditi zidu.“ **11** In naši nasprotniki so rekli: „Ne bodo vedeli niti videli, dokler ne pridemo v sredo mednje in jih pobojemo in povročimo, da delo prenehna.“ **12** In pripetilo se je, ko so prišli Judje, ki so prebivali poleg njih, da so nam desetkrat rekli: „Iz vseh krajev, odkoder se boste vrnili k nam, bodo oni nad vami. **13** Zato sem postavil na nižjih mestih za zidom in na višjih mestih, sem celo postavil ljudstvo po njihovih družinah, z njihovimi meči, njihovimi sulicami in njihovimi loki. **14** In pogledal sem in vstal in rekel plemičem in vladarjem in ostalem ljudstvu:

„Ne bojte se jih: spominjajte se Gospoda, ki je velik in strašen in borite se za svoje brate, svoje sinove in svoje hčere, svoje žene in svoje hiše.“ **15** In pripetilo se je, ko so naši sovražniki slišali, da nam je bilo to znano in je Bog njihovo namero pivedel v nič, da smo se vsi izmed nas vrnili k zidu, vsak k svojemu delu. **16** In pripetilo se je od tega časa naprej, da je polovica mojih služabnikov delala na delu, druga polovica pa je držala sulice, ščite in loke in brezrokavne verižne srajce; in vladarji so bili zadaj za vso Judovo hišo. **17** Tisti, ki so gradili na zidu in tisti, ki so nosili bremena, s tistimi, ki so prenašali, vsak je z eno roko opravljal delo in z drugo roko držal orožje. **18** Kajti graditelji so gradili tako, da je imel vsakdo svoj meč opasan ob svoji strani. In tisti, ki je trobil na šofar, je bil poleg mene. **19** In rekel sem plemičem in vladarjem in ostalem ljudstvu: „Delo je veliko in obsežno, mi pa smo na zidu ločeni, edendaleč od drugega. **20** Na katerem mestu torej zaslišite glas šofarja, krenite tja k nam: naš Bog se bo boril za nas.“ **21** Tako smo se trudili na delu: in polovica izmed njih je sulice držala od jutranjega vzhoda do pojavitve zvezd. **22** Prav tako sem ljudstvu istočasno rekel: „Naj vsak s svojim služabnikom prenočuje znotraj Jeruzalema, da nam bodo ponoči lahko straža in se trudili podnevi.“ **23** Tako niti jaz, niti moji bratje, niti moji služabníki, niti ljudje na straži, ki so mi sledili, nihče izmed nas ni odložil svojih oblačil, razen, da jih je vsak slekel za pranje.

5 In tam je bilo veliko vpitje ljudstva in njihovih žena zoper njihove brate Jude. **2** Kajti tam so bili, ki so rekli: „Nas, naših sinov in naših hčera je mnogo: zato zanje zbiramo žito, da bomo lahko jedli in živeli.“ **3** Tam so bili tudi nekateri, ki so rekli: „Zaradi pomankanja smo zastavili naše dežele, vinograde in hiše, da bi lahko kupili žito.“ **4** Tam so bili tudi, ki so rekli: „Izposodili smo si denar za kraljevi davek in to [za ceno] naših dežel v vinogradov. **5** Vendar je sedaj naše meso kakor meso naših bratov, naši otroci kakor njihovi otroci: in glej, naše sinove prinašamo v sužnost in naše hčere, da bodo služabnice in nekatere izmed naših hčera so že pivedene v sužnost: niti to ni naši moči, da jih odkupimo; kajti drugi možje imajo naše dežele in vinograde.“ **6** In bil sem zelo jezen, ko sem slišal njihovo vpitje in te besede. **7** Potem sem se posvetoval s seboj in oštel plemiče in vladarje ter jim rekel: „Vi terjate obresti, vsakdo od svojega brata.“ In postavil sem velik zbor zoper njih. **8** In rekel sem jim: „Po naši zmožnosti smo odkupili naše brate Jude, ki so bili prodani poganom; vi pa boste celo prodajali naše brate? Ali naj bi bili oni prodani nam?“ Potem so ohranili svoj mir in nič niso našli, da bi odgovorili. **9** Prav tako sem rekel: „To ni dobro, kar delate: ali ne bi morali hoditi v strahu našega Boga, zaradi graje poganov, naših sovražnikov? **10** Tudi jaz in moji bratje in moji služabníki bi lahko od njih terjali denar in žito: prosim vas, prenehajmo s tem oderuštvom. **11** Povrnite jim, prosim vas, celo ta dan, njihove dežele, njihove vinograde, njihove oljčne nasade in njihove hiše, tudi stoti del denarja in od žita, vina in olja, ki ste jih vzeli od njih.“ **12** Potem so rekli: „Povrnili jim bomo in ničesar ne bomo zahtevali od njih; storili bomo tako, kakor pravisi.“ Potem sem poklical duhovníke in od njih vzel prisego, da bi storili glede na to obljubo. **13** Prav tako sem stresel svoje naročje in rekel: „Tako naj Bog iztrese vsakega človeka iz njegove hiše in od njegovega truda, ki ne izpolni te obljube, celo tako bo iztresen in izpraznjen.“ In vsa skupnost je rekla: „Amen“ in hváli so Gospoda. In ljudstvo je storilo glede na to obljubo. **14** Poleg tega od časa, ko sem bil dolochen, da bi bil njihov voditelj v Judovi deželi, od dvajsetega leta, celo do dvaintridesetelega leta kralja Artakserksa, to je dvanaest let, jaz in moji bratje nismo jedli kruha od voditelja. **15** Toda prejšnji voditelji, ki so bili pred menoj, so bili v breme ljudstvu in so od njih jemali kruh in vino, poleg širidesetih

šeklov srebra; da, celo njihovi služabniki so vladali nad ljudstvom: toda jaz nisem tako storil, zaradi Božjega strahu. **16** Da, tudi jaz sem nadaljeval pri delu tega zidu niti nismo kupili nobene zemlje: in vsi moji služabniki so bili zbrani tja k delu. **17** Poleg tega jih je bilo pri moji mizi sto petdeset izmed Judov in vladarjev, poleg tistih, ki so prišli k nam izmed poganov, ki so okoli nas. **18** Torej to, kar je bilo dnevno pripravljeno zame, je bilo: en vol in šest izbranih ovc: tudi perjad je bila pripravljena zame in enkrat na deset dni izbor vseh vrst vina: vendar za vse to nisem zahteval kruha od voditelja, ker je bilo suženjstvo težko nad tem ljudstvom. **19** Misli name, moj Bog, za dobro, glede na vse, kar sem storil za to ljudstvo.

6 Pripetilo se je torej, ko so Sanbalát, Tobija, Arabec Gešem in ostali izmed naših sovražnikov slišali, da sem zgradil zid in da v njem ni bilo puščene nobene vrzeli; (čeprav ob tistem času nisem postavil duri na velika vrata); **2** da sta Sanbalát in Gešem poslala k meni, rekoč: „Pridi, skupaj se srečajmo v eni izmed vasi, na ravnini Onó.“ Toda mislila sta mi storiti vragolijo. **3** In k njima sem poslal poslance, rekoč: „Jaz opravljam veliko delo, tako da ne morem priti dol: zakaj bi delo prenehalo, medtem ko ga zapustim in pride dol k vama?“ **4** Vendar sta štirikrat poslala k meni na ta način; in jaz sem jima odgovoril na isti način. **5** Potem je Sanbalát petič k meni poslal svojega služabnika na podoben način, z odprtim pismom v svoji roki; **6** v katerem je bilo zapisano: „Med pogani se govorii in Gašmu pravi to, da se ti in Judje mislite upreti: kajti zaradi tega razloga gradiš zid, da bi lahko postal nujhov kralj, glede na te besede. **7** In določil si tudi preroke, da o tebi oznanjajo v Jeruzalemu, rekoč: „Tam je kralj v Judu: in sedaj bo to sporočeno kralju, glede na te besede. Pridite torej sedaj in skupaj sprejmimo nasvet.“ **8** Potem sem poslal k njemu, rekoč: „Tukaj se niso storile nobene takšne stvari, kot ti praviš, temveč si jih hlinil iz svojega lastnega srca.“ **9** Kajti oni vsi so nas prestrashili, rekoč: „Njihove roke bodo oslabele od dela, da to ne bo končano.“ Sedaj torej, oh Bog, okrepri moje roke. **10** Zatem sem prišel v hišo Šemajája, sina Delajája, sina Mehetábla, ki je bil zaprt; in rekel je: „Skupaj se srečajmo v hiši Boga, znotraj templja in zapriva vrata templja: kajti prišli bodo, da te ubijejo; da, ponoči bodo prišli, da te ubijejo.“ **11** In rekel sem: „Ali naj bi takšen človek, kakor sem jaz, bežal? In kdo je tam, ki bi kakor sem jaz, šel v tempelj, da reši svoje življenje? Ne bom šel noter.“ **12** In glej, zaznal sem, da ga ni poslal Bog; temveč, da je to prerokbo proglašil zoper mene: kajti najela sta ga Tobija in Sanbalát. **13** Zato je bil najet, da bi bil jaz prestrašen in tako storil in grešil in da bi lahko imela stvar za hudobno poročilo, da bi me lahko grajala. **14** Moj Bog, misli na Tobija in Sanbalátu glede na ta njuna dela in na prerokirjo Noádjo in ostale prerroke, ki so me hoteli postaviti v strah. **15** Tako je bil zid končan petindvajset dan meseca elulá, v dvainpetdeseth dneh. **16** In pripetilo se je, da ko so vsi naši sovražniki slišali o tem in so vsi pogani, ki so bili okoli nas, videli te stvari, so bili zelo potriči v svojih lastnih očeh: kajti zaznali so, da je bilo to delo izvršeno od našega Boga. **17** Poleg tega so v tistih dneh Judovi plemiči postali mnogo pisem Tobiju in pisma od Tobija so prišla k njim. **18** Kajti v Judu so bili mnogi, ki so mu prisegli, ker je bil zet Šehanjája, Aráhovega sina; in njegov sin Johanán je vzel hčero Mešulámu, Berehájevega sina. **19** Pred menojo so poročali tudi njegova dobra dejanja in mu izrekli moje besede. In Tobija je poslal pisma, da me postavi v strah.

7 Pripetilo se je torej, ko je bil zid zgrajen in sem postavil vrata in so bili določeni vratarji in pecvi in Leviti, 2 da sem dal svojemu bratu Hananiju in Hananjáju, vladaru palače, zadolžitev nad Jeruzalemom: kajti ta je bil zvest mož in bolj kot mnogi se je bal Boga. **3** In rekel sem jima: „Naj velika vrata Jeruzalema ne bodo

odprta, dokler ne bo sonce vroče; in medtem ko stojijo poleg, naj vrata zaprejo in jih zapahajo: in določite straže izmed prebivalcev Jeruzalema, vsakogar na svojo stražo in vsakdo naj bo nasproti svoji hiši.“ **4** Torej mesto je bilo prostrano in veliko: toda ljudstva v njem je bilo malo in hiše niso bile zgrajene. **5** In moj Bog je na moje srce položil, da zberem skupaj plemiče in vladarje in ljudstvo, da bi bili lahko prešteti po rodovniku. In našel sem seznam rodovnika izmed tistih, ki so prišli najprej gor in v njem našel zapisano: **6**, To so otroci province, ki je šla gor iz ujetništva, od tistih, ki so bili odvedeni, katere je odvedel Nebukadnezar, babilonski kralj in so ponovno prišli v Jeruzalem in v Judejo, vsak v svoje mesto; **7** ki so prišli z Zerubabéлом, Ješúrom, Nehemijem, Azarjájem, Raamijájem, Nahamánjem, Mordohajem, Bilšánom, Mispérétom, Bigvájem, Nehumom, Baanájem. **8** Število, pravim, izmed mož Izraelovega ljudstva je bilo tole: **8** otrok Paroša, dva tisoč sto dvainsedemdeset. **9** Otrok Šefatjá, tristo dvainsedemdeset. **10** Aráhovih otrok, šeststo dvainpetdeset. **11** Otrok Pahat Moába, od otrok Ješúa in Joába, dva tisoč osemsto in osemnajst. **12** Otrok Eláma, tisoč dvesto štiriinpetdeset. **13** Otrok Zatúja, osemsto petinštirideset. **14** Otrok Zakája, sedemsto šestdeset. **15** Otrok Binúja, šeststo osemninštirideset. **16** Otrok Bebája, šeststo osemindvajset. **17** Otrok Azgáda, dva tisoč tristo dvaindvajset. **18** Otrok Adonikáma, šeststo sedeminšestdeset. **19** Otrok Bigvája, dva tisoč sedeminšestdeset. **20** Otrok Adína, šeststo petinpetdeset. **21** Otrok Atérja od Ezekija, osemindvetešet. **22** Otrok Hašúma, tristo osemindvajset. **23** Otrok Bečája, tristo štiriindvajset. **24** Otrok Harífa, sto dvanajst. **25** Gibeónovih otrok, petindevedeset. **26** Mož iz Bettlehema in Netófe, sto oseminošedeset. **27** Mož iz Anatóta, sto osemindvajset. **28** Mož iz Bet Azmáveta, dvainštirideset. **29** Mož iz Kirját Jearíma, Kefíre in Beerótá, sedemsto triinštirideset. **30** Mož iz Rame in Gebe, šeststo enaindvajset. **31** Mož iz Mihmásá, sto dvaindvajset. **32** Mož iz Betela in Aja, sto triindvajset. **33** Mož iz drugega Nebójá, dvainpetdeset. **34** Otrok iz drugega Eláma, tisoč dvesto štiriinpetdeset. **35** Harímovih otrok, tristo dvajset. **36** Otrok Jeríhe, tristo petinštirideset. **37** Otrok iz Loda, Hadída in Onója, sedemsto enaindvajset. **38** Otrok iz Senaája, tri tisoč devetsto trideset. **39** Duhovníki: Jedajájevi otroci iz hiše Ješúa, devetsto triinsedemdeset. **40** Otrok Imérja, tisoč dvainpetdeset. **41** Otrok Pašhúrja, tisoč dvesto sedeminštirideset. **42** Harímovih otrok, tisoč sedemnajst. **43** Leviti: otroci Ješúa, Kadmiéla in otrok Hodavjája, štiriinsedemdeset. **44** Pevci: Asáfovih otroci, sto osemninštirideset. **45** Vratarji: otroci Šálúma, otroci Atérja, otroci Talmóna, otroci Akúba, otroci Hatitája, otroci Sóbaja, sto osemnintrideset. **46** Netinimci: otroci Cihája, otroci Hasufája, otroci Tabaóta, **47** otroci Kerósá, otroci Siája, otroci Padóna, **48** otroci Lebaná, otroci Hagábá, otroci Salmája, **49** otroci Hanána, otroci Gídéla, otroci Gaharja, **50** otroci Reajája, otroci Recína, otroci Nekodája, **51** otroci Gazáma, otroci Uzája, otroci Paséaha, **52** otroci Besája, otroci Meuníma, otroci Nefiséja, **53** otroci Bakbúka, otroci Hakufája, otroci Harhúrja, **54** otroci Baclíta, otroci Mehídája, otroci Haršája, **55** otroci Barkósá, otroci Siserája, otroci Temaha, **56** otroci Necíaha, otroci Hatifája. **57** Otroci Salomonovih služabnikov: otroci Sotája, otroci Soféreta, otroci Perídája, **58** otroci Jaalája, otroci Darkóna, otroci Gidéla, **59** otroci Šefatjá, otroci Hatíla, otroci Pohéret Cebájima, otroci Amóna. **60** Vseh Netinimcev in otrok Salomonovih služabnikov, je bilo tristo dvaindevetdeset. **61** In ti so bili tisti, ki so tudi odšli gor iz Tel Melaha, Tel Hareše, Kerúba, Adóna in Imérja: toda niso mogli pokazati hiše njihovega očeta niti njihovega semena, če so bili iz Izraela. **62** Otroci Delajája, otroci Tobija, otroci Nekodája, šeststo dvainštirideset. **63** In izmed duhovníkov: otroci Habajája, otroci Koca, otroci Barzilája, ki je vzel eno izmed hčera Gileádca Barzilája za ženo in je bil imenovan po njihovem imenu. **64** Ti so

iskali svoj seznam med tistimi, ki so bili preštečti po rodovniku, toda ta ni bil najden: zato so bili, kakor onesnaženi, odstranjeni od duhovništva. **65** In Tirsata jim je rekel, da naj ne jedo od najsvetjejših stvari, dokler tam ne vstane gor duhovnik z urimom in tumimom. **66** Celotne skupnosti skupaj je bilo dvainštrideset tisoč tristo šestdeset, **67** poleg njihovih slug in njihovih dekел, od katerih jih je bilo tam sedem tisoč tristo sedeminštrideset: in imeli so dvesto petinštrideset pevcev in pevk. **68** Njihovih konj sedemsto šestinštrideset: njihovih mul dvesto petinštrideset: **69** njihovih kamel štiristo petinštrideset: šest tisoč sedemsto dvajset oslov. **70** In nekateri izmed vodij očetov so dali k delu. Tirsata je dal v zakladnico tisoč darejkov zlata, petdeset umivalnikov, petsto trideset duhovniških oblačil. **71** In nekateri izmed vodij očetov so dali v zaklad od dela dvajset tisoč darejkov zlata in dva tisoč in dvesto funтов srebra. **72** In tega, kar je dalo ostalo ljudstvo, je bilo dvajset tisoč darejkov zlata in dva tisoč funtów srebra in sedemnajstdeset duhovniških oblačil. **73** Tako duhovniki in leviti in vratarji in pevci in nekateri izmed ljudstva in Netinimci in ves Izrael so prebivali v svojih mestih; in ko je prišel sedmi mesec, so bili Izraelovi otroci v svojih mestih.'

8 In vse ljudstvo se je zbral skupaj kakor en mož na ulici, ki je bila pred vodnimi velikimi vratimi; in spregovorili so pisarju Ezra, da prinese knjigo Mojesove postave, ki jo je Gospod zapovedal Izraelu. **2** In duhovnik Ezra je na prvi dan sedmega meseca postavo prinesel pred skupnost tako mož in kakor žensk in vseh tistih, ki so lahko slišali z razumevanjem **3** in bral je tam pred ulico, ki je bila pred vodnimi velikimi vrti od jutra do sredine dneva, pred možmi in ženskami in tistimi, ki so lahko razumeli; in ušesa vsega ljudstva so bila pozorna do knjige postave. **4** In pisar Ezra je stal na leseni prižnici, ki so jo naredili za ta namen; in poleg njega so na njegovi desni roki stali: Matijá in Šemaá in Anajá in Urijá in Hilkijá in Maasejá; na njegovi levi roki pa: Pedajá in Mišael in Malkijá in Hašúm in Hašbadána in Zaharija in Mešúlám. **5** In Ezra je odprl knjigo v pogledu vsega ljudstva; (kajti on je bil nad vsem ljudstvom); in ko jo je odprl, je vse ljudstvo stalo: **6** in Ezra je blagoslovil Gospoda, vélikega Boga. In vse ljudstvo je z dviganjem svojih rok odgovorilo: „Amen, amen: “in sklonili so svoje glave ter oboževali Gospoda s svojimi obrazi k tlom. **7** Tudi Ješúa in Baní in Šerebjá, Jamín, Akúb, Šabetáj, Hodijá, Maasejá, Kelitá, Azarjá, Jozabád, Hanán, Pelajá in leviti so povzročili ljudstvu, da je razumelo postavo: in ljudstvo je bilo na svojem mestu. **8** Tako so razločno brali v knjigi Božje postave in dali pomen in jim povzročili, da razumejo branje. **9** In Nehemija, ki je Tirsata in pisar Ezra, duhovnik in leviti, ki so učili ljudstvo, so rekle vsemu ljudstvu: „Ta dan je svet Gospodu, vašemu Bogu; ne žalujte niti ne jokajte.“ Kajti vse ljudstvo je jokalo, ko so slišali besede postave. **10** Potem jim je rekel: „Pojdite svojo pot, jejte tolščo in pijte sladko in pošljite deleže tistim, za katere ni ničesar pripravljeno: kajti ta dan je svet našemu Gospodu: niti ne bodite žalostni; kajti Gospodova radost je vaša moč.“ **11** Tako so leviti umirili vse ljudstvo, rekoč: „Ohranite vaš mir, kajti dan je svet; niti ne bodite užaloščeni.“ **12** In vse ljudstvo je odšlo svojo pot, da jedo in da pijejo in da pošljajo deleže in da naredijo veliko veselje, ker so razumeli besede, ki so jim bile naznanjene. **13** In na drugi dan so bili zbrani skupaj vodje očetov izmed vsega ljudstva, duhovniki in leviti, k pisarju Ezra, celo da razumejo besede iz postave. **14** In našli so zapisano v postavi, ki jo je Gospod zapovedal po Mojesu, da naj bi Izraelovi otroci na praznik sedmega meseca prebivali v šotorih: **15** in da naj bi objavili in razglasili po vseh njihovih mestih in v Jeruzalemu, rekoč: „Pojdite naprej na goro in naberite oljčne mladike in borove mladike in mirtine mladike in mladike palm in mladike debelih

dreves, da naredite štore, kakor je to pisano.“ **16** Tako je ljudstvo šlo naprej in jih prineslo in si naredilo štore, vsak na strehi svoje hiše in na svojih dvorih in na dvorih Božje hiše in na ulici vodnih velikih vrat in na ulici Efrájimovih velikih vrat. **17** In vsa skupnost izmed njih, ki so ponovno prišli iz ujetništva, si je naredila štore in sedela pod šotori: kajti od dni Ješúa, Nunovega sina, do tega dne, Izraelovi otroci niso tako storili. In tam je bilo zelo veliko veselje. **18** Tudi dan za dnem, od prvega dne do zadnjega dne, je bral v knjigi Božje postave. In praznovanje so imeli sedem dni; in na osmi dan je bil slovesen zbor, glede na običaj.

9 Torej na štiriindvajseti dan tega meseca so se Izraelovi otroci zbrali s postom in z vrečevinami in prstjo na sebi. **2** In Izraelovo seme se je ločilo od vseh tujcev in stalo ter priznali svoje grehe in krivičnosti svojih očetov. **3** In vstali so na svojem kraju in brali v knjigi postave Gospoda, svojega Boga, eno četrtnino dneva; in drugo četrtnino so priznavali in oboževali Gospoda, svojega Boga. **4** Tedaj so vstali na stopnicah izmed leviton: Ješúa in Baní, Kadmiél, Šebanjá, Buní, Šerebjá, Baní in Kenáni in vplili z močnim glasom h Gospodu, svojemu Bogu. **5** Potem so leviti Ješúa in Kadmiél, Bani, Hašabnejá, Šerebjá, Hodijá, Šebanjá in Petahjá rekli: „Vstanite in blagoslavljajte Gospoda, svojega Boga, na veke vekov: in blagoslovljeno bodi tvoje veličastno ime, ki je vzvišeno nad vsem blagosavljanjem in hvalo.“ **6** Ti, celo ti sam si Gospod; naredil si nebo, nebes nebesa, z vso njihovo vojsko, zemljo in vse stvari, ki so na njej, morja in vse, kar je v njih in ti jih vse ohranjaš; in nebeška vojska te obožuje. **7** Ti si Gospod Bog, ki je izbral Abrama in ga privedel naprej iz Ura Kaldejev in si mu dal ime Abraham. **8** In njegovo srce si našel zvesto pred seboj in z njim si sklenil zavezo, da daš deželo Kánaancev, Hetejcev, Amoréjcev in Perizéjcev in Jebusejcev in Girgašéjcev, da jo daš, pravim, njegovemu semenu in izvršil si svoje besede; kajti ti si pravičen: **9** in videl si stisko naših očetov v Egipту in prisluhnil njihovemu vpitju pri Rdečem morju; **10** in pokazal znamenja in čudesa na faraonu in na vseh njegovih služabnikih in na vsem ljudstvu njegove dežele: kajti ti veš, da so ponosno postopali zoper njih. Tako si si pridobil ime, kakor je to ta dan. **11** In pred njimi si razdelil morje, tako da so šli skozi sredo morja po suhi deželi; in njihove preganjalcice si vrgel v globine, kakor kamen v sredo mogočnih vod. **12** Poleg tega si jih podnevi vodil z oblačnim stebrom; in ponoči z ognjenim stebrom, da jim daš svetlobo na poti, po kateri naj bi šli. **13** Ti si tudi prihajal dol na goro Sinaj in govoril z njimi iz nebes in jim dajal prave sodbe in resnične postave, dobra pravila in zapovedi: **14** in dal si jim spoznati svojo sveto sábat in jim zapovedal predpise, pravila in zakone, po roki svojega služabnika Mojesa: **15** in dajal si jim kruh iz nebes za njihovo lakoto in zanje, za njihovo žejo, privedel vodo iz skale in jim obljudbil, da naj bi šli in posedli deželo, ki si jim jo prisegel, da jim jo daš. **16** Toda oni in naši očetje so ponosno postopali in otrdili svoje vratove in niso prisluhnili svojim zapovedim **17** in odklonili so ubogati niti niso razmišljali o svojih čudesih, ki si jih storili med njimi; temveč so otrdili svoje vratove in v svojem uporu so določili poveljnika, da se vrnejo k svojemu suženjstvu: toda ti si Bog, pripravljen oprostiti, milostljiv in usmiljen, počasen za jezo in velike prijaznosti in jih nisi zapustil. **18** Da, ko so si naredili ultio tele in rekli: „To je tvoj Bog, ki te je privedel iz Egipta, in so storili veliko izzivanje; **19** vendar jih ti v svojih mnogoterih usmiljenih nisi zapustil v divjini: podnevi oblačni steber ni odšel od njih, da jih vodi po poti; niti ognjeni steber ponoči, da jim kaže svetlobo in pot, po kateri naj bi šli. **20** Dajal si jim tudi svojega dobrega duha, da jih pouči in pred njihovimi ustimi nisi zadržal mane in za njihovo žejo si jim dajal vodo. **21** Da, štirideset let si jih podpiral v divjini, tako da jim ničesar ni manjkalo; njihova oblačila se niso postarala in

njihova stopala niso otekla. **22** Poleg tega si jim dajal kraljestva in narode in si jih razdelil po vogalih: tako so vzeli v last deželo Sihón in deželo hešbónskega kralja in deželo bašánskega kralja Oga. **23** Tudi njihove otroke si pomnožil kakor zvezde na nebu in jih privedel v deželo, glede katere si njihovim očetom obljudil, da naj bi šli vanjo, da jo posedejo. **24** Tako so otroci šli v deželo in jo vzeli v last in ti si pred njimi podjarmil prebivalce dežele, Kánaance in jih dal v njihove roke, z njihovimi kralji in ljudstvom dežele, da so lahko z njimi storili kakor so hoteli. **25** In zavzeli so utrjena mesta in tolto deželo in vzeli v last hiše, polne vseh dobrin, izkopane vodnjake, vinograde, oljčne nasade in sadna drevesa v obilju: tako so jedli in bili nasičeni in postali debeli in se razveseljevali v svoji veliki dobroti. **26** Kljub temu so bili neposlušni in se upri zoper tebe in svojo postavo vrgli za svoje hrble in usmrtili svoje prerroke, ki so pričevali zoper njih, da jih obrnejo k tebi in naredili velika izzivanja. **27** Zato si jih izročil v roko njihovih sovražnikov, ki so jih jezili: in v času njihove stiske, ko so klicali k tebi, si jih slišal iz nebes; in glede na svoja mnogotera usmiljenja si jim dal rešitelje, ki so jih rešili iz roke njihovih sovražnikov. **28** Toda potem, ko so imeli počitek, so pred teboj ponovno storili zlo: zato si jih pustil v roki njihovih sovražnikov, tako da so imeli gospodstvo nad njimi: vendar ko so se vrnili in klicali k tebi, si jih slišal iz nebes; in mnogokrat si jih osvobodil glede na svoja usmiljenja; **29** in pričeval si zoper njih, da bi jih lahko ponovno privedel k svoji postavi: vendar so ponosno postopali in niso prisluhnili tvojim zapovedim, temveč so grešili zoper tvoje sodbe, (katere, če jih človek dela, bo živel v njih) in umaknili rama in otrdili svoj vrat in niso hoteli prisluhniti. **30** Vendar si jih mnogo let prenašal in zoper njih pričeval po svojem duhu v svojih prerokih: vendar niso hoteli pazljivo prisluhniti: zato si jih dajal v roko ljudstvu dežel. **31** Vendar jih zaradi svojih velikih usmiljenj nisi popolnoma použil niti zapustil; kajti ti si usmiljen in milostljiv Bog. **32** Zdaj torej, naš Bog, velik, mogočen in strašen Bog, ki ohranja zavezo in usmiljenje, naj se vsa stiska ne zdi majhna pred teboj, ki je prišla nad nas, na naše kralje, na naše prince in na naše duhovnike in na naše očete in na vse tvoje ljudstvo, od časa asirskih kraljev do današnjega dne. **33** Vendar ti si pravičen v vsem, kar si privedel nad nas: kajti storil si pravilno, toda mi smo storili zlobno: **34** niti se naši kralji, naši princi, naši duhovniki, niti naši očetje, niso držali tvoje postave, niti prisluhnili tvojim zapovedim in tvojim pričevanjem, s katerimi si pričeval zoper njih. **35** Kajti niso služili tebi v svojem kraljestvu in v svoji veliki dobroti, ki si jim jo dal in v veliki in obilni deželi, ki si jo dal prednje niti se niso obrnili od svojih zlobnih del. **36** Glej, mi smo ta dan služabniki in glede dežele, ki si jo dal našim očetom, da jemo njen sad in jeno dobro, glej, mi smo služabniki v njej: **37** in ta rojeva mnogo donosa kraljem, katere si zaradi naših grehov postavil nad nas: prav tako imajo po njihovem užitku gospodstvo nad našimi telesi in nad našo živino in mi smo v veliki stiski. **38** In zaradi vsega tega delamo zanesljivo zavezo in jo zapišemo; in naši princi, leviti in duhovniki jo pečatijo.

10 Torej tisti, ki so pečatili so bili: Nehemija, Tirsata, Hahaljáev sin in Sedekíja, **2** Serajá, Azarjá, Jeremija, **3** Pašhúr, Amarjá, Malkijá, **4** Hatúš, Šebanjá, Malúh, **5** Harím, Meremót, Obadjá, **6** Daniel, Ginetón, Baruh, **7** Mešulám, Abija, Mijamín, **8** Maažjá, Bilgáj, Šemajá: ti so bili duhovniki. **9** In leviti: tako Ješúa, Azanjájev sin, Binúj izmed Henadádovih sinov, Kadmiél; **10** kakor njihovi bratje: Šebanjá, Hodijá, Kelitá, Pelajá, Hanán, **11** Miha, Rehób, Hašabjá, **12** Zahúr, Šerebjá, Šebanjá, **13** Hodijá, Baní, Benínu. **14** Vodje ljudstva: Paróš, Pahat Moáb, Elám, Zatú, Baní, **15** Buní, Azgád, Bebjá, **16** Adonija, Bigváj, Adín, **17** Atér, Ezejkíja, Azúr, **18** Hodijá, Hašúm, Becáj, **19** Haříf, Anatót,

Nebáj, **20** Magpiáš, Mešulám, Hezír, **21** Mešežabél, Cadók, Jadúa, **22** Pelatjá, Hanán, Anajá, **23** Hošéa, Hananjá, Hašúb, **24** Lohéš, Pilhá, Šobék, **25** Rehúm, Hašabná, Maasejá, **26** in Ahíja, Hanán, Anán, **27** Malúh, Harím, Baaná. **28** In preostan ljudstva, duhovniki, leviti, vratarji, pevci, Netinimci in vsi, ki so se ločili od ljudstva dežel k postavi Boga, njihove žene, njihovi sinovi in njihove hčere, vsak, ki je imel spoznanje in imel razumevanje; **29** so se pridružili k njihovim bratom, njihovim plemičem in vstopili v prekletstvo in prisego, da hodijo v Božji postavi, ki je bila dana po Mojzesu, Božjemu služabniku in da obeležujejo in delajo vse zapovedi od Gospoda, našega Gospoda in njegove sodbe in njegova pravila; **30** in da mi ne bi dajali svojih hčera ljudstvu dežele niti jemali njihovih hčera za naše sinove: **31** in če ljudstvo dežele prinese blago ali kakršen koli živež na sabbat dan, da prodaja, da mi tega ne bomo kupovali od njih na sabbat ali na sveti dan; in da bomo pustili sedmo leto in izterjavo vsakega dolga. **32** Prav tako smo naredili predpise za nas, da se letno obremenimo s tretjino šekla za službo hiše našega Boga; **33** za hlebe navzočnosti in za nenehno jedilno daritev in za nenehno žgalno daritev od sabbat, od mlajev, za določene praznike in za svete stvari in za daritve za greh, da se naredi odkupitev za Izrael in za vse delo hiše našega Boga. **34** In vrgli smo žrebe med duhovniki, leviti in ljudstvom za dar lesa, da bi ga prinesli v hišo našega Boga, glede na hiše naših očetov, ob določenih časih, leto za letom, da začmemo na oltaru Gospoda, našega Boga, kakor je to zapisano v postavi: **35** in da prinesemo prve sadove naših tal in prve sadove vsega sadja od vseh dreves, leto za letom, v Gospodovo hišo: **36** tudi prvorjenca naših sinov in naše živine, kakor je to zapisano v postavi in prvence naših čred in naših tropov, da privedemo k hiši našega Boga, k duhovnikom, ki služijo v hiši našega Boga: **37** in da naj bi prinesli prve sadove našega testa in naših daritev in sad vseh vrst dreves, od vina in od olja, k duhovnikom, k sobam hiše našega Boga; in desetine naših tal k levitom, da bodo isti leviti lahko imeli desetine v vseh mestih našega posevka. **38** In duhovnik, Aronov sin, bo z leviti, ko bodo leviti vseli desetine: in leviti bodo prinesli gor desetino od desetin k hiši našega Boga, k sobam, v zakladno hišo. **39** Kajti Izraelovi otroci in Levijevi otroci bodo prinesli daritev žita, od novega vina in olja, v sobe, kjer so posode svetišča in duhovniki, ki služijo in vratarji in pevci: in ne bomo zapustili hiše našega Boga.

11 In vladarji ljudstva so prebivali pri Jeruzalemu: ostali ljudje so prav tako metali žrebe, da privedejo enega izmed desetih, da prebiva v Jeruzalemu, svetem mestu in devet delov, da prebivajo v drugih mestih. **2** In ljudstvo je blagoslovilo vse može, ki so se voljno ponudili, da prebivajo v Jeruzalemu. **3** Torej ti so vodje province, ki so prebivali v Jeruzalemu: toda v judejskih mestih je vsak prebival na svoji posesti v njihovih mestih, namreč Izrael, duhovniki, leviti in Netinimci in otroci Salomonovih služabnikov. **4** In v Jeruzalemu so prebivali nekateri izmed Judovih otrok in izmed Benjaminovih otrok. Izmed Judovih otrok: Atajá, sin Uzija, sin Zaharija, sin Amarjá, sin Šefatjá, sin Mahalaléla od Perecovih otrok; **5** in Maasejája, sin Baruha, sin Kolhozéja, sin Hazajája, sin Adajája, sin Jojariba, sin Zaharija, sin Šilcana. **6** Vseh Perecovih sinov, ki so prebivali v Jeruzalemu, je bilo štiristo osem in petdeset hrabri mož. **7** In to so Benjaminovi sinov: Salú, sin Mešuláma, sin Joéda, sin Pedajá, sin Kolajá, sin Maasejája, sin Itiéla, sin Ješajája. **8** In za njim Gabáj, Saláj, devetsto osem in petdeset. **9** In Joél, Zihríjev sin je bil njihov nadzornik: in Juda, Senuájev sin, je bil drugi nad mestom. **10** Od duhovnikov: Jedajája, sin Jojariba, Jahín. **11** Serajá, sin Hilkijája, sin Mešuláma, sin Cadóka, sin Merajóta, sin Ahitúba, je bil vladar Božje hiše. **12** In njihovih

bratov, ki so opravljali delo hiše, je bilo osemsto dvaindvajset: in Adajá, sin Jeroháma, sin Pelaljája, sin Amcija, sin Zaharija, sin Pašhúrja, Malkijávega sina **13** in njegovi bratje, vodje očetov, dvesto dvainštirideset: in Amašsáj, sin Azaréla, sin Ahzája, sin Mešilemóta, sin Imérja **14** in njihovi bratje, silno junaški možje, sto osemindvajset: in njihov nadzornik je bil Zabdiél, sin enega izmed velikih mož. **15** Tudi izmed levitov: Šemajá, sin Hašúba, sin Azrikáma, sin Hašabjája, sin Buníja; **16** in Šabetáj in Jozabád izmed vodij levitov sta imela nadzor nad zunanjim poslom Božje hiše. **17** In Matanjá, sin Miha, sin Zabdíja, sin Asáfá, je bil glavni, da prične zahvaljevanje v molitvi: in Bakbukjá, drugi med njegovimi brati in Abdá, sin Šamúaja, sin Galálja, sin Jedutúna. **18** Vseh levitov v svetem mestu je bilo dvesto štiriinosemdeset. **19** Poleg tega vratarji: Akúb, Talmón in njuni bratje, ki so varovali vrata vrata, jih je bilo sto dvainsedemdeset. **20** In preostanek Izraela, od duhovnikov in levitov, je bil v vseh Judovih mestih, vsak v svoji dedičini. **21** Toda Netinimci so prebivali v Ofelu: in Cíhá in Gišpá sta bila nad Netinimci. **22** Nadzornik levitov v Jeruzalemu je bil tudi Uzi, sin Baníja, sin Hašabjája, sin Matanjája, sin Miha. Izmed Asáfovih sinov so bili pevci nad poslom Božje hiše. **23** Kajti to je bila kraljeva zapoved glede njih, da naj bo določen delež za pevce, kar jim je pripadalo za vsak dan. **24** In Petahjá, sin Mešezabéla, izmed otrok Zeraha, Judovega sina, je bil pri kraljevi roki v vseh zadevah glede ljudstva. **25** In glede vasi, z njihovimi polji, so nekateri izmed Judovih otrok prebivali pri Kirját Arbi in v njenih vaseh in pri Dibónu in v njegovih vaseh in pri Kabceélu in v njegovih vaseh. **26** in pri Ješúi in pri Moládi in pri Bet Peletu. **27** in pri Hacár Šuál in pri Beeršebei in v njenih vaseh. **28** in pri Ciklágu in pri Mehóni in v njegovih vaseh. **29** in pri En Rimónu in pri Cori in pri Jarmútú, **30** Zanóahu, Adulámu in v njihovih vaseh, pri Lahíšu in njegovih poljih, pri Azéki in v njenih vaseh. In prebivali so od Beeršebe, do doline Hinóm. **31** Tudi otroci Benjamina iz Gebe so prebivali pri Mihmášu in Ají in Betelu in v njihovih vaseh. **32** in pri Anatótu, Nobu, Ananáju, **33** Hacórju, Rami, Gitájimu, **34** Hadídu, Cebojímu, Nebalátu, **35** Lodu in Onóju, dolini rokodelcev. **36** In izmed levitov so bili oddelki v Judu in v Benjaminu.

12 Torej to so duhovniki in leviti, ki so prišli gor z Zerubabéлом, Sealtélovim sinom in Ješúom: Serajá, Jeremija, Ezra, **2** Amarjá, Malúh, Hatúš, **3** Šehanjá, Rehúm, Meremót, **4** Idó, Ginetó, Abija, **5** Mijamín, Maadjá, Bilgá, **6** Šemajá in Jojaríb in Jedajája, **7** Salú, Amók, Hilkjá, Jedajája. Ti so bili vodje duhovnikov in njihovih bratov v dneh Ješúa. **8** Poleg tega leviti: Ješúa, Binúj, Kadmiél, Šerebjá, Juda in Matanjá, ki je bil nad zahvaljevanjem, on in njegovi bratje. **9** Tudi Bakbukjá in Uní, njihova brata, sta bila njim nasproti na stražah. **10** In Ješúa je zaplodil Jojakíma, Jojakím je zaplodil tudi Eljašiba in Eljašib je zaplodil Jojadá. **11** in Jojadá je zaplodil Jonatana in Jonatan je zaplodil Jadúa. **12** In v dneh Jojakíma so bili duhovniki, vodja očetov: od Serajáma Merajá; od Jeremija Hananjá; **13** od Ezra Mešulám; od Amarjá Johanán; **14** od Melicuja Jonatan; od Šebanjá Jožef; **15** od Haríma Adná; od Merajóta Helkáj; **16** od Idója Zaharija; od Ginetóna Mešulám; **17** od Abija Zihrí; od Minjamína, od Moadjája Piltá; **18** od Bilgája Šamúla; od Šemajája Jelenonat; **19** in od Jojaríba Matenáj; od Jedajája Uzí; **20** od Salája Kaláj; od Amóka Eber; **21** od Hilkjája Hašabjá; od Jedajája, Netanél. **22** Leviti v dneh Eljašiba, Jojadája in Johanána in Jadúa so bili zabeleženi vodje očetov: tudi duhovniki do kraljevanja Perzijca Dareja. **23** Levjevi sinovi, vodje očetov so bili zapisani v kroniški knjigi, celo do dni Johanána, Eljašbovega sina. **24** In vodje levitov: Hašabjá, Šerebjá in Ješúa, Kadmiélov sin, z njihovimi brati nasproti njih, da hvalijo in da se zahvaljujejo, glede na zapoved Davida, Božjega moža, straža nasproti straži. **25** Matanjá in Bakbukjá, Obadjá, Mešulám, Talmón,

Akúb so bili vratarji, ki so varovali stražo pri pragovih velikih vrat. **26** Ti so bili v dneh Jojakíma, sina Ješúa, sina Jocadákovega in v dneh voditelja Nehemija in preroka Ezra, pisara. **27** In ob posvetitvi zidu Jeruzalema so iskali levite iz vseh njihovih krajev, da jih privedejo v Jeruzalem, da ohranjajo posvetitev z veseljem, tako z zahvaljevanjem, kakor s petjem, s cimbalami, plunkami in s harfami. **28** In sinovi pevcev so se zbrali skupaj, tako iz ravne dežele okoli Jeruzalema, kakor iz vasi Netófčanov; **29** tudi iz hiše Gilgála in iz polj Gebe in Azmáveta: kajti pevcem so zgradili vasi okoli Jeruzalema. **30** In duhovniki in leviti so se očistili in očistili ljudstvo in velika vrata ter zid. **31** Potem sem na zid privedel Judeove prince in določil dve veliki skupini tistih, ki so dajali zahvalo, od katerih je ena odšla na desno roko, po obzidju, in gnojnem velikim vratom: **32** in za njimi je odšel Hošajá in polovica Judovih princev **33** in Azarjá, Ezra in Mešulám, **34** Juda in Benjamin in Šemajá in Jeremija. **35** in nekateri izmed duhovnikovih sinov s trobentami, namreč Zaharija, sin Jonatana, sin Šemajá, sin Matanjá, sin Mihajája, sin Zahúrja, sin Asáfá: **36** in njegovi bratje: Šemajá in Azarél, Milaláj, Gilaláj, Maáj, Netanél in Juda, Hananí z glasbenimi instrumenti Davida, Božjega moža in pisar Ezra pred njimi. **37** In pri studenčnih velikih vratih, ki so bila nasproti njim, so se po stopnicah Davidovega mesta povzpeli ob vzponu zidu, nad Davidovo hišo, celo do vodnih velikih vrat proti vzhodu. **38** In druga skupina izmed tistih, ki so dajali zahvalo, je šla nasproti njim in jaz za njimi in polovica ljudstva na zidu od onstran stolpa talinov peči, celo do širokega zidu; **39** in iznad velikih vrat Efrájima in iznad starih velikih vrat in iznad ribjih velikih vrat in Hananélovega stolpa in stolpa Mea, celo do ovčjih velikih vrat: in mirno stali v jetniških velikih vratih. **40** Tako sta stali dve skupini izmed tistih, ki so dajali zahvalo in Božji hiši in jaz in polovica vladarjev z menoj: **41** in duhovniki: Eljakím, Maasejája, Minjamín, Mihajá, Eljoenáj, Zaharija in Hananjá s trobentami; **42** in Maasejája in Šemajá in Eleazar in Uzí in Johanán in Malkijája in Elám in Ecer. In pevci so glasno peli z Jizrahijájem, njihovim nadzornikom. **43** Ta dan so darovali tudi veliko žrtvovanje in se veselili: kajti Bog jih je pripravil, da se veselijo z veliko radostjo: tudi žene in otroci so se veselili: tako da je bilo veselje iz Jeruzalema slišati celo od daleč. **44** In ob tistem času so bili nekateri določeni nad sobe za zaklade, za daritve, za prve sadove in za desetine, da zbereo vanje iz mestnih polj deleže od postave za duhovnike in levite; kajti Juda se je veselil zaradi duhovnikov in levitov, ki so čakali. **45** In tako pevci kakor vratarji so varovali službo svojega Boga in službo očiščevanja, glede na zapoved Davida in njegovega sina Salomona. **46** Kajti v dneh Davida in Asáfá, so bili tam od davnine vodje pevcev in pesmi hvaljenja in zahvaljevanja Bogu. **47** In ves Izrael je v dneh Zerubabéla in v dneh Nehemija dal deleže pevcem in vratarjem, vsak dan njegov delež: in svete stvari so posvetili levitom; in leviti so jih posvetili Aronovim otrokom.

13 Na ta dan so brali Mojzesovo knjigo v občinstvu ljudstva; in tam je bilo najdeno zapisano, da naj Amónci in Moábci na veke ne bi prišli v Božjo skupnost; **2** ker niso srečali Izraelovih otrok s kruhom in vodo, temveč so zoper njih najeli Bileáma, da bi jih preklev: vendar je naš Bog prekletstvo obrnil v blagoslov. **3** Priprtilo se je torej, ko so si slišali postavo, da so se od Izraela ločile vse mešane množice. **4** In pred tem je bil duhovnik Eljašib, ki je imel nadzor nad sobo hiše našega Boga, zblížan k Tobiju: **5** in je zanj pripravil veliko sobo, kjer so vnaprej položili jedilne daritve, kadilo in posode in desetine od žita, novega vina in olja, kar je bilo zapovedano, da naj bo dano levitom in pevcem in vratarjem; in daritve duhovnikov. **6** Toda v vsem tem času nisem bil v Jeruzalemu: kajti v dvainštiridesetem letu Artakserksa, babilonskega

kralja, sem prišel h kralju in po določenih dneh sem od kralja prejel dovoljenje za odhod: 7 in prišel sem v Jeruzalem in razumel zlo, ki ga je Eljašib storil za Tobija, s tem da mu je pripravljal sobo v dvorih Božje hiše. 8 In to me je boleče užalostilo: zato sem iz sobe vrgel ven vse Tobijeve gospodinjske stvari. 9 Potem sem zapovedal in očistili so sobe: in tja sem ponovno prinesel posode iz Božje hiše, z jedilno daritvijo in kadilom. 10 Zaznal sem, da jim niso bili dani deleži levitov: kajti leviti in pevci, ki so opravljali delo, so pobegnili vsak k svojem polju. 11 Potem sem se pričkal z vladarji in rekel: „Zakaj je Božja hiša zapuščena?“ In zbral sem jih skupaj in jih postavil na njihov kraj. 12 Potem je ves Juda prinesel desetino od žita in novega vina in olja v zakladnice. 13 In naredil sem zakladnike nad zakladnicami, duhovnika Šelemjája in pisarja Cadóka in izmed levitov, Pedajá: in poleg njih je bil Hanán, sin Zahúrja, sin Matanjá: kajti bili so šteti zveste in njihova služba je bila, da razdeljujejo svojim bratom. 14 „Spomni me, oh moj Bog, glede tega in ne izbrisí mojih dobrih dejanj, ki sem jih storil za hišo mojega Boga in za njene službe.“ 15 V tistih dneh sem na sábat videl v Judu nekatere tlačiti vinske stiskalnice in prinašati snope in natovarjati osle; kakor tudi vino, grozdje in fige in vse vrste bremen, ki so jih na sábatni dan prinesli v Jeruzalem: in pričeval sem zoper njih na dan, na katerega so prodajali živež. 16 Tam notri so prebivali tudi možje iz Tira, ki so prinašali ribe in vse vrste blaga in na sábatni dan prodajali Judovim otrokom in v Jeruzalemu. 17 Potem sem se pričkal z Judovimi plemiči in jim rekel: „Kakšno zlo je to, ki ga delate in oskrunjate sábatni dan? 18 Mar niso tako počeli vaši očetje in ali ni naš Bog privedel vse to zlo nad nas in nad to mesto? Vendar nad Izrael prinašate več besa z oskrunitvijo sábate.“ 19 In pripetilo se je, ko so jeruzalemska velika vrata pred sábat pričenjala temneti, da sem zapovedal, naj se velika vrata zapro in jih zadolžil, da naj ne bodo odprta dokler ne mine sábat: in nekatere izmed svojih služabnikov sem postavil pri velikih vratih, da na sábatni dan ne bi bilo noter privedeno nobeno breme. 20 Tako so trgovci in prodajali vseh vrst blaga enkrat ali dvakrat prenociли zunaj Jeruzalema. 21 Potem sem pričeval zoper njih in jim rekel: „Zakaj prenočujete okoli zidu? Če boste ponovno storili tako, bom svoje roke položil na vas.“ Od tistega časa naprej niso več prišli na sábat. 22 In zapovedal sem levitom, da naj se očistijo in da naj pridejo in varujejo velika vrata, da sábatni dan naredijo svet. „Spomni se me, oh moj Bog, tudi glede tega in prizanesi mi glede na veličino svojega usmiljenja.“ 23 Tudi v tistih dneh sem videl Jude, ki so poročili žene iz Ašdóda, iz Amóna in iz Moába: 24 in njihovi otroci so govorili pol v ašdóškem jeziku in niso mogli govoriti judovskega jezika, temveč glede na jezik vsakega ljudstva. 25 In pričkal sem se z njimi in jih preklel in udaril nekatere izmed njih in izpulil njihove lase in jih primoral, da so prisegli pri Bogu, rekoč: „Svojih hčera ne boste dajali njihovim sinovom niti ne boste jemali njihovih hčera za svoje sinove, ali zase.“ 26 Mar ni Salomon, Izraelov kralj, grešil s temi stvarmi? Pa vendar med mnogimi narodi ni bilo nobenega kralja podobnega njemu, ki je bil ljubljen od svojega Boga in ga je Bog naredil [za] kralja nad vsem Izraelem: kljub temu so celo njemu tuje žene povzročile, da je grešil. 27 Mar naj potem prisluhnemo vam, da bi delali vso to veliko zlo, da grešimo zoper našega Boga v poročanju tujih žena? 28 In eden izmed sinov Jojadája, sin Eljašiba, velikega duhovnika, je bil zet Horónca Sanbaláta: zato sem ga pregnal od sebe. 29 „Spomni se jih, oh moj Bog, ker so omadeževali duhovništvo in zavezo duhovništva in levitov.“ 30 Tako sem jih očistil vseh tujcev in določil straže duhovnikov in levitov, vsakega pri svojem poslu; 31 in za dar lesa, ob določenih časih in za prve sadove. „Spominjam se me, oh moj Bog, za vselej.“

Estera

1 Prijetilo se je torej v dneh kralja Ahasvérja, (to je Ahasvérja, ki je kraljeval od Indije celo do Etiopije, nad sto sedemindvajsetimi provincami), 2 da je v tistih dneh, ko je kralj Ahasvér sedel na prestolu svojega kraljestva, ki je bilo v palači Suze, 3 v tretjem letu njegovega kraljevanja, pripravil pojedino vsem svojim princem in svojim služabnikom; moči Perzije in Medije, plemičem in princem provinc, ki so bili pred njim: 4 ko jim je mnogo dni kazal bogastva svojega veličastnega kraljestva in čast svojega odličnega veličanstva, celo sto osemdeset dni. 5 Ko so ti dnevi minili, je kralj priedril zabavo vsemu ljudstvu, ki je bilo prisotno v palači Suze, tako velikim kakor malim, sedem dni na dvoru vrtu kraljeve palače; 6 kjer so bile bele, zelene in modre tanke preproge, pritrjene z vrvicami iz tankega lanenega platna in vijolične, k srebrnim obročkom in stebrom iz marmorja: postelje so bile iz zlata in srebra, na tlaku iz rdečega in modrega in belega in črnega marmorja. 7 In dajali so jim piti iz zlatih posod (posode so bile različne ena od druge) in kraljevega vina v obilju, glede na kraljevo razkošje. 8 In pitje je bilo glede na postavo; nihče ni sili: kajti tako je kralj določil vsem častnikom njegove hiše, da naj storijo glede na užitek vsakega človeka. 9 Prav tako je kraljica Vaští pripravila gostijo za ženske, v kraljevi hiši, ki je pripadala kralju Ahasvérju. 10 Na sedmi dan, ko je bilo kraljevo srce veselo od vina, je ukazal Mehumánu, Bizetáju, Harbonáju, Bigtáju in Abagtáju, Zetáru in Karkásu, sedmim glavnim dvornim upraviteljem, ki so služili v prisotnosti kralja Ahasvérja, 11 da privedejo kraljico Vaští s kraljevo krono pred kralja, da ljudstvu in princem pokaže njeno lepoto: kajti bila je lepa na pogled. 12 Toda kraljica Vaští je odklonila, da pride na kraljevo zapoved po njegovih glavnih dvornih upraviteljih: zato je bil kralj zelo ogoren v njegova jeza je gorela v njem. 13 Potem je kralj rekel modrim možem, ki so poznali čase, (kajti tak je bil kraljev običaj do vseh teh, ki so poznali postavo in sodbo: 14 in takoj poleg njega so bili Karšenáj, Setár, Admárt, Taršíš, Meres, Marsenáj in Memuhán, sedem princov iz Perzije in Medije, ki so videli kraljevo obličje in ki so prvi sedeli v kraljestvu;) 15 „Kaj naj storimo kraljici Vaští, glede na postavo, ker po glavnih dvornih upraviteljih ni izpolnila zapovedi kralja Ahasvérja?“ 16 In Memuhán je pred kraljem in princi odgovoril: „Kraljica Vaští ni storila narobe samo kralju, temveč tudi vsem princem in vsemu ljudstvu, ki so po vseh provincah kralja Ahasvérja. 17 Kajti to dejanje kraljice bo prišlo povsod do vseh žensk, tako da bodo v svojih očeh prezirale svoje soproge, ko bo to sporočeno: ‚Kralj Ahasvér je zapovedal kraljici Vaští, da bi bila privedenca predjen, toda ni prišla.‘ 18 Podobno bodo gospe iz Perzije in Medije ta dan rekle vsem kraljevim princem, ki so slišali o kraljicinem dejanju. Tako bo vstalo preveč zanicevanja in besa. 19 Če to ugaja kralju, naj gre od njega kraljeva zapoved in naj bo ta zapisana med postave Perzijcev in Medijcev, da ta ne bo predugačena: ‚Da Vaští ne pride več pred kralja Ahasvérja; in kralj naj njen kraljevi stan izroči drugi, ki je boljša kakor ona.‘ 20 In ko bo kraljevi odlok, ki ga bo izdal, razglasen po vsem njegovem cesarstvu, (kajti to je veliko) bodo vse žene dale svojim soprogom spoštovanje, tako malim, kakor velikim.“ 21 In govor je ugajal kralju in princem; in kralj je storil glede na Memuhánovi besedo: 22 kajti postal je pisma v vse kraljeve province, v vsako provinco glede na njeno pisavo in vsakemu ljudstvu glede na njihov jezik, da bi vsak mož vladal v svoji lastni hiši in da bo to razglašeno glede na jezik vsakega ljudstva.

2 Po teh stvareh, ko je bil bes kralja Ahasvérja pomirjen, se je spomnil Vaští in kar je storila in kaj je bilo odrejeno zoper njo. 2 Potem so mu kraljevi služabniki, ki so mu služili, rekli: „Naj bodo za kralja poiskane lepe mlade device: 3 in kralj naj določi častnike po vseh provincah svojega kraljestva, da lahko zborejo skupaj vse lepe mlade device v palačo Suze, v žensko hišo, pod oskrbo Hege, kraljevega glavnega upravitelja, čuvaja žensk; in naj jim bodo dane njihove stvari za očiščevanje: 4 in naj bo dekle, ki ugaja kralju, kraljica namesto Vaští.“ In stvar je kralju ugajala; in tako je storil. 5 Torej v prestolnici Suze je bil nek Jud, katerega ime je bilo Mordohaj, sin Jaíra, sin Šimija, sin Kiša, Benjaminovca; 6 ki je bil iz Jeruzalema odveden z ujetništvom, ki so bili odvedeni z Jojahímom, Judovim kraljem, katerega je Nebukadnezar, babilonski kralj, odvedel proč. 7 In vzugajal je Hadáso, to je Estero, hčerko svojega strica: kajti ni imela niti očeta niti matere, deklica pa je bila lepa in krasna; katero si je Mordohaj, ko sta bila njen oče in mati mrtva, vzel za svojo lastno hčer. 8 Tako se je pripetilo, ko se je slišala kraljeva zapoved in njegov odlok in ko je bilo mnogo deklet skupaj zbranih v palači Suze, k oskrbi Hegája, da je bila tudi Estera privedenca v kraljevo hišo, v oskrbo Hegája, čuvaja žensk. 9 In dekle mu je ugajala in od njega dosegla naklonjenost; in naglo ji je dal njene stvari za očiščenje, s takšnimi stvarmi kakor so ji pripadale in sedem služabnic, ki so bile primerne, da so ji bile izročene iz kraljeve hiše; in njo in njene deklike je privelen v najboljši prostor ženske hiše. 10 Estera ni prikazala svojega ljudstva niti svojega sorodstva: kajti Mordohaj ji je naročil, da naj tega ne prikaže. 11 In Mordohaj je vsak dan hodil pred dvor ženske hiše, da izve kako se Estera počuti in kaj bo postalo iz nje. 12 Torej ko je prišla za vsako deklico vrsta, da gre h kralju Ahasvérju, potem ko je bila dvanajst mesecev, glede na običaj žensk, (kajti tako so bili dnevi njihovih očiščevanj dovršeni, namreč šest mesecev z oljem in mire in šest mesecev s prijetnimi dišavami in z drugimi stvarmi za očiščevanje žensk;) 13 potem je vsako dekle tako prišlo h kralju; karkoli si je zelela, ji je bilo dano, da gre z njo iz ženske hiše v kraljevo hišo. 14 Zvečer je odšla, zjutraj pa se je vrnila v drugo žensko hišo, k oskrbi Šaašgáza, kraljevega glavnega upravitelja, ki je čuval priležnice: ni več prišla h kralju, razen če se je kralj razveseljeval v njej in da je bila poklicana po imenu. 15 Torej ko je bila vrsta na Esteri, hčeri Abihájila, Mordohajevega strica, ki si jo je vzel za svojo hčer, je prišla, da gre noter h kralju, ni zahtevala ničesar, razen kar je Hegáj, kraljevi glavni upravitelj, čuvaj žensk, določil. In Estera je dosegla naklonjenost v pogledu vseh tistih, ki so pogledali nanjo. 16 Tako je bila Estera odpeljana h kralju Ahasvérju, v njegovo kraljevo hišo, v desetem mesecu, ki je mesec tébet, v sedmem letu njegovega vladanja. 17 Kralj pa je ljubil Estero nad vsemi ženskami in dosegla je milost in naklonjenost v njegovem pogledu, bolj kot vse device; tako da je kraljevo korno postavil na njeno glavo in jo naredil kraljico namesto Vaští. 18 Potem je kralj naredil veliko praznovanje vsem svojim princem in svojim služabnikom, celo Esterin praznik; in provincam naredil razbremenitev in dal darove glede na kraljevo razkošje. 19 In ko so bile device drugič zbrane skupaj, potem je Mordohaj sedel pri kraljevih velikih vratih. 20 Estera še ni prikazala svojega sorodstva niti svojega ljudstva; kakor ji je Mordohaj naročil: kajti Estera je izvršila Mordohajevo zapoved, podobno kakor ko je bila vzugajana pri njem. 21 V tistih dneh, medtem ko je Mordohaj sedel pri kraljevih velikih vratih, sta bila dva izmed glavnih dvornih upraviteljev, Bigtaj in Tereš, izmed tistih, ki sta varovala vrata, ogorčena in iskalka, da položita roko na kralja Ahasvérja. 22 Stvar pa je bila odkrita Mordohaju, ki je to povedal kraljici Esteri; in Estera je v Mordohajevem imenu o tem potrdila kralju. 23 In ko je bilo o tej zadevi opravljeno zasliševanje,

je bilo to razkrito; zato sta bila oba obešena na drevo: in to je bilo pred kraljem zapisano v kroniško knjigo.

3 Po teh stvareh je kralj Ahasvér povišal Hamána, Hamedátovega sina, Agágovca in ga napredoval in njegov sedež postavil nad vse prince, ki so bili z njim. **2** In vsi kraljevi služabniki, ki so bili pri kraljevih velikih vratih, so se priklonili in častili Hamána: kajti kralj je glede njega tako zapovedal. Mordohaj pa se ni priklonil niti ga ni častil. **3** Potem so kraljevi služabniki, ki so bili pri kraljevih velikih vratih, Mordohaju rekli: „Zakaj prestopaš kraljevo zapoved?“ **4** Pripetilo se je torej, ko so mu dnevno govorili in jim ni prisluhnili, da so povedali Hamánu, da vidijo ali bodo Mordohajeve zadeve obstale: kajti povedali jim je, da je bil Jud. **5** In ko je Hamán videl, da se Mordohaj ni priklonil niti ga ni častil, potem je bil Hamán poln besa. **6** In zdelo se mu je v posmeh, da položi roke samo na Mordohaja; kajti pokazali so mu Mordohajevo ljudstvo: zato je Hamán iskal, da uniči vse Jude, ki so bili po celotnem Ahasvérjevem kraljestvu, celo Mordohajevo ljudstvo. **7** V prvem mesecu, ki je mesec nisán, v dvanajstem letu kralja Ahasvérja, so metali pur, kar je žreb, pred Hamánom iz dneva in iz mesece v mesec, do dvanajstega meseca, ki je mesec adár. **8** In Hamán je rekel kralju Ahasvérju: „Tam je neko ljudstvo, razkropljeno naokoli in razpršeno med ljudstvom, po vseh provincah tvojega kraljestva; in njihove postave so različne od vsega ljudstva; niti se ne držijo kraljevih postav: zatorej to ni za kraljevo korist, da jih trpi.“ **9** Če to ugaja kralju, naj bo to zapisano, da bodo lahko uničeni: jaz pa bom plačal deset tisoč talentov srebra rokam tistih, ki imajo svojo službeno zadolžitev, da to prinesejo v kraljeve zakladnice.“ **10** In kralj je iz svoje roke vzel svoj prstan ter ga dal Hamánu, Hamedátovemu sinu, Agágovcu, sovražniku. Judov. **11** In kralj je rekel Hamánu: „Srebro ti je dano, tudi ljudstvo, da storиш z njimi, kakor se ti zdi dobro.“ **12** Potem so bili na trinajsti dan prvega meseca poklicani pisarji in bilo je napisano glede na vse, kar je Hamán ukazal kraljevim poročnikom in voditeljem, ki so bili nad vsako provinco in vladarjem vsakega ljudstva vsake province, glede na njihovo pisavo in vsakemu ljudstvu glede na njihov jezik; v imenu kralja Ahasvérja je bilo napisano in zapečateno s kraljevim prstanom. **13** In pisma so bila po slih poslana v vse kraljeve province, da uničijo, ubijejo in povzroče, da izginejo vsi Jude, tako mladi kakor stari, majhni otroci in ženske, na en dan, celo na trinajsti dan dvanajstega meseca, ki je mesec adár in da si njihov dobiček vzamejo za plen. **14** Prepis pisanja za zapoved, ki naj bo predano v vsako provinco, je bilo razglaseno vsem ljudstvom, da bodo pripravljeni za ta dan. **15** Pošta je odšla ven, podvizana s kraljevo zapovedjo in odlok je bil izdan v palaci Suze. Kralj in Hamán pa sta se usedla, da pijeta; toda mesto Suze je bilo zmedeno.

4 Ko je Mordohaj zaznal vse, kar je bilo storjeno, je Mordohaj raztrgal svoja oblačila in si nadel vrečevino s pepelom in odšel ven v sredo mesta in vpil z glasnim in gremkim glasom; **2** in prišel je celo pred kraljevo velika vrata: kajti nihče ne more vstopiti v kraljeva velika vrata, oblečen z vrečevino. **3** In v vsaki provinci, kamor sta prišla kraljeva zapoved in njegov odlok, je bilo med Judi veliko žalovanje in post in jokanje in tarnjanje: in mnogi so ležali v vrečevini in pepelu. **4** Tako so Esterine služabnice in njeni glavni dvorni upravitelji prišli in ji to povedali. Potem je bila kraljica silno užaloščena; in poslala je oblačilo, da obleče Mordohaja in da odstrani njegovo vrečevino proč iz njega: toda on tega ni sprejel. **5** Potem je Esterina poklicala po Hatáha, enega izmed kraljevih glavnih dvornih upraviteljev, ki je bil določen, da ji služi in mu dala zapoved za Mordohaja, da izve kaj je bilo to in zakaj je bilo to. **6** Tako je Hatáh odšel k Mordohaju, na mestno ulico, ki je bila pred

kraljevimi velikimi vratmi. **7** In Mordohaj mu je povedal o vsem, kar se mu je zgodilo in o vsoti denarja, ki ga je Hamán oblabil plačati v kraljeve zakladnice za Jude, da jih uniči. **8** Dal mu je tudi kopijo pisanja odloka, ki je bil izdan v Suzah, da jih uniči, da ga pokaže Esteri in da jí to oznani in da jo zadolži, da naj bi šla noter h kralju, da mu izroči ponižno prošnjo in da pred njim sporoči zahtevo za svoje ljudstvo. **9** In Hatáh je prišel in Esteri povedal Mordohajeve besede. **10** Estera je Hatáhu ponovno spregovorila in mu dala zapoved za Mordohaja: **11** „Vsi kraljevi služabniki in ljudstvo kraljevih provinc vedo, da kdorkoli, ki ni poklican, bodisi moški ali ženska, pride h kralju v notranji dvor, je zarj ena postava, da ga usmrte, razen tistega, proti kateremu bo kralj iztegnil zlato žežlo, da bo lahko živel: toda jaz nisem bila poklicana, da pridem h kralju teh trideset dni.“ **12** In Esterine besede so povedali Mordohaju. **13** Potem je Mordohaj zapovedal odgovoriti Esteri: „Ne misli si, da boš ti v kraljevi hiši ušla bolj kakor vsi Jude.“ **14** Kajti če ob tem času povsem ohranjaš svoj mir, potem bo povečanje in osvoboditev vstalo k Judom iz drugega kraja; toda ti in hiša tvojega očeta boste uničeni: in kdo ve, če nisi prišla do kraljestva zaradi tega časa kakor je ta?“ **15** Potem jim je Estera zaukazala vrniti Mordohaju ta odgovor: **16** „Pojdi, zberi skupaj vse Jude, ki so prisotni v Suzah in se postope zame in tri dni niti ne jejte niti ne pijte, ne ponoči ne podnevi: tudi jaz in moje dekle se bomo prav tako postole; in tako bom šla noter h kralju, kar ni glede na postavo; in če umrem, umrem.“ **17** Tako je Mordohaj odšel svojo pot in storil glede na vse to, kar mu je Estera zapovedala.

5 Pripetilo se je torej na tretji dan, da si je Estera nadela svojo kraljevsko obleko in stopila v notranji dvor kraljeve hiše, nasproti kraljeve hiše: in kralj je sedel na svojem kraljevem prestolu, v kraljevi hiši, nasproti velikim vratom hiše. **2** In ko je kralj zagledal kraljico Estero stati na dvoru, je bilo takoj, da je doseglja naklonjenost v njegovem pogledu: in kralj je proti Esteri iztegnil zlato žežlo, ki je bilo v njegovi roki. Tako se je Estera približala in se dotaknila vrha žežla. **3** Potem ji je kralj rekel: „Kaj hočeš, kraljica Estera? In kakšna je tvoja prošnja? Dano ti bo celo do polovice kraljestva.“ **4** In Estera je odgovorila: „Če se to zdi kralju dobro, naj kralj in Hamán prideta danes na gostijo, ki sem jo pripravila zanj.“ **5** Potem je kralj rekel: „Pripravite Hamána, da se podviza, da bo lahko storil, kakor je rekla Estera.“ Tako sta kralj in Hamán prišla na gostijo, ki jo je pripravila Estera. **6** In kralj je pri vinski gostiji Esteri rekel: „Kaj je tvoja prošnja? In ta ti bo zagotovljena: in kaj je tvoja zahteva? Celo do polovice kraljestva ti bo izpolnjena.“ **7** Potem je Estera odgovorila in rekla: „Moja prošnja in moja zahteva je; **8** če sem našla naklonjenost v kraljevem pogledu in če to ugaja kralju, da zagotovi mojo prošnjo in da izvede mojo zahtevo, naj kralj in Hamán prideta na gostijo, ki jo bom pripravila zanj, jutri pa bom storila kakor je rekel kralj.“ **9** Potem je Hamán tega dne odšel radosten in z veselim srcem: toda, ko je Hamán pri kraljevih velikih vratih zagledal Mordohaja, ki ni vstal niti se zaradi njega ni premaknil, je bil poln ogorčenja zoper Mordohaja. **10** Vendar se je Hamán zadrljal: ko pa je prišel domov, je postal in dal poklicati po svoje prijatelje in svojo ženo Zérešo. **11** In Hamán jim je povedal o slavi svojih bogastev in množici svojih otrok in vseh stvareh, s katerimi ga je kralj povišal in kako ga je napredoval nad prince in kraljeve služabnike. **12** Poleg tega je Hamán rekel: „Da, kraljica Estera nobenemu drugemu ni dovolila vstopiti s kraljem na gostijo, ki jo je pripravila, razen meni; in tudi jutri sem s kraljem povabljen k njej.“ **13** Vendar mi vse to nič ne koristi, dokler vidim Juda Mordohaja sedeti pri kraljevih velikih vratih.“ **14** Potem so mu njegova žena Zéreša in vsi njegovi prijatelji rekli: „Naj bodo narejene petdeset komolcev visoke vislice

in jutri spregovori kralju, da bo Mordohaj lahko obešen nanje: potem pojdi vesel s kraljem na gostijo." In stvar je ugajala Hamánu; in povzročil je, da so se naredile vislice.

6 To noč kralj ni mogel spati in zapovedal je, da prinesejo knjigo kroniških zapisov; in brani so bili pred kraljem. **2** In najdeno je bilo zapisano, da je Mordohaj povedal o Bigtanu in Terešu, dvema izmed glavnih dvornih upraviteljev, čuvajem vrat, ki sta iskala, da položita roko na kralja Ahasvérja. **3** In kralj je rekel: „Kakšna čast in dostenstvo sta bila zaradi tega storjena Mordohaju?" Potem so kraljevi služabniki, ki so mu služili, rekle: „Nič ni bilo storjeno zanj." **4** In kralj je rekel: „Kdo je na dvoru?" Torej Hamán je prišel v zunanjí dvor kraljeve hiše, da spregovori kralju, da Mordohaja obesi na vislice, ki jih je pripravil zanj. **5** Kraljevi služabniki pa so mu rekle: „Glej, Hamán stoji na dvoru." In kralj je rekel: „Naj vstopi." **6** Tako je Hamán vstopil. In kralj mu je rekel: „Kaj naj bo storjeno človeku, katerega se kralj razveseljuje, da ga počasti?" Torej Hamán je v svojem srcu mislil: „Koga bi se kralj veselil, da ga počasti, bolj kakor mene?" **7** In Hamán je odgovoril kralju: „Za človeka, katerega se kralj razveseljuje, da ga počasti" **8** naj bo prinešena kraljeva obleka, ki jo kralj uporablja za nošnjo in konj, na katerem jaha kralj in kraljeva krona, katera je postavljena na njegovih glavi: **9** in ta obleka in konj naj bosta izročena roki enega izmed kraljevih najimplementejših princev, da bodo lahko s tem oblekli človeka, katerega se kralj razveseljuje počastiti in ga na konjskem hrbtnu povedejo po mestni ulici in pred njim razglašajo: „Tako bo to storjeno človeku, katerega se kralj razveseljuje, da ga počasti." **10** Potem je kralj rekel Hamánu: „Podvijaj se in vzemi obleko in konja, kakor si rekel in celo tako stori Judu Mordohaju, ki sedi pri kraljevih velikih vrati: naj ničesar ne manjka od vsega, kar si govoril." **11** Potem je Hamán vzel obleko in konja in oblekel Mordohaja in ga na konjskem hrbtnu povedel po mestni ulici in pred njim razglašal: „Tako bo storjeno človeku, katerega se kralj razveseljuje, da ga počasti." **12** In Mordohaj je ponovno prišel h kraljevem vratom. Hamán pa je žaluoč hitel k svoji hiši, svojo glavo pa je imel zakrito. **13** In Hamán je povedal svoji ženi Zéreši in vsem svojim prijateljem, vsako stvar, ki ga je doletela. Potem so mu njegovi modri možje in njegova žena Zéresa rekle: „Če je Mordohaj iz rodu Judov, pred katerim si pričel padati, ne boš prevladal zoper njega, temveč boš zagotovo padel pred njim." **14** In medtem ko so še govorili z njim, so prišli kraljevi glavni dvorni upravitelji in hiteli, da Hamána privedejo na gostijo, ki jo je pripravila Ester.

7 Tako sta kralj in Hamán prišla na gostijo s kraljico Estero. **2** In kralj je drugi dan, na vinski gostiji, Esteri ponovno rekel: „Kaj je tvoja prošnja, kraljica Esteri? In ta ti bo zagotovljena: in kaj je tvoja zahteva? In ta bo izpolnjena, celo do polovice kraljestva." **3** Potem je kraljica Esteri odgovorila in rekla: „Če sem našla naklonjenost v tvojem pogledu, oh kralj in če to ugaja kralju, naj mi bo na mojo prošnjo dano moje življenje in moje ljudstvo na mojo zahtevo: **4** kajti mi smo prodani, jaz in moje ljudstvo, da bi bili uničeni, da bi bili umorjeni in da umremo. Če pa bi bili prodani za sužnje, bi zadržala svoj jezik, čeprav sovražnik ne more izravnati kraljeve škode." **5** Potem je kralj Ahasvér odgovoril in kraljici Esteri rekel: „Kdo je tisti in kje je, da si v svojem srcu drzne dovoliti, da tako stori?" **6** Esteri pa je rekla: „Nasprotnik in sovražnik je ta zlobni Hamán." Potem je bil Hamán prestrašen pred kraljem in kraljico. **7** In kralj je vstal od vinske gostije in v svojem besu odšel v vrt palače: Hamán pa je vstal, da bi pri kraljici Esteri naredil zahtevo za svoje življenje; kajti videl je, da je bilo pri kralju zoper njega določeno zlo. **8** Potem se je kralj vrnil

iz vrtu palače v prostor vinske gostije; Hamán pa je bil zrušen na postelji, na kateri je bila Esteri. Potem je kralj rekel: „Ali bo tudi u hiši, pred menoj, posilil kraljico?" Brž ko je beseda odšla iz kraljevih ust, so pokrili Hamánov obraz. **9** In Harbonáj, eden izmed glavnih dvornih upraviteljev je pred kraljem rekel: „Glej, tudi vislice, petdeset komolcev visoke, ki jih je Hamán pripravil za Mordohaja, ki je dobro govoril za kralja, stojijo v Hamánovi hiši." Potem je kralj rekel: „Obesite ga nanje." **10** Tako so Hamána obesili na vislice, ki jih je pripravil za Mordohaja. Potem je bil kraljev bes pomirjen.

8 Na ta dan je dal kralj Ahasvér hišo Hamána, sovražnika Judov, kraljici Esteri. In Mordohaj je prišel pred kralja; kajti Esteri je povedala kaj ji je bil. **2** In kralj je snel svoj prstan, ki ga je vzel od Hamána in ga dal Mordohaju. Esteri pa je Mordohaja postavila nad Hamánovi hišo. **3** In Esteri je ponovno spregovorila pred kraljem in padla dol pri njegovih stopalih in ga s solzami rotila, da odstrani vragolijo Hamána, Agágovca in njegov naplek, ki ga je zasnoval zoper Jude. **4** Potem je kralj proti Esteri iztegnil zlato žežlo. Tako je Esteri vstala in stala pred kraljem **5** in rekla: „Če kralju ugaja in če sem našla naklonjenost v njegovem pogledu in se zdi stvar pravilna pred kraljem in sem prijetna v njegovih očeh, naj bo zapisano, da se razveljavijo pisma, ki jih je zasnoval Hamán, Hamedátovin sin, Agágovec, katera je napisal, da uničijo Jude, ki so po vseh kraljevih provincah: **6** kajti kako lahko prenašam gledanje zla, ki bo prišlo k mojemu ljudstvu? Ali kako lahko prenašam gledanje uničenja mojega sorodstva?" **7** Tedaj je kralj Ahasvér rekel kraljici Esteri in Judu Mordohaju: „Glejta, Esteri sem dal hišo Hamána, njega pa so obesili na vislicah, ker je svojo roko položil na Jude. **8** Tudi za Jude napišita kakor vama to ugaja, v kraljevem imenu in to zapečatita s kraljevim prstanom: kajti pisana, ki je napisano v kraljevem imenu in zapečateno s kraljevim pečatom, noben človek ne more razveljaviti." **9** Potem so bili poklicani kraljevi pisarji, ob tistem času, v tretjem mesecu, ki je mesec siván, na njegov tríndvajseti dan; in to je bilo napisano glede na vse, kar je Mordohaj zapovedal Judom in poročníkom in namestnikom in vladarjem provinc, ki so od Indije do Etiopije, sto sedemdvajsetim provincam, v vsako provinco glede na njihovo pisanje in vsakemu ljudstvu glede na njihov jezik in Judom glede na njihovo pisanje in glede na njihov jezik. **10** In napisal je in imenu kralja Ahasvérja in to zapečatil s kraljevim prstanom in pisma poslal po slih na konjskem hrbtnu in jahaču na mulah, kamelah in mladih [enogrbih] velblodih: **11** v katerih je kralj zagotovil Judom, ki so bili v vsakem mestu, da se zberejo skupaj in da stojijo za svoje življenje, da uničijo, da ubijajo in da povzročijo, da umre vsa moč ljudstva in province, ki bi jih hotela napasti, tako malčke kakor ženske in da njihov dobiček vzamejo za plen, **12** na en dan po vseh provincah kralja Ahasvérja, namreč na trinajsti dan dvanajstega meseca, ki je mesec adár. **13** Kopija pisanja za zapoved, ki naj bi bila dana v vsako provinco, je bila razglašena vsemu ljudstvu in da naj bodo Judje pripravljeni za ta dan, da se maščujejo na svojih sovražnikih. **14** Tako so sli, ki so jahali na mulah in kamelah, odšli ven, podvizi in pritisnjeni s kraljevo zapovedjo. In odlok je bil izdan pri palači Suze. **15** In Mordohaj je odšel izpred prisotnosti kralja v kraljevski obleki iz modre in bele in v veliko krono iz zlata in z obleko iz tankega lanenega platna in vijolične: in mesto Suze se je veselilo in bilo veselo. **16** Judje so imeli svetlubo in veselje in radost in čast. **17** In v vsaki provinci in v vsakem mestu, kamor sta prišla kraljeva zapoved in njegov odlok, so imeli Judje radost in veselje, praznovanje in dober dan. In mnogi izmed ljudstva dežele so postali Judje; kajti strah pred Judi je padel nanje.

9 Torej v dvanajstem mesecu, ki je mesec adár, na trinajsti dan istega, ko sta se kraljeva zapoved in njegov odlok približala

izvršitvi, na dan, ko so sovražniki Judov upali, da bodo imeli oblast nad njimi, (čeprav je bilo to obrnjeno ravno nasprotno, da so Judje vladali nad tistimi, ki so jih sovražili;) 2 so se Judje zbrali skupaj v svojih mestih, po vseh provincah kralja Ahasvérja, da položijo roko na tiste, ki so iskali njihovo bolečino: in noben človek se jim ni mogel zoperstaviti; kajti strah pred njimi je padel na vse ljudstvo. 3 In vsi vladarji provinc in poročniki in namestniki in kraljevi častniki, so pomagali Judom; ker je nanje padel strah pred Mordohajem. 4 Kajti Mordohaj je bil velik v kraljevi hiši in njegova slava je šla po vseh provincah: kajti ta mož Mordohaj je postal večji in večji. 5 Tako so Judje vse svoje sovražnike udarili z udarcem meča in pokolom in uničenjem in tistim, ki so jih sovražili, storili kar so hoteli. 6 In v palači Suze so Judje usmrtili in uničili petsto mož. 7 In Paršandáta in Dalfóna in Aspátu 8 in Poráta in Adaljája in Arídáta 9 in Parmášta in Arísája in Arídája in Jezáta, 10 deset sinov Hamána, Hamedátovega sina, sovražnika Judov, so usmrtili; toda na plen niso položili svojih rok. 11 Na ta dan je bilo število tistih, ki so bili umorjeni v palači Suze, privedeno pred kralja. 12 In kralj je kraljici Esteri reklo: „Judje so umorili in uničili petsto mož v palači Suze in deset Hamánovih sinov; kaj so storili v preostalih kraljevih provincah? Torej kaj je tvoga prošnja? In ta ti bo zagotovljena: ali kaj je tvoga nadaljnja zahteva? In ta bo storjena.“ 13 Potem je Esteri rekla: „Če to ugaja kralju, naj bo to zagotovljeno Judom, ki so v Suzah, da prav tako storijo jutri, glede na odlok današnjega dne in naj bo Hamánovih deset sinov obešenih na vislice.“ 14 In kralj je zapovedal, da naj bo tako storjeno: in odlok je bil izdan v Suzah; in obesili so Hamánovih deset sinov. 15 Kajti Judje, ki so bili v Suzah, so se zbrali skupaj tudi na štirinajsti dan meseca adárja in v Suzah usmrtili tristo mož, toda na plen niso položili svojih rok. 16 Tudi drugi Judje, ki so bili v kraljevih provincah, so se zbrali skupaj in stali za svoja življenja in imeli počtek pred svojimi sovražniki in jih izmed svojih sovragov usmrtili petinsedemdeset tisoč, toda svojih rok niso položili na plen. 17 Na trinajsti dan meseca adárja; in na štirinajsti dan istega, so počivali in to naredili za dan praznovanja in veselja. 18 Toda Judje, ki so bili pri Suzah, zbrani skupaj na njegov trinajsti dan in na njegov štirinajsti; in na petnajsti dan istega, so počivali in to naredili za dan praznovanja in veselja. 19 Zato so Judje po vaseh, ki prebivajo v neobzidanih mestih, naredili štirinajsti dan meseca adárja, za dan veselja in praznovanja in dober dan in pošiljanja deležev drug drugemu. 20 In Mordohaj je napisal te stvari in poslal pisma vsem Judom, ki so bili po vseh provincah kralja Ahasvérja, tako bližnjim kakor daljnim, 21 da to utrdi med njimi, da naj letno ohranajo štirinajsti dan meseca adárja in petnajsti dan istega, 22 kakor dneva, na katera so Judje počivali pred svojimi sovražniki in mesec, ki je bil obrnjen k njim, od bridkosti v radost in od žalovanja v dober dan: da si bodo lahko pripravili dneve praznovanja in radosti in pošiljanja deležev drug drugemu in daril ubogim. 23 In Judje so se lotili, da storijo, kakor so začeli in kakor jim je Mordohaj zapisal; 24 ker je Hamán, Hamedátov sin, Agágovec, sovražnik vseh Judov, zoper Jude zasnoval, da jih uniči in vrgel pur, to je žreb, da jih ugonobi in da jih uniči; 25 toda, ko je Esteri prišla pred kralja, je s pismi zapovedal, da naj se njegovo zlobni naklep, ki ga je zasnoval zoper Jude, vrne na njegovo lastno glavo in da naj bodo on in njegovi sinovi obešeni na vislice. 26 Zato so ta dneva imenovali purim, po imenu pur. Zato so – po vseh besedah tega pisma in od tega, kar so videli glede te zadeve in kar je prišlo k njim – 27 Judje odredili in vzeli nase in na svoje potomstvo in na vse tiste, ki so se jim pridružili, tako kot to ne bi prešlo, da bodo vsako leto ta dva dneva ohranjali glede na njihovo pisanje in glede na njihov določeni čas. 28 In da se bodo teh dni spominjali in držali skozi vse rodove, vsaka družina, vsaka provinca in vsako mesto;

in da ti dnevi purima, med Judi, ne bi prešli niti spomin nanje ne izgine od njihovega potomstva. 29 Potem je kraljica Ester, hči Abihájila in Juda Mordohaja, z vso oblastjo napisala, da potrjuje to drugo pismo o purimu. 30 In poslal je pisma vsem Judom, v sto sedemindvajset provinc Ahasvérjevega kraljestva, z besedami miru in resnice, 31 da potrdi te dneve purima, v njihovih določenih časih, glede na to kakor sta jima Jud Mordohaj in kraljica Ester predpisala in kakor so odredili zase in za svoje potomstvo zadeve posta in njihovega joka. 32 In Esterin odlok je potrdil te stvari o purimu; in to je bilo zapisano v knjigo.

10 In kralj Ahasvér je naložil davek deželi in na morske otoke. 2 In vsa dejanja njegove oblasti in njegove moči in razglas Mordohajeve veličine, kamor ga je kralj napredoval, ali ni so zapisana v kroniški knjigi kraljev Medije in Perzije? 3 Kajti Jud Mordohaj je bil drugi za kraljem Ahasvérjem in velik med Judi in sprejet od množice svojih bratov, prizadevajoč si za blagostanje svojega ljudstva in govoril mir vsemu svojemu semenu.

Psalmi

1 Blagoslovjen je človek, ki ne hodi po nasvetu brezbožnih niti ne stoji na poti grešnikov niti ne poseda na sedežu posmehljivcev. **2** Temveč je njegovo veselje v Gospodovi postavi; in o njegovih postavah premišljuje podnevi in ponoči. **3** In on bo kakor drevo, posajeno ob vodnih rekah, ki prinaša svoj sad ob svojem času; prav tako njegovo listje ne bo ovenelo; in karkoli dela, bo uspelo. **4** Brezbožni niso takšni; temveč so kakor pleve, ki jih veter odnaša. **5** Torej brezbožni ne bodo obstali na sodbi niti grešniki v skupnosti pravičnih. **6** Kajti Gospod pozna pot pravičnih: toda pot brezbožnih bi izginila.

2 Zakaj besnijo pogani in ljudstvo domišlja prazno stvar? **2** Kralji zemelje so se usmerili in vladarji se skupaj posvetujejo zoper Gospoda in zoper njegovega maziljenca, rekoč: **3** „Pretrgajmo njihove vezi in odvrzimo njihove vrvi od nas.“ **4** Tisti, ki sedi v nebesih, se bo smejal: Gospod jih bo imel v posmeh. **5** Potem jih bo govoril v svojem besu in jih nadlegoval v svojem bridkem nezadovoljstvu. **6** „Vendarle sem jaz postavil svojega kralja na svojem svetem hribu Sionu.“ **7** Oznanil bom odlok: Gospod mi je rekel: „Ti si moj Sin; ta dan sem te rodil.“ **8** Zahtevaj od mene in da ti bom pogane za twojo dediščino in najbolj oddaljene kraje zemelje za twojo posest. **9** Zdrobil jih boš z železno palico; raztreščil jih boš na koščke, kakor lončarjevo posodo. **10** Zatorej bodite sedaj modri, oh vi kralji: dajte se poučiti, vi sodniki zemelje. **11** Gospodu služite s strahom in veselite se s tretpanjem. **12** Poljubite Sina, da ne bi bil jezen in ne izginebit iz poti, ko je njegov bes le malo razvnet. Blagoslovjeni so vsi, ki svoje upanje položijo vanj.

3 Gospod, kako so se okrepili ti, ki me vznemirjajo! Številni so tisti, ki se vzdigujejo zoper mene. **2** Mnogo jih je, ki pravijo o moji duši: „Zanj ni pomoči pri Bogu.“ **3** Toda ti, oh Gospod, si zame ščit; moja slava in tisti, ki mi dviguje mojo glavo. **4** S svojim glasom sem jokal h Gospodu in slišal me je iz svojega svetega hriba. **5** Zleknil sem se in spel; prebulid sem se; kajti Gospod me je podpiral. **6** Ne bom se bal deset tisočev ljudi, ki so se okrog in okrog usmerili zoper mene. **7** Vstani, oh Gospod; reši me, oh moj Bog: kajti vse moje sovražnike si udaril po čeljusti; razbil si zobe brezbožnih. **8** Rešitev duše pripada Gospodu: nad twojim ljudstvom je tvoj blagoslov.

4 Poslušaj me, kadar kličem, oh Bog moje pravičnosti: osvobodil si me, ko sem bil in stiski; usmili se me in uslisi mojo molitev. **2** Oh vi človeški sinovi, doklej boste mojo slavo spremenjivali v sramoto? Kako dolgo boste ljubili prazne reči in iskali laž? **3** Toda vedite, da je Gospod zase oddvojil tistega, ki je bogaboječ: Gospod bo slišal, kadar kličem k njemu. **4** Stoj v strahospoštovanju in ne greši: na svoji posteli se posvetuj s svojim lastnim srcem in miruj. **5** Daruj žrtvovanje pravičnosti in svoje trdno upanje položi v Gospoda. **6** Mnogi so, ki pravijo: „Kdo nam bo pokazal karkoli dobrega?“ Gospod, dvigni nad nami svetlico svojega obličja. **7** V moje srce si položil veselje, več kot v času, ko je naraslo njihovo žito in njihovo vino. **8** V miru se bom ulegel in spel, kajti samo ti, Gospod, mi daješ prebivati na varnem.

5 Pazljivo prisluhni mojim besedam, oh Gospod, preudari moje premišljevanje. **2** Prisluhni glasu mojega klica, moj Kralj in moj Bog: kajti k tebi bom molil. **3** Zjutraj boš slišal moj glas, oh Gospod; zjutraj bom svojo molitev usmeril k tebi in pogledal bom kvíšku. **4** Kajti ti nisi Bog, ki ima veselje v zlobnosti: niti zlo ne bo prebivalo s teboj. **5** Nespatmetni ne bo obstal v tvojem pogledu: ti sovražiš vse delavce pravičnosti. **6** Uničil boš te, ki govorijo laž:

Gospodu se bodo gnusili krvoločni in varljivi ljudje. **7** Toda kar se mene tiče, bom prišel v tvojo hišo v mnoštvu tvojega usmiljenja: in v tvojem strahu bom oboževal k tvojemu svetemu templju. **8** Vodi me, oh Gospod, v svoji pravičnosti, zaradi mojih sovražnikov; svojo pot izravnaj pred mojim obrazom. **9** Kajti v njihovih ustih ni zvestobe; njihov notranji del je sama zlobnost; njihovo grlo je odprt mavzolej; laskajo s svojim jezikom. **10** Uniči jih, oh Bog; naj padajo po svojih lastnih nasvetih; izženi jih v množico njihovih prestopkov; kajti upri so se zoper tebe. **11** Vendar pa naj se veselijo vsi tisti, ki svoje trdno upanje polagajo vate: naj vedno vzklikajo od veselja, ker jih ti briši; naj se tudi tisti, ki ljubijo twoje ime, radostijo v tebi. **12** Kajti ti, Gospod, boš blagoslovil pravičnega; kakor s ščitom ga hočeš obdati z naklonjenostjo.

6 Oh Gospod, ne oštevaj me v svoji jezi niti me ne karaj v svojem silnem nezadovoljstvu. **2** Usmili se me, oh Gospod; kajti slaboten sem: oh Gospod, ozdravi me; kajti moje kosti so nadlegovane. **3** Moja duša je prav takoboleče nadlegovana: toda ti, oh Gospod, doklej? **4** Vrni se, oh Gospod, osvobodi mojo dušo; oh reši me zaradi svojega usmiljenja. **5** Kajti v smrti ni spomina nate: kdo se ti bo zahvaljeval v grobu? (Sheol h7585) **6** Izmučen sem zaradi svojega stokanja; vso noč močim svojo posteljo; svoje ležišče zalivam s svojimi solzami. **7** Moje ojo je iztrošeno zaradi žalosti; ostareva zaradi vseh mojih sovražnikov. **8** Ločite se od mene, vsi vi delavci krivičnosti: kajti Gospod je slišal glas mojega jokanja. **9** Gospod je uslišal mojo ponizno prošnjo; Gospod bo sprejel mojo molitev. **10** Naj bodo osramočeni vsi moji sovražniki in boleče nadlegovani: naj se vrnejo in naj bodo nenadoma osramočeni.

7 Oh Gospod, moj Bog, vate polagam svoje trdno upanje: reši me pred vsemi temi, ki me preganljajo in me osvobodi: **2** da ne bi moje duše razkosali kakor lev, ki jo raztrga na koščke, medtem ko ni nobenega, da osvobodi. **3** Oh Gospod, moj Bog, če sem to storil; če je krivičnost v mojih rokah; **4** če sem z zlom nagradil tistega, ki je bil z menoj v miru; (da, osvobodil sem tistega, ki je brez vzroka moj sovražnik), **5** naj sovražnik preganja mojo dušo in jo vzame; da, naj moje življenje pomendra na zemlji in mojo čast položi v prah. **6** Vstani, oh Gospod, v svoji jezi, vzdigni se zaradi besi mojih sovražnikov: in prebudi se zame k sodbi, ki si jo zapovedal. **7** Tako te bo obdajala skupnost ljudstva: zaradi njih se torej vrni na višavo. **8** Gospod bo sodil ljudstvo: sodi me, oh Gospod, glede na mojo pravičnost in glede na mojo neokrnjenost, ki je v meni. **9** Oh, naj zlobnost zlobnih pride h koncu; toda utrdi pravičnega: kajti pravičnim Bog preizkuša srca in notranjosti. **10** Moja obramba je od Boga, ki rešuje iskrene v srcu. **11** Bog sodi pravičnega in Bog je vsak dan jezen na zlobnega. **12** Če se ta ne spreobrne, bo nabrusil svoj meč; upognil je svoj lok in ga pripravil. **13** Prav tako je zanj pripravil orodja smrti; svoje puščice je določil zoper preganjalce. **14** Glej, muči se s krivičnostjo in spočel je vragolijo in obrodil nerescico. **15** Naredil je jamo in jo izkopal in padel v jarek, katerega je naredil. **16** Njegova vragolija se bo vrnila na njegovo lastno glavo in njegovo nasilno delovanje bo prišlo na njegovo lastno tème. **17** Hvalil bom Gospoda glede na njegovo pravičnost: in prepeval bom hvalo imenu Gospoda najvišjega.

8 Oh Gospod, naš Gospod, kako odlično je tvoje ime na vsej zemlji! Ki si svojo slavo postavil nad nebesni obok. **2** Iz ust otročičev in dojenčkov si zaradi svojih sovražnikov odredil moč, da bi lahko utišal sovražnika in maščevalca. **3** Ko opazujem tvoj nebesni obok, delo tvojih prstov, luno in zvezde, ki si jih odredil; **4** kaj je človek, da misliš nanj? In sin človekov, da ga obiskuješ? **5** Kajti naredil si ga malo nižjega kot angele in ga okronal s slavo in

častjo. **6** Naredil si, da ima gospodstvo nad deli tvojih rok; vse stvari si položil pod njegova stopala: **7** vse ovce in vole, da in poljske živali; **8** zračno perjad in ribe morja in karkoli se giblje skozi morske steze. **9** Oh Gospod, naš Gospod, kako odlično je tvoje ime na vsej zemljì!

9 Hvalil te bom, oh Gospod, z vsem svojim srcem; naznani bom vsa tvoja čudovita dela. **2** Vesel bom in se radoval v tebi: prepeval bom hvalo twojemu imenu, oh ti Navjiši. **3** Ko so moji sovražniki odbiti, bodo ob tvoji prisotnosti padli in umrli. **4** Kajti ohranjal si mojo pravico in mojo pravdo; ti si posèden na prestolu, pravično razsojaš. **5** Oštél si pogane, uničil zlobne, njihovo ime si iztrebil na veke vekov. **6** Oh ti sovražnik, uničenja so prišla k večnemu koncu: in uničil si mesta; njihov spomin je izginil z njimi. **7** Toda Gospod bo ostal na veke: svoj prestol je pripravil za sodbo. **8** In zemeljski krog bo sodil v pravičnosti, ljudstvu bo sodbo razsojal v poštenju. **9** Gospod bo prav tako zatočišče za zatirane, zatočišče v časih stiske. **10** In tisti, ki poznaajo tvoje ime, bodo svoje trdno upanje položili vate, kajti ti, Gospod, nisi zapustil teh, ki te iščejo. **11** Prepevajte hvalnice Gospodu, ki prebiva na Sionu: med ljudstvom oznanjajte njegova dela. **12** Spominja se jih, ko zasišuje zaradi krví: kajti ne pozabljaja klica ponižnih. **13** Usmili se me, oh Gospod; preudari mojo stisko, katero trpm ob tistih, ki me sovražijo, ti, ki me povzduguješ izpred velikih vrat smrti: **14** da bom pri velikih vratih hčere sionske lahko naznani vso twojo hvalo: veselil se bom v tvoji rešitvi duše. **15** Pogani so se pogrenzili v jamo, ki so jo naredili: v mrežo, ki so jo skrili, je ujeteno njihovo lastno stopalo. **16** Gospod je znan po sodbi, ki jo izvršuje: zlobni je ujet v dela svojih lastnih rok. Higajon. **17** Zlobni bodo napoteni v pekel in vsi narodi, ki pozabljajo Boga. (Sheol H7585) **18** Kajti pomoči potreben ne bo vedno pozablen: pričakovanje ubogega na veke ne bo izginilo. **19** Vstani, oh Gospod; naj ne prevlada človek: naj bodo pogani sojeni v tvojem pogledu. **20** Postavi jih v strah, oh Gospod, da bodo narodi lahko spoznali, da so sami zgolj ljudje.

10 Zakaj stojis daleč stran, oh Gospod? Zakaj se skrivaš v časih stiske? **2** Zlobni v svojem ponosu preganjajo revnega: naj se ujamejo v naklepe, ki so si jih domislili. **3** Kajti zlobni se baha z željo svojega srca in blagoslavljiva pohlepnea, katerega Gospod prezira. **4** Zlobni zaradi ponosa svojega obličja ne bo povpraševal po Bogu: v vseh njegovih mislih ni Boga. **5** Njegove poti so vedno boleče; twoje sodbe so daleč zgoraj izven njegovega pogleda: glede na vse njegove sovražnike, on puha nanje. **6** V svojem srcu je reklo: „Ne bom omajan: kajti nikoli ne bom v nadlogi.“ **7** Njegova usta so polna preklinanjan in prevare in sleparstva: pod njegovim jezikom je vragolija in prazne reči. **8** Sed v skrivališčih vasi: na skrivilnih krajin mori nedolžnega: njegove oči so na skrivialnaravnane zoper revnega. **9** Na skrivenem preži kakor lev v svojem brlogu: leži na preži, da ujame revnega: revnega ujame, ko ga zvleče v svojo mrežo. **10** Klečeplazi in se poniže, da lahko revni pade po njegovih močnih. **11** V svojem srcu je reklo: „Bog je pozabil: svoj obraz skriva; tega nikoli ne bo videl.“ **12** Vstani, oh Gospod; oh Bog, dvigni svojo roko: ne pozabi ponižnega. **13** Zaradi tega zlobni zaničuje Boga? V svojem srcu je reklo: „Tega ne boš zahteval.“ **14** To si videl; kajti gledaš vragolijo in zlobnost, da to poplačaš s svojo roko: revni se ti izroča; pomočnik si osirotelemu. **15** Zlomi laket zlobnemu in zlemu človeku: preiskuj njegovo zlobnost, dokler je ne najdeš več. **16** Gospod je Kralj na veke vekov: pogani so izginili iz njegove dežele. **17** Gospod, slišal si hrepenenje ponižnega: pripravil boš njihovo srce, svojemu ušesu boš povzročil, da sliši: **18** da razsodiš osirotelega in zatiranega, da človek iz zemelje ne more več zatirati.

11 Svoje trdno upanje polagam v Gospoda: kako pravite moji duši: „Beži kakor ptica k svoji gori?“ **2** Kajti glej, zlobni upogibajo svoj lok, svojo puščico pripravljajo na tetivo, da bi lahko na skrivač streljali na iskrenega v srcu. **3** Če so temelji razrušeni, kaj lahko storí pravični? **4** Gospod je v svojem svetem templju, Gospodov prestol je na nebuh: njegove oči gledajo, njegove veke preizkušajo človeške otroke. **5** Gospod preizkuša pravičnega: toda zlobnega in tistega, ki ljubi nasilje, sovraži njegova duša. **6** Na zlobne bo deževal pasti, ogenj in žveplo in strašen vihar: to bo delež njihove skodelice. **7** Kajti pravičen Gospod ljubi pravičnost; njegovo obličje gleda iskrenega.

12 Pomagaj, Gospod; kajti bogaboeči človek izginja; kajti zvesti izmed človeških otrok slabih. **2** Prazne reči gorovijo vsak s svojim bližnjim: gorovijo z laskavimi ustnicami in dvoličnim srcem. **3** Gospod bo iztrebil vse laskave ustnice in jezik, ki gorovijo ponosne stvari: **4** kateri so rekli: „S svojim jezikom bomo prevladali; naše ustnice so naša last: kdo je gospodar nad nami?“ **5** Zaradi zatiranja siromašnega, zaradi vzdihovanja pomoči potrebnega se bom sedaj vzdignil, goroviti Gospod; postavljam ga bom na varno pred tistim, ki se napinjuje nad njim. **6** Gospodove besede so čiste besede: kakor srebro, preizkušeno v zemeljni talilni peči, sedemkrat prečiščeno. **7** Ti jih boš varoval, oh Gospod, pred tem rodom jih boš ohranil na veke. **8** Zlobni hodijo na vsaki strani, ko so najnizkotnejši ljudje povisani.

13 Doklej me boš pozabjal, oh Gospod? Na veke? Doklej boš svoj obraz skrival pred menoj? **2** Doklej se bom posvetoval v svoji duši, imel vsak dan brdkost v svojem srcu? Doklej se bo moj sovražnik povisival nad menoj? **3** Preudari in poslušaj me, oh Gospod, moj Bog: razsvetli moje oči, da ne zaspim spanja smriti; **4** da ne bi moj sovražnik rekel: „Prevladai sem proti njemu;“ in da se tisti, ki me mučijo, ne veselijo, ko sem omajan. **5** Toda jaz sem zaupal v tvoje usmiljenje; moje srce se bo veselilo v tvoji rešitvi duše. **6** Prepeval bom Gospodu, ker je radodarno ravnal z menoj.

14 Bedak je rekel v svojem srcu: „Ni Boga.“ Izprijeni so, počeli so strašna dela, nikogar ni, ki dela dobro. **2** Gospod je pogledal dol z neba na človeške otroke, da vidi, ali obstaja kdorkoli, ki je razumel in išče Boga. **3** Vsi so odšli v stran, vsi skupaj so postali pokvarjeni: nikogar ni, ki dela dobro, niti enega ni. **4** Ali vsi delavci krivičnosti nimajo spoznanja? Kdo pozira moje ljudstvo, medtem ko jedo kruh, pa ne kličejo h Gospodu? **5** Bili so v velikem strahu: kajti Bog je z rodom pravičnih. **6** Sramotili ste nasvet siromašnega, zato ker je Gospod njegovo pribelažišče. **7** Oh, da bi Izraelova rešitev duš prišla iz Siona! Ko Gospod privede nazaj ujete svojega ljudstva, se bo Jakob veselil in Izrael bo vesel.

15 Gospod, kdo bo prebival v tvojem šotorskem svetišču? Kdo bo prebival na tvojem svetem hribu? **2** Kdor živi pošteno in dela pravično in v svojem srcu govori resnico. **3** Kdor ne opravlja s svojim jezikom niti ne dela zla svojemu bližnjemu niti ne sprejema graje zoper svojega bližnjega. **4** V čigar očeh je podla oseba zaničevana; toda počasti tiste, ki se bojijo Gospoda. Kdor prisega v svojo lastno škodo in se ne premisli. **5** Kdor ne izdaja svojega denarja za obresti niti ne jemlje nagrade zoper nedolžnega. Kdor dela te stvari, nikoli ne bo omajan.

16 Varuj me, oh Bog: kajti vate polagam svoje trdno upanje. **2** Oh moja duša, Gospodu si rekla: „Ti si moj Gospod: moja dobrota se ne razteza do tebe; **3** temveč k svetim, ki so na zemelji in k odličnim, v katerih je vse moje zadovoljstvo.“ **4** Njihove brdkosti se bodo pomnožile, ker hitijo za drugim bogom: njihovih krvavih pitnih daritev ne bom daroval niti njihovih imen ne bom

jemal na svoje ustrice. **5** Gospod je delež moje dediščine in moje skodelice: ti ohranjaš mojo usodo. **6** Vrvice so mi padle na prijetnih krajih; da, lepo dedičino imam. **7** Blagoslavljal bom Gospoda, ki mi je dal nasvet: moja notranjost me prav tako poučuje v nočnih obdobjih. **8** Vedno sem pred seboj postavljal Gospoda: ker je pri moji desnici, ne bom omajan. **9** Zato je moje srce veselo in moja slava se razveseljuje: tudi moje meso bo počivalo v upanju. **10** Kajti moje duše ne boš pustil v peklu; niti ne boš trpel, da bi tvoj Sveti videl trohnobo. (**Sheol h7585**) **11** Pokazal mi boš stezo življenja: v tvoji prisotnosti je polnost radosti; pri tvoji desnici so zadovoljstva na věkomaj.

17 Usliši iskrenega, oh Gospod, bodi pozoren na moj klic, pazljivo prisluhni moji molitvi, ki ne prihaja iz hlinjenih ustnic.

2 Naj moja razsodba pride iz tvoje prisotnosti; naj tvoje oči gledajo stvari, ki so pravične. **3** Preizkusil si moje srce; obiskal si me ponoči; preizkusil si me, pa ničesar nisi našel; odločen sem, da moja usta ne bodo grešila. **4** Kar se tiče človeških del, sem se po besedi tvojih ustric varoval pred stezami uničevalca. **5** Podpiraj mojo smer življenja po tvojih stezah, da moje stopinje ne zdrsejo. **6** Klical sem k tebi, kajti uslišal me boš, oh Bog: nagni k meni svoje uho in usliši moj govor. **7** Pokaži svojo čudovito ljubečo skrbnost, oh ti, ki s svojo desnico rešuješ tiste, ki svoje trdno upanje polagajo vate pred tistimi, ki se vzdigujejo proti njim. **8** Varuj me kakor zenico očesa, skrij me pod senco svojih kril, **9** pred zlobnimi, ki me zatirajo, pred mojimi smrtnimi sovražniki, ki me obdajajo naokrog. **10** Zajeti so v svojo lastno maščobo: s svojimi usti govorijo ponosno. **11** Sedaj so nas obdali na naših korakih: svoje oči so naravnali in pripognili k zemlji; **12** kakor lev, ki je pohlepren po svojem plenu in kakor bi bil mlad lev, ki preži na skrivenih krajih. **13** Vzdigni se, oh Gospod, razočaraj ga, vrzi ga dol: osvobi mojo dušo pred zlobnim, kar je tvoj meč. **14** pred ljudmi, ki so tvoja roka, oh Gospod, pred ljudmi sveta, ki imajo svoj delež v tem življenju in katerih trebuh napolnjuješ s svojim skritim zakladom: polni so otrok in preostanek svojega imetja zapustijo svojim otroččem. **15** Kar se mene tiče, bom v pravičnosti gledal tvoj obraz: ko se zbudim, bom nasičen s tvojo podobnostjo.

18 Ljubil te bom, oh Gospod, moja moč. **2** Gospod je moja skala in moja trdnjava in moj osvoboditelj; moj Bog, moja moč, v katero bom zaupal; moj ščit in rog rešitve moje duše in moj visoki stolp. **3** Klical bom h Gospodu, ki je vreden, da je hvaljen: takо bom rešen pred svojimi sovražniki. **4** Obdale so me bridkosti smrti in poplave brezbožnih ljudi so me prestrašile. **5** Obkrožile so me bridkosti pekla: tanke smrti so me ovirale. (**Sheol h7585**) **6** V svoji stiski sem klical h Gospodu in jokal k svojemu Bogu: iz svojega templja je slišal moj glas in moj jok je prišel predenj, celo v njegova ušesa. **7** Potem se je zemlja stresla in zatrepetala; tudi temelji hribov so se premaknili in bili streseni, ker je bil ogorčen. **8** Iz njegovih nosnic je izšel dim in ogenj iz njegovih ust je požiral: ogorki so bili prizgani z njim. **9** Uklonil je tudi nebesni obok in prišel dol: in tema je bila pod njegovimi stopali. **10** In jezidl je na kerubu in letel: da, letel je na krilih vetra. **11** Temo je naredil [za] svoj skriti kraj: njegov paviljon okoli njega so bile temne vode in gosti oblaki neba. **12** Ob sijaju, ki je bil pred njim, so šli mimo njegovi gosti oblaki, zrna toče in ognjeno oglje. **13** Gospod je tudi zagrmel v nebesih in Najvišji je dal svoj glas: zrna toče in ognjeno oglje. **14** Da, poslal je svoje puščice ter jih razkropil; in izstrelil bliske ter jih porazil. **15** Potem so bila vidna rečna korita in temelji zemeljskega kroga so bili odkriti ob tvojem oštrevanju, oh Gospod, ob pišu diha iz tvojih nosnic. **16** Poslal je od zgoraj, me vzel, me potegnil iz mnogih voda. **17** Osvobodil me je pred mojim močnim sovražnikom in pred temi, ki so me sovražili: kajti zame

so bili premočni. **18** Ovirali so me na dan moje katastrofe: toda Gospod je bil moja opora. **19** Privedel me je tudi na velik kraj; osvobodil me je, ker se je razveseljeval v meni. **20** Gospod me je nagradil glede na mojo pravičnost; glede na čistost mojih rok mi je poplačal. **21** Kajti obdržal sem Gospodove poti in se nisem zlobno oddvojil od svojega Boga. **22** Kajti vse njegove sodbe so bile pred menoij in njegovih pravil nisem odvrnil od sebe. **23** Pred njim sem bil tudi pošten in se varoval pred svojo krivičnostjo. **24** Zaradi tega mi je Gospod poplačal glede na mojo pravičnost, glede na čistost mojih rok v svojem pogledu. **25** Z usmiljenjem se boš pokazal usmiljenega; s poštenim človekom se boš pokazal poštenega; **26** s čistim se boš pokazal čistega; s kljubovalnim pa se boš pokazal kljubovalnega. **27** Kajti resil boš stiskano ljudstvo; toda ponikal boš vzvišene poglede. **28** Kajti ti boš prizgal mojo svečo: Gospod, moj Bog, bo razsvetil mojo temo. **29** Kajti s teboj sem tekel skozi krdelo; in s svojim Bogom sem preskočil zid. **30** Glede na Boga, njegova pot je popolna: Gospodova beseda je preizkušena; on je ščit vsem, ki zaupajo vanj. **31** Kajti kdo je Bog, razen Gospoda? Ali kdo je skala, razen našega Boga? **32** Bog je ta, ki me opasuje z močjo in moje poti dela popolne. **33** Moja stopala dela podobna stopalom koštute in me postavlja na moja visoka mesta. **34** Uči moje roke za vojno, tako da je jeklen lok zlomljen z mojimi lakti. **35** Dal si mi tudi ščit tvoje rešitve duše: in tvoja desnica me podpira in tvoja blagost me je naredila velikega. **36** Pod menoij si razširil moje korake, da moja stopala niso zdrsnila. **37** Zasledoval sem svoje sovražnike in jih dohittevam: niti se nisem ponovno obrnil, dokler niso bili uničeni. **38** Ranih sem jih, da niso mogli vstati: padli so pod moja stopala. **39** Kajti opasal si me z močjo za boj: podjarmil si mi tiste, ki vstajajo zoper mene. **40** Prav tako si mi dal vratove mojih sovražnikov; da lahko uničim te, ki me sovražijo. **41** Vpili so, toda nikogar ni bilo, da jih reši: celo h Gospodu, toda ni jim odgovoril. **42** Potem sem jih mlatal, majhne kakor prah pred vetrom: spodil sem jih kakor nesnago na ulicah. **43** Osvobodil si me pred človeškimi prepri; in me naredil za poglavljavar poganom: ljudstvo, katerega nisem poznal, mi bo služilo. **44** Takoj ko bodo zaslišali o meni, me bodo ubogali: tujci se mi bodo podredili. **45** Tuji bodo bledeli in prestrašeni bodo iz svojih ograjenih prostorov. **46** Gospod živi; in blagoslovljena bodi moja skala; in vzvišen naj bo Bog rešitve moje duše. **47** To je Bog, ki me maščuje in ljudstva podjarmila pod menoij. **48** Osvobaja me pred mojimi sovražniki: da, ti me dviguješ nad tiste, ki se dvigujejo zoper mene: osvobodil si me pred nasilnežem. **49** Zatorej se ti bom zahvaljeval med pogani, oh Gospod in prepeval hvalnice tvojemu imenu. **50** Svojemu kralju on daje veliko osvoboditev; in izkazuje usmiljenje svojemu maziljencu Davidu in njegovemu semenu na věkomaj.

19 Nebesa oznanjajo Božjo slavo; in nebesni svod prikazuje delo njegovih rok. **2** Dan dnevu izreka govor in noč noči prikazuje znanje. **3** Ni ne govora, ne jezik, kjer ni slišati njihovega glasu. **4** Njihov stih gre po vsej zemlji in njihove besede do konca zemeljskega kroga. V njih je postavil šotorsko svetišče za sonce, **5** ki je kakor ženin, ki prihaja iz svoje sobe in se razveseljuje kakor močan mož, da teče tek. **6** Njegovo prihajanje je od konca neba in njegov obhod do njegovih koncev: in nič ni skrito pred njegovo vročino. **7** Gospodova postava je popolna, spreobrača dušo: Gospodovo pričevanje je zanesljivo, preprostega dela modrega. **8** Gospodova pravila so pravilna, razveseljujejo srce: Gospodova zapoved je čista in razsvetljuje oči. **9** Gospodov strah je čist, ostaja na veke: Gospodove sodbe so resnične in vse skupaj pravične. **10** Bolj si jih je želeti kakor zlata, da, kakor mnogo čistega zlata: [so] tudi slajše kakor med in satovje. **11** Poleg tega je tvoj služabnik posvarjen po njih: in v njihovem izpolnjevanju je velika nagrada. **12** Kdo lahko razume njegove zmote? Očisti me pred skrivnimi

krivdami. **13** Svojega služabnika zadrži tudi pred prevzetnimi gredi; naj nimajo gospodstva nad menoj: potem bom lahko pošten in bom nedolžen pred velikim prestopkom. **14** Naj bodo besede mojih ust in premišljevanje mojega srca sprejemljive v tvojem pogledu, oh Gospod, moja moč in moj odkupitelj.

20 Gospod te sliši na dan stiske; ime Jakobovega Boga te brani; **2** pošije ti pomoč iz svetišča in te okrepi s Siona; **3** spominja se vseh tvojih daritev in sprejema tvojo žgalno žrtvovanje. **4** Uslisi te glede na tvoje lastno srce in izpolni vso tvojo namero. **5** Veselili se bomo v tvoji rešitvi duše in naše prapore bomo postavili v imenu našega Boga: Gospod izpolnjuje vse tvoje prošnje. **6** Sedaj vem, da Gospod rešuje svojega maziljenca; iz svojih svetih nebes ga bo uslišal z rešujočo močjo njegove desnice. **7** Nekateri zaupajo v bojne vozove, nekateri pa v konje: toda mi se bomo spominjali imena Gospoda, našega Boga. **8** Oni so ponizani in padli: toda mi vstanemo in stojimo pokončno. **9** Reši, Gospod: naj nas sliši kralj, ko kličemo.

21 Kralj se bo veselil v tvoji moči, oh Gospod; in kako silno se bo radoval v tvoji rešitvi duše! **2** Dal si mu željo njegovega srca in nisi zadržal prošnje njegovih ustnic. **3** Kajti ti ga vodiš z blagoslovi dobrete: na njegovo glavo postavljaš krono iz čistega zlata. **4** Prosil te je življenja in ti mu ga daješ, celo dolžino dni na veke vekov. **5** Njegova slava v tvoji rešitvi duše je velika: čast in veličanstvo si položil nanj. **6** Kajti naredil si ga najbolj blagoslovljenega na veke: s svojim obličjem si ga storil silno veselega. **7** Kajti kralj zaupa v Gospoda in zaradi usmiljenja Najvišjega ne bo omajan. **8** Tvoja roka bo zaolatila vse tvoje sovražnike: tvoja desnica bo zaolatila tiste, ki te sovražijo. **9** V času svoje jeze jih boš naredil kakor ognjenio peč: Gospod jih bo v svoji jezi pogolnili in ogenj jih bo požrl. **10** Njihov sad boš uničil z zemlje in njihovo seme izmed človeških otrok. **11** Kajti zoper tebe so načrtovali zlo: dominili so si poguben naklep, ki ga niso mogli izpolniti. **12** Zato boš storil, da bodo obrnili svoj hrbet, ko boš pripravil svoje puščice na tette proti njihovim obrazom. **13** Bodи vzvišen, Gospod, v svoji lastni moči: tako bomo opevali in hvalili tvojo moč.

22 Moj Bog, moj Bog, zakaj si me zapustil? Zakaj si tako daleč proč od pomoči meni in od besed mojega vpitja? **2** Oh mojo Bog, jokam podnevi, toda ti me ne uslišiš; in v nočnem času in nisem tih. **3** Toda ti si svet, oh ti, ki naseljuješ Izraelove hvalnice. **4** Naši ocetje so zaupali vate: zaupali so in si jih osvobodili. **5** Klicali so k tebi in bili osvobojeni: zaupali so vate in niso bili zbegani. **6** Toda jaz sem ličinka in ne mož: graja ljudem in preziran od ljudstva. **7** Vsi, ki me vidijo, se mi smejojo do norčevanja: namrdnejo ustnico [in] zmajajojo z glavo, rekoč: **8**, Zaupal je v Gospoda, da bi ga osvobodil: naj ga osvobodi, glede na to, da se je razveseljeval v njem.“ **9** Toda ti si ta, ki me je potegnil iz maternice: oblikoval si mi zaupanje, ko sem bil na prsih svoje matere. **10** Iz maternice sem bil vržen nate: ti si mojo Bog od trebuha moje matere. **11** Ne bodi daleč od mene; kajti stiska je bližu; kajti nikogar ni, da pomaga. **12** Obdalo me je mnogo bikov: močni baščanski biki so me obdali naokoli. **13** S svojimi gobci so zevali vame, kakor ropa željan in rjevec lev. **14** Izlit sem kakor voda in vse moje kosti so izpahnjene: moje srce je podobno vosku; stopljeno je v sredi moje notranjosti. **15** Moja moč je izsušena kakor črepinja; in moj jezik se lepi k mojim čeljustim; in ti si me pivedel v smrtni prah. **16** Kajti psi so me obdali: zajel me je zbor zlobnih: preboldli so moje roke in moja stopala. **17** Vse svoje kosti lahko razločim: oni gledajo in strmijo vame. **18** Moje obleke si razdeljujejo med seboj in za mojo suknjo so metali žrebe. **19** Toda ti, oh Gospod, ne bodi daleč od

mene. Oh moja moč, hiti, da mi pomagaš. **20** Osvobi mojo dušo pred mečem; mojo ljubljeno pred močjo psa. **21** Reši me pred levjimi usti: kajti uslišal si me pred rogovi samorogov. **22** Tvoje ime bom oznanjal svojim bratom: na sredi skupnosti te bom hvalil. **23** Vi, ki se bojite Gospoda, hvalite ga; vsi vi, seme Jakobovo, proslavite ga; in bojte se ga, vsi vi, seme Izraelovo. **24** Kajti on ni zaničeval niti preziral stiske stiskanh; niti svojega obraza ni skrival pred njim; toda, ko je klical k njemu, je slišal. **25** Moja hvala v veliki skupnosti bo o tebi: svoje zaobljube bom izpolnil pred tistimi, ki se ga bojijo. **26** Krotki bodo jedli in bodo nasičeni: hvalili bodo Gospoda, kateri ga iščejo: vaše srce bo živelno na veke. **27** Vsi konci zemelje se bodo spomnili in obrnili h Gospodu: in vsa sorodstva narodov bodo oboževala pred teboj. **28** Kajti kraljestvo je Gospodovo: in on je voditelj med narodi. **29** Vsi tisti, ki so na zemlji premožni, bodo jedli in oboževali: vsi tisti, ki gredo dol v prah, se bodo poklonili pred njim: svoje lastne duše pa nihče ne more ohraniti žive. **30** Seme mu bo služilo; to bo šteto h Gospodu za rod. **31** Prišli bodo in oznanjali bodo njegovo pravičnost ljudem, ki bodo rojeni, da je on to storil.

23 Gospod je moj pastir; ne bom trpel pomanjkanja. **2** Napravila mi, da se zlekrem na zelenih pašnikih: vodi me ob mirnih vodah. **3** Obnavlja mojo dušo: zaradi svojega imena me vodi po stezah pravičnosti. **4** Da, čeprav hodim skozi dolino smrte sence, se ne bom bal nobenega zla: kajti ti si z menoj; tvoja šiba in tvoja opora me tolazita. **5** Pred menoj pripravljaš mizo, v prisotnosti mojih sovražnikov: mojo glavo maziliš z oljem; moja časa prekipeva. **6** Zagotovo me bosta dobrata in usmiljenje spremljali vse dni mojega življenja: in v Gospodovi hiši bom prebival na veke.

24 Zemlja je Gospodova in njena polnost; zemeljski krog in tisti, ki prebivajo na njem. **2** Kajti utemeljil jo je na morjih in jo osnoval na rekah. **3** Kdo se bo povzpel na Gospodov hrib? Ali kdo bo stal na njegovem svetem prostoru? **4** Kdor ima čiste roke in nedolžno srce; kdor svoje duše ni povzdignil k praznim rečem niti varljivo prisegel. **5** Prejel bo blagoslov od Gospoda in pravičnost od Boga rešitve njegove duše. **6** To je rod tistih, ki ga iščejo, ki iščejo tvoje obliče, oh Jakob. **7** Vzdignite svoje glave, oh ve velika vrata; in bodite dvignjene, ve večna vrata; in vstopil bo Kralj slave. **8** Kdo je to, Kralj slave? Gospod, močan in mogočen, Gospod, mogočen v bitki. **9** Vzdignite svoje glave, oh ve velika vrata; celo dvignite jih, ve večna vrata; in vstopil bo Kralj slave. **10** Kdo je to, Kralj slave? Gospod nad bojevniki, on je Kralj slave.

25 K tebi, oh Gospod, vzdigujem svojo dušo. **2** Oh mojo Bog, jaz zaupam vate: naj ne bom osramočen, naj moji sovražniki ne slavijo zmage nad menoj. **3** Da, naj ne bo osramočen nihče, ki čaka nate: naj bodo osramočeni, ki se pregrešijo brez razloga. **4** Pokaži mi svoje poti, oh Gospod; úči me svojih stez. **5** Vodi me v svoji resnicu in me úci: kajti ti si Bog rešitve moje duše; nate čakan ves dan. **6** Spomini se, oh Gospod, svojih nežnih usmiljenij in svojih ljubečih skrbnosti; kajti bile so vedno, od davnine. **7** Ne spominjam se grehov moje mladosti niti mojih prestopkov: glede na svoje usmiljenje se me spomni zaradi svoje dobre, oh Gospod. **8** Dober in pošten je Gospod: zato bo grešnike učil na poti. **9** Krotke bo usmerjal na sodbo: in krotke bo učil svojo pot. **10** Vse Gospodove steze so usmiljenje in resnica do teh, ki se držijo njegove zaveze in njegovih pričevanj. **11** Zaradi svojega imena, oh Gospod, odpusti mojo krivičnost; kajti ta je velika. **12** Kakšen človek je ta, ki se boji Gospoda? Njega bo on učil na poti, ki jo bo on izbral. **13** Njegova duša bo prebivala sproščeno; in njegovo seme bo podedovalo zemljo. **14** Gospodova skrinvost je s tistimi, ki

se ga bojijo; in pokazal jim bo svojo zavezo. **15** Moje oči so vedno v smeri Gospoda; kajti moja stopala bo on potegnil iz mreže. **16** Obrni se k meni in se me usmili; kajti zapuščen sem in prizadet. **17** Težave mojega srca so se povečale: oh, osvobodi me iz moje stiske. **18** Poglej na mojo žalost in mojo bolečino; in odpusti vse moje grehe. **19** Preudari moje sovražnike; kajti mnogo jih je; in sovražijo me s krutim sovraštrom. **20** Oh, varuj mojo dušo in me osvobi: naj ne bom osramočen; kajti svoje upanje polagam vate. **21** Naj me ohranjata neokrnjenost in poštenost; kajti jaz čakam nate. **22** Odkupi Izraela, oh Bog, iz vseh njegovih težav.

26 Sodi me, oh Gospod; kajti hodil sem v svoji neokrnjenosti: zaupal sem tudi v Gospoda; zato ne bom zdrsnil. **2** Preišči me, oh Gospod in preizkusi me; očisti mojo notranjost in mojo srce. **3** Kajti tvoja ljubeča skrbnost je pred mojimi očmi: in hodil sem v tvoji resnici. **4** Nisem se usedal z domišljavimi osebami niti ne bom vstopal s hinavci. **5** Sovražil sem skupnost hudodelcev; in z zlobnimi ne bom sedel. **6** V nedolžnosti si bom umil svoje roke: da bom obdal tvoj oltar, oh Gospod: **7** da bom lahko razglašal z glasom zahvaljevanja in pripovedoval o vseh tvojih čudovitih delih. **8** Gospod, ljubil sem prebivališče tvoje hiše in kraj, kjer prebiva tvoja čast. **9** Ne zberi moje duše z grešniki niti mojega življenja s krvolčnimi ljudmi: **10** v čigarskem rokah je vragolija, njihova desnica pa je polna podkupnin. **11** Toda kar se mene tiče, jaz bom hodil v svoji neokrnjenosti: odkupi me in bodi mi usmiljen. **12** Moje stopalo stoji na ravnem kraju: v skupnosti bom blagoslavljal Gospoda.

27 Gospod je moja svetloba in rešitev moje duše; koga se bom bal? Gospod je moč mojega življenja; pred kom bom prestrašen? **2** Kadar so prišli nadme zlobni, celo moji sovražniki in moji sovragi, da požro moje meso, so se spotaknili in padli. **3** Čeprav bi se zoper mene utaborila vojska, se moje srce ne bi balo: četudi bi se zoper mene dvignila vojna, bom jaz pri tem zaupljiv. **4** Eno stvar sem žezel od Gospoda, to hočem doseči; da bom lahko prebival v Gospodovem lepotu vse dni svojega življenja, da zrem Gospodovo lepoto in da poizvedujem v njegovem templju. **5** Kajti v času stiske me bo skril v svojem paviljonu: skril me bo s skrinvnostjo svojega šotorskega svetišča; postavil me bo na skalo. **6** In sedaj bo moja glava dvignjena nad moje sovražnike okoli mene: zato bom v njegovem šotorskem svetišču daroval žrtve radosti; pel bom, da, prepeval bom hvalnice Gospodu. **7** Poslušaj, oh Gospod, ko kličem s svojim glasom: tudi nad menoj imej usmiljenje in mi odgovori. **8** Ko praviš: „Isčite moje obliče; ti je moje srce povedalo: „Tvoje obliče, Gospod, bom iskal.““ **9** Ne skrivaj svojega obličja daleč od mene; svojega služabnika ne odslovil in jezi: bil si moja pomoč; ne zapusti me niti se me ne odpovej, oh Bog rešitev moje duše. **10** Ko me moj oče in moja mati zapustita, potem me bo Gospod pobral. **11** Uči me svoje poti, oh Gospod in vodi me po ravni stezi, zaradi mojih sovražnikov. **12** Ne izročaj me onkrat, v voljo mojih sovražnikov: kajti krive priče so vstale zoper mene in takšni, ki izdihujejo krutost. **13** Oslabel sem, razen če sem veroval, da vidim Gospodovo dobroto in deželi živih. **14** Čakaj na Gospoda: bodi odločnega poguma in okrepli bo tvoje srce: čakaj, pravim, na Gospoda.

28 K tebi hočem klicati, oh Gospod, moja skala; ne bodi molčeč do mene: da ne bi, če boš do mene molčeč, postal podoben tem, ki gredil dol v jamo. **2** Prisluhni glasu mojih ponižnih prošenj, ko kličem k tebi, ko svoje roke dvigujem k tvojemu svetemu oraklju. **3** Ne odtegnji me proč z zlobnimi in z delavci krivičnosti, ki svojim bližnjim govorijo mir, toda v njihovih srčih je vragolija. **4** Daj jim glede na njihova dejanja in glede na zlobnost njihovih prizadevanj: daj jim po delu njihovih rok: vrni jim njihovo plačilo. **5** Ker ne

upoštevajo Gospodovih del niti delovanja njegovih rok, jih bo uničil in jih ne bo zgradil. **6** Blagoslovjen bodi Gospod, ker je uslušal glas mojih ponižnih prošenj. **7** Gospod je moja moč in moj ščit; moje srce je zaupalo vanj in pomagano mi je: zato se moje srce silno razveseljuje; in s svojo pesmijo ga bom hvališ. **8** Gospod je njihova moč in on je rešilna moč svojemu maziljencu. **9** Reši svoje ljudstvo in blagoslavljaj svojo dediščino: tudi hrani jih in dvigni jih na veke.

29 Dajajte Gospodu, oh vi mogočni, dajajte Gospodu slavo in moč. **2** Dajajte Gospodu slavo, primerno njegovemu imenu; obožujte Gospoda v lepoti svetosti. **3** Glas Gospodov je nad vodami: Bog slave grmi; Gospod je nad mnogimi vodami. **4** Glas Gospodov je močan; glas Gospodov je poln veličanstva. **5** Glas Gospodov lomi cedre; da, Gospod lomi libanonske cedre. **6** Dela jih tudi, da poskakujejo kakor tele; Libanon in Sirjón kakor mlad samorog. **7** Glas Gospodov razdeljuje plamene ognja. **8** Glas Gospodov trese divjino; Gospod trese kadéško divjino. **9** Glas Gospodov dela koščatam, da povržejo in odkriva gozdove: in v njegovem templju vsakdo govori o njegovi slavi. **10** Gospod sedi na potopu; da, Gospod sedi, Kralj na veke. **11** Gospod bo dal svojemu ljudstvu moč; Gospod bo svoje ljudstvo blagoslovil z mirom.

30 Povzdigoval te bom, oh Gospod; kajti dvignil si me in nisi storil, da se moji sovragi veselijo nad menoj. **2** Oh Gospod, moj Bog, kličem k tebi in ti si me ozdravil. **3** Oh Gospod, moja dušo si privedel iz groba: ohranil si me živega, da ne bi šel dol v jamo. (*Sheol h7585*) **4** Prepevajte Gospodu, oh vi njegovi sveti in zahvaljujte se ob spominu njegove svetosti. **5** Kajti njegova jeza ostaja samo trenutek; v njegovi naklonjenosti je življenje: jokanje lahko vztraja za [eno] noč, toda radost prihaja zjutraj. **6** V svojem uspevanju pa sem rekel: „Nikoli ne bom omajan.“ **7** Gospod, po svoji naklonjenosti si storil, da moja gora trdno stoji: skril si svoje obliče in sem bil zaskrbljen. **8** K tebi sem klical, oh Gospod; in h Gospodu sem naredil ponižno prošnjo. **9** Kakšna korist je v moji krvi, ko pojdem dol v jamo? Ali te bo hvali prah? Bo ta oznanjal tvojo resnico? **10** Prisluhni, oh Gospod in usmili se me: Gospod, bodi moj pomočnik. **11** Ti si zame obrnil moje žalovanje v plesanje: oddložil si mojo vrečevino in me opasal z veseljem; **12** z namenom, da lahko moja slava tebi poje hvalnico in ne bo molčeča. Oh Gospod, moj Bog, zahvaljeval se ti bom na veke.

31 Vate, oh Gospod, polagam svoje trdno upanje; naj ne bom nikoli osramočen: osvobi me v svoji pravičnosti. **2** Nagni k meni svoje uho; naglo me osvobi: ti bodi moja čvrsta skala, za hišo obrambe, da me rešiš. **3** Kajti ti si moja skala in moja trdnjava; zato me vodiš zaradi svojega imena in me usmerjam. **4** Potegni me iz mreže, ki so jo na skrivnem položili zame: kajti ti si moja moč. **5** V tvojo roko izročam svojega duha: odkupil si me, oh Gospod, Bog resnice. **6** Sovražil sem tiste, ki se ozirajo na lažnive nečimernosti: toda jaz zaupam v Gospoda. **7** Vesel bom in se radoval v tvojem usmiljenju: kajti preudari si mojo težavo, v stiskah si spoznal mojo dušo; **8** in me nisi zaprl v roku mojega sovražnika; moja stopala si postavil na velik prostor. **9** Usmili se me, oh Gospod, kajti v stiski sem: moje oko je použito z žalostjo, da, moja duša in moj trebuh. **10** Kajti moje življenje je iztrošeno z žalostjo in moja leta z vzdihovanjem: moja moč slabí zaradi moje krivičnosti in moje kosti so použite. **11** Bil sem graja med vsemi svojimi sovražniki, toda še posebej med svojimi bližnjimi in strah svojim znancem: tisti, ki so me videli zunaj, so pobegnili pred menoj. **12** Pozabljen sem kakor je mrtev človek hitro pozabljen: podoben sem razbiti posodi. **13** Kajti slišal sem obrekovanje mnogih: strah je bil na

vsaki strani: medtem ko so se skupaj posvetovali zoper mene, so snovali, da vzamejo moje življenje. **14** Toda jaz sem zaupal vate, oh Gospod: rekel sem: „Ti si moj Bog.“ **15** Moji časi so v tvoji roki: osvobodi me pred roko mojih sovražnikov in pred tistimi, ki me pregarjajo. **16** Stôri, da tvoj obraz zasije nad tvojim služabnikom: reši me zaradi svojega usmiljenja. **17** Naj ne bom osramočen, oh Gospod; kajti klícal sem k tebi: naj bodo zlobni osramočeni in naj bodo molče v grobu. (*Sheol h7585*) **18** Naj bodo utišane lažnive uštice; ki ponosno in zaničljivo govorijo boleče stvari zoper pravičnega. **19** Oh, kako velika je tvoja dobrota, ki si jo prihranil za tiste, ki se te bojijo; ki si jo izvršil tistim, ki zaupajo vate pred človeškimi sinovi! **20** Pred ponosom ljudi jih boš skrili v zatišju svoje prisotnosti: pred preprirom jezikov jih boš skrivaj varoval v paviljonu. **21** Blagoslovjeni bodi Gospod: kajti pokazal mi je svojo čudovito prijaznost v čvrstem mestu. **22** Kajti v svoji naglici sem rekel: „,lztrebljen sem izpred tvojih oči: pa vendar si slišal glas mojih ponižnih prošenj, ko sem klícal k tebi. **23** Oh, ljubite Gospoda, vsi vi njegovi sveti: kajti Gospod ohranja zveste in obilno nagrajuje tistega, ki ravna ponosno. **24** Bodite odločnega poguma in vaša srca bo okreplil vsem vam, ki upate v Gospoda.

32 Blagoslovjen je tisti, čigar prestopek je oproščen, čigar greh je pokrit. **2** Blagoslovjen je človek, kateremu Gospod ne pripisuje krivičnosti in v čigar duhu ni zvijače. **3** Ko sem molčal, so se moje kosti postarale zaradi mojega kričanja ves dan. **4** Kajti dan in noč je bila tvoja roka težka nad menoj: moja vlažnost je obrnjena v poletno sušo. **5** Priznal sem ti svoj greh in svoje krivičnosti nisem prikrival. Rekel sem: „Svoje prestopek bom priznal Gospodu;“ in ti odpuščaš krivičnost mojega greha. **6** Kajti tako bo k tebi molil vsakdo, ki je bogaboječ, v času, ko se daješ najti: zagotovo mu v poplavah velikih vodá oni ne bodo prišli blizu. **7** Ti si moje skrivališče; ohranil me boš pred stiskom; naokoli me boš obdal s pesmimi osvoboditve. **8** Poučil te bom in te učil na poti, po kateri boš šel: usmerjal te bom s svojim očesom. **9** Ne bodite kakor konj ali kakor mula, ki nimata razumevanja: čigar gobca se mora držati z žvalo in uzdo, da se ti ne približata. **10** Mnoge bridkosti bodo zlobnemu: toda kdor zaupa v Gospoda, ga bo obdal usmiljenje. **11** Bodite veseli v Gospodu in veselite se, vi pravični: in vzklajajte od veselja vsi vi, ki ste iskreni v srcu.

33 Veselite se v Gospodu, oh, vi pravični: kajti hvala je ljubka iskrenim. **2** Hvalite Gospoda s harfo; prepevajte mu s plunko in glasbilom desetih strun. **3** Prepevajte mu novo pesem; igrajte vešče z glasnim zvokom. **4** Kajti Gospodova beseda je pravilna; in vsa njegova dela so narejena v resnici. **5** On ljudi pravičnost in sodbo: zemlja je polna Gospodove dobrote. **6** Nebesni obok je bil narejen z Gospodovo besedo; in vsa njegova vojska z dihom njegovih ust. **7** On zbirala morske vode skupaj kakor kup: globine shranjuje v skladiščih. **8** Naj se vsa zemlja boji Gospoda: naj vsi prebivalci zemeljskega kroga stojijo v strahospoščovanju pred njim. **9** Kajti spregovoril je in bilo je narejeno: zapovedal je in je trdno stalo. **10** Gospod uničuje namere poganan: načrte ljudstva dela brez učinka. **11** Gospodove namere ostanejo večno, misli njegovega srca vsem rodovom. **12** Blagoslovjen je narod, čigar Bog je Gospod; in ljudstvo, katerega je izbral za svojo lastno dediščino. **13** Gospod gleda z neba; ogleduje vse človeške sinove. **14** Iz kraja svojega prebivališča gleda na vse prebivalce zemelje. **15** Prav tako oblikuje njihova srca; preudarja vsa njihova dela. **16** Noben kralj ni rešen z množičnostjo vojske: mogočen človek ni osvobojen z veliko močjo. **17** Konj je jalova stvar za varnost: niti s svojo veliko močjo ne bo nikogar osvobodil. **18** Glej, Gospodovo oko je nad temi, ki se ga bojijo, nad temi, ki upajo v njegovo usmiljenje; **19** da njihovo dušo osvobodi pred smrtjo in da jih v

lakoti ohrani žive. **20** Naša duša čaka na Gospoda: on je naša pomoč in naš ščit. **21** Kajti naše srce se bo veselilo v njem, ker smo zaupali v njegovo sveto ime. **22** Naj bo tvoje usmiljenje na nas, oh Gospod, prav tako kakor mi zaupamo vate.

34 Ob vseh časih bom blagoslavljal Gospoda: njegova hvala bo nenehno na mojih ustih. **2** Moja duša bo storila svoje bahanje v Gospodu: ponížni bodo o tem slišali in bodo veseli. **3** Oh, poveličujte z menoj Gospoda in skupaj poveličujmo njegovo ime. **4** Iskal sem Gospoda in me je uslušal ter me osvobodil pred vsemi mojimi strahovi. **5** Pogledali so k njemu in bili ožarjeni: in njihovi obrazi niso bili osramočeni. **6** Ta revež je zajokal in Gospod ga je uslušal ter ga rešil pred vsemi njegovimi težavami. **7** Gospodov angel tabori okoli teh, ki se ga bojijo in jih osvobaja. **8** Oh, okusite in vidite, da je Gospod dober: blagoslovjen je človek, ki zaupa vanj. **9** Oh, bojte se Gospoda, vi njegov sveti: kajti nič ne manjka tem, ki se ga bojijo. **10** Mladim levom primanjkuje in trpijo lakoto: toda tistim, ki iščejo Gospoda, ne bo manjkala nobena dobra stvar. **11** Pridite, otroci, prisluhnite mi: „Strahu Gospodovega vas bom učil.“ **12** Kakšen človek je tisti, ki želi življenje in ljubi mnoge dneve, da bi lahko videl dobro? **13** Zadržuj svoj jezik od zla in svoje ustnice od govorjenja zvijače. **14** Odidi od zla in delaj dobro; išči mir in ga zasleduj. **15** Gospodove oči so na pravičnih in njegova ušesa so odprtka k njihovemu klicanju. **16** Gospodovo obliče je zoper te, ki delajo zlo, da iz zemlje iztrebijo spomin o njih. **17** Pravični kličejo in Gospod uslušuje ter jih osvobaja iz vseh njihovih stisk. **18** Gospod je blizu tem, ki so zlomljenega srca; in rešuje takšne, ki so skesanega duha. **19** Množe so stiske pravičnega: toda Gospod ga osvobaja iz njih vseh. **20** On varuje vse njegove kosti: niti ena izmed njih ni zlomljena. **21** Zlo bo pokončalo zlobnega: in tisti, ki sovražijo pravične, bodo zapuščeni. **22** Gospod odkupuje dušo svojih služabnikov: in noben od teh, ki zaupajo vanj, ne bo zapuščen.

35 Zagovarjaj mojo pravdo, oh Gospod, s temi, ki se prepriajo z menoj: bori se proti tem, ki se borijo zoper mene. **2** Zgrabi za ščit in majhen ščit ter se dvigni v mojo pomoč. **3** Izvlec tudi sulico in zapri pot zoper tiste, ki me preganajo: moji duši reci: „Jaz sem rešitev tvoje duše.“ **4** Naj bodo zbegani in osramočeni tisti, ki strežejo po moji duši: naj bodo obrnjeni nazaj in privedeni v zmedenost, ki sneujejo mojo bolečino. **5** Naj bodo kakor pleve pred vetrom: in naj jih preganja Gospodov angel. **6** Naj bo njihova pot temna in spolzka: in naj jih preganja Gospodov angel. **7** Kajti brez razloga so svojo mrežo skrili zame v jamo, katero so brez razloga izkopali za mojo dušo. **8** Naj nadenj nenadoma pride uničenje; in naj ga ujame njegova mreža, ki jo je skril: naj pade v točno takšno uničenje. **9** Moja duša pa bo radostna v Gospodu: veselila se bo v njegovi rešitvi duše. **10** Vse moje kosti bodo rekle: „Gospod, kdo je podoben tebi, ki osvobač reveža pred tistim, ki je zanj premočan, da, reveža in pomoči potrebnega pred tistim, ki ga pleni?“ **11** Vstale so krive priče; k moji obtožniki so položili stvari, ki jih nisem poznal. **12** Nagradili so me [z] zlom za dobro, do plenjenja moje duše. **13** Toda kar se mene tiče, ko so bili bolni, so bila moja oblačila vrečevina: svojo dušo sem ponižal s postom; in moja molitev se je vrnila v mojo lastno notranjost. **14** Vêdel sem se kakor da je bil on moj prijatelj ali brat: močno sem se sklonil, kakor nekdo, ki žaluje za svojo materjo. **15** Toda v moji nadlogi so se veselili in se zbirali skupaj: da, podleži so se zbirali zoper mene, pa tega nisem vedel; trgali so me in niso odnehati: **16** s hinavskimi zasmehovalci so na pojedinah s svojimi zobmi škrpali nad menoj. **17** Gospod, doklej boš gledal? Mojo dušo reši pred njihovimi uničenji, mojo ljubljeno pred levi. **18** Zahvaljeval se ti bom v veliki skupnosti: hvalil te bom med mnogimi ljudmi. **19**

Naj se tisti, ki so moji sovražniki, ne veselijo krivčno nad meno; niti naj ne mežikajo z očesom tisti, ki me sovražijo brez razloga. **20** Kajti ne govorijo miru: temveč snujejo varljive zadeve zoper tiste, ki so v deželi mirni. **21** Da, svoja usta so široko odprli proti meni in rekli: „Aha, aha, naše oko je to videlo.“ **22** To si videl, oh Gospod: ne molči: oh Gospod, ne bodi daleč od mene. **23** Razvnemsi in prebudi se na mojo sodbo, celo za mojo zadevo, moj Bog in moj Gospod. **24** Sodi me, oh Gospod, moj Bog, glede na twojo pravičnost; in naj se ne veselijo nad meno. **25** Naj ne pravijo v svojih srcih: „Ah, tako smo to žeeli: ‐naj ne pravijo: ‐Požrli smo ga.“ **26** Naj bodo osramočeni in skupaj privedeni v zmedenost tisti, ki se veselijo ob moji bolečini: naj bodo tisti, ki se poveličujejo zoper mene, oblečeni z nečastjo in sramoto. **27** Naj tisti, ki podpirajo mojo pravično zadevo, vzklikajo od veselja in bodo veseli; da, naj neneheno govorijo: „Naj bo poveličan Gospod, ki ima veselje v uspevanju svojega služabnika.“ **28** Moj jezik pa bo ves dan govoril o twoji pravičnosti in o twoji hvali.

36 Prestopek zlobnega znotraj njegova srca pravi, da pred njegovimi očmi ni Božjega strahu. **2** Kajti v svojih lastnih očeh si laska, dokler se ne najde njegova krivičnost, da je vreden sovraštva. **3** Besede iz njegovih ust so krivičnost in prevara: prenehal je biti moder in delati dobro. **4** Na svoji postelji snuje vragoljico; postavlja se na pot, ki ni dobra; zla ne prezira. **5** Twoje usmiljenje, oh Gospod, je v nebesih; in twoja zvestoba sega do oblakov. **6** Twoja pravičnost je podobna velikim goram; twoje sodbe so zelo globokoumne: oh Gospod, ti ohranjaš človeka in žival. **7** Kako odlična je twoja ljubeča skrbnost, oh Bog! Zato človeški otroci svoje trdno upanje polagajo pod senco svojih kril. **8** Obilno bodo nasičeni z mastnostjo twoje hiše; in primoral jih boš piti iz reke svojih radosti. **9** Kajti s teboj je studenec življenja: v twoji svetlobi bomo videli svetlogo. **10** Oh, nadaljuj svoje ljubeče skrbnosti do teh, ki te poznavajo; in svojo pravičnost do iskrenih v srcu. **11** Naj proti meni ne pride stopalo ponosnega in naj me roka zlobnega ne odstrani. **12** Tam so padli delavci krivičnosti: podrti so in ne bodo mogli vstati.

37 Ne razburuj se zaradi hudodelnikov niti ne bodi nevoščljiv proti delavcem krivičnosti. **2** Kajti hitro bodo posekani kakor trava in ovenijo kakor zeleno zelišče. **3** Zaupaj v Gospoda in delaj dobro; tako boš prebival v deželi in boš resnično nahranjen. **4** V Gospodu se tudi razveseljuj; in dal ti bo želje tvojega srca. **5** Svojo pot izroči Gospodu; vanj tudi zaupaj; in bo to napravil. **6** In twojo pravičnost bo razjasnil kakor svetlogo in twojo sodbo kakor poldan. **7** Počivaj v Gospodu in potrežljivo čakaj nanj: ne razburuj se zaradi tistega, ki na svoji poti uspeva, zaradi človeka, ki povzroči, da se zgodijo zlobni naklapi. **8** Odnehaj z jezo in zapusti bes: ne razburuj se na kakršenkoli način, da bi delal zlo. **9** Kajti hudodelci bodo iztrebljeni: toda tisti, ki čakajo na Gospoda, bodo podedovali zemljo. **10** Kajti še kratek čas in zlobnega ne bo: da, marljivo boš preudaril njegov kraj in ga ne bo. **11** Toda Krotki bodo podedovali zemljo; in razveseljevali se bodo v obilju miru. **12** Zlobni spletkarji zoper pravičnega in proti njemu škripa s svojimi zobmi. **13** Gospod se mu bo posmehoval: kajti vidi, da prihaja njegov dan. **14** Zlobni so izvlekli meč in napeli svoj lok, da podrejo revnega in pomoči potrebnegemu in da pobijejo tiste, ki so iskrenega vedēnja. **15** Njihov meč bo predri njihovo lastno srce in njihovi loki bodo zlomljenci. **16** Nekaj, kar ima pravičen človek, je bolje kakor bogastva mnogih zlobnih. **17** Kajti lakti zlobnih bodo zlomljenci: toda Gospod podpira pravičnega. **18** Gospod pozna dneve iskrenih: in njihova dedičina bo na veke. **19** V hudem času ne bodo osramočeni: in v dneh lakote bodo nasičeni. **20** Toda zlobni bodo propadli in Gospodovi sovražniki bodo kakor tolšča jagnjet: uničeni bodo; shirali bodo v

dim. **21** Zlobni si izposoja, pa ne vraca: toda pravični izkazuje usmiljenje in daje. **22** Kajti tisti, ki bodo od njega blagoslovjeni, bodo podedovali zemljo: tisti, ki bodo od njega prekleti, pa bodo iztrebljeni. **23** Koraki dobrega moža so odrejeni po Gospodu: in on se razveseljuje v njegovi poti. **24** Čeprav pade, ne bo popolnoma podrt: kajti Gospod ga podpira s svojo roko. **25** Bil sem mlad, sedaj pa sem star; vendar nisem videl pravičnega zapuščenega niti njegovo seme prosjačiti kruha. **26** Vedno je usmiljen in posoja; in njegovo seme je blagoslovjeno. **27** Odidi od zla in delaj dobro; in prebivaj na vékoma. **28** Kajti Gospod ljubi sodbo in ne zapašča svojih svetih; ohranjeni so za vedno: toda seme hudobnega bo iztrebljeno. **29** Pravični bo podedoval deželo in za vedno prebival v njej. **30** Usta pravičnega govorijo modrost, njegov jezik pa govori o sodbi. **31** Postava njegovega Boga je v njegovem srcu; niti eden izmed njegovih korakov ne bo zdrsnil. **32** Zlobni opazuje pravičnega in išče, da ga pokonča. **33** Gospod ga ne bo prepustil v njegovo roko niti ga ne bo obsodil, ko je sojen. **34** Čakaj na Gospoda in se drži njegove poti in povišal te bo, da podeduješ deželo: ko so zlobni iztrebljeni, boš ti to videl. **35** Videl sem zlobnega v veliki moči in razprostirati se kakor zeleno lovorcevo drevo. **36** Vendar je premnil in glej, ni ga bilo: da, iskal sem ga, toda ni ga bilo najti. **37** Zapomni si popolnega človeka in glej iskrenega: kajti konec tega človeka je mir. **38** Toda prestopniki bodo skupaj uničeni: konec zlobnih bo iztrebljen. **39** Toda rešitev duš pravičnih je od Gospoda: on je njihova moč v času stiske. **40** Gospod jim bo pomagal in jih osvobodil: osvobodil jih bo pred zlobnim in jih rešil, ker oni zaupajo vanj.

38 Oh Gospod, ne oštevaj me v svojem besu: niti me ne karaj v svojem silnem nezadovoljstvu. **2** Kajti twoje puščice trdno tičijo v meni in twoja roka me boleče pritiska. **3** Zaradi twoje jeze na mojem mesu ni zdravja; niti ni v mojih kosteh zaradi mojega greha nobenega počitka. **4** Kajti moje krivičnosti so presegle mojo glavo: kakor težko breme so zame pretežke. **5** Moje rane zaudarjajo in so okužene zaradi moje nespametnosti. **6** Zaskrbljen sem; silno sem sklonjen; ves dan hodim in žalujem. **7** Kajti moja ledja so napolnjena z gnušno boleznjijo: in zdravja ni na mojem mesu. **8** Slaboten sem in boleče zlomljen: vpil sem zaradi nemira v svojem srcu. **9** Gospod, pred teboj je vse moje hrepenejenje; in moje stokanje ni skrito pred teboj. **10** Moje srce treptepa, moja moč me zapašča: glede svetlobe mojih oči, je tudi ta odšla od mene. **11** Moji častilci in moji prijatelji stojejo daleč stran od moje rane in moji sorodniki stojejo daleč stran. **12** Tudi tisti, ki mi strežejo po življenju, zame postavljajo zanke: in tisti, ki iščejo mojo bolečino, govorijo pogubne stvari in si ves dan domišljajo prevare. **13** Toda jaz, kakor gluhi človek, nisem slišal; in bil sem nem človek, ki ne odpira svojih ust. **14** Tako sem bil človek, ki ne sliši in v cigar ustih ni opominov. **15** Kajti vate zaupam, oh Gospod; ti boš slišal, oh Gospod, moj Bog. **16** Kajti rekel sem: „Uslisi me, da se ne bi sicer veselili nad meno: ko moje stopalo zdrsuje, se poveličujejo proti meni.“ **17** Kajti jaz sem pripravljen, da se zaustavim in moja bridkost je nenehno pred meno. **18** Kajti oznanil bom svojo krivičnost; žalosten bom zaradi svojega greha. **19** Toda moji sovražniki so živi in oni so močni: in tisti, ki me krivično sovražijo, so pomnoženi. **20** Tudi tisti, ki vračajo zlo za dobro, so moji nasprotniki; ker sledim stvari, ki je dobra. **21** Ne zapusti me, oh Gospod: oh moj Bog, ne bodi daleč od mene. **22** Podvizaj se, da mi pomagaš, oh Gospod, rešitev moje duše.

39 Rekel sem: „Pazil bom na svoje poti, da ne bom grešil s svojim jezikom: ko bo zlobni pred meno, bom svoja usta držal z uzdo.“ **2** Bil sem nem s tišino, molčal sem, celo pred dobrim; in moja bridkost je bila razvjeta. **3** Moje srce je bilo vroče

znotraj mene, medtem ko sem razglašljal, je zagorel ogenj: potem sem spregovoril s svojim jezikom: **4**, Gospod, daj mi spoznati moj konec in mero mojih dni, kolikšna je; da lahko spoznam kako slaboten sem. **5** Glej, moje dneve si naredil kakor dlan; in moja starost je kakor nič pred teboj: resnično, vsak človek v svojem najboljšem stanju je povsem nečimern.“ **6** Zagotovo vsak hodi v prazni podobi: zagotovo so oni zaman vznemirjeni: on kopici bogastva, ne ve pa kdo jih bo zbral. **7** In sedaj, Gospod, kaj [naj] pričakujem? Moje upanje je v tebi. **8** Osvobodi me pred vsemi mojimi prestopki: ne naredi me [za] grajo nespametnim. **9** Bil sem nem, svojih ust nisem odpril; ker si ti to storil. **10** Umakni svoj udarec proč od mene: použit sem z zamahom tvoje roke. **11** Kadar za krivičnost z grajanjem korigiraš človeka, storiš, da njegova lepota shira kakor molj: zagotovo je vsak človek ničevost. **12** Usliši mojo molitev, oh Gospod in pazljivo prisluhnji mojemu vpitju: ob mojih solzah ne molči: kajti jaz sem tujec s teboj in začasni prebivalec, kakor so bili vsi moji očejetje. **13** Oh, prizanesi mi, da lahko obnovim moč, preden grem naprej in ne bom več.

40 Potrežljivo sem čakal na Gospoda in on se je nagnil k meni ter slišal moje vpitje. **2** Privedel me je tudi iz strašne lame, ven iz umazane gline in moja stopala je postavil na skalo in utrdil moje ravnanje. **3** V moja usta pa je položil novo pesem, celo hvalo našemu Bogu: mnogi bodo to videli ter se bali in bodo zaupali v Gospoda. **4** Blagoslovjen je tisti človek, ki svoje trdno upanje postavlja [v] Gospoda in ne spoštuje ponosnega niti takšnega, ki odvraca k lažem. **5** Mnoga, oh Gospod, moj Bog, so tvoja čudovita dela, katera si storil v tvoje misli, katere so do nas: ne morejo biti po vrsti izračunane k tebi: če želim oznaniti in govoriti o njih, jih je več kakor jih je mogoče prešteti. **6** Žrtvovanja in daritve si nisi zaželet; odprli si mi moja ušesa: žgalne daritve in daritve za greh nisi zahteval. **7** Potem sem rekel: „Glej! Prihajam: v zvezku knjige je zapisano o meni, **8** veselim se, da izpolnjujem tvojo voljo, oh moj Bog: da, tvoja postava je znotraj mojega srca. **9** Oznanjal sem pravičnost v veliki skupnosti: glej, svojih ustnic nisem zadrljeval, oh Gospod, ti veš. **10** Tvoje pravičnosti nisem skrival v svojem srcu; oznanjal sem tvojo zvestobo in tvojo rešitev duše: tvoje ljubeče skrbnosti in tvoje resnice nisem prikrival pred veliko skupnostjo. **11** Svojih nežnih usmiljenj ne zadrljuj pred menoj, oh Gospod: naj me nenehno varujeta tvoja ljubeča skrbnost in tvoja resnica. **12** Kajti obkrožila so me brezstevilna zla: polastile so se me moje krivičnosti, tako da nisem zmogen pogledati kvišku; več jih je kakor las moje glave: zato mi peša moje srce. **13** Bodи vesel, oh Gospod, da me osvobodis: oh Gospod, podvijaj se, da mi pomagaš. **14** Naj bodo hkrati osramočeni in zbegani, ki strezejo po moji duši, da jo uničijo; naj bodo odgnani nazaj in osramočeni tisti, ki mi želijo zlo. **15** Naj bodo zapuščeni, za nagrado njihove sramote, ki mi pravijo: ‚Aha, aha.‘ **16** Naj se vsi tisti, ki te iščejo, razveselijo in bodo veseli v tebi: naj tisti, ki ljubijo tvojo rešitev duše, nenehno govorijo: ‚Povelječan bodi Gospod.‘ **17** Toda jaz sem ubog in pomoči potreben; vendarle Gospod misli name: ti si moja pomoč in moj osvoboditelj; ne mudri se, oh moj Bog.“

41 Blagoslovjen je kdor spoštuje ubogega: Gospod ga bo osvobodil v času stiske. **2** Gospod ga bo varoval in ga ohranil živega; in blagoslovjen bo na zemlji: in ti ga nočeš izročiti volji njegovih sovražnikov. **3** Gospod ga bo okreplil na postelji slabljenja: ti boš pripravil vso njegovo posteljo v njegovi slabosti. **4** Rekel sem: „Gospod, bodi mi usmiljen: ozdravi mojo dušo; kajti grešil sem zoper tebe.“ **5** Moji sovražniki zlobno govorijo o meni: „Kdaj bo umrl in njegovo ime izgine?“ **6** In če pride, da me vidi, govorji prazne reči: njegovo srce k sebi zbirka krivičnost; ko hodi proč od bivališča, to pripoveduje. **7** Vsi, ki me sovražijo, skupaj

šepetajo zoper mene: zoper mene snujejo mojo bolečino. **8** Zla bolezen, pravijo, se ga trdno drži: in sedaj, ko leži, ne bo več vstal. **9** Da, moj lasten zaupen priatelj, v katerega sem zaupal, ki je jedel od mojega kruha, je dvignil svojo peto zoper mene. **10** Toda ti, oh Gospod, mi bodi usmiljen in me dvigni, da jim lahko poplačam. **11** Po tem spoznam, da me ti podpiraš, ker moj sovražnik ne slavi zmage nad menoj. **12** In kar se mene tiče, me podpiraš v moji neokrnjenosti in me postavljaš pred svoje obliče na veke. **13** Blagoslovjen bodi Gospod, Izraelov Bog, od večnosti in do večnosti. Amen in Amen.

42 Kakor jelen trepetata za vodnimi potoki, tako moja duša hrepeni za teboj, oh Bog. **2** Mojo dušo žeja po Bogu, po živem Bogu: kdaj bom prišel in se pojavil pred Bogom? **3** Moje solze so mi bile hrana dan in noč, medtem ko mi nenehno pravijo: „Kje je tvoj Bog?“ **4** Ko se spominjam teh besed, v sebi izlivam svojo dušo: kajti odšel sem z množico, z njimi sem šel k Božji hiši, z glasom radosti in hvale, z množico, ki se je držala svetega dne. **5** Zakaj si potra, oh moja duša? In zakaj si vznemirjena v meni? Upaj v Boga: kajti še ga bom hvalil zaradi pomoči njegovega obličja. **6** Oh, moj Bog, moja duša je v meni potra, zatroej se te spominjam iz jordanske in hermonske dežele, s hriba Micár. **7** Brezno kliče breznu ob zvoku tvojih vodnih tornadov: vsi tvoji valovi in tvoji veliki valovi so šli čezme. **8** Vendar bo Gospod podnevi zapovedal svoji ljubeči skrbnosti in ponoči bo njegova pesem z menoj in moja molitev k Bogu mojega življenja. **9** Rekel bom Bogu, svoji skali: „Zakaj si me pozabil? Zakaj hodim in žalujem zaradi sovražnikovega zatiranja?“ **10** Kakor z mečem v moje kosti me grajajo moji sovražniki; medtem ko mi vsak dan pravijo: „Kje je tvoj Bog?“ **11** Zakaj si potra, oh moja duša? In zakaj si vznemirjena znotraj mene? Upaj v Boga: kajti še bom hvalil njega, ki je zdravje mojega obličja in moj Bog.

43 Sodi me, oh Bog in zagovarjaj mojo pravdo proti brezbožnemu narodu: oh, osvobodi me pred varljivim in nepravičnim človekom. **2** Kajti ti si Bog moje moči. Zakaj me zavračaš? Zakaj hodim in žalujem zaradi sovražnikovega zatiranja? **3** Oh, pošli svojo svetlobno in svojo resnico: naj me vodita; naj me privedeta k tvojemu svetemu hribu in k tvojim šotorškim svetiščem. **4** Potem bom stopil k Božjemu oltarju, k Bogu moje silne radosti: da, na harfo te bom hvalil, oh Bog, moj Bog. **5** Zakaj si potra, oh moja duša? In zakaj si vznemirjena znotraj mene? Upaj v Boga: kajti še bom hvalil njega, ki je zdravje mojega obličja in moj Bog.

44 Z našimi ušesi smo slišali, oh Bog, naši očejetje so nam povedali, kakšno delo si storil v njihovih dneh, v davnih časih. **2** Kako si s svojo roko napodil pogane in naseli njih; kako si prizadel ljudstvo in jih pregnal. **3** Kajti dežele niso prejeli v posest s svojim lastnim mečem niti jih ni rešil njihov lasten laket: temveč tvoja desnica in tvoj laket in svetloba tvojega obličja, ker imaš do njih naklonjenost. **4** Ti si moj Kralj, oh Bog: zapovej osvoboditve za Jakoba. **5** S teboj bomo podrli naše sovražnike: s tvojim imenom bomo pogazili te, ki se dvigujejo zoper nas. **6** Kajti ne bom zaupal v svoj lok niti me ne bo rešil moj meč. **7** Toda ti si nas rešil pred našimi sovražniki in osramotil tiste, ki so nas sovražili. **8** Z Bogom se bahamo ves dan in tvoje ime hvalimo na veke. **9** Toda ti si nas zavrgel in nas izročil v sramoto; in z našimi vojskami ne greš naprej. **10** Ti nas delaš, da se pred sovražnikom obračamo nazaj: in tisti, ki nas sovražijo, plenijo zase. **11** Izročil si nas kakor ovce, določene za hrano; in razkropil si nas med pogane. **12** Zastonj prodajaš svoje ljudstvo in svojega bogastva ne povečuješ z njihovo ceno. **13** Delaš nas [za] grajo našim sosedom, norčevanje in posmeh tem, ki so okoli nas. **14**

Delaš nas [za] tarčo posmeha med pogani, zmajevanje z glavo med ljudstvom. **15** Moja zmedenost je nenehno pred meno in pokrila me je sramota mojega obraza, **16** zaradi glasu tistega, ki me graja in preklinja; zaradi sovražnika in maščevalca. **17** Vse to je prišlo nad nas; vendar te nismo pozabili niti s svojo zavezo nismo ravnali napačno. **18** Naše srce se ni obrnilo niti se naši koraki niso nagnili s tvoje poti; **19** čeprav si nas boleče złomil na kraju zmajev in nas pokril s smrtno senco. **20** Če smo pozabili ime našega Boga ali iztegnili roke k tujemu bogu; **21** ali Bog tega ne bo razpozna? Kajti on pozna skrivnosti srca. **22** Da, zaradi tebe smo pobijani ves dan; imajo nas kakor ovce za zakol. **23** Zbudi se, zakaj spis, oh Gospod? Vstani, ne zavri nas za večno. **24** Zakaj skrivaš svoj obraz in pozabljajaš našo stisko in naše zatiranje? **25** Kajti naša duša je sklonjena v prah: naš trebuh se lepi na zemljo. **26** Vstani za našo pomoč in nas odkupi zaradi svojega usmiljenja.

45 Moje srce narekuje dobro stvar: gorovim o zadevah, ki sem jih storil glede kralja: moj jezik je pero veščega pisca. **2** Pravičnejši si od človeških otrok: na tvoje ustnice je izlita milost: zato te je Bog blagoslovil na veke. **3** Ob svoje stegno opaši svoj meč, oh, najbolj mogični, s svojo slavo in svojim veličanstvom. **4** In v svojem veličanstvu uspešno jahaj zaradi resnice in krotkosti in pravičnosti; in tvoja desnica te bo učila strašnih stvari. **5** Tvoje puščice so ostre v srcu kraljevih sovražnikov; s čimer ljudstvo pada pod teboj. **6** Tvoj prestol, oh Bog, je na veke vekov: žežlo tvojega kraljestva je žežlo pravičnosti. **7** Ljubiš pravičnost in sovražiš zlobnost: zato te je Bog, tvoj Bog, mazilil z oljem veselja nad tvojimi pajdaši. **8** Vse tvoje obleke dišijo po miri in aloji ter kasiji iz slonokoščenih palač, s čemer so te storili veselega. **9** Kraljeve hčere so bile med tvojimi častitljivimi ženskami: na tvoji desnici je stala kraljica v zlatu iz Ofírja. **10** Prisluhni, oh hči in preudari ter nagni svoje uho; pozabi tudi svoje lastno ljudstvo in hišo svojega očeta; **11** tako bo kralj silno hrepelen [po] tvoji lepoti: kajti on je tvoj Gospod; in obožuj ga. **12** In tirska hči bo tam z darilom; celo bogati izmed ljudstva bodo milo prosili tvoje naklonjenosti. **13** Kraljeva hči je vsa veličastna v notranjosti: njeno oblačilo je iz vézenega zlata. **14** H kralju bo privedena v oblačilu iz vezenine: device, njene družabnice, ki ji sledijo, bodo privedene k tebi. **15** Privedene bodo z veseljem in radovanjem: vstopile bodo v kraljevo palačo. **16** Namesto tvojih očetov bodo tvoji otroci, katere lahko storиш [za] prince po vsej zemlji. **17** Tvojemu imenu bom storil, da se [ga] bo spominjalo v vseh rodovih: zato te bo ljudstvo hvalilo na veke vekov.

46 Bog je naše zatočišče in moč, v stiski zelo navzoča pomoč. **2** Zato se ne bomo bali, četudi se bo zemlja odstranila in četudi bodo gore odnešene v sredo morja. **3** Četudi njene vode bučijo in bodo vzbukrane, četudi se z naraščanjem le-teh tresače gore. **4** Tam je reka, katere vodni tokovi bodo razveselili Božje mesto, sveti kraj šotorskih svetišč Najvišjega. **5** Bog je v njeni sredi; ona ne bo omajana: Bog ji bo pomagal in to prav zgodaj. **6** Pogani so besneli, kraljestva so bila premaknjena: izustil je svoj glas, zemlja se je stopila. **7** Gospod nad bojevniki je z nami; Bog Jakobov je naše zatočišče. **8** Pridite, glejte Gospodova dela, kakšna opustošenja je storil na zemlji. **9** Vojnam dela, da se končajo do konca zemlje; lomi lok in sulico preseka na dvoje; bojni voz zažiga v ognju. **10** Bodite mirni in védite, da sem jaz Bog: povišan bom med pogani, povišan bom na zemlji. **11** Gospod nad bojevniki je z nami; Bog Jakobov je naše zatočišče.

47 Oh, ploskajte [z] vašimi rokami, vsa ljudstva; vzklikajte Bogu z glasom zmagoslavlja. **2** Kajti Gospod, najvišji, je strašen; on je veliki Kralj nad vso zemljo. **3** Ljudstva bo podjarmil

pod nas in narode pod naša stopala. **4** Izbral nam bo našo dedičino, odličnost Jakoba, katerega je ljubil. **5** Bog se je dvignil v vzklikom, Gospod z zvokom šofarja. **6** Prepevajte hvalnice Bogu, prepevajte hvalnice: prepevajte hvalnice našemu Kralju, prepevajte hvalnice z razumevanjem. **8** Bog kraljuje nad pogani: Bog sedi na prestolu svoje svetosti. **9** Princi ljudstva so se zbrali skupaj, celo ljudstvo Abramovega Boga: kajti ščiti zemlje pripadajo Bogu, on je silno vzvišen.

48 Velik je Gospod in silno bodi hvaljen v mestu našega Boga, na gori njegove svetosti. **2** Lepa zaradi lege, veselje celotne zemlje, je gora Sion na severnih straneh, mesto velikega Kralja. **3** Bog je v njenih palačah razpoznan za zatočišče. **4** Kajti, glej, kralji so bili zbrani, skupaj so šli mimo. **5** Videli so to in tako so se čudili: bili so vznemirjeni in odhiteli. **6** Tam sta jih prevzela strah in bolečina, kakor žensko v porodnih mukah. **7** Z vzhodnikom lomišč ladje iz Taršiša. **8** Kakor smo slišali, tako smo videli v mestu Gospoda nad bojevniki, v mestu našega Boga: Bog ga bo utrdil na veke. **9** Premišljevali smo o tvoji ljubeči skrbnosti, oh Bog, v sredi tvojega templja. **10** Glede na tvoje ime, oh Bog, taka je tvoja hvala do koncev zemlje: tvoja desnica je polna pravičnosti. **11** Naj se gora Sion veseli, naj bodo Judove hčere radostne zaradi tvojih sodb. **12** Hodite okoli Siona in ga obhodite: štejte njegove stolpe. **13** Dobro označite njegove branike, opazujte njegove palače, da boste to lahko pripovedovali naslednjemu rodu. **14** Kajti ta Bog je naš Bog na veke vekov: on bo naš vodnik celo do smrti.

49 Poslušajte to, vsa ve ljudstva; pazljivo prisluhnite, vsi vi prebivalci sveta: **2** tako nizki kakor visoki, bogati in revni skupaj. **3** Moja usta bodo govorila o modrosti; premišljevanje mojega srca pa bo o spoznanju. **4** Svoje uho bom nagnil k prisopodobi: svoje mračne izjave bom razkrival na harfi. **5** Zakaj naj bi se bal v dneh zla, ko me bo obdala krivičnost mojih petá? **6** Tisti, ki zaupajo v svoje premoženje in se bahajo z množino svojih bogastev; **7** nihče izmed njih ne more odkupiti svojega brata na karšenkoli način niti Bogu dati odkupnine zanj: **8** (kajti odkupitev njihove duše je dragocena in primanjkuje na veke), **9** da naj bi mirno živel na veke in ne videl trohnote. **10** Kajti vidi, da modri može umrejo, prav tako umreta bedak in brutalna oseba, svoje premoženje pa zapustita drugim. **11** Njihova notranja misel je, da bodo svoje hiše ohranili na veke in svoja bivališča za vse robove; svoja zemljišča imenujejo po svojih imenih. **12** Kljub temu človek, ki je v časti, ne ostane: podoben je živalim, ki poginejo. **13** Ta njihova pot je njihova neumnost: vendar njihovo potomstvo odobrava njihove izjave. **14** Kakor ovce so položeni v grob; z njimi se bo hranila smrt; in iskreni bodo zjutraj imeli nad njimi oblast; in njihova lepota bo požrita v grobu, proč od njihovega bivanja. (*Sheol h7585*) **15** Toda Bog bo mojo dušo odkupil iz oblasti groba: kajti sprejel me bo. (*Sheol h7585*) **16** Ne boj se kadar nekdo bogati, ko se slava njegove hiše množi; **17** kajti ko umre, ne bo ničesar odnesel: njegova slava se ne bo spustila za njim. **18** Čeprav je medtem, ko je živel, blagoslavljal svojo dušo: in ljudje te bodo hvalili, ko delaš dobro sebi. **19** On bo šel k rodu svojih očetov; oni nikoli ne bodo videli svetlobe. **20** Človek, ki je v časti, pa ne spoznava, je podoben živalim, ki poginejo.

50 Mogočen Bog, celo Gospod, je spregovoril in poklical zemljo od sončnega vzhoda do njegovega zahoda. **2** Iz Siona, popolne lepote, je zasijal Bog. **3** Naš Bog bo prišel in ne bo molčal: ogenj bo požiral pred njim in okoli njega bo zelo viharo. **4** Klical bo k nebesom od zgoraj in k zemlji, da bo lahko sodil svoje ljudstvo. **5** „Zberite k meni moje svete; tiste, ki so z žrtvovanjem sklenili zavezo z meno!“ **6** In nebesa bodo oznanila njegovo

pravičnost: kajti sam Bog je sodnik. **7** „Poslušaj, oh moje ljudstvo in govoril bom; oh Izrael in pričeval bom zoper tebe: jaz sem Bog, celo tvoj Bog. **8** Ne bom te grajal zaradi twojih žrtvovanj ali twojih žgalnih daritev, da so bile nenehno pred meno. **9** Iz tvoje hiše ne bom vzel nobenega bikca, niti kozlov iz twojih staj. **10** Kajti vsaka gozdna žival je moja in živila na tisočih hribih. **11** Poznam vso gorsko perjad: in divje poljske živali so moje. **12** Če bi bil lačen, ti ne bi povedal: kajti zemeljski krog je moj in njegova polnost. **13** Ali bom jedel meso bikov ali pil kri koz? **14** Bogu daruj zahvaljevanje; in svoje zaobljube izpolni Najvišemu: **15** in obrni se k meni v dnevu stiske: osvobodil te bom in ti me boš proslavil.“ **16** Toda zlobnemu Bogu govoril: „Kaj delaš, da oznanjaš moja pravila ali da v svoja usta jemlješ mojo zavezo? **17** Ko vidim, da sovražiš poučevanje in moje besede zavračaš za seboj. **18** Ko si videl tatu, si se strinjal z njim in si postal souddeleženec z zakonolomci. **19** Svoja usta izročaš v zlo in tvoj jezik snuje prevaro. **20** Sediš in govorиш zoper svojega brata; obrekuješ sina svoje matere. **21** Te stvari si storil, jaz pa sem molčal; ti si misliš, da sem bil povsem takšen kakor ti: toda grajal te bom in jih v vrsti postavil pred twoje oči. **22** Torej preudarite to, vi, ki pozabljate Boga, da vas ne bom raztrgal na koščke in nikogar ne bo, da osvobodi. **23** Kdorkoli daruje hvalo, me poveljučuje: in tistem, ki pravilno ureja svoje vedenje, bom pokazal Božjo rešitev duše.“

51 Usmili se me, oh Bog, glede na svojo ljubečo skrbnost: glede na množino svojih nežnih usmiljenj izbrisí moje prestopke. **2** Temeljito me operi moje krivičnosti in me očisti od mojega greha. **3** Kajti priznavam svoje prestopke: in moj greh je vedno pred meno. **4** Zoper tebe, tebe samega, sem grešil in storil to zlo v svojem pogledu: da bi bil ti lahko opravičen kadar spregovoriš in bil čist kadar sodiš. **5** Glej, oblikovan sem bil v krivičnosti in v grehu me je spočela moja mati. **6** Glej, ti šeliš resnico v notranjih delih: na skritem delu pa mi boš storil, da spoznam modrost. **7** Očisti me z izpopom in bom čist: operi me in bom bolj bel kakor sneg. **8** Daj mi slišati radost in veselje; da se kosti, ki si jih zlomil, lahko veselijo. **9** Svoj obraz skrij pred mojimi grehi in izbrisí vse moje krivičnosti. **10** Ustvari v meni čisto srce, oh Bog; in prenovi pravega duha v meni. **11** Ne zavrzi me izpred svoje prisotnosti; in svojega svetega duha ne vzemi od mene. **12** Obnovi mi radost svoje rešitve duše; in s svojim voljnim duhom me podpiraj. **13** Potem bom prestopnika učil twojih poti; in grešniki bodo spreobrnjeni k tebi. **14** Osvobodi me pred krivdo prelitja krví, oh Bog, ti Bog rešitve moje duše: pa bo moj jezik na glas prepeval o twoji pravičnosti. **15** Oh Gospod, odpri moje ustnice; in moja usta bodo naznana tvojo hvalo. **16** Kajti ti si ne želiš žrtvovanja; drugače bi ti ga dal: ne razveseljuješ se v žgalni daritvi. **17** Božje žrtve so zlomljeni duh: zlomljenega in skesanega srca, oh Bog, ne boš preziral. **18** Po svoji dobrì volji stori dobro Sionu: pozidaj jeruzalemske zidove. **19** Potem boš zadovoljen z žrtvovanji pravičnosti, z žgalno daritvijo in popolno žgalno daritvijo: potem bodo na twojem oltarju darovali bikce.

52 Zakaj se bahaš z vragolijo, oh mogočen človek? Božja dobrota vztraja nenehno. **2** Tvoj jezik snuje vragolije; kakor ostra britev, ki dela varljivo. **3** Bolj ljubiš zlo kakor dobro; in laž bolj kakor govoriti pravičnost. **4** Ti ljubiš vse lakomne besede, oh ti varljiv jezik. **5** Bog te bo prav tako uničil za večno, odvedel te bo stran in izpulil iz twojega prebivališča in izkoreninil iz dežele živih. **6** Tudi pravični bodo videli in se bali ter se mu posmehovali: **7** „Glej! To je človek, ki ni storil Boga [za] svojo moč; temveč je zaupal v obilje svojega bogastva in se okreplil v svoji zlobnosti.“ **8** Toda jaz sem podoben zeleni oljki in Božji hiši: v Božje usmiljenje zaupam na veke vekov. **9** Hvalil te bom na veke, ker si ti to storil: in čakal bom na twoje ime; kajti to je dobro pred twojimi svetimi.

53 Bedak je rekel v svojem srcu: „Ni Boga.“ Izprijeni so in storili so gnušno krivičnost: nikogar ni, ki dela dobro. **2** Bog je pogledal z neba na človeške otroke, da vidi, če so bili katerikoli, ki so razumeli, ki so iskali Boga. **3** Vsak izmed njih se je vrnil: vsi skupaj so postali umazani; nikogar ni, ki dela dobro, ne, niti enega ni. **4** Ali delavci krivičnosti nimajo spoznanja? Kdo požira moje ljudstvo, kakor jedo kruh: niso [pa] klicali k Bogu. **5** V velikem strahu so bili tam, kjer ni bilo strahu: kajti Bog je razkropil kosti tistega, ki tabori zoper tebe: položil si jih v sramoto, ker jih je Bog preziral. **6** Oh, da bi prišla iz Siona Izraelova rešitev duš! Ko Bog privede nazaj ujetništvo svojega ljudstva, se bo Jakob veselil in Izrael bo vesel.

54 Reši me, oh Bog, po svojem imenu in sodi me po svoji moči. **2** Usliši mojo molitev, oh Bog; pazljivo prisluhni besedam mojih ust. **3** Kajti zoper mene so vstali tujci in zatirali strežejo po moji duši: pred seboj si niso postavili Boga. **4** Glej, Bog je moj pomočnik: Gospod je s tistimi, ki podpirajo mojo dušo. **5** Mojim sovražnikom bo povrnil zlo: odreži jih v svoji resnici. **6** Velikodušno ti bom žrtvoval: hvalil bom tvoje ime, oh Gospod; kajti to je dobro. **7** Kajti osvobodil me je iz vseh težav: in moje oko je videlo njegovo željo na mojih sovražnikih.

55 Pazljivo prisluhni moji molitvi, oh Bog; in ne skrij se pred mojo ponizno prošnjo. **2** Prisluhni mi in me usliši: v svoji pritožbi žalujem in zganjam hrup; **3** zaradi glasu sovražnika, zaradi zatiranja zlobnega: kajti name mečejo krivičnost in z besom me sovražijo. **4** Moje srce znotraj mene jeboleče zaskrbljeno: in strahote smrti so padle name. **5** Strah in trepet sta prišla name in groza me je preplavila. **6** In rekel sem: „Oh, da bi imel krila kakor golobica! Kajti potem bi odletel proč in bi bil miren. **7** Glej, potem bi odtaval daleč proč in ostal v divjini. **8** Pospešil bi svoj pobeg pred vetrovnim viharjem in neurjem.“ **9** Uniči, oh Gospod in razdeli njihove jezike: kajti videl sem nasilje in prepir v mestu. **10** Dan in noč hodijo okrog po njegovih zidovih: tudi vragolija in bridkost sta v njegovi sredi. **11** Zlobnost je v njegovi sredi: prevara in zvijača ne odidata iz njegovih ulic. **12** Kajti ni bil sovražnik, ki me je grajal; potem bi to lahko prenesel: niti ni bil kdor me je sovražil, ki se je poveljal zoper mene; potem bi se skril pred njim: **13** toda bi si ti, človek, moj vrstnik, moj vodnik in moj znanec. **14** Skupaj sva imela prijetno namero in družno hodila v Božjo hišo. **15** Naј se jih polasti smrt in naj hitro gredol dol v pekel: kajti zlobnost je v njihovih bivališčih in med njimi. (*Sheol h7585*) **16** Kar se mene tiče, bom klical k Bogu; in Gospod me bo rešil. **17** Zvezčer in zjutraj in opoldan bom molil in glasno vpil; in slišal bo moj glas. **18** V miru je osvobodil mojo dušo pred bitko, ki je bila zoper mene: kajti mnogo jih je bilo z meno. **19** Bog bo slišal in jih prizadel, celo on, ki ostaja odavnine. (Sela) Ker nimajo sprememb, zato se ne bojijo Boga. **20** Svoje roke je položil zoper tiste, ki so v miru z njim: prelomil je svojo zavezo. **21** Besede iz njegovih ust so bile bolj gladke kakor maslo: toda v njegovem srcu je bila vojna: njegove besede so bile mehkejše kakor olje, čeprav so bile izvlečeni meči. **22** Svoje breme vrzi na Gospoda in on te bo podpiral: nikoli ne bo dopustil, da bi bil pravični omajan. **23** Toda ti, oh Bog, jih boš zrušil v jamo uničenja: krvolčni in varljivi ljudje ne bodo preživeli polovice svojih dni; jaz pa bom zaupal vate.

56 Bodи mi usmiljen, oh Bog: kajti človek me hoče požreti; borben je, dnevno me zatira. **2** Moji sovražniki me hočejo vsak dan požreti: kajti mnogo jih je, ki se borijo zoper mene, oh, ti Najvišji. **3** Kadar sem prestrašen, bom zaupal vate. **4** V Bogu bom hvalil njegovo besedo, v Boga sem položil svoje trdno upanje; ne bom se bal, kaj mi more storiti meso. **5** Vsak dan pačijo moje

besede: vse njihove misli so zoper mene za zlo. **6** Zbirajo se skupaj, skrivajo se, gledajo moje korake, ko čakajo na mojo dušo. **7** Ali bodo pobegnili s krivičnostjo? V svoji jezi potri ljudstva, oh Bog. **8** Ti pripoveduješ o mojem tavanju: moje solze si polagaš v svojo steklenico: ali niso v tvoji knjigi? **9** Ko kličem k tebi, potem se bodo moji sovražniki obrnili nazaj: to vem; kajti Bog je zame. **10** V Bogu bom hvalil njegovo besedo: v Gospodu bom hvalil njegovo besedo. **11** V Boga sem položil svoje trdno upanje: ne bom se bal, kaj mi lahko stori človek. **12** Tvoje zaobljube so nad meno, oh Bog: povrnili ti bom hvalnice. **13** Kajti moja duša si osvobodil pred smrtno: ali mojih stopal ne boš osvobodil pred padcem, da lahko hodim pred Bogom v svetlobi življenja?

57 Bodi mi usmiljen, oh Bog, budi mi usmiljen: kajti moja duša zaupa vate: da, v senci tvojih kril si bom pripravil svoje zatočišče, dokler te katastrofe ne bodo minile. **2** Klical bom k Bogu najvišemu: k Bogu, ki zame opravlja vse stvari. **3** Poslal bo z neba in me rešil pred grajo tistega, ki me hoče požreti. (Sela) Bog bo postal svoje usmiljenje in svojo resnico. **4** Moja duša je med levi: in ležim celo med tistimi, ki so zažgani z ognjem, celo človeškim sinovi, katerih zobje so sulice in puščice ter njihov jezik oster meč. **5** Bodи povišan, oh Bog, nad nebesni obok; naj bo tvoja slava nad vso zemljo. **6** Pripravili so mrežo za moje korake; moja duša je sklonjena: zame so izkopali jamo in v katere sredo so sami padli. **7** Moje srce je trdno, oh Bog, moje srce je trdno: prepeval bom in dajal hvalo. **8** Zbudi se kvíšku, moja slava; zbudita se plunka in harfa: jaz sam se bom prebudil zgodaj. **9** Hvalil te bom, oh Gospod, med ljudstvom: prepeval ti bom med narodi. **10** Kajti tvoje usmiljenje je veliko do nebesnega oboka in tvoja resnica do oblakov. **11** Bodи povišan, oh Bog, nad nebesni obok: naj bo tvoja slava nad vso zemljо.

58 Ali zares gorovite pravičnost, oh skupnost? Ali sodite iskreno, oh vi človeški sinovi? **2** Da, v srcu počnete zlobnost; na zemlji presojate nasilje vaših rok. **3** Zlobni so odutjeni od maternice: stran odidejo takoj, ko so rojeni, govorč laži. **4** Njihov strup je podoben kačjemu strupu: podobni so gluhemu gadu, ki si maši svoje uho; **5** ki ne bo prisluhnil glasu krotilcev, ki nikoli ne kroti tako oprezno. **6** Oh Bog, polomi jim njihove zobe v njihovih ustih: mladim levom izruj velik zob, oh Gospod. **7** Naj se stopijo kakor vode, ki nenehno tečejo: ko on napena svoj lok, da izstreli svoje puščice, naj bodo kakor razrezani na koščke. **8** Kakor polž, ki se stopi, naj premine vsak izmed njih: kakor preram porod ženske, da oni ne morejo videti sonca. **9** Preden lahko vaši lonci začutijo trnje, jih bo odvedel proč kakor z vrtinčastim vetrom, tako žive kakor v svojem besu. **10** Pravični se bo veselil, ko vidi maščevanje: svoja stopala si bo umil v krv zlobnega. **11** Tako da bo človek rekel: „Resnično je nagrada za pravičnega: resnično, on je Bog, ki sodi na zemljи.“

59 Osvobodi me pred mojimi sovražniki, oh moj Bog: brani me pred tistimi, ki se dvigujejo zoper mene. **2** Osvobodi me pred delavci krivičnosti in reši me pred krvolocnimi ljudmi. **3** Kajti, glej, za mojo dušo prežijo v zasedi: mogočni so se zbrali proti meni; ne zaradi mojega prestopka niti ne zaradi mojega greha, oh Gospod. **4** Tečejo in se pripravljajo brez moje krive: zbuditi se, da mi pomagaš in glej. **5** Ti torej, oh Gospod Bog nad bojevniki, Izraelov Bog, zbuditi se, da obiščeš vse pogane: z nobenim zlobnim prestopnikom ne bodi usmiljen. **6** Vračajo se zvečer: zganjajo hrup kakor pes in krožijo po mestu. **7** Glej, s svojimi ustii bruhašo: meči so na njihovih ustnicah: kajti pravijo, kdo sliši? **8** Toda ti, oh Gospod, se jim boš posmehoval; vse pogane boš imel v posmeh. **9** Zaradi njegove moči bom čakal nate: kajti Bog je moja obramba.

10 Bog mojega usmiljenja me bo vodil: Bog naj mi da videti mojo prošnjo nad mojimi sovražniki. **11** Ne ubij jih, da ne bi moje ljudstvo pozabilo: razkropi jih s svojo močjo; in zlomi jih, oh Gospod, naš ščit. **12** Zaradi greha njihovih ust in besed njihovih ustnic naj bodo celo prijeti v svojem ponosu: in za preklinjanje in laži, katere govorijo. **13** Použij jih v besu, použij jih, da jih ne bo: in naj spoznajo, da Bog vlada v Jakobu do končev zemlje. **14** In zvečer naj se vrnejo; in naj zganjajo hrup kakor pes ter krožijo po mestu. **15** Naj se potikajo gor in dol za hrano in godnjajo, če ne bodo nasičeni. **16** Toda jaz bom prepeval o svoji moči; da, zjutraj bom na glas prepeval o svojem usmiljenju: kajti ti si bil moja obramba in zatočišče na dan moje stiske. **17** Tebi, oh moja moč, bom prepeval: kajti Bog je moja obramba in Bog mojega usmiljenja.

60 Oh Bog, zavrgel si nas, razkropil si nas, razžaljen si bil; oh, ponovno se obrni k nam. **2** Storil si, da zemlja trepeta; zlomil si jo: zaceli njene vrzeli; kajti trese se. **3** Svojemu ljudstvu si pokazal težke stvari: storil si nam, da pijemo vino osuplosti. **4** Tem, ki se te bojijo, si dal prapor, da bo lahko prikazan zaradi resnice. **5** Da bodo tvoji ljubljeni lahko osvobojeni; reši s svojo desnico in me usliši. **6** Bog je spregovoril v svoji svetosti: „Veselil se bom, razdelil bom Sihem in odmeril Sukótsko dolino. **7** Gileád je moj in Manáse je moj: tudi Efrájm je moč moje glave; Juda je moj zakonodajalec; **8** Moáb je moj lonec za pranje; nad Edóm bom vrgel svoj čevelj: Filisteja, zmaguj zaradi mene.“ **9** Kdo me bo privadel v močno mesto? Kdo me bo vodil v Edóm? **10** Ali ne ti, oh Bog, ki si nas zavrgel? In ti, oh Bog, ki nisi odšel z našimi vojskami? **11** Daj nam pomoč iz stiske: kajti prazna je človeška pomoč. **12** Zaradi Boga bomo delali hrabro: kajti on je ta, ki bo pomendral naše sovražnike.

61 Usliši me, oh Bog; prisluhni moji molitvi. **2** Od konca zemlje bom klical k tebi, ko je moje srce preplavljeno: vodi me k skali, ki je višja kakor jaz. **3** Kajti zame si bil zatočišče in močna trdnjava pred sovražnikom. **4** V tvojem šotorskem svetišču bom ostal na veke: zaupal bom v skrivališče tvojih kril. **5** Kajti ti, oh Bog, si uslišal moje zaobljube: dal si mi dediščino tistih, ki se bojijo tvojega imena. **6** Kralju boš podaljal življenje: in njegova leta kakor mnoge rodove. **7** Pred Bogom bo on ostal na veke: oh, pripravi usmiljenje in resnico, ki ga lahko varuje. **8** Tako bom na veke prepeval hvalo tvojemu imenu, da bom lahko dnevno opravljal svoje zaobljube.

62 Resnično, moja duša čaka na Boga: od njega prihaja rešitev moje duše. **2** Samo on je moja skala in rešitev moje duše; on je moja obramba; ne bom silno omajan. **3** Doklej boste zoper človeka domišljali vragoljivo? Vsi izmed vas boste umorjeni: kakor usločen zid boste in kakor majajoča se ograja. **4** Samo posvetujejo se, da ga vržejo dol od njegove odličnosti: veselijo se v lažeh: blagoslavljajo s svojimi ustii, toda navznoter preklinajo. **5** Moja duša, čakaj samo na Boga; kajti moje pričakovanje je od njega. **6** Samo on je moja skala in rešitev moje duše: on je moja obramba; jaz ne bom omajan. **7** V Bogu je rešitev moje duše in moja slava: skala moje moči in moje zatočišče je v Bogu. **8** Ob vseh časih zaupajte vanj; ve ljudstva, svoje srce izlijite pred njim: Bog je za nas zatočišče. **9** Ljudje nizkega položaja so zagotovo ničevost, ljudje visokega položaja pa so laži: položeni na tehtnico so vsi skupaj laži kakor ničevost. **10** Ne zaupaj v zatiranje in ne postani prazen v ropu: če bogastva narastejo, svojega srca ne naveži nanje. **11** Bog je spregovoril enkrat; to sem slišal dvakrat; da oblast pripada Bogu. **12** Tudi tebi, oh Gospod, pripada usmiljenje: kajti vsakemu človeku vračaš gledе na njegovo delo.

63 Oh Bog, ti si moj Bog; zgodaj te bom iskal: mojo dušo žeja po tebi, moje meso hrepeni po tebi v suhi in žejni deželi, kjer ni vode; 2 da bi videl twojo oblast in twojo slavo, tako kot sem te videl v svetišču. 3 Ker je twoja ljubeča skrbnost boljša kot življenje, te bodo moje ustrnice hvalile. 4 Tako te bom blagoslavljal medtem ko živim: svoje roke bom vzdigoval v twojem imenu. 5 Moja duša bo nasičena kakor z mozgom in mastrostjo; in moja usta te bodo hvalila z radostnimi ustricami: 6 ko se te spominjam na svoji postelji in premišljujem o tebi in nočnih stražah. 7 Ker si bil ti moja pomoč, zato se bom veselil v senci tvojih kril. 8 Moja duša trdno sledi tebi: twoja desnica me podpira. 9 Toda tisti, ki iščejo mojo dušo, da bi jo unicili, bodo šli v spodnje dele zemlje. 10 Padli bodo pod mečem: delež bodo za lisice. 11 Toda kralj se bo veselil v Bogu; vsakdo, ki prisega z njim, bo v tem užival: toda usta teh, ki govorijo laži, bodo zamašena.

64 Poslušaj moj glas, oh Bog, v moji molitvi: varuj moje življenje strahu pred sovražnikom. 2 Skrij me pred skrivenim načrtom hudobnih; pred vstajo delavcev krivičnosti: 3 ki brusijo svoj jezik kakor meč in upogibajo svoje loke, da bi streljali svoje puščice, celo grenke besede: 4 da bi lahko na skrivnem streljali na popolnega: nenadoma streljajo nanj in se ne bojijo. 5 Med seboj se hrabrijo v zli zadavi: na skrivaj se posvetujejo o nastavljanju zank; pravijo: „Kdo jih bo videl?“ 6 Preiskujejo krivičnosti; dovršijo marljivo iskanje: notranja misel vsakogar izmed njih in srce, oboje je globoko. 7 Toda Bog bo nanje streljal s puščico; nenadoma bodo ranjeni. 8 Tako bodo dosegli, da bo njihov lasten jezik padel nanje: vsi, ki jih vidijo, bodo zbežali stran. 9 In vsi ljudje se bodo bali in bodo oznanjali Božje delo; kajti o njegovem dejanju bodo modro preudarili. 10 Pravični bodo veseli v Gospodu in bodo zaupali vanj; in vsi iskreni v srcu bodo ponosni.

65 Hvala čaka nate, oh Bog, na Sionu: in tebi bo opravljena zaobljuba. 2 Oh ti, ki slišiš molitev, k tebi bo prišlo vse meso. 3 Krivičnosti so prevladale zoper mene: glede na naše prestopke, jih boš ti očistil. 4 Blagoslovjen je človek, ki ga ti izbereš in povzročaš, da se približa k tebi, da bi lahko prebival v tvojih dvorih: mi bomo nasičeni z dobroto twoje hiše, celo tvojega svetega templja. 5 S strašnimi stvarmi nam boš odgovoril v pravičnosti, oh Bog, rešitev naših duš; ki si zaupanje vseh koncev zemlje in tistih, ki so daleč stran na morju: 6 ki s svojo močjo trdno postavljaš gore; opasan si z močjo: 7 ki umiraš šumenje morij, šumenje njih valov in hrup ljudstva. 8 Tudi tisti, ki prebivajo v najbolj oddaljenih delih, se bojijo ob twojih simbolih: izhajanju jutra in večera povzročaš, da se veselita. 9 Obiskeš zemljo in jo namakaš: z Božjo reko, ki je polna vode, jo silno bogatiš: potem ko si zanjo tako poskrbel, jim pripravljaš žito. 10 Obilno namakaš njene gorske grebene: poravnavaš njene brazde: z naliwi jo mehčaš: blagoslavjaš njeno brstenje. 11 Leto kronaš s svojo dobroto; in twoje steze kapljajo mastnost. 12 Kapljajo na pašnike divjine: in majhnji hribi se veselijo na vsaki strani. 13 Pašniki so oblečeni s tropi; tudi doline so pokrite z žitom; vzklikajo od veselja, tudi prepevajo.

66 Naredite radosten glas Bogu, vse ve dežele: 2 pojte čast njegovemu imenu: njegovo hvalo naredite veličastno. 3 Recite Bogu: „Kako strašen si v svojih delih! Zaradi veličine twoje moči se ti bodo podredili twoji sovražniki. 4 Vsa zemlja te bo oboževala in ti prepevala; prepevali bodo k twojemu imenu.“ 5 Pridite in glejte Božja dela: on je strašen v svojem delu glede človeških otrok. 6 Morje je spremenil v kopno zemljo: skozi rečni tok so šli peš: tam smo se veselili v njem. 7 S svojo močjo vlada na veke; njegove oči opazujejo narode: naj se uporni ne povišujejo. 8

Oh, blagoslavljajte našega Boga, ve ljudstva in storite, da se sliši glas njegove hvale: 9 ki našo dušo drži pri življenju in ne pusti, da bi bila naša stopala premaknjena. 10 Kajti ti, oh Bog, si nas potrdil: preizkusil si nas kakor je preizkušeno srebro. 11 Privedel si nas v mrežo; na naša ledja polagaš stisko. 12 Ljudem si povzročil, da jahajo nad našimi glavami; šli smo skozi ogenj in skozi vodo: toda ti si nas privedel v premožen kraj. 13 V twojo hišo bom šel z žgalnimi daritvami: izpolnil ti bom svoje zaobljube, 14 ki so jih izrekle moje ustrnice in spregovorila moja usta, ko sem bil v stiski. 15 Daroval ti bom žgalna žrtvovanja pitancev s kadilom ovnov; daroval ti bom bikce s kožli. 16 Pridite in prisluhnite vsi vi, ki se bojite Boga in oznanil vam bom kaj je storil za mojo dušo. 17 K njemu sem klical s svojimi ustmi in povzdignjen je bil z mojim jezikom. 18 Če v svojem srcu upoštevam krivičnost, me Gospod ne bo uslišal: 19 toda Bog me je resnično uslišal; prisluhnil je glasu moje molitve. 20 Blagoslovjen bodi Bog, ki ni odklonil moje molitve niti svojega usmiljenja od mene.

67 Bog nam bodi usmiljen in nas blagoslovil; in pripravi svoj obraz, da sveti na nas. 2 Da se tvoja pot lahko spozna na zemlji, tvoje rešilno zdравje med vsemi narodi. 3 Naj te hvali ljudstvo, oh Bog; naj te hvalijo vsa ljudstva. 4 Oh, naj bodo narodi veseli in prepevajo zaradi veselja: kajti pravično boš sodil ljudstvo in upravljal narode na zemlji. 5 Naj te hvali ljudstvo, oh Bog; naj te hvalijo vsa ljudstva. 6 Potem bo zemlja obrodila svoj donos; in Bog, celo naš lasten Bog, nas bo blagoslovil. 7 Bog nas bo blagoslovil; in bali se ga bodo vsi konci zemlje.

68 Naj vstane Bog, naj bodo njegovi sovražniki razkropljeni: naj tudi tisti, ki ga sovražijo, bežijo pred njim. 2 Kakor je pregnan dim, tako jih preženi: kakor se vosek stopi pred ognjem, tako naj zlobni umrejo pred prisotnostjo Boga. 3 Toda pravični naj bodo veseli; naj se veselijo pred Bogom: da, naj se silno veselijo. 4 Prepevajte Bogu, prepevajte hvalnice njegovemu imenu: povzdujite njega, ki jaha po nebesih s svojim imenom Jah in se veselite pred njim. 5 Oče osirotelim in sodnik vdovam je Bog v svojem svetem prebivališču. 6 Bog osamljene postavlja v družine: osvobaja tiste, ki so zvezzani z verigami: toda uporni prebivajo v suhi deželi. 7 Oh Bog, ko si šel naprej pred svojim ljudstvom, ko si korakal skozi divjino; (sela) 8 se je zemlja tresla, tudi nebesni obok je kapljal ob prisotnosti Boga: celo sam Sinaj je bil premaknjen ob prisotnosti Boga, Izraelovega Boga. 9 Ti, oh Bog, si poslal obilen dež, s čimer si potrdil svojo dediščino, ko je bila izmučena. 10 Tvoja skupnost je prebivala tam: ti, oh Bog, si od svoje dobrete pripravil za uboge. 11 Gospod je dal besedo: velika je bila skupina teh, ki so jo razglasili. 12 Kralji vojsk so naglo zbežali: tista pa, ki je ostala doma, je razdelila plen. 13 Čeprav si ležala med lonci, boš vendar kakor krili golobice, [ki sta] pokriti s srebrom in njena peresa z rumenim zlatom. 14 Ko je Vsemogočni v njej razkropil kralje, je bilo belo kakor sneg na Calmónu. 15 Božji hrib je kakor bašánski hrib; visok hrib kakor bašánski hrib. 16 Zakaj poskakujete, vi visoki hribi? To je hrib, na katerem želi prebivati Bog; da, Gospod bo na njem prebival na veke. 17 Božjih bojnih vozov je dvajset tisoč, celo tisoče angelov: Gospod je med njimi kakor na Sinaju, na svetem kraju. 18 Ti si se dvignil na visoko, vodil si ujetno utriščivo: prejel si darila za ljudi; da, tudi za uporne, da bi med njimi lahko prebival Gospod Bog.

19 Blagoslovjen bodi Gospod, ki nas dnevno zalaga s koristmi, celo Bog rešitve naše duše. 20 Kdor je naš Bog, je Bog rešitve duše; in Bogu, Gospodu, pripadajo izhodi pred smrtno. 21 Toda Bog bo ranił glavo svojih sovražnikov in kosmato tême tistega, ki nenehno hodi v svojih prekrških. 22 Gospod je rekel: „Ponovno bom privedel iz Bašána, ponovno bom svoje ljudstvo privedel iz

morskih globin: **23** da bo tvoje stopalo lahko pomočeno v krvi svojih sovražnikov in jezik svojih psov v istem.“ **24** Videli so tvoje ravnanje, oh Bog; celo ravnanje mojega Boga, mojega Kralja, v svetrušču. **25** Pevci so šli spredaj, igralci na glasbilo so sledili zadaj; med njimi so bile gospodične, ki so igrale s tamburini. **26** Blagoslavljujte Boga v skupnostih, celo Gospoda, iz Izraelovega studenca. **27** Tam je majhen Benjamin z njihovim vladarjem, Judovi princi in njihov zbor, Zábulonovi princi in Neftáljevi princi. **28** Tvoj Bog je zapovedal tvojo moč: ojačaj, oh Bog, to, kar si izvršil za nas. **29** Zaradi tvojega templja pri Jeruzalemu ti bodo kralji prinašali darila. **30** Oštej skupino suličarjev, množico bikov s teleti ljudstva, dokler vsakodob se ne podredi s koščki srebra: razkropi ljudstvo, ki se razveseljuje v vojni. **31** Princi bodo prišli iz Egipta; Etiopija bo svoje roke kmalu iztegnila k Bogu. **32** Prepevajte Bogu, ve, zemeljska kraljestva: oh prepevajte hvalnice Gospodu; (selo) **33** njemu, ki jaha po nebes nebesih, ki so bila od davnine; glej, poslal je svoj glas in to mogočen glas. **34** Moč pripišite Bogu: njegova odličnost je nad Izraelom in njegova moč je v oblakih. **35** Oh Bog, ti si strašen iz svojih svetih prostorov: Izraelov Bog je ta, ki daje svojemu ljudstvu moč in oblast. Blagoslovjen bodi Bog.

69 Reši me, oh Bog; kajti vode vstopajo v mojo dušo. **2** Prodiram v globoko blato, kjer ni stojašča: prihajam v globoke vode, kjer me preplavljajo poplave. **3** Naveličan sem svojega joka: moje grlo je suho: moje oči pešajo, ko čakam na svojega Boga. **4** Tisti, ki me sovražijo brez razloga, je več kakor las moje glave: tisti, ki me hočejo uničiti, so moji krivični sovražniki, mogočni so: potem sem povrnil to, česar nisem vzel. **5** Oh Bog, ti poznaš mojo nespametnost; in moji grehi niso skriti pred teboj. **6** Naj tisti, ki čakajo nate, oh Gospod Bog nad bojevniki, ne bodo osramočeni zaradi mene: naj tisti, ki te iščejo, ne bodo zbegani zaradi mene, oh Izraelov Bog. **7** Ker zaradi tebe prenašam grajo; moj obraz je pokrila sramota. **8** Postal sem tujec svojim bratom in neznanec otrokom svoje matere. **9** Kajti gorenčnost za twojo hišo me je použila; in graje teh, ki so te grajali, so padle name. **10** Ko sem jokal in svojo dušo karal s postom, je bilo to za mojo grajo. **11** Tudi vrčevino sem si naredil za svojo obleko; in postal sem jim v pregovor. **12** Tisti, ki sedijo v velikih vratih, gorovijo zoper mene; in bil sem pesem pijancem. **13** Toda kar se mene tiče, je moja molitev k tebi, oh Gospod, ob sprejemljivem času: oh Bog, v množici svojih usmiljenj me usliši, v resnici tvoje rešitve duše. **14** Osvobi me iz blata in ne pusti me utoniti: naj bom osvobojen pred temi, ki me sovražijo in ven iz velikih vodá. **15** Naj me ne preplavi voda niti naj me ne požre globina in jama naj ne zapre svojih ust nad meno. **16** Usliši me, oh Gospod; kajti tvoja ljubeča skrbnost je dobra: obrnji se k meni glede na množino svojih nežnih usmiljenj. **17** In svojega obraza ne skrij pred svojim služabnikom; kajti v stiski sem; naglo me usliši. **18** Približaj se moji duši in odkupi jo: osvobi me zaradi mojih sovražnikov. **19** Spoznal si mojo grajo in mojo sramoto ter mojo nečast: moji nasprotniki so vsi pred teboj. **20** Graja je zlomila moje srce; in poln sem potrosti: pričakoval pa sem kakega, da se usmili, toda ni bilo nobenega; in tolaznikov, toda nisem našel nobenega. **21** Za jed so mi dali tudi žolč, in v moji žeji so mi dali piti kis. **22** Njihova miza naj postane pred njimi zanka: in to, kar naj bi bilo za njihovo blaginjo, naj postane past. **23** Naj njihove oči otemnijo, da ne vidijo; in njihovim ledjem stóri, da se nenehno tresejo. **24** Nanje izlij svoje ogorčenje in naj jih zgrabi tvoja srdita zeja. **25** Naj bo njihovo prebivališče zapuščeno; in naj ničše ne prebiva v njihovih šotorih. **26** Kajti preganjajo tistega, katerega si ti udari; in gorovijo v žalost tistih, katere si ranil. **27** Njihovi krivičnosti dodaj krivičnost: in naj ne pridejo v tvojo pravičnost. **28** Naj bodo

izbrisani iz knjige življenja in ne bodo zapisani s pravičnimi. **29** Toda jaz sem ubog in žalosten: naj me tvoja rešitev duše, oh Bog, postavi visoko gor. **30** S pesmijo bom hvalil Božje ime in ga poveličeval z Zahvaljevanjem. **31** To bo tudi bolj ugajalo Gospodu kakor vol ali bikec, ki ima roge in parklje. **32** Ponižni bo to videl in bil vesel: in vaše srce, ki išče Boga, bo živel. **33** Kajti Gospod posluša uboge in ne prezira svojih jetnikov. **34** Naj ga hvalita nebo in zemlja, morja in vsaka stvar, ki se giblje v njih. **35** Kajti Bog bo rešil Sion in pozidal Judova mesta, da bodo lahko tam prebivali in to imeli in posesti. **36** Tudi seme njegovih služabnikov bo to podedovalo: in tisti, ki ljubijo njegovo ime, bodo prebivali v njih.

70 Podvijaj se, oh Bog, da me osvobodiš; podvijaj se, da mi pomagaš, oh Gospod. **2** Naj bodo osramočeni in zbegani [tisti], ki strežejo po moji duši: naj bodo obrnjeni nazaj in postavljeni v zmedenost, ki želijo mojo bolečino. **3** Naj bodo za nagrado svojega sramotena obrnjeni nazaj, ki pravijo: „Aha, aha.“ **4** Naj se vsi tisti, ki te iščejo, veselijo in bodo veseli v tebi: in naj tisti, ki ljubijo twojo rešitev duše, nenehno gorovijo: „Naj bo Bog poveličan.“ **5** Toda jaz sem ubog in pomoči potreben: podvijaj se k meni, oh Bog: ti si moja pomoč in moj osvoboditelj; oh Gospod, ne mudi se.

71 Vate, oh Gospod, polagam svoje trdno upanje; naj ne bom nikoli postavljen v zadrego. **2** Osvobi me v svoji pravičnosti in mi povzroči, da pobegnem: nagni k meni svoje uho in me reši. **3** Bodи moje močno prebivališče, kamor se bom lahko nenehno zatekal: dal si zapoved, da me reši; kajti ti si moja skala in moja trdnjava. **4** Osvobi me, oh moj Bog, iz roke zlobnega, iz roke nepravičnega in krutega človeka. **5** Kajti ti si moje upanje, oh Gospod Bog: ti si moje trdno upanje od moje mladosti. **6** S teboj sem bil podpiran od maternice: ti si tisti, ki me je vzel iz notranjosti moje matere: o tebi bo nenehno moja hvala. **7** Mnogim sem kakor čudež: toda ti si moje močno zatočišče. **8** Naj bodo moja usta napolnjena s twojo hvalo in s twojo častjo ves dan. **9** Ne zavrzi me v času visoke starosti; ne zapusti me, ko oslabi moja moč. **10** Kajti moji sovražniki gorovijo zoper mene; in tisti, ki prežijo v zasedi, se skupaj posvetujejo, **11** rekoč: „Bog ga je zapustil: preganjajte in zgrabitte ga; kajti nikogar ni, da ga osvobodi.“ **12** Oh Bog, ne bodidaleč od mene: oh moj Bog, podvijaj se zaradi moje pomoči. **13** Naj bodo zbegani in uničeni, kateri so nasprotniki moji duši; naj bodo pokriti z grajo in nečastjo, kateri iščejo mojo bolečino. **14** Toda jaz bom nenehno upal in še bolj in bolj te bom hvalil. **15** Moja usta bodo naznajala twojo pravičnost in twojo rešitev duše ves dan; kajti ne poznam njihovih števil. **16** Šel bom v moči Gospoda Boga: omenjal bom twojo pravičnost, celo samo twojo. **17** Oh Bog, učil si me od moje mladosti: in doslej sem oznanjal twoja čudovita dela. **18** Tudi sedaj, ko sem star in sivoš, oh Bog, me ne zapusti: dokler nisem pokazal twoje moči temu rodu in twojo oblast vsakemu, ki bo prišel. **19** Tudi twoja pravičnost, oh Bog, je zelo visoka, ki si storil velike stvari: oh Bog, kdo ti je podoben! **20** Ti, ki si mi pokazal velike inboleče stiske, me boš ponovno pohitril in ponovno privedel gor iz globin zemlje. **21** Povečal boš mojo veličino in me tolažil na vsaki strani. **22** Prav tako te bom hvalil s plunko, celo twojo resnico, oh moj Bog: tebi bom prepeval s harfo, oh ti, Sveti Izraelov. **23** Moje ustrnice se bodo silno veselile, kadar ti prepevam; in moja duša, ki si jo odkupil. **24** Tudi moj jezik bo ves dan gorovil o twoji pravičnosti: kajti zbegani so, ker so privedeni v sramoto [tisti], ki iščejo mojo bolečino.

72 Daj kralju svoje sodbe, oh Bog in svojo pravičnost kraljevemu sinu. **2** Svoje ljudstvo bo sodil s pravičnostjo in twoje uboge s sodbo. **3** Gore bodo ljudstvu privedle mir in majhni hribi po pravičnosti. **4** Sodil bo uboge izmed ljudstva, rešil bo otroke

pomoči potrebnih, zatiralca pa bo razbil na koščke. **5** Bali se te bodo dokler ostajata sonce in luna, skozi vse rodove. **6** Prišel bo dol kakor dež na pokošeno travo: kakor naliivi, ki namakajo zemljo. **7** V njegovih dneh bo pravični cvetel; in obilje miru tako dolgo kot ostaja luna. **8** Imel bo tudi gospodstvo od morja do morja in od reke do koncev zemlje. **9** Tisti, ki prebivajo v divjini, se bodo poklonili pred njim; njegovi sovražniki pa bodo lizali prah. **10** Kralji iz Taršiša in z otokov bodo prinesli darila: kralji iz Sabe in Sebe bodo ponudili darove. **11** Da, vsi kralji bodo padli dol pred njim: služili mu bodo vsi narodi. **12** Kajti osvobodil bo pomoči potrebnega, ko vpije; tudi ubogega in tistega, ki nima pomočnika. **13** Prizanesel bo ubogemu in pomoči potrebnemu in resil duše pomoči potrebnih. **14** Njihove duše bo odkupil pred prevaro in nasiljem; in njihova kri bo dragocena v njegovem pogledu. **15** In živel bo in njemu bo dano od zlata iz Sabe: zanj bo narejena tudi nenehna molitve; in dnevno bo hvaljen. **16** Prätigše žita bo na zemlji do vrhov gorar; njen sad se bo tresel kakor Libanon: tisti iz mesta pa bodo cveteli kakor trava zemlje. **17** Njegovo ime bo ostalo na veke; njegovo ime se bo razširjalo dokler [bo] sonce: in ljudje bodo blagoslovjeni v njem: vsi narodi ga bodo imenovali blagoslovjen. **18** Blagoslovjeni bodi Gospod Bog, Izraelov Bog, ki edini dela čudovite stvari. **19** In blagoslovljeno bodi njegovo veličastno ime na veke: in vsa zemlja naj bo napolnjena z njegovo slavo. Amen in Amen. **20** Molitve Davida, Jesejevega sina, so končane.

73 Resnično, Bog je dober do Izraela, celo tistim, ki so čistega srca. **2** Toda kar se mene tiče, so moja stopala skoraj odšla; moji koraki so malodane spodrsnili. **3** Kajti bil sem nevoščljiv nad nespametnimi, ko sem videl uspevanje zlobnih. **4** Kajti v njihovi smrti ni vez: vendar je njihova moč trdna. **5** On niso v stiski kakor drugi ljudje; niti niso trpinčeni kakor drugi ljudje. **6** Zato jih ošabnost obdaja naokoli kakor veriga; nasilje jih pokriva kakor obleko. **7** Njihove oči izstopajo z mastnostjo: imajo več kot si lahko želi srce. **8** Izprijeni so in glede zatiranja govorijo zlono: govorijo vzvišeno. **9** Svoja usta postavljajo zoper nebesa, njihov jezik pa hodi po zemlji. **10** Zato se njegovo ljudstvo vrača sēm: in iztisnjene so jim polne čaše vode. **11** In pravijo: „Kako Bog ve? In ali je znanje in Najvišjem?“ **12** Glej, to so brezbožni, ki uspevajo v svetu; povečujejo se v bogastvih. **13** Resnično sem zaman očistil svoje srce in svoje roke umil v nedolžnosti. **14** Kajti ves dan sem bil trpinčen in kaznovan vsako jutro. **15** Če rečem: „Govoril bom na ta način; “glej, bi se razjezel zoper rod tvojih otrok. **16** Ko sem premišljaval, da to spoznajo, je bilo zame preveč boleče; **17** dokler nisem odšel v Božje svetišče; potem sem razumel njihov konec. **18** Zagotovo si jih postavil na spolzke kraje: podiraš jih v uničenje. **19** Kako so privedeni v opustošenje, kakor v trenutku! Popolnoma so použiti s strahotami. **20** Kakor sanje, ko se nekdo zbuditi; tako boš, oh Gospod, ko se zbudisti, preziral njihovo podobo. **21** Tako je bilo moje srce užaloščeno in v svoji notranjosti sem bil zbaden. **22** Tako nespameten sem bil in neveden: pred teboj sem bil kakor žival. **23** Kljub temu sem nenehno s teboj: prijel si me za mojo desnico. **24** Usmerjal me boš s svojim nasvetom in potem me sprejmi v slavo. **25** Koga imam v nebesih razen tebe? In nikogar ni na zemlji, ki si ga želim poleg tebe. **26** Moje meso in moje srce odpovedujeta: toda Bog je moč mojega srca in moj delež na veke. **27** Kajti glej, tisti, ki so daleč od tebe, bodo umrli: uničil si vse tiste, ki z vlačuganjem gredijo od tebe. **28** Toda zame je dobro, da se približam Bogu: svoje trdno upanje sem položil v Gospoda Boga, da bom lahko oznanjal vsa tvoja dela.

74 Oh Bog, zakaj nas zavračaš za vedno? Zakaj se tvoja jeza kadi proti ovcam tvoje paše? **2** Spomni se svoje skupnosti, katero si odkupil od davnine; palico tvoje dediščine, katero si

odkupil; to goro Sion, kjer prebivaš. **3** Dvigni svoja stopala k neprestanim opustošenjem; celo vsemu kar je sovražnik zlobnega storil v svetišču. **4** Tvoji sovražniki rjovijo v sredi tvojih skupnosti; svoje zastave so postavili za znamenja. **5** Človek je bil slaven, v kolikor je nad debela drevesa dvgnil sekire. **6** Toda sedaj so s sekiramimi in kladivimi takoj zlomili rezljano delo le-tega. **7** Ogenj so vrgli v tvoje svetišče, s podrtjem do tal so omadeževali bivališče tvojega imena. **8** V svojih srcih so rekli: „Skupaj jih uničimo: “veki deželi so požgali vse Božje sinagoge. **9** Ne vidimo naših znamenj: nobenega preroka ni več: niti tukaj med nami ni nobenega, ki ve doklej. **10** Oh Bog, doklej bo nasprotnik grajal! Ali bo sovražnik na veke preklinjal tvoje ime? **11** Zakaj umikaš svojo roko, celo svojo desnico? Iztrgaj jo iz svojega naročja. **12** Kajti Bog je moj Kralj od davnine, ki dela rešitev duš v sredi zemlje. **13** S svojo močjo si razdelil morje: ti razbiša glave zmajem v vodah. **14** Ti razbiša glave levitána na koščke in ga daješ, da postane hrana ljudstvu, ki prebiva v divjini. **15** Ti si združil studenec in morje: ti osušuješ mogočne reke. **16** Dan je tvoj, tudi noč je tvoja: ti si pripravil svetlubo in sonce. **17** Ti si določil vse meje zemlje: ti si naredil poletje in zimo. **18** Spomni se, da je sovražnik grajal, oh Gospod in da je nespametno ljudstvo izrekalo bogokletje proti tvojemu imenu. **19** Oh, ne izročaj duše svoje grilice množici zlobnih: ne pozabi skupnosti svojih ubogih na veke. **20** Ozri se k zavezzi: kajti temni kraji zemlje so polni prebivališč krutosti. **21** Oh, naj se zatirani ne vrne osramočen: naj ubog in pomoč potreben hvalita tvoje ime. **22** Vstani, oh Bog, zagovarjaj svojo lastno pravdo: spomni se kako te nespameten človek dnevno graja. **23** Ne pozabi glasu svojih sovražnikov: hrup teh, ki vstajajo zoper tebe, se nenehno povečuje.

75 Tebi, oh Bog, dajemo zahvaljevanje, tebi dajemo zahvaljevanje: kajti tvoja čudovita dela oznanjajo, da je tvoje ime blizu. **2** Ko bom sprejel skupnost, bom sodil iskreno. **3** Zemlja in vsi njeni prebivalci se raztaplajo: jaz prenašam njene stebre. **4** Bedakom sem rekel: „Ne ravnajte nespametno: “in zlobnim: „Ne dvigajte roga: 5 svojega roga ne dvigajte visoko gor: ne govorite s trdim vratom.“ **6** Kajti povrašanje ne prihaja niti od vzhoda niti od juga. **7** Toda Bog je sodnik: on odstavlja enega in postavlja drugega. **8** Kajti v Gospodovi roki je čaša in vino je rdeče; polno je mešanice; in on izliva iz istega: toda te droži bodo vsi zlobneži zemlje izželi in jih popili. **9** Toda jaz bom razglašal na veke; prepeval bom hvalnice Jakobovemu Bogu. **10** Tudi vse rogovje zlobnih bom odrezal; toda rogovji pravičnih bodo povrašani.

76 V Judu je Bog poznan: njegovo ime v Izraelu je veliko. **2** Tudi v Salemu je njegovo šotorško svetišče in njegovo bivališče na Sionu. **3** Tam je on prelomil puščice loka, ščit in meč in bitko. **4** Ti si veličastnejši in odličnejši kakor gore plena. **5** Arogantni so oplenjeni, spali so svoje spanje; in nihče izmed mogočnih ljudi ni našel njihovih rok. **6** Ob tvojem oštovanju, Bog Jakobov, sta tako bojni voz, kakor konj vržena v smrtno spanje. **7** Ti, celo ti si, da se te bojimo: in kdo lahko stoji v tvojem pogledu, kadar si jezen? **8** Povzročil si, da se z neba sliši sodba; zemlja se je zbalila in postala tiha, **9** ko je k sodbi vstal Bog, da reši vse krotke na zemlji. **10** Zagotovo te bo hvalil človeški bes: ostanek besa boš ti obrzal. **11** Zaobljubi se in plačaj Gospodu, svojemu Bogu: naj vsi tisti, ki so okoli njega, prinesajo darila tistem, katerega bi se morali batiti. **12** On bo odrezal duha princev: on je strašen do zemeljskih kraljev.

77 S svojim glasom sem klical k Bogu, celo s svojim glasom k Bogu; in mi je prisluhnil. **2** Na dan svoje stiske sem iskal Gospoda: moja vnetja so se gnojila ponoči in niso odnehalo: moja

duša je odklanjala, da bi bila potolažena. 3 Spomnil sem se Boga in bil vznešen: pritoževal sem se, moj duh pa je bil nadvladen. 4 Ti moje oči držiš budne: tako sem vznešen, da ne morem govoriti. 5 Preudarjal sem [o] dneh iz davnine, letih starodavnih časov. 6 Spominjam se svoje pesmi ponoči: posvetujem se s svojim lastnim srcem: moj duh pa je storil marljivo preiskavo. 7 Ali bo Gospod za vedno zavrgel, ali on ne bo več naklonjen? 8 Ali je njegovo usmiljenje popolnoma odšlo za vedno? Ali njegova obljava odpove na vekomaj? 9 Ali je Bog pozabil biti milostljiv? Ali je v jezi zaprl svoja nežna usmiljenja? 10 Rekel sem: „To je moja šibkost: toda spominjal se bom let desnice Najvišjega.“ 11 Spominjal se bom Gospodovih del: zagotovo se bom spominjal tvojih čudes od davnine. 12 Premišljeval bom tudi o vsem twojem delu in govoril o tvojih dejanh. 13 Tvoja pot, oh Bog, je v svetisku: kdo je tako velik Bog kakor naš Bog? 14 Ti si Bog, ki dela čudesa: med ljudstvom si oznanil svojo moč. 15 S svojim laktom si odkupil svoje ljudstvo, Jakobove in Jožefove sinove. 16 Vode so te videle, oh Bog, vode so te videle; bile so prestrašene: tudi globine so bile vznešenjene. 17 Oblaki so izlivali vodo: nebo je pošiljalo zvok: tudi tvoje puščice so še daleč. 18 Zvok tvojega groma je bil na nebu: bliski so razsvetljivali zemeljski krog: zemlja je trepetala in se tresla. 19 Tvoja pot je na morju in tvoja steza v velikih vodah in tvoje stopinje niso znane. 20 Ti vodiš svoje ljudstvo kakor trop po roki Mojseja in Arona.

78 Pazljivo prisluhni, oh moje ljudstvo, k moji postavi: nagni svoja ušesa k besedam iz mojih ust. 2 Svoja usta bom odpril v prisopodi: izrekel bom temne govore od davnine: 3 katere smo slišali in poznali in so nam naši očetje povedali. 4 Ne bomo jih skrili pred njihovimi otroci, prikazujejoč prihajajočemu rodu Gospodove hvalnice in njegovo moč ter njegova čudovita dela, ki jih je storil. 5 Kajti osnoval je pričevanje v Jakobu in določil postavo v Izraelu, ki jo je zapovedal našim očetom, da bi jo lahko naredili znano svojim otrokom: 6 da bi jih prihajajoči rod lahko spoznal, celo otroci, ki naj bi bili rojeni; ki naj bi vstali in jih oznanili svojim otrokom: 7 da bi svoje upanje lahko usmerili v Boga in ne pozabili Božjih del, temveč se držali njegovih zapovedi: 8 in bi ne bili kakor njihovi očetje, trmglav in uporen rod: rod, ki svojega srca ni pravilno postavil in čigar duh z Bogom ni bil neomajan. 9 Efraimovi otroci, ki so bili oboroženi in nosili loke, so se na dan bitke obrnili nazaj. 10 Niso ohranjali Božje zaveze in odklanjali [so] hoditi po njegovi postavi; 11 in pozabili njegova dela in njegova čudesa, ki jim jih je pokazal. 12 Čudovite stvari je storil v očeh njihovih očetov v egiptovski deželi, na polju Coana. 13 Razdelil je morje in jih pripravil, da so prešli skozenj; in storil je, da so vode stale kakor kup. 14 Tudi podnevi jih je vodil z oblakom in vso noč zognjeni svetlobo. 15 Razklal je skale v divjini in jim dal piti kakor iz velikih globin. 16 Tudi vodne tokove je privedel iz skale in povzročil, da so vode tekle kakor reke. 17 Oni pa so v divjini že bolj grešili zoper njega z izzivanjem Najvišjega. 18 In v svojem srcu so skušali Boga z zahtevanjem mesa za svoje poželenje. 19 Da, govorili so zoper Boga; rekli so: „Ali Bog lahko oskrbi mizo v divjinji?“ 20 Glej, udaril je skalo, da so pridrle vode in vodotoki so preplavili; ali lahko da tudi kruh? Ali za svoje ljudstvo lahko priskrbi meso? 21 Torej Gospod je to slišal in je bil ogoren: tako je bil zoper Jakoba vžgan ogenj in tudi jeha je prišla zoper Izrael; 22 ker niso verovali v Boga in niso zaupali v njegovo rešitev duš: 23 čeprav je zapovedal oblakom od zgoraj in odprl vrata nebes 24 in je nanje deževal mano za jed ter jim dajal od nebeškega žita. 25 Človek je jedel hrano angelov: poslat jim je mesa do sitosti. 26 Vzhodniku je povzročil, da zapiha na nebu: in s svojo močjo je privedel južni veter. 27 Prav tako je nanje deževal meso kakor prah in operjeno

perjad podobno kakor morski pesek: 28 in dopustil jim je pasti v sredo njihovega tabora, okoli njihovih prebivališč. 29 Tako so jedli in bili popolnoma nasičeni: kajti izročil jim je njihovo lastno željo; 30 oni niso bili odvrnjeni od njihove želje. Vendar, ko je bilo njihovo meso še v njihovih ustih, 31 je nadnje prišel Božji bes in pokončal najdebelejše izmed njih in z udarcem zrušil izbrane Izraelove ljudi. 32 Kajti vsi ti so še vedno grešili in niso verovali zaradi njegovih čudovitih del. 33 Zato je njihove dneve použil v ničevosti in njihova leta v muki. 34 Ko jih je ubijal, potem so ga iskali: in vrnili so se ter zgodaj poizvedovali za Bogom. 35 In spomnili so se, da je bil Bog njihova skala in vzvišeni Bog njihov odkupitelj. 36 Kljub temu so se mu prilizovati s svojimi ustii in mu lagali s svojimi jezikmi. 37 Kajti njihovo srce ni bilo popolnoma z njim niti niso bili neomajni v njegovi zavezi. 38 Toda on, ki je poln sočutja, je odpustil njihovo krivičnost in jih ni uničil: da, svojo jezo je pogosto obrnil proč in ni razvnel vsega svojega besa. 39 Kajti spomnil se je, da so bili samo meso; veter, ki premine in ne prihaja ponovno. 40 Kako pogosto so ga dražili v divjini in ga žalostili in puščavali! 41 Da, obrnili so se nazaj in skušali Boga in omejili Svetega Izraelovega. 42 Niso se spomnili njegove roke, niti dneva, ko jih je osvobodil pred sovražnikom. 43 Kako je v Egiptu izvršil svoja znamenja in svoja čudesa na polju Coana: 44 in njihove reke spremeni v kri; in njihove potoke, da niso mogli pit. 45 Medneje je poslal svetilne vrste muh, ki so jih pozirale; in žabe, ki so jih uničevale. 46 Tudi njihov prirastek je dal gosenic v njihov trud letiči kobilici. 47 Njihove trte je uničil s točo in njihove egiptovske smokve z zmraljajo. 48 Tudi njihovo živino je predal toči in njihove trope vročim strelam. 49 S posiljanjem zlih angelov mednje je nanje vrgel okrutnost svoje jeze, bes in ogorčenost ter stisko. 50 Pripravil je pot svoji jezi; njihovi duši ni prizanesel pred smrtno, temveč je njihovo življenje odstopil kužni bolezni; 51 in udaril vsakega prvorjenca v Egiptu; njihovo glavno moč v Hamovih šotorskih svetiščih: 52 toda svojemu lastnemu ljudstvu je storil, da gredo naprej kakor ovce in jih po divjini usmerjal kakor trop. 53 Vodil jih je varno, tako da se niso bali: toda njihove sovražnike je preplavilo morje. 54 Privedel jih je do meje svojega svetišča, celo k tej gori, ki jo je pridobila njegova desnica. 55 Pred njimi je spodil tudi pogane in jim in mejno črto razdelil dediščino, Izraelovim rodovom pa je storil, da prebivajo v svojih šotorih. 56 Kljub temu so skušali in dražili najvišjega Boga in se niso držali njegovih pričevanj: 57 temveč so se obrnili nazaj in postopali nezvesto, kakor njihovi očetje: obrnjeni so bili na stran kakor varljiv lok. 58 Kajti s svojimi visokimi mesti so ga dražili do jeze in s svojimi rezanimi podobami so ga pripravili do ljubosumnosti. 59 Ko je Bog to slišal, je bil ogorčen in silno preziral Izraela: 60 tako da je zapustil bivališče v Šili, šotorsko svetišče, katerega je postavil med ljudmi; 61 in svojo moč izročil v ujetništvo in svojo slavo v sovražnikovo roko. 62 Svoje ljudstvo je izročil meču; in ogorčen je bil v zvezi s svojo dediščino. 63 Ogenj je použil njihove mladeniče; in njihove mladenke niso bile dane v zakon. 64 Njihovi duhovniki so padli pod mečem; in njihove vdove niso pripravile objokovanja. 65 Potem se je Gospod prebudil kakor iz spanja in kakor mogočen človek, ki vzklikal zaradi vina. 66 Svoje sovražnike pa je udaril v njihove zadnje dele: postavil jih je v neprestano grajo. 67 Poleg tega je odklonil Jožefovo šotorsko svetišče in ni izbral Efraimovega rodu: 68 temveč je izbral Judov rod, goro Sion, ki jo je ljubil. 69 Svoje svetišče pa je zgradil kakor visoke palade, kakor zemljo, katero je utrdil na veke. 70 Poleg tega je izbral Davida, svojega služabnika in ga vzel od ovčjih staj: 71 sled sledenja brejim ovcam z mladiči ga je privedel, da hrani Jakoba, njegovo ljudstvo in Izraela, njegovo dediščino. 72 Tako jih je hrani glede na neokrnjenost svojega srca; in jih usmerjal s spretnostjo svojih rok.

79 Oh Bog, pogani prihajajo v tvojo dedičino; omadeževali so tvoj sveti tempelj; Jeruzalem so razbili na kupe. **2** Mrtva telesa svojih služabnikov so izročili, da so hrana perjadi neba, meso svojih svetih za zemeljske živali. **3** Njihovo kri so kakor vodo prelivali naokoli Jeruzalema; pa ni bilo nikogar, da jih pokopanje. **4** Postali smo graja našimi sosedom, norčevanje in posmeh tem, ki so okoli nas. **5** Doklej, Gospod? Hočeš biti jezen na veke? Ali bo tvoja ljubosumnost gorela kakor ogenj? **6** Svoj bes izlj nad pogane, ki te ne spoznavajo in nad kraljestva, ki ne kličejo tvojega imena. **7** Kajti požrli so Jakoba in opustošili njegovo prebivališče. **8** Oh, ne spominjaj se zoper nas prejšnjih krivičnosti: naj nas tvoja nežna usmiljenja naglo vodijo: kajti mi smo zelo ponižani. **9** Pomagaj nam, oh Bog rešitve naše duše, zaradi slave svojega imena: in osvobod nas in naše grehe očisti proč zaradi svojega imena. **10** Zakaj bi pogani rekli: „Kje je njihov Bog?“ Naj bo z maščevanjem krvi svojih služabnikov, ki je prelita, on spozan med pogani in našem pogledu. **11** Naj pride predte jetnikovo vzdihovanje; glede na veličino svoje moči ohrani tiste, ki so določeni, da umrejo; **12** in povrni našim sosedom njihovo grajo sedemkratno v njihovo naročje, s katero so te grajali, oh Gospod. **13** Tako ti bomo mi, tvoje ljudstvo in ovce tvojega pašnika, dajali zahvalo na veke: tvojo hvalo bomo naznanjali vsem rodovom.

80 Pazljivo prisluhnji, Pastir Izraela, ti, ki vodiš Jožefa kakor trop; ti, ki prebivaš med keruboma, zasij. **2** Pred Efrájimom in Benjamínom in Manásejem razvnemi svojo moč ter pridi in nas reši. **3** Ponovno nas spreobrnji, oh Bog in svojemu obrazu povzroči, da zasije; in mi bomo rešeni. **4** Oh Gospod, Bog nad bojevniki, doklej boš jezen zoper molitev tvojega ljudstva? **5** Ti jih hraniš s kruhom solza; in jim daješ, da v veliki meri pijeo solze. **6** Ti nas delaš prepri našim sosedom naši sovražniki pa se smejejo med seboj. **7** Ponovno nas spreobrnji, oh Bog nad bojevniki in svojemu obrazu povzroči, da zasije; in mi bomo rešeni. **8** Ti si iz Egipa privedel trto: spodil si pogane in jo zasadil. **9** Pred njo si pripravil prostor in ji povzročil, da je napravila globoko korenino in napolnila zemljo. **10** Hribi so bili pokriti z njihovo senco in njihove veje so bile podobne čednim cedram. **11** Njene veje je poslala v morje in njene mladike v reko. **12** Zakaj si ti potem podrl njene ograje, tako da jo smukajo vsi, ki gredo mimo po poti? **13** Merjasec iz gozda jo pustoši in poljska žival jo požira. **14** Vrni se, rotimo te, oh Bog nad bojevniki: poglej dol z neba in glej in obišči to trto; **15** in vinograd, ki ga je zasadila tvoja desnica in mladiko, ki si jo zaradi sebe naredil močno. **16** Ta je požgana z ognjem, ta je posekana: oni umirajo od oštrevanja tvojega obličja. **17** Naj bo tvoja roka nad človekom tvoje desnice, nad sinom človekovim, katerega si storil močnega zase. **18** Tako od tebe ne bomo odšli nazaj: pohitri nas in mi bomo klical tvoje ime. **19** Ponovno nas spreobrnji, oh Gospod Bog nad bojevniki, svojemu obrazu povzroči, da zasije; in mi bomo rešeni.

81 Glasno prepevajte Bogu, naši môči: naredite radosten glas Jakobovemu Bogu. **2** Vzemite psalm in prinesite sêm tamburin, prjetno harfo s plunko. **3** Trobite na šofar ob mlaju, ob določenem času na naš slovesen prazničen dan. **4** Kajti to je bilo pravilo za Izraela in postava Jakobovega Boga. **5** To je on odredil v Jožefu za pričevanje, ko je šel ven skozi egipotvsko deželo: kjer sem slišal jezik, ki ga nisem razumel. **6** Njegovo ramo sem odstranil od bremena: njegove roke so bile osvobojene pred lonci. **7** Ti si klical v stiski, jaz pa sem te osvobodil; jaz sem ti odgovoril na skriven krajtu groma: se ti potrdil pri vodah Meríbe. **8** Poslušaj, oh moje ljudstvo, jaz pa ti bom pričeval: oh Izrael, če bi mi hotel prisluhniti; **9** v tebi ne bo tujega boga; niti ne boš oboževal nobenega tujega boga. **10** Jaz sem Gospod, tvoj Bog, ki te je

privel iz egipotske dežele: široko odpri svoja usta in napolnil jih bom. **11** Toda moje ljudstvo pa noče prisluhniti mojemu glasu; in Izrael noče od mene. **12** Tako sem jih izročil njihovim lastnim srčnim željam: in živeli so po svojih lastnih nasvetih. **13** Oh, da bi mi moje ljudstvo prisluhnilo in bi Izrael hodil po mojih poteh! **14** Kmalu bi podjarmil njihove sovražnike in svojo roko obrnil zoper njihove nasprotnike. **15** Gospodovi sovražniki bi se morali podvreči pod njega: pa bi se njihov čas ohranil na veke. **16** On bi jih hranil tudi z najodlčnejšo pšenico: in z medom iz skale bi te nasilit.

82 Bog stoji v skupnosti mogočnih; sodi med bogovi. **2** Doklej boste nepravično sodili in sprejemali zunanjost zlobnih? **3** Branite revne in osirotele: delajte pravično prizadetim in pomoči potrebnim. **4** Osvobodite uboge in pomoči potrebne: odstranite jih iz roke zlobnih. **5** Oni ne vedo niti ne bodo razumeli; oni hodijo v temi: vsi temelji sveta so izven naravnega reda. **6** Rekel sem: „Vi ste bogovi; in vsi izmed vas ste otroci Najvišjega. **7** Vendari boste umrli kakor ljudje in padli kakor kdo izmed princev.“ **8** Vstani, oh Bog, sodi zemljo: kajti ti boš podedoval vse narode.

83 Ne bodi tiho, oh Bog: ne molči in ne bodi molčeč, oh Bog. **2** Kajti glej, tvoji sovražniki pripravljajo upor: in tisti, ki te sovražijo, so dvignili glavo. **3** Zoper tvoje ljudstvo so sprejeli prebrisani nasvet in se posvetovali zoper tvoje skrite. **4** Rekl so: „Pridimo in odrežimo jih od tega, da so narod; da Izraelovo ime ne bo več v spominu.“ **5** Kajti skupaj so se soglasno posvetovali: združeni so zoper tebe: **6** Edómova šotorska svetišča in Izmaæci; Moábovci in Hagárovci; **7** Gebál in Amón in Amálek; Filistejci s prebivalci Tira; **8** pridružen jim je tudi Asúr: pomagali so Lotovim sinovom. **9** Stóri jim kakor Midjáncem; kakor Siseráju, kakor Jabínu pri potoku Kišón: **10** ki so umrli pri En Doru: postali so kakor gnoj za zemljo. **11** Naredite njihove plemeči kakor Oréba in kakor Zeéba: da, vse njihove prince kot Zebaha in kot Calmuñája: **12** ki so rekli: „Vzemimo si Božje hiše v posest.“ **13** Oh moj Bog, naredi jih kot pleve; kakor strnišče pred vetrom. **14** Kakor ogenj požiga gozd in kakor plamen zažiga gore; **15** tako jih preganjam s svojim neurjem in s svojim viharjem jih naredi prestrašene. **16** Njihove obraze napolni s sramoto; da bodo lahko iskali tvoje ime, oh Gospod. **17** Naj bodo zasramovani in zbegani na veke; da, naj bodo osramočeni in propadejo: **18** da bodo ljudje lahko vedeli, da si ti, cigar ime samó je Jahve, najvišji nad vso zemljo.

84 Kako ljubka so tvoja šotorska svetišča, oh Gospod nad bojevniki! **2** Moja duša hrepeni, da, celó slabí zaradi Gospodovih dvorov: moje srce in moje meso vprijeta za živim Bogom. **3** Da, vrabec najde dom in lastovka gnezdo zase, kjer lahko položi svoje mladiče, celó tvoje oltarje, oh Gospod nad bojevniki, moj Kralj in moj Bog. **4** Blagoslovjeni so tisti, ki prebivajo v tvoji hiši: oni te bodo nenehno slavili. **5** Blagoslovjen je človek, cigar moč je v tebi; v cigar srcu so njihove poti. **6** Kateri hodijo skozi dolino Baka jo oblikujejo [v] studenec; tudi dež napolnjuje tolmune. **7** Hodijo iz moči v moč, vsak izmed njih se na Sionu prikaže pred Bogom. **8** Oh Gospod Bog nad bojevniki, usliši mojo molitev: pazljivo prisluhnji, oh Bog Jakobov. **9** Glej, oh Bog, naš ščit in poglej na obraz svojega maziljenca. **10** Kajti en dan in v tvojih dvorih je boljši kakor tisoč. Raje bi bil vratar in hiši svojega Boga, kakor da bi prebival v Šotorih zlobnosti. **11** Kajti Gospod Bog je sonce in ščít: Gospod bo dal milost in slavo: nobene dobre stvari ne bo zadržal pred tistimi, ki hodijo iskreno. **12** Oh Gospod nad bojevniki, blagoslovjen je mož, ki zaupa vate.

85 Gospod, naklonjen si bil svoji deželi, nazaj si privel Jakovo ujetništvo. **2** Odustrel si krivičnost svojega ljudstva, pokril si vse njihove grehe. **3** Odstranil si ves svoj bes: sebe si

odvrnil od okrutnosti svoje jeze. **4** Spreobrnji nas, oh Bog rešitve naše duše, svoji jezi do nas pa povroči, da preneha. **5** Hočeš biti večno jezen na nas? Hočeš svojo jezo raztegniti na vse rodove? **6** Ali nas ne boš ponovno oživil: da se tvoje ljudstvo lahko veseli v tebi? **7** Pokaži nam svoje usmiljenje, oh Gospod in zagotovi nam svojo rešitev duše. **8** Slišal bom kaj bo Bog, Gospod, govoril: kajti svojemu ljudstvu in svojim svetim bo govoril mir: toda oni naj se ne obrnejo ponovno k neumnosti. **9** Zagotovo je njegova rešitev duš blizu tistim, ki se ga bojjijo; da bo v naši deželi lahko prebivala slava. **10** Usmiljenje in resnica sta se skupaj srečala; pravičnost in mir sta poljubila drug drugega. **11** Resnica bo izvirala iz zemlje; in pravičnost bo gledala dol iz neba. **12** Da, Gospod bo dal to, kar je dobro; in naša dežela bo obrodila svoj donos. **13** Pravičnost bo hodila pred njim; in postavila nas bo na pot njegovih korakov.

86 Nagni svoje uho, oh Gospod, prisluhni mi: kajti jaz sem ubog in pomoči potreben. **2** Ohrani mojo dušo; kajti jaz sem svet: oh ti moj Bog, reši svojega služabnika, ki zaupa vate. **3** Bodи mi usmiljen, oh Gospod: kajti vsak dan kličem k tebi. **4** Razveseli dušo svojega služabnika: kajti k tebi, oh Gospod, dvigujem svojo dušo. **5** Kajti ti, Gospod, si dober in pripravljen odpustiti; in obilen v usmiljenju k vsem tem, ki kličejo k tebi. **6** Pazljivo prisluhni, oh Gospod, moji molitvi; in paži na glas mojih ponížnih prošenj. **7** Na dan svoje stiske bom klical k tebi: kajti ti mi boš odgovoril. **8** Med bogovi ni nikogar podobnega tebi, oh Gospod; niti ni nobenih del podobnih tvojim delom. **9** Vsi narodi, katere si naredil, bodo prišli in oboževali pred teboj, oh Gospod; in proslavili bodo tvoje ime. **10** Kajti ti si velik in delaš čudovite stvari: samo ti si Bog. **11** Uči me svojo pot, oh Gospod; hodil bom v tvoji resnici: zedini moje srce, da se bo balo tvojega imena. **12** Hvalil bom tebe, oh Gospod, moj Bog, z vsem svojim srcem: in tvoje ime bom proslavljal na vékoma! **13** Kajti veliko je tvoje usmiljenje do mene: in mojo dušo si osvobodil pred najglobljim peklom. (**Sheol h7585**) **14** Oh Bog, ponosni so vstali zoper mene in zbori nasihljiv ljudi so stregli po moji duši; niso pa tebe postavili pred sebe. **15** Toda ti, oh Gospod, si Bog poln sočutja in milostljiv, potprežljiv in obilen v milosti in resnici. **16** Oh, obrni se k meni in se me usmili; daj svojo moč svojemu služabniku in reši sina svoje pomočnice. **17** Pokaži mi znamenje v dobro; da bodo tisti, ki me sovražijo, lahko to videli in bili osramočeni: ker si mi ti, Gospod, pomagal in me tolažil.

87 Njegov temelj je na svetih gorah. **2** Gospod bolj ljubi sionska velika vrata kakor vsa Jakobova prebivališča. **3** Veličastne stvari se govorijo o tebi, oh Božje mesto. **4** Tistim, ki me poznajo, bom omenjal Rahab in Babilon: glej Filisteja in Tir z Etiopijo; ta človek je bil rojen tam. **5** O Sionu pa bo rečeno: „Ta in ta človek je bil rojen v njem: in sam najvišji ga bo utrdil.“ **6** Ko vpisuje ljudstvo bo Gospod štel, da je bil ta človek rojen tam. **7** Prav tako bodo tam tako pevci kakor igralci na glasbila: vsi moji izviri so v tebi.

88 Oh Gospod Bog, rešitev moje duše, pred teboj sem klical dan in noč: **2** naj moja molitev pride predte: svoje uho nagni k mojemu klicu; **3** kajti moja duša je polna stisk: in moje življenje se bliža grobu. (**Sheol h7585**) **4** Prištet sem s tistimi, ki gredo dol v jamo: sem kakor človek, ki nima moči: **5** svoboden med mrtvimi, kakor umorjeni, ki ležijo v grobu, katerih se ne spominjaš več: in iztrebljeni so iz tvoje roke. **6** Položil si me v najglobljo jamo, v temo, v globine. **7** Tvoj bes trdno leži na meni in prizadel si me z vsemi svojimi valovi. **8** Mojega znanca si postavil daleč od mene; njim si me naredil [za] ogabnost: zaprt sem in ne morem priti ven. **9** Moje oko žaluje zaradi stiske: Gospod, vsak dan sem klical k tebi, svoje roke sem iztegoval k tebi. **10** Hočeš mrtvim pokazati čudesa? Ali bodo mrtvi vstali in te hvalili? **11** Bo tvoja ljubeča

skrbnost oznanjena v grobu? Ali tvoja zvestoba v propadu? **12** Bodo tvoja čudesa spoznana v temi? In tvoja pravičnost v deželi pozabljenosti? **13** Toda jaz sem klical k tebi, oh Gospod; in moja molitev bo zjutraj s teboj. **14** Gospod, zakaj zavračaš mojo dušo? Zakaj skrivaš svoj obraz pred meno? **15** Prizadet sem in od svoje mladosti pripravljen umreti: medtem ko trpm tvoje strahote, sem raztresen. **16** Tvoj kruti bes gre prek mene; tvoje strahote so me uničile. **17** Vsak dan so prišli okoli mene kakor voda; skupaj so me obkrožali. **18** Ljubimca in prijatelja si postavil daleč od mene in mojega znanca v temo.

89 O Gospodovih milostih bom prepeval na veke: s svojimi ustimi vsem rodovom razglašal tvojo zvestobo. **2** Kajti rekel sem: „Usmiljenje bo zgrajeno na veke: svojo zvestobo boš utrdil v samih nebesih.“ **3** S svojimi izbranimi sem sklenil zavezo, prisegel sem Davidu, svojemu služabniku: **4** „Tvoje same bom utrdil na veke in tvoj prestol zgradil za vse rodove.“ **5** In nebesa bodo hvalila tvoja čudesa, oh Gospod: tudi tvojo zvestobo v skupnosti svetih. **6** Kajti kdo na nebu bi bil lahko primerjavi z Gospodom? Kdo izmed sinov mogočnega bi bil lahko podoben Gospodu? **7** Boga se je silno batì v zboru svetih in v spoštovanju je od vseh teh, ki so okoli njega. **8** Oh Gospod Bog nad bojevniki, kdo je močan Gospod, podoben tebi ali tvoji zvestobi naokoli tebe? **9** Ti vladaš besnenju morja: ko njegovi valovi vstanejo, jih ti umirjaš. **10** Ti si zlomil Rahaba na koščke, kakor nekoga, ki je umorjen; s svojim močnim laktom si razkropil svoje sovražnike. **11** Nebesni obok je tvoj, tudi zemlja je tvoja: kar se tiče zemeljskega kroga in njegove polnosti, si jih ti utemeljil. **12** Sever in jug, ti si ju ustvaril: Tabor in Hermon se bosta veselili v tvojem imenu. **13** Ti imaš mogočen laket: močna je tvoja roka in visoka je tvoja desnica. **14** Pravičnost in sodba sta prebivališče tvojega prestola: usmiljenje in resnica bosta Šla pred tvojim obličjem. **15** Blagoslovljeno je ljudstvo, ki pozna radosten zvok: hodili bodo, oh Gospod, v svetlobi tvojega obličja. **16** V tvojem imenu se bodo veselili ves dan: in v tvoji pravičnosti bodo povisanji. **17** Kajti ti si slava njihove moči: in v tvoji naklonjenosti bo naš rog povisan. **18** Kajti Gospod je naša obramba; in Sveti Izraelov je naš kralj. **19** Potem ti svojemu svetemu spregovoriš videnju in rečeš: „Položil sem pomoč na nekoga, ki je mogočen; povisil sem enega izbranega izmed ljudstva. **20** Našel sem Davida, svojega služabnika; s svojim svetim oljem sem ga mazil: **21** s katerim bo moja roka utrjena, tudi moj laket ga bo krepli. **22** Sovražnik se ne bo maščeval nad njim; niti ga sin zlobnosti [ne bo] prizadel. **23** In njegove sovraže bom premagal pred njegovim obrazom in nadlegoval tiste, ki ga sovražijo. **24** Toda z njim bosta moja zvestoba in moje usmiljenje: in v mojem imenu bo povisan njegov rog. **25** Njegovo roko bom postavil tudi na morje in njegovo desnico na reke. **26** Klical bo k meni: „Ti si moj oče, moj Bog in skala rešitve moje duše.“ **27** Postavil ga bom tudi [za] svojega prvorjenca, višje kakor kraje zemlje. **28** Svoje usmiljenje bom zanj ohranil na vékoma in moja zaveza bo trdno stala z njim. **29** Tudi njegovemu semenu bom storil, da ostane na veke in njegov prestol kakor nebeški dnevi. **30** Če njegovi otroci zapustijo mojo postavo in ne hodijo po mojih sodbah; **31** če prelomijo moja pravila in se ne držijo mojih zapovedi; **32** potem bom s palico obiskal njihov prestopek, njihovo krivčnost pa z bičanjem. **33** Vendor pa svoje ljubeče skrbnosti ne bom popolnoma odvzel od njega niti svoji zvestobi [ne bom] pustil, da izneveri. **34** Svoje zaveze ne bom prelomil niti predrugačil besede, ki je odšla iz mojih ustnic. **35** Enkrat sem prisegel pri svoji svetosti, da Davidu ne bom lagal. **36** Njegovo same bo ostalo na veke, njegov prestol pa kakor sonce pred meno. **37** Ta bo kakor luna utrije na veke in kakor zvesta priča na nebu.“ **38** Toda ti si zavrgel in prezrl, ogorčen si bil zaradi svojega maziljenca.

39 Razveljavil si zavezo svojega služabnika: njegovo korno si oskrnul z metanjem na tla. **40** Porušil si vse njegove ograje; njegova oporišča si privedel do propada. **41** Vsi, ki gredo po poti, ga plenijo: graja je svojim sosedom. **42** Dvignil si desnico njegovih nasprotnikov; vsem njegovim sovražnikom si storil, da se veselijo. **43** Obrnil si tudi ostrino njegovega meča in ga nisi naredil, da se zoperstavi v bitki. **44** Njegovi slavi si storil, da preneha in njegov prestol si vrgel na tla. **45** Dneve njegove mladosti si skrajšal: pokril si ga s sramoto. **46** Doklej, Gospod? Se hočeš skravati na veke? Bo tvoj bes gorel kakor ogenj? **47** Spomni se kako kratek je moj čas: zakaj si vse ljudi naredil zaman? **48** Kateri človek je kdor živi in ne bo videl smrti? Ali bo svojo dušo osvobodil pred roko groba? (*Sheol h7585*) **49** Gospod, kje so tvoje prejšnje ljubeče skrbnosti, katere v svoji resnici prisegaš Davidu? **50** Spomni se, Gospod, graje svojih služabnikov: kako v svojih prsih nosim grajo vseh mogočnih ljudi; **51** s čimer so grajali tvoji sovražniki, oh Gospod: s čimer so grajali stopinje tvojega maziljenca. **52** Blagoslovlen bodi Gospod na vékomaj. Amen in Amen.

90 Gospod, ti si bil naše bivališče za vse rodove. **2** Preden so bile rojene gore, oziroma kadarkoli si oblikoval zemljo in zemeljski krog, celo od večnosti do večnosti, si ti Bog. **3** Ti obračaš človeka k uničenju; in pravish: „Vrnite se, vi človeški otroci.“ **4** Kajti tisoč let v tvojem pogledu je samo kakor včerajšnji dan, ki je minil in kakor straža v noči. **5** Ti jih odnašaš proč kakor s poplavom; oni so kakor spanec: zjutraj so podobni travi, ki raste. **6** Zjutraj cveti in raste; zvečer je odrezana in ovene. **7** Kajti použiti smo s tvojo jezo in s tvojim besom smo zbegani. **8** Predse si postavil naše krivčnosti, naše skrite grehe v svetlobo svojega obličja. **9** Kajti vsi naši dnevi so minili v tvojem besu: naša leta smo preživeli kakor zgodbu, ki je povedana. **10** Dni naših let je sedemdeset let; in če jih je zaradi razloga moči osemdeset let, je vendarle njihova moč trud in brdkost; kajti to je kmalu odrezano in mi odletimo. **11** Kdo pozna moč tvoje jeze? Celol glede na tvoj strah, tak je tvoj bes. **12** Zaradi tega nas uči šteti naše dneve, da bomo naša srca lahko posvetili modrosti. **13** Vrni se, oh Gospod, doklej! In to naj te pokesa glede tvojih služabnikov. **14** Oh, zgodaj nas nasiti s svojim usmiljenjem; da se bomo lahko veselili vse naše dni. **15** Stori nas vesele glede na dneve, v katerih si nas ti prizadel in leta v katerih smo videli zlo. **16** Naj se tvoje delo pokaže tvojim služabnikom in tvoja slava njihovim otrokom. **17** Nad nami pa naj bo lepota Gospoda, našega Boga: in utrdi delo naših rok nad nami; da, delo naših rok, utrdi ga ti.

91 Kdor prebiva na skrivnem kraju Najvišjega, bo ostal pod senco Vsemogučnega. **2** Rekel bom o Gospodu: „On je moje zatočišče in moja trdnjava: moj Bog; vanj bom zaupal.“ **3** Zagotovo te bo osvobodal pred ptičarjevo zankom in pred ogabno kužno boleznjijo. **4** Pokril te bo s svojim perjem in pod njegovimi krili boš zaupal: njegova resnica bo tvoj štit in oklep. **5** Ne boš se bal zaradi strahote ponoci; niti zaradi puščice, ki leti podnevni; **6** niti zaradi kužne bolezni, ki hodi v temi; niti zaradi uničenja, ki pustoši opoldan. **7** Tisoč jih bo padlo na tvoji strani in deset tisoč na tvoji desnici; toda tebi se to ne bo približalo. **8** Samo s svojimi očmi boš gledal in videl nagrado zlobnih. **9** Ker si naredil Gospoda, ki je moje zatočišče, celo Najvišjega, [za] svoje prebivališče; **10** te nobeno зло ne zadene niti nobena nadloga ne bo prišla bližu tvojega prebivališča. **11** Kajti svojim angelom bo zapovedal nad teboj, da te varujejo na vseh tvojih poteh. **12** Nosili te bodo na svojih rokah, da ne bi svoje stopalo treščil ob kamen. **13** Stopal boš na leva in gada: mladega leva in zmaja boš pogazil pod stopali. **14** Ker je svojo ljubezen naravnal name, zato ga bom osvobodil: postavljal ga bom visoko, ker je spoznal moje ime. **15** Klical bo k

meni in odgovoril mu bom: z njim bom v stiski; osvobodil ga bom in mu izkazal čast. **16** Zadovoljil ga bom z dolgim življenjem in mu pokazal svojo rešitev duše.

92 Dobra stvar se je zahvaljevati Gospodu in prepevati hvalnice njegovemu imenu, oh Najvišji: **2** naznanjati zjutraj twojemu ljubečo skrbnost in twojemu zvestobo vsako noč, **3** na glasbilo desetih strun in na plunko; na harfo s slovesnim zvokom. **4** Kajti ti, Gospod, si me zaradi svojega delovanja naredil veselega: z deli tvojih rok bom slavl zmago. **5** Oh Gospod, kako velika so twoja dela! In tvoje misli so zelo globoke. **6** Brutalnež ne spozna; niti tega ne razume bedak. **7** Kadar zlobni poganja kakor trava in ko vsi delavci krivčnosti uspevajo; je to, da bodo uničeni na veke: **8** toda ti, Gospod, si naj višji na vékomaj. **9** Kajti glej, twoji sovražniki, oh Gospod, kajti glej, twoji sovražniki bodo umrli; vsi delavci krivčnosti bodo razkropljeni. **10** Toda moj rog boš povisal kakor samorogov rog: maziljen bom s svežim oljem. **11** Tudi moje oko bo videlo mojo željo na mojih sovražnikih in moja ušesa bodo slišala mojo željo glede zlobnih, ki vstajajo zoper mene. **12** Pravični bo uspel kakor palmovo drevo: rasel bo kakor cedra na Libanonu. **13** Tisti, ki bodo vsajeni v Gospodovi hiši, bodo cveteli v Božjih dvorih. **14** Še v visoki starosti bodo prinašali sad; obilni bodo in uspešni; **15** da pokažejo, da je Gospod pošten: on je moja skala in nepravičnost ni v njem.

93 Gospod kraljuje, oblečen je z veličanstvom; Gospod je oblečen z močjo, s katero se je opasal: tudi zemeljski krog je utrdil, da ne more biti omajan. **2** Tvoj prestol je utrijen od davnine: ti si od večnosti. **3** Reke so se dvignite, oh Gospod, reke so dvignite svoj glas; reke so dvignite svoje valove. **4** Gospod na višavi je mogočnejši kakor glas mnogih vodá, da, kakor mogočni valovi morja. **5** Tvoja pričevanja so zelo zanesljiva: svetost se spodobi tvoji hiši, oh Gospod, na veke.

94 Oh Gospod Bog, kateremu pripada maščevanje; oh Bog, kateremu pripada maščevanje, pokaži se. **2** Dvigni se, ti sodnik zemlje: povni nagrado ponosnim. **3** Gospod, doklej bodo zlobni, doklej bodo zlobni slavili zmago? **4** Kako dolgo bodo izgovarjali in gorovili trde stvari in se bahali vsi delavci krivčnosti? **5** Tvoje ljudstvo razbijajo na koščke, oh Gospod in prizadevajo tvojo dediščino. **6** Ubijajo vodovo in tujca in morijo osirotele. **7** Vendar pravijo: „Gospod nas ne bo videl niti Bog Jakobov tega ne bo upošteval.“ **8** Razumite, vi brutalni izmed ljudstva: in vi bedaki, kdaj boste modri? **9** Kdor je zasadil uho, da ne bi slišal? Kdor je oblikoval oko, da ne bi videl? **10** Kdor kaznuje pogane, da ne bi grajal? Kdor uči človeka spoznanja, da ne bi vedel? **11** Gospod pozna človekove misli, da so le-te prazne reči. **12** Blagoslovlen je človek, katerega karas, oh Gospod in ga učiš iz svoje postave; **13** da mu lahko daš počitek od dni nadloge, dokler nini izkopana jama za zlobnega. **14** Kajti Gospod ne bo zavrgel svojega ljudstva niti ne bo zapustil svoje dediščine. **15** Toda sodba se bo vrnila k pravičnosti: in vsi iskreni v srcu ji bodo sledili. **16** Kdo se bo zame dvignil proti hudodelcem? Ali kdo bo zame vstal zoper delavce krivčnosti? **17** Če Gospod ne bi bil moja pomoč, bi moja duša skoraj prebivala v tišini. **18** Ko sem rekel: „Moje stopalo zdrsuje;“ me je podpiralo tvoje usmiljenje, oh Gospod. **19** V množici mojih misli znötaj mene, tvoje tolažbe razveseljujejo mojo dušo. **20** Mar bo prestol krivčnosti, ki z zakonom snuje vragoljivo, imel družbo s teboj? **21** Skupaj se zbirajo zoper dušo pravičnega in obsojajo nedolžno kri. **22** Toda Gospod je moja obramba; in moj Bog je skala mojega zatočišča. **23** In on bo nadnje privelen njihovo lastno krivčnost in odsekal jih bo v njihovi lastni zlobnosti; da, Gospod, naš Bog, jih bo odsekal.

95 Oh pridite, zapojmo Gospodu: naredimo radosten glas skali rešitve naše duše. **2** Pridimo pred njegovo prisotnost z zahvaljevanjem in s psalmi mu naredimo radosten zvok. **3** Kajti Gospod je velik Bog in velik Kralj nad vsemi bogovi. **4** V njegovi roki so globoki kraji zemlje: tudi moč hribov je njegova. **5** Morje je njegovo in on ga je naredil: in njegove roke so oblikovalo kopno zemljo. **6** Oh pridite, naj obožujemo in se priklonimo: pokleknimo pred Gospodom, našim stvarnikom. **7** Kajti on je naš Bog; mi pa smo ljudstvo njegovega pašnika in ovce njegove roke. Če boste danes zaslišali njegov glas, **8** ne zakrnite svojega srca kakor z izvajanjem in kakor na dan skušnjave v divjini: **9** ko so me vaši očetje skušali, me dokazovali in gledali moje delo. **10** Dolgih štirideset let sem s tem rodom skupaj žaloval in rekel: „To je ljudstvo, ki se moti v svojem srcu in niso spoznali mojih poti:“ **11** katerim sem prisegel v svojem besu, da ne bodo vstopili v moj počitek.

96 Oh pojte Gospodu novo pesem: pojte Gospodu, vsa zemlja. **2** Prepevajte Gospodu, blagoslavljajte njegovo ime; iz dneva v dan naznajajte njegovo rešitev duš. **3** Oznanjajte njegovo slavo med pogani, njegova čudesna med vsemi ljudstvi. **4** Kajti Gospod je velik in silno bodi hvaljen: njega se je batiti nad vsemi bogovi. **5** Kajti vsi bogovi narodov so maliki: toda Gospod je naredil nebesni obok. **6** Čast in veličanstvo sta pred njim: moč in lepota sta v njegovem svetišču. **7** Dajajte Gospodu, oh sorodstva ljudstev, dajajte Gospodu slavo in moč. **8** Dajajte Gospodu slavo, primerno njegovemu imenu: prinesite daritev in pridite v njegove dvore. **9** Oh, obožujte Gospoda v lepoti svetosti: trepetaj pred njim, vsa zemlja! **10** Govorite med pogani, da Gospod kraljuje: tudi zemeljski krog bo utren, da ne bo omajan: ljudstva bo sodil pravično. **11** Nai se nebesni obok veseli in naj bo zemlja vesela; naj morje buči in njegova polnost. **12** Nai bo polje radostno in vse, kar je tam: potem se bodo vsa gozdna drevesa veselila. **13** pred Gospodom: kajti on prihaja, kajti on prihaja, da sodi zemljo: s pravičnostjo bo sodil zemeljski krog in ljudstva s svojo resnico.

97 Gospod kraljuje; naj se zemlja veseli; naj bo množica otokov vesela le-tega. **2** Oblaki in tema so okoli njega: pravičnost in sodba sta prebivališče njegovega prestola. **3** Ogenj gre pred njim in naokrog požiga njegove sovražnike. **4** Njegovi bliški so razsvetili zemeljski krog: zemlja je videla in trepetala. **5** Hribi so se v Gospodovi prisotnosti topili kakor vasek, ob Gospodovi prisotnosti vsa zemlja. **6** Nebesa oznanjujejo njegovo pravičnost in vsa ljudstva vidijo njegovo slavo. **7** Zbegani so vsi tisti, ki služijo rezanim podobam, ki se bahajo z maliki: obožujete ga, vsi vi bogovi. **8** Sion je slišal in je bil vesel; in judovske hčere so se veselile zaradi svojih sodb, oh Gospod. **9** Kajti ti, Gospod, si dvignjen nad vso zemljijo: ti si zelo vzvišen nad vsemi bogovi. **10** Vi, ki ljubite Gospoda, sovražite zlo: on varuje duše svojih svetih; on jih osvobaja iz roke zlobnega. **11** Svetloba je posejana za pravičnega in veselje za iskrenega v srcu. **12** Veselite se v Gospodu, vi pravični; in zahvaljujte se pri spominjanju njegove svetosti.

98 Oh zapojte Gospodu novo pesem; kajti storil je čudovite stvari: njegova desnica in njegov sveti laket sta mu pridobilna zmago. **2** Gospod je razglasil svojo rešitev duš: svojo pravičnost je javno pokazal v očeh poganov. **3** Spomnil se je svojega usmiljenja in svoje resnice do Izraelove hiše: vsi konci zemlje so videli rešitev duš našega Boga. **4** Naredite radosten glas Gospodu, vsa zemlja: naredite glasen zvok in veselite se in pojte hvalo. **5** Prepevajte Gospodu s harfo; s harfo in glasom psalma. **6** S trobentami in zvokom kornéta naredite radosten glas pred Gospodom, Kraljem. **7** Naj buči morje in njegova polnost; zemeljski krog in tisti, ki

prebivajo na njem. **8** Naj reke ploskajo [z] rokami: hkrati naj bodo hribi radostni **9** pred Gospodom; kajti on prihaja, da sodi zemljo: s pravičnostjo bo sodil zemeljski krog in ljudstva z nepristranostjo.

99 Gospod kraljuje; naj ljudstva trepetajo: on sedi med kerubi; naj bo zemlja omajana. **2** Gospod je velik na Sionu; in je visoko nad vsemi ljudstvi. **3** Naj oni hvalijo tvoje veliko in strašno ime; kajti sveto je. **4** Kraljeva moč ljubi tudi sodbo; ti utruješ nepristranost, ti izvršuješ sodbo in pravičnost v Jakobu. **5** Povišujte Gospoda, našega Boga in obožujte pri njegovi pručki; kajti on je svet. **6** Mojzes in Aron med njegovimi duhovnikini in Samuel med tistimi, ki kličejo njegovo ime; klicali so Gospoda in jim je odgovarjal. **7** Govoril jim je v oblačnem stebru: držali so se njegovih pričevanj in predpisa, ki jim ga je dal. **8** Ti jim odgovarjaš, oh Gospod, naš Bog: ti si jim bil Bog, ki odpušča, čeprav se maščuješ nijihovim domiselnostim. **9** Povišujte Gospoda, našega Boga in obožujte ga pri njegovem svetem hribu; kajti Gospod, naš Bog, je svet.

100 Naredite radosten glas Gospodu, vse ve dežele. **2** Služite Gospodu z veseljem: pred njegovo prisotnost pridite s petjem. **3** Védite, da Gospod je Bog: on je tisti, ki nas je ustvaril, in ne mi sami; mi smo njegovo ljudstvo in ovce njegovega pašnika. **4** Vstopite v njegova velika vrata z zahvaljevanjem in v njegove dvore s hvalo: bodite mu hvaležni in blagoslavljate njegovo ime. **5** Kajti Gospod je dober; njegovo usmiljenje je večno; in njegova resnica traja vsem rodovom.

101 Pel bom o usmiljenju in sodbi: tebi, oh Gospod, bom pel. **2** Védel se bom modro na popolni poti. Oh, kdaj boš prišel k meni? Znotraj svoje hiše bom hodil s popolnim srcem. **3** Pred svoje oči ne bom postavlil nobene zlobne stvari: sovražim delo tistih, ki se odvračajo; to se me ne bo držalo. **4** Kljubovalno srce bo odšlo od mene: ne bom poznal zlobne osebe. **5** Kdorkoli tajno obrekuje svojega bližnjega, tistega bom iztrebil: tistega, ki ima vzvišen pogled in ponosno srce, ne bom trpel. **6** Moje oči bodo na zvestih in deželi, da bodo lahko prebivali z menoj: kdor hodi po popolni poti, ta mi bo služil. **7** Kdor dela prevaro, ne bo prebival znotraj moje hiše: kdor govori laži, se ne bo zadrževal v mojem pogledu. **8** Vse zlobne v deželi bom zgodaj uničil; da bom lahko iz Gospodovega mesta iztrebil vse zlobne storilice.

102 Uslisi mojo molitev, oh Gospod in moje vpitje naj pride do tebe. **2** Svojega obraza ne skrivaš pred menoj na dan, ko sem v stiski; nagni k meni svoje uho: na dan, ko kličem, mi naglo odgovori. **3** Kajti moji dnevi so použiti kakor dim in moje kosti so sežgane kakorognjišče. **4** Moje srce je prizadeto in ovenelo kakor trava; tako da pozabljam jesti svoj kruh. **5** Zaradi glasu mojega stokanja se moje kosti lepijo na mojo kožo. **6** Podoben sem pelikanu iz divjine: podoben sem sovi v puščavi. **7** Bedim in sem kakor vrabec sam na strehi. **8** Moji sovražniki me ves dan grajajo; in tisti, ki so besni name, prisegajo zoper mene. **9** Kajti pepeł sem jedel kakor kruh in svojo pihačo sem mešal z jokom, **10** zaradi tvojega ogorčenja in tvojega besa: kajti ti si me vzdignil in me vrgel dol. **11** Moji dnevi so kakor senca, ki se zmanjšuje; in izsušen sem kakor trava. **12** Toda ti, oh Gospod, boš ostal na veke; in tvoj spomin vsem rodovom. **13** Ti boš vstal in imel usmiljenje na Sionu: kajti čas njegove naklonjenosti, da, pravi čas je prišel. **14** Kajti tvoji služabniki uživajo v njegovih kamnih in so naklonjeni njegovemu prahu. **15** Tako se bodo pogani bali Gospodovega imena in vsi kralji zemlje tvoje slave. **16** Ko bo Gospod zgradil Sion, se bo prikazal v svoji slavi. **17** Upošteval bo molitev revežev in ne bo preziral njihove molitve. **18** To bo zapisano za prihajajoči rod: in

ljudstvo, ki bo ustvarjeno, bo hvalilo Gospoda. **19** Kajti on gleda dol iz višine svojega svetišča; z neba je Gospod pogledal zemljo; **20** da usliši stokanje jetnika: da osvobodi tiste, ki so določeni za smrt; **21** da oznani Gospodovo ime na Sionu in njegovo hvalo v Jeruzalemu; **22** ko se zbereo skupaj ljudstva in kraljestva, da služijo Gospodu. **23** Ostabil je mojo moč na poti; skrajšal je moje dneve. **24** Rekel sem: „Oh moj Bog, ne odstrani me v sredi mojih dni: tvoja leta so skozi vse rodove.“ **25** Odavnine si položil temelj zemlji: in nebesa so delo tvojih rok. **26** Ona bosta razpadla, toda ti boš ostal: da, vsi izmed njih se bodo postarali kakor obleka; spremenil jih boš kakor suknjio in bodo spremenjeni: **27** toda ti si isti in tvoja leta ne bodo imela konca. **28** Otroci tvojih služabnikov bodo nadaljevali in njihovo seme bo utrjeno pred teboj.

103 Blagoslavljalj Gospoda, oh moja duša: in vse, kar je znotraj mene, blagoslavljalj njegovo sveto ime. **2** Blagoslavljalj Gospoda, oh moja duša in ne pozabi vseh njegovih koristi: **3** ki odpušča vse tvoje krivičnosti; ki ozdravlja vse tvoje bolezni; **4** ki odkupuje tvoje življenje pred uničenjem; ki te krona z ljubečo skrbnostjo in nežnimi usmiljenji; **5** ki tvoja usta nasičuje z dobrimi stvarmi; tako da se tvoja mladost obravljava kakor orlova. **6** Gospod izvršuje pravičnost in sodbo za vse, ki so zatirani. **7** Svoje poti je dal spoznati Mojzesu, svoja dela Izraelovim otrokom. **8** Gospod je usmiljen in milostljiv, počasen za jezo in obilen v usmiljenju. **9** Ne bo se vedno pričkal: niti svoje jeze ne bo držal na veke. **10** Z nami ni ravnal po naših grehih; niti nas ni nagrajeval glede na naše krivičnosti. **11** Kajti kakor je nebo visoko nad zemljo, tako veliko je njegovo usmiljenje do tistih, ki se ga bojijo. **12** Kolikor daleč je vzhod od zahoda, tako daleč odstranja naše prestopke od nas. **13** Kakor se oče usmili svojih otrok, tako se Gospod usmili teh, ki se ga bojijo. **14** Kajti pozna naš sestav; spominja se, da smo prah. **15** Glede na človeka, so njegovi dnevi kakor trava: kakor cvetlica polja, tako on cvete. **16** Kajti čeznjivo gre veter in odide; in njen kraj je ne bo več poznaš. **17** Toda Gospodovo usmiljenje je od večnosti do večnosti na tistih, ki se ga bojijo in njegova pravičnost do otrok otrok; **18** tistim, ki se držijo njegove zaveze in tistim, ki se spominjajo njegovih zapovedi, da jih izpolnjujejo. **19** Gospod je pripravil svoj prestol v nebesih; in njegovo kraljestvo vlada nad vsemi. **20** Blagoslavljalje Gospoda, vi njegovi angeli, ki se odlikujete v moči, ki izpolnjujete njegove zapovedi s poslušanjem glasu njegove besede. **21** Blagoslavljalje Gospoda, vse we njegove vojske; vi njegovi služabniki, ki storite njegovo voljo. **22** Blagoslavljalj Gospoda, vsa njegova dela na vseh krajin njegovega gospodstva: blagoslavljalj Gospoda, oh moja duša.

104 Blagoslavljalj Gospoda, oh moja duša. Oh Gospod, moj Bog, ti si tako velik; oblečen si s častjo in veličanstvom. **2** Ki se pokrivaš z svetlobo kakor z obleko: ki raztegiješ nebesni obok kakor zaveso: **3** ki polagaš bruna svojih sob v vodah: ki delaš oblake [za] svoj bojni voz: ki hodiš na krilih vetra: **4** ki svoje angele delaš za duhove; svoje služabnike za goreči ogenj: **5** ki polagaš temelje zemlje, da na veke ne bo odstranjena. **6** Ti jo pokrivaš z globinami kakor z obleko: vode so stale nad gorami. **7** Ob svojem oštrevanju so zbežale; ob glasu tvojega groma so odhitelle. **8** Gredogor po gorah; gredogor dol po dolinah, na kraj, ki si ga ti ustvaril zanje. **9** Ti si postavil mejo, da je ne morejo prečkati; da se ponovno ne obrnejo in ne pokrijejo zemlje. **10** On izvire pošilja v doline, ki tečejo med hribi. **11** Dajejo piti vsaki poljski živali: divji osli si pogasio svojo žejo. **12** Poleg njih bo perjad neba, ki žvrgoli med mladišči, imela svoje prebivališče. **13** Iz svojih sob namaka hribe: zemlja je nasičena s sadom tvojih del. **14** Travi povzroča, da raste za živino in zelišče za služenje človeku: da lahko obrodi

hrano iz zemlje; **15** in vino, da razveseljuje človekovo srce in olje, da njegovemu obrazu stori, da zasveti in kruh, ki utruje človekovo srce. **16** Gospodova drevesa so polna soka; libanonske cedre, ki jih je posadil; **17** kjer si ptice pletejo svoja gnezda: gleda štorklje, so jelkina drevesa njena hiša. **18** Visoki hribi so zatočišče za divje koze; in skale za kunce. **19** Luno je določil za obdobja: sonce pozna svoje zahajanje. **20** Ti delaš temo in je noč; ko vse gozdne živali lažijo naprej. **21** Mladi levi rjovejo za svojim plenom in iščejo svojo hrano od Boga. **22** Sonce vzhaja, zberejo se skupaj in se zleknejo v svoje brloge. **23** Človek hodi naprej k svojemu delu in k svojemu trudu do večera. **24** Oh Gospod, kako mnogotera so tvoja delata V modrosti si jih vsa naredil: zemlja je polna tvojih bogastev. **25** Tako je to veliko in široko morje, v katerem so brezstevilne plaže stvari, tako majhne kakor velike živali. **26** Tam se vozijo ladje: tam je ta levitija, katerega si naredil, da se igra v njem. **27** Vsi ti čakajo nate; da jim lahko daš njihovo hrano v pravšnjem obdobju. **28** To jim daješ, oni zbirajo; ti odpiraš svojo roko, oni se napolnjujejo z dobrim. **29** Skrivaš svoj obraz, oni so preplašeni: jemlješ njihov dih, oni umrejo in se vrnejo k svojemu prahu. **30** Svojega duha pošiljaš naprej, oni so ustvarjeni: in ti obnavljaš obliče zemlje. **31** Gospodova slava bo vztrajala na veke: Gospod se bo veselil v svojih delih. **32** Pogleda na zemljo in ta se trese: dotakne se hribov in se kadijo. **33** Dokler živim, bom prepeval Gospodu: dokler imam svoj obstoj, bom prepeval hvalo svojemu Bogu. **34** Moje premisljevanje o njem bo prijetno: veseli se bom v Gospodu. **35** Naj bodo grešniki použiti z zemlje in naj zlobnega ne bo več. Blagoslavljalj Gospoda, oh moja duša. Hvalite Gospoda.

105 Oh, zahvaljujte se Gospodu; kličite njegovo ime: med ljudstvom razglasite njegova dela. **2** Prepevajte mu, prepevajte mu psalme: gorovite o vseh njegovih čudovitih delih. **3** Ponašajte se z njegovim svetim imenom: naj se veseli srce tistih, ki iščejo Gospoda. **4** Iščite Gospoda in njegovo moč: vselej iščite njegovo obliče. **5** Spominjajte se njegovih čudovitih del, ki jih je storil, njegovih čudes in sodb njegovih ust; **6** oh, vi seme Abrahama, njegovega služabnika, vi otroci Jakoba, njegovega izbranca. **7** On je Gospod, naš Bog: njegove sodbe so po vsej zemlji. **8** Na veke se spominja svoje zaveze, besede, ki jo je zapovedal tisoččetrim rodovom. **9** Katero zavezo je sklenil z Abrahamom in svojo prisojno Izaku; **10** in isto potrdil Jakobu za zakon in Izraelu za večno zavezo: **11** rekoč: „Tebi bom dal kánaansko deželo, žreb vaše dedičnine:“ **12** ko jih je bilo po številu le malo ljudi; da, zelo malo in tuji v njej. **13** Ko so hodili od enega naroda k drugemu, od enega kraljestva k drugemu ljudstvu; **14** nobenemu človeku ni pustil, da jim stori krivico: da, zaradi njih je grajal kralje; **15** rekoč: „Ne dotikajte se mojih maziljencev in mojim prerokom ne delajte hudega.“ **16** Poleg tega je nad deželo dal poklicati lakoto: zlomil je celotno oporo kruha. **17** Pred njimi je poslal človeka, celo Jožefa, ki je bil prodan za služabnika: **18** katerega stopala so poškodovali z okovi: položen je bil v želeso: **19** do časa, ko je prišla njegova beseda: Gospodova beseda jih je preizkušala. **20** Kralj je poslal in ga izpustil; celo vladar ljudstva in ga osvobodil. **21** Postavil ga je [za] gospodarja svoje hiše in vladarja vsega svojega imetja: **22** da po svoji mili volji zveže njegove prince in njegove senatorje uči modrosti. **23** Tudi Izrael je prišel v Egipt; in Jakob je začasno prebival v Hamovi deželi. **24** On je silno pomnožil svoje ljudstvo; in jih naredil močnejše kakor njihove sovražnike. **25** Njihovo srce je obrnil, da sovraži njegovo ljudstvo, da premeteno postopa z njegovimi služabniki. **26** Poslal je Mojzesu, svojega služabnika; in Arona, ki ga je izbral. **27** Pričakovala sta njegova znamenja med njimi in čudesa v Hamovi deželi. **28** Poslal je temo in jo naredil temačno; in nista se uprla zoper njegovo besedo. **29** Njihove vode je spremenil v kri, njihove

ribe pa usmrtil. **30** Njihova dežela je po sobah njihovih kraljev porodila žab v obilju. **31** Rekel je in prisle so različne vrste muh in uši po vseh njihovih krajih. **32** Dal jim je točo za dež inognjen ogenj po njihovi deželi. **33** Udaril je tudi njihove trte in njihova figova drevesa; in zlomil drevesa njihovih krajev. **34** Spregovoril je in prisle so leteče kobilice in gosenice in to brez števila **35** in pojedle so vsa njihova zelišča po celotni deželi in požrle sad njihovih tal. **36** Udaril je tudi vse prvorjenice v njihovi deželi, vodilne izmed vse njihove moči. **37** Izpeljal jih je tudi s srebrom in zlatom: in med njihovimi rodovi ni bilo niti ene slabotne osebe. **38** Egipt je bil vesel, ko so odšli: kajti strah pred njimi je padel narje. **39** Razprostirla je oblak za pokrivalo; in ogenj, da daje svetlobo v noči. **40** Ljudje so prosili in privedel je prepelice ter jih nasičeval z nebeskim kruhom. **41** Odpril je skalo in pridre so vode; pod suhih krajinah so tekle kakor reka. **42** Kajti spomnil se je svoje svete obljube in Abrahama, svojega služabnika. **43** Svoje ljudstvo pa je izpeljal z radostjo in svoje izvoljenje z veseljem: **44** in jim dal dežele poganov: in oni so podedovali trud ljudstev; **45** da bi se lahko držali njegovih pravil in obeleževali njegove postave. Hvalite Gospoda.

106 Hvalite Gospoda. Oh, zahvalujte se Gospodu; ker je dober: kajti njegovo usmiljenje traja večno. **2** Kdo lahko izreče mogočna Gospodova dela? Kdo lahko naznana vso njegovo hvalo? **3** Blagoslovjeni so tisti, ki se držijo sodbe in tisti, ki ob vseh časih vršijo pravičnost. **4** Spomni se me, oh Gospod, z naklonjenostjo, katero prinašaš svojemu ljudstvu: oh, običiš me s svojo rešitvijo duše; **5** da lahko vidim dobro tvojega izbranca, da se lahko veselim v veselju tvojega naroda, da se lahko ponašam s tvojo dediščino. **6** Mi smo grešili z našimi očeti, zagrešili smo krivičnost, ravnali smo zlobno. **7** Naši očetje v Egiptu niso razumeli tvojih čudes; niso se spominjali množice tvojih milosti; temveč so ga dražili pri morju, celo pri Rdečem morju. **8** Pa vendar jih je rešil zaradi svojega imena, da je lahko storil, da se spozna njegova mogočna moč. **9** Oštrel je tudi Rdeče morje in le-to se je posušilo; tako jih je vodil skozi globine kakor skozi divjino. **10** In rešil jih je iz roke tistega, ki jih je sovražil in jih odkupil iz sovražnikove roke. **11** In vode so pokrile njihove sovražnike: niti eden izmed njih ni preostal. **12** Potem so verjeli njegovim besedam; peli so njegovo hvalo. **13** Kmalu so pozabili njegova dela; niso čakali na njegov nasvet: **14** temveč so silno hrepeleni v divjini in skušali Boga v puščavi. **15** Dal pa jim je njihovo zahtevo; toda poslal je pustost v njihove duše. **16** Zavidali so tudi Mojzesu v taboru in Aronu, Gospodovemu svetuemu. **17** Zemlja se je odprla in požrla Datáana in pokrila Abíramovo družino. **18** V njuni družini pa je bil vrgjan ogenj; plamen je požgal zlобne. **19** Naredili so tele na Horebu in oboževali ulto podobo. **20** Tako so svojo slavo zamenjali v podobnost vola, ki je travo. **21** Pozabili so Boga, svojega rešitelja, ki je v Egiptu storil velike stvari; **22** čudovita dela v Hamovi deželi in strašne stvari pri Rdečem morju. **23** Zato je rekel: da jih bo uničil, če ne bi Mojzes, njegov izbranec, stal pred njim v vrzeli, da odvrne njegov bes, da jih ne bi uničil. **24** Da, prezirali so prijetno deželo, niso verovali njegovim besedam: **25** temveč so godrnjali v svojih šotorih in niso prisluhnili Gospodovemu glasu. **26** Zato je dvignil svojo roko zoper njih, da jih zruši v divjini: **27** da uniči njihovo sede sudi med narodi in da jih razkropi po deželah. **28** Pridružili so se tudi k Bál Peórju in jedli žrtvovanja mrtvim. **29** Tako so ga s svojimi domiselnostmi dražili do jeze: in mednje je vdrla nadloga. **30** Potem se je dvignil Pinhás in izvršil sodbo: in tako se je nadloga zaustavila. **31** In to mu je bilo štetno v pravičnosti, vsem rodovom na vékoma. **32** Jezili so ga tudi pri vodah prepira, tako da se je zaradi njih za Mojzesom slabo izteklo: **33** ker so

dražili njegovega duha, tako da je s svojimi ustnicami govoril nepremišljeno. **34** Niso pokončali narodov, glede katerih jim je Gospod zapovedal: **35** temveč so bili pomešani med pogane in se naučili njihovih del. **36** In služili so svojim malikom: ki so bili zanje past. **37** Da, svoje sinove in svoje hčere so žrtvovali hudičem **38** in prelivali nedolžno kri, celo kri svojih sinov in svojih hčera, katere so žrtvovali kánaanskim malikom: in dežela je bila oskrunjena s krvjo. **39** Tako so bili omadeževani s svojimi lastnimi deli in se šli vlačuganje s svojo lastno domiselnostjo. **40** Zato je bil zoper to ljudstvo vrgjan Gospodov bes, do take mere, da je preziral svojo lastno dediščino. **41** In izročil jih je v roko poganov; in tisti, ki so jih sovražili, so vladali nad njimi. **42** Tudi njihovi sovražniki so jih zatirali in privedeni so bili v podjarmljenje, pod njihovo roko. **43** Mnogokrat jih je osvobodil; toda dražili so ga s svojo namero in bili ponizani zaradi svoje krivičnosti. **44** Vendar, ko je slišal njihovo vptje, se je ozrl na njihovo stisko: **45** in zarje se je spomnil svoje zaveze in se pokesal glede na množico svojih usmiljenj. **46** Pripravil jim je tudi usmiljenje pred vsemi tistimi, ki so jih odpeljali v ujetništvo. **47** Reši nas, oh Gospod, naš Bog in zberi nas izmed poganov, da se zahvaljujemo tvojemu svetemu imenu in da zmagujemo v tvojem hvaljenju. **48** Blagoslovjen bodi Gospod, Izraelov Bog, od večnosti do večnosti: in vse ljudstvo naj reče: „Amen. Hvalite Gospoda.“

107 Oh, zahvalujte se Gospodu, ker je dober: kajti njegovo usmiljenje traja večno. **2** Tako naj govorijo Gospodovi odkupljenci, katere je odkupil iz sovražnikove roke; **3** in jih zbral iz dežel, od vzhoda in od zahoda, od severa in od juga. **4** Tavali so po divjini, po osamljeni poti; nobenega mesta niso našli, da prebivajo v njem. **5** Lačni in žejni, njihova duša je oslabela v njih. **6** Potem so v svoji stiski klicali h Gospodu in jih je osvobodil iz njihovih tegob. **7** In vodil jih je naprej po pravi poti, da lahko gred v mesto prebivanja. **8** Oh, da bi ljudje hvalili Gospoda zaradi njegove dobre in zaradi njegovih čudovitih del človeškim otrokom! **9** Kajti on nasičuje hrepenečo dušo, lačno dušo pa napolnjuje z dobroto. **10** Tem, ki so sedeli v temi in smrtni senci in bili zvezani v stiski in želevu; **11** ker so se uprli zoper Božjo besedo in zaničevali namero Najvišjega: **12** je zato njihovo srce ponizal s trudem; padli so dol in nikogar ni bilo, da pomaga. **13** Potem so v svoji stiski klicali h Gospodu in rešil jih je iz njihovih tegob. **14** Privedel jih je iz teme in smrtne sence in pretrgal njihove vezи. **15** Oh, da bi ljudje hvalili Gospoda zaradi njegove dobre in zaradi njegovih čudovitih del človeškim otrokom! **16** Kajti zlomil je velika vrata iz brona in presekal železne zapape. **17** Bedaki, zaradi svojega prestopka in zaradi svojih krivičnosti so prizadeti. **18** Njihova duša prezira vse vrste hrane; in približujejo se velikim vratom smrti. **19** Potem v svoji stiski kličejo h Gospodu in on jih rešuje iz njihovih tegob. **20** Poslal je svojo besedo in jih ozdravil in jih osvobodil pred njihovimi uničenji. **21** Oh, da bi ljudje hvalili Gospoda za njegovo dobroto in za njegova čudovita dela človeškim otrokom! **22** In naj žrtvujejo žrtvovanje zahvaljevanja in z veseljem oznanjajo njegova dela. **23** Tisti, ki gredo dol k morju na ladjah, da trgujejo v velikih vodah; **24** tisti vidijo Gospodova dela in njegova čudesa v globini. **25** Kajti on ukazuje in povečuje vihami veter, ki dviguje njegove valove. **26** Le-ti se vzpenjajo k nebu, ponovno gred dol h globinam; njihova duša je zmehčana zaradi stiske. **27** Vrtijo se sem ter tja in se opotekajo kakor pijan človek in ne vedo več kaj storiti. **28** Potem v svoji stiski kličejo h Gospodu, in jih izpeljuje iz njihovih tegob. **29** Vihar spreminja v tišino, tako da so njegovi valovi mirni. **30** Potem so veseli, ker so mirni; tako jih privede v njihovo želeno pristanišče. **31** Oh, da bi ljudje hvalili Gospoda za njegovo dobroto in za njegova čudovita dela človeškim otrokom!

32 Naj ga povijejo tudi v skupnosti ljudstva in ga hvalijo v zboru starešin. 33 On reke spreminja v divjino in vodne izvire v suha tla; 34 rodotvito deželo v jalovost, zaradi zlobnosti tistih, ki prebivajo v njej. 35 Divjino spreminja v stopečo vodo, suha tla pa v vodne izvire. 36 In tam daje lačnim, da prebivajo, da lahko pripravijo mesto za prebivališče; 37 in posejejo polja in zasadijo vinograde, ki lahko obrodijo sadove rasti. 38 Od jih tudi blagoslavlja, tako da so silno pomnoženi; in ne prenaša, [da] se njihova živina zmanjuje. 39 Ponovno, pomanjšani so in ponizani zaradi zatiranja, stiske in bridkosti. 40 Zaničevanje izliva na prince in jim povzroča, da se klatijo po divjini, kjer ni poti. 41 Vendar ubogega postavlja na visoko pred stisko in mu pripravlja družine kakor trop. 42 Pravični bo to videl in se veselil; vsa krivičnost pa bo ustavila svoja usta. 43 Kdorkoli je moder in bo obeleževal te stvari, celo oni bodo razumeli Gospodovo ljubečo skrbnost.

108 Oh Bog, moje srce je trdno; prepeval bom in dajal hvalo, celo s svojo slavo. 2 Zbudita se, plunka in harfa: jaz sam se bom zgodaj prebudil. 3 Hvalil te bom, oh Gospod, med ljudstvi: in prepeval ti bom hvale med narodi. 4 Kajti tvoje usmiljenje je veliko pod nebesnim obokom: in tvoja resnica sega do oblakov. 5 Bodil povišan, oh Bog, nad nebesni obok: in tvoja slava nad vso zemljoi; 6 da so tvoji ljubljeni lahko osvobojeni: reši s svojo desnicou in mi odgovori. 7 Bog je spregovoril v svoji svetosti: „Veselil se bom in razdelil bom Sihem in odmeril Sukotsko dolino. 8 Gileád je moj; Manáse je moj; tudi Efráijm je moč moje glave; Juda je moj zakonodajalec; 9 Moáb je moj lonec za pranje; nad Edóm bom vrgel svoj čevelj: nad Filistejo bom slavil zmago.“ 10 Kdo me bo privdel v močno mesto? Kdo me bo vodil v Edóm? 11 Ali ne boš ti, oh Bog, ki si nas zavrgel? In ali ne boš ti, oh Bog, šel naprej z našimi vojskami? 12 Daj nam pomoč iz stiske: kajti zaman je človeška pomoč. 13 Z Bogom bomo delali hrabro: kajti on je ta, ki bo pomendral naše sovražnike.

109 Ne molči, oh Bog moje hvale; 2 kajti usta zlobnih in usta varljivcev so bila odprta proti meni; zoper mene so govorili z lažnivim jezikom. 3 Obkrzili so me tudi z besedami sovraštva; in brez vzroka so se borili zoper mene. 4 Zaradi moje ljubezni so moji nasprotviki: toda samega sebe izročam milutvi. 5 Nagradili so me [z] złom za dobro in sovražijo me zaradi moje ljubezni. 6 Nad njim postavi zlobnega človeka; in naj Satan stoji na njegovi desnici. 7 Ko bo sojen, naj bo obsojen: in njegova molitev naj postane greh. 8 Njegovih dni naj bo malo; in drug naj prevzame njegovo službo. 9 Naj bodo njegovi otroci brez očeta in njegova žena vdova. 10 Naj bodo njegovi otroci nenehno potepuhni in [naj] beracijo: svoj kruh naj iščejo tudi izven svojih zapuščenih krajev. 11 Naj izsiljevalec zgrabi vse, kar ima; in tuji naj oplenijo njegov trud. 12 Naj ne bo nikogar, da mu nakloni usmiljenje: nitu naj ne bo nikogar, da podpre njegove osirotele otroke. 13 Njegovo potomstvo naj bo iztrebljeno; in v naslednjem rodu naj bo njihovo ime izbrisano. 14 Naj krivičnost njegovih očetov ne bo pozabljenja pri Gospodu; in greh njegove matere naj ne bo izbrisana. 15 Naj bodo nenehno pred Gospodom, da bi spomin nanje lahko odrezal iz zemlje. 16 Zato ker se ni spomnil, da pokaže usmiljenje, temveč je preganjal ubogega in pomoči potrebnegemu moža, da mogoče celo ubije potrtega v srcu. 17 Kakor je ljubil prekletstvo, tako naj le-to pride nadenj: kakor se ni razveseljeval v blagoslavljanju, tako naj bo le-to daleč od njega. 18 Kakor se je oblačil s preklepstvom, podobno kakor s svojo obleko, tako naj le-to pride v njegovo notranjost kakor voda in kakor olje v njegove kosti. 19 Naj bo to kakor obleka, ki ga pokriva in namesto pasu, s katerim je nenehno opasan. 20 Naj bo to nagrada mojim nasprotnikom od Gospoda in tistim, ki govorijo zlo zoper mojo dušo. 21 Toda ti delaj zame, oh

Bog, Gospod, zaradi svojega imena: osvobodi me, ker je tvoje usmiljenje dobro. 22 Kajti jaz sem ubog in pomoči potreben in moje srce je ranjeno znotraj mene. 23 Odhajal sem kakor senca, ko se zmanjuje: kakor letiča kobilica sem premetavan sem ter tja. 24 Moja kolena so šibka zaradi posta; in mojemu mesu manjka mastnosti. 25 Postal sem jim tudi graja: ko so pogledali name, so stresali svoje glave. 26 Pomagaj mi, oh Gospod, moj Bog, oh reši me glede na svoje usmiljenje: 27 da bodo lahko vedeli, da je to tvoja roka; da si ti, Gospod, to storil. 28 Naj preklinjajo, toda ti blagoslavljam: ko vstanejo, naj bodo osramočeni; toda tvoj služabnik naj se veseli. 29 Naj bodo moji nasprotniki blečeni s sramoto in naj se kakor z ogrinjalom pokrijejo s svojo lastno zmedenostjo. 30 S svojimi ustmi bom silno hvalil Gospoda; da, hvalil ga bom med množico. 31 Kajti stal bo ob desnici ubogega, da ga reši pred tistimi, ki obsojajo njegovo dušo.

110 Gospod je rekel mojemu Gospodu: „Sédi na mojo desnico, dokler ne naredim tvojih sovražnikov [za] tvojo pručko.“

2 Gospod bo s Siona poslal palico svoje moći; vladaj v sredi svojih sovražnikov. 3 Tvoje ljudstvo bo voljno na dan tvoje moći, v krasotah svetosti od maternice jutra: ti imas roso svoje mladosti. 4 Gospod je prisegel in se ne bo kesal: „Ti si duhovnik na veke po Melkizedekovem redu.“ 5 Gospod na tvoji desnici bo na dan svojega besa udaril čez kralje. 6 Sodil bo med pogani, kraje bo napolnil z mrtvimi telesi; ranil bo glave nad mnogimi deželami. 7 Na poti bo pil iz potoka: zato bo dvignil glavo.

111 Hvalite Gospoda. Hvalil bom Gospoda z vsem svojim celotnim srcem, v zboru poštenih in v skupnosti. 2 Gospodova dela so velika, preiskovana od vseh tistih, ki imajo veselje v tem. 3 Njegovo delo je častitljivo in veličastno: in njegova pravičnost traja večno. 4 Storil je svoja čudovita dela, da se ne pozabijo: Gospod je milostljiv in poln sočutja. 5 Dal je hrano tistim, ki se ga bojijo: vedno se bo zavedal svoje zaveze. 6 Svojemu ljudstvu je pokazal moč njegovih del, da jim lahko da dedičino poganov. 7 Dela njegovih rok so resnica in sodba; vse njegove zapovedi so zanesljive. 8 Trdno stojijo na veke vekov, narejene pa so v resnici in poštenosti. 9 Svojemu ljudstvu je poslal odkupitev: na veke je zapovedal svojo zavezbo: sveto in spoščovanje je njegovo ime. 10 Strah Gospodov je začetek modrosti: dobro razumevanje imajo vsi, ki izpolnjujejo njegove zapovedi: njegova hvala traja večno.

112 Hvalite Gospoda. Blagoslavljen je človek, ki se boji Gospoda, ki se silno razveseljuje v njegovih zapovedih. 2 Njegovo seme na zemlji bo mogočno: rod iskrenih bo blagoslavljen. 3 Premoženje in bogastva bodo v njegovi hiši: in njegova pravičnost traja večno. 4 Iskrenemu v temi vstaja svetloba: milostljiv je in poln sočutja in pravičen. 5 Dober človek kaže naklonjenost in posoja: svoje zadeve bo usmerjal s preudarnostjo. 6 Zagotovo ne bo omajan na veke: pravični bo v večnem spominu. 7 Ne bo se bal zlorabil: njegovo srce je trdno, zaupa v Gospoda. 8 Njegovo srce je utrjeno, ne bo se bal, dokler ne opazi svoje želje na svojih sovražnikih. 9 Razdelil je, dal je ubogim; njegova pravičnost traja večno: njegov rog bo povisan s častjo. 10 Zlobni bo to videl in bo užaloščen; škripal bo s svojimi zobmi in izginil; želja zlobnega bo propadla.

113 Hvalite Gospoda. Hvalite, oh vi Gospodovi služabniki, hvalite Gospodovo ime. 2 Blagoslavljeni bodo Gospodovo ime od tega časa dalje in na vékoma. 3 Od sončnega vzhoda do zahajanja istega naj se hvali Gospodovo ime. 4 Gospod je visoko nad vsemi narodi in njegova slava nad nebesnim obokom. 5 Kdo je podoben Gospodu, našemu Bogu, ki prebiva na višavi, 6

ki samega sebe ponižuje, da gleda stvari, ki so na nebu in na zemlji! 7 Iz prahu dviguje ubogega in iz gnojšča vzdiguje pomoči potrebnega; 8 da ga lahko postavi s princi, celo s princi svojega ljudstva. 9 On daje jalovi ženski, da varuje hišo in da je radostna mati otrok. Hvalite Gospoda.

114 Ko je Izrael odšel iz Egipta, hiša Jakobova od ljudi tujega jezika; 2 je bil Judah njegovo svetišče in Izrael njegovo gospodstvo. 3 Morje je to videlo in pobegnilo: Jordan je bil gnan nazaj. 4 Gore so poskakovalke kakor ovni in majhni hribi kakor jagnjeta. 5 Kaj ti je bilo, oh ti morje, da bežiš? Ti Jordan, da si bil gnan nazaj? 6 Ve gore, ki ste poskakovalke kakor ovni; in vi majhni hribi kakor jagnjeta? 7 Trepetaš, ti zemlja, ob Gospodovih prisotnosti, ob prisotnosti Jakobovega Boga; 8 ki skalo spreminja v stoječo vodo, kremen v studenec vodá.

115 Ne nam, oh Gospod, ne nam, temveč daj slavo svojemu imenu, zaradi svojega usmiljenja in zaradi svoje resnice.

2 Zakaj bi pogani govorili: „Kje je sedaj njihov Bog?“ 3 Toda naš Bog je v nebesih: storil je karkoli mu ugaja. 4 Njihovi maliki so srebro in zlato, delo človeških rok. 5 Imajo usta, toda ne govorijo: imajo oči, toda ne vidijo: 6 imajo ušesa, toda ne slišijo: imajo nosove, toda ne duhajo: 7 imajo roke, toda ne prijemajo: imajo stopala, toda ne hodijo: niti ne govorijo skozi svoje grlo. 8 Tisti, ki jih delajo, so jih podobni; tako je vsak, ki zaupa vanje. 9 Oh Izrael, zaupaj v Gospoda: on je njihova pomoč in njihov ščit. 10 Oh hiša Aronova, zaupaj v Gospoda: on je njihova pomoč in njihov ščit. 11 Vi, ki se bojite Gospoda, zaupajte v Gospoda: on je njihova pomoč in njihov ščit. 12 Gospod se nas zaveda: on nas bo blagoslovil; blagoslovil bo Izraelovo hišo; blagoslovil bo Aronovo hišo. 13 Blagoslovil bo tiste, ki se bojijo Gospoda, tako male kakor velike. 14 Gospod vas bo bolj in bolj povečeval, vas in vaše otroke. 15 Vi ste blagosloveni od Gospoda, ki je naredil nebo in zemljo. 16 Nebo, celo nebesni obok sta Gospodova: toda zemljo je dal človeškim otrokom. 17 Mrtvi ne hvalijo Gospoda niti kdorkoli, ki gre dol v tišino. 18 Toda bomo blagoslavljali Gospoda od tega časa dalje in na vékoma. Hvalite Gospoda.

116 Ljubim Gospoda, ker je slišal moj glas in moje ponižne prošnje. 2 Ker je k meni nagnil svoje uho, zato bom klical k njemu dokler živim. 3 Obdale so me bridkosti smrti in bolečine pekla so me prijele: spoznal sem stisko in bridkost. (*Sheol h7585*) 4 Potem sem klical h Gospodovemu imenu: „Oh Gospod, rotim te, osvobi mojo dušo.“ 5 Milostljiv je Gospod in pravičen; da, naš Bog je usmiljen. 6 Gospod varuje preprostega, poniran sem bil in pomagal mi je. 7 Vrni se k svojemu počitku, oh moja duša; kajti Gospod radodarno postopa s teboj. 8 Kajti mojo dušo si osvobodil pred smrtno, moje oči pred solzami in moja stopala pred padcem. 9 Hodil bom pred Gospodom v deželi živih. 10 Verujem, zato sem govoril: „Bil sem silno prizadet:“ 11 V svoji naglici sem rekel: „Vsi ljudje so lažnici.“ 12 Kaj naj bi vrnil Gospodu za vse njegove koristi do mene? 13 Vzel bom čašo rešitve duše in klical h Gospodovemu imenu. 14 Svoje zaobljube bom izpolnil Gospodu sedaj, v prisotnosti vsega njegovega ljudstva. 15 Dragocena je v Gospodovih očeh smrt njegovih svetih. 16 Oh Gospod, zares sem tvoj služabnik; tvoj služabnik sem in sin tvoje pomočnice: ti si odvezal moje vezi. 17 Daroval ti bom žrtve zahvaljevanja in klical bom h Gospodovemu imenu. 18 Svoje zaobljube bom izpolnil Gospodu sedaj, v prisotnosti vsega njegovega ljudstva, 19 v dvorih Gospodove hiše, v tvoji sredi, oh Jeruzalem. Hvalite Gospoda.

117 Oh, hvalite Gospoda, vsi vi narodi: hvalite ga, vsa ve ljudstva. 2 Kajti velika je za nas njegova usmiljena prijaznost: in Gospodova resnica traja večno. Hvalite Gospoda.

118 Oh, zahvaljujte se Gospodu; ker je dober: ker njegovo usmiljenje traja večno. 2 Naj sedaj reče Izrael, da njegovo usmiljenje traja večno. 3 Naj sedaj reče Aronova hiša, da njegovo usmiljenje traja večno. 4 Naj sedaj rečejo tisti, ki se bojijo Gospoda, da njegovo usmiljenje traja večno. 5 V tegobi sem klical h Gospodu: Gospod mi je odgovoril in me postavil na velik kraj. 6 Gospod je na moji strani; ne bom se bal: kaj mi more storiti človek? 7 Gospod jemlje moj delež s tistimi, ki mi pomagajo: zato bom videl svojo željo na tistih, ki me sovražijo. 8 Bolje je zaupati v Gospoda, kakor zaupanje polagati v človeka. 9 Bolje je zaupati v Gospoda, kakor zaupanje polagati v prince. 10 Vsi narodi so me obkrožili: toda uničil jih bom v Gospodovem imenu. 11 Obkrožili so me; da, obkrožili so me kakor čebele; pogašeni so kakor ogenj iz trnja: kajti uničil jih bom v Gospodovem imenu. 13 Kruto si me sunil, da bi lahko padel: toda Gospod mi je pomagal. 14 Gospod je moja moč in pesem in postal je rešitev moje duše. 15 Glas veselja in rešitve duš je v šotorskih svetiščih pravičnih: Gospodova desnica dela hrabro. 16 Gospodova desnica je vzvišena: Gospodova desnica dela hrabro. 17 Ne bom umrl, temveč živel in oznanjal Gospodova dela. 18 Gospod me je boleče okaral: toda ni me izročil smrti. 19 Odprite mi velika vrata pravičnosti: šel bom vanje in bom hvalil Gospoda: 20 ta Gospodova velika vrata, v katera bodo vstopali pravični. 21 Hvalil te bom: kajti slišal si me in postal si rešitev moje duše. 22 Kamen, katerega so graditelji odklonili, je postal glava vogalnemu kamnu. 23 To je Gospodovo delo; to je čudovito v naših očeh. 24 To je dan, ki ga je naredil Gospod; veselili se bomo in bili veseli v njem. 25 Reši sedaj, rotim te, oh Gospod: oh Gospod, rotim te, pošlij uspevanje sedaj. 26 Blagoslovjen bodi kdor prihaja v Gospodovem imenu: blagoslavljamo vas iz Gospodove hiše. 27 Bog je Gospod, ki nam je pokazal svetlobe: žrtve povežite z vrvmi, celo k oltarnim rogovom. 28 Ti si moj Bog in tebe bom hvalil: ti si moj Bog, povisoval te bom. 29 Oh, zahvaljujte se Gospodu; ker je dober: kajti njegovo usmiljenje traja večno.

119 ALEF Blagoslovjeni so neomadeževani na poti, ki hodijo v Gospodovi postavi. 2 Blagoslovjeni so tisti, ki hranaajo njegova pričevanja in ki ga iščejo z vsem srcem. 3 Tudi ne počno krivičnosti: hodijo po njegovih poteh. 4 Ti si nam ukazal, da se marljivo držimo tvojih predpisov. 5 Oh, da bi bile moje poti usmerjene, da se držim tvojih pravil! 6 Potem ne bom osramočen, ko se oziram k vsem tvojim zapovedim. 7 Hvalil te bom iziskrenostjo srca, ko se bom učil tvojih pravičnih sodb. 8 Držal se bom tvojih pravil: oh, ne zapusti me popolnoma. 9 BET S čim naj mladenič ocisti svojo pot? S tem, da je pozoren nanjo, glede na twojo besedo. 10 S svojim celotnim srcem te iščem: oh, ne pusti me oddaljiti se od tvojih zapovedi. 11 Twojo besedo sem skril v svoje srce, da ne bi grešil zoper tebe. 12 Blagoslovjen si ti, oh Gospod: úci me svojih pravil. 13 S svojimi ustnicami sem oznanjal vse sodbe tvojih ust. 14 Veselil sem se na poti tvojih pričevanj, toliko kakor v vseh tvojih bogastvih. 15 Premišljeval bom o tvojih predpisih in se oziral k tvojim potem. 16 Razveseljeval se bom v tvojih pravilih: ne bom pozabil tvoje besede. 17 GIMEL Radodarno ravnaj s svojim služabnikom: da bom lahko živel in se držal twoje besede. 18 Odpri moje oči, da bom lahko gledal čudovite besede iz twoje postave. 19 Jaz sem tujec na zemlji: svojih zapovedi ne skriva pred menoj. 20 Moja duša slabí zaradi hrepenjenja, ki ga ima ob vseh časih do tvojih sodb. 21 Ti si oštrel ponosne, ki so prekleti, ki zaidejo od tvojih zapovedi. 22 Odstrani

od mene grajo in zaničevanje; kajti držal sem se svojih pričevanj. **23** Tudi princi so sedeli in govorili zoper mene: toda tvoj služabnik je premišljeval v tvojih pravilih. **24** Tvoja pričevanja so tudi moje veselje in moji svetovalci. **25** DALET Moja duša se lepi na prah: pohitri me glede na svojo besedo. **26** Oznanil sem svoje poti in ti si me slišal: úči me svojih pravil. **27** Naredi mi, da razumem pot tvojih predpisov: tako bom govoril o tvojih čudovitih delih. **28** Moja duša se topi zaradi potrosti: okrepi me glede na svojo besedo. **29** Odstrani od mene laživo pot: in mi milostno podeli svojo postavo. **30** Izbral sem pot resnice: tvoje sodbe sem položil pred seboj. **31** Prijel sem se tvojih pričevanj: oh Gospod, ne izroči me v sramoto. **32** Tekel bom pot tvojih zapovedi, ko boš razširil moje srce. **33** HE Úči me, oh Gospod, poti tvojih pravil; in tega se bom držal do konca. **34** Daj mi razumevanje in bom čuval tvojo postavo: da, obeleževal jo bom s svojim celotnim srcem. **35** Stóri mi, da grem po stezi tvojih zapovedi: kajti v tem se razveseljujem. **36** Nagni moje srce k tvojim pričevanjem, ne pa k pohlepnosti. **37** Odrvni moje oči od gledanja praznih reči; in pohitri me na svoji poti. **38** Utrdi svojo besedo svojemu služabniku, ki je vdan tvojemu strahu. **39** Odrvni mojo grajo, ki se jo bojim: kajti tvoje sodbe so dobre. **40** Glej, hrepenel sem za tvojimi predpisi: pohitri me v svoji pravičnosti. **41** VAV Naj tvoja usmiljenja pridejo tudi k meni, oh Gospod, celo tvoja rešitev duše, glede na tvojo besedo. **42** Tako bom imel kaj odgovoriti tistem, ki me graja: kajti zaupam v tvojo besedo. **43** Besede resnice pa ne vzemi popolnoma iz mojih ust: kajti zaupal sem v tvoje sodbe. **44** Tako se bom nenehno držal tvoje postave, na veke vekov. **45** In hodil bom na prostosti: kajti iščem tvoje predpise. **46** Tudi pred kralji bom govoril o tvojih pričevanjih in ne bom osramočen. **47** In razveseljujem se bom v tvojih zapovedih, katere sem vzljubil. **48** Tudi svoje roke bom dvignil k tvojim zapovedim, katere sem vzljubil; in premišljeval bom o tvojih pravilih. **49** ZAJIN Spomni se besede za svojega služabnika, na osnovi katere si mi povzročil, da upam. **50** To je moja tolaza v moji stiski: kajti tvoja beseda me je pohitrla. **51** Ponosni so me imeli silno v posmeh: vendar se nisem nagnil od tvoje postave. **52** Spomnil sem se tvojih sodb od davnine, oh Gospod: in se potolažil. **53** Polastila se me je groza zaradi zlobnih, ki zapuščajo tvojo postavo. **54** Tvoja pravila so bile moje pesmi v hiši mojega popotovanja. **55** Ponocí sem se spominjal tvojega imena, oh Gospod in se držal tvoje postave. **56** To sem imel, ker sem se držal tvojih predpisov. **57** HET Ti si moj delež, oh Gospod: rekel sem, da bom ohranil tvoje besede. **58** S svojim celotnim srcem sem milo prosil tvojo naklonjenost: bodi mi usmiljen glede na svojo besedo. **59** Mislil sem na svoje poti in svoja stopala sem obrnil k tvojim pričevanjem. **60** Podvzial sem se in nisem odlašal, da se držim tvojih zapovedi. **61** Tolpe zlobnih so me oropale; toda jaz nisem pozabil tvoje postave. **62** Opolnoči bom vstajal, da se ti zahvaljujem zaradi tvojih pravičnih sodb. **63** Jaz sem družabnik vseh teh, ki se te bojijo in teh, ki se držijo tvojih predpisov. **64** Zemlja, oh Gospod, je polna tvojega usmiljenja: úči me svojih pravil. **65** TET Dobro si storil s svojim služabnikom, oh Gospod, glede na svojo besedo. **66** Úči me dobre sodbe in spoznanja: kajti veroval sem tvojim zapovedim. **67** Preden sem bil užaloščen, sem zašel: toda sedaj sem se držal tvoje besede. **68** Ti si dober in delaš dobro; úči me svojih pravil. **69** Ponosni so zoper mene kovali laž; toda tvojih predpisov se bom držal z vsem svojim srcem. **70** Njihovo srce je tako rejeno kakor mast; toda jaz se razveseljujem v tvoji postavi. **71** Dobro je zame, da sem bil užaloščen; da se lahko učim tvojih pravil. **72** Postava tvojih ust mi je boljša kakor tisoči zlata in srebra. **73** JOD Tvoje roke so me naredile in me oblikoval: daj mi razumevanje, da se lahko učim tvojih zapovedi. **74** Tisti, ki se te bojijo, bodo veseli, ko me

vidijo; ker sem upal v tvojo besedo. **75** Vem, oh Gospod, da so tvoje sodbe pravične in da si me ti v zvestobi užalostil. **76** Prosim te, naj bo tvoja usmiljenja prijaznost za mojo tolažbo, glede na svojo besedo svojemu služabniku. **77** Naj tvoja nežna usmiljenja pridejo k meni, da bom lahko živel; kajti tvoja postava je moja naslada. **78** Naj bodo ponosni osramočeni; kajti brez razloga so sprevrženo ravnali z menoj: toda jaz bom premišljeval o tvojih predpisih. **79** Naj se tisti, ki se te bojijo, obrnejo k meni in tisti, ki so spoznali tvoja pričevanja. **80** Naj bo moje srce brez graje v tvojih pravilih; da ne bom osramočen. **81** KAF Moja duša slabí zaradi tvoje rešitve duše: toda jaz upam v tvojo besedo. **82** Moje oči pešajo zaradi tvoje besede, rekoč: „Kdaj me boš potolažil?“ **83** Kajti postal sem podoben mehu v dimu; vendar ne pozabljam tvojih pravil. **84** Koliko je dni tvojega služabnika? Kdaj boš izvršil sodbo na tistih, ki me preganjajo? **85** Ponosni, ki ni so po tvoji postavi, so zame kopáli lame. **86** Vse tvoje zapovedi so zanesljive: po krivem me preganjajo; pomagaj mi. **87** Na zemlji so me skoraj požrli; toda jaz nisem zapustil tvojih predpisov. **88** Oživi me po svoji ljubeči skrbnosti; tako se bom držal pričevanja tvojih ust. **89** LAMED Na veke, oh Gospod, je tvoja beseda utrjena na nebu. **90** Tvoja zvestoba je za vse rodove: utrdil si zemljo in ta ostaja. **91** Oni danes nadaljujejo glede na tvoje predpise: kajti vsi so tvoji služabniki. **92** Če ne bi bila tvoja postava moje naslade, potem bi v svoji stiski propadel. **93** Nikoli ne bom pozabil tvojih predpisov: kajti pohitrl si me. **94** Jaz sem tvoj, reši me; kajti iskal sem tvoje predpise. **95** Zlobni so čakali name, da me uničijo: toda jaz bom preudarjal tvoja pričevanja. **96** Videl sem konec vse popolnosti: toda tvoja zapoved je silno široka. **97** MEM Oh, kako ljubim tvojo postavo! Ona je ves dan moje premišljevanje. **98** Zaradi svojih zapovedi si me naredil modrejšega od mojih sovražnikov: kajti one so vedno z menoj. **99** Imam več razumevanja kakor vsi moji učitelji: kajti tvoja pričevanja so moje premišljevanje. **100** Razumem bolj kakor starci, ker se držim tvojih predpisov. **101** Svoja stopala sem zadrljal pred vsako zlo potjo, da bi lahko obdržal tvojo besedo. **102** Nisem odšel od tvojih sodb: kajti ti si me učil. **103** Kako sladke so tvoje besede mojemu okusu! Da, slajše kakor med mojim ustom. **104** Skozi tvoje predpise prejemam razumevanje: zato sovražim vsako napačno pot. **105** NUN Tvoja beseda je svetilka mojim stopalom in svetloba moji stezi. **106** Prisegel sem in to bom opravil, da se bom držal tvojih pravičnih sodb. **107** Zelo sem užaloščen: pohitri me, oh Gospod, glede na svojo besedo. **108** Rotim te, sprejmi prostovoljne daritve mojih ust, oh Gospod in uči me svojih sodb. **109** Moja duša je nenehno v moji roki: vendar ne pozabljam tvoje postave. **110** Zlobni so zame položili zanko: vendar nisem zašel od tvojih predpisov. **111** Tvoja pričevanja sem vzel kot dedičino na veke: kajti ta so veselje mojega srca. **112** Svoje srce sem nagnil, da vedno izpolnjujem tvoja pravila, celo do konca. **113** SAMEH Sovražim prazne misli: toda ljubim tvojo postavo. **114** Ti si moje skrivališče in moj ščit: upam v tvojo besedo. **115** Odidite od mene, vi hudodelci: kajti jaz se bom držal zapovedi svojega Boga. **116** Podpiraj me glede na svojo besedo, da bom lahko živel: in zaradi svojega upanja naj ne bom osramočen. **117** Dvigni me in jaz bom varen: in nenehno se bom oziral k tvojim pravilom. **118** Ti si pomendral vse tiste, ki so zašli od tvojih pravil: kajti njihova prevara je neresnica. **119** Vse zlobneže zemlje daješ na stran kakor žlindro: zato ljubim tvoja pričevanja. **120** Moje meso trepetata zaradi strahu pred teboj; in jaz se bojim tvojih sodb. **121** AJIN Storil sem sodbo in pravico: ne prepusti me mojim zatiralcem. **122** Bodи pôrok za svojega služabnika v dobro: naj me ponosni ne zatirajo. **123** Moje oči pešajo zaradi tvoje rešitve duše in zaradi besede tvoje pravičnosti. **124** S svojim služabnikom postopaj glede na svoje usmiljenje in uči me svojih

pravil. **125** Jaz sem tvoj služabnik; daj mi razumevanje, da bom lahko spoznal tvoja pričevanja. **126** Čas je za tebe, Gospod, da delaš: kajti razveljavili so tvojo postavo. **127** Zato ljubim tvoje zapovedi bolj kakor zlato; da, bolj kakor čisto zlato. **128** Zatorej spoštujem vse tvoje predpise glede vseh stvari, da so pravilni; in sovražim vsako napačno pot. **129** PE Tvoja pričevanja so čudovita: zatorej se jih moja duša drži. **130** Vstop tvojih besed daje svetlobo; to daje razumevanje preprostemu. **131** Odprl sem svoja usta in trepetal: kajti hrepenel sem za tvojimi zapovedmi. **132** Poglej name in bodi mi usmiljen, kakor ravnas s tistimi, ki ljubijo tvoje ime. **133** Odredi moje korake po svoji besedi: in nobena krivičnost naj nima gospodstva nad menoj. **134** Osvobodi me pred človeškim zatiranjem: tako se bom držal tvojih predpisov. **135** Stóri, da tvoj obraz sveti nad tvojim služabnikom; in úci me svojih pravil. **136** Reke vodá iztekajo [iz] mojih oči, ker se ne držijo tvoje postave. **137** CADE Pravičen si ti, oh Gospod in tvoje sodbe so iskrene. **138** Tvoja pričevanja, ki si jih zapovedal, so iskrena in zelo zanesljiva. **139** Moja gorečnost me je iztrošila, ker so moji sovražniki pozabili tvoje besede. **140** Tvoja beseda je zelo čista: zato jo tvoj služabnik ljubi. **141** Jaz sem majhen in preziran: vendar ne pozabljam tvojih predpisov. **142** Tvoja pravičnost je večna pravičnost in tvoja postava je resnica. **143** Stiska in tesnoba sta se me polastili: vendar so tvoje zapovedi moje naslade. **144** Pravičnost tvojih pričevanj je večna: daje mi razumevanje in jaz bom živel. **145** KOF Klicl sem z vsem svojim celotnim srcem; usliši me, oh Gospod: držal se bom tvojih pravil. **146** Klicl sem k tebi; reši me, in jaz se bom držal tvojih pričevanj. **147** Slutl sem svitanje jutra in klicl: upal sem v tvojo besedo. **148** Moje oči so slutile nočne straže, da bi lahko premišljeval v tvoji besedi. **149** Prisluhni mojemu glasu glede na svojo ljubečo skrbnost: oh Gospod, pohitri me glede na svojo sodbo. **150** Približali so se tisti, ki sledijo vragoliji: daleč so od tvoje postave. **151** Ti si bližu, oh Gospod; in vse tvoje zapovedi so resnica. **152** Glede tvojih pričevanj sem spoznal od davnine, da si jih ti utemeljil na veke. **153** REŠ Preudari mojo stisko in me osvobodi: kajti jaz ne pozabljam tvoje postave. **154** Zagovaraj mojo pravdo in me osvobodi: pohitri me glede na svojo besedo. **155** Rešitev duš je daleč od zlobnih: kajti oni ne iščejo tvojih pravil. **156** Velika so tvoja nežna usmiljenja, oh Gospod: pohitri me glede na tvoje sodbe. **157** Mnogo je mojih preganjalcev in mojih sovražnikov; vendar se ne nagnem od tvojih pričevanj. **158** Zagledal sem prestopnike in bil užaloščen; ker se niso držali tvoje besede. **159** Preudari kako ljubim tvoje predpise: pohitri me, oh Gospod, glede na svojo ljubečo skrbnost. **160** Tvoja beseda je resnična od začetka: in vsaka od tvojih pravičnih sodb traja večno. **161** ŠIN Princi so me preganjali brez vzroka: toda moje srce stoji v strahospoštovanju pred tvojo besedo. **162** Veselim se ob tvoji besedi, kakor nekdo, ki najde velik plen. **163** Sovražim in preziram lažnivost: toda ljubim tvojo postavo. **164** Sedemkrat dnevno te hvalim zaradi tvojih pravičnih sodb. **165** Velik mir imajo tisti, ki ljubijo tvojo postavo: in nič jih ne bo prizadelo. **166** Gospod, upal sem na tvojo rešitev duše in storil tvoje zapovedi. **167** Moja duša je obdržala tvoja pričevanja; in silno jih ljubim. **168** Držal sem se tvojih predpisov in tvojih pričevanj: kajti vse moje poti so pred teboj. **169** TAV Naj moj klic pride blizu predte, oh Gospod: daj mi razumevanje glede na svojo besedo. **170** Naj moja ponizna prošnja pride predte: osvobodi me glede na svojo besedo. **171** Moje ustnice bodo izgovarjale hvalo, ko si me ti učil svojih pravil. **172** Moj jezik bo govoril o tvoji besedi: kajti vse tvoje zapovedi so pravičnost. **173** Tvoja roka naj mi pomaga; kajti izbral sem tvoje predpise. **174** Hrepenel sem za tvojo rešitvijo duše, oh Gospod; in tvoja postava je moja naslada. **175** Naj moja duša živi in te bo hvallila; in naj mi tvoje sodbe pomagajo. **176** Zašel sem kakor

izgubljena ovca; išči svojega služabnika; kajti jaz ne pozabljam tvojih zapovedi.

120 V svoji tegobi sem klical h Gospodu in me je slišal. **2** Osvobodi mojo dušo, oh Gospod, pred lažnivimi ustricami in pred varljivim jezikom. **3** Kaj ti bo dano? Ali kaj ti bo storjeno, ti varljiv jezik? **4** Ostre puščice mogočnega z brinovimi ogorki. **5** Gorje meni, da se mudim v Mešehu, da prebivam v kedárskih šotorih! **6** Moja duša je dolgo prebivala s tistim, ki sovraži mir. **7** Jaz sem za mir: toda, ko govorim, so oni za vojno.

121 Svoje oči bom dvignil k hribom, od koder prihaja moja pomoč. **2** Moja pomoč prihaja od Gospoda, ki je naredil nebo in zemljo. **3** On ne bo trpel, da bi bilo tvoje stopalo premaknjeno: kdor tebe varuje, ne bo dremal. **4** Glej, kdor varuje Izraela, ne bo niti dremal niti spal. **5** Gospod je tvoj čuvaj: Gospod je tvoja senca na tvoji desnici. **6** Sonce te ne bo udarilo podnevi niti luna ponoči. **7** Gospod te bo varoval pred vsem zlom: on bo varoval tvojo dušo. **8** Gospod bo ohranil tvoje odhajanje in tvoje prihajanje od tega časa dalje in na vékoma.

122 Bil sem vesel, ko so mi rekli: „Pojdimo v Gospodovo hišo.“ **2** Naša stopala bodo stala znotraj tvojih velikih vrat, oh Jeruzalem. **3** Jeruzalem je zgrajen kakor mesto, ki je stisnjeno skupaj: **4** kamor se vzpenjajo rodovi, Gospodovi rodovi, v pričevanje Izraelu, da dajejo zahvalo Gospodovemu imenu. **5** Kajti tam so postavljeni sodni prestoli, prestoli Davidove hiše. **6** Mólite za mī v Jeruzalemu: tisti, ki te ljubijo, bodo uspevali. **7** Mir budi znotraj tvojih zidov in uspevanje v tvojih palačah. **8** Zaradi mojih bratov in zaradi družabnikov bom torej rekel: „Mir budi znotraj tebe.“ **9** Zaradi hiše Gospoda, našega Boga, bom iskal tvoje dobro.

123 K tebi dvigujem svoje oči, oh ti, ki prebivaš v nebesih. **2** Glej, kakor oči služabnikov gledajo k roki njihovih gospodarjev in kakor oči dekle k roki njene gospodarice, tako naše oči čakajo na Gospoda, našega Boga, dokler se nas ne usmili. **3** Usmili se nas, oh Gospod, usmili se nas: kajti mi smo silno nasičeni z zaničevanjem. **4** Naša duša je silno nasičena s preziranjem tistih, ki so ošabni in z zaničevanjem ponosnih.

124 Če ne bi bil Gospod, ki je bil na naši strani, lahko sedaj reče Izrael; **2** če ne bi bil Gospod, ki je bil na naši strani, ko so ljudje vstali zoper nas: **3** tedaj [bi] nas žive požrli, ko je bil njihov bes prizgan zoper nas: **4** tedaj [bi] nas vode preplavile, vodni tok [bi] tekel preko naše duše: **5** tedaj [bi] vode ponosa tekle preko naše duše. **6** Blagoslovjen [bodi] Gospod, ki nas ni izročil njihovim zobem kakor plen. **7** Naša duša je kakor ptica ušla iz zanke ptičarjev: zanka je pretrgana in mi smo ušli. **8** Naša pomoč je v imenu Gospodovem, ki je naredil nebo in zemljo.

125 Tisti, ki zaupajo v Gospoda, bodo kakor gora Sion, ki ne more biti odstranjena, temveč ostaja na veke. **2** Kakor so gore naokoli Jeruzalema, tako je Gospod naokoli svojega ljudstva od tega časa naprej, celo večno. **3** Kajti palica zlobnih ne bo počivala na deležu pravičnih; da ne bi pravični svoje roke iztegnil h krivičnosti. **4** Delaj dobro, oh Gospod, tistim, ki so dobri in tistim, ki so iskreni v svojih srcih. **5** Glede takšnih, ki zavijajo na svoje sprijene poti, jih bo Gospod odvedel z delavci krivičnosti: toda nad Izraelom bo mir.

126 Ko je Gospod ponovno obrnil ujetništvo Siona, smo bili podobni tem, ki sanjajo. **2** Tedaj so bila naša usta napolnjena s smehom in naš jezik s petjem: tedaj so med pogani govorili: „Gospod je занje storil velike stvari.“ **3** Gospod je za

nas storil velike stvari; česar smo veseli. 4 Ponovno obrni naše ujetništvo, oh Gospod, kakor vodotoke na jugu. 5 Tisti, ki sejejo s solzami, bodo želi z veseljem. 6 Kdor hodi naprej in joka in prinša dragoceno seme, bo brez dvoma ponovno prišel z veseljem, nesoč svoje snope s seboj.

127 Razen če Gospod ne zida hiše, se zaman trudijo, ki jo gradijo: razen če Gospod ne varuje mesta, straža le zaman bedi. 2 Zaman je zate, da vstajaš zgodaj, da hoдиš pozno spati, da ješ kruh bridkosti: kajti tako on svojim ljubljenim daje spanje. 3 Glej! Otroci so dedičina od Gospoda: in sad maternice je njegova nagrada. 4 Kakor so puščice v roki mogočnega človeka; tako so otroci mladosti. 5 Srečen je človek, ki jih ima poln tul: ne bodo osramočeni, temveč bodo govorili s sovražniki pri velikih vratih.

128 Blagoslovjen je vsak, ki se boji Gospoda; ki hodi po njegovih poteh. 2 Kajti jedel boš trud svojih rok: srečen boš in s teboj bo dobro. 3 Tvoja žena bo kakor rodovitna trta ob straneh tvoje hiše; tvoji otroci kakor oljčne sadike naokrog tvoje mize. 4 Glej, tako bo blagoslovjen mož, ki se boji Gospoda. 5 Gospod te bo blagoslovil iz Siona: in ti boš videl dobro Jeruzalema vse dni svojega življenja. 6 Da, videl boš svojih otrok otroke in mir nad Izraelom.

129 Pogosto so me prizadeli od moje mladosti, naj sedaj reče Izrael: 2 pogosto so me prizadeli od moje mladosti: vendar niso prevladali zoper mene. 3 Orači so oralni na mojem hrbtnu: svoje brazde so naredili dolge. 4 Gospod je pravičen: razsekal je vrvi zlobnih. 5 Naj bodo zbegani in obrnjeni nazaj vsi, ki sovražijo Sion. 6 Naj bodo kakor trava na hišnih strehah, ki ovene preden zraste: 7 s čimer kosec ne napolni svoje roke; niti kdor veže snope svojega naročja. 8 [Naj] niti tisti, ki gredo mimo, ne rečejo: „Nad vami bodi Gospodov blagoslov: blagoslavljamo vas v Gospodovem imenu.“

130 Iz globin sem klical k tebi, oh Gospod. 2 Gospod, usliši moj glas: naj bodo tvoja ušesa pozorna na glas mojih ponižnih prošenj. 3 Če si boš ti, Gospod, zaznamoval krivičnosti, oh Gospod, kdo bo vzdrlž? 4 Toda s teboj je odpuščanje, da bi se te lahko bali. 5 Čakam na Gospoda, moja duša čaka in v njegovo besedo zaupam. 6 Moja duša čaka na Gospoda bolj kakor tisti, ki pričakujejo jutro: pravim, bolj kakor tisti, ki pričakujejo jutro. 7 Naj Izrael upa v Gospoda: kajti z Gospodom je usmiljenie in z njim je obilna odkupitev. 8 In on bo odkupil Izraela pred vsemi njegovimi krivičnostmi.

131 Gospod, moje srce ni ošabno niti moje oči vzvišene: niti se ne ukvarjam z velikimi zadavami ali s stvarmi zame previsokimi. 2 Zagotovo sem se lepo obnašal in se umiril, kakor otrok, ki je odstavljen od svoje matere: moja duša je celo kakor odstavljen otrok. 3 Naj Izrael upa v Gospoda od tega časa naprej in na vekе.

132 Gospod, spomni se Davida in vseh njegovih stisk: 2 kako je prisegel Gospodu in se zaobljubil mogočnemu Jakobovemu Bogu; 3 zagotovo ne bom prišel v šotorsko svetišče svoje hiše niti šel gor v svojo posteljo; 4 svojim očem ne bom dal spanja ali dremanja svojim vekam, 5 dokler ne najdem kraja za Gospoda, prebivališča za mogočnega Jakobovega Boga. 6 Glej, slišali smo o tem v Efrati, to smo našli na gozdnih poljih. 7 Šli bomo v njegova šotorska svetišča: oboževali bomo ob njegovih pručki. 8 Vstani, oh Gospod, v svoj počitek; ti in nosilka tvoje moči. 9 Naj bodo tvoji duhovniki oblečeni s pravičnostjo; in tvoji sveti naj vzklikajo od veselja. 10 Zaradi svojega služabnika Davida ne obrni

obličja proč od svojega maziljenca. 11 Gospod je Davidu prisegel z resnico; ne bo se odvrnil od nje: „Od sadu tvojega telesa bom postavil na tvoj prestol. 12 Če se bodo tvoji otroci držali moje zaveze in mojega pričevanja, da jih bom jaz učil, bodo tudi njihovi otroci sedeli na tvojem prestolu na vékoma.“ 13 Kajti Gospod je izbral Sion; zaželet si ga je za svoje prebivališče. 14 To je moj počitek na vekе: tukaj bom prebival; ker sem si ga zaželet. 15 Obilno bom blagoslavljal njegovo preskrbo: njegove uboge bom nasičeval s kruhom. 16 Prav tako bom njegove duhovnike oblekel z rešitvijo duš: in njegovi sveti bodo glaso vzklikali od veselja. 17 Tam bom storil Davidovemu rogu, da vzbrstti: odredil sem svetilko za svojega maziljenca. 18 Njegove sovražnike bom oblekel s sramoto: toda na njem samem bo cvetela njegova krona.

133 Glej, kako dobro in kako prijetno je za brate, da prebivajo skupaj v slogi! 2 To je podobno dragocenemu mazilu na glavi, ki teče navzdol na brado, celo Aronovo brado; ki gre dol h krajcem njegovih oblek; 3 kakor rosa iz Hermona in kakor rosa, ki se je spustila na goro Sion: kajti tam je Gospod zapovedal blagoslov, celo življenje na vékoma!

134 Glejte, blagoslavljajte Gospoda, vsi vi Gospodovi služabniki, ki ponoči stojite v hiši Gospodovi. 2 Dvignite svoje roke v svetišču in blagoslavljajte Gospoda. 3 Gospod, ki je naredil nebo in zemljo, [naj] te blagoslov iz Siona.

135 Hvalite Gospoda. Hvalite Gospodovo ime; hvalite ga, oh vi Gospodovi služabniki. 2 Vi, ki stojite v hiši Gospodovi, v dvorih hiše našega Boga, 3 hvalite Gospoda; kajti Gospod je dober: prepevajte hvalnice njegovemu imenu; kajti to je prijetno. 4 Kajti Gospod si je izbral Jakoba in Izraela za svoj izvoljen zaklad. 5 Kajti jaz vem, da je Gospod velik in da je naš Gospod nad vsemi bogovi. 6 Karkoli je Gospodu ugajalo, to je storil v nebesih in na zemlji in v morjih in vseh globokih krajih. 7 Meglicam povzroča, da se dvigujejo od končev zemlje; bliske dela za dež; veter prinaša iz svojih zakladnic. 8 Ki je udaril egiptovske prvorovjence, tako od človeka kakor [od] živali. 9 Ki je poslal simbole in čudesa v twoj sredo, oh Egipt, na faraona in na vse njegove služabnike. 10 Ki je udaril velike narode in usmrtil mogočne kralje: 11 Sihóna, kralja Amorejcev in bašánskega kralja Oga in vsa káanaška kraljestva: 12 in njihovo deželo dat za dedičino, dedičino Izraelu, svojemu ljudstvu. 13 Tvoje ime, oh Gospod, traja večno; in tvoj spomin, oh Gospod, skozi vse rodove. 14 Kajti Gospod bi sodil svoje ljudstvo in se bo pokesal glede svojih služabnikov. 15 Maliki poganov so srebro in zlato, delo človeških rok. 16 Imajo usta, toda ne gorovijo; imajo oči, toda ne vidijo; 17 imajo ušesa, toda ne slišijo; niti v njihovih ustih ni kakrnegakoli diha. 18 Tisti, ki so jih naredili, so jim podobni; tako je vsakdo, ki zaupa varje. 19 Blagoslavljajte Gospoda, oh hiša Izraelova: blagoslavljajte Gospoda, oh hiša Aronova: 20 blagoslavljajte Gospoda, oh hiša Levijeva: vi, ki se bojite Gospoda, blagoslavljajte Gospoda. 21 Blagoslovjen bodo Gospod s Siona, ki prebiva v Jeruzalemu. Hvalite Gospoda.

136 Oh, zahvaljujte se Gospodu; ker je dober: kajti njegovo usmiljenje traja večno. 2 Oh zahvaljujte se Bogu bogov: kajti njegovo usmiljenje traja večno. 3 Oh zahvaljujte se Gospodu gospodov: kajti njegovo usmiljenje traja večno. 4 Njemu, ki sam dela velika čudes: kajti njegovo usmiljenje traja večno. 5 Njemu, ki je z modrostjo ustvaril nebesni obok: kajti njegovo usmiljenje traja večno. 6 Njemu, ki je zemljo razpel nad vodami: kajti njegovo usmiljenje traja večno. 7 Njemu, ki je naredil velike luči: kajti njegovo usmiljenje traja večno: 8 sonce, da vlada podnevi: kajti njegovo usmiljenje traja večno: 9 luno in zvezde, da vladajo

ponoči: kajti njegovo usmiljenje traja večno. **10** Njemu, ki je udaril Egipt na njegovih prvorojencih: kajti njegovo usmiljenje traja večno: **11** in Izraela izpeljal izmed njih: kajti njegovo usmiljenje traja večno: **12** z močno roko in z iztegnjenim laktom: kajti njegovo usmiljenje traja večno. **13** Njemu, ki je razdelil Rdeče morje na [dva] dela: kajti njegovo usmiljenje traja večno: **14** in naredil Izraelu, da gre skozi njegovo sredo: kajti njegovo usmiljenje traja večno: **15** toda porazil faraona in njegovo vojsko v Rdeče morje: kajti njegovo usmiljenje traja večno. **16** Njemu, ki je vodil svoje ljudstvo skozi divjino: kajti njegovo usmiljenje traja večno. **17** Njemu, ki je udaril velike kralje: kajti njegovo usmiljenje traja večno: **18** in usmrtil slavne kralje: kajti njegovo usmiljenje traja večno: **19** Sihóna, kralja Amoréjev: kajti njegovo usmiljenje traja večno: **20** in Oga, bašánskega kralja: kajti njegovo usmiljenje traja večno: **21** in njihovo deželo dal za dedičino: kajti njegovo usmiljenje traja večno: **22** celo dedičino Izraelu, njegovemu služabniku: kajti njegovo usmiljenje traja večno. **23** Ki se nas je spomnil v našem nizkem stanu: kajti njegovo usmiljenje traja večno: **24** in nas odkupil pred našimi sovražniki: kajti njegovo usmiljenje traja večno. **25** Ki daje hrano vsemu mesu: kajti njegovo usmiljenje traja večno. **26** Oh, zahvaljujte se Bogu nebes: kajti njegovo usmiljenje traja večno.

137 Ob babilonskih rekah, tam smo se usedli, da, jokali smo, ko smo se spominjali Siona. **2** Naše harfe smo obesili na vrbe v njegovi sredi. **3** Kajti tam so tisti, ki so nas odvedli proč ujete, od nas zahtevali pesem; in tisti, ki so nas opustošili, so od nas zahtevali veselje, rekoč: „Zapovte nam eno izmed sionskih pesmi.“ **4** Kako naj bi v tuji deželi peli Gospodovo pesem? **5** Če jaz pozabim tebe, oh Jeruzalem, naj moja desnica pozabi svojo spremnost. **6** Če se te jaz ne spomnim, naj se moj jezik prilepi k nebu mojih ust; če ne povišam Jeruzalema nad svojo glavno radost. **7** Spomni se, oh Gospod, na Jeruzalemov dan otrok Edóma; ki so rekli: „Izbrišite ga, izbrišite ga, celo do njegovih temeljev.“ **8** Oh hči babilonska, ki boš uničena; srečen bo tisti, ki te poplača, kakor si nam ti služila. **9** Srečen bo tisti, ki zgrabi in trešči tvoje malčke ob kamne.

138 Hvali te bom s svojim celotnim srcem: pred bogovi ti bom prepeval hvalnico. **2** Oboževal te bom pred tvojim svetim templjem in tvoje ime hvalil zaradi tvoje ljubeče skrbnosti in zaradi tvoje resnice: kajti svojo besedo si poveličal nad vse svoje ime. **3** Na dan, ko sem klical, mi ti odgovarjaš in me v moji duši krepiš z močjo. **4** Vsi kralji zemlje te bodo hvalili, oh Gospod, ko slišijo besede iz tvojih ust. **5** Da, prepevali bodo na Gospodovih poteh: kajti velika je slava Gospodova. **6** Čeprav je Gospod visok, vendar ima spoštovanje do ponižnega: toda ponosnega spozna od daleč. **7** Čeprav hodim sredi stiske, me boš ti prerodil: zoper bes mojih sovražnikov boš iztegnil svojo roko in tvoja desnica me bo rešila. **8** Gospod bo dovršil to, kar zadeva mene: tvoje usmiljenje, oh Gospod, vztraja večno: ne zapusti del svojih lastnih rok.

139 Oh Gospod, ti si me preiskal in me spoznal. **2** Ti poznaš moje sedanje in moje vstajanje, ti razumeš moje misli daleč stran. **3** Ti obdajaš mojo pot in moje leganje in seznanjeni si z vsemi mojimi potmi. **4** Kajti besede ni na mojem jeziku, toda, glej, oh Gospod, ti jo popolnoma poznaš. **5** Ti me obdajaš zadaj in spredaj in name polagaš svojo roko. **6** Takšno spoznanje je prečudovito zame; visoko je, ne morem ga doseči. **7** Kam naj grem pred tvojim duhom? Ali kam naj pobegnem pred tvojo prisotnostjo? **8** Če se povzpnam v nebesa, si tam: če si svojo posteljo pripravim v peklu, glej, si tam. (**Sheol h7585**) **9** Če vzamem krila jutra in prebivam v najbolj oddaljenih krajih morja; **10** celo tam me bo

tvoja roka vodila in tvoja desnica me bo držala. **11** Če rečem: „Zagotovo me bo pokrila tema; celo noč bo svetloba okoli mene.“ **12** Da, tema se ne skriva pred teboj; toda noč sije kakor dan: tema in svetloba, obe sta ti podobni. **13** Kajti in last si si vzel mojo notranjost: pokril si me v maternici moje materje. **14** Hvalil te bom; kajti jaz sem grozno in izvrstno narejen: čudovita so tvoja dela; in to moja duša resnično dobro ve. **15** Moja snov ni bila skrita pred teboj, ko sem bil narejen na skrivnem in nenavadnog izdelan v najnižjih delih zemlje. **16** Tvoje oči so videle mojo snov, čeprav je bila nepopolna; in v tvoji knjigi so bili zapisani vsi moji udje, ki so bili oblikovani v vztrajanju, medtem ko ni bilo še nobenega izmed njih. **17** Kako dragocene so tudi tvoje misli meni, oh Bog! Kako velik je njihov seštevek! **18** Če bi jih preštel, jih je po številu več kakor peska: ko se zdbum, sem še vedno s teboj. **19** Zagotovo boš ti ubil zlobnega, oh Bog: zato odidite od mene, vi kvroločni ljudje. **20** Kajti oni zlobno govorijo zoper tebe in tvoji sovražniki zaman jemljejo tvoje ime. **21** Ali ne sovražim tistih, oh Gospod, ki sovražijo tebe? In ali nisem užaloščen s tistimi, ki se dvigujejo zoper tebe? **22** Sovražim jih s popolnim sovraštvtvom: štejem jih [za] svoje sovražnike. **23** Preišči me, oh Bog in spoznaj moje srce: preizkus me in spoznaj moje misli: **24** in poglej, če je v meni kakršnakoli zlobna pot in vodi me po večni poti.

140 Osvobi me, oh Gospod, pred zlobnežem: varuj me pred nesnežem; **2** ki si v svojem srcu domišljajo vragolije; nenehno so zbrani skupaj za vojno. **3** Svoje jezike so naostriši kakor kača; gadji strup je pod njihovimi ustnicami. **4** Varuj me, oh Gospod, pred rokami zlobnih; ohrani me pred nesnežem; ki se je namenil, da zruši moja ravnjanja. **5** Ponasni so zame prikrili zanko in vrv; ob poti so razprostili mrežo; zame so nastavili pasti. **6** Gospod sem rekel: „Ti si moj Bog: usliši glas mojih ponižnih prošenj, oh Gospod.“ **7** Oh Bog, Gospod, moč rešitve moje duše, mojo glavo si pokril na dan bitke. **8** Ne usliši, oh Gospod, želja zlobnih: nadalje ne njihovega zlobnega naklepa; da se oni ne bi poviševali. **9** Glede na glavo tistih, ki me obdajajo, naj jih pokrije vragolija njihovih lastnih ustnic. **10** Naj narne padajo goreči ogorki: naj bodo vrženi v ogenj; v globoke jame, da ne vstanejo ponovno. **11** Naj obrekovalec ne bo utrijen na zemlji: zlo naj lovi nesneža, da ga premaga. **12** Vem, da bo Gospod podpiral zadevo prizadetega in pravico ubogega. **13** Zagotovo se bodo pravični zahvaljevali tvojemu imenu: iskreni bodo prebivali v tvoji prisotnosti.

141 Gospod, k tebi kličem: pohiti k meni; pazljivo prisluhni mojemu glasu, ko kličem k tebi. **2** Naj bo moja molitev postavljena pred teboj kakor kadilo; in dvigovanje mojih rok kakor večerno žrtvovanje. **3** Postavi stražo, oh Gospod, pred moja usta; čuvaj vrata mojih ustnic. **4** Mojega srca ne nagni k hakršnikoli zli stvari, da izvajam dela z ljudmi, ki počnejo krivičnost: in naj ne jem od njihovih slaščic. **5** Naj me pravični udari; to bo prijaznost: in naj me graja; to bo odlično olje, ki ne bo zlomilo moje glave; ker bo vendar v njihovih katastrofah tudi moja molitev. **6** Kadar so njihovi sodniki premagani na kamnitih krajinah, bodo slišali moje besede; kajti prijetne so. **7** Naše kosti so razkropljene ob ustih groba, kakor kadar nekdo seká in cepí les na zemlji. (**Sheol h7585**) **8** Toda moje oči so k tebi, oh Bog, Gospod: v tebi je moje trdno upanje; moje duše ne pusti zapuščene. **9** Varuj me pred zankami, katere so položili zame in [pred] pastmi delavcev krivičnosti. **10** Naj zlobni padejo v svoje lastne mreže, medtem ko jaz istočasno pobegnem.

142 S svojim glasom sem klical h Gospodu; s svojim glasom sem storil svojo ponižno prošnjo h Gospodu. **2** Svojo pritožbo sem izlil pred njim; pred njim sem pokazal svojo stisko. **3**

Ko je bil moj duh znotraj mene nadvladen, tedaj ti poznaš mojo pot. Na stezi, po kateri sem hodil, so zame na skrivenem postavili zanko. 4 Pogledal sem na svojo desnico in zagledal, toda ni bilo človeka, ki bi me poznal; zatočišče se mi je izneverilo; noben človek ni skrbel za mojo dušo. 5 Klical sem k tebi, oh Gospod: rekel sem: „Ti si moje zatočišče in moj delež v deželi živih.“ 6 Prisluhni mojemu joku; kajti zelo sem ponižan: osvobodi me pred mojimi preganjalci; kajti močnejši so od mene. 7 Privedi mojo dušo iz ječe, da bom lahko hvalil tvoje ime: pravični me bodo obdali; kajti ti boš raddarno postopal z menom.

143 Uslisi mojo molitev, oh Gospod, pazljivo prisluhni mojim ponižnim prošnjam: odgovori mi v svoji zvestobi in v svoji pravičnosti. 2 In ne vstopi na sodbo s svojim služabnikom; kajti v tvojem pogledu noben živeč človek ne bo opravičen. 3 Kajti sovražnik je preganjal mojo dušo; moje življenje je z udarcem zrušil k tlom; pripravil me je, da prebivam v temi, kakor tisti, ki so bili dolgo mrtvi. 4 Zato je moj duh nadvladen znotraj mene; moje srce znotraj mene je zapuščeno. 5 Spominjam se dni izavnine; premišljam o vseh tvojih delih; razglabljamb o delu tvojih rok. 6 Svoje roke iztegujem k tebi: mojo dušo žeja po tebi, kakor žejno deželo. 7 Naglo me uslisi, oh Gospod: mojo duh slablji: svojega obraza ne skrij pred menom, da ne bi bil podoben tem, ki gredo dol v jamo. 8 Povzroči mi, da zjutraj slišim tvojo ljubečo skrbnost; kajti vate zaupam: povzroči mi, da spoznam pot, po kateri naj hodim; kajti svojo dušo dvigujem k tebi. 9 Osvobodi me, oh Gospod, pred mojimi sovražniki: k tebi zbežim, da me skriješ. 10 Uči me izpolnjevati twojo voljo; kajti ti si moj Bog: twoj duh je dober; vodi me v deželo iskrenosti. 11 Oživi me, oh Gospod, zaradi svojega imena: zaradi svoje pravičnosti mojo dušo privedi in stiske. 12 In zaradi svojega usmiljenja iztrebi moje sovražnike in uniči vse tiste, ki prizadavajo mojo dušo: kajti jaz sem tvoj služabnik.

144 Blagoslovjen bodi Gospod, moja moč, ki uči moje roke za vojno in moje prste za boj: 2 moja dobrota in moja trdnjava; moj visoki stolp in moj osvoboditelj, moj ščit in tisti, v katerega zaupam; ki moje ljudstvo podjarmila pod mene. 3 Gospod, kaj je človek, da ti jemlješ spoznanje o njem! Ali sin človekov, da ti delaš obračun o njem! 4 Človek je podoben ničnosti: njegovi dnevi so kakor senca, ki mineva. 5 Upogni svoj nebesni obok, oh Gospod in pridi dol: dotakni se gora in se bodo kadile. 6 Vrzi bliskanje in jih razkropi: izstreli svoje puščice in jih uniči. 7 Pošlij svojo roko od zgoraj; odstrani me in osvobodi me iz velikih vodá, pred roko tujih otrok; 8 katerih usta govore prazne reči in je njihova desnica desnica neresnice. 9 Zapel ti bom novo pesem, oh Bog: na plunko in glasbilo desetih strun ti bom prepeval hvalnice. 10 On je, ki kraljem daje rešitev duš: ki osvobaja Davida, svojega služabnika, pred škodljivim mečem. 11 Reši me in osvobodi me pred roko tujih otrok, katerih usta gorovijo prazne reči in je njihova desnica desnica neresnice: 12 da bodo naši sinovi lahko kakor sadike odrasle v svoji mladosti; da bodo naše hčere kakor vogalni kamni, pološčeni po podobnosti palace: 13 da bodo naše kašče lahko polne, nudeč vse vrste zalog: da lahko naše ovce na naših ulicah skotijo tisoče in deset tisoč: 14 da bodo naši voli lahko močni za delo; da ne bo vloma niti izginjanja; da na naših ulicah ne bo pritoževanja. 15 Srečno je tisto ljudstvo, ki je v takšni zadavi: da, srečno je tisto ljudstvo, čigar Bog je Gospod.

145 Povzdigoval te bom, moj Bog, oh kralj; in tvoje ime bom blagoslovil na veke vekov. 2 Vsak dan te bom blagoslovil in tvoje ime bom hvalil na veke vekov. 3 Velik je Gospod in silno bodi hvaljen; in njegova veličina je nedoumljiva. 4 En rod bo hvalil dela drugemu in bo oznanjal tvoja mogočna

dela. 5 Govoril bom o veličastni časti tvojega veličanstva in o tvojih čudovitih delih. 6 In ljudje bodo govorili o moči tvojih strašnih dejanj; jaz pa bom oznanjal tvojo veličino. 7 Oni bodo obilno izrekli spomin o tvoji veliki dobroti in prepevali bodo o tvoji pravičnosti. 8 Gospod je milostljiv in poln sočutja; počasen za jezo in zelo usmiljen. 9 Gospod je dober do vseh: in njegova nežna usmiljenja so nad vsemi njegovimi deli. 10 Hvalila te bodo vsa tvoja dela, oh Gospod; in tvoji sveti te bodo blagoslovili. 11 Pogovarjali se bodo o slavi tvojega kraljestva in govorili o tvoji moći; 12 da razglašajo njegova mogočna dela človeškim sinovom in slavno veličanstvo njegovega kraljestva. 13 Tvoje kraljestvo je večno kraljestvo in tvoje gospodstvo traja skozi vse rodove. 14 Gospod podpira vse, ki padajo in dviguje vse tiste, ki so sklonjeni. 15 Oci vseh čakajo nate; in ti jim daješ njihovo hrano v pravšnjem obdobju. 16 Odpiraš svojo roko in zadovoljuješ željo vsake žive stvari. 17 Gospod je pravičen na vseh svojih poteh in svet v vseh svojih delih. 18 Gospod je blizu vsem tem, ki kličejo k njemu, vsem, ki k njemu kličejo v resnici. 19 Izpolnil bo željo tistih, ki se ga bojijo: slišal bo tudi njihov jok in jih bo rešil. 20 Gospod varuje vse tiste, ki ga ljubijo: toda vse zlobne bo on uničil. 21 Moja usta bodo govorila Gospodovo hvalo: in naj vse meso blagoslovila njegovo sveto ime na veke vekov.

146 Hvalite Gospoda. Hvali Gospoda, oh moja duša. 2 Medtem ko živim, bom hvalil Gospoda: medtem ko imam kakršen koli obstoj, bom prepeval hvalnice svojemu Bogu. 3 Svojega trdnega upanja ne polagaj in prince, niti v sina človekovega, v katerem ni pomoči. 4 Njegov dih gre dalje, on se vrača k svoji zemlji; na ta isti dan propadejo njegove misli. 5 Srečen je tisti, ki ima za svojo pomoč Jakobovega Boga, katerega upanje je v Gospodu, njegovem Bogu: 6 ki je naredil nebo in zemljo, morje in vse kar je tam notri: ki na veke ohranja resnico: 7 ki izvršuje sodbo za zatiranega: ki daje hrano lačnemu. Gospod osvobaja jetnike: 8 Gospod slepim odpira oči: Gospod dviguje tiste, ki so sklonjeni: Gospod ljubi pravične: 9 Gospod varuje tuje; in podpira osirotelega in vdovo: toda pot zlobnih postavlja na glavo. 10 Gospod bo kraljeval na veke, celo tvoj Bog, oh Sion, vsem rodovom. Hvalite Gospoda.

147 Hvalite Gospoda: kajti to je dobro prepevati hvalnice našemu Bogu; kajti to je prijetno; in hvala je ljubav. 2 Gospod je zgradil Jeruzalem: on zbirja skupaj Izraelove pregnance. 3 On ozdravlja potte v srcu in povezuje njihove rane. 4 On šteje število zvezd; vse jih kliče po njihovih imenih. 5 Velik je naš Gospod in zelo močan: njegovo razumevanje je neskončno. 6 Gospod dviguje krotke: zlobne podira k tlom. 7 Prepevajte Gospodu z zahvaljevanjem; našemu Bogu pojte hvalo na harfo: 8 ki nebo pokriva z oblaki, ki za zemljo pripravlja dež, ki daje travi, da raste na gorah. 9 On daje živali njenu hrano in mladim krokarjem, ki kličejo. 10 Ne razveseljuje se v moči konja: ne uživa v človeških nogah. 11 Gospod uživa v tistih, ki se ga bojijo, v tistih, ki upajo v njegovo usmiljenje. 12 Hvali Gospoda, oh Jeruzalem; hvali svojega Boga, oh Sion. 13 Kajti on utruje zapape tvojih velikih vrat; tvoje otroke je blagoslovil znotraj tebe. 14 Na tvojih mejah daje mir in te nasičuje z najodličnejšo pšenico. 15 Svojo zapoved pošilja na zemljo: njegova beseda teče zelo naglo. 16 Sneg daje kakor volno: slano razsiplje kakor pepel. 17 Svoj led meče kakor koščke: kdo lahko obstane pred njegovim mrazom? 18 On razpošilja svojo besedo in jih topi: svojemu vetru povzroča, da piha in vodam, [da] tečejo. 19 Svojo besedo kaže Jakobu, svoja pravila in svoje sodbe Izraelu. 20 Z nobenim narodom ni tako postopal: in glede njegovih sodb, jih oni niso spoznali. Hvalite Gospoda.

148 Hvalite Gospoda. Hvalite Gospoda iz nebes: hvalite ga na višavah. **2** Hvalite ga, vsi njegovi angeli; hvalite ga, vse njegove vojske. **3** Hvalita ga, sonce in luna: hvalite ga vse ve zvezdne luči. **4** Hvalite ga, ve nebes nebesa in ve vode, ki ste nad nebesnim obokom. **5** Naj hvalijo Gospodovo ime: kajti ukazal je in bili so ustvarjeni. **6** Tudi njih je utrdil na veke vekov: naredil je odlok, ki ne bo minil. **7** Hvalite Gospoda iz zemlje, vi zmaji in vse globine: **8** ogenj in toča; sneg in meglica; viharni veter izpolnjujoč njegovo besedo: **9** gore in vsi hribi: rodovitna drevesa in vse cedre: **10** živali in vsa živina; plazeče stvari in leteča perjad: **11** kralji zemlje in vsi ljudje; princi in vsi zemeljski sodniki: **12** tako mladeniči kakor mladenke; starci in otroci: **13** naj hvalijo Gospodovo ime: kajti njegovo ime samó je odlično; njegova slava je nad zemljjo in nebom. **14** On povišuje tudi rog svojega ljudstva, hvalo vseh njegovih svetih; celó Izraelovih otrok, ljudstva blizu njemu. Hvalite Gospoda.

149 Hvalite Gospoda. Zapojte Gospodu novo pesem in njegovo hvalo v skupnosti svetih. **2** Naj se Izrael veseli v njem, ki ga je naredil: naj bodo sionski otroci radostni v svojem Kralju. **3** Naj s plesom hvalijo njegovo ime: naj mu prepevajo hvalnice s tamburinom in harfo. **4** Kajti Gospod se veseli v svojem ljudstvu: krotke bo okrasil z rešitvijo duše. **5** Naj bodo sveti radostni v slavi: naj na glas prepevajo na svojih posteljah. **6** Naj bodo na njihovih ustih visoke Božje hvalnice in v njihovi roki dvorenzen meč; **7** da izvršijo maščevanje nad pogani in kaznovanje nad ljudstvi; **8** da njihove kralje zvežejo z verigami in njihove plemeče z okovi iz želeta; **9** da nad njimi izvršijo napisano sodbo: to čast imajo vsi sveti. Hvalite Gospoda.

150 Hvalite Gospoda. Hvalite Boga v njegovem svetišču: hvalite ga na nebesnem svodu njegove moči. **2** Hvalite ga za njegova mogočna dela: hvalite ga glede na njegovo odlično veličino. **3** Hvalite ga z zvokom šofarja: hvalite ga s plunko in harfo. **4** Hvalite ga s tamburinom in plesom: hvalite ga z glasibili na strune in piščali. **5** Hvalite ga na glasne cimbale: hvalite ga na visoko zveneče cimbale. **6** Naj vsaka stvar, ki diha, hvali Gospoda. Hvalite Gospoda.

Pregovori

1 Pregovori Salomona, Davidovega sina, Izraelovega kralja: **2** da bi spoznali modrost in poučevanje; da bi zaznali besede razumevanja; **3** da bi sprejeli poučevanje modrosti, pravice in sodbe in nepristranost; **4** da bi dali premetenost preprostemu, mladenciču spoznanje in preudarnost. **5** Moder človek bo slišal in bo povečal učenje; in razumen človek se bo dokopal k modrim nasvetom: **6** da bo razumel pregovor in razlagos; besede modrih in njihove temne izreke. **7** Strah Gospodov je začetek spoznanja: toda bedaki prezirajo modrost in poučevanje. **8** Moj sin, prisluhni poučevanju svojega očeta in ne zapusti postave svoje matere: **9** kajti ona bosta ornament milosti tvoji glavi in verižici okoli vročega vratu. **10** Moj sin, če te grešniki privabljam, ne privoli. **11** Če rečejo: „Pridi z nami, v zasedi prežimo na kri, brez razloga se tajno pritajimo za nedolžnega: **12** požrimo jih žive kakor grob; in cele, kakor tiste, ki gredo dol v jamo: (*Sheol h7585*) **13** našli bomo vse dragoceno imetje, naše hiše bomo napolnili z ukradenim blagom: **14** svoj žreb vrzi med nas; vsi imejmo eno mošnjo.“ **15** Moj sin, ne hodi z njimi na pot; svoje stopalo zadriž pred njihovo stezo: **16** kajti njihova stopala tečejo k zlu in hitjo, da prelijajo kri. **17** Zagotovo je zaman razprostrta mreža v pogledu katerekoli ptice. **18** In oni prežijo v zasedi na svojo lastno kri; tajno se pritajijo za svoja lastna življenja. **19** Takšne so poti vsakogar, ki je poplenjen dobička; ki odvzema življenje svojim lastnikom. **20** Modrost kliče zunaj; svoj glas izreka na ulicah: **21** kliče na glavnem kraju vrveža, v odprtih velikih vrat; v mestu izreka svoje besede, rekoč: **22** „Doklej boste, vi topi, ljubili topost? In se posmehljivci razveseljevali v svojem posmehovanju in bedaki sovražili spoznanje? **23** Obrnite se na moj opomin: glejte, na vas bom izlila svojega duha, razglasala vam bom svoje besede. **24** Ker sem klicala, pa ste odklonili; iztegovala sem svojo roko, pa noben človek ni upošteval: **25** toda vi ste zaničevali vse moje svetovanje in niste hoteli mojega opomina: **26** se bom tudi jaz smejala ob vaši katastrofi; zasmehovala bom, ko pride vaš strah; **27** ko prihaja vaš strah kakor opustošenje in vaše uničenje prihaja kakor vrtinčast veter; ko nad vas prihajata tegoba in tesnoba. **28** Tedaj se bodo obračali name, toda jaz jim ne bom odgovorila; iskali me bodo zgodaj, toda ne bodo me našli: **29** zaradi tega so sovražili spoznanje in niso izbrali strahu Gospodovega: **30** ničesar niso hoteli od mojega nasveta: prezirali so ves moj opomin. **31** Zato bodo jedli od sadu svoje lastne poti in napolnjeni bodo s svojimi lastnimi naklepi. **32** Kajti odvrčanje od preprostosti jih bo ubilo in uspevanje bedakov jih bo uničilo. **33** Toda kdorkoli me posluša, bo varno prebival in bo miren pred strahom zla.“

2 Moj sin, če boš sprejel moje besede in moje zapovedi skril s seboj; **2** tako da boš svoje uho nagnil k modrosti in svoje srce usmeril k razumevanju; **3** da, če kličeš za spoznanjem in svoj glas dvigaš za razumevanjem; **4** če jo iščeš kakor srebro in preiskuješ za njo kakor za skritimi zakladi; **5** potem boš razumel strah Gospodov in našel spoznanje Boga. **6** Kajti Gospod daje modrost: iz njegovih ust prihajata spoznanje in razumevanje. **7** Zdravo modrost shranjuje za pravičnega: on je majhen ščit tem, ki hodijo pošteno. **8** Čuva steze sodbe in varuje pot svojih svetih. **9** Potem boš razumel pravičnost in sodbo in nepristranost; da, vsako dobro stezo. **10** Kadar v tvoje srce vstopa modrost in je spoznanje prijetno tvoji duši; **11** te bo varovala preudarnost, razumevanje te bo ohranilo: **12** da te osvobi pred potjo zlega človeka, pred človekom, ki govorí kljubovalne stvari; **13** ki zapušča steze poštenosti, da hodi po poteh teme; **14** ki se veseli, da počne zlo in se razveseluje v kljubovalnosti zlobnih: **15** katerih poti so

sprijene, oni pa kljubovalno na svojih stezah: **16** da te osvobodi pred tuo žensko, celo pred tujko, ki laska s svojimi besedami; **17** ki se odpoveduje vodniku svoje mladosti in pozabljiva zavezo svojega Boga. **18** Kajti njena hiša se nagiba k smrti in njene steze k mrtvimi. **19** Nihče, ki gre k njej, se ne vrne ponovno niti se ne oprime stez življenja. **20** Da boš lahko hodil po stezi dobrih ljudi in se držal poti pravičnih. **21** Kajti iskreni bodo prebivali v deželi in popolni bodo preostali v njej. **22** Toda zlobni bodo iztrebljeni iz zemlje in prestopniki bodo izkoreninjeni iz nje.

3 Moj sin, ne pozabi moje postave; temveč naj tvoje srce ohrani moje zapovedi: **2** kajti dolžino dni in dolgo življenje in mir bodo dodale k tebi. **3** Usmiljenje in resnica naj te ne zapustita: priveži si ju okoli svojega vratu; zapiši si ju na tablico svojega srca: **4** tako boš našel naklonjenost in dobro razumevanje v očeh Boga in človeka. **5** Zapaj v Gospoda z vsem svojim srcem; in ne zanašaj se na svoje lastno razumevanje. **6** Na vseh svojih poteh ga priznavaj in on bo usmerjal tvoje steze. **7** Ne bodi moder v svojih lastnih očeh: bo se Gospoda in odidi od zla. **8** To bo zdravje twojemu popku in mozeg tvojim kostem. **9** Časti Gospoda s svojim imetjem in s prvimi sadovi vsega svojega donosa: **10** tako bodo tvoji skedenji napolnjeni z obiljem in tvoje stiskalnice bodo izbruhnile z novim vinom. **11** Moj sin, ne preziraj Gospodovega karanja; niti ne bodi naveličan njegovega grajanja: **12** kajti katerega Gospod ljubi, on graja; celo kakor oče sina v katerem se razveseljuje. **13** Srečen je človek, ki odkriva modrost in človek, ki pridobiva razumevanje. **14** Kajti trgovsko blago od tega je boljše kakor trgovsko blago od srebra in njegov dobiček, kakor čisto zlato. **15** Ona je bolj dragocena kakor rubini: in vse stvari, katere si lahko želiš, se ne morejo primerjati z njo. **16** Dolžina dni je v njeni desnici; in v njeni levici bogastva in čast. **17** Njene poti so poti prijetnosti in vse njene steze so mir. **18** Je drevo življenja tistim, ki se jo oprimejo: in srečen je vsak, ki jo ohranja. **19** Gospod je z modrostjo utemeljil zemljo; z razumevanjem je utrdil nebesni obok. **20** Z njegovim spoznanjem so izbruhnile globine in oblaki kapljajo roso. **21** Moj sin, naj ti dve ne odideta od tvojih oči: ohrani zdravo modrost in preudarnost: **22** tako bosta življenje tvoji duši in milost twojemu vratu. **23** Potem boš na svoji stezi hodil varno in tvoje stopalo se ne bo spotikal. **24** Ko se uležeš, ne boš prestrašen: da, ulegel se boš v tvoje spanje bo sladko. **25** Ne bodi prestrašen od nenadnega strahu niti od opustošenja zlobnih, kadar to prihaja. **26** Kajti Gospod bo tvoje zaupanje in tvoja stopala bo varoval pred odvzemom. **27** Ne zadržuj dobrega pred fistimi, katerim je to primerno, kadar je v moči tvoje roke, da to storиш. **28** Ne reci svojemu bližnjemu: „Pojdi in ponovno pridi in jutri ti bom dal;“ če ti to imaš pri sebi. **29** Ne snuj zla zoper svojega soseda, glede na to, da on varno prebiva poleg tebe. **30** Ne prepriraj se brez razloga s človekom, če ti ni nič hudega storil. **31** Ne zavidaj zatiralcu in ne izberi nobenih njegovih poti. **32** Kajti kljubovalni je ogabnost Gospodu: toda njegova skrivenost je s pravičnimi. **33** Gospodovo prekleptstvo je v hiši zlobnega: toda on blagoslavlja prebivališče pravičnega. **34** On zagotovo zasmehuje posmehljivce: toda milost daje poniznim. **35** Modri bo podedoval slavo: toda napredovanje bedakov bo sramota.

4 Prisluhnite, vi otroci, poučevanju očeta in pazite, da spoznate razumevanje. **2** Kajti dajem vam dober nauk, ne zapustite moje postave. **3** Kajti jaz sem bil sin svojega očeta, nežen in edini ljubljen v očeh svoje matere. **4** Tudi učil me je in mi rekel: „Tvoje srce naj ohrani moje besede: drži se mojih zapovedi in živi. **5** Pridobivaj modrost, pridobivaj razumevanje: tega ne pozabi; niti se ne nagni od besed iz mojih ust. **6** Ne zapusti je, pa te bo varovala: ljubi jo, pa te bo čuvala. **7** Modrost je glavna stvar;

zato pridobivaj modrost: in z vsem svojim dobičkom pridobivaj razumevanje. **8** Poveljujo jo, pa te bo povišala: prinesla ti bo čast, ko jo boš objemal. **9** Tvoji glavi bo dala ornament milosti: izročila ti bo kruno slave.“ **10** Prisluhni, oh moj sin in sprejmi moje izreke; in mnogo bo let tvojega življenja. **11** Učil sem te po poti modrosti; vodil sem te po pravih poteh. **12** Kadar greš, tvoje stopinje ne bodo utesnjene; in kadar tečeš, se ne boš spotaknil. **13** Trdno se oprimi poučevanja; naj ona ne odide: obdrži jo; kajti ona je tvoje življenje. **14** Ne stopaj na pot zlobnih in ne pojdi na pot zlobnih ljudi. **15** Izogibaj se je, ne hodi mimo nje in obrni se od nje ter pojdi proč. **16** Kajti oni ne spijo, razen če niso storili vragolije; in njihovo spanje je odvzeto, razen če nekomu ne povzročijo, da pade. **17** Kajti jedo kruh zlobnosti in piyejo vino nasilja. **18** Toda steza pravičnih je kakor svetlikajoča svetloba, ki bolj in bolj sije do popolnega dne. **19** Pot zlobnih je kakov tem: ne vedo ob kaj se spotaknejo. **20** Moj sin, prisluhni mojim besedam; svoje uho nagni k mojim izrekom. **21** Naj le-ti ne odidejo od svojih oči; obdrži jih v sredi svojega srca. **22** Kajti življenje so tistim, ki jih najdejo in zdravje vsemu njihovemu mesu. **23** Svoje srce varuj z vso marljivostjo; kajti iz njega so zadeve življenja. **24** Kljubovalna usta daj od sebe in sprevržene ustnice odloži daleč stran od sebe. **25** Tvoje oči naj gledajo naravnost in tvoje veke naj gledajo direktno pred teboj. **26** Preudari stezo svojih stopal in vse tvoje poti naj bodo utriene. **27** Ne obrni se ne k desni roki niti ne k levi: svoje stopalo odstrani od zla.

5 Moj sin, prisluhni moji modrosti in svoje uho pripogni k mojemu razumevanju: **2** da boš lahkoupošteval preudarnost in da bodo tvoje ustrnice lahko obvarovale spoznanje. **3** Kajti ustrnice tuge ženske kapljajo kakor satovje in njena usta so bolj prilizljiva kakor olje: **4** toda njen konec je grenek kakor pelin, oster kakor dvorenzen meč. **5** Njena stopala gredo dol k smrti; njeni koraki se prijemljajo pekla. (*Sheol h7585*) **6** Da ne bi preudarjal steze življenja, njene poti so premične, da jih ti ne moreš spoznati. **7** Zato mi torej prisluhnite, oh vi otroci in ne odidite od besed mojih ust. **8** Svojo pot odstrani daleč od nje in ne pridi blizu vratom njene hiše: **9** da ne bi svoje časti dal drugim in svojih let krutemu: **10** da ne bi bili tuji nasičeni s tvojim premoženjem; in bi bili tvoji napori in hiši tujca; **11** in ti boš končno žaloval, ko sta tvoje meso in tvoje telo iztrošena. **12** in rečeš: „Kako sem sovražil poučevanje in je moje srce preziralo opomin; **13** in nisem ubogal glas svojih učiteljev niti svojega učesa nagnil k tem, ki so me poučevali! **14** Bil sem skoraj v vsem zlu v sredi skupnosti in zboru.“ **15** Pij vode iz svojega lastnega vodnega zbiralnika in tekoče vode iz svojega lastnega izvira. **16** Naj bodo tvoji studenci razpršeni naokoli in reke vodā po ulicah. **17** Naj bodo samo tvoji lastni in ne s teboj [tudi] tuječi. **18** Naj bo tvoj studenec blagoslovjen: in razveseljuje se z ženo svoje mladosti. **19** Ona naj bo kakor ljubeča košuta in prijetna srna; naj te njene prsi zadovolijo ob vseh časih; in vedno bodi očaran z njeno ljubezni. **20** In zakaj hočeš biti ti, moj sin, očaran s tujo žensko in objemati naročje tujke? **21** Kajti človekove poti so pred Gospodovimi očmi in on preudarja vsa njegova ravnana. **22** Njegove lastne krivičnosti bodo zlobnega vzele k sebi in držan bo z vrvmi svojih grehov. **23** Umrl bo brez poučevanja; in v veličini svoje neumnosti bo zašel na stranpot.

6 Moj sin, če si pôrok za svojega prijatelja, če si udari svojo roko s tujcem, **2** si ulovljen z besedami svojih ust, si vzeti z besedami svojih ust. **3** Sedaj stori to, moj sin in se osvobodi, ko si prišel v roko svojega prijatelja; pojdi, ponižaj se in prepričaj svojega prijatelja. **4** Ne daj spanja svojim očem niti dremanja svojim vekam. **5** Osvobodi se kakor srna pred lovčevim rokom in kakor ptica pred ptičarjevo roko. **6** Pojdi k mravlji, ti lenuh; preudari

njene poti in bodi moder: **7** ki nima ne vodnika, ne nadzornika ali ne vladarja, **8** svojo hrano si pripravlja poleti in svojo hrano zbira na žetvi. **9** Doklej boš ti spal, oh lenuh? Kdaj boš vstal iz svojega spanja? **10** Še malo spanja, malo dremanja, malo prekržanih rok za spanje: **11** tako bo tvoja revščina prišla kakor nekdo, ki se klati in tvoje pomanjkanje kakor oborožen človek. **12** Nespodobna oseba, zloben človek, ki hodi s kljubovalnimi usti. **13** Mežika s svojimi očmi, govori s svojimi stopali, uči s svojimi prsti; **14** kljubovalnost je v njegovem srcu, nenehno snuje vragolijo; seje neenotnost. **15** Zato bo njegova katastrofa prišla nenadoma; nenadoma bo zlomljen brez zdravila. **16** Teh šest stvari sovraži Gospod: da, sedem mu jih je ogabnost: **17** ponosen pogled, laživ jezik in roke, ki prelijelo nedolžno kri, **18** srce, ki snuje zlobne zamisli, stopala, ki so nagla v teku k vragoliji, **19** kriva priča, ki govori laži in kdor seje neenotnost med brati. **20** Moj sin, drži se zapovedi svojega očeta in ne zapusti postave svoje matere: **21** nenehno si ju privezu na svoje srce in zavezuj si ju okrog svojega vratu. **22** Kadar greš, te bo vodila; kadar spiš, te bo obvarovala; in kadar se zbudis, se bo pogovarjala s teboj. **23** Kajti zapoved je svetilka; in postava je svetloba; in graje poučevanja so pot življenja: **24** da te obvarujejo pred zlo žensko, pred priliznjenimi jezikom tuge ženske. **25** V svojem srcu si ne poželi njene lepote; niti naj te ona ne ujame s svojimi vekami. **26** Kajti s pomočjo vlačugarske ženske je mož priveden do koščka kruha: in zakonolomka bo lovila dragoceno življenje. **27** Ali lahko človek vzame ogenj v svoje naročje in njegova oblačila ne bodo ožgana? **28** Ali lahko kdo hodi po žerjavici in njegova stopala ne bodo opęčena? **29** Tako kdor hodi k ženi svojega soseda; kdorkoli se jo dotika, ne bo nedolžen. **30** Ljudje ne prezirajo tatu, če krade, da zadovolji svojo dušo, kadar je lačen; **31** toda če je najden, naj povrne sedemkratno; izroči naj vse imetje svoje hiše. **32** Toda kdorkoli z žensko grešno počenja zakonolomstvo, nima razumevanja: tisti, ki to počne, uničuje svojo lastno dušo. **33** Prejel bo rano in nečast; in njegova graja ne bo izbrisana. **34** Kajti ljubosumje je bes moškega: zato ne bo prizanesel na dan maščevanja. **35** Ne bo se ozrl na kakršnokoli odkupnino; niti ne bo zadovoljen počival, čeprav mu daješ mnogo daril.

7 Moj sin, drži se mojih besed in moje zapovedi shrani s seboj. **2** Ohranjaj moje zapovedi in živi; in mojo postavo [ohranaj] kakor punčico svojega očesa. **3** Priveži si jih na svoje prste, zapiši jih na tablo svojega srca. **4** Modrosti reci: „Ti si moja sestra;“ in razumevanje imenuj svojo sorodnico: **5** da te lahko obvarujejo pred tujo žensko, pred tujko, ki laska s svojimi besedami. **6** Kajti pri oknu svoje hiše sem pogledal skozi oknico **7** in zagledal med preprostimi, razpoznaš sem med mladostniki, mladeniča brez razumevanja, **8** ki gre po ulici v bližini njenega vogala; in šel je [na] pot k njeni hiši, **9** v poltemi, zvečer, v črnini temne noči: **10** in glej, tam ga je srečala ženska z okrasom pocestnice in premetenega srca. **11** (Ona je glasna in trmoglava; njena stopala ne ostanejo v njeni hiši: **12** sedaj je zunaj, sedaj na ulicah in preži na vsakem vogalu.) **13** Tako ga je ujela in poljubila in mu s predzravnim obrazom rekla: **14**, „S seboj imam mirovne daritve; danes sem izpolnila svoje zaobljube.“ **15** Zato sem prišla, da se srečam s teboj, da marljivo iščem tvoj obraz in sem te našla. **16** Svojo posteljo sem odela s pokrivali iz tapiserije, z rezbarskimi deli, s tankim lanenim platnom iz Egipta. **17** Svojo posteljo sem odšavila z miro, alojo in cimetom. **18** Pridi, vzemiva si najino nasičevanje ljubezni do jutra: tolaživa se z ljubeznimi. **19** Kajti moža ni doma, odšel je [na] dolgo potovanje: **20** s seboj je vzel torbo denarja in domov bo prišel na določen dan.“ **21** Z mnogo njenega vlijudnega govorjenja je povzročila, da je popustil, z laskanjem svojih ustnic ga je prisilila. **22** On gre nemudoma za njo, kakor gre vol in klanje ali kakor bedak h grajanju

živine; **23** dokler puščica ne prodre skozi njegova jetra; kakor ptica hiti k zanki in ne spozna, da je to za njegovo življenje. **24** Zato mi sedaj prisluhnite, oh vi otroci in bodite pozorni na besede iz mojih ust. **25** Naj se tvoje srce na nagne k njenim potem, ne zaidi na njene steze. **26** Kajti ona je vrgla dol mnogo ranjenih: da, mnogo močnih mož je bilo umorjenih po njej. **27** Njena hiša je pot v pekel, spuščajoča se k celicam smrti. (*Sheol h7585*)

8 Ali ne kliče modrost? In razumevanje [ne] dviguje svojega glasu? **2** Ona stoji na vrhu visokih krajev, ob poti, na krajih steza. **3** Ona kliče pri velikih vratih, pri mestnem vhodu, pri vstopanju, pri vratih. **4** Vam, oh možje, kličem; in moj glas je k človeškim sinovom. **5** Oh vi preprosti, razumite modrost: in, vi bedaki, bodite razumevajočega srca. **6** Poslušajte; kajti govorila bom o odličnih stvareh; in odpiranje mojih ustnic bodo prave stvari. **7** Kajti moja usta bodo govorila resnico; zlobnost pa je mojim ustnicam ogabnost. **8** Vse besede mojih ust so v pravičnosti; v njih ni ničesar kljubovalnega ali sprevrženega. **9** So čisto preproste tistemu, ki razume v pravilne tem, ki najdejo spoznanje. **10** Sprejmite moje poučevanje in ne srebra; in spoznanje raje kakor izbrano zlato. **11** Kajti modrost je boljša kakor rubini; in vse stvari, ki se lahko želijo, se ne morejo primerjati k njej. **12** Jaz, modrost, prebivam z razumnostjo, odkrivam spoznanje razumnih domiselnosti. **13** Strah Gospodov je sovražiti zlo: ponos in aroganco in zlobno pot in kljubovalna usta sovražim. **14** Nasvet je moj in zdrava modrost: jaz sem razumevanje; jaz imam moč. **15** Po meni kraljujejo kralji in princi odrejajo pravico. **16** Po meni vladajo princi in plemiči, celo vsi zemeljski sodniki. **17** Ljubim tiste, ki me ljubijo; in tisti, ki me iščejo zgodaj, me bodo našli. **18** Bogastva in čast sta z menoj; da, trajna bogastva in pravičnost. **19** Moj sad je boljši kakor zlato, da, kakor čisto zlato; in moje poplačilo kakor izbrano srebro. **20** Vodim po poti pravičnosti, po sredi stezā sodbe: **21** da lahko povzročim tistim, ki me ljubijo, da podedejujo imetje; in jaz bom napolnila njihove zaklade. **22** Gospod me je imel v lasti od začetka svoje poti, pred svojimi deli od davnine. **23** Bila sem postavljena od večnosti, od začetka ali preden je bila zemlja. **24** Ko tam ni bilo globin, sem bila rojena; ko tam ni bilo studentev, obilnih z vodo. **25** Preden so bile gore nameščene, pred hribi sem bila rojena: **26** do tega trenutka iz prahu zemeljskega kroga Še ni naredil zemlje niti polj niti najvišjega dela. **27** Ko je pripravljal nebesni obok sem bila tam: ko je postavil obon na obličju globine: **28** ko je zgoraj osnoval oblake: ko je utrdil stulence globin: **29** ko je morju dal svoj odlok, da vode ne bodo prekoračile njegove zapovedi: ko je določil temelje zemlje: **30** tedaj sem bila poleg njega, kakor nekdo vzgojen z njim: in dnevno sem bila njegovo veselje, vedno radostna pred njim; **31** radostna na naseljivem delu njegove zemlje; in moja veselja so bila s človeškimi sinovi. **32** Zdaj mi torej prisluhnite, oh vi otroci; kajti blagoslovjeni so tisti, ki se drže mojih poti. **33** Poslušajte poučevanje in bodite modri in tega ne zavrnite. **34** Blagoslovjen je človek, ki me posluša, ki dnevno bedi pri mojih velikih vratih, ki čaka pri podbojih mojih vrat. **35** Kajti kdorkoli me najde, najde življenje in dosegel bo naklonjenost od Gospoda. **36** Toda kdor zoper mene greši, škodi svoji lastni duši: vti tisti, ki me sovražijo, ljubijo smrt.

9 Modrost je zgradila svojo hišo, izklesala je svojih sedem stebrov: 2 pobila je svoje živali; zmešala je svoje vino; prav tako je opremila svojo mizo. **3** Poslala je svoje dekle: na visokih krajih mesta kliče: **4** „Kdorkoli je preprost, naj vstopi sēm: ‘glede tistega, ki hoče razumevanje, mu reče: 5 „Pridi, dej je od mojega kruha in pij od vina, ki sem ga namešala.“ **6** Zapusti nespametne in živi; in pojdi po poti razumevanja. **7** Kdor graja posmehljivca, samemu sebi pridobiva sramoto: in kdor ošteje zlobnega človeka, sebi

pridobiva madež. **8** Ne grajaj posmehljivca, da te ne zasovraži: oštej modrega človeka, in te bo ljubil. **9** Daj poučevanje modremu človeku in bo še modrejši: pouči pravičnega človeka in pomnožil se bo v znanju. **10** Strah Gospodov je začetek modrosti: in spoznanje svetega je razumevanje. **11** Kajti po meni bodo tvoji dnevi pomnoženi in leta tvojega življenja ti bodo naraska. **12** Če si moder, boš moder zase: toda če se posmehuješ, boš to sam trpel. **13** Nespatmetna ženska je kričava: je naivna in ničesar ne ve. **14** Kajti sedi pri vratih svoje hiše, na sedežu, na visokih krajih mesta, **15** da kliče potnike, ki gredo naravnost na svojih poteh: **16** „Kdorkoli je preprost, naj vstopi sēm: “in glede tistega, ki hoče razumevanje, mu pravi: **17** „Ukradene vode so sladke in kruh, pojeden na skrivenem, je prijeten.“ **18** Toda ta ne spozna, da so tam mrtvi; in da so njeni gostje v globinah pekla. (*Sheol h7585*)

10 Salomonovi pregovori. Moder sin dela očeta srečnega: toda nespameten sin je potrstost svoji materi. **2** Zakladi zlobnosti nič ne koristijo: toda pravičnost osvobaja pred smrtno. **3** Gospod ne bo trpel, da duša pravičnega izstrada: toda odvrže imetje zlobnega. **4** Reven postaja tisti, ki ravna s počasno roko: toda roka marljivega dela bogastvo. **5** Kdor zbira poleti, je moder sin: toda kdor ob žetvi spi, je sin, ki povzroča sramoto. **6** Blagoslivo so na glavi pravičnega: toda nasilje pokriva usta zlobnega. **7** Spomin na pravičnega je blagoslavljen: toda ime zlobnega bo strohnelo. **8** Moder v srcu bo sprejel zapovedi: toda žlobudrav bedak bo padel. **9** Kdor hodi pošteno, hodi sigurno: toda kdor svoje poti izkrivila, bo razpoznan. **10** Kdor zavija z očesom, povzroča bridkost: toda žlobudrav bedak bo padel. **11** Usta pravičnega človeka so izvir življenja: toda nasilje pokriva usta zlobnega. **12** Sovraštvo razvnema prepire: toda ljubezen pokriva vse grehe. **13** Na ustnicah tistega, ki ima razumevanje, je najti modrost: toda palica je za hrbet tistega, ki je brez razumevanja. **14** Modri ljudje kopijo spoznanje: toda usta nespametnega so blizu uničenja. **15** Bogatašovo premoženje je njegovo močno mesto: uničenje revnih je njihova revščina. **16** Trud pravičnega se nagiba k življenju: sad zlobnega h grehu. **17** Tisti, ki se drži poučevanja, je na poti življenja: toda kdor odklanja opomin, se moti. **18** Kdor z lažnivimi ustnicami skriva sovraštvo in kdor izreka obrekovanje, je bedak. **19** V množici besed ne manjka greha: toda kdor zadržuje svoje ustnice, je moder. **20** Jezik pravičnega je kakor izbrano srebro: srce zlobnega je malo vredno. **21** Ustnice pravičnega hranijo mnoge: toda bedaki umrejo zaradi pomanjkanja modrosti. **22** Gospodov blagoslov, ta dela bogate in s tem on ne dodaja nobene bridkosti. **23** To je kakor zabava bedaku, da počne vragolijo: toda razumevajoč človek ima modrost. **24** Strah zlobnega bo prišel nanj: toda želja pravičnega bo zagotovljena. **25** Kakor mine vrtinčast veter, tako zlobnega ni več: toda pravični je večen temelj. **26** Kakor kis zobem in kakor dim očem, tako je lenhu tistim, ki ga pošlejo. **27** Strah Gospodov podaljšuje dneve: toda leta zlobnega bodo skrajšana. **28** Upanje pravičnega bo veselje: toda pričakovanje zlobnega bo propadio. **29** Gospodova pot je moč iskrenemu: toda uničenje bo za delavce krivičnosti. **30** Pravični ne bo nikoli odstranjen: toda zloben ne bo poselil zemlje. **31** Usta pravičnega prinašajo modrost: toda kljubovalen jezik bo odrezan. **32** Ustnice pravičnega vedo, kaj je sprejemljivo: toda usta zlobnega govorijo kljubovalnost.

11 Netočna tehtnica je ogabnost Gospodu: toda pravično tehtanje je njegovo veselje. **2** Ko prihaja ponos, zatem prihaja sramota: toda s ponižnim je modrost. **3** Neokrnjenost iskrenih jih bo usmerjala; toda perverznost prestopnikov jih bo uničila. **4** Bogastva ne koristijo na dan besa: toda pravičnost osvobaja pred smrtno. **5** Pravičnost popolnega bo vodila njegovo

pot: toda zlobni bo padel po svoji lastni zlobnosti. **6** Pravičnost iskrenega jih bo osvobodila: toda prestopniki bodo prevarani v svoji lastni porednosti. **7** Kadar zloben človek umre, bo njegovo pričakovanje propadlo: in upanje nepravičnih ljudi propada. **8** Pravični je osvobojen iz stiske, zlobni pa prihaja namesto njega. **9** Hinavec s svojimi ustimi uničuje svojega bližnjega: toda zaradi spoznanja bo pravični osvobojen. **10** Kadar gre dobro pravičnim, se mesto razveseljuje: kadar zlobni propadajo, pa je vriskanje. **11** Z blagoslovom iskrenega je mesto povisano: toda premagano je z ustimi zlobnega. **12** Kdor je brez modrosti, prezira svojega bližnjega: toda razumevajoč človek ohranja svoj mir. **13** Tožljivec razodeva skravnosti: toda kdor je zanesljivega duha, prikriva zadevo. **14** Kjer ni nasveta, ljudstvo pada: toda v množici svetovalcev je varnost. **15** Kdor je pôrok za tujca, se bo kesal za to: in kdor sovraži poroštvlo, je zanesljiv. **16** Milostljiva ženska ohranja čast: in močni ljudje ohranjajo bogastva. **17** Usmiljen človek dela dobro svoji lastni duši: toda kdor je krut, nadleguje svoje lastno meso. **18** Zlobnež počne varljivo delo: toda tistemu, ki seje pravičnost, bo plačilo zanesljivo. **19** Kakor se pravičnost nagiba k življenju: tako kdor zasleduje zlo, to zasleduje do svoje lastne smrti. **20** Tisti, ki so kljubovalnega srca, so ogabnost Gospodu: toda tisti, ki so na svoji poti iskreni, so njegovo veselje. **21** Čeprav se roka rukuje z roko, zlobni ne bodo nekaznovani: toda seme pravičnih bo osvobojeno. **22** Kakor dragocenost iz zlata v svinjskem rilcu, tako je lepa ženska brez preudarnosti. **23** Želja pravičnega je samo dobro: toda pričakovanje zlobnega je bes. **24** Tam je, ki razsipa in še povečuje: in tam je, ki zadržuje več, kot je primerno, toda to nagiba k revščini. **25** Velikodušna duša bo postala premožna: in kdor napaja, bo tudi sam napojen. **26** Kdor zadržuje žito, ga bo ljudstvo preklelo: toda blagoslov bo na glavi tistega, ki ga prodaja. **27** Kdor marljivo išče dobro, dosega naklonjenost: toda kdor išče vragolijo, bo ta prišla k njemu. **28** Kdor zaupa v svoja bogastva, bo padel: toda pravični bo cvetel kakor mladiča. **29** Kdor nadleguje svojo lastno hišo, bo podedoval veter: in bedak bo služabnik modremu v srcu. **30** Sad pravičnega je drevo življenja; in kdor pridobiva duše, je moder. **31** Glej, pravični bo poplačan v zemlji: toliko bolj zlobni in grešnik.

12 Kdorkoli ljubi poučevanje, ljubi spoznanje: toda kdor sovraži opomin, je brutalen. **2** Dober človek doseže naklonjenost od Gospoda: toda človek zlobnih naklepov bo obsojen. **3** Človek ne bo uveljavljen z zlobnostjo: toda korenina pravičnih ne bo omajana. **4** Vrla ženska je krona svojemu soprogu: toda tista, ki sramoti, je gniloba v njegovih kosteh. **5** Misli pravičnih so pravilne: toda nasveti zlobnih so prevara. **6** Besede zlobnih so prežanje v zasedi na kri: toda usta iskrenih jih bodo osvobodila. **7** Zlobni so premagani in jih ni: toda hiša pravičnega bo stala. **8** Človek bo priporočen glede na svojo modrost: toda kdor je spreženega srca, bo preziran. **9** Kdor je preziran pa ima služabnika, je boljši kakor tisti, ki časti samega sebe pa nima kruha. **10** Pravičen človek se ozira na življenje svoje živali: toda nežna usmiljenja zlobnih so kruta. **11** Kdor orje svojo zemljo, bo nasičen s kruhom: toda kdor sledi praznem osebam, je brez razumevanja. **12** Zlobni želi mrežo zlobnih ljudi: toda korenina pravičnih rojeva sad. **13** Zlobni je ujet s prestopkom svojih ustnic: toda pravični bo prišel iz stiske. **14** Človek bo nasičen z dobrim po sadu svojih ust: in poplačilo človeških rok mu bo vrnjeno. **15** Bedakova pot je v njegovih lastnih očeh pravilna: toda kdor prisluhne nasvetu, je moder. **16** Bedakov bes je takoj znan: toda razsoden človek prikriva sramoto. **17** Kdor govori resnico, naznanja pravičnost: toda kriva priča prevara. **18** Tam je, ki govorí kakor prebadanje z mečem: toda jezik modrega je zdravje. **19** Ustnica resnice bo utrijena za vedno: toda lažniv jezik je samo za trenutek. **20** Prevara je v srcu tistih, ki si domisljajo zlo:

toda svetovalcem miru je radost. **21** Nobeno zlo se ne bo zgodilo pravičnemu: toda zlobni bodo napolnjeni z vragolijo. **22** Lažnive ustnice so ogabnost Gospodu: toda tisti, ki se vedejo odkrito, so njegovo veselje. **23** Razsoden človek prikriva spoznanje: toda srce bedakov razglaša nespatmetnost. **24** Roka marljivega bo vladala: toda leni bo podvržen plačevanju davka. **25** Potrstost v človekovem srcu ga dela sklonjenega: toda dobra beseda ga dela veselega. **26** Pravični je odličnejši od svojega soseda: toda pot zlobnih jih zapeljuje. **27** Len človek ne peče tega kar je ujel na lov: toda imetje marljivega človeka je dragoceno. **28** Na poti pravičnosti je življenje; in na tej potki ni smrti.

13 Moder sin posluša poučevanje svojega očeta: toda posmehljivec ne posluša oštevanja. **2** Človek bo jedel dobro po sadu svojih ust: toda duša prestopnikov bo jedla nasilje. **3** Kdor varuje svoja usta, varuje svoje življenje: toda kdor široko odpira svoje ustnice, bo imel uničenje. **4** Lenuhova duša želi, pa ni ma ničesar: toda duša marljivega bo postala obilna. **5** Pravičen človek sovraži laganje: toda zloben človek je gnusen in prihaja v sramoto. **6** Pravičnost varuje tistega, ki je na poti iskren: toda zlobnost ruši grešnika. **7** Tam je, ki se dela bogatega, vendar nima ničesar: tam je, ki se dela ubogega, vendar ima velika bogastva. **8** Odkupnina človekovega življenja so njegova bogastva: toda ubogi ne slišijo oštevanja. **9** Svetloba pravičnega razveseljuje: toda svetilka zlobnega bo ugasnjena. **10** Samo s ponosom pride spor: toda z dobrim svetovanjem je modrost. **11** Premoženje, pridobljeno s praznimi rečmi, bo zmanjšano: toda kdor zbira s trudem, bo povečal. **12** Upanje, ki se prelaga, dela srce bolno: toda prihaja želja, je to drevo življenja. **13** Kdorkoli prezira besedo, bo uničen: toda kdor se boji zapovedi, bo nagrajen. **14** Postava modrega je studenec življenja, da odide od zank smrti. **15** Dobro razumevanje daje naklonjenost: toda pot prestopnikov je težka. **16** Vsak razsoden človek se ukvarja s spoznanjem: toda bedak izpostavlja svojo neumnost. **17** Zloben poslanec pada v vragolijo: toda zvest predstavnik je zdravje. **18** Revščina in sramota bosta tistemu, ki odklanja poučevanje: toda kdor upošteva opomin, bo spoštovan. **19** Izpolnjena želja je duši sladka: toda bedakom je to ogabnost, da odidejo od zla. **20** Kdor hodi z modrimi ljudmi bo moder: toda skupina bedakov bo uničena. **21** Zlo preganja grešnike: toda dobro bo pravičnim poplačano. **22** Dober človek zapušča dedičino otrokom svojih otrok: premoženje grešnika pa je prihranjen za pravičnega. **23** Mnogo hrane je v oranju zemlje ubogih: toda tam je, kar je uničeno zaradi pomanjkanja sodbe. **24** Kdor prizanaša svoji šibi, sovraži svojega sina: toda kdor ga ljubi, ga zgodaj kara. **25** Pravični je do zadovoljite svoje duše: toda trebuje zlobnega bo čutil pomanjkanje.

14 Vsaka modra ženska gradi svojo hišo: toda nespatmetna jo ruši s svojimi rokami. **2** Kdor hodi v svoji poštenosti, se boji Gospoda: toda kdor je prevržen na svojih poteh, ga prezira. **3** V ustih nespatmetnih je šiba ponosa: toda ustnice modrih jih bodo varoval. **4** Kjer ni volov, so jalši čiste: toda mnogo povečanje je z volovsko močjo. **5** Zvesta priča ne bo lagala: toda kriva priča bo izrekala laži. **6** Posmehljivec išče modrost, pa je ne najde: toda spoznanje je lahko tistem, ki razume. **7** Pojdi izpred prisotnosti nespatmetnega človeka, kadar v njem ne zaznavаш ustnic spoznanja. **8** Modrost razsodnega je razumeti svojo pot: toda neumnost bedakov je prevara. **9** Bedaki se posmehujejo ob grehu: toda med pravičnimi je naklonjenost. **10** Srce pozna svojo lastno grenkobo; in tuje se ne vmešava s svojo radostjo. **11** Hiša zlobnega bo zrušena: toda šotor iskrenega bo cvetel. **12** Obstaja pot, ki se zdi človeku prava, toda njen konec so poti smrti. **13** Celo v smehu je srce žalostno; in konec tega veselja je

potrost. **14** Odpadnik v srcu bo nasičen s svojimi lastnimi potmi: dober človek pa bo zadovoljen sam od sebe. **15** Naivnež verjame vsaki besedi: toda razsoden človek dobro pazi na svojo hojo. **16** Moder človek se boji in se oddaljuje od zla: toda bedak besni in je samoavesten. **17** Kdor je hitro jezen, se vede nespametno: človek zlobnih naklepov pa je osovražen. **18** Naivneži podedujejo neumnost: toda razsodni so kronani s spoznanjem. **19** Zlobni se priklonio pred dobrimi; in zlobni pri velikih vratih pravičnih. **20** Ubogi je osovražen celo od svojega lastnega soseda: toda bogati ima mnogo prijateljev. **21** Kdor prezira svojega soseda, greši: toda kdor ima usmiljenje do ubogega, je srečen. **22** Ali se ne motijo tisti, ki snujejo zlo? Toda usmiljenje in resnica bosta tem, ki snujejo dobro. **23** V vsem trudu je korist: toda gorovjenje ustnic se nagiba samo k ubožnosti. **24** Krona modrih so njihova bogastva: toda nespametnost bedakov je neumnost. **25** Poštena priča osvobaja duše: toda varljiva priča govori laži. **26** V strahu Gospodovem je močno zaupanje: in njegovi otroci bodo imeli kraj zatočišča. **27** Strah Gospodov je studenec življenja, da se odide od zank smrti. **28** V množici ljudstva je kraljeva čast: toda v pomanjkanju ljudstva je uničenje princa. **29** Kdor je počasen za bes, ima veliko razumevanja: toda kdor je naglega duha, povisuje neumnost. **30** Zdravo srce je življenje mesu: toda zavist gniloba kostem. **31** Kdor zatira ubogega, graja njegovega Stvarnika: toda kdor ga časti, ima usmiljenje do ubogih. **32** Zlobni je v svoji zlobnosti odpeljan proč: toda pravični ima upanje v svoji smrti. **33** Modrost počiva v srcu tistega, ki ima razumevanje: toda tisti, ki je v sredbi bedkov, je spoznan. **34** Pravičnost povije narod: toda greh je graja kateremukoli ljudstvu. **35** Kraljeva naklonjenost je k modremu služabniku: toda njegov bes je zoper tistega, ki povzroča sramoto.

15 Mil odgovor bes obrača stran: toda boleče besede razvnamejo jezo. **2** Jezik modrega pravilno uporablja spoznanje: toda usta bedakov izlivajo nespametnost. **3** Gospodove oči so na vsakem kraju, opazujejo zlo in dobro. **4** Zdrav jezik je drevo življenja: toda perverznost v njem je vrzel v duhu. **5** Bedak prezira poučevanje svojega očeta: toda kdor upošteva opomin, je razsoden. **6** V hiši pravičnega je velik zaklad: toda v poplačilih zlobnega je težava. **7** Ustnice modrega razpršujejo znanje: toda srce nespametnega ne dela tako. **8** Žrtvovanje zlobnega je Gospodu ogabnost: toda molitev iskreñega je njegovo veselje. **9** Pot zlobnega je Gospodu ogabnost: toda ljubi tistega, ki si prizadeva za pravičnost. **10** Grajanje je nadležno tistem, ki zapušča pot, in kdor sovrži opomin, bo umrl. **11** Pekel in uničenje sta pred Gospodom: koliko bolj potem srca človeških otrok? (*Sheol h7585*) **12** Posmehljivec nima rad tistega, ki ga graja: niti ne bo šel k modremu. **13** Veselo srce dela vedro obličje: toda s srčno bridkošto je duh zlomljen. **14** Srce tistega, ki ima razumevanje, išče spoznanje: toda usta bedakov se hranijo na nespametnosti. **15** Vsi dnevi prizadetega so zli: toda kdor je veselega srca ima nenehno praznovanje. **16** Bolje je malo s strahom Gospodovim, kakor velik zaklad in težave s tem. **17** Boljša je zelenjavna večerja, kjer je ljubezen, kakor tolst vol in s tem sovrašto. **18** Srdit človek razvema prepir: toda kdor je počasen za jezo, pomirja prepir. **19** Pot lenega človeka je kakor trnova ograja: toda pot pravičnega je narejena preprosto. **20** Moder sin dela očeta veselega: toda nespameten človek prezira svojo mater. **21** Neumnost je radost tistem, ki je oropan modrosti: toda razumevajoč človek živi pošteno. **22** Brez nasvetu so nameni razočarani: toda v množici svetovalcev so uveljavljeni. **23** Človek ima radost z odgovorom svojih ust: in beseda, izgovorjena v pravšnjem obdobju, kako dobro je to! **24** Pot življenja je modremu zgoraj, da lahko odide od pekla spodaj. (*Sheol h7585*) **25** Gospod bo uničil hišo ponosnega:

toda uveljavil bo vdovino mejo. **26** Misli zlobnega so Gospodu ogabnost: toda besede čistega so prijetne besede. **27** Kdor je pohlepen dobička, nadleguje svojo lastno hišo: toda kdor sovraži darila, bo živel. **28** Srce pravičnega razmišlja, da odgovori: toda usta zlobnega izlivajo zle stvari. **29** Gospod je daleč od zlobnega: toda sliši molitev pravičnega. **30** Svetloba oči razveseljuje srce: in dober glas dela kosti debele. **31** Uho, ki posluša opomin življenja, ostaja med modrimi. **32** Kdor odklanja poučevanje, prezira svojo lastno dušo: toda kdor posluša opomin, pridobiva razumevanje. **33** Strah Gospodov je poučevanje modrosti; in pred častjo je ponižnost.

16 Priprave srca v človeku in odgovor z jezika sta od Gospoda. **2** Vse človekove poti so čiste v njegovih lastnih očeh; toda Gospod tehta duhove. **3** Svoja dela izroči Gospodu in tvoje misli bodo uspele. **4** Gospod je vse stvari naredil zase: da, celo zlobne za dan zla. **5** Kdorkoli, ki je v srcu ponosen, je ogabnost Gospodu: čeprav se roka rukuje z roko, on ne bo nekaznovan. **6** Z usmiljenjem in resnico je krivčnost očiščena: in s strahom pred Gospodom ljudje odidejo od zla. **7** Kadar človekove poti ugajajo Gospodu, on celo njegove sovražnike pripravi, da so v miru z njim. **8** Boljše je malo s pravičnostjo, kakor velika poplačila brez pravice. **9** Človekovo srce snuje svojo pot: toda Gospod usmerja njegove korake. **10** Božanska razsodba je na kraljevih ustnicah: njegova usta ne grešijo na sodbi. **11** Pravična utež in tehtinja sta Gospodovi: vse uteži iz torbe so njegovo delo. **12** Zagrešiti zlobnost je kraljem ogabnost: kajti prestol je utrijen s pravičnostjo. **13** Pravične ustnice so kraljem veselje; in ljubijo tistega, ki govorji resnico. **14** Kraljev bes je kakor poslanci smrti: toda moder človek ga bo pomiril. **15** V svetlobi kraljevega obličja je življenje; in njegova naklonjenost je kakor oblak poznega dežja. **16** Kako mnogo bolje je pridobiti modrost kakor zlato! In toliko bolje izbrati pridobivanje razumevanja kakor srebro! **17** Glavna cesta iskrinega je, da odide od zla: kdor ohranja svojo pot, varuje svojo dušo. **18** Ponos gre pred uničenjem in ošaben duh pred padcem. **19** Bolje je biti ponižnega duha s ponižnimi, kakor deliti plen s ponosnimi. **20** Kdor modro ravna z zadovo, bo našel dobro: in kdorkoli zaupa v Gospoda, je srečen. **21** Moder v srcu bo imenovan razsoden: in ljubost ustnic povečuje znanje. **22** Razumevanje je vrelec življenja tistemu, ki ga ima: toda poučevanje bedakov je neumnost. **23** Srce modrega poučuje njegova usta in dodaja učenje njegovim ustnicam. **24** Prijetne besede so kakor satovje, sladke duši in zdravje kostem. **25** Je pot, ki se zdi človeku pravilna, toda njen konec so poti smrti. **26** Kdor se trudi, se trudi zase: kajti njegova usta to od njega nujno potrebujejo. **27** Brezbožen človek kopije zlo: in na njegovih ustnicah je kakor goreč ogenj. **28** Kljubovalen človek seje prepir: in opravljivec razdvaja glavne prijatelje. **29** Nasilnež privabljajo svojega soseda in ga vodi na pot, ki ni dobra. **30** Zapira svoje oči, da si izmišlja kljubovalne reči: premikanje njegovih ustnic prinaša, da se zgodi zlo. **31** Osivela glava je krona slave, če je ta najdena na poti pravičnosti. **32** Kdor je počasen za jezo, je boljši kakor mogočen; in kdor vlada svojemu duhu, kakor tisti, ki zavzema mesto. **33** Žreb je vržen v naročje: toda njegova celotna razporeditev je od Gospoda.

17 Boljši je suh košček in z njim spokojnost, kakor hiša polna žrtvovanj s prepirom. **2** Moder služabnik bo imel vladarstvo nad sinom, ki povzroča sramoto in bo imel delež dediščine med brati. **3** Talini lonec je za srebro, talina pač pa za zlato: toda Gospod preizkuša srca. **4** Zloben storilec daje prednost nepravim ustnicam; in lažnivec pazljivo prisluhne nespodbognemu jeziku. **5** Kdorkoli zasmehuje ubogega, graja njegovega Stvarnika: in kdor je ob katastrofah vesel, ne bo nekaznovan. **6** Otrok otroci so

krona starcem; in slava otrok so njihovi očetje. **7** Odličen govor se ne spodobi bedaku: veliko manj lažnive ustnice princa. **8** Darilo je kakor dragocen kamen v očeh tistega, ki ga ima: kamor ga obrača, to uspeva. **9** Kdor taji prestopek, išče ljubezni; toda kdor ponavljaja zadevo, ločuje prave prijatelje. **10** Opomin bolj prodira v modrega kakor sto udarcev z bičem v bedaka. **11** Hudoben človek išče samo upor: zato bo zoper njega poslan krut poslanec. **12** Naj medvedka, oropana svojih mladičev, sreča človeka, raje kakor bedaka v svoji neumnosti. **13** Kdorkoli nagrajuje zlo za dobro, se zlo ne bo ločilo od njegove hiše. **14** Prijetelek prepira je kakor kadar nekdo izpušča vodo: zato prenehaj s sporom, preden se bo ta vmesal. **15** Kdor opravjuje zlobnega in kdor obošja pravičnega, celo oba sta Gospodu ogabnost. **16** Zakaj je denarna vsota v bedakovki roki, da pridobi modrost, glede na to, da on nima srca za to? **17** Prijatelj ljubi ob vseh časih, in brat je rojen za stisko. **18** Človek brez razumevanja udarja v roke in postaja pôrok v prisotnosti svojega prijatelja. **19** Kdor ljubi prestopek, ta ljubi prepri: in kdor povisi svoja velika vrata, išče uničenje. **20** Kdor ima kljubovalno srce, ne najde dobrega: in kdor ima sprevržen jezik, pada v vragolijo. **21** Kdor zaplodi bedaka, to počne v svojo bridkost in oče bedaka nima radosti. **22** Veselo srce dela dobro, podobno kot zdravilo: toda zlomljen duh suši kosti. **23** Zloben človek iz naročja izvleče darilo, da izkrivlja poti sodbe. **24** Modrost je pred tistem, ki ima razumevanje; toda oči bedaka so na koncih zemlje. **25** Nespaten sin je žalost svojemu očetu in gremkoba njej, ki ga je rodila. **26** Tudi kaznovati pravičnega ni dobro, niti udariti prince zaradi nepristranosti. **27** Kdor ima spoznanje, priznaša svojim besedam: in razumevajoč človek je iz odličnega duha. **28** Celo bedak, ko molči, velja kot moder: in kdor zapira svoje ustnice, je cenjen kot razumevajoč človek.

18 Preko želje človek, ki je samega sebe oddvojil, išče in se vmešava z vso modrostjo. **2** Bedak nima veselja v razumevanju, temveč da njegovo srce lahko odkrije samo sebe. **3** Kadar prihaja zlobni, potem prihaja tudi zaničevanje in s sramoto graja. **4** Besede iz človekovih ust so kakor globoke vode in vrelec modrosti kakor tekoč potok. **5** Ni dobro sprejeti osebo zlobnega, da pravičnega zruši na sodbi. **6** Bedakove ustnice vstopajo v spor in njegova usta kličejo za udarci. **7** Bedakova usta so njegovo uničenje in njegove ustnice so zanka njegovi duši. **8** Besede tožljivca so kakor rane in gredo navzdol v najnotranjejše dele trebuha. **9** Tudi tisti, ki je len v svojem delu, je brat tistem, ki je velik kvarec. **10** Gospodovo ime je močan stolp: pravični teče vanj in je varen. **11** Bogataševem premoženje je njegovo močno mesto in kakor visok zid v njegovi lastni domišljavosti. **12** Pred uničenjem je človekovo srce ošabno in pred častjo je ponižnost. **13** Kdor odgovarja zadevo, preden jo sliši, mu je to neumnost in sramota. **14** Človekovo duh bo podpiral njegovo šibkost; toda kdo lahko prenaša ranjenega duha? **15** Srce razsodnega pridobiva spoznanje: uho modrega pa išče spoznanje. **16** Človekovo darilo zanj pripravlja prostor in ga prinaša pred velike ljudi. **17** Kdor je prvi v svoji lastni zadevi, je videti pravičen; toda prihaja njegov sosed in ga preiskuje. **18** Žreh povzroča sporom, da se ustavijo in razdeljuje med mogočnimi. **19** Užaljenega brata je težje pridobiti kakor močno mesto: in njihov spori so podobni grajskim zapahom. **20** Človekovo trebuh bo potešen s sadom svojih ust, in nasičen bo z donosom svojih ustnic. **21** Smrt in življenje sta v oblasti jezika: in tisti, ki to ljubijo, bodo jedli od tega sadu. **22** Kdorkoli najde ženo, najde dobro stvar in dosega naklonjenost od Gospoda. **23** Ubogi uporablja rotenje; toda bogataš odgovarja surovo. **24** Človek, ki ima prijatelje, se mora samemu sebi kazati prijatelja: in obstaja prijatelj, ki tiči bližje kakor brat.

19 Boljši je ubogi, ki hodi v svoji neokrnjenosti, kakor kdor je sprevržen v svojih ustnicah in je bedak. **2** Tudi, da bi bila duša brez spoznanja, to ni dobro; in kdor hiti s svojimi stopali, greši. **3** Človekova nespatenost izkrivila njegovo pot: in njegovo srce se razburja zoper Gospoda. **4** Premoženje dela mnoge prijatelje; toda reven je ločen od svojega soseda. **5** Kriva priča ne bo nekaznovana in kdor govori laži, ne bo pobegnil. **6** Mnogi bodo milo prosili naklonjenost od princev: in vsak človek je prijatelj tistem, ki daje darila. **7** Ubogega sovražijo vsi njegovi bratje: koliko bolj gredo njegovi prijatelji daleč od njega? Zasleduje jih z besedami, vendar mu manjkajo. **8** Kdor pridobiva modrost, ljubi svojo lastno dušo: kdor ohranja razumevanje, bo našel dobro. **9** Kriva priča ne bo nekaznovana in kdor govori laži, bo propadel. **10** Veselje ni spodobno za bedaka: veliko manj za služabnika, da vlada nad princi. **11** Človekova preudarnost odlaša njegovo jezo; in to je njegova slava, da gre čez prestopek. **12** Kraljev bes je kakor rjovenje leva; toda njegova naklonjenost je kakor rosa na travo. **13** Nespaten sin je katastrofa svojega očeta: in ženini spori so nenehno kapljanie. **14** Hiša in bogastva so dedičina od očetov: razsodna žena pa je od Gospoda. **15** Lenoba meče v globoko spanje; brezdelna duša pa bo trpela lakoto. **16** Kdor varuje zapoved, varuje svojo lastno dušo; toda kdor prezira njegove poti, bo umrl. **17** Kdor ima usmiljenje za ubogega, posoja Gospodu; in to, kar je dal, mu bo on ponovno plačal. **18** Kraljev sinova, dokler je upanje in naj tvaja duša ne prizanaša zaradi njegovega joka. **19** Človek velikega besa bo trpel kaznovanje: kajti če ga osvobodiš, boš vendarle moral to ponovno storiti. **20** Prisluhni nasvetu in sprejmi poučevanje, da boš lahko moder v svojem zadnjem koncu. **21** Mnogo naklepov je v človekovem srcu; vendarle [je] Gospodova namera, ki bo obstala. **22** Človekova želja je njegova prijaznost: reven človek pa je boljši kakor lažnivec. **23** Strah Gospodov se nagiba k življenju: in kdor ga ima, bo ostal nasičen; ne bo obiskan z zlom. **24** Len človek skriva svojo roko v svojem naročju in jo bo komaj ponovno ponesel k svojim ustom. **25** Udari posmehljivca in preprosti se bo čuval: in grajaj nekoga, ki ima razumevanje in bo razumel spoznanje. **26** Kdor slabí svojega očeta in preganja svojo mater, je sin, ki povzroča sramoto in prinaša grajo. **27** Nehaj, moj sin, poslušati pouk, ki povzroča, da zaideš od besed spoznanja. **28** Brezbožna priča zasmehuje sodbo: in usta zlobnega pozirajo krivičnost. **29** Sodbe so pripravljene za posmehljivce in udarci z bičem za hrbte bedakov.

20 Vino je zasmehovalec, močna pijača je huda: in kdorkoli je s tem zaveden, ni moder. **2** Kraljev strah je kakor rjovenje leva: kdorkoli ga draži do jeze, greši zoper svojo lastno dušo. **3** Za človeka je čast, da odneha od prepira: toda vsak bedak se bo vmešaval. **4** Lenuh ne bo oral zaradi razloga mraza; zatorej bo prosil v času žetve in ničesar ne bo imel. **5** Nasvet v človekovem srcu je podoben globoki vodi; toda razumevajoč človek ga bo izvlekel. **6** Večina ljudi bo vsakemu razglašala svojo lastno dobroto: toda kdo lahko najde zvestega človeka? **7** Pravičen človek hodi v svoji neokrnjenosti: njegovi otroci so blagoslovjeni za njim. **8** Kralj, ki sedi na sodnem prestolu, s svojimi očmi vse zlo razkropi proč. **9** Kdo lahko reče: „Svoje srce sem očistil, čist sem pred svojim grehom?“ **10** Neenake uteži in neenake mere, oboji so Gospodu podobna ogabnost. **11** Celo otrok je spoznan po svojih dejanijih, če so njegova dela čista in če so ta pravilna. **12** Uho, ki sliši in oko, ki vidi, celo oboje je naredil Gospod. **13** Ne ljubi spanja, da ne bi prišel v revščino; odpri svoje oči in nasičen boš s kruhom. **14**, To je ničvredno, to je ničvredno, “pravi kupec: toda, ko je odšel svojo pot, potem se baha. **15** Je zlato in množica rubinov: toda ustnice spoznanja so dragocen dragulj. **16** Vzemi

njegovo obleko, ki je pôrak za tujca: in vzemi jamstvo od njega za tujo žensko. **17** Kruh prevare je sladek človeku; toda njegova usta bodo potem napolnjena s gramozom. **18** Vsak namen je utriren s posvetovanjem: in vojskuješ se z dobrim nasvetom. **19** Kdor kroži kakor tožljivec, razdeveva skrivnosti: zato se ne vmešavaj s tistim, ki laska s svojimi ustnicami. **20** Kdorkoli preklinja svojega očeta ali svoju mater, bo njegova svetilka izločena v zatemnjeno temo. **21** Dediščina je lahko spočetka naglo pridobljena; toda njen konec ne bo blagoslovjen. **22** Ne reci: „Jaz bom poplačal zlo;“ temveč čakaj na Gospoda in rešil te bo. **23** Različne uteži so ogabnost Gospodu; in varljiva tehnica ni dobra. **24** Človekovi opravki so od Gospoda: kako lahko potem človek razume svojo lastno pot? **25** Zanka je človeku, ki požira to, kar je sveto in da pozaobljuhah dela poizvedovanje. **26** Moder kralj razkropi zlobne in nadnje prinaša kolo. **27** Človeški duh je Gospodova sveča, ki preiskuje vse notranje dele trebuha. **28** Usmiljenje in resnica ohranljata kralja: in njegov prestol drži pokonci usmiljenje. **29** Slava mladeničev je njihova moč: lepota starcev pa je siva glava. **30** Modrica od rane očiščuje zlo: tako storijo udarci biča notranjim delom trebuha.

21 Kraljevo srce je v Gospodovi roki, kakor vodne reke: obrača ga kamor hoče. **2** Vsaka človekova pot je pravilna v njegovih lastnih očeh: toda Gospod preudarja srca. **3** Izvajati pravičnost in sodbo je Gospodu bolj sprejemljivo kakor žrtvovanje. **4** Vzvišeni pogled in ponosno srce in oranje zlobnih je greh. **5** Misli marljivega se nagibajo samo k obilju; toda od vsakega, ki je nagel, samo za pomanjkanje. **6** Pridobivanje zakladov z lažnim jezikom je ničnost, premetavana sem ter tja, od tistih, ki iščejo smrt. **7** Ropanje zlobnih jih bo uničilo; ker so odklonili izvrševati sodbo. **8** Človekova pot je kljubovalna in nenavadna: toda glede čistega, je njegovo delo pravilno. **9** Bolje je prebivati v kotu hišne strehe, kakor s prepirljivo žensko v prostrani hiši. **10** Duša zlobnega želi zlo: njegov sosed v njegovih očeh ne najde naklonjenosti. **11** Kadar je posmehljivec kaznovan, preprosti postane moder: in kadar je moder poučen, prejema znanje. **12** Pravičen človek modro preudarja hišo zlobnega: toda Bog ruši zlobne zaradi njihove zlobnosti. **13** Kdorkoli maši svoja ušesa ob joku ubogega, bo tudi sam jokal, toda ne bo uslišan. **14** Darilo na skrivenem pomirja jezo: nagrada v naročje pa močan bes. **15** Pravičnim je veselje izvrševati sodbo: toda uničenje bo za delavce krivičnosti. **16** Človek, ki tava izven poti razumevanja, bo ostal v skupnosti mrtvih. **17** Kdor ljubi užitek bo revez: kdor ljubi vino in olje, ne bo bogat. **18** Zlobni bodo odkupnina za pravične, prestopniki pa za poštene. **19** Bolje je prebivati v divjini kakor s prepirljivo in jezno žensko. **20** Je zaželen zaklad in olje v prebivališču modrega; toda nespameten človek ga zapravlja. **21** Kdor si prizadeva za pravičnostjo in usmiljenjem, najde življenje, pravičnost in čast. **22** Moder človek zmanjšuje mesto mogočnega in podira moč zaupanja iz tega. **23** Kdorkoli zadržuje svoja usta in svoj jezik, svojo dušo zadržuje pred težavami. **24** Ponosen in ošaben posmehljivec je njegovo ime, kdor ravna v ponosnem besu. **25** Želja lenega, ga ubija; kajti njegove roke odklanjajo delati. **26** On lakomno hlepí skozi ves dan: toda pravični daje in ne skopari. **27** Žrtvovanje zlobnega je ogabnost: koliko bolj, ko to prinaša z zlobnim umom? **28** Kriva priča bo propadla: toda človek, ki posluša, nenehno govorji. **29** Zloben človek otrdi svoj obraz: toda kar se tiče poštenega, on uravnava svojo pot. **30** Ne obstaja niti modrost niti razumevanje niti namera zoper Gospoda. **31** Konj je pripravljen za dan bitke: toda varnost je od Gospoda.

22 Dobro ime je bolje izbrati kakor velika bogastva in ljubečo naklonjenost raje kakor srebro in zlato. **2** Bogati in revni se srečajo skupaj: Gospod je stvarnik njih vseh. **3** Razsoden človek slutí zlo in se skrije: toda naivneži gredo dalje in so kaznovani. **4** S ponižnostjo in strahom Gospodovim so bogastva in čast in življenje. **5** Trni in занke so na poti kljubovalnega: kdor varuje svojo dušo bo daleč od njih. **6** Vzgajaj otroka na poti po kateri bi moral iti: in ko je star, z nje ne bo zašel. **7** Bogati vlada nad revnimi in dolžnik je služabnik upniku. **8** Kdor seje krivičnost, bo žel prazne reči: in šiba njegove jeze bo prenehala. **9** Kdor ima radodarno oko, bo blagoslovjen; kajti od svojega kruha daje revnim. **10** Spôdi posmehljivca in spor bo šel ven; da, spor in graja se bosta končala. **11** Kdor ljubi neoporečnost srca, bo zaradi milosti njegovih ustnic kralj njegov prijatelj. **12** Gospodove oči varujejo spoznanje in on ruši besede prestopnika. **13** Len človek pravi: „Zunaj je lev, umorjen bom na ulicah.“ **14** Usta tujih žensk so globoka jama: kdor je preziran od Gospoda, bo padel vanjo. **15** Nespatmetnost je vezana na otrokovo srce: toda šiba graje jo bo odgnala daleč od njega. **16** Kdor stiska ubogega, da narastejo njegova bogastva in kdor daje bogatim, bosta zagotovo prišla v potrebo. **17** Nagni svoje uho in prisluhnji besedam modrega in svoje srce usmeri k mojemu spoznanju. **18** Kajti to je prijetna stvar, če jih varuješ znotraj sebe; poleg tega bodo pristojale na twoje ustnice. **19** Da bo twoje trdno upanje lahko v Gospodu, sem ti to dal spoznati ta dan, celo tebi. **20** Ali ti nisem napisal odličnih stvari v nasvetih in spoznanju, **21** da ti lahko dam spoznati zagotovost besed resnice; da boš lahko odgovoril besede resnice tistim, ki so poslani k tebi? **22** Ne ropaj revnega, ker je reven: niti ne stiskaj prizadetege v velikih vratih. **23** Kajti Gospod bo zagovarjal njihovo pravdo in oplenil duše tistih, ki jih plenijo. **24** Ne sklepaj prijateljstva z jeznim človekom; in z besnim človekom naj ne bi šel: **25** da se ne bi naučil njegovih poti in svoji duši pridobil zanko. **26** Ne bodi nekdo izmed tistih, ki udarja v roko ali izmed tistih, ki so pôroki za dolgove. **27** Če nimaš ničesar za plačati, zakaj bi izpod tebe vzel twojo posteljo? **28** Ne odstranjuj starodavnega mejnika, katerega so postavili tvoji očetje. **29** Vidiš marljivega človeka v svojem poklicu? Stal bo pred kraljji; ne bo stal pred navadnimi ljudmi.

23 Kadar sedeš, da ješ z vladarjem, marljivo preudari, kaj je pred teboj: **2** in si nastavi nož na svoj vrat, če si požrešen človek. **3** Ne bodi željan njegovih slaščic: kajti le-te so varljiva hrana. **4** Ne trudi se biti bogat: odnehaj od svoje lastne modrosti. **5** Hočeš postaviti svoje oči na tisto, česar ni? Kajti bogastva sebi zagotovo delajo krila; odletijo proč kakor orel proti nebu. **6** Ne jej kruha tistega, ki ima zlobno oko niti si ne želi njegove okusne hrane: **7** kajti kakor misli v svojem srcu, takšen je: „Jej in pij, “ti pravi, toda njegovo srce ni s teboj. **8** Košček, katerega si pojedel, boš izbljuval in izgubil svoje sladke besede. **9** Ne gorovi v ušesa bedaka: kajti preziral bo modrost svojih besed. **10** Ne odstrani starega mejnika; in ne vstopaj na polja osirotelih: **11** kajti njihov odkupitelj je mogočen; s teboj bo zagovarjal njihovo pravdo. **12** Svoje srce usmeri k poučevanju in svoja ušesa k besedam spoznanja. **13** Ne zadržuj grajanja pred otrokom: kajti če ga udariš s šibo, ne bo umrl. **14** Udaril ga boš s šibo, njegovo dušo pa boš rešil pred peklom. (*Sheol h7585*) **15** Moj sin, če bo twoje srce modro, se bo moje srce veselilo, celo moje. **16** Da, moja notranjost se bo veseliла, ko twoje ustnice govorijo prave besede. **17** Naj twoje srce ne zavida grešnikom: temveč sam bodi ves dan in strahu Gospodovem. **18** Kajti zagotovo je konec; in twoje pričakovanje ne bo odrezano. **19** Prisluhni, ti, moj sin in bodi moder in svoje srce usmerjam na poti. **20** Ne bodi med vinskimi bratci; med upornimi jedci mesa: **21** kajti pijanec in požeruh bosta prišla k revščini: in zaspanost bo človeka oblekla s cunjamimi. **22** Prisluhni svojemu

očetu, ki te je zaplodil in ne preziraj svoje matere, ko je stara. **23** Kupi resnico in je ne prodaj; tudi modrost in poučevanje in razumevanje. **24** Oče pravičnega se bo silno veselil: in kdor je zaplodil modrega otroka, bo zaradi njega imel veselje. **25** Tvoj oče in tvoja mati bosta vesela in tista, ki te nosila, se bo veselila. **26** Moj sin, daj mi svoje srce in naj tvoje oči opazujejo moje poti. **27** Kajti vlačuga je globok jarek; in tuja ženska je tesna jama. **28** Prav tako preži, kakor za plenom in povečuje prestopnike med možmi. **29** Kdo ima gorje? Kdo ima bridkost? Kdo ima spore? Kdo ima blebetanje? Kdo ima rane brez razloga? Kdo ima rdečino oči? **30** Tisti, ki se dolgo zadržujejo pri vinu; gredo, da iščejo mešano vino. **31** Ne glej na vino, kadar je rdeče, kadar daje svojo barvo v čaši, ko jo pravilno primakneš k sebi. **32** Nazadnje udari kakor kača in piči kakor gad. **33** Tvoje oči bodo zagledale tujo žensko in tvoje srce bo izreklo sprevržene stvari. **34** Da, ti boš kakor tisti, ki se uleže na sredo morja ali kakor kdor leži na vrhu jambora. **35** „Udarili so me, „boš rekel in „nisem bil bolan; pretepli so me, pa tega nisem čutil: kdaj se bom prebudil? Ponovno ga bom poiskal.“

24 Ne bodi nevoščljiv proti hudobnežem niti si ne želi biti z njimi. **2** Kajti njihovo srce razmišlja uničenje in njihove ustnice govorijo o vragoljiju. **3** Z modrostjo je hiša zgrajena: in z razumevanjem je utrjena: **4** in po spoznanju bodo sobe napolnjene z vsemi dragocenimi in prijetnimi bogastvi. **5** Moder človek je močan; da, človek spoznanja povečuje moč. **6** Kajti po modrem nasvetu boš vojskoval svojo vojno: in v množici svetovalcev je varnost. **7** Modrost je za bedaka previska: on svojih ust ne odpira v velikih vratih. **8** Kdor sruje delati zlo, bo imenovan [za] pogubno osebo. **9** Misel nespametnosti je greh: in posmehljivec je ogabnost ljudem. **10** Če na dan nadloge slabši, je tvoja moč majhna. **11** Če opustiš osvoboditi tiste, ki so potegnjeni v smrt in tiste, ki so pripravljeni, da bodo umorjeni; **12** če rečeš: „Glej, tega nismo vedeli; „mar ne bo tisti, ki preudarja srce, to premisli! In tisti, ki varuje tvojo dušo, mar tega ne ve? In ali ne bo vsakemu človeku povrnil glede na njegova dela? **13** Moj sin, jej med, ker je dober; in satovje, ki je sladko tvojemu okusu: **14** takšno bo spoznanje modrosti tvoji duši: ko jo najdeš, potem bo nagrada in tvoje pričakovanje ne bo prekinjeno. **15** Ne preži v zasedi, oh zlobni človek, zoper prebivanje pravičnega; ne pokvari njegovega počivališča: **16** kajti pravični človek pada sedemkrat in ponovno vstane: toda zlobni bo padel v vragoljivo. **17** Ne veseli se kadar tvoj sovražnik pada in naj tvoje srce ne bo veselo, ko se spotika: **18** da ne bi tega videl Gospod in ga to razžali in svoj bes odvrne od njega. **19** Ne razburuj se zaradi hudobnih ljudi niti ne bodi nevoščljiv na zlobne; **20** kajti nobene nagrade ne bo za hudobnega človeka; sveča zlobnih bo ugasnjena. **21** Moj sin, boj se Gospoda in kralja: in ne vmešavaj se s tistimi, ki so nagnjeni k spremembam: **22** kajti njihova katastrofa bo nenadoma vstala; in kdo pozna njihov propad? **23** Tudi te stvari pripadajo modremu. Ni dobro imeti spoštovanja oseba na sodbi. **24** Kdor zlobnemu pravi: „Ti si pravičen; „njega bo ljudstvo preklinjalo, narodi ga bodo prezirali: **25** toda tistim, ki ga ostevajo, bo veselje in nadnje bo prišel dober blagoslov. **26** Vsak človek bo poljubil ustnice tistega, ki daje pravilen odgovor. **27** Pripravi svoje delo zunaj in pripravi, [da] ti ustreza na polju; in potem zgraditi svojo hišo. **28** Ne bodi brez razloga priča zoper svojega bližnjega; in s svojimi ustnicami ne zavajaj. **29** Ne reci: „Tako mu bom storil, kakor je on storil meni: človeku bom povrnil glede na njegovo delo.“ **30** Šel sem mimo polja lenega in mimo vinograda človeka brez razumevanja; **31** in glej, vse je bilo preraslo s trni in koprije so pokrile njegovo obliče in njegov kamnit izid je bil porušen. **32** Potem sem videl in to dobro preudaril: pogledal sem na to in prejel poučevanje. **33** Še malo spanja, malo dremanja, malo prekrižanih rok za spanje:

34 tako bo tvoja revščina prišla kakor nekdo, ki se klati; in tvoja potreba kakor oborožen človek.

25 Tudi to so Salomonovi pregorovi, ki so jih na čisto prepisali možje Ezeķija, Judovega kralja. **2** Prikrivati stvar je Bogu slava: toda kraljeva čast je, da zadevo preišče. **3** Nebes in višino in zemlje in globino in srce kraljev se ne da raziskati. **4** Odstrani žlindro od srebra in izšla bo posoda za zlatarja. **5** Odvzemi zlobnega iz pred kralja, pa bo njegov prestol utren v pravičnosti. **6** Ne postavi se v prisotnost kralja in ne stoj na kraju vélkih ljudi: **7** kajti bolje je, da ti je rečeno: „Pridi sém gor; „kakor, da boš postavljen nižje v prisotnost princa, katerega so tvoje oči videle. **8** Ne hodi naglo naprej, da se pričkaš, da ne bi vedel kaj storiti na koncu le-tega, ko te tvoj sosed izroči v sramoto. **9** Sam razpravljaj svojo zadevo s svojim sosedom; in skrivenosti ne izdaj drugemu: **10** da te ne bi, kdor to sliši, izročil v sramoto in se tvoja razvpitost ne odvrne proč. **11** Beseda, primerno izgovorjena, je podobna jabolkom iz zlata na slikah iz srebra. **12** Kakor uhan iz zlata in ornament iz čistega zlata, takšen je moder grajavec nad poslušnim ušesom. **13** Kakor hlad snega v času žetve, tako je zvest poslanec tistim, ki so ga poslali: kajti osvežuje dušo svojih gospodarjev. **14** Kdorkoli se baha iz lažnimi darom, je podoben oblakom in vetru brez dežja. **15** Z dolgotrajnim prizanašanjem je princ pregorjen in blag jezik lomi kost. **16** Si našel med? Jej [ga] toliko, kolikor ti je potrebno, da ne bi bil nasičen z njim in ga izbljuval. **17** Svoje stopalo umakni od hiše svojega soseda; da se te ne bi naveličil in te tako zasovražil. **18** Človek, ki prinaša krivo pričevanje zoper svojega soseda, je macola in meč in ostra puščica. **19** Zaupanje v nezvestega človeka v času stiske je podobno zlomljenemu zobu in izpahnjenemu stopalu. **20** Kakor kdor odvzema obleko v hladnem vremenu in kakor kis na soliter, tak je kdor prepeva pesmi potremu srcu. **21** Če je tvoj sovražnik lačen, mu daj jesti kruha; in če je žejen, mu daj pit vode: **22** kajti kopičil bošognjeno oglje na njegovo glavo in Gospod te bo nagradil. **23** Severni veter odnaša dež: tako jezno obliče počne obrekljivemu jeziku. **24** Bolje je prebivati v kotu hišne strehe, kakor s prepirljivo žensko in v prostrani hiši. **25** Kakor hladne vode žejni duši, takšne so dobre novice iz daljne dežele. **26** Pravičen človek, padajoč pred zlobnim, je kakor nemiren studentec in pokvarjen izvir. **27** Ni dobro jesti veliko medu: tako za ljudi iskati svojo lastno slavo, to ni slava. **28** Kdor nima prevlade nad svojim lastnim duhom je podoben mestu, ki je porušeno in brez zidov.

26 Kakor sneg poleti in kakor dež ob času žetve, tako čast ni spodbarna za bedaka. **2** Kakor ptica s potepanjem, kakor lastovka z letenjem, tako prekletstvo ne bo prišlo brez vzroka. **3** Bič za konja, uzda za osla in palica za hrbel bedaka. **4** Bedaku ne odgovori glede na njegovo neumnost, da ne bi bil tudi ti podoben njemu. **5** Odgovori bedaku glede na njegovo neumnost, da ne bi bil moder v svoji lastni domišljavosti. **6** Kdor pošilja sporočilo po roki bedaku, si odseka stopala in pije škodo. **7** Nogi hromega nista enaki: taka je prispoloba v ustih bedakov. **8** Kakor kdor poveže kamen v prago, tak je kdor daje čast bedaku. **9** Kakor gre tm v roko pijanca, taka je prispoloba v ustih bedakov. **10** Velik Bog, ki je ustvaril vse stvari, nagrajuje tako bedaka kakor prestopnike. **11** Kakor se pes vrača k svojemu izbljuvku, tako se bedak vrača k svoji neumnosti. **12** Ali vidiš modrega človeka v njegovi lastni domišljavosti? Več upanja je za bedaka kakor zanj. **13** Len človek pravi: „ Tam je lev na poti; lev je na ulicah.“ **14** Kakor se vrata obračajo na svojih tečajih, tako se leni na svoji postelji. **15** Leni skriva svojo roko v svojem naročju; žalosti ga, da ponovno prinese k svojim ustom. **16** Lenuh je modrejši v svoji

lastni domišljavosti, kakor sedem mož, ki lahko izkažejo razlog. **17** Kdor gre mimo in se vmešava v prepri, ki ne spada k njemu, je podoben tistemu, ki psa zgrabi za ušesa. **18** Kakor zmešan človek, ki meče kose gorečega lesa, puščice in smrt, **19** tak je človek, ki zavaja svojega bližnjega in pravi: „Ali nisem na zabav?“ **20** Kjer ni nobenega lesa, tam ogenj poide: tako kjer ni tožljivca prepri preneha. **21** Kakor je oglje za vročo žerjavico in drva za ogenj; tako je prepirljiv človek za podžiganje prepira. **22** Besede tožljivca so kakor rane in greda navzdol v najnotranješje dele trebuha. **23** Goreče ustnice in zlobno srce sta podobna črepinji, pokriti s srebrovo žlindro. **24** Kdor sovraži, prikriva s svojimi ustnicami in znotraj sebe shranjuje prevaro; **25** kadar govorí lepo, mu ne verjemi: kajti sedem ogabnosti je v njegovem srcu. **26** Čigar sovraščvo je pokrito s prevaro, bo njegova zlobnost razkazana pred celotno skupnostjo. **27** Kdorkoli koplige jamo, bo padel varjo: in kdor vali kamen, se bo le-ta vrnil nadenj. **28** Lažniv jezik sovraži tiste, ki so prizadeti z njim; in prilizovanje ust dela propad.

27 Ne bahaj se z jutrom; kajti ne veš kakšen dan se lahko rodi. **2** Naj te hvali drug človek in ne tvoja lastna usta; tujec in ne svoje lastne ustnice. **3** Kamen je težak in pesek ima težo; toda bedakov bes je težji kakor oba skupaj. **4** Bes je krut in jeza je nezaslišana; toda kdo je zmožen obstati pred zavistjo? **5** Odprto oštrevanje je boljše kakor skrita ljubezen. **6** Zveste so rane od prijatelja; toda poljubi sovražnika so varljivi. **7** Siti duši se satovje gabi; toda lačni duši je vsaka grenka stvar sladka. **8** Kakor ptica, ki se oddaljuje od svojega gnezda, tako je človek, ki se oddaljuje od svojega kraja. **9** Mazilo in dišava razveseljujeta srce: tako počne sladkost človekovega prijatelja s prščnim nasvetom. **10** Svojega lastnega prijatelja in prijatelja svojega očeta ne zapusti; niti na dan svoje katastrofe ne pojdi in hišo svojega brata: kajti boljši je sosed, ki je bližu, kakor brat daleč proč. **11** Moj sin, bodi moder in razveseli moje srce, da lahko odgovorim tistemu, ki me graja. **12** Razsoden človek sluti zlo in se skrije; toda naivneži gredo dalje in so kaznovani. **13** Vzemi njegovo obleko, ki je pôrok za tuja in vzemi njegovo jamstvo za tujo žensko. **14** Kdor z močnim glasom blagoslavlja svojega prijatelja, vzdigujoč ga zgodaj zjutraj, se mu bo to štelo [v] prekletstvo. **15** Nenehno kapljanie na zelo deževen dan in prepirljiva ženska sta si podobna. **16** Kdorkoli jo skriva, skriva veter in mazilo svoje desnice, ki izdaja samo sebe. **17** Železo ostri ţelezo; tako človek ostri obliče svojega prijatelja. **18** Kdorkoli varuje figovo drevo, bo jedel sadje od tega; tako bo spoštovan, kdor čaka na svojega gospodarja. **19** Kakor v vodi obraz ozdravljala obrazu, tako srce človeka k človeku. **20** Pekel in uničenje nikdar ništa polna: tako človekove oči nikoli niso nasičene. (*Sheol h7585*) **21** Kakor je talilni lonec za srebro in talilna peč za zlato; tak je človek do svoje hvale. **22** Čeprav bi bedaka s tolkačem stolkel v stopi med pšenico, vendarle njegova nespametnost ne bo odšla od njega. **23** Bodи marljiv, da spoznaš stanje svojih tropov in dobro glej k svojim čredam. **24** Kajti bogastva ni so na veke: in mar se krona prenaša vsakemu rodu? **25** Pojavlja se seno in prikaže se nežna trava in gorska zelišča se zberejo. **26** Jagnjeta so za tvoje oblačilo in koze so nagrada polja. **27** In imel boš dovolj kozjega mleka za tvojo hrano, za hrano tvoje družine in za vzdrževanje tvojih dekел.

28 Zlobni zbežijo kadar jih noben človek ne preganja: toda pravični so pogumni kakor lev. **2** Zaradi prestopka dežele so številni njeni princi: toda s človekom razumevanja in spoznanja bo njihova država podaljšana. **3** Revež, ki zatira ubogega, je podoben pometajočemu dežju, ki ne zapušča nobene hrane. **4** Tisti, ki zapustijo postavo, hvalijo zlobne: toda tisti, ki se držijo postave, se z njimi pričkajo. **5** Hudobneži ne razumejo sodbe:

toda tisti, ki iščejo Gospoda, razumejo vse stvari. **6** Boljši je ubogi, ki hodi v svoji poštenosti, kakor kdor je sprevržen na svojih poteh, četudi je bogat. **7** Kdorkoli ohranja postavo, je moder sin: toda kdor je družabnik upornih ljudi, svojega očeta spravila v sramoto. **8** Kdor z obrestmi in nepravičnim zaslужkom povečuje svoje imetje, ga bo zbiral za tistega, ki bo pomiloval ubogega. **9** Kdor svoje uho obrača stran od poslušanja postave, bo celo njegova molitev ogabnost. **10** Kdorkoli pravičnemu povzroči, da zaide na zlo pot, bo tudi sam padel v svojo lastno jamo: toda pošteni bodo imeli v posesti dobre stvari. **11** Bogataš je moder v svoji lastni domišljavosti; toda revni, ki ima razumevanje, ga preiskuje. **12** Kadar se pravični ljudje razveseljujejo, je velika slava: toda kadar vstanejo zlobni, je človek skrit. **13** Kdor prikriva svoje grehe, ne bo uspešen: toda kdorkoli jih priznava in se jim odreka, bo imel usmiljenje. **14** Srečen je človek, ki se vedno boji: toda kdor svoje srce zakrkne, bo padel v vragolijo. **15** Kakor rjoveč lev in pohajkujoč medved; tak je zloben vladar nad ubogim ljudstvom. **16** Princ, ki mu manjka razumevanja, je prav tako velik zatiralec: toda kdor sovraži pohlepnost, bo podaljšal svoje dneve. **17** Človek, ki počne nasilje krvi kateregakoli človeka, bo zbežal v jamo; naj ga noben človek ne zadržuje. **18** Kdorkoli živi pošteno, bo rešen: toda kdor je na svojih poteh sprevržen, bo naenkrat padel. **19** Kdor obdeluje svojo zemljo, bo imel obilo kruha: toda kdor sledi za nečimnimi osebami, bo imel dosti revščine. **20** Zvest človek bo obilen z blagoslovom; toda kdor hiti biti bogat, ne bo nedolžen. **21** Ozirati se na osebe ni dobro: kajti za košček kruha se bo ta človek pregrešil. **22** Kdor hiti biti bogat, ima hudobno oko in neupošteva, da bo nadenj prišla revščina. **23** Kdor ošteva človeka, bo kasneje našel večjo naklonjenost, kakor kdor laska z jezikom. **24** Kdorkoli krade svojemu očetu ali svoji materi in pravi: „To ni prestopek; isti je družabnik uničevalcu. **25** Kdor je ponosnega srca, razvnema prepri: toda kdor svoje trdno upanje polaga v Gospoda, bo narastel. **26** Kdor zaupa v svoje lastno srce, je bedak: toda kdorkoli hodi modro, bo osvobojen. **27** Kdor daje ubogemu, ne bo trpel pomanjkanja: toda kdor prikriva svoje oči, bo mnogim [v] kletev. **28** Kadar zlobni vstanejo, se ljudje skrijejo: toda kadar oni izginejo, pravični narastejo.

29 Tisti, ki je pogostog grajan, otrjuje svoj vrat, nenadoma bo uničen in to brez rešitve. **2** Kadar so pravični na oblasti, se ljudstvo veseli; toda kadar zlobni rojevajo pravila, ljudstvo žaluje. **3** Kdorkoli ljubi modrost, razveseljuje svojega očeta: toda kdor se zadržuje s pocestnicami, zapravila svoje imetje. **4** Kralj s sodbo vzpostavlja deželo: toda kdor prejema darila, jo prevráca. **5** Človek, ki laska svojemu sosedu, plete mrežo za njegova stopala. **6** V prestopku hudobneža je zanka: toda pravični prepeva in se veseli. **7** Pravični preudarja stvar ubogega: toda zlobni se na to ne ozira. **8** Posmehljivci mesto privedejo v zanko: toda modri može odvrnejo bes. **9** Če se moder človek prička z nespametnim človekom, bodisi besni ali se smeje, tam ni počitka. **10** Krvoločnež sovraži poštenega: toda pravični išče njegovo dušo. **11** Bedak izreka vse svoje mišljenje: toda moder človek ga zadrži za pozneje. **12** Če vladar prisluhne lažem, so vsi njegovi služabniki zlobni. **13** Ubog in varljiv človek se skupaj srečata: Gospod razsvetljuje oči obeh. **14** Kralju, ki zvesto sodi ubogega, bo njegov prestol utrijen na veke. **15** Palica in opomin dajeta modrost: toda otrok, prepuščen samemu sebi, svoji materi prinaša sramoto. **16** Kadar so zlobni pomnoženi, narašča prestopek: toda pravični bodo videli njihov padec. **17** Grajaj svojega sina in dal ti bo počitek; da, tvoji duši bo dal veselje. **18** Kjer ni videnja, ljudstvo propada: toda kdor se drži postave, je srečen. **19** Služabnik ne bo grajan z besedami: kajti čeprav razume, ne bo odgovoril. **20** Vidiš človeka, ki je navel v svojih besedah? Več upanja je za bedaka kakor zanj. **21** Kdor

svojega služabnika od otroških let prefinjeno vzugaja, mu bo končno postal njegov sin. **22** Jezen človek razvnema prepri, besen človek pa je obilen v prestopku. **23** Človekov ponos ga bo ponižal: toda spoštovanje bo podpiralo ponižnega v duhu. **24** Kdorkoli je tovariš s tatom, sovraži svojo lastno dušo: sliši preklinjanje, pa tega ne razkriva. **25** Strah pred človekom prinaša zanko: toda kdorkoli svoje trdno upanje polaga v Gospoda, bo varen. **26** Mnogi iščejo vladarjevo naklonjenost; toda sodba vsakega človeka prihaja od Gospoda. **27** Nepravičen človek je ogabnost pravičnemu: in kdo je na svoji poti pošten, je ogabnost zlobnemu.

30 Besede Agúrja, Jakéjevega sina, celo prerokba: človek je govoril Itiélu, celo Itiélu in Ukálu. **2** Zagotovo sem bolj brutalen kakor katerikoli človek in nimam človeškega razumevanja. **3** Niti se nisem učil modrosti niti imel spoznanja o svetih. **4** Kdo se je povzpel v nebo ali se spustil? Kdo je zbral veter v svoje pesti? Kdo je vode omejil v obleko? Kdo je utrdil vse konce zemlje? Kakšno je njegovo ime in kakšno je ime njegovega sina, če lahko poveš? **5** Vsaka Božja beseda je čista: on je ščit vsem tem, ki svoje trdno upanje polagajo vanj. **6** Ne dodajaj njegovim besedam, da te ne graja in bi bil spoznan za lažnivca. **7** Dve stvari sem zahteval od tebe: ne odrekaj mi ju, preden umrem: **8** ničnost in laži odstrani daleč od mene: ne daj mi niti revščine niti bogastev; hrani me s hrano zame primerno: **9** da ne bi bil sit in te utajil in rekel: „Kdo je Gospod?“ Ali, da ne bi bil reven in kradel in zaman vzel ime svojega Boga. **10** Služabnika ne zatoži njegovemu gospodarju, da te ne bi preklet in bi bil ti spoznan [za] krivega. **11** Je rod, ki preklinja svojega očeta in ne blagostavlja svoje matere. **12** Je rod, ki je čist v svojih lastnih očeh in vendar ni umit pred svojimi umazanostmi. **13** Je rod, oh kako vzvišene so njihove oči! In njihove veke povzdignjene. **14** Je rod, katerih zobje so kakor meči in zobje njihove čeljusti kakor noži, da požro uboge z zemlje in pomoći potrebne iz med ljudi. **15** Pijavka ima dve hčeri, kričeč: „Daj, daj.“ So tri stvari, ki niso nikoli nasičene, da, štiri stvari ne rečejo: „To je dovolj.“ **16** grob; in jalova maternica; zemlja, ki ni napolnjena z vodo; in ogenj, ki ne govorí: „Dovolj je.“ (Sheol h7585) **17** Oko, ki zasmehuje svojega očeta in prezira pokoravanje svoji materi, bodo izkljuvali dolinski krokariji in mladi orli ga bodo pojedli. **18** Tri stvari so, ki so mi prečudovite, da, štiri, katerih ne poznam: **19** pot orla na nebu; pot kače na skali; pot ladje na sredini morja; in pot človeka z dekletom. **20** Podobna je pot zakonolomne ženske; jé in si obriše svoja usta ter reče: „Nobene zlobnosti nisem storila.“ **21** Zaradi treh stvari je zemlja vznemirjena in zaradi štirih kar ne more prenesti: **22** zaradi služabnika, kadar kraljuje; in bedaka, kadar je nasičen s hrano; **23** zaradi zoprne ženske, kadar je poročena; in pomočnice, ki je dedinja svoje gospodarice. **24** Štiri stvari so, ki so majhne na zemlji, toda le-te so silno modre: **25** mravlje ni so močno ljudstvo, vendar svojo hrano pripravljajo poleti; **26** kunci so samo slaboteni narod, vendar si svoje hiše naredijo v skalah; **27** leteče kobilice nimajo kralja, pa vendar gredo vse izmed njih s trumami; **28** pajkovka grabi s svojimi rokami in je v kraljevih palačah. **29** Tri stvari so, ki dobro hodijo, da, štiri so ljubke in hoi: **30** lev, ki je najmočnejši med živalmi in se ne obrača proč zaradi kogarkoli; **31** hrt; in tudi kozel; in kralj, zoper katerega ni vstajanja. **32** Če si nespametno storil s povzdiganjem samega sebe, ali če snuješ zlo, položi svojo roko na svoja usta. **33** Zagotovo stevanje mleka prinaša maslo in močno stiskanje nosu prinaša kri: tako pospeševanje besa prinaša prepri.

31 Besede kralja Lemuelá, prerokba, katero ga je naučila njegova mati. **2** Kaj, moj sin? In kaj, sin moje maternice? In kaj, sin mojih zaobljub? **3** Svoje moči ne daj ženski niti svojih poti tistim, kateri uničujejo kralje. **4** To ni za kralje, oh Lemuel, to ni za

kralje, da piije vino; niti za prince močna piča: **5** da ne bi pili in pozabili postave in izkrivili sodbo kateregakoli izmed prizadetih. **6** Močno piča daj tistem, ki je pripravljen, da propade v ino v tistim, ki so potrli src. **7** Naj pije in pozabi svojo revščino in se nič več ne spominja svoje bede. **8** Odpri svoja usta za nemega v imenu vseh takšnih, ki so določeni k uničenju. **9** Odri svoja usta, sodi pravično in zagovarjaj pravdu ubogega in pomoći potrebnega. **10** Kdo lahko najde vrlo žensko? Kajti njena vrednost je daleč nad rubini. **11** Srce njenega soprega varno zaupa vanjo, tako da ne bo imel nobene potrebe po plenu. **12** Delala mu bo dobro in ne zla vse dni svojega življenja. **13** Ona išče volno in lan in voljno dela s svojimi rokami. **14** Podobna je trgovčevim ladjam; svojo hrano prinaša od daleč. **15** Tudi vstaja, ko je še noč in daje hrano svoji družini ter obrok svojim deklam. **16** Prouči polje in ga kupuje: s sadom svojih rok zasadai vinograd. **17** Svoja ledja opasuje z močjo in utrije svoje lakte. **18** Zaznava, da je njeno trgovsko blago dobro: njena sveča ponoči ne ugasne. **19** Svoje roke polaga k vretenu in njene roke držijo preslico. **20** Svojo roko izteguje k ubogemu; da, svoji roki izteguje pomoći potrebnemu. **21** Ne boji se snega za svojo družino: kajti vsa njena družina je oblečena s škrlatom. **22** Sama izdeluje pokrivala iz tapiserije; njeno oblačilo sta svila in škrlat. **23** Njen soprog je poznat v velikih vratih, ko sedi med starešinami dežele. **24** Ona izdeluje tanko laneno platno in ga prodaja; in pasove dostavlja trgovcu. **25** Moč in spoštovanje sta njeno oblačilo; in veselila se bo v času, ki pride. **26** Svoja usta odpira z modrostjo; in na njenem jeziku je zakon prijaznosti. **27** Dobro gleda k potem svoje družine in ne jé kruha brezdelja. **28** Njeni otroci vstanejo in jo kličejo blagoslovljena; tudi njen soprog in jo hvali. **29** Mnoge hčere so storile krepostno, toda ti jih prekaša vse. **30** Naklonjenost je varljiva in lepota je ničeva: toda ženska, ki se boji Gospoda, bo hvaljena. **31** Daj ji od sadu njenih rok; in naj jo njenja lastna dela hvalijo v velikih vratih.

Pridigar

1 Besede Pridigara, Davidovega sina, kralja v Jeruzalemu.
2 „Nečimrnost nečimrnosti,“ pravi Pridigar, „nečimrnost nečimrnosti; vse je nečimrnost.“ **3** Kakšno korist ima človek od vsega svojega truda, ki se ga loteva pod soncem? **4** En rod mineva in drug rod prihaja; toda zemlja ostaja na veke. **5** Tudi sonce vzhaja in sonce gre dol in hiti k svojemu kraju, kjer vstaja. **6** Veter gre proti jugu in se obrača k severu; nenehno se vrți naokoli in veter se ponovno vrača, glede na svoje kroge. **7** Vse reke tečejo v morje; vendar morje ni polno; na kraj od koder reke prihajajo, tja se ponovno vrnejo. **8** Vse stvari so polne truda; človek tega ne more izreči: oki no nasičeno z gledanjem niti uho nasičeno s poslušanjem. **9** Stvar, ki je bila, to je ta, ki bo; in to, kar je storjeno, je to, kar bo storjeno: in pod soncem ni nobene nove stvari. **10** Ali je katerakoli stvar, o čemer bi bilo lahko rečeno: „Glej, to je novo? To je bilo že od starih časov, ki so bili pred nami.“ **11** Ni spominjanja o prejšnjih stvareh; niti ne bo kakršnegakoli spominjanja o stvareh, ki pridejo s tistimi, ki bodo prišle potem. **12** Jaz, Pridigar, sem bil kralj nad Izraelom v Jeruzalemu. **13** In izročil sem svoje srce, da išče in preiskuje z modrostjo glede vseh stvari, ki so storjene pod nebom: to bolečo muko je Bog izročil človeškim sinovom, da bi bili vežbani s tem. **14** Videl sem vsa dela, ki so storjena pod soncem; in glej, vse je nečimrnost in draženje duha. **15** To, kar je skrivljeno, ne more biti izravnano: in to, kar je pomanjkljivo, ne more biti prešteto. **16** Posvetoval sem se s svojim lastnim srcem, rekoč: „Glej! Prišel sem k velikemu premoženju in prejel sem več modrosti, kakor vsi tisti, ki so bili pred menoj v Jeruzalemu: da, moje srce je imelo sijajno izkušnjo modrosti in spoznanja. **17** In izročil sem svoje srce, da spoznam modrost in da spoznam norost in neumnost: zaznal sem, da je tudi to draženje duha. **18** Kajti v mnogi modrosti je mnogo žalosti: in kdor povečuje spoznanje, povečuje bridkost.“

2 V svojem srcu sem rekel: „Pođi sedaj, preizkusil te bom z veseljem, zato uživaj zadovoljstvo: “in glej, tudi to je nečimrnost. **2** O smehu sem rekel: „To je zmešano: “in o veselju: „Kaj to počne?“ **3** V svojem srcu sem iskal, da se izročim vinu in vendar sem seznanjal svoje srce z modrostjo; in se poprijel neumnosti, dokler ne bi videl kaj je bilo dobro za človeške sinove, kar naj bi storili pod nebom vse dni svojega življenja. **4** Naredil sem si velika dela; zgradił sem si hiše; si zasadil vinograde: **5** naredil sem si vrtove in sadovnjake in v njih sem zasadil vse vrste sadnih dreves: **6** naredil sem si vodne tolmine, da z njimi namakam gozd, ki rojeva drevesa: **7** pridobil sem si služabnike in dekle in imel služabnike rojene v moji hiši; prav tako sem imel veliko posesti z veliko in malo živine, povrh vsega kar je bilo v Jeruzalemu pred menoj: **8** zbral sem si tudi srebro in zlato in izvoljen zaklad od kraljev in od provinc: dobil sem si pevce in pevke in radosti človeških sinov, kakor glasbene instrumente in to od vseh vrst. **9** Tako sem bil velik in narasel bolj kakor vsi, ki so bili pred menoj v Jeruzalemu: tudi moja modrost je ostala z menoj. **10** In karkoli so si moje oči želete, jim tega nisem preprič, svojega srca nisem zadržal pred nobeno radostjo; kajti moje srce se je veselilo v vsem mojem trudu: in to je bil moj delež vsega mojega truda. **11** Potem sem pogledal na vsa dela, ki sta jih moji roki izvršili in na trud, ki sem se ga trudil delati: in glej, vse je bilo nečimrnost in draženje duha in ni bilo koristi pod soncem. **12** In obrnil sem se, da gledam modrost in norost in neumnost: kajti kaj lahko stori človek, ki prihaja za kraljem? Celó to, kar je bilo že narejeno. **13** Potem sem videl, da modrost prekaša neumnost, kolikor svetloba prekaša temo. **14** Oči

modrega človeka so v njegovi glavi; toda bedak hodi v temi; zaznal pa sem tudi, da se vsem tem dogaja en dogodek. **15** Potem sem v svojem srcu rekel: „Kakor se dogaja bedaku, tako se dogaja celo meni; in zakaj sem bil potem modrejši?“ Nato sem rekel v svojem srcu, da je tudi to nečimrnost. **16** Kakor na veke ni spomina na modrega bolj kakor na bedaka; glede na to, da kar je sedaj, bo v dneh, ki bodo prišli, vse pozabljeno. In kako umira moder človek? Kakor bedak. **17** Zato sem zasovražil življenje; ker mi je delo, ki je opravljeno pod soncem, mučno: kajti vse je nečimrnost in draženje duha. **18** Da, zasovražil sem ves svoj trud, ki sem ga prijel pod soncem: ker naj bi ga zapustil človeku, ki bo za menoj. **19** In kdo ve ali bo moder človek ali bedak? Vendar bo imel oblast nad vsem mojim trudem, v čemer sem se trudil in v čemer sem se pokazal modrega pod soncem. Tudi to je nečimrnost. **20** Zato sem odšel naokrog, da povzročim svojemu srcu, da obupuje od vsega truda, ki sem ga prijel pod soncem. **21** Kajti je človek, cigar trud je v modrosti in v spoznaju in v nepristranosti; vendar bo človeku, ki se ni trudil s tem, to zapustil za njegov delež. Tudi to je nečimrnost in veliko zlo. **22** Kajti kaj ima človek od vsega svojega truda in od draženja svojega srca, v čemer se je trudil pod soncem? **23** Kajti vsi njegovi dnevi so bridkosti in njegova muka žalost; da, njegovo srce si ponoc ne vzame počitka. Tudi to je nečimrnost. **24** Nič ni boljšega za človeka, kakor da naj bi jedel in pil in da naj bi svojo dušo pripravil uživati dobro v svojem trudu. Tudi to sem videl, da je bilo to iz Božje roke. **25** Kajti kdo lahko jé ali kdo lahko hiti k temu bolj kakor jaz? **26** Kajti Bog daje človeku, ki je dober v njegovem pogledu, modrost in spoznanje in radost: toda grešniku daje muko, da zbirja in kopiči, da bi lahko dal tistem, ki je dober pred Bogom. Tudi to je nečimrnost in draženje duha.

3 Za vsako stvar je obdobje in čas za vsak namen pod nebom: **2** čas da si rojen in čas za umreti; čas da saditi in čas za izruvati to, kar je vsajeno; **3** in čas za ubijanje in čas za zdravljenje; čas za rušenje in čas za gradnjo; **4** čas za jokanje in čas za smejanje; čas za žalovanje in čas za ples; **5** čas za odmetavanje kamnov in čas za zbiranje kamnov skupaj; čas za objemanje in čas za zadržanje pred objemanjem; **6** čas za pridobivanje in čas za izgubljanje; in čas za hrانjenje in čas za odmetavanje; **7** čas za paranje in čas za šivanje; čas za molčanje in čas za govorjenje; **8** čas za ljubezen in čas za sovrašto; čas vojne in čas miru. **9** Kakšno korist ima kdor dela v tem, v čemer se trudi? **10** Videl sem muko, ki jo Bog daje človeškim sinovom, da bi bili vežbani v tem. **11** Vsako stvar je naredil krasno v svojem času: prav tako je v njihovo srce postavil svet, tako da noben človek ne more spoznati dela, ki ga Bog dela od začetka do konca. **12** Vem, da ni dobrega v njih, temveč za človeka, da se veseli in da v svojem življenju dela dobro. **13** In prav tako, da naj bi vsak človek jedel in pil in užival dobro od vsega svojega truda, to je dario od Boga. **14** Vem, da karkoli Bog dela, bo to za večno: nič ne more biti k temu dodano niti karkoli od tega odvzeto: in Bog to dela, da naj bi se ljudje bali pred njim. **15** To, kar je bilo, je sedaj; in to kar naj bi bilo, je že bilo; in Bog zahteva to, kar je minulo. **16** In poleg tega sem pod soncem videl kraj sodbe, da je bila tam zlobnost; in kraj pravičnosti, da je bila tam krivčnost. **17** V svojem srcu sem rekel: „Bog bo sodil pravičnega in zlobnega: kajti tam je čas za vsak namen in za vsako delo.“ **18** V svojem srcu sem rekel glede stanja človeških sinov, da bi se jim Bog lahko pokazal in da bi lahko videli, da so oni sami živali. **19** Kajti to, kar zadane človeške sinove, zadane živali; celo ena stvar jih zadane; kakor umre eden, tako umre drugi; da, vsi imajo en dih, tako da človek nima nobene premoči nad živaljo; kajti vse je nečimrnost. **20** Vsi gredo k enemu kraju; vsi so iz prahu in vsi se ponovno spremenijo v prah. **21** Kdo

pozna človekovega duha, ki gre navzgor in duha živali, ki gre navzdol z zemljí? 22 Zatorej zaznavam, da ni ničesar boljšega, kakor da naj bi se človek veselil v svojih lastnih delih; kajti to je njegov delež: kajti kdo ga bo privedel, da vidi kaj bo za njim?

4 Tako sem se vrnil in preudaril vsa zatiranja, ki so storjena pod soncem: in gledal solze tistih, ki so bili zatirani in niso imeli tolažnika in je bila moč na strani njihovih zatirancev; toda niso imeli nobenega tolažnika. 2 Zatorej sem bolj hvalil mrtve, ki so že mrtvi, kakor živeče, ki so še živi. 3 Da, kakor oni oboji je boljši tisti, ki še ni bil, ki še ni videl zlobnega dela, ki je storjeno pod soncem. 4 Ponovno, preudaril sem vso muko in vsako pravilno delo, da zaradi tega človeku zavidajo njegovi sosedi. Tudi to je nečimnost in draženje duha. 5 Bedak drži prekrizane roke in jé svoje lastno meso. 6 Boljše je prgišče s spokojnostjo, kakor obe roki napolnjeni z muko in draženjem duha. 7 Potem sem se vrnil in videl nečimnost pod soncem. 8 Tam je nekdo sam in ni drugega; da, nima niti otroka niti brata: vendar ni konca vsemu njegovemu trudu; niti njegovo oko ni nasičeno z bogastvi; niti ne pravi: „Za koga se trudim in svojo dušo oropam dobrega?“ Tudi to je nečimnost, da, to je boleča muka. 9 Dva sta boljša kakor eden, zato ker imata dobro nagrado za svoj trud. 10 Kajti če padeta, bo vsak dvignil svojega pajdaša: toda gorje tistem, ki je sam, ko pade; kajti nima drugega, da mu pomaga pokonci. 11 Ponovno, če dva ležita skupaj, potem imata toploto: toda kako se lahko nekdo ogreje sam? 12 In če eden zoper zopera njega prevlada, se mu bosta zoperstavila dva in trojna vrvica ni hitro pretrgana. 13 Boljši je ubog in moder otrok, kakor star in nespameten kralj, ki noče biti več opomnjen. 14 Kajti on prihaja iz ječe, da vlada; medtem ko tisti, ki je prav tako rojen v njegovem kraljestvu, postaja ubog. 15 Preudaril sem vse živeče, ki hodijo pod soncem, z drugim otrokom, ki bo vstal namesto njega. 16 Ni konca vsemu ljudstvu, celo vseh, ki so bili pred njimi: tudi tisti, ki pridejo potem, se ne bodo veselili v njem. Zagotovo je tudi to nečimnost in draženje duha.

5 Varuj svoja stopala, ko greš k Božji hiši in bodi bolj pripravljen prisluhniti kakor izročiti žrtvovanje bedakov: kajti ne preudarajo, da počnejo zlo. 2 Ne bodi prenaglijen s svojimi ustimi in tvoje srce naj ne bo hitro, da izreče katerokoli stvar pred Bogom: kajti Bog je v nebesih, ti pa na zemlji, zato naj bo svojih besed malo. 3 Kajti sanje prihajajo po množici zadev: in bedakov glas je razpoznan z množico besed. 4 Kadar prisegač zaobljubo Bogu, je ne odlašaj, da jo izpolniš; kajti on nima zadovoljstva v bedakah: izpolni to, kar si se zaobljubil. 5 Bolje je to, da ne prisežeš, kakor da prisežeš zaobljubo, pa ne izpolniš. 6 Ne dopusti svojim ustom, da bi tvojemu mesu povzročila, da greši; niti pred angelom ne povej, da je bila pomota: zakaj bi bil Bog ob tvojem glasu jezen in bi uničil delo svojih rok? 7 Kajti v množici sanj in mnogih besedah so tudi številne nečimnosti: toda boj se Boga. 8 Če vidiš v provinci zatirati ubogega in nasilne prevracati sodbo in pravico, se ne čudi ob zadevi, kajti kdor je višji kakor najvišji, upošteva; in obstaja višji kakor oni. 9 Poleg tega je donos zemlje za vse: sam kralj je postrežen s poljem. 10 Kdor ljubi srebro, ne bo potešen s srebrom; niti kdor ljubi obilje, z donosom: tudi to je nečimnost. 11 Kadar se dobrine povečujejo, so povečane, da se jih pojé: in kakšno dobro je njegovim lastnikom, razen da jih gledajo s svojimi očmi? 12 Spanje delovnega človeka je sladko, bodisi jé malo ali veliko: toda obilje bogastva mu ne bo pustilo spati. 13 Je boleče zlo, katerega sem videl pod soncem, namreč bogastva, zadržana za njihove lastnike v njihovo škodo. 14 Toda ta bogastva propadejo po zli mukih; in zaplodil je sina, pa v njegovi roki ni ničesar. 15 Kakor je nag prišel iz maternice svoje matere, se bo vrnil kakor je prišel in

nič ne bo vzel od svojega truda, kar bi v svoji roki lahko odnesel. 16 In tudi to je boleče zlo, da v vseh točkah kakor je prišel, bo tako odšel: in kakšno korist ima tisti, ki se je trudil za veter? 17 Prav tako vse svoje dni jé v temi in on ima mnogo brdkosti in besa s svojo slabostjo. 18 Glej to, kar sem videl: dobro in ljubko je za nekoga jesti in piti in uživati dobro od vsega svojega truda, ki se ga loteva pod soncem vse dni svojega življenja, katere mu jih daje Bog, kajti to je njegov delež. 19 Tudi vsak človek, kateremu je Bog dal bogastva in premoženje in mu je dal moč, da jé od tega in da vzame svoj delež in se veseli v svojem trudu; je to darilo od Boga. 20 Kajti dni svojega življenja se ne bo dosti spominjal; ker mu Bog odgovarja z radostjo njegovega srca.

6 Je zlo, katerega sem videl pod soncem in to je pogosto med ljudmi: 2 človek, kateremu je Bog dal bogastva, premoženje in čast, tako da za svojo dušo ne potrebuje ničesar od tega, kar si želi, pa mu vendar Bog ne daje moči, da od tega jé, temveč to je tujec: to je nečimnost in to je zla bolezni. 3 Če človek zaplodi sto otrok in živi mnogo let, tako da je njegovega življenja veliko let in njegova duša ne bo nasičena z dobrinami in tudi da nima pogreba; pravim, da je prezgodaj rojeni boljši kakor on. 4 Kajti vstopa z nečimnostjo in odhaja v temi in njegovo ime bo prekrito s tem. 5 Poleg tega ni videl sonca niti ni poznal nobene stvari: ta ima več počitka kakor drugi. 6 Da, čeprav je bilo rečeno, da živi dvakrat tisoč let, vendar ni videl dobrega: ali ne gredo vsi na en kraj? 7 Vse človekovo delo je za njegova usta, pa vendar appetit ni potešen. 8 Kajti kaj ima modri več kakor bedak? Kaj ima ubogi, da zna hoditi pred živečimi? 9 Boljši je pogled oči kakor tavanje poželenja: tudi to je nečimnost in draženje duha. 10 To, kar je bilo, je že imenovano in je znano, da je to človek: niti se ne sme pričikati s tistim, ki je mogočnejši kakor on. 11 Videč, da je takoj mnogo stvari, ki povečujejo nečimnost, kaj je človek boljši? 12 Kajti kdo ve kaj je boljše za človeka v tem življenju, vse dni njegovega praznega življenja, ki jih preživlja kakor senca? Kajti kdo lahko človeku pove kaj bo za njim pod soncem?

7 Dobro ime je boljše kakor dragoceno mazilo; in dan smrti jé boljši kakor dan rojstva nekoga. 2 Bolje je iti in hišo žalujocičega, kakor iti in hišo pojedine: kajti to je konec vseh ljudi; in živi bodo to položili k njegovemu srcu. 3 Bridkost je boljša kot smejanje: kajti z lastotjo obličja je srce postalno boljše. 4 Srce modregra je v hiši žalovanja; toda srce bedakov je v hiši veselja. 5 Bolje je poslušati oštrevanje modregra, kakor za človeka poslušati pesem bedakov. 6 Kajti kakor je prasketanje trnov pod loncem, tak je smeh bedaka: tudi to je nečimnost. 7 Zatiranje modregra zagotovo dela besnega; in darilo uničuje srce. 8 Boljši je konec stvari, kakor njen začetek: in potrežljivi v duhu je boljši kakor ponosni v duhu. 9 V svojem duhu ne bodi nagel, da bi bil jezen: kajti jeza počiva v naročju bedakov. 10 Ne reci: „Kaj je razlog, da so bili prejšnji dnevi boljši kakor tile?“ Kajti glede tega nisi modro poizvedel. 11 Modrost je dobra z dedičino: in z njo je korist tistim, ki vidijo sonce. 12 Kajti modrost je obramba in denar je obramba: toda odličnost spoznanja je, da modrost daje življenje tem, ki jo imajo. 13 Preudari Gospodovo delo: kajti kdo lahko izravna to, kar je on naredil skrivileno? 14 Na dan uspevanja bodi radošten, toda na dan nadloge preudari: tudi Bog je postavil enega nasproti drugemu, z namenom, da človek ne bi ničesar našel za njim. 15 Vse stvari sem videl v dneh svoje nečimnosti: je pravičen človek, ki propada v svoji pravičnosti in je zloben človek, ki v svoji zlobnosti podaljšuje svoje življenje. 16 Ne bodi preko mere pravičen: niti se ne delaj preveč modrega: zakaj bi samega sebe uničil? 17 Ne bodi preveč zloben niti ne bodi nespameten: zakaj

bi umrl pred svojim časom? **18** Dobro je, da bi to zgrabil; da, pred tem tudi ne umikaj svoje roke: kajti kdor se boji Boga, bo izmed vseh prišel naprej. **19** Modrost krepi modrega bolj kakor deset silnih mož, ki so v mestu. **20** Kajti na zemlji ni pravičnega človeka, ki dela dobro in ne greši. **21** Prav tako se ne oziraj na vse besede, ki so izgovorjene; da ne bi slišal svojega služabnika, [da] te preklinja: **22** kajti pogosto tvoje lastno srce ve, da si ti sam podobno preklinjal druge. **23** Vse to sem potrdil z modrostjo: rekel sem: „Moder bom; ‐toda to je bilo daleč od mene. **24** To, kar je daleč proč in presegajoče globoko, kdo to lahko spozna? **25** Svoje srce sem posvetil vedenju in preiskovanju in iskanju modrosti in razlogu za stvari in da spoznam zlobnost neumnosti, celo nespametnost in norost: **26** in našel sem grenkejše kakor smrt, žensko, katere srce so pasti in mreže in njene roke kakor trakovi: kdorkoli ugaja Boga, bo zbežal pred njo; toda grešnik bo vzet po njej. **27** ‐Glej, to sem našel, ‐pravi pridigar, naštrevajoč enega za drugim, da spozna opis: **28** kar vendar moja duša išče, toda ne najdem: našel sem enega med tisočimi; toda ženske med vsemi tistimi nisem našel. **29** Glej, samo to sem našel, da je Bog človeka naredil poštenega; toda oni so iskali mnoge domiselnosti.

8 Kdo je kakor moder človek? In kdo pozna pomen stvari? Človekova modrost pripravi njegov obraz, da zasveti in srčnost njegovega obraza bo spremenjena. **2** Svetoval sem ti, da obdržiš kraljevo zapoved in da upoštevaš Božjo prisojo. **3** Ne bodi nagel, da greš izven njegovega pogleda: ne stoj na zli stvari; kajti on počne karkoli mu ugaja. **4** Kjer je kraljeva beseda, tam je moč: in kdo mu lahko reče: ‐Kaj počneš? **5** Kdorkoli se drži zapovedi, ne bo čutil nobene zle stvari: in srce modrega človeka razlikuje tako čas kakor sodbo. **6** Ker za vsak namen je čas in sodba, zato je človeška beda velika nad njim. **7** Kajti on ne ve, tega kar bo: kajti kdo mu lahko pove kdaj bo to? **8** Nobenega človeka ni, da ima moč nad duhom, da obdrži duha; niti nima moč na dan smrti: in v tej vojni ni nobene poravnave; niti zlobnost ne bo osvobodila tiste, ki so ji izročeni. **9** Vse to sem videl in svoje srce posvetil vsakemu delu, ki je storjeno pod soncem: je čas v katerem en človek vlada nad drugim v svojo lastno škodo. **10** In tako sem videl zlobne pokopane, ki so prišli in odšli iz kraja svetih in so bili pozabljeni v mestu, kjer so tako počeli: tudi to je nečimernost. **11** Ker obsodba zoper zlo delo ni izvršena naglo, zato je srce človeških sinov v njih popolnoma nastavljeno, da počno zlo. **12** Čeprav grešnik tisočkrat stori zlo in bodo njegovi dnevi podaljšani, vendar zagotovo vem, da bo dobro s tistimi, ki se bojijo Boga, ki se bojijo pred njim: **13** toda z zlobnem ne bo dobro niti ne bo podaljšal svojih dni, ki so kakor senca; ker se pred Bogom ne boji. **14** Je nečimernost, ki je bila storjena na zemlji; da so pravični ljudje, katerim se dogaja glede na delo zlobnih; ponovno, so zlobni ljudje, katerim se dogaja glede na delo pravičnih: rekel sem, da je tudi to nečimernost. **15** Potem sem priporočal veselje, ker človek pod soncem nima boljše stvari, kot da jé in da piye in da je vesel: kajti to bo ostalo z njim od njegovega truda [vse] dni njegovega življenja, katerega mu Bog daje pod soncem. **16** Ko sem usmeril svoje srce, da spoznam modrost in da vidim opravilo, ki je storjeno na zemlji: (kajti tam je tudi, ki niti podnevi niti ponoči s svojimi očmi ne vidi spanja), **17** potem sem zagledal vsa Božja dela, da človek ne more spoznati dela, ki je storjeno pod soncem: ker čeprav se človek trudi to spoznati, vendar tega ne bo našel; da, nadalje; čeprav moder človek misli, da to pozna, vendar tega ne bo zmožen najti.

9 Kajti vse to sem preudaril v svojem srcu, celo da vse to oznam, da so pravični in modri in njihova dela v roki Boga: noben človek ne spozna bodisi ljubezni ali sovraštva po vseh [stvareh], ki so pred njimi. **2** Vse stvari pridejo podobno k vsem:

je en dogodek pravičnemu in zlobnemu; dobremu in čistemuh in nečistemuh; tistemuh, ki žrtvuje in tistemuh, ki ne žrtvuje: kakor je dobr, tako je grešnik; in kdor prisega, kakor tisti, ki se prisegi boji. **3** To je zlo med vsemi stvarmi, ki so storjene pod soncem, da je en dogodek za vse: da, tudi srce človeških sinov je polno zla in dokler živijo je v njihovih srcih norost, potem pa gredo k smrti. **4** Kajti za tistega, ki je pridružen k vsem živim, je upanje: kajti živ pes je boljši kakor mrtev lev. **5** Kajti živi vedo, da bodo umrli: toda mrtvi ne vedo ničesar niti nimajo več nobene nagrade; kajti spomin nanje je pozabljen. **6** Prav tako je njihova ljubezen in njihovo sovraštvo in njihova zavist sedaj propadla: niti nimajo več deleža na veke v katerikoli stvari, ki je storjena pod soncem. **7** Pojdi svojo pot, svoj kruh jej z radostjo in svoje vino pij z veselim srcem; kajti Bog sedaj sprejema tvoja dela. **8** Naj bodo tvoje oblike vedno bele; in tvoji glavi naj ne manjka mazila. **9** Živi radostno, z ženo katero ljubiš, vse dni življenja tvoje nečimernosti, katera ti je dana pod soncem vse dni tvoje nečimernosti: kajti to je tvoj delež v tvojem življenju in tvoj trud, ki si ga jemlješ pod soncem. **10** Karkoli tvoja roka najde, da stori, to stori z vso svojo močjo: kajti v grobu, kamor greš, ni dela, niti naklepa, niti spoznanja, niti modrosti. (Sheol h7585) **11** Vrnil sem se in videl pod soncem, da tek ni za nagle, niti bitka za močne, niti kruh za modre, niti bogastva za ljudi spoznanja, niti celo naklonjenost izkušenim ljudem; temveč se čas in priložnost dogajajo njim vsem. **12** Kajti tudi človek ne pozna svojega časa: kakor ribe, ki so ujete v zlo mrežo in kakor ptice, ki so ujete v zanko; tako so človeški sinovi ujeti v zlobnem času, ko le-ta nenadoma pada nanje. **13** Tudi to modrost sem videl pod soncem in ta se mi je zdela velika: **14** bilo je majhno mesto in znotraj njega malo ljudi; in zoper njega je prišel velik kralj in ga oblegal in zoper njega zgradil velike branike: **15** torej v njem je bil najden reven, moder človek in on je s svojo modrostjo osvobodil mesto; vendar se noben človek ni spominjal tega ubogega moža. **16** Potem sem rekel: „Modrost je boljša kakor moč: kljub temu je modrost revnega moža prezirana in njegove besede niso slišane.“ **17** Besede modrih ljudi se bolj slišijo v tisini kakor vpite tistega, ki vlada med bedaki. **18** Modrost je boljša kakor vojna orožja: toda en grešnik uničuje mnogo dobrega.

10 Mrte muhe lekarnarjevemu mazilu povzročijo, da od sebe širi Smrdljiv vonj: tako je majhna neumnost tistemuh, ki ima sloves zaradi modrosti in časti. **2** Srce modrega človeka je pri njegovi desnici; toda bedakovo srce pri njegovi levici. **3** Da, tudi kadar kdor je bedak, hodi po poti, ga njegova modrost izneverja in vsakemu govoriti, da je bedak. **4** Če vladarjev duh vstane zoper tebe, ne zapusti svojega mesta; kajti ustrežljivost pomirja velike prestopke. **5** Je zlo, katerega sem videl pod soncem, kakor pomota, ki izvira od vladarja: **6** neumnost je postavljena na visoko dostojanstvo, bogat pa sedi na nizkem kraju. **7** Videl sem služabnike na konjih, prince pa hoditi kakor služabniki na zemlji. **8** Kdor koplje jamo, bo padel varjo; kdorkoli pa uničuje ograjo, ga bo pičila kača. **9** Kdorkoli odstranja kamne, bo z njimi poškodovan; in kdor cepi drva, bo s tem izpostavljen nevernosti. **10** Če je želeso topo, pa on ne nabrusi ostrine, potem mora vložiti več moči: toda modrost je koristna, da usmerja. **11** Zagotovo bo kača pičila brez čaranja; in blebetavec ni boljši. **12** Besede iz ust modrega moža so milostljive; toda ustrnice bedaka bodo samega sebe pogolnile. **13** Pričetek besed iz njegovih ust je nespametnost: konec njegovega govora pa je pogubna norost. **14** Tudi bedak je poln besed: človek ne more povedati kaj bo; in kaj bo za njim, kdo mu lahko pove? **15** Trud nespametnih izčrpuje vsakogar izmed njih, ker ne ve kako iti do mesta. **16** Gorje tebi, o dežela, kadar je tvoj kralj otrok in tvoji princi jedo zjutraj! **17** Blagoslovljena si ti, oh dežela, kadar je tvoj kralj sin plemičev in

tvoji princi jedo v pravšnjem obdobju, za moč in ne za pijanost! **18**
Z veliko lenobe zgradba umira; in zaradi brezdelja rok kaplja skozi
hišo. **19** Praznovanje je narejeno za smeh in vino dela vesele:
toda denar odgovarja vsem stvarem. **20** Ne preklinjaj kralja niti v
svojih mislih; in ne preklinjaj bogatega v svoji spalnici: kajti zračna
ptica bo odnesla glas in tisti, ki ima krila, bo povedal zadevo.

11 Svoj kruh vrzi na vode: kajti našel ga boš po mnogih dneh.
2 Daj delež sedmim in tudi osmemu; kajti ne veš kakšno zlo
bo na zemlji. **3** Če so oblaki polni dežja, se izlijejo na zemljo: in če
drevo pada proti jugu ali proti severu, na kraj kamor drevo pada,
tam bo. **4** Kdor opazuje veter, ne bo sejal; in kdor se ozira na
oblake, ne bo žel. **5** Kakor ne veš kakšna je pot duha, niti kako
rastejo kosti v maternice tiste, ki je z otrokom: tako ne poznaš del
Boga, ki dela vse. **6** Zjutraj sej svoje seme in zvečer ne zadržuj
svoje roke: kajti ne veš ali bo uspevalo to ali ono, ali pa bosta oba
enako dobra. **7** Resnično, svetloba je prijazna in prijetna stvar
je za tvoje oči, da gledajo sonce: **8** toda če človek živi mnogo
let in se veseli v njih vseh; naj se vendar spomni dni teme; kajti
mnogo jih bo. Vse, kar prihaja, je nečimrnost. **9** Razveseli se, oh
mladenič, v svoji mladosti: in naj te tvoje srce spodbuja v dneh
tvoje mladosti in hodi po poteh svojega srca in v pogledu svojih
oči: toda vedi, da te bo Bog zaradi vseh teh stvari privedel v
obsodbo. **10** Zatorej od svojega srca odstrani bridkost in odloži zlo
od svojega mesa: kajti otroštvo in mladost sta nečimrnost.

12 Spomni se torej svojega Stvarnika v dneh svoje mladosti, ko
niso prišli zli dnevi niti se niso približala leta, ko boš rekel: „V
njih nimam veselja;“ **2** dokler sonce ali svetloba ali luna ali zvezde
ne bodo otemnele niti se oblaki vrnili za dežjem: **3** na dan, ko
bodo čuvaji hiše trepetali in se bodo močni možje sklonili in mlinarji
odnehajo, ker jih je malo in tisti, ki gledajo skozi okna, postanejo
zatemnjeni **4** in bodo vrata po ulicah zaprte, ko je glas mletja tih in
se bo dvignil ob ptičjem glasu in bodo ponizane vse hčere petja; **5**
tudi ko jih bo strah tega, kar je visoko in bodo strahovi na poti
in bo mandljevec cvetel in bo kobilica breme in bo hrepenenje
izneverilo: ker človek odhaja k svojemu dolgemu domu in žalovalci
gredo po ulicah: **6** ali preden se srebrna vrvička odveže ali zlomi
zlata skledica ali lončen vrč razbijje ob studencu ali zlomi kolo pri
vodnem zbiralniku. **7** Potem se bo prah vrnil k zemlji, kakor je bil:
duh pa se bo vrnil k Bogu, ki ga je dal. **8** „Nečimrnost nečimrnosti,
„pravi pridigar, „vse je nečimrnost.“ **9** In poleg tega, ker je bil
pridigar moder, še vedno uči ljudstvo spoznanja; da, pazil je in
poiskal in uredil mnogo pregovorov. **10** Pridigar je iskal, da odkrije
sprejemljive besede: in to, kar je bilo napisano, je bilo iskreno, celo
besede resnice. **11** Besede modrih so kakor palice z bodicami in
kakor žeblji, pritrjeni s pomočjo gospodarjev zborov, ki so izročeni
od enega pastirja. **12** In nadalje, moj sin, bodi opomnjen s temi:
od pisanja mnogih knjig ni konca; in mnogo učenja je utrujenost
telesu. **13** Prisluhnimo zaključku celotne zadeve: „Boj se Boga
in se drži njegovih zapovedi: kajti to je vsa človekova dolžnost.
14 Kajti Bog bo vsako delo privedel na sodbo, z vsako skrivno
stvarjo, bodisi je ta dobra, bodisi je ta slaba.“

Visoka pesem

1 Pesem pesmi, ki je Salomonova. **2** Naj me poljublja s poljubi svojih ust: kajti tvoja ljubezen je boljša kakor vino. **3** Zaradi vonja tvojih dobrih mazil je tvoje ime kakor izlito mazilo, zato te ljubijo device. **4** Povlaci me, me bomo tekle za teboj: kralj me je privedel v svoje sobe: me bomo vesele in se veselile v tebi, me se bomo spominjale tvoje ljubezni bolj kakor vina: pošteni te ljubijo. **5** Črna sem, toda ljubka, oh ve hčere jeruzalemske, kakor kedárski šotori, kakor Salomonove zavesi. **6** Ne glejte name, ker sem počrnela, ker je name pogledalo sonce: otroci moje matere so bili jezni name; postavili so me za varuhinjo vinogradov: toda svojega lastnega vinograda nisem varovala. **7** Povej mi, oh ti, katerega ljubi moja duša, kje ti hraniš, kje daješ svojemu troupu, da počiva opoldan: kajti zakaj bi bila jaz kakor nekdo, ki se obrača vstran ob tropih tvojih družabnikov? **8** Če ne veš, oh, najlepša med ženami, pojdi svojo pot naprej ob stopinjah tropa in hrani svoje kozličke poleg pastirskih šotorov. **9** Primerjal sem te, oh moja ljubezen, s skupino konj v faraonovih bojnih vozovih. **10** Tvoja lica so ljubka z nizi draguljev, tvoj vrat z verižicami iz zlata. **11** Naredileti bomo zlate robeve s srebrnimi kroglicami. **12** Medtem ko kralj sedi pri svoji mizi, moja narda oddaja svoj vonj. **13** Moj srčno ljubljeni mi je sveženj mire; vso noč bo ležal med mojimi prsimi. **14** Moj ljubljeni mi je kakor skupina kan v engedijskih vinogradih. **15** Glej, lepa si, moja ljubezen; glej, lepa si; imas oči golobice. **16** Glej, lep si, moj ljubljeni, da, prijeten: tudi najina postelja je zelena. **17** Bruna najine hiše so cedre in najini trami v ostrešju iz jelke.

2 Jaz sem vrtnica Šaróna in dolinska lilija. **2** Kakor lilija med trnjem, tako je moja ljubezen med hčerami. **3** Kakor jablana med gozdnim drevjem, tak je moj ljubljeni med sinovi. Z velikim veseljem sem se usedla pod njeni senco in njen sad je bil sladek mojemu okusu. **4** Privedel me je v hišo gostije in njegov prapor nad menoj je bila ljubezen. **5** Potešite me s flaškonji, tolažite me z jabolki; kajti jaz sem bolna od ljubezni. **6** Njegova leva roka je pod mojo glavo in njegova desnica me objema. **7** Naročam vam, oh ve hčere jeruzalemske, pri srmah in pri poljskih košutah, da ne razvnameste niti ne zbudite moje ljubezni, dokler nemu ugaja. **8** Glas mojega ljubljenega! Glej, prihaja, skače na gorah, poskušuje na hribih. **9** Moj ljubljeni je podoben srni ali mlademu jelenu: glej, stoji za našim zidom, gleda pri oknih, kaže se skozi mrežo. **10** Moj ljubljeni je spregovoril in mi rekel: „Vstani, moja ljubezen, moja lepotica in odleti. **11** Kajti glej, zima je minila, dež je mimo in je izginil; **12** cvetlice se pojavljajo na zemlji; prišel je čas petja ptic in glas grlice se sliši v naši deželi; **13** figovo drevo poganja svoje zelene fige in trte z nežnim grozdjem dajejo dober vonj. Vstani, moja ljubezen, moja lepotica in odleti. **14** Oh, moja golobica, ki si v razpokah skale, na skrivenih krajin stopnic, naj vidim tvoje obliče, naj slišim tvoj glas; kajti tvoj glas je prijeten in tvoje obliče je ljubko.“ **15** Ujemite nama lisice, majhne lisice, ki plenijo trte: kajti najine trte imajo nežno grozdje. **16** Moj ljubljeni je moj in jaz sem njegova: on hrani med lilijsami. **17** Dokler se ne zdani in sence [ne] odletijo, se obrni, moj ljubljeni in bodi podoben srni ali mlademu jelenu na gorah Beterja.

3 Ponoči sem na svoji postelji iskala njega, ki ga ljubi moja duša: iskala sem ga, toda nisem ga našla. **2** Sedaj se bom dvignila in šla okoli mesta, po ulicah in po širokih poteh bom iskala njega, ki ga ljubi moja duša: iskala sem ga, toda nisem ga našla. **3** Stražarji, ki hodijo po mestu, so me našli: katerim sem rekla: „Ali ste videli tistega, ki ga ljubi moja duša?“ **4** Ni bilo dolgo, ko sem odšla od njih, toda našla sem tistega, ki ga ljubi moja duša: prijela

sem ga in ga nisem hotela izpustiti, dokler ga nisem priveda v hišo svoje matere in v sobo nje, ki me je spočela. **5** Naročam vam, oh ve hčere jeruzalemske, pri srmah in pri poljskih košutah, da ne razvnameste niti ne zbudite moje ljubezni, dokler nemu ugaja. **6** Kdo je ta, ki prihaja iz divjine, podobna stebrom dima, odšavljeni z miro in kadilom, z vsemi trgovčevimi praški? **7** Poglej njegovo posteljo, ki je Salomonova; šestdeset hrabrih mož je okoli nje, izmed Izraelovih hrabrih. **8** Vsi držijo meče, izkušeni so v vojni: vsak človek ima svoj meč na svojem stegnu zaradi strahu ponoči. **9** Kralj Salomon si je naredil bojni voz iz libanonskega lesa. **10** Njegove stebre je naredil iz srebra, njegovo dno iz zlata, njegovo pokrivalo iz škrilata, njegova sreda je bila tlakovana z ljubezni do jeruzalemskih hčera. **11** Pojdite ven, oh ve, hčere sionske in glejte kralja Salomona s krono, s katero ga je na dan njegovih zarok kronala njegova mati in na dan veselja njegovega srca.

4 Glej, ti si lepotica, moja ljubezen; glej, ti si lepotica: znotraj svojih pramenov imas oči golobice: tvoji lasje so kakor trop koz, ki se pojavljajo z gore Gileád. **2** Tvoji zobje so podobni tropu ovc, ki so gladko ostrizene, ki so prisle gor iz kopanja; od katerih vsaka rodi dvojčke in med njimi ni nobene jalove. **3** Tvoje ustrnice so podobne škrlnemu sukancu in tvoj govor je ljubek: tvoja sénca so podobna koščku granatnega jabolka znotraj tvojih pramenov. **4** Tvoj vrat je podoben Davidovemu stolpu, zgrajenemu za orožarno, na katerem visi tisoč majhnih ščitov, vsi ščiti mogočnih ljudi. **5** Tvoji dve dojki sta podobni dvema mladima srmama, ki sta dvojčici, ki se hranita med lilijsami. **6** Dokler se ne zdani in sence ne odletijo, se bom spravila do gore mire in k hribu kadila. **7** Ti si docela lepotica, moja ljubezen; madeža ni na tebi. **8** Pridi z menoj iz Libanona, moja soproga; z menoj iz Libanona: poglej iz vrha Amáne, iz vrha Seníria in Hermona, iz levijih brlogov, z gora leopardov. **9** Očarala si moje srce, moja sestra, moja soproga; z enim izmed svojih očes si očarala moje srce, z eno verižico svojega vratu. **10** Kako pošena je tvoja ljubezen, moja sestra, moja soproga! Kako mnogo boljša je tvoja ljubezen kakor vino! In vonj tvojih mazil kakor vse dišave. **11** Tvoje ustrnice, oh moja soproga, kapljajo kakor satovje: med in mleko sta pod tvojim jezikom; in vonj tvojih oblik je podoben vonju Libanona. **12** Obdan vrt je moja sestra, moja soproga; zapri izvir, zapečaten studenec. **13** Tvoje rastline so sadovnjak granatnih jabolk s prijetnimi sadovi; kana z nardo, **14** narda in žafran; kolmež in cimet, z vsemi kadilnimi drevesi; mira in aloja z vsemi vodilnimi dišavami: **15** vrtni studenec, vodnjak živih vod in vodotoki iz Libanona. **16** Zbuditi se, oh severni veter; in pridi, ti jug; pihaj na moj vrt, da bodo njegove dišave lahko iztekale. Naj moj ljubljeni pride v svoj vrt in je svoje prijetno sadje.

5 Prišel sem v svoj vrt, moja sestra, moja soproga: nabral sem svojo miro s svojo dišavo; pojedel sem svoje satovje s svojim medom; popil sem svoje vino s svojim mlekom: jeita, oh prijatelja; pijta, da, obilno pijta, oh ljubljena. **2** Spim, toda moje srce bedi: to je glas mojega ljubljenega, ki trka, rekoč: „Odprli mi, moja sestra, moja ljubezen, moja golobica, moja neomadeževana: kajti moja glava je napolnjena z roso in moji prameni z nočnimi kapljami.“ **3** Slekla sem svojo plašč: kako naj ga oblečem? Umila sem svoja stopala; kako naj jih omadežujem? **4** Moj ljubljeni je svojo roko položil pri lini od vrat in moja notranjost je bila spodbujena zanj. **5** Vstala sem, da odprem svojemu ljubljenemu; in moje roke so kapljale z miro in moji prsti s sladko dišečo miro na ročaje zapaha. **6** Odprla sem svojemu ljubljenemu; toda moj ljubljeni se je umaknil in izginil: moji duši ni zadostovalo, ko je govoril: iskala sem ga, toda nisem ga mogla najti: klicala sem ga, toda ni mi dal odgovora. **7** Stražarji, ki so šli okoli mesta, so me našli, udarili so me, ranili so me; čuvaji zidov so mi odvzeli moje zagrinjalo. **8** Naročam

vam, oh hčere jeruzalemske, če najdete mojega ljubljenega, da mu poveste, da sem bolna od ljubezni. **9** Kaj je tvoj ljubljeni več kakor drug ljubljeni, oh ti, najlepša med ženami? Kaj je tvoj ljubljeni več kakor drug ljubljeni, da nas ti tako bremeniš? **10** Moj ljubljeni je bel in rdečkast, vodilen med deset tisoči. **11** Njegova glava je kakor najbolj čisto zlato, njegovi prameni so košati in črni kakor krokar. **12** Njegove oči so kakor oči golobice pri rekah vodá, umite z mlekom in primerno postavljenе. **13** Njegova lica so kakor postelja iz dišav, kakor dišeče cvetlice: njegove ustnice [so] podobne lilijam, ki kapljajo sladko dišečo miro. **14** Njegove roke so kakor niz zlatih prstanov z berilom: njegov trebuh je kakor sveta slonovina, prevlčena s safirji. **15** Njegove noge so kakor marmorni stebri, postavljeni na podstavke iz čistega zlata: njegovo obličeje je kakor Libanon, odlično kakor cedre. **16** Njegova usta so najbolj sladka: da, on je povsem očarljiv. To je moj ljubljeni in to je moj priatelj. Oh hčere jeruzalemske.

6 Kam je odšel tvoj ljubljeni, oh ti, najlepša med ženami? Kam se je tvoj ljubljeni obrnil? Da ga bomo lahko iskale s teboj. **2** Moj ljubljeni je odšel dol v svoj vrt, k posteljam iz dišav, da hrani v vrtovih in da nabira lilije. **3** Jaz sem svojega ljubljenega in moj ljubljeni je moj: on se hrani med lilijami. **4** Ti si krasna, oh moja ljubezen, kakor Tirca, ljubka kakor Jeruzalem, strašna kakor vojska s praporji. **5** Svoje oči odvrni od mene, kajti prevzele so me: tvoji lasje so kakor trop koz, ki se pojavljajo iz Gileáda. **6** Tvoji zobje so kakor trop ovc, ki gredo gor s kopanja, od katerih vsaka rojeva dvojčke in med njimi ni niti ene jalove. **7** Kakor košček granatnega jabolka so tvoja sénca znotraj tvojih pramenov. **8** Šestdeset je kraljic in osmedeset priležnic in devic brez števila. **9** Moja golobica, moja neomadeževana je le ena; je samo ena od svoje matere, je izbira ene od nje, ki jo je rodila. Hčere so jo videle in jo blagoslovile; da, kraljice in priležnice in so jo hvalile. **10** Kdo je tista, ki gleda kakor jutro, lepa kakor luna, čista kakor sonce in strašna kakor vojska s praporji? **11** Odšla sem dol v orehov vrt, da vidim sadove doline in da vidim, če trta cveti in granatna jabolka brste. **12** Preden sem se zavedla, me je moja duša naredila podobno Aminadábovim bojnim vozovom. **13** Vrni se, vrni se, oh Šulámk! vrni se, vrni se, da te lahko pogledamo. Kaj boste videli na Šulámk? Kot bi bila to skupina dveh vojsk.

7 Kako krasna so tvoja stopala s čevlji, oh prinčeva hči! Sklepi tvojih stegen so podobni draguljem, delo rok spretnega delavca. **2** Tvoj popek je podoben okrogli čašici, ki noče žgane pijace: tvoj trebuh je podoben kupu pšenice, obsutemu z lilijsami. **3** Tvoji dve dojki sta podobni dvema mladima srnama, ki sta dvojčenci. **4** Tvoj vrat je kakor stolp iz slonovine; tvoje oči [so] podobne ribnikom v Hešbónu, pri Batramískih velikih vratih: tvoj nos je kakor libanonski stolp, ki gleda proti Damasku. **5** Tvoja glava na tebi je podobna Karmelu in lasje tvoje glave [so] podobni škrлатu; kralj je zadržan v galerijah. **6** Kako lepa in kako prijetna si ti, oh ljubezen, za naslade! **7** Ta tvoja postava je podobna palmovemu drevesu in tvoje prsi grozdним grozdrom. **8** Rekel sem: „Šel bom gor k palmovemu drevesu, zgrabil bom njegove veje: sedaj bodo tudi tvoje prsi kakor grozdi vinske trte in vonj tvojega nosu podoben jabolkom; **9** in nebo tvojih ust podobno najboljšemu vinu za mojega ljubljenega, ki gre medéno dol, povzročjujoč ustnicam tistih, ki spijo, da spregovorijo.“ **10** Jaz sem svojega ljubljenega in njegovo hrepnenje je po meni. **11** Pridi, moj ljubljeni, pojdiva na polje; prenočujva v vaseh. **12** Vstaniva zgodaj k vinogradom; poglejava, če trta cveti, ali se pojavi nežno grozdje in granatna jabolka brste: tam ti bom dala svoje ljubezni. **13** Nadliščki dajejo vonj in pri naših velikih vratih so vse vrste prijetnih sadov, novi in stari, katere sem oskrbela zate, oh moj ljubljeni.

8 Oh, da bi bil kakor moj brat, ki je sesal prsi moje matere! Ko bi te našla zunaj, bi te poljubila; da, ne bi bila prezirana. **2** Vodila bi te in te privredila v hišo svoje matere, ki bi me poučila: povzročila bi ti, da piješ dišeč vinski sok mojih granatnih jabolk. **3** Njegova leva roka bi bila pod mojo glavo in njegova desnica bi me objela. **4** Naročam vam, oh hčere jeruzalemske, da ne razvnamete niti ne zbudite moje ljubezni, dokler njemu ugaja. **5** Kdo je ta, ki prihaja iz divjine, naslonjena na svojega ljubljenega? Dvignil sem te pod jablano: tam te je rodila tvoja mati: tam te je rodila, ki te je nosila. **6** Postavi me kakor pečat na svoje srce, kakor pečat na svoj laket: kajti ljubezen je močna kakor smrt; ljubosumje je kruto kakor grob: njegovi ogorki so ognjeno oglje, ki ima najbolj silovit plamen. (**Sheol h7585**) **7** Mnogo vodá ne more pogasiti ljubezni niti je poplave ne morejo potopiti: če bi človek vse imetje svoje hiše dal za ljubezen, bi bil popolnoma zaničevan. **8** Mi imamo majhno sestro in ona nima prsi: kaj bomo storili za našo sestro na dan, ko jo bodo snubili? **9** Če bo zid, bomo na njeg zgradili srebrno palačo; in če bo vrata, jo bomo obdbali s cedrovimi deskami. **10** Jaz sem zid in moje prsi kakor stolpa: potem sem bila v njegovih očeh kakor nekdo, ki je našel naklonjenost. **11** Salomon je imel vinograd v Báal Hamónu; vinograd je dal v najem čuvajem; vsak naj bi za njegov sad prinesel tisoč koščkov srebra. **12** Moj vinograd, ki je moj, je pred meno: ti, oh Salomon, moraš imeti tisoč, tisti, ki varujejo sad od njega, pa dvesto. **13** Ti, ki prebivaš v vrtovih, družabniki prisluhnijo tvojemu glasu: pripravi me, da ga slišim. **14** Podvizaj se, moj ljubljeni in bodi podoben srni ali mlademu jelenu na gorah dišav.

Izaija

1 Videnje Izaja, Amóćovega sina, ki ga je videl glede Juda in Jeruzalema v dneh Uzíja, Jotáma, Aháza in Ezeķija, Judovih kraljev. **2** Prisluhnite, oh nebesa in pazljivo prisluhni, oh zemlja: kajti Gospod je spregovoril: „Hranil in vzgojil sem otroke, oni pa so se upri zoper mene. **3** Vol pozna svojega lastnika in osel jasli svojega gospodarja: toda Izrael ne pozna, moje ljudstvo ne preudari. **4** Ah, grešen narod, ljudstvo obloženo s krivičnostjo, seme hudodelcev, otroci, ki so izprijeni: zapustili so Gospoda, izvili so Svetega Izraelovega k jezi, odvrnili so se nazaj. **5** Zakaj naj bi bili še udarjani? Spuntali se boste bolj in bolj: celotna glava je bolna in celotno srce slablji. **6** Od podplata stopala, celo do glave ni zdravja v njem; temveč rane in modrice in gnojne rane: te niso bile zaprte niti obvezane niti ublažene z mazilom. **7** Vaša dežela je zapuščena, vaša mesta so požgana z ognjem: vaša dežela, tujiči jo pozirajo v vaši prisotnosti in ta je zapuščena, kakor premagana s tujiči. **8** In hči sionska je puščena kakor koča v vinogradu, kakor lopa v kumaričnem vrtu, kakor oblegano mesto.“ **9** Razen, če nam Gospod nad bojevniki ne bi pustil zelo majhnega ostanka, bi bili kakor Sódoma in podobni bi bili Gomóri. **10** Poslušajte Gospodovo besedo, vi sódomski vladarji; pazljivo prisluhnite postavi našega Boga, vi ljudstvo Gomóre. **11** „Za kakšen namen mi je množica vaših žrtvovanj?“ govorí Gospod: „Sit sem žgalnih daritev ovnov in tolšče pitanij živali: in ne razveseljujem se v krvi bikcev ali jagnjet ali kozlov. **12** Ko pridete, da se pojavitete pred menoj, kdo je to zahteval pri vaši roki, da teptate moje dvore? **13** Ne prinašajte več praznih daritev; kadilo mi je ogabnost; mlajev in sábat, sklicevanja zborov ne morem prenašati: to je krivičnost celo slovesno srečanje. **14** Vaše mlaje in vaše dolčene praznike sovraži moja duša: le-ti so mi obremenitev; naveličal sem se jih prenašati. **15** In ko svoje roke iztezate naprej, bom pred vami skril svoje oči: da, ko opravljate številne molitve, ne bom poslušal: vaše roke so polne krvi. **16** Umijte se, očistite se; odstranite zlo svojih dejanj izpred mojih oči; prenehajte početi zlorabi. **17** naučite se delati dobro; iščite sodbo, olajšajte zatirane, sodite osirotele, potegujte se za vdovo. **18** Pridite torej in skupaj preudarimo, ‚govori Gospod: čeprav bi bili vaši grehi kakor škrlat, bodo tako beli kakor sneg; čeprav bi bili rdeči, temno rdeči [kakor buba], bodo kakor volna. **19** In če boste voljni in poslušni, boste jedli dobro od dežele: **20** toda če odklonite in se uprete, boste požrti z mečem: kajti Gospodova usta so to govorila. **21** Kako je zvesto mesto postalo pocestrica! Bilo je polno sodbe; pravičnost je bila nastanjena v njej; toda sedaj morilci. **22** Tvoje srebro je postalо žlindra, tvoje vino pomešano z vodo: **23** tvoji princi so uporni in družabnički tativ: vsakdo izmed njih ljubi darila in si prizadeva za nagrade: osirotelega ne sodijo, niti pravda vdov ne pride k njim. **24** Zato govorí Gospod, Gospod nad bojevniki, Mogočni Izraelov: „Ah, žal mi bo mojih nasprotnikov in maščeval se bom nad svojimi sovražniki: **25** in svojo roko bom obrnil nadte in z lugom očistil proč twojega žlindro in odvzel ves twoj kositer: **26** in povrnil bom twoje sodnike kakor poprej in twoje svetovalce, kakor na začetku: potem boš imenovana: ‚Mesto pravičnosti, zvesto mesto.‘ **27** Sion bo odkupljen s sodbo in njeni spreobrnjeni s pravičnostjo. **28** In uničenje prestopnikov in grešnikov bo skupaj in tisti, ki zapustijo Gospoda, bodo použiti. **29** Kajti sramovali se bodo hrastov, ki ste jih želeli in zbegani boste zaradi vrtov, ki ste jih izbrali. **30** Kajti vi boste kakor hrast, čigar list oveni in kakor vrt, ki nima vode. **31** In močni bo kakor predivo in njegov stvarnik kakor iskra in skupaj bodo sežgani in nihče jih ne bo pogasil.“

2 Beseda, ki jo je Izaja, Amóćov sin, videl glede Juda in Jeruzalema. **2** In zgodilo se bo v poslednjih dneh, da bo gora Gospodove hiše osnovana na vrhu gora in povišana bo nad hribi; in vsi narodi se bodo stekali k njej. **3** In mnogi ljudje bodo šli in rekli: „Pridite in pojdimo gor na Gospodovo goro, k hiši Jakobovega Boga; in on nas bo učil njegovih poti in hodili bomo po njegovih stezah, kajti iz Siona bo izšla postava in beseda Gospodova iz Jeruzalema.“ **4** In sodil bo med narodi in oštrel bo mnogo ljudi: in oni bodo svoje meče prekovali v lemže in svoje sulice v obrezovalne kavljje: narod ne bo vzdignil meče zoper narod niti se ne bodo več učili bojevanja. **5** Oh, Jakobova hiša, pride in hodimo v Gospodovi svetlobi. **6** Zatorej si zapustil svoje ljudstvo, Jakobovo hišo, ker so bili na novo naseljeni od vzhoda in so napovedovalci usode kakor Filistejci in sebi ugajajo v otrocih tujev. **7** Tudi njihova dežela je polna srebra in zlata niti tam ni konca njihovih zakladov; tudi njihova dežela je polna konj niti tam ni konca njihovih bojnih vozov: **8** tudi njihova dežela je polna malikov; obožujejo delo svojih lastnih rok, to, kar so njihovi lastni prsti naredili: **9** in zloben človek se priklanja: in velik človek se ponuja: zato jim ne odpusti. **10** Vstopi v skalo in se skrij v prahu zaradi strahu Gospodovega in zaradi slave njegovega veličanstva. **11** Človekovi vzvišeni pogledi bodo ponižani in oholost ljudi bo upognjena in sam Gospod bo na ta dan povišan. **12** Kajti dan Gospoda nad bojevniki bo nad vsakim, ki je ponosen in vzvišen in nad vsakim, ki je povzdignjen; in ta bo ponižan: **13** in nad vsemi libanonskimi cedrami, ki so visoke in povzdignjene in nad vsemi bašánskimi hrasti **14** in nad vsemi visokimi gorami in nad vsemi hribi, ki so povzdignjeni **15** in nad vsakim visokim stolpom in nad vsakim ograjenim zdrom **16** in na vseh ladjah iz Taršisa in na vseh prijetnih slikah. **17** In nadutost človeka bo upognjena in oholost ljudi bo ponižana: in sam Gospod bo povišan na ta dan. **18** In malike bo popolnoma odpravil. **19** In šli bodo v skalne luknje in v zemeljske Jame zaradi strahu Gospodovega in zaradi slave njegovega veličanstva, ko se on vzdigne, da strašno stresi zemljo. **20** Na tisti dan bo človek vrgel svoje malike iz srebra in svoje malike iz zlata, ki so jih naredili, vsakdo zase za oboževanje, krtom in netopirjem, **21** da bo šel v skalne razpoke in na vrhove razdrapanih skal, zaradi strahu Gospodovega in zaradi slave njegovega veličanstva, ko se vzdigne, da strašno stresi zemljo. **22** Odrvnite se od človeka, katerega dih je v njegovih nosnicah: kajti v čem je ta cenjen?

3 Kajti glej, Gospod, Gospod nad bojevniki, jemlje proč od [prestolnice] Jeruzalem in od Juda, podporo in palico, celotno podporo kruha in celotno podporo vode, **2** mogočnega človeka in bojevnika, sodnika in preročnika in razsodnega in starca, **3** petdesetnika in častitljivega človeka in svetovalca in spretnegra rokodelca in zgovernega govornika. **4** In jaz bom dal otrokom, da bodo njihovi princi in otročiči bodo vladali nad njimi. **5** In ljudstvo bo zatirano, eden od drugega in vsakdo od svojega soseda: otrok se bo ponosno vedel zoper starca in nizek zoper častitljivega. **6** Ko bo človek zgrabil svojega brata iz hiše svojega očeta, rekoč: „Oblačilo imaš, bodi naš vladar in naj bo ta razvalina pod twojo roko:“ **7** na tisti dan bo ta prisegel, rekoč: „Ne bom ranocelnik; kajti v moji hiši ni niti kruha niti oblike: ne postavljajte me za vladarja ljudstvu.“ **8** Kajti prestolnica Jeruzalem je razrušena in Juda je padel, ker so njihov jezik in njihova početja zoper Gospoda, da izvajajo oči njegove slave. **9** Prikaz njihovega obličja pričuje zoper njih; in njihov greh razglašajo kakor Sódoma, ne skrivajo ga. Gorje njihovi duši! Kajti nagradili so se z zlom. **10** Recite pravičnemu, da bo dobro z njim: kajti oni bodo jedli sad svojih dejanj. **11** Gorje zlobnemu! Z njim bo slabo: kajti dana mu

bo nagrada njegovih rok. **12** Kar se tiče mojega ljudstva, so njihovi zatirali otroci, vladajo pa jim ženske. Oh moje ljudstvo, tisti, ki te vodijo, ti povzročajo, da se motiš in uničujejo pot svojih steza. **13** Gospod vstaja, da bi se pravdal in stoji, da bi sodil ljudstvu. **14** Gospod bo stopil na sodbo s starci svojega ljudstva in njegovimi princji: kajti požrli ste vinograd; plen ubogih je v vaših hišah. **15** „Kaj nameravate, da lomite moje ljudstvo na koščke in meljete obraze revnih?“ govori Gospod Bog nad vojskami. **16** Poleg tega Gospod govori: „Ker so hčere sionske ošabne in hodijo z vratovi, iztegnjenimi naprej in poltenimi očmi, hodijo in drobijo medtem ko gredo in zvončklajo s svojimi stopali: **17** zato bo Gospod udaril krono glave sionskih hčera s krasto in Gospod bo odkril njihove skrite dele. **18** Na tisti dan bo Gospod odvzel pogumnoštvo njihovih zvončklajočih ornamentov okoli njihovih stopal in njihove čepice in njihove okrogle rute, podobne luni, **19** verižice in zapestnice in šale, **20** klobučke in ornamente nog in naglavne trakove in ogrlice in uhane, **21** obrčke in nosne dragocenosti, **22** zamenljive ogrinjalne kostime in plašče in plete in torbice, **23** zrcala in tanko laneno platno in kapuce in zagrinjala. **24** In zgodilo se bo, da bo namesto prijetnega vonja tam zaudarjanje; namesto pasu vrv, in namesto pričeske plešavost; in namesto životca opasovanje vrečevine; in opeklina namesto lepote. **25** Tvoji može bodo padli pod mečem in tvoji mogočni v vojni. **26** In njena velika vrata bodo žalovala in tulila; in ona bo zapuščena sedela na tleh.

4 In na ta dan bo sedem žensk prijelo enega moškega, rekoč: „Jedle bomo svoj lasten kruh in nosile naše lastne obleke: samo dovoli nam biti klicane po tvojem imenu, da odvzameš našo grajo.“ **2** Na tisti dan bo Gospodova mladika krasna in veličastna in sad zemlje bo odličen in ljubek za tiste, ki so pobegnili iz Izraela. **3** In zgodilo se bo, da bo tisti, ki je ostal na Sionu in ki ostane v [prestolnici] Jeruzalem, imenovan svet, celo vsakdo, ki je zapisan med živimi v [prestolnici] Jeruzalem: **4** ko bo Gospod izmíl umazanijo sionskih hčera in ocistil kri [prestolnice] Jeruzalem iz njene srede, z duhom sodbe in z duhom gorenja. **5** In Gospod bo ustvaril nad vsakim prebivališčem gore Sion in nad njenimi zbori oblak in dim podnevi in svetlikanje plamenečega ognja ponosi: kajti nad vso slavo bo obramba. **6** In tam bo šotorsko svetišče za senco podnevi pred vročino in za prostor zatočišča in za skrivališče pred viharjem in dežjem.

5 Torej bom svojemu srčno ljubljenemu zapel pesem o mojemu ljubljenemu, glede njegovega vinograda. Moj srčno ljubljeni ima vinograd na zelo plodnem hribu: **2** in ogradil ga je in pobral ven njegove kamne in ga zasadil iz izbrano trto in v njegovi sredi zgradil stolp in v njem naredil tudi vinsko stiskalnico: in gledal, da bi ta obrodil grozdje, pa je obrodil divje grozdje. **3** In sedaj, oh prebivalci [prestolnice] Jeruzalem in možje iz Juda, sodite, prosim vas, med menoj in mojim vinogradom. **4** Kaj bi bilo lahko več storjeno za moj vinograd, kot kar sem jaz storil v njem? Čemu je ta, ko sem gledal, da bi obrodil grozdje, obrodil divje grozdje? **5** In sedaj pojdi; povedal ti bom, kaj bom storil svojemu vinogradu: odstranil bom njegovo ograjo in ta bo pojedena; in porušil njegov zid in ta bo pomendran: **6** in jaz ga bom opustošil: ta ne bo obrezan niti okopán; temveč bosta tam zrasla osat in trnje: jaz bom zapovedal tudi oblakom, da dež ne dežuje nanj. **7** Kajti vinograd Gospoda nad bojevniki je Izraelova hiša in Judovi ljudje njegova prijetna rastlina: in gledal je za sodbo, toda glej, zatiranje; za pravičnostjo, toda glej, jok. **8** Gorje tistim, ki priključujejo hišo k hiši, ki postavljajo polje k polju, dokler ni več prostora, da bi oni bili lahko postavljeni sami na sredi zemlje! **9** V moja ušesa je Gospod nad bojevniki rekel: „Resnično, mnogo hiš bo zapuščenih, celo velike in lepe, brez prebivalca. **10** Da, deset

oralov vinograda bo obrodilo en čeber in seme enega tovora bo obrodilo škaf. **11** Gorje tistim, ki vstajajo zgodaj zjutraj, da lahko sledijo močni pijači; to nadaljujejo do večera, dokler jih vino ne vname! **12** In harfa in violina in bobnič in piščal in vino so na njihovih praznovanjih: toda ne ozirajo se na Gospodovo delo niti ne preudarijo delovanja njegovih rok. **13** Zato je moje ljudstvo odšlo v ujetništvo, ker nimajo spoznanja: in njihovi častiljivi možejo izstrandani in njihova množica izsušena z žejo. **14** Zato se bo pekel povečal in svoja usta odprl brez mere: in njihova slava in njihova množica in njihov pomp in kdor se razveseljuje, se bo spustil vanj. (*Sheol h7585*) **15** In zloben človek bo prieveden dol in mogočen človek bo ponižan in oči vzvišenih bodo ponižane: **16** toda Gospod nad bojevniki bo povisan na sodbi in Bog, ki je svet, bo posvečen v pravičnosti. **17** Potem se bodo jagnjeta hranila po svoji navadi in opustošene kraje debelih bodo pojedli tuji. **18** Gorje tistim, ki krivičnost vlečejo z vrvmi ničnosti in grešijo kakor bi bilo z vozom: **19** ki pravijo: „Naj pohiti in pospeši svoje delo, da bomo to lahko videli: in naj se nasvet Svetega Izraelovega približa in pride, da bomo to lahko vedeli! **20** Gorje tistim, ki kličejo zlo dobro in dobro zlo; ki postavljajo temo za svetlobo in svetlobo za temo; ki postavljajo grenko za sladko in sladko za grenko! **21** Gorje tistim, ki so modri v svojih lastnih očeh in razsodni v svojem lastnem pogledu! **22** Gorje tistim, ki so mogočni, da pijejo vino in može moči, da mešajo močno pijačo: **23** ki opravicijo zlobne za nagrado in odvzamejo pravičnost pravičnega pred njim! **24** Zatorej kakor ogenj pozira strnišče in plamen použiva pleve, tako bo njihova korenina kakor gniloba in njihov cvet se bo dvigal gor kakor prah: ker so odvrgli postavo Gospoda nad bojevniki in prezirali besedo Svetega Izraelovega. **25** Zato je Gospodova jeza vžgana zoper njegovo ljudstvo in svojo roko je iztegnil zoper nje in jih udaril: in hribi so trepetali in njihova trupla so bila raztrgana na sredi ulic. Zaradi vsega tega njegova jeza ni odvrnjena, temveč je njegova roka še vedno iztegnjena. **26** In dvignil bo zastavo narodom iz daljave in poživžgal jim bo od konca zemlje: in glej, naglo bodo prišli s hitrostjo: **27** nihče izmed njih ne bo izmučen niti se ne bo spotaknil; nihče ne bo dremal niti spal; niti pas njihovih ledij ne bo popuščen niti jermen njihovih čepljev pretregan: **28** katerih puščice so ostre in vsi njihovi loki napeti, kopita njihovih konj bodo šteta kakor kremen in njihova kolesa kakor vrtinčast veter. **29** Njihovo rjovenje bo podobno levu, rjoveli bodo kakor mladi levi: da, rjoveli bodo in prijeli plen in ga varno odnesli proč in nihče ga ne bo osvobodil. **30** In na ta dan bodo besneli zoper njih kakor besnenje morja: in če nekdo pogleda na deželo, zagleda temo in bridkost in svetloba otemni v njegovem nebesnem oboku.

6 V letu, ko je kralj Uzíja umrl, sem videl tudi Gospoda sedeti na prestolu, visokega in dvignjenega in njegova vlečka je napolnila tempelj. **2** Nad njo so stali serafi: vsak je imel šest kril; z dvema je pokril svoj obraz in z dvema je pokril svoja stopala in z dvema je letel. **3** In eden je vpil drugemu ter rekel: „Svet, svet, svet je Gospod nad bojevniki: celotna zemlja je polna njegove slave.“ **4** In podbojni vrat so se premaknili ob glasu tistega, ki je vpil in hiša je bila napolnjena z dimom. **5** Potem sem rekel: „Gorje meni! Kajti onemel; sem, ker sem človek nečistih ustnic v prebivam v sredi ljudstva nečistih ustnic: kajti moje oči so videle kralja, Gospoda nad bojevniki.“ **6** Potem je prial tel k meni eden izmed serafov, ki je imel žerjavico v svoji roki, katero je s kleščami vzel od oltarja. **7** In to je položil na moja usta in rekel: „Glej, to se je dotaknilo tvojih ustnic; in tvoga krivičnost je odvzeta proč in tvoj greh očiščen.“ **8** Slišal sem tudi glas od Gospoda, rekoč: „Koga naj pošljem in kdo bo šel za nas?“ Potem sem rekel: „Tukaj sem; pošlji mene.“ **9** In rekel je: „Pojdi in povej temu ljudstvu: ,Resnično, vi poslušate, toda

ne razumete; in resnično vidite, pa ne zaznate. **10** Naredi srce tega ljudstva debelo in njihova ušesa naredi težka in zapri njihove oči; da ne bi videli s svojimi očmi in [ne bi] slišali s svojimi ušesi in [ne bi] razumeli s svojim srcem in ne bi bili spreobrnjeni in ne bi bili ozdravljeni.“ **11** Tedaj sem rekel: „Gospod, dokle?“ In odgovoril je: „Dokler ne bodo mesta opustošena, brez prebivalca in hiše brez človeka in ne bo dežela popolnoma zapuščena **12** in Gospod je ljudi odstranil daleč proč in tam bo veliko zapuščanja v sredi dežele. **13** Toda vendar bo v njej desetina in ta se bo vrnila in bo požrta; kakor terebinta in kakor hrast, katerega snov je v njuju, ko odvržeta svoje listje: tako bo sveto seme snov le-tega.“

7 In prijetilo se je v dneh Aháza, Jotámovega sina, Uzíjevega sina, Judovega kralja, da sta Recin, sirski kralj in Pékah, sin Remaljája, Izraelov kralj, odšla gor proti [prestolnici] Jeruzalem, da se bojujeta zoper njo, toda nista mogla prevladati zoper njo. **2** In Davidovi hiši je bilo povedano, rekoč: „Sirija je združena z Efrájom.“ In njegovo srce je bilo ganjeno in srce njegovega ljudstva, kakor se gozdna drevesa premikajo z vetrom. **3** Potem je Gospod rekel Izaiju: „Pojdi sedaj naprej, da srečaš Aháza, ti in tvój sin Šeár Jašúb, pri kanala zgornjega ribnika na glavni cesti pralčevega polja; **4** in mu reci: „Pazi se in bodi tiho; ne boj se niti naj ti srce ne peša zaradi dveh repov teh kadečih kosov gorečega lesa, zaradi krute Recinove jeza s Sirijo in Remaljájevega sina. **5** Ker so Sirija, Efrájm in Remaljájev sin, sprejeli hudočen nasvet zoper tebe, rekoč: **6** „Pojdimo gor zoper Juda in ga razjezimo in v njem naredimo vrzel za nas in v njegovi sredi postavimo kralja, celó Tabeálovega sina: **7** tako govori Gospod Bog: „To ne bo obstalo niti se to ne bo zgodilo. **8** Kajti glava Sirije je Damask in glava Damaska je Recin; in v petinštdesetih letih bo Efrájm zlomljen, da ne bo ljudstvo. **9** In glava Efrájima je Samaria in glava Samarie je Remaljájev sin. Ce ne boste verjeli, zagotovo ne boste utrjeni.“ **10** Poleg tega je Gospod ponovno spregovoril Aházu, rekoč: **11** „Izprosi si znamenje od Gospoda, svojega Boga; prosi ga ali na globini ali na višini zgoraj.“ **12** Toda Aház je rekel: „Ne bom prosil niti ne bom skušal Gospoda.“ **13** In ta je rekel: „Poslušajte sedaj, oh Davidova hiša; Ali je za vas malenkost, da izmučite ljudi, toda ali hočete izmučiti tudi mojega Boga?“ **14** Zato vam bo Gospod sam dal znamenje: „Glejte, devica bo spôčela in rodila sina in njegovo ime bo klical Emanuel.“ **15** Maslo in med bo jedel, da bo znal odkloniti zlo in izbrati dobro. **16** Kajti preden bo otrok znal odkloniti zlo in izbrati dobro, bo dežela, ki jo preziraš, postala zapuščena od obeh njunih kraljev. **17** Gospod bo privedel nadte in nad voje ljudstvo in nad hišo tvojega očeta, dneve, ki niso prišli od dni, ko je Efrájm odšel iz Juda; celó asirskega kralja.“ **18** In zgodilo se bo na tisti dan, da bo Gospod sikal zaradi muhe, ki je na najbolj oddaljenem delu egipťovskih rek in zaradi čebele, ki je v asirski deželi. **19** In prišli bodo in vsi izmed njih bodo počivali po zapuščenih dolinah in v skalnih luknjah in na vseh trnih in po vsem grmovju. **20** Na isti dan bo Gospod obril z britvico, ki je najeta, namreč, s tistimi preko reke, z asirskim kraljem, glavo in dlake stopal: in ta bo použila tudi brado. **21** In zgodilo se bo na tisti dan, da bo človek redil mlado kravo in dve ovci; **22** in zgodilo se bo, zaradi oblice mleka, ki ga bodo dajale, da bo jedel maslo: kajti maslo in med bo jedel vsakodan, ki je puščen v deželi. **23** In zgodilo se bo na tisti dan, da bo vsak kraj, kjer je bilo tisoč trt, kakor tisoč malih srebrnih kovanec, bo ta celó za osat in trnje. **24** S puščicami in loki bodo tja prišli možje; ker bo vsa dežela postala osat in trnje. **25** In na vseh hribih, ki bodo okopani z motiko, narje ne bo prišel strah pred osatom in trnjem: temveč bo to za odposiljanje volov in za teptanje manjše živine.

8 Poleg tega mi je Gospod rekel: „Vzemi si velik zvitek in vanj zapiši s človeškim pisalom glede Mahér Šalál Haš Baza.“ **2** In k sebi sem vzel zvesti priči, da zabeležita, duhovnika Urijá in Zaharija, Jeberehájevega sina. **3** In odšel sem k prerokinji in spočela je ter rodila sina. Potem mi je Gospod rekel: „Njegovo ime kliče Mahér Šalál Haš Baz. **4** Kajti preden bo imel otrok spoznanje, da kliče: „Moj oče in moja mati, ‘bodo bogastva Damaska in plen Samarie odvzetni pred asirskim kraljem.“ **5** Gospod mi je prav tako ponovno spregovoril, rekoč: **6** „Ker kakor to ljudstvo odklanja siloške vode, ki mirna tečejo in se veselijo v Recínu, Remaljájevemu sinu; **7** zdaj torej, glej, Gospod prinaša nadnje vode iz reke, močne in mnoge, celó sirskega kralja in vso njegovo slavo: in le-te bodo prestopile vse njegove kanale in prestopile vse njegove bregove: **8** in šel bo skozi Juda; preplavl bo in šel preko, segel bo celó do vratu; in razprostirajoč svoja krila bo napolnil Širino tvoje dežele, oh Emanuel. **9** Povežite se med seboj, oh ve ljudstva in razbiti boste na koščke; in pazljivo prisluhnite, vvi vi iz daljnih dežel: opašite se in zlomljeni boste na koščke. **10** Skupaj se posvetujte in to se bo izjalovalo; gorovite besedo in ta ne bo obstala: kajti Bog je z nami. **11** Kajti Gospod mi je tako gorovil z močno roko in me učil, da naj ne hodim po poti tega ljudstva, rekoč: **12** „Ne reci: „Zarota vsem tistim, katerim bo to ljudstvo reklo: „Zarota; „niti se ne boj njihovega strahu niti ne bodi prestrašen. **13** Posvečuj Gospoda nad bojevniki samega; in naj bo on tvoj strah in naj bo on tvoja groza. **14** In on bo za svetišče; toda za kamen spotike in za skalo pohujšanja obema, Izraelovihiši za past in za zanko prebivalcem Jeruzalema. **15** In številni izmed njih se bodo spotaknili in padli in bodo zlomljeni in bodo ujeti in bodo vzeti. **16** Poveži pričevanje, zapečati postavo med mojimi učenci. **17** In jaz bom čakal na Gospoda, ki skriva svoj obraz pred Jakobovo hišo in jaz ga bom iskal. **18** Glejte, jaz in otroci, ki mi jih je dal Gospod, smo za znamenja in za čudesa v Izraelu od Gospoda nad bojevniki, ki prebiva na gori Sion. **19** In ko ti bodo rekli: „Obrai se na te, ki imajo osebne duhove in k čarovnikom, ki čivkajo in ki mrmrajo: „ali naj se ne bi ljudje obrnili k svojemu Bogu? Za živeče k mrtvim? **20** K postavi in k pričevanju: ce ne gorovijo glede na to besedo, je to zato, ker v njih ni svetlobe. **21** In šli bodo skozi to, silno ogorčeni in lačni: in zgodilo se bo, da ko bodo lačni, da se bodo v jezi razburili in preklinjali svojega kralja in svojega Boga in gledali navzgor! **22** In pogledali bodo na zemljo in glej stiska in tema, temačnost tesnobe in gnani bodo v temo.

9 Kljub temu temačnost ne bo takšna, kot je bila v njenem draženju, ko je najprej blago stiskal deželo Zábulon in deželo Neftáli in jo je potem bolj boleče stiskal ob poti morja, onkraj Jordana, v poganski Galileji. **2** Ljudstvo, ki je hidilo v temi je zagledalo veliko luč: tisti, ki prebivajo v deželi smrtne sence, nanje je posvetila luč. **3** Pomnožil si narod in nisi povečal radosti: radostijo se pred teboj, v skladu z radostjo ob žetvi in kakor se ljudje veselijo, ko delijo plen. **4** Kajti zlomil si jarem njegovega bremena in palico njegovega ramena, palico njegovega zatiralca, kakor na dan Midjána. **5** Kajti vsaka bitka bojevnika je z zmedenim hrupom in oblekami, povajanimi v krv; toda ta bo z gorenjem in gorivom ognju. **6** Kajti nam je rojen otrok, nam je dan sin: in vladla bo na njegovem ramenu: in njegovo ime bo imenovanovo Čudoviti, Svetovalec, Mogočni Bog, Večni Oče, Princ miru. **7** Od povečanja njegove vlade in miru ne bo konca, nad Davidovem prestolom in nad njegovim kraljestvom, da ga odredi in da ga osnuje s sodbo in s pravico od tega časa naprej, celo na vekte. Gorečnost Gospoda nad bojevniki bo to izvršila. **8** Gospod je poslal besedo Jakobu in jo vžgal nad Izraelom. **9** In vse ljudstvo bo vedelo, celó Efrájm in prebivalec Samarie, ki gorovijo v ponosu

in arrogantnosti srca: **10** „Opeke so padle, toda mi bomo gradili s klesanimi kamni: egiptovske smokve so posekane, toda mi jih bomo zamenjali v cedre.“ **11** Zato bo Gospod postavil zoper njega Recinove nasprotnike in skupaj združil njegove sovražnike; **12** spredaj Sirce in zadaj Filisteje; in požrli bodo Izrael z odprtimi usti. Zaradi vsega tega njegova jeza ni odvrnjena, temveč je njegova roka še vedno iztegnjena. **13** Kajti ljudstvo se ne obrača k tistemu, ki jih udarja niti ne iščejo Gospoda nad bojevniki. **14** Zato bo Gospod iz Izraela iztrebil glavo in rep in palmovo vejo in ločje, na tisti dan. **15** Starec in častitljiv, ta je glava; prerok pa, ki uči laži, ta je rep. **16** Kajti vodje tega ljudstva jim povzročajo, da se motijo; in tisti, ki so vodeni od njih, so uničeni. **17** Zato Gospod ne bo imel nobene radosti v njihovih mladeničih niti se ne bo usmilil njihovih sirot in vdov: kajti vsakdo je hinavec in hudodevec in vsaka usta gorovijo unemnost. Zaradi vsega tega njegova jeza ni odvrnjena, temveč je njegova roka še vedno iztegnjena. **18** Kajti zlobnost gori kakor ogenj: ta bo požrl osat in trnje in vnel gozdne goščave in vzdignili se bodo kakor vzdigovanje dima. **19** Preko besa Gospoda nad bojevniki je dežela otemnjena in ljudstvo bo kakor gorivo ognju: noben človek ne bo prizanesel svojemu bratu. **20** In hlastal bo na desnici in bo lačen; in jedel bo na levici: in ne bodo nasičeni: vsak človek bo jedel meso svojega lastnega laka: **21** Manáše Efrájima in Efrájim Manášeja: in skupaj bodo zoper Juda. Zaradi vsega tega njegova jeza ni odvrnjena, temveč je njegova roka še vedno iztegnjena.

10 Gorje tistem, ki razglašajo krivične odloke in ki pišejo muko, ki so jo predpisali; **2** da odvrnejo stran pomoči potrebnega od sodbe in da odvzamejo pravico od revnega izmed mojega ljudstva, da bi bile lahko vdove njihov plen in da lahko oropajo osirotelega! **3** In kaj boste storili na dan obiskanja in v opustošenju, ki bo prišlo od daleč? H komu boste pobegnili po pomoči? In kje boste pustili vašo slavo? **4** Brez mene se bodo sklonili pod ujetniki in padli bodo pod umorjenimi. Zaradi vsega tega njegova jeza ni odvrnjena, temveč je njegova roka še vedno iztegnjena. **5** Oh Asirec, šiba moje jeze in palica v njihovi roki je moje ogorčenje. **6** Poslal ga bom proti hinavskemu narodu in proti ljudstvu mojega besa mu bom dal zadolžitev, da vzame ukradeno blago in da vzame plen in da jih potepeta kakor ulično blato. **7** Vendar on ne meni tako niti njegovo srce ne misli takو; temveč je na njegovem srcu to, da uniči in iztrebi ne malo narodov. **8** Kajti rekel je: „Ali niso moji princi vsi skupaj kralji? **9** Ali ni Kalne kakor Kárkemiš? Ali ni Hamát kakor Arpád? Ali ni Samaria kakor Damask? **10** Kakor je moja roka našla kraljestva malikov in katerih rezane podobe so nadkriljevale te iz [prestolnice] Jeruzalem in iz Samarie; **11** mar ne bom, kakor sem storil Samariji in njenim malikom, tako storil [prestolnici] Jeruzalem in njenim malikom? **12** Kjerkoli se bo to pripetilo, da ko Gospod opravi svoje celotno delo na gori Sion in v [prestolnici] Jeruzalem, bom kaznoval sad arrogantskega srca asirskega kralja in slavo njegovih vzvišenih pogledov. **13** Ker pravi: To sem storil z močjo svoje dlan in s svojo modrostjo; ker sem razsoden: in ljudstvu sem odstranil vezi in oropal njihove zaklade in kakor hraber človek odstranil prebivalce: **14** in moja roka je našla kakor gnezdo bogastev ljudstva: in kakor nekdo zbira jajca, ki so puščena, sem jaz zbral vso zemljo; in nikogar ni bilo, ki bi zganil krilo ali odpril usta ali začivkal. **15** Ali se bo sekira bahala zoper tistega, ki z njo sekata? Ali se bo žaga poveličevala zoper tistega, ki jo vleče? Kakor če bi se palica tresla zoper tiste, ki jo vzdigujejo, ali kakor če bi se palica sama vzdigovala, kakor če ne bi bila les. **16** Zato bo Gospod, Gospod nad bojevniki, med svoje rejene poslal pustost; in pod svojo slavo bo vžgal gorenenje, podobno gorenju ognja. **17** In Izraelova svetloba bo za ogenj in njegov Sveti

za plamen: in ta bo gorel in v enem dnevu bo pogolnili njegovo trnje in njegove osate; **18** in použil bo slavo njegovega gozda in od njegovega rodovitnega polja, tako dušo kakor telo: in oni bodo kakor kadar nosilec praprora slabí. **19** In preostanka dreves njegovega gozda bo malo, da jih lahko otrok zapiše. **20** In zgodilo se bo na tisti dan, da se Izraelov ostanek in tisti, ki so pobegnili od Jakobove hiše, ne bodo več ponovno naslanjali nanj, ki jih je udaril; temveč se bodo v resnici naslanjali na Gospoda, Svetega Izraelovega. **21** Preostanek se bo vrnil, celo Jakobov preostanek, k mogočnemu Bogu. **22** Kajti čeprav bo twojega ljudstva Izraela kakor morskega peska, se bo vendar ostanek izmed njih vrnil: odločeno uničenje bo preplavljeno s pravičnostjo. **23** Kajti Gospod nad bojevniki bo naredil uničenje, celo določeno, in sredi vse dežele. **24** Zato tako govorji Gospod Bog nad bojevniki: „Oh moje ljudstvo, ki prebivaš na Sionu, ne boj se Asirca: udaril te bo s palico in svojo palico bo vzdignil zoper tebe po načinu Egipta. **25** Kajti še zelo kratek čas in ogorčenje bo prenehalo in moja jeza v njihovem uničenju. **26** In Gospod nad bojevniki bo zanj razvnel bič, glede na pokol Midjána, pri Orébovi skali: in kakor je bila njegova palica nad morjem, tako jo bo vzdignil po načinu Egipta. **27** In zgodilo se bo na tisti dan, da bo njegovo breme vzeto iz twoje rame in njegov jarem iz twojega vratu in jarem bo uničen zaradi maziljenja. **28** Prišel je v Ajo, prešel je do Migróna; pri Mihmášu je shranil svoje vozove: **29** šli so preko prelaza: pri Gebi so se nastanili: Rama je prestrašena; Savlava Gíbea je zbežala. **30** Povzdigni svoj glas, oh hči galímska: povzroči mu, da bo ta slišan do Láješa, oh ubogi Anatót. **31** Madménah je odšel; prebivalci Gebíma so se zbrali skupaj, da pobegnejo. **32** Ta dan bo ostal pri Nobu: svojo roko bo stresel zoper goro hčere sionske, jeruzalemski hrib. **33** Glej, Gospod, Gospod nad bojevniki, bo vejo obrezal s strahoto: in tisti z visoko postavo bodo posekani in ošabni bodo ponižani. **34** In z železom bo posekal gozdne goščave in Libanon bo padel po mogočnem.

11 In palica bo pognala iz Jesejevega debla in Poganek bo zrastel iz njegovih korenin: **2** in Gospodov duh bo počival nad njim, duh modrosti in razumevanja, duh nasveta in moči, duh spoznanja in strahu Gospodovega. **3** In naredil ga bo hitrega razumevanja v strahu Gospodovem: in ne bo sodil po pogledu svojih oči niti grajal po slišanju svojih ušes: **4** temveč bo s pravičnostjo sodil revne in odločil z nepristranstvo krotkim na zemlji: in zemljo bo udaril s palico svojih ust in z dihom svojih ustnic bo pokončal zlobnega. **5** In pravičnost bo pas njegovih ledij in zvestoba pas njegovih notranjosti. **6** Tudi volk bo prebival z jagnjetom in leopard se bo zleknil z otrokom; in tele in mlad lev in pitanček skupaj; in vodil jih bo majhen otrok. **7** In krava in medvedka se bosta pasli; njuni mladiči se bodo skupaj ulegli: in lev bo jedel slamo kakor vol. **8** In doječ otrok se bo igral na kobrini luknji in odstavljen otrok bo svojo roko položil na brlog strupene kače. **9** Ne bodo ne škodovali, ne uničevali na vsej moji sveti gori: kajti zemlja bo polna Gospodovega spoznanja, kakor vode pokrivajo morje. **10** In na ta dan bo Jesejeva korenina, ki bo stala kakor zastava ljudstvu; njo bodo pogani iskali: in njegov počitek bo veličasten. **11** In zgodilo se bo na tisti dan, da bo Gospod ponovno, drugič, naravnal svojo roko, da obnovi preostanek svojega ljudstva, ki bo preostal od Asirije in od Egipta in od Patrósa in od Kuša in od Eláma in od Šínára in od Hamáta in od morskih otokov. **12** In postavil bo zastavo za narode in zbral Izraelove pregnancy in skupaj bo zbral razkropljene od Juda iz Štirih koncev zemlje. **13** Tudi Efrájimova zavist bo odšla in Judovi nasprotniki bodo iztrebljeni: Efrájim ne bo zavidal Judu in Juda ne bo nadlegoval Efrájimu. **14** Temveč bodo leteli na ramenih

Filistejcev proti zahodu; skupaj bodo oplenili tiste iz vzhoda: svojo roko bodo položili na Edóm in Moáb; in Amónovi otroci jih bodo ubogali. **15** In Gospod bo popolnoma uničil jezik egiptovskega morja; in s svojim mogočnim vetrom bo stresel svojo roko nad reko in udaril jo bo v sedem vodotokov in ljudem omogočil, da jih bodo prešli v sandalih. **16** In tam bo glavna cesta za preostanek njegovega ljudstva, ki bo preostalo od Asirije; kakor je bilo za Izrael na dan, ko je prišel gor iz egiptovske dežele.

12 In na ta dan boš rekel: „Oh Gospod, jaz te bom hvalil: čeprav si bil jezen name, je tvoja jeza odvrnjena in me ti tolažiš.“ **2** Glej, Bog je rešitev moje duše; zaupal bom in ne bom prestrašen, kajti Gospod Jahve je moja moč in moja pesem; prav tako je postal rešitev moje duše. **3** Zatorej boste z radostjo zajemali vodo iz vodnjakov rešitve duš. **4** In na ta dan boste rekli: „Hvalimo Gospoda, kličimo njegovo ime, med ljudstvom razglašajmo njegova dela, omenjamojmo, da je njegovo ime povišano.“ **5** Prepevajmo Gospodu; kajti on je storil odlične stvari: to je znano po vsej zemlji. **6** Zavriskaj in zavpij, ti prebivalec Siona: kajti velik je Sveti Izraelov v tvoji sredi.

13 Breme Babilona, ki ga je videl Izaija, Amócov sin. **2** Dvignite prapor na visoki gori, povzdignite jím glas, mahajte z roko, da lahko vstopijo v velika vrata plemečev. **3** Svojim posvečenim sem zapovedal, zaradi moje jeze sem poklical tudi moje mogočne, celo tiste, ki se razveseljujejo v mojem visočanstvu. **4** Hrup množice na gorah kakor od številnega ljudstva; bučen hrup kraljestev narodov, zbranih skupaj: Gospod nad bojevniki pregleduje vojsko za bitko. **5** Prihajajo iz daljne dežele, iz konca neba, celo Gospod in orožja njegovega ogorčenja, da uničijo celotno deželo. **6** Tultite; kajti Gospodovan dan je pri roki; ta bo prišel kakor uničenje od Vsemogočnega. **7** Zato bodo vse roke oslabele in srce vsakega človeka se bo stopilo: **8** in bali se bodo: ostre bolečine in bridkosti se jih bodo polastile; v bolečinah bodo, kakor ženska, ki je v porodnih mukah: osupili bodo drug nad drugim; njihovi obrazi bodo kakor plameni. **9** Glej, prihaja Gospodovan dan, krut, z besom in kruto jezo, da pripravi zapuščeno deželo: in pokončal bo njene grešnike iz nje. **10** Kajti zvezde neba in njegova ozvezdja ne bodo dajala svoje svetlobe: sonce bo temelnil v svojem vzhajjanju in luna svoji svetlobi ne bo povzročila, da sveti. **11** In kaznoval bom zemeljski krog zaradi njihovega zla in zlobne zaradi njihove krivičnosti; in povzročil bom, da se arroganca ponosnih konča in ponižal bom holost strašnih. **12** Človeka bom naredil bolj dragocenega kakor čisto zlato: celo človeka kakor zlat klin iz Ofírja. **13** Zato bom stresel nebesni obok in zemlja se bo odmaknila iz njenega mesta, v besu Gospoda nad bojevniki in na dan njegove krute jeze. **14** In to bo kakor preganjana srna in kakor ovca, katere noben človek ne zbirja: obrnili se bodo vsak človek s svojemu lastnemu ljudstvu in vsak bo bežal v svojo lastno deželo. **15** Vsakdo, ki je najden, bo preboden; in vsakdo, ki jim je pridružen, bo padel pod mečem. **16** Tudi njihovi otroci bodo razbiti na koščke pred njihovimi očmi; njihove hiše bodo oplenjene in njihove žene posiljene. **17** Glej, zoper njih bom razvnel Medisce, ki se ne bodo ozirali na srebro; in glede zlata, v njem se ne bodo razveseljevali. **18** Tudi njihovi loki bodo raztrešili mladeniče na koščke; in ne bodo imeli usmiljenja do sadu maternice; njihovo oko ne bo prizaneslo otrokom. **19** In Babilon, slava kraljestev, lepota kaldejske odličnosti, bo kakor ko je Bog razdejal Sódomo in Gomóro. **20** Ta ne bo nikoli naseljen niti se ne bo prebivalo v njem od roda do roda.: niti tam ne bodo Arabci postavljali šotorov; niti tam pastirji ne bodo postavljali svojih staj. **21** Temveč bodo tam ležale divje puščavske živali; in njihove hiše bodo polne otožnih živih ustvarjenih bitij; in sove bodo prebivale tam in kozjenogi

bodo tam plesali. **22** In divje živali iz otokov bodo klicale v svojih zapuščenih hišah in zmaji v svojih prijetnih palačah: in njegov čas je blizu, da pride in njegovi dnevi ne bodo podaljšani.

14 Kajti Gospod bo imel usmiljenje do Jakoba in bo vendar izbral Izrael in jih postavil v njihovo lastno deželo: in tuji bodo združeni z njimi in se bodo trdnoprideružili Jakobovi hiši. **2** In ljudstvo jih bo vzelo in jih privedlo na njihov kraj: in Izraelova hiša jih bo vzela v last v Gospodovi deželi za služabnike in pomočnike: in odvedli jih bodo ujetje, katerih ujetniki so bili; in vladali bodo nad njihovimi zatiralci. **3** In zgodilo se bo na dan, ko ti bo Gospod dal počitek pred twojo bridkostjo in pred twojim strahom in pred trdlim suženjstvom, s čimer si bil primoran, da služiš. **4** da boš vzel ta pregovor zoper babilonskega kralja in rekel: „Kako je zatiralec končal! Zlato mesto je končalo! **5** Gospod je zlomil palico zlobnih in žežlovladarjev. **6** Tisti, ki je v besu udaril ljudstvo z nenehnim udarcem, tisti, ki je narodom vladal v jezi, je preganjan in ničje ne zadržuje. **7** Celotna zemlja je pri počitku in mirna: oni izbruhnejo v petje. **8** Da, jelkina drevesa se razveseljuje ob tebi in libanonske cedre, rekoč: „Odkar si položen, noben sekalec ni prišel zoper nas.“ **9** Pekel od spodaj je premaknjen zaradi tebe, da te srča ob twojem prihodu: zaradi tebe razvnema mrtve, celo vse zemeljske vodje; iz njihovih prestolov je dvignil vse kralje narodov. (**Sheol h7585**) **10** Vsi ti bodo govorili in ti rekli: „Si tudi ti postal slaboten, kakor mi? Si postal podobnen nam?“ **11** Tvoj pomp je priveden dol h grobu in zvok twojih violin: ličinka se raztegneje pod teboj in ličinke te pokrivajo. (**Sheol h7585**) **12** Kako si padel z neba, oh Lucifer, sin jutra! Kako si posekan na tla, ki si narode slabil! **13** Ker si rekel v svojem srcu: „Vzpel se bom v nebesa, svoj prestol bom povzdignil nad Božje zvezde: tudi na gori skupnosti bom sedel, na obronkih severa: **14** nad višine oblakov se bom dvignil; podoben bom Najvišemu!“ **15** Vendar boš priveden dol v pekel, na obronke Jame. (**Sheol h7585**) **16** Tisti, ki te vidijo, te bodo natančno ogledovali in preudarijali, rekoč: „Mar je to mož, ki je počel, da je zemlja trepetala, ki je pretresal kraljestva; **17** ki je naredil zemeljski krog kakor divjino in uničil njegova mesta, ki ni odpril hiše svojih ujetnikov?“ **18** Vsi kralji narodov, celo vsi izmed njih, ležijo v slavi, vsak v svoji lastni hiši. **19** Toda ti si izvržen iz svojega groba, kakor gnušna mladika in kakor oblačilo tistih, ki so umorjeni, preboden z mečem, ki gredo dol k jamskim kamnom; kakor truplo, pomendrano pod stopali. **20** Ne boš pridružen s temi pri pokopu, ker si uniči svojo deželo in umoril svoje ljudstvo: seme hudodelcev nikoli ne bo ugledno. **21** Pripravite pokol za njegove otroke zaradi krivičnosti njihovih očetov; da ne vstanete niti ne posedejo dežele niti ne napolnijo obličja zemeljskega kroga z mesti. **22** Kajti jaz se bom dvignil proti njim, ‚govori Gospod nad bojevniki, in iztrebil iz Babilona ime in ostanek in sina in nečaka, ‚govori Gospod. **23** Prav tako ga bom naredil posest za bobnarico in vodne tolmune: in pometel ga bom z metlo uničenja, ‚govori Gospod nad bojevniki. **24** Gospod nad bojevniki je prisegel, rekoč: „Zagotovo, kakor sem si zamislil, tako se bo zgodilo; in kakor sem se namenil, tako bo stal: **25** da bom zlomil Asircu v svoji deželi in na mojih gorah ga bom pogaziš pod stopalom: potem bo njegov jarem odšel od njih in njegovo breme bo odšlo iz njihovih ram.“ **26** To je namen, ki je namenjen nad celotno zemljo: in to je roka, ki je iztegnjena nad vsemi narodi. **27** Kajti Gospod nad bojevniki se je namenil in kdo bo to razveljavil? In njegova roka je iztegnjena in kdo bo zavrnil? **28** To breme je bilo v letu, ko je kralj Aház umrl. **29** Ne razveseli se ti, celotna Palestina, ker je palica tistega, ki te je udaril, zlomljena: kajti iz kače korenine bo prišla strupena kača in njen sad bo ognjena leteča kača. **30** In prvorojenec revnega bo nahranjen in pomoči potreben se bo ulegel v varnosti: in jaz bom z laktou ubil

tvojo korenino, on pa bo pokončal tvoj preostanek. **31** Tulite, oh velika vrata, jokaj, oh mesto; ti, celotna Palestina si raztopljenja: kajti iz severa bo prišel dim in nihče ne bo sam v svojih določenih časih. **32** Kaj bo nekdo potem odgovoril poslancem naroda? Da je Gospod ustanovil Sion in revni izmed njegovega ljudstva bodo zaupali vanj.

15 Breme Moába. Ker je ponoči Ar Moáb opustošen in priveden v tišino; ker je ponoči Kir Moáb opustošen in priveden v tišino; **2** odšel je gor do Bajita in do Dóbina, visoka kraja, da bi jokal: Moáb bo tulil nad Nebójem in nad Médebo: na vseh njihovih glavah bo plešavost in vsaka brada bo odrezana. **3** Na njihovih ulicah se bodo opasovali z vrečevino: na vrhovih njihovih hiš in na njihovih ulicah bo vsakdo tulil, obilno jokajoč. **4** In Hešbón bo vpil in Elalé: njun glas bo slišati celo do Jahaca: zato bodo oboroženi moábski vojaki zavpili; njegovo življenje mu bo mučno. **5** Moje srce bo vpilo zaradi Moába; njegovi ubežniki bodo bežali do Coarja, telica starosti treh let: kajti ob vzpenjanju Luhíta bodo jokajoč šli gor; kajti na poti Horonájima bodo vzdignili krik pogube. **6** Kajti vode Nimirima bodo zapuščene: kajti seno je propadlo, trava je posušena, tam ni nobene zelenle stvari. **7** Zato bo oblige, ki so ga dobili in to, kar so nakopičili, odvedeno proč k vrbovemu potoku. **8** Kajti vpitje je šlo naokoli Moábovih mej; njihovo tuljenje do Eglájima in njihovo tuljenje do Beér Elíma. **9** Kajti vode Dimóna bodo polne krvi: kajti jaz bom privadel več nad Dimón, leve nad tiste, ki pobegnejo iz Moába in nad preostanek dežele.

16 Pošljite jagnje k vladarju dežele iz Sele k divini, h gori hčere sionske. **2** Kajti zgodilo so bo, da kakor je tavarjoč ptič vržen iz gnezda, tako bodo moábske hčere pri prehodih Arnóna. **3** Posvetuj se, izvrši sodbo; svojo senco naredi kakor noč v sredi opoldneva; skrij pregnancy; ne izdaj tistega, ki tava. **4** Naj moji pregnanci prebivajo s teboj, Moáb; ti jim bodi skrivališče pred obličjem plenilca: kajti izsiljevalec je pri koncu, plenilec pojenuje: kajti zatirali so použiti iz dežele. **5** In v usmiljenju bo prestol utrijen: in on bo sedel na njem v resnici, v Davidovem šotorškem svetišču, sodil in iskal sodbo ter pospeševal pravičnost. **6** Slišali smo o Moábovem ponosu; zelo je ponosen: celo o njegovi oholosti in njegovem ponosu in njegovem besu: toda njegove laži ne bodo takšne. **7** Zato bo Moáb tulil za Moábom, vsi bodo tulili: kajti temelji Kir Heresa bodo žalovali; zagotovo so udarjeni. **8** Kajti hešbónska polja pešajo in vino iz Sibme: gospodarji poganov so zlomili njegove glavne sadike, prišli so celo do Jazéra, tavalci so skozi divjino: njegovi poganjki se iztezajo, odšli so preko morja. **9** Zato bom z jokom objokoval sibmansko trto iz Jazéra: namakal te bom s svojimi solzami, oh Hešbón in Elaléja: zaradi vpitja za tvojimi poletnimi sadovi in ker je tvoja žetev propadala. **10** In veselje je odvzeto in radost iz obilnega polja; in v vinogradih ne bo petja niti ne bo vriskanja: niti tam ne bo vpitja: tlačitelji ne bodo tlačili nobenega vina v svojih stiskalnicah; njihovemu vriskanju ob trgatvi sem naredil, da odneha. **11** Zato bo moja notranjost zvenela kakor harfa za Moábom in moji notranji deli za Kir Heresom. **12** In zgodilo se bo, ko bo video, da je Moáb izmučen na visokih krajih, da bo prišel k njegovemu svetišču, da moli; toda ne bo prevlada. **13** To je beseda, ki jo je od tistega časa Gospod govoril glede Moába. **14** Toda sedaj je Gospod govoril, rekoč: „Znotraj treh let, kakor so najemnikova leta in Moábova slava bo zaničevana z vso tisto veliko množico; in preostanek bo zelo majhen in slaboten.

17 Breme Damaska: „Glej, Damask je odvzet od tega, da je mesto in bo kup razvalin. **2** Mesta Aroérrja so zapuščena: ta bodo za trope, ki bodo legli in nihče jih ne bo strašil. **3** Prav tako bo prenehala trdnjava od Efrájima in kraljestvo od Damaska in

preostanek iz Sirije: oni bodo kakor slava Izraelovih otrok, ‐govori Gospod nad bojevniki. **4** In na tisti dan se bo zgodilo, da bo Jakobova slava narejena tanka in mastnost njegovega mesa bo shujšala. **5** In to bo kakor ko žanjec zbira žito in s svojim laktom žanje klasje; in to bo kakor tisti, ki zbira klasje v dolini Rafajim. **6** In vendar bodo v njem puščeni paberkovalni grozdi, kakor tresenje oljke, dve ali tri jagode na vrhu najvišje veje, štiri ali pet na njenih zunanjih rodovitnih mladikah, ‐govori Gospod, Izraelov Bog. **7** Na tisti dan bo človek gledal k svojemu Stvarniku in njegove oči bodo imele spoštovanje do Svetega Izraelovega. **8** In ta ne bo gledal k oltarjem, delu njegovih rok niti ne bo spoštoval tega, kar so naredili njegovi prsti ali ašer ali podob. **9** Na tisti dan bodo njegova utriena mesta kakov začetna veja in najvišja mladika, ki so jo pustili zaradi Izraelovih otrok: in tam bo opustošenje. **10** Ker si pozabil Boga rešitve svoje duše in se nisi spominjal skale svoje moči, zato boš sadil prijetne rastline in jih cepil s tujimi cepljenci: **11** podnevi boš svoji rastlini naredil, da zraste in zjutraj boš svojemu semenu naredil, da cveti: toda žetev bo kup na dan žalosti in obupne bridkosti. **12** Gorje množici številnih ljudi, ki zganjajo hrup, podoben hrupu morij; in vrvežu narodov, ki delajo vrvež, podoben vrvežu mogočnihvodá! **13** Narodi bodo besneli kakor besnenje mnogih vodá: toda Bog jih bo ukoril in pobegnili bodo daleč proč in pregnani bodo kakor pleve gora pred vetrom in kakor kotaleča se stvar pred vrtinčastim vetrom. **14** In glej, ob večernem času stiska; in pred jutrom njega ni. To je delež tistih, ki nas plenijo in žreb tistih, ki nas ropajo.

18 Gorje deželi, zasenčeni s krili, ki je onkraj etiopskih rek: **2** ki pošilja predstavnike po morju, celo v posodah iz ločja na vodah, rekoč: „Pojdite, vi nagli poslanci, k narodu, razkropjenemu in razgaljenemu, k ljudstvu, strašnemu od njihovega začetka do zdaj; narodu razdeljenemu in pomendranemu, katerega deželo so oplenile reke! **3** Vsi vi naseljenici zemeljskega kroga in prebivalci na zemlji, glejte, ko on dviguje zastavo na gorah; in ko zatrobi na sofa, prisluhnite. **4** Kajti tako mi je rekel Gospod: „Vzel si bom svoj počitek in preudaril bom v svojem bivališču, kakor sončna vročina na rastlinah in kakor oblak rose na vročini žetve. **5** Kajti pred žetvijo, ko je brst popoln in kisel grozd dozoreva v cvetu, bo odrezal tako poganjke z obdelovalnimi kavljili, kakor odvezel in odrezal mladike. **6** Skupaj bodo puščeni k perjad gora in k zemeljskim živalim in perjad bo na njih preživelha čas žetve in vse zemeljske živali bodo prezimovale na njih. **7** V tistem času bo prineseno dario Gospodu nad bojevniki, od ljudstva, razkropjenega in razgaljenega in od ljudstva, ki je strašno od njihovega začetka do sedaj; naroda, ki je razdeljen in pomendran pod stopalom, katerega deželo so oplenile reke, do kraja imena Gospoda nad bojevniki, gore Sion.

19 Breme Egipta. Glej, Gospod jaha na naglem oblaku in prišel bo v Egipt: in egyptovski maliki bodo premaknjeni ob njegovi prisotnosti in srce Egipta se bo stopilo v njegovi sredi. **2** In jaz bom postavil Egipčane zoper Egipčane: in bojevalci se bodo vsak zoper svojega brata in vsak zoper svojega soseda; mesto zoper mesto in kraljestvo zoper kraljestvo. **3** In egyptovski duh bo odpovedal v njihovi sredi; in jaz bom uničil njihov nasvet: in iskali bodo k malikom in h krotilcem in k tistim, ki imajo osebne duhove in k čarovnikom. **4** In Egipčane bom predal v roko krutega gospoda in krut kralj bo vladal nad njimi, ‐govori Gospod nad bojevniki. **5** In vode iz morja se bodo posušile in reke bodo zapuščene in posušene. **6** In reke bodo obrnilci daleč proč; in obrambni jarki bodo izpraznjeni in posušeni: trstje in rogoz bo ovenelo. **7** Papirno trstje pri potokih, pri ustju potokov in vsaka posejana stvar ob potokih bo ovenela, bo odgnana in ne bo več. **8** Tudi ribiči

bodo žalovali in vsi tisti, ki mečejo trnek v potoke, bodo žalovali in tisti, ki razširjajo mreže nad vodami, bodo pešali. **9** Poleg tega bodo zbegani tisti, ki delajo s tankim lanom in tisti, ki tkojo mreže. **10** In zlomljeni bodo v njihovih namenih vsi, ki delajo zapornice in ribnike za ribe. **11** Zagotovo so princi Coana bedaki, nasvet modrih faraonovih svetovalcev je postal brutalen: kako pravite faraonu: „Jaz sem sin modrega, sin starodavnih kraljev?“ **12** Kje so tisti? Kje so tvoji modri možje? In naj ti sedaj povedo in naj vedo kaj je Gospod nad bojevniki namenil nad Egipтом. **13** Princi Coana so postali bedaki, princi Nofa so zavedeni; zapeljali so tudi Egipt, celo tisti, ki so opora njegovih rodov. **14** Gospod je pomešal sprevrženega duha v njihova sredo: in Egiptru so povzročili, da se moti in vsakem svojem delu, kakor se pijan mož opoteka v svojem bruhanju. **15** Niti tam ne bo nobenega dela za Egipit, katerega bi glava ali rep, palmova veja ali ločje lahko opravili. **16** Na tisti dan bo Egipat podoben ženski: in ta bo prestrašen in bal se bo zaradi tresenja roke Gospoda nad bojevniki, ki jo trese nad njim. **17** In Judova dežela bo strahota Egiptru, vsakdo, ki jo omenja, bo v sebi prestrašen zaradi namena Gospoda nad bojevniki, katerega je določil zoper njega. **18** Na tisti dan bo pet mest v egipčovski deželi govorilo kánaanski jezik in prisegalo pri Gospodu nad bojevniki; eno bo imenovano Mesto uničenja. **19** Na tisti dan bo tam oltar Gospodu, v sredi egipčovske dežele in stebri Gospodu pri njegovi meji. **20** In ta bo za znamenje in za pričevanje Gospodu nad bojevniki v egipčovski deželi: kajti klícali bodo h Gospodu zaradi zatíralcev in poslal jim bo rešitelja in mogočnega in ta jih bo osvobodil. **21** In Gospod bo znan Egiptru in Egipčani bodo na tisti dan poznali Gospoda in opravljali bodo žrtvovanje in daritev; da, prisegali bodo prisego h Gospodu in jo izvedli. **22** In Gospod bo udaril Egipat: on ga bo udaril in ozdravil: in vrnili se bodo celo h Gospodu in izprošen bo od njih in jih bo ozdravil. **23** Na tisti dan bo tam glavna cesta iz Egipa in Asirijo in Asirec bo prišel v Egip in Egipčan v Asirijo in Egipčani bodo služili z Asirci. **24** Na tisti dan bo Izrael tretji z Egiptom in Asirijo, celo blagoslov v sredi dežele: **25** katerega bo Gospod nad bojevniki blagoslovil, rekoč: „Blagoslovljen bodi Egipat, moje ljudstvo in Asirija, delo mojih rok in Izrael, moja dediščina.“

20 V letu, ko je Tartan prišel v Ašdód, (ko ga je asirski kralj Sargon poslal) in se boril zoper Ašdód in ga zavzel; **2** ob istem času je spregovoril Gospod po Izaiju, Amócovemu sinu, rekoč: „Pojdi in odveži vrečevino s svojih ledij in sezuj si čevlje s svojih stopal.“ In storil je tako, hodeč nag in bos. **3** In Gospod je rekel: „Podobno kot moj služabnik Izaija tri leta hodi nag in bos za znamenje in čudo nad Egipptom in nad Etiopijo; **4** tako bo asirski kralj odvedel egipčanske jetnike in etiopske jetnike, mlade in stare in nage in bose, celo z njihovimi nepokritimi zadnjicami, v egipčovsko sramoto. **5** In bali se bodo in osramočeni bodo od Etiopije, njihovega pričakovanja in od Egipa, njihove slave. **6** In prebivalec tega otoka bo na tisti dan rekel: „Glej, takšno je naše pričakovanje, kamor smo pobegnili po pomoči, da bi bili osvobojeni pred asirskim kraljem: in kako bomo pobegnili!“

21 Breme puščave morja. Kakor gredo skozi vrtinčasti vetrovi na jugu; tako ta prihaja iz puščave, iz strašne dežele. **2** Mučno viđenje mi je naznanjeno; zahrbitnež postopa zahrbitno in plenilec pleni. Pojd gor, oh Elám: oblegaj, oh Medija; vsemu njihovemu vzdihovanju sem naredil, da preneha. **3** Zato so moja ledja napolnjena z bolečino: ostre bolečine so se me polastile, kakor ostre bolečine ženske, ki je porodnih mukah: sklonjen sem bil ob poslušanju teg; ob gledanju tega sem bil zaprepaden. **4** Moje srce trepetata, grozljivost me je preplašila: noč mojega užitka mi je obrnil v strah. **5** Pripravite mizo, stražite v stražnem stolpu,

jeje, pijte: vstanite, vi princi in pomazilite ščit. **6** Kajti tako mi je rekel Gospod: „Pojdi, postavi stražarja, naj razglasil kar vidi.“ **7** In zagledal je bojni voz z nekaj konjeniki, voz z osli in voz s kamelami; in marljivo je prisluhnil z mnogo pozornosti: **8** in zavpil: „Lev, Moj Gospod, nenehno stojim na stražnem stolpu podnevi in na svojo stražo sem postavljen cele noči: **9** in glej, tukaj prihaja voz ljudi z nekaj konjeniki.“ In odgovoril je in rekel: „Babilon je padel, padel je; in vse rezane podobe njegovih bogov je zdobil na tla.“ **10** Oh, moja mlatev in žito mojih tal: to, kar sem slišal od Gospoda nad bojevniki, Izraelovega Boga, sem vam naznani. **11** Breme o Dumi. Kliče me iz Seíra: „Stražar, kaj je glede noči? Stražar, kaj je glede noči?“ **12** Stražar je rekel: „Prihaja jutro in tudi noč: če boste poizvedeli, poizvjetje: vrnite se, pridite.“ **13** Breme nad Arabijo. V arabskem gozdu boste prenočevali, oh ve, potujejoče skupine Dedánovcev. **14** Prebivalci dežele Temá so prinesli vodo tistemu, ki je bil žejen, tistega, ki je bežal, so prestregli s svojim kruhom. **15** Kajti pobegnili so pred meči, pred izvlečenim mečem in pred napetim lokom in pred bolečino vojne. **16** Kajti tako mi je rekel Gospod: „Znotraj leta, glede na najemnikova leta in vsa slava Kedárja bo padla: **17** in preostanek izmed števila lokostrelcev, močni može izmed kedárskeh otrok, bodo zmanjšani: ‐kajti Gospod, Izraelov Bog, je to govoril.

22 Breme doline videnj. Kaj te sedaj pesti, da si v celoti odšel gor k hišnim streham? **2** Ti, ki si poln razgrajanja, hrupno mesto, radostno mesto: tvoji umorjeni može ni so umorjeni z mečem niti niso umrli v bitki. **3** Vsi tvoji vladarji so skupaj pobegnili, zvezani so z lokostrelci: vsi, ki so najdeni v tebi, so zvezani skupaj, ki so pobegnili od daleč. **4** Zatorej sem rekel: „Poglejte proč od mene, grenko bom jokal, ne trudite se, da bi me potolažili, zaradi plenjenja hčere mojega ljudstva. **5** Kajti to je dan stiske in mendenja in zmedenosti od Gospoda Boga nad bojevniki v dolini videnja, podiranja zidov in vpitja h goram. **6** In Elám je nosil tul za puščice, z vozovi ljudi in konjeniki in Kir je odkril ščit. **7** In zgodilo se bo, da bodo tvoje izbrane doline polne vozov in konjeniki se bodo postrojili pri velikih vratih. **8** In odkril je Judovo pokrivalo in na tisti dan si pogledal k bojni opremi gozdne hiše. **9** Videli ste tudi vrzeli Davidovega mesta, da jih je mnogo: in zbrali ste skupaj vode spodnjega ribnika. **10** In prešteli ste jeruzalemske hiše in porušili hiše, da utrdite zid. **11** Naredili ste tudi jarek med dvema zidovoma za vodo iz starega ribnika: toda niste pogledali k njegovemu izdelovalcu niti niste imeli spoštovanja do tistega, ki ga je dolgo nazaj oblikoval. **12** In na tisti dan je Gospod Bog nad bojevniki klical k jokanju in žalovanju in k plešavosti in k opasovanju z vrečevino: **13** in glej, radost in veselje, klanje volov in ubijanje ovc, žrtve mesa in pitja vina: jejmo in pijmo; kajti jutri bomo umrli. **14** In to je bilo razodeto v moja ušesa po Gospodu nad bojevniki: „Zagotovo ta krivičnost ne bo očiščena od vas, dokler ne umrete, “govori Gospod Bog nad bojevniki. **15** Tako govoril Gospod Bog nad bojevniki: „Pojdi, spravi se k temu zakladniku, celo k Šebnáju, ki je nad hišo in reci: **16**, Kaj imaš tukaj? In koga imaš tukaj, da si tukaj izklesal mavzolej kakor tisti, ki si klesa mavzolej na višavi in ki zase izrezuje prebivališče v skalih? **17** Glej, Gospod te bo odvedel proč z mogočnim ujetništvom in te bo zagotovo pokril. **18** Zagotovo se bo nasilno obrnil in te zalučal kakor žogo v veliko deželo: tam boš umrl in tam bodo vozovi tvoje slave sramota hiš tvojega gospoda. **19**, In odgnal te bom iz tvojega položaja in iz tvojega mesta te bom zvrnil. **20** In zgodilo se bo na tisti dan, da bom poklical svojega služabnika Eljakíma, Hilkijávegeva sina: **21** in oblekel ga bom s tvojim svečanimi oblačilom in ga ojačal s tvojim pasom in tvojo vlado bom izročil v njegovo roko: in on bo oče jeruzalemskim prebivalcem in Judovi hiši. **22** In ključ Davidove

hiše bom položil na njegovo ramo; tako bo on odpril in nihče ne bo zaprl; in on bo zaprl in nihče ne bo odprl. 23 In pritrdil ga bom kakor žebelj na zanesljivo mesto; in on bo za veličasten prestol hiši svojega očeta. 24 In nanj bodo obesili vso slavo hiše njegovega očeta, potomstvo in pregnance, vse posode majhne količine, od čašastih posod, celo do vseh posod iz usnja. 25 Na ta dan, "govori Gospod nad bojevnikni, „bo žebelj, ki je bil pritrjen na zanesljivem kraju, odstranjen in posekan in pade; in breme, ki je bilo na njem, bo odsekano: "kajti Gospod je to govoril.

23 Breme [naselbine] Tir. Tulite, ve ladje iz Taršiša; kajti ta je opustošen, tako da tam ni nobene hiše niti vhoda vanjo: od dežele Kitéjev jim je razodeto. 2 Bodite mirni, vi prebivalci otoka; vi, katere so sidónski trgovci, ki prečkajo morje, na novo napolnili. 3 In ob velikih vodah seme Síhórja, žetev reke je njen poplačilo; in ona je dobiček narodom. 4 Bodite osramočen, oh Sidón: kajti morje je spregovorilo, celo moč morja, rekoč: „Ne mučim se, niti ne rojevam otrok, niti ne negujem mladeničev, niti ne vzgajam devic. 5 Kakor pri poročilu glede Egipita, tako bodo boleče zaskrbljeni ob poročilu iz [naselbine] Tir. 6 Prepeljite se v Taršiš: tulite, vi prebivalci otoka. 7 Ali je to vaše radostno mesto, katerega starodavnost je od starodavnih dni? Njena lastna stopala jo bodo odnesla daleč, da začasno biva. 8 Kdo je sprejet ta nasvet zoper [naselbino] Tir, obkrožujoče mesto, katere trgovci so princi, katere prepredajalcji so častitljivi [ljudje] zemlje? 9 Gospod nad bojevnikji je to namenil, da omadežuje ponos vse slave in da privede v zaničevanje vse častitljive [ljudi] zemlje. 10 Prečkaj skozi svojo deželo kakor reka, oh taršiška hči: tam ni več nobene moći. 11 Svojo roko je iztegnil nad morje, stresel je kraljestva: Gospod je izdal zapoved zoper trgovsko mesto, da uniči njegova močna oporišča. 12 In rekel je: „Ne boš se več razveseljevala, oh ti zatirana devica, hči sidónska: vstanji, prečkaj h Kitéjcem; tudi tam ne boš imela počitka. 13 Glej, dežela Kaldejcev; tega ljudstva ni bilo, dokler ga ni Asirec osnovał za tiste, ki prebivajo v divjini: postavili so njegove stolpe, vzdignili so njegove palace; in privedel ga je do ruševin. 14 Tulite ve ladje iz Taršiša: kajti vaša moč je opustošena. 15 In zgodilo se bo na tisti dan, da bo [naselbina] Tir pozabljena sedemdeset let, glede na dneve enega kralja: po koncu sedemdesetih let bo [naselbina] Tir pela kakor pocestnica. 16 Vzemi harfo, pojdi okoli mesta, ti pocestnica, ki si bila pozabljenata; naredi prijetno melodijo, poj mnoge pesmi, da se te bodo lahko spomnili. 17 In zgodilo se bo po koncu sedemdesetih let, da bo Gospod obiskal [naselbino] Tir in se obrnil k njemu pličilu in zagrešila bo prešuštvovanje, z vsemi kraljestvi sveta, na obliju zemlje. 18 In neno trgovsko blago in neno trgovsko plačilo bo sveto Gospodu: ne bo več shranjeno niti kopičeno; kajti neno trgovsko blago bo za tiste, ki prebivajo pred Gospodom, da bodo zadostno jedli in za trpežno oblačilo.

24 Glej, Gospod dela zemljo prazno in jo dela opustošeno in jo prevrača in razpršuje njene prebivalce. 2 In zgodilo se bo, kakor z ljudstvom, tako z duhovnikom, kakor s služabnikom, tako z njegovim gospodarjem; kakor s služabnico, tako z njeno gospodarico; kakor s kupcem, tako s prodajalcem; kakor s tistim, ki posoja, tako z izposojevcem; kakor z jemalcem obresti, tako s tistim, ki mu daje obresti. 3 Dežela bo popolnoma izpraznjena in popolnoma oplenjena: kajti Gospod je spregovoril to besedo. 4 Zemlja žaluje in bledi, zemeljski krog peša in bledi, ošabno ljudstvo zemlje peša. 5 Tudi zemlja je omadeževana pod njenimi prebivalci; ker so prekršili postave, spremenili predpis, prelomili večno zavezo. 6 Zato je prekletstvo požrlo zemljo in tisti, ki prebivajo na njej, so zapuščeni: zato so prebivalci zemlje požgani in ostalo je le malo mož. 7 Novo vino žaluje, trta peša, vsi veselo-

srčni vdihujejo. 8 Veselje bobničev pojenjuje, hrup tistih, ki se veselijo, se končuje, radost harfe pojenjuje. 9 Vina ne bodo pili s pesmijo; močna pijača bo grenka tistim, ki jo piyejo. 10 Mesto zmešnjave je zlomljeno: vsaka hiša je zaprta, da noben človek ne more vstopiti. 11 Tam je na ulicah jokanje zaradi vina; vsa radost je otemnela, veselje dežele je odšlo. 12 V mestu je puščeno opustošenje in velika vrata so udarjena z uničenjem. 13 Ko bo tako v sredi dežele med ljudstvom, bo tam kakor otresanje oljke in kakor paberkovanje grozvod, ko je trgatev končana. 14 Povzdignili bodo svoj glas, peli bodo zaradi Gospodovega veličanstva, glasno bodo klicali od morja. 15 Zatorej proslavljamte Gospoda vognjih, celo ime Gospoda, Izraelovega Boga, na morskih otokih. 16 Od skrajnih delov zemlje smo slišali pesmi, celo slavo k pravičnemu. Toda rekel sem: „Moja pustost, moja pustost, gorje meni! Zahrbtniči so postopali zahrbtno; da, zahrbtniči so postopali zelo zahrbtno.“ 17 Strah in jama ter zanka so nad teboj, oh, prebivalec zemlje. 18 In zgodilo se bo, da kdor pobegne pred hrupom strahu, bo padel v jamo; in kdor prihaja gor iz srede jame, bo ujet v zanko: kajti okna od zgoraj so odprta in temelji zemlje se tresejo. 19 Zemlja je popolnoma razrušena, zemlja je čisto raztopljena, zemlja je silno premaknjena. 20 Zemlja se bo vrtela sem ter tja kakor pijanec in odstranjena bo kakor koča; in njen prestopek bo težak nad njo; in ta bo padla in ne bo ponovno vstala. 21 In zgodilo se bo na tisti dan, da bo Gospod kaznoval vojsko vzušenih, ki so na višavi in zemeljske kralje na zemlji. 22 In oni bodo zbrani skupaj, kakor so jetniki zbrani v jami in zaprti bodo v ječi in po mnogih dneh bodo obiskani. 23 Potem bo luna zbgana in sonce osramočeno, ko bo Gospod nad bojevnikji veličastno kraljeval na gori Sion in Jeruzalemu in pred njegovimi starci.

25 Oh Gospod, ti si moj Bog; poviješeval te bom, hvalil bom twoje ime; kajti storil si čudovite stvari; tvoji nasveti od davnine so zvestoba in resnica. 2 Kajti iz mesta si naredil kup; iz obrambnega mesta razvalino: da palača tujev ni več mesto; ta ne bo nikoli zgrajena. 3 Zato te bo močno ljudstvo proslavljalo in mesto strašnih narodov se te bo balo. 4 Kajti bil si moč revnim, moč pomoci potrebnim v njihovi tegobi, zatočišče pred viharjem, senca pred vročino, ko je udar strahovitežev kakor vihar proti zidu. 5 Hrup tujev boš ponižal kakor vročino na suhem kraju; celo vročino s senco oblaka: mladika strahovitežev bo ponižana. 6 In na tej gori bo Gospod nad bojevnikji vsem ljudstvom pripravil praznovanje mastnih stvari, praznovanje z dolgo hranjenimi vini, mastnih stvari polnih mozga, dobro prečiščenih, dolgo hranjenih vin. 7 In na tej gori bo uničil obliče zagrinjala, vrženega nad vsa ljudstva in zagrinjalo, ki je razprostrat nad vsemi narodi. 8 V zmagi bo pogolniti smrt; in Gospod Bog bo obriral solze iz vseh obrazov; in sramoto svojega ljudstva bo vzel proč iz vse zemlje: kajti Gospod je to govoril. 9 In na ta dan bo rečeno: „Glej! To je naš Bog; čakali smo nanj in on nas bo rešil; to je Gospod; čakali smo nanj, veseli bomo in se razveseljevali v njegovi rešitvi duše.“ 10 Kajti na tej gori bo počivala Gospodova roka in Moáb bo pomendran pod njim, celo kakor je slama pomendrana za gnojische. 11 In svoje roke bo razširil v njihovi sredi, kakor kdor plava razširja svoje roke za plavanje: in njihov ponos bo ponižal skupaj s pleni njihovih rok. 12 In trdnjava visoke utrdbe tvojih zidov bo ponižal, nizko položil in privedel k tloru, celo k prahu.

26 Na tisti dan bo ta pesem prepevana v Judovi deželi: „Imamo močno mesto; rešitev duše bo Bog določil za zidove in branike. 2 Odprite velika vrata, da bo pravičen narod, ki varuje resnico, lahko vstopil. 3 Ohranil ga boš v popolnem miru, čigar um se zadržuje na tebi: ker on zaupa vate. 4 Zaupajte v Gospoda na veke: kajti v Gospodu Jahveju je večna moč: 5 kajti on

poniža tiste, ki prebivajo na višavi; vzvišeno mesto, polaga ga nizko, polaga ga nizko, celo k tlom; prinaša ga celo k prahu. **6** Stopalo ga bo pomendralo, celo stopalo revnega in koraki pomoči potrebnih.“ **7** Pot pravičnih je poštenost: ti, najpokončnejši, tehaš stezo pravičnih. **8** Da, na poti tvojih sodb, oh Gospod, smo čakali nate; hrepenerje naše duše je k tvojemu imenu in k spominu nate. **9** S svojo dušo sem te žezel ponocí; da, s svojim duhom znotraj sebe te bom iskal zgodaj: kajti ko so tvoje sodbe na zemlji, se bodo prebivalci zemeljskega kroga učili pravičnosti. **10** Naj bo naklonjenost pokazana zlobnemu, vendar se ne bo naučil pravičnosti: v deželi poštenosti bo ravnal nepravično in ne bo gledal Gospodovega veličanstva. **11** Gospod, kadar je tvoja roka dvignjena, ne bodo videli: toda videli bodo in bodo osramočeni zaradi svoje zavisti nad ljudstvom; da, požrl jih bo ogenj tvojih sovražnikov. **12** Gospod, ti nam hočeš določiti mir: kajti naredil si tudi vsa naša dela v nas. **13** Oh Gospod, naš Bog, drugi gospodje poleg tebe so imeli gospodstvo nad nami: toda samo po tebi bomo naredili omemblo tvojega imena. **14** Mrtvi so, ne bodo živelii; preminuli so, ne bodo vstali: zato si jih obiskali in jih uničil in storil, da ves spomin nanje izgine. **15** Povečal si narod, oh Gospod, ti si povečal narod: proslavljen si: odstranil si gadalec, k vsem koncem zemelje. **16** Gospod, v stiski so te obiskali, izlili so molitev, ko je bilo nad njimi tvoje karanje. **17** Kakor je ženska z otrokom, ki se ji približuje čas njenega poroda, v bolečini in vpije v njenih ostrih bolečinah; tako smo bili mi v tvojem pogledu, oh Gospod. **18** Bili smo z otrokom, bili smo v bolečini, tako smo kakor bi rodili veter; na zemlji nismo dosegli nobene osvoboditve; niti prebivalci zemeljskega kroga niso padli. **19** Tvoji mrtvi može bodo živelii, skupaj z mojim mrtvimi telesom bodo vstali. Zbudite se in pojte, vi, ki prebivate v prahu: kajti tvoja rosa je kakor rosa zelišč in zemlja bo izvrgla mrteve. **20** Pridite, moje ljudstvo, vstopite v svoje sobe in zaprite svoja vrata naokoli sebe: skrите se kakor bi bilo za kratek trenutek, dokler ne bo ogorčenje minilo. **21** Kajti, glejte, Gospod prihaja iz svojega kraja, da kaznuje prebivalce zemelje zaradi njihove krivičnosti: tudi zemlja bo razkrila svojo kri in ne bo več pokrivala svojih umorjenih.

27 Na tisti dan bo Gospod s svojim brdkim in velikim in močnim mečem kaznoval levitána in osto kačo, celo levitána, to sprijeno kačo; in pokončal bo zmaja, ki je v morju. **2** Na tisti dan ji pojte: „Vinograd rdečega vina.“ **3** Jaz, Gospod, ga varujem; vsak trenutek ga bom zatalival: da ga ne bi kdorkoli poškodoval, ga bom varoval noč in dan. **4** Razjarjenosti ni v meni: kdo bi zoper mene postavil osat in trnje v bitki? Šel bi skoznje, skupaj bi jih požgal. **5** Ali pa naj se oprime moje moči, da lahko sklene mir z menoj; in sklenil bo mir z menoj. **6** Tistim, ki pridejai iz Jakoba, bo povzročil, da se ukoreninijo: Izrael bo cvetel in brstel in obliče zemeljskega kroga napolnil s sadom. **7** Ali ga je udaril kakor je on udaril tiste, ki so ga udarili? Ali je umorjen gleda na pokol tistih, ki so umorjeni po njem? **8** Po meri, ko ta poganja naprej, boš razpravljaj z njim: on ostaja njegov oster veter na dan vzhodnika. **9** Torej s tem bo Jakobova krivičnost očiščena; in to je ves sad, da odvzame njegov greh; ko vse olтарne kamne naredi kakor apnenčaste kamne, ki so raztreščeni na razen, ašere in podobe ne bodo obstale. **10** Vendar bo obrambno mesto opustelo in prebivališče zapuščeno in puščeno kakor divjina: tam se bo paslo tele in tam se bo uleglo in použilo njegove mladice. **11** Ko so njegove veje izsušene, bodo odlomljene: ženske bodo prišle in jih postavile na ogenj: kajti to je ljudstvo brez razumevanja: zato tisti, ki jih je naredil, ne bo imel usmiljenja do njih in kdar jih je oblikoval, jim ne bo izkazal nobene naklonjenosti. **12** In zgodilo se bo na tisti dan, da bo Gospod otepjal od rečnega kanala do egiptovskega vodotoka in zbrani boste eden za drugim, oh vi, Izraelovi otroci. **13** In zgodilo se bo

na tisti dan, da bo zatrobljeno na velik šofar in prišli bodo, ki so bili pripravljeni, da umrejo v asirski deželi in pregnaci v egyptovski deželi in oboževali bodo Gospoda na sveti gori pri Jeruzalemu.

28 Gorje kroni ponosa, efrájimskim pijancem, katerih veličastna lepota je odcvetena roža, ki je na glavi obilnih dolin tistih, ki so premagani z vinom. **2** Glej, Gospod ima mogočnega in močnega, ki bo kakor neurje s točo in uničujoč vihar, kakor preplavljaj poplava mogočnih vodá, [ta] bo z roko vrgel dol k zemlji. **3** Krona ponosa, efrájimski pijanci, bodo pomendrani pod stopali: **4** in veličastna lepota, ki je na glavi obilne doline, bo ovelna roža in kakor zgodnjih sad pred poletjem: ko ga tisti, ki pogleda nanj, vidi, ga pojé, medtem ko je še v njegovi roki. **5** Na tisti dan bo Gospod nad bojevniki za krono slave in za diadem lepote preostanku svojega ljudstva. **6** In za duha sodbe tistem, ki sedi na sodbi in za moč tistim, ki odvračajo bitko k velikim vratom. **7** Vendar so tudi oni zašli zaradi vina in zaradi močne pijače so omahnili iz poti; duhovnik in prerok sta zašla zaradi močne pijače, pogolnjena sta od vina, zaradi močne pijače sta omahnila iz poti; motita se videnju, spotakneta se v sodbi. **8** Kajti vse mize so polne izbljuvkov in umazanosti, tako da tam ni čistega prostora. **9** Koga bo učil spoznajan? In koga bo pripravil, da razume nauk? Tiste, ki so odstavljeni od mleka in odtegnjeni od prsi. **10** Kajti predpis mora biti na predpis, predpis na predpis; navodilo na navodilo, navodilo na navodilo; malo tukaj in malo tam: **11** kajti z jecljajočimi ustnicami in drugim jezikom bo govoril temu ljudstvu. **12** Katerim je rekel: „To je počitek, s katerim lahko izmučenemu povzročite, da počiva; in to je osvežitev: “vendar niso hoteli poslušati. **13** Toda Gospodova beseda jim je bila predpis na predpis, predpis na predpis; navodilo na navodilo, navodilo na navodilo; malo tukaj in malo tam; **14** kajti z smrtno zavezjo in se zlomijo in se ulovijo in ujamejo. **15** Zato poslušajte Gospodovo besedo, vi posmehljivci, ki vladate temu ljudstvu, ki je v [prestolnici] Jeruzalem. **15** Ker ste rekli: „Sklenili smo zavezo s smrto in s peklom smo v dogоворu; ko bo šel skozi poplavljajoči bič, ta ne bo prišel k nam; kajti laži smo naredili za naše zatočišče in pod nerescico smo se skrili:“ (*Sheol h7585*) **16** zato tako govoril Gospod Bog: „Glej, na Sionu polagam temeljni kamen, preizkušen kamen, dragocen vogalni kamen, nedvoumen temelj: kdar veruje, ne bo vznemirjeno hitel. **17** Tudi sodbo bom položil k merilu in pravičnost h grezilu: in toča bo pomedla zatočišče laži in vode bodo preplavile skrivališče. **18** In vaša zavezja s smrto bo razveljavljena in vaš dogovor s peklom ne bo obstal; ko bo šel skozi preplavljajoči bič, potem boste z njim pomendrani. (*Sheol h7585*) **19** Od časa, ko gre ta naprek, vas bo zgrabil: kajti jutro za jutrom bo ta prehajal, podnevi in ponoči: in to bo samo draženje, da razume poročilo. **20** Kajti postelja je krajsa kakor se človek lahko iztegne na njej: in pokrivalo ozje kakor se lahko zavije vanj. **21** Kajti Gospod se bo dvignil kakor na gori Peracím, ogorčen bo kakor v dolini Gibeón, da lahko opravi svoje delo, svoje čudno delo; in privede, da se njegovo dejanje zgodi, njegovo čudno dejanje. **22** Zdaj torej ne bodite zasmehovalci, da ne bi vaše vezi postale močne: kajti slišal sem od Gospoda Boga nad bojevniki uničenje, celo določeno nad celotno zemljo. **23** Pazljivo prisluhnite in poslušajte moj glas in prisluhnite in poslušajte moj gorov. **24** Mar orač orje ves dan, da bi sejal? Ali odpira in brana grude svoje zemlje? **25** Ko je njen površino izravnal, mar ne meče naokoli piro in raztroši kumino in meče noter glavno pšenico in določen ječmen in pirok na njihov prostor? **26** Kajti njegov Bog ga navaja k preudarnosti in ga uči. **27** Kajti pira ni mlatena z mlatilno pripravo niti kolo voza obračano nad kumino; temveč je pira otepana s palico in kumina s šibo. **28** Kruhovo žito je poškodovan; ker ga nikoli ne bo mlatil niti zlomil s

kolesom svojega voza niti ga poškodoval s konjeniki. **29** Tudi to prihaja od Gospoda nad bojevni, ki je čudovit v nasvetu in odličen v delu.

29 Gorje Ariélu, Ariélu, mestu, kjer je prebival David! Dodajte letu leto; naj ubijejo žrtve. **2** Vendar bom Ariél spravil v tegobo in tam bo potrost in bridkost: in to mi bo kakor Ariél. **3** In utaboril se bom zoper tebe naokoli in zoper tebe bom položil obleganje z nasipom in zoper tebe bom dvignil utrdbe. **4** In ponižan boš in govoril boš iz zemlje in tvoj govor iz prahu bo znižan in tvoj glas bo kakor od nekoga, ki ima osebnega duha, iz zemlje in tvoj govor bo šepetal iz prahu. **5** Poleg tega bo množica vlojih tujcev podobna drobnemu prahu in množica strahovitežev bo kakor pleve, ki mineva: da, to bo v trenutku, nenadoma. **6** Od Gospoda nad bojevni boš obiskan z gromom in s potresom in z velikim hrupom, z viharjem in neurjem in plamenom požirajočega ognja. **7** In množica vseh narodov, ki se bori zoper Ariél, celo vsi, ki se borijo proti njemu in njegovemu braniku in ki ga stiskajo, bodo kakor sanje nočnega videnja. **8** To bo celo kakor kadar lačen človek sanja in glej, on je; toda zbuja se, njegova duša pa je prazna: ali kakor kadar žejen človek sanja in glej, on pije; toda zбудi se in glej, on je oslabel, njegova duša pa ima appetit: takšna bo množica vseh narodov, ki se borijo zoper goro Sion. **9** Ustavite se in se čudite; strmite in kričite: pijani so, toda ne zaradi vina; opotekajo se, toda ne zaradi močne pijače. **10** Kajti Gospod je na vas izlil duha globokega spanja in zaprl vaše oči: preroke in vaše vladarje, vidce je pokril. **11** In videnje vsega vam je postal kakor besede knjige, ki je zapečatena, ki jo ljudje izročijo nekomu, ki je učen, rekoč: „Berí to, prosim te: ‘in ta pravi: ‚Ne morem, kajti zapečatena je:’“ **12** In knjiga je izročena tistem, ki ni izučen, rekoč: „Berí to, prosim te: ‘in ta pravi: ‚Jaz nisem učen.’“ **13** Zato je Gospod rekel: „Ker se mi to ljudstvo približuje s svojimi usti in me časti s svojimi ustnicami, toda svoje srce so odstranili daleč proč od mene in je njihov strah proti meni naučen s človeškimi predpisi: **14** zato, glej, nadaljeval bom, da storim čudovito delo med tem ljudstvom, celo čudovito delo in čudo: kajti modrost njihovih modrih mož bo propadla in razumevanje njihovih preudarnih mož bo skrito. **15** Gorje tistim, ki globoko iščejo, da skrijejo svoj naklep pred Gospodom in so njihova dela v temi in govorijo: „Kdo nas vidi? In kdo nas pozna?“ **16** Zagotovo bodo vaša sprevračanja stvari veljala kakor lončarjeva glina: kajti ali bo delo reklo o tistem, ki ga je oblikoval: „Ta nima razumevanja!“ **17** Ali ni le še malo in Libanon b spremljen v rodovitno polje in rodovitno polje bo veljalo kakor gozd? **18** In na ta dan bodo gluhi slišali besede iz knjige in oči slepega bodo videle iz nejasnosti in iz teme. **19** Tudi krotki bodo povečali svojo radost v Gospodu in revni med možmi se bodo razveseljevali v Svetem Izraelovem. **20** Kajti strahovitež je priveden v nič in posmehljivec je použit in vsi tisti, ki so pozorni na krivičnost, so iztrebljeni: **21** ki človeka delajo za prestopnika zaradi besede in polagajo zanko za tistega, ki graja pri velikih vrath in odvrácajo pravčnega zaradi ničnosti. **22** Zato tako govori Gospod, ki je odkupil Abrahama, glede Jakobove hiše: „Jakob sedaj ne bo osramočen niti njegov obraz sedaj ne bo obledel. **23** Temveč ko vidi svoje otroke, delo mojih rok, v njegovi sredi, bodo moje ime naredili sveto in posvetili Svetega Jakobovega in bali se bodo Izraelovega Boga. **24** Tudi tisti, ki so se motili v duhu, bodo prišli k razumevanju in tisti, ki so godrnjali, se bodo naučili nauka.

30 „Gorje upornim otrokom, “govori Gospod, „ki jemljejo nasvet, toda ne od mene; in ki pokrivajo s pokrivalom, toda ne od mojega duha, da lahko grehu dodajo greh: 2 ki hodijo dol v Egipt in niso vprašali pri mojih ustih; da se ojačajo v faraonovi moči in

da zaupajo v egiptovsko senco! **3** Zato bo faraonova moč vaša sramota in zaupanje v egiptovsko senco vaša zmeda. **4** Kajti njegovi princi so bili pri Coanu in njegovi predstavniki so prišli do Hanésa. **5** Vsí so bili osramočeni od ljudstva, ki jim ni moglo koristiti niti jim biti pomoč niti dobiček, temveč sramota in tudi graja. **6** Breme živali juga: v deželo stiske in tesnobe, od koder je prišel mlad in star lev, gad in strupena leteča kača, bodo svoja bogastva odnesli na ramenih mladih oslov in svoje zaklade na kamelijih grbah k ljudstvu, ki jim ne bo koristilo. **7** Kajti Egipčani bodo pomagali v prazno in zaman: zato sem glede tega kričal: „Njihova moč mora prenehati!“ **8** Torej pojrite, zapišite to pred njimi na tablo in zabeležite v knjigo, da bo lahko za čas, ki pride na veke vekov: **9** da je to uporno ljudstvo, lažnivi otroci, otroci, ki nočajo poslušati Gospodove postave: **10** ki pravijo vidcem: „Ne vidite; ‘in prerokom: ‚Ne prerokujte nam pravilnih stvari, gorovite nam laskave stvari, prerokujte prevare:’“ **11** spravite se iz poti, odvriti se iz steze, Svetemu Izraelovemu povzročite, da odide izpred nas.“ **12** Zatorej tako govori Sveti Izraelov: „Ker prezirate to besedo in zaupate v zatiranje in perverznost in ostajate na njej: **13** zato vam bo ta krivičnost kakor vrzel, pripravljena da pada, naraščajoča iz visokega zidu, katerega zlom pride nenadoma, v trenutku. **14** In on ga bo zlomil kakor lomljene lončarjeve posode, ki je zdrobljena na koščke; ne bo prizanesel: tako da tam, v lomljenu le-tega, ne bo najti črepinje, da bi vzel ogenj izognjišča ali da bi s tem zajel vodo iz vrča. **15** Kajti tako govori Gospod Bog, Sveti Izraelov: „V vračanju in počivjanju boste rešeni; v spokojnosti in zaupanju bo vaša moč: in niste hoteli.“ **16** Temveč ste reki: „Ne, kajti bežali bomo na konjih; zatorej boste bežali: ‘in: „Jahali bomo na naglih; zato bodo tisti, ki vas preganjajo, nagli.“ **17** Tisoč jih bo bežalo ob graji enega; ob graji petih boste bežali: dokler ne boste ostali kakor drog na vrhu gore in kakor zastava na hribu. **18** In zato bo Gospod čakal, da vam bo lahko milostljiv in zato bo povzdignjen, da bo lahko imel usmiljenje do vas: kajti Gospod je Bog sodbe: blagoslovjeni so vsi, ki čakajo nani. **19** Kajti ljudstvo bo prebivalo na Sionu, v [prestolnici] Jeruzalem: ne boš več jokal: on ti bo zelo milostljiv ob glasu tvojega klica; ko ga bo slišal, ti bo odgovoril. **20** In čeprav ti Gospod daje kruh nadlogi v vodo stiske, vendar tvoji učitelji ne bodo več odstranjeni v kot, temveč bodo tvoje oči videle tvoje učitelje: **21** in tvoja ušesa bodo slišala za teboj besedo, rekoč: „To je pot, po njej hodite, “ko se obrnete k desnici in ko se obrnete k levici. **22** Omadeževali boste tudi pokrivalo vaših rezanih podob iz srebra in ornament vaših ultih podob iz zlata; vrgel jih boš proč kakor menstrualno kropo; temu boš rekel: „Pojdi ven.“ **23** Potem bo dal dež tvojega semena, da boš s tem sejal tla; in kruh od donosa zemlje in to bo debelo in obilno: na ta dan se bo tvoja živila pasla na velikih pašnikih. **24** Prav tako bodo voli in mladi osli, ki obdelujejo zemljišče, jedli čisto kromo, ki je bila prevezana z lopato in z vejánikom. **25** In tam bodo na vsaki visoki gori in na vsakem visokem hribu reke in potokivodá, na dan velikega pokola, ko bodo padli stolpi. **26** Poleg tega bo svetloba lune kakor svetloba sonca in svetloba sonca bo sedemkratna, kakor svetloba sedmih dni, na dan, ko Gospod obveže vrzel svojega ljudstva in ozdravi udarec njihove rane. **27** Glej, ime Gospoda prihaja od daleč, goreč z njegovo jezo in njegovo breme je težko: njegove ustnice so polne ogorčenja in njegov jezik kakor požirajoč ogenj. **28** In njegov dil bo kakor preplavljajoč vodotok segel do sredine vratu, da preseje narode s sitom ničnosti: in tam bo brzda v čeljustih ljudstva, ki jim bo povzročala, da se opotekajo. **29** Imeli boste pesem, kakor ko nekdo gre s piščaljo, da pride na Gospodovo goro, k Mogočnemu Izraelovemu. **30** In Gospod bo svojemu veličastnemu glasu povzročil, da bo slišan in pokazal bo

spuščanje svojega laka, z ogorčenjem svoje jeze in s plamenom pozirajočega ognja, z razprševanjem in neurjem in zrni toče. **31** Kajti preko Gospodovega glasu bo Asirec potolčen, ki je udaril s palico. **32** In na vsakem kraju, kjer bo prešla osnovana palica, ki jo bo Gospod položil nanj, bo to z bobnici in harfami: in v bitkah vihtenja se bo boril z njo. **33** Kajti Tofet je odrejen od davnine; da, za kralja je pripravljen; naredil ga je globokega in velikega: njegova grmada je ogenj in veliko lesa; dih Gospodov ga je vnel kakor tok žvepla.

31 Gorje tistim, ki gredo dol v Egipt po pomoč; in se zanašajo na konje in zaupajo v bojne vozove, zato ker so številni: in v konjenike, ker so zelo močni; toda ne gledajo k Svetemu Izraelovemu niti ne iščejo Gospoda! **2** Vendar je on prav tako moder in pivedel bo zlo in svojih besed ne bo poklical nazaj: temveč se bo vzdignil zoper hišo hudodelcev in zoper pomoč tistih, ki počnejo krivičnost. **3** Torej Egipčani so ljudje in ne Bog; in njihovi konji meso in ne duh. Ko bo Gospod iztegnil svojo roko, bosta padla oba, tako tisti, ki pomaga in komur je pomagano, padla bosta in vsi bodo skupaj padli. **4** Kajti takto mi je gorovil Gospod: „Podobno kakor lev in mlad lev rjovata na svoj plen, ko je zoper njega sklicana množica pastrijev, se on ne bo bal njihovega glasu niti se Gospod nad bojevniki ne bo ponizal zaradi njihovega hrupa: tako bo Gospod nad vojskami prišel dol, da se bori za goro Sion in za njen hrib. **5** Kakor ptice letijo, tako bo Gospod nad bojevniki branil [prestolnico] Jeruzalem; z obrambo jo bo tudi osvobodil in s prehajanjem čeznjo, jo bo ohranil. **6** Obrnite se k njemu, od katerega so se Izraelovi otroci globoko spuntali. **7** Kajti na ta dan bi vsak človek zavrgel svoje malike iz srebra in svoje malike iz zlata, ki so vam jih za greh naredile vaše lastne roke. **8** Takrat bo Asirec padel pod mečem, ne od mogočnega človeka; in meč, ne od zlobnega človeka, ga bo požrl: toda pobegnil bo pred mečem in njegovi mladeniči bodo poraženi. **9** In zaradi strahu bo prešel k svojemu oporišču in njegovi princi se bodo bali zastave, „govori Gospod, čigar ogenj je na Sionu in njegova talilna peč v Jeruzalemu.

32 Glej, kralj bo kraljeval v pravičnosti in princi bodo vladali na sodbi. **2** In človek bo kakor skrivališče pred vetrom in zatočišče pred neurjem; kakor reke vodá na suhem kraju, kakor senca velike skale na izmučeni zemlji. **3** In oči tistih, ki vidijo, ne bodo zatemnjene in ušesa tistih, kli slišijo, bodo prisluhnila. **4** Tudi srce prenaglijenega bo razumelo spoznanje in jezik jecljavih bo pripravljen razločno govoriti. **5** Podla oseba se ne bo več imenovala velikodusna niti [za] skopuha ne bo rečeno, da je radodaren. **6** Kajti podla oseba bo govorila podlost in njegovo srce hoče početi krivičnost, da izvaja hinavščino in da izreka napačno zoper Gospoda, da izprazni dušo lačnega in pijači žejnega bo povzročil, da odpove. **7** Tudi orodja skopušnega so zla: on snuje zlobne naklepe, da ubogega uniči z lažnivimi besedami, celo ko pomoči potreben pravilno govoriti. **8** Toda velikodusen snuje velikodusne stvari; in z velikodusnimi stvarmi bo obstal. **9** Vstanite, ve ženske, ki ste ošabne; prisluhnite mojemu glasu, ve brezskrbne hčere; pazljivo prisluhnite mojemu govoru. **10** Mnogo dni in let boste zaskrbljene, ve brezskrbne ženske: kajti trgatev se bo izjalovila, obiranje ne bo prišlo. **11** Trepetaite, ve ženske, ki ste ošabne; bodite zaskrbljene, ve brezskrbne: sleteite se in se razgaljte in opašite vrečevino na vaša ledja. **12** Žalovale bodo zaradi seskov, zaradi prijetnih polj, zaradi rodovitne trte. **13** Nad deželjo mojega ljudstva bo prišlo trnje in osat; da, nad vse hiše radoosti v radostnem mestu: **14** ker bodo palače zapuščene; množica mesta bo puščena; utrdbe in stolpi bodo za brloge na veke, radost divjih oslov, pašnik tropov; **15** dokler nad nas ne bo

izlit duh iz višave in bo divjina rodovitno polje in rodovitno polje bo šteto za gozd. **16** Potem bo sodba prebivala v divjini in pravičnost ostane na rodovitnem polju. **17** In delo pravičnosti bo mir; in učinek pravičnosti spokojnost in zagotovilo na veke. **18** In moje ljudstvo bo prebivalo v mirnem okolju in v zanesljivih prebivališčih in v tihih počivališčih; **19** ko se bo usula toča, prihajajoča na gozd; in bo mesto nizko, na nizkem kraju. **20** Blagoslovjeni ste vi, ki sejete poleg vseh voda, ki tja pošiljate kopita vola in osla.

33 Gorje tebi, ki pleniš; pa nisi bil oplenjen; in postopaš zahrbtno, oni pa niso zahrbtno postopali s teboj! Ko boš prenehal pleniti, potem boš oplenjen; in ko boš naredil konec zahrbtnemu postopanju, potem bodo zahrbtno postopali s teboj. **2** O Gospod, bodi nam milostljiv; pričakovali smo te; vsako jutro bodi njihov laket, tudi naša rešitev duše v času stiske. **3** Ob hrupu upora je ljudstvo pobegnilo; ob povzdiganjanju sebe, so bili narodi razkopljeni. **4** In vaš plen bo zbran kakor zbiranje gošenice: kakor tekanje leteče kobilice sem ter tja bo on tekel nad njimi. **5** Gospod je povišan; kajti prebiva na višavi: Sion je napolnil s sodbo in pravičnostjo. **6** In modrost in spoznanje bosta stabilnost tvojih časov in moč rešitve duše: strah Gospodov je njegov zaklad. **7** Glej, njihovi hrabri bodo zunaj vreščali: predstavniki miru bodo grenko jokali. **8** Glavne ceste ležijo zapuščene, popotnik peša: prelomil je zavezko, preziral mesta, ne ozira se na nobenega človeka. **9** Zemlja žaluje in peša: Libanon je osramočen in posekan: Šarón je podoben divjini; in Bašán in Karmel otrsata svoje sadove. **10** „Sedaj bom vstal, “govori Gospod, „sedaj bom povišan; sedaj se bom dvignil. **11** Spočeli boste pleve, rodili boste strnišče: vaš dih, kakor ogenj, vas bo pogoltnil. **12** In ljudstvo bo kakor gorenej zganega apna: kakor posekano trije bodo sežgani v ognju. **13** Prisluhnite vi, ki ste daleč proč, kaj sem storil; in vi, ki ste blizu, priznajte mojo moč. **14** Grešniki na Sionu so prestrašeni; grozljivost je presenetila hinavce. Kdo izmed nas bo bival s požirajočim ognjem? Kdo izmed nas bo bival z večnimi gorenji? **15** Kdor hodi pravično in govoriti iskreno; kdor prezira dobiček zatiranj, ki otresa svoji roki pred tem, da bi držal podkupnine, ki si zatiska svoja ušesa pred poslušanjem o krvi in zatiska svoje oči pred gledanjem zla; **16** ta bo prebival na višavi: njegov prostor obrambe bodo streliva skal: dan mu bo kruh; njegove vode bodo zanesljive. **17** Tvoje oči bodo videle kralja v njegovi lepoti: gledale bodo deželo, ki je zelo daleč proč. **18** Tvoje srce bo premišljevalo strahoto. Kje je pisar? Kje je prejemnik? Kje je tisti, ki je štel stolpe? **19** Ne boš videl krutega ljudstva, ljudstva globljega govora kakor ga lahko zaznaš; jecljajočega jezika, katerega ne moreš razumeti. **20** Poglej na Sion, mesto naših slovesnosti: tvoje oči bodo videle [prestolnico] Jeruzalem, tiko prebivališče, šotor, ki ne bo preseljen; niti eden izmed njegovih klinov ne bo nikoli odstranjen niti nobena izmed njegovih vrvi pretrgana. **21** Toda tam nam bo veličasten Gospod kraj širokih rek in vodotokov; kamor ne bo plula galeja z vesli niti čedna ladja ne bo plula mimo. **22** Kajti Gospod je naš sodnik, Gospod je naš zakonodajalec, Gospod je naš kralj; on nas bo rešil. **23** Tvoja ladijska oprema je odvezana; ne morejo dobro ojačati jambora, ne morejo razširiti jadra: potem je plen velikega ukradenega blaga razdeljen; hromi vzame plen. **24** In prebivalec ne bo rekel: „Bolan sem; „ljudstvu, ki tam prebiva, bo odpuščena njihova krivičnost.

34 Pridite bliže, vi narodi, da slišite: in prisluhnite ve ljudstva: naj zemlja sliši in vsi, ki so na njej; zemeljski krog in vse stvari, ki pridejo iz njega. **2** Kajti ogorčenje od Gospoda je nad vsemi narodi in njegova razjarjenost nad vsemi njihovimi vojskami: popolnoma jih je uničil, izročil jih je v klanje. **3** Tudi njihovi umorjeni bodo vrženi ven in njihov smrad bo prišel iz njihovih trupel in gore

bodo stopljene z njihovo krvjo. 4 In vse vojske neba bodo razpadle in nebesni obok bo zvit skupaj kakor zvitek pergamenta: in vse njihove vojske bodo padle kakor list pade s trte in kakor pade figa iz figovega drevesa. 5 Kajti moj meč bo potešen na nebu: glejte, ta bo prišel dol nad Edóm in nad ljudstvo mojega prekletstva, k sodbi. 6 Gospodov meč je poln krvi, zamaščen z tolščo in s krvjo jagnjet in koz, z tolščo ledvic ovnov: kajti Gospod ima žrtvovanje v Bocri in velik pokol v edómski deželi. 7 In samorogi bodo z njimi prišli dol in bikci z biki; in njihova dežela bo namočena s krvjo in njihov prah zamaščen z mastnostjo. 8 Kajti to je dan Gospodovega maščevanja in leto povračil zaradi pravde Siona. 9 In njegovi vodotoki bodo spremenjeni v smolo in njegov prah v žveplo in njegova dežela bo postala goreča smola. 10 Ta ne bo pogašena ne ponoči, ne podnevi; njen dim se bo dvigoval na veke: od roda do roda bo ležala opustošena; nihče ne bo šel skoznjo na veke vekov. 11 Toda kormoran in bobnarica jo bosta vzelna v last; tudi sova in krokar bosta v njej prebivala: in nanjo bo iztegnil vrvice zmede in kamne praznine. 12 Njene plemenite bodo poklicali h kraljestvu, toda tam ne bo nikogar in vsi njeni princi bodo manj kot nič. 13 In trnje bo pognalo v njenih palačah, koprive in trnovi grmovje v njenih trdnjavah: in ta bo prebivališče zmajem in dvor za sove. 14 Divje živali iz puščave se bodo prav tako srečale z divjimi živalmi iz otoka in kozjenog bo klical svojemu pajdašu; tudi skovir bo tam počival in zase našel mesto počitka. 15 Tam si bo velika sova naredila svoje gnezdo in polegla in valila in zbrala pod svojo senco: tam bodo zbrani tudi jastrebji, vsak s svojo družico. 16 Poiščite iz Gospodove knjige in berite: noben izmed teh ne bo manjkal, noben ne bo pogrešal svoje družice: kajti moja usta so to zapovedala in njegov duh jih je zbral. 17 In on je ranje vrgel žreb in njegova roka jim je to razdelila po vrvici: vzelni jo bodo v last na veke, od roda do roda bodo prebivali v njej.

35 Divjina in samoten kraj bosta vesela zaradi njih; in puščava se bo razveseljevala in cvetela kakor vrtnica. 2 Ta bo obilno cvetela in se razveseljevala, celo z radostjo in petjem: dana ji bo slava Libanona, odličnost Karmela in Šáróna, videli bodo Gospodovo slavo in odličnost našega Boga. 3 Ojačajte šibke roke in okrepite slabotna kolena. 4 Recite tistim, ki so boječega srca: „Bodite močni, ne bojte se: glejte, vaš Bog bo prišel z maščevanjem, celo Bog s povračilom; prišel bo in vas rešil. 5 Potem bodo oči slepega odprte in ušesa gluhega bodo odmašena. 6 Potem bo hromi človek poskakoval kakor jelen in jezik nemoga bo pel: kajti v divjinji bodo izbruhnilne vode in vodotoki v puščavi. 7 In izsušena tla bodo postala ribnik in žejava dežela izvir vodá: v prebivališču zmajev, kjer vsak leži, bo trava s trstjem in ločjem. 8 In tami bo glavna cesta in pot in ta bo imenovana „Pot svetosti“; nečisti ne bo šel preko nje; temveč bo ta za tiste: popotnike, čeprav bedake, ne bodo zgrešili na njej. 9 Tam ne bo nobenega leva niti katerakoli sestradana zver ne bo šla nanjo, tam je ne bo najti; temveč bodo tam hodili odkupljeni: 10 in vrnili se bodo Gospodovi odkupljeni in prišli k Sionu s pesmimi in večno radostjo na svojih glavah: dosegli bodo radost ter veselje, bridkost in vzdihovanje pa bosta zbežala proč.

36 Pripetilo se je torej v štirinajstem letu kralja Ezekija, da je Sanherib, kralj Asirije, prišel gor zoper vsa obrambna Judova mesta in jih zavzel. 2 In kralj Asirije je poslal Rabšakéja iz Lahiša v Jeruzalem h kralju Ezekiju z veliko vojsko. In ta je stal pri kanalu gornjega ribnika, na glavnih cesti pralčevega polja. 3 Potem je prišel naprej k njemu Eljakim, Hilkijájev sin, ki je bil nad hišo in pisar Šébná in Asáfov sin Joáh, letopisec. 4 In Rabšakéjim je reklo: „Povejte torej Ezekiju: Tako govori veliki kralj, kralj Asirije: Kakšno zaupanje je to, v katerega zaupate? 5 Jaz pravim, govorš

(toda to so samo prazne besede) imam nasvet in moč za vojno: torej komu zaupaš, da si se uprl zoper mene? 6 Glej, zanašaš se na palico tega zlomljenega trsta, na Egipat; na katerega, če se človek naslanja, bo šel v njegovo roko in jo prebodel: tako je faraon, egiptovski kralj, vsem, ki zaupajo vanj. 7 Toda če mi rečete: „Mi zaupamo v Gospoda, našega Boga, ‘ali ni to tisti, katerega visoke kraje in katerega oltarje je Ezečija odvzel in rekel Judi ter Jeruzalem: „Oboževali boste pred tem oltarjem?“ 8 Zdaj torej daj jamstva, prosim te, k mojemu gospodarju, asirskemu kralju in jaz ti bom dal dva tisoč konjev, če boš na svoji strani zmožen nanje postaviti jezdece. 9 Kako boš potem odvrnil obliče enega poveljnika, izmed najmanjših služabnikov mojega gospodarja in svoje upanje položil na Egipat zaradi bojni vozov in konjenikov? 10 In ali sem sedaj prišel gor brez Gospoda zoper to deželo, da jo uničim? Gospod mi je rekel: „Pojdgi gor zoper to deželo in jo uniči.“ 11 Nato so Eljakim in Šébná in Joáh rekli Rabšakéju: „Govori, prosimo te, tvojim služabnikom v sirskem jeziku; kajti mi ga razumemo: in ne govori nam v judovskem jeziku v ušesa ljudstva, ki je na zidu.“ 12 Toda Rabšaké je rekel: „Ali me je moj gospodar poslal k tvojemu gospodarju in k tebi, da ti govorim te besede? Mar me ni poslal k možem, ki sedijo na zidu, da bodo lahko jedli svoj lasten iztrebek in z vami pili svoj lasten seč?“ 13 Potem se je Rabšaké ustopal in klical z močnim glasom v judovskem jeziku in reklo: „Poslušajte besede velikega kralja, kralja Asirije. 14 Tako govori kralj: „Ne dopustite, da vas Ezečija zavede: kajti ne bo vas mogel osvoboditi. 15 Niti naj vas Ezečija ne primora zaupati v Gospoda, rekoč: „Gospod nas bo zagotovo osvobodil: to mesto ne bo izročeno v roku asirskega kralja.“ 16 Ne prisluhnite Ezečiju: kajti tako govori asirski kralj: „Sklenite dogovor z menoj z darilom in pridite ven k meni: in jejte vsak od svoje trte in vsak od svojega figovega drevesa in pijte vode, vsak iz svojega lastnega vodnega zbiralnika; 17 dokler ne prideš in vas ne vzamem proč v deželo, podobno vaši lastni deželi, deželo žita in vina, deželo kruha in vinogradov. 18 Pazite, da vas Ezečija ne prepriča, rekoč: „Gospod nas bo osvobodil. Ali je katerikoli izmed bogov narodov osvobodil svojo deželo iz roke asirskega kralja?“ 19 Kje so bogovi Hamáta in Arpáda? Kje so bogovi Sefarvájima? In ali so oni osvobodili Samarijo iz moje roke? 20 Kdo so tisti izmed vseh bogov teh dežel, ki so njihovo deželo osvobodili iz moje roke, da bi Gospod osvobodil [prestolnico] Jeruzalem iz moje roke?“ 21 Toda ohranili so svoj mir in mu niso odgovorili niti besede: kajti kraljeva zapoved je bila, rekoč: „Ne odgovarjajte mu.“ 22 Potem je prišel Eljakim, Hilkijájev sin, ki je bil nad družino in pisar Šébná in Joáh, Asáfov sin, letopisec, k Ezečiju s svojimi pretrganimi oblačili in povedali so mu Rabšakéjeve besede.

37 In pripetilo se je, ko je kralj Ezečija to slišal, da je raztrgal svoja oblačila in se pokril z vrečevino in odšel v Gospodovo hišo. 2 In poslal je Eljakíma, ki je bil nad družino in pisarja Šébná in starešine duhovnikov, pokrite z vrečevino, k preroku Izaiju, Amócovemu sinu. 3 In rekli so mu: „Tako govori Ezečija: „Ta dan je dan stiske in graje in bogokletja: kajti otroci so prišli do rojstva in tam ni moči za porod. 4 Morda bo Gospod, tvoj Bog slišal besede Rabšakéja, katerega je poslal asirski kralj, njegov gospodar, da kara živega Boga in graja besede, ki jih je Gospod, tvoj Bog, slišal: zatorej dvigni svojo molitev za ostaneck, ki je puščen.“ 5 Tako so služabniki kralja Ezečija prišli k Izaiju. 6 In Izaija jim je rekel: „Tako boste rekli vašemu gospodarju: Tako govori Gospod: „Ne boj se besed, ki si jih slišal, s katerimi so služabniki asirskega kralja proti meni izrekali bogokletje. 7 Glej, nanj bom poslal udarec in slišal bo govorico in se vrnil v svojo lastno deželo; in povzročil mu bom, da pade pod mečem v svoji lastni deželi.“ 8 Tako se je Rabšaké vrnil in našel asirskega kralja, vojskujočega se zoper Libno: kajti

slišal je, da je odpotoval iz Lahíša. 9 In slišal je reči glede Tirháka, kralja Etiopije: „Prišel je naprej, da se vojskuje s teboj.“ In ko je ta to slišal, je poslal poslanec k Ezekiju, rekoč: 10 „Tako govorite Ezekiju, Judovemu kralju, rekoč: „Ne dopusti, da te tvoj Bog, v katerega zaupaš, zavede, rekoč: [prestolnica] Jeruzalem ne bo izročena v roko asirskega kralja.“ 11 Glej, slišal si, kaj so asirski kralji storili vsem deželam z njihovim popolnim uničenjem; in ti boš osvobojen? 12 Mar so bogovi narodov osvobodili tiste, ki so jih moji očetje uničili, kakor Gozána in Harána in Recefa in otroke Edena, ki so bili v Telasárju? 13 Kje je kralj Hamáta in kralj Arpáda in kralj mesta Sefaravíma, Hene in Avája?“ 14 In Ezekija je prejel pismo iz roke poslanca ter ga prebral: in Ezekija je odšel gor v Gospodovo hišo in ga razprostrel pred Gospodom. 15 In Ezekija je molil h Gospodu, rekoč: 16 „Oh Gospod nad bojevniki, Izraelov Bog, ki prebivaš med kerubi, ti si Bog, celotí sam, izmed vseh kraljestev zemelj, ti si naredil nebo in zemljo. 17 Nagni svoje uho, oh Gospod in prisluhnui; odpri svoja ušesa, oh Gospod in glej: in poslušaj vse besede Sanheríba, katere je poslal, da graja živega Boga. 18 Resnično, Gospod, asirski kralji so opustošili vse narode in njihove dežele 19 in njihove bogove vrgli v ogenj; kajti to niso bili bogovi, temveč delo človeških rok, les in kamen: zato so jih uničili. 20 Zdaj torej, oh Gospod, naš Bog, reši nas pred njegovo roko, da bodo vsa kraljestva zemelje lahko vedela, da si ti Gospod, celó samo ti.“ 21 Potem je Izajia, Amócov sin, poslal k Ezekiju, rekoč: „Tako govorí Gospod, Izraelov Bog: „Kakor si molil k meni zoper Sanheríba, asirskega kralja: 22 to je beseda, ki jo je Gospod spregovoril glede njega: „Devica, sionska hči, te je prezirala in se ti smejalila do zaničevanja; jeruzalemska hči je nad teboj zmajevala z glavo. 23 Koga si grajal in proti komu si izrekal bogokletje? In zoper koga si povišal svoj glas in dvignil svoje oči na višavo? Celó zoper Svetega Izraelovega. 24 S svojimi služabniki si grajal Gospoda in rekel: Z množico svojih bojnih vozov sem prišel gor do višin gora, k stranem Libanona; in posekal bom njegove visoke cedre in izbrana jelkina drevesa in vstopil bom v višino njegove meje in gozd njegovega Karmela. 25 Kopál sem in pil vodo in s podplatom svojega stopala sem posušil vse reke obleganih krajev. 26 Mar nisi slišal dolgo nazaj kako sem to storil; in od starodavnih časov, da sem to oblikoval? Sedaj sem privedel, da se je to zgodilo, da bi moral položiti opustela obrambna mesta v kupe ruševin. 27 Zato so bili njihovi prebivalci majhne moči, bili so zaprepadi in zbegani: bili so kakor trava polja in kakor zeleno zelišče, kakor trava na hišnih strehah in kakor ožgano žito preden zraste. 28 Toda jaz poznam tvoje prebivališče, in tvoje odhajanje in tvoje prihajanje in tvoj bes zoper mene. 29 Ker je tvoj bes zoper mene in je tvoj hrup prišel gor v moja ušesa, zato bom zataknil svoj kavelj v tvoj nos in svojo brzdo med tvoje ustnice in te obrnil nazaj po poti, po kateri si prišel. 30 In to ti bo znamenje: „To leto boste jedli kar zraste samo od sebe; in drugo leto to, kar požene od istega: in v tretjem letu posejte in požanljite in zasadite vinograde in jehte od njihovega sadu. 31 In preostanek, ki je pobegnil od Judove hiše, se bo ponovno navzdol ukoreninil in navzgor prinesel sad. 32 Kajti iz [prestolnice] Jeruzalem bo izšel preostanek in tisti, ki pobegnejo iz gore Sion: gorečnost Gospoda nad bojevniki bo to storila. 33 Zato tako govorí Gospod glede asirskega kralja: „Ta ne bo prišel v to mesto, niti tja ne bo izstrelil puščice, niti preden ne bo prišel s ščitom, niti zoper njega ne bo nasul okopa. 34 Po poti, po kateri je prišel, po isti se bo vrnil in ne bo prišel v to mesto, „govori Gospod. 35 Kajti jaz bom branil to mesto, da ga rešim zaradi sebe in zaradi svojega služabnika Davida. 36 Potem je odšel naprej Gospodov angel in jih v taboru Asircov udaril sto petinosemdeset tisoč: in ko so zgodaj zjutraj vstali, glej, vsi so bili mrtva trupla. 37 Tako je Sanheríb, asirski kralj, odpotoval in odšel in se vrnil

ter prebival v Ninivah. 38 In pripetilo se je, ko je oboževal v hiši Nisróha, svojega boga, da sta ga Adraméleh in Sarécer, njegova sinova, udarila z mečem; in pobegnila sta v deželo Armenijo in namesto njega je zakraljeval njegov sin Asarhadón.

38 V tistih dneh je bil Ezekija na smrt bolan. In prerok Izajia, Amócov sin, je prišel k njemu ter mu rekel: „Tako govorí Gospod: „Postavi svojo hišo v red: kajti umrl boš in ne živel.“ 2 Poten je Ezekija svoj obraz obrnil k steni in molil h Gospodu 3 in rekel: „Spomni se sedaj, oh Gospod, rotim te, kako sem hodil pred teboj v resnicu in s popolnim srcem in storil to, kar je dobro v tvojem pogledu.“ In Ezekija je brido zajokal. 4 Potem je prišla Gospodova beseda k Izajiju, rekoč: 5 „Pojdi in povej Ezekiju: „Tako govorí Gospod, Bog tvojega očeta Davida: „Slišal sem twojo molitev, videl sem twoje solze: glej, tvojim dnevom bom dodal petnajst let. 6 In tebe in to mesto bom osvobodil iz roke asirskega kralja: in jaz bom branil to mesto. 7 In to ti bo znamenje od Gospoda, da bo Gospod storil to stvar, ki jo je govoril: 8 glej, ponovno bom privedel senco stopinj, ki je na Aházovi sončni ur odšla [za] deset stopinj nazaj. 9 Tako se je sonce vrnilo [za] deset stopinj, po čigar stopinjah je odšlo dol. 9 Pisane Ezekija, Judovega kralja, ko je bil bolan in je okreval od svoje bolezni: 10 rekel sem o odrezanju svojih dni: „Šel bom dol k velikim vratom groba: prikrajan sem preostanka svojih let. (Sheol h7585) 11 Rekel sem: „Ne bom videl Gospoda, celó Gospoda, v deželi živih: ne bom več gledal človeka s prebivalci sveta. 12 Moja starost je odšla in od mene je odstranjena kakor pastirjev šotor: kakor tkalec sem odrezal svoje življenje: odrezal me bo z mučno boleznjijo: od dneva, celo do noči boš naredil moj konec. 13 Štel sem do jutra, da bo, tako kakor lev, złomil vse moje kosti: od dneva, celo do noči boš iz mene naredil konec. 14 Kakor žerjav ali lastovka, tako sem žvrgolel: žaloval sem kakor golobica: moje oči pešajo z gledanjem navzgor: oh Gospod, zatiran sem; zavzemali se zame. 15 Kaj naj rečem? On mi je tako govoril in sam je storil: mirno bom prešel vsa svoja leta v grenkobi svoje duše. 16 Oh Gospod, po teh stvareh ljudje živijo in v vseh teh stvareh je življenje mojega duha: tako me boš obnovil in me pripravil, da živim. 17 Glej, za mir sem imel veliko grenkobo: toda ti si v ljubezni do moje duše le-to osvobodil iz jame izprijenosti; kajti vse moje grehe si vrgel za svoj hrbet. 18 Kajti grob te ne more hvaliti, smrt te ne more proslavljati: tisti, ki gredo dol v jamo, ne morejo upati na tvojo resnico. (Sheol h7585) 19 Živeči, živeči, ta te bo hvalil, kakor danes počnem jaz: oče bo otrokom dal spoznati tvojo resnico. 20 Gospod je bil pripravljen, da me reši: zato bomo peli moje pesmi, na glasbila na strune, vse dni našega življenja in hiši Gospodovi. 21 Kajti Izajia je rekel: „Naj vzamejo kepo fig in jo položijo za pomirjevalo na vnetje in okreval bo.“ 22 Ezekija je tudi rekel: „Kaj je znamenje, da bom šel gor, h Gospodovi hiši?“

39 Ob tistem času je Merodáh Baladán, babilonski kralj, poslal pisma in jih predstavil Ezekiju: kajti slišal je, da je bil bolan in je okreval. 2 In Ezekija jih je bil vesel in jim razkazal hišo svojih dragocenih stvari, srebra in zlata in dišav in dragocenih mazil in vse hiše njegove bojne opreme in vsega, kar se je našlo v njegovih zakladnicah: ničesar ni bilo v njegovi hiši niti v vsem njegovem gospodstvu, česar jim Ezekija ni razkazal. 3 Potem je prerok Izajia prišel h kralju Ezekiju in mu rekel: „Kaj so rekli ti možje? In od kod so prišli k tebi?“ In Ezekija je rekel: „K meni so prišli iz daljne dežele, celó iz Babilona.“ 4 Potem je rekel: „Kaj so videli v tvoji hiši?“ In Ezekija je odgovoril: „Videli so vse, kar je v moji hiši: ničesar ni med mojimi zakladi, da jim ne bi pokazal.“ 5 Potem Izajia reče Ezekiju: „Poslušaj besedo Gospoda nad bojevniki: 6 Glej, prihajajo dnevi, da bo vse, kar je v tvoji hiši in to, kar so tvoji očetje prihranili v shrambi do tega dne, odnešeno v Babilon: nič ne

bo puščeno, 'govori Gospod. 7 In izmed tvojih sinov, ki bodo izšli iz tebe, ki jih boš zaplodil, bodo odvedli proč; in bodo evnui v palači babilonskega kralja.' 8 Potem je Ezečija rekel Izajiju: 'Dobra je Gospodova beseda, ki si jo povedal.' Poleg tega je rekel: 'Kajti tam bo mir in resnica v mojih dneh.'

40 Tolažite, tolažite moje ljudstvo, 'govori vaš Bog. 2 Govorite tolažljivo [prestolnici] Jeruzalem in kličite k njej, da je njeno bojevanje dovršeno, da je njena krivičnost oproščena: kajti iz Gospodove roke je prejela dvojno za vse svoje grehe.' 3 Glas tistega, ki vpije v divini: 'Pripravite Gospodovo pot, v puščavi izravnajte glavno cesto za našega Boga. 4 Vsaka dolina bo povišana in vsaka gora in hrib bosta znižana: in skriviljeno bo izravnano in gorski grebeni ravnina: 5 in Gospodova slava se bo razodela in vse meso jo bo hkrati videlo: kajti Gospodova usta so to govorila.' 6 Glas je rekel: 'Vpij.' In rekel je: 'Kaj naj vpijem?' Vse meso je trava in vsa njegova ljubkost je kakor cvetica polja. 7 Trava se suši, cvet veni: ker nanjo piha Gospodov duh: zagotovo, ljudstvo je trava. 8 Trava se suši, cvet veni: toda beseda našega Boga bo obstala na veke.' 9 Oh Sion, ki prinašaš dobre novice, pojdi gor na visoko goro; oh [prestolnica] Jeruzalem, ki prinašaš dobre novice, povzdigni svoj glas z močjo; povzdigni ga, ne boj se, govori Judovim mestom: 'Glejte, vaš Bog!' 10 Glej, Gospod Bog bo prišel z močno roko in njegov laket bovladal nad njim: glej, njegova nagrada je z njim in njegovo delo pred njim. 11 Svoj trop bo pasel kakor pastir: jagnjeta bo zbral s svojim laktom in jih nosil v svojem naročju in nežno vodil tiste, ki so z mladiči. 12 Kdo je izmeril vode z dlanjo svoje roke in s pednjem primeril nebo in doumel prah zemlje po meri in stehtal gore na vagah in hribe na tehnici? 13 Kdo je usmerjal Gospodovega Duha ali je bil njegov svetovalec in ga učil? 14 S kom se je posvetoval in kdo ga je poučeval in ga učil na stezi sodbe in ga učil spoznanja in mu pokazal pot razumevanja? 15 Glej, narodi so kakor kapljika iz veda in šteti so kakor majhen prah iz tehnice: glej, otroke dviguje kakor zelo majhno stvar. 16 In Libanon ni zadosten za gorenje niti njegove živali ne zadoščajo za žgalno daritev. 17 Vsi narodi pred njim so kakor nič; in zanj so vsi šteti manj kot nič in ničnost. 18 Komu hočete potem primerjati Boga? Ali kakšno podobnost hočete primerjati k njemu? 19 Delavec tali rezano podobo in zlatar jo prevleče z zlatom in uliva srebrne verižice. 20 Kdor je tako obubožan, da nima daritve, izbira drevo, ki ne bo trohnele; zanj išče spretnega delavca, da pripravi rezano podobo, ki ne bo premaknjena. 21 Mar niste vedeli? Ali niste slišali? Mar vam ni bilo to povedano da začetka? Ali niste razumeli od temeljev zemlje? 22 To je tisti, ki sedi na zemeljskem krogu, njegovi prebivalci pa so kakor kobilice; ki izteguje nebesa kakor zaveso in jih razširja kakor šotor za prebivanje v njem: 23 ki prince prinaša v nič; sodnike zemlje dela kakor ničnost. 24 Da, ne bodo posajeni; da, ne bodo posejani: da, njihova klada se ne bo zakoreninila v zemlji: in nanje bo tudi pihal in se bodo izsušile in vrtinčast veter jih bo odnesel kakor strnišče. 25 'H komu me boste potem primerjali ali [komu] bom enak?' 'govori Sveti. 26 Povzdignite vaše oči na visoko in glejte kdo je ustvaril te stvari, ki vodi ven njihovo vojsko po številu: kliče jih po imenih z veličino svoje moči, kajti on je močan v oblasti; niti ena ne odpove. 27 Zakaj praviš, oh Jakob in govorиш, oh Izrael: 'Moja pot je skrita pred Gospodom in moja sodba je šla mimo mojega Boga? 28 Ali nisi spoznal? Ali nisi slišal, da večen Bog, Gospod, Stvarnik koncev zemlje, ne slabí niti ni izmučen? Njegovega razumevanja ni možno preiskati. 29 Oblast daje slabotnim; in tiste, ki nimajo moči, jača. 30 Celo mladostniki bodo oslabeli in izmučeni in mladeniči bodo popolnoma padli: 31 toda tisti, ki čakajo na Gospoda, bodo obnavljali svojo moč;

vzpenjali se bodo s krili kakor orli; tekli bodo in ne bodo izmučeni; in hodili bodo in ne oslabeli.

41 Molčite pred menoj, oh otoki; in naj ljudstvo obnavlja svojo moč: naj pridejo bliže, potem jim pustite govoriti: pridimo blizu skupaj k sodbi. 2 Kdo je dvignil pravičnega človeka od vzhoda in ga poklical k svojemu stopalu, dal narode pred njim in ga naredil, [da] vlada nad kralji? Izročil jih je kakor prah njegovemu meču in kakor gnano strnišče k njegovemu loku. 3 Zasledoval jih je in varno prešel; celo po poti, [po] kateri ni odšel s svojimi stopali. 4 Kdo je delal in to storil, klicoč rodove od začetka? Jaz, Gospod, prvi in s poslednjimi; jaz sem ta. 5 Otoki so to videli in se bali; konci zemlje so bili prestrašeni, se približali in prišli. 6 Pomagali so vsak svojemu sosedu; in vsak je svojemu bratu rekel: 'Imej odločen pogum.' 7 Tako je tesar ohrabril zlatarja in kdor gladi s kladivom tistega, ki udarja nakovalo, rekoč: 'Ta je pripravljen za spajanje' in ga pritrdil z žeblji, da ta ne bi bil premaknjen. 8 Toda ti, Izrael, si moj služabnik, Jakob, katerega sem izbral, seme Abrahama, mojega prijatelja. 9 Ti, katerega sem vzel od koncev zemlje in te poklical od njihovih glavnih mož in ti rekel: 'Ti si moj služabnik; izbral sem te in te nisem zavrgel. 10 Ne boj se; kajti jaz sem s teboj: ne bodi potrj; kajti jaz sem tvor Bog: okreplil te bom; da, jaz ti bom pomagal; da, podpiral te bom z desnico svoje pravičnosti. 11 Glej, vsi tisti, ki so bili ogorčeni zoper tebe, bodo osramočeni in zbezgani: oni bodo kakor nič; in tisti, ki se prepričajo s teboj, bodo propadli. 12 Iskal jih boš in jih ne boš našel, celo tiste, ki so se pričekali s teboj: tisti, ki se vojskujejo zoper tebe, bodo kakor nič in kakor stvar ničnosti. 13 Kajti jaz, Gospod, tvoj Bog, bom držal twojo desnico, rekoč ti: 'Ne boj se; jaz ti bom pomagal.' 14 Ne boj se, ti ličinka Jakob in vi, Izraelovi možje; pomagal ti bom, govori Gospod in svoj odkupitelj, Sveti Izraelov. 15 Glej, naredil te bom [za] novo ostro mlatilno pripravo z zombi: mlatil boš gore in jih razdrobil in hribe boš naredil kakor pleve. 16 Vejal jih boš in veter jih bo odnesel proč in vrtinčast veter jih bo razkropil: ti pa se boš razveseljeval v Gospodu in boš slavil v Svetem Izraelovem. 17 Kadar ubogi in pomoči potrebeni iščejo vode in je tam ni in njihov jezik odpoveduje zaradi žeje, jih bom jaz, Gospod, uslušil in jaz, Izraelov Bog, jih ne bom zapustil. 18 Odpril bom reke na visokih krajinah in studence v sredi dolin: divjino bom spremenil [v] vodni ribnik in suho deželo [v] izvire voda. 19 V divjini bom zasadil cedro, akacijevi drevo in mirta in olivno drevo; v puščavi bom posadil jelkino drevo in bor in pušpan skupaj: 20 da bodo lahko videli in spoznali in preudarili in skupaj razumeli, da je to storila Gospodova roka in Sveti Izraelov je to ustvaril. 21 Prinesite svojo pravdo, 'govori Gospod; ,prinesite naprej svoje močne razloge, govori Kralj Jakobov. 22 Naj jih prinesejo naprej in nam pokažejo kaj se bo zgodilo: naj nam pokažejo prejšnje stvari, kakršne so, da jih lahko preudarimo in spoznamo njihov zadnji konec; ali nam oznani stvari, ki pridejo. 23 Pokažite stvari, ki bodo odslej, da bomo lahko vedeli, da ste vi bogovi: da, delajte dobro ali delajte zlo, da bomo lahko zaprepadeni in to skupaj gledali. 24 Glej, vi ste od ničnosti in vaše delo je ničovo: ogabnost je, kdor vas izbere. 25 Dvignil sem nekoga iz severa in bo prišel: od sončnega vzhoda bo klical moje ime: in prišel bo nad prince kakor nad malto in kakor lončar gnete glino. 26 Kdo je razglasil od začetka, da bi mi lahko vedeli? In poprej, da bi lahko rekel: 'On je pravičen?' Da, tam ni nikogar, ki kaže, da, tam ni nikogar, ki razglaša, da, tam ni nikogar, ki sliši vaše besede. 27 Prvi bo rekel Sionu: 'Poglej, poglej jih: 'in [prestolnici] Jeruzalem bom dal nekoga, ki prinaša dobre novice. 28 Kajti gledal sem in tam ni bilo človeka, celo med njimi in tam ni bilo svetovalca, da bi lahko, ko sem jih povprašal, odgovoril

besedo. **29** Glej, vsi so ničnost; njihova dela so nič: njihove ulite podobe so veter in zmešnjava.

42 Glej, moj služabnik, ki ga podpiram; moj izvoljeni, v katerem se moja duša razveseljuje; svojega duha sem položil nanj: prinesel bo sodbo poganom. **2** Ne bo vpil niti povzdignil niti svojemu glasu povzročil, da bi bil slišan na ulici. **3** Poškodovanega trsta ne bo zlomil in kadečega stenja ne bo ugasnil: privedel bo sodbo do resnice. **4** Ne bo opešal niti ne bo izgubil poguma, dokler ne postavi sodbe na zemlji: in otoki bodo čakali na njegovo postavo. **5** Tako govorí Gospod Bog, ki je ustvaril nebesa in jih razpel: ki je razprostrel zemljo in to, kar prihaja iz nje; on, ki daje dih ljudstvu na njej in duha tem, ki hodijo po njej: **6** jaz, Gospod, sem te poklical v pravičnosti in držal bom twojo roko in te varoval in dam te za zavezo ljudstvu, za svetlobo poganom; **7** da odpreš slepe oči, da privedeš jetnike iz ječe in te, ki sedijo v temi, ven iz jetnišnice. **8** Jaz sem Gospod: to je moje ime: in svoje slave ne bom dal drugemu niti svoje hvale rezanim podobam. **9** Glej, prejšnje stvari so se zgodile in razglasilam nove stvari: preden vzbrišto ti povem o njih. **10** Zapojte Gospodu novo pesem in njegovo hvalo iz konca zemelje, vi, ki greste dol do morja in vsega, kar je v njem; otoki in njegovi prebivalci. **11** Naj divjina in njena mesta dvignejo svoj glas, vasi, ki jih naseljuje Kedár: naj skalni prebivalci pojejo, naj zapvijejo z vrhov gor. **12** Naj dajo slavo Gospodu in razglasijo njegovo hvalo na otokih. **13** Gospod bo šel naprej kakor mogočen človek, ljubosumnost bo razvnil kakor bojevnik: vpil bo, da, rjovel; prevladal bo zoper svoje sovražnike. **14** Dolgo časa sem zadrževal svoj mir; bil sem tih in se zadrževal: sedaj bom vpil kakor ženska v porodnih mukah; hkrati bom uničil in požrli. **15** Opustošil bom gore in hribe in posušil vsa njihova zelišča; in reke bom naredil otroke in posušil bom ribnike. **16** In privedel bom slepe po poti, ki je niso poznavali, vodil jih bom po stezah, ki jih niso poznavali: temu bom pred njimi naredil svetlobno in skriviljene stvari ravne. Te stvari jim bom storil in ne bom jih zapustil. **17** Obrnjeni bodo nazaj, silno bodo osramočeni tisti, ki zaupajo v rezane podobe, ki pravijo ultim podobam, vi ste naši bogovi. **18** Poslušajte, vi gluhi; in glejte, vi slepi, da boste lahko videli. **19** Kdo je slep, razen mojega služabnika? Ali gluhi kakor moj poslanec, ki sem ga poslal? Kdo je slep kakor kdor je popoln in slep kakor Gospodov služabnik? **20** Videč mnoge stvari, toda ti jih ne obeležuješ; odpira ušesa, toda ne sliši. **21** Gospod je zelo zadovoljen zaradi svoje pravičnosti; poveličeval bo postavo in jo naredil častitljivo. **22** Toda to je ljudstvo, oropano in oplenjeno; vsi izmed njih so ujeti v luknje in skriti so v jetnišnicah: za plen so in nihče ne osvobaja; za ukradeno blago in nihče ne reče: „Obnovi.“ **23** Kdo izmed vas bo pazljivo prisluhnil temu? Kdo bo prisluhnil in slišal za čas, ki pride? **24** Kdo je izročil Jakoba za plen in Izraela roparjem? Ali ne Gospod, on, zoper katerega smo grešili? Kajti niso žeeli hoditi po njegovih poteh niti niso bili poslušni njegovi postavi. **25** Zato je nanj izlil razjarjenost svoje jeze in moč bitke: in to ga je vžgalo vse na okoli, vendar ni vedel; in to ga je žgalo, vendar si tega ni vzel k srcu.

43 Toda sedaj tako govorí Gospod, ki te je ustvaril, oh Jakob in tisti, ki te je oblikoval, oh Izrael: „Ne boj se: kajti odkupil sem te, poklical sem te s svojim imenom; moj si. **2** Ko greš skozi vode, bom s teboj; in skozi reke, te ne bodo preplavile: ko hodis skozi ogenj, ne boš zgoreti; niti se plamen ne bo vnel na tebi. **3** Kajti jaz sem Gospod, twoj Bog, Sveti Izraelov, twoj Odrešenik: Egipt sem dal za twojo odkupnino, Etiopijo in Sebo zate. **4** Ker si bil dragocen v mojem pogledu, bil si častitljiv in jaz sem te ljubil: zato bom dal ljudi zate in ljudstva za twoje življenje. **5** Ne boj se: kajti jaz sem s

teboj; twoje seme bom privedel od vzhoda in te zbral od zahoda; **6** severo bom rekel: „Odnej haj; in jugu: „Ne zadržuj: ‘privedi moje sinove od daleč in moje hčere od končev zemelje; **7** celo vsakega, ki je klican z mojim imenom: kajti jaz sem ga ustvaril za svojo slavo, jaz sem ga oblikoval; da, jaz sem ga naredil. **8** Privedi splejo ljudstvo, ki ima oči in gluhe, ki imajo ušesa. **9** Naj bodo vsi narodi zbrani skupaj in naj bo ljudstvo zbrano: kdo izmed njih lahko to razglasil in nam pokaže prejšnje stvari? Naj privedejo naprej svoje priče, da bodo lahko opravičeni: ali naj slišijo in rečejo: „To je resnica.“ **10** Vi ste moje priče, ‘govori Gospod, in moj služabnik, katerega sem izbral: da me boste lahko poznali in mi verjeli in razumeli, da jaz sem tisti: pred menoj ni bil oblikovan noben Bog niti ne bo za menoj. **11** Jaz, celo jaz sem Gospod; in poleg mene ni rešitelja duše. **12** Razglasil sem in rešil in pokazal, ko med vami ni bilo nobenega tujega boga: zato ste vi moje priče, ‘govori Gospod, „da jaz sem Bog. **13** Da, preden je bil dan, jaz sem; in nobenega ni, ki lahko osvobodi iz moje roke: delal bom in kdo bo to dovolil?“ **14** Tako govorí Gospod, vaš odkupitelj, Sveti Izraelov: „Zaradi vas sem poslal v Babilon in ponizal vse njihove plemiče in Kaldejce, katerih vpitje je na ladjah. **15** Jaz sem Gospod, vaš Sveti, stvarnik Izraela, vaš Kralj.“ **16** Tako govorí Gospod, ki dela pot v morju in stezo v mogočnih vodah; **17** ki prinaša naprej bojni voz in konja, vojsko in moč; skupaj se bodo ulegli, ne bodo vstali: izumrli so, pogašeni so kakor predivo. **18** Ne spominjajte se prejšnjih stvari niti ne preudarjajte stvari od davnine. **19** Glejte, storil bom novo stvar; sedaj bo ta vzbrstela; mar tega ne boste spoznali? Naredil bom celo pot v divjini in reke v puščavi. **20** Divja žival polja me bo spoštovala, zmaji in sove: ker dam vode in reke v puščavo, da dam piti svojemu ljudstvu, svojim izbranim. **21** To ljudstvo sem zase oblikoval; naznajali bodo mojo hvalo. **22** Toda ti nisi klical k meni, oh Jakob; temveč si se me naveličal, oh Izrael. **23** Nisi mi privedel majhne živine od svojih žgalnih daritev; niti me nisi častil s svojimi žrtvami. Nisem ti povzročil, da služiš z daritvijo niti te nisem mučil s kadilom. **24** Z denarjem mi nisi kupil nobenega sladkornega trsta niti me nisi nasičeval z tolščo svojih žrv: temveč si me s svojimi grehi primoral, da služim, izmučil si me s svojimi krivičnostmi. **25** Jaz, celo jaz, sem tisti, ki zaradi sebe izbrisujem tvoje prestopke in se ne bom spominjal tvojih grehov. **26** Spomni me: skupaj se pravdajta: ti razglasil, da boš lahko opravičen. **27** Tvoj prvi oče je grešil in tvoji učitelji so se pregrešili zoper mene. **28** Zato sem oskrnul prince svetišča in dal Jakoba v prekletstvo in Izraela v graje.

44 Vendar sedaj sliši, oh Jakob, moj služabnik; in Izrael, katerega sem izbral: **2** „Tako govorí Gospod, ki te je naredil in te oblikoval iz maternice, ki ti bo pomagal: „Ne boj se, oh Jakob, moj služabnik; in ti Ješurún, katerega sem izbral. **3** Kajti vodo bom izlil na tistega, ki je žejen in poplave na suha tla: svojega duha bom izlil na tvoje seme in svoj blagoslov na tvoje potomstvo: **4** in pognali bodo kakor med travo, kakor vrbe ob vodnih tokovih. **5** Nekdo bo rekel: „Jaz sem Gospodov; in drugi se bo imenoval po Jakobovem imenu; in drugi se bo s svojo roko podpisal Gospodu in se poimenoval po imenu Izrael. **6** Tako govorí Gospod, Izraelov Kralj in njegov odkupitelj, Gospod nad bojevniki: „Jaz sem prvi in jaz sem zadnji; in poleg mene ni Boga. **7** In kdo bo, kakor jaz, klical in bo to razglasil in bo to uredil zame, odkar sem določil starodavno ljudstvo? In stvari, ki prihajajo in bodo prišle, naj jih oni pokažejo. **8** Ne bojte se niti ne bodite prestrašeni: ali ti nisem povedal od tistega časa in ti to razglasil? Vi ste celo moje priče. Ali je tam Bog poleg mene? Da, tam ni Boga; jaz ne poznam nobenega. **9** Tisti, ki delajo rezano podobo, so vsi izmed njih ničnost; in njihove izvrstne stvari ne bodo koristile; in oni so svoje

lastne priče; ne vidijo, niti ne vedo; da bodo lahko osramočeni. **10** Kdo je oblikoval boga ali ulil rezano podobo, ki ni koristna za nič? **11** Glej, vsi njegovi pajdaši bodo osramočeni; in delavci, oni so izmed ljudi: naj bodo vsi zbrani skupaj, naj vstanejo; vendar se bodo bali in skupaj bodo osramočeni. **12** Kovač s kleščami dela tako v oglju kakor ga oblikuje s kladivi in ga izdeluje z močjo svojih laktov: da, lačen je in njegova moč peša: ne pije vode in je slaboten. **13** Tesar izteza svoje merilo; označuje s črtalom; oblikuje z dleti in ga začrtuje s šestilom in ga dela po podobi človeka, glede na človeško lepoto; da bi ta lahko ostal v hiši. **14** Poseka si cedre in jemlje cipreso in hrast, ki ga je okreplil zase med gozdnimi drevesi: zasadí veliki jesen in dež ga neguje. **15** Potem bo to za človeka, da zakuri: kajti vzel bo od tega in se ogrel; da to vžge in speče kruh; da, naredi boga in ga obožuje; dela rezano podobo in pada dol k njej. **16** Del od tega zakuri v ognju; z delom od tega jé meso; speče pečenko in je nasičen: da, ogreje se in reče: „Aha, topel sem, videl sem ogenj!“ **17** in od preostanka si izdela boga, celó svojo rezano podobo: pada dol k njej in jo obožuje in moji k njej ter pravi: „Osvobodi me; kajti ti si moj bog.“ **18** Oni niso spoznali niti razumeli: kajti zaprl je njihove oči, da ne morejo videti; in njihova srca, da ne morejo razumeti. **19** In ničče ne preudari v svojem srcu niti tam ni spoznanja niti razumevanja, da reče: „Del tega sem sežgal v ognju; da, na njegovih žerjavicih sem spekel tudi kruh; spekel sem meso in ga pojedel: in njegov preostanek bom naredil [za] ogabnost! Ali bom padel dol k drevesni kladivi?“ **20** Hrani se s pepelom: zavedeno srce ga je obrnilo vstran, da ne more osvoboditi svoje duše niti reči: „Ali ni laž v moji desnici?“ **21** Spomni se tega, oh Jakob in Izrael; kajti ti si moj služabnik: jaz sem te oblikoval; ti si moj služabnik: oh Izrael, ne bom te pozabil. **22** Izbrisal sem, kakor gost oblak, tvoje prestopke in kakor oblak tvoje grehe: vrni se k meni; kajti jaz sem te odkupil. **23** Potje, oh ve nebesa; kajti Gospod je to storil: vpijte vi spodnji kraji zemlje: izbruhnite v petje, ve gore, oh gozd in vsako drevo v njem; kajti Gospod je odkupil Jakoba in se proslavil v Izraelu. **24** Tako govori Gospod, tvoj odkupitelj in on, ki te je oblikoval iz maternice, jaz sem Gospod, ki delam vse stvari; ki sam razprostiram nebesni obok; ki sam na široko razširjam zemljo; **25** ki onemogočam simbole lažnivcev in vedeževalcev delam besne; ki modre može obračani nazaj in njihovo znanje delam nespatmetno; **26** ki potrjujem besedo svojega služabnika in izvajam nasvet svojih poslancev; ki [prestolnici] Jeruzalemu pravim: „Naseljena boš in Judovim mestom: „Zgrajena boste“ in jaz bom vzdignil njegove razpadle kraje: **27** ki pravim globini: „Bodi suha in posušil bom tvore reke: **28** ki pravim o Kiru: „On je moj pastir“ in izvršil bo vse moje zadovoljstvo: celo Jeruzalemu gorovim: „Zgrajen boš; in templju: „Tvoj temelj bo položen.“

45 Tako govori Gospod svojemu maziljencu, Kiru, čigar desnico sem prijel, da bi pred njim podjarmil narode; in odpasal bom ledja kraljev, da pred njim odprem dvoje opuščenih velikih vrat; in velika vrata ne bodo zaprta: **2** „Jaz bom šel pred teboj in naredil skrivljene kraje ravne: bronasta velika vrata bom razbil na koščke in železne zapahe presekal na dvoje: **3** in dal ti bom zaklade teme in skrita bogastva skrivenih krajev, da boš lahko vedel, da sem jaz, Gospod, ki te kličem s tvojim imenom, Izraelov Bog. **4** Zaradi Jakoba, mojega služabnika in Izraela, mojega izvoljenega, sem te celó poklical po tvojem imenu: imenoval sem te, čeprav me nisi poznal. **5** Jaz sem Gospod in nobenega drugega ni, ni Boga poleg mene: opasal sem te, čeprav me nisi poznal: **6** da bi lahko vedeli od sončnega vzhoda in od zahoda, da ni nikogar poleg mene. Jaz sem Gospod in nobenega drugega ni. **7** Jaz oblikujem svetlobo in ustvarjam temo: sklepam mir in ustvarjam zlo: jaz, Gospod, delam vse te stvari. **8** Kapljajte, ve nebesa, od zgoraj in naj nebo

izlije pravičnost: naj se zemlja odpre in naj rodí rešitev duš in naj skupaj požene pravičnost; jaz, Gospod, sem to ustvaril. **9** Gorje tistem, ki se prepira s svojim Stvarnikom! Naj se črepinja prička s črepinjami zemlje. Ali bo glina rekla tistem, ki jo oblikuje: „Kaj delaš?“ Ali tvoje delo: „On nima rok?“ **10** Gorje tistem, ki pravi svojemu očetu: „Kaj si zaplodil?“ Ali ženski: „Kaj si rodila?“ **11** Tako govori Gospod, Sveti Izraelov in njegov Stvarnik: „Vprašajte me o stvareh, ki pridejo, glede mojih sinov in glede dela mojih rok mi zapovete. **12** Naredil sem zemljo in na njej ustvaril človeka: jaz, celó moje roke so razprostire nebesni obok in zapovedal sem vsej njihovi vojski. **13** Dvignil sem ga v pravičnosti in jaz bom usmerjal vse njegove poti: zgradil bo moje mesto in izpustil bo moje ujetnike, ne za ceno niti ne za nagrado, „govori Gospod nad bojevniki. **14** Tako govori Gospod: „Trud Egipa in trgovske blago Etiopije in Sabejcev, postavnih ali pametnih mož, bo prišlo k tebi in oni bodo tvoji: prišli bodo za teboj: v verigah bodo prišli in padli dol k tebi, ponizno te bodo prosili, rekoč: „Zagotovo je Bog v tebi; in tam ni nikogar drugega, tam ni Boga.“ **15** Resnično, ti si Bog, ki samega sebe skrivaš, oh Izraelov Bog, Odrešenik. **16** Osramočeni bodo in tudi zbegani, vsi izmed njih: skupaj bodo šli v zmešnjavo, ki so izdelovalci malikov. **17** Toda Izrael bo rešen v Gospodu v večno rešitvijo duš: ne boste osramočeni niti zbegani od veka do veka. **18** Kajti tako govori Gospod, ki je ustvaril nebesni obok; sam Bog, ki je oblikoval zemljo in jo naredil; osnoval jo je, ni je ustvaril zaman, oblikoval jo je, da bi bila naseljena: jaz sem Gospod; in nobenega drugega ni. **19** Nisem govoril na skrivenem, na temnem kraju zemlje: Jakobovemu semenu nisem rekel: „Zaman me iščete: jaz, Gospod, govorim pravičnost, razglasbam stvari, ki so pravilne. **20** Zberite se in pridite; približajte se skupaj, vi, ki ste pobegnili narodom: tisti, ki postavljajo les svojih rezanih podob in molijo k bogu, ki ne more rešiti, nimajo spoznanja. **21** Povejte in privedite jih bližu; da, naj se skupaj posvetujejo: kdo je to razglasil od starodavnega časa? Kdo je to povedal od tistega časa? Ali nisem jaz, Gospod? In nobenega drugega Boga ni poleg mene; pravičnega Boga in Odrešenika; nobenega ni poleg mene. **22** Poglejte k meni in bodite rešeni, vsi konci zemlje: kajti jaz sem Bog in ni nobenega drugega. **23** Prisegel sem pri sebi, beseda je izšla iz mojih ust v pravičnosti in se ne bo vrnila: „Da se bo k meni priklonilo vsako koleno, vsak jezik bo prisegel.“ **24** Zagotovo bo nekdo rekel: „V Gospodu imam pravičnost in moč: celó k njemu bodo prišli ljudje: in vsi tisti, ki so ogorčeni zoper njega, bodo osramočeni. **25** V Gospodu bo vse seme Izraela opravičeno in bo slavilo.

46 Bel se je upognil dol, Nebó se sklanja, njihovi maliki so bili na živalih in na živini: vaši vozovi so bili težko obloženi; breme so vsaki izmučeni živini. **2** Sklonili so se, skupaj so se upognili; niso mogli osvoboditi bremena, temveč so sami šli v ujetništvo. **3** Prisluhnite mi, oh hiša Jakobova in ves ostanek Izraelove hiše, ki vas nosim od trebuha, ki ste nošeni od maternice: **4** in celó do vaše visoki starosti sem jaz on; in celó do osivelih las vas bom prenašal: jaz sem naredil in jaz bom dvignil; celó jaz bom nosil in vas osvobodil. **5** Komu me boste primerjali in me naredili enakega in me primerjali, da bi bila lahko podobna? **6** Iz torbe iztresajo zlato in tehtajo srebro na tehtnici in najemajo zlatatarja; in ta ga naredi boga: oni padejo dol, da, obožujejo. **7** Nosijo ga na rame, prenašajo ga in ga postavljajo na njegov prostor in ta stoji; iz svojega prostora se ne bo odstranil: da, nekdo bo vpil k njemu, vendar mu ne bo odgovoril niti ga rešil iz njegove stiske. **8** Spomnite se tega in bodite možje: ponovno premislite, oh vi, prestopniki. **9** Spominjajte se prejšnjih stvari od davnine: kajti jaz sem Bog in ni nikogar drugega; jaz sem Bog in nobenega ni

podobnega meni **10** razglašam konec od začetka in od starodavnih časov stvari, ki se še niso storile, rekoč: „Moj nasvet bo obstal in storil bom vse, kar mi ugaja: **11** kličem ptico roparico od vzhoda, moža, ki izvršuje mojo namero iz daljne dežele: da, jaz sem to govoril, jaz bom tudi privedel, da se zgodi; to sem namenil in to bom tudi storil. **12** Prisluhnite mi, vi arogantni, ki ste daleč od pravičnosti: **13** svojo pravičnost privедem blizu; ne bo daleč stran in moja rešitev duš ne bo mudila in rešitev duš bom postavil na Sion zaradi Izraela, svoje slave.

47 Pridi dol in se usedi v prah, oh devica, hči babilonska, sedi na tla: ni prestola, oh hči Kaldejcev: kajti ne boš več imenovana nežna in prefinjena. **2** Vzemi mlinske kamne in melji moko: odkrij svoja zagrinjala, razgali nogo, odkrij stegno, prebredi reke. **3** Tvoja nagota bo odkrita, da, tvoja sramota bo vidna: maščeval se bom in ne bom te srečal kakor človek. **4** Glede našega odkupitelja, Gospod nad bojevniki je njegovo ime, Sveti Izraelov. **5** Sedi tiho in pojdi v temo, oh hči Kaldejcev: kajti ne boš več imenovana: „Gospa kraljestev.“ **6** Ogorčen sem bil nad ljudstvom, umazal sem svojo dedičino in jih predal v twoj roko: nobenega usmiljenja jim nisi pokazala, na starce si zelo težko položila svoj jarem. **7** In ti praviš: „Jaz bom gospa na veke: ‘tako da si nisi vzela teh stvari k svojemu srcu niti se nisi spomnila zadnjega konca tega. **8** Zato poslušaj sedaj to, ti, ki si predana užitkom, ki brezkrbno prebivaš, ki v svojem srcu praviš: ‘Jaz sem in nihče drug poleg mene; ne bom sedela kakor vdova niti ne bom poznala izgube otrok: **9** toda ti dve stvari bosta prišli k tebi v trenutku, v enem dnevu, izguba otrok in vdovstvo: nadte bodo prišli v svoji popolnosti zaradi množice tvojih čarodejstev in zaradi silnega obilja tvojih čaranj. **10** Kajti zaupala si v svojo zlobnost: rekla si: „Nihče me ne vidi. ‘Tvoja modrost in tvoje znanje te je sprevrglo; in rekla si v svojem srcu: „Jaz sem in nihče drug poleg mene.“ **11** Zato bo nadte prišlo зло; ne boš vedela od kod je vstalo: in vragolija bo padla nate; ne boš je sposobna odložiti: in opustošenje bo prišlo nadte nenadoma, katerega ne boš poznala. **12** Stoj sedaj s svojimi čaranji in z množico svojih čarodejstev, s katerimi si se trudila od svoje mladosti; če ti bo to lahko koristilo, če boš lahko prevladala. **13** Izmučena si v množici svojih nasvetov. Naj sedaj astrologi, zvezdogledi, mesečni napovedovalci, vstanejo in te rešijo pred temi stvarmi, ki bodo priše nadte. **14** Glej, so kakor strnišče; ogenj jih bo sežgal: ne bodo se osvobodili iz oblasti plamena: tam ne bo žerjavice, da bi se ob njej ogreli, niti ognja, da bi pred njim sedeli. **15** Takšni ti bodo tisti, s katerimi si se trudila, celo tvoji trgovci od twoje mladosti: tavalibomo vsakdo k svoji četrti: nihče te ne bo rešil.

48 Poslušajte to, oh hiša Jakobova, ki ste imenovani z imenom Izrael in ste prišli naprej iz Judovih vodá, ki prisegate pri imenu Gospoda in omenjate Izraelovega Boga, vendar ne v resnici niti ne v pravičnosti. **2** Kajti imenujejo se po svetem mestu in naslanjajo se na Izraelovega Boga; Gospod nad bojevniki je njegovo ime. **3** Razglasil sem prejšnje stvari od začetka; in izše so iz mojih ust in pokazal sem jih; nenadoma sem jih naredil in zgodile so se. **4** Ker sem vedel, da si trdovratna in je tvoj vrat železna kita in tvoja obrv bron; **5** sem ti to celo od začetka razglasil; preden se je zgodilo sem ti to pokazal: da ne bi rekla: „Moj malik jih je naredil in moja rezana podoba in moja ulta podoba jih je zapovedala.“ **6** Slišal si, videl si vse to in ali ne boš tega razglasil? Od tega časa sem ti pokazal nove stvari, celo skrite stvari in ti jih nisi poznal? **7** Sedaj so ustvarjene in ne od začetka: celo pred dnevom, ko jih nisi slišal; da ne bi reklo: „Glej, poznal sem jih.“ **8** Da, ne slišiš: da, ne poznas; da, od tistega časa, ko tvoje uho ni bilo odprto: kajti vedel sem, da boš postopal zelo zahrbtno in si bil od maternice

imenovan prestopnik. **9** Zaradi svojega imena bom odložil svojo jezo in zaradi svoje hvale se bom zadržal, da te ne odsekam. **10** Glej, prečistil sem te, toda ne s srebrom; izbral sem te v talini peči stiske. **11** Zaradi sebe, celo zaradi sebe, bom to storil: kajti kako bi bilo moje ime umazano? In svoje slave ne bom dal drugemu. **12** Prisluhnui mi, oh Jakob in Izrael, moj poklicani; jaz sem tisti; jaz sem prvi, jaz sem tudi zadnji. **13** Moja roka je tudi položila temelj zemlji in moja desnica je razpela nebesni obok: ko kličem k njima, skupaj vstaneta. **14** Vsi vi, zberite se in slišite: kdo izmed njih je razglasil te stvari? Gospod ga je ljubil: naredil bo, kar mu ugaja nad Babilonom in njegov laket bo na Kaldejcih. **15** Jaz, celo jaz sem govoril; da, poklical sem ga: privedel sem ga in svojo pot bo naredil uspešno. **16** Pridite blizu k meni, poslušajte to: od začetka nisem govoril na skrivnem; od časa, ko je to bilo, tam jaz sem: in sedaj me je Gospod Bog in njegov Duh poslat. **17** Tako govorí Gospod, tvoj Odkupitelj, Sveti Izraelov: „Jaz sem Gospod, tvoj Bog, ki te učim, da ti bo koristilo, ki te vodim po poti, po kateri naj bi šel. **18** Oh, da bi prisluhnil mojim zapovedim! Potem bi bil tvoj mir kakor reka in tvoja pravičnost kakor morski valovi: **19** tudi twojega semena bi bilo kakor peska in potomstvo tvoje notranjosti podobno njegovemu gramozu; njegovo ime ne bi bilo odrezano niti uničeno izpred mene. **20** Pojdite naprej iz Babilona, pobegnite od Kaldejcev, z glasom petja razglasite, povejte to, izustite to celo do konca zemlje; recite: „Gospod je odkupil svojega služabnika Jakoba.“ **21** In niso bili žejni, ko jih je vodil skozi puščavo: zarje je vodam povzročal, da tečejo iz skale: razklal je tudi skalo in iz nje so pridrle vode. **22** Tam ni miru, „govori Gospod, „zlobnemu.“

49 Poslušajte me, oh otoki; in prisluhnite, ve ljudstva od daleč; Gospod me je poklical iz maternice; od notranjosti moje matere je naredil omembo mojega imena. **2** In moja usta je naredil kakor oster meč; v senco svoje roke me je skril in me naredil zglajeno puščico; v svojem tulu me je skril; **3** in mi rekel: „Ti si moj služabnik, oh Izrael, v katerem bom proslavljen.“ **4** Potem sem rekel: „V prazno sem se trudil, svojo moč sem porabil zaman in v prazno: vendar je zagotovo moja sodba z Gospodom in moje delo z mojim Bogom. **5** In sedaj, „govori Gospod, ki me je oblikoval od maternice, da bi bil njegov služabnik, da Jakoba ponovno privedem k njemu: „Čeprav Izrael ne bi bil zbran, bom vendar veličasten v Gospodovih očeh in moj Bog bo moja moč.“ **6** In rekel je: „To je lahka stvar, da bi bil moj služabnik, da vzdigne Jakobove robove in da obnoviš ohranjene od Izraela: jaz te bom prav tako dal za svetlobo pogonom, da boš lahko moja rešitev duš do konca zemlje. **7** Tako govorí Gospod, Izraelov Odkupitelj in njegov Sveti, tistem, katerega človek prezira, tistem, katerega narod zaničuje, služabniku vladarjev: „Kralji bodo videli in vstali, tudi princi bodo oboževali zaradi Gospoda, ki je zvest in Svetega Izraelovega in on bo izbral tebe. **8** Tako govorí Gospod: „Ob sprejemljivem času sem te uslušal in na dan rešitve duše sem ti pomagal: in ohranil te bom in te dal za zavezo ljudstvu, da osnuješ zemljo, da povzročiš, da podedejo zapuščene dediščine; **9** da boš lahko rekel ujetnikom: „Pojdite naprej, tistem, ki so v temi: „Pokážite se. „Hranili bodo na poteh in njihovi pašniki bodo na vseh visokih krajin. **10** Ne bodo niti lačni niti žejni; niti jih ne bosta udarila niti vročina niti sonce: kajti on, ki ima usmiljenje do njih, jih bo vodil, celo pri vodnih izvirih jih bo usmerjal. **11** In vse svoje gore bom naredil pot in moje glavne ceste bodo povisane. **12** Glej, ti bodo prišli od daleč: in glej, ti od severa in od zahoda; in ti iz dežele Siním.“ **13** Prepevaj, oh nebesni obok; in bodi radostna, oh zemlja; in izbruhnite v petje, oh gore: kajti Gospod je potolažil svoje ljudstvo in imel bo usmiljenje do svojih trpečih. **14** Toda Sion je rekel: „Gospod me je zapustil in moj Gospod me je pozabil.“ **15** Ali lahko ženska pozabi svojega doječega otroka, da ne bi imela sočutja do sina svoje maternice?

Da, one lahko pozabijo, vendar jaz ne bom pozabil tebe. **16** Glej, vrezal sem te na dlani svojih rok; tvoji zidovi so nenehno pred menoj. **17** Tvoji otroci se bodo podvizi, tvoji uničevalci in tisti, ki so te naredili opustošeno, bodo šli od tebe. **18** Dvigni svoje oči naokoli in glej: vsi ti se zbirajo skupaj in prihajajo k tebi. Kakor jaz živim: 'govori Gospod, zanesljivo se boš oblekla z njimi vsemi, kakor z ornamentom in si jih privezala nase, kakor stori nevesta. **19** Kajti tvoji opustošeni in tvoji zapuščeni kraji in dežela tvojega uničenja bo sedaj celo preozka zaradi prebivalcev in tisti, ki so te pogolnili, bodo daleč proč. **20** Otroci, ki jih boš imela, potem ko si izgubila druge, bodo ponovno rekli v tvoja ušesa: 'Kraj je preozek zame: daj mi prostor, da bom lahko prebil!' **21** Potem boš rekla v svojem srcu: „Kdo mi je te rodil, glede na to, da sem izgubila svoje otroke in sem zapuščena, ujetnica in se selim sem ter tja? In kdo je te vzgojil? Glej, sama sem ostala; kje so bili? **22** Tako govori Gospod Bog: „Glej, svojo roko bom dvignil k pogonom in svoj prapor postavil k ljudstvu: in twoje sinove bodo pivedli na njihovih rokah in twoje hčere bodo nošene na njihovih ramah. **23** In kralji bodo tvoji negovalni očetje in njihove kraljice twoje negovalne matere: s svojim obrazom se bodo upognili k tebi proti zemlji in izlali prah tvojih stopal; in vedela boš, da jaz sem Gospod: kajti tisti, ki čakajo name, ne bodo osramočeni. **24** Ali bo plen vzeti od mogočnega ali bo pravično ujetništvo osvobojen? **25** Toda tako govori Gospod: „Celo ujetniki mogočnega bodo odvzeti in plen strašnega bo osvobojen: kajti jaz se bom spoprijel s tistim, ki se spoprijema s teboj in jaz bom rešil twoje otroke. **26** In jaz bom hrانil tiste, ki te zatirajo, z njihovim lastnim mesom in pijani bodo z njihovo lastno krvjo, kakor s sladkimi vinom: in vse meso bo vedelo, da jaz sem Gospod, tvoj Odrešenik in tvoj Odkupitelj, Mogočni Jakobov.“

50 Tako govori Gospod: „Kje je ločitveni list vaše matere, ki sem jo odslovil? Ali kateri izmed mojih upnikov je ta, kateremu sem vas prodal? Glejte, zaradi vaših krivičnosti ste se sami prodali in zaradi vaših prestopkov je vaša mati odslovljena. **2** Zakaj ni bilo človeka, ko sem prišel? Ko sem klical ni bilo nobenega, da odgovori? Ali je moja roka precej skrajšana, da ne more odkupiti? Ali nimam moči, da osvobodim? Glejte, ob svoji graji posušim morje, reke naredim za divjino, njihove ribe zaudarjajo, ker tam ni vode in poginejo zaradi žeje. **3** Jaz oblácim nebesni obok s črnino in vrečevino delam [za] njihovo pokrivalo. **4** Gospod Bog mi je dal jezik učenega, da bi vedel kako ob pravem času goroviti besedo tistem, ki je izmučen: budi jutro za jutrom, budi moje uho, da slisiš kakor učeni. **5** Gospod Bog mi je odprl moje uho in nisem bil uporen, niti se nisem odvrnil nazaj. **6** Svoj hrbet sem dal tistim, ki so me udarjali in svoja lica tistim, ki so mi pulili brado: svojega obraza nisem skril pred sramoto in pljuvanjem. **7** Kajti Gospod Bog mi bo pomagal; zato ne bom zbegan; zato sem svoj obraz naravnal kakor kremen in vem, da ne bom osramočen. **8** Blizu je ta, ki me opravičuje: kdo se bo spoprijel z menoj? Stopiva skupaj: kdo je moj nasprotnik? Naj pride bliže k meni. **9** Glej, Gospod Bog mi bo pomagal; kdo je tisti, ki me bo obsojal? Glej, vsi se bodo postarali kakor obleka; molj jih bo požrl. **10** Kdo je med vami, ki se boji Gospoda, ki uboga glas svojega služabnika, ki hodi v temi in nima svetlobe? Naj zaupa v Gospodovo ime in se naslanja na svojega Boga. **11** Glejte, vsi vi, ki prizigate ogenj, ki se naokrog obdajate z iskrami: hodite v svetlobi svojega ognja in v iskrah, ki ste jih vžgali. To boste imeli od moje roke; ulegli se boste v bridkosti.

51 Prisluhnite mi, vi, ki sledite pravičnosti, vi, ki iščete Gospoda: glejte na skalo, iz katere ste izklesani in k luknji jame, iz katere ste izkopani. **2** Poglejte na Abrahama, vašega očeta in

na Saro, ki vas je rodila: kajti poklical sem ga samega in ga blagoslovil in ga povečal. **3** Kajti Gospod bo tolažil Sion: tolažil bo vse njegove opustošene kraje: in njegovo divjino bo naredil podobno Edenu in njegovo puščavo podobno Gospodovemu vrtu; v njem bo najti radost in veselje, zahvaljevanje in glas melodije. **4** Prisluhn mi, moje ljudstvo; pazljivo mi prisluhni, oh moj narod: kajti postava bo izšla od mene in jaz bom naredil svojo sodbo, da počiva za svetlubo ljudstvu. **5** Moja pravičnost je blizu; moja rešitev duš je odšla naprej in moji lakti bodo sodili ljudstvo; otoki bodo čakali name in v moj laket bodo zaupali. **6** Dvignite svoje oči k nebesnemu oboku in poglejte dol na zemljo spodaj: kajti nebesni obok bo izginil proč kakor dim in zemlja se bo postarala kakor obleka in tisti, ki prebivajo na njej, bodo umrli na podoben način: toda moja rešitev duš bo večna in moja pravičnost ne bo odpravljena. **7** Prisluhnite mi vi, ki poznate pravičnost, ljudstvo, v čigar srcu je moja postava; ne bojte se graje ljudi niti ne bodite prestrašeni ob njihovih zasramovanjih. **8** Kajti molj jih bo pojedel kakor obleko in ličinka jih bo pojedla kakor volno: toda moja pravičnost bo na veke in moja rešitev duš od roda do roda. **9** Zbudi se, zbudi se, nadeni si moč, oh Gospodov laket; zbudi se, kakor v starodavnih dneh in rodovih od davnine. Ali nisi ti tisti, ki je posekal Rahaba in ranil zmaja? **10** Ali nisi ti tisti, ki je osušil morje, vode velike globine; ki je globine morja naredil [v] pot za odkupljene, da so prešli? **11** Zato se bodo Gospodovi odkupljenci vrnili in s petjem prišli na Sion; in večna radost bo na njihovi glavi: dosegli bodo veselje in radost; in bridkost in žalovanje bosta pobegnila. **12** Jaz, celo jaz sem ta, ki vas tolaži: kdo si ti, da bi se bal človeka, ki bo umrl in sina človekovega, ki bo narejen kot trava; **13** pozablja pa Gospoda, svojega stvarnika, ki je razprostil nebesni obok in položil temelje zemlji; in nenehno si se vsak dan bal zaradi razjarjenosti zatiralca, kakor če bi bil ta pripravljen, da uniči? In kje je zatiralceva razjarjenost? **14** Ujeti popotnik hiti, da bi bil lahko izpuščen in da ne bi umrl v jami niti da njegovega krahu ne bi zmanjkal. **15** Toda jaz sem Gospod, tvoj Bog, ki je razdelil morje, katerega valovi rjovijo: „Gospod nad bojevniki je njegovo ime.“ **16** In jaz sem položil svoje besede v twoja usta in te pokril v senco svoje roke, da lahko zasadim nebesni obok in položim temelje zemlji in rečem Sionu: „Ti si moje ljudstvo.“ **17** Zbudi se, zbudi se, vstani, oh [prestolnica] Jeruzalem, ki si pila pri Gospodovi roki čašo njegove razjarjenosti; pila si droži iz čaše trepetanja in jih posrebal. **18** Nikogar ni, da jo usmerja med vsemi sinovi, katere je rodila; niti ni nikogar izmed njenih sinov, ki jih je vzgojila, da jo prime za roko. **19** Ti dve stvari sta prišli nadte; komu bo žal zate? Opustošenje in poguba in lakota in meč: po kom te bom potolažil? **20** Tvoji sinovi so oslabeli, ležijo na vrhu vseh ulic, kakor divji bik v mreži: polni so Gospodove razjarjenosti, graje tvojega Boga. **21** Zato poslušaj sedaj to, ti trepeči in pijana, toda ne z vinom: **22** tako govori tvoj Gospod, Gospod in tvoj Bog, ki se poteguje za stvar svojega ljudstva: „Glej, vzel sem iz twoje roke čašo trepetanja, celo droži iz čaše svoje razjarjenosti; ne boš je več ponovno pila: **23** temveč jo bom položil v roko tistih, ki te stiskajo; ki so tvoji duši rekli: „Skloni se, da lahko gremo preko: ‘in svoje telo si položila kakor tla in kakor ulico tistim, ki so šli preko.

52 Prebudi se, prebudi se; nadeni svojo moč, oh Sion; nadeni svoje krasne obleke, oh [prestolnica] Jeruzalem, sveto mesto; kajti odslej ne bo več prišel vate neobrezani in nečisti. **2** Otrexi si prah; vstani in usedi se, oh [prestolnica] Jeruzalem: odveži si vezi iz svojega vratu, oh ujeta hči sionska. **3** Kajti tako govori Gospod: „Prodali ste se za nič; in odkupljeni boste brez denarja.“ **4** Kajti tako govori Gospod Bog: „Moje ljudstvo je poprej šlo dol v Egipt, da začasno prebiva tam; in Asirec jih je zatiral brez vzroka. **5** Sedaj torej, kaj imam tukaj, ‘govori Gospod, da je moje ljudstvo

vzeto proč za nič? Tisti, ki vladajo nad njimi, jim povzročajo, da tulijo, 'govori Gospod; in vsak dan proti meni izrekajo bogokletje. **6** Zato bo moje ljudstvo spoznalo moje ime: zato bodo na tisti dan vedeli, da jaz sem tisti, ki govorim: glej, to sem jaz. **7** Kako lepa so na gorah stopala tistega, ki prinaša dobre novice, ki objavlja mir; ki prinaša dobre novice o dobrem, ki objavlja rešitev duš; ki pravi Sionu: 'Tvoj Bog kraljuje!' **8** Tvoji stražarji bodo povzdignili glas; z glasom bodo skupaj peli: kajti iz oči v oči bodo videli, ko bo Gospod ponovno privadel Sion. **9** Izbruhnite v radost, skupaj prepevajte, vi opustošeni kraji [prestolnice] Jeruzalem: kajti Gospod je potolažil svoje ljudstvo, odkupil je [prestolnico] Jeruzalem. **10** Gospod je razgallil svoj sveti laket v očeh vseh narodov; in vsi konci zemlje bodo videli rešitev duš našega Boga. **11** Odidite, odidite, pojrite ven od tod, ne dotikajte se nobene nečiste stvari; pojrite ven iz njene srede; bodite čisti vi, ki nosite Gospodove posode. **12** Kajti ven ne boste šli z naglico niti s pobegom: kajti Gospod bo šel pred vami; in Izraelov Bog bo vaša zadnja straža. **13** Glejte, moj služabnik bo ravnal razsodno, povzdignjen bo in povišan in bo zelo visok. **14** Kakor so bili mnogi osuplji nad teboj; njegov videz je bil tako iznakažen, bolj kakor [od] kateregakoli človeka in njegova oblika bolj kakor od človeških sinov: **15** tako bo poškropil mnoge narode; kralji bodo zaprli svoja usta pred njim: kajti to, kar jim ni bilo povedano, bodo videli; in cesar niso slišali, bodo preudarjali.

53 Kdo je veroval našemu poročilu? In komu se je razodel Gospodov laket? **2** Kajti rasel bo pred njim kakor nežna rastlina in kakor korenina iz suhih tal: nima oblike niti ljubkosti; in ko ga bomo videli, ni lepote, da bi ga žezele. **3** Preziran je in zavrnjen od ljudi; človek bridkosti in seznanjen z žalostjo: in mi smo, kakor bi skrili svoje obraze pred njim; bil je preziran in mi ga nismo cenili. **4** Zagotovo je nosil naše žalosti in prenašal naše bridkosti: vendar smo ga smatrali zadetega, udarjenega od Boga in trpečega. **5** Toda ranjen je bil zaradi naših prestopkov, poškodovan je bil zaradi naših krivičnosti: kazen za naš mir je bila na njem; in z njegovimi udarci z bičem smo ozdravljeni. **6** Vsi smo zašli kakor ovce; obrnili smo se vsak k svoji lastni poti; in Gospod je nanj položil krivičnost nas vseh. **7** Bil je zatiran in je trpel, vendar ni odpril svojih ust: priveden je kakor jagnje h klanju in kakor je ovca pred svojimi strižci nema, tako on ne odpre svojih ust. **8** Vzet je bil iz ječe in iz sodbe: in kdo bo razglasil njegov rod? Kajti odrezan je bil iz dežele živih: zaradi prestopka mojega ljudstva je bil udaran. **9** In svoj grob je v svoji smrti naredil z zlobnim in z bogatim; ker ni storil nobenega nasilja niti ni bilo nobene prevare v njegovih ustih. **10** In vendar je Gospodu ugajalo, da ga rani; položil ga je v žalost: ko boš naredil njegovu dušo v daritev za greh, bo videl svoje seme, podaljšal bo svoje dni in Gospodovo zadovoljstvo bo uspevalo v njegovi roki. **11** Videl bo muko njegove duše in bo zadovoljen: s svojim spoznanjem bo moj pravični služabnik opravičil mnoge; kajti nosil bo njihove krivičnosti. **12** Zato mu bom razdelil delež z velikim in plen bo razdelil z močnim; zato, ker je svojo dušo izil do smrti: in prištet je bil med prestopnike; nosil je greh mnogih in opravil posredovanje za prestopnike.

54 „Zapoj, oh jalova, ti, ki nisi nosila; izbruhni v petje in glasno zapvaj, ti, ki se nisi mučila z otrokom: kajti več je otrok zapatušene kakor otrok poročene žene, "govori Gospod. **2** Povečaj kraj svojega šotorja in naj razprostrejo zagrinjala tvorilj prebivališč: ne šparaj, podaljšaj svoje vrvi in ojačaj svoje klne; **3** kajti izbruhnila boš na desno roko in na levo; in tvoje seme bo pododeloval pogane in naredila boš, da bodo opustela mesta naseljena. **4** Ne boj se; kajti ne boš osramočena; niti ne bodi zbegana; kajti ne prideš v sramoto: kajti pozabilo boš sramoto svoje mladosti in ne boš se več spominjala graje svojega vdomstva. **5** Kajti tvoj Stvarnik je tvoj

soprog; Gospod nad bojevniki je njegovo ime; in tvoj Odkupitelj Sveti Izraelov; imenovali ga bodo Bog celotne zemlje. **6** Kajti Gospod te je poklical kakor žensko, zapanjeno in užaloščeno v duhu in ženo mladosti, ko si bila zavrhena, "govori tvoj Bog. **7** „Kajti za kratek trenutek sem te zapustil; toda z velikimi usmiljenji te bom zbral. **8** Z malce besa sem za trenutek skril svoj obraz pred teboj; toda z večno prijaznostjo bom imel usmiljenje nad teboj, "govori Gospod, tvoj Odkupitelj. **9** Kajti to mi je kakor so bile Noetove vode: kajti kakor sem prisegel, da Noetove vode ne bodo več šle preko zemlje; tako sem prisegel, da ne bom ogorčen s teboj niti te ne bom več oštel. **10** Kajti gore bodo odšle in hribi bodo odstranjeni; toda moja prijaznost ne bo odšla od tebe niti zaveza mojega miru ne bo odstranjena, "govori Gospod, ki ima usmiljenje de tebe. **11** „Oh ti trpeča, premetavana z viharjem in nepotolažena, glej, twoje kamne bom položil z lepimi barvami in twoje temelje bom položil z safirji. **12** In naredil bom twoja okna iz ahata in twoja velika vrata iz granata in vse twoje meje iz prijetnih kamnov. **13** In vsi tvoji otroci bodo poučevani od Gospoda; in velik bo mir tvojih otrok. **14** V pravičnosti boš utrjen: daleč boš od zatiranja; kajti ne boš se bala: in od strahote; kajti ta se ti ne bo približala. **15** Glej, zagotovo se bodo zbrali skupaj, toda to ni od mene: kdorkoli se bo skupaj zbral proti tebi, bo padel zaradi tebe. **16** Glej, jaz sem ustvaril kovača, ki v ognju razpihuje ogorke in ki prinaša orodje za svoje delo; in jaz sem ustvaril kvarilca, da uničuje. **17** Nobeno orožje, ki je oblikovano proti tebi, ne bo uspelo; in vsak jezik, ki se bo na sodbi dvignil zoper tebe, boš obsodila. To je dedičina Gospodovih služabnikov in njihova pravičnost je od mene, "govori Gospod.

55 Hej, vsi, ki ste žejni, pridite k vodam in tisti, ki nimate denarja; pridite, kupite in jejte; da, pridite, kupite vino in mleko, brez denarja in brez cene. **2** Zakaj trošite denar za to, kar ni kruh? In vaš trud za to, kar ne nasičuje? Marlivo mi prisluhnite in jejte to, kar je dobro in naj se vaša duša razveseljuje v mastnosti. **3** Nagnite svoje uho in pridite k meni: prisluhnite in vaša duša bo živila; in vami bom sklenil večno zavezo, celo zanesljive Davidove milosti. **4** Glej, izročil sem ga za pričo ljudstvu, vodja in poveljnika ljudstvu. **5** Glej, poklical boš narod, ki ga nisi poznal in narodi, ki te niso poznali, bodo tekli k tebi zaradi Gospoda, tvojega Boga in zaradi Svetega Izraelovega: ker te je proslavljen. **6** Iščite Gospoda, dokler se daje najti, kličite k njemu, dokler je blizu: **7** naj zlobni zapusti svojo pot in nepravični človek svoje misli: in naj se vrne h Gospodu in imel bo milost nad njim; in k našemu Bogu: kajti obilno bo oprostil. **8** Kajti moje misli niso vaše misli niti vaše poti niso moje poti, "govori Gospod. **9** „Kajti kakor je nebesni obok višje od zemlje, tako so moje poti višje od vaših poti in moje misli višje od vaših misli. **10** Kajti kakor dež prihaja dol in sneg iz neba in se ne vrača tja, temveč zaliva zemljo in jo pripravlja, da poganja in brsti, da lahko da seme sejalcu in kruh jedcu: **11** tako bo moja beseda, ki gre ven iz mojih ust: le-ta se k meni ne bo vrnila prazna, temveč bo le-ta dovršila to, kar mi ujaga in uspela bo v stvari, h kateri sem jo poslat. **12** Kajti ven boste odšli z radostjo in vodenji boste z mirom: gore in hribi bodo izbruhnili pred vami s petjem in vsa poljska drevesa bodo ploskala s svojimi rokami.“ **13** Namesto trnja bo zraslo jelkino drevo in namesto osata bo pognalo mirtino drevo: in to bo Gospodu v ime in za večno znamenje, ki ne bo iztrebljeno.

56 Tako govori Gospod: „Varujte sodbo in delajte pravičnost: kajti moja rešitev duš je blizu, da pride in moja pravičnost, da se razdene. **2** Blagoslovjen je človek, ki to počne in sin človekov, ki se tega oprime; ki varuje sábat pred omadeževanjem in zadržuje svojo roko pred početjem kakršnega koli zla. **3** Niti

ne pusti sinu tujca, ki se je pridružil Gospodu, govoriti, rekoč: , Gospod me je popolnoma ločil od svojega ljudstva: 'niti naj evnuh ne reče: ,Glej, jaz sem suho drev.' **4** Kajti tako govorí Gospod evnuhom, ki se držijo mojih sábat in izbirajo stvari, ki mi ugajajo in se držijo moje zaveze: **5**,Celo njim bom dal, v svoji hiši in znotraj svojih zidov, prostor in ime, boljše kakor od sinov in hčera: dal jim bom večno ime, ki ne bo iztrebljeno. **6** Tudi sinove tujca, ki se pridružijo Gospodu, da bi mu služili in da bi ljubili Gospodovo ime, da bi bili njegovi služabniki, vsakega, ki ohranja sábat pred tem, da bi jo omadeževal in se drži moje zaveze; **7** celo te bom pripeljal na svojo sveto goro in jih razveselil v svoji hiši molitve: njihove žgalne daritve in njihova žrtvovanja bodo sprejetja na mojem oltarju; kajti moja hiša se bo imenovala hiša molitve za vsa ljudstva.' **8** Gospod Bog, ki zbirala Izraelove pregnancy, govorí: „Še bom zbral k njemu druge, poleg tistih, ki so zbrani k njemu. **9** Vse ve poljske živali, pride, da požrete, da, vse ve gozdne živali. **10** Njegovi stražarji so slepi: vsi so nevedni, vsi so nemí psi, ne morejo lajati; spijo, ležijo, radi dremajo. **11** Da, pohlepni psi so, ki nikoli nimajo dovolj in pastirji, ki ne morejo razumeti: vsi gledajo na svojo lastno pot, vsak za svojim dobičkom, od njegove meje. **12** Pridite, pravijo: „Sel bom po vino in nailili se bomo z močno pičačo; in jutrišnji dan bo kakor ta dan in mnogo obilnejši.“

57 Pravični propada in nihče si tega ne jemlje k srcu: in usmiljeni ljudje so odvzeti, nihče ne preudarja, da je pravični odvzet pred zlom, ki pride. **2** Vstopil bo v mir; počivali bodo v svojih posteljah, vsakdo, ki hodi v svoji poštenosti. **3** Toda približajte se sém, vi sinovi čarodejk, seme zakonolomca in vlačuge. **4** Zoper koga se zabavate? Zoper koga šírite usta in iztezate jezik? Ali niste otroci prestopka, seme neresnice, **5** ki se vnemate z maliki pod vsakim zelenim drevesom, ki koljete otroke v dolinah pod skalnimi pečinami? **6** Med gladkimi kamni vodotoka je tvoj delež; ti, ti so tvoj žreb: celo njim si izlivala pitno daritev, darovala si jedilno daritev. Ali naj prejmem tolazož v teh? **7** Na veličastni in visoki gori si si postavila svojo posteljo: celo tja gor odhajaš, da daruješ žrtev. **8** Tudi za vrati in podboji si postavila svoj spomin: kajti odkrila si se drugemu kakor meni in odšla gor; povečala si svojo posteljo in sklenila zavezo z njimi; ljubiš njihovo posteljo, kjer si jo videla. **9** In odhajaš h kralju z mazilom in množila si svoje dišave in svoje poslance poslaladaleč in sebe si ponižala celo do pekla. (**Sheol h7585**) **10** Izmučena si v veličini svojih poti; vendar ne praviš: ,Tam ni upanja: 'našla si življenje svoje roke; zato nisi bila užaloščena. **11** In pred kom si bila prestrašena ali si se bala, da si lagala in se nisi spomnila mene niti si tega nisi vzela k svojemu srcu? Ali nisem molčal celo odavnine in se me ne bojiš? **12** Razglašal bom tvojo pravičnost in tvoja dela; kajti ne bodo ti koristila. **13** Ko vpiješ, naj te tvoje skupine rešijo; toda veter jih bo vse odnesel proč; ničnost jih bo vzel: toda tisti, ki svoje trdno upanje polaga vame, bo posedoval deželo in podedoval mojo sveto goro; **14** in rekel bo: ,Nasujte, nasujte, pripravite pot, vzemite kamen spotike iz poti mojega ljudstva.' **15** Kajti tako govorí visoki in Veličastni, ki naseljuje večnost, čigar ime je Sveti: ,Prebivam na visokem in svetem kraju, pa tudi s tistim, ki je skesanega in ponižnega duha, da oživim duha ponižnega in da oživim srce skesanega. **16** Kajti ne bom se preprial na veke niti ne bom vedno besen: kajti duh bo opešal pred menoj in duše, katere sem naredil. **17** Zaradi krivičnosti njegove pohepnosti sem bil besen in ga udaril: skril sem se in bil besen, on pa je kljubovalno odšel po poti svojega srca. **18** Videl sem njegove poti in ozdravil ga bom: prav tako ga bom vodil in obnovil tolažbe njemu in njegovim žalovalcem. **19** Jaz ustvarjam sad ustnic: ,Mir, mir tistem, ki je daleč proč in tistem, ki je blizu, 'govori Gospod; ,in jaz ga bom ozdravil. **20** Toda zlobni so kot

razburkano morje, kadar ne more počivati, katerega vode bljuvajo blato in umazanijo. **21** Tam ni miru, 'govori moj Bog, ,zlobnemu.'"

58 Vpij naglas, ne brzdaj se, svoj glas povzdigni kakor šofar in mojemu ljudstvu pokaži njihov prestopek in Jakobovi hiši njihove grehe. **2** Vendar me dnevno iščejo in se veselijo spoznati moje poti kakor narod, ki je delal pravičnost in ni zapustil predpisa svojega Boga: sprašujejo me predpise o pravici; razveselujejo se v približevanju Bogu. **3**,Zakaj smo se postili, 'pravijo, in ti ne vidiš? Zakaj smo mučili našo dušo, ti pa se za to ne meniš?' Glejte, na dan vašega posta si najdete užitek in priganjanje vse vaše delavce. **4** Glejte, postite se za prepir in razpravljanje in da udarite s pestjo zlobnosti; ne boste se postili kakor delate ta dan, da bi svojemu glasu dali, da se sliši na višavi. **5** Mar je to takšen post, ki sem ga izbral? Dan za človeka, da muči svojo dušo? Ali je to, da skloni svojo glavo kakor ločje in pod seboj razširja vrečevino in pepel? Mar boš to imenoval post in sprejemljiv dan Gospodu? **6** Mar ni to post, ki sem ga izbral? Da razvežeš vezi zlobnosti, da odstraniš težka bremena in da izpustiš zatirane prosto oditi in da zlomiš vsak jarem? **7** Mar ni to, da deliš svoj kruh lačnemu in da privedeš revne, ki so izobčeni, k svoji hiši? Ko vidiš nagega, da ga pokriješ in da se ne skrivaš pred svojim lastnim mesom? **8** Potem bo tvoja svetloba izbruhnila kakor jutro in tvoje zdravje bo naglo vzbrstelo in tvoja pravičnost bo šla pred teboj; Gospodova slava bo tvoja zadnja straža. **9** Potem boš klical in Gospod bo odgovoril; vpil boš in rekel bo: ,Tukaj sem: 'Če odstraniš jarem iz svoje srede, kazanje s prstom in govorjenje ničnosti; **10** in če svojo dušo iztezaš k lačnemu in zadovoljš trpečo dušo; potem bo v nejasnosti vstala tvoja svetloba in tvoja tema bo kakor poldan: **11** in Gospod te bo nenehno usmerjal in tvojo dušo zadovoljil in suši in tvoje kosti odebilib: in ti boš kakor namakan vrt in podoben boš vodnemu izviru, katerega vode ne usahnejo. **12** In tisti, ki bodo od tebe, bodo gradili stare opustošene kraje: vzdignil boš temelje mnogih rodov, in imenovan boš: ,Popravljavec vrzeli, obnovitelj steza za prebivanje.' **13** Če odvrneš svoje stopalo pred sábat, pred tem, da počneš svoje zadovoljstvo na moj sveti dan; in imenuješ sábat veselje, [dan] svet Gospodu, častitljiv in ga boš častil in ne izvajal svojih lastnih poti niti iskal svojega lastnega zadovoljstva niti govoril svojih lastnih besed: **14** potem se boš veselil in povzročil ti bom, da jezdиш na visokih krajinah zemlje in te hranil z dedičino Jakoba, tvojega očeta: kajti Gospodova usta so to govorila."

59 Glej, Gospodova roka ni skrajšana, da ne more rešiti; niti njegovo uho zamašeno, da ne more slišati: **2** temveč so vaše krivičnosti ločile med vami in vašim Bogom in vaši grehi so skrili njegov obraz pred vami, da ne bo slišal. **3** Kajti vaše roke so omadeževane s krvjo in vaši prsti s krivičnostjo; vaše ustnice so govorile laži, vaš jezik je mrmljat perverznost. **4** Nihče ne kliče za pravico niti se kdorkoli ne poteguje za resnico: zaupali so v ničnost in govorili laži; spočeli so vragoljivo in obrodili krivičnost. **5** Valijo jačja strupene kače in tkojaj paikovo mrežo: kdo od njihovih jač jé, umira in to, kar je zdrobiljeno, se izvali in gada. **6** Njihove mreže ne bodo postale obleke niti se bodo pokrili s svojimi deli; njihova dela so dela krivičnosti in dejanje nasilja je v njihovih rokah. **7** Njihova stopala tečejo k zlu in hitjo, da prelijajo nedolžno kri: njihove misli so misli krivičnosti; pustošenje in uničenje sta na njihovih stezah. **8** Poti miru ne poznajo; in na njihovih poteh ni sodbe: naredili so si sprijene steze: kdorkoli tam hodi, ne bo poznal miru. **9** Zato je sodba daleč od nas niti nas pravica ne doseže: čakamo na svetlobo, toda glej, nejasnost; na sijaj, toda hodimo v temi. **10** Tipamo za zidom kakor slepi in otipavamo,

kakor če ne bi imeli oči: spotikamo se opoldan kakor ponoči; na zapuščenih krajih smo kakor mrtvi možje. **11** Vsi rjovemo kakor medvedje in boleče žalujemo kakor golobice: pričakujemo sodbo, toda ni je; rešitev duš, toda ta je daleč od nas. **12** Kajti naši prestopniki so pomnoženi pred teboj in naši grehi pričujejo zoper nas: kajti naši prestopki so z nami in glede naših krivičnosti, mi jih poznamo; **13** v prestopanju in laganju zoper Gospoda in odhajanju proč od našega Boga, govorjenju zatiranja in punta, spočenjanja in izgovarjanja iz srca besed neresnice. **14** In sodba je odvrnjena nazaj in pravica stoji daleč proč: kajti resnica je padla na ulici in nepristranstvo ne more vstopiti. **15** Da, resnica peša; in tisti, ki odhaja od zla, se izpostavlja za plen: in Gospod je to videl in to ga je razžalilo, da ni bilo sodbe. **16** In videl je, da ni bilo nobenega človeka in se čudil, da ni bilo nobenega posredovalca: zato mu je njegov laket prinesel rešitev duše; in njegova pravičnost ga je podpirala. **17** Kajti nadel si je pravičnost kakor prnsi oklep in na svojo glavo čelado rešitve duš; in za oblačila si je nadel obleke maščevanja in z gorečnostjo je bil odet kakor z ogrinjalom. **18** Glede na njihova dejanja, bo primerno poplačal, razjarjenost svojim nasprotnikom, povračilo svojim sovražnikom; otokom bo poplačal povračilo. **19** Tako se bodo bali Gospodovega imena od zahoda in njegove slave od sončnega vzhoda. Ko bo sovražnik vstopil, bo kot povodenij Gospodov duh dvignil prapor zoper njega. **20** In Odkupitelj bo prišel na Sion in k tistim, ki se obračajo od prestopka v Jakobu, 'govi' Gospod. **21** Kar se mene tiče, to je moja zaveza z njimi, 'govi' Gospod: 'Moj duh, ki je na tebi in moje besede, ki sem ti jih položil v tvoja usta, ne bodo odšle iz tvojih ust niti iz ust tvojega semena niti iz ust semena tvojega semena, 'govi' Gospod, 'od tega časa naprej in na veke.'

60 Vstani, zasij; kajti tvoja svetloba je prišla in Gospodova slava je vstala nad teboj. **2** Kajti glej, tema bo preknila zemljo in velika tema ljudstva: toda Gospod bo vstal nad teboj in njegova slava bo vidna na tebi. **3** In pogani bodo prišli k tvoji svetlobi in kralji k siju tvojega vzajanja. **4** Dvigni svoje oči naokoli in poglej: vsi se zbirajo skupaj, prihajajo k tebi: tvoji sinovi bodo prišli od daleč in tvoje hčere bodo negovane ob tvoji strani. **5** Takrat boš videla in tekla skupaj in tvoje srce se bo balo in bo povečano; ker bo obilje morja obrnjeno k tebi, sile poganov bodo prišle k tebi. **6** Pokrila te bo množica kamel, [enogrbi] velblodi iz Midjána in Efe; vsi tisti iz Sabe bodo prišli: prinesli bodo zlato in kadilo; in naznanjali bodo Gospodove hvalnice. **7** Vsi kedárski tropi bodo zbrani skupaj k tebi, Nebajótovi ovni ti bodo služili: prišli bodo gor s sprejetjem na moj oltar in jaz bom proslavl hišo svoje slave. **8** Kdo so ti, ki letijo kakor oblak in kakor golobice k svojim oknom? **9** Zagotovo, otoki bodo čakali name in najprej ladje iz Taršíša, da privedejo tvoje sinove od daleč, njihovo srebro in njihovo zlato z njimi, k imenu Gospoda, tvojega Boga in k Svetemu Izraelovemu, ker te je proslavil. **10** In sinovi tujcev bodo zgradili tvoje zidove in njihovi kralji ti bodo služili: kajti v svojem besu sem te udaril, toda v svoji naklonjenosti sem imel usmiljenje nad teboj. **11** Zato bodo tvoja velika vrata nenehno odprta; ne podnevi, ne ponoči ne bodo zaprta; da ti bodo ljudje lahko prinašali sile poganov in da bodo lahko privedeni njihovi kralji. **12** Kajti narod in kraljestvo, ki ti ne bo služilo, bo propadlo; da, ti narodi bodo popolnoma opustošeni. **13** Slava Libanona bo prišla k tebi, jelkino drevo, borovo drevo in pušpan skupaj, da olepša kraj mojega svetišča; in kraj mojih stopal bom naredil veličasten. **14** Tudi sinovi tistih, ki so te prizadeli, bodo prišli, upogibajoč se k tebi; in vsi, ki so te prezirali, se bodo priklonili pri podplatih tvojih stopal; in imenovali te bodo: 'Mesto Gospoda, Sion Svetega Izraelovega.' **15** Kakor si bil zapusčen in osovražen, tako da noben človek ni šel skozi

tebe, te bom naredil za večno odličnost, radost mnogih rodov. **16** Prav tako boš sesal mleko poganov in sesal prsi kraljev: in vedel boš, da sem jaz, Gospod, tvoj Odrešenik in tvoj Odkupitelj, Mogočni Jakobov. **17** Za bron bom prinesel zlato in za žezebo bom prinesel srebro in za les bron in za kamne žezebo: prav tako bom postavil [za] tvoje častnike mir in tvoje priganjače pravičnost. **18** Nasilja ne bo več slišati v tvoji deželi niti pustošenja niti uničenja znotraj tvojih mej; temveč boš svoje zidove imenovala Odrešenje in svoja velika vrata Hvala. **19** Sonce ne bo več tvoja svetloba podnevi; niti ti za sijaj luna ne bo dajala svetlobe: temveč ti bo Gospod večna svetloba in tvoj Bog tvoja slava. **20** Tvoje sonce ne bo več zašlo; niti se tvoja luna ne bo umaknila: kajti Gospod bo tvoja večna svetloba in dnevi tvojega žalovanja bodo končani. **21** Prav tako bodo tvoje ljudstvo vsi pravični: podedovali bodo deželo na veke, mladika mojega sajenja, delo mojih rok, da bom lahko proslavljen. **22** Najmanjši bo postal tisoč in malček mogočen narod: jaz, Gospod, bom pospešil to ob svojem času.

61 Duh Gospoda Boga je nad menoj; ker me je Gospod mazilil, da oznanjam dobre novice krotkim; poslal me je, da povežem potre v srcu, da razglasim svobodo ujetnikom in odprtje ječe tem, ki so zvezani; **2** da razglasim sprejemljivo leto Gospodovo in dan maščevanja našega Boga; da potolažim vse tiste, ki žalujejo; **3** da določim tem, ki žalujejo na Sionu, da jim dam lepoto za pepel, olje veselja za žalovanje, obleko hvale za duha potrstosti; da se bodo lahko imenovali drevesa pravičnosti, Gospodov nasad, da bo on lahko proslavljen. **4** In zgradili bodo stare opustošenosti, dvignili bodo prejšnja opustošenja in popravili bodo opustošena mesta, zapusčenosti mnogih rodov. **5** In tuji bodo stali in hranili vaše trope in sinovi neznanca bodo vaši orači in vaši obrezovalci trte. **6** Toda vi boste imenovani Gospodovi duhovniki: ljudje vas bodo klicali Služabniki našega Boga: jedli boste bogastva poganov in v njihovi slavi se boste bahali. **7** Zaradi vaše sramote boste imeli dvojno; in zaradi nečasti se bodo veselili v svojem deležu: zato bodo v svoji deželi posedovali dvojno: njim bo in večno radost. **8** Kajti jaz, Gospod, ljubim sodbo, sovražim naropano za žgalno daritev; in njihovo delo bom vodil v resnici in z njimi bom sklenil večno zavezoo. **9** In njihovo seme bo znano med pogani in njihovo potomstvo med ljudstvom: vsi, ki jih vidijo, jim bodo priznali, da so seme, ki ga je Gospod blagoslovil. **10** Silno se bom razveseljeval v Gospodu, moja duša bo radostna v mojem Bogu; kajti oblekel me je z oblačilom pravičnosti, kakor ženin sebe odene z okrasjem in kakor nevesta sebe okrasi s svojimi dragocenostmi. **11** Kajti kakor zemlja prinaša svoj brst in kakor vrt povzroča stvarem, ki so posejane vanj, da poženejo; tako bo Gospod Bog povzročil pravičnosti in hvali, da poženeta pred vsemi narodi.

62 Zaradi Siona ne bom molčal in zaradi Jeruzalema ne bom počival, dokler njegova pravičnost ne gre naprej kakor sijaj in njegova rešitev duš kakov svetilka, ki gori. **2** In pogani bodo videli tvojo pravičnost in vsi kralji tvoje slave; in klicala boš z novim imenom, ki ga bodo imenovala Gospodova usta. **3** Ti boš tudi krona slave v Gospodovi roki in kraljevski diadem v roki svojega Boga. **4** Ne boš več imenovana Zapuščena: niti ne bo tvoja dežela imenovana Opustošena: temveč se boš imenovala Hefziba in tvoja dežela Beula: kajti Gospod se razveseluje v tebi in tvoja dežela bo omožena. **5** Kajti kakor mladenič poroči devico, tako se bodo tvoji sinovi poročili s teboj in kakor se ženin razveseluje nad nevesto, tako se bo tvoj Bog veselil nad teboj. **6** Postavil sem stražarje na tvoje zidove, oh Jeruzalem, ki niti podnevi niti ponoči ne bodo nikoli mirovali: vi, ki omenjate Gospoda, ne molčite **7** in njemu ne dajajte nobenega počitka, dokler ne osnuje in dokler ne naredi

[prestolnice] Jeruzalem [za] hvalo na zemlji. 8 Gospod je prisegel pri svoji desnici in pri laktu svoje moči: „Zagotovo ne bom več dajal tvojega žita, da bi bil hrana tvojim sovražnikom; in sinovi tujca ne bo pili tvojega vina, za katerega si se trudila: 9 temveč tisti, ki so ga nabrali, ga bodo jedli in hvalili Gospoda; in tisti, ki so ga zbrali skupaj, ga bodo pili na dvorih moje svetosti. 10 Pojdite skozi, pojrite skozi velika vrata, pripravite pot ljudstvu; nasujte, nasujte glavno cesto; poberite kamne; dvignite prapor za ljudstvo. 11 Glej, Gospod je razglasil do konca sveta: „Sionski hčeri recite: ,Glej tvoja rešitev duš prihaja; glej, njegova nagrada je z njim in njegovem delo pred njim.“ 12 In klicali jih bodo Sveti ljudstvo, Odkupljeni od Gospoda; in ti boš imenovana Poiskana, Mesto, ki ni zapuščeno.

63 „Kdo je ta, ki prihaja iz Edóma, s pobaranimi oblekami iz Bocre? Ta, ki je veličasten v svojem oblačilu, potuje v veličini svoje moči?“ Jaz, ki govorim v pravičnosti, močan, da rešim.“ 2 „Zakaj si rdeč v svojem oblačilu in so tvoje obleke podobne tistemu, ki tlači vinski kadi?“ 3 Sam sem tlačil vinsko stiskalnico; in izmed ljudstva ni bilo nikogar z menoj: kajti jaz jih bom pomendral v svoji jezi in jih potepal v svoji razjarjenosti; in njihova kri bo poškrupljena na moje obleke in omadeževal si bom svoje oblačilo. 4 Kajti dan maščevanja je v mojem srcu in leto mojih odkupljenij je prišlo. 5 In pogled sem in nikogar ni bilo, da pomaga; in čudil sem se, da ni bilo nikogar, da podpre: zato mi je moj lasten laket prinesel rešitev duše; in moja razjarjenost me je podpirala. 6 In v svoji jezi bom pomendral ljudstvo in jih oprijal v svoji razjarjenosti in njihovo moč bom privedel dol do zemlje. 7 Omenil bom Gospodove ljubeče skrbnosti in Gospodove hvalnice, glede na vse, kar je Gospod podelil na nas in veliko dobro do Izraelove hiše, katero je podelil nanje, glede na njegova usmiljenja in glede na množino njegovih ljubečih skrbnosti. 8 Kajti rekel je: „Zagotovo so moje ljudstvo, otroci, ki ne bodo lagali: ‚tako je bil njihov Odrešenik. 9 V vsej njihovi stiski je bil stiskan in angel njegove prisotnosti jih je rešil: v svoji ljubezni in svojem usmiljenju jih je odkupil; in nosil jih je in prenašal vse dni davnine. 10 Toda uprli so se in jezili njegovega Svetega Duha: zato se je obrnil, da bi bil njihov sovražnik in se boril proti njim. 11 Potem se je spomnil dni davnine, Mojzes in njegovega ljudstva, rekoč: ‚Kje je tisti, ki jih je s pastirjem svojega tropa privedel iz morja? Kje je tisti, ki je vanj položil svojega Svetega Duha? 12 Ki jih je vodil z Mojzesovo desnico, njegovim veličastnim laktom, razdeljujoč vode pred njimi, da si naredi večno ime? 13 Ki jih je vodil skozi globino kakor konja in divjini, da se ne bi spotaknil? 14 Kakor gre žival dol v dolino, mu je Gospodov Duh povzročil, da počiva: tako si vodil svoje ljudstvo, da si naredi veličastno ime. 15 Poglej dol iz nebes in glej iz prebivališča svoje svetosti in svoje slave: kje je tvoja gorečnost in tvoja moč, odzvanjanje tvoje notranjosti in tvojih usmiljenj do mene? Ali so zadržani? 16 Nedvomno si ti naš oče, čeprav je Abraham neveden o nas in nas Izrael ne prizna: ti, oh Gospod, si naš oče, naš odkupitelj; tvoje ime je od vekomaj. 17 Oh Gospod, zakaj si nam povzročil, da zaidemo iz tvujih poti in zakrnili naše srce pred tvujim strahom? Vrni se zaradi svojih služabnikov, rodov tvoje dediščine. 18 Ljudstvo tvoje svetosti ga je imelo v lasti le kratek čas: naši nasprotniki so pomendrali tvoje svetišče. 19 Mi smo tvoji: ti nikoli nisi vladal nad njimi; nisi bili imenovani s tvojim imenom.

64 Oh, da bi pretrgal nebesni obok, da bi prišel dol, da bi gore lahko tekle ob tvoji prisotnosti, 2 kakor ko topilni ogenj žege, ogenj povzroča vodam da vrejo, da tvoje ime naredi znano tvojim nasprotnikom, da bodo narodi lahko trepetali ob tvoji prisotnosti! 3 Ko si delal strašne stvari, ki jih nismo pričakovali, ti prideš dol, gore tečejo ob tvoji prisotnosti. 4 Kajti od začetka sveta ljudje niso

slišali niti z ušesom zaznali niti ni oko videlo, oh Bog, razen tebe, kaj je on pripravil za tistega, ki čaka nanj. 5 Srečaš tistega, ki se razveseljuje in dela pravičnost, tiste, ki se te spominjajo na tvojih poteh: glej, besen si, kajti mi smo grešili: v tistih je vztrajanje in mi bomo rešeni. 6 Toda mi vsi smo kakor nečista stvar in vse naše pravičnosti so kakor umazane curje; in mi vsi venimo kakor list; in naše krivičnosti so nas kakor veter odnesle proč. 7 In nikogar ni, ki kliče k tvojemu imenu, ki se razvnema, da bi se te oprijel: kajti svoj obraz si skril pred nami in nas použil zaradi naših krivičnosti. 8 Toda sedaj, oh Gospod, si ti naš oče: mi smo gljina in ti naš lončar; in mi vsi smo delo tvojih rok. 9 Ne bodi zelo boleče ogorčen, oh Gospod niti se ne spominjaj krivičnosti na veke: glej, preišči, rotimo te, mi vsi smo tvoje ljudstvo. 10 Tvoja sveta mesta so divjina, Sion je divjina, [prestolnica] Jeruzalem opustošenje. 11 Naša sveta in naša krasna hiša, kjer so te naši očetje hvalili, je požgana z ognjem: in vse naše prijetje stvari so opustošene. 12 Ali se boš zadrževal zaradi teh stvari, oh Gospod? Ali boš molčal in nas zelo boleče prizadel?

65 Poiskan sem od tistih, ki niso spraševali po meni; najden sem od tistih, ki me niso iskali: „Rekel sem: Glejte me, glejte me, ‚narodu, ki ni bil klican po mojem imenu. 2 Svoje roke sem ves dan razprostiral k upornemu ljudstvu, ki hodi po poti, ki ni bila dobra, po svojih lastnih mislih; 3 in ljudstvu, ki me nenehno draži do jeze v moj obraz; ki žrtvuje na vrtovih in zažiga kadilo na oltarjih iz opek; 4 ki preostaja med grobovi in prenočuje na spomenikih, ki je svinjsko meso in juha iz gnušnih stvari je v njihovih posodah; 5 ki pravijo: ‚Stoj zase, ne približaj se mi; kajti bol svet sem kakor ti.‘ Ti so dim v mojem nosu, ogenj, ki ves dan gori. 6 Glej, to je zapisano pred menoj: ne bom molčal, temveč bom poplačal, celo poplačal v njihovo naročje 7 vaše krivičnosti in krivičnosti vaših očetov skupaj, ‚govori Gospod, ki so zažigali kadilo na gorah in proti meni izrekali bogokletje na hribih: zato bom njihovo prejšnje delo odmeril v njihovo naročje.‘ 8 Tako govoril Gospod: Kakor je novo vino najti v grozdu in nekdo pravi: ‚Ne uniči ga; kajti blagoslov je v njem: ‚tako bom jaz storil zaradi svojih služabnikov, da jih ne bi vse uničil. 9 In privedel bom seme iz Jakoba in iz Juda dediča svojih gora: in moj izvoljeni bo to poddedoval in moji služabniki bodo tam prebivali. 10 In Šaron bo staja tropov in dolina Ahór kraj za crede, da se uležejo, zaradi mojega ljudstva, ki me je iskalo. 11 Toda vi ste tisti, ki zapuščate Gospoda, ki pozabljaljate mojo sveto goro, ki pripravljate mizo za to krdelo in ki pripravljate pitno daritev temu številu. 12 Zato vas bom štel k meču in vsi se boste priklonili h klanju: ker ko sem klical, niste odgovorili; ko sem govoril, niste slišali; temveč ste počeli zlo pred mojimi očmi in izbirali to, v čemer se nisem razveseljeval. 13 Zato tako govoril Gospod Bog: ‚Glejte, moji služabniki bodo jedli, toda vi boste lačni: glejte, moji služabniki bodo pili, toda vi boste žejni: glejte, moji služabniki se bodo veselili, toda vi boste osramočeni: 14 glejte, moji služabniki bodo prepevali zaradi srčne radosti, toda vi boste vplili zaradi bridkosti srca in tulili zaradi draženja duha. 15 In zapustili boste svoje ime za prekletstvo mojim izbranim: kajti Gospod Bog te bo ubil in svoje služabnike klical z drugim imenom: 16 da se bo tisti, ki se blagoslavljaj na zemlji, blagoslavljaj v Bogu resnice; in kdor prisega na zemlji, bo prisegel pri Bogu resnice; kajti prejšnje težave so pozabljlene in ker so skrite pred mojimi očmi. 17 Kajti glej, ustvarim novo nebo in novo zemljo: in prejšnjega se ne bo spominjalo niti ne bo prišlo v misli. 18 Toda bodite veseli in se na veke veselite tega, kar ustvarim: kajti glejte, [prestolnica] Jeruzalem ustvarim za razveseljevanje in njeno ljudstvo za radost. 19 In razveseljeval se bom v [prestolnici] Jeruzalem in se veselil v svojem ljudstvu: in glasu jokanja ne bo več slišati v njej niti glasu vpitja. 20 Tam ne bo

več otročička po dnevih niti starca, ki ne bi izpolnil svojih dni: kajti otrok bo umrl star sto let; toda grešnik, ki bo star sto let, bo preklet. **21** In gradili bodo hiše in jih poselili; in posadili bodo vinograde in jedli od njihovega sadu. **22** Ne bodo gradili in drug naselili; ne bodo sadili in drug jedel: kajti kakor so dnevi drevesa, so dnevi mojega ljudstva in moji izvoljeni bodo dolgo uživali delo svojih rok. **23** Ne bodo se trudili zaman niti rojevali za težavo; kajti oni so seme blagoslovljenih od Gospoda in njihovo potomstvo z njimi. **24** In zgodilo se bo, da bom odgovarjal preden bodo klicali; in medtem ko še govorijo, bom uslušal. **25** Volk in jagnje se bosta pasla skupaj in lev bo jedel slamo kakor bikec: in pran bo hrana kači. Ne bodo poškodovali niti uničevali na vsej moji sveti gori, 'govori Gospod."

66 „Tako govorí Gospod: ,Nebo je moj prestol in zemlja je moja pručka: kje je hiša, ki mi jo gradite? In kje je kraj mojega počitka? **2** Kajti vse te stvari je naredila moja roka in vse te stvari so bile, 'govori Gospod: ,toda k temu človeku bom gledal, celo k njemu, ki je reven in skesanega duha in trepeta ob moji besedi. **3** Kdor ubija vola je, kakor če usmrtil človeka; kdor žrtvuje jagnje, kakor če odseka pasji vrat; kdor daruje daritev kakor če bi daroval svinjsko kri; kdor sežiga kadilo kakor če bi blagoslovil malika. Da, izbrali so si svoje lastne poti in njihova duša se razveseljuje v njihovih ogabnostih. **4** Tudi jaz bom izbral njihove zablode in nanje pivedel njihove strahote; ker ko sem klical, nihče ni odgovoril; ko sem govoril, niso poslušali: temveč so delali zlo pred mojimi očmi in izbirali tisto, v čemer se nisem veselil.' **5** Poslušajte Gospodovo besedo vi, ki trepetate ob njegovi besedi: ,Vaši bratje, ki so vas sovražili, ki so vas metali ven zaradi mojega imena, so rekli: ,Naj bo Gospod proslavljen: 'toda pojavil se bo v vašo radost in oni bodo osramočeni.' **6** Glas hrupa iz mesta, glas iz templja, glas Gospoda, ki vraca povračilo svojim sovražnikom. **7** Preden je bila v porodnih mukah je rodila; preden je prišla njena bolečina, je rodila fantka. **8** Kdo je slišal takšno stvar? Kdo je videl takšne stvari? Ali bo zemlja primorana, da rodí v enem dnevu? Ali bo narod hkrati rojen? Kajti takoj, ko je bila [hči] sionska v porodnih mukah, je rodila svoje otroke. **9** Ali bom pivedel do rojstva in ne bom povzročil, da rodi?'govori Gospod: ,ali bom povzročil, da rodi in zaprli maternico?'govori tvoj Bog. **10** Veselite se s [prestolnico] Jeruzalem in bodite veseli z njo, vsi vi, ki jo ljubite, veselite se zaradi radosti z njo, vsi vi, ki žalujete nad njo: **11** da boste lahko sesali in boste nasičeni s prsi njenih tolaž; da boste srkali in boste veseli z obiljem njene slave: ' **12** kajti tako govorí Gospod: ,Glejte, mir bom iztegnil k njej kakor reko in slavo poganova kakor tekoč vodotok: potem boste sesali, nošeni boste na njenih straneh in ujčkani na njenih kolenih. **13** Kakor nekdo, katerega njegova mati tolaži, tako bom jaz potolažil vas; in v [prestolnici] Jeruzalem boste potolaženi. **14** In ko zagledate to, se bo vaše srce veselilo in vaše kosti bodo cvetele kakor zelišče: in Gospodova ruka bo poznana njegovim služabnikom in njegovo ogorčenje proti njegovim sovražnikom. **15** Kajti glej, Gospod bo prišel z ognjem in s svojimi bojnimi vozovi kakor z vrtinčastim vetrom, da povrne svojo jazo z razjarjenostjo in svoje oštrevanje s plameni ognja. **16** Kajti z ognjem in s svojim mečem se bo Gospod pravdal z vsem mesom: in mnogo bo umorjenih po Gospodu. **17** Tisti, ki se naredijo svete in se očistijo v rtovih za enim drevesom na sredini, jedoč svinjsko meso in ogabnost in miš, bodo skupaj použiti, 'govori Gospod. **18** Kajti poznam njihova dela in njihove misli: zgodilo se bo, da bom zbral vse narode in jezike; in prišli bodo in videli mojo slavo. **19** In med njimi bom postavil znamenje in poslal bom tiste, ki izmed njih pobegnejo k narodom, k Taršisu, Pulu in Ludu, ki napenjajo lok k Tubálu in Javánu, k oddaljenim otokom, ki niso slišali mojega slovesa niti niso videli moje slave; in razglašali

bodo mojo slavo med pogani. **20** In k moji sveti gori, [prestolnici] Jeruzalem bodo privedli vse vaše brate za daritev Gospodu in vseh narodov na konjih in bojnih vozovih in nosilnicah in na mulah in na hitrih živalih, 'govori Gospod, ,kakor Izraelovi otroci prinesejo daritev v čisti posodi v Gospodovo hišo. **21** In tudi od njih [jih] bom vzel za duhovnike in levite, 'govori Gospod. **22**,Kajti kakor bosta novo nebo in nova zemlja, ki ju bom naredil, ostala pred menoj, 'govori Gospod, ,tako bo ostalo vaše seme in vaše ime. **23** In zgodilo se bo, da bo od enega do drugega mlaja in od ene do druge sábate, prišlo vse meso, da obožuje pred menoj, 'govori Gospod. **24**,In šli bodo naprej in gledali na trupla ljudi, ki so se pregrešili zoper mene: kajti njihova ličinka ne bo umrla niti njihov ogenj ne bo pogašen; in gnus bodo vsemu mesu.“

Jeremija

1 Beseda Jeremija, Hilkijávega sina, izmed duhovnikov, ki so bili v Anatótu v Benjaminovi deželi: **2** kateremu je prišla Gospodova beseda v dneh Jošija, Amónovega sina, Judovega kralja, v trinajstem letu njegovega kraljevanja. **3** Ta je prišla tudi v dneh Jojakíma, Jošíevega sina, Judovega kralja, do konca enajstega leta Sedekija, Jošíevega sina, Judovega kralja, do preselitve jeruzalemskega ujetništva v petem mesecu. **4** Potem je prišla k meni Gospodova beseda, rekoč: „**5**, Preden sem te oblikoval v trebuhi, sem te poznal; in preden si prišel z maternice, sem te posvetil in te odredil [za] preroka narodom.“ **6** Potem sem rekel: „Ah, Gospod Bog! Glej, ne morem govoriti: kajti jaz sem otrok.“ **7** Toda Gospod mi je rekel: „Ne govorji: „Jaz sem otrok: 'kajti šel boš k vsem, h katerim te bom poslal in karkoli ti zapovem, boš govoril. **8** Ne boj se njihovih obrazov: kajti jaz sem s teboj, da te osvobodim, "govori Gospod. **9** Potem je Gospod iztegnil svojo roko in se dotaknil mojih ust. In Gospod mi je rekel: „Glej, svoje besede sem položil v twoja usta. **10** Glej, ta dan sem te postavil nad narode in nad kraljestva, da izkoreniniš, da podiraš, da uničiš, da zrušiš, da zgradis in da sadiš.“ **11** Poleg tega je prišla k meni Gospodova beseda, rekoč: „Jeremija, kaj vidiš?“ In rekel sem: „Vidim palico mandjevca.“ **12** Potem mi je Gospod rekel: „Dobro si videl: kajti pospešil bom svojo besedo, da jo izpolnim.“ **13** In Gospodova beseda je drugič prišla k meni, rekoč: „Kaj vidiš?“ In rekel sem: „Vidim lonec, ki vreje; in njegova stran je proti severu.“ **14** Potem mi je Gospod rekel: „Iz severa bo izbruhnilo zlo na vse prebivalce dežele. **15** Kajti, glej, poklical bom vse družine kraljestev iz severa, "govori Gospod, „in prišli bodo in postavili bodo vsak svoj prestol ob vhodu velikih vrat [prestolnice] Jeruzalem in zoper vse njene zidove naokoli in zoper vsa Judova mesta. **16** In izrekel bom svoje sodbe proti tem, ki se dotikajo vseh svojih zlobnosti, ki so me zapustili in zažigali kadilo drugim bogovom ter oboževali dela svojih lastnih rok. **17** Opaši si torej svoja ledja in vstani ter jim spregovorji vse, kar sem ti zapovedal: ne bodi zaprepaden ob njihovih obrazih, da te ne bi bzgadel pred njimi. **18** Kajti glej, ta dan sem ti naredil obrambno mesto in žezezen steber in bronaste zidove zoper celotno deželo, zoper Judeve kralje, zoper njegove prince in zoper njegove duhovnike in zoper ljudstvo dežele. **19** In oni se bodo borili zoper tebe; toda ne bodo prevladali zoper tebe; kajti jaz sem s teboj, "govori Gospod, „da te osvobodim.“

2 Poleg tega mi je prišla Gospodova beseda, rekoč: **2**, „Pojdij in jokaj v ušesa [prestolnice] Jeruzalem, rekoč: „Tako govorji Gospod: „Spominjam se tebe, prijaznosti twoje mladosti, ljubezni tvujih zaročencev, ko si šla za menoj v divjino, in deželo, ki ni bila posejana.“ **3** Izrael je bil svetost Gospodu in prvi sadovi njegovega donosa: vse, ki ga pozirajo, bo jezik; zlo bo prišlo nadnje, "govori Gospod. **4** Poslušajte besedo od Gospoda, oh hiša Jakobova in vse družine Izraelove hiše: **5**, „Tako govorji Gospod: „Kakšno krivičnost so vaši očetje našli v meni, da so odšli daleč od mene in so hodili za ničnostjo in so postali ničnost? **6** Niti niso rekli: „Kje je Gospod, ki nas je privedel iz egiptovske dežele, ki nas je vodil skozi divjino, skozi deželo puščav in jam, skozi deželo suše in smrtni sence, skozi deželo, skozi katero noben človek ne gre in kjer noben človek ne prebiva?“ **7** In jaz sem vas privedel v obilno deželo, da jeste njen sad in njeno dobroto; toda, ko ste vstopili, ste omadeževali mojo deželo in mojo dediščino naredili ogabnost. **8** Duhovniki niso rekli: „Kje je Gospod?“ In tisti, ki so se ukvarjali s postavo, me niso poznali: tudi pastirji so se pregrešili zoper mene

in preroki so prerokovali pri Báalu in hodili za stvarmi, ki ne storijo koristi. **9** Zato se bom še pravdal z vami, 'govori Gospod, „in z vašimi otroki otroki se bom pravdal. **10** Kajti šel bom čez otoke Kitcejev in videl in poslal v Kedár in marljivo preudaril in videl, če je tam takšna stvar. **11** Ali je narod spremenil svoje bogove, ki vendor ni so bogovi? Toda moje ljudstvo je zamenjalo svoje bogove za to, kar ne koristi. **12** Bodite osupla, oh ve nebesa, ob tem in bodite strašno prestrašena, bodite zelo zapuščena, 'govori Gospod. **13**, Kajti moje ljudstvo je zagrešilo dve hudobiji; zapustili so mene, studenc živih voda in si izklesali vodne zbiralnike, razpokane vodne zbiralnike, ki ne morejo držati vode. **14** Ali je Izrael služabnik? Ali je doma rojeni suženj? Zakaj je oplenjen? **15** Mladi levi so rjoveli nanj in vpili in njegovo deželo so naredili opustošeno: njegova mesta so požgana, brez prebivalcev. **16** Tudi otroci Nofa in Tahpanhésa so zlomili krono twoje glave. **17** Ali si nisi tega priskrbel k sebi v tem, da si zapustil Gospoda, svojega Boga, ko te je vodil po poti? **18** In sedaj, kaj imam opraviti na egiptovski poti, da piješ vode iz Sihorja? Ali kaj imam opraviti na asirski poti, da piješ vode iz reke? **19** Twoja lastna zlobnost te bo grajala in twoja zdrknjenja nazaj te bodo opominjala: vedi torej in vidi, da je to huda stvar in grenka, da si zapustil Gospoda, svojega Boga in da mojega strahu ni v tebi, 'govori Gospod, Bog nad bojevniki. **20**, Kajti od starih časov sem prelomil tvój jarem in raztrgal twoje vezi; ti pa praviš: „Jaz ne bom grešil; 'ko tavaš na vsakem visokem hribu in pod vsakim zelenim drevesom tavas in igraš vlačugo. **21** Vendor sem te zasadil [kot] plemenito trto, popolnoma pravo seme: kako si se mi potem obrnil v degenerirano sadiko tuje trte? **22** Kajti čeprav se umivaš s solitrom in si jemlješ precej mila, je vendor twoja krivičnost zaznamovana pred menoj, 'govori Gospod Bog. **23** Kako lahko rečeš: „Nisem onesnažen, nisem odšel za Báali?“ Poglej svojo pot v dolini, vedi kaj si storil: ti si hitri [enogribj] velblod, ki prečka svoje poti; **24** divja oslica, vajena divjine, ki voha veter po svojem zadovoljstvu; kdo jo ob njeni priložnosti lahko odvrne proč? Vsi tisti, ki jo iščejo, se ne bodo izmučili; v njenem mesecu jo bodo našli. **25** Zadrži svoje stopalo pred bosostjo in svoje grlo pred žejo: toda ti praviš: „Tam ni upanja: ne; kajti ljubila sem tuje in za njimi bom šla.“ **26** Kakor je tak osramočen, ko je najden, tako je osramočena Izraelova hiša; oni, njihovi kralji, njihovi princi in njihovi duhovniki in njihovi preroki, **27** rekoč kladi: „Ti si moj oče; in kamnu: „Ti si me rodil: „kajti obrnil si moj hrbet in ne svojega obraza: toda v času njihove stiske bodo rekli: „Vstani in nas reši.“ **28** Toda kje so twoji bogovi, ki si jih naredil? Naj vstanejo, če te lahko rešijo v času twoje stiske: kajti glede na število tvujih mest so twoji bogovi, oh Juda. **29** Zakaj se boste pravdili z meno? Vsi vi ste se pregrešili zoper mene, 'govori Gospod. **30**, V prazno sem udaril vaše otroke; nobenega grajanja niso prejeli: vaš lasten meč je požrl vaše prerke kakor uničuječ lev. **31** Oh rod, poglejte Gospodovo besedo. Ali sem bil Izrael divjina? Dežela teme? Zakaj pravi moje ljudstvo: „Mi smo gospodje; ne bomo nič več prišli k tebi?“ **32** Ali lahko služabnica pozabi svoje ornamente ali nevesta svoj okras? Vendor me je moje ljudstvo pozabilo brez števila dni. **33** Zakaj krajšaš svojo pot, da iščeš ljubezen? Zato si tudi zlobne učila svoje poti. **34** Tudi v krajcih tvojega oblačila je najdena kri duš ubogih nedolžnih: nisem je našel s skrivnim iskanjem, temveč na vseh teh. **35** Vendor ti praviš: „Ker sem nedolžna, se bo njegova jeza zagotovo obrnila od mene. „Glej, jaz se bom pravdal s teboj, ker praviš: „Nisem grešila.“ **36** Zakaj toliko hodis sem ter tja, da bi spremenila svojo pot? Tudi ti boš osramočena od Egipta, kakor si bila osramočena od Asirije. **37** Da, šla boš naprej od njega in twoje roke na tvoji glavi: kajti Gospod je zavrnil twoje zaupnosti in ne boš uspela v njih.“

3 Oni pravijo: „Če človek odpusti svojo ženo in gre ona od njega in postane od nekega drugega moškega, ali se bo ponovno vrnil k njej? Ali ne bi bila ta dežela silno oskrunjena? Ti pa si igrala pocestnico z mnogimi ljubimci; vendar se ponovno vrni k meni, “govori Gospod. **2**, „Dvigni svoje oči k visokim krajem in poglej in vidi kje vse nisi bila poležena z [njimi]. Na potek si sedela zanje, kakor Arabec v divjinji; in deželi si oskrunila s svojim vlačugarstvom in svojo zlobnostjo. **3** Zato so bili nalivi zadrljani in tam ni bilo poznega dežja; in ti imaš vlačugino čelo, odklonila si, da bi bila osramočena. **4** Ali ne boš ti od tega časa klicala k meni: ‘Moj oče, ti si vodič od moje mladosti?’ **5** Ali bo on svojo jezo hranil na veke? Ali jo bo držal do konca? Glej, govoril si in storil hude stvari, kot ti lahko.“ **6** Gospod mi je tudi rekel v dneh kralja Jošija: „Ali si videl to, kar je storila odpadnica Izrael? Odhajala je na vsako visoko goro in pod vsako zeleno drevo in tam igrala pocestnico. **7** In potem, ko je storila vse te stvari, sem rekel: ‘Obrni se k meni.’ Toda ni se vrnila. In njena verolomna sestra Juda je to videla. **8** In videl sem, ko sem jo zaradi vseh vzrokov, s čimer je odpadnica Izrael zagrešila zakonolomstvo, odslovil in sem ji dal ločitveni list; se njena verolomna sestra Juda kljub temu ni bala, temveč je tudi ona odšla in prav tako igrala pocestnico. **9** In pripetilo se je skozi lahkomiselnost njenega vlačugarstva, da je omadeževala deželo in zagrešila zakonolomstvo s kamni in s kladami. **10** In vendar se zaradi vsega tega njena verolomna sestra Juda ni obrnila k meni z vsem svojim srcem, temveč hlinjeno, ‘govori Gospod. **11** In Gospod mi je rekel: ‘Odpadnica Izrael se je bolj opravičila kakor verolomna Juda. **12** Pojdi in razglasil te besede proti severu in reci: ‘Vrni se, ti odpadnica Izrael, ‘govori Gospod; , in svoji jezi ne bom povzročil, da pada na vas: kajti jaz sem usmiljen, ‘govori Gospod, , in jeze ne bom držal na veke. **13** Samo priznaj svojo krivičnost, da si se pregrešila zoper Gospoda, svojega Boga in si svoje poti razkropila k tujcem pod vsakim zelenim drevesom in nisi ubogala mojega glasu, ‘govori Gospod. **14** ,Obrnite se, odpadli otroci, ‘govori Gospod; , kajti jaz sem poročen z vami: in vzel vas bom enega iz mesta in dva iz družine in pripovedal vas bom k Sionu: **15** in dal vam bom pastirje glede na moje srce, ki vas bodo hraniли z znanjem in razumevanjem. **16** In zgodilo se bo, ko boste pomnoženi in povečani v deželi, v tistih dneh, ‘govori Gospod, ‘ne bodo več rekli: ‘Nosilka Gospodove zaveze: ‘niti to ne bo prišlo na misel: niti se tega ne bodo spomnili; niti je ne bodo obiskali; niti to ne bo več storjeno. **17** Ob tistem času bodo [prestolnico] Jeruzalem imenovali Gospodov prestol; in vsi narodi bodo zbrani k njej, k imenu Gospoda, k [prestolnici] Jeruzalem: niti ne bodo več hodili po zamisli njihovih zih src. **18** V tistih dneh bo Judova hiša hodila z Izraelovo hišo in skupaj bodo prišli iz severne dežele k deželi, ki sem jo dal in dedičino vašim očetom. **19** Toda rekel sem: ‘Kako te bom postavil med otroke in ti dal prijetno deželo, čedno dedičino vojske narodov?’ In rekel sem: ‘Klicala me boš: ‘Moj oče; ‘in ne boš se odvrnila od mene. **20** Zagotovo, kakor žena zahrbtno odide od svojega soproga, tako ste zahrbtno ravnali z menoj, oh hiša Izraelova, ‘govori Gospod **21**, Glas je bil slišan na visokih krajih, jokanje in ponižne prošnje Izraelovih otrok: kajti izkrivili so svojo pot in pozabili Gospoda, svojega Boga. **22** Vrnite se, vi odpadli otroci in ozdravil bom vaša odvračanja.“ Glej, mi prihajamo k tebi; kajti ti si Gospod, naš Bog. **23** Resnično, zaman je upati na rešitev duše iz hribov in od množice gor: zares, v Gospodu, našemu Bogu, je Izraelova rešitev duš. **24** Kajti sramota je od naše mladosti požrla trud naših očetov; njihove trope in njihove črede, njihove sinove in njihove hčere. **25** Uležemo se v naši sramoti in naša zmešnjava nas pokriva: kajti grešili smo zoper Gospoda, našega Boga, mi in naši očetje, od naše mladosti,

celo do današnjega dne in nismo ubogali glasu Gospoda, našega Boga.

4 „Če se hočeš vrniti, oh Izrael, “govori Gospod, „se vrni k meni: in če hočeš odstraniti svoje ogabnosti izpred mojega pogleda, potem se ne boš odstranil. **2** In prisegel boš: , Gospod živi v resnici in sodbi in v pravičnosti; “in narodi se bodo blagoslavljali v njem in v njem bodo slavlji. **3** Kajti tako govoril Gospod Judovim možem in Jeruzalem: „Pobranajte svoja neposejana tla in ne sejte med trni. **4** Obrežite se Gospodu in odstranite prednje kožice vašega srca, vi, Judovi možje in prebivalci Jeruzalema: da ne bi moja razjarjenost prišla kakor ogenj in začgalata, kar nihče ne more pogasiti, zaradi hudobije vaših ravnanj. **5** Razglasite v Judu in objavite v [prestolnici] Jeruzalem; in recite: ‘Zatrobite na šofar v deželi: kličite, zberite se skupaj in recite: ‘Zberite se skupaj in pojdimo v obrambna mesta.’ **6** Postavite prapor proti Sionu: umaknite se, ne ostanite: kajti jaz bom privedel hudo iz severa in veliko uničenje. **7** Lev je prišel iz svoje goščave in uničevalc poganov je na svoji poti; odšel je iz svojega kraja, da twovo deželo naredi zapuščeno; in twoja mesta bodo opustošena, brez prebivalca. **8** Zaradi tega se opašite z vrečevino, žalujte in tulite: kajti kruta Gospodova jeza ni odvrnjena od nas. **9** In zgodilo se bo na ta dan, ‘govori Gospod, „da bo srce kralja in srce princov oslabelo; in duhovnik bodo osupili in preroki se bodo spraševali.“ **10** Potem sem rekel: „Ah, Gospod Bog! Zagotovo si zelo prevaral to ljudstvo in [prestolnico] Jeruzalem, rekoč: ‘Imeli boste mir; ‘medtem ko meč sega do duše.“ **11** Ob tistem času bo rečeno temu ljudstvu in [prestolnici] Jeruzalem: „Suh veter visokih krajev in divjini proti hčeri mojega ljudstva, ne da preveja niti da očisti, **12** celo poln veter iz tistih krajev bo prišel k meni: sedaj bom tudi jaz izrekel obsodbo zoper njih.“ **13** Glej, prišel bo gor kakor oblaki in njegovi bojni vozovi bodo kakor vrtinčast veter: njegovi konji so bol nagli kakor orli, Gorje nam! Kajti mi smo oplenjeni. **14** „Oh, [prestolnica] Jeruzalem, umij svoje srce pred zlobnostjo, da boš lahko rešena. Doklej bodo twoje prazne misli prenočevalo znotraj tebe? **15** Kajti glas razglaša od Dana in objavlja stisko od gore Efrájim. **16** Dajte omenjati narodom; glejte, objavite zoper [prestolnico] Jeruzalem, da stražarji prihajajo iz daljne dežele in objavite njihov glas zoper Judova mesta. **17** Kakor čuvaji polja, so oni zoper njo vsenaokrog; zato, ker je bila uporna zoper mene, “govori Gospod. **18** ,Tvoja pot in twoja početja so ti povzročila te stvari; to je twoja zlobnost, ker je ta grena, ker ta sega v twoje srce. **19** Moja notranjost, moja notranjost! Zaskrbljen sem prav v svojem srcu; moje srce dela in meni hrup; ne morem ohraniti miru, ker si slišala, oh moja duša, zvok šofarja, alarm vojne. **20** Uničenje na uničenje je razkrivano: kajti celotna dežela je oplenjena: moji šotori so nenadoma oplenjeni in moje zavese v trenutku. **21** Doklej bom videl prapor in slišal zvok šofarja? **22** Kajti moje ljudstvo je nespametno, niso me spoznali; trapasti otroci so in nimajo nobenega razumevanja: modri so, da počno hudo, toda za početje dobrega nimajo spoznanja.“ **23** Pogledal sem zemljo in glej, ta je bila brez oblike ter prazna; in nebesni obok in leta nista imela nobene svetlobe. **24** Pogledal sem gore in glej, trepetale so in vsi hribi so se rahlo gibali. **25** Pogledal sem in glej, tam ni bilo nobenega človeka in vse ptice nebesnega oboka so odletele. **26** Pogledal sem in glej, rodoviten kraj je bila divjina in vsa njegova mesta so bila zlomljena ob Gospodovi prisotnosti in z njegovo kruto jezo. **27** Kajti tako je rekel Gospod: „Celotna dežela bo zapuščena; vendar ne bom naredil popolnega konca. **28** Zaradi tega bo zemlja žalovala in nebesni obok nad [njo] bo črn: ker sem to govoril, sem to namenil in se ne bom kesal niti se ne bom obrnil nazaj od tega. **29** Celotno mesto bo pobegnilo zaradi zvoka

konjenikov in lokostrelcev; šli bodo v goščave in plezali na skale: vsako mesto bo zapuščeno in ni človeka, da tam prebiva. **30** In ko si oplenjena, kaj bo storila? Čeprav se oblačiš s temno rdečo, čeprav se krasиш z ornamenti iz zlata, čeprav si obrobljaš svoj obraz z ličenjem, se boš zaman naredila lepo; tvoji ljubimci te bodo prezirali, stregli ti bodo po življenju. **31** Kajti slišal sem glas ženske kakor v porodnih bolečinah in tesnobo kakor od tiste, ki rojeva svojega prvega otroka, glas sionske hčere, ki se objokuje, ki razširja svoji roki, rekoč: „Gorje mi sedaj! Kajti moja duša je izmučena zaradi morilcev.“

5 „Tecite sem ter tja skozi ulice [prestolnice] Jeruzalem in glejte sedaj in vedite in iščite na njenih širokih krajih, če lahko najdete človeka, če je tam kdorkoli, ki izvršuje sodbo, ki išče resnico; in jaz bom to oprostil. **2** In čeprav govorijo: „Gospod živi, 'oni zagotovo lažno prizegajo.“ **3** Oh Gospod, ali niso tvoje oči [stabilno] na resnici? Udaril, si jih, toda niso žalovali; použil si jih, toda odklonili so, da sprejmejo grajanje: svoje obraze so otrdili bolj kakor skal; odklonili so, da se vrnejo. **4** Zato sem rekel: „Ti so zagotovo ubogi; nespatmetni so: kajti ne poznajo Gospodove poti, niti sodbe njihovega Boga. **5** Spravil se bom do velikih mož in jim govoril; kajti poznali so Gospodovo pot in sodbo njihovega Boga: „toda ti so povsem zlomili jarem in razpočili vezi. **6** Zatorej jih bo ubil lev iz gozda in volk večerov jih bo oplenil, leopard bo stražil nad njihovimi mesti: vsakdo, ki gre od tam, bo raztrgan na koščke: ker so njihovi prestopki številni in njihova odpadanja so se povečala. **7** Kako naj ti oprostim za to? Tvoji otroci so me zapustili in prisegli pri tistih, ki niso bogovi: ko sem jih hraniš do polnosti, so oni potem zarešili zakonolomstvo in se s krdeli zbrali v hišah pocestrič. **8** Bili so kakor zjutraj nahranjeni konji: vsakdo je hral za ženo svojega soseda. **9** Ali [njih] ne bom obiskal zaradi teh stvari?“ govorí Gospod: „ali se ne bo moja duša maščevala na takšnem narodu, kot je ta? **10** Pojdite gor na njene zidove in uničujte; toda ne naredite popolnega konca: odvzemite njene prsobrane; kajti le-ti ni so Gospodovi. **11** Kajti Izraelova hiša in Judova hiša sta zelo zahrbtno postopali zoper mene, „govori Gospod. **12** Skrivali so Gospoda in rekli: „To ni on; niti hudo ne bo prišlo nad nas; niti ne bomo videli meča niti laktote: **13** in preroki bodo postali veter in besede ni v njih: tako jim bo storjeno.“ **14** Zato tako govorí Gospod Bog nad bojevniki: „Ker ste govorili to besedo, gjej, bom naredil svojo besedo v tvojih ustih ogenj in to ljudstvo les in ta jih bo použil. **15** Glej! Nadte bom od daleč privelen narod, ki hiša Izraelova, „govori Gospod: „to je mogočen narod, to je starodaven narod, narod, čigar jezikha ne poznaš niti ne razumeš kaj pravijo. **16** Njihov tul za puščice je kakor odprt mavzolej, vsi so mogočni možje. **17** In pojedli bodo tvoja žetev in tvoj kruh, ki naj bi ga jedli tvoji sinovi in tvoje hčere: pojedli bodo tvoje trope in tvoje črede: pojedli bodo tvoje trte in tvoja figova drevesa: z mečem bodo izčrpali tvoja ograjena mesta, v katera zaupate. **18** Kljub temu v tistih dneh, „govori Gospod, „z vami ne bom naredil popolnega konca. **19** In zgodilo se bo, ko boste rekli: „Zakaj nam Gospod, naš Bog, počne vse te stvari? Potem nam boš odgovoril: „Podobno kakor ste vi zapustili mene in služili tujim bogovom v svoji deželi, tako boste služili tujcem v deželi, ki ni vaša.“ **20** Razglasite to v Jakobovi hiši in objavite to v Judu, rekoč: **21** „Poslušajte sedaj to, oh nespatmetno ljudstvo in brez razumevanja; ki imate oči, pa ne vidite; ki imate ušesa, pa ne slišite: **22** ali se me ne bojite?“ govorí Gospod: „ali ne boste trepetali ob prisotnosti mene, ki sem položil pesek za mejo morja z neprestanim odlokom, da ta ne more preiti: in čeprav se njegovi valovi premetavajo, vendor ne morejo prevladati; čeprav rjivojo, vendor ne morejo preiti preko? **23** Toda to ljudstvo ima puntarsko in uporno srce; spuntali so se in odšli. **24** Niti ne pravijo v svojem srcu: „Sedaj se bojmo Gospoda, našega

Boga, ki daje dež, tako zgodnji kakor pozni, v svojem obdobju: on nam prihrani določene tedne žetve. **25** Vaše krivičnosti so te stvari obrnile proč in vaši grehi so pred vami zadržali dobre stvari. **26** Kajti med mojim ljudstvom so najdeni zlobni možje: prežijo v zasedi, kakor tisti, ki nastavlja pasti; oni nastavijo past, ujamejo ljudi. **27** Kako je kletka polna ptic, tako so njihove hiše polne prevare: zato so postali veliki in obogateli. **28** Postali so debeli, sijejo: da, oni presegajo dejanja zlobnih: ne sodijo primera, primera sirot, vendor uspevajo; in pravici pomoči potrebnih ne sodijo. **29** Ali ne bom obiskal zaradi teh stvari?“ govorí Gospod: „ali ne bo moja duša maščevana na takem narodu kot je ta? **30** Čudovita in strašna stvar je zagrešena v deželi. **31** Preroki prerokujejo napačno in duhovniki vladajo s svojimi sredstvi; in moje ljudstvo ima rado to tako: in kaj boste storili ob koncu tega?“

6 „Oh vi, Benjaminovi otroci, zberite se, da zbežite iz sredе Jeruzalema in trobite na šofar v Tekói in postavite znamenje ognja v Bet Keremu, kajti zlo se pojavlja iz severa in veliko uničenje. **2** Hčero sionsko sem primerjal z ljubko in prefinjeno žensko. **3** Pastirji s svojimi tropi bodo prišli k njej; svoje šotorje bodo postavili naokoli nje; vsakogar bodo hranili na svojem kraju.“ **4** Pripravite vojno zoper njo; vstanimo in gremo gor opoldan. Gorje nam! Kajti dan mineva, kajti sence večera so podaljšane. **5** Vstanimo in gremo gor ponoči in uničimo njene palace. **6** Kajti tako je rekel Gospod nad bojevniki: „Posekajte drevesa in nasušite nasip zoper [prestolnico] Jeruzalem: to je mesto, ki bo obiskano; ona je v celoti zatirana v njeni sredi. **7** Kakor studenec bruha svoje vode, tako ona bruha svojo zlobnost: nasilje in plen je slišati v njej; žalost in rane so nenehno pred menoj. **8** Bodи poučena, oh [prestolnica] Jeruzalem, da ne bi moja duša odšla od tebe; da te ne bi naredil zapuščeno, deželo, ki ni naseljena.“ **9** Tako govorí Gospod nad bojevniki: „Temeljito bodo paberavki Izraelov preostanek kakor trto: svojo roko obrni nazaj kakor obiralcii grozdja v košare. **10** Komu naj govorim in dam svarilo, da bi lahko slišali? Glej, njihovo uho je neobrezano in ne morejo prisluhniti: glej, Gospodova beseda jim je graja; v njej nimajo veselja. **11** Zato sem poln Gospodove razjarjenosti; izmučen sem z zadrževanjem: izlil jo bom ven na otroke naokoli in skupaj na zbor mladeničev: kajti vzet bo celo soprog z ženo, ostarel s tistim, ki je izpolnjen z dnevi. **12** In njihove hiše bodo obrnjene k drugim, skupaj z njihovimi polji in ženami: kajti svojo roko bom iztegnil nad prebivalce dežele, „govori Gospod. **13** „Kajti od najmanjših izmed njih, celo do največjih izmed njih, je vsak predan pohlepnosti; in od preroka, celo do duhovnika, vsak krivo postopa. **14** Kajti površno so ozdravili rano hčere mojega ljudstva, rekoč: „Mir, mir, „ko tam ni miru. **15** Ali so bili osramočeni, ko so zarešili ogabnost? Ne, sploh niso bili osramočeni niti niso mogli zardeti: zato bodo padli med tistimi, ki padajo: ob času, ko jih obiščem, bodo vrženi dol, „govori Gospod. **16** Tako govorí Gospod: „Ustavite se na poteh in glejte ter vprašajte za starimi stezami, kje je dobra pot, hodite po njej in našli boste počitek vašim dušam.“ Rekli pa so: „Mi ne bomo hodili po njej.“ **17** Prav tako sem nad vami postavil stražarje, rekoč: „Prisluhnite zvoku šofarja.“ Toda rekli so: „Ne bomo prisluhnili.“ **18** Zato poslušajte, vi narodi in vedite, oh skupnost, kaj je med njimi. **19** Poslušaj, oh zemlja, glej, jaz bom privadel zlo nad to ljudstvo, celo sad njihovih misli, ker niso prisluhnili mojim besedam niti moji postavi, temveč so jo zavrnili. **20** S kakšnim namenom prihaja k meni kadilo iz Sabe in prijeten trst iz daljne dežele? Vaše žgalne daritve mi ni so spremljive niti mi vaša žrtvovanja niso prijetna.“ **21** Zato tako govorí Gospod: „Glej, pred to ljudstvo bom položil kamne spotike in očetje in sinovi bodo skupaj padli na njih; sosed in njegov prijatelj bosta umrli.“ **22** Tako govorí

Gospod: „Glej, ljudstvo prihaja iz severne dežele in velik narod bo dvignjen od zemljinih strani. **23** Prijeli bodo lok in sulico; kruti so in nimajo usmiljenja; njihov glas rjovi kakor morje; in jahajo na konjih, postavljeni v vrste kakor može za vojno zoper tebe, oh sionska hči. **24** Slišali smo o njihovi slavi: naše roke so oslabele: tesnoba se nas je polastiла in bolečina kakor žensko v porodnih mukah. **25** Ne pojdi naprej na polje niti ne hodi po poti: kajti sovražnikov meč in strah sta na vsaki strani. **26** Oh hči mojega ljudstva, opaši se z vrečevino in se valjav v pepelu: naredi si žalovanje, kakor za edinim sinom, najbolj grekno žalovanje: kajti plenilec bo nenadoma prišel nad nas. **27** Postavil sem te za stolp in trdnjava med mojim ljudstvom, da boš lahko poznal in preizkusil njihovo pot. **28** Vsi so nadležni puntarji, hodijo z obrekovalci: so bron in žezezo; vsi so izprijenici. **29** Mehov so požgani, svinec je použit z ognjem; livar zaman tali: kajti zlobni niso izločeni. **30** Ljudje jih bodo imenovali zavrnjeno srebro, ker jih je Gospod zavrnil.“

7 Beseda, ki je prišla Jeremiju od Gospoda, rekoč: **2** „Stoj v velikih vratih Gospodove hiše in razglasiti to besedo in reci: „Poslušajte Gospodovo besedo, vsi vi iz Juda, ki vstopate pri teh velikih vratih, da obožujete Gospoda. **3** Tako govorí Gospod nad bojevniki, Izraelov Bog: „Poboljšajte vaše poti in vaša dejanja in jaz vam bom povzročil, da prebivate na tem kraju. **4** Ne zaupajte v lažnive besede, rekoč: „, Gospodov tempelj, „, Gospodov tempelj, „, Gospodov tempelj so ti.‘ **5** Kajti če temeljito poboljšate vaše poti in vaša dejanja; če temeljito izvršite sodbo med človekom in njegovim sosedom; **6** če ne zatirate tujca, sirote, vdove in na tem kraju ne prelivate nedolžne krvi niti in vašo škodo ne hodite za drugimi bogovi: **7** potem vam bom povzročil, da prebivate na tem kraju, v deželi, ki sem jo dal vašim očetom na veke vekov. **8** Glejte, zaupate v lažnive besede, ki ne morejo koristiti. **9** Ali boste kradli, morili in zagrešili zakonolomstvo in krivo prisegali in zažigali kadilo Báálu in hodili za drugimi bogovi, katerih ne poznate; **10** in prišli in stali pred menoj v tej hiši, ki je imenovana z mojim imenom in rekli: „Ali smo osvobojeni, da počnemo vse te ogabnosti? **11** Ali je ta hiša, ki je imenovana z mojim imenom, in vaših očeh postala brlog roparjev? Glejte, celo jaz sem to videl, „govori Gospod. **12** „Toda pojrite sedaj k mojemu kraju, ki je bil v Šílu, kjer sem najprej postavil svoje ime in poglejte kaj sem mu storil zaradi zlobnosti mojega ljudstva Izraela. **13** In sedaj, ker ste storili vsa ta dela, „govori Gospod, „in sem vam govoril, was zgodaj vzdigoval in govoril, toda niste slišali; in vas klical, toda niste odgovorili; **14** zato bom tej hiši, ki je imenovala z mojim imenom, v katerega zaupate in kraju, ki sem ga dal vam in vašim očetom, storil kakor sem storil Šílu. **15** In zavrgel vas bom iz svojega pогleda, kakor sem zavrgel vse vaše brate, celo celotno Efrájimovo seme. **16** Zato ne moli za to ljudstvo, niti ne povzdiguji klica niti molitve zanje, niti ne posreduj k meni: kajti jaz te ne bom poslušal. **17** Mar ne vidiš kaj počno v Judovih mestih in na ulicah [prestolnice] Jeruzalem? **18** Otroci nabirajo les in očetje netijo ogenj in ženske gnetejo svoje testo, da naredijo kolača krajici neba in da izlivajo pitne daritve k drugim bogovom, da bi me lahko dražili k jezi. **19** Mar me dražijo do jeze?“govori Gospod: „Mar ne dražijo same sebe, do zmešnjave njihovih lastnih obrazov?“ **20** Zato tako govorí Gospod Bog: „Glej, moja jeza in moja razjarjenost bo izlita na tem kraju, na človeka in na žival in na drevesa polja in na sad tal in ta bo gorela in ne bo pogašena.“ **21** Tako govorí Gospod nad bojevniki, Izraelov Bog: „Položite vaše žgalne daritve k vašim žrtvovanjem in jejte meso. **22** Kajti nisem govoril vašim očetom niti jim nisem zapovedal na dan, ko sem jih privedel iz egipotske dežele, glede žgalnih daritev ali žrtvovanj: **23** toda ukazal sem jim to stvar, rekoč: „Ubogajte moj glas in jaz bom vaš Bog in vi boste moje ljudstvo:

in hodite po vseh poteh, ki sem vam jih zapovedal, da vam bo lahko dobro.‘ **24** Toda niso prisluhnili niti nagnili svojega ušesa, temveč so hodili po nasvetih in po zamislih svojega zlega srca in odšli nazaj in ne naprej. **25** Od dneva, ko so vaši očetje izšli iz egipotske dežele, do tega dne, sem vam celo pošiljal vse svoje služabnike preroke, dnevno sem jih zgodaj vzdigoval in pošiljal: **26** vendar mi niso prisluhnili niti nagnili svojega ušesa, temveč so otrdili svoj vrat: naredili so huje kot njihovi očetje. **27** Zato jim boš govoril vse te besede, toda ne bodo ti prisluhnili: tudi klical boš k njim; toda ne bodo ti odgovorili. **28** Toda ti jim boš rekel: „To je narod, ki ne uboga glasu Gospoda, svojega Boga niti ne prejema grajanja: resnica je izginila in iztrebljena je iz njihovih ust.“ **29** Ostriži svoje lase, oh [prestolnica] Jeruzalem in jih vrzi proč in povzemi žalostnik na visokih krajih; kajti Gospod je zavrnil in zapustil rod svojega besa. **30** Kajti Judovi otroci so storili zlo v mojem pogledu, „govori Gospod: „svoje ogabnosti so postavili v hiši, ki se imenuje z mojim imenom, da jo oskrunjijo. **31** In zgradili so visoke kraje Tofeta, ki je v dolini sina Hinómovega, da svoje sinove in svoje hčere sežgejo v ognju; kar jim nisem zapovedal niti ni prišlo v moje srce. **32** Zato, glej, prihajajo dnevi, „govori Gospod, „da ta ne bo več imenovan Tofet niti dolina sina Hinómovega, temveč dolina klanja: kajti v Tofetu bodo pokopavali, dokler tam ne bo več prostora. **33** In tripla tega ljudstva bodo meso za perjad neba in za zemeljske živali: in nihče jih ne bo plašil proč. **34** Potem bom povzročil, da od Judovih mest in od ulic [prestolnice] Jeruzalem preneha glas smeha in glas veselja in glas ženina in glas neveste: kajti dežela bo zapanjena.

8 „Ob tistem času, „govori Gospod, „bodo prinesli iz njihovih grobov kosti Judovega kraja in kosti njegovih princev in kosti duhovnikov in kosti prerokov in kosti prebivalcev [prestolnice] Jeruzalem: **2** in raztrzeli jih bodo pred soncem in luno in vso vojsko neba, katere so ljubili in katerim so služili in za katerimi so hodili in katere so iskali in katere so oboževali: ne bodo zbrane niti pokopane; le-te bodo za gnoj na obličju zemlje. **3** Ves preostanek tistih, ki ostanejo od te zlobne družine, ki ostanejo v vseh krajih, kamor sem jih pognal, bodo raje izbrali smrt kakor življenje, „govori Gospod nad bojevniki. **4** Poleg tega jim boš rekel: „Tako govorí Gospod: „Ali bodo padli in ne vstali? Ali se bo obrnil proč in ne vrnil? **5** Zakaj je potem to ljudstvo iz [prestolnice] Jeruzalem zdrknilo nazaj z neprestanim odpadom? Trdno se držijo prevare, zavračajo, da bi se vrnili. **6** Prisluhnili sem in slišal, toda niso pravilno govorili: noben človek se ni pokesal od svoje zlobnosti, rekoč: „Kaj sem storil?“ Vsak se je obrnil k svoji smeri, kakor konj hiti v bitko. **7** Da, štorklja na nebu pozna svoje določene čase; in grlica in žerjav in lastovka obeležujejo čas svojega prihajanja; toda moje ljudstvo ne pozna Gospodove sodbe. **8** Kako vi pravite: „Mi smo modri in z nami je Gospodova postava?“ Glej, zagotovo jo je on naredil zaman; pisalo pisarjev je zaman. **9** Modri može so osramočeni, zaprepadien so in vzeti: glej, zavnili so Gospodovo besedo; in kakšna modrost je v njih? **10** Zato bom njihove žene dal drugim in njihova polja tistim, ki jih bodo podedovali: kajti vsak, od najmanjšega celo do največjega, se nagiba k pohlepnosti, od preroka celo do duhovnika, vsak postopa napačno. **11** Kajti površno so ozdravili rano hčere mojega ljudstva, rekoč: „Mir, mir; ‘ko tam ni miru. **12** Mar so bili osramočeni, ko so zagrešili ogabnost? Ne, sploh niso bili osramočeni niti niso mogli zardeti: zato bodo padli med tistimi, ki padajo: v času njihovega obiskanja bodo vrženi dol, „govori Gospod. **13** Zagotovo jih bom použil, „govori Gospod: „, tam ne bo grozinja na trti niti fig na figovem drevesu in list bo ovenel; in stvari, katere sem jim jih dal, bodo šle proč od njih.“ **14** Zakaj mirno sedimo? Zberite se in dajmo, vstopimo v obrambna mesta in tam bodimo tiho: kajti Gospod, naš

Bog, nas je položil v molk in nam dal za piti vodo iz žolča, ker smo grešili zoper Gospoda. **15** Iskali smo mir, toda nič dobrega ni prišlo; in za čas zdравja, pa glej težaval! **16** „Prhanje njihovih konj je bilo slišati iz Dana: celotna zemlja je trepetala ob zvoku rezgetanja njihovih močnih, kajti prišli so in požrli deželo in vse, kar je v njej; mesto in tiste, ki prebivajo v njem. **17** Kajti glejte, jaz bom med vas poslal kače, strupene kače, ki ne bodo očarane in te vas bodo pikale, “govori Gospod. **18** Ko bi se žezele tolaziti zoper bridkost, je moje srce oslabelo v meni. **19** Glej, glas vpitja hčere mojega ljudstva je prišel od tistih, ki prebivajo v daljni deželi: „Ali ni Gospod na Sionu? Ali ni njen kralj v njej?“ Zakaj ste me do jeze dražili z njihovimi rezanimi podobami in s tujimi nečimernostmi? **20** Žetev je mimo, potlejet je končan, mi pa nismo rešeni. **21** Zaradi bolečine hčere mojega ljudstva sem prizadet; črn sem; osuplost se me je polastila. **22** Ali ni balzama v Gileádu; ali tam ni nobenega zdravnika? Zakaj potem zdravje hčere mojega ljudstva ni povrnjeno?

9 Oh, da bi bila moja glava vode in moje oči studenec solza, da bi lahko jokal dan in noč zaradi umorjenih hčere mojega ljudstva! **2** Oh, da bi imel v divjini kraj za nastanitev popotnikov; da bi lahko zapustil svoje ljudstvo in odšel od njih! Kajti vsi so zakonolomci, zbor zahrbtnih mož. **3** In svoje jezike krivijo za laži kakor svoj lok: toda niso hrabri za resnico na zemljici; kajti napredujejo od zla k zлу, mene pa ne poznajo, “govori Gospod. **4** „Vsakdo naj se pazi svojega soseda in ne zaupajte v kateregakoli brata: kajti vsak brat bo popolnoma izpodrinjen in vsak sosed bo hodil z obrekovalci. **5** In zavedli bodo vsak svojega soseda in ne bodo govorili resnice: svoj jezik so naučili, da govorijo laži in izmučili so se s početjem krivitnosti. **6** Tvoje prebivališče je v sredi prevare; zaradi prevare so odklonili, da me spoznajo, “govori Gospod. **7** Zato tako govorji Gospod nad bojevniki: „Glej, stopil jih bom in jih preizkusil; kajti kako naj bi delal za hči mojega ljudstva? **8** Njihov jezik je kakor izstreljena puščica; ta govorji prevaro: nekdo s svojimi ustimi govorji miroljubno svojemu sosedu, toda v srcu preži. **9** Mar naj jih ne običsem za te stvari!“ govorji Gospod: „Mar se ne bo moja duša maščevala na takšnem narodu, kot je ta? **10** Zaradi gora bom dvignil jokanje in tarnanje in zaradi prebivališč divjine žalovanje, ker so požgani, tako da nihče ne more iti skozi njih; niti noben človek ne more slišati glasu živine; tako perjad nebesnega oboka kakor živali polja so pobegnile; odše so. **11** In jaz bom naredil [prestolnico] Jeruzalemku kupe in brlog zmajev; in jaz bom naredil Judova mesta zapuščena, brez prebivalcev. **12** Kdo je moder človek, da lahko to razume? In kdo je tisti, kateremu so Gospodova usta govorila, da lahko to oznani, čemu dežela propada in je požgana kakor divjina, da nihče ne gre skozi? **13** In Gospod govorji: „Ker so zapustili mojo postavo, ki sem jo postavljal prednje in niso ubogali mojega glasu niti hodili v tem; **14** temveč so hodili po zamisli svojega lastnega srca in za Báali, kar so jih naučili njihovi očetje.“ **15** zato tako govorji Gospod nad bojevniki, Izraelov Bog: „Glej, hranil jih bom, celo to ljudstvo, s pelinom in piti jim bom dajal vodo iz žolča. **16** Razkropil jih bom tudi med pogane, katere niso poznali niti oni niti njihovi očetje: in jaz bom za njimi postal meč, dokler jih ne použivjem.“ **17** Tako govorji Gospod nad bojevniki: „Preudarite in poklicite žalovalke, da bi lahko prišle; in pošljite po spretne ženske, da bi lahko prišle: **18** in naj se podvizejo in povzamejo tarnanje za nas, da bodo naše oči lahko tekle s solzami in naše veke brizgale z vodami. **19** Kajti glas tarnanja je slišati iz Siona: „Kako smo oplenjeni! Silno smo zbegani, ker smo zapustili deželo, ker so nas naša prebivališča izvrzla.“ **20** Vendar poslušajte Gospodovo besedo, oh ve ženske in naj vaše uho prejme besedo iz njegovih ust in svoje hčere učite

tarnanja in vsaka svojo sosedo objokovanja. **21** Kajti smrt se je povzpela skozi naša okna in vstopila naše palače, da iztrebi otroke od zunaj in mladeniče iz ulic. **22** „Govori: „Tako govorji Gospod: „Celo trupla ljudi bodo padla kakor gno na odprttem polju in kakor prgišče za žanjcem in nihče jih ne bo zbral.“ **23** Tako govorji Gospod: „Ne dopusti, da moder človek slavi v svoji modrosti niti naj mogočen človek ne slavi v svoji moči, naj bogat človek ne slavi v svojih bogastvih: **24** temveč naj tisti, ki slavi, slavi v tem, da me razume in spoznava, da jaz sem Gospod, ki izvajam ljubečo skrbnost, sodbo in pravičnost na zemlji: kajti v teh stvareh se jaz veselim,“ govorji Gospod. **25** „Glej, dnevi prihajajo,“ govorji Gospod, „da bom kaznoval vse tiste, ki so obrezani, z neobrezanimi; **26** Egipt in Juda in Edóm in Amónove otroke in Moáb in vse, ki so na skrajnih vogalih, ki prebivajo v divjini: kajti vti si narodi so neobrezani in vse Izraelove hiše so v srcu neobrezane.“

10 Prisluhnite besedi, ki vam jo govorji Gospod, oh hiša Izraelova: **2** „Tako govorji Gospod: „Ne uči se poti poganov in ne bodi zaprepaden ob znamenijih iz neba; kajti pogani so zaprepadeni ob njih. **3** Kajti običaji ljudstva so prazni: kajti nekdo s sekiro sekra drevo iz gozda, delo delavčevih rok. **4** Okrasijo ga s srebrom in zlatom; pritrjujejo ga z žeblji in kladivi, da se ne premika. **5** Pokončni so kakor palmovo drevo, toda ne govorijo: morajo jih nositi, ker ne morejo iti. Ne boj se jih; kajti ne morejo storiti zla niti ni v njih, da delajo dobro.“ **6** Ker ne obstaja nihče podoben tebi, oh Gospod; ti si velik in twoje ime je veliko in mogočno. **7** Kdo se te ne bi bal, oh kralj narodov? Kajti tebi to pripada: glede na to, da med vsemi modrimi možimi narodov in med vsemi njihovimi kraljestvi, ni tam nikogar podobnega tebi. **8** Toda oni so vsi skupaj brutalni in nespametni: kos lesa je nauk nečimernosti. **9** Srebro, sploščeno na ploščice, je prinešeno iz Taršiša in zlato iz Ufáza, delo delavca in iz roke livarja: modra in vijolična so njihova oblačila: vsa so delo sprehnih ljudi. **10** Toda Gospod je resničen Bog, on je živi Bog in večen kralj: ob njegovem besu bo zemlja trepetala in narodi ne bodo zmožni prenesti njegovega ogorčenja. **11** Tako jim boste govorili: „Celó bogovi, ki niso naredili nebes in zemlje, bodo izginili iz zemlje in izpod teh nebes.“ **12** S svojo močjo je naredil zemljo, s svojo modrostjo je osnoval zemeljski krog in s svojo preudarnostjo razprostrl nebesni obok. **13** Kadar on izstuti svoj glas, je tam množica vodá v nebesih in meglicam povzroča, da se dvigujejo od koncev zemlje; on dela bliskanje z dežjem in z svojih zakladnic prinaša veter. **14** Vsak človek je v svojem spoznaju brutalen: vsak livar je zbegzan z rezano podobo: kajti njegova ulta podoba je nerescna in tam ni diha v njih. **15** Oni so ničnost in delo zmot: v času njihovega obiskanja bodo izginili. **16** Jakobov delež ni podoben njihovemu: kajti on je tvorec vseh stvari; in Izrael je rod njegove dediščine: Gospod nad bojevniki je njegovo ime. **17** Zberi svoje blago iz dežele, oh prebivalec iz trdnjave. **18** Kajti tako govorji Gospod: „Glej, naenkrat bom izvrgel prebivalce dežele in jih spravil v tegobo, da bodo lahko našli, [da je] to tako. **19** Gorje mi za mojo poškodbo! Moja rana jeboleča: toda rekel sem: „Resnično, to je žalost in jaz jo moram nositi. **20** Moje šotorsko svetišče je oplenjeno in vse moje vrvi so pretrgne: moji otroci so odšli od mene in jih ni: nikogar ni, da bi še razpenjal moj šotor in da bi postavljal moje zavesce. **21** Kajti pastirji so postali brutalni in niso iskali Gospoda: zato ne bodo uspeli in vsi njihovi tropi bodo razkropljeni. **22** Glej, hrup objave je prišel in veliko razburjenje iz severne dežele, da bi Judova mesta naredil opustošena in brlog zmajev. **23** Oh Gospod, vem da človekova pot ni v njem samem: tega ni v človeku, ki hodi, da usmerja svoje korake. **24** Oh Gospod, grajaj me, toda s sodbo; ne v svoji jezi, da me ne bi privedel v nič. **25** Svojo razjarjenost izlij na pogane, ki te ne poznaš in na

družine, ki ne kličejo k tvojemu imenu: kajti pojedli so Jakoba in ga pozrli in ga pogoltnili ter njegovo prebivališče naredili zapuščeno.

11 Beseda, ki je prišla k Jeremiju od Gospoda, rekoč: **2** „Poslušaj besede te zaveze in govorji možem iz Juda in prebivalcem [prestolnice] Jeruzalem; **3** in jim reci: ‚Tako govorji Gospod, Izraelov Bog: ‚Preklet bodi mož, ki ne uboga besed te zaveze, **4** ki sem jo zapovedal vašim očetom na dan, ko sem jih privedel naprej, ven iz egiptovske dežele, iz želesne talilne peči, rekoč: ‚Ubogajte moj glas in jih izvršujte, glede na vse, kar vam zapovedujem: tako boste moje ljudstvo in jaz bom vaš Bog. **5** Da bom lahko izpolnil prisego, ki sem jo prisegel vašim očetom, da jim dam deželo, kjer tečeta mleko in med, kakor je to ta dan. ‚Potem sem odgovoril in rekel: ‚Tako naj bo, oh Gospod. **6** Potem mi je Gospod rekel: ‚Razglasil vse te besede po Judovih mestih in ulicah [prestolnice] Jeruzalem, rekoč: ‚Poslušajte besede te zaveze in jih izpolnjujte. **7** Kajti iskreno sem zatrjeval vašim očetom na dan, ko sem jih privedel gor iz egiptovske dežele, celo do današnjega dne, vzdigujočih zgodaj in zatrjujoč, rekoč: ‚Ubogajte moj glas. **8** Vendar niso ubogali niti nagnili svojega ušesa, temveč so vsi hodili v zamisli svojega zlega srca: zato bom nanje privedel vse besede te zaveze, katere sem jim zapovedal izpolnjevati; toda oni jih niso počeli. **9** In Gospod mi je rekel: ‚Zarota je najdena med Judovimi možmi in med prebivalci [prestolnice] Jeruzalem. **10** Obrnili so se nazaj h krivčnosti njihovih pradedrov, ki so odklonili, da slišijo moje besede; in šli za drugimi bogovi, da jim služijo: Izraelova hiša in Judova hiša sta prelomili mojo zavezno, ki sem jo sklenil z njihovimi očeti. **11** Zato tako govorji Gospod: ‚Glej, nanje bom privedel zlo, kateremu ne bodo mogli pobegniti; in čeprav bodo klicali k meni, jim ne bom prisluhnih. **12** Potem bodo Judova mesta in prebivalci [prestolnice] Jeruzalem šli in klicali k bogovom, katerim darujejo kadilo: toda sploh jih ne bodo rešili v času njihove stiske. **13** Kajti glede na število vložnih mest so bili tvoji bogovi, oh Juda; in glede na število ulic [prestolnice] Jeruzalem ste postavili oltarje tisti sramotni stvari, celo oltarje, da zažigate kadilo Báalu. **14** Zatorej ne moli za to ljudstvo niti ne povzdiguj vpitja ali molitve zarjan: kajti jaz jih ne bom poslušal ob času, ko vpijejo k meni zaradi njihove stiske. **15** Kaj ima moj ljubljeni za početi v moji hiši, videč da je ona izvrševala nespodobnost s številnimi in je sveto meso odšlo od tebe? Ko počneš zlo, potem se razveseluješ. **16** Gospod je tvoje ime imenoval: ‚Zeleno oljka, čeden in lep sad: ‚z zvokom velikega hrupa je na njem vžgal ogenj in njegove mladike so zlomljene. **17** Kajti Gospod nad bojevniki, ki te je zasadil, je zoper tebe proglasil zlo, zaradi zla Izraelove hiše in Judove hiše, ki so ga storili zoper sebe, da bi me dražili do jeze v darovanju kadila Báalu. **18** In Gospod mi je dal spoznanje o tem in jaz sem to spoznal: potem mi ti kažeš njihova dejanja. **19** Toda jaz sem bil podoben jagnjetu ali volu, ki je priveden h klanju; in nisem vedel, da so zoper mene snovali naklepe, rekoč: ‚Uničimo drevo skupaj z njegovim sadom in odsekajmo ga iz dežele živih, da se njegovega imena ne bo več spominjalo. **20** Toda, oh Gospod nad bojevniki, ki sodiš pravično, ki preizkušaš notranjost in srce, naj vidim tvoje maščevanje na njih: kajti tebi sem razodel svoj primer. **21** ‚Zato tako govorji Gospod o možeh iz Anatóta, ki ti strežejo po življenju, rekoč: ‚Ne prerokuj v Gospodovem imenu, da ne umreš po naši roki: **22** Zato tako govorji Gospod nad bojevniki: ‚Glej, kaznoval jih bom: mladenič bo umrl pod mečem; njihovi sinovi in njihove hčere bodo umrli od lakote: **23** in tam ne bo nobenega ostanka izmed njih: kajti jaz bom privedel zlo nad ljudi iz Anatóta, celo leto njihovega obiskanja.“

12 Pravičen si ti, oh Gospod, ko sem se pravdal s teboj: vendar mi pusti govoriti s teboj o tvojih sodbah: ‚Zakaj pot zlobnih uspeva? Zakaj so srečni vsi tisti, ki postopajo zelo zahrbitno? **2** Ti si jih zasadil, da, pognali so korenino: zrasli, da, prinašajo sad: blizu si v njihovih ustih in daleč od njihovih notranjosti. **3** Toda ti, oh Gospod, me poznas: ti si me videl in preizkušaš moje srce do tebe: potegni jih ven kakor ovce za klanje in pripravi jih za dan klanja. **4** Doklej bo dežela žalovala in zelišča vsakega polja venijo zaradi zlobnosti tistih, ki prebivajo v njej? Živali so požrite in ptice; ker so rekli: ‚Ne bo videl našega zadnjega konca. **5** Če si tekel s pešci in če so te utrudili, kako lahko potem tekmuješ s konji? In če so te utrudili v deželi miru, v kateri zaupaš, kako boš potem storil v naraščanju Jordana? **6** Kajti celo tvoji bratje in hiša tvojega očeta, celo oni so zahrbitno postopali s teboj; da, za teboj so poklicali množico: ne verjaj jim, čeprav ti govorijo lepe besede. **7** Zapustil sem svojo hišo, zapustil sem svojo dedičino; srčno ljubljeno svoje duše sem predal v roko njenih sovražnikov. **8** Moja dedičina mi je kakor lev in gozdu; vpije proti meni: zatorej sem jo zasovražil. **9** Moja dedičina mi je kakor lisasta ptica, ptice naokoli so zoper njo: pridite, zberite vse živali polja, da pridejo, da žrejo. **10** Mnogo pastirjev je uničilo moj vinograd, moj delež so pogazili pod stopalom, moj prijeten delež so naredili zapuščeno divjino. **11** Naredili so jo zapuščeno in zapuščena je žalovala k meni; celotna dežela je zapuščena, ker si noben človek tega ne jemlje k srcu. **12** Plenilci so skozi divjino prišli na vse visoke kraje: kajti Gospodov meč bo požiral od enega konca dežele celo do drugega konca dežele: noben meso ne bo imelo miru. **13** Sejali so pšenico, toda želi bodo trnje: položili so se v bolečino, toda ne bo jim koristilo: in sram jih bo tvojih poplačil, zaradi krute Gospodove jeze. **14** Tako govorji Gospod zoper vse moje hudobne sosede, ki se dotikajo dedičine, za katero sem svojemu ljudstvu Izraelu povzročil, da jo podeduje: ‚Glej, izruval jih bom iz njihove dežele in Judovo hišo bom izruval izmed njih. **15** In zgodilo se bo, potem ko jih bom izruval, da se bom vrnil in imel sočutje z njimi in jih bom ponovno privedel, vsakega človeka k svoji dedičini in vsakega človeka k svoji deželi. **16** In zgodilo se bo, če se bodo marljivo učili poti mojega ljudstva, da bodo prisegali pri mojem imenu: ‚Gospod živi; ‚kakor so oni učili moje ljudstvo, da prisega pri Báalu, potem bodo zgrajeni v sredi mojega ljudstva. **17** Toda če ne bodo ubogali, bom popolnoma izruval in uničil ta narod, ‚govori Gospod.

13 Tako mi govorji Gospod: ‚Pojdi in si priskrbi lanen pas in ga deni na svoja ledja, v vodo pa ga ne daj. **2** Tako sem dobil pas glede na Gospodovo besedo in si ga nadel na svoja ledja. **3** In Gospodova beseda je drugič prišla k meni, rekoč: **4** ‚Vzemi pas, ki si ga dobil, ki je na tvojih ledjih in vstani, pojdi k Evfratu in ga tam skrij v skalno luknjo. **5** Tako sem odšel in ga skril pri Evfratu, kakor mi je Gospod zapovedal. **6** In pripetilo se je po mnogih dneh, da mi je Gospod rekel: ‚Vstani, pojdi k Evfratu in vzemi od tam pas, katerega sem ti tam zapovedal skriti. **7** Potem sem odšel k Evfratu in kopál in vzel pas iz kraja, kjer sem ga skril in glej, pas je bil iznakažen, ni bil koristen za nič. **8** Potem je prišla k meni Gospodova beseda, rekoč: **9** ‚Tako govorji Gospod: ‚Na ta način bom oškodoval Judov ponos in velik ponos [prestolnice] Jeruzalem. **10** To zlo ljudstvo, ki je zavrnilo poslušati moje besede, ki hodijo v zamisli svojega srca in hodijo za drugimi bogovi, da jim služijo in da jih obožujejo, bo celo kakor ta pas, ki ni dober za nič. **11** Kajti kakor se pas trdno drži celotna Izraelova hiša in celotna Judova hiša, ‚govori Gospod, ‚da mi bodo lahko za ljudstvo in za ime in za hvalo in za slavo: toda oni nočejo slišati. **12** Zato jim boš govoril to besedo: ‚Tako govorji Gospod, Izraelov Bog: ‚Vsak meh

bo napoljen z vinom: 'in rekli ti bodo: „Mar ne vemo zagotovo, da bo vsak meh napoljen z vinom?“ 13 Potem jim boš rekel: „Tako govorí Gospod: „Glejte, s pjianostjo bom napolnil vse prebivalce te dežele, celo kralje, ki sedijo na Davidovem prestolu in duhovnike in preroki v vse prebivalce [prestolnice] Jeruzalem.“ 14 In treščil jih bom enega ob drugega, celo očete in sinove skupaj, „govori Gospod: „ne bom se usmilil niti prizanašal niti imel usmiljenja, temveč jih uničim.“ 15 Poslušajte in pazljivo prisluhnite; ne bodite ponosni: kajti Gospod je govoril. 16 Dajte slavo Gospodu, svojemu Bogu, preden povzroči temo in preden se vaša stopala spotaknejo na temnih gorah in medtem ko gledate za svetlobo, jo on obrne v smrtno senco in jo naredi [za] veliko temo. 17 Toda če tega ne boste poslušali, bo moja duša jokala na skrivenih krajin zaradi vašega ponosa; in moje oko bo hudo jokalo in teklo s solzami, ker je bil Gospodov trop ujet odveden. 18 „Reci kralju in kraljici: „Ponižajta se, usedita se: kajti vajine kneževine bodo propadle, celo krona vajine slave. 19 Južna mesta bodo zaprta in nihče jih ne bo odprl: ves Juda bo odveden v ujetništvo, v celoti bo odveden v ujetništvo.“ 20 Dvigni svoje oči in poglej tiste, ki so prišli iz severa: kje je trop, ki ti je bil dan, tvoj krasen trop? 21 Kaj boš rekel, ko te bo kaznoval? Kajti učil si jih, da so poveljniki in kakor vodja nad teboj: ali te ne bodo zajele bolesti, kakor žensko v porodnih mukah? 22 In če rečeš v svojem srcu: „Zakaj so nadme prišle te stvari? Zaradi veličine tvoje krivičnosti so odkriti krajci tvojih oblačil in tvoje pete so razgajljene. 23 Mar lahko Etiopijec spremeni svojo kožo ali leopard svoje lise? Potem boste lahko tudi vi delali dobro, ki ste navajeni, da delate zlo. 24 Zato jih bom razkropil kakor strnišče, ki ga odnaša veter iz divjine. 25 To je tvoj žreb, delež tvojih zmožnosti od mene, „govori Gospod; „ker si me pozabil in zaupal v neresnico. 26 Zato bom odkril krajce tvojih oblačil nad tvojim obrazom, da se lahko prikaže tvoja sramota. 27 Videl sem tvoja zakonolomstva in tvoja rezgetanja, nespodobnost tvojega vlačugarstva in tvoje ogabnosti na hribih polj. Gorje ti, oh [prestolnica] Jeruzalem! Mar ne boš očiščena? Kdaj bo to enkrat prislo?“

14 Beseda Gospodova, ki je prišla Jeremiju glede pomanjkanja. 2 Juda žaluje in njegova velika vrata pešajo; crna so do tal; in krik [prestolnici] Jeruzalem se je vzdignil. 3 In vsi njihovi plemici so poslali svoje malčke k vodam: prišli so k jamam, pa niso našli nobene vode; s svojimi praznimi posodami so se vrnili; bili so osramočeni in zbegani in si pokrili svoje glave. 4 Ker so tla razpokana, kajti ni bilo dejža na zemljo, oraci so bili osramočeni, pokrili so si svoje glave. 5 Da, tudi košuta je povrgla na polju in to zapustila, ker tam ni bilo nobene trave. 6 In divji osli so stali na visokih krajin, vohali so veter kakor zmaji; njihove oči so odpovedale, ker tam ni bilo nobene trave. 7 Oh Gospod, čeprav naše krivičnosti pričajo zoper nas, stori ti to zaradi svojega imena: kajti naša zdrknjenja nazaj so številna; grešili smo zoper tebe. 8 Oh, Izraelovo upanje, njihov rešitelj v času stiske, zakaj ne bi bil ti kakor tujec v deželi in kakor popotnik, ki se obrača vstran, da ostane čez noč? 9 Zakaj bi bil ti kakor osupel človek, kakor mogočen človek, ki ne more rešiti? Vendar si ti, oh Gospod, v naši sredi in mi smo imenovani po tvjem imenu: ne zapusti nas. 10 Tako govorí Gospod temu ljudstvu: „Tako so ljubili tavanje, svojih stopal niso zadržali, zato jih Gospod ne sprejema; sedaj se bo on spomnil njihove krivičnosti in obiskal njihove grehe.“ 11 Potem mi je Gospod rekel: „Ne moli za to ljudstvo za njihovo dobro. 12 Ko se postijo, ne bom slišal njihovega vpitja; in ko darujejo žgalno daritev in daritev, jih ne bom sprejel: temveč jih bom použil z mečem, lakoto in kužno boleznijo.“ 13 Potem sem rekel: „Ah, Gospod Bog! Glej, preroki jim pravijo: „Ne boste videli meča niti ne boste imeli

lakote; temveč vam bom na tem kraju dal zagotovljen mir.“ 14 Nato mi je Gospod rekel: „Preroki v mojem imenu prerokujejo laži: jaz jih nisem poslal niti jim zapovedal niti jim nisem govoril: prerokujejo vam laživo videnje in vedeževanje in prazno star ter prevaro svojega srca.“ 15 Zato tako govorí Gospod glede prerokov, ki prerokujejo v mojem imenu in jih jaz nisem poslal in vendar pravijo: „Meča in lakote ne bo v tej deželi.“ Z mečem in lakoto bodo ti preroki použiti. 16 In ljudstvo, kateremu prerokujejo, bo zaradi lakote in meča vrženo ven na ulice [prestolnice] Jeruzalem; in nikogar ne bodo imeli, da bi jih pokopal, njih, njihove žene niti njihove sinove niti njihove hčere: kajti jaz bom nanje izlii njihovo zlobnost. 17 Zato jim boš rekel to besedo: „Naj moje oči tečejo s solzami ponoči in podnevi in naj ne prenehajo: kajti deviška hči mojega ljudstva je zlomljena z veliko vreljvo, z zelo bolečim udarcem.“ 18 Če grem naprej na polje, potem glej, umorjeni z mečem! In če vstopim v mesto, potem glej, tisti, ki so bolni z lakoto! Da, prerok in duhovnik gresta naokrog v deželo, ki je ne poznata. 19 Ali si popolnoma zavrnil Juda? Ali se je tvoji duši gnusil Sion? Zakaj si nas udaril in tam ni ozdravljenja za nas? Iskali smo mir, pa tam ni nič dobrega; in čas ozdravljenja, pa glej, stiska! 20 Priznavamo, oh Gospod, našo zlobnost in krivičnost naših očetov: kajti grešili smo zoper tebe. 21 Ne preziraj nas zaradi svojega imena, ne osramoti prestola svoje slave: spomni se, ne prelomi svoje zaveze z nami. 22 Ali je katerakoli izmed praznih stvari pogovan, ki lahko povzroči dež? Ali lahko nebesni obok da nalive? Ali nisi ti, oh Gospod, naš Bog? Zato bomo čakali nate: ker si ti naredil vse te stvari.

15 Potem mi je Gospod rekel: „Čeprav bi pred menoj stala Možes in Samuel, vendar moj um ne bi mogel biti k temu ljudstvu: vrzi jih iz mojega pogleda in naj gredo naprej. 2 In zgodilo se bo, če ti rečejo: „Kam naj gremo naprej?“ Potem jim boš rekel: „Tako govorí Gospod: „Tisti, ki ste za smrt, k smrti; in tisti, ki ste za meč, k meču; in tisti, ki ste za lakoto, k lakoti; in tisti, ki ste za ujetništvo, k ujetništvu.“ 3 In jaz bom nad njimi določil štiri vrste, „govori Gospod: „meč da ubija, pse, da trgajo in perjad neba in zemeljske živali, da požirajo in uničujejo. 4 Povzročil jim bom, da bodo odstranjeni v vsa kraljestva zemlje, zaradi Manáseja, sina Ezekjája, Judevoga kralja, za to, kar je storil v [prestolnici] Jeruzalem. 5 Kajti kdo bo imel usmiljenje nad teboj, oh [prestolnica] Jeruzalem? Ali kdo te bo obžaloval? Ali kdo bo šel vstran, da te vpraša kako si? 6 Zapustila si me, „govori Gospod, umaknila si se nazaj: zato bom zoper tebe iztegnil svojo roko in te uničil; izmučen sem s kesarjem. 7 In jaz jih bom vejal z vejálkom v velikih vratih dežele; jaz jih bom oropal otrok, jaz bom uničil svoje ljudstvo, ker se niso vrnili iz svojih poti. 8 Njihove vdove so mi narasle nad morskim peskom: zoper mater mladeniča sem nadnje privedel plenitelja opoldan: povzročil sem mu, da je nenadoma padel nanjo in strahote so padle nad mesto. 9 Tista, ki jih je rodila sedem, peša: predala je duha; njeno sonce je zašlo medtem ko je bil še dan: bila je osramočena in zmedena: in njihov preostanek bom izročil meču pred njihovimi sovražniki, „govori Gospod. 10 Gorje meni, moja mati, da si me rodila, človeka prepriča in človeka spora celotni zemlji! Niti nisem posojal za obresti niti mi ljudje niso posojali za obresti; vendar me vsakdo izmed njih preklinja. 11 Gospod je rekel: „Resnično, dobro bo s tvojim preostankom; resnično, povzročil bom, da bo sovražnik dobro ravnal s teboj v času zla in v času stiske. 12 Ali bo želeso zlomilo severno želeso in jeklo? 13 Tvoje imetje in tvoje zaklade bom izročil v plen brez cene in to za vse tvoje grehe, celo v vseh tvojih mejah. 14 In jaz ti bom storil, da v deželo, ki je ne poznas, preideš s svojimi sovražniki: kajti ogenj je vnet v moji jezi, ki bo gorel na tebi.“ 15 Oh Gospod, ti veš: spomni se me in me obišči

in me maščuj nad mojimi preganjalci; v svoji potprežljivosti me ne odvzemi proč: vedi, da sem zaradi tebe trpel grajo. **16** Tvoje besede so bile najdene in jaz sem jih jedel; in tvoje besede so mi bile radost in veselje mojega srca: kajti imenovan sem po tvojem imenu, oh Gospod, Bog nad bojevniki. **17** Nisem sedel v zboru zasmehovalcev niti se nisem razveseljeval; sam sem sedel zaradi tvoje roke: kajti napolnil si me z ogorčenjem. **18** Zakaj je moja bolečina neprestana in moja rana, ki odklanja biti ozdravljenja, nezaceljiva? Ali mi hočete biti vsi skupaj kakor lažnivec in kakor vode, ki odpovedo? **19** Zato tako govoriti Gospod: „Če se vrneš, potem te bom ponovno privedel in boš stal pred menoj: in če vzameš naprej dragoceno iz hudobnega, boš ti kakor moja usta: naj se oni vrnejo k tebi; toda ti se ne vrni k njim. **20** In naredil te bom temu ljudstvu za ograjen bronast zid: in borili se bodo zoper tebe, toda ne bodo prevladali zoper tebe: kajti jaz sem s teboj, da te rešim in da te osvobodim, ‘govori Gospod. **21** In jaz te bom rešil iz roke zlobnega in jaz te bom odkupil iz roke strašnega.“

16 K meni je prišla prav tako Gospodova beseda, rekoč: **2** „Ne boš si vzel žene niti na tem kraju ne boš imel sinov ali hčera. **3** Kajti tako govoriti Gospod glede sinov in glede hčera, ki so rojeni na tem kraju in glede njihovih mater, ki so jih nosile in glede njihovih očetov, ki so jih zaplodili in tej deželi: **4**, Umrli bodo bolečih smrti; ne bodo objokovani, niti ne bodo pokopani; temveč bodo kakor gnoj na obličju zemlje; in použiti bodo z mečem in lakoto; in njihova trupla bodo hrana za perjad neba in za živali na polju.“ **5** Kajti tako govoriti Gospod: „Ne vstopite in hišo žalovanja niti ne pojrite, da žalujete niti da jih objokujete: kajti jaz sem odvzel svoj mir od tega ljudstva, ‘govori Gospod, celo ljubečo skrbnost in usmiljenja. **6** Tako veliki kakor majhni bodo umrli in tej deželi: ne bodo pokopani, niti ljudje ne bodo žalovali za njimi, niti se rezali, niti se ne bodo zaradi njih naredili plešaste: **7** niti se zanje ljudje ne bodo trgali in žalovanju, da bi jih tolazili zaradi mrtvih; niti jim ljudje ne bodo dali cašte tolažbe, da bi pili za njihovega očeta ali za njihovo mater. **8** Prav tako ti ne boš šel v hišo praznovanja, da sediš z njimi, da bi jedel in pil. **9** Kajti tako govoriti Gospod nad bojevniki, Izraelov Bog: „Glej povzročil bom, da izgine iz tega kraja v vaših očeh in v vaših dneh, glas smeha in glas veselja in glas ženina in glas neveste. **10** In zgodilo se bo, ko boš temu ljudstvu pokazal vse te besede in ti bodo rekli: „Zakaj je Gospod proglašil vso to veliko zlo zoper nas? Ali kaj je naša krivda? Ali kakšen je naš greh, ki smo ga zagrešili zoper Gospoda, našega Boga?“ **11** Potem jim boš rekel: „Zato, ker so me vaši očetje zapustili, ‘govori Gospod, in so hodili za drugimi bogovi in jim služili in jih oboževali in me zapustili in se niso držali moje postave; **12** vi pa ste storili slabše kakor vaši očetje; kajti glejte, hodite vsakdo za zamislico svojega zlobnega srca, da mi ne bi prisluhnili: **13** zato vas bom vrgel iz te dežele v deželo, ki je ne poznate, niti vi niti vaši očetje; in tam boste podnevi in ponoči služili drugim bogovom; kjer vam ne bom pokazal nobene naklonjenosti. **14** Zato glejte, prihajajo dnevi, ‘govori Gospod, ‘da ne bo več rečeno: „Gospod živi, ki je privedel Izraelove otroke gor iz egiptovske dežele;“ **15** temveč: „Gospod živi, ki je Izraelove otroke privedel iz severne dežele in iz vseh dežel, kamor jih je pregnal: ‘in jaz jih bom ponovno privedel v njihovo deželo, ki sem jo dal njihovim očetom. **16** Glej, postal bom po mnogo ribičev, ‘govori Gospod, ‘in lovili jih bodo; in za njimi bom postal mnogo lovcev in lovili jih bodo iz vsake gore in iz vsakega hriba in iz skalnih luknenj. **17** Kajti moje oči so na vseh njihovih poteh: niso skrite pred mojim obrazom niti njihova krivičnost ni skrita pred mojimi očmi. **18** In najprej bom dvojno poplačal njihovo krivičnost in njihov greh; zato ker so omadeževali mojo deželo, mojo dedičino so napolnili s triplji svojih ostudnih in

gnusnih stvari.“ **19** Oh Gospod, moja moč in moja trdnjava in moje zatočišče v dnevu stiske, pogani bodo prišli k tebi od koncove zemlje in bodo rekli: „Zagotovo so naši očetje podedovali laži, ničnost in stvari, v katerih ni koristi. **20** Ali bo človek zase delal bogove in le-ti ni so bogovi? **21** Zato, glej, tokrat bom povzročil, da bodo vedeli, povzročil jim bom, da bodo spoznali mojo roko in mojo moč; in vedeli bodo, da je moje ime Gospod.

17 Judov greh je napisan z želesnim peresom in z diamantno konico: ta je vrezan na ploščo njihovega srca in na robove vaših olтарjev; **2** medtem ko se njihovi otroci spominjajo njihovih oltarjev in njihovih ašer pri zelenih drevesih na visokih hribih. **3** Oh moja gora na polju, tvoje imetje in vse tvoje zaklade bom izročil v plen in tvoje visoke kraje za greh, po vseh tvojih mejah. **4** In ti, celo ti sama, boš odpravljena od svoje dedičine, ki sem ti jo dal; in povzročil ti bom, da služiš svojim sovražnikom v deželi, ki je ne poznaš: kajti zanetili ste ogenj v moji jezi, ki bo gorel na veke. **5** Tako govoriti Gospod: „Preklet bodi človek, ki zaupa v moža in dela meso njegov laket in katerega srce odhaja od Gospoda. **6** Kajti podoben bo brinu v puščavi in ne bo videl, ko prihaja dobro; temveč bo naselil izsušene kraje v divjinji, v slani in nenaseljeni deželi. **7** Blagoslovljen je človek, ki zaupa v Gospoda in cigar upanje je v Gospodu. **8** Kajti on bo kakor drevo, posajeno ob vodah in ki razširja svoje korenine ob rekah in ne bo videlo, ko prihaja vročina, temveč bo njegovo listje zeleno; in v sušnem letu ne bo zaskrbljeno niti ne bo prenehalo rojevati sadu. **9** Srce je varljivo nad vsemi stvarmi in obupno zlobno: kdo ga lahko spozna? **10** Jaz, Gospod, preiskujem srce, jaz preizkušam notranjost, celo da vsakemu človeku dam glede na njegove poti in glede na sad njegovih dejanj. **11** Kakor jerebica sedi na jajcih in jih ne izvalila; tako tisti, ki pridobiva bogastva, pa ne po pravici, jih bo zapustil v sredi svojih dni in ob svojem koncu bo bedak. **12** Veličasten visok prestol od začetka je prostor našega svetišča. **13** Oh, Gospod, Izraelovo upanje, vsi, ki te zapustijo, bodo osramočeni in tisti, ki odidejo od mene, bodo zapisani v zemlji, ker so zapustili Gospoda, studenec živih voda. **14** Ozdravi me, oh Gospod in jaz bom ozdravljen; reši me in jaz bom rešen: kajti ti si moja hvala. **15** Glej, pravijo mi: „Kje je beseda od Gospoda? Naj ta sedaj pride.“ **16** Kar se mene tiče, nisem hitel pred tem, da bi bil pastir, da ti sledim: niti si nisem želel dneva, polnega gorja; ti veš: to, kar je prišlo iz mojih ustnic, je bilo pred teboj pravilno. **17** Ne bodi mi strahota: ti si moje upanje v dnevu zla. **18** Naj bodo zbegani, ki me preganjajo, toda jaz naj ne bom zbegelan: naj bodo zaprepadi, toda jaz naj ne bom zaprapeden: nanje privedi dan zla in jih uniči z dvojnim uničenjem. **19** Tako mi je rekel Gospod: „Pozdi in stoj v velikih vratih otrok ljudstva, pri katerih Judovi kralji vstopajo in pri katerih gredo ven in v vseh velikih vratih [prestolnice] Jeruzalem; **20** in jim reci: „Poslušajte Gospodovo besedo, vi Judovi kralji in ves Juda in vsi prebivalci [prestolnice] Jeruzalem, ki vstopate pri teh velikih vratih. **21** Tako govoriti Gospod: „Pazite nase in na sábatni dan ne prenašajte nobenega bremena niti tega ne prinašajte noter pri velikih vratih [prestolnice] Jeruzalem. **22** Niti ne prinašajte bremena iz vaših hiš na sábatni dan niti ne počnete nobenega dela, temveč posvečujte sábatni dan, kakor sem zapovedal vašim očetom. **23** Toda niso ubogali niti niso nagnili svojega ušesa, temveč so otrdili svoj vrat, da ne bi niti slišali niti prejeli poučevanja. **24** In zgodilo se bo, če mi boste marljivo prisluhnili, ‘govori Gospod, ‘da ne prinašate nobenega bremena skozi velika vrata tega mesta na sábatni dan, temveč posvečujete sábatni dan, da v tem [dnevnu] ne delate nobenega dela. **25** Potem bodo tam, v velika vrata tega mesta, vstopili kralji in princi, sedeč na Davidovem prestolu, jahajoč na

bojnih vozovih in konjih, oni in njihovi princi, Judovi možje in prebivalci [prestolnice] Jeruzalem: in to mesto bo ostalo na veke. **26** In prišli bodo iz Judovih mest in iz krajev okoli Jeruzalema in iz Benjaminove dežele in ravnine in iz gora in iz juga, prinašajoč žgalne daritve in žrtve in jedilne daritve in kadilo in prinašajoč daritve hvale v Gospodovo hišo. **27** Toda če mi ne boste prisluhnili, da posvečujete sábatni dan in ne nosite bremena, celo ko vstopate pri velikih vratih [prestolnice] Jeruzalem na sábatni dan, potem bom jaz zanetil ogenj pri njenih velikih vratih in ta bo požrl palače [prestolnice] Jeruzalem in ne bo pogašen.“

18 Beseda, ki je prišla Jeremiju od Gospoda, rekoč: **2** „Vstani in pojdi dol k lončarjevi hiši in tam ti bom povzročil, da boš slišal moje besede.“ **3** Potem sem odšel dol k lončarjevi hiši in glej, izdeloval je delo na kolesih. **4** In posoda, ki jo je naredil iz gline je bila iznakažena v lončarjevi roki: tako je še enkrat naredil drugo posodo, kakor se je lončarju zdelo dobro, da jo naredi. **5** Potem je k meni prišla Gospodova beseda rekoč: **6** „Oh, Izraelova hiša, ali ne morem narediti z vami kakor ta lončar?“ govorí Gospod. „Glejte, kakor je gлина v lončarjevi roki, tako ste vi v mojo roki, oh Izraelova hiša. **7** Ob katerem trenutku bom govoril glede naroda in glede kraljestva, da izrujam in da podiram in da ga uničim; **8** če se ta narod, zoper katerega sem proglašil, obrne od svojega zla, se bom pokesal od zla, katerega sem jim mislil storiti. **9** In ob katerem trenutku bom govoril glede naroda in glede kraljestva, da gradim in da ga zasadim; **10** če dela zlo v mojem pogledu, da ne uboga mojega glasu, potem se bom pokesal dobrega, s katerim sem rekel, da jem bom koristil. **11** Zdaj torej pojdi, govorí Judovim možem v prebivalcem [prestolnice] Jeruzalem, rekoč: „Tako govorí Gospod; Glejte, zoper vas oblikujem zlino in naklepam naklep zoper vas: sedaj se vrnite, vsakdo iz svoje hudobne poti in naredite svoje poti in svoja dejanja dobra.“ **12** In rekli so: „Tam ni nobenega upanja: temveč bomo hodili po svojih lastnih naklepih in vsakdo izmed nas bo počel zamisel svojega zlega srca.“ **13** Zato tako govorí Gospod: „Vprašajte torej med pogani, kdo je slišal takšne stvari: devica iz Izraela je storila zelo strašno stvar. **14** Ali bo človek zapustil libanonski sneg, ki prihaja iz skale polja? Ali bodo hladne tekoče vode, ki prihajajo iz drugega kraja, zapušcene? **15** Ker me je moje ljudstvo pozabilo so zažigali kadilo ničnosti in oni so jim povzročili, da se spotikajo na svojih poteh od starodavnih steza, da hodijo po stezah, na poti, ki ni nasuta; **16** da naredijo svojo deželo zapuščeno in neprestano sikanje; vsak, ki gre tam mimo, bo osupal in bo zmajeval z glavo. **17** Pred sovražnikom jih bom razkropil kakor z vzhodnim vetrom; pokazal jih bom hrbet in ne obraza, na dan njihove katastrofe.“ **18** Potem so rekli: „Pridite in naklepajmo naklepe zoper Jeremija; kajti postava ne bo izginila od duhovnika niti nasvet od modregaa niti beseda od preroka. Pridite in udarimo ga z jezikom in ne dejmo pozornosti katerikoli izmed njegovih besed.“ **19** Nakloni mi pozornost, oh Gospod in prisluhnji glasu tistih, ki se pričkajo z menoj. **20** Mar bo zlo poplačilo za dobro? Kajti izkopali so jamo za mojo dušo. Spomni se, da sem stal pred teboj, da govorim dobro zanje in da odvrnem tvoj bes od njih. **21** Zato njihove otroke izroči lakti in njihovo kri izlij s silo meča; in naj bodo njihove žene oropane svojih otrok in bodo vdove; in naj bodo njihovi možje usmrčeni; naj bodo njihovi mladeniči v bitki umorjeni z mečem. **22** Naj bo krik slišan od njihovih hiš, ko boš nadnje nenadoma privedel krde: kajti izkopali so jamo, da bi me ujeli in skrili pasti za moja stopala. **23** Vendari, Gospod, ti poznáš vse njihove namere zoper mene, da me ubijejo: ne odpusti njihove krivičnosti niti njihovega greha ne izbrisí pred svojim pogledom, temveč naj bodo zrušeni pred teboj; tako postopaj z njimi v času svoje jeze.

19 Tako govorí Gospod: „Pođi in dobi si lončarjev glinen vrč in vzemi od starcev izmed ljudstva in od starcev izmed duhovnikov; **2** in pojdi naprej v dolino sina Hinómovega, ki je pri vhodu vzhodnih velikih vrat in tam razglasí besede, ki ti jih bom povedal **3** in reci: „Poslušajte besedo od Gospoda, oh Judovi kralji in prebivalci [prestolnice] Jeruzalem: ,Tako govorí Gospod nad bojevniki, Izraelov Bog: „Glejte, privedel bom zlo nad ta kraj, kdorkoli bo slišal o njem, mu bo in ušesih zvenelo. **4** Ker so me zapustiti in odtujili ta kraj in v njem zažigali kadilo drugim bogovom, katerih niti oni niti njihovi ocetje niti Judovi kralji niso poznali in so ta kraj napolnili s krvjo nedolžnih; **5** zgradili so tudi Báalone visoke kraje, da svoje sinove sezijago z ognjem za žgalne daritve Báalu, katere nisem zapovedal niti to nisem govoril niti to ni prišlo v moj um: **6** zato, glej, pridejo dnevi, „govori Gospod, „ko ta kraj ne bo več imenovan Tofet niti Dolina sina Hinómovega, temveč Dolina pokola. **7** In jaz bom nasvet Juda in [prestolnice] Jeruzalem na tem kraju naredil prazen; in jaz jem bom povzročil, da padajo pod mečem pred svojimi sovražniki in po rokah tistih, ki iščejo njihova življenja: njihova trupla bom izročil, da bodo hrana za perjad neba in za zemeljske živali. **8** In jaz bom to mesto naredil zapuščeno in sikanje; vsak kdor gre mimo, bo osupal in sikal zaradi vseh njenih nadlog. **9** In jaz jem bom povzročil, da jedo meso svojih sinov in meso svojih hčera v vsak bo jedel meso svojega priatelja, v obleganju in strogosti, s katero so jih njihovi sovražniki in tisti, ki iščejo njihova življenja, stisnili. **10** Potem boš razbil vrč v pogledu ljudi, ki gredo s teboj **11** in jim boš rekel: „Tako govorí Gospod nad bojevniki: „Celo tako bom jaz zlomil to ljudstvo in to mesto, kakor nekdo razbijla lončarjevo posodo, ki ne more biti narejena ponovno cela: in pokopavali jih bodo v Tofetu, dokler ne bo nobenega prostora za pokop. **12** Tako bom storil temu kraju, „govori Gospod, „in njegovim prebivalcem in to mesto bom naredil celó kot Tofet: **13** in hiše [prestolnice] Jeruzalem in hiše Judovih kraljev bodo omadeževane kakor kraj Tofet, zaradi vseh hiš, na čigar strehah so zažigali kadilo vsej vojski neba in izlivali pitne daritve drugim bogovom.“ **14** Potem je iz Tofeta prišel Jeremija, kamor ga je poslal Gospod, da prerokuje; in stal je na dvoru Gospodove hiše in vsemu ljudstvu rekel: **15** „Tako govorí Gospod nad bojevniki, Izraelov Bog: „Glejte, nad to mesto in nad vse njene kraje bom privedel vse zlo, ki sem ga proglašil zoper njega, ker so otrdili svoje vratove, da ne bi slišali mojih besed.“

20 Torej Pašhúr, Imérjev sin, duhovnik, ki je bil tudi glavni voditelj Gospodove hiše, je slišal, da je Jeremija prerokoval te stvari. **2** Potem je Pašhúr udaril preroka Jeremija in ga vtaknil v klad, ki so bile pri Benjaminovih visokih velikih vratih, kar je bilo pri Gospodovi hiši. **3** In naslednji dan se je pripetilo, da je Pašhúr privedel Jeremija iz klad. Potem mu je Jeremija rekel: „ Gospod tvojega imena ni imenoval Pašhúr, temveč Magor misabib. **4** Kajti tako govorí Gospod: „Glej, jaz te bom naredil sebi in vsem tvojim priateljem za strahoto: in padli bodo pod mečem svojih sovražnikov in tvoje oči bodo to gledale: in celotnega Juda bom izročil v roko babilonskega kralja in ta jih bo odvedel ujete v Babilon in jih umoril z mečem. **5** Poleg tega bom izročil vso moč tega mesta, in vse njegove trude in vse njegove dragocene stvari in vse zaklade Judovih kraljev bom dal v roko njihovih sovražnikov, ki jih bodo oplenili in jih vzeli in jih odnesli v Babilon. **6** In ti, Pašhúr in vsi, ki prebivajo v tvoji hiši, bodo šli v ujetništvo: in prisel boš v Babilon in tam boš umrl in tam boš pokopan, ti in vsi tvoji priatelji, katerim si prerokoval laži.“ **7** Oh Gospod, zavedel si me in bil sem zaveden: močnejši si kakor jaz in si prevladal: jaz sem dnevno v posmeh, vsakdo me zasmehuje. **8** Kajti odkar sem govoril, sem klical, klical sem nasilje in plen; ker mi je bila Gospodova beseda

dnevno narejena [za] grajo in posmeh. **9** Potem sem rekel: „Ne bom ga omenjal niti ne bom več govoril v njegovem imenu.“ Toda njegova beseda je bila v mojem srcu kakor goreč ogenj, zaprt v mojih kosteh, jaz pa sem bil izmučen od prizanašanja in nisem mogel ostati. **10** Kajti slišal sem psovanje mnogih, strah na vsaki strani. „Poročaj,“ so rekli „in mi bomo to poročali.“ Vsi moji znanci so opazovali moje oklevanje, rekoč: „Morda bo premamljen in bomo prevladi zoper njega in naše maščevanje bomo izvedli na njem.“ **11** Toda Gospod je z menoj kakor mogočen strahovitež: zato se bodo moji preganjalci spotaknili in ne bodo prevladi: silno bodo osramočeni; kajti ne bodo uspeli: njihova večna zmeda ne bo nikoli pozabljenja. **12** Toda, oh Gospod nad bojevniki, ki preizkušaš pravične in vidiš notranjosti in srce, naj vidim tvoje maščevanje na njih: kajti tebi sem odprl svoj primer. **13** Prepevajte Gospodu, hvalite Gospoda: kajti on je dušo ubogega osvobodil pred roko hudodelcev. **14** Preklet bodi dan, v katerem sem bil rojen: naj ne bo blagoslovjen dan, na katerega me je moja mati nosila. **15** Preklet bodi človek, ki je prinesel novice mojemu očetu, rekoč: „Fantek se ti je rodil;“ in ga tako naredil zelo veselega. **16** In naj bo ta človek kakor mesta, ki jih je Gospod razdejal in se ni pokesal: in naj sliši jok zjutraj in vriskanje opoldan; **17** ker me ni usmrtil od maternice; ali da bi bila moja mati moj grob in njena maternica vedno velika z menoj. **18** Zakaj sem prišel ven iz maternice, da vidim trud in bridkost, da bodo moji dnevi použiti s sramoto?

21 Beseda, ki je prišla Jeremiju od Gospoda, ko je kralj Sedekija k njemu poslal Pašhúrja, Malkijávega sina in duhovnika Cefanjája, Maasejávega sina, rekoč: **2** „Poizvedi, prosim te za nas od Gospoda; kajti babilonski kralj Nebukadnezar pripravlja vojno zoper nas; če bo tako, da bo Gospod postopal z nami glede na vsa njegova čudovita dela, da bo on lahko odšel od nas.“ **3** Potem jim je Jeremija rekel: „Tako boste rekli Sedekiju: **4** Tako govor Gospod, Izraelov Bog: ‚Glejte, obrnil bom orožja vojne, ki so v vaših rokah, s katerimi se borite zoper babilonskega kralja in zoper Kaldejce, ki vas oblegajo zunaj židov in jaz jih bom zbral v sredi tega mesta. **5** In jaz sam se bom z iztegnjeno roko boril proti vam in z močnim laktom, celo v jezi in v razjarjenosti in v velikem besu. **6** In jaz bom udaril prebivalce tega mesta, tako ljudi in živali: umrli bodo od velike kužne bolezni. **7** In potem, ‘govori Gospod, ‚bom izročil Judovega kralja Sedekija in njegove služabnike in ljudstvo in tiste, ki so ostali v tem mestu od kužne bolezni, od meča in od lakote, v roko babilonskega kralja Nebukadnezarja in v roko njihovih sovražnikov in v roko tistih, ki jim strežejo po življaju: in ta jih bo udaril z ostrino meča, ne bo jim prizanesel niti ne bo imel sočutja niti usmiljenja. **8** In temu ljudstvu boš rekel: ‚Tako govor Gospod: ‚Glejte, pred vas sem postavil pot življenga in pot smrti. **9** Kdor ostaja v tem mestu, bo umrl pod mečem in od lakote in od kužne bolezni: toda kdor gre ven in pobegne h Kaldejcem, ki vas oblegajo, bo živel in mu bo njegovo življenje za plen. **10** Kajti svoj obraz sem naravnal zoper to mesto v zlo in ne v dobro, ‘govori Gospod: ‚le-to bo dano v roko babilonskega kralja in požgal ga bo zognjem.‘ **11** In glede hiše Judovega kralja reci: ‚Poslušajte Gospodovo besedo: **12**, Oh, hiša Davidova, ‚tako govor Gospod: ‚Izvršuje sodbo zjutraj in osvobodite tega, ki je opelenjen, iz roke zatiralca, da ne bi moja razjarjenost odšla ven kakor ogenj in gorela, da tega nihče ne more pogastiti zaradi zla vaših početij. **13** Glej, jaz sem zoper tebe, oh prebivalec doline in skala ravnine, ‘govori Gospod; [zoper vas], ki pravite: ‚Kdo bo prišel dol? Ali kdo bo vstopil v naša prebivališča?‘ **14** Toda kaznoval te bom glede na sad tvojih dejanj, ‘govori Gospod: ‚in jaz bom vžgal ogenj v tem gozdu in ta bo požrl vse stvari naokoli njega.“

22 Tako govor Gospod: „Pojdi dol k hiši Judovega kralja in tam spregovori to besedo **2** in reci: ‚Poslušaj besedo od Gospoda, oh Judov kralj, ki sediš na Davidovem prestolu, ti in tvoji služabniki in tvoje ljudstvo, ki vstopa pri teh velikih vratih: **3** tako govor Gospod: ‚Izvršuje sodbo in pravičnost in osvobodite oplenjenega iz roke zatiralca: in ne delaјte napačno, ne delaјte nasilja tuju, osirotelemu niti vdovi niti ne prelivajte nedolžne krvi na tem kraju. **4** Kajti če zares storite to stvar, potem bodo tam, pri velikih vratih te hiše, vstopali kralji, sedeči na Davidovem prestolu, jahajoči na bojnih vozovih in na konjih, on in njegovi služabniki in njegovo ljudstvo. **5** Toda če ne boste poslušali teh besed, prisežem pri sebi, ‘govori Gospod, ‚da bo ta hiša postala opustošenje.‘ **6** Kajti tako govor Gospod Judovi kraljevi hiši: ‚Ti si mi Gileád in glava Libanona: vendar te bom zagotovo naredil divjino in mesta, ki niso naseljena. **7** In jaz bom zoper tebe pripravil uničevalce, vsakogar s svojimi orožji: in posekali bodo tvoje izbrane cedre in jih vrgli v ogenj. **8** In številni narodi bodo šli mimo tega mesta in vsak moški bo rekel svojemu sosedu: ‚Zakaj je Gospod tako storil temu velikemu mestu?‘ **9** Potem bodo odgovorili: ‚Ker so zapustili zavezo Gospoda, svojega Boga in oboževali druge bogove in jim služili.‘ **10** Ne jokajte za mrtvimi niti ne žalujte za njim: temveč boleče jokajte za tistim, ki gre proč: kajti ne bo se več vrnil niti ne bo videl svoje domače dežele. **11** Kajti tako govor Gospod glede Šalúma, Jošijevega sina, Judovega kralja, ki je kraljeval namesto svojega očeta Jošija, ki je odšel naprej iz tega kraja: ‚Tja se ne bo več vrnili:‘ **12** temveč bo umrl na kraju, kamor so ga odvedli v ujetništvo in ne bo več videl te dežele. **13** Gorje tistem, ki svojo hišo gradi z nepravičnostjo in svoje sobe s krvico; ki brez plačil uporablja pomoč svojega soseda in mu ne daje za njegovo delo; **14** ki pravi: ‚Zgradil si bom široko hišo in velike sobe in ji izrezal okna; in ta je obložena s cedrovino in pobarvana z živo rdečo. **15** Ali boš kraljeval, ker se zapiraš s cedrovino? Mar ni tvoj oče jedel in pil in delal sodbo in pravičnost in je bilo potem dobro z njim? **16** On je sodil primer revnega in pomoči potrebnega; potem je bilo dobro z njim. Ali ni bilo to poznati mene?‘govori Gospod. **17** Toda tvoje oči in tvoje srce sta zgolj za tvojo pohlepnost in za prelivanje nedolžne krvi in za zatirjanje in za nasilje, da ga počneš. **18** Zato tako govor Gospod glede Jojakíma, Jošijevega sina, Judovega kralja: ‚Ne bodo žalovali za njim, rekoč: ‚Ah moj brat!‘ali ‚Ah, sestra, ‘ne bodo žalovali za njim, rekoč: ‚Ah, gospod!‘ali ‚Ah, njegova slava!‘ **19** Pokopan bo s pokopom osla, povlečen in vržen bo naprej onkraj velikih vrat [prestolnice] Jeruzalem. **20** Pojdij gor na Libanon in jokaj; in povzdigni svoj glas in jokaj iz prehodov: kajti vsi tvoji ljubimci so uničeni. **21** Govoril sem ti v tvojem uspevanju; toda ti praviš: ‚Ne bom poslušal.‘To je bil tvoj način od tvoje mladosti, da ne ubogaš mojega glaslu. **22** Veter bo pojedel vse tvoje pastirje in tvoji ljubimci bodo šli v ujetništvo: zagotovo boš potem osramočen in zbgelan zaradi vse tvoje zlobnosti. **23** Oh prebivalec Libanona, ki delaš svoje gnezdo v cedrah, kako milostljiv boš, ko pridejo nadte ostre bolečine, bolečina kakor ženski v porodnih mukah! **24** Kakor jaz živim, ‘govori Gospod, čeprav bi bil Konija, sin Jojahín, Judov kralj, za pečat na moji desnici, bi te vendar od tam izruval; **25** in jaz te bom izročil v roko tistih, ki ti strežejo po življaju in v roko tistih, katerih obraza se bojiš, celo v roko babilonskega kralja Nebukadnezarja in v roko Kaldejcev. **26** In vrgel te bom ven in tvojo mati, ki te je nosila, v drugo deželo, kjer nista bila rojena; in tam bosta umrla. **27** Toda v deželo, kamor se želijo vrniti, tja se ne bodo vrnili. **28** Ali je ta mož Konija preziran, polomljen malik? Ali je on posoda, v kateri ni zadovoljstva? Zakaj so oni izvrženi, on in njegovo seme in so vrženi v deželo, ki je ne poznajo? **29** Oh zemlja, zemlja, zemlja, poslušaj besedo od Gospoda. **30** Tako govor Gospod: ‚Zapiši tega

moža brez otrok, moža, ki ne bo uspeval v svojih dneh: kajti noben mož iz njegovega semena ne bo uspeval, sedeč na Davidovem prestolu in ne bo več vladal v Judu.

23 „Gorje pastirjem, ki uničijo in razkropijo ovce mojega pašnika!“ govori Gospod. 2 Zato tako govorí Gospod, Izraelov Bog, zoper pastirje, ki hranijo moje ljudstvo: „Razkropili ste moj trop in jih odgnali proč in jih niste obiskali: glejte, na vas bom obiskal zlo vašin dejani,“ govori Gospod. 3 In zbral bom preostanek svojega tropa iz vseh dežel, kamor sem jih pognal in ponovno jih bom privedel k njihovim stjam; in rodovitne bodo in narasle. 4 In jaz bom postavil pastirje nad njimi, ki jih bodo hraniли: in ne bodo se več bali niti bili zaprepadeni niti ne bodo trpeli pomanjkanja, „govori Gospod. 5 Glej, dnevi prihajajo,“ govori Gospod, „ko bom Davidu vzdignil pravično Mladikovo in Kralj bo vladal in uspeval in na zemlji bo izvajal sodbo in pravico. 6 V njegovih dneh bo Juda rešen in Izrael bo varno prebival: in to je njegovo ime, s katerim bo imenovan Gospod NAŠA PRAVIČNOST. 7 Zato, glejte, prihajajo dnevi, „govori Gospod, „ko ne bodo več rekli: „Gospod živi, ki je Izraelove otroke privedel gor iz egiptovske dežele;“ 8 temveč, „Gospod živi, ki jih je privedel gor in ki je vodil seme Izraelove hiše iz severne dežele in iz vseh dežel, kamor sem jih pognal; in prebivali bodo v svoji lastni deželi.“ 9 Moje srce znotraj mene je zlomljeno zaradi preroka; vse moje kosti se trestejo; podoben sem pijanemu človeku in podoben človeku, katerega je vino premagalo, zaradi Gospoda in zaradi besed njegove svetosti. 10 „Kajti dežela je polna zakonolomcev; kajti zaradi priseganja dežela žaluje; prijetni kraji divjine so se posušili in njihova smer je zlo in njihova moč ni prava. 11 Kajti tako prerok kakor duhovnik sta oskrunjena; da, v svoji hiši sem našel njuno zlobnost,“ govori Gospod. 12 Zato jih bo njihova pot kakor spolzke poti v temi: pognani bodo naprej in padli na nje: kajti zlo bom privedel nadnje, celo leto njihovega obiskanja, „govori Gospod. 13 In videl sem neumnost pri samarijskih prerokih; prerokovali so pri Báalu in mojemu ljudstvu Izraelu povzročili, da zaide na kriva pota. 14 Tudi pri prerokih [prestolnice] Jeruzalem sem videl strašno stvar: zagrešujejo zakonolomstvo in hodijo v lažeh: prav tako krepijo roke hudodelcem, da se nihče ne vrne od svoje zlobnosti. Vsi so mi kakor Sódoma in njeni prebivalci kakor Gomóra.“ 15 Zato tako govorí Gospod nad bojevniki glede prerokov: „Glej, hrani jih bom s pelinom in jih pripravil piti vodo iz žolča: kajti od prerokov iz [prestolnice] Jeruzalem je izšla oskrunjenoš po vsej deželi.“ 16 Tako govorí Gospod nad bojevniki: „Ne poslušajte besed prerokov, ki vam prerokujejo: delajo vas domišljave: govorijo videnje iz svojega lastnega srca in ne iz Gospodovih ust. 17 Tem, ki me prezirajo, nenehno pravijo: „GOSPOD je rekel: „Imeli boste mir; in vsakemu, ki hodi po zamisli svojega lastnega srca, pravijo: „Nobeno zlo ne bo prišlo nad vas.“ 18 Kajti kdo je stal na posvetovanju pri Gospodu in zaznal ter slišal njegovo besedo? Kdo je opazil njegovo besedo in jo slišal? 19 Glej, vrtinčast veter od Gospoda je v razjarjenosti šel naprej, celo bridek vrtinčast veter: ta bo brido padel na glavo zlobnih. 20 Jeza od Gospoda se ne bo vrnila, dokler ne izvrši in dokler ne izvede misli svojega srca: v zadnjih dneh boste to popolno preudarili. 21 Teh prerokov nisem poslal, vendar oni tečejo: nisem jim govoril, vendar so prerokovali. 22 Toda če bi stali na mojem posvetu in povzročili mojemu ljudstvu, da sliši moje besede, potem bi jih obrnili iz njihovih zlih poti in od zla njihovih početij. 23 Ali sem jaz pri roki, „govori Gospod, „in ne Bogdaleč proč? 24 Ali se lahko kdo skrije na skrivilih krajih, da bi ga jaz ne videl?“ govori Gospod. „Ali ne napolnjujem neba in zemlje?“ govori Gospod. 25 „Slišal sem kaj so rekli preroki, ki prerokujejo laži v mojem imenu, rekoč: „Sanjalo se mi je, sanjalo

se mi je.“ 26 Doklej bo to v srcu prerok, ki prerokujejo laži? Da, oni so preroki prevare njihovega lastnega srca; 27 ki mislijo, da bi mojemu ljudstvu povzročili, da pozabi moje ime z njihovimi sanjami, ki jih oni govorijo vsak mož svojemu sosedu, kakor so njihovi očetje pozabili moje ime zaradi Báala. 28 Prerok, ki ima sanje, naj ta pove sanje in kdor ima mojo besede, naj zvesto govorí mojo besedo. Kaj je plevel v primerjavi s pšenico?“ govori Gospod. 29 „Ali ni moja beseda kakor ogenj?“ govori Gospod, „in kakor kladivo, ki razbija skalo na košček? 30 Zato glej, jaz sem zoper preroka,“ govori Gospod, „ki kradejo moje besede, vsakdo od svojega sosedu. 31 Glej, jaz sem zoper preroka,“ govori Gospod, „ki uporabljajo svoje jezikе in govorijo: „On pravi.“ 32 Glej, jaz sem zoper tiste, ki prerokujejo lažne sanje, „govori Gospod in jim povej: „in mojemu ljudstvu povzročajo, da s svojimi lažmi in s svojo lahkomiselnostjo zaide iz svojih poti, vendar jih nisem poslal niti jim zapovedal, zato sploh ne bodo koristili temu ljudstvu,“ govori Gospod. 33 „In ko te bo to ljudstvo, ali prerok ali duhovnik, vprašalo, rekoč: „Kaj je breme od Gospoda?“ jim boš potem rekel: „Kakšno breme? Jaz vas bom celo zapustil,“ govori Gospod. 34 „In kar se tiče preroka in duhovnika in ljudstva, ki bodo rekli: „Breme od Gospoda, „jaz bom celo kaznoval tistega moža in njegovo hišo. 35 Tako boste govorili vsak svojemu sosedu in vsak svojemu bratu: „Kaj je Gospod odgovoril?“ in „Kaj je Gospod govoril?“ 36 In bremena od Gospoda ne boste več omenjali: kajti beseda vsakega človeka bo njegovo breme: kajti sprevačali ste besede živega Boga, Gospoda nad bojevniki, našega Boga. 37 Tako boš rekel preroku: „Kaj ti je Gospod odgovoril?“ in „Kaj ti je Gospod rekel?“ 38 Toda ker pravite: „Breme od Gospoda;“ „zato tako govorí Gospod; „Ker pravite to besedo: „Breme od Gospoda ‘in sem jaz poslal k vam rekoč: „Vi ne boste rekli: „Breme od Gospoda;“ 39 zato glej, jaz, celo jaz, vas bom popolnoma pozabil in jaz bom zapustil vas in mesto, ki sem ga dal vam in vašim očetom in vas vrgel iz svoje prisotnosti: 40 in nad vas bom privedel večno grajo in neprestano sramoto, ki ne bo pozabljenja.“

24 Gospod mi je pokazal in glej, dve košari fig sta bili postavljeni pred Gospodovim templjem, potem ko je babilonski kralj Nebukadnezar odvedel ujetništvo Jojahína, sina Jojakíma, Judovega kralja in Judove prince s tesarji in kovači iz Jeruzalema in jih privedel v Babilon. 2 Ena košara je imela zelo dobre figure, celo kakor figure, ki so najprej zrele: druga košara pa je imela zelo nespodobne figure, ki se niso mogle jesti, tako slabe so bile. 3 Potem mi je Gospod rekel: „Kaj vidiš Jeremiju?“ In rekel sem: „Fige, dobre figure, zelo dobre in zle in zelo zle, ki ne morejo biti pojedene, tako zle so.“ 4 Ponovno je prišla k meni Gospodova beseda, rekoč: 5 „Tako govorí Gospod, Izraelov Bog: „Podobno kot te dobre figure, tako bom priznal tiste, ki so odvedeni v ujetništvo od Juda, katere sem poslal ven iz tega kraja, v deželo Kaldejev, v njihovo dobro. 6 Kajti svoje oči bom naravnal nanje v dobro in ponovno jih bom privedel v to deželo: in pozidal jih bom in jih ne podiral; in jih sadil in ne ruval. 7 In jaz jim bom dal srce, da me spoznajo, da jaz sem Gospod: in oni bodo moje ljudstvo in jaz bom njihov Bog: kajti k meni se bodo vrnili s svojim celotnim srcem. 8 In kakor zle figure, ki se ne morejo jesti, tako so zle; zagotovo tako govorí Gospod: „Tako bom izročil Sedekíja, Judovega kralja in njegove prince in preostanek Jeruzalema, ki preostane v tej deželi in tiste, ki prebivajo v egiptovski deželi: 9 in jaz jih bom izročil, da bodo odstranjeni v vsa zemeljska kraljestva, v njihovo škodo, da bodo graja in pregovor, zbadljivka in prekletstvo, na vseh krajih, kamor jih bom pognal. 10 In mednje bom poslal meč, lakoto in kužno bolezzen, dokler ne bodo použiti iz dežele, ki sem jo dal njim in njihovim očetom.“

25 Beseda, ki je prišla Jeremiju glede vsega Judovega ljudstva, v četrem letu Jojakíma, Jošíjevega sina, Judovega kralja, kar je bilo prvo leto Nebukadnezara, babilonskega kralja: 2 katero je prerok Jeremija govoril vsemu Judovemu ljudstvu in vsem prebivalcem [prestolnici] Jeruzalem, rekoč: 3 „Od trinajstega leta Jošija, Amónovega sina, Judovega kralja, celo do današnjega dne, to je triindvajsetega leta, je prišla k meni Gospodova beseda in jaz sem vam govoril, vzdigujoč zgodaj in govorč; toda niste prisluhnili. 4 In Gospod je postal k vam vse svoje služabnike preroke, vzdigujoč jih zgodaj in jih pošiljal; toda niste prisluhnili niti nagnili vašega ušesa, da prisluhnete. 5 Rekli so: „Sedaj se ponovno obrnite, vsakdo iz svoje zle poti in od hudobije vaših dejanj in prebivajte in deželi, ki jo je Gospod dal vam in vašim očetom na veke vekov: 6 in ne pojrite za drugimi bogovi, da jim služite in da jih obožujete in ne dražite me do jeze z deli vaših rok; in ne bom vam storil nobene škode.“ 7 Vendar mi niste prisluhnili, ‚govori Gospod; ‚da bi me lahko dražili do jeze z deli vaših rok v vašo lastno škodo.‘ 8 Zato tako govoriti Gospod nad bojevniki: ‚Ker niste slišali mojih besed, 9 glejte, poslal bom in vzel vse družine iz severa, ‚govori Gospod, ‚in Nebukadnezara, babilonskega kralja, mojega služabnika in privedel jih bom zoper to deželo in zoper njene prebivalce in zoper vse te narode naokoli in popolnoma jih bom uničil in jih naredil osuplost in sikanje in neprestana opustošenja. 10 Poleg tega bom od njih odvzel glas smeha in glas veselja in glas ženina in glas neveste, zvok mlinskih kamnov in svetlobo sveče. 11 In ta celotna dežela bo opustošenje in osuplost; in ti narodi bodo sedemdeset let služili babilonskemu kralju. 12 In zgodilo se bo, ko se dovrši sedemdeset let, da bom kaznoval babilonskega kralja in ta narod, ‚govori Gospod, ‚zaradi njihove krivičnosti in deželo Kaldejcev in to bom naredil za neprestana opustošenja. 13 In nad to deželo bom privedel vse svoje besede, ki sem jih proglašil zoper njo, celo vse, kar je zapisano v tej knjigi, katero je Jeremija prerokoval zoper vse narode. 14 Kajti tudi številni narodi in veliki kralji izmed njih jim bodo služili: in jaz jim bom poplačal glede na njihova dejanja in glede na dela njihovih lastnih rok.“ 15 Kajti tako mi govoriti Gospod, Izraelov Bog: „Vzemi vinsko čašo ter razjarjenost pri moji roki in vsem narodom, h katerim te pošiljam, povroči, da jo pijejo. 16 In pili bodo in bodo omajani in zmešani zaradi meča, ki ga bom poslal mednje.“ 17 Potem sem vzel čašo pri Gospodovi roki in vse narode, h katerim me je Gospod poslal, prisilil, da pijejo: 18 namreč Jeruzalem in Judova mesta in njegove kralje in njegove prince, da jih naredi za opustošenje, osuplost, sikanje in prekletstvo; kakor je to ta dan; 19 faraona, egiptovskega kralja in njegove služabnike in njegove prince in vse njegovo ljudstvo; 20 in vse pomešano ljudstvo in vse kralje iz dežele Uc in vse kralje iz dežele Filistejev in Aškelón in Azzah in Ekron in preostanek iz Ašdóda, 21 Edóm in Moáb in Amónove sinove 22 in vse tirske kralje in vse sidónske kralje in kralje otokov, ki so onstran morja, 23 Dedána in Temája in Buza in vse, ki so na skrajnih vogalih 24 in vse kralje Arabije in vse kralje pomešanega ljudstva, ki prebivajo v puščavi 25 in vse kralje v Zimriju in vse kralje v Elámu in vse kralje v Mediji 26 in vse kralje na severu, daleč in bližu, enega z drugim in vsa kraljestva sveta, ki so na obližju zemlje: in kralj v Šešáh bo pil za njimi. 27 Zatorej jin boš rekel: ‚Tako govoriti Gospod nad bojevniki, Izraelov Bog: ‚Pihte in bodite pijani in bljuvajte in padite in ne vstanite več zaradi meča, ki ga bom poslal med vas. 28 In zgodilo se bo, če odklonijo vzeti čašo pri tvoji roki, da pijejo, potem jim boš rekel: ‚Tako govoriti Gospod nad bojevniki: ‚Zagotovo boste pili.‘ 29 Kajti, glej, jaz začenjam prinašati zlo na mesto, ki je imenovanzo z mojim imenom in ali naj bi bili vi popolnoma nekaznovani? Vi ne boste nekaznovani, kajti jaz bom poklical meč

nad vse prebivalce zemlje, ‚govori Gospod nad bojevniki. 30 Zato prerokuj zoper njih vse te besede in jim reci: ‚Gospod bo rjovel iz višine in izustil svoj glas iz svojega svetega prebivališča; mogočno bo rjovel nad svojim prebivališčem; zapvili bo kakor tisti, ki tlači grozdje, zoper vse prebivalce zemlje. 31 Hrup bo prišel celo do konca zemlje; kajti Gospod ima pravdo z narodi, pravdal se bo z vsem mesom; te, ki so zlobni, bo izročil meču, ‚govori Gospod. 32 Tako govoriti Gospod nad bojevniki: Glej, zlo bo šlo naprej od naroda do naroda in od zemeljskih obal se bo dvignil velik vrtinčast veter. 33 In od Gospoda umorjeni bodo na ta dan od enega konca zemlje do drugega konca zemlje: ne bodo objokovani niti zbrani niti pokopani; za gnoj bodo na tleh. 34 Tulite, vi pastirji in jokajte; in valjajte se v pepelu, vi glavni od tropa: kajti dnevi vašega klanja in vaših razpršenosti so dovršeni; in vi boste padli kakor prijetna posoda. 35 In pastirji ne bodo imeli nobene poti, da bežijo nitij glavnih od tropa, da pobegnejo. 36 Slišati bo glas vpitja pastirjev in tuljenje glavnega iz tropa: kajti Gospod je oplenil njihov pašnik. 37 In miroljubna prebivališča so posekana zaradi Gospodove krute jeze. 38 Zapustil je svoje skrivališče kakor lev: kajti njihova dežela je zapuščena zaradi okrutnosti zatiralca in zaradi njegove krute jeze.“

26 Na začetku kraljevanja Jojakíma, Jošíjevega sina, Judovega kralja, je prišla ta beseda od Gospoda, rekoč: 2 „Tako govoriti Gospod: ‚Stoj v dvoru Gospodove hiše in govoriti vsem Judovim mestom, ki pridejo oboževati v Gospodovo hišo, vse besede, ki sem ti jih zapovedal, da jim jih govorиш; ne zmanjšaj niti besede: 3 če bo tako, bodo prisluhnili in se obrnili, vsak človek iz svoje zle poti, da se lahko pokesam od zla, ki sem jim ga namenil stonti zaradi zla njihovih početij. 4 In ti jim boš rekel: ‚Tako govoriti Gospod: ‚Če mi ne boste prisluhnili, da hodite po moji postavi, ki sem jo postavil pred vas, 5 da prisluhnete besedam mojih služabnikov prerokov, katere sem poslal k vam, oboje, zgodaj sem jih vzdigoval in jih pošiljal, toda vi niste prisluhnili; 6 potem bom to hišo naredil podobno Šílu in to mesto naredil prekletstvo vsem narodom zemlje.‘“ 7 Tako so duhovniki in preroki in vse ljudstvo slišali Jeremija govoriti te besede v Gospodovi hiši. 8 Pripetilo se je torej, ko je Jeremija končal govorjenje vsega, kar mu je Gospod zapovedal, da govoriti vsemu ljudstvu, da so ga duhovniki in preroki in vse ljudstvo vzeli, rekoč: ‚Ti boš zagotovo umrl. 9 Zakaj si prerokoval v Gospodovem imenu, rekoč: ‚Ta hiša bo podobna Šílu in to mesto bo zapuščeno, brez prebivalca?‘ In vse ljudstvo je bilo zbrano zoper Jeremija v Gospodovi hiši. 10 Ko so Judovi princi slišali te stvari, potem so prišli gor iz kraljeve hiše v Gospodovi hiši in se usedli pri vhodu novih velikih vrat Gospodove hiše. 11 Potem so duhovniki in preroki spregovorili princem v vsemu ljudstvu, rekoč: ‚Ta mož je vreden, da umre; kajti prerokoval je zoper to mesto, kakor ste slišali s svojimi ušesi.‘ 12 Potem je Jeremija spregovoril vsem princem in vsemu ljudstvu, rekoč: ‚Gospod me je poslal, da prerokujem zoper to hišo in zoper to mesto vse besede, ki ste jih slišali. 13 Zato sedaj poboljšajte vaše poti in vaša dejanja in ubogajte glas Gospoda, vašega Boga; in Gospod se bo pokesal od zla, ki ga je proglašil zoper vas. 14 Poglejte, kar se mene tiče, jaz sem v vaši roki: storite z menoj kakor se vam zdi dobro in primerno. 15 Toda zagotovo vedite, da če me boste usmrtili, boste zagotovo privedli nedolžno kri nadse in nad to mesto in nad njegove prebivalce: kajti resnično me je Gospod poslal k vam, da v vaša ušesa govorim vse te besede.‘ 16 Potem so princi in vse ljudstvo rekli duhovnikom in prerokom: ‚Ta mož ni vreden, da umre: kajti govoril nam je v imenu Gospoda, našega Boga.‘ 17 Potem so vstali nekateri izmed starešin dežele in spregovorili vsemu zboru ljudstva, rekoč: 18 „Mihej Moršečan je prerokoval v

dneh Ezekija, Judovega kralja in govoril vsemu Judovemu ljudstvu, rekoč: „Tako govorí Gospod nad bojevniki: „Sion bo preoran kakor polje in [prestolnica] Jeruzalem bo spremenjena v razvaline in gora hiše kakor visoki kraji gozda.“ 19 Ali ga je Judov kralj Ezekija in ves Juda sploh dal usmrtil? Ali se ni on bal Gospoda in rotil Gospoda in Gospod se je pokesal zla, ki ga je proglašil zoper njih. Tako bi lahko prihranili veliko zlo zoper naše duše. 20 In tam je bil tudi človek, ki je prerokoval v Gospodovem imenu, Urijá, sin Šemajája iz Kirját Jearíma, ki je prerokoval zoper to mesto in zoper to deželo, glede na vse Jeremijeve besede: 21 in ko je kralj Jojakím, z vsemi svojimi mogočnimi možmi in vsemi princi, slišal njegove besede, je kralj iskal, da ga usmrti: toda, ko je Urijá to slišal, je bil prestrašen in pobegnil in odšel v Egipt; 22 in kralj Jojakím je poslal može v Egipt, in sicer Elnatána, Ahbórjevega sina in nekatere može z njim v Egipt. 23 In Urijá so spravili iz Egipta in ga priveli h kralju Jojakímu: ki ga je usmrtil z mečem in njégovo mrtvo telo vrgel v grobove preprostega ljudstva. 24 Kljub temu je bila roka Ahiákáma, Šafánovega sina z Jeremijem, da ga ne bi predali v roko ljudstva, da ga usmrti.

27 Na začetku kraljevanja Jojakíma, Jošijevega sina, Judovega kralja, je prišla ta beseda Jeremiju od Gospoda, rekoč: 2 „Tako mi govorí Gospod: „Naredi si vezi in jarne in si jih položi na svoj vrat 3 in jih pošli k edómskemu kralju in k moábskemu kralju in k amónskemu kralju in k tirskemu kralju in k sidónskemu kralju, po roki poslacev, ki so prišli v [prestolnico] Jeruzalem k Judovemu kralju Sedekíju; 4 in jim zapovej, da rečejo svojim gospodarjem: „Tako govorí Gospod nad bojevniki, Izraelov Bog: „Tako boste rekli svojim gospodarjem: 5 „Jaz sem naredil zemljo, človeka in žival, ki sta na tleh, s svojo veliko močjo in s svojim razširjenim laktom in izročil sem jo komur se je meni zdelo primerno. 6 In sedaj sem vse te dežele dal v roku svojega služabnika, Nebukadnezarpa, babilonskega kralja; in tudi živali polja sem mu izročil, da mu služijo. 7 In vsi narodi mu bodo služili in njegovemu sinu in sinu njegovega sina, dokler ne pride pravi čas njegove dežele: in potem bodo mnogi narodi in veliki kralji zaslužnjeni od njega. 8 In zgodoilo se bo, da narodi in kraljestva, ki ne bodo služili istemu Nebukadnezaru, babilonskemu kralju in ki svojega vratu ne bodo položili pod jarem babilonskega kralja, da bom ta narod jaz kaznoval, „govori Gospod, „z mečem in z laktoto in s kužno boleznjijo, dokler jih ne použijem s svojo roko. 9 Zato ne prisluhnite niti vašim prerokom, niti vašim vedeževalcem, niti vašim sanjačem, niti vašim uročevalcem, niti vašim čarodejem, ki vam govorijo, rekoč: „Vi ne boste služili babilonskemu kralju: 10 kajti oni vam prerokujejo laž, da bi vas odstranili daleč od vaše dežele; in da bi vas jaz izgnal in bi vi izginili. 11 Toda narodi, ki svoje vratove privedejo pod jarem babilonskega kralja in mu služijo, tiste bom pustil ostati mirne v njihovi lastni deželi, „govori Gospod; in oni jo bodo obdelovali in prebivali v njej. 12 In tudi Judovemu kralju Sedekíju sem spregovoril glede na vse te besede, rekoč: „Privedi vaše vratove pod jarem babilonskega kralja in služite njemu in njegovemu ljudstvu in živite. 13 Zakaj bi umrl, ti in vaše ljudstvo, pod mečem, z laktoto in kužno boleznjijo, kakor je Gospod govoril zoper narod, ki ne bo služil babilonskemu kralju? 14 Zato ne prisluhniti besedam prerokov, ki vam govorijo, rekoč: „Vi ne boste služili babilonskemu kralju: ‚kajti laž vam prerokujejo. 15 Kajti jaz jih nisem poslat, „govori Gospod, „vendar v mojem imenu prerokujejo laž; da bi jih lahko izgnal ven in bi vi umrli, vi in preroki, ki vam prerokujejo.“ 16 Govoril sem tudi duhovnikom in vsemu temu ljudstvu, rekoč: „Tako govorí Gospod: „Ne prisluhnite besedam vaših prerokov, ki vam prerokujejo, rekoč: „Glejte, posode Gospodove hiše bodo sedaj v kratkem ponovno privedene nazaj iz Babilona: ‚kajti prerokujejo vam laž. 17 Ne prisluhnite jim; služite

babilonskemu kralju in živite: zakaj bi bilo to mesto opustošeno? 18 Toda če bi bili preroki in bi bila Gospodova beseda z njimi, naj sedaj naredijo posredovanje h Gospodu nad bojevniki, da posode, ki so puščene v Gospodovi hiši in v hiši Judovega kralja in pri [prestolnici] Jeruzalem, ne gredo v Babilon. 19 Kajti tako govorí Gospod nad bojevniki glede stebrov in glede morja in glede podnožij in glede preostanka posod, ki preostanejo v tem mestu, 20 katerih babilonski kralj Nebukadnezar ni vzel, ko je odvedel proč v ujetništvo Jojahína, Jojakímovega sina, kralja Juda, iz Jeruzalema v Babilon in vse plemiče iz Juda in Jeruzalema; 21 da, tako govorí Gospod nad bojevniki, Izraelov Bog, glede posod, ki so ostale v Gospodovi hiši in v hiši Judovega in jeruzalemskega kralja; 22 odnesene bodo v Babilon in tam bodo do dneva, ko jih obiščem, ‚govori Gospod; ‚potem jih bom privedel gor in jih ponovno vrnil na ta kraj.“

28 In pripetilo se je isto leto, v začetku kraljevanja Judovega kralja Sedekíja, v četrtem letu in v petem mesecu, da mi je spregovoril Hananjá, sin preroka Azúrja, ki je bil iz Gibeóna, v Gospodovi hiši, v prisotnosti duhovnikov in vsega ljudstva, rekoč: „Tako govorí Gospod nad bojevniki, Izraelov Bog, rekoč: „Zlomil sem jarem babilonskega kralja. 3 V dveh letih bom ponovno na ta kraj privedel vse posode Gospodove hiše, ki jih je babilonski kralj Nebukadnezar vzel iz tega kraja in jih odnesel v Babilon: 4 in ponovno bom na ta kraj privedel Jojahína, sina Jojakíma, Judovega kralja, z vsemi Judovimi ujetniki, ki so šli Babilon, ‚govori Gospod, ‚kajti jaz bom zlomil jarem babilonskega kralja.“ 5 Potem je prerok Jeremija rekel preroku Hananjáju, v prisotnosti duhovnikov in v prisotnosti vsega ljudstva, ki je stal v Gospodovi hiši, 6 celo prerok Jeremija je rekel: „Amen: Gospod naj tako stori: Gospod naj izpolni tvoje besede, ki si jih prerokoval, da ponovno privede posode Gospodove hiše in vse, kar je odvedeno ujeto, iz Babilona na ta kraj. 7 Kljub temu poslušaj sedaj te besede, ki jih govorim v tvoja ušesa in v ušesa vsega ljudstva; 8 preroki, ki so bili pred menoj in pred teboj od davnine, so prerokovali tako zoper mnoge dežele kakor zoper velika kraljestva, o vojni in o zлу in o kužni bolezni. 9 Prerok, ki prerokuje o miru, ko se bo zgodila prerokova beseda, potem bo prerok znan, da ga je resnično poslat Gospod.“ 10 Potem je prerok Hananjá snel jarem iz vratu preroka Jeremija in ga zlomil. 11 In Hananjá je spregovoril v prisotnosti vsega ljudstva, rekoč: „Tako govorí Gospod: „Celo takoj bom zlomil jarem Nebukadnezara, babilonskega kralja, iz vratu vseh narodov, v času dveh polnih let.“ In prerok Jeremija je odšel svojo pot. 12 Potem je Gospodova beseda prišla preroku Jeremiju, potem ko je prerok Hananjá zlomil jarem iz vratu preroka Jeremija, rekoč: 13 „Pojdi in povej Hananjáju, rekoč: ‚Tako govorí Gospod: „Ti si zlomil jarne iz lesa; toda zanje boš naredil jarne iz železa. 14 Kajti tako govorí Gospod nad bojevniki, Izraelov Bog: „Jarem iz železa sem položil na vrat vseh teh narodov, da bodo lahko služili babilonskemu kralju Nebukadnezaru; in služili mu bodo: in dal sem mu tudi poljske živali.“ 15 Potem je prerok Jeremija rekel preroku Hananjáju: „Prisluhnji sedaj Hananjáju: „Gospod te ni poslat, temveč ti zavajaš to ljudstvo, da zaupa v laž.“ 16 Zato tako govorí Gospod: „Glej, vrgel te bom iz obličja zemlje: to leto boš umrl, ker si učil upor zoper Gospoda.“ 17 Tako je prerok Hananjá to isto leto umrl, v sedmeh mesecu.

29 Torej to so besede pisma, ki ga je prerok Jeremija poslat iz Jeruzalema preostanku starešin, ki so bili odvedeni ujeti in duhovnikom in prerokom in vsemu ljudstvu, katerega je Nebukadnezar ujetje odvedel iz Jeruzalema v Babilon; 2 (potem so bili kralj Jojahín in kraljica in evnuhi, princi iz Juda in Jeruzalema in tesarji in kovači odvedeni iz Jeruzalema;) 3 po roki Šafánovega

sina Elasá in Hilkijájevega sina Gemariá, (katera je Judov kralj Sedekija poslal v Babilon k babilonskemu kralju Nebukadnezarju) rekoč: **4** „Tako govori Gospod nad bojevniki, Izraelov Bog, vsem, ki so odvedeni ujeti, katerim sem povzročil, da so odvedeni proč iz Jeruzalema v Babilon; **5** zgradite si hiše in prebivajte v njih; in zasadite vrtove in jehte sad od njih; **6** vzemite si žene in zaplodite sinove in hčere; in vzemite žene za vaše sinove in dajte vaše hčere soprogom, da bodo lahko rodile sinove in hčere; da boste lahko tam povečani in ne zmanjšani. **7** In iščite mir mestu, kamor sem vam povzročil, da ste bili odvedeni ujeti in ranj molite h Gospodu, kajti v njegovem miru boste vi imeli mir.“ **8** Kajti tako govori Gospod nad bojevniki, Izraelov Bog: „Naj vas vaši preroki in vaši vedeževalci, ki so v vaši sredi, ne zavajajo, niti ne prisluhnite vašim sanjam, ki ste jim povzročili, da so sanjane. **9** Kajti lažno vam preročujejo v mojem imenu: nisem jih poslal, “govori Gospod. **10** Kajti tako govori Gospod: „Da vas bom po tem, ko bo v Babilonu dovršenih sedemdeset let, obiskal in izvēdel svojo dobro besedo napram vam, v tem, da povzročim, da se vrnete na ta kraj. **11** Kajti poznam misli, ki jih mislim napram vam, “govori Gospod, „misli miru in ne zla, da vam dam pričakovana konec. **12** Takrat boste klicali k meni in boste šli in molili k meni in jaz vam bom prisluhnil. **13** In iskal me boste in me našli, ko me boste iskali z vsem svojim srcem. **14** In dal se vam bom najti, “govori Gospod: „in vaše ujetništvo bom odvrnil proč in zbral vas bom izmed vseh narodov in iz vseh krajev, kamor sem vas prengal, “govori Gospod, „in jaz vas bom ponovno privedel na kraj, od koder sem vam povzročil, da ste bili odvedeni ujeti. **15** Ker ste rekli: „Gospod nam je v Babilonu vzdignil preroke;“ **16** vedite, da tako govori Gospod o kralju, ki sedi na Davidovem prestolu in o vsemu ljudstvu, ki prebiva v tem mestu in o vaših bratih, ki niso šli z vami naprej v ujetništvo;“ **17** tako govori Gospod nad bojevniki: „Poglejte, jaz bom nadnje poslal meč, lakoto in kužno bolezni in naredil jih bom kot ogabne fige, ki se ne morejo pojesti, ker so tako zle. **18** In jaz jih bom preganjal z mečem, z lakoto in s kužno boleznjijo in izročil jih bom, da bodo odstranjeni k vsem kraljestvom zemlje, da bodo prekletstvo in osuplost in sikeanje in graja med vsemi narodi, kamor sem jih prengal: **19** ker niso prisluhnili mojim besedam, “govori Gospod, „ki sem jih pošiljal po svojih služabnikih prerokih, jih zgodaj vzdigoval in pošiljal; toda vi nište hoteli slišati, “govori Gospod. **20** „Poslušajte torej besedo od Gospoda, vsi vi iz ujetništva, katere sem poslal iz [prestolnice] Jeruzalem v Babilon: **21** tako govori Gospod nad bojevniki, Izraelov Bog o Ahábu, Kolajájevemu sinu in o Sedekiju, Maasejájevemu sinu, ki vam preročujeta laž v mojem imenu: „Glejte, jaz ju bom izročil v roko Nebukadnezarja, babilonskega kralja; in ta ju bo ubil pred vašimi očmi;“ **22** in od njiju bo vse Judovo ujetništvo, ki je v Babilonu, povzelo prekletstvo rekoč: „Gospod naj ti storiti kakor Sedekiju in kakor Ahábu, ki ju je babilonski kralj pekel v ognju; (questioned) **23** ker sta zاغrešila podlost v Izraelu in zاغrešila zakonolomstvo z ženami svojih sosedov in v mojem imenu govorila lažnive besede, ki jima jih nisem zapovedal; čeprav sem vedel in sem priča, ‘govori Gospod. **24** Tako boš tudi ti govoril Šemajáju Nehelaméjcu, rekoč: **25** „Tako govori Gospod nad bojevniki, Izraelov Bog, rekoč: „Ker si v svojem imenu poslal pisma vsemu ljudstvu, ki so v [prestolnici] Jeruzalem in k duhovniku Cefanjáju, Maasejájevemu sinu in vsem duhovnikom, rekoč: **26**, Gospod te je naredil duhovnika namesto duhovnika Jojadája, da bi bili častniki v Gospodovi hiši, za vsakega človeka, ki je zmešan in se dela preroka, da ga bi vtaknil v ječo in v klade. **27** Zdaj torej zakaj nisi grajal Jeremija iz Anatóta, ki se vam dela preroka? **28** Kajti zato je poslal k nam v Babilon, rekoč: „To ujetništvo je dolgo: zgradite si hiše in prebivajte v njih; in zasadite vrtove in jehte sad od njih.“ **29** In duhovnik Cefanjá je prebral to

pismo in ušesa preroka Jeremija. **30** Potem je prišla beseda od Gospoda Jeremiju, rekoč: **31** „Pošli k vsem tem iz ujetništva, rekoč: „Tako govori Gospod glede Šemajája Nehelaméjca: „Zato, ker je ta Šemajá prerokoval zoper vas, pa ga nisem poslal jaz in vam je povzročil, da zaupate v laž.“ **32** zato tako govori Gospod: „Glejte, kaznoval bom Šemajája Nehelaméjca in njegovo seme: ne bo imel človeka, da prebiva med tem ljudstvom; niti ne bo gledal dobrega, ki ga bom storil za svoje ljudstvo, ‘govori Gospod; ker je učil upor zoper Gospoda.“

30 Beseda, ki je prišla Jeremiju od Gospoda, rekoč: **2** „Tako govori Gospod, Izraelov Bog, rekoč: „Zapiši si vse besede, ki sem ti jih govoril, v knjigo. **3** Kajti glej, prihajajo dnevi, ‘govori Gospod, ‘da bom ponovno privedel ujetništvo svojega ljudstva Izraela in Juda, ‘govori Gospod: ‘in povzročil jim bom, da se vrnejo v deželo, ki sem jo dal njihovim očetom in oni jo bodo posedli.“ **4** In to so besede, ki jih je Gospod govoril glede Izraela in glede Juda. **5** Kajti tako govori Gospod: „Slišali smo glas trepetanja, strahu in ne miru. **6** Vprašajte torej in poglejte ali je mož v porodnih mukah z otrokom? Zakaj vidim vsakega moža s svojimi rokami na svojih ledjih, kakor žensko v porodnih mukah in so vsi obrazci postali bleidi? **7** Ojoj! Kajti ta dan je velik, tako da mu ni noben podoben: to je celo čas Jakobove stiske; toda on bo rešen iz nje. **8** Kajti to se bo zgodilo na ta dan, “govori Gospod nad bojevniki, „da bom zlomil njegov jarem iz tvojega vratu in raztrgal tvoje vezi in ne bo več služil tujcem: **9** temveč bodo služili Gospodu, njihovemu Bogu in Davidu, njihovemu kralju, katerega jim bom vzdignil. **10** Zato se ne boj, oh moj služabnik Jakob, ‘govori Gospod: ‘niti ne bodi zaprepaden, oh Israel: kajti, glej, rešil te bom od daleč in tvoje same iz dežele njihovega ujetništva; in Jakob se bo vrnil in bo v miru in bo tiko in nihče ga ne bo prestrašil. **11** Kajti jaz sem s teboj, ‘govori Gospod, ‘da te rešim: čeprav naredim poln konec vsem narodom, kamor sem te razkropil, vendar iz tebe ne bom naredil polnega konca; temveč te bom grajal po meri in te ne bom pustil povsem nekaznovanega.“ **12** Kajti tako govori Gospod: „Tvoja poškodbja je nezacetljiva in tvoja rana je boleča. **13** Nobenega ni, da zagovarja tvoj primer, da bi bil ti lahko zvezan: nobenih zdravilnih zdravil nimaš. **14** Vsi tvoji ljubimci so te pozabili; ne iščejo te; kajti ranil sem te z rano sovražnika, s kaznovanjem krutega, zaradi množice tvojih krivičnosti; ker so tvoji grehi narasi. **15** Zakaj jokaš za svojo stisko? Tvoja bridkost je neozdravljiva zaradi množice tvoje krivičnosti: ker so tvoji grehi narasi, tem si jaz storil te stvari. **16** Zatorej bodo vsi, ki te požirajo, požiti; in vsi tvoji nasprotniki, vsak izmed njih, bodo šli v ujetništvo; in tisti, ki te plenijo, bodo plen in vse to ukradeno blago na tebi bom dal za plen. **17** Kajti jaz ti bom obnovil zdravje in jaz te bom ozdravil tvojih ran, ‘govori Gospod; ‘ker so te imenovali Izobčenec, rekoč: ‘To je Sion, za katerim si noben človek ne prizadeva.’ **18** Tako govori Gospod: ‘Glej, ponovno bom privedel ujetništvo Jakobovih šotorov in se usmili njegovih bivališč; in mesto bo zgrajeno na svojem lastnem kupu in palaća bo ostala po svoji lastni navadi. **19** In iz njih bo izšlo zahvaljevanje in glas tistih, ki se veselijo: in jaz jih bom pomnožil in ne bo jih malo; prav tako jih bom proslavl in ne bodo majhni. **20** Tudi njihovi otroci bodo kakor poprek in njihova skupnost bo utrjena pred menoj in kaznovan bom vse, ki jih zatirajo. **21** In njihovi plemiči bodo izmed njih in njihov voditelj bo izsel iz njihove srede; in jaz mu bom povzročil, da se približa in pristopil bo k meni: kajti kdo je ta, ki daje svojemu srcu jamstvo, da se mi približa? ‘govori Gospod. **22** In vi boste moje ljudstvo in jaz bom vaš Bog.“ **23** Glej, vrtinčast veter od Gospoda gre z naprej v razjarjenostjo, nenehen vrtinčast veter: ta bo boleče padel na glavo zlobnih. **24** Kruta jeza od Gospoda se ne bo vrnila,

dokler ne bo tega storil in dokler ne izpolni namene svojega srca: v zadnjih dneh boste to preudarili.

31 „Istočasno, ‘govori Gospod, „bom jaz Bog vsem Izraelovim družinam in oni bodo moje ljudstvo.’“ **2** Tako govori Gospod: „Ljudstvo, ki je bilo puščeno od meča, je našlo milost v divjini; celo Izrael, ko sem odšel, da mu povzročim, da počiva.“ **3** Gospod se mi je prikazal od davnine, rekoč: „Da, ljubil sem te z večno ljubeznijo: zato sem te pritegnil z ljubečo skrbnostjo. **4** Ponovno te bom zgradil in boš zgrajena, oh devica Izraelova: ponovno boš okrašena s svojimi bobnici in šla naprej na plese tistih, ki se veselijo. **5** Še boš sadila trte na gorah Samarie: sadili bodo sadili in jih bodo jedli kakor običajne stvari. **6** Kajti dan bo, da bodo stražarji na gori Efrájim klicali: ‚Vstanite in pojedimo gor na Sion h Gospodu, našemu Bogu.‘ **7** Kajti tako govori Gospod: ‚Prepevajte z veseljem zaradi Jakoba in vzklikajte med vodjem narodov: razglašajte, hvalite in recite: ‚Oh Gospod, reši svoje ljudstvo, Izraelov ostanek.‘ **8** Glej, privедel jih bom iz severne dežele in jih skupaj zbral iz obal zemlje in z njimi slepe in hrome, skupaj žensko z otrokom in tisto, ki je v porodnih mukah z otrokom: velika skupina se bo vrnila tja. **9** Prišli bodo z jokanjem in s ponižnimi prošnjami jih bom vodil: jaz jih bom povzročil, da hodijo po ravni poti ob rekah vodá, na kateri se ne bodo spotaknili: kajti jaz sem oče Izraela in Efrájim je moj prvorjenec.“ **10** Poslušajte besedo od Gospoda: Oh vi narodi in razglasite to na oddaljenih otokih in recite: ‚Kdor je razkropil Izraela, ga bo zbral in ga varoval, kakor pastir stori svojemu troupu.‘ **11** Kajti Gospod je odkupil Jakoba in ga izpustil proti odkupnini iz roke tistega, ki je bil močnejši od njega. **12** Zato bodo prišli in prepevali na višini Siona in skupaj bodo tekli h Gospodovi dobroti, zaradi pšenice in zaradi vina in zaradi olja in zaradi mladičev izmed tropa in od črede: in njihova duša bo kakor namakan vrt in oni sploh ne bodo več žalovali. **13** Potem se bo devica veselila na plesu, takoj mladenci in starci skupaj: kajti njihovo žalovanje bom obrnil v radost in jaz jih bom potolažil in jim dal, da se veselijo od njihove bridkosti. **14** In jaz bom dušo duhovnikov nasiliti z mastnostjo in moje ljudstvo bo nasičeno z mojo dobroto, ‘govori Gospod. **15** Tako govori Gospod: ‚Glas je bil slišan v Rami, žalovanje in gremko jokanje; Rahela, jokajoč za svojimi otroci, je odklanjala biti potolažena zaradi svojih otrok, ker jih ni bilo.‘ **16** Tako govori Gospod: ‚Svoj glas zadrži pred jokanjem in svoje oči pred solzami: kajti twoje delo bo nagrajeno, ‘govori Gospod, in ponovno bodo prišli iz sovražnikove dežele. **17** In upanje je v tvjem koncu, ‘govori Gospod, „da bodo twoji otroci ponovno prišli k svoji lastni meji. **18** Zagotovo sem slišal Efrájima tako žalovati: ‚Ti si me kaznovan in sem bil kaznovan, kakor bikec nenavajen jarma: obrni me in bom obrnen; kajti ti si Gospod, moj Bog. **19** Zagotovo sem se pokesal, potem ko sem bil obrnen; in potem ko sem bil poučen, sem udaril na svoje stegno: osramočen sem bil, da, celo zbegan, ker sem nosil grajo svoje mladosti. **20** Ali je Efrájim moj dragi sin? Je on prijeten otrok? Kajti odkar sem govoril zoper njega, se ga še vedno iskreno spominjam: zato je moja notranjost zaskrbljena zanj; zagotovo se ga bom usmilil, ‘govori Gospod. **21** Postavi kažipote, naredi si visoke kupe: svoje srce naravnaj proti glavni cesti, celotni poti, po kateri si hodila: ponovno se obrni, oh devica Izraelova, ponovno se obrni k tem tvojim mestom.“ **22** Doklej boš hodila okoli, oh ti odpadla hči? Kajti Gospod je ustvaril novo stvar na zemlji: ‚Ženska bo obdajala moškega.‘ **23** Tako govori Gospod nad bojevniki, Izraelov Bog: „Še bodo uporabljali ta govor v Judovi deželi in njenih mestih, ko bom ponovno privedel njihovo ujetništvo; ‘Gospod [naj] te blagoslovi, oh prebivališče pravice in gora svetosti. **24** In tam bodo skupaj prebivali v samem Judu in v vseh njihovih mestih, poljedelci in tisti, ki gredo naprej s

tropi. **25** Kajti jaz sem nasilit izmučeno dušo in na novo napolnil vsako žalostno dušo.“ **26** Ob tem sem se prebulil in pogledal; in moje spanje mi je bilo sladko. **27** „Glej, prihajajo dnevi, ‘govori Gospod, „da bom Izraelovo hišo in Judovo hišo sejal s človeškim semenom in s semenom živali. **28** In zgodilo se bo, da kakor sem stražil nad njimi, da izrujem in da zlomim in da zrušim in da uničim in da prizadenem; tako bom stražil nad njimi, da gradim in da sadim, ‘govori Gospod. **29** V tistih dneh ne bodo več rekli: ‚Očetje so jedli kisel grozd, zobje otrok pa so skominasti.‘ **30** Temveč bo vsak umrl zaradi svoje lastne krivičnosti: vsak človek, ki jé kisel grozd, bodo njegovi zobje skominasti. **31** Glej, prihajajo dnevi, ‘govori Gospod, „da bom sklenil novo zavezo z Izraelovo hišo in z Judovo hišo: **32** ne glede na zavezo, ki sem jo sklenil z njihovimi očetmi na dan, ko sem jih prijel za roko, da jih privedem ven iz egipotske dežele: tisto mojo zavezo so prelomili, čeprav sem jím bil soprog, ‘govori Gospod: **33** toda to bo zaveza, ki jo bom sklenil z Izraelovo hišo: ‚Po tistih dneh, ‘govori Gospod: „bom svojo postavo položil v njihove notranje dele in jo zapisal v njihova srca; in bom njihov Bog in oni bodo moje ljudstvo.‘ **34** In ne bodo več učili vsak svojega soseda in vsak svojega brata, rekoč: ‚Spoznaite Gospoda: kajti vsi me bodo poznali, od najmanjšega izmed njih, do največjega izmed njih, ‘govori Gospod: ‚kajti odpustil bom njihovo krivičnost in njihovega greha se ne bom več spominjal.‘ **35** Tako govori Gospod, ki daje sonce za svetlobo podnevi in predpise o luni in zvezdah za svetlobo ponoči, ki razdeljuje more, ko njegovi valovi rjivojo; Gospod nad bojevniki je njegovo ime: **36** ‚Če ti predpisi odidejo izpred mene, ‘govori Gospod, „potem bo tudi seme Izraelovo prenehalo biti narod pred menoj na veke.“ **37** Tako govori Gospod: ‚Če se lahko izmeri nebo zgoraj in se raziščejo temelji zemlje spodaj, bom prav tako zavrgel Izraelovo seme, zaradi vsega tega, kar so storili, ‘govori Gospod. **38** Glej, prihajajo dnevi, ‘govori Gospod, „da bo mesto zgrajeno Gospodu, od stolpa Hananéla do vogalnih velikih vrat. **39** In merilna vrvica bo šla še naprej, vodila bo na hrib Garéb in ga obkrožila do Goe. **40** In celota dolina mrtvih teles in pepela in vsa polja do potoka Kidron, do vogala konjskih velikih vrat proti vzhodu, bo sveta Gospodu; ta ne bo več izruvana niti razrušena na veke.“

32 Beseda, ki je prišla Jeremiju od Gospoda, v desetem letu Judovega kralja Sedekija, kar je bilo osemnajsto leto Nebukadnezarja. **2** Kajti takrat je kralj babilonske vojske oblegal [prestolnico] Jeruzalem: in prerok Jeremiju je bil zaprt na dvorišču ječe, ki je bila v hiši Judovega kralja. **3** Kajti Judov kralj Sedekija ga je zaprl, rekoč: ‚Zakaj prerokuješ in praviš: ‚Tako govori Gospod: ‚„Glejte, to mesto bom izročil v roko babilonskega kralja in on ga bo zavzel; **4** in Judov kralj Sedekija ne bo pobegnil iz roke Kaldejev, temveč bo zagotovo izročen v roko babilonskega kralja in bo z njim govoril od ust do ust in njegove oči bodo gledale njegove oči; **5** in on bo vodil Sedekija v Babilon in tam bo dokler ga ne obiščem, ‘govori Gospod: ‚čeprav se borite s Kaldejci, ne boste uspeli.‘ **6** In Jeremija je rekel: ‚K meni je prišla Gospodova beseda, rekoč: **7** Glej, Hanamél, sin tvojega strica Šáluma, bo prišel k tebi, rekoč: ‚Kupi si moje polje, ki je v Anatótu: kajti pravica odkupitve je tvoja, da ga kupiš.‘ **8** Tako je Hanamél, sin mojega strica, prišel k meni na dvorišče ječe, glede na Gospodovo besedo in mi rekel: ‚Kupi moje polje, prosim te, ki je v Anatótu, ki je v Benjaminov deželi: kajti pravica dediščine je tvoja in odkupitev je tvoja; kupi ga zase.‘ Potem sem vedel, da je bila to Gospodova beseda. **9** In polje sem kupil od Hanaméla, sina mojega strica, ki je bil v Anatótu in mu odtehtal denar, celo sedemnajst šeklov srebra. **10** In podpisal sem dokaz in ga zapečatil in vzel priče in mu odtehtal denar na tehnici. **11** Tako sem vzel dokaz o nakupu, tako tistega, ki je bil zapečaten glede na postavo in običaj in

tistega, ki je bil odprt: **12** in dokaz o nakupu sem dal Nerijájevemu sinu Baruhu, sinu Maasejájevemu, v pogledu Hanaméia, sina mojega strica in v prisotnosti prič, ki so pred vsemi Judi, ki so sedeli na dvorišču ječe, podpisali knjigo o nakupu. **13** In pred njimi sem naročil Baruhu, rekoč: **14** „Tako govori Gospod nad bojevniki, Izraelov Bog: ,Vzemi te dokaze, ta dokaz o nakupu, oba, [tega], ki je zapečaten in ta dokaz, ki je odprt; in ju daj v glineno posodo, da se bosta lahko ohranila mnogo dni. **15** Kajti tako govori Gospod nad bojevniki, Izraelov Bog: ,V tej deželi boste ponovno imeli v lasti hiše in polja in vinograde.“ **16** Torej ko sem dokaz o nakupu izročil Nerijájevemu sinu Baruhu, sem molil h Gospodu, rekoč: **17** „Ah, Gospod Bog! Glej, ti si naredil nebo in zemljo s svojo veliko močjo in iztegnjenim laktom in zate nič pretežko: **18** ti izkazuješ ljubežno skrbnost tisočim in poplačaš krivičnost očetov v naročje njihovih otrok za njimi: Veliki, Mogočni Bog, Gospod nad bojevniki je njegovo ime, **19** velik v nasvetu in mogočen v delu: kajti tvoje oči so odprte na vseh poteh človeških sinov: da daš vsakemu glede na njegove poti in glede na sad njegovih ravnanj: **20** ki si postavil znamenja in čudesa v egiptovski deželi, celo do današnjega dne in v Izraelu in med drugimi ljudmi; in si si naredil ime, kakor na ta dan; **21** in si privadel naprej svoje ljudstvo Izrael iz egiptovske dežele, z znamenji in s čudesi in z močno roko in z iztegnjenim laktom iz z veliko strahoto; **22** in jim dal to deželo, katero si prisegel njihovim očetom, da jim jo daš, deželo, kjer tečeta mleko in med; **23** in vstopili so vanjo in jo vzel v last; toda niso ubogili tvojega glasu niti hodili po tvoji postavi; od vsega, kar si jim zapovedali storiti, niso naredili ničesar: zato si povzročil, da pride nadnje vse to zlo: **24** glej okope, prišli so v mesto, da ga zavzamejo; in mesto je izročeno v roko Kaldejcem, ki se borijo zoper njega zaradi meča in zaradi lakote in zaradi kužne bolezni in kar si govoril, se je zgordilo; in glej, ti to vidiš. **25** In ti, oh Gospod Bog, si mi rekel: ,Kupi si polje za denar in vzemi priče; kajti mesto je izročeno v roko Kaldejcem.“ **26** Potem je prišla beseda od Gospoda Jeremiju, rekoč: **27** „Glej, jaz sem Gospod, Bog vsega mesa: ali je zame katerakoli stvar pretežka?“ **28** Zato tako govori Gospod: ,Glej, jaz bom to mesto izročil v roko Kaldejcov in v roko babilonskega kralja Nebukadnezarja in ta ga bo zavzel: **29** in Kaldeci, ki se borijo zoper to mesto, bodo prišli in vžgali ogenj nad tem mestom in ga zažgali, s hišami, na katerih strehah so darovali kadilo Báalu in izlivali pitne daritve drugim bogovom, da me dražijo de jeze. **30** Kajti Izraelovi otroci in Judovi otroci so od svoje mladosti pred menoj počeli zoglj zlo: kajti Izraelovi otroci so me z deli svojih rok samo dražili de jeze, ‘govori Gospod. **31** Kajti to mesto mi je bilo kakor izzivanje moje jeze in moje razjarjenosti od dneva, ko so ga zgradili, celo do današnjega dne; da bi ga odstranil izpred svojega obraza, **32** zaradi vsega zla Izraelovih otrok in Judovih otrok, ki so ga storili, da me dražijo k jezi, oni, njihovi kralji, njihovi princi, njihovi duhovniki in njihovi preroki in Judovi možje in prebivalci [prestolnice] Jeruzalem. **33** In obrnili so mi hrbet in ne obraza, čeprav sem jih učil, zgodaj vzdigoval in jih učil, vendar niso prisluhnili, da bi sprejeli poučevanje. **34** Temveč so in hišo, ki je imenovana z mojim imenom, postavili svoje ogabnosti, da jo omadežujejo. **35** In zgradili so visoke kraje Báalu, ki so v dolini sina Hinómovega, da svojim sinovom in svojim hčeram povzročijo, da gredo skozi ogenj k Mololu; kar jim nisem zapovedal niti mi ni prišlo na misel, da storijo to ogabnost, da Judu povzročijo, da greši.“ **36** In sedaj torej tako govori Gospod, Izraelov Bog, glede tega mesta, o katerem pravite: ,Izročen bo v roko babilonskega kralja, z mečem in z lakoto in s kužno boleznjijo; **37** glejte, zbral jih bom iz vseh dežel, kamor sem jih pognal v svoji jezi in v svoji razjarjenosti in v velikem besu; in ponovno jih bom privadel na ta kraj in povzročil jim bom, da varno prebivajo: **38** in

oni bodo moje ljudstvo in jaz bom njihov Bog: **39** in dal jim bom eno srce in eno pot, da se me bodo lahko bali na veke, v dobro njim in njihovim otrokom za njimi: **40** in z njimi bom sklenil večno zavezo, da se ne bom odvrnil proč od njih, da jim delam dobro; toda svoj strah bom položil v njihova srca, da ne bodo odšli od mene. **41** Da, razveseljeval se bom nad njimi, da jim delam dobro in v tej deželi jih bom zagotovo sadil s svojim celotnim srcem in s svojo celotno dušo.“ **42** Kajti tako govori Gospod: ,Kakor sem privadel vso to veliko zlo nad to ljudstvo, tako bom nadnje privadel vse dobro, ki sem jim ga obljudil. **43** In polja se bodo kupovala in tej deželi, o kateri pravite: ,Ta je zapuščena, brez človeka ali živali; ta je izročena v roke Kaldejcem.“ **44** Ljudje bodo polja kupovali za denar in podpisovali dokaze in jih pečatili in jemali priče v Benjaminovi deželi in v krajih okoli [prestolnice] Jeruzalem in v Judovih mestih in v gorskih mestih in v dolinskih mestih in v mestih na jugu: kajti jaz bom njihovemu ujetništvu povzročil, da se vrne, ‘govori Gospod.“

33 Poleg tega je beseda od Gospoda drugič prišla Jeremiju, medtem ko je bil še zaprt na dvorišču ječe, rekoč: **2** „Tako govori Gospod, ki to dela, Gospod, ki je to oblikoval, da to osnuje; Gospod je njegovo ime: **3** Kliči k meni in jaz ti bom odgovoril in ti pokazal velike ter mogočne stvari, ki jih ne poznaš.“ **4** Kajti tako govori Gospod, Izraelov Bog, glede hiš tega mesta in glede hiš Judovih kraljev, ki so zrušene z okopi in z mečem: **5**, Prišli so, da se borijo s Kaldejci, toda to je, da jih napolnijo z mrtvimi telesi mož, katere sem umoril v svoji jezi in v svoji razjarjenosti in svoj obraz sem zaradi vse zlobnosti skril pred tem mestom. **6** Glej, privadel bom zdravje in zdravilo in jaz jih bom ozdravil in jim razodel obilje miru in resnice. **7** In jaz bom povzročil Judovemu ujetništvu in Izraelovemu ujetništvu, da se vrnejo in jih bom zgradol, kakor prej. **8** In očistil jih bom pred vso njihovo krivičnostjo, s katero so grešili zoper mene; in jaz jim bom oprostil vse njihove krivičnosti, s katerimi so grešili in s katerimi so se pregrešili zoper mene. **9** In to mi bo ime radosti, hvala in čast pred vsemi narodi zemlje, ki bodo slišali vse dobro, ki jim ga storim: in bali se bodo in trepetali zaradi vse dobrote in zaradi vsega uspevanja, katerega sem priskrbel.“ **10** Tako govori Gospod: ,Ponovno bo slišano na tem kraju, za katerega boste rekli, budi zapuščen, brez človeka in brez živali, celo v Judovih mestih in na ulicah [prestolnice] Jeruzalem, ki so zapuščene, brez človeka in brez naseljenca in brez živali, **11** glas radosti in glas veselja, glas ženina in glas neveste, glas tistih, ki bodo reki: ,Hvalite Gospoda nad bojevniki: kajti Gospod je dober; kajti njegovo usmiljenje vztraja na veke: ‘in od teh, ki bodo prinesli žrtve hvale v hišo Gospodovo. Kajti jaz bom povzročil vrnitev ujetništva dežele, kakor na začetku, ‘govori Gospod. **12** Tako govori Gospod nad bojevniki: ,Ponovno bo na tem kraju, ki je zapuščen, brez človeka in brez živali in v vseh njegovih mestih, prebivališče pastirjev, ki bodo svojim tropom povzročali, da se uležejo. **13** In v gorskih mestih in v dolinskih mestih in v mestih na jugu in v Benjaminovi deželi in v krajih okoli [prestolnice] Jeruzalem in v Judovih mestih bodo tripi ponovno prehajali pod rokama tistega, ki jih prešteva, ‘govori Gospod. **14** Glej, prihajo dnevi, ‘govori Gospod, ,da bom izpolnil to dobro stvar, ki sem jo obljudil Izraelovi hiši in Judovi hiši. **15** V tistih dneh in v tistem času, bom povzročil, da Davidu zraste Mladika pravičnosti; in on bo izvršil sodbo in pravičnost v deželi. **16** V tistih dneh bo Juda rešen in [prestolnica] Jeruzalem bo varno prebivala: in to je ime, s katerim bo imenovana: , Gospod, naša pravičnost.“ **17** Kajti tako govori Gospod: ,Davidu nikoli ne bo manjkalo moža, da sedi na prestolu Izraelove hiše; **18** niti ne bo duhovnikom levitom manjkalo mož pred menoj, da daruje žgalne daritve in da vžiga jedilne

daritve in da opravlja nenehno žrtvovanje.“ **19** In Gospodova beseda je prišla Jeremiju, rekoč: **20** „Tako govori Gospod: Če lahko prelomite moja zavezo dneva in mojo zavezo noči in da ne bo več dneva in noči v njunem obdobju; **21** potem bo lahko tudi moja zaveza z Davidom, mojim služabnikom, prelomljena, da ne bi imel sina, da kraljuje na njegovem prestolu; in z duhovniki leviti, mojimi služabniki. **22** Kakor vojska neba ne more biti prešteta niti morski pesek izmerjen: tako bom pomnožil seme Davida, mojega služabnika in levite, ki mi služijo.“ **23** Poleg tega je Gospodova beseda prišla Jeremiju, rekoč: **24** „Ali ne preudaraš tega, kar je to ljudstvo gorovilo, rekoč: „Dve družini, kateri je Gospod izbral, je celo zavrgel?“ Tako so prezirali moje ljudstvo, da ne bi bilo več narod pred njimi. **25** Tako govori Gospod: „Če ne bi bilo moje zaveze z dnevom in nočjo in če ne bi določil predpise o nebu in zemlji; **26** potem bom zavrgel Jakobovo seme in Davida, svojega služabnika, tako da ne bom vzel nobenega iz njegovega semena, da bi bili vladarji nad semenom Abrahama, Izaka in Jakoba: kajti njihovemu ujetništvu bom povzročil, da se vrnejo in se jih bom usmilil.“

34 Beseda, ki je prišla Jeremiju od Gospoda, ko se je babilonski kralj Nebukadnezar in vsa njegova vojska in vsa zemeljska kraljestva njegovega gospodstva in vse ljudstvo, borilo zoper [prestolnico] Jeruzalem in zoper vsa njena mesta, rekoč: **2** „Tako govori Gospod, Izraelov Bog: „Pojdi in govori Judovemu kralju Sedekiju in mu povej: „Tako govori Gospod: „Glej, to mesto bom izročil v roko babilonskega kralja in ta ga bo požgal z ognjem: **3** in ti ne boš pobegnil iz njegove roke, temveč boš zagotovo zajet in izročen v njegovo roko; in tvoje oči bodo gledale oči babilonskega kralja in ta bo gorovil s teboj od ust do ust in ti boš šel v Babilon.“ **4** Vendar poslušaj besedo od Gospoda, oh Judov kralj Sedekija: „Tako govori Gospod o tebi: „Ne boš umrl pod mečem: **5** temveč boš umrl v miru: in s sežigi tvojih očetov, prejšnjih kraljev, ki so bili pred teboj, tako bodo zažigali dišave zate; in oni te bodo objokovali, rekoč: „Ah gospod!“ Kajti jaz sem proglašil besedo, ‘govori Gospod. **6** Potem je prerok Jeremija vse te besede govoril Judovemu kralju Sedekiju v Jeruzalemu, **7** ko se je vojska babilonskega kralja borila zoper [prestolnico] Jeruzalem in zoper vsa Judova mesta, ki so ostala, zoper Lahiš in zoper Azéko: kajti ta obrambna mesta so preostala od Judovih mest.“ **8** To je beseda, ki je prišla Jeremiju od Gospoda, potem ko je kralj Sedekija sklenil zavezo z vsem ljudstvom, ki je bilo v Jeruzalemu, da jim razglasiti svobodo; **9** da naj vsak človek pusti svojega sluga in vsak človek svojo deklo, ki je Hebrejec ali Hebrejka, oditi prosti; da ne bi nikče izmed teh služil samemu sebi, namreč svojemu bratu Judu. **10** Torej ko so vsi princi in vse ljudstvo, ki je vstopilo v zavezo, slišalo, da naj bi vsak pustil svojega sluga in vsakdo svojo deklo, oditi prosti, da jim ne bi nikče izmed njih nič več služil, potem so ubogali in jim pustili oditi. **11** Toda potem so se obrnili in povzročili služabnikom in pomočnicam, katere so pustili oditi prosti, da se vrnejo in jih privedli v podjarmiljenje za služabnike in za pomočnice.“ **12** Zato je Gospodova beseda prišla k Jeremiju od Gospoda, rekoč: **13** „Tako govori Gospod, Izraelov Bog: „Sklenil sem zavezo z vašimi očetmi na dan, ko sem jih privedel ven in egiptovske dežele, iz hiše sužnosti, rekoč: **14** „Ob koncu sedmih let pustite oditi vsak mož svojega brata Hebrejca, ki ti je bil prodan; in ko ti je služil šest let, ga boš pustil od sebe oditi prostega: toda vaši očetje mi niso prisluhnili niti nagnili svojega ušesa. **15** In sedaj ste bili obrnjeni in storili pravilno v mojem pogledu v razglasjanju svobode vsak človek svojemu sosedu; in pred menoj ste sklenili zavezo v hiši, ki je imenovana z mojim imenom: **16** toda obrnili ste se in oskrnili moje ime in povzročili vsak človek svojemu služabniku in vsak mož svoji pomočnici, katere ste v njihovo

zadovoljstvo spustili na svobodo, da se vrnejo in jih privedli v podjarmiljenje, da so vam za služabnike in za pomočnice. **17** Zato tako govori Gospod: „Niste mi prisluhnili v razglasjanju svobode, vsak človek svojemu bratu in vsak človek svojemu sosedu: glejte, razglasjam vam svobodo, ‘govori Gospod, ‘meču, kužni bolezni in lakoti; in jaz vam bom storil, da boste odstranjeni vsa kraljestva zemlje. **18** In jaz bom dal ljudi, ki so prestopali mojo zavezo, ki niso izpolnjevali besed zaveze, ki so jo sklenili pred menoj, ko so tele preklali na polovico in šli med njegovima deloma, **19** Judove prince in princ [prestolnice] Jeruzalem, evnuhe in duhovnike in vse ljudstvo dežele, ki so šli med deloma teleta; **20** jaz jih bom celo izročil v roko njihovih sovražnikov in v roko tistih, ki jim strežejo po življenju: in njihova mrtva telesa bodo za hrano perjadi neba in zemeljskim živalim. **21** In Judovega kralja Sedekija in njegove prince bom izročil v roko njihovih sovražnikov in v roko tistih, ki jim strežejo po življenju in v roko kralja babilonske vojske, ki so šli gor od vas. **22** Glej, zapovedal bom, ‘govori Gospod, ‘in jim povzročil, da se vrnejo k temu mestu; in bojevali se bodo zoper njega in ga zavzeli in ga požgali z ognjem: in jaz bom Judova mesta naredil opustošenje brez prebivalaca.“

35 Beseda, ki je prišla Jeremiju od Gospoda v dneh Jojakíma, Jošjevega sina, Judovega kralja, rekoč: **2** „Pojdi in hišo Rehábovcv in jim govori in jih privedi v Gospodovo hišo, v eno izmed sob in jim daj piti vino.“ **3** Potem sem vzel Jaazanjá, Jeremijevega sina, sina Habacincijávega in njegove brate in vse njegove sinove in celotno hišo Rehábovcv; **4** in privedel sem jih v Gospodovo hišo, v sobo sinov Hanána, Jigdaljávega sina, Božjega moža, ki je bila pri sobi princev, ki je bila nad sobo Šálumovega sina Maasejája, čuvaja vrat: **5** in pred sinove hiše Rehábovcv sem postavil vrče, polne vina in čaše ter jim rekel: „Pijte vino.“ **6** Toda rekli so: „Nobenega vina ne bomo pili: kajti Jonadáb, sin Rehába, naš oče, nam je zapovedal, rekoč: „Nobenega vina ne boste pili niti vi naši sinovi na veke: **7** niti ne boste gradili hiše, niti sejali semena, niti sadili vinograda, niti imeli karkoli: temveč boste vse vaše dni prebivali v šotorih; da boste lahko mnogo dni živelii v deželi, kjer ste tuji.“ **8** Tako smo ubogali glas Jonadába, Rehábovega sina, našega očeta, v vsem, kar nam je določil, da vse naše dni ne pijemo nobenega vina, ne mi, ne naše žene, ne naši sinovi niti naše hčere; **9** niti da si ne gradimo hiš, da bi prebivali v njih: niti nimamo vinograda, niti polja, niti semena: **10** temveč smo prebivali v šotorih in storili glede na vse, kar nam je naš oče Jonadáb zapovedal. **11** Toda pripetilo se je, ko je Nebukadnezar, babilonski kralj, prišel gor v to deželo, da smo rekli: „Pridimo in pojdimo v [prestolnico] Jeruzalem zaradi strahu pred vojsko Kaldejcov in zaradi strahu pred sirske vojsko in tako prebivamo pri [prestolnici] Jeruzalem.“ **12** Potem je prišla beseda od Gospoda Jeremiju, rekoč: **13** „Tako govori Gospod nad bojevniki, Izraelov Bog: „Pojdite in povejte ljudem Juda in prebivalcem [prestolnice] Jeruzalem: „Ali ne boste sprejeli poučevanja, da prisluhnete mojim besedam?“ govori Gospod. **14** „Besede Jonadába, Rehábovega sina, ki jih je zapovedal svojim sinovom, naj ne pijejo vina, se izvršujejo; kajti do današnjega dne ne pijejo, temveč ubogajo zapoved njihovega očeta: vendar sem vam jaz gorovil, vzdigujoč zgodaj in govoręc; toda niste mi prisluhnili. **15** K vam sem pošiljal tudi vse moje služabnike preroke, vzdigujoče zgodaj in jih pošiljal, rekoč: „Vrnite se sedaj, vsakdo ali vsak človek iz svoje zle poti in poboljšate vaša dejanja in ne pojditte za drugimi bogovi, da jim služite in boste prebivali v deželi, ki sem jo dal vam in vašimi očetom: ‘toda vi niste nagnili vašega ušesa niti mi niste prisluhnili. **16** Ker so sinovi Jonadába, Rehábovega sina, izvajali zapoved njihovega očeta, ki jim jo je

zapovedal; toda to ljudstvo mi ni prisluhnilo: **17** zato tako govori Gospod, Bog nad bojevni, Izraelov Bog: „Glejte, privedel bom nad Juda in nad vse prebivalce [prestolnice] Jeruzalem, vse zlo, ki sem ga proglašil zoper njih: ker sem jím govoril, toda niso slišali; in klical sem k njim, toda niso odgovorili.“ **18** In Jeremija je hiš Rehábovcv rekel: „Tako govori Gospod nad bojevni, Izraelov Bog: „Ker ste ubogali zapoved Jonadába, vašega očeta in se držali vseh njegovih predpisov in storili glede na vse, kar vam je zapovedal: **19** zato tako govori Gospod nad bojevni, Izraelov Bog: „Jonadábu, Rehábovemu sinu, ne bo manjkal moški, da bi stal pred meno na veke.“

36 In pripetilo se je v četrtem letu Jojakíma, Jošjevega sina, Judevega kralja, da je ta beseda prišla Jeremiju od Gospoda, rekoč: **2** „Vzemi zvitek knjige in zapiši vanjo vse besede, ki sem ti jih govoril zoper Izrael in zoper Juda in zoper vse narode, od dneva, ko sem ti spregovoril, od Jošjevih dni, celo do tega dne. **3** Morda bo Judova hiša prisluhnila vsemu zлу, ki jim ga nameravam storiti; da se bodo lahko vrnili vsak človek iz svoje zle poti; da bi lahko odpustil njihovo krivičnost in njihov greh.“ **4** Potem je Jeremija poklical Nerijájevega sina Baruhá, in Baruh je iz Jeremijevih ust napisal vse besede od Gospoda, ki mu jih je povedal, v zvitek knjige. **5** In Jeremija je zapovedal Baruhu, rekoč: „Jaz sem zaprt; ne morem iti v Gospodovo hišo: **6** zato pojdi ti in beri iz zvitka, katerega si zapisal iz mojih ust, besede od Gospoda v ušesa ljudstva, v Gospodovi hiši, na dan posta: in tudi ti jih boš bral v ušesa vsega Juda, ki pride iz njihovih mest. **7** Morda bodo predstavili svojo ponizno prošnjo pred Gospodom in se bodo vrnili vsak iz svoje zle poti: kajti velika je jeza in razjarjenost, ki jo je Gospod proglašil zoper to ljudstvo.“ **8** In Baruh, Nerijájev sin je storil glede na vse, kar mu je prerok Jeremija zapovedal, ko je iz knjige bral besede od Gospoda v Gospodovi hiši. **9** In pripetilo se je v petem letu Jojakíma, Jošjevega sina, Judevega kralja, v devetem mesecu, da so razglasili post pred Gospodom vsemu ljudstvu v [prestolnici] Jeruzalem in vsemu ljudstvu, ki je prišlo iz Judovih mest v [prestolnico] Jeruzalem. **10** Potem je Baruh v knjigi bral Jeremijeve besede v Gospodovi hiši, v sobi Gemarjája, Šafánovega sina, pisarja, na višjem dvoru, ob vhodu novih velikih vrat Gospodove hiše, v ušesa vsega ljudstva. **11** Ko je Mihájá, sin Gemarjája, sin Šafána, iz knjige slišal vse Gospodove besede, **12** potem je odšel dol v kraljevo hišo, v pisarjevo sobo: in glej, vsi princi so sedeli tam, celo pisar Elišamá in Šemajájev sin Delajája in Ahbójev sin Elnatána, Šafáno sin Gemarjá in Hananjájev sin Sedekíja in vsi princi. **13** Potem jim je Mihájá naznani vse besede, ki jih je slišal, ko je Baruh bral knjigo v ušesa ljudstva. **14** Zatorej so vsi princi poslali Jehudíja, sina Netanjáha, sina Šelemjáha, sina Kušja, in Baruhu, rekoč: „V svojo roko vzemi zvitek, katerega si prebral v ušesa ljudstva in pridi.“ Tako je Nerijájev sin Baruh vzel zvitek v svojo roko in prišel k njim. **15** In rekli so mu: „Usedi se sedaj in preberi to v naša ušesa.“ Tako je Baruh to prebral v njihova ušesa. **16** Pripetilo se je torej, ko so slišali vse besede, da so bili prestrašeni, tako eni kakor drugi in Baruhu rekli: „Zagotovo bomo o vseh teh besedah povedali kralju.“ **17** In vprašali so Baruh, rekoč: „Sedaj nam povej: „Kako si zapisal vse te besede pri njegovih ustih?“ **18** Potem jim je Baruh odgovoril: „On mi je vse te besede proglašil s svojimi ustimi, jaz pa sem jih zapisal s črnilom v knjigo.“ **19** Potem so princi rekli Baruhu: „Pojni, skrij se, ti in Jeremija; in naj noben človek ne ve kje sta.“ **20** In vstopili so h kralju na dvor, toda zvitek so položili v sobo pisarja Elišamá in vse besede povedali kralju v ušesa. **21** Tako je kralj postal Jehudíja, da prinese zvitek: in vzel ga je iz sobe pisarja Elišamája. In Jehudí ga je prebral v ušesa kralja in v ušesa vseh princev, ki so stali poleg

kralja. **22** Torej kralj je sedel v zimski hiši, v devetem mesecu: in tam je bil ogenj, ki je pred njim gorel na ognjišču. **23** In pripetilo se je, da ko je Jehudí prebral tri ali štiri stolpce, je on to odrezal z nožkom in to vrgel v ogenj, ki je bil na ognjišču, dokler ni bil ves zvitek použit v ognju, ki je bil na ognjišču. **24** Vendar niso bili prestrašeni, niti pretrgali svojih oblek, niti kralj, niti katerikoli izmed njegovih služabnikov, ki so slišali vse te besede. **25** Kljub temu so Elnatán in Delajá in Gemarjá posredovali h kralju, da ne bi začgal zvitka: toda ni jih hotel poslušati. **26** Toda kralj je zapovedal Jerahmeélu, sinu Hameleha in Serajáju, sinu Azriéla in Šelemjájevemu sinu Abdeélu, da primejo pisarja Baruha in preroka Jeremija: toda Gospod ju je skril. **27** Potem je Jeremiju prišla beseda od Gospoda, potem ko je kralj sežgal zvitek in besede, ki jih je Baruh zapisal pri Jeremijevih ustih, rekoč: **28** „Ponovno si vzemi drug zvitek in nanj zapiši vse prejšnje besede, ki so bile na prvem zvitu, katerega je Jojakím, Judov kralj, sežgal. **29** In rekel boš Jojakímu, Judovemu kralju: „Tako govori Gospod: „Ti si sežgal ta zvitek, rekoč: „Zakaj si pisal tja noter, rekoč: „Babilonski kralj bo zagotovo prišel in uničil to deželo in povzročil bo, da sta od tam odvzeta človek in žival?“ **30** Zato tako govori Gospod o Judovem kralju Jojakímu: „On ne bo imel nikogar, da sedi na Davidovem prestolu: in njegovo mrtvo telo bo vrženo ven, podnevi v vročino in ponoči v zmrzalo. **31** In kaznoval ga bom in njegovo seme in njegove služabnike zaradi njihove krivičnosti: in jaz bom privedel nadnje in nad prebivalce [prestolnice] Jeruzalem in nad Judove može, vse zlo, katerega sem proglašil zoper njih; toda niso mi prisluhnili.“ **32** Potem je Jeremija vzel drug zvitek in ga izročil pisarju Baruhu, Nerijájevemu sinu; ki je iz Jeremijevih ust nanj zapisal vse besede iz knjige, ki jo je Jojakím, Judov kralj, sežgal v ognju: in tam so bile poleg njih dodane mnoge druge podobne besede.

37 In kralj Sedekíja, sin Jošja, je zakraljeval namesto Konija, sina Jojakíma, katerega je Nebukadnezar, babilonski kralj, postavil za kralja v Judovi deželi. **2** Toda niti on niti njegovi služabniki niti ljudstvo dežele, ni prisluhnilo Gospodovim besedam, ki jih je govoril po preroku Jeremiju. **3** In kralj Sedekíja je poslal Juhála, sina Šelemjájevega in Cefanjája, sina Maasejájevega, duhovnika, k preroku Jeremiju, rekoč: „Moli za nas sedaj h Gospodu, našemu Bogu.“ **4** Torej Jeremija je prihajal in odhajal ven med ljudstvom: kajti niso ga vtaknili v ječo. **5** Potem je faraonova vojska prišla naprej iz Egipta: in ko so Kaldejci, ki so oblegali [prestolnico] Jeruzalem, slišali novice o njih, so se umaknili od [prestolnice] Jeruzalem. **6** Potem je prišla beseda od Gospoda preroku Jeremiju, rekoč: **7** „Tako govori Gospod, Izraelov Bog: „Tako boš rekel Judovemu kralju, ki te je poslal k meni, da poizveduješ od mene: „Glej, faraonova vojska, ki je prišla naprej, da vam pomaga, se bo vrnila v Egypt, v svojo lastno deželo. **8** Kaldejci pa bodo ponovno prišli in se borili zoper to mesto in ga zavzeli ter ga požgali z ognjem.“ **9** Tako govorí Gospod: „Ne zavajajte same sebe, rekoč: „Kaldejci bodo zagotovo odšli od nas: „kajti ne bodo odšli. **10** Kajti čeprav bi udarili celotno vojsko Kaldejev, ki se bori zoper vas in bi tam med njimi preostali samo ranjeni možje, bi se vendar vzdignili vsak človek v svojem šotoru in to mesto požgali z ognjem.“ **11** In pripetilo se je, da ko je bila vojska Kaldejev odrezana izpred [prestolnice] Jeruzalem zaradi strahu pred faraonovo vojsko, **12** potem je Jeremija odšel naprej iz [prestolnice] Jeruzalem, da gre v Benjamínovo deželo, da bi se oddvojil tja, v sredo ljudstva. **13** In ko je bil v velikih vratih Benjamina, je bil tam poveljnik straže, katerega ime je bilo Jirijá, sin Šelemjája, sin Hananjá; in ta je prijel preroka Jeremija, rekoč: „Ti bežiš stran h Kaldejcem.“ **14** Potem je Jeremija rekel: „To

je napačno; jaz ne bezim h Kaldejcem.“ Toda ta mu ni prisluhnil: tako je Jirijá prijel Jeremija in ga privedel k princem. **15** Zakaj princi so bili ogorčeni nad Jeremijem in ga udarili in ga vtaknili v ječo, v hišo pisarja Jonatana; kajti le-to so naredili za ječo. **16** Ko je Jeremija vstopil v grajsko ječo in v kabine, je Jeremija tam ostal mnogo dni. **17** Potem je kralj Sedekija poslal in ga potegnil ven: in kralj ga je na skrivenem vprašal v svoji hiši ter rekel: „Ali je kakšnakoli beseda od Gospoda?“ In Jeremija je rekel: „Je, kajti, „je rekel, „izročen boš v roko babilonskega kralja.“ **18** Poleg tega je Jeremija rekel kralju Sedekiju: „Kaj sem se pregrešil zoper tebe ali zoper tvore služabnike ali zoper to ljudstvo, da ste me vtaknili v ječo? **19** Kje so sedaj vaši preroki, ki so vam prerokovali, rekoč: „Babilonski kralj ne bo prišel zoper vas niti zoper to deželo.“ **20** Zatorej poslušaj sedaj, prosim te, ob moj gospod kralj: naj bo moja ponizna prošnja, prosim te, sprejeta pred teboj; da mi ne povzročiš, da se vrnem k hiši pisarja Jonatana, da tam ne umrem. **21** Potem je kralj Sedekija zapovedal, da naj Jeremija pošlije na dvorišče ječe in da mu dnevno dajejo kos kruha iz pekarske ulice, dokler ne bi bil ves kruh v mestu porabljen. Tako je Jeremija ostal na dvorišču ječe.

38 Potem so Šefatijá, Matánov sin in Gedaljá, Pašhúrjev sin in Juhál, Šelemjájev sin in Pašhúr, Malkijájev sin, slišali besede, ki jih je Jeremija govoril vsemu ljudstvu, rekoč: **2** „Tako govorí Gospod: Kdor preostaja v tem mestu, bo umrl pod mečem, z lakoto in s kužno boleznjijo: toda kdor gre naprej h Kaldejcem, bo živel, kajti svoje življenje bo imel za plen in bo živel.“ **3** Tako govorí Gospod: „To mesto bo zagotovo izročeno v roko vojske babilonskega kralja, ki ga bo zavzela.“ **4** Zato so princi rekli kralju: „Rotimo te, naj bo ta človek usmrčen: kajti on tako slabí roke bojevnikov, ki preostajajo v tem mestu in roke vsega ljudstva, ko jim govorí takšne besede: kajti ta človek ne išeč blaginje tega ljudstva, temveč škodo.“ **5** Potem je kralj Sedekija rekel: „Glejeti, v vaši roki je: kajti kralj ni tisti, ki lahko stori kakršnokoli stvar zoper vas.“ **6** Potem so prijeli Jeremija in ga vrgli v grajsko ječo Malkijája, sina Hameleha, ki je bila na dvorišču ječe: in Jeremija so spustili dol z vrvmi. In tam v ječi ni bilo vode ampak blato: tako se je Jeremija pogreznil v blato. **7** Torej ko je Ebed Meleh, Etipec, eden izmed evnuhov, ki je bil v kraljevi hiši, slišal, da so Jeremija vtaknili v grajsko ječo: kralj je takrat sedel v Benjaminovih velikih vratih; **8** je Ebed Meleh odšel naprej iz kraljeve hiše in kralju spregovoril, rekoč: **9** „Moj gospod kralj, ti možeš so storili zlo v vsem, kar so storili preroku Jeremiju, katerega so vrgli v grajsko ječo; in on bo verjetno umrl zaradi lakovite na kraju kjer je: kajti v mestu ni več kruha.“ **10** Potem je kralj ukazal Ebed Melehu, Etiopcu, rekoč: „Vzemi od tod trideset mož s seboj in vzemi preroka Jeremija iz grajske ječe preden umre.“ **11** Tako je Ebed Meleh s seboj vzel može in odšel v kraljevo hišo pod zakladnico in od tam vzel stara zakrpana oblačila in stare cunje in jih z vrvmi spustil dol v grajsko ječo k Jeremiju. **12** In Ebed Meleh, Etipec, je rekel Jeremiju: „Deni si ta stara zakrpana oblačila in stare cunje pod svoja ramena pod vrv. In Jeremija je tako storil. **13** Tako so Jeremija potegnili gor z vrvmi in ga vzel iz grajske ječe: in Jeremija je ostal na dvorišču ječe. **14** Potem je kralj Sedekija poslal in vzel preroka Jeremija k sebi v tretji vhod, ki je v Gospodovihi: in kralj je rekel Jeremiju: „Vprašal te bom stvar; ničesar ne skrij pred menoj.“ **15** Potem je Jeremija rekel Sedekiju: „Če ti to razglasim, ali me ne boš zagotovo usmrtil? In če ti dam nasvet, ali mi ne boš prisluhnil?“ **16** Tako je kralj Sedekija na skrivenem prisegel Jeremiju, rekoč: „Kakor živi Gospod, ki nam je naredil to dušo, te ne bom usmrtil niti te ne bom dal v roko teh mož, ki ti strežejo po življenju.“ **17** Potem je Jeremija rekel Sedekiju: „Tako govorí

Gospod, Bog nad bojevniki, Izraelov Bog: „Če boš zagotovo šel naprej k princem babilonskega kralja, potem bo tvoja duša živelna in to mesto ne bo sezgano z ognjem in ti boš živel in tvoja hiša: **18** toda če ne boš šel naprej k princem babilonskega kralja, potem bo to mesto dano v roke Kaldejcem in požgali ga bodo z ognjem in ti ne boš pobegnil iz njihove roke.“ **19** In kralj Sedekija je rekel Jeremiju: „Bojim se Judov, ki so pobegnili h Kaldejcem, da me ne bi izročili v njihovo roko in bi se mi posmehtovali.“ **20** Toda Jeremija je rekel: „Ne bodo te izročili. Ubogaj, rotim te, glas Gospoda, ki ti ga govorim: tako bo dobro s teboj in tvoja duša bo živila. **21** Toda če zavrnеш iti naprej, je to beseda, ki mi jo je pokazal Gospod: **22** „In glej, vse ženske, ki so preostale v hiši Judovega kralja, bodo privedenne naprej k princem babilonskega kralja in te ženske bode rekle: „Tvoji prijatelji so te zavedli in prevladali zoper tebe: tvoja stopala so pogreznjena v blato in oni so se umaknili nazaj.“ **23** Tako bodo privedli ven vse tvoje žene in tvoje otroke h Kaldejcem in ne boš ušel iz njihove roke, temveč boš zajet z roko babilonskega kralja in ti boš povzročil, da bo to mesto sezgano z ognjem.“ **24** Potem je Sedekija rekel Jeremiju: „Naj noben človek ne izve o teh besedah in ne boš umrl. **25** Toda če princi slišijo, da sem govoril s teboj in pridejo k tebi in ti rečejo: „Razglasí nam sedaj, kaj si rekel kralju, ne skrivaj tega pred nami in ne bomo te usmrtili; in tudi kaj je kralj rekel tebi.“ **26** Potem jim boš rekel: „Svojo ponizno prošnjo sem predstavil pred kraljem, da mi ne bi povzročil, da se vrnem v Jonatanovo hišo, da bi tam umrl.“ **27** Potem so prišli vsi princi k Jeremiju in ga vprašali: in ta jim je povedal glede na vse te besede, ki jih je kralj zapovedal. Tako so prenehalo govoriti z njim; kajti zadeva ni bila zaznana. **28** Tako je Jeremija prebival na dvorišču ječe do dne, ko je bila [prestolnica] Jeruzalem zavzeta: in bil je tam, ko je bila [prestolnica] Jeruzalem zavzeta.

39 V devetem letu Judovega kralja Sedekija, v desetem mesecu, je prišel Nebukadnezar, babilonski kralj in vsa njegova vojska, zoper [prestolnico] Jeruzalem in jo oblegal. **2** In v enajstem letu Sedekija, v četrtem mesecu, devetega dne meseca, je bilo mesto predrt. **3** In vsi princi babilonskega kralja so vstopili in sedli v srednja velika vrata, celo Nergál Sarécer, Samgár Nebú, Sar Sehím, Rab-saris, Nergál Sarécer, Rab-mag, z vsem preostankom princev babilonskega kralja. **4** In pripetilo se je, da ko so jih Judov kralj Sedekija in vsi bojevniki zagledali, potem so zbežali in odšli naprej iz mesta ponoči po poti kraljevega vrta, ob velikih vratih med obema zidovoma: in šel je ven po poti ravnine. **5** Toda kaldejska vojska jih je zasedovala in Sedekija dohitela na ravninah Jerihe: in ko so ga prijeli, so ga privedli k Nebukadnezarju, babilonskemu kralju v Riblo, v Hamátovo deželo, kjer je ta podal razsodbo nad njim. **6** Potem je babilonski kralj usmrtil Sedekijeve sinove v Ribli, pred njegovimi očmi: prav tako je babilonski kraj usmrtil vse Judeve pleme. **7** Poleg tega je iztaknil Sedekijeve oči in ga zvezal z verigami, da ga odvede v Babilon. **8** In Kaldeci so požgali kraljevo hišo in hiše ljudi z ognjem in porušili zidove [prestolnice] Jeruzalem. **9** Potem je Nebuzaradán, poveljnik straže odvedel ujetništvo v Babilon, preostanek ljudstva, ki je postal v mestu in tiste, ki so pobegnili proč, ki so pobegnili k njemu, s preostankom ljudstva, ki je preostalo. **10** Toda Nebuzaradán, poveljnik straže je pustil od revnih izmed ljudstva, ki niso imeli ničesar, v Judovi deželi in jim obenem dal vinograde in polja. **11** Torej Nebukadnezar, babilonski kralj, je dal naročilo glede Jeremija Nebuzaradánu, poveljniku straže, rekoč: **12** „Vzemi ga in dobro glej nanj in ne storji mu nič hudega, temveč mu storji celo tako, kakor ti bo rekel.“ **13** Tako je poslal Nebuzaradána, poveljnika straže in Nebušázbána, Rab-sarisa in Nergál Sarécerja, Rab-maga in vse kralje babilonskih princev; **14** celo oni pošljejo in

vzamejo Jeremija iz dvorišča ječe in ga predajo Gedaljáju, sinu Ahikámu, sinu Šafánu, da bi ga odvedel domov: tako je prebival med ljudstvom. **15** Torej beseda od Gospoda je prišla Jeremiju, medtem ko je bil zaprt na dvorišču ječe, rekoč: **16** „Pojdi in spregovori Ebed Melehu, Etioptcu, rekoč: Tako govorí Gospod nad bojevniki, Izraelov Bog: Glej, svoje besede bom pivedel nad to mesto v zlo in ne v dobro; in one bodo na ta dan dovršene pred teboj. **17** Toda jaz te bom na ta dan osvobodil, ‘govori Gospod: in ne boš izročen v roko mož, katerih se bojiš. **18** Kajti jaz te bom zagotovo osvobodil in ne boš padel pod mečem, temveč ti bo svoje življenje za plen: ker si svoje zaupanje položil vame, ‘govori Gospod.’“

40 Beseda, ki je prišla Jeremiju od Gospoda, potem ko ga je Nebuzaradán, povelnjnik straže, pustil iti iz Rame, ko ga je vzel zvezanega v verige, med vsemi tistimi, ki so bili odvedeni ujeti iz [prestolnice] Jeruzalem in Juda v Babilon. **2** In povelnjnik straže je vzel Jeremija in mu rekel: „Gospod, tvoj Bog, je proglašil to зло nad tem krajem. **3** Torej Gospod je to pivedel in storil glede na to, kakor je rekel: ker ste grešili zoper Gospoda in niste ubogali njegovega glasu, zato je nad vas prišla ta stvar. **4** In sedaj, glej, danes sem ti razvezal verige, ki so bile na tvoji roki. Če se ti zdi dobro, da prideš z menoj v Babilon, dopusti; in jaz bom naklonjeno gledal nate: toda če se ti zdi bolno, da prideš z menoj v Babilon, se ogn: glej, vsa dežela je pred teboj: kamor se ti zdi dobro in primerno zate, da greš, tja pojdi.“ **5** Torej medtem ko še ni odšel nazaj, je rekel: „Prav tako pojdi nazaj h Gedaljáju, Ahikámovemu sinu, Šafánovemu sinu, katerega je babilonski kralj naredil voditelja nad Judovimi mesti in prebivaj z njim med ljudstvom: ali pa pojdi kamorkoli se ti zdi primerno, da greš.“ Tako mu je povelnjnik straže izročil živež in nagrado in ga pustil oditi. **6** Potem je Jeremija odšel h Gedaljáju, Ahikámovemu sinu v Micpo; in prebival z njim med ljudstvom, ki je bilo puščeno na deželi. **7** Torej, ko so vsi poveljniki sil, ki so bile na poljih, celo oni in njihovi možje, slišali, da je babilonski kralj postavil Gedaljájevega sina Ahikáma za voditelja v deželi in mu izročil može in ženske in otroke in od revnih dežele izmed teh, ki niso bili odvedeni v ujetništvo v Babilon; **8** potem so prišli h Gedaljáju v Micpo, celo Izmael, Netanjájev sin in Johanán in Jonatan, Karéahova sinova in Serajá, Tanhúmetov sin in sinovi Efája Netófcana in Jaazanjá, sin Maahčána, oni in njihovi možje. **9** In Gedaljájev sin Ahikám, Šafánov sin, je prisegel njim in njihovim možem, rekoč: „Ne bojte se služiti Kaldejecem: prebavljajte v deželi in služite babilonskemu kralju in bo dobro z vami. **10** Kar se mene tice, glejte, prebival bom v Micpi, da služim Kaldejecem, ki bodo prišli k nam: toda vi zberite vina in poletnega sadja in olja in jih dajte v vaše posode in prebavljajte v vaših mestih, ki ste jih vzeli.“ **11** Podobno, ko so vsi Jude, ki so bili v Moábu in med Amónci in v Edómu in ki so bili v vseh deželah, slišali, da je babilonski kralj pustil Judu ostanek in da je nad njimi postavil Gedaljája, sina Ahikáma, sinu Šafánu; **12** celo vsi Jude so se vrnili iz vseh krajev, kamor so bili pognani in prišli v Judovo deželo, h Gedaljáju v Micpo in zbrali zelo veliko vina in poletnega sadja. **13** Poleg tega so Johanán, Karéahov sin in vsi poveljniki sil, ki so bili na poljih, prišli h Gedaljáju v Micpo **14** in mu rekel: „Ali zagotovo veš, da je Baalís, kralj Amóncev, poslal Izmaela, Netanjájevega sina, da te ubije?“ Toda Gedaljája, sin Ahikáma, jim ni verjel. **15** Potem je Johanán, sin Karéaha, na skrivenem spregovoril Gedaljáju v Micpi: „Pusti me, prosim te in ubil bom Izmaela, Netanjájevega sina in noben človek tega ne bo vedel: čemu naj bi te ta ubil, da bi se vsi Judi, ki so zbrani k tebi, razkropili in preostanek Juda propade?“ **16** Toda Gedaljája, sin Ahikáma, je rekel Johanánu, sinu Karéaha: „Ne boš storil te stvari; kajti napačno govoris o Izmaelu.“

41 Pripetilo se je torej v sedmem mesecu, da je Izmael, sin Netanjája, sin Elišamá, iz kraljevega semena in kraljevi princ, celo deset mož z njim, prišlo h Gedaljáju, Ahikámovemu sinu v Micpo; in tam so skupaj jedli kruh v Micpi. **2** Potem se je dvignil Izmael, sin Netanjája in deset mož, ki so bili z njim in z mečem udarili Gedaljája, sina Ahikáma, sina Šafánu in ga usmrtili, katerega je babilonski kralj naredil voditelja nad deželo. **3** Izmael je usmrtil tudi vse Jude, ki so bili z njim, celo z Gedaljájem pri Micpi in Kaldejce, ki so bili najdeni tam in bojevnike. **4** In pripetilo se je drugega dne, potem ko je bil umorjen Gedaljá, pa noben človek tega ni vedel, **5** da so tam prišli nekateri iz Sihema, iz Šíla in iz Samarie, celo osemdeset mož, ki so imeli svoje brade obrite in svoja oblaciila pretrgana in razpraskani, z daritvami in kadilom v svoji roki, da jih prinesejo h Gospodovi hiši. **6** In Izmael, Netanjájev sin je odšel naprej iz Micpe, da jih sreča, kogočaj vso pot, medtem ko je šel: in pripetilo se je, ko jih je srečal, jím je rekel: „Pridite h Gedaljáju, Ahikámovemu sinu. **7** In to je bilo tako, ko so prišli v sredo mesta, da jih je Izmael, Netanjájev sin usmrtil in jih vrgel v sredo jame, on in možje, ki so bili z njim. **8** Toda med njimi je bilo najdenih deset mož, ki so Izmael rekle: „Ne ubij nas: kajti zaklade imamo na polju, od pšenice in od ječmena in od olja in od medu.“ Tako je potpel in jih ni ubil med njihovimi brati. **9** Torej jama, kamor je Izmael vrgel vsa mrtva telesa mož, katere je umoril zaradi Gedaljája, je bila tista, ki jo je kralj Asá naredil zaradi strahu pred Bašájem, Izraelovim kraljem: in Izmael, Netanjájev sin, jo je napolnil s tistimi, ki so bili umorjeni. **10** Potem je Izmael odvedel proč ujetništvo, ves preostanek ljudstva, ki so bili v Micpi, celo kraljeve hčere in vse ljudstvo, ki je ostalo v Micpi, katere je Nebuzaradán, povelnjnik straže, predal Gedaljáju, Ahikámovemu sinu in Izmael, Netanjájev sin, jih je ujetje odvedel in odšel, da bi prešel k Amóncem. **11** Toda, ko so Johanán, sin Karéaha in vsi poveljniki sil, ki so bili z njim, slišali o vsem zлу, ki ga je storil Izmael, Netanjájev sin, **12** so potem vzel vse može in odšli, da se bojujejo z Izmaelom, Netanjájevim sinom in ga našli pri velikih vodah, ki so v Gibeónu. **13** Pripetilo se je torej, da ko je vse ljudstvo, ki je bilo z Izmaelom, video Johana Ána, Karéahovega sina in vse poveljnike sil, ki so bili z njim, da je bilo potem veselo. **14** Tako se je vse ljudstvo, ki ga je Izmael odvedel proč ujetje iz Micpe, obrnilo okrog in se vrnilo in šlo k Johanánu, Karéahovemu sinu. **15** Toda Izmael, Netanjájev sin, je od Johanána pobegnil z osmimi možmi in odšel k Amóncem. **16** Potem so vzelji Johanán, Karéahov sin in vsi poveljniki sil, ki so bili z njim, ves preostanek ljudstva, katere je povrnil od Izmaela, Netanjájevega sina iz Micpe, potem, ko je umoril Gedaljája, sina Ahikáma, celo mogocene bojevnike in ženske in otroke in evnuhe, katere je ponovno pivedel iz Gibeóna: **17** in odrinili so in prebivali v prebivališču Kimhámu, ki je pri Betlehemu, da gredo, da vstopijo v Egipat. **18** zaradi Kaldejev: kajti bali so se jih, ker je Izmael, Netanjájev sin umoril Gedaljája, Ahikámovega sina, katerega je babilonski kralj naredil voditelja v deželi.

42 Potem so se vsi poveljniki sil in Johanán, Karéahov sin in Jaazanjá, Hošajájev sin in vse ljudstvo, od najmanjših celo do največjih, približali **2** in rekli preroku Jeremiju: „Rotimo te, naj bo naša poniza prošnja sprejeta pred teboj in prosi za nas h Gospodu, svojemu Bogu, celo za ves ta preostanek; (kajti nas je ostalo samo malo od mnogih, kakor nas twoje oči gledajo:) **3** da nam Gospod, tvoj Bog, lahko pokaže pot, po kateri lahko hodimo in stvar, ki jo lahko delamo.“ **4** Potem jim je prerok Jeremija rekel: „Slišal sem vas; glejte, molil bom za vas h Gospodu, vašemu Bogu, glede vaših besed: in zgodilo se bo, da katerokoli stvar vam bo Gospod odgovoril, vam bom to jaz oznanil; ničesar ne bom

zadržal pred vami.“ 5 Potem so rekli Jeremiju: „Gospod bodi resnična in zvesta priča med nami, če ne storimo celo glede vseh stvari, zaradi katerih te je Gospod, tvoj Bog, poslal k nam. 6 Bodisi je to dobro ali če je to zlo, ubogali bomo glas Gospoda, našega Boga, h kateremu smo te poslali: da bo lahko dobro z nami, ko ubogamo glas Gospoda, našega Boga.“ 7 In pripetilo se je po desetih dneh, da je beseda od Gospoda prišla k Jeremiju. 8 Potem je poklical Johanána, Karéahovega sina in vse poveljnike sil, ki so bili z njim in vse ljudstvo, od najmanjšega, celo do največjega. 9 in jim rekel: „Tako govorí Gospod, Izraelov Bog, h kateremu ste me poslali, da pred njim predložim vašo ponižno prošnjo: 10 „Če boste mirno ostali v tej deželi, potem vas bom gradil in vas ne bom podiral in vas bom sadil in vas ne bom ruval: kajti pokesal sem se za zla, katerega sem vam storil. 11 Ne bojte se babilonskega kralja, katerega se bojite; ne bojte se ga, ‘govori Gospod: ,kajti jaz sem z vami, da vas rešim in da vas osvobodim iz njegove roke. 12 In pokazal vam bom usmiljenja, da bo on lahko imel usmiljenje nad vami in vam povzroči, da se vrnete k svoji lastni deželi. 13 Toda če rečete: ,Ne bomo prebivali v tej deželi niti ne bomo ubogali glasu Gospoda, tvojega Boga, 14 rekoč: ,Ne; temveč bomo šli v egiptovsko deželo, kjer ne bomo videli nobene vojne niti slišali zvoka šofarja niti ne imeli lakote kruha in bomo tam prebivali:“ 15 in sedaj torej poslušajte Gospodovo besedilo, vi, Judov ostanek: ,Tako govorí Gospod nad bojevniki, Izraelov Bog: ,Če v celoti naravnate vaše obraze, da vstopite v Egipt in greste, da začasno prebivate tam; 16 potem se bo zgodilo, da vas bo meč, ki ste se ga bali, tam, v egiptovski deželi, dohitel in lakota, katere ste se bali, bo tesno sledila za vami tja v Egipt; in tam boste umrli. 17 Tako bo z vsemi ljudmi, ki bodo svoje obraze naravnali, da gredo v Egipt, da začasno prebivajo tam; umrli bodo pod mečem, od lakote in od kužne bolezni in nihče izmed njih ne bo preostal ali pobegnil pred zlom, katerega bom privedel nadnje.“ 18 Kajti tako govorí Gospod nad bojevniki, Izraelov Bog: ,Kakor je bila moja jeza in moja razjarjenost izlita nad prebivalce [prestolnice] Jeruzalem, tako bo moja razjarjenost izlita nad vas, ko boste vstopili v Egipt: in vi boste preziranje in osuplost in prekletstvo in graja; in ne boste več videli tega kraja.“ 19 Gospod je glede vas rekel: „Oh vi, Judov preostanek: ,Ne pojrite v Egipt: zagotovo vem, da sem vas ta dan opomnil. 20 Kajti pretvarjali ste se v svojih sрcih, ko ste me poslali h Gospodu, vašemu Bogu, rekoč: ,Moli za nas h Gospodu, našemu Bogu; in glede na vse to, kar ti bo Gospod, naš Bog, rekel, tako nam razglasil in bomo to storili.‘ 21 In sedaj sem vam ta dan to razglasil; toda vi niste ubogali glasu Gospoda, našega Boga niti nobene stvari, za katero me je poslal k vam. 22 Zdaj torej zagotovo vedite, da boste umrli pod mečem, od lakote in od kužne bolezni na kraju, kamor želite iti in začasno prebivati.“

43 In pripetilo se je, da ko je Jeremija končal govorjenje vsemu ljudstvu vse besede Gospoda, njihovega Boga, za katere ga je Gospod, njihov Bog, poslal k njim, celo vse te besede, 2 je potem spregovoril Azarjá, Hošajájev sin in Johanán, Karéahov sin in vsi ponosni može, rekoč Jeremiju: „Ti govoríš napačno: Gospod, naš Bog, te ni poslal, da rečeš: ,Ne pojrite v Egipt, da začasno prebivate tam:‘ 3 temveč te je Nerijájev sin Baruh naravnal zoper nas, da nas izročiš v roku Kaldejcev, da bi nas oni lahko usmrtili in nas odvedli ujetnike v Babilon.“ 4 Tako Johanán, Karéahov sin in vsi poveljniki sil in vse ljudstvo niso ubogali glasu Gospoda, da prebivajo v Judovi deželi. 5 Toda Johanán, Karéahov sin in vsi poveljniki sil so vzeli ves Judov preostanek, ki se je vrnil iz vseh narodov, kamor so bili pogumni, da prebivajo v Judovi deželi; 6 celo može in ženske in otroki in kraljeve hcere in vsako osebo, ki jo je Nebuzaradán, poveljnik straže, pustil z Gedjalájem, sinom Ahikáma, sinom Šafána in prerokom Jeremijem in Baruhom,

Nerijájevim sinom. 7 Tako so prišli v egyptovsko deželo: kajti niso ubogali glasu Gospoda: tako so prišli celo v Tahpanhés. 8 Potem je prišla beseda od Gospoda Jeremiju v Tahpanhésu, rekoč: 9 „V svojo roko vzemi velike kamne in jih skrij v glino v opekaško peč, ki je pri vhodu faraonove hiše v Tahpanhésu, v pogledu Judovih mož; 10 in jim reci: ,Tako govorí Gospod nad bojevniki, Izraelov Bog: ,Glejte, poslal bom in vzel Nebukadnezarja, babilonskega kralja, svojega služabnika in njegov prestol bom postavil na teh kamnih, ki sem jih skril; in on bo nad njimi razpel svoj kraljevi paviljon. 11 In ko ta pride, bo udaril egiptovsko deželo in izročil tiste, ki so za smrt, k smrti; in tiste, ki so za ujetništvo, k ujetništvu; in tiste, ki so za meč, k meču. 12 In jaz bom prizgal ogenj v hišah egiptovskih bogov; in on jih bo sežgal in jih odvedel proc ujetnike: in odel se bo z egiptovsko deželo, kakor si pastir nadene svojo obleko; in od tučaj bo šel naprej v miru. 13 Zlomil bo tudi podobe Bet Šemeša, ki je v egiptovski deželi; in hiše bogov Egipčanov bo sežgal z ognjem.“

44 Beseda, ki je prišla Jeremiju glede vseh Judov, ki prebivajo v egiptovski deželi, ki prebivajo v Migdólu in v Tahpanhésu in v Nofu in v deželi Patróš, rekoč: 2 „Tako govorí Gospod nad bojevniki, Izraelov Bog: ,Videli ste vse zlo, ki sem ga privedel nad [prestolnico] Jeruzalem in nad vsa Judova mesta; in glej, ta dan so ta opustošenje in noben človek ne prebiva tam 3 zaradi njihove zlobnosti, katero so zagrešili, da me dražijo do jeze v tem, da so odšli zažigat kadilo in da služijo drugim bogovom, katerih niso poznali niti oni, da niti vaši očetje. 4 Vendar sem vam pošiljal vse svoje služabnike preroke, vzdigujoče zgodaj in jih pošiljal, rekoč: ,Oh ne storite to grusne stvari, ki jo sovražim.‘ 5 Toda niso prisluhnili niti nagnili svojega učesa, da se obrnejo od njihove zlobnosti, da ne zažigajo kadilo drugim bogovom. 6 Zato sta bila moj bes in moja jeza izlita naprej in vžgana v Judovih mestih in na ulicah [prestolnice] Jeruzalem; in ta so opustošena in zapuščena, kakor ta dan.“ 7 Zaradi tega sedaj tako govorí Gospod, Bog nad bojevniki, Izraelov Bog: ,Zakaj ste zagrešili to veliko zlo zoper vaše duše, da izmed vas iztrebite moškega in žensko, otroka in dojenčka, ven iz Juda, da nikogar ne pustite, da preostane. 8 V tem ste me dražili do besa z deli vaših rok, zažigajoč kadilo drugim bogovom v egiptovski deželi, kamor ste odšli, da prebivate, da se lahko sami odrežete in da ste lahko prekletstvo in graja med vsemi narodi zemelj? 9 Ali ste pozabili zlobnost vaših očetov in zlobnost Judovih kraljev in zlobnost njihovih žena in vašo lastno zlobnost in zlobnost vaših žena, ki so jo zagrešili v Judovi deželi in na ulicah [prestolnice] Jeruzalem? 10 Niso se ponizali celo do tega dne, niti se niso bali, niti hodili po moji postavi, niti po mojih pravilih, ki sem jih postavil pred vas in vaše očete. 11 Zato tako govorí Gospod nad bojevniki, Izraelov Bog: ,Glejte, svoj obraz bom naravnal zoper vas za zlo in da iztrebim vsega Juda. 12 In vzel bom preostanek Juda, ki so svoje obraze naravnali, da gredo v egiptovsko deželo, da začasno prebivajo tam in vsi bodo použiti in padli v egiptovski deželi; celo použiti bodo z mečem in z lakoto: umrili bodo, od najmanjših celo do največjih, z mečem in z lakoto: in oni bodo preziranje in osuplost in prekletstvo in graja. 13 Kajti kaznoval bom tiste, ki prebivajo v egiptovski deželi, kakor sem kaznoval [prestolnico] Jeruzalem, z mečem, z lakoto in s kužno boleznjijo: 14 tako da se ne bo nihče izmed Judovega preostanka, ki so odšli v egiptovsko deželo, da začasno prebivajo tam, ušel ali preostal, da bi se vrnil v Judovo deželo, h kateri so imeli željo, da se vrnejo, da prebivajo tam: kajti nihče se ne bo vrnil, razen tistih, ki bodo pobegnili.“ 15 Potem so vsi može, ki so vedeli, da so njihove žene zažigale kadilo drugim bogovom in vse ženske, ki so stale poleg, velika množica, celo vse ljudstvo, ki prebiva v egiptovski deželi,

v Patrōsu, odgovorili Jeremiju, rekoč: **16** „Glede na besedo, ki si nam jo govoril v imenu Gospoda, ti ne bomo prisluhnili. **17** Temveč bomo zagotovo počeli katerokoli stvar, izhajajočo iz naših lastnih ust, da zažigamo kadilo kraljici neba in da ji izlivamo pitne daritve, kakor smo počeli mi in naši očetje, naši kralji in naši princi v Judovih mestih in na ulicah [prestolnice] Jeruzalem: kajti tedaj smo imeli obilico živeža in smo bili dobro in nismo videli zla. **18** Toda odkar smo prenehali zažigati kadilo kraljici neba in ji izlivati pitne daritve, smo bili v potrebi vseh stvari in smo použiti z mečem in z lakočo.“ **19** „In ko smo zažigale kadilo kraljici neba in ji izlivale pitne daritve, ali smo ji naredile njene kolačke, da jo obožujemo in ji izlavale pitne daritve, brez naših moških?“ **20** Potem je Jeremija rekel vsemu ljudstvu, moškim in ženskam in vsemu ljudstvu, ki mu je dalo ta odgovor, rekoč: **21** „Kadilo, ki ste ga zažigali po Judovih mestih in po ulicah [prestolnice] Jeruzalem, vi in vaši očetje, vaši kralji in vaši princi in ljudstvo dežele, ali jih ni Gospod spomnil in ali to ni prišlo v njegov um? **22** Tako da Gospod ni mogel več trpeti zaradi zla vaših početij in zaradi ogabnosti, ki ste jih zagrešili; zato je vaša dežela opustošenje in osuplost in prekletstvo, brez prebivalca, kakor na ta dan. **23** Ker ste zažigali kadilo in ker ste grešili zoper Gospoda in niste ubogali Gospodovega glasu, niti hodili po njegovi postavi, niti po njegovih pravilih, niti po njegovih pričevanjih; zato se vam je zgodilo to zlo, kakor na ta dan.“ **24** Poleg tega je Jeremija rekel vsemu ljudstvu in vsem ženskam: „Poslušajte besedo od Gospoda, ves Juda, ki ste v egiptovski deželi: **25** Tako govorji Gospod nad bojevnikimi, Izraelov Bog, rekoč: ‚Vi in vaše žene ste tako govorili z vašimi ustimi in s svojo roko izpolnili, rekoč: ‚Zagotovo bomo izvajali naše zaobljube, ki smo se jih zaobljubili, da zažigamo kadilo kraljici neba in da ji izlivamo pitne daritve: zagotovo boste dokončali vaše zaobljube in zagotovo boste izvedli vaše zaobljube. **26** Zato poslušajte besedo od Gospoda, ves Juda, ki prebiva v egiptovski deželi: ‚Glejte, prisegel sem pri svojem velikem imenu, ‚govori Gospod, ‚da moje ime ne bo več imenovan v ustih kateregakoli moškega iz Juda in po vsej egiptovski deželi, rekoč: ‚Gospod Bog živi!‘ **27** Glej, bedel bom nad njimi za zlo in ne za dobro; in vsi Judovi ljudje, ki so v egiptovski deželi, bodo použiti z mečem in z lakočo, dokler jih ne bo konec. **28** Vendar se bo malo število, ki pobegne meču, vrnilo iz egiptovske dežele v Judovo deželo in ves preostanek Juda, ki so odšli v egiptovsko deželo, da tam začasno prebiva, bo vedel čigave besede bodo obstale, moje ali njihove. **29** In to vam bo znamenje, ‚govori Gospod, ‚da vas bom kazoval na tem kraju, da boste lahko vedeli, da bodo moje besede zagotovo obstale zoper vas in zlo:‘ **30** tako govorji Gospod: ‚Glejte, jaz bom izročil faraona Hofrája, egiptovskega kralja, v roko njegovih sovražnikov in v roko tistih, ki strežejo po njegovem življenju; kakor sem izročil Sedekija, Judovega kralja, v roko Nebukadnezarja, babilonskega kralja, njegovega sovražnika in tega, ki je stregel po njegovem življenju.“

45 Beseda, ki jo je prerok Jeremija spregovoril Nerijájevemu sinu Baruhu, ko je zapisal te besede v knjigo pri Jeremijevih ustih, v četrtem letu Jojakíma, Jošijevega sina, Judovega kralja, rekoč: **2** „Tako govorji Gospod, Izraelov Bog, tebi, oh Baruh; **3** rekel si: ‚Gorje mi sedaj! kajti Gospod je dodal žalost k moji bridkosti; oslabel sem v svojem vzdihovanju in ne najdem počitka.‘ **4** Tako mu boš rekel: ‚Gospod govorji tako: ‚Glej, to, kar sem zgradol, bom porušil in to, kar sem zasadil, bom izruval, celo to celotno deželo. **5** In ti iščeš zase velike stvari? Ne išči jih; kajti glej, privedel bom zlo nad vse meso, ‚govori Gospod: ‚toda twoje življenje ti bom dal za plen v vseh krajih, kamor greš.“

46 Beseda od Gospoda, ki je prišla preroku Jeremiju zoper pogane; **2** zoper Egipt, zoper vojsko faraona Nehota, egiptovskega kralja, ki je bil pri reki Evfrat v Kárkemišu, katerega je babilonski kralj Nebukadnezar udaril v četrtem letu Jojakíma, Jošijevega sina, Judovega kralja. **3** „Naročite majhen ščit in se približajte k boju. **4** Vprežite konje; in vstanite, vi konjeniki in stojte naprej z vašimi čeladami; zgladite sulice in si nadenite oklep. **5** Zakaj sem jih videl zaprepadene in obrnjene nazaj? In njihovi mogočni so potolčeni in so naglo zbežali in niso gledali nazaj: kajti strah je bil naokoli, ‚govori Gospod. **6** Ne dopusti, da hitro odleti proč niti da mogočen človek pobegne; spotkali se bodo in padali proti severu, pri reki Evfrat. **7** Kdo je ta, ki prihaja gor kakor poplava, katerega vode se premikajo kakor reke? **8** Egipt se vzdiguje kakor poplava in njegove vode se premikajo kakor reke; in on pravi: ‚Jaz bom Šel gor in bom pokril zemljo; uničil bom mesto in njegove prebivalce. **9** Pridite gor, vi konji; in besnite, vi bojni vozovi in naj mogočni možje pridejo naprej; in Etiopci in Libijci, ki prijemajo ščit; in Ludéjci, ki prijemajo in upogibajo lok. **10** Kajti to je dan Gospoda Boga nad bojevnikimi, dan maščevanja, da se lahko maščuje svojim nasprotnikom: in meč bo požiral in ta bo nasičen in opijanjen z njihovo krvjo: kajti Gospod Bog nad bojevnikimi ima žrtvovanje v severni deželi, pri reki Evfrat. **11** Pojdij gor v Gileád in vzemi balzam, oh devica, egiptovska hči: zamar boš uporabljala mnoga zdravila; kajti ne boš ozdravljenja. **12** Narodi so slišali o tvoji sramoti in tvoje vpitje je napolnilo deželo: kajti mogočen človek se je spotaknil zoper mogočnega in oba skupaj sta padla.“ **13** Beseda, ki jo je Gospod spregovoril preroku Jeremiju, kako bo babilonski kralj Nebukadnezar prišel in udaril egiptovsko deželo. **14** Oznanite v Egiptu in razglasite v Miggídolu in razglasite v Nofu in v Tahpanhésu, recite: ‚Stoj trdno in se pripravi; kajti meč bo požiral okoli tebe. **15** Zakaj so tvoji hrabi možje pometeni proč? Niso obstali, ker jih je Gospod pognal. **16** Mnoge je pripravil, da padejo, da, eden je padel na drugega: in rekli so: ‚Vstanimo in ponovno pojdimo k našemu lastnemu ljudstvu in ki deželi našega rojstva, proč od zatiralskega meča.‘ **17** Tam so vpili: ‚Faraon, egiptovski kralj, je samo hrup; zamudil je določeni čas.‘ **18** Kakor jaz živim, ‚govori Kralj, čigar ime je Gospod nad bojevnikimi: Zagotovo kakor je Tabor med gorami in kakor Karmel pri morju, tako bo on prišel. **19** Oh ti hčer, prebivajoča v Egiptu, oskrbi se, da greš v ujetništvo: kajti Nof bo opustošen in zapuščen, brez prebivalca. **20** Egipt je podoben zelo lepi telici, toda uničenje prihaja; to prihaja iz severa. **21** Prav tako so njeni najeti možje v njeni sredi podobni pitanim bikcem; kajti obrnjeni so tudi nazaj in skupaj so pobegnili proč: niso obstali, ker je nadnje prišel dan njihove katastrofe in čas njihovega obiskanja. **22** Njihov glas bo šel kakor kača; kajti korakali bodo z vojsko in zoper njo prišli s sekiramimi, kakor drvarji. **23** Posekali bodo njen gozd, ‚govori Gospod, ‚ceprav ta ne more biti preiskan; ker jih je več kakor kobilic in so brezštevilni. **24** Egiptovska hči bo zbegana; izročena bo v roko severnega ljudstva.‘ **25** Gospod nad bojevnikimi, Izraelov Bog, pravi: ‚Glejte, kazoval bom množico iz Noja in faraona in Egipt z njihovimi bogovi in njihovimi kralji, celo faraona in vse tiste, ki zaupajo vanj: **26** in izročil jih bom v roko tistih, ki iščejo njihova življenja in v roko Nebukadnezarja, babilonskega kralja in v roko njegovih služabnikov: in potem bo ta naseljena, kakor v dneh davnnine, ‚govori Gospod. **27** Vendar se ne boj, oh moj služabnik Jakob in ne bodi zaprepadan, oh Izrael: kajti glej, rešil te bom od daleč in tvoje seme iz dežele njihovega ujetništva; in Jakob se bo vrnil in bo počival in bo sproščen in nihče ga ne bo naredil prestratenega. **28** Ne boj se Jakob, moj služabnik, ‚govori Gospod: ‚kajti jaz sem s teboj; kajti jaz bom naredil popoln konec vseh narodov, kamor sem te pognal: toda iz

tebe ne bom naredil popolnega konca, temveč te bom grajal po meri; vendar te ne bom pustil v celoti nekaznovanega.“

47 Beseda od Gospoda, ki je prišla preroku Jeremiju zoper Filistejce, preden je farao udaril Gazo. **2** „Tako govori Gospod: ,Glej, vode se dvigujejo iz severa in bodo preplavljajoča poplava in bodo poplavile deželo in vse kar je v njej; mesto in tiste, ki prebivajo v njem; potem bodo ljudje jokali in vsi prebivalci dežele bodo tulili. **3** Ob hrupu topotanja kopit njegovih močnih konj, ob drvenju njegovih bojnih voz in ob hrumerjanju njegovih koles, ocetje ne bodo gledali nazaj k svojim otrokom zaradi slabotnosti rok; **4** zaradi dneva, ki prihaja, da oplenijo vse Filistejce in da iztrebi iz Tira in Sidóna vsakega pomočnika, ki preostaja: kajti Gospod bo oplenil Filistejce, ostanek dežele Kaftor. **5** Plešavost je prišla nad Gazo; Aškelón je iztrebljen s preostankom njihove doline: doklej boš rezal samega sebe? **6** Oh ti, Gospodov meč, kako dolgo bo trajalo preden boš tiho? Spravi se v svojo nožnico, počivaj in bodi miren. **7** Kako je lahko tiho, glede na to, da mu je Gospod dal naročilo zoper Aškelón in zoper morsko obalo? Tam ga je on določil.“

48 Zoper Moáb tako govori Gospod nad bojevniki, Izraelov Bog: „Gorje Nebóju! Kajti ta je oplenjen: Kirijatájm je zbegan in zavzet: Misgab je zbegan in zaprepaden. **2** Moábove hvale ne bo več: v Hešbónu so snovali zlo zoper njega; pridimo in iztrebimo ga pred tem, da bi bil narod. Tudi ti boš iztrebljen, oh Madmén; meč te bo preganjal. **3** Glas vpitja bo iz Horonájima, plenjenje in veliko uničenje. **4** Moáb je uničen; njeni malčki so povzročili, da se je slišal jok. **5** Kajti ob vzpenjanju Luhíta se bo vzdigovalo nenehno jokanje; kajti ob spuščanju Horonájima so sovražniki slišali krik pogube. **6** Pobegnite, rešite vaša življenja in bodite podobni brinu v divjini. **7** Kajti ker si zaupal v svoja dela in svoje zaklade, boš tudi ti zajet: in Kemoš bo šel naprej v ujetništvo skupaj s svojimi duhovniki in svojimi princi. **8** In plenilec bo prišel nad vsako mesto in nobeno mesto ne bo uteklo: tudi dolina bo propadla in ravnina bo uničena, kakor je govoril Gospod. **9** Daj krila Moábu, da bo lahko pobegnil in ušel: kajti njegova mesta bodo zapaničena, brez kogarkoli, da bi v njih prebival. **10** Preklet bodi kdr dela Gospodovo delo varljivo in preklet bodi kdr svoj meč zadružje od krvi. **11** Moáb je bil sproščen od svoje mladosti in se ustalil na svojih usedlinah in ni bil izpraznjen iz posode v posodo niti ni šel v ujetništvo: zato bo njegov okus ostal v njem in njegova vonjava ni spremenjena. **12** Zato, glej, prihajajo dnevi, ‘govori Gospod, ,ko bom k njemu poslal postopacé, ki mu bodo povzročili, da se potepa in izpraznili bodo njegove posode in počili njihove mehove. **13** In Moáb bo osramočen od Kemoša, kakor je bila Izraelova hiša osramočena od Betela, njihovega zaupanja. **14** Kako pravite: ,Mi smo mogočni in močni može za vojno?‘ **15** Moáb je oplenjen in odšel gor iz svojih mest in njegovi izbrani mladeniči so odšli dol k pokolu, ‘govori Kralj, katerega ime je Gospod nad bojevniki. **16** Blizu je Moábova katastrofa, da pride in njegova stiska silno hiti. **17** Vsi vi, ki ste okoli njega, žalujte za njim; in vsi vi, ki poznate njegovo ime, recite: ,Kako je močna opora zlomljena in krasna palica!‘ **18** Ti hči, ki poseluješ Dibón, pridi dol iz svoje slave in sedi v žeji; kajti plenilec Moába bo prišel nadte in ta bo uničil twoja oporišča. **19** Oh, prebivalec Aroérja, stoj ob poti in oprezaj; in vprašaj tistega, ki beži in tisto, ki pobegne in reci: ,Kaj se je zgodilo?‘ **20** Moáb je zbegan; kajti ta je zlomljen: tulite in vpijte; povejte v Arónu, da je Moáb oplenjen. **21** In sodba je prišla nad ravno deželo; nad Holón in nad Jahac in nad Mefáat. **22** in nad Dibón in nad Nebó in nad Bet Diblatájm **23** in nad Kirijatájm in nad Bet Gamúl in nad Bet Meón **24** in nad Kerijót in nad Bocro in nad vsa mesta moábske dežele, daleč ali blizu. **25** Moábov rog je odsekан in njegov laket je zlomljen, ‘govori Gospod. **26**

,Oprijanite ga: kajti poveličal se je zoper Gospoda: tudi Moáb se bo valjal v svojem izbljuvkuv in tudi on bo v posmeh. **27** Ali vam ni bil Izrael v posmeh? Ali je bil najden med tatovi? Kajti odkar govorš o njem, poskakuješ od veselja. **28** Oh vi, ki prebivate v Moábu, zapustite mesta in prebivajte na skali in bodite podobni golobici, ki dela svoje gnezdo na straneh ustja luknje. **29** Slišali smo ponos Moába (on je silno ponosen), njegovo nadutost in njegovo aroganco in njegov ponos in oholost njegovega srca. **30** Poznam njegov bes, ‘govori Gospod; ,toda to ne bo tako; njegove laži na to ne bodo tako vplivale. **31** Zato bom tulil zaradi Moába in vpil bom zaradi vsega Moába; moje srce bo žalovalo zaradi mož iz Kir Héresa. **32** Oh sibmanska trta, jokal bom za teboj z jokanjem Jazérlja: twoje rastline so odšle prek morja, segle so celo k morju Jazérlja: plenilec je padel na twoje poletne sadove in na twojo trgatve. **33** In radost in veselje sta vzeta iz obilnega polja in od moábske dežele; tri sem povzročil, da odpove pred vinskimi stiskalnicami: nihče ne bo mendral z vpitjem; njihovo vpitje ne bo vpitje. **34** Od krika Hešbóna, celo do Elaléja in celo do Jahaca so izgovarjali svoj glas, od Coarja celo do Horonájima, kakor triletna telica, kajti tudi vode Nimríma bodo zapaničena. **35** Poleg tega bom povzročil, da preneha v Moábu, ‘govori Gospod, ,tisti, ki daruje na visokih krajih in tisti, ki zažiga kadilo svojim bogovom. **36** Zato bo moje srce zvenelo za Moábom kakor piščali in moje srce bo zvenelo kakor piščali za možmi Kir Héresa: ker so bogastva, ki jih je pridobil, izginila. **37** Kajti vsaka glava bo plešasta in vsaka brada pristržena; na vseh rokah bodo vrezni in na ledjih vrečevina. **38** Tam bo splošno žalovanje na vseh hišnih strehah Moába in na njegovih ulicah: kajti zlomil sem Moáb kakor posodo, na kateri ni zadovoljstva, ‘govori Gospod. **39** Tulili bodo, rekoč: ,Kako je ta zlomljen! Kako je Moáb s sramoto obrnil hrbet! Tako bo Moáb v posmeh in zaprepadenost vsem okoli njega.‘ **40** Kajti tako govori Gospod: ,Glej, letel bo kot orel in svoja krila bo širil nad Moábom. **41** Kerijót je zavzet in oporišča so presenečena in srca mogočnih mož v Moábu bodo na ta dan kakor srce ženske v njihen ostrih bolečinah. **42** In Moáb bo uničen pred tem, da bi bil ljudstvo, ker se je poveličeval zoper Gospoda. **43** Strah in jama ter zanka bodo nad teboj, oh prebivalec Moába, ‘govori Gospod. **44** Kdr beži pred strahom, bo padel v jamo; in kdr vstaja iz lame, bo zajet v zanko: kajti jaz bom to privedel nadenj, celo nad Moáb, leto njihovega obiskanja, ‘govori Gospod. **45** Tisti, ki so zbežali, so stali pod senco Hešbóna zaradi sile: toda ogenj je izšel iz Hešbóna in plamen iz srede Sihóna in použil bo Moábov kot in krono glave upornih. **46** Gorje tebi, oh Moáb! Ljudstvo Kemoša propada: kajti tvoji sinovi so zajeti [kot] ujetniki in twoje hčere [kot] ujetnice. **47** Vendar bom v zadnjih dneh ponovno privadel ujetništvo Moába, ‘govori Gospod. ,Tako daleč je sodba od Moába.“

49 Glede Amóncev tako govori Gospod: ,Ali Izrael nima sinov? Ali nima dediča? Zakaj potem njihovi kralji podedujejo Gad in njegovo ljudstvo prebiva v njegovih mestih. **2** Zatorej, glejte, pridejo dnevi, ‘govori Gospod, ,da bom povzročil alarm vojne, da se bo slišal v Rabi Amóncev in ta bo zapaničen kup in njene hčere bodo požgane z ognjem: potem bo Izrael dedič tistim, ki so bili njegovi dediči, ‘govori Gospod. **3** Tuli, oh Hešbón, kajti Aj je oplenjen: jokajte ve hčere Rabe, opašite se z vrečevino; objokujte in tecite sem ter tja pri ograjah; kajti njihov kraj bo šel v ujetništvo in njegovi duhovniki in njegovi princi skupaj. **4** Zakaj se ponašaš v dolinah, tvoji tekoči dolini, oh odpadla hči? Da si zaupala v njene zaklade, rekoč: ,Kdo bo prišel k meni?‘ **5** Glej, nadte bom privadel strah, ‘govori Gospod Bog nad bojevniki, ,od vseh teh, ki bodo okoli tebe; in izgnani boste, vsak človek naravnost naprej in nihče ne bo zbral tistega, ki tava. **6** In potem bom ponovno privadel ujetništvo Amónovih otrok, ‘govori Gospod. **7** Glede Edóma tako

govori Gospod nad bojevni: ,Ali v Temánu ni več modrosti? Ali je nasvet izginil pred razsodnim? Ali je njihova modrost izginila? **8** Pobegnite, obrnute se nazaj, prebivajte globoko, oh prebivalci Dedána; kajti nadenj bom privedel Ezavovo katastrofo, čas, ko ga bom obiskal. **9** Če pridejo k tebi obiralcji grozja, ali ne bodo pustili nekaj paberkovalnih grozdov? Če tatoi ponocí, bodo unicevali, dokler ne bodo imeli dovolj. **10** Toda jaz sem naredil Ezava, jaz sem odkril njegove skrite kraje in on se ne bo mogel skriti: njegovo seme je oplojeneno in njegovi bratje in njegovi sosedje in njega ni. **11** Pusti svoje osirotele otroke, jaz jih bom ohranil žive; in twoje vdove naj zaupajo vame.' **12** Kajti tako govori Gospod: ,Glej, tisti, katerih sodba ni bila, da pijejo iz čaše, so zagotovo pijani; in ali si ti tisti, ki naj bi odšel čisto nekaznovan? Ne boš odšel nekaznovan, temveč boš zagotovo pil iz tega. **13** Kajti prisegel sem pri sebi, 'govori Gospod, ,da bo Bocra postal opustošenje, graja, opustošenost in preklestvo; in vsa njena mesta bodo neprestane opustošenosti.' **14** Slišal sem govorico od Gospoda in predstavnik je poslan k pogonom, rekoč: „Zberite se skupaj in pridejte zoper njo in se vzdignite k bitki.“ **15** ,Kajti glej, naredil te bom majhnega med pogani in preziranega med ljudmi. **16** Tvoja strašnost te je zavedla in ponos twojega srca, oh ti, ki prebivaš v razpokah skale, ki drži višno hribo: čeprav bi si svoje gnezdo naredil tako visoko kakor orel, te bom od tam privedel dol, ,govori Gospod. **17** ,Tudi Edóm bo opustošenje: vsak, ki gre mimo, bo osupel in sikal bo nad vsemi njegovimi nadlogami. **18** Kakor v razdejanju Sódome in Gomóre in njunih sosednjih mest, ,govori Gospod, ,noben človek ne bo vzdržal tam niti sin človek ne bo prebival v tem. **19** Glej, vzpel se bo kakor lev iz naraščanja Jordana zoper prebivališče močnega: toda naredil bom, da bo nenadoma pobegnil pred njo: in kdo je izbran mož, da bi ga lahko določil nad njo? Kajti kdo je podoben meni? In kdo mi bo določil čas? In kdo je tisti pastir, ki bo stal pred meno? **20** Zato prisluhnite Gospodovemu nasvetu, katerega je svetoval zoper Edóm; in njegove namene, ki jih je namenil zoper prebivalce Temána: ,Zagotovo jih bo najmanjši iz tropa izvlekel ven: zagotovo bodo naredili njihova prebivališča opustela. **21** Zemlja je stresena ob hrupu njihovega padca, ob hrupu njihovega krika, ki ga je bilo slišati v Rdečem morju. **22** Glej, prišel bo gor in letel kakor orel in svoji krili razširil nad Bocro: in na ta dan bo srce mogočnih mož iz Edóma kakor srce ženske v njenih ostrih bolečinah. **23** Glede Damaska. Hamát je zbegani in Arpád: kajti slišala sta zle novice: boječa sta: tam je bridkost na morju; ta ne more biti utišana. **24** Damask je postal slaboten in se obrača, da pobegne in strah se je je polasti: tesnoba in bridkosti so jo prevzele, kakor žensko v porodnih mukah. **25** Kako mesto hvale ni puščeno, mesto moje radosti! **26** Zato bodo njeni mladeniči padli na njenih ulicah in vsi bojevnikи bodo iztrebljeni na ta dan, ,govori Gospod nad bojevni. **27** In jaz bom zanetil ogenj v zidu Damaska in ta bo použil palace Ben Hadáda.' **28** Glede Kédárja in glede Hacórjevih kraljestev, katere bo babilonski kralj Nebukadnezar udaril, tako govori Gospod: ,Vstanite, pojrite gor v Kédár in oplenite može vzhoda. **29** Njihove šotore in njihove trope bodo odvzeli: k sebi bodo vzeli njihove zavesne in vse njihove posode in njihove kamele; in vpili jim bodo: ,Strah je na vsaki strani.' **30** Pobegnite, spravite se daleč proč, prebivajte globoko, oh vi prebivalci Hacórja, ,govori Gospod; ,kajti Nebukadnezar, babilonski kralj, je zoper vas sprejel nasvet in je zoper vas spočel namen. **31** Vstani, dvigni se v premožen narod, ki prebiva brez skrbi, ,govori Gospod, ,ki nima niti velikih vrat niti zapahov, ki prebiva sam. **32** In njihove kamele bodo plen in množica njihove živine plen: in jaz jih bom razkropil na vse vetrove, tiste, ki so na skrajnih vogalih; in jaz bom privedel njihovo katastrofo od vseh njihovih strani, ,govori Gospod. **33** Hacór bo prebivališče za zmaje

in opustošenje na veke: tam ne bo prebival noben človek niti noben sin človekov ne prebiva v njem.“ **34** Beseda od Gospoda, ki je prišla preroku Jeremiju zoper Elám v začetku kraljevanja Judovega kralja Sedekija, rekoč: **35** ,Tako govori Gospod nad bojevni: ,Zlomil bom Elámov lok, njihovo glavno moč. **36** In nad Elám bom privedel štiri vetrove iz štirih četrtin neba in razkropil jih bom proti vsem tem vetrovom; in tam ne bo nobenega naroda kamor ne bi prišli pregnanci Eláma. **37** Kajti jaz bom Elámu povzročil, da bo zaprepaden pred svojimi sovražniki in pred tistimi, ki jum strežejo po življenju: in nanje bom privedel zlo, celo svojo kruto jezo, ,govori Gospod: ,in za njimi bom postal meč, dokler jih nisem použil: **38** in jaz bom svoj prestol postavil v Elámu in od tam bom uničil kralja in prince, ,govori Gospod. **39** Toda to se bo zgodilo v zadnjih dneh, da bom ponovno privedel ujetništvo Eláma, ,govori Gospod.“

50 Beseda, ki jo je Gospod govoril zoper Babilon in zoper deželo Kaldejcev po preroku Jeremiju. **2** Razglašajte med narodi in objavite in postavite prapor; objavite in ne prikrivajte: recite: ,Babilon je zajet, Bel je zbegani, Merodáh je zlomljen na koščke; njegovi maliki so zbegani, njegove podobe so zlomljene na koščke. **3** Kajti iz severa prihaja narod zoper njega, ki bo njegovo deželo naredil zapuščeno in nihče ne bo prebival tam: odstranjeni bodo, odšli bodo, tako človek kakor žival. **4** V tistih dneh in v tistem času, ,govori Gospod, ,bodo prišli Izraelovi otroci, oni in Judovi otroci skupaj, šli bodo in jokali: šli bodo in iskali Gospoda, svojega Boga. **5** Povpraševali bodo o poti na Sion, s svojimi obrazi tja, rekoč: ,Pridite, pridružimo se Gospodu v večno zavezo, ki ne bo pozabljenja.' **6** Moje ljudstvo so bile izgubljene ovce: njihovi pastirji so jim povzročili, da zaidejo, obrnili so jih proč na gore: tavale so od gore do hriba, pozabile so svoj kraj počitka. **7** Vsi, ki so jih našli, so jih požrli: in njihovi nasprotniki so rekli: ,Mi ne delamo prestopka, ker so grešili zoper Gospoda, prebivališče pravice, celo Gospoda, upanje njihovih očetov. **8** Odstranite se iz sreda Babilona in pojrite naprej ven iz dežele Kaldejcev in bodite kakor kozli pred tropi. **9** Kajti glejte, vzdignil se bom in povzročim, da pride proti Babilonu zbor velikih narodov iz severne dežele: in oni se bodo postrojili zoper njega; od tam bo odvzet: njihove puščice bodo kakor od mogočnega, izkušenega človeka; nihče se ne bo vračal zaman. **10** In Kaldeja bo plen; vsi, ki jo plenijo, bodo nasičeni, ,govori Gospod. **11** Ker ste bili veseli, ker ste se razveseljevali, oh, vi unicevalci moje dediščine, ker ste postali debeli kakor telica ob travi in mukate kakor bik: **12** vaša mati bo silno zbegana; tista, ki vas je nosila, bo osramočena: glejte, najbolj zadnji izmed narodov bodo divjina, suha dežela in puščava. **13** Zaradi Gospodovega besa, ta ne bo naseljen, temveč bo v celoti zapuščen: vsak, ki gre mimo Babilona, bo osupel in sikal bo ob vseh njegovih nadlogah. **14** Postrojite se naokrog zoper Babilon: vsi vi, ki upogibate lok, streljajte nanj: ne varčujte puščic: kajti ta greši zoper Gospoda. **15** Vprijte zoper njega vsenaokrog: dal je svojo roko: njegovi temelji so padli, njegovi zidovi so zrušeni: kajti to je maščevanje od Gospoda: maščujete se nad njim; kajti kakor je storil on, storite njemu. **16** Iztrebi sejalca iz Babilona in tistega, ki ravna s srpom ob času žetve: zaradi strahu pred zatiralskim mečem se bodo obrnili vsakdo k svojemu ljudstvu in bežali bodo vsakdo k svoji lastni deželi. **17** Izrael je razkropljena ovca; levi so ga odgnali proč: najprej ga je požrli kralj Asirije in nazadnje je ta Nebukadnezar, babilonski kralj, zlomil njegove kosti. **18** Zato tako govori Gospod nad bojevni, Izraelov Bog: ,Glej, kaznoval bom babilonskega kralja in njegovo deželo, kakor sem kaznoval asirskega kralja. **19** In Izrael bom ponovno privedel k njegovemu prebivališču in hranil se bo na Karmelu in Bašánu in njegova

duša bo nasičena na gori Efrájim in Gileád. 20 V tistih dneh in v tistem času, 'govori Gospod, ,bo iskana krivičnost Izraela in tam ne bo nobene; in Judovi grehi in le-ti ne bodo najdeni: kajti jaz bom oprostil tiste, katere sem prihranil. 21 Pojdi gor zoper deželo Meratájim, celo zoper njo in zoper prebivalce Pekóda: pustoš in popolnoma uniči za njimi, 'govori Gospod, in stori glede na vse, kar sem ti zapovedal. 22 Zvok bitke in velikega uničenja je v deželi. 23 Kako je kladivo celotne zemlje razklano in zlomljeno! Kako je Babilon postal opustošenje med narodi! 24 Zate sem položil zanko in ti si prav tako zajet, oh Babilon in se nisi zavedal: najden si in prav tako ujet, ker si se preprial zoper Gospoda. 25 Gospod je odpril svojo orožarno in privedel orožja svojega ogorčenja: kajti to je delo od Gospoda Boga nad bojevniki v deželi Kaldejcev. 26 Pridite zoper njega od skrajne meje, odprite njegovo skladišča: nagradmitte ga kakor kupe in ga popolnoma uničite: nič naj ne ostane od njega. 27 Zakoljite vse njegove bikce; naj gredol k zakolu: gorje jim! Kajti prišel je njihov dan, čas njihovega obiskanja. 28 Glas tistih, ki bežijo in pobegnejo iz babilonske dežele, da razglasijo na Sionu maščevanje Gospoda, našega Boga, maščevanje njegovega templja. 29 Skliči skupaj lokostrelce zoper Babilon: in vse, ki upogibajo lok, utabori se zoper njega vsenakokrog; naj nihče od njega ne pobegne: poplačajte mu glede na njegovo delo; glede na vse, kar je storil, storite vi njemu: kajti ponosen je bil zoper Gospoda, zoper Svetega Izraelovega. 30 Zato bodo njegovi mladeniči padli na ulicah in vsi njegovi bojevniki bodo na tisti dan odrezani, 'govori Gospod. 31 Glej, jaz sem zoper tebe, oh ti, najponosnejši, govori Gospod Bog nad bojevniki: kajti tvój dan je prišel, čas da te obiščem. 32 In najponosnejši se bo spotaknil in padel in nihče ga ne bo dvignil: in jaz bom prižgal ogenj v njegovih mestih in ta bo požrl vse naokoli njega.⁴ 33 Tako govori Gospod nad bojevniki: ,Izraelovi otroci in Judovi otroci so bili skupaj zatirani: in vsi, ki so jih vzeli ujetnike, so jih trdno držali; odklonili so, da jih izpustijo. 34 Njihov Odkupitelj je močan; Gospod nad bojevniki je njegovo ime: temeljito bo zagovarjal njihovo pravdo, da bi lahko dal počitek deželi in vznemiril babilonske prebivalce. 35 Meč je nad Kaldejci, 'govori Gospod, in nad prebivalci Babilona in nad njegovimi prin ci in nad njegovimi modrimi možmi. 36 Meč je na lažnivcih; in oni bodo nori: meč je nad njegovimi mogočnimi možmi; in oni bodo zaprepadeni. 37 Meč je nad njihovimi konji in nad njihovimi bojnimi vozovi in nad vsemi pomešanimi ljudstvi, ki so v njegovi sredi; in postali bodo kakor ženske: meč je nad njegovimi zakladi; in oni bodo oropani. 38 Suša je nad njenimi vodami; in posušene bodo: kajti to je dežela rezanih podob in oni so usekaní na njihove malike. 39 Zato bodo tam živele divje živali iz puščave in divje živali iz otokov in sove bodo prebivale tam: in ta ne bo več naseljena na veke; niti ne bo od roda do roda naseljena. 40 Kakor je Bog razdeljal Sódomo in Gomóro in njuna sosednja mesta, 'govori Gospod; , tako noben človek ne bo ostajal tam niti ne bo noben sin človekov prebival tam. 41 Glej, ljudstvo bo prišlo iz severa in velik narod in številni kralji bodo vzdignjeni od obal zemlje. 42 Držali bodo lok in kopje: kruti so in ne bodo pokazali usmiljenja: njihov glas bo rjovel kakor morje in jahali bodo na konjih, vsakdo postrojen, kakor mož k bitki, zoper tebe, oh babilonska hči. 43 Babilonski kralj je slišal poročilo o njih in njegovi roki sta oslabeli: tesnoba se ga je polastila in ostre bolecine, kakor žensko v porodnih mukah. 44 Glej, prišel bo gor kakor lev iz naraščanja Jordana k prebivališču močnega: toda storil bom, da bodo nenadoma pobegnili proč pred njim: in kdo je izbran mož, da bi ga lahko določil čezenj? Ali kdo je podoben meni? In kdo mi bo določil čas? In kdo je tisti pastir, ki bo stal pred menoj? 45 Zato prisluhnite Gospodovemu nasvetu, ki ga je sprejel zoper Babilon; in njegovi nameni, ki jih je namenil zoper

deželo Kaldejcev: ,Zagotovo jih bo najmanjši od tropa potegnil ven: zagotovo bo njihovo prebivališče naredil zapuščeno. 46 Ob hrupu zajetja Babilona je zemlja stresena in krik je slišati med narodi.⁵

51 Tako govori Gospod: ,Glej, vzdignil se bom zoper Babilon in zoper tiste, ki prebivajo v njihovi sredi, ki se vzdigujejo zoper mene, uničojoč veter; 2 in v Babilon bom poslal prepihovalce, ki ga bodo prevezjali in izpraznili bodo njegovo deželo: kajti v dnevni stiske bodo zoper njega naokoli. 3 Zoper tistega, ki napenja, naj lokostrelec napne svoj lok in zoper tistega, ki se dviguje v svojem oklepnu: in ne prizanašajte njegovim mlađenicem: popolnoma uničite vso njegovo vojsko. 4 Tako bodo umorjeni padli v deželi Kaldejcev in tisti, ki so prebodení, na njegovih ulicah. 5 Kajti Izrael ni bil pozabljen niti Juda od svojega Boga, od Gospoda nad bojevniki; čeprav je bila njihova dežela napolnjena z gremom zoper Svetega Izraelovega. 6 Bežite iz srede Babilona in osvobodite vsakdo svojo dušo: ne bodite odrezani v njegovi krivičnosti; kajti to je čas Gospodovega maščevanja; on mu bo povrnil povračilo. 7 Babilon je bil zlata časa v Gospodovi roki, ki je vso zemljo naredil pijano: narodi so pili od njegovega vina; zato so narodi besni. 8 Babilon je nenadoma padel in bil uničen: tulite za njim; vzemite balzam za njegovo bolečino, če bo takо, da bi bil lahko ozdravljen. 9 Mi bi ozdravili Babilon, toda on ni ozdravljen: zapustite ga in naj gremo vsak v svojo lastno deželo: kajti njegova sodba sega do nebes in povzdignjen je gor, celo do neba. 10 Gospod je privedel našo pravičnost: pridite, razglasimo na Sionu delo Gospoda, našega Boga. 11 Puščice naredi svetele; zberi ščite: Gospod je vzdignil duha medijskih kraljev: kajti njegov naklep je zoper Babilon, da ga uniči; ker je to maščevanje od Gospoda, maščevanje od njegovega templja. 12 Postavi prapor na zdove Babilona, okrepi stražo, postavi stražarje, pripravi zasede: kajti Gospod je tako zasnoval in storil to, kar je gorovit, zoper prebivalce Babilona. 13 Oh ti, ki prebivaš nad mnogimi vodami, obilen v zakladhih, tvój konec je prišel in mera tvójeho pohlepnosti. 14 Gospod nad bojevniki je prisegel pri sebi, rekoč: ,Zagotovo te bom napolnil z ljudmi, kakor z gosenicami; in vzdignili bodo krik zoper tebe. 15 Zemljo je naredil s svojo močjo, zemeljski krog je utrdil s svojo modrostjo in nebesa razprostrl s svojim razumevanjem. 16 Kadar on izusti svoj glas, je v nebesnem oboku množica vodá; in on povzroča meglicam, da se vzdignejo od koncev zemlje: on dela bliske z dežejnimi in prinaša veter iz svojih zakladnic. 17 Vsak mož je s svojim spoznanjem brutalen; vsak livar je zgegan z rezano podobo: kajti njegova ulta podoba je nerensica in tam ni diha v njih. 18 One so prazne reči, delo zmot: v času njihovega obiskanja bodo uničene. 19 Jakobov delež ni enak njihovemu; kajti on je tvorec vseh stvari: in Izrael je palica njegove dediščine: Gospod nad bojevniki je njegovo ime. 20 Ti si moja bojna sekira in orožja vojne: kajti s teboj bom narode razbil na koščke in s teboj bom uničil kraljestva; 21 in s teboj bom razbil na koščke konja in njegovega jezdca; in s teboj bom razbil na koščke bojni voz in njegovega voznika; 22 s teboj bom razbil na koščke moškega in žensko; in s teboj bom razbil na koščke starega in mladega; in s teboj bom razbil na koščke mladeniča in dekle; 23 prav tako bom s teboj razbil na koščke pastirja in njegov trop; in s teboj bom razbil na koščke poljedelca in njegov jarem volov; in s teboj bom razbil na koščke povelnjike in vladarje. 24 In povrnili bom Babilonu in vsem prebivalcem Kaldeje vso njihovo zlo, ki so ga storili na Sionu v tvojem pogledu, 'govori Gospod. 25 Glej, jaz sem zoper tebe, oh uničojoča gora, 'govori Gospod, ki uničuješ vso zemljo: in iztegnil bom svojo roko nadte in te zvalil dol iz skal in te naredil požgano goro. 26 In ne bodo vzeli od tebe kamna za temeljni kamen niti kamna za temelje; temveč boš zapuščen na veke, 'govori

Gospod. **27** Postavite prapor v deželi, zatrobite na šofar med narodi, pripravite narode zoper njega, skličite skupaj zoper njega kraljestva Ararat, Miní in Aškenáz; določite poveljnika zoper njega: povzročite konjem, da pridejo gor kakor dlakave gosenice. **28** Pripravite zoper njega narode z medjiskimi kralji, njihove poveljnike in vse njihove vladarje in vso deželo njegovega gospodstva. **29** In dežela bo trepetala in ternala: kajti vsak Gospodov namen zoper Babilon se bo izpolnil, da stori babilonsko deželo opustošenje brez prebivalca. **30** Mogočni babilonski može so se prenehali bojevati, ostali so v svojih utrdbah: njihova moč je odpovedala; postali so kakor ženske: požgali so njegova bivališča; njegovi zapahi so zlomljeni. **31** En sel bo tekel, da sreča drugega in en poslanec, da sreča drugega, da pokaže babilonskemu kralju, da je njegovo mesto zavzeto na enem koncu **32** in da so prehodi zasedeni in trste so požgali z ognjem in bojevniki so zgroženi. **33** Kajti tako govori Gospod nad bojevniki, Izraelov Bog: „Babilonska hči je podobna mlatišču, čas je, da jo mlatišo: vendar še malo in čas njene žetve bo prišel. **34** Nebukadnezar, babilonski kralj, me je požril, zdobil me je, naredil me je za prazno posodo, požril me je kakor zmaj, svoj trebuh je napolnil z mojimi posladki, vrgel me je ven. **35** Nasilje, storjeno meni in mojemu mesu, naj bo nad Babilonom; ‚bo rekel prebivalec Siona in moja kri nad prebivalci Kaldeje, bo rekla [prestolnica] Jeruzalem. **36** Zato tako govori Gospod: ‚Glej, jaz bom zagovarjal svojo pravdo in se zate maščeval: in jaz bom posušil njegovo morje in posušil njegove izvire. **37** In Babilon bo spremenjen v razvaline, bivališče za zmaje, osuplost in sikanje, brez prebivalcev. **38** Skupaj bodo rjoveli kakor levi: kričali bodo kakor levji mladiči. **39** V njihovi vročini bom naredil njihove praznike in jaz jih bom upijanil, da se bodo lahko veselili in spali nenehno spanje in se ne bodo zbudili, ‚govori Gospod. **40** ‚Privedel jih bom dol kakor jagnjeta h klanju, kakor ovne s kožli. **41** Kako je Šešah zajet! In kako je hvala celotne zemlje presenečena! Kako je Babilon postal osuplost med narodi! **42** Morje se je vzdignilo nad Babilon: pokrit je z množico njegovih valov. **43** Njegova mesta so opustošenje, suha dežela in divjina, dežela, v kateri noben človek ne prebiva niti katerikoli sin človekov tam ne gre skozi. **44** In v Babilonu bom kazoval Bela in iz njegovih ust bom osvobodil to, kar je požril: in narodi se ne bodo več stekali k njemu: da, babilonski zid bo padel. **45** Moje ljudstvo, pojrite ven iz njegove srede in osvobodite vsak človek svojo dušo pred kruto Gospodovo jezo. **46** In da ne bi vaše srce oslabelo in se boste bali zaradi gorlice, katero bo slišati v deželi; gorrica, bo tako prisla v enem letu in potem bo v drugem letu prisla gorovicu in nasilje v deželi, vladar zoper vladarja. **47** Zatorej glejte, prihajajo dnevi, ko bom naredil sodbo nad rezanimi podobami Babilona: in njegova celotna dežela bo zbegana in vsi njegovi umorjeni bodo padli v njegovi sredi. **48** Potem bodo nebo in zemlja in vse, kar je na njej, peli zaradi Babilona: kajti plenilci bodo prišli k njemu iz severa, ‚govori Gospod. **49** Kakor je Babilon povzročil umorjenim iz Izraela, da padejo, tako bodo pri Babilonu padli umorjeni iz vse zemelje. **50** Vi, ki ste pobegnili meču, pojrite proč, ne stojte pri miru: spomnite se Gospoda od daleč in [prestolnica] Jeruzalem naj pride v vaše misli. **51** Zbegani smo, ker smo slišali grajo: sramota je pokrila naše obrazy: kajti tujci so prišli v svetišča Gospodove hiše. **52** Zato, glejte, prihajajo dnevi, ‚govori Gospod, da bom naredil sodbo nad njegovimi rezanimi podobami: in po vsej njegovi deželi bodo ranjeni stokali. **53** Čeprav bi se Babilon povzpzel do neba in četudi bi utrdil višino svoje moči, vendar bodo od mene prišli k njemu plenitelji, ‚govori Gospod. **54** Zvok krika prihaja iz Babilona in velika poguba iz dežele Kaldejev: **55** ker je Gospod oplenil Babilon in iz njega uničil močan glas; ko njegovi valovi rjivoj kakor velike vode, je izosten hrup njihovega glasu: **56** ker je

plenilec prišel nadenj, celo nad Babilon in so njegovi mogočni može zajeti, vsak izmed njihovih lokov je zlomljen: kajti Gospod Bog povračil bo zagotovo poplačal. **57** In jaz bom opijanil njegove prince in njegove modre može, njegove poveljnike in njegove vladarje in njegove mogočne može: in spali bodo neprestano spanje in ne bodo se zbudili, ‚govori kralj, katerega ime je Gospod nad bojevniki. **58** Tako govori Gospod nad bojevniki: ‚Široki zidovi Babilona bodo popolnoma porušeni in njegova visoka vrata bodo sežgana z ognjem; in ljudstvo se bo zaman trudilo in narod v ognju in izmučeni bodo.“ **59** Beseda, ki jo je prerok Jeremija zapovedal Serajáju, Nerijájevemu sinu, Maasejájevemu sinu, ko je s Sedekijem, Judovim kraljem, odšel v Babilon, v četrtem letu njegovega kraljevanja. In ta Serajá je bil tih princ. **60** Tako je Jeremija zapisal v knjigo vse zlo, ki naj bi prišlo nad Babilon, celo vse te besede, ki so zapisane zoper Babilon. **61** In Jeremija je rekel Serajáu: „Ko prideš v Babilon in boš videl in boš bral vse te besede; **62** potem boš rekel: ‚Oh Gospod, ti si govoril zoper ta kraj, da ga odrežeš, da nihče ne bo ostal v njem niti človek niti žival, temveč da bo ta zapuščen na veke. **63** In zgodilo se bo, ko narediš konec branju te knjige, da boš k njej privezal kamen in jo vrgel v sredo Evfrata: **64** in rekel boš: ‚Tako bo Babilon potonil in ne bo se vzdignil od zla, ki ga bom privedel nadenj in izmučeni bodo.“ Do tu so Jeremijeve besede.

52 Sedekija je bil star enaindvajset let, ko je pričel kraljevati in v Jeruzalemu je kraljeval enajst let. In ime njegove matere je bilo Hamutála, hči Cirméjája iz Libne. **2** In počel je to, kar je bilo zlo v Gospodovih očeh, glede na vse, kar je storil Jojakim. **3** Kajti zaradi Gospodove jeze se je to zgodilo v [prestolnici] Jeruzalem in v Judu, dokler jih ni zavrgel izpred svoje prisotnosti, da se je Sedekija uprl zoper babilonskega kralja. **4** In pripetilo se je v devetem letu njegovega kraljevanja, v desetem mesecu, na deseti dan meseca, da je prišel Nebukadnezar, babilonski kralj, on in vsa njegova vojska, zoper [prestolnico] Jeruzalem in se utaboril zoper njo in zoper njo naokoli zgradil trdnjave. **5** Tako je bilo mesto oblegano do enajstega leta kralja Sedekija. **6** In v četrtem mesecu, na deveti dan meseca, je bila huda lakota v mestu, tako da ni bilo kruha za ljudstvo dežele. **7** Potem je bilo mesto predrito in vsi bojevniki so pobegnili in ponoči odšli ven iz mesta, po poti velikih vrat med dvema zidovoma, kar je bilo poleg kraljevega vrtu; (torej Kaldejci so bili pri mestu naokoli:) in odšli so po poti ravnine. **8** Toda vojska Kaldejcev je zasledovala kralja in Sedekija dohitela na ravinah Jerihe; in vsa njegova vojska je bila razkroljena od njega. **9** Potem so prijeli kralja in ga odvedli gor k babilonskemu kralju v Ribilu, v deželu Hamát; kjer je izrekel sodbo nad njim. **10** In babilonski kralj je Sedekijeve sinove usmrtil pred njegovimi očmi: usmrtil je tudi vse Judeve prince v Ribili. **11** Potem je iztaknil Sedekijeve oči; in babilonski kralj ga je zvezal v verige in ga odvedel v Babilon in ga vtaknil v ječo do dneva njegove smrti. **12** Torej v petem mesecu, na deseti dan meseca, kar je bilo devetnajsto leto Nebukadnezarja, babilonskega kralja, je prišel Nebuzaradán, poveljnik straže, ki je služil babilonskemu kralju, v [prestolnico] Jeruzalem **13** in zažgal Gospodovo hišo in kraljevo hišo; in vse hiše [prestolnice] Jeruzalem in vse hiše velikih mož je zažgal z ognjem: **14** in vsa vojska Kaldejcev, ki je bila s poveljnikom straže, je porušila vse zidove naokoli [prestolnice] Jeruzalem. **15** Potem je Nebuzaradán, poveljnik straže, odvedel proč ujetništvo, nekatere izmed revnega ljudstva in preostanek ljudstva, ki je ostalo v mestu in tiste, ki so pobegnili proč, ki so pobegnili k babilonskemu kralju in preostanek množice. **16** Toda Nebuzaradán, poveljnik straže, je pustil nekatere izmed revnih dežele za obrezovalce trte in za poljedelce. **17** Tudi stebre iz

brona, ki so bili v Gospodovi hiši in podnožja in bronasto morje, ki je bilo v Gospodovi hiši, so Kaldejci zlomili in ves bron od tega odnesli v Babilon. **18** Tudi kotle in lopate in utrinjala in skledice in žlice in vse posode iz brona, s katerimi so služili, so vzeli proč. **19** In umivalnike in ponve za žerjavico in skledice in kotle in svečnike in žlice in čaše; to, kar je bilo iz zlata, v zlatu in to, kar je bilo iz srebra, v srebru, je vzel proč poveljnik straže. **20** Dva stebra, eno morje in dvanajst bronastih bikov, ki so bili pod podnožji, katere je kralj Salomon naredil v Gospodovi hiši: brona vseh teh posod je bilo brez teže. **21** In glede stebrov, višina enega stebra je bila osemnajst komolcev; in obdajal ga je okrasni trak dvanajstih komolcev; in njegova debelina je bila štiri prste: bil je votel. **22** In na njem je bil kapitel iz brona; in višina enega kapitela je bila pet komolcev, z mrežo in granatnimi jabolki naokoli na kapitelih, vsi iz brona. Tudi drugi steber in granatna jabolka so bili podobni tem. **23** In tam je bilo šestindevetdeset granatnih jabolk na eni strani; in vseh granatnih jabolk na mreži je bilo sto naokoli. **24** In poveljnik straže je vzel Serajája, vélikega duhovnika in Cefanjája, drugega duhovnika in tri čuvaje vrat: **25** iz mesta je vzel tudi evnuha, ki je bil zadolžen za bojevниke in sedem mož izmed njih, ki so bili blizu kraljevi osebi, ki so bili najdeni v mestu; in glavnega pisarja vojske, ki pregleduje ljudstvo dežele; in šestdeset mož izmed ljudstva dežele, ki so bili najdeni v sredi mesta. **26** Tako jih je Nebuzaradán, poveljnik straže, vzel in jih privedel k babilonskemu kralju v Riblo. **27** In babilonski kralj jih je udaril in jih usmrtil v Ribli, v deželi Hamát. Tako je bil Juda ujet odveden proč iz svoje lastne dežele. **28** To je ljudstvo, katerega je Nebukadnezar odvedel proč ujetje: v sedmem letu tri tisoč triindvajset Judov: **29** v osemnajstem letu Nebukadnezara je on odvedel iz [prestolnice] Jeruzalem ujetih osemsto dvaintrideset oseb: **30** v triindvajsetem letu Nebukadnezara je Nebuzaradán, poveljnik straže, odvedel proč ujetnike Judov, sedemsto petinštirideset oseb: vseh oseb je bilo štiri tisoč šeststo. **31** In pripetilo se je v sedemintridesetem letu ujetništa Jojahína, Judovega kralja, v dvanajstem mesecu, na petindvajseti dan meseca, da je Evíl Merodáh, babilonski kralj, v prvem letu svojega kraljevanja, povzdignil glavo Jojahína, Judovega kralja in ga privedel iz ječe. **32** In prijazno je govoril z njim in njegov prestol postavil nad prestole kraljev, ki so bili z njim v Babilonu, **33** in spremenil je njegove jetniške obleke: in on je nenehno jedel kruh pred njim, vse dni svojega življenja. **34** In glede njegove prehrane, mu je bil od babilonskega kralja dan nenehen delež hrane, vsak dan obrok do dneva njegove smrti, vse dni njegovega življenja.

Žalostinke

1 Kako lahko mesto sedi osamljeno, ki je bilo polno ljudstva! **2** Kako je ona postala kakor vdova! Ona, ki je bila velika med narodi in prinsesa med provincami, kako je postala podvržena davku! **3** Ona bridko joka ponoči in njene solze so na njenih lichenih: med vsemi svojimi ljubimci nima nikogar, da jo potolaži: vsi njeni prijatelji so zahrbtno postopali z njo, postali so njeni sovražniki. **4** Jude je odšel v ujetništvo zaradi stiske in zaradi velikega hlapčevstva: ona prebiva med pogani, ne najde nobenega počitka: vsemi njeni preganjalci so jo dohiteli med ožinami. **5** Sionske poti žalujejo, ker ni nihče prišel k slovesnem praznikom: vsa njena velika vrata so zapuščena: njeni duhovniki vzdihujejo, njene device so užaloščene in ona je v gremkobi. **6** Njeni nasprotniki so vodilni, njeni sovražniki uspevajo; kajti Gospod jo je prizadel zaradi množice njenih prestopkov: njeni otroci so odšli v ujetništvo pred sovražnikom. **7** In od sionske hčere je odšla vsa njena lepota: njeni princi so postali podobni jelenom, ki ne najdejo pašnika in odšli so brez moči pred zasedovalcem. **8** V dneh svoje stiske in svojih bed se je [prestolnica] Jeruzalem spomnila vseh svojih prijetnih stvari, ki jih je imela v dneh davnine, ko je njeni ljudstvo padlo v roko sovražnika in ji nihče ni pomagal: nasprotniki so jo videli in jo zasmehovali pri njenih sábatah. **9** [Prestolnica] Jeruzalem jeboleče grešila; zato je postala odstranjena: vsi, ki so jo častili, jo prezirajo, ker so videli njeno nagoto: da, ona vzdihuje in se obrača nazaj. **10** Njena umazanost je v krajicah njenih oblačil; ne spominja se svojega zadnjega konca; zato se je čudovito spustila: ni imela nobenega tolaznika. Oh Gospod, glej mojo stisko: kajti sovražnik se je poveličal. **11** Nasprotnik je razprostrl svojo roko nad vse njene prijetne stvari: kajti videla je, da so pogani vstopili v njeno svetišče, katerim si zapovedala, da naj ne vstopijo v svojo skupnost. **12** Vse njeni ljudstvo vzdihuje, išeče kruh: njihove prijetne stvari so dali za hrano, da podprejo dušo: glej, oh Gospod in preudari; kajti postal sem podel. **13** Ali vam je to nič, vsi vi, ki greste mimo? Glejte in vidite, če je tam kakršnakoli bridkost podobna moji bridkosti, ki mi je storjena, s katero me je Gospod prizadel na dan svoje krute jeze. **14** Od zgoraj je poslal ogenj v moje kosti in ta je prevladal zoper njih: razprostrl je mrežo za moja stopala, obrnil me je nazaj: naredil me je zapuščeno in ves dan slabim. **15** Jarem mojih prestopkov je zvezan z njegovim rokom: oviti so in prišli so gor nad moj vrat: moji moči je storil, da pade, Gospod me je izročil v njihove roke, pred katerimi se nisem zmožen dvigniti. **16** Gospod je pod stopalom pogazil vse moje mogočne može v moji sredi: zoper mene je sklical zbor, da združi moje mladeniče: Gospod je pogazil devico, Judovo hčer, kakor v vinski stiskalnici. **17** Zaradi teh stvari jokam: moje oko, moje oko teče dol z vodo, ker je tolaznik, ki naj bi razbremenil mojo dušo, daleč od mene: moji otroci so zapuščeni, ker je sovražnik prevladal. **18** Sion razširja svoje roke in tam ni nikogar, da jo potolaži: Gospod je zapovedal glede Jakoba, da bi bili njegovi nasprotniki naokoli njega: [prestolnica] Jeruzalem je med njimi kakor ženska, ki ima menstruacijo. **19** Gospod je pravčen; kajti uprla sem se zoper njegovo zapoved: poslušajte, prosim vas, vsa ljudstva in glejte mojo bridkost: moje device in moji mladeniči so odšli v ujetništvo. **20** Dala sem poklicati svoje ljubimce, toda oni so me zavedli: moji duhovniki in moje starešine so v mestu izročili duha, medtem ko so iskali njihovo hrano, da podprejo svoje duše. **21** Glej, oh Gospod; kajti jaz sem v tegobi; moja notranjost je nemirna; moje srce je obrnjeno znotraj mene; kajti jaz sem se neposlušno uprla: zunaj ropa meč, doma je kakor smrt. **22** Slišali so, da sem zavzdihnila: tam ni nikogar, da me potolaži: vsi moji

sovražniki so slišali o moji stiski; veseli so, da si to storil: privedel boš dan, ki si ga poklical in oni bodo podobni meni. **23** Naj vsa njihova zlobnost pride predte; in storil jih, kakor si storil meni, zaradi vseh mojih prestopkov: kajti mojih vzduhov je mnogo in moje srce je oslabelo.

24 Kako je Gospod v svoji jezi pokril sionsko hčer z oblakom in vrgel dol iz neba na zemljo Izraelovo lepoto in se ni spominjal svoje pručke na dan svoje jeze! **25** Gospod je požrl vsa Jakovova prebivališča in se ni usmilil: v svojem besu je zrušil oporišča Judeve hčere; privedel jih je dol do tal; oskrnul je kraljestvo in njegove prince. **26** V svoji kruti jezi je odrezal ves Izraelov rog: svojo desnico je umaknil izpred sovražnika in zoper Jakoba je gorel plameneč ogenj, ki pozira vsenaokrog. **27** Svoj lok je upognil kakor sovražnik: s svojo desnico je stal kakor nasprotnik in usmrtil vse, ki so bili prijetni za oko v šotorskem svetišču sionske hčere: svojo razjarjenost je izlil kakor ogenj. **28** Gospod je bil kakor sovražnik: požrl je Izraela, požrl je vse njegove palace: uničil je vsa njegova oporišča in v Judovi hčeri je povečal žalovanje in objokovanje. **29** In nasilno je odvezel svoje šotorsko svetišče, kakor če bi bil ta od vrtu; uničil je kraje svojega zbara: Gospod je povzročil, da se slovesni prazniki in sabate pozabijo v Sionu in v ogorčenju svoje jeze je preziral kraja in duhovnika. **30** Gospod je zavrgel svoj oltar, preziral svoje svetišče, zidove svoje palače je predal v roko sovražnika; v Gospodovi hiši so vzdignili hrup, kakor na dan slovesnega praznika. **31** Gospod se je namenil, da uniči zid sionske hčere: iztegnil je vrvico, svoje roke ni umaknil pred uničevanjem: zato je naredil obrambni zid in zid za žalovanje; skupaj so slabeli. **32** Njena velika vrata so se pogreznila v tla; uničeni in zlomljeni so njeni zapahi: njen kralj in njeni princi so med pogani: postave ni več; tudi njeni preroki ne najdejo videnja od Gospoda. **33** Starešine hčere sionske sedijo na tleh in molčijo: metali so prah na svoje glave; opasali so se z vrečevinom: device [prestolnica] Jeruzalem povešajo svoje glave k tlon. **34** Moje oči pešajo s solzami, moja notranjost je vznemirjena, moja jetra so izlita na zemljo zaradi uničenja hčere mojega ljudstva; ker so otroci in dojenčki omedlevali na ulicah mesta. **35** Svojim materam pravijo: „Kje sta žito in vino?“ Ko so omedlevali kakor ranjeni na ulicah mesta, ko so bile njihove duše izlite v naročje njihovih mater. **36** Kakšno stvar bom vzel, da pricuje zate? S kakšno stvarjo te bom primerjal, oh hči [prestolnice] Jeruzalem? Kaj bom enačil s teboj, da bi te lahko potolažil, oh deviška, hči sionska, kajti tvoja vrzel je velika kakor morje: kdo te lahko ozdravi? **37** Tvoji preroki so zate videli prazne ali bedaste stvari: in niso odkrili tvoje krvivčnosti, da odvrnejo tvoje ujetništvo; temveč so zate videli napačna bremena in razloge izgananstva. **38** Vsi, ki gredo mimo, s svojimi rokami ploskajo nad teboj; sikajo in s svojimi glavami zmajujejo ob hčeri jeruzalemski, rekoč: „Ali je to mesto, katerega ljudje imenujejo Popolnost lepote, Radost celotne zemlje?“ **39** Vsi tvoji sovražniki so odprli svoja usta zoper tebe: sikajo in škrripajo z zobmi, pravijo: „Mi smo jo požrli: zagotovo, to je dan, ki smo se ga veselili; našli smo, videli smo to.“ **40** Gospod je storil to, kar je načrtoval; izpolnil je svojo besedo, ki jo je zapovedal od dni davnine: zrušil je in ni se usmilil in tvojemu sovražniku je povzročil, da se veseli nad teboj, vzdignil je rog tvojih nasprotnikov. **41** Njihovo srce je klicalo Gospodu, oh zid hčere sionske, solzam pusti teči kakor reka, podnevi in ponoči: ne daj si počitka; naj punčiča tvojega očesa ne preneha. **42** Vstani, zavpij ponoči: ob začetku straž izlij svoje srce kakor vodo pred Gospodovim obrazom: dvigni svoje roke proti njemu zaradi življenja tvojih mladih otrok, ki slabijo zaradi lakote na vrhu vsake ulice. **43** Glej, oh Gospod in preudari komu si to storil. Ali bodo ženske jedle svoj sad, otroke pedenj dolge? Ali bosta

duhovnik in prerok umorjena v Gospodovem svetišču? **21** Mladi in starci ležijo po tleh na ulicah: moje device in moji mladeniči so padli pod mečem; umoril si jih na dan svoje jeze; pobil si jih in nisi se usmilil. **22** Ti si poklical kakor na slovesen dan moje strahote naokoli, tako da na dan Gospodove jeze nihče ni pobegnil niti preostal: tiste, ki sem jih povil in vzgojil, je použil moj sovražnik.

3 Jaz sem človek, ki je videl stisko s palico njegovega besa.
2 Vodil me je in me privedel v temo, toda ne v svetlobo. **3** Zagotovo je obrnjen zoper mene: svojo roko je obračal zoper mene ves dan. **4** Postaral je moje meso in mojo kožo; zlomil je mojo kosti. **5** Zgradil je zoper mene in me obdal z žolčem in muko. **6** Postavil me je v temne kraje, kakor tiste, ki so mrtvi od davnine. **7** Ogradol me je naokoli, da ne morem priti ven: moje verige je naredil težke. **8** Tudi ko jokam in vpijem, on ustavlja mojo molitev. **9** Moje steze je obdal s klesanim kamnom, moje poti je storil sprijene. **10** Bil mi je kakor medved, ki preži v zasedi in kakor lev na skrivenih krajin. **11** Moje poti je obrnil vstran in me raztrgal: naredil me je zapuščenega. **12** Upognil je svoj lok in me postavil kakor tarčo za puščico. **13** Puščicam svojega tula je povzročil, da vstopijo v mojo notranjost. **14** Bil sem v posmehu vsemu svojemu ljudstvu; in ves dan njihova pesem. **15** Nasičeval me je z grenkobo, opijanal me je s pelinom. **16** Prav tako je moje zobe zlomil z gramoznimi kamni, pokril me je s pepelom. **17** In ti si odstranil mojo dušo daleč stran od miru: pozabil sem uspevanje. **18** In rekel sem: „Moja moč in moje upanje je izginilo od Gospoda: **19** spominjajoč se moje stiske in moje bede, pelina in žolča. **20** Moja duša jih ima še vedno v spominu in je ponižana v meni. **21** To si ponovno kličem v svoj um, zato imam upanje. **22** To je od Gospodovih milosti, da nismo použiti, ker njegova sočutja ne odnehajo. **23** Ta so nova vsako jutro: velike je tvoja zvestoba. **24** Gospod je moj delež, pravi moja duša; zato bom upal vanj. **25** Gospod je dober vsem tistim, ki čakajo nanj, duši, ki ga išče. **26** Dobro je, da bi človek upal in tiho čakal na Gospodovo rešitev duše. **27** Dobro je za človeka, da nosi jarem v svoji mladosti. **28** On sedi sam in molči, ker ga je nosil na sebi. **29** Svoja usta polaga v prah; morda bi bilo lahko še upanje. **30** On daje svoje lice tistemu, ki ga udarja: napolnjen je z grajo. **31** Kajti Gospod ne bo zavrgel na veke: **32** toda čeprav je povzročil žalost, bo vendar imel sočutje glede na množico svojih usmiljenj. **33** Kajti on ni voljan prizadeti niti užalostiti človeških otrok. **34** Zdrobiti pod svojimi stopali vse jetnike zemlje. **35** Odvrniti človekovo pravico pred obrazom Najvišjega **36** človeka spodkopavati v njegov stvari, [tega] Gospod ne odobrava. **37** Kdo tisti, ki pravi in se to zgodi, ko Gospod tega ne zapove? **38** Iz ust Najvišjega ne izhaja zlo in dobro? **39** Zakaj se živeči človek pritožuje, človek zaradi kaznovanja njegovih grehov? **40** Preiščimo in preizkusimo naše poti in se ponovno obrnimo h Gospodu. **41** Vzdignimo naša srca z našimi rokami k Bogu v nebesih. **42** Mi smo se pregrešili in upri: ti nisi oprostil. **43** Pokril si s svojo jezo in nas preganjal: umoril si, nisi se usmilil. **44** Pokril si se z oblakom, da naša molitev ne bi šla skozi. **45** Naredil si nas kakor izvržek in zavrnil v sredi ljudstev. **46** Vsi naši sovražniki so odprli svoja usta zoper nas. **47** Strah in zanka sta prišla nad nas, opustošenje in uničenje. **48** Moje oko teče navzdol z rekami voda, zaradi uničenja hčere mojega ljudstva. **49** Moje oko se izliva in ne preneha, brez kakšnegakoli predaha, **50** dokler Gospod ne pogleda dol in ne pogleda iz nebes. **51** Moje oko prizadeva moje srce, zaradi vseh hčera mojega ljudstva. **52** Moji sovražniki so me boleče preganjali, kakor ptico, brez vzroka. **53** Moje življenje so odrezali v grajski ječi in name vrgli kamen. **54** Vode so tekle nad mojo glavo; potem sem rekel: „Odrezen sem.“ **55** Klical sem k tvojemu imenu, oh Gospod, iz globine grajske ječe. **56** Slišal si moj glas: ne skrivaj svojega

ušesa ob mojem dihanju, ob mojem klicu. **57** Pritegneš me na dan, ko sem klical k tebi: pravиш: „Ne boj se.“ **58** Oh Gospod, zagovarjal si pravde moje duše; odkupil si moje življenje. **59** Oh Gospod, videl si mojo krivico: ti sodi mojo pravdo. **60** Videl si vso njihovo maščevanje in vse njihove zamisli zoper mene. **61** Slišal si njihovo grajo, oh Gospod in vse njihove zamisli zoper mene; **62** ustrnice tistih, ki se vzdigujejo zoper mene in njihovo premišljevanje zoper mene ves dan. **63** Glej, njihovo usedanje in njihovo vzdiganje; jaz sem njihova glasba. **64** Vrni jim povračilo, oh Gospod, glede na delo njihovih rok. **65** Daj jim bruskost srca, tvoje prekletstvo nad njimi. **66** Preganjaj jih in jih uniči v jezi izpod Gospodovih nebes.

4 Kako je zlato postal zatemnjeno! Kako se je najbolj čisto zlato spremenilo! Kamni svetišča so izliti na vrhu vsake ulice. **2** Dragoceni sionski sinovi, primerljivi čistemu zlatu, kako so cenjeni, kakor glineni lončeni vrči, delo lončarjevih rok! **3** Celo morske pošasti iztegnejo prsi, dajejo peti svojim mladičem: hčer mojega ljudstva je postalata kruta, podobna nojem v divjini. **4** Jezik doječega otroka se zaradi žeje lepi na nebo njegove ust: mladi otroci prosijo kruha, pa jima ga noben človek ne nalomi. **5** Tisti, ki so se prefijenijo hranili, so zapuščeni na ulicah: tisti, ki so bili vzgojeni v škratlu, objemajo gnojšča. **6** Kajti kazen krivčnosti hčere mojega ljudstva je večja kakor kazen za greh Sódome, ki je bila zrušena kakor v trenutku in nobene roke se je niso dotaknile. **7** Njeni nazirci so bili čistejši kakor sneg, bili so bolj beli kakor mleko, po telesu so bili bolj rdečkasti kakor rubini, njihovo zglajenje je bilo iz safirja: **8** njihov videz je bolj črn kakor oglje; na ulicah niso prepoznavni: njihova koža se lepi na njihove kosti; izsušena je, postala je kakor palica. **9** Tisti, ki so umorjeni z mečem, so boljši kakor tisti, ki so umorjeni z lakoto: kajti ti hirajo, zadeti zaradi potrebe po poljskem sadu. **10** Roke sočutnih žensk so kuhalo svoje lastne otroke: bili so njihova hrana v uničenju hčere mojega ljudstva. **11** Gospod je dovršil svojo razjarjenost; izil je svojo kruto jezo in pričkal ogenj na Sion in ta je požrl njegove temelje. **12** Kralji zemelje in vsi prebivalci zemeljskega kroga niso hoteli verjeti, da bosta nasprotnik in sovražnik vstopila v velika vrata Jeruzalema. **13** Zaradi grehov njenih prerokov in krivčnosti njenih duhovnikov, ki so prelivali kri pravičnih v njeni sredi, **14** klatili so se kakor slepi možje po ulicah, oskrnili so se s krvjo, tako da se možje niso mogli dotakniti njihovih oblek. **15** Klical so jim: „Odidite; to je nečisto; odidite, odidite, ne dotikajte se, “ko so pobegnili in se potikali, so govorili med pogani: „Nič več ne bodo začasno prebivali tam. **16** Gospodova jeza jih je razdelila; ne bo se več oziral nanje: niso spoštovali oseb duhovnikov, niso bili naklonjeni starešinam. **17** Kar se tiče nas, naše oči so doslej odpovedovali zaradi naše prazne pomoči: v našem oprezanju smo oprezali za narodom, ki nas ni mogel rešiti. **18** Lovijo naše korake, da ne moremo iti na naše ulice: naš konec je blizu, naši dnevi so izpolnjeni; kajti naš konec je prišel. **19** Naši preganjalci so hitrejši kakor orli neba: zasledovali so nas na gorah, prežali so na nas v divjini. **20** Dih naših nosnic, Gospodov maziljenec, je bil odveden v njihove lame, o katerem smo rekli: „Pod njegovo senco bomo živel med pogani.“ **21** Razveseljuj se in bodi vesela, oh edómska hči, ki prebivaš v deželi Uc; prav tako bo čaša prešla k tebi: opijanjena boš in razgalila se boš. **22** Kazen tvoje krivčnosti je dovršena, oh hči sionska; nič več te ne bo odvedel v ujetništvo: obiskal bo tvojo krivčnost, oh hči edómska; odkril bo tvoje grehe.

5 Spomni se, oh Gospod, kaj je prišlo nad nas: preudari in poglej našo grajo. **2** Naša dediščina je obrnjena k tujcem, naše hiše k neznancem. **3** Mi smo sirote in brez očeta, naše matere so kakor vdove. **4** Našo vodo smo pili za denar; naš les nam je prodan. **5**

Naši vratovi so pod preganjanjem: trudimo se, pa nimamo počitka.
6 Roko smo izročili k Egipčanom in k Asircem, da bi bili nasičeni s kruhom. **7** Naši očetje so grešili in jih ni; in mi smo nosili njihove krivičnosti. **8** Služabniki so vladali nad nami: nikogar ni, da bi nas osvobodil iz njihove roke. **9** Svoj kruh smo prinašali z nevarnostjo za naša življenja, zaradi meča iz divjine. **10** Naša koža je bila črna kakor peč zaradi strašne lakote. **11** Posiljevali so ženske na Sionu in služabnice v Judovih mestih. **12** Z njihovo roko so obesili prince: obrazi starešin niso bili spoštovani. **13** Zajeli so mladenci, da meljejo in otroci so padli pod lesom. **14** Starešine so odšli od velikih vrat, mladenci od njihove glasbe. **15** Veselje našega srca je prenehalo; naš ples je obrnjen v žalovanje. **16** Krона je padla iz naše glave: gorje nam, da smo grešili! **17** Zaradi tega peša naše srce; zaradi teh stvari so zatemnjene naše oči. **18** Zaradi gore Sion, ki je zapuščena, lisice hodijo po njej. **19** Ti, oh Gospod, ostajaš na veke; tvoj prestol od roda do roda. **20** Zakaj nas pozabljalas na veke in nas zapuščas za tako dolgo? **21** Obriši nas k sebi, oh Gospod in mi bomo obrnjeni; obnovi naše dni kakor od davnine. **22** Toda ti si nas popolnoma zavrgel. Zelo si ogorčen zoper nas.

Ezekiel

1 Pripetilo se je torej v tridesetem letu, v četrtem mesecu, na peti dan meseca, ko sem bil med ujetniki pri reki Kebár, da so se odprla nebesa in zagledal sem Božja videnja. **2** V petem dnevu meseca, kar je bilo peto leto ujetništva kralja Jojahína, **3** je prišla beseda Gospodova izrecno k duhovniku Ezezielu, Buzijevemu sinu, v deželi Kaldejev, pri reki Kebár; in tam je bila nad njim roka Gospodova. **4** In pogledal sem in glej, vrtinčast veter je prišel iz severa, velik oblak in ogenj ga je obsegal in okoli njega je bil sijaj in iz njegove srede kakor jantarjeva barva ven iz srede ognja. **5** Prav tako je iz njegove srede prišla podobnost štirih živih ustvarjenih bitij. In to je bil njihov videoz; imela so podobnost človeka. **6** In vsako je imelo štiri obraze in vsako je imelo štiri peruti. **7** In njihova stopala so bila ravna stopala; in podplat njihovih stopal je bil podoben telečemu kopitu: in lesketala so se podobno barvi zloščenega brona. **8** In pod svojimi perutmi, na svojih štirih straneh, so imela človeške roke; in ta štiri so imela svoje obraze in svoje peruti. **9** Njihove peruti so bile pridružene druga k drugi; niso se obračala, ko so odšla; šla so vsaka naravnost naprej. **10** Kar zadeva podobnost njihovih obrazov, ta štiri so imela človeški obraz in obraz leva na desni strani in ta štiri so imela obraz vola na lev strani; ta štiri so imela tudi obraz orla. **11** Takšni so bili njihovi obrazi: in njihove peruti so bile iztegnjene navzgor; dve peruti vsakega sta bili pridruženi druga k drugi, dve pa sta pokrivali njihova telesa. **12** In šla so vsaka naravnost naprej: kamor naj bi šel duh, [ta] so šla; in niso se obračala, ko so šla. **13** Kar se tiče podobnosti živih ustvarjenih bitij, je bil njihov videoz podoben gorečemu ognjenemu oglju in podoben videozu svetilku: ta je šel gor in dol med živimi ustvarjenimi bitji; in ogenj je bil svetel in iz ognja se je dvigovalo bliskanje. **14** In živa ustvarjena bitja so stekla in se vrnila kakor videoz bliska strele. **15** Medtem ko sem gledal živa ustvarjena bitja, sem na zemlji zagledal eno kolo poleg živih ustvarjenih bitij, z njihovimi štirimi obrazi. **16** Videoz koles in njihovo delo je bilo podobno barvi berila: in ta štiri so imela eno podobnost: in njihov videoz in njihovo delo je bilo kakor bi bilo kolo v sredi kolesa. **17** Ko so šla, so šla na svoje štiri strani: in ko so šla, se niso obračala. **18** Kar se tiče njihovih platišč, so bila tako visoka, da so bila grozna; in njihova platišča so bila polna oči naokoli teh štirih. **19** In ko so živa ustvarjena bitja odšla, so poleg njih odšla kolesa: in ko so bila živa ustvarjena bitja dvignjena iz zemelje, so bila dvignjena kolesa. **20** Kamor naj bi šel duh, so šla, tja naj bi šel njihov duh; in kolesa so bila dvignjena nasproti njih: kajti v kolesih je bil duh živega ustvarjenega bitja. **21** Ko so tista šla, so šla ta; in ko so tista stala, so stala ta; in ko so bila tista dvignjena iz zemelje, so bila kolesa dvignjena nasproti njih: kajti v kolesih je bil duh živega ustvarjenega bitja. **22** In podobnost nebesnega svoda nad glavami živega ustvarjenega bitja je bila kakor barva strašnega kristala, razprostrtega zgoraj, nad njihovimi glavami. **23** In pod nebesnim svodom so bile njihove peruti iztegnjena druga proti drugi: vsako je imelo dve, ki sta pokrili na tej strani in vsako je imelo dve, ki sta pokrili na oni strani njihovih tel. **24** In ko so šla, sem slišal šum njihovih peruti, podoben hrumenju velikih vodá, kakor glas Vsemogočnega, glas govora, kakor hrup vojske: ko so stala, so svoje peruti povesila. **25** In tam je bil glas izpod nebesnega svoda, ki je bil nad njihovimi glavami, ko so stala in povesila svoje peruti. **26** In nad nebesnim svodom, ki je bil nad njihovimi glavami, je bila podobnost prestola, kakor videoz kamma safira: in na podobnosti prestola je bila podobnost kakor videoz človeka nad njim. **27** In videl sem barvo, kakor barvo jantarja, kakor videoz ognja okrog in okrog znotraj njega, celo od videza

njegovih ledij navzgor in celo od videza njegovih ledij navzdol, sem videl kakor bi bil videoz ognja in je imel sijaj vse naokrog. **28** Kakor videoz mavrice, ki je v oblaku na dan dežja, takšen je bil videoz sijaja naokoli. To je bil videoz podobnosti Gospodove slave. In ko sem to zagledal, sem padel na svoj obraz in slišal glas nekoga, ki je spregovoril.

2 In rekel mi je: „Sin človekov, vstan na svoja stopala in spregovoril ti bom.“ **2** In ko mi je spregovoril, je vame vstopil duh in me postavil na moja stopala, da sem slišal tistega, ki me je spregovoril. **3** In rekel mi je: „Sin človekov, pošljam te k Izraelovim otrokom, k upornemu narodu, ki se je uprl zoper mene: oni in njihovi očetje se se pregrešili zoper mene, celo do točno tega dne. **4** Kajti oni so prednizi otroci in trdega srca. Jaz te pošljem k njim; ti pa jim boš rekel: ‚Tako govori Gospod Bog.‘ **5** In tisti, bodisi bodo slišali, bodisi se bodo zadržali, (kajti uporna hiša so) bodo vendar vedeli, da je bil med njimi prerok. **6** Ti, sin človekov, pa se jih ne boj niti se ne boj njihovih besed, čeprav bodo s teboj osat in trnje in prebivaš med škorpioni: ne boj se njihovih besed niti ne bodi zaprepaden ob njihovih pogledih, čeprav so uporna hiša. **7** In govoril jim boš moje besede, bodisi bodo slišali, bodisi se bodo zadržali: kajti oni so najbolj uporni. **8** Toda ti, sin človekov, poslušaj kaj ti povem: ‚Ne budi uporen kakor ta uporna hiša: odpri svoja usta in pojey, kar ti dajem.‘ **9** In ko sem pogledal, glej, je bila k meni poslana roka; in glej, zvitek knjige je bil v njej; **10** in razprostrel ga je pred menoj; in to je bilo zapisno znotraj in zunaj: in tam so bila v njem zapisana objokovanja in žalovanja in gorje.

3 Poleg tega mi je rekel: „Sin človekov, jej kar najdeš; pojey ta zvitek in pojdi, govori Izraelovi hiši.“ **2** Tako sem odprl svoja usta in povzročil mi je, da sem pojedel ta zvitek. **3** In rekel mi je: „Sin človekov, povzroči svojemu trebuhu, da jé in svojo notranjost napolni s tem zvitkom, ki ti ga dajem.“ Potem sem to pojedel; in v mojih ustih je bilo zaradi sladkosti kakor med. **4** In rekel mi je: „Sin človekov, pojdi, spravi se k Izraelovi hiši in jim govori z mojimi besedami. **5** Kajti ti ni si poslan k ljudstvu tujega govora in trdega jezika, temveč k Izraelovi hiši; **6** ne k mnogim ljudstvom tujega govora in trdega jezika, katerih besed ne moreš razumeti. Zagotovo, če bi te poslal k njim, bi ti prisluhnili. **7** Toda Izraelova hiša ti ne bo prisluhnila; kajti nočejo mi prisluhniti; kajti vsa Izraelova hiša je predzrna in trdosična. **8** Glej, tvoj obraz sem otrdil zoper njihove obraze in tvoje čelo zoper njihova čela. **9** Kakor je diamant trši kakor kremen, [ta]ko sem naredil tvoje čelo: ne boj se jih niti ne bodi zaprepaden ob njihovih pogledih: čeprav so uporna hiša.“ **10** Poleg tega mi je rekel: „Sin človekov, vse moje besede, ki ti jih bom govoril, sprejmi v svoje srce in poslušaj s svojimi ušesi. **11** In pojdi, spravi se k tistim iz ujetništva, k otrokom svojega ljudstva in jim govori ter jim povej: ‚Tako govori Gospod Bog; bodisi bodo poslušali ali bodisi se bodo zadržali.‘ **12** Potem me je duh dvignil in me odnesel in šel sem v grenkobi, v vročici svojega duha; toda Gospodova roka je bila močna nad menoj. **13** Slišal sem tudi šum peruti živih ustvarjenih bitij, ki so se dotikal druga druge in hrup koles nasproti njih in šum velikega hitenja. **14** Tako me je duh dvignil in me odnesel in šel sem v grenkobi, v vročici svojega duha; toda Gospodova roka je bila močna nad menoj. **15** Potem sem prišel k tistim iz ujetništva pri Tel Abíbu, ki prebivajo pri reki Kebár in se usedel, ker so sedeli in osupel ostal tam med njimi sedem dni. **16** In pripetilo se je ob koncu sedmih dni, da je k meni prišla Gospodova beseda, rekoč: **17** „Sin človekov, naredil sem te stražarja Izraelovi hiši: zato poslušaj besedo pri mojih ustih in jim daj svarilo od mene. **18** Ko rečem zlobnemu: ‚Ti boš gotovo umrl, ‚pa mu ne daješ svarila niti ne govorиш, da zlobnega posvarиш pred njegovo zlobno potjo, da bi rešil

njegovo življenje; bo ta isti zlobni človek umrl v svoji krivičnosti; toda njegovo kri bom zahteval iz tvoje roke. **19** Vendar, če posvarš zlobnega, pa se ne obrne od svoje zlobnosti niti od svoje zlobne poti, bo umrl v svoji krivičnosti; toda ti si osvobodil svojo dušo.“ **20** Ponovno: „Kadar se pravičen človek obrne od svoje pravičnosti in zagreši krivičnost in predenj položim kamen spotike, bo umrl: ker mu nisi dal svarila, bo umrl v svojem grehu in njegove pravičnosti, ki jo je storil, se ne bo spominjal; toda njegovo kri bom zahteval iz tvoje roke. **21** Vendar če posvarš pravičnega človeka, da pravični ne greši in ta ne greši, bo zagotovo živel, ker je posvarjen; tudi ti si osvobodil svojo dušo.“ **22** In tam je bila nad menoj Gospodova roka; in rekel mi je: „Vstani, pojdi naprej na ravnino in tam bom govoril s teboj.“ **23** Potem sem vstal in odšel naprej na ravnino: in glej, tam je stala Gospodova slava, kakor slava, ki sem jo videl pri reki Kebár: in padel sem na svoj obraz. **24** Potem je vame vstopil duh in me postavil na moja stopala in spregovoril z menoj ter mi rekel: „Pojdi, zapri se znotraj svoje hiše. **25** Toda ti, oh sin človekov, glej, nate bodo dali vezi in te zvezzali z njimi in ti ne bo šel ven mednje: **26** in jaz bom tvoj jezik prilepil k nebu tvojih ust, da boš nem in jim ne boš grajavec: kajti uporna hiša so. **27** Toda, ko spregovorim s teboj, bom odprl twoja usta in ti jim boš rekel: Tako govoril Gospod Bog: „Kdor posluša, naj sliši; in kdor se zadrži, naj se zadržuje: kajti uporna hiša so.“

4 „Tudi ti, sin človekov, si vzemi opeko in jo položi pred seboj in na njej upodobi mesto, celo [prestolnico] Jeruzalem: **2** in postavi obleganje zoper njo in zgradi utrdbo zoper njo in nasuj nasip zoper njo; postavi tudi tabor zoper njo in naokoli zoper njo razpostavi oblegovalne ovne. **3** Poleg tega si vzemi železno ponev in jo postavi za zid iz železa med seboj in mestom: in naravnaj svoj obraz zoper njo in ta bo oblegana, ti pa boš postavil oblegovanje zoper njo. To bo znamenje Izraelovihi. **4** Lezi tudi na svojo levo stran in nanjo položi krivičnost Izraelove hiše: glede na število dni, ko boš ležal na tej, boš nosil njihovo krivičnost. **5** Kajti nate sem položil leta njihove krivičnosti, glede na število dni, tristo devetdeset dni: tako boš nosil krivičnost Izraelove hiše. **6** In ko jih dovršiš, ponovno lezi na svojo desno stran in štirideset dni boš nosil krivičnost Judove hiše: določil sem ti vsak dan za leto. **7** Zato boš svoj obraz naravnal proti obleganju [prestolnico] Jeruzalem in tvoj laket bo odkrit in ti boš prerokoval zoper njo. **8** In glej, nate bom položil svoje vezi in ne boš se obrnil iz ene strani na drugo, dokler ne dokončaš dni svojega obleganja. **9** K sebi vzemi tudi pšenico in ječmen in fižol in lečo in proso in piro in jih stresi v eno posodo in iz tega naredi kruh, glede na število dni, ki jih boš preležal na svoji strani, tristo devetdeset dni, boš jedel od tega. **10** In tvoja hrana, ki jo boš jedel, bo po teži, dvajset šeklov na dan: od časa do časa boš to jedel. **11** Tudi vodo boš pil po meri, šesti del vrča: od časa do časa boš pil. **12** In to boš jedel kakor ječmenove kolače, in to boš pekel z iztrebkom, ki prihaja iz človeka, v njihovem pogledu.“ (*questioned*) **13** In Gospod je rekel: „Celo tako bodo Izraelovi otroci jedli svoj omadeževan kruh med pogani, kamor jih bom pognal.“ **14** Potem sem rekel: „Ah, Gospod Bog! Glej, moja duša ni bila oskrunjena: kajti od svoje mladosti, celo do sedaj, nisem jedel od tega, kar samo umre ali je raztrgano na koščke; niti v moja usta ni prišlo gnuusno meso.“ **15** Potem mi je rekel: „Glej! Dal sem ti krovji iztrebek za človeški iztrebek in svoj kruh boš pripravil s tem.“ **16** Poleg tega mi je rekel: „Sin človekov, glej, zlomil bom oporo kruha v [prestolnici] Jeruzalem: in jedli bodo kruh po teži in s skrbnostjo; in vodo bodo pili po meri in z osuplostjo: **17** da jim bo lahko primanjkovalo kruha in vode in bodo osupli eden z drugim in shirali zaradi svoje krivičnosti.“

5 „Ti pa, sin človekov, si vzemi oster nož, vzemi si brivčeve britev in ji povzroči, da gre čez tvojo glavo in po tvoji bradi: potem si vzemi tehnico, da stehtaš in razdeliš lase. **2** Z ognjem boš začgal tretjino v sredi mesta, ko se dopolnijo dnevi obleganja: in vzel boš tretjino in okoli nje udarjal z nožem: in tretjino boš raztrilos v vetru; jaz pa bom za njimi izvlekel meč. **3** Od teh boš vzel malo po številu in jih povezal v krajce svojega oblačila. **4** Potem ponovno vzemi od teh in jih vrzi v sredo ognja in jih sežgi v ognju; kajti od teh bo prišel ogenj v vso Izraelovo hišo.“ **5** Tako govoril Gospod Bog: „To je [prestolnica] Jeruzalem: postavil sem jo v sredo narodov in dežel, ki so naokoli nje. **6** Ona pa je moje sodbe spremenila v zlobnost bolj kakor narodi in moja pravila bolj kakor dežele, ki so okoli nje: kajti zavrnili so moje sodbe in moja pravila, niso hodili v njih.“ **7** Zato tako govoril Gospod Bog: „Ker ste se pomnožili bolj kakor narodi, ki so okoli vas in niste hodili po mojih pravilih niti se niste držali mojih sodb niti niste storili glede na sodbe narodov, ki so naokoli vas;“ **8** zato tako govoril Gospod Bog: „Glej jaz, celo jaz, sem zoper tebe in v tvoji sredi bom izvršil sodbe v pogledu narodov. **9** In jaz bom storil v tebi to, česar nisem storil in ne bom več storil temu podobnega, zaradi vseh tvojih ogabnosti. **10** Zato bodo v tvoji sredi očetje jedli sinove in sinovi bodo jedli svoje očete; in izvršil bom sodbe v tebi in tvoj celoten preostanek bom razkropil na vse vetrove. **11** Zato, kakor jaz živim, „govori Gospod Bog, „zagotovo, ker si moje svetišče omadeževal z vsemi svojimi ostudnimi stvarmi in z vsemi svojimi ogabnostmi, zato bom tudi jaz tebe zmanjšal; niti moje oko ne bo prizaneslo, niti ne bom imel nobenega usmiljenja. **12** Tvoja tretjina bo umrila s kužno boleznjivo in z lakoto bodo použiti v tvoji sredi: in tretjina bo padla pod mečem naokoli tebe; tretjino pa bom razkropil na vse vetrove in za njimi bom izvlekel meč. **13** Tako bo moja jeza dovršena in svoji razjarjenosti bom povzročil, da počiva nad njimi, jaz pa bom potolažen: in oni bodo vedeli, da sem jaz, Gospod, to govoril v svoji gorečnosti, ko sem svojo razjarjenost dovršil v njih. **14** Poleg tega te bom naredil opustošenega in grajo med narodi, ki so naokoli tebe, v pogledu vseh, ki hodijo mimo. **15** Tako bo to graja in zbadljivka, poučevanje in osuplost narodom, ki so naokoli tebe, ko bom v tebi izvršil sodbe in jezi in razjarjenosti in v besnih ukorih. Jaz, Gospod, sem to govoril. **16** Ko bom narje poslal zle puščice lakote, ki bodo za njihovo uničenje in katere bom poslal, da vas uničijo: in jaz bom povečal lakoto nad vami in zlomil vašo oporo kruha: **17** tako bom nad vas poslal lakoto in zle živali in te te bodo oropale; in kužna bolezen in kri bosta šla skozte; in nadte bom privedel meč. Jaz, Gospod, sem to govoril.“

6 In k meni je prišla Gospodova beseda, rekoč: **2**, „Sin človekov, naravnaj svoj obraz proti Izraelovim goram in prerokuj zoper njih **3** in reci: „Ve Izraelove gore, poslušajte besedo Gospoda Boga: Tako govoril Gospod Bog goram in hribom, rekam in dolinam: „Glejte jaz, celo jaz, bom nad vas privedel meč in uničil bom vse vaše visoke kraje. **4** In vaši oltarji bodo zapuščeni in vaši kipi bodo razbiti; in jaz bom vrgel dol vaše umorjene ljudi pred vaše malike. **5** In mrtva tripla Izraelovih otrok bom položil pred njihove malike; in jaz bom vaše kosti raztrilos okoli vaših oltarjev. **6** V vseh vaših bivališčih bodo mesta opustošena in visoki kraji bodo zapuščeni; da bodo vaši oltarji lahko opustošeni in zapuščeni in bodo vaši maliki lahko razbiti in prenehali [obstajati] in bodo vaše podobe lahko posekane in bodo vaša dela lahko odpravljena. **7** In umorjeni bodo padli v vaši sredi in spoznali boste, da jaz sem Gospod. **8** Vendar bom pustil ostanek, da boste lahko imeli nekatere, ki bodo pobegnili meču med narodi, ko boste razkropljeni po deželah. **9** In tisti izmed vas, ki pobegnejo, se me bodo spomnili med narodi, kamor bodo odvedeni ujetniki, ker sem zlomljen z njihovim

vlačugarskim srcem, ki je odšlo od mene in z njihovimi očmi, ki se gredo vlačugat za njihovimi maliki in gnušili se bodo samim sebi zaradi zla, ki so ga zagrešili pri vseh svojih ogabnosti. **10** In spoznali bodo, da jaz sem Gospod in da nisem zaman rekel, da jím bom storil to зло.“ **11** Tako govori Gospod Bog: „Udar s svojo roko in zatopotaj s svojim stopalom ob tla in reci: „Ojoj za vse zle ogabnosti Izraelove hiše! Kajti padli bodo pod mečem, od lakote in kužne bolezni. **12** Kdor je daleč, bo umrl od kužne bolezni; in kdor je blizu, bo padel pod mečem; in kdor preostaja in je oblegan, bo umrl od lakote: tako bom nad njimi dovršil svojo razjarjenost. **13** Potem boste vedeli, da jaz sem Gospod, ko bodo njihovi pobiti ljudje [ležali] med njihovimi maliki, naokoli njihovih olтарjev, na vsakem visokem hribu, po vseh vrhovih gora in pod vsakim zelenim drevesom in pod vsakim debelim hrastom, [na] kraju, kjer so vsem svojim malikom darovali prijeten vonj. **14** Tako bom svojo roko iztegnil nadnjne in njihovo deželo naredil zapuščeno, da, bolj zapuščeno kakor divjino proti Dibli, in vseh njihovih prebivališčih: in spoznali bodo, da jaz sem Gospod.“

7 Poleg tega je prišla k meni Gospodova beseda, rekoč: **2** „Tudi ti, sin človek, tako govori Gospod Bog Izraelovi deželi: „Konec, konec je prišel nad štiri vogale dežele. **3** Sedaj je nadne prišel konec in nadte bom poslal svojo jezo in sodil te bom glede na twoje poti in na tebi bom poplačal vse twoje ogabnosti. **4** In moje oko ti ne bo prizaneslo niti ne bom imel usmiljenja: temveč bom na tebi poplačal twoje poti in twoje ogabnosti bodo v tvoji sredi in spoznali boste, da jaz sem Gospod.“ **5** Tako govori Gospod Bog: „Zlo, samo zlo, glej, je prišlo. **6** Konec je prišel, prišel je konec: ta opreza za teboj; glej, ta je prišel. **7** Jutro je prišlo k tebi, oh ti, ki prebivaš v deželi: čas je prišel, dan stiske že blizu, ne pa ponovno oglašanje gora. **8** Nate bom sedaj v kratkom izil svojo razjarjenost in dovršil svojo jezo nad teboj: in sodil te bom glede na twoje poti in poplačal ti bom za vse twoje ogabnosti. **9** In moje oko ne bo prizaneslo niti ne bom imel usmiljenja: poplačal ti bom glede na twoje poti in twoje ogabnosti, ki so sredi tebe in spoznali boste, da jaz sem Gospod, ki udarja. **10** Glej dan, glej, prišel je: jutro je prešlo; palica je zacvetela, ponos je vzbrstel. **11** Nasilje se vzdiguje v palico zlobnosti: nihče izmed njih ne bo preostal, niti od njihove množice, niti od ničesar, kar je njihovega; niti za njimi ne bo tarnanja. **12** Čas je prišel, dan se približuje: naj se kupec ne veseli niti naj prodajalec ne žaluje: kajti bes je nad vso njegovo množico. **13** Kajti prodajalec se ne bo vrnil k temu, kar je prodano, čeprav bi bili še živi: kajti videnje je glede vse njegove množice, ki se ne bo vrnila; niti se ne bo kdorkoli okreplil v krivičnosti svojega življenja. **14** Zatrobili so na trobento, celo da bi se vsi pripravili; toda nihče ne gre v bitko: kajti moj bes je nad vso njihovo množico. **15** Meč je zunaj, znotraj pa kužna bolezen in lakota: kdor je na polju, bo umrl z mečem; in kdor je v mestu, ga bosta požrla lakota in kužna bolezen. **16** Toda tisti izmed njih, ki pobegnejo, bodo pobegnili in bodo na gorah kakor dolinske golobice, vsi izmed njih žalujoci, vsakdo zaradi svoje krivičnosti. **17** Vse roke bodo slabotne in vsa kolena bodo šibka kakor voda. **18** Prav tako se bodo opasali z vrečevino in groza jih bo pokrila; in sramota bo na vseh obrazih in plešavost na vseh njihovih glavah. **19** Svoje srebro bodo vrgli na ulice in njihovo zlato bo odstranjeno: njihovo srebro in njihovo zlato jih ne bo moglo rešiti na dan Gospodovega besa: ne bodo zadovoljili svojih duš niti napolnili svojih notranjosti: ker je le-to kamen spotike njihove krivičnosti. **20** Kar se tiče lepote njegovega ornamenta, ga je postavil v veličanstvu; toda v njem so oni naredili podobe svojih ogabnosti in njihovih ostudnih stvari: zatorej sem jih postavil daleč od njih. **21** In to bom dal in roke tujcem za plen in zlobnežem zemlje za ukradeno blago; in oni bodo to oskrnili. **22** Tudi svoj obraz bom obrnil proč od njih in oskrnili bodo moj

skrvni kraj: kajti roparji bodo vstopili vanj in ga omadeževali. **23** Naredi verigo: kajti dežela je polna krvolčnih zločinov in mesto je polno nasilja. **24** Zatorej bom privedel najslabše izmed poganov in njihove hiše bodo vzelci v last: prav tako bom storil, da bo pomp močnega prenehjal; in njihovi sveti kraji bodo omadeževani. **25** Prihaja uničenje; in oni bodo iskali miru, pa ne bo nobenega. **26** Vragolija bo prišla na vragolijo in govorica na govorico; potem bodo iskali videnje od preroka; toda postava bo izginila od duhovnika in nasvet od starcev. **27** Kralj bo žaloval in princ bo oblečen z opustošenjem in roke ljudstva dežele bodo trpeče: jaz jim bom storil po njihovi poti in glede na njihove zasluge jih bom sodil; in spoznali bodo, da jaz sem Gospod.“

8 In pripetilo se je v šestem letu, v šestem mesecu, na peti dan meseca, ko sem sedel v svoji hiši in so Judovi starešine sedeli pred menoj, da je tam name padla roka Gospoda Boga. **2** Potem sem pogledal in glej, podoba kakor videz ognja: od videza njegovih ledij, celo navzdol, ogenj; in od njegovih ledij, celo navzgor, kakor videz sijaja, kot barva jantarja. **3** In iztegnil je obliko roke in me prijel za koder moje glave; in duh me je dvignil med zemljo in nebo in me v Božjih videnjih privedel k [prestolnici] Jeruzalem, k durim notranjih velikih vrat, ki gledajo proti severu; kjer je bil sedež podobe ljubosumnosti, ki izziva k ljubosumnosti. **4** In, glej, tam je bila slava Izraelovega Boga, glede na videnje, ki sem ga videl na ravnini. **5** Potem mi je rekel: „Sin človek, dvigni sedaj svoje oči proti severu.“ Tako sem dvignil svoje oči proti severu in glej proti severu, pri velikih vratih olтарja, ta podoba ljubosumnosti na vhodu. **6** Nadalje mi je rekel: „Sin človek, ali vidiš kaj počno? Celo velike ogabnosti, ki jih Izraelova hiša grešno počenja tukaj, da bi jaz moral oditi daleč proč od svojega svetišča? Toda ponovno se obrni in videl boš večje ogabnosti.“ **7** In privedel me je k dvornim vratom; in ko sem pogledal, glej, luknja v zidu. **8** Potem mi je rekel: „Sin človek, koplij sedaj v steno: ‐in ko sem kopål v steno, sem zagledal vrat. **9** In rekel mi je: ‐Vstopi in poglej zlobne ogabnosti, ki jih tukaj počno.“ **10** Tako sem vstopil in videl; in glej, vsakršne oblike plazečih stvari in gnušnih zveri in vseh malikov Izraelove hiše, upodobljenih po steni naokoli. **11** In tam je pred njimi stalо sedemdeset mož, izmed starcev Izraelove hiše in v njihovi sredi je stal Jaazanjá, sin Šafána, z vsakim moškim je bila v njegovi roki njegova kadilnica; in gost oblak kadila se je dvigal. **12** Potem mi je rekel: „Sin človek, ali si videl kaj starci Izraelove hiše počno v temi, vsak mož v sobah svojih podob? Kajti pravijo: ,Gospod nas ne vidi; Gospod je zapustil zemljo.“ **13** Prav tako mi je rekel: „Ponovno se obrni in videl boš večje ogabnosti, ki jih počno.“ **14** Potem me je privedel k durim velikih vrat Gospodove hiše, ki so bila proti severu; in glej, tam so sedeže ženske, jokajoče za Tamúzom. **15** Potem mi je rekel: „Ali si videl to, oh sin človek? Ponovno se obrni in videl boš večje ogabnosti, kot so te.“ **16** In privedel me je v notranji dvor Gospodove hiše in glej, pri vratih Gospodovega templja, med preddverjem in oltarjem, je bilo okoli petindvajset mož, s svojimi hrbiti proti Gospodovemu templju in svojimi obrazji proti vzhodu; in oboževali so sonce proti vzhodu. **17** Potem mi je rekel: „Ali si videl to, oh sin človek? Ali je lahka stvar za Judovo hišo, da zagrešijo ogabnosti, ki jih tukaj zagrešujejo? Kajti deželo so napolnili z nasiljem in vrnili so se, da me izzivajo k jezi: in glej, mladič dajejo k svojemu nosu. **18** Zatorej bom tudi jaz postopal v razjarjenosti: moje oko ne bo prizaneslo niti ne bom imel usmiljenja: in četudi jokajo z močnim glasom v moja ušesa, jih vendar ne bom slišal.“

9 Zaklical je tudi z močnim glasom v moja ušesa, rekoč: „Povzročite tistim, ki imajo zadolžitev nad mestom, da se približajo, celo vsak človek s svojim uničevalnim orožjem v svoji

roki.“ 2 In glej, šest mož je prišlo po poti viših velikih vrat, ki ležijo proti severu in vsak mož s pokončevalnim orojem v svoji roki; in en mož izmed njih je bil oblečen z lanenim platnom, s pisarskim rogom, s črnilom ob njegovi strani in vstopili so in obstali poleg bronastega oltarja. 3 In slava Izraelovega Boga je odšla gor od keruba, nad katerim je bila, k hišnemu pragu. In zaklical je k možu, oblečenim z lanenim platnom, ki je imel pisarski rog s črnilom ob njegovi strani; 4 in Gospod mu je rekel: „Pojd skozi sredino mesta, skozi sredo [prestolnice] Jeruzalem in postavi znamenje na čela ljudi, ki vzdihujejo in ki jokajo zaradi vseh ogabnosti, ki se počno v njeni sredi.“ 5 Drugim pa je rekel v mojem slišanju: „Pojdite za njim skozi mesto in udarite: naj vaše oko ne prizanaša niti ne imejte usmiljenja: 6 popolnoma ubijte stare in mlade, tako služabnike kakor majhne otroke in ženske: toda ne pridite bližu nobenemu človeku, na katerem je znamenje; in pričnite pri mojem svetišču.“ Potem so začeli pri starodavnih možeh, ki so bili pred hišo. 7 In rekel jim je: „Omadežujte hišo in napolnite dvore z umorjenimi: pojdite naprej.“ In odšli so naprej in morili v mestu. 8 In pripetilo se je, medtem ko so jih ubijali in sem bil puščen sam, da sem padel na svoj obraz in jokal ter rekel: „Ah, Gospod Bog! Ali boš ves Izraelov preostanek uničil v izlivanju svoje razjarjenosti nad [prestolnico] Jeruzalem?“ 9 Potem mi je rekel: „Krvičnost Izraelove in Judeove hiše je silno velika in dežela je polna krvi in mesto polno pverznosti: kajti pravijo: , Gospod je zapustil zemljijo in Gospod ne vidi.‘ 10 In tudi kar se mene tiče, moje oko ne bo prizaneslo niti ne bom imel usmiljenja, temveč bom njihovo pot poplačal na njihovi glavi.“ 11 In glej, mož, oblečen z lanenim platnom, ki je imel ob svoji strani pisarski rog s črnilom, je poročal zadevo, rekoč: „Storil sem, kakor si mi zapovedal.“

10 Potem sem pogledal in glej, na nebesnem svodu, ki je bil nad glavo kerubov, tam se je nad njimi prikazal kakor kamen safir, kakor videz podobnosti prestola. 2 In spregovoril je človeku, oblečenemu z lanenim platnom in rekel: „Vstopi med kolesa, celo pod keruba in svojo roko napolni z ognjenim ogljem izmed kerubov in jih raztresi nad mestom.“ In vstopil je pred mojim pogledom. 3 Torej kerubi so stali na desni strani hiše, ko je mož vstopil; in oblak je napolnil notranji dvor. 4 Potem se je Gospodova slava vzdignila od keruba in stala nad hišnim pragom hiše; in hiša je bila napolnjena z oblakom in dvor je bil poln sijaja Gospodove slave. 5 In zvok kerubovih peruti je bilo slišati celo k zunanjemu dvoru, kakor glas Vsemogočnega Boga, ko spregovori. 6 In pripetilo se je, da ko je zapovedal možu, oblečenemu z lanenim platnom, rekoč: „Vzemi ogenj izmed koles, izmed kerubov; ‘potem je vstopil in stal poleg koles. 7 In en kerub je svojo roko iztegnil izmed kerubov v ognju, ki je bil med kerubi in vzel od njega in to položil v roke tistega, ki je bil oblečen z lanenim platnom; ki je to vzel in odšel ven. 8 In pri kerubih se je prikazala oblika človeške roke pod njihovimi perutmi. 9 In ko sem pogledal, glej, štiri kolesa ob kerubih, eno kolo pri enem kerubu in drugo kolo pri drugem kerubu: in videz koles je bil barve kamna beril. 10 In glede njihovih videzov, so ti štirje imeli eno podobnost, kakor če bi bilo kolo v sredi kolesa. 11 Ko so odšla, so odšla na svoje štiri strani; ko so odšla se niso obračala, toda sledila so h kraju, kamor je pogledala glava; ko so odšla, se niso obračala. 12 In njihovo celotno telo in njihovi hrbiti in njihove roke in njihove peruti in kolesa so bili naokoli polni oči, celo kolesa, ki so jih ta štiri imela. 13 Glede koles, jim je bilo klicano v mojem slišanju: „Oh kolo.“ 14 In vsako je imelo štiri obrazy: prvi obraz je bil obraz keruba in drugi obraz je bil obraz človeka in tretji obraz leva in četrti obraz orla. 15 In kerubi so bili dvignjeni. To je živo ustvarjeno bitje, ki sem ga videl pri reki Kebár. 16 In ko so šli kerubi, so ob njih šla kolesa: in ko so kerubi

dvignili svoje peruti, da se povzpnejo iz zemlje, se tudi ista kolesa niso odvrnila od njihove bližine. 17 Ko so se ustavila, so se ta ustavila; in ko so bila dvignjena, so se tudi ta sama dvignila: kajti duh živega ustvarjenega bitja je bil v njih. 18 Potem je Gospodova slava odšla od hišnega praga in obstala nad kerubi. 19 In kerubi so dvignili svoje peruti in se v mojem pogledu vzpeljali iz zemlje: ko so odšli, so bila tudi kolesa poleg njih in vsako je stalo pri vratih vzhodnih velikih vrat Gospodove hiše: in slava Izraelovega Boga je bila zgoraj nad njimi. 20 To je živo ustvarjeno bitje, ki sem ga videl pod Izraelovim Bogom, pri reki Kebár; in vedel sem, da so bili to kerubi. 21 Vsak je imel po štiri obrazy in vsak štiri peruti; in podobnost človeških rok je bila pod njihovimi perutmi. 22 In podobnost njihovih obrazov so bili isti obrazi, ki sem jih videl poleg reke Kebár, njihovi videzi in oni sami: vsak je šel naravnost naprej.

11 Poleg tega me je duh dvignil in me privedel k vzhodnim velikim vratom Gospodove hiše, ki so gledala proti vzhodu: in zagledal sem pri vratih velikih vrat petindvajset mož; med njimi sem videl Jaazarjá, Azúrjevega sina in Pelatjája, Benajájevega sina, princa ljudstva. 2 Potem mi je rekel: „Sin človekov, to so možje, ki snujejo vragolijo in dajejo zloben nasvet v tem mestu: 3 ki pravijo: , To ni blizu; dajmo, gradimo hiše: to mesto je kotel in mi smo meso.“ 4 Zato prerok zoper njih, prerokuj, oh sin človekov.“ 5 In Gospodov Duh je padel name ter mi rekel: „Govori: ,Tako govorí Gospod: ,Tako ste rekli, oh Izraelova hiša: kajti poznam besede, ki pridejo v vaš um, vsako izmed njih. 6 Pomnožili ste vaše umorjene v tem mestu in njegove ulice ste napolnili z umorjenimi.“ 7 Zato tako govorí Gospod Bog: ,Vaši umorjeni, katere ste položili v njegovih sredih, oni so meso in to mesto je kotel: toda jaz vas bom privedel iz njegove srede. 8 Bali ste se meča; pa bom nad vas privedel meč, ‘govori Gospod Bog. 9 ,In jaz vas bom privedel iz njegove srede in vas izročil v roke tujcem in med vami bom izvršil sodbe. 10 Padli boste pod mečem; sodil vas bom na Izraelovi meji; in spoznali boste, da jaz sem Gospod. 11 To mesto ne bo vaš kotel niti ne boste meso v njegovih sredih; temveč vas bom jaz sodil na Izraelovi meji: 12 in spoznali boste, da jaz sem Gospod: kajti niste živelji po mojih pravilih niti izvrševali mojih sodb, temveč ste počeli po navadah poganov, ki so naokoli vas.“ 13 In pripetilo se je, ko sem prerokoval, da je Pelatjája, Benajájev sin, umrl. Potem sem padel na svoj obraz in jokal z močnim glasom ter rekel: „Ah, Gospod Bog! Ali hočeš narediti popoln konec Izraelovemu preostanku?“ 14 Ponovno je prišla k meni Gospodova beseda, rekoč: „Sin človekov, tvoji bratje, celo tvoji bratje, možje tvojega sorodstva in vsa celotna Izraelova hiša, ali so oni tisti, katerim so prebivalci [prestolnice] Jeruzalem rekle: ,Spravite sedalec od Gospoda: nam je dana ta dežela v posest.“ 16 Zato reci: ,Tako govorí Gospod Bog: ,Čeprav sem jih vrgel dalec proč med pogane in čeprav sem jih razkropil med dežele, vendar jim bom kakor majhno svetišče v deželah, v katere bodo prišli.“ 17 Zato reci: ,Tako govorí Gospod Bog: ,Jaz vas bom celo zbral izmed ljudstev in vas zbral izmed dežel, kamor ste bili razkropljeni in jaz vam bom dal Izraelovo deželo. 18 In prišli bodo tja in od tam bodo odvzeli vse njene ostudne stvari in vse njene ogabnosti. 19 In jaz jim bom dal eno srce in jaz bom položil novega duha znotraj vas; in jaz bom odvzel kamnitno srce iz njihovega mesa in jaz del meseno srce: 20 da bodo lahko hodili po mojih pravilih in se držali mojih predpisov in jih izvajali: in oni bodo moje ljudstvo in jaz bom njihov Bog. 21 Toda glede tistih, čigar srce hodi za srcem njihovih ostudnih stvari in njihovih ogabnosti, bom njihovo pot poplačal na njihovih lastnih glavah, ‘govori Gospod Bog.“ 22 Potem so kerubi dvignili svoje peruti in kolesa poleg njih; in slava Izraelovega Boga je bila zgoraj nad njimi. 23 In Gospodova slava se je vzdignila

iz srede mesta in stala nad goro, ki je na vzhodni strani mesta. **24** Potem me je duh vzel gor in me v videnju, po Božjem Duhu, privedel v Kaldejo, k tem iz ujetništva. Tako se je videnje, ki sem ga videl, dvignilo od mene. **25** Potem sem tistim iz ujetništva, spregovoril vse stvari, ki mi jih je Gospod pokazal.

12 Prav tako je prišla k meni Gospodova beseda, rekoč: **2** „Sin človekov, prebivas v sredi uporne hiše, ki imajo oči, da vidijo, pa ne vidijo; imajo ušesa, da slišijo, pa ne slišijo: kajti uporna hiša so. **3** Zato, sin človekov, si pripravi stvari za selitev in se preseli podnevi, v njihovem pogledu; in preselil se bož iz svojega kraja na drug kraj, v njihovem pogledu: morda bodo to preudarili, čeprav so uporna hiša. **4** Potem boš podnevi prinesel svoje stvari, v njihovem pogledu, kakor stvari za selitev: in zvečer boš šel naprej, v njihovem pogledu, kakor tisti, ki gredo naprej v ujetništvo. **5** Prekopljil se skozi steno, v njihovem pogledu in s tem zlezi ven. **6** V njihovem pogledu boš to nosil na svojih ramenih in to boš prenašal naprej v mraku: pokril si boš svoj obraz, da ne vidiš tal, kajti postavlil sem te za znamenje Izraelovi hiši.“ **7** In storil sem tako, kakor mi je bilo zapovedano: podnevi sem prinesel svoje stvari, kakor stvari za v ujetništvo, zvečer pa sem se s svojo roko prekopál skozi zid; to sem prinesel naprej v mraku in to sem nosil na svojem ramenu, v njihovem pogledu. **8** In zjutraj mi je prišla beseda od Gospoda, rekoč: **9** „Sin človekov, ali ti ni Izraelova hiša, uporna hiša, rekla: ‚Kaj delaš?‘ **10** Povej jim: ‚Tako govori Gospod Bog: ‚To breme zadeva princa v [prestolnici] Jeruzalem in vso Izraelovo hišo, ki so med njimi.‘ **11** Reci: ‚Jaz sem vaše znamenje: kakor sem jaz storil, tako bo storjeno njim: odselili se bodo in odšli v ujetništvo. **12** In princ, ki je med njimi, bo v mraku nosil na svojem ramenu in bo šel naprej: prekopali bodo skozi zid, da bi tamkaj nosili ven skozi steno: pokril si bo svoj obraz, da s svojimi očmi ne bo videl tal. **13** Tudi svojo mrežo bom razširil nad njim in zajet bo v mojo zanko: in privedel ga bom v Babilon, v dežele Kaldejev; vendar je ne bo videl, čeprav bo tam umrl. **14** In vse, ki so okoli njega, da mu pomagajo, bom razkropil proti vsakemu vetrui in vse njegove cete; in za njimi bom izvlekel meč. **15** In spoznali bodo, da jaz sem Gospod, ko jih bom razkropil med narode in jih razpršil v dežele. **16** Toda izločil bom peščico ljudi izmed njih pred mečem, pred lakoto in kužno boleznjijo; da bodo med pogani, kamor pridejo, lahko razglasili vse svoje ogabnosti; in spoznali bodo, da jaz sem Gospod.“ **17** Poleg tega je prišla k meni Gospodova beseda, rekoč: **18** „Sin človekov, svoj kruh jez iz drgetanjem in svojo vodo pij s trepetanjem in previdnostjo; **19** in povej ljudstvu dežele: ‚Tako govori Gospod Bog o prebivalcih [prestolnice] Jeruzalem in o Izraelovi deželi: ‚Svoj kruh bodo jedli s previdnostjo in svojo vodo pili z osuplostjo, da bo njihova dežela lahko zapuščena od vseh, ki so v njej, zaradi nasilja vseh tistih, ki prebivajo v njej. **20** In mesta, ki so naseljena, bodo opustošena in dežela bo zapuščena; in spoznali boste, da jaz sem Gospod.“ **21** In k meni je prišla Gospodova beseda, rekoč: **22** „Sin človekov, kakšen je ta pregovor, ki ga imate v Izraelovi deželi, rekoč: ‚Dnevi so podaljšani in vsako videnje odpove?‘ **23** Povej jim torej: ‚Tako govori Gospod Bog: ‚Temu pregovoru bom storil, da preneha in ne bodo ga več uporabljali kot pregovor v Izraelu; temveč jim reci: ‚Blizu so dnevi in učinek vsakega videnja. **24** Kajti nobenih praznih videnj ne bo več niti laskajočih vedeževanj znotraj Izraelove hiše. **25** Kajti jaz sem Gospod: jaz bom govoril in beseda, ki jo bom govoril, se bo izpolnila; ta se ne bo več odlagala: kajti v vaših dneh, oh uporna hiša, bom rekel besedo in jo izpolnil, govoril Gospod Bog.“ **26** Ponovno je prišla k meni Gospodova beseda, rekoč: **27** „Sin človekov, glej, tisti iz Izraelove hiše pravijo: ‚Videnje, ki ga on vidi, je za mnoge dni, ki pridejo in prerokuje o časih, ki so

še daleč.‘ **28** Zato jim reci: ‚Tako govori Gospod Bog: ‚Nobena izmed mojih besed se ne bo več odlagala, temveč se bo beseda, ki sem jo govoril, izpolnila, ‘govori Gospod Bog.‘“

13 In k meni je prišla Gospodova beseda, rekoč: **2** „Sin človekov, prerokuj zoper Izraelove preroke, ki prerokujejo in reci tem, ki prerokujejo iz svojih lastnih src: ‚Poslušajte Gospodovo besedo: **3** ‚Tako govori Gospod Bog: ‚Gorje nespa metnim prerokom, ki sledijo svojemu lastnemu duhu in ničesar niso videli!‘ **4** Oh Izrael, tvoji preroki so podobni lisicam v puščavah. **5** Vi niste odšli gor v razpoke niti niste postavili ograje za Izraelovo hišo, da obstane v bitki na Gospodov dan. **6** Videli so ničnost in lažniva vedeževanja, rekoč: ‚Gospod govori: ‚pa jih Gospod ni poslal: in druge so pripravili, da upajo, da bi potrdili besedo. **7** Ali niste videli praznega videnja in ali niste govorili lažnivega vedeževanja, kakor govorite: ‚To govori Gospod; ‚čeprav nisem govoril.‘ **8** Zato tako govori Gospod Bog: ‚Ker ste govorili prazne reči in videli laži, zato, glejte, jaz sem zoper vas, ‘govori Gospod Bog. **9** ‚In moja roka bo na prerokih, ki vidijo prazne reči in ki vedežujejo laži: ne bodo v zboru mojega ljudstva niti ne bodo zapisani v zapisu Izraelove hiše niti ne bodo vstopili v Izraelovo deželo; in vi boste spoznali, da jaz sem Gospod Bog. **10** Zato, celo zato so zapeljali moje ljudstvo, rekoč: ‚Mir; ‚pa tam ni bilo miru; in nekdo je zgradil zid in, glej, drugi so ga ometali z neutrjeno malto: **11** recite tistim, ki ga ometujejo z neutrjeno malto, da bo ta padel: preplavljajoč naliv bo; oh, velika zrna toče bodo padala; in viharni veter ga bo razklal. **12** Glej, ko pade zid, ali ti ne bo rečeno: ‚Kje je zmazek, s katerim si ga namazal?‘ **13** Zato tako govori Gospod Bog: ‚V svoji razjarjenosti ga bom celo razklal v viharnim vetrom; in tam bo preplavljajoč naliv v moji jezi in velika zrna toče v moji razjarjenosti, da ga použijejo. **14** Tako bom porušil zid, katerega ste ometali z neutrjeno malto in ga porušim do tal, tako da bodo odkriti njegovi temelji in ta bo padel, vi pa boste použiti v njegovi sredi: in spoznali boste, da jaz sem Gospod. **15** Tako bom dovršil svoj bes nad zdonom in nad temi, ki so ga ometali z neutrjeno malto in vam bom rekel: ‚Zida ni več niti tistih, ki so ga ometali; **16** namreč Izraelovih prerokov, ki prerokujejo glede [prestolnice] Jeruzalem in ki zanje vidijo videnja miru, pa tam ni miru, ‘govori Gospod Bog. **17** Prav tako ti, sin človekov, naravnaj svoj obraz zoper hčere tvojega ljudstva, ki prerokujejo iz svojih lastnih src; in prerokuj zoper njih **18** ter reci: ‚Tako govori Gospod Bog: ‚Gorje ženskam, ki šivajo blazine k vsem odprtinam za rokane in izdelujejo naglavne rute na glavi vsake postave, da bi lovile duše! Hočete loviti duše mojega ljudstva in ali boste duše, ki prihajajo k vam, rešile žive? **19** In ali me hočete oskrnuti med mojim ljudstvom za prgišča ječmena in za koščke kruha, da ubijate duše, ki naj ne bi umrle in da rešite duše žive, ki naj ne bi živele, za vašim laganjem mojemu ljudstvu, ki posluša vaše laži?‘ **20** Zato tako govori Gospod Bog: ‚Glejte, jaz sem zoper vaše blazine, s katerimi ste tam lovile duše, da jih pripravite leteti in iztrgal jih bom iz vaših rok in jaz bom pustil dušam oditi, celo dušam, ki jih vi lovite, da jih pripravite leteti. **21** Tudi vse naglavne rute bom raztrgal in osvobodil svoje ljudstvo iz vaše roke in nič več ne bodo v vaši roki, da bi jih lovile; in spoznali boste, da jaz sem Gospod. **22** Ker ste z lažmi užalostile srce pravičnega, katerega nisem užalostil; in okreple roke zlobnega, da se ta ne bi vrnil iz svoje zlobne poti, [s tem] da ste mu obljudbljale življenje: **23** zato ne boste več videle praznih reči niti božanskih vedeževanj: kajti jaz bom osvobodil svoje ljudstvo iz vaše roke: in spoznale boste, da jaz sem Gospod.“

14 Potem so prišli k meni nekateri izmed Izraelovih starešin in se usedli pred menoj. **2** In k meni je prišla Gospodova beseda, rekoč: **3** „Sin človekov, ti možeš so si v svojih srcih

postavljal malike in so si pred svoj obraz postavljali kamen spotike svoje krivičnosti: ali naj bi me oni potem sploh spraševali?“ 4 Zato jím govorí in jim povej: „Tako govorí Gospod Bog: „Vsak mož iz Izraelovo hiše, ki si v svojem srcu postavlja malike in pred svoj obraz polaga kamen spotike svoje krivičnosti in prihaja k preroku; jaz, Gospod, bom odgovoril tistem, ki prihaja, glede na množico njegovih malikov; 5 da bi Izraelovo hišo lahko ujel v njihovem lastnem srcu, ker so se zaradi svojih malikov vsi odtujili od mene.“ 6 Zato reci Izraelovi hiši: „Tako govorí Gospod Bog: „Pokesajte se in odvrite se od svojih malikov; odvrite svoj obraz od vseh svojih ogabnosti.“ 7 Kajti vsakdo izmed Izraelove hiše ali izmed tujca, ki začasno biva v Izraelu, ki se ločuje od mene in si v svojem srcu postavlja svoje malike in polaga kamen spotike svoje krivičnosti pred svoj obraz in prihaja k preroku, da bi od njega povprašal glede mene; mu bom jaz, Gospod, sam odgovoril: 8 in svoj obraz bom naravnal zoper tega moža in naredil ga bom za znamenje in pregovor in odrezal ga bom iz srede svojega ljudstva; in spoznali boste, da jaz sem Gospod. 9 In če je prerok zaveden, ko je govoril besedo, sem jaz, Gospod, zavedel tega preroka in jaz bom iztegnil svojo roko nanj in ga uničil iz srede svojega ljudstva Izraela. 10 In nosili bodo kazeni svoje krivičnosti: kazeni preroka bo celo kakor kazeni tistega, ki poizveduje k njemu; 11 da Izraelova hiša ne bo več zašla od mene niti ne bo več oskrnjena z vsemi svojimi prestopki; temveč da bodo lahko moje ljudstvo in bom jaz lahko njih Bog, govorí Gospod Bog.“ 12 Gospodova beseda je prišla ponovno k meni, rekoč: 13 „Sin človek, kadar dežela greši zoper mene z mučnimi prekrštvami, takrat bom nadnjo iztegnil svojo roko in zlomil bom njeno oporo kruha in nadnjo bom poslat lakoto in iz nje bom iztrebil človeka in žival: 14 čeprav bi bili v njej ti trije možje: Noe, Daniel in Job, bi s svojo pravičnostjo rešili zgolj svoje lastne duše, ‘govori Gospod Bog. 15 Če povzročim ogabnim živalim, da gredo skozi deželo, jo oplenijo tako, da je ta zapuščena, da zaradi živali noben človek ne bo mogel iti skozijo: 16 čeprav bi bili ti trije možje v njej, kakor jaz živim, ‘govori Gospod Bog, ‘ne bodo osvobodili niti sinov niti hčera; sami oni sami bodo osvobojeni, toda dežela bo zapuščena. 17 Ali če privedem meč nad to deželo in rečem: ‘Meč, pojdi skozi to deželo; ‘tako, da iz nje iztrebim ljudi in živali: 18 čeprav bi bili ti trije možje v njej, kakor jaz živim, ‘govori Gospod Bog, ‘ne bodo osvobodili niti sinov niti hčera; samo oni sami bi bili osvobojeni. 19 Ali če pošljem v to deželo kužno bolezen in če nanjo v krvi izlijem svojo razjarjenost, da iztrebim iz nje človeka in žival: 20 čeprav bi bili v njej Noe, Daniel in Job, kakor jaz živim, ‘govori Gospod Bog, ‘ne bodo osvobodili niti sinov niti hčera; temveč bodo po svoji pravičnosti osvobodili zgolj svoje lastne duše.“ 21 Kajti tako govorí Gospod Bog: „Koliko bolj, ko pošljem svoje štiri boleče sodbe nad [prestolnicu] Jeruzalem: meč, lakot in ogabno zver in kužno bolezen, da iztrebim iz nje ljudi in živali? 22 In vendar, glejte, tam bo puščen ostanek, ki bo izpeljan, tako sinov kakor hčera: glejte, prišli bodo k vam in videli boste njihovo pot in njihova dejanja: in potolaženi boste glede zla, ki sem ga privedel nad Jeruzalem, celo glede vsega, kar sem privedel nadenj. 23 In potolažili vas bodo, ko boste videli njihove poti in njihova dejanja: in spoznali boste, da nisem brez vzroka storil vsega, kar sem storil v njem, ‘govori Gospod Bog.“

15 In k meni je prišla Gospodova beseda, rekoč: 2 „Sin človek: ‘Kaj je trta boljša kakor katerokoli drevo, ali kakor mladika, ki je med gozdнимi drevesi? 3 Mar bo odvzet njen les, da bi opravljal katerokoli delo? Ali bodo možje od nje vzeli klin, da bi nanj obesili katerokoli posodo? 4 Glej, vržena je v ogenj za gorivo; ogenj pogoltnje oba njena konca in njena sreda je ožgana. Ali je primerna za kakršnokoli delo? 5 Glej, ko je bila cela, ni bila primerna za nobeno delo: kako veliko manj bo vendar ta primerna

za kakršnokoli delo, ko jo je požrl ogenj in je ožgana?“ 6 Zato tako govorí Gospod Bog: „Kakor je trta med gozdнимi drevesi, ki sem jo izročil ognju za gorivo, tako bom izročil prebivalce [prestolnice] Jeruzalem. 7 In naravnal bom svoj obraz zoper njih, sli bodo iz enega ognja, pa jih bo pogoltni drug ogenj; in spoznali boste, da jaz sem Gospod, ko svoj obraz naravnam zoper njih. 8 In deželo bom naredil zapuščeno, ker so zagrešili prekršek, ‘govori Gospod Bog.“

16 Ponovno je prišla k meni Gospodova beseda, rekoč: 2 „Sin človek, povzroči [prestolnici] Jeruzalem, da spozna svoje ogabnosti 3 in reci: ‘Tako govorí Gospod Bog [prestolnici] Jeruzalem: ‘Tvoj rod in tvoje rojstvo je iz kánaanske dežele; tvoj oče je bil Amorejec in tvoja mati Hetejka. 4 In glede tvojega rojstva, na dan, ko si bila rojena, tvoj popek ni bil odrezan niti nisi bila umita v vodi, da ti omehča [kožo]; sploh nisi bila odrgnjena s soljo niti povita. 5 Niti se te nobeno oko ni usmillo, da bi ti storilo karkoli od tega, da bi imelo do tebe sočutje; temveč si bila vržena na odprtlo polje, do gnusenja glede tvoje osebe, na dan, ko si bila rojena. 6 In ko sem šel mimo tebe in te videl oskrunjeno v tvoj lastni krvi, sem ti rekel, ko si bila v svoji krvi: ‘Živi; ‘da, rekel sem ti, ko si bila s svoji krvi: ‘Živi.’ 7 Povzročil sem ti, da si se namnožila kakor brstje polja in povečala si se in postala velika in prišla k odličnim ornamentom: tvoje prsi so se oblikovalo in tvoji lasje so zrasli, medtem ko si bila naga in gola. 8 Torej, ko sem šel mimo tebe in pogledal nate, glej, tvoj čas je bil čas ljubezni; razširil sem krajec svojega oblačila nad teboj in pokril tvojo nagoto: da, prisegel sem ti in vstopil v zavezoo s teboj, ‘govori Gospod Bog, ‘in ti si postala moja. 9 Potem sem te umil z vodo; da, temeljito sem izmil tvojo kri iz tebe in te mazil z oljem. 10 Oblekel sem te tudi z izvezenim delom in ti obul kožo jazbeciv in te naokoli opasal s tankim lanenim platnom in te pokril s svilo. 11 Odel sem te tudi z ornamenti in na tvoje roke sem nataknil zapestnice in verižico na tvoj vrat. 12 In položil sem dragulj na tvoje čelo in uhane v tvoja ušesa in krasno krono na tvojo glavo. 13 Tako si bila odeta z zlatom in srebrom; in tvoje oblačilo je bilo iz tankega lanenega platna in svile in izvezenega dela; jedla si fino moko in med in olje; in bila si silno krasna in uspevala si v kraljestvu. 14 In tvoj ugled je zaradi tvoje lepote odšel naprej med pogane: kajti ta je bil popoln zaradi moje ljubnosti, ki sem jo položil nadte, ‘govori Gospod Bog. 15 Toda ti si zaupala v svojo lastno lepoto in igrala pocestnico zaradi svojega ugleda in svoje prešuštvovanje si izlila na vsakogar, ki je šel mimo; njegovo je bilo. 16 In vzel si od svojih oblek in svoje visoke kraje odela s številnimi barvami in na njih igrala pocestnico: podobne stvari ne bodo prišle niti to ne bo tako. 17 Vzela si tudi svoje lepe dragocenosti od mojega zlata in od mojega srebra, katere sem ti dal in si si naredila moške podobe in z njimi zagrešila vlačugarstvo 18 in jemala si svoje izvezene oblike in jih pokrivala: in prednje si postavila moje olje in moje kadilo. 19 Tudi moja hrana, ki sem ti jo dal, fina moka in olje in med, s katero sem te hranil, celo to si postavila v prijeten vonji: in tako je to bilo, ‘govori Gospod Bog. 20 Poleg tega si vzela svoje sinove in svoje hčere, katere si mi rodila in te si žrtvovala, da bi bili požrti. Ali je to izmed tvojih vlačugarstev majhna zadeva, 21 da si umorila moje otroke in jim jih izročala, da jim povzročijo, da gredo zarje skozi ogenj? 22 In v vseh svojih ogabnostih in svojih vlačugarstvih se nisi spomnila dni svoje mladosti, ko si bila naga in gola in si bila oskrnjena v svoji krvi.‘ 23 In pripetilo se je po vseh tvojih zlobnostih, (gorje, gorje tebi!) ‘govori Gospod Bog:) 24 , da si si zgradila tudi eminenten kraj in si si naredila visok kraj na vsaki ulici. 25 Visok kraj si si zgradila na vsakem izviru poti in storila si, da je bila tvoja lepota prezirana in svoja stopala si

odprla vsakemu, ki je šel mimo in pomnožila svoja vlačugarstva. **26** Prav tako si zagrešila prešuštvovanje s svojimi sosedi Egipčani, mesenimi sosedji; in svoja vlačugarstva si povečala, da bi me dražila do jeze. **27** Glej, zato sem nad teboj iztegnil svojo roko in zmanjšal tvojo vsakdanjo hrano in te izročil volji tistih, ki te sovražijo, hčeram Filistejev, ki se sramujejo tvojih nespodobnih poti. **28** Vlačugo si igrala tudi z Asirci, ker si bila nenasitna; da, z njimi si igrala pocestnico, pa vendor nisi mogla biti potešena. **29** Poleg tega si pomnožila svoje prešuštvovanje v kánaanski deželi do Kaldeje; in vendor nisi bila potešena s tem. **30** Kako šibko je tvoje srce, 'govori Gospod Bog, glede na to, da počneš vse te stvari, delo gospodovalne vlačugarske ženske'; **31** v tem, da si gradiš svoje eminentne kraje na izviru vsake poti in si delaš svoje visoke kraje na vsaki ulici; in nisi bila kot pocestnica v tem, da preziraš plačilo, **32** temveč kakor žena, ki grešno počenja zakonolomstvo, ki jemlje tuje namesto svojega soproga! **33** Oni dajejo darila vsem vlačugam: toda ti daješ svoja darila vsem svojim ljubimcem in jih najemaš, da lahko pridejo k tebi na vsaki strani zaradi tvojega vlačugarstva. **34** In v tvojem vlačugarstvu je v tebi nasprotje od drugih žensk, da zagrešiš vlačugarstva, medtem ko ti ničče ne sledi: in pri tem ti daješ nagrado, tebi pa ni dana nobena nagrada, zato si nasprote. **35** Zatorej, oh pocestnica, poslušaj besedo od Gospoda: **36**, Tako govori Gospod Bog: 'Ker je bila tvoja umazanost izlita in tvoja nagota odkrita zaradi tvojega vlačugarstva s svojimi ljubimci in z vsemi maliki tvojih ogabnosti in s krvjo tvojih otrok, katere si jim dala; **37** glej, zato bom zbral vse tvoje ljubimce, s katerimi si uživala in vse tiste, ki si jih ljubila, z vsemi tistimi, ki si jih sovražila; jaz jih bom celo zbral naokoli tebe zoper tebe in jim odkril tvojo nagoto, da bodo lahko videli vso tvojo nagoto. **38** In jaz te bom sodil kakor so sojene ženske, ki prelomijo zakonsko zvezo in prelijejo kri; in dal ti bom kri v razjarjenosti in ljubosumnosti. **39** In prav tako te bom izročil v njihovo roko in zrušili bodo tvoj eminenten kraj in zlomili tvoje visoke kraje: splekl te bodo tudi iz tvojih oblačil in vzeli tvoje lepe dragocenosti in te pustili nago in golo. **40** Prav tako bodo zoper tebe privedli skupino in te kamnali s kamni in te prebodli s svojimi meči. **41** In tvoje hiše bodo požgali z ognjem in izvršili sodbe nad teboj v očeh mnogih žensk: in povzročil ti bom, da prenehāš z igranjem pocestnice in ti tudi ne boš več dajala nobenega plačila. **42** Tako bom svoji razjarjenosti zoper tebe naredil, da počiva in moja ljubosumnost bo odšla od tebe in jaz bom tih in ne bom več jezen. **43** Ker se nisi spomnila dni svoje mladosti, temveč si me razburjala v vseh teh stvareh; glej, zato bom tudi jaz poplačal tvojo pot na tvoji glavi, 'govori Gospod Bog: 'in ti ne boš zagrešila te nespodobnosti nad vsemi svojimi ogabnostmi. **44** Glej, vsak, kdor uporablja pregovore, bo ta pregovor uporabl zoper tebe, govoreč: 'Kakršna je mati, takšna je njeni hči.' **45** Ti si hči svoje matere, ki se gnusi svojemu soprogu in svojim otrokom; in ti si sestra svojih sestr, ki so se gnusile svojim soprogom in svojim otrokom: tvoja mati je bila Hetejka in tvoj oče Amoréjec. **46** In tvoja starejša sestra je Samaria, ona in njene hčere, ki prebivajo na tvoji levici: in tvoja mlajša sestra, ki prebiva pri tvoji desnici, je Sódoma in njene hčere. **47** Vendor nisi hodila po njunih poteh niti storila po njunih ogabnostih: toda kakor če bi bila to zelo majhna stvar, si bila bolj izprijena kakor oni [dve] na vseh svojih poteh. **48** Kakor jaz živim, 'govori Gospod Bog, 'tvoja sestra Sódoma ni storila niti ona niti njene hčere, kakor si storila ti in tvoje hčere. **49** Glej, to je bila krivičnost tvoje sestre Sódome, ponos, polnost kruha, obilje brezdelja v njej in v njenen hčerah niti ni krepila roke ubogega in pomoči potrebnega. **50** In one so bile ošabne in zagrešile ogabnost pred menoj: zato sem jih vzel proč, kakor se mi je video dobro. **51** Niti ni Samaria zagrešila polovice tvojih grehov; temveč si pomnožila svoje ogabnosti bolj

kakor oni [dve] in opravčila si svoji sestri v vseh svojih ogabnostih, ki si jih storila. **52** Tudi ti, ki si sodila svoji sestri, nosi svojo lastno sramoto za svoje grehe, ki si jih zagrešila bolj gnušno kakor oni [dve]: oni sta pravičnejši kakor ti: da, tudi ti bodi zbgana in nosi svojo sramoto v tem, da si opravčila svoji sestri. **53** Ko bom ponovno privedel njihovo ujetništvo, ujetništvo Sódome in njenih hčera in ujetništvo Samarie in njenih hčera, takrat bom ponovno privedel ujetništvo tvojih ujetnikov v njihovi sredi: **54** da boš lahko nosila svojo lastno sramoto in boš lahko zbgana v vsem, kar si storila, v tem, da si jim tolažba. **55** Ko se bodo tvoje sestre, Sódoma in njene hčere, vrnil k svojemu prejšnjemu stanju in se bodo Samaria in njene hčere vrnil k svojemu prejšnjemu stanju, takrat se boste ti in tvoje hčere vrnil k svojemu prejšnjemu stanju. **56** Kajti tvoja sestra Sódoma ni bila omenjena s tvojimi ust na dan tvojega ponosa, **57** preden je bila odkrita tvoja zlobnost, kakor ob času tvojega grajanja sirskih hčera in vseh tistih, ki so okrog nje, hčera Filistejev, ki te prezirajo vse naokrog. **58** Nosila si svojo nespodobnost in svoje ogabnosti, 'govori Gospod. **59** Kajti tako govori Gospod Bog: 'S teboj bom postopal celo kakor si ti storila, ki si prezirala prisego v prelamljanju zaveze. **60** Kljub temu se bom spomnil svoje zaveze s teboj v dneh tvoje mladosti in osnoval ti bom večno zavezoo. **61** Potem se boš spomnil svojih poti in boš osramočena, ko boš sprejela svoje sestre, tvoje starejše in tvoje mlajše: in dal ti jih bom za hčere, toda ne s tvojo zavezoo. **62** In s teboj bom utrdil svojo zavezoo in vedela boš, da jaz sem Gospod: **63** da se lahko spomniš in boš zbgana in zaradi svoje sramote nikoli več ne boš odprla svojih ust, ko bom pomirjen proti tebi za vse, kar si storila, 'govori Gospod Bog.'

17 In k meni je prišla Gospodova beseda, rekoč: **2**, 'Sin človekov, postavi uganko in Izraelovi hiši spregovori prisподобо; **3** in reci: 'Tako govori Gospod Bog: 'Velik orel, z velikimi perutmi, z dolgimi krili, polnimi peres, ki ima različne barve, je prišel k Libanonu in vzel najvišjo cedrovo mladičo: **4** odstrigel je vrh njenih mladih vej in ga prenesel v deželo preprodajanja: postavil ga je v mestu trgovcev. **5** Prav tako je vzel od semena dežele in ga zasadil na rodovitno polje; namestil ga je ob velikih vodah in ga postavil kakor drevo vrbe. **6** In to je raslo in postal razraščajoča se trta nizke rasti, katere mladike so se obrnila proti njemu in njene korenine so bile pod njim: tako je postala trta in obrodila mladike in poganjala vejice. **7** Tam je bil tudi drug velik orel, z velikimi perutmi in mnogimi peresi: in, glej, ta trta je svoje korenine upognila proti njemu in svoje mladike poganjala proti njemu, da bi jo on lahko zalival pri brazdah njenega nasada. **8** Zasajena je bila v dobrì zemljì, ob velikih vodah, da bi lahko ustvarila mladike in da bi lahko obrodila sad, da bi bila lahko čedna trta.' **9** Reci: 'Tako govori Gospod Bog: 'Ali bo ta uspevala? Ali on ne bo izruval njenih korenin in odrezal njen sad, da ovene? Ovenela bo pri vseh listih njenega izvira, celo brez velike moči ali mnogih ljudstev, da bi jo izruvali pri njenih koreninah. **10** Da, glej, ko je vsajena, ali bo uspevala? Ali ne bo popolnoma ovenena, ko se jo dozatne vzhodnik? Ovenela bo na brazdah, kjer je zrasla.''' **11** Poleg tega je prišla k meni Gospodova beseda, rekoč: **12**, 'Reci torej uporni hiši: 'Ali ne veste kaj pomenijo te stvari?' Povej jím: 'Glejte, babilonski kralj je prišel v [prestolnico] Jeruzalem in zajel njenega kralja in njene prince in jih s seboj odvedel v Babilon; **13** in zajel od kraljevega semena in z njim sklenil zavezoo in od njega vzel prisego: prav tako je zajel mogočneže dežele: **14** da bi bilo kraljestvo lahko ponizano, da se ne bi povzdigovalo, temveč da bi in ohranjanju njegove zaveze lahko obstalo. **15** Toda ta se je uprl zoper njega s posiljanjem svojih predstavnikov v Egipt, da bi mu lahko dali konje in veliko ljudstva. Ali bo uspel? Ali bo pobegnil ta, ki dela takšne stvari? Ali bo prelomil zavezoo in bo osvobojen?' **16**

Kakor jaz živim, 'govori Gospod Bog, ,zagotovo bo na kraju, kjer prebiva kralj, ki ga je naredil [za] kralja, čigar prisego je preziral in čigar zavezo je prelomil, celo z njim bo umrl v sredi Babilona. **17** Niti ne bo faraon s svojo mogočno vojsko in svojim velikim spremstvom delal zaraj v vojni, s postavljanjem okopov in gradnjo trdnjav, da iztrebi mnogo oseb: **18** videč, da je preziral prisego s prelamljanjem zaveze, ko je, glej, dal svojo roko in storil vse te stvari, ne bo pobegnil.' **19** Zato tako govori Gospod Bog: , Kakor jaz živim, zagotovo bom mojo prisego, ki jo je preziral in mojo zavezo, ki jo je prelomil, celo to bom poplačal na njegovi lastni glavi. **20** In svojo mrežo bom razširil nad njim in ujet bo v mojo zanko in pribedal ga bom v Babilon in tam se bom z njim pravdal zaradi njegovega prekrška, ki ga je prekršil zoper mene. **21** In vsi njegovi ubežniki, z vsemi njegovimi četami, bodo padli pod mečem, tisti pa, ki preostanejo, bodo razkropljeni proti vsem vetrovom: in vi boste vedeli, da sem jaz, Gospod, to govoril.' **22** Tako govori Gospod Bog: ,Prav tako bom vzel od najvišje mladike na visoki cedri in jo bom postavil; od vrha njenih mladih vej bom odstrigel eno nežno in jo bom zasadil na visoki gori in eminentni: **23** na gori Izraelove višine jo bom zasadil: in ustvarila bo veje in obrodila sad in bo čedna cedra: in pod njo bo prebivala vsa perjad od vsakega krila; v senci njenih mladih bodo prebivale. **24** In vsa drevesa polja bodo vedela, da sem jaz, Gospod, ponižal visoko drevo, povišal nizko drevo, poslušal zeleno drevo in suhemu drevesu naredil, da cveti: jaz, Gospod, sem govoril in sem to storil.'"

18 Ponovno je prišla k meni Gospodova beseda, rekoč: **2**, „Kaj mislite, da uporabljate ta pregor glede Izraelove dežele, rekoč: ,Očetje so jedli kisllo grozdje, zobje otrok pa so skominasti? **3** Kakor jaz živim, 'govori Gospod Bog, ,nič več ne boste imeli priložnosti, da v Izraelu uporabljate ta pregor. **4** Glejte, vse duše so moje; kakor duša očeta, tako je tudi sinova duša moja: duša, ki greši, ta bo umrl. **5** Toda će je človek pravičen in dela to, kar je zakonito in pravilno. **6** in ni jedel na gorah, niti ni svojih oči povzdigoval k malikom Izraelove hiše, niti ni omadeževal žene svojega soseda, niti ni prišel blizu ženski, ki ima menstruacijo, **7** in nikogar ni zatiral, temveč je dolžniku povrnil njegovo jamstvo, nikogar ni oplenil z nasiljem, svoj kruh dajal lačnemu in nagega pokrival z obleko; **8** ta, ki ni dajal za obresti, niti ni jemal nobenega dobička, ki je svojo roko umaknil pred krivičnostjo, izvrševal pošteno sodbo med človekom in človekom, **9** hodil po mojih pravilih in se držal mojih sodb, da pravilno postopa; ta je pravičen, zagotovo bo živel,'govori Gospod Bog. **10**, Če zaplodil sina ta, ki je ropar, prelivalec krvi in ki dela podobno katerokoli izmed teh stvari **11** in ki ne dela katerokoli izmed teh dolžnosti, temveč je celo jedel na gorah in omadeževal ženo svojega soseda, **12** zatiral revnega in pomoči potrebnega, plenil z nasiljem, ni povračal jamstva in svoje oči dvigal k malikom, zagrešil ogabnost, **13** dajal za obresti in jemal donos. Ali bo potem živel? Ta ne bo živel: naredil je vse te ogabnosti; zagotovo bo umrl; njegova kri bo na njem. **14** Torej glej, če zaplodil sina, ki vidi vse grehe svojega očeta, ki jih je naredil in preudarja in ne dela temu podobno **15** da ni jedel na gorah niti svojih oči ni povzdigoval k malikom Izraelove hiše, niti omadeževal žene svojega soseda, **16** niti nobenega ne zatira, niti zadrževal jamstva niti ni plenil z nasiljem, temveč je svoj kruh dajal lačnemu in nagega pokrival z obleko, **17** ki je svojo roko umaknil od revnega, da ni prejel obresti niti donosa, izvrševal moje sodbe, hodil po mojih pravilih; ta ne bo umrl zaradi krivičnosti svojega očeta, zagotovo bo živel. **18** Kar se tiče njegovega očeta, ker je kruto zatiral, svojega brata plenil z nasiljem in storil to, kar ni dobro, med svojim ljudstvom, glej, celo ta bo umrl v svoji krivičnosti. **19** Vendar vi pravite: ,Zakaj? Ali sin ne nosi očetove

krivičnosti? Kadar je sin storil, kar je zakonito in pravilno in se je držal vseh mojih pravil in jih storil, bo zagotovo živel. **20** Duša, ki greši, ta bo umrla. Sin ne bo nosil očetove krivičnosti niti ne bo oče nosil sinove krivičnosti: pravičnost pravičnega bo na njem in zlobnost zlobnega bo na njem. **21** Toda če se bo zlobni obrnil od vseh svojih grehov, ki jih je zagrešil in se držal vseh mojih pravil in stori to, kar je zakonito in pravilno, bo zagotovo živel, ne bo umrl. **22** Vsi njegovi prestopki, ki jih je zagrešil, mu ne bodo omenjeni: v svoji pravičnosti, ki jo je storil, bo živel. **23** Ali imam sploh kakšno zadovoljstvo, da bi zlobni umrl? 'govori Gospod Bog: ,in ne da bi se vrnil iz svojih poti in živel? **24** Toda, ko se pravični obrne proč od svoje pravičnosti in grešno počenja krivičnost in počne glede na vse ogabnosti, ki jih počne zloben človek, ali bo živel? Vsa njegova pravičnost, ki jo je storil, ne bo omenjena: v svojem prekršku, ki ga je prekršil in v svojem grehu, ki ga je zagrešil, v njima bo umrl. **25** Vendar vi pravite: ,Gospodova pot ni enakovredna. Poslušaj sedaj, oh Izraelova hiša; ali moja pot ni enakovredna? Ali niso vaše poti neenakovredne? **26** Ko se pravični človek obrne proč od svoje pravičnosti in grešno počenja krivičnost in umira v niju; zaradi svoje krivičnosti, ki jo je storil, bo umrl. **27** Ponovno, kadar se zloben človek obrne proč od svoje zlobnosti, ki jo je zagrešil in dela to, kar je zakonito in pravilno, bo svojo dušo rešil živo. **28** Ker preudarja in se odvrača proč od vseh svojih prestopkov, ki jih je zagrešil, bo zagotovo živel, ne bo umrl. **29** Vendar Izraelova hiša pravi: ,Gospodova pot ni enakovredna. 'Oh Izraelova hiša, ali moje poti niso enakovredne? Ali niso vaše poti neenakovredne? **30** Zatorej vas bom sodil, oh Izraelova hiša, vsakogar glede na njegove poti, 'govori Gospod Bog. Pokesajte se in se obrnite od vseh svojih prestopkov; tako krivičnost ne bo vaš propad. **31** Od sebe odvrzte vse vaše prestopke, s katerimi ste se pregrešili; in si naredite novo srce in novega duha: kajti zakaj hočete umreti, oh hiša Izraelova? **32** Kajti jaz nimam nobenega zadovoljstva v smrti tistega, ki umira, 'govori Gospod Bog: ,zatorej se obrnite in živite.'

19, Poleg tega vzdigni žalostinko za Izraelovimi princi **2** in reci: ,Kaj je tvoja mati? Levinja: ulegla se je med levi, svoje mladiče je hraniла med mladimi levi. **3** In vzgojila je enega izmed svojih mladičev: postal je mlad lev in se naučil loviti plen; ta je požrl ljudi. **4** Tudi narodi so slišali o njem; odpeljan je bil v njihovo jamo in z verigami so ga privedli v egiptovsko deželo. **5** Torej ko je videla, da je čakala in je bilo njeno upanje izgubljeno, potem je vzela še enega izmed svojih mladičev in ga naredila za mladega leva. **6** In hodil je gor in dol med levi in postal mlad lev in se naučil loviti plen in žrl ljudi. **7** In poznal je njihove zapuščene palače in pustošil njihova mesta; in dežela je bila zapuščena in njena polnost s hrupom njegovega rjovenja. **8** Potem so se narodi od provinc na vsaki strani naravnali zoper njega in nad njim razprostrl svojo mrežo: ujet je bil v njihovo jamo. **9** In dali so ga pod stražo, v verige in ga privedli k babilonskemu kralju: privedli so ga v utrdbe, da njegovega glasu ne bi bilo več slišati na Izraelovih gorah. **10** Tvoja mati je podobna tri v tvoji krvi, zasajena pri vodah: bila je rodovitna in polna mladič zaradi razloga mnogih vodá. **11** In imela je močne palice za žežla tistih, ki so vladali in njena postava je bila povisana med debelimi mladičami in v svoji višini se je pojavila z množico svojih mladič. **12** Toda izruvana je bila v razjarjenosti, vržena je bila na tlà in vzhodnik je posušil njen sad: njene močne palice so bile polomljene in so ovenele, ogenj jih je použil. **13** In sedaj je zasajena v divjini, v suhih in žežnih tleh. **14** In ogenj je izšel iz palice njenih mladič, ki je požrl njen sad, tako da ni imela nobene močne palice, ki bi bila žežlo za vladanje. To je žalostinka in bo za žalostinko."

20 In prijetilo se je v sedmem letu, v petem mesecu, deseti dan meseca, da so določeni izmed Izraelovih starešin prišli, da bi povpraševali od Gospoda in se usedli pred menoj. **2** Potem je prišla k meni beseda od Gospoda, rekoč: **3**, „Sin človek, govor Izraelovim starešinam in jim reci: ‚Tako govorí Gospod Bog: ‚Ali ste prišli, da povprašujete od mene? Kakor jaz živim, ‚govori Gospod Bog, ‚nočem biti povpraševan od vas. **4** Ali jih hočeš soditi, sin človek, ali jih hočeš soditi? Povzroči jim, da spoznajo ogabnosti svojih očetov: **5** in jim reci: ‚Tako govorí Gospod Bog: ‚Na dan, ko sem izbral Izraela in vzdignil svojo roko k semenu Jakobove hiše in se jim dal spoznati v egipotovski deželi, ko sem vzdignil svojo roko k njim, rekoč: ‚Jaz sem Gospod, vaš Bog; **6** na dan, ko sem vzdignil svojo roko k njim, da jih privedem iz egipotovske dežele v deželo, ki sem jo odkril zanje, tekoči z mlekom in medom, ki je slava vseh dežel: **7** potem sem jim rekel: ‚Vsak mož naj odvrže ogabnosti svojih oči in ne omadežuje se z egipotovskimi maliki: ‚jaz sem Gospod, vaš Bog. **8** Toda uprli se zoper mene in me niso hoteli poslušati: vsak mož ni odvrgel ogabnosti svojih oči niti niso zapustili egipotovskih malikov: tedaj sem rekel: ‚Nanje bom izlil svojo razjarjenost, da dovršim svojo jezo zoper njih v sredi egipotovske dežele. **9** Toda naredil sem zaradi svojega imena, da to ne bi bilo oskrunjeno pred pogani, med katerimi so bili, v čigarskem pogledu sem se jim dal spoznati v tem, da sem jih privedel iz egipotovske dežele. **10** Zatorej sem jim povzročil, da gredo naprej iz egipotovske dežele in jih privedel v divjino. **11** In dal sem jim svoja pravila in jim pokazal svoje sodbe, katere, če jih človek dela, bo on celo živel v njih. **12** Poleg tega sem jim dal tudi svoje sábate, da bodo znamenje med menoj in njimi, da bodo lahko vedeli, da jaz sem Gospod, ki jih naredi svete. **13** Toda Izraelova hiše se je uprla zoper mene v divjini: niso hodili po mojih pravilih in prezirali so moje sodbe, katere, če jih človek dela, bo on celo živel v njih; in moje sábate so silno oskrunili: potem sem rekel: ‚V divjini bom nadnje izlil svojo razjarjenost, da jih použije. **14** Toda naredil sem zaradi svojega imena, da le-to ne bi bilo oskrunjeno pred pogani, v katerem pogledu sem jih privedel ven. **15** Vendar sem prav tako vzdignil svojo roko k njim v divjinji, da jih ne bi privedel v deželo, ki sem jim jo dal, tekoči z mlekom in medom, katera je slava vseh dežel; **16** zato, ker so prezirali moje sodbe in niso hodili po mojih pravilih, temveč so oskrunili moje sábate, kajti njihovo srce je šlo za njihovimi maliki. **17** Kljub temu jim je moje oko prizaneslo pred tem, da bi jih uničil niti jim v divjini nisem storil konca. **18** Temveč sem njihovim otrokom v divjini rekel: ‚Ne hodite po pravilih vaših očetov niti ne obeležujte njihovih sodb niti se ne omadežujete z njihovimi maliki: **19** jaz sem Gospod, vaš Bog; hodite po mojih pravilih in držite se mojih sodb in jih izvršujte; **20** in posvečujte moje sábate; in te bodo znamenje med menoj in vami, da boste lahko vedeli, da jaz sem Gospod, vaš Bog. **21** Vendar so se otroci uprli zoper mene: niso hodili po mojih pravilih niti se niso držali mojih sodb, da bi jih delali, katere, če človek dela, bo on celo živel v njih; oskrunili so moje sábate: potem sem rekel: ‚Nadnje bom izlil svojo razjarjenost, da dovršim svojo jezo zoper njih v divjini. **22** Kljub temu sem umaknil svojo roko in zaradi svojega imena naredil, da le-to ne bi bilo oskrunjeno v pogledu poganov, v čigarskem pogledu sem jih privedel naprej. **23** V divjini sem prav tako svojo roko vzdignil k njim, da bi jih razkropil med pogane in jih razpršil skozi dežele; **24** ker niso izvrševali mojih sodb, temveč so prezirali moja pravila in oskrunili moje sábate in njihove oči so bile za maliki njihovih očetov. **25** Zatorej sem jim prav tako izročil pravila, ki niso bila dobra in sodbe, po katerih naj ne bi živel: **26** in oskrunil sem jih v njihovih lastnih darovih, v tem, da so povzročili, da gre skozi ogenj vse kar odpre maternico, da bi jih lahko naredil zapuščene, z namenom, da bi lahko vedeli, da jaz sem Gospod.“

27 Zatorej, sin človekov, govor Izraelovihiši in jim reci: ‚Tako govorí Gospod Bog: ‚Vendor so vaši očetje proti meni izrekali bogokletje v tem, da so zagrešili prekršek zoper mene. **28** Kajti ko sem jih privedel v deželo, za katero sem vzdignil svojo roko, da jim jo dam, takrat so videli vsak visok hrib in vsa debela drevesa in tam so darovali svoja žrtvovanja in tam so predstavljali izvajanje svojega daru: tam so tudi naredili njihov prijeten vonj in tam so izlili svoje pitne daritve. **29** Potem sem jim rekel: ‚Kaj je visoki kraj, kamor greste? In njegovo ime je imenovano Bama do današnjega dne. **30** Zato reci Izraelovihiši: ‚Tako govorí Gospod Bog: ‚Ali ste oskrunjeni po načinu vaših očetov? In grešite vlačugarstvo po njihovih ogabnostih? **31** Kajti ko darujete svoje darove, ko svojim sinovom povzročite, da gredo skozi ogenj, same sebe oskrunjate z vsemi vašimi maliki, celo do današnjega dne: in ali naj bom povpraševan od vas, oh Izraelova hiša! Kakor jaz živim, ‚govori Gospod Bog, ‚nočem biti povpraševan od vas. **32** In to, kar prihaja v vaše misli, sploh ne bo, da pravite: ‚Mi bomo kakor pogani, kakor družine dežel, da služimo lesu in kamnu. **33** , Kakor jaz živim, ‚govori Gospod Bog, ‚zagotovo bom z mogočno roko in z iztegnjenim laktom in z izlito razjarjenostjo vladal nad vami: **34** in jaz vas bom privedel izmed ljudstva in vas zbral iz dežel, v katerih ste razkropljeni, z mogočno roko in z iztegnjenim laktom in z izlito razjarjenostjo. **35** In jaz vas bom privedel v divjino ljudstva in tam se bom pravdal z vami iz obrazu v obraz. **36** Podobno kakor sem se pravdal z vašimi očetji v divjini egipotovske dežele, tako se bom pravdal z vami, ‚govori Gospod Bog. **37** ,In povzročil vam bom, da boste šli pod palico in privedel vas bom v vez zaveze: **38** in izmed vas bom očistili upornike in tiste, ki prestopajo zoper mene: jaz jih bom privedel naprej, ven iz dežele, kjer začasno prebivajo in ne bodo vstopili v Izraelovo deželo in spoznali boste, da jaz sem Gospod. **39** Glede vas, oh Izraelova hiša, ‚tako govorí Gospod Bog: ‚Pojdite, vsak naj služi svojim malikom, v bodoče pa, tudi, če mi ne boste prisluhnili: toda ne skrunite več mojega svetega imena s svojimi darovi in svojimi maliki. **40** Kajti na mojo sveti gori, na gori Izraelove višine, ‚govori Gospod Bog, ‚tam mi bo [služila] vsa Izraelova hiša, vsi izmed njih v deželi mi [bodo] služili: tam jih bom sprejal in tam bom zahteval vaše daritve in prve sadove vaših daritetov, z vsemi vašimi svetimi stvarmi. **41** Sprejem vas bom z vašim prijetnim vonjem, ko vas privedem izmed ljudstev in vas zberem iz dežel, kamor ste bili razkropljeni; in jaz bom posvečen v vas pred pogani. **42** In vedeli boste, da jaz sem Gospod, ko vas bom privedel v Izraelovo deželo, v deželo, za katero sem vzdignil svojo roko, da jo dam vašim očetom. **43** In tam se boste spomnili svojih poti in vseh svojih dejanci, s katerimi ste bili omadeževani; in gnušili se boste samim sebi, v svojem lastnem pogledu, zaradi vseh vaših hudobij, ki ste jih zagrešili. **44** In spoznali boste, da jaz sem Gospod, ko sem z vami naredil zaradi svojega imena, ne glede na vaše zlobne poti niti ne glede na vaša izprijenja početja, oh vi, hiša Izraelova, ‚govori Gospod Bog. **45** Poleg tega je prišla k meni Gospodova beseda, rekoč: **46**, ‚Sin človek, naravnaj svoj obraz proti jugu in svojo besedo spusti proti jugu in prerokuj zoper gozd južnega polja; **47** in reci južnemu gozdu: ‚Poslušaj Gospodovo besedo: ‚Tako govorí Gospod Bog: ‚Glej, v tebi bom zanetil ogenj in ta bo v tebi pogolnil vsako zeleno drevo in vsako suho drevo: plamenec ogenj ne bo pograšen in vsi obrazy, od juga do severa, bodo v njem ozgari. **48** In vse meso bo videlo, da sem ga zanetil jaz, Gospod: ta ne bo pograšen. **49** Potem sem rekel: ‚Ah Gospod Bog! O meni pravijo: ‚Mar on ne govorí prispodob?“

21 In k meni je prišla Gospodova beseda, rekoč: **2**, ‚Sin človek, naravnaj svoj obraz proti [prestolnic] Jeruzalem in spusti svojo besedo proti svetim krajem in prerokuj zoper Izraelovo

deželo 3 in reci Izraelovi deželi: ,Tako govori Gospod: ,Glej, jaz sem zoper tebe in izvlekel bom svoj meč iz njegove nožnice in iz tebe bom iztrebil pravičnega in zlobnega. 4 Videc torej, da bom iz tebe iztrebil pravičnega in zlobnega, bo zato moj meč šel iz njegove nožnice zoper vse meso od juga do severa, 5 da bo lahko vse meso vedelo, da sem jaz, Gospod, izvlekel svoj meč iz njegove nožnice: ta se ne bo več vrnil. 6 Zavzidhni torej, ti, sin človekov, z lomljenjem svojih ledij, in z grenkim vzdihom pred njihovimi očmi. 7 In zgodilo se bo, ko ti bodo rekli: ,Zakaj vzdihuješ? da boš odgovoril: Zaradi novic, ker le-te prihajajo: in vsako srce se bo stopilo in vse roke bodo slabotne in vsak duh bo medelil in vsa kolena bodo šibka kakor voda: glej, to prihaja in se bo zgodilo, 'govori Gospod Bog.' 8 Ponovno je prišla k meni Gospodova beseda, rekoč: 9 „Sin človekov prerokuj in reci: ,Tako govori Gospod: ,Meč, meč je nabrušen in tudi zglajen: 10 nabrušen je, da naredi boleč pokol; zglajen je, da se lahko lesketata: ali naj bi mi potem naredili veselje? Ta zaničuje palico mojega sina, kakor vsako drevo. 11 In on ga je dal zgladiti, da bi lahko z njim rokoval: ta meč je nabrušen in zglajen, da bi ga dal v roko ubjalca. 12 Jokaj in tuli, sin človekov: kajti ta bo nad mojim ljudstvom, ta bo nad Izraelovimi princji: strahote zaradi meča bodo nad mojim ljudstvom: udari torej na svoje stegno. 13 Ker je to preizkušnja in kaj če meč zaničuje celo palico? To ne bo več, 'govori Gospod Bog. 14 ,Ti torej, sin človekov, prerokuj in zaploskaj s svojima rokama in naj bo meč tretjič podvojen: meč umorjenih: to je meč velikih ljudi, ki so umorjeni, ki vstopa v njihove skrivene sobe. 15 Konico meča sem naravnal zoper vsa njihova velika vrata, da bo njihovo srce lahko slabelo in njihovi propadi pomnoženi: ah! Narejen je svetel, predan je za pokol. 16 Pojdi eno pot ali drugo, ali na desno ali na levo, kamor je naravnana tvor obraz. 17 Tudi jaz bom plosknil s svojima rokama in svoji razjarjenosti bom povzročil, da počiva: jaz, Gospod, sem to rekel.“ 18 Ponovno je prišla k meni Gospodova beseda, rekoč: 19 „Tudi ti, sin človekov, si določi dve poti, da bo lahko prišel meč babilonskega kralja: obe dve bosta prišli iz ene dežele: in izberi kraj, izberi ga ob izviru poti v mesto. 20 Določi pot, da lahko pride meč v Rabo Amóncev in v Juda in zaščiteno [prestolnico] Jeruzalem. 21 Kajti babilonski kralj je stal pri razpotju poti, ob izviru dveh poti, da uporabi vedeževanje: svoje puščice je naredil svetle, posvetoval se je s družinskim maliki, gledal je v jetra. 22 Pri njegovi desni roki je bilo vedeževanje za [prestolnico] Jeruzalem, da določi častnike, da odpre usta v pokol, da povzdigne glas s kričanjem, da določi oblegovalne ovne proti velikim vratom, da nasuje nasip in da zgradi utrdbbo. 23 In to jim bo kakor napačno vedeževanje v njihovem pogledu, tistim, ki so prisegli prisege: toda v spomin bo priklical krivičnost, da bodo lahko zajeti.‘ 24 Zato tako govori Gospod Bog: ,Ker ste storili, da se bo spominjalo vaše krivičnosti v tem, da so vaši prestopki odkriti, tako da se pri vseh vaših dejanh pojavljamjo vaši grehi; ker jaz pravim, da ste prišli v spomin, boste zajeti z roko. 25 In ti, oskrunjjen, zloben Izraelov princ, katerega dan je prišel, ko bo krivičnost imela konec, ‘ 26 tako govori Gospod Bog: ,Odstrani diadem in snemi krono: to ne bo isto: povišaj tistega, ki je nizek in ponižaj tistega, ki je visok. 27 Jaz bom to preobrnil, preobrnil, preobrnil: in tega ne bo nič več, dokler ne pride tisti, katerega pravica je to; in jaz bom to izročil njemu.’ 28 Ti, sin človekov, pa prerokuj in reci: ,Tako govori Gospod Bog glede Amóncev in glede njihove graje; celo reci: ,Meč, meč je izvlečen: za pokol je zglajen, da použiva zaradi lesketanja:‘ 29 medtem ko v tebi vidijo ničnost, medtem ko ti vedežujejo laž, da te privedejo nad vratote tistih, ki so umorjeni izmed zlobnih, katerih dan je prišel, ko bo njihova krivičnost končana. 30 Ali mu bom povzročil, da se vrne v svojo nožnico? Sodil te bom na kraju, kjer si bil ustvarjen, in deželi

tvojega rojstva. 31 In nate bom izlil svoje ogorčenje in zoper tebe bom pihal v ognju svojega besa in te izročil v roko brutalnežev in veščih, da uničujejo. 32 Ti boš za gorivo ognju; tvoja kri bo v sredi dežele; nič več ne boš spominjan: kajti jaz, Gospod, sem to govoril.“

22 Poleg tega je prišla k meni Gospodova beseda, rekoč: 2 „Torej, sin človekov, ali boš sodil, ali boš sodil krvolčno mesto? Da, pokazal ji boš vse njene ogabnosti. 3 Potem reci: ,Tako govori Gospod Bog: ,Mesto v svoji sredi preliva kri, da lahko pride njen čas in zoper sebe izdeluje malike, da se omadežuje. 4 Postalo si krivo v svoji kri, ki si jo prelijilo; in omadeževalo si se s svojimi maliki, ki si jih naredilo; in svojim dnevom si povzročilo, da so se približali in prišlo si celo k svojim letom: zato sem te naredil za grajo poganom in zasmeh vsem deželam. 5 Tisti, ki so blizu in tisti, ki so daleč od tebe, te bodo zasmehovali, ki so neslavni in precej nadležni. 6 Glej, Izraelovi princi, vsak je bil v tebi k njihovi moči, da preliva kri. 7 V tebi so postavili svetobo ob očetu in materi: v tvoji sredi so z zatiranjem postopali s tujcem: v tebi so nadlegovali osirotelega in vdovo. 8 Prezirala si moje svete stvari in oskrunila moje sábate. 9 V tebi so ljudje, ki prenašajo govorice, da prelijajo kri; in tebi jedo na gorah: v tvoji sredi zagrešujejo nespodobnost. 10 V tebi so odkrili nagoto svojih očetov: v tebi so ponizali tisto, ki je bila oddvojena zaradi oskrunitve. 11 In nekdo je zagrešil ogabnost z ženo svojega soseda; in drugi je opolzko omadeževal svojo snaho; in drugi je v tebi ponizal svojo sestro, hčer svojega očeta. 12 V tebi so vzeli darila, da prelijajo kri; jemala si obresti in donos in z izsiljevanjem si lakomno pridobivala od svojih sosedov in si me pozabila, 'govori Gospod Bog. 13 ,Glej, zato sem udaril svojo roko ob tvor nepošten dobiček, katerega si naredila in pri tvoji kri, ki je bila v tvoji sredi. 14 Ali vso srce lahko prenese, ali so tvore roke lahko močne v dneh, ko bom obračunal s teboj? Jaz, Gospod sem to govoril in bom to storil. 15 In razkropil te bom med pogane in te razpršil v dežele in iz tebe použil tvojo umazanost. 16 In vzela boš svojo dedičino v sebi, v pogledu poganov in vedela boš, da jaz sem Gospod.“ 17 In k meni je prišla Gospodova beseda, rekoč: 18 „Sin človekov, Izraelova hiša mi je postala žlindra: vsi so bron in kositer in želeso in svinec v sredi talilne peči; so celo srebrovna žlindra. 19 Zato tako govori Gospod Bog: ,Ker ste vsi postali žlindra, glejte, zato vas bom zbral v sredi [prestolnice] Jeruzalem. 20 Kakor oni zbirajo srebro in bron in želeso in svinec in kositer v sredi talilne peči, da nanjo pihajo ogenj, da to raztalijo; tako vas bom jaz zbral v svoji jezi in svoji razjarjenosti in vas bom pustil tam in vas raztalil. 21 Da, zbral vas bom in pihal nad vas v ognju svojega besa in vi boste raztaljeni v njeni sredi. 22 Kakor je srebro raztaljeno v sredi talilne peči, tako boste raztaljeni v njeni sredi: in spoznali boste, da sem jaz, Gospod, nad vas izlil svojo razjarjenost.“ 23 In k meni je prišla Gospodova beseda, rekoč: 24 „Sin človekov, reci ji: ,Ti si dežela, ki ni očiščena niti ni nanjo deževalo na dan ogorčenja. 25 Tam je zarota njenih prerokov v njeni sredi, podobna rjovenju leva, željnega plena: požrli so duše, vzelji so zaklad in dragocene stvari; v njeni sredi so naredili mnogo vdov. 26 Njeni duhovniki so prekršili mojo postavo in oskrunili moje svete stvari: niso pokazali nobene razlike med svetim in oskrunjениm niti niso pokazali razlike med nečistim in čistim in svoje oči so skrili pred mojimi sábatí in jaz sem med njimi oskrunjjen. 27 Njeni princi v njeni sredi so podobni volkovom, željnij plena, da prelijajo kri in da uničijo duše, da pridobjijo nepošten dobiček. 28 In njeni preroki so jih ometali z neutrjeno malto, gledoč ničnost in vedeževali so jim laži, rekoč: ,Tako govori Gospod Bog, 'ko Gospod ni govoril. 29 Ljudstvo dežele je uporabljalo zatiranje in izvajalo rop in jezilo revne in

pomoči potrebne; da, krivično so zatirali tujca. **30** In iskal sem cloveka med njimi, ki bi naredil ograjo in stal v razpoki pred menoj za deželo, da je ne bi uničil, toda nikogar nisem našel. **31** Zato sem nadnje izlil svoje ogorčenje; použil sem jih z ognjem svojega besa: njihovo lastno pot sem poplačal na njihove glave, 'govorí Gospod Bog.'

23 Beseda Gospodova je ponovno prišla k meni, rekoč: **2** „Sin človekov, bili sta dve ženski, hčerki ene matere: **3** in zatrešili sta vlačugarstva v Egiptu; zatrešili sta vlačugarstva v njuni mladosti: tam so bile njune prsti stiskane, tam so poškodovali seske njunega devištva. **4** In njuni imeni sta bili: Ohóla, starejša in njena sestra Oholiba: in bili sta moji in rodili sta sinove in hčere. Taki sta bili njuni imeni: Samaria je Ohóla, [prestolnica] Jeruzalem pa Oholiba. **5** In Ohóla je igrala pocestnico, ko je bila moja in nora je bila na svoje ljubimce, na Asirce, svoje sosede, **6** ki so bili oblečeni z modro, častnike in vladarje, vse izmed njih privlačne mladeniče, konjenike, jahajoče na konjih. **7** Tako je z njimi zatrešila svoja vlačugarstva, z vsemi tistimi, ki so bili izbrani možje Asirije in z vsemi, na katere je bila nora: z vsemi njihovimi maliki, s katerimi se je omadeževala. **8** Niti ni zapustila svojih vlačugarstev, prinešenih z Egipta: kajti v njeni mladosti so ležali z njo in poškodovali prsi njenega devištva in nanjo izlili svoja vlačugarstva. **9** Zatorej sem jo izročil v roko njenih ljubimcev, v roko Asircev, na katere je bila nora. **10** Ti so odkrili njeno nagoto: vzeli so njene sinove in njene hčere in jo usmrtili z mečem in postala je slavna med ženskami, kajti izvršili so sodbo nad njo. **11** In ko je njena sestra Oholiba to videla, je bila bolj izprijetna v svoji neobrzdani ljubezni kakor ona in v svojih vlačugarstvih bolj kakor njena sestra v njenih vlačugarstvih. **12** Nora je bila na Asirce, svoje sosede, častnike in vladarje, najbolj krasno oblečene, konjenike, jahajoče na konjih, vse izmed njih privlačne mladeniče. **13** Potem sem videl, da je bila omadeževana, da sta obe šli eno pot **14** in da je povečala svoja vlačugarstva: kajti ko je zagledala može, upodobljene na zidu, podobe Kaldejev, upodobljene z živo rdečo, **15** opasane s pasovi na svojih ledijih, z izjemnim okrasom na svojih glavah, vse izmed njih prince za pogledati, po načinu Babiloncev iz Kaldeje, dežele njihovega rojstva: **16** in takoj ko jih je s svojimi očmi zagledala, je bila nora nanje in k njim poslala poslanec v Kaldejo. **17** In Babilonci so prišli k njej v posteljo ljubezni in jo omadeževali z vlačugarstvom in bila je onesnažena z njimi in njen um se je odtujil od njih. **18** Tako je odkrila svoja vlačugarstva in odkrila svojo nagoto: potem se je moj um odtujil od nje, podobno kakor je bil moj um odtujen od njene sestre. **19** Vendar je svoja vlačugarstva pomnožila z spominjanjem dni svoje mladosti, v katerih je igrala pocestnico v egiptovski deželi. **20** Kajti nora je bila na svoje nezakonite ljubimce, katerih meso je kakor meso oslov in katerih izliv je podoben izlivu konjev. **21** Tako si klicala v spomin nespodobnost svoje mladosti, v poškodovanju tvojih seskov s strani Egipčanov, zaradi prsi tvoje mladosti. **22** Zato, oh Oholiba, 'tako govori Gospod Bog: ,Glej, zoper tebe bom obudil tvore ljubimce, od katerih se je odtujil tvoj um in na vsaki strani jih bom privedel zoper tebe; **23** Babilonce in vse Kaldeje, Pekód in Šoo in Koo in vse Asirce z njimi: vse izmed njih privlačne mladeniče, častnike in vladarje, velike gospode in ugledne, vse izmed njih jahajoče na konjih. **24** In prišli bodo zoper tebe z bojnimi vozovi, vozili in kolesi in z zborom ljudstva, ki bo naokoli nastavilo zoper tebe majhen ščit in ščit in čelado: in prednje bom postavil sodbo in sodili te bodo glede na svoje sodbe. **25** In zoper tebe bom naravnal svojo ljubosumnost in besno bodo postopali s teboj: odvzeli ti bodo tvoj nos in twoja ušesa; in tvoj preostanek bo padel pod mečem: vzeli bodo tvoje sinove in tvoje hčere; in tvoj

preostanek bo požrt z ognjem. **26** Tudi slekli te bodo iz tvojih oblačil in ti odvzeli tvoje lepe dragocenosti. **27** Tako bom tvoji nespodobnosti storil, da premine od tebe in tvojemu vlačugarstvu, privedenemu iz egiptovske dežele: tako da svojih oči ne boš dvignila k njim niti se ne boš več spominjala Egipa.‘ **28** Kajti tako govori Gospod Bog: ,Glej, izročil te bom v roko tistih, katere sovražiš, v roko tistih, od katerih se je tvoj um odtujil: **29** in s teboj bodo postopali sovražno in ves tvoj trud bodo odvedli in zapustili te bodo nago in boso: in odkrita bo nagota tvojih vlačugarstev, tako tvoja nespodobnost kot tvoja vlačugarstva. **30** Jaz ti bom storil te stvari, ker si vlačugarsko odšla za pogani in ker si oskrunjena z njihovimi maliki. **31** Hodila si po poti svoje sestre; zato bom njenio čašo dal v tvojo roko.‘ **32** Tako govori Gospod Bog: ,Pila boš iz čaše svoje sestre, globoke in velike: zasmehovana boš do norčevanja in v posmeh; ta mnogo drži. **33** Napolnjena boš s pijanostjo in bridkoščijo, s čašo osuplosti in opustošenja, s čašo tvoje sestre Samarie. **34** To boš celo pila in to izsesala in zlomila boš njegove črepinje in iztrgala svoje lastne prsi: kajti jaz sem to govoril, 'govori Gospod Bog. **35** Zato tako govori Gospod Bog: ,Ker si me pozabila in me vrgla za svoj hrbet, zatorej tudi ti nosi svoje nespodobnosti in svoja vlačugarstva.‘ **36** Gospod mi je poleg tega rekel: „Sin človekov, hočeš soditi Ohólo in Oholibo? Da, razglasil jima njune ogabnosti; **37** da sta zatrešili zakonolomstvo in je kri na njunih rokah in s svojimi maliki sta zatrešili zakonolomstvo in tudi svojim sinovom, katere sta mi rodili, sta povzročili, da so zanju prešli skozi ogenj, da jih je požr. **38** Poleg tega sta mi storili še to: v istem dnevu sta omadeževali moje svetišče in oskrunili moje sabate. **39** Kajti ko sta svoje otroke morili za svoje malike, potem sta istega dne prišli v moje svetišče, da ga oskrunita; in glej, tako sta počeli v sredi moje hiše. **40** In nadalje, da sta poslali može, da pridejo od daleč, h katerim je bil poslan poslanec; in glej, prišli so: za katere si se umivala in ličila svoje oči in se odevala z ornamenti **41** in sedela na imenitni postelji in miza je pripravljena pred njo, na katero si postavljala moje kadilo in moje olje. **42** In glas brezskrbne množice je bil z njo: in z običajnimi možmi so bili privedeni Sabejci iz divjine, ki si na svoje roke natikajo zapestnice in krasne krone na svoje glave. **43** Potem sem rekel njej, ki je bila stara v zakonolomstvih: ,Ali bodo sedaj zatrešili vlačugarstva z njo in ona z njimi?‘ **44** Vendar so odšli noter k njej, kakor gredo v žensko, ki igra pocestnico: tako so šli noter v Ohólo in v Oholibo, nespodobni ženski. **45** In pravični možje, oni jo bodo sodili po načinu zakonolomk in po načinu ženski, ki prevajajo kri, ker sta zakonolomki in je kri na njunih rokah.‘ **46** Kajti tako govori Gospod Bog: ,Nadnju bom privedel skupino in izročil ju bom, da bosta odstranjeni in oplenjeni. **47** In skupina ju bo kamnala s kamni in razmesarila s svojimi meči; ubili bodo njune sinove in njune hčere in njuni hiši bodo požgali z ognjem. **48** Tako bom povzročil nespodobnosti, da izgine iz dežele, da bodo lahko vse ženske poučene, da ne počnejo po vajini nespodobnosti. **49** In vajino nespodobnost bodo poplačali na vama in nosili bosta grehe vajinih malikov: in spoznali bosta, da jaz sem Gospod Bog.“

24 V devetem letu, v desetem mesecu, na deseti dan meseca je ponovno prišla k meni Gospodova beseda, rekoč: **2** „Sin človekov, napiši si ime dneva, celo tega istega dne: babilonski kralj se je ta isti dan nameril zoper [prestolnico] Jeruzalem. **3** In izreci prispodobo uporni hiši in jim reci: ,Tako govori Gospod Bog: ,Pristavi lonec, pristavi ga in prav tako vanj nalij vodo: **4** zberi vanj kose, celo vsak dober kos stegna in pleče; napolni ga z izbranimi kostmi. **5** Vzemi izbrano od tropa in pod njim prav tako sežgi kosti in naredi, da bo dobro vrelo in v njem naj prevrejo njegove kosti.‘ **6** Zato tako govori Gospod Bog: ,Gorje krvolоčnemu mestu,

loncu, cigar umazana pena je v njem in katerega umazana pena ni odšla od njega! Prinesi to ven, kos za kosom; naj noben žreb ne pade na to. **7** Kajti njena kri je v njeni sredi; postavljala jo je na vrh skale; ni je izlivala na tla, da jo pokrije s prahom; **8** da bi lahko povzročila razjarjenosti, da pride, da se maščuje; njeni kri sem postavil na vrh skale, da ne bi bila pokrita.” **9** Zato tako govoril Gospod Bog: „Gorje krvolоčnemu mestu! Naredil bom celo grmado za velik ogenj. **10** Nakopičite les, zanetite ogenj, použijte meso in ga dobro začinite in naj bodo kosti sežgane. **11** Potem ga praznega postavite na ognjeno oglje, da bo njegov bron lahko vroč in lahko zagori in da bo njegova umazanost lahko v njem stopljena, da bodo umazane pene v njem lahko použite. **12** Samo sebe je izmučila z lažmi in njena velika umazana pena ni šla ven iz nje: njeni umazani peni bo v ognju. **13** In tvoja umazanost je nespodobnost: ker sem te očistil, ti pa nisi bila očiščena, ne boš več očiščena svoje umazanosti, dokler nisem svoji razjarjenosti povzročil, da pociva na tebi. **14** Jaz, Gospod, sem to govoril: to se bo zgodilo in jaz bom to storil; ne bom šel nazaj niti ne bom prizanašal niti se ne bom kesal; glede na tvoje poti in glede na tvoja početja te bodo sodili, ‘govori Gospod Bog.’ **15** Prav tako je prišla k meni Gospodova beseda, rekoč: **16** „Sin človek, glej, z udarcem vzamem od tebe željo tvojih oči: vendar niti ne boš žaloval niti jokali niti tvoje solze ne bodo tekle dol.” **17** Zadrži se jokanja, nobenega žalovanja za mrtvimi ne opravljaj, zaveži ruto svoje glave nad seboj in nadeni si svoje čevlje na svoja stopala in ne pokrij svojih ustnic in ne jej kruha od ljudi.” **18** Tako sem ljudstvu govoril zjutraj: zvečer pa je moja žena umrla; in zjutraj sem storil, kakor mi je bilo ukazano. **19** In ljudstvo mi je reklo: „Ali nam ne boš povedal kaj so nam te stvari, da jih tako počneš?” **20** Potem sem jim odgovoril: „K meni je prišla Gospodova beseda, rekoč: **21**,Govori Izraelovi hiši: ,Tako govoril Gospod Bog: ,Glejte, oskrnil bom svoje svetišče, odličnost vaše moči, željo vaših oči in to, kar vaša duša pomiluje; in vaši sinovi in vaše hčere, katere ste pustili, bodo padli pod mečem.” **22** In storili boste kakor sem jaz storil: ne boste pokrili svojih ustnic niti jedli kruha od ljudi. **23** In vaše rute bodo na vaših glavah in vaši čevljih na vaših stopalih: ne boste niti žalovali niti jokali; temveč boste hirali zaradi svojih krivičnosti in žalovali drug proti drugemu. **24** Tako vam je Ezekiel znamenje: glede na vse, kar je storil, boste vi storili: in ko to pride, boste spoznali, da jaz sem Gospod Bog. **25** Tudi ti, sin človek, ali ne bo to na dan, ko jim odvzamem njihovo moč, radost njihove slave, željo njihovih oči in to, na kar so naravnali svoje ume, njihove sinove in njihove hčere, **26** da bo tisti, ki pobegne na ta dan, prišel k tebi, da ti povzroči, da to slišiš s svojimi lastnimi ušesi? **27** Na tisti dan se bodo tvoja usta odprla tistem, ki je pobegnil in govoril boš in ne boš več nem: in ti jaz boš znamenje, in spoznali bodo, da jaz sem Gospod.”

25 Beseda Gospodova je ponovno prišla k meni, rekoč: **2** „Sin človek, naravnaj svoj obraz proti Amóncem in prerokuj zoper njih; **3** in reci Amóncem: ,Poslušajte besedo Gospoda Boga: ,Tako govoril Gospod Bog; ker praviš: ,Aha, zoper moje svetišče, ko je bilo oskrnjeno; in zoper Izraelovo deželo, ko je bila zapuščena; in zoper Judovo hišo, ko so odšli v ujetništvo;’ **4** glej, zatorej te bom izročil možem vzhoda za posest in v tebi si bodo postavili svoje palace in svoja prebivališča bodo naredili v tebi: jedli bodo tvor sad in pilo bodo tvoje mleko. **5** In jaz bom Rabo naredil hlev za kamele in Amónce kraj ležišča za trope: in spoznali bodo, da jaz sem Gospod.“ **6** Kajti tako govoril Gospod Bog: „Ker si plosknili s svojima rokama in topotal s stopali in se razveseljeval v srcu z vsem svojim prezirom zoper Izraelovo deželo; **7** glej, zato bom nadte iztegnil svojo roko in te izročil v plen paganom; in jaz te bom

odrezal izmed ljudstva in ti povzročil, da izgineš iz dežel: uničil te bom; in vedel boš, da jaz sem Gospod.“ **8** Tako govoril Gospod Bog: „Zato ker Moáb in Seír pravita: ,Glej, Judova hiša je podobna vsem paganom;’ **9** zatorej, glej, odpril bom Moábovo stran od mest, od njegovih mest, ki so na njegovih mejah, slavo dežele, Bet Ješimót, Báal Meón in Kirjatájim, **10** do mož vzhoda z Amónci in jih dal in posest, da se Amóncev ne bo spominjala med narodi. **11** In izvršil bom sodbe nad Moábom; in spoznali bodo, da jaz sem Gospod.“ **12** Tako govoril Gospod Bog: „Zato ker je Edóm proti Judovi hiši ravnal z maščevanjem in ljhih silno užalil in se maščeval nad njimi;’ **13** zato tako govoril Gospod Bog: ,Tudi jaz bom svojo roko iztegnil nad Edóm in iz njega bom iztrebil moža in žival; in opustošil ga bom od Temána; in tisti iz Dedána bodo padli pod mečem. **14** In svoje maščevanje bom položil nad Edóm po roki svojega ljudstva Izraela: in v Edómu bodo storili glede na mojo jezo in glede na mojo razjarjenost; in spoznali bodo moje maščevanje, ‘govori Gospod Bog. **15** Tako govoril Gospod Bog: „Ker so Filistejci postopali z maščevanjem in so se maščevali s krtim srcem, da ga uničijo zaradi starega sovraštva;’ **16** zato tako govoril Gospod Bog: „Glej, svojo roko bom iztegnil nad Filistejce in iztrebil bom Keretéje in uničil bom preostanek morske obale. **17** In nad njimi bom izvršil veliko maščevanje z besnimi grajam; in spoznali bodo, da jaz sem Gospod, ko bom nanje položil svoje maščevanje.“

26 In pripretilo se je v enajstem letu, na prvi dan meseca, da je prišla k meni Gospodova beseda, rekoč: **2** „Sin človek, zato ker je Tir zoper [prestolnico] Jeruzalem rekel: ,Aha, zlomljena je tista, ki je bila velika vrata ljudstva: obrnjena je k meni: ,Na novo bom napolnjena, sedaj je opustošena:’ **3** Zato tako govoril Gospod Bog: „Glej, jaz sem zoper tebe, oh Tir in povzročil bom, da bodo zoper tebe prišli številni narodi, kakor morje povzroči svojim valovom, da pridejo gor. **4** In uničili bodo zidove Tira in porušili njegove stolpe: prav tako bom iz njega postgral prah in ga naredil podobnega vrhu skale. **5** To bo kraj za razširjanje mrež sredi morja: kajti jaz sem to govoril, ‘govori Gospod Bog: ,in ta bo postal plen narodom. **6** In njegove hčere, ki so na polju, bodo umorjene z mečem; in spoznali bodo, da jaz sem Gospod.“ **7** Kajti tako govoril Gospod Bog: „Poglej, nad Tir bom privedel Nebukadnezarja, babilonskega kralja, kralja kraljev, iz severa, s konji in bojnimi vozovi in s konjeniki in skupinami in mnogo ljudstva. **8** Na polju bo z mečem ubil tvoje hčere in naredil bo utrdbo zoper tebe in zoper tebe nasul nasip in zoper tebe vzdignil majhen ščit. **9** Svoje vojne stroje bo postavil zoper tvoje zidove in s svojimi sekiramimi bo porušil tvoje stolpe. **10** Zaradi obilja njegovih konj te bo pokril njihov prah: tvoji zidovi se bodo tresli ob hrupu konjenikov in koles in bojnih vozov, ko bo vstopil v tvoja velika vrata, kakor možje vstopijo v mesto, v katerem je narejena vrzel. **11** S kopiti svojih konj bo pomendral vse tvoje ulice: tvoje ljudstvo bo ubil z mečem in tvoje močne garnizije bodo šle dol k tlom. **12** In iz tvojih bogastev bodo naredili plen in naredili bodo zaplemba tvojega trgovskega blaga in porušili bodo tvoje zidove in uničili tvoje prijetje hiše: in položili bodo tvoje kamne in tvoj les in tvoj prah v sredo voda. **13** In povzročil bom, da bo hrup tvojih pesmi prenehal; in zvoka tvojih harf ne bo več slišati. **14** In naredil te bom kakor vrh skale: ti boš kraj, na katerem se razširajo mreže; ne boš veš pozidan: kajti jaz, Gospod, sem to govoril, ‘govori Gospod Bog. **15** Tako govoril Gospod Bog Tiru: „Ali se ne bodo otoki stresli ob zvoku tvojega padca, ko bodo ranjeni jokali, ko bo v tvoji sredi narejen pokol? **16** Potem bodo vsi morski princi prišli dol iz svojih prestolov in odložili svoja svečana oblačila in slekli svoje izvezene obleke: oblekli se bodo s trepetanjem; sedeli bodo na tleh in trepetali bodo ob vsakem trenutku in osupli bodo nad teboj.

17 In zate bodo povzdignili žalostinko in ti rekli: „Kako si uničen, ki si bil naseljen s pomorščaki, ugledno mesto, ki je bilo močno na morju, oni in njegovi prebivalci, ki so njihovi strahoti povzročili, da je bila na vseh, ki so ga strašili! **18** Sedaj bodo otoki trepetali na dan tvojega padca; da, otoki, ki so na morju, bodo vznemirjeni ob tvojem odhodu.“ **19** Kajti tako govoril Gospod Bog: „Ko te bom naredil [za] zapuščeno mesto, podobno mestom, ki niso naseljena; ko bom nadte privadel globino in te bodo pokrile velike vode; **20** ko te bom privadel dol s tistimi, ki se spuščajo v jamo, z ljudstvom iz starih časov in te bodo postavili v spodnje kraje zemlje, na kraje, ki so zapuščeni od davnine, s tistimi, ki gredo dol do Jame, da ne boš naseljen in jaz bom postavil slavo v deželi živih; **21** naredil te bom strahoto in tebe ne bo več: čeprav te bodo iskali, vendar nikoli več ne boš najden, ‘govori Gospod Bog.“

27 Beseda Gospodova je ponovno prišla k meni, rekoč: **2** „Torej ti, sin človekov, vzdigni žalostinko za Tirom; **3** in reci Tiru: „Oh ti, ki si postavljen na vhodu morja, ki si trgovec ljudstva za številne otroke: Tako govoril Gospod Bog: „Oh Tir, rekel si: „Jaz sem popolne lepote.“ **4** Tvoje meje so v sredi morij, tvoji graditelji so izpopolnili tvojo lepoto. **5** Vse tvoje ladjske deske so naredili iz jelkinih dreves iz Senírja: vzelci so libanonske cedre, da bi zate naredili jambore. **6** Iz bašánskih hrastov so naredili tvoja vesta; skupina Ašhúrcev je naredila tvoje klopi iz slonovine, pripeljane iz kitéjskih otokov. **7** Tanko laneno platno z izvezenim delom iz Egipta, kar si razširjala, da bi bilo tvoje jadro; modro in vijolično iz otokov Elišaja, je bilo to, kar te je pokrivalo. **8** Prebivalci Sidóna in Arváda so bili tvoji mornarji: tvoji modri možje, oh Tir, ki so bili v tebi, so bili tvoji krmari. **9** Gebálski starci in njegovi modri možje so bili v tebi tvoji popravljavci razpok: vse morske ladje s svojimi mornarji so bile v tebi, da so bili zaposleni s tvojim trgovskim blagom. **10** Tisti iz Perzije in iz Luda in iz Puta so bili v tvoji vojski, tvoji bojevniki: v tebi so obešali ščit in čelado; oni kažejo tvojo ljubkost. **11** Možje Arváda, s tvojo vojsko, so bili na tvojih zidovih naokoli in Gamádci so bili v tvojih stolpih: svoje ščite so obesili naokoli po tvojih zidovih; tvojo lepoto so naredili popolno. **12** Taršíš je bil tvoj trgovec zaradi razloga množice vseh vrst bogastev; s srebrom, železom, kositrom in svincem so trgovali na tvojih sejmih. **13** Javán, Tubál in Mešeh so bili tvoji trgovci: trgovali so s človeškimi osebami in posodami iz brona na tvojem trgu. **14** Tisti iz hiše Togarmá so na tvojih sejmih trgovali s konji in konjeniki in mulami. **15** Možje iz Dedána so bili tvoji trgovci; številni otoki so bili trgovsko blago tvoje roke: za darilo so ti prinašali rogove iz slonovine in ebenovine. **16** Sirija je bila tvoj trgovski partner zaradi razloga množičnosti stvari tvoje izdelave: na tvojih sejmih so se zaposlovali s smaragdi, vijoličnim in izvezenim delom in tankim lanenim platnom in koralo in ahatom. **17** Juda in dežela Izrael, ti so bili tvoji trgovci: trgovali so na tvojem trgu pšenice iz Miníta in Pannaga in medom in oljem in balzamom. **18** Damask je bil tvoj trgovski partner v množici stvari tvoje izdelave zaradi množice vseh bogastev; z vinom iz Helbóna in belo volno. **19** Tudi Dán in Javán, ki sta šla sem ter tja, sta se zaposlovala na tvojih sejmih: svetlo žezele, kasija in kolmež so bili na tvojem trgu. **20** Dedán je bil tvoj trgovec v dragocenih oblačilih za bojne vozove. **21** Arabija in vsi princi Kedárja so se zaposlovali z jagnjeti in ovni in kozli: v teh so bili oni tvoji trgovci. **22** Trgovci iz Sabe in Ramája, oni so bili tvoji trgovci: zaposlovali so se v tvojih zadavah z glavnino izmed vseh dišav in z vsemi dragocenimi kamni in z zlatom. **23** Harán in Kané in Eden, trgovci iz Sabe, Asúrja in Kilmáda so bili tvoji trgovci. **24** To so bili tvoji trgovci v vseh vrstah stvari, v modrih oblačilih in izvezenem delu in v skrinjah bogatega videza, povezanih z vrvicami in narejenimi iz cedre, med tvojim trgovskim

blagom. **25** Ladje iz Taršíša so pele o tebi na tvojem trgu: in ti si bil na novo napolnjen in zelo veličastno narejen v sredi morij. **26** Tvoji veslači so te priveli v velike vode: vzhodni veter te je zlomil v sredi morij. **27** Tvoja bogastva in tvoji sejmi, tvoji trgovci, tvoji mornarji in tvoji krmari, tvoji popravljavci razpok in zaposlovalci tvojega trgovskega blaga in vsi tvoji bojevniki, ki so v tebi in v vsej tvoji skupini, ki je v tvoji sredi, bodo padli v sredo morij na dan tvojega propada. **28** Predmestja se bo tresla ob zvoku krika tvojih krmarov. **29** In vsi, ki prijemajo veslo, mornarji in vsi krmari morja, bodo prišli dol iz svojih ladij, stali bodo na kopnem; **30** in svojemu glasu bodo povzročili, da bo slišan zoper tebe in grenko bodo jokali in metalni prah na svoje glave in se valjali v pepelu: **31** in zate se bodo naredili popolnoma plešaste in se prepasali z vrečevino in jokali bodo zaradi tebe s srčno grenkovo in grenko tarnili. **32** In v svojem tarnjanju bodo vzidnili žalostinko za teboj in žalovali nad teboj, rekoč: „Katero mesto je podobno Tiru, podobno uničenemu v sredi morja? **33** Ko so tvoje stvari šle iz morja, si sitil mnogo ljudstva; kralje zemlje si obogatili z množico svojih bogastev in od svojega trgovskega blaga. **34** V času, ko boš zlomljen ob morjih, v globinah voda, bo v sredi tebe padlo tvoje trgovsko blago in vsa tvoja skupina. **35** Vsi prebivalci otokov bodo osupli nad teboj in njihovi kralji bodoboleče prestrašeni, vznemirjeni bodo na svojem obličju. **36** Trgovci med ljudstvom bodo sikali nad teboj; strahota boš in nikoli te ne bo več.“

28 Beseda Gospodova je ponovno prišla k meni, rekoč: **2** „Sin človekov, povej princu Tira: Tako govoril Gospod Bog: „**3** Ker je tvoje srce povzdignjeno in si rekel: „Jaz sem Bog, sedim na Božjem sedežu v sredi morij; “vendar si človek in ne Bog, čeprav si svoje srce postavljai kakor srce Boga: **3** glej, modrejši si kakor Daniel; ni skrivenosti, ki jo lahko skrijejo pred teboj: **4** s svojo modrostjo in s svojim razumevanjem si si pridobil bogastva in v svojih zakladnicah si si pridobil zlato in srebro: **5** s svojo veliko modrostjo in s svojim preprodajanjem si povečal svoja bogastva in tvoje srce je povzdignjeno zaradi tvojih bogastev: **6** zato tako govoril Gospod Bog: „**7** Ker si svoje srce postavil kakor srce Boga: **7** glej, zato bom nadte privadel tujce, strašne izmed narodov: in svoje meče bodo izvleki zoper lepoto tvoje modrosti in omadeževali bodo tvoj sijaj. **8** Privedli te bodo dol do Jame in umrl boš [s] smrtmi tistih, ki so umorjeni v sredi morij. **9** Ali boš še govoril pred tistim, ki te ubija: „Jaz sem Bog?“ Toda ti boš mož in ne Bog, v roki tistega, ki te ubija. **10** Umrl boš s smrtmi neobrezenih, po roki tujcev: kajti jaz sem to govoril, ‘govori Gospod Bog.“ **11** Poleg tega je prišla k meni Gospodova beseda, rekoč: **12** „Sin človekov, vzdigni žalostinko nad kraljem Tira in mu reci: Tako govoril Gospod Bog: „Ti pečatiš vsoto, poln modrosti in popoln v lepoti. **13** Bil si v Raju, Božjem vrtu; vsak dragocen kamen je bil tvoje pokrivalo: sardij, topaz in diamant, beril, oniks in jaspis, safir, smaragd, granat in zlato: izdelava tvojih bobničev in tvojih piščali je bila pripravljena v tebi na dan, ko si bil ustvarjen. **14** Ti si maziljen kerub, ki zaslanja; in jaz sem te tako postavil: bil si na sveti gori Boga; hodil si gor in dol v sredi ognjenih kamnov. **15** Bil si popoln na svojih poteh, od dneva, ko si bil ustvarjen, dokler ni bila v tebi najdena krivičnost. **16** Z množico tvojih trgovcev so tvojo sredo napolnili z nasiljem in ti si grešil: zato te bom pahnil kot oskrunjenega iz Božje gore in jaz te bom uničil, oh zasljanjajoči kerub, iz srede ognjenih kamnov. **17** Tvoje srce se je povzdignilo zaradi tvoje lepote, svojo modrosti si izpridil zaradi svojega sijaja: jaz te bom vrgel na tla, jaz te bom položil pred kralje, da te bodo lahko gledali. **18** Svoja svetiča si omadeževal z množico svojih krivičnosti, s krivičnostjo svojega preprodajanja; zato bom privadel ogenj iz tvoje srede, ta te bo požrl, jaz pa te bom spremenil v

pepel na zemlji, pred očmi vseh tistih, ki te gledajo. **19** In tisti, ki te med ljudstvom poznajo, bodo osupli nad teboj: strahota boš in nikoli te ne bo več.“ **20** Ponovno je prišla k meni Gospodova beseda, rekoč: **21** „Sin človekov, naravnaj svoj obraz proti Sidónu in prerokuj zoper njega. **22** ter reci: ‚Tako govoril Gospod Bog: ‚Glej, zoper tebe sem, oh Sidón; in proslavljen bom v tvoji sredi: in vedeli bodo, da jaz sem Gospod, ko bom izvršil sodbe v njem in bom posvečen v njem. **23** Kajti vanj bom poslal kužno bolezen in kri na njegove ulice; in ranjeni bodo sojeni v njegovi sredi z mečem na njem, na vsaki strani; in spoznali bodo, da jaz sem Gospod. **24** In le ne bo več bodečega osata nad Izraelovo hišo niti kakršnegakoli bolečega trna od vseh, ki so okoli njih, ki so jih prezirali; in spoznali bodo, da jaz sem Gospod Bog.“ **25** Tako govoril Gospod Bog: ‚Ko bom Izraelovo hišo zbral izmed ljudstev, med katere so razkropljeni in bom posvečen v njih v očeh poganov, potem bodo prebivali v svoji deželi, ki sem jo dal svojemu služabniku Jakobu. **26** In v njej bodo varno prebivali in gradili bodo hiše in sadili vinograde; da, prebivali bodo z zaupanjem, ko sem izvršil sodbe nad vsemi tistimi, ki jih prezirajo naokoli njih; in spoznali bodo, da jaz sem Gospod, njihov Bog.“

29 V desetem letu, v desetem mesecu, na dvanajsti dan meseca je prišla k meni Gospodova beseda, rekoč: **2** „Sin človekov, naravnaj svoj obraz proti faraonu, egipovskemu kralju in prerokuj zoper njega in zoper ves Egipat: **3** govoril in reci: ‚Tako govoril Gospod Bog: ‚Glej, jaz sem zoper tebe, faraon, egipovski kralj, veliki zmaj, ki ležiš v sredi svojih rek, ki praviš: ‚Moja reka je moja lastna in naredil sem jo zase.‘ **4** Toda dal ti bom kavkle v tvoje celjusti in ribam tvojih rek bom povzročil, da se prilepijo na tvoje luskine in izvlekel te bom iz srede tvojih rek in vse ribe tvojih rek se bodo prilepile na tvoje luskine. **5** In pustil te bom vreči v divjino, tebe in vse ribe tvojih rek: padel boš na odprtja polja; ne boš zblžan niti ne zbran: dal sem te za hrano poljskim živalim in perjadi neba. **6** In vsi prebivalci Egipta bodo spoznali, da jaz sem Gospod, ker so bili trtična palica za Izraelovo hišo.“ **7** Kadar so te prijeli za tvojo roko, si se zlomil in raztrgal vso njihovo ramo: in ko so se oprli nate, si se zlomil in storil, da vsa njihova ledja odrevišenijo.“ **8** Zato tako govoril Gospod Bog: ‚Glej, nadte bom privedel meč in iz tebe iztrebil človeka in žival. **9** In egipovska dežela bo zapuščena in opustošena; in spoznali bodo, da jaz sem Gospod: ker je rekel: ‚Reka je moja in jaz sem jo naredil.‘ **10** Glej, zato sem zoper tebe in zoper tvoje reke in egipovsko deželo bom naredil popolnoma opustošeno in zapuščeno od Sienskega stolpa celo do meje Etiopije. **11** Skoznjo ne bo šlo nobeno človeško stopalo niti ne bo šlo skozi živalsko stopalo niti širideset let ne bo naseljena. **12** In egipovsko deželo bom naredil zapuščeno v sredi pokrajin, ki so zapuščene in njena mesta, med mestni, ki so opustošena, bodo zapuščena širideset let: in Egipčane bom razkropil med narode in jih razpolil po pokrajnah.“ **13** Vendor tako govoril Gospod Bog: ‚Ob koncu širidesetih let bom zbral Egipčane izmed ljudstev, kamor so bili razkropljeni: **14** in ponovno bom privedel ujetništvo Egipa in povzročil jim bom, da se vrnejo v deželo Patrós, v deželo svojega prebivališča; in tam bodo nizko kraljestvo. **15** To bo najnižje izmed kraljestev niti se ne bo več povzdigovalo nad narodi: kajti jaz jih bom zmanjšal, da ne bodo več vladali nad narodi. **16** In le-to ne bo več zaupanje Izraelove hiše, ki v spomin prinaša njihovo krivičnost, ko bodo gledali za njimi: toda spoznali bodo, da jaz sem Gospod Bog.“ **17** In pripetilo se je v sedemindvajsetem letu, v prvem mesecu, na prvi dan meseca, [da] je prišla k meni Gospodova beseda, rekoč: **18** „Sin človekov, babilonski kralj Nebukadnezar je svoji vojski povzročil, da služi sijajno službo zoper Tir: vsaka glava je bila narejena

plešasto in vsaka rama je bila oluščena: vendor ni imel nobenih plačil niti njegova vojska za Tir, za službo, ki jo je opravil zoper njega: **19** zato tako govoril Gospod Bog: ‚Glej, egipovsko deželo bom dal Nebukadnezarju, babilonskemu kralju; in on bo zajel njeno množico in vzel njen ukradeno blago in vzel njen plen; in to bodo plačila za njegovo vojsko. **20** Izvršil sem mu egipovsko deželo za njegov trud, s katerim je služil zoper njega, ker so ga izvršili zame, ‚govori Gospod Bog. **21** Na tisti dan bom rogu Izraelove hiše povzročil, da vzbrsti in jaz ti bom dal odprtje ust v njihovi sredi: in spoznali bodo, da jaz sem Gospod.“

30 Beseda Gospodova je ponovno prišla k meni, rekoč: **2** „Sin človekov, prerokuj in reci: ‚Tako govoril Gospod Bog: ‚Tulite: ‚Dan, vreden gorja!‘ **3** Kajti dan je blizu, celo Gospodov dan je blizu, oblačen dan; to bo čas poganov. **4** In meč bo prišel nad Egipat in velika bolečina bo v Etiopiji, ko bodo umorjeni padli v Egipat in bodo proč odpeljali njegovo množico in njegovi temelji bodo zrušeni. **5** Etiopija in Libija in Ludéja in vsa pomešana ljudstva in Kub in možje dežele, ki je v zavezi, bodo z njimi padli pod mečem.“ **6** Tako govoril Gospod: ‚Tudi tisti, ki podpirajo Egipat, bodo padli; in ponos njegove oblasti se bo zrušil: od Sienskega stolpa bodo v njem padli pod mečem, ‚govori Gospod Bog. **7** In opustošeni bodo v sredi deželi, ki so opustošene in njegova mesta bodo v sredi mest, ki so opustošena. **8** In spoznali bodo, da jaz sem Gospod, ko sem dal ogenj v Egipat in ko bodo vsi njegovi pomočniki uničeni. **9** Na tisti dan bodo poslanci šli pred menoj na ladjah, da prestrašijo brezskrbne Etiopce in velika bolečina bo prišla nadnjem, kakor na dan Egipta: kajti, glej, ta prihaja.“ **10** Tako govoril Gospod Bog: ‚Tudi množici Egipta bom storil, da odneha po roki Nebukadnezarja, babilonskega kralja. **11** On in njegovo ljudstvo z njim, strašni izmed narodov, bodo privedeni, da uničijo deželo: in svoje meče bodo izvlekli zoper Egipat in deželo napolnili z umorjenimi. **12** In posušil bom reke in deželo prodal v roku zlobnega: in deželo bom naredil opustošeno in vse, kar je v njej po roki tujcev: jaz, Gospod sem to govoril.“ **13** Tako govoril Gospod Bog: ‚Prav tako bom uničil malike in njihovim podobam bom povzročil, da bodo izginile iz Nofa; in tam ne bo nič več princja iz egipovske dežele: in na egipovsko deželo bom položil strah. **14** In Patrós bom naredil zapuščen in prizgal ogenj na Coanu in izvršil bom sodbe in Noju. **15** In svojo razjarjenost bom izil nad Sin, moč Egipta; in iztrebil bom množico iz Noja. **16** Zanetil bom ogenj v Egipatu: Sin bo imel veliko bolečino in No bo raztrgan in Nof bo imel dnevne tegobe. **17** Mladieniči iz Avena in iz Pi Beseta bodo padli pod mečem: in ta mesta bodo šla v ujetništvo. **18** Tudi v Tahpanhésu bo dan otemnel, ko bom tam zlomil egipovske jarme: in pomp njegove moči bo prenehal v njem: kar se tice njega, oblak ga bo pokril in njegove hčere bodo šle v ujetništvo. **19** Tako bom izvršil sodbe v Egipatu: in spoznali bodo, da jaz sem Gospod.“ **20** In pripetilo se je v enajstem letu, v prvem mesecu, na sedmi dan meseca, da je prišla k meni Gospodova beseda, rekoč: **21** „Sin človekov zlomil sem laket faraonu, egipovskemu kralju; in glej, ta ne bo obvezan, da bi bil ozdravljen, da položi povoj, da ga poveže, da ga naredi močnega za držanje meča. **22** Zato tako govoril Gospod Bog: ‚Glej jaz sem zoper faraona, egipovskega kralja in zlomil bom njegova lakta, zdravega in tistega, ki je bil zlomljen; in storil bom, da iz njegove roke pade meč. **23** In Egipčane bom razkropil med narode in jih razpolil po deželah. **24** In okrepil bom lakte babilonskega kralja in v njegovo roko položim svoj meč: toda faraonova lakta bom zlomil in pred njim bo stokanjem smrtno ranjenega moža. **25** Toda okrepil bom lakta babilonskega kralja, faraonova lakta pa bosta upadla in spoznali bodo, da jaz sem Gospod, ko bom svoj meč položil v roko babilonskega kralja in iztegnil ga bo nad egipovsko deželo. **26** In Egipčane bom

razkropil med narode in jih razpodelil med dežele; in spoznali bodo, da jaz sem Gospod.“

31 In pripetilo se je v enajstem letu, v tretjem mesecu, na prvi dan meseca, da je prišla k meni Gospodova beseda, rekoč: 2 „Sin človekov, spregovori faraonu, egiptovskemu kralju in njegovi množici: ,Kому si podoben v svoji veličini? 3 Glej, Asirec je bil cedra na Libanonu, z lepimi mladikami in s senčnato kopreno in visoke rasti; in njegov vrh je bil med debelimi vejam. 4 Vode so ga naredile velikega, globina ga je s svojimi rekami, ki tečejo naokoli njegovih rastlin, postavila gor na višavo in pošiljala ven svoje majhne reke do vseh poljskih dreves. 5 Zatorej je bila njegova višina povišana nad vsa poljska drevesa in njegove veje so bile pomnožene in njegove mladike so postale dolge zaradi obilice voda, ko je poganjal. 6 Vsa perjad neba je naredila svoja gnezda v njegovih vejah in pod njegovimi mladikami so vse živali polja kotile svoje mlade in pod njegovo senco so prebivali vsi veliki narodi. 7 Tako je bil lep v svoji veličini, v dolžini svojih mladik: kajti njegova korenina je bila ob velikih vodah. 8 Cedre in Božjem vrtu ga niso mogle skriti: jelkina drevesa niso bila podobna njegovim vejam in kostanjeva drevesa niso bila podobna njegovim mladikam; niti katerokoli drevo v Božjem vrtu ni bilo podobno njegovi lepoti. 9 Naredil sem ga lepega z množico njegovih mladik: tako da so mu vsa edenska drevesa, ki so bila v Božjem vrtu, zavidala.“ 10 Zato tako govoril Gospod Bog: „Ker si se povzdigoval na višino in je svoj vrh poganjal med debelimi vejam in je njegovo srce povzdignjeno na njegovo višino; 11 zato sem ga izročil v roko mogočnega izmed poganov; zagotovo bo obračunal z njim: ven sem ga izgnal zaradi njegove zlobnosti. 12 In tujci, strašni izmed narodov, so ga odrezali in ga zapustili: na gorah in po vseh dolinah so padle njegove mladike in njegove veje so zlomljene ob vseh rekah dežele; in vsa ljudstva zemlje so šla dol iz njegove sence in ga zapustila. 13 Na njegovem uničenju bo ostala vsa perjad neba in vse živali polja bodo na njegovih mladikah: 14 z namenom, da se nobeno izmed vseh dreves ob vodah ne bo povzdigovalo zaradi svoje višine niti svojega vrha poganjalo med debele veje niti ne bodo njihova drevesa stala na njihovi višini, vsa, ki piyejo vodo: kajti vsa so izročena smrti, k spodnjim delom zemlje, v sredo človeških otrok, s tistimi, ki gredo dol k jami.“ 15 Tako govoril Gospod Bog: „Na dan, ko je šel dol do groba, sem povzročil žalovanje: ranj sem pokril globino in omejil njegove tokove in velike vode so bile ustavljenе: in Libanonu sem povzročil, da je žaloval za njim in vsa poljska drevesa so medlela zaradi njega. (Sheol h7585) 16 Narodom sem naredil, da se tresejo ob zvoku njegovega padca, ko sem ga vrgel dol do pekla, s tistimi, ki se spuščajo v jamo: in vsa edenska drevesa, izbira in najboljše iz Libanona, vsa, ki piyejo vodo, bodo potolažena v spodnjih delih zemlje. (Sheol h7585) 17 Tudi oni so z njim odšli dol in pekel, k tistim, ki so umorjeni z mečem; in tisti, ki so bili njegov laket, ki so prebivali pod njegovo senco v sredi narodov. (Sheol h7585) 18 Komu si ti tako podoben v slavi in v veličini med edenskimi drevesi? Vendar boš z edenskimi drevesi priveden dol v spodnje dele zemlje: ležal boš v sredi neobrezanih, s tistimi, ki so umorjeni z mečem. To je farao in vsa njegova množica, ‘govori Gospod Bog.’“

32 In pripetilo se je v dvanajstem letu, v dvanajstem mesecu, na prvi dan meseca, da je prišla k meni Gospodova beseda, rekoč: 2 „Sin človekov, vzdigni žalostinko za faraonom, egiptovskim kraljem in mu reci: ,Podoben si mlademu levu izmed narodov in ti si kakor kit v morjih: in prihajaš naprej s svojimi rekami in s svojimi stopali burkaš vode in usmrjavaš njihove reke.’ 3 Tako govoril Gospod Bog: „Zato bom nad teboj razprostrl svojo mrežo s spremstvom mnogih ljudstev; in priveldi te bodo gor v mojo mrežo.

4 Potem te bom pustil na deželi, vrgel te bom naprej na odprto polje in vsej perjadi neba bom povzročil, da ostanejo na tebi in s teboj bom nasitil živali celotne zemlje. 5 In tvoje meso bom položil na gore in s tvojo višino napolnil doline. 6 Tudi s tvojo kvijo bom namočil deželo, v kateri plavaš, celo do gora; in reke te bodo polne. 7 Ko te bom ugasnil, bom pokril nebo in njegove zvezde naredil temne; sonce bom pokril z oblakom in luna ne bo dajala svoje svetlobe. 8 Vse svetle luči neba nad teboj bom otemnil in postavil temo nad tvojo deželo, ‘govori Gospod Bog. 9 Prav tako bom dražil srca mnogih ljudi, ko bom med narode privedel tvoje uničenje, v dežele, ki jih nisi poznal. 10 Da, naredil bom, da bodo mnoga ljudstva osupla nad teboj in njihovi kralji bodo strašno prestrašeni zaradi tebe, ko bom pred njimi vihtel svoj meč; in trepetali bodo ob vsakem trenutku, vsak človek za svoje lastno življenje, na dan tvojega padca.“ 11 Kajti tako govoril Gospod Bog: „Meč babilonskega kralja bo prišel nadte. 12 Z meči mogočnega bom tvoji množici povzročil, da pade, strašni izmed narodov, vsi izmed njih: in oplenili bodo pomp Egipta in vsa njegova množica bo uničena. 13 Prav tako bom uničil tudi vse njegove živali, ki so poleg velikih voda: niti jih ne bo več vznemirjalo človeško stopalo niti jih ne bodo vznemirjali živinski parklji. 14 Potem bom njihove vode naredil globoke in njihovim rekam povzročil, da tečejo kakor olje, ‘govori Gospod Bog. 15 Ko bom egiptovsko deželo naredil zapuščeno in bo dežela opančna tega, cesar je bila polna, ko bom udaril vse tiste, ki prebivajo tam, takrat bodo vedeli, da jaz sem Gospod. 16 To je žalostinka, s katero jo bodo objokovali: hčere narodov jo bodo objokovale: žalovali bodo za njo, celo za Egiptom in za vso njegovo množico, ‘govori Gospod Bog.’“ 17 In prav tako se je pripetilo v dvanajstem letu, na petnajsti dan meseca, da je k meni prišla Gospodova beseda, rekoč: 18 „Sin človekov, tarnaj za egiptovsko množico in vrzi jih dol, celo njo in hčere slavnih narodov, v spodnje dele zemlje, s tistimi, ki gredo dol v jamo. 19 Koga prekašaš v lepoti? Pojdil dol in bodi položen z neobrezanimi. 20 Padli bodo v sredo tistih, ki so umorjeni z mečem: izročen je meču: potegni njega in vse njegove množice. 21 Močni izmed mogočnih mu bodo bodo izrede srede pekla s tistimi, ki mu pomagajo: odšli so dol, ležijo neobrezani, umorjeni z mečem. (Sheol h7585) 22 Tam je Asúr in vse njegovo spremstvo: njegovi grobovi so okoli njega: vsi izmed njih umorjeni, padli pod mečem: 23 katerih grobovi so postavljeni ob straneh jame in njegova spremstvo je naokoli njegovega groba: vsi izmed njih umorjeni, padli pod mečem, ki so povzročili strahoto v deželi živih. 24 Tam je Elám in vsa njegova množica naokoli njegovega groba, vsi izmed njih umorjeni, padli pod mečem, ki so neobrezani odšli dol, v spodnje dele zemlje, ki so povzročili njihovo strahoto v deželi živih; vendar so nosili njihovo sramoto s tistimi, ki gredo dol v jamo. 25 Pripravili so mu posteljo v sredu umorjenih, z vso njegovo množico: njegovi grobovi so okoli njega: vsi izmed njih neobrezani, umorjeni z mečem: čeprav je bila njihova strahota povzročena v deželi živih, so vendar nosili svojo sramoto s tistimi, ki gredo dol v jamo: položen je v sredo tistih, ki so umorjeni. 26 Tam je Mešeh, Tubál in vsa njegova množica: njegovi grobovi so okoli njega: vsi izmed njih neobrezani, umorjeni z mečem, četudi so svojo strahoto povzročali v deželi živih. 27 In ne bodo ležali z mogočnimi, ki so padli od neobrezanih, ki so odšli dol k peklu z njihovimi vojnimi orozji: in njihove meče so položili pod njihove glave, toda njihove krivčnosti bodo na njihovih kosteh, čeprav so bili strahota mogočnih v deželi živih. (Sheol h7585) 28 Da, zlomljen boš v sredu neobrezanih in ležal boš s tistimi, ki so umorjeni z mečem. 29 Tam je Edóm, njegovi kralji in vsi njegovi princi, ki so s svojo močjo položeni od tistih, ki so bili umorjeni z mečem: ležali bodo z neobrezanimi in s tistimi, ki gredo dol v jamo. 30

Tam bodo princi iz severa, vti izmed njih in vti Sidónci, ki so odšli dol z umorjenimi; s svojo strahoto se sramujejo svoje moči; in ležijo neobrezani, s tistimi, ki so umorjeni z mečem in svojo sramoto nosijo s tistimi, ki gredo dol v jamo. **31** Faraon jih bo videl in potolažen bo nad vso svojo množico, celo faraon in vsa njegova vojska, umorjena z mečem, 'govori Gospod Bog. **32**,Kajti povzročil sem svojo strahoto in deželi živih: in položen bo v sredo neobrezanih, s tistimi, ki so umorjeni z mečem, celo faraon in vsa njegova množica, 'govori Gospod Bog."

33 Ponovno je prišla k meni Gospodova beseda, rekoč: **2** „Sin človek, spregovori otrokom svojega ljudstva in jim reci: ‚Ko privedem meč nad deželo, če ljudstvo dežele vzame človeka iz svojih obal in ga postavi za svojega stražarja: **3** če ta zatropi na šofar in posvari ljudstvo, kadar vidi nad deželo prihajati meč; **4** potem kdorkoli sliši zvok šofarja in ne sprejme svarila; če pride meč in ga vzame, bo njegova kri na njegovih lastnih glavah. **5** Slišal je zvok šofarja in ni sprejel svarila; njegova kri bo nad njim. Toda kdor sprejme svarilo, bo rešil svojo dušo. **6** Toda če stražar vidi prihajati meč, pa ne zatropi na šofar in ljudstvo ni posvarjeno, če pride meč in vzame kateregakoli človeka izmed njih, je ta odvzet v svoji krivičnosti; toda njegovo kri bom zahteval iz stražarjeve roke. **7** Tako sem tebe, oh sin človek, postavl [za] stražarja Izraelovi hiši; zato boš slišal besedo pri mojih ustih in jih posvaril pred menoj. **8** Ko rečem zlobnemu: ‚Oh, zlobni človek, zagotovo boš umrl; ‚če ne spregovoriš, da zlobnega posvarиш pred njegovo potjo, bo ta zloben človek umrl v svoji krivičnosti: toda njegovo kri bom zahteval pri svoji roki. **9** Vendar, če posvarиш zlobnega o njegovi poti, da se odvrne od nje; če se ta ne odvrne iz svoje poti, bo umrl v svoji krivičnosti; toda ti si rešil svojo dušo. **10** Zato, oh ti, sin človek, spregovori Izraelovi hiši: ‚Tako gorovite, rekoč: ‚Če so naši prestopki in naši grehi nad nami in v njih hiram, kako bi potem živel?‘ **11** Reci jim: ‚Kakor jaz živim, 'govori Gospod Bog, ‚nobenega zadovoljstva nimam v smrti zlobnega; temveč, da se zlobni odvrne od svoje poti in živi: obrnite se, obrnite se od vaših zlih poti; kajti zakaj hočete umreti, oh hiša Izraelova?‘ **12** Zato ti, sin človek, reci otrokom svojega ljudstva: ‚Pravičnost pravičnega ne bo rešila na dan njegovega prestopka: glede zlobnosti zlobnega, on s tem ne bo padel na dan, ko je obrnjen od svoje zlobnosti; niti pravični ne bo zmožen živeti po svoji pravičnosti na dan, ko greši. **13** Ko bom rekel pravičnemu, da bo zagotovo živel; če ta zaupa svoji lastni pravičnosti in zagreši krivičnost, se vse njegove pravičnosti ne bo spominjalo; toda zaradi svoje krivičnosti, ki jo je zagrešil, bo zaradi nje umrl.‘ **14** Ponovno, kadar rečem zlobnemu: ‚Ti boš zagotovo umrl; ‚če se ta obrne od greha in dela to, kar je zakonito in pravilno; **15** če zlobni povrne jamstvo, ponovno da, kar je naropal, hodi po pravilih življenja, brez da bi zagrešil krivičnost; zagotovo bo živel, ne bo umrl. **16** Nobeden izmed njegovih grehov, ki jih je zagrešil, mu ne bo omenjen: storil je to, kar je zakonito in pravilno; zagotovo bo živel.‘ **17** Vendar otroci tvojega ljudstva pravijo: ‚Gospodova pot ni enakovredna: toda kar se tiče njih, njihova pot ni enakovredna. **18** Ko se pravični obrne od svoje pravičnosti in grešno počenja krivičnost, bo s tem celo umrl. **19** Toda če se zlobni obrne od svoje zlobnosti in počne to, kar je zakonito in pravilno, bo s tem živel. **20** Vendar vi pravite: ‚Gospodova pot ni enakovredna.‘ Oh vi, hiša Izraelova, vsakogar bom sodil po njegovih poteh.‘ **21** In pripetilo se je v dvanaestem letu našega ujetništva, v desetem mesecu, na peti dan meseca, da je tisti, ki je pobegnil iz [prestolnice] Jeruzalem, prišel k meni, rekoč: ‚Mesto je udarjeno.‘ **22** Torej Gospodova roka je bila nad menoj zvečer, prej, preden je ta, ki je pobegnil, prišel; in odpril moja usta, dokler ni ta prišel k meni zjutraj; in moja usta so bila odprtta in nisem bil več nem. **23** Potem je prišla k meni

Gospodova beseda, rekoč: **24** „Sin človek, tisti, ki poseljujejo te opustošenosti dežele Izrael, gorovijo, rekoč: ‚Abraham je bil eden in on je podedoval deželo: toda nas je mnogo: dežela nam je dana v dediščino.‘ **25** Zato jim reci: ‚Tako govori Gospod Bog: ‚Vi jeste s krvjo in svoje oči dvigujete k svojim malikom in prelivate kri: in ali boste posedli deželo?‘ **26** Stojite na svojem meču, počnete ogabnost in omadežujete, vsak ženo svojega soseda: in ali boste posedli deželo?‘ **27** Tako jim reci: ‚Tako govori Gospod Bog: ‚Kakor jaz živim, zagotovo bodo tisti, ki so v opustošenostih, padli pod mečem in kdor je na odprtrem polju, ga bom izročil živalim, da bo požrt in tisti, ki so v utrdbah in votlinah, bodo umrli od kužne bolezni. **28** Kajti jaz bom deželo naredil najbolj zapuščeno in pomp njene moči bo prenehal; in gore Izraelove bodo zapuščene, da nihče ne bo šel čeznji. **29** Potem bodo vedeli, da jaz sem Gospod, ko sem deželo naredil najbolj zapuščeno zaradi vseh njihovih ogabnosti, ki so jih zagrešili. **30** Tudi ti, sin človek, otroci tvojega ljudstva še vedno gorovijo zoper tebe pri židovih in v vratih hiš in drug drugemu gorovijo, vsak svojemu bratu, rekoč: ‚Pridi, prosim te in poslušaj kakšna je beseda, ki prihaja od Gospoda.‘ **31** In k tebi pridejo kakor prihajajo ljudje in sedijo pred teboj kakor moje ljudstvo in slišijo tvoje besede, toda nočejio jih izpolnjevati: kajti s svojimi ustimi so pokazali mnogo ljubezni, toda njihovo srce gre za njihovo pohlepnostjo. **32** In, glej, ti si jim kakor zelo očarljiva pesem nekoga, ki ima prijeten glas in lahko dobro igra na glasbilo: kajti slišijo tvoje besede, toda po njih se ne ravnajo. **33** In ko se to zgoditi, (glej, to bo prišlo) potem bodo vedeli, da je bil med njimi prerok.“

34 In k meni je prišla Gospodova beseda, rekoč: **2** „Sin človek prerkuj proti Izraelovim pastirjem, prerkuj in jim reci: ‚Tako govori Gospod Bog pastirjem: ‚Gorje bodi Izraelovim pastirjem, ki hranijo same sebe! Ali naj ne bi pastirji pasli trope? **3** Jeste tolščo in se oblačite z volno, koljete tiste, ki so rejeni: toda tropa ne hranite. **4** Bolnih niste krepili, niti niste zdravili to, kar je bilo bolno, niti niste povezali to, kar je bilo zlomljeno, niti niste ponovno privedli tega, kar je bilo odpeljano, niti niste iskali tega, kar je bilo izgubljeno; temveč ste jím vladali s silo in s krutostjo. **5** In bili so razkropjeni, ker tam ni pastirja: in ko so bili razkropjeni, so postali hrana vsem živalim polja. **6** Moje ovce so tavale po vseh gorah in na vsakem visokem hribu; da, moj trop je bil razkropljen po vsem obliju zemelje in nihče ni preiskoval ali iskal za njimi.‘ **7** Zato, vi pastirji, poslušajte Gospodovo besedo: **8**, Kakor jaz živim, 'govori Gospod Bog, zagotovo, ker je moj trop postal plen in je moj trop postal hrana vsaki divji živali polja, ker tam ni bilo pastirja niti moji pastirji niso iskali za mojim tropom, temveč so pastirji hranili same sebe in niso hranili mojega tropa; **9** zato, oh vi pastirji, poslušajte Gospodovo besedo: **10** tako govori Gospod Bog: ‚Glejte, jaz sem proti pastirjem; in svoj trop bom zahteval iz njihove roke in jim povzročil, da prenehajo hraniti trop; niti pastirji ne bodo več hranili same sebe; kajti svoj trop bom osvobodil iz njihovih ust, da ne bodo več hrana zanje.‘ **11** Kajti tako govori Gospod Bog: ‚Glejte, jaz, celo jaz, bom tako iskal svoje ovce, kot jih poiskal. **12** Kakor pastir išče svoj trop na dan, ko je med svojimi ovcami, ki so razkropljene; tako bom poiskal svoje ovce in osvobodil jih bom iz vseh krajev, kamor so bile razkropljene na oblačen in temačen dan. **13** In jaz jih bom privedel izmed ljudstva in jih zbral izmed dežel in jih privedel k njihovi lastni deželi in jih hranil na Izraelovih gorah, poleg rek in po vseh naseljenih krajev dežele. **14** Hranil jih bom na dobrem pašniku in na visokih Izraelovih gorah bo njihova staja: tam bodo ležale v dobrini staji in hranile se bodo na obilnem pašniku na Izraelovih gorah. **15** Jaz bom hranil svoj trop in povzročil jim bom, da se uležejo, 'govori Gospod Bog. **16**, Iskal bom tisto, kar je bilo izgubljeno in ponovno privedel to, kar je bilo

odvedeno stran in povezal bom to, kar je bilo zlomljeno in okrepil to, kar je bilo bolno: toda uničil bom debelo in močno; jaz jih bom hranil s sodbo. **17** Glede vas pa, oh moj trop, 'tako govori Gospod Bog: ,Glejte, jaz sodim med živino in živino, med ovni in kozli. **18** Ali se vam zdi majhna stvar, da ste pojedli dobro pašo, toda s svojimi stopali morate pomendrati preostanek vaših pašnikov? In da ste pili od globokih vodá, toda preostanek morate zapacati s svojimi stopali? **19** In glede mojega tropa, jedo to, kar ste potepitali s svojimi stopali; in pijeo to, kar ste zapacali s svojimi stopali.' **20** Zato jím tako govori Gospod Bog: ,Glejte, jaz, celo jaz, bom sodil med debelo živino in med suho živino. **21** Ker ste odrivali s stranjo in z ramo in vse bolne porivali s svojimi rogovci, dokler jih niste razkropili na tuje; **22** zatorej bom rešil svoj trop in nič več ne bodo plen; in sodil bom med živino in živino. **23** In nadnje bom postavil enega pastirja in ta jih bo hranil, celo svojega služabnika Davida; hranil jih bo in on bo njihov pastir. **24** In jaz, Gospod, bom njihov Bog in moj služabnik David princ med njimi; 'jaz, Gospod, sem to govoril. **25** ,In v njimi bom sklenil zavezo miru in zlem živalim bom povzročil, da izginejo iz dežele: in tam bodo varno prebivali v divjini in spali v gozdovih. **26** In jaz bom naredil njih in kraje naokoli mojega hriba blagoslov; in nalinu bom povzročil, da pride dol v svojem obdobju; tam bodo nalinu blagoslova. **27** In drevo polja bo obrodilo svoj sad in zemlja bo obrodila svoj donos in oni bodo varni v svoji deželi in spoznali bodo, da jaz sem Gospod, ko sem zlomil vezi njihovega jarma in jih osvobodil iz roke tistih izmed njih, ki so služili samim sebi. **28** In nič več ne bodo plen poganom niti jih ne bodo požrle kopenske živali; temveč bodo varno prebivali in nihče jih ne bo prestrasil. **29** In jaz bom zanje vzdignil ugleden nasad in ne bodo več použiti z lakoto v deželi niti ne boda več nosili sramote poganov. **30** Tako bodo vedeli, da sem jaz, Gospod, njihov Bog, z njimi in da so oni, celo Izraelova hiša, moje ljudstvo, 'govori Gospod Bog. **31** ,Vi pa, moj trop, trop mojega pašnika, ste ljudje in jaz sem vaš Bog, 'govori Gospod Bog. ''

35 Poleg tega je prišla k meni Gospodova beseda, rekoč: **2** ,Sin človekov, naravnaj svoj obraz proti gori Seír in prerokuj zoper njo **3** in ji reci: ,Tako govori Gospod Bog: ,Glej, oh gora Seír, jaz sem zoper tebe in zoper tebe bom iztegnil svojo roko in naredil te bom za najbolj zapuščeno. **4** Twoja mesta bom opustošil in ti boš zapuščena in vedela boš, da jaz sem Gospod. **5** Ker si imela neprestano sovraščino in si s silo meča prelila kri Izraelovih otrok v času njihove katastrofe, v času, ko je njihova krivičnost imela konec: **6** zatorej, kakor jaz živim, 'govori Gospod Bog, te bom pripravil za kri in kri te bo zasledovala: ker nisi sovražila kri, te bo celo kri zasledovala. **7** Tako bom goro Seír naredil najbolj zapuščeno in iz nje iztrebil tistega, ki gre skozi in tistega, ki se vrača. **8** In njegove gore bom napolnil z njegovimi umorjenimi možmi: na tvojih hribih in v tvojih dolinah in v vseh tvojih rekah bodo padli, ki so umorjeni z mečem. **9** Storil ti bom neprestana opustošenja in twoja mesta se ne bodo vrnila; in spoznali boste, da jaz sem Gospod.' **10** Ker si rekla: ,Ta dva naroda in ti dve deželi bosta moji in mi bomo to poselili; medtem ko je bil tam Gospod: **11** zatorej, kakor jaz živim, 'govori Gospod Bog, ,storil bom celo glede na twojo jezo in glede na twojo zavist, ki si jo uporabljala iz svojega sovrašča zoper njih; in jaz bom sebe naredil znanega med njimi, ko sem te sodil. **12** In ti boš vedela, da jaz sem Gospod in da sem slišal vsa twoja bogokletja, ki si jih govorila zoper Izraelove gore, rekoč: ,Zapuščene so, dane so nam, da jih použijemo.' **13** Tako ste se s svojimi usti bahali zoper mene in pomnožili svoje besede zoper mene: jaz sem jih slišal. ' **14** Tako govori Gospod Bog: ,Ko se vsa zemlja razveseljuje, te bom naredil zapuščeno. **15** Kakor si se ti razveseljevala ob dedičini Izraelove hiše, ker je bila

zapuščena, tako bom jaz storil tebi: zapuščena boš, oh gora Seír in ves Edóm, celo vsa: in spoznali bodo, da jaz sem Gospod.' ''

36 „Tudi ti, sin človekov, prerokuj Izraelovim goram in reci: ,Ve Izraelove gore, poslušajte Gospodovo besedo: **2** ,Tako govori Gospod Bog: ,Ker je sovražnik rekel proti vam: ,Aha, celo starodavni visoki kraji so naša posest: ' **3** zato prerokuj in reci: ,Tako govori Gospod Bog: ,Ker so vas naredili opustošene in vas požrli na vsaki strani, da bi lahko bile posest preostanku poganov in ste vzete na ustnice jezičnikov in ste razvipitost ljudstva: **4** zato ve gore Izraelove, poslušajte besedo Gospoda Boga: ,Tako govori Gospod Bog goram in hribom, rekam in dolinam, pustim opustošenostim in mestom, ki so zapuščena, ki so postala plen in posmeh preostanku poganov, ki so naokoli; ' **5** zato tako govori Gospod Bog: ,Zagotovo sem govoril vognu svoje ljubosumnosti zoper preostanek poganov in zoper ves Edóm, ki so mojo deželo določili v svojo posest z radostjo vsega svojega srca, s krutimi umi, da bi ga vrgli ven za plen.' **6** Zato prerokuj glede dežele Izrael in reci goram in gričem, rekam in dolinam: ,Tako govori Gospod Bog: ,Glejte, govoril sem v svoji ljubosumnosti in v svoji razjarjenosti, ker ste nosili sramoto poganov: ' **7** zato tako govori Gospod Bog: ,Dvignil sem svojo roko: ,Zagotovil bom pogani, ki so okoli vas, nosili svojo sramoto: ' **8** Toda ve, Izraelove gore, boste pognale svoje mladice in obrodile svoj sad mojemu ljudstvu Izraelu; kajti pri roki so, da pridejo. **9** Kajti, glejte, jaz sem za vas in obrnil se bom k vam in ve boste preorane in posejane: **10** in jaz bom pomnožil ljudi na vas, vso Izraelovo hišo, celo vse izmed njih: in mesta bodo naseljena in opustošenosti bodo pozidane: **11** in jaz bom na vas pomnožil človeka in žival; in narasli bodo in prinašali sad: in jaz vas bom naselil po vaših prejšnjih posestvih in vam bom storil boljše, kakor ob vaših začetkih: in spoznali boste, da jaz sem Gospod. **12** Da, ljudem bom povzročil, da hodijo po vas, celo moje ljudstvo Izrael; in posledi vas bodo in ve boste njihova dedičina in odsljej jih ne boste več oprapole ljudi. ' **13** Tako govori Gospod Bog: ,Ker ti pravijo: ,Ti dežela, požiraš ljudi in si oprapola svoje narode; ' **14** zatorej ne boš več požirala ljudi niti ne boš več oprapala svojih narodov, 'govori Gospod Bog. **15** ,Niti ne bom več povzročil ljudem, da v tebi slišijo sramoto poganov niti ne boš več nosila graje ljudstev niti ne boš več povzročala padca svojim narodom, 'govori Gospod Bog.' **16** Poleg tega je prišla k meni Gospodova beseda, rekoč: **17** ,Sin človekov, ko je Izraelova hiša prebivala v svoji lastni deželi, so jo omadeževali s svojo lastno potjo in svojimi lastnimi početji: njihova pot je bila pred menoj kakor necistost odstranjene ženske. **18** Zatorej sem nanje izlil svojo razjarjenost zaradi kri, ki so jo prelili nad deželo in zaradi njihovih malikov, s katerimi so jo oskrnili: **19** in razgnal sem jih med pogane in razpršeni so bili med dežele: glede na njihovo pot in glede na njihova dejanja sem jih sodil. **20** In ko so vstopili k paganom, kamorkoli so odšli, so oskrnili moje sveto ime, ko so jim rekli: ,Ti so Gospodovo ljudstvo, pa so odšli ven iz njegove dežele.' **21** Toda imel sem usmiljenje zaradi svojega svetega imena, katerega je Izraelova hiša oskrnila med pogani, kamor so odšli.' **22** Zato reci hiši Izraelovi: ,Tako govori Gospod Bog: , Tega ne delam zaradi tebe, oh hiša Izraelova, temveč zaradi svojega svetega imena, katerega ste oskrnili med pogani, kamor ste odšli. **23** In jaz bom svoje veliko ime, ki je bilo oskrnjeno med pogani, ki ste ga oskrnili v njihovi sredi, naredil sveto; in pogani bodo spoznali, da jaz sem Gospod', 'govori Gospod Bog, ,ko bom v vas posvečen, pred njihovimi očmi. **24** Kajti jaz vas bom vzel izmed poganov in vas zbral iz vseh dežel in vas privadel in vašo lastno deželo. **25** Potem bom na vas pošprical čisto vodo in boste čisti: pred vso vašo umazanostjo in pred vsemi vašimi maliki vas bom očistil. **26**

Prav tako vam bom dal novo srce in novega duha bom položil znotraj vas: in iz vašega mesa bom odvzel kamnit srce in vam dal mesno srce. **27** In svojega duha bom položil znotraj vas in povzročim vam, da boste hodili po mojih pravilih in boste ohranjali moje sodbe in jih izvajali. **28** In prebivali boste v deželi, ki sem jo dal vašim očetom; in vi boste moje ljudstvo in jaz bom vaš Bog. **29** Prav tako vas bom rešil pred vašo nečistostjo: in jaz bom poklical žito in ga povečal, na vas pa ne bom položil nobene lakote. **30** In pomnožil bom sad od drevesa in donos od polja, da ne boste več prejeli graje zaradi lakote med pogani. **31** Potem se boste spomnili svojih lastnih zlih poti in svojih početij, ki niso bila dobra in samim sebi se boste gnušili zaradi svojih krivičnosti in zaradi svojih ogabnosti. **32** Tega ne storim zaradi vas, 'govori Gospod Bog, ,to naj vam bo znano: bodite osramočeni in zbegani zaradi vaših lastnih poti, oh hiša Izraelova.' **33** Tako govori Gospod Bog: ,Na dan, ko vas bom očistil pred vsemi vašimi krivičnostmi, vam bom prav tako povzročil, da prebivate v mestih in opustošenosti bodo pozidane. **34** In zapuščena dežela bo preorana, kakor ta leži zapuščena v očeh vseh, ki so hodili mimo. **35** In rekli bodo: ,Ta dežela, ki je bila zapuščena, je postala podobna edenskemu vrtu; in opustošena in zapuščena in porušena mesta so postala ograjena in naseljena.' **36** Potem bodo pogani, ki so puščeni okoli vas, vedeli, da sem jaz, Gospod, zgradil porušene kraje in zasadil to, kar je bilo zapuščeno: jaz, Gospod, sem to govoril in jaz bom to storil.' **37** Tako govori Gospod Bog: ,Vendar bom zaradi tega povpraševan od Izraelove hiše, da to storim zanje; povečal jih bom z možmi kakor trop. **38** Kakor svet trop, kakor trop [prestolnice] Jeruzalem ob njenih slovesnih praznikih, tako bodo opustošena mesta napolnjena s tropi ljudi: in spoznali bodo, da jaz sem Gospod."

37 Gospodova roka je bila nad menoj in me odvedla ven v Gospodovem duhu in me postavila dol v sredo doline, ki je bila polna kosti. **2** in mi povzročila, da grem naokoli poleg njih: in glej tam jih je bilo zelo veliko in odprtih dolin; in glej, bile so zelo suhe. **3** In rekel mi je: ,Sin človekov, ali lahko te kosti živijo?' In odgovoril sem: ,Oh, Gospod Bog, ti veš.' **4** Ponovno mi je rekел: ,Prerokuj nad temi kostmi in jim reci: ,Oh ve suhe kosti, poslušajte Gospodovo besedo. **5** Tako govori Gospod Bog tem kostom: ,Glejte, povzročil bom, da v vas vstopi dih in boste živele: **6** in na vas bom položil kite in privedel meso na vas in vas pokril s kožo in položil dih in vas in ve boste živele in spoznale boste, da jaz sem Gospod.' **7** Tako sem prerokoval, kakor mi je bilo zapovedano: in ko sem prerokoval, je bil tam hrup in glej tresenje in kosti so prišle skupaj, kost k svoji kosti. **8** In ko sem zagledal, glej, kite in meso so prišli nanje in zgoraj jih je pokrila koža: toda v njih ni bilo diha. **9** Potem mi je rekел: ,Prerokuj vetru, prerokuj, sin človekov in reci vetru: ,Tako govori Gospod Bog: ,Pridi iz štirih vetrov, oh dih in dihni na te umorjene, da bodo lahko živelji.' **10** Tako sem prerokoval, kakor mi je zapovedal in dih je prišel vanje in oživelj so in vstali na svoja stopala, silno velika vojska. **11** Potem mi je rekел: ,Sin človekov, te kosti so celotna Izraelova hiša: glej, govorijo: ,Naše kosti so suhe in naše upanje je izgubljeno: odrezani smo za naše deleže.' **12** Zato prerokuj in jim reci: ,Tako govori Gospod Bog: ,Glej, oh moje ljudstvo, odprl bom vaše grobove in povzročim vam, da pridete ven iz vaših grobov in vas privedem v Izraelovo deželo. **13** In vi boste spoznali, da jaz sem Gospod, ko sem odprl vaše grobove, oh moje ljudstvo in vas privedel gor, ven iz vaših grobov. **14** In svojega duha bom položil v vas in vi boste živelj in namestili vas bom v vašo lastno deželo: potem boste vedeli, da sem jaz, Gospod, to govoril in to izvēdel, govoril Gospod.' **15** Beseda Gospodova je ponovno prišla k meni, rekoč: **16** „Poleg

tega si ti, sin človekov, vzemi eno palico in nanjo napiši: ,Za Juda in za Izraelove otroke, njegove družabnike: 'potem vzemi drugo palico in nanjo napiši: ,Za Jožefa, Efrájimovo palico in za vso Izraelovo hišo njegovih družabnikov: ' **17** in pridružju eno k drugi, v eno palico; in postali bosta eno v tvoji roki. **18** In ko ti bodo otroci tvojega ljudstva govorili, rekoč: ,Ali nam ne boš pokazal kaj misliš s tem?' **19** jim reci: ,Tako govori Gospod Bog: ,Glejte, vzel bom Jožefovo palico, ki je v Efrájimovi roki in rodove Izraela, njegovih pajdašev in jih položil z njim, celo z Judovo palico in jih naredil eno palico in oni bodo eno v moji roki. **20** In palici, na kateri pišeš, bosta v tvoji roki pred njihovimi očmi.' **21** In reci jim: ,Tako govori Gospod Bog: ,Glej vzel bom Izraelove otroke izmed poganov, kamor so odšli in zbral jih bom na vsaki strani in jih privedel v njihovo lastno deželo. **22** In naredil jih bom en narod v deželi, na Izraelovih gorah; in en kralj bo kralj nad njimi vsemi: in ne bodo več dva naroda niti sploh ne bodo več razdeljeni v dve kraljestvi: **23** niti se ne bodo več omadeževali s svojimi maliki niti s svojimi ostudnimi stvarmi niti s katerimikoli izmed njihovih prestopkov, temveč jih bom rešil iz vseh njihovih bivališč, v katerih so grešili in jih bom očistil: tako bodo moje ljudstvo in jaz bom njihov Bog. **24** In moj služabnik David bo kralj nad njimi; in vsi bodo imeli enega pastirja: prav tako bodo hodili v mojih sodbah in obeleževali moja pravila in jih izvajali. **25** In prebivali bodo v deželi, ki sem jo dal Jakobu, svojemu služabniku, v kateri so prebivali vaši očetje; in prebivali bodo tam, celo oni in njihovi otroci in otroci njihovih otrok na veke: in moj služabnik David bo njihov princ na veke. **26** Poleg tega bom z njimi sklenil zavezo miru: to bo večna zaveza z njimi: in jaz jih bom namestil in jih pomnožil in svoje svetišče bom postavil v njihovi sredi na vékoma. **27** Prav tako bo z njimi moje šotorsko svetišče: da, jaz bom njihov Bog in oni bodo moje ljudstvo. **28** In pogani bodo spoznali, da jaz, Gospod, posvečujem Izraela, ko bo moje svetišče v njihovi sredi na vékoma.‘“

38 In k meni je prišla Gospodova beseda, rekoč: **2** „Sin človekov, naravnaj svoj obraz zoper Gog, deželo Magób, glavnega princa Mešeha in Tubála in prerokuj zoper njega. **3** In reci: ,Tako govori Gospod Bog: ,Glej, jaz sem zoper tebe, oh Gog, glavni princ Mešeha in Tubála: **4** in obrnil te bom nazaj in vtaknil kavlje v tvoje čeljusti in te privedel naprej in vso tvojo vojsko, konje in konjenike, vse izmed njih oblečene z vsemi vrstami bojne opreme, celo veliko družbo z majhnimi ščiti in ščiti, vsi izmed njih rokusajo z meči: **5** Perzija, Etiopija in Libija z njimi; vsi izmed njih s ščitom in čelado: **6** Gomer in vse njegove čete; hiša Togarmád od severnih četrti in vse njegove čete: in mnogo ljudstva s teboj. **7** Bodи pripravljen in pripravi zase, ti in vsa tvoja skupina, ki so zbrani k tebi in ti jim bodi stražar. **8** Po mnogih dneh boš obiskan: v zadnjih letih boš prišel v deželo, ki je privedena nazaj pred mečem in je zbrana izmed številnih ljudstev zoper Izraelove gore, ki so bile vedno opustošene: toda ta je privedena izmed narodov in vsi izmed njih bodo varno prebivali. **9** Povzpel se boš in prišel kakor vihar, podoben boš oblaku, da pokriješ deželo, ti in vse tvoje čete in mnogo ljudstev s teboj.' **10** Tako govori Gospod Bog: ,Zgodilo se bo tudi to, da bodo ob istem času v tvoj um prišle stvari, ti pa boš mislil zlo misel.' **11** In rekel boš: ,Šel bom gor k deželi neobzidanih vasi; šel bom k tem, ki so v miru, ki varno prebivajo, vsi izmed njih prebivajo zunaj židov in nimajo niti zapahov niti velikih vrat, **12** da vzamem ukradeno blago in da vzamem plen; da svojo roko obrnem nad zapuščene kraje, ki so sedaj naseljeni in nad ljudstva, ki so zbrana izmed narodov, ki so pridobili živino in dobrine, ki prebivajo v sredi dežele.' **13** Saba in Dedán in trgovci iz Taršíša, z vsemi njihovimi mladimi levi, ti bodo govorili: ,Ali si prišel, da vzameš plen? Ali si zbral svojo družbo, da vzameš

plen? Da odneseš srebro in zlato, da odneseš govedo in dobrine, da vzameš velik plen? 14 Zatorej, sin človekov, prerokuj in reci Gogu: ,Tako govori Gospod Bog: ,Na tisti dan, ko bo moje ljudstvo Izrael varno prebivalo, mar tega ti ne boš vedel? 15 In prišel boš iz svojega kraja, iz severnih delov, ti in številna ljudstva s teboj, vsi izmed njih bodo jahali na konjih, velika družba in mogočna vojska: 16 in prišel boš gor zoper moje ljudstvo Izraela kakor oblak, da pokriješ deželo; to bo v zadnjih dneh in privedel te bom zoper mojo deželo, da me bodo pogani lahko spoznali, ko bom posvečen v tebi, oh Gog, pred njihovimi očmi.' 17 Tako govori Gospod Bog: ,Ali si ti tisti, o katerem sem govoril v starih časih po mojih služabnikih, Izraelovih prerokih, ki so prerokovali v tistih dneh mnoga leta, da te bom privedel zoper njih? 18 In zgodilo se bo ob istem času, ko bo proti Izraelovemu deželi prišel Gog, 'govori Gospod Bog, ,da bo na moj obraz prišla moja razjarjenost. 19 Kajti v svojem ljubosumu in v ognju svojega besa sem govoril: „Zagotovo bo na ta dan v Izraelovi deželi veliko tresenje; 20 tako da bodo ribe morja in perjad neba in poljske živali in vse plažeče stvari, ki se plazijo po zemlji in vsi ljudje, ki so na obličju zemlje, trepetali ob moji prisotnosti in gore bodo zrušene in strmi kraji bodo padli in vsak zid bo padel na tla.' 21 In proti njemu bom prek vseh svojih gora poklical meč, 'govori Gospod Bog, ,meč vsakega moža bo proti svojemu bratu. 22 In jaz bom navajal dokaze zoper njega s kužno bolezniijo in s krvjo: in deževal bom nanj in na njegove čete in na mnoga ljudstva, ki so z njim, preplavljajoč dež in velika zrna toče, ogenj in žveplo. 23 Tako se bom poveljal in se naredil svetega; in znani bom v očeh mnogih narodov in spoznali bodo, da jaz sem Gospod.'

39 .Zato, ti, sin človekov, prerokuj zoper Gog in reci: ,Tako govori Gospod Bog: ,Glej, jaz sem zoper tebe, oh Gog, glavni princ Mešeha in Tubála: 2 in jaz te bom obrnil nazaj in pustil samo šesti del tebe in ti povzročil, da prideš gor iz severnih krajev in privedel te bom na Izraelove gore: 3 in izbil ti bom tvój lok iz twoje leve roke in tvojim puščicam povzročil, da izpadajo iz twoje desnice. 4 Padel boš na Izraelovih gorah, ti in vse twoje čete in ljudstvo, ki je s teboj: izročil te bom pticam roparicam vsake vrste in k živalim polja, da boš požrt. 5 Padel boš na odprtrem polju: kajti jaz sem to govoril, 'govori Gospod Bog. 6 In postal bom ogenj na Magób in med tiste, ki brezskrbno prebivajo na otokih: spoznali bodo, da jaz sem Gospod. 7 Tako bom svoje sveto ime naredil znano v sredi mojega ljudstva Izraela; in ne bom jim več dopustil, da oskrunjivo moje sveto ime: in pogani bodo spoznali, da jaz sem Gospod, Sveti v Izraelu. 8 Glej, prišel je in narejeno je, 'govori Gospod Bog: ,to je dan, o katerem sem govoril. 9 In tisti, ki prebivajo v Izraelovih mestih, bodo šli naprej in bodo zakurili ogenj in sežgali orožje, tako ščite in majhne ščite, loke in puščice in krepelca in sulice in sežigali jih bodo z ognjem sedem let: 10 tako da ne bodo vzelci nobenega lesa iz polja niti posekali nobenega iz gozdov; kajti orožje bodo sežigali z ognjem: in plenili bodo tiste, ki so jih plenili in ropali bodo tiste, ki so jih ropali, 'govori Gospod Bog. 11 In na tisti dan se bo zgodiло, da bom Gogu dal kraj za grobove v Izraelu, dolino popotnikov na vzhodu morja: in ta bo zamašila nosove popotnikom: in tam bodo sežigali Goga in vso njegovo množico: in imenovali jo bodo Dolina Gogove množice. 12 In sedem mesecev jih bo Izraelova hiša pokopavala, da bodo lahko očistili deželo. 13 Da, vse ljudstvo dežele jih bo pokopavalo; in to jim bo ugled na dan, ko bom proslavljen, 'govori Gospod Bog. 14 In oddvojili bodo može z nenehno zaposlitvijo, ki bodo hodili skozi deželo, da bi s potniki pokopavali tiste, ki ostajajo na obličju zemlje, da jo očistijo: po koncu sedmih mesecev bodo iskali. 15 In potniki, ki gredo skozi deželo, ko kdorkoli zagleda človeško kost, potem bo ob njej postavil znamenje, dokler je grobarji ne

pokopljeno v dolini Gogove množice. 16 In ime mesta bo prav tako Hamóna. Tako bodo očistili deželo. 17 In ti, sin človekov, 'tako govori Gospod Bog: ,Govori vsaki operjeni perjadi in vsaki živali polja: ,Zberite se in pridite; zberite se na vsaki strani k mojemu žrtvovanju, ki ga žrtvujem za vas, celo velikemužu žrtvovanju na Izraelovih gorah, da boste lahko jedle meso in pile kri. 18 Jedle boste meso mogočnih in pile kri zemeljskih princev, ovnov, jagnjet in koz, bikcev, vsi izmed njih bašanski pitanci. 19 In jedle boste tolščo, dokler ne boste nasičene in pile kri, dokler ne boste pijane od moje žrte, ki sem jo žrtvoval za vas. 20 Tako boste nasičene pri moji mizi s konji in bojniimi vozovi in z mogočnimi možmi in z vsemi bojevniki, 'govori Gospod Bog. 21 ,In svojo slavo bom postavil med pogane in vsi pogani bodo videli mojo sodbo, ki sem jo izvršil in mojo roko, ki sem jo položil nanje. 22 Tako bo Izraelova hiša spoznala, da jaz sem Gospod, njihov Bog, od tega dne naprej. 23 In pogani bodo vedeli, da je hiša Izraelova odšla v ujetništvo zaradi svojih krivičnosti: ker so kršili zoper mene, zato sem svoj obraz skril pred njimi in jih izročil v roko njihovih sovražnikov: tako so vsi padli pod mečem. 24 Glede na njihovo nečistost in glede na njihove prestopke sem jim storil in svoj obraz sem skril pred njimi.' 25 Zato tako govori Gospod Bog: ,Sedaj bom ponovno privedel Jakovo ujetništvo in usmiljenje bom imel nad celotno Izraelovo hišo in ljubosumen bom zaradi svojega svetega imena; 26 po tem, ko so nosili svojo sramoto in vse svoje prestopke, s katerimi so kršili zoper mene, ko so varno prebivali v svoji deželi in jih nihče ni strašila. 27 Ko sem jih ponovno privedel izmed ljudstva in jih zbral iz dežel njihovih sovražnikov in sem posvečen v njih v pogledu mnogih narodov; 28 potem bodo spoznali, da jaz sem Gospod, njihov Bog, ki jim je povzročil, da so bili odvedeni v ujetništvo med pogane: toda zbral sem jih k njihovi lastni deželi in nikogar izmed njih nisem več pustil tam. 29 Niti svojega obraza ne bom več skrival pred njimi; kajti svojega duha sem izlil na Izraelovo hišo, 'govori Gospod Bog.'"

40 V petindvajsetem letu našega ujetništva, v začetku leta, na deseti dan meseca, v štirinajstem letu, potem ko je bilo mesto udarjeno, na prav isti dan, je bila nad menoj Gospodova roka in me privedla tja. 2 V Božjih videnjih me je privedel v deželo Izrael in me postavil na zelo visoko goro, pri kateri je bil kakor okvir mesta na jugu. 3 In privedel me je tja in glej, tam je bil mož, katerega videz je bil podoben videzu brona, z laneno vrvico v svoji roki in merilno trstiko; in stal je v velikih vratih. 4 In mož mi je rekel: ,Sin človekov, glej, s svojimi očmi in poslušaj s svojimi ušesi in svoje srce naravnaj na vse to, kar ti bom pokazal; kajti z namenom, da ti jih lahko pokažem, si bil priveden sém: vse to, kar vidiš, oznani Izraelovi hiši.' 5 In glej zid, zunaj, naokoli hiše in v človeški roki merilna trstika, šest komolcev dolga, po komolec in širino roke: tako je izmeril širino zgradbe, ena trstika; in višino, ena trstika. 6 Potem je prišel k velikim vratom, ki gledajo proti vzhodu in odšel gor po njegovih stopnicah in izmeril prag velikih vrat, ki je bil širok eno trstiko; in drugi prag velikih vrat, ki je bil širok eno trstiko. 7 In vsaka majhna soba je bila eno trstiko dolga in eno trstiko široka; in med majhnimi sobami je bilo pet komolcev; in prag velikih vrat, znotraj, pri preddverju velikih vrat, je bil eno trstiko [širok]. 8 Izmeril je tudi preddverje znotraj velikih vrat, ena trstika. 9 Potem je izmeril preddverje velikih vrat, osem komolcev; in njegovi podboji, dva komolca; in preddverje velikih vrat je bilo znotraj. 10 In majhne sobe velikih vrat proti vzhodu so bile tri na tej strani in tri na oni strani; te tri so bile ene mere: in podboji so imeli eno mero na tej strani in na oni strani. 11 In izmeril je širino vhoda velikih vrat, deset komolcev; in dolžino velikih vrat, trinajst komolcev. 12 Tudi prostora pred majhnimi

sobami je bilo en komolec na tej strani in en komolec prostora je bilo na oni strani: in majhne sobe so bile šest komolcev na tej strani in šest komolcev na oni strani. **13** Potem je izmeril velika vrata od strehe ene majhne sobe do strehe druge: širina je bila petindvajset komolcev, vrata nasproti vratom. **14** Naredil je tudi podboje šestdesetih komolcev, celo podboj dvora naokoli velikih vrat. **15** In od pročelja velikih vrat vhoda do pročelja preddverja notranjih velikih vrat je bilo petdeset komolcev. **16** In tam so bila ozka okna k majhnim sobam in k njihovim podbojem znotraj, naokoli velikih vrat in podobno k obokom: in okna so bila naokoli navznoter sobe: in na vsakem podboju so bila palmove drevesa. **17** Potem me je privedel v zunajji dvor in glej, tam so bile sobe in tlak, narejen za dvor naokoli: trideset sob je bilo na tlaku. **18** In tlak, ki je bil pri strani velikih vrat, nasproti dolžine velikih vrat, je bil nižji tlak. **19** Potem je izmeril širino od sprednjega dela spodnjih velikih vrat do sprednjega dela notranjega dvora zunaj, sto komolcev proti vzhodu in proti severu. **20** In velika vrata zunanjega dvora, ki so gledala proti severu, izmeril je njihovo dolžino in njihovo širino. **21** In njihove majhne sobe so bile tri na tej strani in tri na oni strani: in njihovi podboji in njihovi oboki so bili po meri prvih vrat: njihova dolžina je bila petdeset komolcev in širina petindvajset komolcev. **22** In njihova okna in njihovi oboki in njihova palmove drevesa so bila po meri velikih vrat, ki gledajo proti vzhodu; in k tem so se vzpelji po sedmih stopnicah; in njihovi oboki so bili pred njimi. **23** In velika vrata notranjega dvora so bila nasproti velikih vrat proti severu in proti vzhodu; in od velikih vrat do velikih vrat, je izmeril sto komolcev. **24** Po tem me je privedel proti jugu in glej velika vrata proti jugu: in izmeril je njene podboje in njene oboke, glede na te mere. **25** In v njej so bila okna in njihovi oboki naokoli, podobni tistim oknom: dolžina je bila petdeset komolcev in širina petindvajset komolcev. **26** In tam je bilo sedem stopnic, da se gre gor do njih in njeni oboki so bili pred njimi: in ta so imela palmove drevesa, eno na tej strani in drugo na oni strani, na njenih podbojih. **27** In v notranjem dvoru, proti jugu, so bila velika vrata: in od velikih vrat do velikih vrat je proti jugu izmeril sto komolcev. **28** In privedel me je v notranji dvor pri južnih velikih vratih: in južna velika vrata je izmeril glede na te mere; **29** in njene majhne sobe in njeni podboji in njeni oboki, glede na te mere: in tam so bila okna v njej in njeni oboki naokoli: in ta so bila petdeset komolcev dolga in petindvajset komolcev široka. **30** In oboki naokoli so bili petindvajset komolcev dolgi in pet komolcev široki. **31** In njegovih obokov so bili proti skrajnemu dvoru; in palmove drevesa so bila na njihovih podbojih: in gor do njih je vodilo osem stopnic. **32** In privedel me je v notranji dvor proti vzhodu: in izmeril je velika vrata glede na te mere. **33** In njegove majhne sobe in njegovih podbojih in njegovih obokov so bili glede na te mere: in tam so bila okna in njihovih obokov naokoli: to je bilo petdeset komolcev dolgo in petindvajset komolcev široko. **34** In njihovi oboki so bili proti zunanjemu dvoru; in palmove drevesa so bila na njihovih podbojih, na tej strani in na oni strani: in gor do njih je vodilo osem stopnic. **35** In privedel me je k severnim velikim vratom in jih izmeril glede na te mere; **36** njihove majhne sobe, njihovi podboji in njihovi oboki in okna k tem naokoli: dolžina je bila petdeset komolcev in širina petindvajset komolcev. **37** In njihovi podboji so bili proti skrajnemu dvoru; in palmove drevesa so bila na njihovih podbojih, na tej strani in na oni strani: in gor do njih je vodilo osem stopnic. **38** In sobe in njihovi vhodi so bili ob podbojih velikih vrat, kjer so prali žgalno daritev. **39** In v preddverju velikih vrat sta bili dve mizi na tej strani in dve mizi na oni strani, da na njih zakoljejo žgalno daritev in daritev za greh in daritev za prestopek. **40** In zunaj ob strani, kakor gre kdo gor k vhodu severnih velikih vrat, sta bili dve mizi; in na drugi strani, ki je bila pri preddverju velikih vrat,

sta bili dve mizi. **41** Štiri mize so bile na tej strani in štiri mize na oni strani, pri straneh velikih vrat; osem miz, na katerih so klali svoje daritve. **42** In štiri mize so bile iz klesanega kamna za žgalno daritev, komolec in pol dolge in komolec in pol široke in en komolec visoke: na katere so prav tako položili orodje, s katerim so zaklali žgalno daritev in žrtvovanje. **43** In znotraj so bili kavli, dlan široki, pritrjeni naokoli: in na mizah je bilo meso daru. **44** In zunaj notranjih velikih vrat, so bile sobe pevcev notranjega dvora, ki je bil ob strani severnih velikih vrat; in njihov položaj je bil proti jugu: tista ob strani vzhodnih velikih vrat so imela položaj proti severu. **45** In rekel mi je: „Ta soba, katere položaj je proti jugu, je za duhovnike, čuvanje oskrbe hiše. **46** In soba, katere položaj je proti severu, je za duhovnike, čuvanje oskrbe oltarja: to so Cadôkovi sinovi med Levijevimi sinovi, ki so prišli blizu h Gospodu, da mu služijo. **47** Tako je izmeril dvor, sto komolcev dolg in sto komolcev širok, štrioglat; in oltar, ki je bil pred hišo. **48** In privedel me je k preddverju hiše in izmeril vsak podboj preddverja, pet komolcev na tej strani in pet komolcev na oni strani: in širina velikih vrat je bila tri komolce na tej strani in tri komolce na oni strani. **49** Dolžina preddverja je bila dvajset komolcev in širina enajst komolcev; in privedel me je poleg stopnic, po katerih so se dvignili do njega: in tam so bili stebri pri podbojih, eden na tej strani, drugi pa na oni strani.

41 Potem me je privedel k templju in izmeril podboje, šest komolcev široke na eni strani in šest komolcev široke na drugi strani, kar je bila širina šotorskega svetišča. **2** In širina vrat je bila deset komolcev; in strani vrat na eni strani je bilo pet komolcev in pet komolcev na drugi strani: in izmeril je njihovo dolžino, štrideset komolcev: in širino: dvajset komolcev. **3** Potem je odšel noter in izmeril podboj vrat: dva komolca; in vrata: šest komolcev; in širino vrat: sedem komolcev. **4** Tako je izmeril njegovo dolžino: dvajset komolcev; in širino: dvajset komolcev, pred templjem: in mi rekel: „To je najsvetnejši prostor.“ **5** Potem je izmeril zid hiše: šest komolcev; in širino vsake stranske sobe: štiri komolce naokoli hiše na vsaki strani. **6** In stranske sobe so bile tri, ena nad drugo in trideset v vrsti; in vstopale so v zid, ki je bil iz hiše za stranske sobe naokoli, da bi lahko imele oporo, toda te se niso držale v zidu hiše. **7** In tam je bila razširitev in okljuke naokrog stremo navzgor k stranskim sobam: kajti okljuke naokrog hiše so šle stremo navzgor naokrog hiše: zato je bila širina hiše stremo navzgor in se tako povečevala od najnižjih sob do najvišjih ob sredini. **8** Prav tako sem videl višino hiše naokrog: temelji stranskih sob so bili cela trstika iz šestih velikih komolcev. **9** Debeline zidu, ki je bil znotraj, za stransko sobo, je bila pet komolcev: in to, kar je preostalo, je bil prostor stranskih sob, ki so bile znotraj. **10** In med sobami je bila širina dvajsetih komolcev naokoli hiše na vsaki strani. **11** In vrata stranskih sob so bila proti kraju, ki je preostal, ena vrata proti severu in druga vrata proti jugu: in širina prostora, ki je preostal, je bila pet komolcev naokoli. **12** Torej zgradba, ki je bila pred ločenim krajem na koncu proti zahodu, je bila sedemdeset komolcev široka; in zid zgradbe je bil naokoli debelek pet komolcev in njegova dolžina devetdeset komolcev. **13** Tako je izmeril hišo, sto komolcev dolga; in ločen kraj in zgradbo, z njenimi zidovi, sto komolcev dolga; **14** tudi širino pročelja hiše in ločenega kraja proti vzhodu, sto komolcev. **15** In izmeril je dolžino zgradbe nasproti ločenemu kraju, ki je bil za njo in njene galerije na eni strani in na drugi strani, sto komolcev, z notranjim templjem in preddverji dvora; **16** podboje vrat in ozka okna in galerije naokoli na svojih treh nadstropijih, nasproti vratom, naokrog obloženi z lesom in od tal gor do oken in okna so bila pokrita; **17** k tem nad vратi, celo do notranje hiše in zunaj in pri vsem zidu naokoli, znotraj in zunaj,

po meri. **18** In to je narejeno s kerubi in palmovimi drevesi, tako da je bilo palmovo drevo med kerubom in kerubom; in vsak kerub je imel dva obraza; **19** tako da je bilo obliče človeka proti palmovemu drevesu na tej strani in obliče mladega leva proti palmovemu drevesu na oni strani: to je bilo narejeno po vsej hiši naokoli. **20** Od tal do nad vrati so bili narejeni kerubi in palmova drevesa in na zidu templja. **21** Podboji templja so bili pravokotni in pročelje svetišča; videz enega kakor videz drugega. **22** Oltar iz lesa je bil tri komolce visok in njegova dolžina dva komolca; in njegovi vogali in njegova dolžina in njegove stene so bile iz lesa: in rekel mi je: „To je miza, ki je pred Gospodom.“ **23** In tempelj in svetišče sta imela dvoje vrat. **24** In vsaka vrata so imela dvoje kril, dvoje obračajočih se kril; dve krili za ena vrata in dve krili za druga vrata. **25** In na njih so bili narejeni, na vratin templja, kerubi in palmova drevesa, podobna kakor so bila narejena na stenah; in tam so bile debele deske na pročelju zunaj preddverja. **26** In bila so ozka okna in palmova drevesa na eni strani in na drugi strani, na straneh preddverja in na stranskih sobah hiše in debelih deskah.

42 Potem me je odvedel naprej na skrajni dvor, ob poti proti severu: in me privedel v sobo, ki je bila nasproti ločenemu kraju in ki je bila pred zgradbo proti severu. **2** Pred dolžino stotih komolcev so bila severna vrata in širina je bila petdeset komolcev. **3** Nasproti dvajsetim komolcem, ki so bili za notranji dvor in nasproti tlaku, ki je bil za skrajni dvor, je bila galerija nasproti galeriji, v treh nadstropijah. **4** In pred sobami je bil hodnik desetih komolcev širine znotraj, pot enega komolca; in njihova vrata proti severu. **5** Torej zgornje sobe so bile krajše: kajti galerije so bile višje kakor te, kakor spodnje in kakor tiste, ki so bile v sredini zgradbe. **6** Kajti bile so v treh nadstropijah, toda niso imele stebrov kakor stebri dvora: zato je bila zgradba ožja, bolj kakor nižje in srednje od tal. **7** In zid, ki je bil zunaj, nasproti sob, proti skrajnemu dvoru, na sprednjem delu sob, njegova dolžina je bila petdeset komolcev. **8** Kajti dolžina sob, ki so bile na skrajnem dvoru, je bila petdeset komolcev: in glej, pred templjem je bilo sto komolcev. **9** In izpod teh sob je bil vhod na vzhodni strani, kakor gre nekdo vanje od skrajnega dvora. **10** Sobe so bile v debelini zidu dvora proti vzhodu, nasproti ločenemu kraju in nasproti zgradbi. **11** In pot pred njimi je bila podobno videzu sob, ki so bile proti severu, tako dolga kakor one in tako široka kakor one: in vsi njihovi izhodi so bili tako glede na njihove oblike, kakor glede na njihova vrata. **12** In glede na vrata sob, ki so bila proti jugu, so bila vrata na izviru poti, celo na poti neposredno pred zidom proti vzhodu, kakor nekdo vstopa vanje. **13** Potem mi je rekel: „Severne sobe in južne sobe, ki so pred ločenim krajem, te so svete sobe, kjer bodo duhovniki, ki pristopajo h Gospodu, jedli najsvetejše stvari: tam bodo polagali najsvetejše stvari: in jedilno daritev in daritev za greh in daritev za prestopke; kajti kraj je svet. **14** Ko duhovniki vstopijo vanj, potem ne bodo šli ven iz svetega kraja na skrajni dvor, temveč bodo tam odložili oblačila, v katerih so služili, kajti ta so sveta in nadeli si bodo druga oblačila in pristopili bodo k tistim stvarem, ki so za ljudstvo.“ **15** Torej ko je končal merjenje notranje hiše, me je privedel naprej proti velikim vratom, katerih položaj je proti vzhodu in ga izmeril naokrog. **16** Izmeril je vzhodno stran z merilno trstiko, petsto trstik, z merilno trstiko naokrog. **17** Izmeril je severno stran, petsto trstik, z merilno trstiko naokrog. **18** Izmeril je južno stran, petsto trstik, z merilno trstiko. **19** Obrnil se je k zahodni strani in izmeril petsto trstik z merilno trstiko. **20** Izmeril jo je ob štirih straneh: naokrog je imela zid, petsto trstik dolg in petsto širok, da bi naredil oddvojitev med svetiščem in oskrunjениm krajem.

43 Zatem me je privedel k velikim vratom, celo velikim vratom, ki gledajo proti vzhodu: **2** in, glej, slava Izraelovega Boga je prišla po poti od vzhoda: in njegov glas je bil podoben hrupu mnogih vod: in zemlja je zasijala z njegovo slavo. **3** In to je bilo glede na videz videnja, ki sem ga videl, celo glede na videnje, ki sem ga videl, ko sem prišel, da uničim mesto; in videnja so bila podobna videnju, ki sem ga videl pri reki Kebár; in padel sem na svoj obraz. **4** In Gospodova slava je prišla v hišo po poti velikih vrat, katerih položaj je proti vzhodu. **5** Tako me je duh vzel gor in me privedel v notranji dvor; in, glej, Gospodova slava je napolnila hišo. **6** In slišal sem ga kako mi govori iz hiše; in poleg mene je stal mož. **7** In rekel mi je: „Sin človekov, prostor mojega prestola in prostor podplatov mojih stopal, kjer bom jaz in moje sveto ime prebil v sredi Izraelovih otrok na veke, hiša Izraelova ne bo več omadeževala, niti oni niti njihovi kralji, s svojim vlačugarstvom niti s trupli svojih kraljev na svojih visokih krajinah. **8** V njihovi postavitvi njihovega praga ob mojih pragovih in njihovega podboja ob mojih podbojih in zidom med menoj in njimi, so celo omadeževali moje sveto ime s svojimi ogabnostmi, ki so jih zagrešili: zatorej sem jih použil v svoji jezi. **9** Torej naj odstranijo svoje vlačugarstvo in trupla svojih kraljev daleč od mene in jaz bom prebil v njihovi sredi na veke. **10** Ti, sin človekov, pokaži Izraelovi hiši, da jih bo lahko sram njihovih krivčnosti in naj izmerijo vzorec. **11** In če bodo osramočeni od vsega, kar so storili, jim pokaži obliko hiše in njen slog in njene izhode in njene vhode in vse njene oblike in vse njene predpise in vse njene oblike in vse njene postave: in zapiši jih v njihovem pogledu, da se bodo lahko držali njene celotne oblike in vseh njenih predpisov in jih izpolnjevali.“ **12** To je postava hiše: „Na vrhu gore bo njena celotna meja naokrog najsvetejšega. Glej, to je postava hiše.“ **13** In to so mere oltarja po komolcih: „Komolec je komolec in širina roke; celo dno bo komolec in širina komolca in njena meja ob njenem robu naokrog bo pedeni: in to bo višji kraj oltarja. **14** In od dna na tleh, celo do spodnjega podzidka, bo dva komolca in širina en komolec; in od manjšega podzidka celo do večjega podzidka, bo štiri komolce in širina en komolec. **15** Tako bo oltar štiri komolce; in od oltarja in navzgor bodo štirje rogovci. **16** In oltar bo dvanaest komolcev dolg, dvanaest širok, kvadraten v svojih štirih oglih. **17** In podzidek bo štirinajst komolcev dolg in štirinajst širok v svojih štirih oglih; in rob okoli njega bo pol komolca; in njegovo dno bo komolec naokrog; in njegove stopnice bodo gledale proti vzhodu. **18** In rekel mi je: „Sin človekov, tako govori Gospod Bog: „To so predpisi oltarja na dan, ko ga bodo naredili, da bodo darovali na njem žgalne daritve in da bodo na njem škopili kri. **19** In duhovnikom Levitov, ki bodo od Cadókovega semena, ki pristopajo k meni, da bi mi služili, 'govori Gospod Bog, 'boš dal mladega bikca za daritev za greh. **20** In vzel boš od njegove krvi in jo nanesel na štiri njegove rogovge in na štiri vogle podzidka in na rob naokoli: tako ga boš očistil in prečistil. **21** Vzel boš tudi bikca daritve za greh in začgal ga bo na določenem prostoru hiše, zunaj svetišča. **22** In na drugi dan boš daroval kozlička od koz, brez napake, za daritev za greh; in očistili bodo oltar, kakor so ga očistili z bikcem. **23** Ko si naredil konec njegovemu očiščevanju, boš daroval mladega bikca, brez napake in ovna iz tropa, brez napake. **24** In daroval ju boš pred Gospodom in duhovniki bodo nanje vrgli sol in darovali jih bodo za žgalno daritev Gospodu. **25** Sedem dni boš vsak dan pripravljal kozla za daritev za greh: pripravljal bodo tudi mladega bikca in ovna iz tropa, brez napake. **26** Sedem dni bodo očiščevali oltar in ga prečiščevali; in se posvečevali. **27** In ko se ti dnevi iztečejo, bo tako, da bodo na osmi dan in tako naprej, duhovniki pripravljal vaše žgalne daritve na oltarju in vaše mirovne daritve; in jaz vas bom sprejel, 'govori Gospod Bog.‘“

44 Potem me je privedel nazaj po poti velikih vrat zunanjega svetišča, ki gledajo proti vzhodu; in ta so bila zaprta. 2 Potem mi je Gospod rekel: „Ta velika vrata bodo zaprta, ne bodo odprtia in noben človek ne bo vstopil skoznje; ker je Gospod, Izraelov Bog, vstopil skoznje, zato bodo zaprta. 3 To je za princa; princ bo sedel v njih, da jé kruh pred Gospodom; vstopil bo po poti preddverja teh velikih vrat in ven bo šel po isti poti.“ 4 Potem me je privedel po poti severnih velikih vrat pred hišo: in pogledal sem in glej, Gospodova slava je napolnila Gospodovo hišo: in padel sem na svoj obraz. 5 In Gospod mi je rekel: „Sin človek, dobro zaznamuj in glej s svojimi očmi in poslušaj s svojimi ušesi vse, kar ti recem glede vseh predpisov hiše Gospodove in vse njegove postave; in dobra zaznamuj vhod hiše, z vsakim vstopanjem v svetišče. 6 In upornim boš rekel, celo Izraelovi hiši: ‚Tako govorí Gospod Bog: „Oh vi, hiša Izraelova, naj vam bo dovolj vseh vaših ogabnosti! 7 V tem, da ste v moje svetišče privedli tujce, neobrezane v srcu in neobrezane v mesu, da bi bili v mojem svetišču, da ga oskrunijo, celo mojo hišo, ko darujete mojo kruh, tolščo in kri in zaradi vseh vaših ogabnosti so prelamljali mojo zavezko. 8 In vi niste skrbeli za moje svete stvari: temveč ste si zase postavili čuvanje moje zadolžitve v mojem svetišču.“ 9 Tako govorí Gospod Bog: „Noben tujec, neobrezan v srcu niti neobrezan v mesu, izmed kateregakoli tujca, ki je med Izraelovimi otroci, ne bo vstopil v moje svetišče. 10 In Leviti, ki so šli daleč proč od mene, ko je Izrael zašel, ki so zašli proč od mene, za svojimi maliki; oni bodo celo nosili svojo krivdo. 11 Vendar bodo služabniki v mojem svetišču in imeli bodo zadolžitev pri velikih vratih hiše in služili hiši: klali bodo žgalno daritev in žrtve za ljudstvo in stali bodo pred njimi, da jim služijo. 12 Ker so jim služili pred njihovimi maliki in Izraelovi hiši povzročili, da pade v krivičnost; zatorej sem proti njim vzdignil svojo roko, ‚govori Gospod Bog, in nosili bodo svojo krivičnost. 13 In ne bodo mi prišli bližu, da bi mi opravljali duhovniško službo niti da bi se približali katerikoli izmed mojih svetih stvari na najsvetejšem kraju: temveč bodo nosili svojo sramoto in svoje ogabnosti, ki so jih zagrešili. 14 Toda naredil jih bom čuvanje oskrbe hiše, za vso njeni službo in za vse, kar bo v njej storjeno. 15 Toda duhovniki Levitov, Cadókovi sinovi, ki so skrbeli za moje svetišče, ko so Izraelovi otroci zašli od mene, mi bodo prišli bližu, da bi mi služili in stali bodo pred menoj, da mi darujejo tolščo in kri, ‚govori Gospod Bog: 16 „Vstopili bodo v moje svetišče in se približali moji mizi, da bi mi služili in skrbeli za mojo zadolžitev. 17 In zgodilo se bo, ko vstopijo pri velikih vratih notranjega dvora, da bodo oblečeni s platnennimi oblačili; in nobena volna ne bo prišla nanje, medtem ko služijo pri velikih vratih notranjega dvora in znotraj. 18 Na svojih glavah bodo imeli platnene klobučke in na svojih ledjih bodo imeli kratke platnene hlače; ne bodo se opasovali s čimerkoli, kar povzroča znojenje. 19 In ko gredo naprej, na skrajni dvor, celo na skrajni dvor ljudstva, bodo odložili svoja oblačila, v katerih so služili in jih položili v svete sobe in nadeli si bodo druga oblačila in ljudstva ne bodo posvetili s svojimi oblačili. 20 Niti si ne bodo brili svojih glav niti ne bodo pustili pramenom, da zrastejo dolgi: svoje glave si bodo z golj strigli. 21 Niti ne bo katerikoli duhovnik pil vina, ko vstopa v notranji dvor. 22 Niti si za svoje žene ne bodo jemali vdove, niti tisto, ki je odslovljena: temveč si bodo jemali device od semena Izraelove hiše, ali vdovo, ki je imela poprej duhovnika. 23 In moje ljudstvo bodo učili razliko med svetim in oskrunjениm in jim povzročili, da razpoznavajo med nečistim in čistim. 24 In v polemiki bodo razsosali; in sodili jo bodo glede na moje sodbe: in držali se bodo mojih postav in mojih zakonov in vseh mojih pravil, v vseh mojih zborih; in posvečevali bodo moje sábate. 25 In ne bodo prišli k nobeni mrtvi osebi, da se omadežujejo: razen za

očeta ali za mater ali za sina, ali za hčer, za brata ali za sestro, ki nima soproga, se lahko omadežujejo. 26 In potem, ko je očiščen, mu bodo prišeli sedem dni. 27 In na dan, ko gre v svetišče, v notranji dvor, da služi v svetišču, bo daroval svojo daritev za greh, ‚govori Gospod Bog. 28 In to jem bo za dedičino: jaz sem njihova dedičina: in ne boste jem dali posesti v Izraelu: jaz sem njihova posest. 29 Jedli bodo jedilno daritev in daritev za greh in daritev za prestopek; in vsaka posvečena stvar v Izraelu bo njihova. 30 In prvo izmed vseh prvih sadov od vseh stvari in vsaka daritev od vsega, od vsake vrste izmed vaših daritev, bo duhovnikova: prav tako boste dati duhovniku prvo od vašega testa, da bo lahko povzročil, da v tvoji hiši počiva blagoslov. 31 Duhovniki ne bodo jedli od česarkoli, kar je umrlo samo od sebe ali je bilo raztrgano, bodisi je to perjad ali žival.

45 Poleg tega, ko boste deželo z žrebom razdeljevali v dedičino, boste darovali daritev Gospodu, sveti delež dežele: dolžina bo petindvajset tisoč trstik in širina bo deset tisoč trstik. To bo sveto na vseh njihovih mejah naokoli. 2 Od tega bo tam za svetišče petsto v dolžino, s petsto v širino, kvadratno naokoli; in petdeset komolcev naokoli za njegova predmestja. 3 In od te mere boš izmeril dolžino petindvajset tisoč in širino deset tisoč: in na njem bo svetišče in najsvetejši prostor. 4 Sveti delež dežele bo za duhovnike, služabnike svetišča, ki se bodo približali, da bi služili Gospodu in to bo prostor za njihove hiše in sveti prostor za svetišče. 5 In petindvajset tisoč dolžine in deset tisoč širine bodo prav tako imeli Leviti, služabniki hiše, zase, za posest, za dvajset sob. 6 In določili boste posest mesta, pet tisoč široko in petindvajset tisoč dolgo, nasproti daritve svetega deleža: ta bo za celotno Izraelovo hišo. 7 In delež bo za princa na eni strani in na drugi strani daritve svetega deleža in od mestne posesti, pred daritvijo svetega deleža in pred mestno posestjo od zahodne strani proti zahodu in od vzhodne strani proti vzhodu: in dolžina bo nasproti enemu izmed deležev od zahodne meje do vzhodne meje. 8 V deleži bo njegova posest v Izraelu: in moji princi ne bodo več zatirali mojega ljudstva; in preostanek deleža bodo dali Izraelovi hiši, glede na njihove rodove. 9 Tako govorí Gospod Bog: „Nazaj vam to zadostuje, oh Izraelovi princi: odstranite nasilje in rop in izvršujte sodbo in pravico, odstranite vaše razlastitve od mojega ljudstva, ‚govori Gospod Bog. 10 „Imeli boste pravične tehtnice in pravičen škaf in pravičen čeber. 11 Škaf in čeber bosta ene mere, da bo čeber lahko vseboval deseti del tovora in škaf deseti del tovora: njegova mera bo po tovoru. 12 In šekel bo dvajset ger: dvajset šeklov, petindvajset šeklov, petnajst šeklov bo vaša mina. 13 To je daritev, ki jo boste darovali: šesti del škafa od tovora pšenice in dali boste šesti del škafa od tovora ječmena; 14 glede predpisa olja, čeber olja, darovali boste deseti del čebra iz kadi, kar je tovor desetih čebrov; kajti deset čebrov je tovor: 15 in eno jagnje iz tropa, izmed dvesto, iz obilnih Izraelovih pašnikov; za jedilno daritev in za žgalno daritev in za mirovne daritve, da zanje opravijo pobotanje, ‚govori Gospod Bog. 16 „Vse ljudstvo dežele bo dalo to daritev za princa v Izraelu. 17 In to bo delež princa, da da žgalne daritve in jedilne daritve in pitne daritve ob praznih in ob mlajih in ob sábatah, ob vseh slovesnostih Izraelove hiše: pripravil bo daritev za greh in jedilno daritev in žgalno daritev in mirovne daritve, da opravi pobotanje za Izraelovo hišo.“ 18 Tako govorí Gospod Bog: „V prvem mesecu, na prvi dan meseca, boš vzel mladega bikca brez napake in očistil svetišče: 19 in duhovnik bo vzel kri daritve za greh in jo pomazal na podboje hiše in na štiri vogale oltarnega podzidka in na podboje velikih vrat notranjega dvora. 20 In tako boš delal sedmi dan meseca, za vsakogar, ki se moti in za tistega, ki je preprost: tako boš pobotal hišo. 21

V prvem mesecu, na štirinajstti dan meseca, boste imeli pasho, sedemdnevni praznik; jedel se bo nekvašeni kruh. **22** In na tisti dan bo princ zase in za vse ljudstvo dežele pripravil bikca za daritev za greh. **23** In sedem dni praznika bo pripravljal žgalno daritev Gospodu, sedem bikcev in sedem ovnov brez napake, vsak dan, sedem dni; in vsak dan kozlička od koz za žgalno daritev. **24** In pripravil bo jedilno daritev škafa za bikca in škaf za ovna in vrč olja za škaf. **25** V sedmem mesecu, na petnajstti dan meseca, bo podobno storil ob prazniku sedmih dni, glede na daritev za greh, glede na žgalno daritev in glede na jedilno daritev in glede na olje.'

46 Tako govori Gospod Bog: „Velika vrata notranjega dvora, ki gledajo proti vzhodu, bodo zaprta šest delovnih dni; toda na sábat bodo ta odprta in na mlaj bodo ta odprta. **2** In princ bo vstopil po poti preddverja teh velikih vrat od zunaj in stal bo pri podboju velikih vrat in duhovniki bodo pripravili njegovo žgalno daritev in njegove mirovne daritve in oboževal bo na pragu velikih vrat: in potem bo šel naprej; toda velika vrata ne bodo zaprta do večera. **3** Podobno bo ljudstvo dežele oboževalo ob vratih teh velikih vrat pred Gospodom na sábate in na mlaje. **4** In žgalna daritev, ki jo bo princ daroval Gospodu na sábatni dan, bo šest jagnjet brez napake in oven brez napake. **5** In jedilna daritev bo škaf za ovna in jedilna daritev za jagnjeta, kakor bo ta zmožen dati in vrč olja k škafu. **6** In na dan mlaja bo mlad bikec brez napake in šest jagnjet in oven: ti bodo brez napake. **7** In pripravil bo jedilno daritev, škaf za bikca in škaf za ovna, za jagnjeta pa glede na to, kolikor bo njegova roka dosegla in vrč olja k škafu. **8** In ko bo princ vstopil, bo vstopil po poti preddverja tistih velikih vrat in naprej bo šel po tisti poti. **9** Toda, ko bo ljudstvo dežele ob slovesnih praznikih prišlo pred Gospoda, bo tisti, ki vstopa po poti severnih velikih vrat, da bi oboževal, šel ven po poti južnih velikih vrat; in tisti, ki vstopa po poti južnih velikih vrat, bo šel naprej po poti severnih velikih vrat: ne bo se vrnil po poti velikih vrat, pri katerih je vstopil, temveč bo šel naprej proti nasprotnim. **10** In princ v njihovi sredi bo vstopil, ko bodo oni vstopili; in ko bodo šli naprej, bo šel naprej. **11** In ob praznikih in ob slovesnostih bo jedilna daritev škaf k bikcu in škaf k ovnu, za jagnjeta pa kolikor je zmožen dati in vrč olja k škafu. **12** Torej ko bo princ pripravil prostovoljno žgalno daritev ali mirovne daritve prostovoljno Gospodu, mu bo takrat nekdo odprl velika vrata, ki gledajo proti vzhodu in on bo pripravil svojo žgalno daritev in svoje mirovne daritve, kot je to storil na sábatni dan: takrat bo šel naprej; in potem ko bo šel naprej, bo nekdo zaprl vrata. **13** Dnevno boš pripravljal žgalno daritev Gospodu od jagnjeta prvega leta brez napake: to boš pripravljal vsako jutro. **14** In zarj boš vsako jutro pripravil žgalno daritev, šesti del škafa in tretji del vrč olja, da umešas s fino moko; nenehna jedilna daritev po neprestanem predpisu Gospodu. **15** Tako bodo pripravili jagnje in jedilno daritev in olje, vsako jutro za nenehno žgalno daritev.“ **16** Tako govori Gospod Bog: „Če da princ darilo kateremukoli izmed svojih sinov, bo ta dediščina od njegovih sinov; to bo njihova posest po dediščini. **17** Toda če da darilo svoje dediščine enemu izmed svojih služabnikov, potem bo to njegovo do leta osvoboditve; po tem se bo vrnilo princu: toda njegova dediščina bo za njegove sinove. **18** Še več, princ ne bo vzel od dediščine ljudstva z zatiranjem, da bi jih sunil iz njihove posesti, temveč bo dal dediščino svojim sinovom od svoje lastne posesti, da moje ljudstvo ne bo razpršeno, vsak mož iz svoje posesti.“ **19** Potem me je privedel skozi vhod, ki je bil ob strani velikih vrat, v svete sobe duhovnikov, ki so gledali proti severu: in glej, tam je bil kraj, na dveh straneh proti zahodu. **20** Potem mi je rekel: „To je kraj, kjer bodo duhovniki vreli daritev za prestopek in daritev za

greh in kjer bodo pekli jedilno daritev; da jih ne bodo nosili ven na skrajni dvor, da bi posvetili ljudstvo.“ **21** Potem me je privedel v skrajni dvor in mi povzročil, da grem mimo štirih vogalov dvora; in glej, na vsakem vogalu dvora je bil dvor. **22** Na štirih vogalih dvora so bili dvori združeni iz štiridesetih komolcev dolžine in tridesetih širine: ti štirje vogali so bili ene mere. **23** In tam je bila vrsta zgradbe na njih naokrog, vsenaokrog vseh štirih in narejena je bila s kraji za vretje pod vrstami naokrog. **24** Potem mi je rekel: „To so kraji tistih, ki vrejo, kjer bodo služabniki hiše vreli daritev ljudstva.“

47 Potem me je ponovno privedel k vratom hiše; in glej, vode so izhajale ven izpod praga hiše proti vzhodu: kajti pročelje hiše je stalo proti vzhodu in vode so prihajale dol izpod desne strani hiše pri južni strani oltarja. **2** Potem me je privedel ven, po poti velikih vrat proti severu in me vodil naokrog po zunanjji poti, k skrajnim velikim vratom, po poti, ki gleda proti vzhodu in glej, tam so vode iztekale na desni strani. **3** In ko je človek, ki je imel v svoji roki vrvico, šel proti vzhodu, je izmeril tisoč komolcev in me privedel skozi vode; vode so bile do gležnjev. **4** Ponovno je izmeril tisoč in me privedel skozi vode; vode so bile do kolen. Ponovno je izmeril tisoč in me privedel skozi vode so bile do ledij. **5** Potem je izmeril tisoč; in to je bila reka, ki je nisem mogel prebresti: kajti vode so narasle, vode za plavanje v njih, reka, ki ne more biti prebredena. **6** In rekel mi je: „Sin človekov, ali si videl tole?“ Potem me je privedel in mi povzročil, da se vrnem k bregu reke. **7** Torej, ko sem se vrnil, glej, na bregu reke je bilo zelo veliko dreves na tej strani in na drugi. **8** Potem mi je rekel: „Te vode iztekajo proti vzhodni deželi in gredo dol v puščavo in gredo v morje: katerega vode, ko bodo privedene in morje, bodo ozdravljene. **9** In zgodilo se bo, da vsaka stvar, ki živi, ki se giblje, kamor koli bodo prisle reke, bo živila: in tam bo zelo velika množica rib, ker bodo te vode prisle tja: kajti ozdravljene bodo; in vsaka stvar bo živila, kamor prihaja reka. **10** In zgodilo se bo, da bodo na njej stali ribiči, od En Gedija celo do En Eglájima; one bodo kraj za razširjanje mrež; njihovih rib bo glede na njihove vrste, kakor rib vélíkega morja, izjemno veliko. **11** Toda njeni blatni kraji in njena močvirja ne bodo ozdravljena; izročena bodo soli. **12** In ob reki, na njenem bregu, na tej strani in na tisti strani, bodo rasla vsa drevesa za hrano, katerih listje ne bo ovenelo niti njihov sad ne bo použit: rodila bodo nov sad, glede na njegove mesece, ker so njihove vode izvirale iz svetišča in njihov sad bo za hrano in njihovo listje bo za zdravilo.“ **13** Tako govori Gospod Bog: „To bo meja, po kateri boste pododelovali deželo glede na dvanajst Izraelovih rodov. Jožef bo imel dva deleža. **14** In vi boste to pododelovali, tako eden kakor drugi: glede katere sem dvignil svojo roko, da jo izročim vašim očetom: in ta dežela bo padla vam in dediščino. **15** In to bo meja dežele proti severni strani, od vélíkega morja, pot Hetlóna, kakor gredo ljudje v Cedád; **16** Hamát, Beróte, Sibrájim, ki je med mejo Damaska in mejo Hamátą; Hacár Atikon, ki je ob obali Havrána. **17** In meja od morja bo Hacár Enán, meja Damaska in severno proti severu in meja Hamátą. In to je severna stran. **18** In vzhodno stran boš meril od Havrána in od Damaska in od Gileáda in od dežele Izrael ob Jordanu, od meje k vzhodnemu morju. In to je vzhodna stran. **19** In južna stran proti jugu, od Tamára celo k vodam prepira v Kadešu, reka k vélíkemu morju. In to je južna stran proti jugu. **20** Tudi zahodna stran bo vélíko morje od meje, dokler človek ne pride nasproti Hamátu. To je zahodna stran. **21** Tako si boste razdelili to deželo glede na Izraelove rodove. **22** In zgodilo se bo, da jo boste razdelili z žrebom v dediščino vam in tujcem, ki začasno prebivajo med vami, ki bodo med vami zaplodili otroke: in oni vam bodo kakor rojeni v deželi med Izraelovimi otroci; imeli bodo dediščino z vami med Izraelovimi rodovi. **23** In

zgodilo se bo, da pri rodu, v katerem začasno prebiva tujec, tam mu boste dali njegovo dedičino, "govori Gospod Bog.

48 Torej to so imena rodov. Od severnega konca do obale, po poti v Hetlón, kot gre nekdo do Hamáta, Hacár Enána, meje Damaska proti severu, do obale Hamáta; kajti to so njegove strani vzhodno in zahodno; delež za Dan. **2** In ob meji Dana, od vzhodne strani do zahodne strani, delež za Aserja. **3** In ob meji Aserja, od vzhodne strani, celo do zahodne strani, delež za Neftálija. **4** In ob meji Neftálija, od vzhodne strani do zahodne strani, delež za Manáseja. **5** In ob meji Manáseja, od vzhodne strani do zahodne strani, delež za Efrájim. **6** In ob meji Efrájima, od vzhodne strani, celo do zahodne strani, delež za Rubena. **7** In ob meji Rubena, od vzhodne strani do zahodne strani, delež za Juda. **8** In ob meji Juda, od vzhodne strani do zahodne strani, bo daritev, ki jo boste darovali petindvajset tisoč trstik po širini in po dolžini kakor enega izmed drugih deležev, od vzhodne strani do zahodne strani: in svetišče bo v njegovi sredi. **9** Daritev, ki jo boste darovali Gospodu bo od petindvajset tisoč po dolžini in od deset tisoč po širini. **10** In zarje, celo za duhovnike, bo to sveta daritev; proti severu petindvajset tisoč po dolžini in proti zahodu deset tisoč po širini in proti vzhodu deset tisoč po širini in proti jugu petindvajset tisoč po dolžini: in svetišče Gospoda bo v njegovi sredi. **11** To bo za duhovnike, ki so posvečeni izmed Cadókovih sinov; ki so se držali moje zadolžitve, ki niso zašli, ko so Izraelovi otroci zašli, kakor so zašli Leviti. **12** In ta daritev dežele, ki je darovana, jim bo najsvetejša stvar ob meji Levitov. **13** In nasproti meji duhovnikov bodo Leviti imeli petindvajset tisoč po dolžini in deset tisoč po širini: vsa dolžina bo petindvajset tisoč in širina deset tisoč. **14** In od tega ne bodo prodali niti zamenjali niti odtujili prvih sadov dežele: kajti to je sveto Gospodu. **15** In pet tisoč, ki preostanejo po širini, nasproti petindvajset tisočem, bo oskrunjjen kraj za mesto, za prebivanje in za predmestja: in mesto bo v njegovi sredi. **16** In to bodo njegove mere: severna stran štiri tisoč petsto in južna stran štiri tisoč petsto in na vzhodni strani štiri tisoč petsto in zahodna stran štiri tisoč petsto. **17** In predmestja mesta bo proti severu dvesto petdeset in proti jugu dvesto petdeset in proti vzhodu dvesto petdeset in proti zahodu dvesto petdeset. **18** In preostanek v dolžini nasproti daritve svetega deleža bo deset tisoč proti vzhodu in deset tisoč proti zahodu: in to bo nasproti daritve svetega deleža; njegov donos bo za hrano tistim, ki služijo mestu. **19** In tisti, ki služijo mestu, mu bodo služili izmed vseh Izraelovih rodov. **20** Vseh daritev bo petindvajset tisoč krat petindvajset tisoč: darovali boste štiroglato sveto daritev z mestno posestjo. **21** In preostanek bo za princa na eni strani in na drugi od svete daritve in od mestne posesti nasproti petindvajset tisočim od daritve proti vzhodni meji in zahodno, nasproti petindvajset tisočim proti zahodni meji, nasproti deležem za princa: in to bo sveta daritev; in svetišče hiše bo v njegovi sredi. **22** Poleg tega od posesti Levitov in od mestne posesti, ki je v sredi tega, kar pripada princu, med Judovo mejo in Benjaminovo mejo, bo za princa. **23** Glede preostanka rodov od vzhodne strani do zahodne strani bo imel delež Benjamin. **24** In ob Benjaminovi meji, od vzhodne strani do zahodne strani, bo imel delež Simeon. **25** In ob Simeonovi meji, od vzhodne strani do zahodne strani, Isahárjev delež. **26** In ob Isahárjevi meji, od vzhodne strani do zahodne strani, Zábulonov delež. **27** In ob Zábulonovi meji, od vzhodne strani do zahodne strani, Gadov delež. **28** In ob Gadovi meji, pri južni strani proti jugu, bo meja celo od Tamára do vodá prepira v Kadešu in do reke proti velikemu morju. **29** To je dežela, ki jo boste razdelili z žrebotom Izraelovim rodovom za dedičino in to so njihovi deleži, "govori Gospod Bog. **30** In to so izhodi iz mesta

na severni strani, štiri tisoč petsto mer. **31** In velika vrata mesta bodo po imenih Izraelovih rodov: troje velikih vrat proti severu: Rubenova velika vrata, Judova velika vrata, Levijeva velika vrata. **32** In pri vzhodni strani štiri tisoč petsto: in troje velikih vrat: in Jožefova velika vrata, Benjaminova velika vrata, Danova velika vrata. **33** In pri južni strani štiri tisoč petsto mer: in troje velikih vrat: Simeonova velika vrata, Isahárjeva velika vrata, Zábulonova velika vrata. **34** Pri zahodni strani štiri tisoč petsto, z njihovimi tremi velikimi vrti; Gadova velika vrata, Aserjeva velika vrata, Neftálijeva velika vrata. **35** Naokoli je bilo osemnajst tisoč mer: in ime mesta od tega dne bo: Gospod je tam.

Daniel

1 V tretjem letu kraljevanja Jojakíma, kralja Juda, je prišel babilonski kralj Nebukadnezar iz Babilona do [prestolnice] Jeruzalem in jo oblegal. **2** In Gospod je Jojakíma, Judovega kralja, izročil v njegovo roko, z delom posod iz Božje hiše: ki jih je odnesel v deželo Šinár, k hiši svojega Boga; in posode je prinesel v zakladno hišo svojega boga. **3** In kralj je spregovoril Ašpenázu, gospodarju svojih evnuhov, da naj privede nekatere izmed Izraelovih otrok, izmed kraljevega potomstva in izmed princev; **4** otroke na katerih ni bilo madeža, temveč lepega videza in spretne v vsej modrosti in bistroumne in spoznaju in razumevanju znanosti in takšne, ki imajo v sebi zmognost stati v kraljevi palači in katere bi lahko učili znanja in jezika Kaldejev. **5** In kralj jim je določil dnevno preskrbo kraljeve hrane in od vina, ki ga je pil: tako jih je hranił tri leta, da bi ob njihovem izteku lahko stali pred kraljem. **6** Torej med temi so bili izmed Judovih otrok Daniel, Hananjá, Mišaél in Azarjá: **7** katerim je princ evnuhov dal imena: kajti Danielu je dal ime Beltšácar, Hananjáju Šadráh, Mišaélu Mešáh; in Azarjáju Abéđ Negó. **8** Toda Daniel se je v svojem srcu nameril, da se ne bi omadeževal z deležem kraljeve hrane niti z vinom, ki ga je on pil: zatorej je od princa evnuhov zahteval, da se mu ne bi bilo potrebeno omadeževati. **9** Torej Bog je Daniela privedel v naklonjenost in nežno prijaznost s princem evnuhov. **10** In princ evnuhov je rekel Danielu: „Bojim se svojega gospoda kralja, ki vam je določil vašo hrano in vašo pijačo: kajti zakaj bi videl vaša obličja videti slabša kakor od otrok, ki so iz vaše vrste? Potem bi mene prisilili ogrožati mojo glavo kralju.“ **11** Potem je Daniel rekel Melzarju, katerega je princ evnuhov postavil nad Daniela, Hananjá, Mišaélu in Azarjá: **12** „Potrdi svojim služabnikom, rotim te, deset dni; in naj nam dajo za jesti stročnice in vodo za pitje. **13** Potem naj bodo naša obličja ogledana pred teboj in obličejo od otrok, ki jedo od deleža kraljeve hrane: in kakor vidiš, postopaj s svojimi služabniki.“ **14** Tako se je strinjal z njimi in teži zadevi in jim potrdil deset dni. **15** In ob koncu desetih dni so bila njihova obličja videti svetlejša in obilnejša kakor od vseh otrok, ki so jedli od deleža kraljeve hrane. **16** Potem je Melzar odvzel delež njihove hrane in vino, ki naj bi ga pili; in jim dajal stročnice. **17** Glede teh štirih otrok, jim je Bog dal znanje in spremnost v vsem učenju in modrosti: in Daniel je imel razumevanje o vseh videnjih in sanjah. **18** Torej ob koncu dni, o katerih je kralj rekel, da naj jih privede, jih je potem princ evnuhov privedel pred Nebukadnezarja. **19** In kralj se je z njimi pogovarjal in med njimi vsemi ni našel nikogar podobnega Daniela, Hananjáju, Mišaélu in Azarjáju: zato so stali pred kraljem. **20** In v vseh vrstah modrosti in razumevanja, ki jih je kralj poizvedel od njih, jih je našel desetkrat boljše od vseh čarovnikov in astrologov, ki so bili v vsem njegovem območju. **21** In Daniel je ostal celo do prvega leta kralja Kira.

2 In drugem letu kraljevanja Nebukadnezarja je Nebukadnezar sanjal sanje, s čimer je bil njegov duh vz nemirjen in njegovo spanje se je ločilo od njega. **2** Potem je kralj zapovedal, da poklicuje čarovnike in astrologe in čarodeje in Kaldeje, da kralju razodenejo njegove sanje. Tako so prišli in stali pred kraljem. **3** In kralj jim je rekel: „Sanjal sem sanje in moj duh je bil vznemirjen, da bi razumel sanje.“ **4** Potem so Kaldeji spregovorili kralju po sirsko: „Oh kralj, živi na veke: povej svojim služabnikom sanje, mi pa bomo razodeli pomen.“ **5** Kralj je odgovoril in Kaldejecem rekel: „Ta beseda je odšla od mene: če me ne boste razložili sanj, z njihovo razlago, boste razrezani na koščke, vaše hiše pa bodo narejene za gnojišče. **6** Toda če mi boste razodeli sanje in njihov pomen, boste od mene prejeli darila in nagrade in veliko čast: zatorej mi

razodenite sanje in njihov pomen.“ **7** Ponovno so odgovorili in rekli: „Naj kralj pove svojim služabnikom sanje, mi pa bomo razodeli njihov pomen.“ **8** Kralj je odgovoril in rekel: „Zagotovo vem, da hočete pridobiti čas, ker ste videli, da je beseda odšla od mene. **9** Toda če mi ne boste razodeli sanj, je za vas samo en odlok: kajti pripravili ste lažnive in izprijetne besede, da jih gorovite pred menoj, dokler čas ne bo spremenjen: zato mi povejte sanje in vedel bom, da mi lahko razodenete njihovo razlago.“ **10** Kaldeci so pred kraljem odgovorili in rekli: „Na zemlji ni človeka, ki lahko razodene kraljevo zadevo: zatorej tukaj ni kralja, gospodarja niti vladarja, ki bi zahteval takšno besedo pri kateremkoli čarovniku ali astrologu ali Kaldejcu. **11** In to je redka stvar, ki jo kralj zahteva in nikogar drugega, ki lahko to razodene pred kraljem, razen bogov, katerih prebivališče ni z mesom.“ **12** Zaradi tega razlaga je bil kralj jezen in zelo besen in ukazal, da uničijo vse modre babilonske može. **13** In odlok je odšel naprej, da bodo modri može umorjeni; in iskali so Daniela in njegove pajdase, da bi bili umorjeni. **14** Potem je Daniel z nasvetom in preudarnostjo odgovoril Arjóhu, poveljniku kraljeve straže, ki je odšel naprej, da umori modre babilonske može: **15** odgovoril je in rekel Arjóhu, kraljevemu poveljniku: „Zakaj je odlok od kralja tako nagel?“ Potem je Arjóh stvar razložil Danielu. **16** Potem je Daniel vstopil in žezel od kralja, da naj mu da čas in da bo on kralju prikazal razlago. **17** Potem je Daniel odšel k svoji hiši in stvar razodel Hananjáju, Mišaélu in Azarjáju, svojim družabnikom: **18** da bi glede te skravnosti žezeleli milosti od Boga nebes; da Daniel in njegovi pajdaši ne bi umrli z ostalimi modrimi babilonskimi možmi. **19** Potem je bila skravnost Danielu razodela v nočnem videnju. Potem je Daniel blagoslovil Boga nebes. **20** Daniel je odgovoril in rekel: „Blagoslovljeno bodi ime Boga na veke vekov: kajti modrost in moč sta njegovi: **21** in on spreminja čase ter obdobja: in odstranja kralje in postavlja kralje: daje modrost modrim in spoznanje tistim, ki pozna razumevanje: **22** razoveda globoke in skrite stvari: ve kaj je v temi in svetloba prebiva z njim. **23** Zahvaljujem se ti in te hvalim, oh ti Bog mojih očetov, ki si mi da modrost in moč in si mi sedaj razodel kar smo žezele od tebe: kajti sedaj si nam razodel kraljevo zadevo.“ **24** Zato je Daniel odšel k Arjóhu, kateremu je kralj odredil, da uniči modre babilonske može: odšel je in mu rekel takole: „Ne uniči modrih babilonskih mož; privedi me pred kralja in kralju bom prikazal razlago.“ **25** Potem je Arjóh Daniela v naglici privedel pred kralja in mu rekel takole: „Našel sem moža izmed Judovih ujetnikov, ki bo kralju dal spoznati razlago.“ **26** Kralj je odgovoril in rekel Danielu, čigar ime je bilo Beltšácar: „Ali si mi zmožen razglasiti sanje, ki sem jih videl in njihovo razlago?“ **27** Daniel je v prisotnosti kralja odgovoril in rekel: „Skravnost, ki jo je kralj zahteval, modri može, astrologi, čarovniki, napovedovalci usode, kralju ne morejo razodeli; **28** toda Bog je v nebesih, ki razoveda skravnosti in daje spoznati kralju Nebukadnezarju kaj bo v zadnjih dneh. Tvoje sanje in videnja tvoje glave na tvoji postelji so ta; **29** kar se tebe tiče, oh kralj, tvoje misli so prišle v tvoj um na tvoji postelji, kaj se bo odslej zgodilo: in on, ki razoveda skravnosti, ti daje spoznati kaj se bo zgodilo. **30** Toda kar se mene tiče, mi ta skravnost ni bila razodela zaradi kakršnekoli modrosti, ki bi jo imel več kakor katerikoli živeči, temveč zaradi njih, ki bodo dali spoznati razlago kralju in da boš lahko poznal misli svojega srca. **31** Ti, oh kralj, si videl in ogledoval veliko podobo. Ta velika podoba, katere sijaj je bil odličen, je stala pred teboj; in njena oblika je bila strašna. **32** Glava te podobe je bila iz čistega zlata, njene prsi in njeni lakti iz srebra, njen trebuh in njena stegna iz brona, **33** njene noge iz žezeleza, njena stopala deloma iz žezeleza, deloma pa iz gline. **34** Gledal si dokler ni bil brez rok izklesan kamen, ki je zadel podobo v njena stopala, ki so bila iz žezeleza inila in jih zlomil na koščke. **35** Potem so bili žezezo,

il, bron, srebro in zlato skupaj zlomljeni na koščke in postali kakor pleve na poletnem mlatišču; in veter jih je odnesel, da zanje ni bilo najti nobenega prostora: kamen, ki je zadel podobo, pa je postal velika gora in napolnil je celotno zemljo. **36** To so sanje; in njihovo razlago bomo povedali pred kraljem. **37** Ti, oh kralj, si kralj kraljev: kajti Bog nebes ti je dal kraljestvo, oblast in moč in slavo. **38** In kjerkoli prebivajo človeški otroci, je v tvojo roko dal živali polja in perjad neba in te naredil vladarja nad njimi vsemi. Ti si ta glava iz zlata. **39** In za teboj bo vstalo drugo kraljestvo, slabše od twojega in še eno trete kraljestvo iz brona, ki bo vladalo nad celotno zemljo. **40** In četrti kraljestvo bo čvrsto kakor želeso: ker kakor želeso zlomi na koščke in podjarmi vse stvari: in kakor želeso, ki zlomi vse te, bo to razbitio na koščke in poškodovan. **41** In kakor si videl stopala in prste, delno in lončarjeve gline in delno iz želesa, bo kraljestvo razdeljeno: toda v njem bo moč želesa, ker si videl želeso pomešano z umazano glinou. **42** In kakor so bili prsti stopala deloma iz želesa, in deloma iz gline, tako bo kraljestvo delno močno in delno zlomljeno. **43** In kakor si videl želeso, pomešano z umazano glinou, se bodo mešali med seboj s človeškim semenom: toda ne bodo zvesti drug drugemu, celo kakor želeso ni pomešano z glinou. **44** In v dneh teh kraljev bo Bog nebes vzpostavil kraljestvo, ki ne bo nikoli uničeno: in kraljestvo ne bo puščeno drugemu ljudstvu, temveč bo zlomilo na koščke in požrlo vsa ta kraljestva, to pa bo obstalo na veke. **45** Ker si videl, da je bil kamen brez rok izklesan iz gore in je ta zlomi na koščke želeso, bron, gлина, srebro in zlato; včeli Bog je dal spoznati kralju kaj se bo odslej zgodilo: in sanje so zanesljive in njihova razlaga nedvoumna.“ **46** Potem je kralj Nebukadnezar padel na svoj obraz in oboževal Daniela in zapovedal, da mu morajo darovati daritev in prijetne dišave. **47** Kralj je odgovoril Danielu in rekel: „Resnično je to, da je vaš Bog Bog bogov in gospod kraljev in [ta], ki razdoveva skrivnosti, glede na to, da si lahko razodelo to skrivnost.“ **48** Potem je kralj Daniela naredil za velikega moža in mu dal mnoga sijajna darila in ga naredil vladarja nad celotno provincijo Babilon in glavnega izmed voditeljev nad vsemi modrimi možmi Babilona. **49** Potem je Daniel zahteval od kralja in on je postavil Šadráha, Mešáha in Abéd Negója nad zadeve babilonske province: toda Daniel je sedel pri kraljevih velikih vratih.

3 Kralj Nebukadnezar je naredil podobo iz zlata, katere višina je bila šestdeset komolcev, njena širina pa šest komolcev: postavil jo je na ravnni Dura v provinci Babilon. **2** Potem je kralj Nebukadnezar poslal, da zbere skupaj prince, voditelje in poveljnike, sodnike, zakladnike, svetovalce, šerife in vse vladarje provinc, da pridejo k posvetitvi podobe, ki jo je postavil kralj Nebukadnezar. **3** Potem so bili princi, voditelji in poveljniki, sodniki, zakladniki, svetovalci, šerifi in vsi vladarji provinc zbrani skupaj k posvetitvi podobe, ki jo je postavil kralj Nebukadnezar; in stali so pred podobo, ki jo je postavil kralj Nebukadnezar. **4** Potem je glasnik naglas zapvplil: „Vam je to zapovedano, oh ljudstvo, narodi in jezik, **5** da kadar zaslisište zvok kornéta, flavte, harfe, pozavne, plunke, citer in vseh vrst glasbe, padite dol in obožujete zlato podobo, ki jo je postavil kralj Nebukadnezar: **6** kdorkoli ne pade dol in ne obožuje, bo isto uro vržen v sredo goreče ognjene talilne peči.“ **7** Zatorej ob tistem času, ko je vse ljudstvo zaslislalo zvok kornéta, flavte, harfe, pozavne, plunke in vseh vrst glasbe, so vsa ljudstva, narodi in jezik padli dol in oboževali zlato podobo, ki jo je postavil kralj Nebukadnezar. **8** Zaradi česar so se ob tistem času približali neki Kaldejci in obtožili Jude. **9** Spregorovili so in rekli kralju Nebukadnezaru: „Oh kralj, živi na veke. **10** Ti, oh kralj, si izdal odlok, da naj vsak človek, ki bo zaslislal glas kornéta,

flavte, harfe, pozavne, plunke in citer in vseh vrst glasbe, pade dol in obožuje zlato podobo: **11** kdorkoli pa ne pade dol in ne obožuje, ta bo vržen v sredo goreče ognjene talilne peči. **12** Tam so nekateri Judje, ki si jih postavil nad zadeve babilonske province, Šadráh, Mešáh in Abéd Negó; ti možje, oh kralj, te niso upoštevali: ne služijo tvojim bogovom niti ne obožujejo zlate podobe, ki si jo ti postavil.“ **13** Potem je Nebukadnezar v svoji besnosti in razjarjenosti zapovedal, da privedejo Šadráha, Mešáha in Abéd Negója. Potem so te možje privedli pred kralja. **14** Nebukadnezar je spregorovil in jim rekel: „Ali je to res, oh Šadráh, Mešáh in Abéd Negój, [da] ne služite mojim bogovom niti ne obožujete zlate podobe, ki sem jo postavil? **15** Torej če ste pripravljeni, da kadar zaslisište zvok kornéta, flavte, harfe, pozavne, plunke in citer in vse vrste glasbe, padete dol in obožujete podobo, ki sem jo naredil; dobro: toda če ne obožujete, boste isto uro vrženi v sredo goreče ognjene talilne peči; in kdo je tisti Bog, ki vas bo osvobodil iz mojih rok?“ **16** Šadráh, Mešáh in Abéd Negó so odgovorili in kralju rekli: „Oh Nebukadnezar, mi ni smo zaskrbljeni, da ti odgovorimo in tej zadevi. **17** Če bo temu tako, naš Bog, kateremu služimo, nas je zmožen osvoboditi pred goreče ognjeno talilno pečjo in on nas bo osvobodil iz svoje roke, oh kralj. **18** Toda če ne, bodi to znano tebi, oh kralj, da ne bomo služili tvojim bogovom niti oboževali zlate podobe, ki si jo postavil.“ **19** Potem je bil Nebukadnezar poln razjarjenosti in videz njegovega obličja je bil spremenjen napram Šadráhu, Mešáhu in Abéd Negój: zatorej je spregorovil in zapovedal, da naj bi talilno peč sedemkrat bolj segreti, kot je bila običajno segreta. **20** In zapovedal je najmočnejšim možem, ki so bili v njegovi vojski, da zvezijo Šadráha, Mešáha in Abéd Negója ter, da jih vržejo v goreče ognjeno talilno peč. **21** Potem so bili ti možje zvezani v njihovih plaščih, njihovih hlačah in njihovih klobukih in drugih njihovih oblačilih in vrženi so bili v sredo goreče ognjene talilne peči. **22** Torej, ker je bila kraljeva zapoved nujna in talilna peč izjemno vroča, je plamen ognja usmrtil tiste možje, ki so vzdignili Šadráha, Mešáha in Abéd Negója. **23** In ti trije možje, Šadráh, Mešáh in Abéd Negó so zvezani padli dol v sredo goreče ognjene talilne peči. **24** Potem je bil kralj Nebukadnezar osupel in v naglici vstal in spregorovil ter svojim svetovalcem rekel: „Ali nismo v sredo ognja vrgli treh zvezanih mož?“ Odgovorili so in rekli kralju: „Resnica, oh kralj.“ **25** On je odgovoril in rekel: „Glejte, vidim štiri razvezane može, ki hodijo v sredi ognja in nimajo nobene poškodbe; oblika četrtega pa je podobna Božjemu Sinu.“ **26** Potem se je Nebukadnezar približal ustju goreče ognjene talilne peči in spregorovil ter rekel: „Šadráh, Mešáh in Abéd Negó, vi služabniki najvišjega Boga, pridite naprej in pridite sem.“ Potem so Šadráh, Mešáh in Abéd Negó prišli naprej iz srede ognja. **27** In princi in voditelji in poveljniki in kraljevi svetovalci, ki so bili zbrani skupaj, so videli te možje nad čigar telesi ogenj ni imel nobene oblasti, niti las njihove glave ni bil osmojen, niti njihovi plašči niso bili spremenjeni, niti nanje ni prešel vonj ognja. **28** Potem je Nebukadnezar spregorovil in rekel: „Blagoslovjen budi Bog Šadráha, Mešáha in Abéd Negója, ki je postal svojega angela in rešil svoje služabnike, ki so zaupali varji in spremenili kraljevo besedo in predali svoja telesa, da ne bi služili niti oboževali kateregakoli boga, razen svojega lastnega Boga. **29** Zato izdajam odlok: „Da bo vsako ljudstvo, narod in jezik, ki spregorovi karkoli neprimerenega zopera Boga Šadráha, Mešáha in Abéd Negója, razrezano na koščke in njihove hiše bodo narejene za gnojšče: zato ker tam ni drugega Boga, ki lahko reši na ta način.“ **30** Potem je kralj povisil Šadráha, Mešáha in Abéd Negója v provinci Babilon.

4 Kralj Nebukadnezar vsem ljudstvom, narodom in jezikom, ki prebivajo po vsej zemlji: „Mir naj se vam pomnoži. 2 Zdela se mi je dobro pokazati znamenja in čudesa, ki jih je vzvišeni Bog izvršil napram meni. 3 Kako velika so njegova znamenja! In kako mogočna so njegova čudesa! Njegovo kraljestvo je večno kraljestvo in njegovo gospodstvo je od roda do roda. 4 Jaz, Nebukadnezar, sem bil pri počitku v svoji hiši in uspešen v svoji palači: 5 videl sem sanje, ki so me prestrašile in misli na moji postelji in videnja moje glave so me vznemirila. 6 Zatorej sem izdal odlok, da privedejo predme vse modre može Babilona, da bi mi lahko dali spoznati razlago sanj. 7 Potem so vstopili čarovniki in astrologi in Kaldejci in napovedovalci usode: in pred njimi sem jim povedal sanje; toda niso mi mogli razglasiti njihove razlage. 8 Toda na koncu je prišel predme Daniel, katerega ime je bilo Beltšacár, glede na ime mojega boga in v katerem je duh svetih bogov: in pred njim sem povedal sanje, rekoč: 9 „Oh Beltšacár, gospodar čarovnikov, ker vem, da je v tebi duh svetih bogov in da te nobena skravnost ne vznemirja, mi povej videnja mojih sanj, ki sem jih videl in njihovo razlago.“ 10 Takšna so bila videnja moje glave na moji postelji; videl sem in glej drevo [je bilo] sredi zemlje in njegova višina je bila velika. 11 Drevo je raslo in bilo močno in njegova višina je segala do neba in njegovo vidno polje do konca vse zemlje: 12 njegovo listje je bilo lepo in njegovega sadu obilo in na njem je bilo hrane za vse: živali polja so pod njim imele senco in perjad neba je prebivala v njegovih vejah in vse meso je bilo od njega nahranjeno. 13 Videl sem v videnjih svoje glave na svoji postelji in glej, stražar v sveti je prišel dol iz neba: 14 glasno je zavpil in rekel takole: „Posekajte drevo in odrežite njegove veje, otrsите listje in raztresite njegov sad: naj gredo živali proč izpod njega in perjad od njegovih mladič: 15 kljub temu pa pustite štor od njegovih korenin v zemlji, celo v okovu iz železa in brona, v nežni travni polji; in naj bo omočen z roso neba in njegov delež naj bo z živalmi na zemeljski travni: 16 naj bo njegovo srce spremenjeno od človeškega in na mu bo dano živalsko srce; in nad njim naj mine sedem dob. 17 Ta stvar je po odloku stražarjev in zahteva po besedi tvojih svetih: z namenom, da bodo živi lahko spoznali, da Najvišji vladca v kraljestvu ljudi in ga daje komur hoče in postavi naderji najnizjega izmed ljudi. 18 Te sanje sem jaz, kralj Nebukadnezar, videl. Torej ti, oh Beltšacár, razglasji njihovo razlago, ker vsi modri ljudje mojega kraljestva niso zmožni, da bi mi dali spoznati razlago: toda ti si zmožen, kajti duh svetih bogov je v tebi.“ 19 Potem je bil Daniel, katerega ime je bilo Beltšacár, za eno uro osupel in njegove misli so ga vznemirile. Kralj je spregovoril in rekel: „Beltšacár, ne pusti, da bi te sanje ali njihova razlaga vznemirile.“ Beltšacár je odgovoril in rekel: „Moj gospod, sanje naj bodo njim, ki te sovražijo in njihova razlaga tvojim sovražnikom. 20 Drevo, ki si ga videl, ki je raslo in je bilo močno, katerega višina je segla do neba in katerega vidno polje po vsej zemlji; 21 katerega listje je bilo lepo in njegov sad obilen in je bilo na njem hrane za vse; pod katerim so prebivale živali polja in na čigar vejah je imela perjad neba svoje prebivališče: 22 to si ti, oh kralj, ki si zrastel in postal močan: kajti twoja veličina je zrasla in sega do neba in twoje gospodstvo do konca zemlje. 23 In medtem ko je kralj videl stražarja in svetega prihajati dol z neba in reči: „Posekajte drevo in ga uničite; vendar od njega pustite v zemlj štor s koreninami, celo z okovom iz železa in brona, v nežni travni polji; in naj bo ta omočen z roso neba in njegov delež naj bo z živalmi polja, dokler nad njim ne mine sedem dob;“ 24 to je razlaga, o kralj in to je odlok Najvišjega, ki je prišel nad mojega gospoda kralja: 25 da te bodo pregnali od ljudi in twoje prebivališče bo z živalmi polja in pripravili te bodo, da boš jedel travo kakor voli in močili te bodo z roso neba in sedem dob bo prešlo nad teboj,

dokler ne spoznaš, da Najvišji vladca v kraljestvu ljudi in ga daje komurkoli on hoče. 26 In z ozirom na to so zapovedali, da pustijo štor od drevesnih korenin: twoje kraljestvo bo zagotovo pripadlo tebi, potem ko boš spoznal, da nebesa vladajo. 27 Zatorej, oh kralj, naj ti bo moj nasvet sprejemljiv in svoje grehe zlomi s pravičnostjo in svoje krivičnosti z izkazovanjem usmiljenja revnim; če bi to lahko bilo podaljšanje twoje umirjenosti.“ 28 Vse to je prišlo nad kralja Nebukadnezarja. 29 Ob koncu dvanaestih mesecev je hodil v palači babilonskega kraljestva. 30 Kralj je spregovoril in rekel: „Ali ni to veliki Babilon, ki sem ga jaz zgradil za hišo kraljestva po moči svoje oblasti in za čast svojega veličanstva?“ 31 Medtem ko je bila beseda v kraljevih ustih je padel glas iz neba, rekoč: „Oh kralj Nebukadnezar, tebi je govorjeno: „Kraljestvo je odšlo od tebe. 32 In pregnali te bodo od ljudi in twoje prebivališče bo z živalmi polja: prisilili te bodo, da boš jedel travo kakor voli in sedem dob bo prešlo nad teboj, dokler ne spoznaš, da Najvišji vladca v kraljestvu ljudi in ga daje komurkoli on hoče.“ 33 To isto uro je bila stvar nad Nebukadnezarjem izpolnjena: in pregnan je bil od ljudi in jedel travo kakor voli in njegovo telo je bilo omočeno z roso iz neba, dokler njegovi lasje niso zrasli kakor orlovo perje in njegovi nohti kakor ptičji kremlji. 34 „In ob koncu dni sem jaz, Nebukadnezar, dvignil svoje oči k nebu in moje razumevanje se je vrnilo k meni in blagoslovil sem Najvišjega in hvalil in častil njega, ki živi na veke, katerega gospodstvo je večno gospodstvo in njegovo kraljestvo je od roda do roda: 35 in vsi prebivalci zemlje so smatrali kakor nič: in on dela glede na svojo voljo in vojski nebes in med prebivalci zemlje: in nihče ne more zadržati njegovo roko ali mu reči: „Kaj počneš?“ 36 Ob istem času se je moj razum vrnil k meni; in zaradi slave mojega kraljestva sta se moja čast in moj sijaj vrnila k meni; in moji svetovalci in moji veličaši so me poiskali; jaz pa sem bil utrijen v svojem kraljestvu in dodano mi je bilo odlično veličanstvo. 37 Sedaj jaz, Nebukadnezar, hvalim in povzdigujem in častim Kralja nebes, vsa njegova dela so resnična in njegove poti sodba: tiste pa, ki hodijo v ponosu, je zmožen ponizati.“

5 Kralj Belšacár je pripredil veliko zabavo svojim tisoč velikašem in pil vino pred tisočimi. 2 Medtem ko je Belšacár okušal vino, je zapovedal, da prineseo zlate in srebrne posode, ki jih je njegov oče Nebukadnezar odnesel iz templja, ki je bil v [prestolnici] Jeruzalem: da bi kralj in njegovi princi, njegove žene in njegove priležnice lahko pili iz njih. 3 Potem so prinesle zlate posode, ki so bile odnešene iz templja hiše Boga, ki je bil v [prestolnici] Jeruzalem; in kralj, njegovi princi, njegove žene in njegove priležnice so pili iz njih. 4 Pili so vino in hvalili bogove iz zlata in iz srebra, iz brona, iz železa, iz lesa in iz kamna. 5 V isti uri so prišli prsti človeške roke in pisali nasproti svečniku na zidnem ometu kraljeve palače: in kralj je zagledal del roke, ki je pisala. 6 Potem je bilo kraljevo obliče spremenjeno in njegove misli so ga vznemirile, tako da so bili sklepi njegovih ledij mlahavi in njegova kolena so udarjala druga ob drugo. 7 Kralj je glasno zavpil, da pripeljejo astrologe, Kaldejce in napovedovalce usode. In kralj je spregovoril in rekel modrim možem iz Babilona: „Kdorkoli bo prebral to pisanie in mi pokazal njegovo razlago, bo oblečen v škrlat in okoli svojega vrata bo imel verižico iz zlata in bo tretji vladar v kraljestvu.“ 8 Potem so vstopili vsi kraljevi modri možje: toda niso mogli prebrati pisana niti kralju razglasiti njegove razlage. 9 Potem je bil kralj Belšacár silno vznemirjen in njegovo obliče na njem je bilo spremenjeno in njegovi veličaši so bili osuplji. 10 Torej kraljica je zaradi razloga besed kralja in njegovih velikašev prišla v hišo gostije: in kraljica je spregovorila ter rekla: „Oh kralj, živi na veke: naj te twoje misli ne vznemirajo niti naj twoje obliče ne bo spremenjeno. 11 V tvojem kraljestvu je mož, in katerem je duh svetih bogov; in v dneh tvojega

očeta je bilo v njem najti luč in razumevanje in modrost, podobno modrosti bogov: katerega je kralj Nebukadnezar, tvoj oče, kralj, pravim, tvoj oče, naredil za gospodarja čarovnikov, astrologov, Kaldejcev in napovedovalcev usode; **12** ker se je v tem istem Danielu, katerega je kralj poimenoval Belšaćár, našel odličen duh, spoznanje in razumevanje sanj in naznjanje težkih razsodb in razreševanje dvomov: torej naj bo Daniel poklican in pokazal bo razlago.“ **13** Potem je bil Daniel priveden pred kralja. In kralj je spregovoril ter Danielu rekel: „Ali si ti tisti Daniel, ki si izmed otrok Judovega ujetništva, katere je kralj, moj oče, privедel iz Judeje? **14** O tebi sem slišal celo, da je v tebi duh bogov in da je v tebi najti luč in razumevanje in odlično modrost. **15** In sedaj so bili predme privedeni modri možje, astrologi, da bi prebrali to pisanje in mi dali spoznati njegovo razlago: toda niso mogli pokazati razlage stvari: **16** o tebi pa sem slišal, da lahko daješ razlage in razrešuješ dvome: torej če lahko preberes pisanje in mi razglasиш njegov pomen, potem boš oblečen s škrlatom in okoli svojega vratu boš imel zlato verižico in boš tretji vladar v kraljestvu.“ **17** Potem je Daniel odgovoril in pred kraljem rekel: „Naj twoja darila [ostanejo] tebi in svoje nagrade daj drugemu; klub temu bom kralju prebral pisanje in mu dal spoznati razlago. **18** Oh ti kralj, najvišji Bog je dal Nebukadnezarju, tvojemu očetu, kraljestvo in veličanstvo in slavo in čast: **19** in zaradi veličanstva, ki mu ga je on dal, so vsa ljudstva, narodi in jeziki trepetali in se bali pred njim: kogar je ževel, je usmrtil; in kogar je ževel, je ohranil živega; in kogar je ževel, je povišal; in kogar je ževel, je odstavil. **20** Toda ko je bilo njegovo srce povišano in je njegov um zakrnil v ponosu, je bil odstavljen od svojega kraljevskega prestola in njegovo slavo so odvzeli od njega: **21** in pregnan je bil izmed človeških sinov in njegovo srce je bilo narejeno kakor živalsko in njegovo prebivališče je bilo z divjimi osli: hranili so ga s travo kakor vole in njegovo telo je bilo omočeno z roso neba, dokler ni vedel, da je najvišji Bog vladal v kraljestvu ljudi in da on postavlja čezjen kogarkoli on želi. **22** In ti, njegov sin, oh Belšaćár, nisi ponizal svojega srca, čeprav si vse to vedel; **23** temveč si se povzdignil zoper Gospoda nebes in predte so priveli posode njegove hiše in ti in tvoji velikaši, tvoje žene in tvoje priležnice so iz njih pili vino; in hvali si bogove iz srebra in zlata in brona, železa, lesa in kamna, ki ne vidijo niti ne slišijo niti ne vedo: Boga pa, v čigarski roki je tvoj dih in katerega so vse tvoje poti, ti nisi slavil: **24** torej je bil od njega poslan del roke; in zapisano je bilo to pisanje. **25** In to je pisanje, ki je bilo zapisano: MENE, MENE, TEKEL, UPHARSIN. **26** To je razlaga stvari: MENE: Bog je preštel tvoje kraljestvo in ga končal.“ **27** TEKEL: „Stehtan si bil na tehtrnici in si najden pomanjkljiv.“ **28** PERES: „Tvoje kraljestvo je razdeljeno in dano Medijcem in Perzijcem.“ **29** Potem je Belšaćár zapovedal in Daniela so oblekli s škrlatom in okoli njegovega vratu obesili verižico iz zlata in glede njega naredili razglas, da bo tretji vladar v kraljestvu. **30** V tej noči je bil Belšaćár, kralj Kaldejcev, umorjen. **31** In Medijec Darej je vzel kraljestvo, bil je star okoli dvainšestdeset let.

6 Dareju je ugajalo, da postavi nad kraljestvo sto dvajset princov, ki naj bi bili nad celotnim kraljestvom; **2** in nad temi tri predstojnike; od katerih je bil Daniel prvi: da bi jim princi lahko dajali obračun in kralj ne bi trpel nobene škode. **3** Potem je bil ta Daniel povisan nad predstojnike in prince, ker je bil v njem odličen duh; in kralj ga je misil postaviti nad celotno območje. **4** Potem so predstojniki in princi iskali, da najdejo povod zoper Daniela glede kraljestva; toda niso mogli najti nobenega povoda niti krivde; ker je bil zvest niti ni bilo na njem najti nobene napake ali krivde. **5** Potem so ti možje rekli: „Nobenega razloga ne bomo našli zoper tega Daniela, razen če zoper njega najdemo to, kar se

tiče postave njegovega Boga.“ **6** Potem so se ti predstojniki in princi zbrali skupaj h kralju in mu rekli takole: „Kralj Darej, živi na veke. **7** Vsi predstojniki kraljestva, voditelji in princi, svetovalci in poveljniki, smo se skupaj posvetovali, da bi osnovali kraljevo pravilo in da bi naredili trden odlok, da kdorkoli bi prosil prošnjo od kateregakoli Boga ali človeka v tridesetih dneh, razen od tebe, oh kralj, bo vržen v levji brlog. **8** Torej, oh kralj, uveljavlji odlok in podpiši pisanje, da to ne more biti spremenjeno, glede na postavo Medijcev in Perzijcev, ki se ne predrugači.“ **9** Zatorej je kralj Darej podpisal pisanje in odlok. **10** Torej ko je Daniel izvedel, da je bilo pisanje podpisano, je odšel v svojo hišo; in pri svojih oknih v svoji sobi, odpriš proti [prestolnici] Jeruzalem, trikrat na dan pokleknil na svoja kolena in molil ter se Zahvaljeval pred svojim Bogom, kot je to delal poprej. **11** Potem so se ti možje zbrali in našli Daniela kako molii in dela ponizne prošnje pred svojim Bogom. **12** Potem so prišli bližu in pred kraljem spregovorili glede kraljevega odloka: „Ali nisi podpisal odloka, da katerikoli človek, ki bo prosil prošnjo od kateregakoli Boga ali človeka, znotraj tridesetih dni, razen od tebe, oh kralj, bo vržen v levji brlog?“ Kralj je odgovoril in rekel: „Stvar je resnična glede na postavo Medijcev in Perzijcev, ki se ne predrugači.“ **13** Potem so odgovorili in pred kraljem reki: „Tisti Daniel, ki je od otrok Judovega ujetništva, te ne upošteva, oh kralj niti odloka, ki si ga podpisal, temveč trikrat na dan dela svojo prošnjo.“ **14** Potem je bil kralj, ko je slišal te besede, sam pri sebi boleče nejevoljen in je svoje srce naravnal na Daniela, da ga osvobodi: in do sončnega zahoda se je trudil, da ga osvobodi. **15** Potem so se tisti možje zbrali h kralju in kralju reki: „Vedi, oh kralj, da je postava Medijcev in Perzijcev: „Da noben odlok niti nobeno pravilo, ki ga je osnoval kralj, ne more biti spremenjeno.“ **16** Potem je kralj ukazal in privedil so Daniela ter ga vrgli v levji brlog. Kralj je torej spregovoril in rekel Danielu: „Tvoj Bog, ki mu nenehno služiš, on te bo osvobodil.“ **17** In prinešen je bil kamen in položen na ustje brloga; in kralj ga je zapečatil s svojim lastnim pečatom in s pečati svojih gospodov; da se namen glede Daniela ne bi mogel spremeniti. **18** Potem je kralj odšel v svojo palačo in noč prebil v postu: niti preden niso bili prinešeni glasbeni instrumenti: in njegovo spanje je odšlo od njega. **19** Potem je kralj zelo zgodaj vstal in v naglici odšel k levemu brlogu. **20** In ko je prišel k brlogu, je z žalostnim glasom zaklical k Danielu: in kralj je spregovoril ter Danielu rekel: „Oh Daniel, služabnik živega Boga, ali te je tvoj Bog, kateremu nenehno služiš, mogel osvoboditi pred levi?“ **21** Potem je Daniel rekel kralju: „Oh kralj, živi na veke. **22** Moj Bog je poslal svojega angela in zaprl levom usta, da me niso poškodovali: ker je bila v meni najdena nedolžnost pred njim; in tudi pred teboj, oh kralj, nisem storil nobene škode.“ **23** Potem je bil kralj zaradi njega silno vesel in zapovedal, da naj Daniela izvlečejo iz brloga. Tako je bil Daniel vzeti gor iz brloga in nobena vrsta poškodbe ni bila najdena na njem, ker je veroval v svojega Boga. **24** In kralj je zapovedal in privedil so tiste može, ki so Daniela obožljili in jih vrgli v levji brlog, njih, njihove otroke in njihove žene; in levi so imeli oblast nad njimi in vse njihove kosti so zlomili na koščke, še preden so prileteli na dno brloga. **25** Potem je kralj Darej napisal vsemu ljudstvu, narodom in jezikom, ki prebivajo na vsej zemlji: „Mir naj se vam pomnoži. **26** Naredim odlok: „Da v vsakem gospodstvu mojega kraljestva ljudje trepetajo in se bojijo pred Danielovim Bogom: kajti on je živi Bog in neomajan na veke in njegovo kraljestvo tisto, ki ne bo uničeno in njegovo gospodstvo bo celo do konca. **27** On osvobaja in rešuje in on dela znamenja in čudeže v nebesih in na zemlji, ki je osvobodil Daniela pred oblastjo levov.“ **28** Tako je ta Daniel uspeval v Darejevem kraljevanju in v kraljevanju Perzijca Kira.

7 V prvem letu Belšacárja, babilonskega kralja, je imel Daniel sanje in videnja svoje glave na svoji postelji: potem je sanje zapisal in povedal povztek stvari. **2** Daniel je spregovoril in rekel: „Videl sem v svojem videnju ponoči in glej, štirje vetrovi neba so se borili nad velikim morjem. **3** In štirje veliki zverniki so prišli iz morja, različni drug od drugega. **4** Prvi je bil podoben levu in imel krila orla: gledal sem dokler niso bila njegova krila izpuljena in dvignjen je bil iz zemlje in primoran stati na stopalih kakor človek; in temu je bilo dano človeško srce. **5** In glej še en zverniki, drug, podoben medvedu in ta se je dvignil na eno stran in v ustih, med svojimi zobmi, je imel tri rebra: in rekli so mu takole: ‘Vzdigni se, požri veliko mesa.’ **6** Potem sem zagledal in glej drug, podoben leopardu, ki je imel na svojem hrbotu štiri krila perjadi; zverniki je imel tudi štiri glave; in dano mu je bilo gospodstvo. **7** Potem sem v nočnih videnjih zagledal in glej četrtega zvernika, groznega in strašnega in silno močnega; in ta je imel velike železne zobe: požiral je in lomil na koščke in preostanek potepotal s svojimi stopali: in ta je bil različen od vseh zvernikov, ki so bili pred njim; in ta je imel deset rogov. **8** Opazoval sem rogove in glej, tam se je med njimi vzdignil drug, majhen rog, pred katerim so bili trije izmed prvih rogov izruvani s koreninami: in glej na tem rogu so bile oči, podobne očem človeka in usta, ki so govorila velike stvari. **9** Gledal sem, dokler niso prestoli zrušeni in se je Starodavni usedel, katerega oblike je bila bela kakor sneg in lasje njegove glave podobni čisti volni: njegov prestol je bil podoben ognjenemu plamenu in njegova kolesa kakor goreč ogenj. **10** Goreč tok je izviral in prihajal izpred njega: tisoči tisočev so mu služili in desetisočkrat deset tisoči so stali pred njim: sodba je bila odrejena in knjige so bile odprte. **11** Takrat sem gledal zaradi glasu velikih besed, ki jih je rog spregovoril: gledal sem celo dokler ni bil zvernik pokončan in njegovo telo uničeno in izročeno gorečemu plamenu. **12** Glede ostalih zvernikov, njihovo gospodstvo jim je bilo odvzeto: vendar so bila njihova življenja podaljšana za obdobje in čas. **13** Videl sem v nočnih videnjih in glej, nekdo, podoben Sinu človekovemu, je prišel z oblaki neba in prišel k Starodavnemu in privedli so ga blizu predjen. **14** In dano mu je bilo gospodstvo in slava in kraljestvo, da bi mu služila vsa ljudstva, narodi in jeziki: njegovo gospodstvo je večno gospodstvo, ki ne bo preminilo in njegovo kraljestvo tisto, ki ne bo uničeno. **15** Jaz, Daniel, sem bil užaloščen v svojem duhu v sredi svojega telesa in videnja moje glave so me vznemirila. **16** Približal sem se k tistemu izmed njih, ki je stal poleg in ga vprašal resnico o vsem tem. Tako mi je povedal in mi dal spoznati razlagi o stvareh. **17** Ti veliki zverniki, ki so štirje, so štirje kralji, ki se bodo vzdignili iz zemlje. **18** Toda Sveti Najvišjega bodo vzeli kraljestvo in kraljestvo bodo posodovali na veke, celo na veke vekov. **19** Potem bi jaz vedel resnico o četrtem zverniku, ki je bil različen od vseh ostalih, silno grozen, katerega zobje so bili iz železa in njegovi kremlji iz brona: ki je žrl, lomil na koščke in preostanek potepotal s svojimi stopali; **20** in o desetih rogovih, ki so bili na njegovi glavi in o drugem, ki se je dvignil in pred katerim so trije padli; celo o tistem rogu, ki je imel oči in usta, ki so govorila zelo velike stvari, katerega pogled je bil aragonnejši kakor od njegovih pajdašev. **21** Pogledal sem in istirog je začel vojno s svetimi in prevladal zoper njih; **22** dokler ni prišel Starodavni in je bila sodba dana svetim Najvišnjega; in prišel je čas, da so sveti vzeli v last kraljestvo. **23** Tako je rekel: ‘Četrti zvernik bo četrtto kraljestvo na zemlji, ki bo različno od vseh kraljestev in požrlo bo celotno zemljo in jo pomordalo ter jo zlomilo na koščke. **24** In deset rogov iz tega kraljestva je deset kraljev, ki bodo vstali: in drug bo vstal za njimi; in on bo različen od prvega in podvrgel bo tri kralje. **25** In govoril bo velike besede zoper Najvišjega in izmučil bo svete Najvišjega in mislil, da

spremeni čase in postave: in oni bodo dani in njegovo roko do časa in časov in delitve časa. **26** Toda sodba se bo usedla in odvzeli bodo njegovo gospodstvo, da použije in da ga uniči do konca. **27** In kraljestvo in gospodstvo in veličina kraljestva pod celotnim nebom bo dano ljudstvu svetih Najvišnjega, katerega kraljestvo je večno kraljestvo in vsa njegova gospodstva mu bodo služila in ga ubogala.¹ **28** Do zdaj je konec zadeve. Kar se tiče mene, Daniela, me je moje poglobljeno razmišljanje zelo vznemirilo in moje obliče na meni je bilo spremenjeno: toda zadevo sem obdržal v svojem srcu.“

8 V tretjem letu kraljevanja kralja Belšacárja se mi je prikazalo videnje, celo meni, Danielu, po tem, ki se mi je prikazalo najprej. **2** In videl sem v videnju; in pripetilo se je, ko sem gledal, da sem bil pri Suzi, v palači, ki je v provinci Elám; in videl sem v videnju in bil sem pri reki Uláj. **3** Potem sem povzdignil svoje oči in videl in glej, tam pred reko je stal oven, ki je imel dva rogova: in dva rogova sta bila visoka; toda eden je bil višji kakor drug in višji je prišel zadnji. **4** Videl sem ovna bosti proti zahodu in proti severu in proti jugu; tako, da noben zverniki ni mogel stati pred njim niti tam ni bilo nikogar, ki bi ga lahko osvobodil iz njegove roke; temveč je počel glede na svojo voljo in postal velik. **5** In ko sem preudarjal, glej, je od zahoda prišel kozel na obliče celotne zemlje, tal pa se ni dotaknil: in kozel je imel med svojimi očmi opazen rog. **6** In prišel je k ovnu, ki je imel dva rogova, katerega sem videl stati pred reko in stekel k njemu v razjarjenosti svoje moči. **7** In videl sem ga približevati se ovnu in prevzet je bil z gnevom zoper njega in udaril ovna in zlomil dva njegova rogova: in v ovnu ni bilo moči, da stoji pred njim, temveč ga je vrgel dol k tlom in ga potepotal: in nikogar ni bilo, ki bi mogel ovna osvoboditi iz njegove roke. **8** Zato je kozel postal zelo velik: in ko je bil močan, je bil veliki rog zlomljen; in za tem so prišli gor štirje opazni, proti štirimi vetrovom neba. **9** In enega izmed njih je prišel majhen rog, ki je postal silno velik, proti jugu in proti vzhodu in proti prijetni deželi. **10** In ta je postal velik, celo do nebeške vojske; in ta je vrgel dol nekatere izmed vojske in od zvezd k tlom in potepotal nad njimi. **11** Da, poveličeval je samega sebe, celo do princa vojsk in z njim je bilo odvzeto dnevno žrtvovanje in prostor njegovega svetišča je bil vržen dol. **12** In dana mu je bila vojska zoper dnevno žrtvovanje zaradi razloga prestopka in ta je vrgel resnico dol k tlom; in to izvajal in uspel. **13** Potem sem zaslilaš nekega svetega govoriti in drugi sveti je rekel temu nekemu svetemu, ki je govoril: ‘Doklej bo videnje glede dnevnega žrtvovanja in prestopka zapuščenosti, da bosta tako svetišče kakor vojska pogažena pod stopalom?’ **14** In rekel mi je: ‘Do dva tisoč tristo dni; potem bo svetišče očiščeno.’ **15** In pripetilo se je, ko sem jaz, celo jaz, Daniel, videl videnje in si prizadeval najti pomen, potem, glej, je tam pred menoj stal kakor videz moža. **16** In zaslilaš sem človeški glas med bregovoma Ulája, ki je zaklical in rekel: ‘Gabriel, stôri temu človeku, da razume videnje.’ **17** Tako se je približal, kjer sem stal: in ko je prišel, sem bil prestrašen in padel na svoj obraz: toda rekel mi je: ‘Razumi, oh sin človek: kajti videnje bo ob času konca.’ **18** Torej, ko je govoril z menoj, sem bil v globokem spanju, s svojim obrazom proti tlom: toda dotaknil se me je in me postavil pokončno. **19** In rekel je: ‘Glej, dal ti bom spoznati kaj bo v zadnjem koncu ogorčenja: kajti ob določenem času bo konec. **20** Oven, katerega si videl, ki je imel dva rogova, sta kraljestva Medije in Perzije. **21** In razmršen kozel je kralj Grčije: in velik rog, ki je med njegovimi očmi, je prvi kralj. **22** Torej ta je bil zlomljen, medtem ko so štirje vstali namesto tega, štiri kraljestva bodo vstala iz naroda, toda ne v njegovi moči. **23** In v zadnjem času njihovega kraljestva, ko pridejo prestopniki v polni meri, bo vstal kralj krutega obličja in razumevanja temnih razsodb. **24** In njegova moč bo mogočna, toda ne z njegovo lastno močjo: in on bo izvrstno uničeval in bo uspeval in izvajal in uničil

bo mogočnega in sveto ljudstvo. **25** In zaradi svoje strategije bo tudi povzročil, da prebrisano uspeva v njegovi roki; in poveljeval se bo v svojem srcu in z mirom bo uničil mnoge; stal bo tudi zoper Princa princev; toda zlomljen bo brez roke. **26** In videnje večera in jutra, ki je bilo povedano, je resnično: zato zastri videnje; kajti to bo za mnoge dni. **27** In jaz, Daniel, sem bil nekaj dni slaboten in bolan; potem sem se dvignil in opravljal kraljeva opravila; bil pa sem osupel nad videnjem, toda nihče ga ni razumel.

9 V prvem letu Dareja, sina Ahasvérja, iz rodu Medijcev, ki je bil postavljen za kralja nad območjem Kaldejcev; **2** v prvem letu njegovega kraljevanja sem jaz, Daniel, po knjigah razumel število let, o čemer je Gospodova beseda prišla preroku Jeremiju, da bo dovršil sedemdeset let v opustošenjih [prestolnice] Jeruzalem. **3** In svoj obraz sem naravnal h Gospodu Bogu, da [ga] iščem z molitvijo in ponižnimi prošnjami in vrčevino in pepelom; **4** in molil sem h Gospodu, svojemu Bogu in naredil svoje priznanje ter rekel: „Oh Gospod, velik in grozen Bog, ki ohranja zavezo in usmiljenje tistim, ki ga ljubijo in tistim, ki se držijo njegovih zapovedi; **5** grešili smo in zagrešili krivičnost in počeli zlobno in se upri, celo z odhajanjem od svojih predpisov in od svojih sodb; **6** niti nismo prisluhnili tvojim služabnikom prerokom, ki so v tvojem imenu govorili našim krajem, našim princem in našim očetom in vsemu ljudstvu dežele. **7** Oh Gospod, pravičnost pripada tebi, toda nam zmešnjava obrazov, kakor na ta dan; možem iz Juda in prebivalcem [prestolnice] Jeruzalem in vsemu Izraelu, ki so blizu in ki so daleč, po vseh deželah, kamor si jih pognal, zaradi njihovega prekrška, ki so ga zagrešili zoper tebe. **8** Oh Gospod, nam pripada zmešnjava obrazov, našim krajem, našim princem in našim očetom, ker smo grešili zoper tebe. **9** Gospodu, našemu Bogu, pripadajo usmiljenja in odpuščanja, čeprav smo grešili zoper njega; **10** niti se nismo pokoravali glasu Gospoda, našega Boga, da hodimo v njegovih postavah, katere je postavil pred nami po svojih služabnikih prerokih. **11** Da, ves Izrael je prekřšil pravila tvoje postave, celo z odhajanjem, da ne bi ubogali tvojega glasu; zato je nad nas izlito prekletstvo in prisega, ki je zapisana v postavi Mojzesu, Božjega služabnika, ker smo grešili zoper njega. **12** In on je potrdil svoje besede, ki jih je govoril zoper nas in zoper naše sodnike, ki so nas sodili, s tem, da je nad nas privdel veliko zlo: kajti pod celotnim nebom se ni zgodilo kakor se je zgodilo nad [prestolnicu] Jeruzalem. **13** Kakor je to zapisano v Mojzesovi postavi, vse to zlo je prišlo nad nas: vendar mi nismo opravili naše molitve pred Gospodom, našim Bogom, da bi se lahko obrnili od naših krivičnosti in razumeli tvojo resnico. **14** Zato je Gospod gledal na zlo in ga privedel nad nas: kajti Gospod, naš Bog, je pravičen v vseh svojih delih, ki jih počne: kajti nismo ubogali njegovega glasu. **15** In sedaj, oh Gospod, naš Bog, ki si svoje ljudstvo z mogočno roko privadel iz egiptovske dežele in si si pridobil ugled, kakor na ta dan; grešili smo, počeli smo zlobno. **16** Oh Gospod, glede na vso tvojo pravičnost, te rotim, naj bo tvoja jeza in tvoja razjarjenost obrnjena proč od tvojega mesta, [prestolnice] Jeruzalem, tvoje svete gore: ker so zaradi naših grehov in zaradi krivičnosti naših očetov [prestolnicu] Jeruzalem in tvoje ljudstvo postali graja vsem, ki so okoli nas. **17** Zdaj torej, oh naš Bog, prisluhni molitvi svojega služabnika in njegovih ponižnih prošenj in povzroči svojemu obrazu, da zasije nad tvojim svetiščem, ki je zapuščeno zaradi Gospoda. **18** Oh moj Bog, nagni svoje uho in prisluhni; odpri svoje oči in glej naša opustošenja in mesto, ki je imenovano s tvojim imenom: kajti ne predstavljamo naših ponižnih prošenj pred teboj zaradi naše pravičnosti, temveč zaradi tvojih velikih usmiljenj. **19** Oh Gospod, prisluhni; oh Gospod, odpusti; oh Gospod, prisluhni in stori; ne

odlašaj, zaradi sebe, oh moj Bog: kajti tvoje mesto in tvoje ljudstvo se imenuje po tvojem imenu.“ **20** In medtem ko sem govoril in molil ter priznaval svoj greh in greh svojega ljudstva Izraela in predstavljal svojo ponižno prošnjo pred Gospodom, svojim Bogom za sveto goro svojega Boga; **21** da, medtem ko sem govoril v molitvi, se me je celo mož Gabriel, katerega sem videl v videnju na začetku, povzročen, da naglo prileti, dotaknil ob času večerne daritve. **22** In me poučil in govoril z menoj ter rekel: „Oh Daniel, sedaj sem prišel, da ti dam znanje in razumevanje. **23** Na začetku tvoje ponižne prošnje je prišla zapoved in prišel sem, da se ti pokažem; kajti ti si silno ljubljen: zato razumi zadevo in preudari videnje. **24** Sedemdeset tednov je določenih nad tvojim ljudstvom in nad svetim mestom, da preneha prestopek in se naredi konec grehom in se naredi pobotanje za krivičnost in da se vpelje večna pravičnost in se zapečati videnje in preročevanje in da se mazili Najsvetjejše. **25** Vedi torej in razumi, da bo od izida zapovedi, da se obnovi in zgradi [prestolnica] Jeruzalem, do Mesija, Princa, sedem tednov in dvainšestdeset tednov: ulica bo ponovno zgrajena in zid, celo v težkih časih. **26** In po dvainšestdesetih tednih bo Mesija usmrčen, toda ne zaradi sebe: in ljudstvo princa, ki bo prišel, bo uničilo mesto in svetišče; in njegov konec bo s poplavom in do konca so določena vojna opustošenja. **27** In on bo potrdil to zavezo z mnogimi za en teden: in v sredi tedna bo povzročil, da bo žrtvovanje in jedilna daritev prenehala in zaradi razširjanja ogabnosti bo on to opustošil, celo do použitja in to določeno bo izlito na opustošenje.“

10 V tretjem letu Kira, kralja Perzije, je bila stvar razdetna Danielu, katerega ime je bilo imenovano Beltšacár; in stvar je bila resnična, toda določeni čas je bil dolg: in razumel je stvar in imel je razumevanje videnja. **2** V tistih dneh sem jaz, Daniel, žaloval tri polne tedne. **3** Nisem jedel nobenega prijetnega kruha, niti ni prišlo v moja usta meso, niti vino, niti se sploh nisem mazilil, dokler niso bili izpolnjeni trije tedni. **4** In na štiriindvajseti dan prvega meseca, medtem ko sem bil ob bregu velike reke, ki je Hidekel; **5** takrat sem povzdignil svoje oči in pogledal in glej, neki mož, oblečen v platno, čigar ledja so bila opasana s finim zlatom iz Ufaza: **6** tudi njegovo telo je bilo podobno berilu in njegov obraz kakor videz bliškanja in njegove oči kakor ognjene svetilke in njegovi lakti in njegova stopala podobna barvi zložčenega brona in glas njegovih besed podoben glasu množice. **7** In samo jaz, Daniel, sem videl videnje: kajti ljudje, ki so bili z menoj, videnja niso videli; toda nanje je padlo veliko drgetanje, tako da so zbežali, da se poskrbijo. **8** Torej sem ostal sam in gledal to veliko videnje in v meni ni ostalo nobene moči: kajti moja ljubkost je bila v meni spremenjena v pokvarjenost in nobene moči nisem ohranil. **9** Vendar sem zasišal glas njegovih besed: in ko sem poslušal glas njegovih besed, sem bil potem v globokem spanju na svojem obrazu in s svojim obrazom proti tlom. **10** In glej, dotaknila se me je roka, ki me je postavila na moja kolena in na dlani mojih rok. **11** In rekel mi je: „Oh, Daniel, silno ljubljen mož, razumi besede, ki ti jih govorim in stoj pokončno: kajti sedaj sem poslan k tebi.“ In ko mi je govoril to besedo, sem trepetajoč stal. **12** Potem mi je rekel: „Ne boj se, Daniel: kajti od prvega dne, ko si pripravil svoje srce k razumevanju in da se očistiš pred svojim Bogom, so bile tvoje besede uslišane in prišel sem zaradi tvojih besed. **13** Toda princ perzijskega kraljestva se mi je zoperstavljal enaindvajset dni: toda glej, prišel je Mihael, eden izmed glavnih princev, da mi pomaga; in ostal sem tam s perzijskimi kralji. **14** Sedaj sem prišel, da ti dam razumevanje, kaj bo doletelo tvoje ljudstvo v zadnjih dneh; kajti videnje je še za mnoge dni.“ **15** In ko mi je govoril takšne besede, sem pobesil svoj obraz proti tlom in postal nem. **16** In

glej, nekdo, ki je podoben človeškim sinovom, se je dotaknil mojih ustnic: potem sem odprl svoja usta in spregovoril ter rekel njemu, ki je stal pred menoj: „Oh, moj gospod, po videnju so se moje bridkosti obrnile k meni in nisem ohranil nobene moči. 17 Kajti kako lahko služabnik tega mojega gospoda govoril s tem mojim gospodom. Kajti kar se mene tiče, nemudoma v meni ni ostalo nobene moči niti v meni ni ostalo diha.“ 18 Potem je ponovno prišel in se me dotaknil nekdo, podoben videzu človeka in me okreplil, 19 in rekel: „Oh, silno ljubljen mož, ne boj se; mir ti bodi, bodi močan, da, bodi močan.“ In ko je govoril z menoj, sem bil okrepljen in rekel: „Naj moj gospod govoril; kajti okreplil si me.“ 20 Potem je rekel: „Ali veš zakaj sem prišel k тебi? In sedaj se bom vrnil, da se borim s princem Perzije: in ko jaz odidem, glej, bo prišel grški princ. 21 Toda pokazal ti bom to, kar je zabeleženo v pismu resnice: in tam ni nikogar, ki drži z menoj v teh stvareh, razen Mihaela, vašega princa.“

11 Tudi jaz sem v prvem letu Medijca Dareja, celo jaz, stal, da ga potrdim in okreprim. 2 In sedaj ti bom pokazal resnico: „Glej, v Perziji bodo vstali še trije kralji; četrti pa bo mnogo bogatejši kakor oni vsi: in s svojo močjo bo po svojih bogastvih vse razvnel zoper področje Grčije. 3 In vstal bo mogočen kralj, ki bo vladal z velikim gospodstvom in počel glede na svojo voljo. 4 Ko bo vstal, bo njegovo kraljestvo zlomljeno in razdeljeno bo proti štirim vetrovom neba: in ne k njegovemu potomstvu niti glede na njegovo gospodstvo, kateremu je vladal: kajti njegovo kraljestvo bo izpuljeno, celo za druge poleg teh. 5 In kralj juga bo močan in eden izmed njegovih princev; in on bo močan nad njim in imel bo gospodstvo; njegovo gospodstvo bo veliko gospodstvo. 6 In ob koncu let se bosta združila skupaj; kajti kraljeva hči iz juga bo prišla k severnemu kralju, da sklene dogovor: toda ona ne bo obdržala moči lakti niti on ne bo obstal niti njegov laket: toda ona bo izdana in tisti, ki so jo privedli in tisti, ki jo je zaplodil in ktor je okreplil v teh časih. 7 Toda iz mladike njenih korenin bo vstal nekdo v svoji lastnini, ki bo prišel z vojsko in vstopil v trdnjava severnega kralja in se bo spoprijel zoper njih in bo prevladal: 8 in prav tako bo ujete odvedel v Egipt njihove bogove z njihovimi princi in z njihovimi dragocenimi posodami iz srebra in zlata; in nadaljeval bo več let kakor kralj iz severa. 9 Tako bo južni kralj prišel v svoje kraljestvo in se bo vrnil v svojo lastno deželo. 10 Toda njegovi sinovi bodo razvneti in bodo zbrali množico velikih sil; in nekdo bo zagotovo prišel in preplavil in šel skozi: potem se bo vrnil in bo razvnet, celo do svoje trdnjave. 11 In južni kralj bo prevzet z gnevom in prišel bo in se boril z njim, celo s severnim kraljem: in postavil bo veliko množico; toda množica bo dana v njegovo roko. 12 In ko bo odvedel množico, bo njegovo srce povzdignjeno; in podrl bo mnogo deset tisočev: toda s tem ne bo okrepljen. 13 Kajti severni kralj se bo vrnil in vzpostavil množico, večjo kakor prejšnja in zagotovo bo prišel čez določena leta z veliko vojsko in z mnogimi bogastvi. 14 In v tistih časih bodo mnogi vstali zoper južnega kralja: tudi roparji ljudstva se bodo povisali, da vzpostavijo videnje; vendar bodo padli. 15 Tako bo prišel severni kralj in nasul nasip in zavzel najbolj obzidana mesta: in orožje iz juga se ne bo zoperstavilo niti njegovo izvlojeno ljudstvo niti ne bo nobene moči, da se zoperstavi. 16 Toda ktor prihaja zoper njega, bo storil glede na svojo lastno voljo in nihče ne bo obstal pred njim: on pa bo stal v veličastni deželi, ki bo z njegovim rokom uničena. 17 Svoj obraz bo tudi naravnal, da vstopi z močjo svojega celotnega kraljestva in pokonči z njim; tako bo storil: in dal mu bo hčero izmed žensk, kvareč jo: toda ona ne bo obstala na njegovi strani niti ne bo zanj. 18 Potem bo svoj obraz obrnil k otokom in mnoge bo zavzel: toda princ bo zaradi svoje koristi povzročil, da bo graja, ki jo je dajal,

prenehala; brez njegove lastne graje mu bo povzročil, da se obrne nadenj. 19 Potem bo svoj obraz obrnil proti utrdbi svoje lastne dežele: toda spotaknil se bo in padel in ne bo najden. 20 Potem bo v svoji lastnini vstal zbiralec davkov v slavi kraljestva: toda v nekaj dneh bo uničen niti z jezo niti v bitki. 21 In v njegovi lastnini bo vstala podla oseba, kateri ne bodo dali časti kraljestva: toda on bo vstopil miroljubno in kraljestvo dosegel z laskanjem. 22 In z orožji poplave bodo preplavljeni izpred njega in bodo zlomljeni; da, tudi princ zaveze. 23 In potem, ko je sklenil sodelovanje z njim, bo postopal varljivo: kajti prišel bo gor in postal močan z majhnim ljudstvom. 24 Vstopil bo miroljubno celo na najobilnejše kraje province; in on bo storil to, kar njegovi ocetje niso storili niti ocetje njihovih ocetov; mednje bo razkropil plen in oplenjeno in bogastva: da, napovedal bo svoje naklepe zoper oporišča, celo za nekaj časa. 25 In on bo z veliko vojsko razvnel svojo moč in svoj pogum zoper južnega kralja; in južni kralj bo razvnet v bitku z veliko in mogočno vojsko; toda ne bo obstal: kajti zoper njega bodo napovedali naklepe. 26 Da, tisti, ki se hranijo od deleža njegove hrane, ga bodo uničili in njegova vojska bo preplavila: in mnogi bodo popadali umorjeni. 27 Srci obeh teh kraljev bosta počeli vragoljivo in pri eni miizi bosta govorila laži; toda to ne bo uspelo: kajti vendar bo konec ob določenemu času. 28 Potem se bo vrnil v svojo deželo z velikimi bogastvi; in njegovo srce bo zoper sveto zavezo; in počel bo junaška dejanja in se vrnil v svojo lastno deželo. 29 Ob določenem času se bo vrnil in prišel proti jugu; toda ta ne bo kakor prejšnji ali kakor zadnji. 30 Kajti ladje Kitéjev bodo prišle zoper njega: zato bo užaloščen in se vrnil in bil ogorčen zoper sveto zavezo: tako bo storil; celo vrnil se bo in imel posvet s tistimi, ki so zapustili sveto zavezo. 31 In enote bodo stopile na njegovo stran in oskrnili bodo svetišče moči in odvedli bodo dnevno daritev in postavili bodo ogabnost, ki dela opustošenje. 32 In tiste, ki zlobno ravnajo zoper zavezo, bo pokvaril z laskanji: toda ljudstvo, ki pozna svojega Boga, bo mogočno in počelo bo junaška dela. 33 In tisti, ki razumejo med ljudstvom, bodo poučevali mnoge: vendar bodo padali pod mečem in v plamenu, v ujetništvu in po plenjenju, mnogo dni. 34 Torej ko bodo padali, jim bo pomagano z majhno pomočjo: toda mnogi se jih bodo oklenili z laskanji. 35 In nekateri izmed tistih z razumevanjem bodo padli, da se jih preizkusiti in prečistiti in jih naredi bele, celo do časa konca: ker je to sele za določeni čas. 36 Kralj pa bo počel glede na svojo voljo; in poviševal se bo in se poveličeval nad vsakega boga in govoril bo čudovite stvari zoper Boga bogov in uspeval bo dokler ne bo dovršeno ogorčenje: kajti to, kar je določeno, bo storjeno. 37 Niti se ne bo oziral na Boga svojih ocetov, niti na željo žensk, niti na katerakoli boga: kajti poveličeval se bo nad vse. 38 Toda v svoji lastnini bo spoštoval Boga sil: in boga, katerega njegovi ocetje nije poznali, bo častil z zlatom in srebrom in z dragocenimi kamni in prijetnimi stvarmi. 39 Tako bo storil v večini oporišč s tujim bogom, katerega bo priznal in povečal s slavo: in povzročil jim bo, da vladajo nad mnogimi in deželo bo razdelil zaradi dobička. 40 In ob času konca bo južni kralj pritisnil nanj: in severni kralj bo prišel proti njemu kot vrtinčast veter, z bojnimi vozovi in s konjeniki in z mnogimi ladjami; in on bo vstopil v dežele in jih preplavil in prešel. 41 Vstopil bo tudi v veličastno deželo in mnoge dežele bodo premagane: toda te bodo pobegnile iz njegove roke, celo Edóm in Moáb in vodja Amónovih sinov. 42 Svojo roko bo iztegnil tudi nad dežele: in egiptovska dežela ne bo pobegnila. 43 Toda on bo imel oblast nad zakladi iz zlata in srebra in nad vsemi dragocenimi egiptovskimi stvarmi: in Libiji in Etiopci bodo pri njegovih korakih. 44 Toda novice iz vzhoda in iz severa ga bodo vznemirile: zato bo šel naprej z veliko razjarjenostjo, da uniči in popolnoma pospravi mnoge. 45 In zasadil bo šotorska svetišča

svoje palače med morjem in veličastno sveto goro; vendar bo prišel do svojega konca in nihče mu ne bo pomagal.“

12 In ob tistem času bo vstal Mihael, veliki princ, ki stoji za oroke tvojega ljudstva: in tam bo čas stiske, tak, kakršnega ni bilo odkar je bil tam narod, celo do tega istega časa: in ob tistem času bo tvoje ljudstvo osvobojeno, vsak, ki bo najden zapisan v knjigi. **2** In mnogi izmed teh, ki spijo v prahu zemlje, se bodo zbudili, nekateri za večno življenje, nekateri pa za sramoto in večno zaničevanje. **3** In tisti, ki so modri, bodo svetili kakor sijaj nebesnega svoda; in tisti, ki mnoge obračajo k pravičnosti, [bodo] kakor zvezde na veke vekov. **4** Toda ti, oh Daniel, zakleni besede in zapečati knjigo, celo do časa konca: mnogi bodo tekali sem ter tja in spoznanje se bo povečalo. **5** Potem sem jaz, Daniel, pogledal in glej tam sta stala druga dva, eden na tej strani rečnega brega, drugi pa na drugi strani rečnega brega. **6** In eden je rekel možu, oblečenemu v lan, ki je bil na vodah reke: „Doklej bo to do konca teh čudes?“ **7** In slišal sem moža, oblečenega v lan, ki je bil na vodah reke, ko je držal svojo desno roko in svojo levo roko k nebu in prisegel pri njem, ki živi na veke, da bo to za čas, čase in polovicco; in ko bo dovršil, da razkropi moč svetega ljudstva, se bodo vse te stvari končale. **8** In slišal sem, toda nisem razumel: potem sem rekel: „Oh moj Gospod, kakšen bo konec teh stvari?“ **9** In rekel je: „Pojdi svojo pot, Daniel: kajti besede so zaklenjene in zapečatene do časa konca. **10** Mnogi bodo očiščeni in pobeljeni in preizkušeni; toda zlobni bodo delali zlobno: in nihče izmed zlobnih ne bo razumel; toda modri bodo razumeli. **11** In od časa, ko bo dnevno žrtvovanje odvzeto in postavljena ogabnost, ki dela opustošenje, bo tisoč dvesto devetdeset dni. **12** Blagoslovjen je kdor čaka in prihaja k tisoč tristo petintridesetim dnem. **13** Toda ti pojdi svojo pot, dokler ne bo konec: kajti počival boš in stal v svojem deležu ob koncu dni.“

Ozej

1 Gospodova beseda, ki je prišla Ozeju, Beerijevemu sinu, v dneh Užija, Jotáma, Aháza in Ezekija, Judovih kraljev in v dneh Jerobeáma, Joásevega sina, Izraelovega kralja. **2** Začetek Gospodove besede po Ozeju. In Gospod je Ozeju rekel: „Pojdi, vzemi si ženo vlačugarstev in otroke vlačugarstev: kajti dežela je zagrešila veliko vlačugarstvo, odhajajoč od Gospoda.“ **3** Torej je odšel in vzel Gómero, Diblájimo hčer; katera je spočela in mu rodila sina. **4** In Gospod mu je rekel: „Njegovo ime kliči Jezréel, kajti le še malo in jaz bom maščeval kri Jezréela na Jehújevi hiši in povzročil bom, da bo prenehalo kraljestvo Izraelove hiše. **5** In zgodilo se bo na ta dan, da bom zlomil Izraelov lok in dolini Jezreél.“ **6** In ponovno je spočela in rodila hčerko. In Bog mu je rekel: „Njeno ime kliči Nepomiloščena: kajti ne bom več imel milosti nad Izraelovo hišo; temveč jih bom popolnoma odvedel stran. **7** Toda imel bom usmiljenje nad Judovo hišo in rešil jih bom po Gospodu, njihovemu Bogu in ne bom jih rešil z lokom, niti z mečem, niti z bitko, [niti] s konji, niti s konjeniki.“ **8** Torej, ko je odstavila Nepomiloščeno, je spočela in rodila sina. **9** Potem je Bog rekel: „Njegovo ime kliči Ne-moje-ljudstvo: kajti vi ni ste moje ljudstvo in jaz ne bom vaš Bog.“ **10** In vendar bo število Izraelovih otrok kakor morskega peska, ki ne more biti izmerjen niti preštet; in zgodilo se bo, da jím bo na kraju, kjer jim je bilo rečeno: „Vi ni ste moje ljudstvo, tam jim bo rečeno: „Vi ste sinovi živega Boga.“ **11** Potem bodo Judovi otroci in Izraelovi otroci zbrani skupaj in določili si bodo eno glavo in prišli bodo gor iz dežele: kajti velik bo Jezreélov dan.“

2 Svojim bratom recite: „Moje ljudstvo“ in svojim sestrám: „Pomiloščena.“ **2** Pravdajte se s svojo materjo, pravdajte: kajti ona ni moja žena niti jaz ni sem njen soprog: naj torej odloži svoja vlačugarstva iz svojega pogleda in svoja zakonolomstva izmed svojih prsi; **3** da je ne bom slekel do golega in jo postavil kakor na dan, ko je bila rojena in jo naredil kakor divjino in jo postavil kakor suho deželo in jo pogubil z žejo. **4** In ne bom se usmili njenih otrok; kajti oni so otroci vlačugarstev. **5** Kajti njihova mati je igrala pocestrico: ona, ki jih je spočela, je storila sramotno: kajti rekla je: „Šla bom za svojimi ljubimci, ki mi dajejo moj kruh in mojo vodo, mojo volno in moj lan, moje olje in mojo pijačo.“ **6** Zatorej glej, tvojo pot bom ogradil s trnjem in naredil zid, da ne bo našla svojih steza. **7** In sledila bo svojim ljubimcem, toda ne bo jih dohitela; in iskala jih bo, toda ne bo jih našla: takrat bo rekla: „Šla bom in se vrnila k svojemu prvemu soprogu; kajti takrat je bilo z menoj bolje kakor sedaj.“ **8** Kajti ni vedela, da sem ji jaz dajal njeno žito in vino in olje in množil njeno srebro in zlato, ki so ga pripravili za Báala. **9** Zatorej se bom vrnil in odvzel svoje žito v njegovem času in svoje vino v njegovem obdobju in nazaj bom dobil svojo volno in svoj lan, izročen, da pokrije njeno nagoto. **10** In sedaj bom odkril njeno nespodobnost v pogledu njenih ljubimcev in nihče je ne bo rešil iz moje roke. **11** Prav tako bom vsemu njenemu veselju povzročil, da bo prenehalo, njenim prazničnim dnevom, njenim mlajem in njenim sábatam in vsem njenim slovesnim praznikom. **12** In uničil bom njene trte in njena figova drevesa, o katerih je rekla: „To so moje nagrade, ki so mi jih dali moji ljubimci: „jaz pa jih bom naredil za gozd in živali polja jih bodo jedle. **13** In na nej bom obiskal dneve Báalov, na katere jím je zažigala kadilo in se krasila s svojimi uhani in svojimi dragocenostmi in Šla za svojimi ljubimci, mene pa pozabila, “govori Gospod. **14** „Zatorej glej, jaz jo bom privabil in jo pripeljal v divjino in ji tolazílno prigovarjal. **15** In jaz ji bom od tam dal njene vinograde in dolino Ahór za vrata upanja: in ona bo tam prepevala kakor v dneh svoje mladosti in kakor na

dan, ko je prišla gor iz egiptovske dežele. **16** In zgodilo se bo tisti dan, “govori Gospod, „da me boš klicala: „Išhi in ne boš me več klicala: „Báali.“ **17** Kajti odstranil bom imena Báalov iz njenih ust in po njihovem imenu se jih ne bodo več spominjali. **18** In na ta dan bom zanje sklenil zavezo s poljskimi živalmi in s perjadjo neba in s plazečimi stvarmi zemlje: in prelomil bom lok in meč in bitko iz zemlje in storil jím bom, da se varno zleknejo. **19** In zaročil te bom sebi za večno; da, zaročil te bom k sebi v pravičnosti in na sodbi in v ljubeči skrbnosti in v milostih. **20** Zaročil te bom k sebi, celo v zvestobi: in spoznala boš Gospoda. **21** In zgodilo se bo na tisti dan, uslišal bom, “govori Gospod, „uslišal bom nebo in to bo uslišalo zemljo; **22** in zemlja bo uslišala žito in vino in olje; in ti bodo uslišali Jezreéla. **23** In posejal si jo bom na zemlji; in usmilih se bom nje, ki ni dosegla usmiljenja; in rekel bom tistim, ki niso bili moje ljudstvo: „Vi ste moje ljudstvo; in oni bodo rekli: „Ti si moj Bog.“

3 Potem mi je Gospod rekel: „Pojdi že, ljubi žensko, ljubljeno od njenega prijatelja, vendor zakonolomko, glede na Gospodovo ljubezen napram Izraelovim otrokom, ki gledajo k drugim bogovom in ljubijo flaškone vina.“ **2** Tako sem si jo kupil za petnajst koščkov srebra in za tovor ječmena in pol tovora ječmena: **3** in rekel sem ji: „Mnogo dni boš čakala name; ne boš igrala pocestnice in ne boš za drugega moškega: tako bom tudi jaz zate.“ **4** Kajti Izraelovi otroci bodo mnogo dni ostali brez kralja in brez princa in brez žrtvovanja in brez podobe in brez efóda in brez družinskega malika: **5** potem se bodo Izraelovi otroci vrnili in iskali Gospoda, svojega Boga in Davida, svojega kralja; in bali se bodo Gospoda in njegove dobrote v zadnjih dneh.

4 Poslušajte Gospodovo besedo, vi Izraelovi otroci: kajti Gospod ima polemiko s prebivalci dežele, zato ker tam ni resnice niti usmiljenja niti spoznanja Boga v deželi. **2** S priseganjem in laganjem in ubijanjem in kraju in zagrešitvami zakonolomstva so izbruhnili in kri se dotika krvi. **3** Zato bo dežela žalovala in vsakdo, ki v nej prebiva, bo opešal, z živalmi polja in s perjadjo neba; da, tudi ribe morja bodo pobrane. **4** Vendorle naj se noben človek ne prepira niti naj ne graja drugega: kajti tvoje ljudstvo je kakor tisti, ki se prepira z duhovnikom. **5** „Zato boš padel podnevi in tudi prerok bo padel s teboj ponoči in jaz bom uničil twojega mater. **6** Moje ljudstvo je uničeno zaradi pomanjkanja spoznanja: zato, ker si zavrnil spoznanje, bom tudi jaz zavrnil tebe, da mi ne boš duhovnik: videč, da si pozabil postavo svojega Boga, bom tudi jaz pozabil tvoje otroke. **7** Kolikor so bili pomnoženi, tako so grešili zoper mene: zato bom njihovo slavo spremenil v sramoto. **8** Jedo greh mojega ljudstva in svoja srca naravnavaajo na svojo krivičnost. **9** In tam bo kakršno ljudstvo, takšen duhovnik: in jaz jih bom kaznoval za njihove poti in jim nagradil njihova početja. **10** Kajti jedli bodo, pa ne bodo imeli dovolj: zgrešili bodo vlačugarstvo, pa se ne bodo povečali: ker so opustili, da bi bili pozorni na Gospoda. **11** Vlačugarstvo in vino in novo vino jemljejo srce. **12** Moje ljudstvo sprašuje za nasvet pri svojih kladah in njihova palica jím napoveduje: kajti duh vlačugarstev jím je povzročil, da blodijo in odšli so se vlačugati proč izpred svojega Boga. **13** Žrtvujejo na vrhovih gora in kadilo zažigajo na hribih, pod hrasti in topoli in bresti, ker je njihova senca dobra: zatorej bodo tvoje hčere zgrešile vlačugarstvo in vaše soproge bodo zgrešile zakonolomstvo. **14** Ne bom kaznoval vaših hčer, ko bodo zgrešile vlačuganje niti vaših soprog kadar bodo zgrešile zakonolomstvo: kajti oni sami so oddvojeni z vlačugami in žrtvujejo s pocestricami: zatorej bo ljudstvo, ki ne razume, padlo. **15** Čeprav ti, Izrael, igraš pocestnico, naj vendor Juda ne greši; in vi ne prihajajte v Gilgál niti ne pojrite gor v Bet Aven niti ne prisegajte:

, Gospod živi.¹⁶ Kajti Izrael drsi nazaj kakor nazaj zdrknjena telica: sedaj jih bo Gospod hranil kakor jagnje na velikem kraju. **17** Efrájim je pridružen malikom: pusti ga samega. **18** Njihova pijača je kisla: spet in spet so zagrešili vlačugarstvo: njeni vladarji ljubijo s sramoto: ,Dajajte.¹⁹ Veter jo je zvezal v njenih krilih in osramočeni bodo zaradi svojih žrtev.

5 Poslušajte to, oh duhovniki in pazljivo prisluhnite, vi, Izraelova hiša; in nagnite uho, oh kraljeva hiša; kajti sodba je zoper vas, ker ste bili zanka na Micpi in mreža, razpeta na Taboru. **2** In puntarji so prodorni, da naredijo pokol, čeprav sem bil jaz oštěvalec njih vseh. **3** Poznam Efrájima in Izrael ni skrit pred menoj: kajti sedaj, oh Efrájim, ti zagrešuješ vlačugarstvo in Izrael je omadeževan.⁴ Svoja ravnanja ne bodo snovali, da bi se obrnili k svojemu Bogu: kajti duh vlačugarstva je v njihovi sredi in niso spoznali Gospoda. **5** In Izraelov ponos pričuje v njegovem obrazu: zatorej bosta Izrael in Efrájim padla v svoji krivičnosti; tudi Juda bo padel z njima. **6** Šli bodo s svojimi tropi in s svojimi čredami, da bi iskali Gospoda; toda ne bodo ga našli; on se je oddalil od njih. **7** Zahrbtno so ravnali zoper Gospoda: kajti zaplodili so tuje otroke: sedaj jih bo požil mesec z njihovimi deleži. **8** Zatrobite na kornét v Gíbei in na trabentó v Rami: kričite glasno pri Bet Avenu, za teboj, oh Benjamin. **9** Efrájim bo zapuščen na dan oštěvanja: med Izraelovimi rodovi sem dal spoznati tisto, kar zagotovo bo. **10** Judovi princi so bili kakor tisti, ki odstranjujejo mejo: zatorej bom nanje izlil svoj bes kakor vodo. **11** Efrájim je zatiran in razklan na sodbi, zato ker je voljan hodil za zapovedajo. **12** ,Zato bom Efrájimu kakor molj, Judovi hiši pa kakor gniloba. **13** Ko je Efrájim videl svojo slabost in Juda videl svojo rano, takrat je šel Efrájim k Asircu in postal h kralju Jarebu: in vendar te on ni mogel ozdraviti niti ti pozdraviti svoje rane. **14** Kajti jaz bom Efrájimu kakor lev in kakor mlad lev Judovi hiši: jaz, celo jaz, bom trgal in odšel proč; jaz bom odnesel in nihče ga ne bo rešil. **15** Šel bom in se vrnil na svoj kraj dokler ne bodo priznali svojega prestopka in iskali mojega obraza: v svoji stiski me bodo zgodaj iskali.“

6 Pridite in vrnimo se h Gospodu: kajti on je raztrgal in on nas bo ozdravil; udaril je in nas bo obvezal. **2** Po dveh dneh nas bo oživil: v tretjem dnevu nas bo dvignil in mi bomo živeli v njegovem pogledu. **3** Takrat bomo vedeli, če še naprej sledimo, da bi spoznali Gospoda: njegov izhod je pripravljen kakor jutro; in prišel bo k nam kakor dež, kakor pozni in prvi dež na zemljo. **4** „Oh Efrájim, kaj naj ti storim? Oh Juda, kaj naj ti storim? Kajti vaša dobrota je kakor jutranji oblak in kakor zgodnjina rosa odide proč. **5** Zatorej sem jih tesal po prerokih; moril sem jih z besedami iz svojih ust: in tvoje sodbe so kakor svetloba, ki gre naprej. **6** Kajti želesem usmiljenja in ne žrtve; in spoznanja Boga bolj kakor žgalnih daritev. **7** Toda oni so podobni ljudem, ki so prestolili zavezati: tam so zoper mene ravnali zahrbtno. **8** Gileád je mesto tistih, ki počno krivičnost in je oskrunjeno s kryjo. **9** In kakor krdela roparjev prežijo na človeka, tako skupina duhovnikov mori po poti z odobravanjem: kajti zagrešujejo nespodobnost. **10** Videl sem strašno stvar v Izraelovi hiši: tam je vlačugarstvo Efrájima, Izrael je omadeževan. **11** Prav tako, oh Juda, on je zate postavil žtev, ko sem vrnil ujetništvo svojega ljudstva.

7 Ko sem hotel ozdraviti Izraela, takrat je bila odkrita krivičnost Efrájima in zlobnost Samarije: kajti zagrešili so neresnico; in tat vstopa in krdelo roparjev pleni zunaj. **2** In oni v svojih srcih ne preudarijo, da se spominjam vse njihove zlobnosti: sedaj so jih njihova lastna dejanja obkrožila; pred mojim obrazom so.³ **3** Kralja razveseljujejo s svojo zlobnostjo in prince s svojimi lažmi. **4** Vsi so zakonolomci, kakor peč, ki jo segreje pek, ki preneha kuriti, potem ko je pregnetel testo, dokler to ni vzhajano. **5** Na dan

našega kralja so ga princi naredili bolnega z vinskimi mehovi; svojo roko je iztegnil s posmehljivci. **6** Kajti svoje srce so pripravili kakor peč, medtem ko prežijo v zasedi: njihov pek spi vso noč; zjutraj gori kakor plameneč ogenj. **7** Vsi so vroči kakor peč in požrli so svoje sodnike; vsi njihovi kralji so padli; tam ni nobenega izmed njih, ki kliče k meni. **8** Efrájim se je pomešal med ljudstvo; Efrájim je neobrnjen kolač. **9** Tuji so požrli njegovo moč, on pa tega ne spoznava: da, sivi lasje so tu in tam na njem, vendar ne spoznava. **10** In Izraelov ponos pričuje v njegovem obrazu: oni pa se ne vrnejo h Gospodu, svojemu Bogu niti ga zaradi vsega tega ne išejo. **11** Tudi Efrájim je podoben neumni golobici brez srca: oni kličejo k Egiptru, gredo k Asiriji. **12** ,Ko bodo šli, bom nadnje razširil svojo mrežo: sklatil jih bom kakor perjad neba; kaznoval jih bom kakor je slišala njihova skupnost. **13** Gorje jim! Kajti zbežali so od mene: naj jim bo namenjeno uničenje! Ker so se prekršili zoper mene: čeprav sem jih odkupil, so oni klijub temu zoper mene govorili laži. **14** In niso klicali k meni s svojim srcem, ko so tulili na svojih posteljah: zbrali so se za žito in vino in se uprli zoper mene. **15** Čeprav sem omejil in okrepil njihove lakte, so zoper mene še vedno domišljali vragoljivo. **16** Vračajo se, toda ne k Navijšemu: so kot varljiv lok: njihovi princi bodo padli pod mečem zaradi besa njihovega jezika: to bo v njihov posmeh v egiptovski deželi.

8 Nastavi šofar k svojim ustom. Prišel bo kakor orel zoper Gospodovo hišo, zato ker so prekršili mojo zavezo in kršili zoper mojo postavo. **2** Izrael bo klical k meni: ,Moj Bog, mi te poznamo.³ Izrael je zavrgel stvar, ki je dobra: sovražnik ga bo zasledoval. **4** Nastavljal si so kralje, toda ne po meni: narejali so prince, jaz pa tega nisem vedel: iz svojega srebra in svojega zlata so si delali malike, da bi bililahko iztrebljeni. **5** Tvoje tele, oh Samaria, te je zavrglo; moja jeza se je vnela zoper njih: kako dolgo bo preden se bodo dokopali do nedolžnosti?⁶ Kajti to je bilo prav tako iz Izraela: delavec ga je naredil; zato to ni Bog: temveč bo tele iz Samarie zlomljeno na koščke. **7** Kajti oni so sejali veter, želi bodo pa vihar: ta nima stebla: brst ne obrodi hrane: če bo tako, da obrodi, ga bodo pogolnili tuji. **8** Izrael je požrt: sedaj bodo oni med pogani kakor posoda v kateri ni zadovoljstva. **9** Kajti šli so gor v Asirijo, osamljen divji osel: Efrájim si je najel ljubimce. **10** Da, čeprav so najemali med narodi, jih bom sedaj zbral in bodo malce žalovali zaradi bremena kralja princev. **11** Ker je Efrájim naredil mnogo oltarjev za greh, bodo oltarji njemu v greh. **12** Njemu sem napisal velike stvari iz svoje postave, vendar so bile štete kakor čudna stvar.¹³ Žrtvujejo meso za žrtve mojih daritev in ga jedo: toda Gospod jih ne sprejema; sedaj se bo spomnil njihove krivičnosti in obiskal njihove grehe: vrnili se bodo v Egipt. **14** ,Kajti Izrael je pozabil svojega Stvarnika in zgradil templje; in Juda je pomnožil ograjena mesta: toda na njegova mesta bom poslal ogenj in ta bo požril njene palače.“

9 Ne veseli se, oh Izrael, zaradi radosti kakor drugo ljudstvo: kajti šel si vlačugarsko od svojega Boga, ljubil si nagrado na vsakem žitnem mlatiču. **2** Mlatiče in vinska stiskalnica jih ne bosta hraniла in novo vino se bo pokvarilo v njej. **3** Ne bodo prebivali v Gospodovi deželi; temveč se bo Efrájim vrnil in v Asiriji bodo jedli nečiste stvari. **4** Ne bodo več darovali vinskih daritev Gospodu niti mu ne bodo ugajale: njihova žrtvovanja jim bodo kakor kruh žalovalcev; vsi, ki jedo od njega, bodo oskrunjeni: kajti njihov kruh za njihovo dušo ne bo prišel v Gospodovo hišo. **5** Kaj boste storili na slovesen dan in na dan Gospodovega praznika?⁶ Kajti glej, odšli so zaradi uničenja: Egipt jih bo zbral, Memfis jih bo pokopal: prijetne kraje za njihovo srebro bodo imele koprive v lasti: trni bodo v njihovih šotorskih svetiščih. **7** Prišli so dnevi obiskanja, prišli so dnevi povračila; Izrael bo vedel: prerok je

bedak, duhoven človek je zmešan zaradi množice tvoje krivičnosti in velikega sovraštva. **8** Efrájimov stražar je bil z mojim Bogom: toda prerok je ptičarieva zanka na vseh svojih poteh in sovraštvo v hiši svojega Boga. **9** Globoko so se izpridili, kakor v dneh Gíbee: zato se bo spomnil njihove krivičnosti, obiskal bo njihove grehe. **10** „Izraela sem našel podobnega trtam v divjini; vaše očete sem videl kakor prvi sad na figovem drevesu ob njenem prvem času: toda odšli so k Bálal Peórju in se oddvojili v to sramoto; in njihove ogabnosti so bile glede na to kar so ljubili. **11** Glede na Efrájima, njihova slava bo odletela proč kakor ptica od poroda in od maternice in od spočetja. **12** Čeprav bodo vzredili svoje otroke, jih bom vendar oropal, da tam noben človek ne bo ostal: da, gorje tudi tistim, ko odidem od njih! **13** Efrájim je, kakor sem videl Tir, zasajen na prijetnem kraju: toda Efrájim bo svoje otroke privedel k morilcu.“ **14** Daj jim, oh Gospod: kaj hočeš dati? Daj jim maternico, ki splavlja in suhe prsi. **15** „Vsa njihova zlobnost je v Gilgálu: kajti tam sem jih zasovražil: zaradi zlobnosti njihovih početij jih bom pognal iz svoje hiše, ne bom jih več ljubil: vsi njihovi princi so puntarji. **16** Efrájim je udarjen, njihova korenina je posušena, nobenega sadu ne bodo obrodili: da, čeprav bodo obrodili, bom vendar ubil celo ljubljeni sad njihove maternice.“ **17** Moj Bog jih bo odvrgel, ker mu niso prisluhnili: in oni bodo postopači med narodi.

10 Izrael je prazna trta, sebi prinaša sad: glede na množico njegovega sadu je množil oltarje; glede na dobroto njegove dežele so naredili čedne podobe. **2** Njihovo srce je razdeljeno; sedaj bodo najdeni pomanjkljivi: zrušil bo njihove oltarje, oplenil njihove podobe. **3** Kajti sedaj bodo rekli: „Nimamo kralja, ker se nismo bali Gospoda; kaj nam bi naj torej storil kralj?“ **4** Govorili so besede, lažno prisegali pri skelepanju zaveze: tako sodba poganja kakor pikasti mišjak na brazdah polja. **5** Prebivalci Samarije se bodo zaradi telet Bet Avena: kajti ljudstvo le-teh bo nad tem žalovalo in duhovniki le-teh, ki so se ob tem veselili zaradi tega slave, zato ker je od tega odšla. **6** Prav tako bo to odnešeno v Asirijo za darilo kralju Jarebu: Efrájim bo prejel sramoto in Izrael se bo sramoval svojega lastnega nasveta. **7** Glede Samarije, njen kralj je odrezan kakor pena na vodi. **8** Prav tako bodo visoki kraji Avena, greh Izraela, uničeni: trnje in osat bo pognal na njihovih oltarjih; in goram bodo rekli: „Pokrijte nas,“ in hribom: „Padite na nas.“ **9** Oh Izrael, grešil si od dni Gíbee: tam so stali: bitka v Gíbei zoper otroke krivičnosti jih ni zadela. **10** „To je v mojem hrepenjenju, da jih bom kaznoval; in ljudstvo se bo zbral zoper njih, ko se bodo zvezali v svojih dveh brazdah. **11** In Efrájim je kakor telica, ki je poučena in rada mendra žito, toda jaz sem šel čez njen lep vrat: Efrájima bom pripravil, da jaha; Juda bo oral, Jakob pa bo lomil svoje grude. **12** Sejte k sebi v pravičnosti, žanjite v usmiljenju: pobranajte svoja neposejana tla: kajti čas je, da iščete Gospoda, dokler on ne pride in na vas dežuje pravičnost. **13** Orali ste zlobnost, želi ste krivičnost; jedli ste sad laži: ker ste zaupali v svojo pot in v množico svojih mogočnih mož. **14** Zato bo med tvojim ljudstvom vstal nemir in vse tvoje trdnjave bodo oplenjene kakor je na dan bitke Šálman oplenil Bet Arbeél: mati je bila raztrešena na koščke na svojih otrocih. **15** Tako ti bo storil Betel zaradi vaše velike zlobnosti; v jutru bo Izraelov kralj popolnoma iztrebljen.

11 Ko je bil Izrael otrok, takrat sem ga ljubil in poklical svojega sina iz Egipta. **2** Kakor so jih klicali, tako so odšli od njih: žrtvovali so Bálalom in rezanim podobam zažigali kadilo. **3** Tudi Efrájima sem učil hoditi in jih držal za njihove lakte; toda niso spoznali, da sem jih jaz ozdravil. **4** Pritegnil sem jih s človeškimi vrvicami, z vezmi ljubezni in bil sem jim kakor tisti, ki jemljejo proč jarem na svojih čeljustih in jaz sem jim dajal hrano. **5** Ne bo se

vrnil v egiptovsko deželo, temveč bo Asirec njegov kralj, ker so zavnili, da bi se vrnili. **6** In meč bo ostajal na njegovih mestih in použil bo njegove mladike in jih pozrl zaradi njihovih lastnih nasvetov. **7** In moje ljudstvo je upognjeno k odpadu od mene: čeprav so jih klicali k Navíšjemu, ga sploh nihče ni hotel povisati. **8** Kako se te bom odrekel, Efrájim? Kako bi te izročil, Izrael? Kako bi te naredil kakor Admo? Kako bi te postavil kakor Cebojím? Moje srce se je obrnilo znotraj mene, moja kesanja so skupaj vneta. **9** Ne bom izvršil okrutnost svoje jeze, ne bom se vrnil, da bi uničil Efrájim: kajti jaz sem Bog in ne človek; Sveti v tvoji sredi: in jaz ne bom vstopil v mesto.“ **10** Hodili bodo za Gospodom: rjovel bo kakor lev: ko bo rjovel, potem bodo otroci pritrepetali od zahoda. **11** Pritrepetali bodo kakor ptica iz Egipta in kakor golobica iz asirske dežele: in jaz jih bom postavil v njihove hiše, govori Gospod. **12** Efrájim me obdaja z lažmi in Izraelova hiša s prevaro: toda Juda še vlada z Bogom in je zvest s svetimi.

12 Efrájim se hrani z vetrom in sledi vzhodnemu vetru: dnevno povečuje laži in opustošenje; in sklepna zavezoo z Asirci in olje je nošeno v Egipt. **2** Gospod ima prav tako polemiko z Judom in kaznoval bo Jakoba glede na njegove poti: poplačal mu bo glede na njegova dejanja. **3** V maternici je svojega brata prijel za peto in s svojo močjo je imel moč z Bogom: **4** da, imel je moč nad angelom in je prevladal: jokal je in ponizno prosil k njemu: našel ga je v Betelu in tam je govoril z nami; **5** celo Gospod Bog nad bojevniki; Gospod je njegov spomenik. **6** Zatorej se obrni k svojemu Bogu: ohranjam usmiljenje in sodbo in nenehno čakaj na svojega Boga. **7** On je trgovec, v njegovi roki so tehtnice prevare: on rad zatira. **8** In Efrájim je rekel: „Vendor sem postal bogat, odkril sem si imetje: v vseh mojih naporih ne bodo našli v meni nobene krivičnosti, da bi bila greh.“ **9** „Jaz pa, ki sem Gospod, tvoj Bog, od egiptovske dežele, te bom vendarle prisilil, da prebivaš v šotorskih svetiščih, kakor v dneh slovenskega praznika. **10** Prav tako sem govoril po prerokih in množil videnja ter uporabljal primerjave po služenju prerokov.“ **11** Ali je v Gileádu krivičnost? Oni so zagotovo ničevost; v Gilgálu žrtvujejo bikce: da, njihovi oltarji so kakor kupi na brazdah polj. **12** In Jakob je zbežal v sirsko deželo in Izrael je služil za ženo in za ženo je varoval ovce. **13** In po preroku je Gospod Izraela priveden iz Egipta in po preroku je bil obvarovan. **14** Efrájim ga je silno gremko izzival k jezi: zatorej bo svojo kri pustil nad njim in njegovo grajo bo njegov Gospod vrnil k njemu.

13 Ko je Efrájim trepetajoč govoril, se je poviseval v Izraelu; toda, ko se je pohujšal z Bálalom, je umrl. **2** In sedaj bolj in bolj grešijo in z svojega srebra so si naredili ulite podobe in malike, glede na svoje lastno razumevanje, vsi ti so delo rokodelcev: o njih pravijo: „Naz možje, ki žrtvujejo, poljubijo teleta.“ **3** Zatorej bodo kakor jutranji oblak in kakor zgodnjia rosa, ki izginja, kakor pleve, ki je z vrtecastim vetrom odpihnjeno iz mlatišča in kakor dim iz dimnika. **4** In vendor jaz sem Gospod, tvoj Bog, od egiptovske dežele in ti ne boš poznal nobenega boga razen mene: kajti poleg mene tam ni rešitelja duše. **5** Poznal sem te v divjini, v deželi velike suše. **6** Glede na njihov pašnik, tako so bili nasičeni; nasičeni so bili in njihovo srce je bilo povzdignjeno; zato so me pozabili. **7** Zatorej jim bom kakor lev: kakor leopard ob poti jih bom opazoval: **8** srečal jih bom kakor medvedka, ki je oropana svojimi mladičevi in raztrgal bom opno njihovega srca in tam jih bom pozrl kakor lev: divja žival jih bo trgala. **9** Oh Izrael, uničeval si samega sebe; toda v meni je tvoja pomoč. **10** Jaz bom tvoj kralj: kje je katerikoli drug, ki te lahko reši v vseh tvojih mestih? In tvoji sodniki, o katerih pravиш: „Daj mi kralja in prince?“ **11** Dal sem ti kralja v svoji jezi in v svojem besu sem ga vzel proč. **12** Krivičnost Efrájima je zvezana; njegov greh je skrit. **13** Brídkiosti ženske v

porodnih mukah bodo prišle nadenj: on je nes pameten sin; kajti ne bi smel dolgo ostati na kraju rojevanja otrok. **14** Odkupil jih bom pred oblastjo groba; odkupil jih bom pred smrto: „Oh smrt, jaz bom tvoje kuge; „Oh grob, jaz bom tvoje uničenje; „kesanje bo skrito pred mojimi očmi. (**Sheol h7585**) **15** Čeprav bi bil rodoviten med svojimi brati, bo prišel vzhodni veter, veter od Gospoda bo prišel gor iz divjine in njegov izvir se bo posušil in njegov studenec bo osušen: oplenil bo zaklad vseh prijetnih posod. **16** Samarija bo postala zapuščena; kajti uprla se je zoper svojega Boga: padli bodo pod mečem: njihovi otročiči bodo razbiti na koščke in njihove ženske z otrokom bodo razparane.

14 Oh Izrael, vrni se h Gospodu, svojemu Bogu; kajti padel si zaradi svoje krivičnosti. **2** S seboj vzemite besede in se obrnite h Gospodu: recite mu: „Odvzemi proč vso krivičnost in milostljivo nas sprejmi: tako bomo povrnili teleta naših ustnic.“ **3** Asúr nas ne bo rešil; ne bomo jahali na konjih: niti delu naših rok ne bomo več rekli: „Vi ste naši bogovi: „Kajti v tebi osirotelji najde usmiljenje. **4** Jaz bom ozdravil njihov odpad, velikodušno jih bom ljubil; kajti moja jeza se je odvrnila od njega. **5** Izraelu bom kakor rosa: rasel bo kakor lilijs in poganjal svoje korenine kakor Libanon. **6** Njegove mladike se bodo razširile in njegova lepota bo kakor oljka in njegov vonj kakor Libanon. **7** Tisti, ki prebivajo pod njegovo senco, se bodo vrnili; oživeli bodo kakor žito in rastli kakor trta: njegova vonjava bo kakor libanonsko vino. **8** Efrájim bo rekel: „Kaj imam še opraviti z malíkí?“ Slišal sem ga in ga opazil: jaz sem podoben zelenemu jelkinemu drevesu. Od mene je najti tvoj sad. **9** Kdo je moder in bo razumel te stvari? Razsoden in jih bo spoznal? Kajti Gospodove poti so pravilne in pravični bo hodil po njih: toda prestopniki bodo tam padli.

Joel

1 Beseda Gospodova, ki je prišla Joélu, Petuélomemu sinu. **2** Poslušajte to, vi starci in pazljivo prisluhnite, vvi vi prebivalci dežele. Ali je bilo to in vaših dneh ali celo v dneh vaših očetov? **3** Pripovedujte svojim otrokom o tem in naj vaši otroci pripovedujejo svojim otrokom in njihovi otroci naslednjemu rodu. **4** To, kar je kosmata gosenica pustila, je pojedla leteča kobilica; in to kar je kobilica pustila, je pojedla škodljiva gosenica; in to kar je pustila škodljiva gosenica, je pojedla gosenica. **5** Prebudite se, vi pijanci in jokajte; tulite vvi vi vinski pivci zaradi novega vina; kajti odrezan je od vaših ust. **6** Kajti narod je prišel nad mojo deželo, močan in brežstiven, katerih zobje so zobje leva in ima kočnike velikega leva. **7** Opustošil je mojo trto in oblajal moje figovo drevo: naredil jo je razgaljeno in jo vrgel proč; njene mladikse so pobeljene. **8** Žalujte kakor devica, opasana z vrečevino za soprogom svoje mladosti. **9** Jedilna daritev in pitna daritev je odrezana od hiše Gospodove; duhovniki, Gospodovi služabniki, žalujejo. **10** Polje je opustošeno, zemlja žaluje; kajti žito je opustošeno: novo vino je posušeno, olje peša. **11** Bodite osramočeni, oh vi poljedelci; tulite, oh vi obrezovalci trte, zaradi pšenice in zaradi ječmena, ker je zetev polja propadla. **12** Trta je posušena in figovo drevo peša; granatovec, tudi palmovo drevo in jablana, celo vsa poljska drevesa so ovenela; ker je veselje oslabelo pred človeškimi sinovi. **13** Opašite se in objokujte, vi duhovniki: tulite, služabniki oltarja: pridite, vso noč ležite v vrečevini, vi služabniki mojega Boga: kajti jedilna daritev in pitna daritev je zadržana pred hišo vašega Boga. **14** Posvetite post, sklicite slovesen zbor, zberite starešine in vse prebivalce dežele v hišo Gospoda, vašega Boga in kličite h Gospodu **15** Gorje zaradi dneva! Kajti dan Gospodov je pri roki in to bo prišlo kakor uničenje od Vsemogočnega. **16** Mar ni hrana odrezana izpred naših oči, da, radost in veselje od hiše našega Boga? **17** Seme je razpadlo pod njihovimi grudami, kašče ležijo zapuščene; skedenji so razpadli; kajti žito je ovenelo. **18** Kako stokajo živali! Živine črede so zmedene, ker nimajo pašnika; da, tropi ovac so zapuščeni. **19** Oh Gospod, k tebi bom klical: kajti ogenj je požrl pašnike divjine in plamen je požgal vsa drevesa polja. **20** Tudi živali polja kličeo k tebi: kajti reke vodá so posušene in ogenj je pogolnil pašnike divjine.

2 Zatrobite na šofar na Sionu in razglasite alarm na moji sveti gori: naj vvi prebivalci dežele trepetajo: kajti dan Gospodov prihaja, kajti ta je blizu, pri roki; **2** dan teme in mračnosti, dan oblakov in goste teme se kot jutro razširja nad gorami: veliko ljudstvo in močno; nikoli ni bilo podobnega niti ga ne bo več za tem, celo do let mnogih rodov. **3** Ogenj požira pred njimi; in za njimi gori plamen: dežela je pred njimi kakor edenski vrt in za njimi zapuščena divjina; da in nič jim ne bo pobegnilo. **4** Njihov videz je kakor videz konjev; in kakor konjeniki, tako bodo tekli. **5** Poskakovali bodo kakor hrup bojnih vozov na vrhovih gora, kakor hrup ognjenega plamena, ki požira strnišče, kakor močno ljudstvo, postavljeni v bojno razvrstitev. **6** Pred njihovim obrazom bo ljudstvo močno zaskrbljeno: vvi obrazi bodo zbirali črnino. **7** Tekli bodo kakor mogočni možje; zid bodo prelezali kakor bojevniki; in korakali bodo vsak po svojih poteh in svojih vrst ne bodo pretrgali: **8** niti eden ne bo sunil drugega; hodili bodo vsak po svoji stezi: in ko padejo na meč, ne bodo ranjeni. **9** Tekali bodo sem ter tja po mestu; tekli bodo na zid, splezali bodo na hiše; vstopili bodo pri oknih kakor tat. **10** Zemlja se bo tresla pred njimi; nebesni obok bo trepetal: sonce in luna bosta otemnela in zvezde bodo umaknile svoje svetlikanje: **11** in Gospod bo izustil svoj glas pred svojo vojsko: kajti njegov tabor je zelo velik: kajti on je močan, ki izvršuje

svojo besedo: kajti dan Gospodov je velik iz zelo strašen; in kdo ga lahko prenese? **12** „Zato se tudi sedaj, “govori Gospod, „obrnite celo k meni z vsem svojim srcem in s postom in z jokanjem in z žalovanjem: **13** in pretrgajte svoje srce, ne pa svojih oblaci in obrnite se h Gospodu, svojemu Bogu: kajti on je milostljiv in usmiljen, počasen za jezo in velike prijaznosti in se kesa zla.“ **14** Kdo ve če se bo vrnil in pokesal in pustil blagoslov za seboj; celo jedilno daritev in pitno daritev Gospodu, vašemu Bogu? **15** Zatrobite na šofar na Sionu, posvetite post, sklicite slovesen zbor: **16** zberite ljudstvo, posvetite skupnost, zberite starešine, naberite otroke in tiste, ki sesajo pri prsih: naj gre ženin iz svoje sobe in nevesta iz njene sobice. **17** Naj duhovniki, Gospodovi služabniki, jokajo med preddverjem in oltarjem in naj govorijo: „Prizanesi svojemu ljudstvu, oh Gospod in svoje dediščine ne izroči v zasmeh, da bi nad njimi vladali pogani: zakaj bi med ljudstvom rekli: ‚Kje je njihov Bog?‘“ **18** Potem bo Gospod ljubosumen nad svojo deželo in se usmilil svojega ljudstva. **19** Da, Gospod bo odgovoril in rekel svojemu ljudstvu: „Glejte, poslat vam bom žito in vino in olje in nasičeni boste s tem: in ne bom vas več naredil v zasmeh med pogani: **20** toda daleč od vas bom odstranil severno vojsko in pregnal jih bom v jalovo in zapuščeno deželo, s svojim obrazom proti vzhodnemu morju in s svojim zadnjim delom proti skrajnemu morju in njegov smrad se bo vzdignil in njegovo zaudarjanje se bo vzdignilo, ker je storil velike stvari.“ **21** Ne boj se, oh dežela; bodi vesela in se raduj: kajti Gospod bo storil velike stvari. **22** Ne boste prestrašene, ve poljske živali: kajti pašniki divjine poganjajo, kajti drevesa rodijo svoj sad, figovo drevo in trta predajata svojo moč. **23** Bodite torej veseli, vi sionski otroci in veselite se v Gospodu, svojem Bogu: kajti dal vam je zmerno prvi dež in povzročil bo, da vam bo prišel dež, prvi dež in pozni dež v prvem mesecu. **24** In tla bodo polna pšenice in kadi bodo prekipavale od vina in olja. **25** „In povrnil vam bom leta, ki jih je požrl leteča kobilica, škodljiva gosenica in gosenica in kosmata gosenica, moja velika vojska, ki sem jo postal med vas. **26** In vi boste jedli v obilju in boste nasičeni in slavili ime Gospoda, svojega Boga, ki je z vami čudovito ravnal: in moje ljudstvo nikoli ne bo osramočeno. **27** In vi boste vedeli, da sem jaz in Izraelovi sredi in da sem jaz Gospod, vaš Bog in nihče drug: in moje ljudstvo nikoli ne bo osramočeno. **28** In zgodiš se bo potem, da bom svojega duha izlil na vse meso; in vaši sinovi in vaše hčere bodo prerokovali, vaši starci bodo sanjali sanje, vaši mladeniči bodo videli videnja: **29** in tudi na služabnike in na pomočnice bom v tistih dneh izlil svojega Duha. **30** In pokazal bom čudesa na nebesnem oboku in na zemlji, kri in ogenj in stebre dima. **31** Sonce se bo spremeno v temo in luna v kri pred velikim in strašnim dnevom Gospodovega prihoda.“ **32** In zgodiš se bo, da kdorkoli bo klical h Gospodovemu imenu, bo osvobojen: kajti osvoboditev bo na gori Sion in v [prestolnici] Jeruzalem, kakor je rekel Gospod in v ostanku, katerega bo Gospod poklical.

3 „Kajti glej, v tistih dneh in v tistem času, ko bom ponovno privedel ujetništvo Judov in [prestolnice] Jeruzalem, **2** bom prav tako zbral vse narode in jih privedel dol v dolino Józafat in tam se bom pravdal z njimi zaradi mojega ljudstva in zaradi moje dediščine Izraela, katere so razkropili med narode in razdelili mojo deželo. **3** In za mojo ljudstvo so metalni žrebe: in dajali fanta za pocestrico in punco prodajali za vino, da bi lahko pili. **4** Da in kaj imate vi z menoj, oh Tir in Sidón in vse obale Palestine? Ali mi boste vrnili povračilo? In če mi povrnete, bom brez odlašanja in hitro vrnil vaše povračilo na vašo lastno glavo; **5** zato ker ste jemali moje srebro in moje zlato in ste v svoje templje odnesli čudovite prijetne stvari: **6** prav tako ste Grkom prodajali otroke Judov in otroke [prestolnice] Jeruzalem, da bi jih lahko odstranili

daleč proč od njihove meje. **7** Glej, dvignil jih bom iz kraja, kamor ste jih prodali in vrnil vam bom vaše povračilo na vašo lastno glavo: **8** in prodal bom vaše sinove in vaše hčere v roko Judovih otrok in prodali jih bodo Sabejcem, ljudstvu, ki je daleč stran, "kajti Gospod je to govoril. **9** Razglasite to med pogani: „Pripravite, vojno, prebudite mogočne može, naj se vsi bojevniki približajo; naj pridejo gor: **10** prekujte svoje lemeže v meče in svoje obrezovalne kavljе v sulice: naj slabotni reče: ‚Močan sem.‘“ **11** Zberite se in pridite vsi vi pogani in zberite se skupaj naokrog: tamkaj primoraj svoje mogočne, da pridejo dol, oh Gospod. **12** Naj bodo pogani prebujeni in pridejo gor v dolino Józafat: kajti tam bom sedel, da sodim vsem paganom naokoli. **13** Nastavite srp, kajti žetev je zrela: pridite se; kajti stiskalnica je polna, maščoba preplavlja; kajti njihova zlobnost je velika. **14** Množice, množice v dolini odločitve: kajti dan Gospodov je blizu v dolini odločitve. **15** Sonce in luna bosta otemnela in zvezde bodo umaknile svoje svetlikanje. **16** Gospod bo tudi rjovel iz Siona in izustil svoj glas iz [prestolnice] Jeruzalem; in nebesni obok in zemlja se bosta tresla: toda Gospod bo upanje svojemu ljudstvu in moč Izraelovim otrokom. **17** Tako boste vedeli, da jaz sem Gospod, vaš Bog, ki prebiva na Sionu, moji sveti gor: potem bo [prestolnica] Jeruzalem sveta in nikakršni tujci ne bodo več hodili skoznjo. **18** In zgodilo se bo na tisti dan, da bodo gore kapljale novo vino in z gričev se bo cedilo mleko in v vseh Judovih rekah bodo tekle vode in studenec bo izšel iz hiše Gospodove in namakal dolino Šítim. **19** Egipt bo opustošenje in Edóm bo zapuščena divjina zaradi nasilja zoper Judove otroke, ker so v njihovi deželi prelivali nedolžno kri. **20** Toda Juda bo prebival na veke in [prestolnica] Jeruzalem od roda do roda. **21** Kajti jaz bom očistil njihovo kri, katere nisem očistil: kajti Gospod prebiva na Sionu.

Amos

1 Besede Amosa, ki je bil med čredniki iz Tekće, ki jih je videl glede Izraela v dneh Uzjá, Judovega kralja in v dneh Jerobeáma, Joáševega sina, Izraelovega kralja, dve leti pred potresom. **2** In rekel je: „ Gospod bo rjovel iz Siona in izustil svoj glas iz Jeruzalema; in prebivališča pastirjev bodo žalovala in vrh Karmela se bo posušil.“ **3** Tako govori Gospod: „Zaradi treh prestopkov Damaska in zaradi štirih ne bom odvrnil njegove kazni: ker so Gileád mlatili z mlatilnimi orodji iz želete. **4** Temveč bom postal ogenj v Hazaélovo hišo, ki bo použil Ben Hadádovo palače. **5** Zlomil bom tudi zapah Damaska in iztrebil prebivalca iz ravnine Aven in tistega, ki drži žezel iz edenske hiše: in ljudstvo iz Sirije bo šlo v ujetništvo v Kir, “govori Gospod. **6** Tako govori Gospod: „Zaradi treh prestopkov Gaze in zaradi štirih ne bom odvrnil njegove kazni: ker so odvedli proč ujetne, celotno ujetništvo, da jih izročijo Edómu: **7** temveč bom postal ogenj na zidove Gaze, ki bo pogolniti njene palače: **8** in jaz bom iztrebil prebivalce iz Ašdóda in tistega, ki drži žezel, iz Aškelóna in jaz bom obrnil svojo roko zoper Ekrón: in preostanek Filistejev bo izginil, “govori Gospod Bog. **9** Tako govori Gospod: „Zaradi treh prestopkov Tira in zaradi štirih, ne bom odvrnil njegove kazni: ker so celotno ujetništvo izročili Edómu in se niso spomnili bratske zaveze: **10** temveč bom na zidove Tira postal ogenj, ki bo požrl njegove palače.“ **11** Tako govori Gospod: „Zaradi treh prestopkov Edóma in zaradi četrtega, ne bom odvrnil njegove kazni: ker je svojega brata zasledoval z mečem in zavrgel vse usmiljenje in je njegova jeza neprestano trgalna in je svoj bes ohranjala na veke: **12** temveč bom postal ogenj nad Temán, ki bo požrl Bocrine palače.“ **13** Tako govori Gospod: „Zaradi treh prestopkov Amónovih otrok in zaradi štirih ne bom odvrnil njegove kazni: ker so razparali ženske z otrokom iz Gileáda, da bi lahko razširili svojo mejo: **14** temveč bom zanetil ogenj na zidu Rabe in ta bo požrl njene palače z vpitjem na dan bitke, z viharjem na dan vrtinčastega vetra: **15** in njihov kralj bo šel v ujetništvo, on in njegovi princi skupaj, “govori Gospod.

2 Tako govori Gospod: „Zaradi treh prestopkov Moába in zaradi štirih ne bom odvrnil njegove kazni, ker je kosti edómskega kralja sežgal v žganem apnu: **2** temveč bom postal ogenj nad Moáb in ta bo požrl Kerijóta: in Moáb bo umrl s hrupom, z vpitjem in z zvokom šofarja: **3** in iztrebil bom sodnika iz njegove srede in z njim bom ubil vse njegove princé, “govori Gospod. **4** Tako govori Gospod: „Zaradi treh prestopkov Juda in zaradi štirih, ne bom odvrnil njegove kazni: ker so prezirali Gospodovo postavo in se niso držali njegovih zapovedi in njihove laži so jim povzročile, da se motijo, za katerimi so hodili njihovi očetje: **5** temveč bom postal ogenj nad Juda in ta bo požrl jeruzalemske palače.“ **6** Tako govori Gospod: „Zaradi treh prestopkov Izraela in zaradi štirih ne bom odvrnil njegove kazni: ker so pravičnega prodajali za srebro in revnega za par čevljev: **7** ki koprijno po zemeljskem prahu na glavi revnega in zavijajo prot krotkega: in moški in njegov oče bosta šla noter k isti deklici, da oskrunita moje sveto ime: **8** in ob vsakem oltarju legajo na oblačila, položena za jamstvo in pijejo vino obsojenih v hiši njihovega boga. **9** Čeprav sem pred njimi uničil Amoréjca, katerega višina je bila podobna višini ceder in je bil močan kakor hrast; vendar sem uničil njegov sad od zgoraj in njegove korenine od spodaj. **10** Privedel sem vas tudi iz egiptovske dežele in vas štirideset let vodil skozi divjino, da posedete deželo Amoréjca. **11** In dvignil sem izmed vaših sinov za preroke in izmed vaših mladeničev za nazirce. Ali ni to celo tako, oh vi Izraelovi otroci?“govori Gospod. **12** „Toda nazircem ste dali pito vino; in prerokom zapovedali, rekoč: „Ne prerokujte.“ **13** Glejte,

stlačen sem pod vami, kakor je stlačen voz, ki je poln snopov. **14** Zato bo pred naglim uničen umik in močni ne bo okrepil svoje moči niti mogočni sebe ne bo osvobodil: **15** niti ne bo stal tisti, ki prijema lok; in kdor je naglih stopal sebe ne bo osvobodil: niti kdor jaha konja, sebe ne bo osvobodil. **16** In kdor je pogumen med mogočnimi, bo na ta dan nag pobegnil proč, “govori Gospod.

3 Poslušajte to besedo, ki jo je Gospod govoril zoper vas, oh Izraelovi otroci, zoper celotno družino, ki sem jo privedel iz egiptovske dežele, rekoč: **2** „Samo vas sem poznal izmed vseh zemeljskih družin: zato vas bom kaznoval zaradi vseh vaših krivičnosti. **3** Mar lahko dva hodita skupaj, razen če se ne strijnata? **4** Ali bo lev rjovel v gozdu, kadar nima plena? Ali bo mlad lev vplil iz svojega brloga, če ni ničesar dobil? **5** Ali lahko ptica pada v zanko na tla, kjer ranjo ni nobene pasti? Mar nekdo pobere zanko iz zemlje in ni sploh ničesar ujel? **6** Mar bo šofar zatobil v mestu in ljudstvo ne bo prestrašeno? Mar bo zlo v mestu in Gospod tegi ni storil? **7** Zagotovo Gospod Bog ne bo storil ničesar, temveč on svojo skrivenost razodeva svojim služabnikom prerokom. **8** Lev je zarjovel, kdo se ne bo bal? Gospod Bog je spregovoril, kdo ne bi prerokoval? **9** Razglasil v palačah pri Ašdódu in v palačah egiptovske dežele in reci: „Zberite se na gorah Samarie in glejte velike nemire v njeni sredi in zatirane v njeni sredi.“ **10** Kajti ne znajo delati pravilno, “govori Gospod, „tisti ki kopičijo nasilje in rop v svojih palačah.“ **11** Zato tako govori Gospod Bog: „Nasprotnik bo celo naokoli dežele; in twoje moč bo privedel dol od tebe in twoje palače bodo oplenjene.“ **12** Tako govori Gospod: „Kakor pastir iz levih ust izvleče dve nogi ali košček ušesa; tako bodo izvlečeni Izraelovi otroci, ki prebivajo v Samariji, v kotu postelje in na ležišču v Damasku. **13** Prisluhnite in pričujte v Jakobovi hiši, “govori Gospod Bog, Bog nad bojevniki, **14** „da na dan, ko bom na njem obiskal Izraelove prestope, bom obiskal tudi oltarje Betela: in olturni rogorji bodo odeskani in padli na tla. **15** In udaril bom zimsko hišo s poletno hišo; in slonokoščene hiše bodo izginile in velike hiše bodo imele konec, “govori Gospod.

4 „Poslušajte to besedo, ve bašanske krave, ki ste na samarijski gori, ki stiskate uboge, ki drobite pomoči potrebitne, ki pravite svojim gospodarjem: Prinesite in naj pijemo.“ **2** Gospod Bog je prisegel pri svoji svetosti, glejte, da bodo nad vas prišli dnevi, da vas bo odvedel proč s kavljii in vaše potomstvo s trnki. **3** In še boste ven pri vrzelih, vsaka krava pri tisti, ki je pred njo; in vrgle jih boste v palačo, “govori Gospod. **4** „Pridite v Betel in grešite, pri Gilgálu pomnožite prestopek; in vsako jutro prinesite vaše žrtve in vaše desetine po treh letih: **5** in darujte žrtve zahvaljevanja s kvasom in razglasitev in objavite prostovoljne daritve: kajti to vam je všeč, oh vi, Izraelovi otroci, “govori Gospod Bog. **6** „In tudi jaz sem vam dal čistost zoh po vseh vaših mestih in pomanjkanje kruha po vseh vaših krajih: vendar se niste vrnili k meni, “govori Gospod. **7** „In tudi jaz sem zadržal dež pred vami, ko je bilo še tri mesece do žetve: im mu povzročil, da dežuje nad enim mestom in povzročil, da ne dežuje nad drugim mestom: na en kos je bilo deževano, kos pa, na katerega ni deževalo, se je posušil. **8** Tako so dva ali tri mesta tavalka k enemu mestu, da pijejo vodo; toda niso bila nasičena: vendar se niste vrnili k meni, “govori Gospod. **9** „Udaril sem vas s kvarjenjem in plesnijo: ko so se vaši vrtovi in vaši vinogradi in vaša figova drevesa in vaše oljke pomnožila, jih je požrla kosmata gosenica: vendar se niste vrnili k meni, “govori Gospod. **10** „Med vas sem poslal kužno bolezen po načinu iz Egipta: vaše mladeniče sem umoril z mečem in odvedel proč vaše konje; in storil sem, da se smrad vaših taborov vdigne do vaših nosnic; vendar se niste vrnili k meni, “govori Gospod. **11** „Uničil sem, nekatere izmed vas, kakor je Bog razdejal Sódomo in Gomóro in ste bili kakor kos

gorečega lesa, izvlečenega iz gorenja: vendar se niste vrnili k meni, "govori Gospod. 12 „Zato ti bom tako storil, oh Izrael: in ker ti bom to storil, se pripravi, da srečaš svojega Boga, oh Izrael. 13 Kajti, glej, kdor oblikuje gore in ustvarja veter in razglasla človeku, kaj je njegova misel, ta dela juntrano temo in mendra na visokih krajin zemlje, Gospod, Bog nad bojevniki, je njegovo ime.“

5 Poslušajte to besedo, ki jo vzdigujem zoper vas, celo žalostinko, oh Izraelova hiša. 2 Devica Izrael je padla, ne bo več vstala: zapanjenčena je na svoji zemlji; tam ni nikogar, da bi jo vzdignil. 3 Kajti tako govori Gospod Bog: „Mestu, ki je šlo ven po tisoč, bo ostalo sto in tistem, ki je šlo naprej po sto, bo ostalo deset, Izraelovi hiši.“ 4 Kajti tako govori Gospod Izraelovi hiši: „Iščete me in boste živelci: 5 toda ne iščite Betela niti ne vstopajte v Gilgal in ne prečkajte v Beeršebo: kajti Gilgal bo zagotovo šel v ujetništvo in Betel bo prišel v nič. 6 Iščite Gospoda in boste živelci; da ne izbruhne kakor ogenj v Jožefovi hiši in jo použije in tam ne bo nikogar, da bi jo gasil v Betelu. 7 Vi, ki obravljate sodbo v gremkobo in opuščate pravičnost na zemlji, 8 iščite njega, ki dela sedem zvezd in Orion in obrača senco smrti v jutro in dan dela za temo z nočjo: ki kliče po vodah morja in jih izliva na obliče zemlje: Gospod je njegovo ime: 9 ki jača oplenjenega zoper močnega, tako da bo oplenjeni prišel zoper trdnjava. 10 Sovražijo tistega, ki graja v velikih vratih in prezirajo tistega, ki govori iskreno. 11 Ker kakor je torej vaše mendranje nad revnimi in vi jemljete od njega bremena žita: ste zgradili hiše iz klesanega kamna, toda ne boste prebivali v njih; sadili ste prijetne vinograde, toda ne boste pili vina od njih. 12 Kajti jaz poznam vaše mnogotere prestopke in vaše mogočne grehe: stiskajo pravičnega, jemljejo podkupnino in v velikih vratih odvračajo revne od njihove pravice. 13 Zato bo v tem času razsoden molčal; kajti to je hud čas. 14 Iščite dobro in ne zla, da boste lahko živelci: in tako bo Gospod, Bog nad bojevniki, z vami, kakor ste govorili. 15 Sovražite zlo in ljubite dobro in vzpostavite sodbo v velikih vratih: morda bo Gospod, Bog nad bojevniki, milostljiv Jožefovemu preostanku.“ 16 Zato Gospod, Bog nad bojevniki, Gospod, govoriti tako: „Tarnanje bo na vseh ulicah: in na vseh glavnih cestah bodo govorili: „Ojoj! ojoj!“ in poklicali bodo poljedelca, da žaluje in tiste, ki so vešči objokovanja, da tarnajo. 17 In v vseh vinogradih bo tarnanje: kajti jaz bom šel skozte, "govori Gospod. 18 „Gorje tebi, ki si želiš Gospodovega dneva! Čemu ti bo to? Dan Gospodov je tema in ne svetloba. 19 Kakor če je človek pobegnil pred levom in ga je srečal medved; ali odšel v hišo in svojo roko naslonil na zid in ga je picila kača. 20 Mar ne bo Gospodov dan tema in ne svetloba? Celo zelo temen in nobenega svetlikanja v njem? 21 Sovražim, preziram vaše praznične dni in nočem povonjati vaših slovesnih zborov. 22 Čeprav mi darujete žgalne daritve in vaše jedilne daritve, jih ne bom sprejel: niti se ne bom oziral na vaše mirovne daritve vaših debelih živali. 23 Šum tvojih pesem vzemi proč od mene; kajti ne bom poslušal melodije tvojih violin. 24 Temveč naj sodba teče dol kakor vode in pravičnost kakor mogočen vodotok. 25 Ali ste mi darovali žrtve in daritve štirideset let v divjini, oh hiša Izraelova? 26 Toda vi ste nosili šotorsko svetišče vašega Moloha in Kijúna, vaših podob, zvezdo vašega boga, ki ste si jo naredili zase. 27 Zatorej vam bom povzročil, da greste v ujetništvo onkraj Damaska, "govori Gospod, cigar ime je Bog nad bojevniki.

6 „Gorje tistim, ki so ošabni na Sionu in zaupajo v samarijsko goro, ki se imenujejo vodje narodov, h katerim je prihajala Izraelova hiša! 2 Prečkajte v Kalne in poglejte; in od tam pojrite v veliki Hamát: potem pojrite dol v Gat Filistejev: ali so boljši kakor ta kraljestva? So njihove meje večje kakor vaše meje? 3 Vi, ki zli dan polagate daleč stran in sedežu nasilja povzročite, da

pride blizu; 4 ki ležite na posteljah iz slonovine in se iztegujete na svojih ležiščih in jeste jagnjeta iz tropa in teleta iz sredne hleva; 5 ki monotono pojeto na zvok violine in si izmišljajo glasbene instrumente, podobno kakor David; 6 ki piyejo vino v skledicah in se mazilijo z vodilnimi mazili: toda niso užaloščeni zaradi Jožefove stiske. 7 Zato bodo sedaj šli ujeti s prvimi, ki gredo ujeti in gostija tistih, ki so se iztegovali, bo odstranjena. 8 Gospod Bog je prisegel pri sebi, "govori Gospod, Bog nad bojevniki, „preziram odličnost Jakoba in sovražim njegove palače: zato bom izročil mesto, z vsem, kar je v njem. 9 In zgodilo se bo, če tam ostane deset ljudi v eni hiši, da bodo umrli. 10 In stric moškega ga bo vzel gor in tisti, ki ga sežiga, da odnesi kosti iz hiše in rekel bo tistem, ki je pri strane hiše: ,Ali je tam še kdo s teboj?“ In ta bo rekel: „Ne.“ Potem bo rekel: „Molči: kajti mi ne smemo omenjati Gospodovega imena.“ 11 Kajti glej, Gospod zapoveduje v veliko hišo bo udaril z vrzeli in majhno hišo z razpokami. 12 Ali bodo konji tekli na skali? Ali bo tam kdo oral z voli? Kajti sodbo ste obrnili v žolč in sad pravičnosti v pikasti mišjak: 13 vi, ki se veselite v ničevi stvari, ki pravite? Ali nismo k sebi vzeli rogov s svojo lastno močjo? 14 Toda glejte, zoper vas bom dvignil narod, oh Izraelova hiša, "govori Gospod, Bog nad bojevniki, „in prizadeli vas bodo od vstopanja v Hamát, do reke iz divjine.“

7 Tako mi je Gospod Bog pokazal; in glej, oblikoval je kobilice v začetku poganjanja zadnje rasti; in glej, to je bila zadnja rast po kraljevih koňnjah. 2 In pripetilo se je, da ko so končale z objedanjem trave dežele, sem nato rekel: „Oh Gospod Bog, odpusti, rotim te: po kom bo Jakob vstal? Kajti majhen je.“ 3 Gospod se je zaradi tega pokesal. „To ne bo, "govori Gospod. 4 Tako mi je Gospod Bog pokazal: in glej, Gospod Bog je klical k pričkanju z ognjem in ta je požrl zeleno globino in pojedel del. 5 Potem sem rekel: „Oh Gospod Bog, odnehaj, rotim te: po kom bo Jakob vstal? Kajti majhen je.“ 6 Gospod se je zaradi tega pokesal: „Tudi to se ne bo zgodilo, "govori Gospod Bog. 7 Tako mi je pokazal: in glej, Gospod je stal na zidu, narejenemu s svinčnico, s svinčnico v svoji roki. 8 In Gospod mi je rekel: „Amos, kaj vidiš?“ In rekel sem: „Svinčnico.“ Potem je Gospod rekel: „Glej, postavl bom svinčnico v sredo mojega ljudstva Izraela: ne bom več ponovno šel mimo njih: 9 in visoki Izakovi kraji bodo zapanjeni in Izraelova svetišča bodo opustošena: in jaz se bom z mečem dvignil zoper Jerobeámovihišo.“ 10 Potem je Amacjá, duhovnik iz Betela, poslal k Jerobeámu, Izraelovemu kralju, rekoč: „Amos se je zarotil zoper tebe v sredi Izraelove hiše: dežela ni zmožna prenesti vseh njegovih besed. 11 Kajti tako govoriti Amos: Jerobeám bo umrl pod mečem in Izrael bo zagotovo iz svoje lastne dežele odveden v ujetništvo.“ 12 Amacjá je prav tako rekel Amosu: „Oh ti videc, pojdi, pobegni proč v Judovo deželo in tam jej kruh in tam prerokuj: 13 toda ne prerokuj ponovno pri Betelu: kajti to je kraljeva kapela in to je kraljevi dvor.“ 14 Potem je Amos odgovoril in rekel Amacjáju: „Jaz nisem bil nikakršen prerok niti nisem bil prerok sin; temveč sem bil črednik in obiralec sadu egipčanske smokve: 15 in Gospod me je vzel, medtem ko sem sledil tropu in Gospod mi je rekel: „Pojd, prerokuj mojemu ljudstvu Izraelu. 16 Zdaj torej poslušaj Gospodovo besedo: „Praviš: Ne prerokuj zoper Izrael in ne kapljaj svoje besede zoper Izakovo hišo.“ 17 Zato tako govoriti Gospod: „Tvoja žena bo pocestnica v mestu in tvoji sinovi in tvoje hčere bodo padli pod mečem in tvoja dežela bo razdeljena z vrvico; in ti boš umrl v oskrunjeni deželi: in Izrael bo zagotovo šel v ujetništvo naprej iz svoje dežele.“

8 Tako mi je pokazal Gospod Bog: in glej, košara poletnega sadja. 2 In rekel je: „Amos, kaj vidiš?“ In rekel sem: „Košaro poletnega sadja.“ Potem mi je Gospod rekel: „Konec je prišel

nad moje ljudstvo Izrael; ne bom ponovno šel mimo njih. **3** In tempeljske pesmi bodo tuljenje na ta dan, "govori Gospod Bog: „tam bo mnogo mrtvih teles na vsakem kraju; metali jih bodo naprej s tišino. **4** Poslušajte to, oh vi, ki pogoltnete pomoči potrebnega, celo da revnemu v deželi storite, da propade, **5** rekoč: „Kdaj bo minil mlaj, da bomo lahko prodajali žito? In sábat, da bomo lahko odpremili pšenico, naredili škaf majhen in šekel velik in s prevaro izkrivili tehtrice? **6** Da lahko ubogega kupimo za srebro in pomoči potrebnega za par čevljev; da in prodamo smeti od pšenice?“ **7** Gospod je prisegel pri Jakobovi odlíčnosti: „Zagotovo ne bom nikoli pozabil nobenega izmed njihovih del. **8** Mar ne bo zemlja zaradi tega trepetala in vsak človek žaloval, ki prebiva v njej? In ta bo vstala v celoti kakor poplava; in ta bo vržena ven in utopljena, kakor z egiptovsko poplavo. **9** In zgodi se bo na tisti dan, "govori Gospod Bog, „da bom soncu povzročil, da zaide opoldan in na jasen dan bom zatemnil zemljo: **10** in vaše praznike bom obrnil v žalovanje in vse vaše pesmi v žalostinko; in privedel bom vrečevino na vsa ledja in plešavost na vsako glavo; in to bom naredil kakor žalovanje za edinim sinom in njegov konec kakor grenek dan. **11** Glejte, pridejo dnevi, "govori Gospod Bog, „da bom v deželo poslal lakoto, ne lakote kruha niti žeje za vodo, temveč [lakoto] po poslušanju Gospodovih besed: **12** in tavali bodo od morja do morja in od severa, celo do vzhoda, tekali bodo sem ter tja, da iščejo besedo od Gospoda, pa je ne bodo našli. **13** Na tisti dan bodo lepe device in mladeniči slabeli zaradi žeje. **14** Tisti, ki prisegajo pri grehu Samarije in pravijo: ‚Tvoj bog, oh Dan, živi; ‘in: ‚Način Beerševe živi; ‘celo padli bodo in nikoli ne bodo več ponovno vstali.“

9 Videl sem Gospoda stati na oltarju; in rekel je: „Udari vratno preklado, da se bodo podboji lahko tresli: in ureži jih v glavo, vse izmed njih; in jaz bom zadnje izmed njih ubil z mečem: in kdor izmed njih beži, ne bo pobegnil proč in kdor se izmed njih umika, ne bo osvobojen. **2** Čeprav kopljajo v pekel, jih bo moja roka vzela od tam; čeprav plezajo gor do nebes, jih bom od tam privedel dol: (*Sheol h7585*) **3** in čeprav se skrijejo na vrhu Karmela, bom iskal in jih vzel od tam; in čeprav so skriti pred mojim pogledom na dnu morja, bom tam zapovedal kači in ta jih bo pičila: **4** in čeprav gredo v ujetništvo pred svojimi sovražniki, bom tja poslal meč in ta jih bo ubil: in svoje oči bom naravnal nanje za зло in ne za dobro.“ **5** In Gospod Bog nad bojevniki je tisti, ki se dotika dežele in ta se bo stopila in vsi, ki prebivajo v njej, bodo žalovali: ta se bo vzdignila v celoti kakor poplava; in utopljena bo kakor z egiptovsko poplavo. **6** To je on, ki kdor gradi svoja nadstropja v nebesih in je utemeljil svoje krde na zemlji: on, ki kliče za morskimi vodami in jih izliva na obliče zemlje: Gospod je njegovo ime. **7** „Ali mi niste kakor otroci Etiopcev, of Izraelovi otroci?“govori Gospod: „Ali nisem jaz Izraela privedel gor iz egiptovske dežele? In Filistejce iz Kaftorja in Sirce iz Kira? **8** Glejte, oči Gospoda Boga so nad grešnim kraljestvom in uničil ga bom izpred obličja zemlje; razen, da ne bom popolnoma uničil Jakobove hiše, “govori Gospod. **9** „Kajti glejte, zapovedal bom in Izraelovo hišo bom presejal med vse narode, kakor je žito presejano na situ, vendar niti najmanjše zrno ne bo padlo na zemljo. **10** Vsi grešniki mojega ljudstva bodo umrli pod mečem, ki pravijo: „Zlo nas ne bo dohitelo niti nas ne bo odvrnilo.“ **11** Na tisti dan bom vzdignil Davidovo šotorsko svetišče, ki je padlo in zaprl njegove vrzeli; in jaz bom vzdignil njegove ruševine in jaz ga bom zgradil kakor v dneh davnine: **12** da bodo lahko posedli preostanek Edóma in vseh paganov, ki so imenovani z mojim imenom, “govori Gospod, ki to dela. **13** „Glejte, pridejo dnevi, “govori Gospod, „ko bo orač prehitel žanjca in tlačitelj grozدوا tistega, ki seje seme; in gore bodo kapljale sladko vino in vsi hribi se bodo topili. **14** In ponovno bom privedel

ujetništvo mojega ljudstva Izraela in zgradili bodo opustošena mesta in jih poselili; in sadili bodo vinograde in pili njihovo vino; prav tako bodo naredili vrtove in jedli sad od njih. **15** In jaz jih bom zasadil na njihovi deželi in ne bodo več potegnjeni iz svoje dežele, ki sem jim jo dal, “govori Gospod, tvoj Bog.

Abdija

1 Videnje Obadjája. Tako govori Gospod Bog glede Edóma:
„Slišali smo govorico od Gospoda in predstavnik je poslan
med pogane: ,Vstanite in vzdignimo se v bitki zoper njega.’ **2**
Glej, naredil sem te majhnega med pogani: silno si preziran. **3**
Ponos tvojega srca te je zavedel, ti, ki prebivaš v razpokah skale,
katerega prebivališče je visoko; ki praviš v svojem srcu: ,Kdo me
bo privedel dol na tla?’ **4** Čeprav se povijuješ kakor orel in čeprav
si svoje gnezda postavil med zvezde, te bom od tam privedel
dol, ‘govori Gospod. **5** Če pridejo k tebi tatovi, če roparji ponoči,
(kako si iztrebljen!) mar ne bodo kradli, dokler nimajo dovolj? Če
pridejo k tebi obiralci grozinja, mar ne bodo pustili nekaj grozdrov?
6 Kako so Ezavove stvari preiskane! Kako so njegove skrite stvari
poiskane! **7** Vsi možje iz tvoje zarote so te privedli, celo k meji:
možje, ki so bili v miru s teboj, so te zavedli in prevladali zoper
tebe; tisti, ki jedo tvoj kruh, so položili rano pod teboj: nobenega
razumevanja ni v njem. **8** Ali ne bom na ta dan, ‘govori Gospod,
,celo uničil modre može iz Edóma in razumevanje iz Ezavove
gore?’ **9** In tvoji mogočni ljudje, oh Temán, bodo zaprepadni, do
konca, z namenom, da bo lahko vsakdo iz Ezavove gore iztrebljen
s pokolom. **10** Zaradi tvojega nasilja zoper tvojega brata Jakoba te
bo pokrila sramota in iztrebljen boš na veke. **11** Na dan, ko stojiš
na drugi strani, na dan, ko tuji odvedejo njegove sile ujetje in
tuj ljudje vstopijo v njegova velika vrata in odvedejo ujetništvo in
mečejo žrebe nad [prestolnico] Jeruzalem, si bil celo ti kakor eden
izmed njih. **12** Toda ne bi smel gledati na dan svojega brata, na
dan, ko je postal tujec; niti ne bi smel imeti veselja nad Judovimi
otroci na dan njihovega uničenja; niti ne bi smel ponosno govoriti
na dan tegobe. **13** Ne bi smel vstopiti v velika vrata mojega ljudstva
na dan njihove katastrofe; da, ne bi smel gledati na njihovo stisko
na dan njihove katastrofe niti rok položiti na njihovo imetje na dan
njihove katastrofe; **14** niti ne bi smel stati na razpotju, da bi iztrebil
njegove, ki so pobegnili; niti ne bi smel izročiti njegovih, na dan
tegobe. **15** Kajti dan Gospodov je blizu nad vsemi pogani: kakor si
ti storil, tako bo storjeno tebi: tvoja nagrada se bo povrnila na tvojo
lastno glavo. **16** Kakor če ste pili na moji sveti gori, tako bodo vsi
pogani nenehno pili, da, pili bodo in bodo požrli in bodo kot, da jih
ni bilo. **17** Toda na gori Sion bo osvoboditev in tam bo svetost; in
Jakobova hiša bo posedla njihove posesti. **18** In Jakobova hiša bo
ogenj in Jožefova hiša plamen in Ezavova hiša strnišče in v njih
bodo vžgali in jih požrli: in tam ne bo nobenega ostanaka Ezavove
hiše; kajti Gospod je to govoril. **19** In tisti iz juga bodo posedli goro
Ezav; in tisti iz ravnine Filistejcev: in posedli bodo Efrájimova polja
in polja Samarie: in Benjamin bo posedel Gileád. **20** In ujetništvo
te vojske Izraelovih otrok bo posedlo to od Kánaancev, celo do
Sarepte; in ujetništvo [prestolnice] Jeruzalem, ki je v Sefarádu, bo
posedlo južna mesta. **21** In rešitelji bodo prišli na goro Sion, da
sodijo Ezavovo goro; in kraljestvo bo Gospodovo.“

Jona

1 Torej Gospodova beseda je prišla k Jonu, Amitájevemu sinu, rekoč: **2** „Vstani, pojdi v Ninive, to veliko mesto in kliči zoper njega; kajti njihova zlobnost je prišla predme.“ **3** Toda Jona se je dvignil, da pred Gospodovo prisotnostjo zbeži v Taršiš in je odšel dol v Jafo; in našel ladjo, ki je šla v Taršiš: tako je plačal njeno voznilo in odšel dol vanjo, da gre z njimi v Taršiš, proč od Gospodove prisotnosti. **4** Toda Gospod je na morje odposal velik veter in tam na morju je bil mogočen vihar, tako da je ladja hotela biti zlomljena. **5** Potem so bili mornarji prestrašeni in vsak je klical k svojemu bogu in odvrgli [so] blago, ki je bilo na ladji, v morje, da jo olajšajo. Jona pa je odšel dol med ladijske boke; in legel ter trdno zaspal. **6** Tako je kapitan prišel k njemu in mu rekel: „Kaj ti misliš, o spalec? Vstani, kliči k svojemu Bogu, če je tako, da bo Bog mislil na nas, da ne umremo.“ **7** In rekle so vsak svojemu pajdašu: „Pridimo in mečimo žrebe, da bomo lahko izvedeli zaradi cigavega vzroka je nad nami to zlo.“ Tako so metalji žrebe in žreb je padel na Jona. **8** Potem so mu rekle: „Povej nam, prosimo te, zaradi cigavega vzroka je nad nami to zlo; kakšen je tvoj poklic? In od kod prihajaš? Katera je tvoja dežela? In od katerega ljudstva si?“ **9** Rekel jim je: „Jaz sem Hebrejec; in se bojim Gospoda, Boga nebes, ki je naredil morje in kopno zemljo.“ **10** Potem so bili ljudje silno prestrašeni in mu rekli: „Zakaj si to storil?“ Kajti ljudje so vedeli, da je pobegnil izpred Gospodovega obličja, ker jim je povedal. **11** Potem so mu rekli: „Kaj naj ti storimo, da se nam morje lahko umiri?“ Kajti morje se je maščevalo in bilo viharno. **12** Rekel jim je: „Vzemite me in me vrzite v morje; tako se vam bo morje umirilo; kajti vem, da je zaradi mene ta veliki vihar nad vami.“ **13** Kljub temu so možje trdo veslali, da jo privedejo k obali; toda niso mogli; kajti morje se je maščevalo in bilo viharno proti njim. **14** Zato so klicali h Gospodu in rekli: „Rotimo te, oh Gospod, rotimo te, naj ne umremo zaradi življenja tega moža in ne položi na nas nedolžne krvi; kajti ti, oh Gospod, si storil takor ti je ugajalo.“ **15** Tako so vzeli Jona in ga vrgli v morje: in morje je odnehalo od svojega besnenja. **16** Potem so se možje silno zbalili Gospoda in Gospodu darovali daritev in naredili zaobljube. **17** Torej Gospod je pripravil veliko ribo, da je pogolnila Jona. In Jona je bil v ribjem trebuhi tri dni in tri noči.

2 Potem je Jona iz ribjega trebuha molil h Gospodu, svojemu Bogu **2** in rekel: „Zaradi razloga svoje stiske sem klical h Gospodu in me je slišal; ven iz trebuha pekla sem klical in ti si slišal moj glas. (Sheol h7585) **3** Kajti vrgel si me v globino, v sredo morij; in poplave so me obkrožile: vsi tvoji veliki valovi in tvoji valovi so me preleteli.“ **4** Potem sem rekel: „Vižen sem iz tvojega pogleda; vendar bom ponovno gledal k tvojemu svetemu templiju. **5** Vode so me obkrožile, celo do duše: globine so me zaprle naokoli, plevel je bil zavit okoli moje glave. **6** Odsel sem navzdol, k vznožjem gor; zemlja, s svojimi zapahi, je bila okoli mene na veke: vendar si ti moje življenje privedel gor iz trohnenja, oh Gospod, moj Bog. **7** Ko je moja duša slabela znotraj mene, sem se spomnil Gospoda: in moja molitev je vstopila k tebi, v tvoj sveti tempelj. **8** Tisti, ki obeležujejo lažnive nečimnosti, zapančajo svoje lastno usmiljenje. **9** Toda jaz ti bom žrtvoval z glasom zahvaljevanja; plačal bom to, kar sem se zaobljubil. Rešitev duš je od Gospoda.“ **10** In Gospod je spregovoril ribi in izbljuvala je Jona na kopno zemljo.

3 In beseda Gospodova je drugič prišla Jonu, rekoč: **2** „Vstani, pojdi v Ninive, to veliko mesto in mu oznani pridigo, ki sem ti jo zapovedal.“ **3** Tako je Jona vstal in odšel v Ninive, glede na Gospodovo besedo. Torej Ninive so bile silno veliko mesto treh dni

potovanja. **4** In Jona je pričel vstopati v mesto [prvi] dan potovanja ter vpil in govoril: „Še štirideset dni in Ninive bodo uničene.“ **5** Tako je ljudstvo v Ninivah verovalo Bogu in razglasilo post in si nadelo vrečevino, od največjih izmed njih, celo do najmanjših izmed njih. **6** Kajti beseda je prišla k Ninivskemu kralju in vstal je s svojega prestola in iz sebe odložil svoje svečano oblačilo in se pokril z vrečevino in sédel na pepel. **7** In povzročil je to, da se je razglasilo in oznanilo skozi Ninive, po odloku kralja in njegovih plemičev, rekoč: „Naj niti človek niti žival, [niti] trop niti čreda, ničesar ne pokusijo: naj se ne hranijo niti ne pijejo vode: **8** toda človek in žival bodita pokrita z vrečevino in mogočno kličeta k Bogu: da naj se oni, vsakdo izmed njih, obrnejo od svoje zle poti in od nasilja, ki je v njihovih rokah. **9** Kdo lahko pove, če se bo Bog obrnil in pokesal in odvrnil proč od svoje krute jeze, da ne umremo?“ **10** In Bog je videl njihova dela, da so se odvrnili od svojih zlih poti; in Bog se je pokesal od zla, katerega je rekel, da jim bo storil; in tega ni storil.

4 Toda to je Jona silno razžalilo in bil je zelo jezen. **2** In molil je h Gospodu ter rekel: „Prosim te, oh Gospod, ali ni bila to moja beseda, ko sem bil še v svoji deželi? Zatorej sem prej pobegnil v Taršiš: kajti vedel sem, da si milostljiv Bog in usmiljen, počasen za jezo in zelo prijazen in se kesaš zlega. **3** Zatorej sedaj, oh Gospod, vzemi, rotim te, moje življenje od mene; kajti zame je bolje, da umrem, kakor da živim.“ **4** Potem je Gospod rekel: „Delaš pravilno, da si jezen?“ **5** Tako je Jona odšel ven iz mesta in se usedel na vzhodni strani mesta in si tam naredil šotor in sedel pod njem v senco, toliko časa, da lahko vidi kaj bo iz mesta nastalo. **6** In Gospod je pripravil bučo in ji storil, da vzklike nad Jona, da bi lahko bila senca nad njegovo glavo, da ga osvobodi pred njegovo žalostjo. Tako je bil Jona buče silno vesel. **7** Toda ko je naslednjega dne vstalo jutro, je Bog pripravil ličinko in ta je napadla bučo, da je ovenela. **8** In pripetilo se je, ko je sonce vstalo, da je Bog pripravil silovit vzhodnik; in sonce je udarjalo na Jonovo glavo, da je slabel in si v sebi žezel, da umre ter rekel: „Zame je boljše, da umrem, kakor da živim.“ **9** Bog je Jenu rekel: „Delaš pravilno, da si jezen zaradi buče?“ In on je rekel: „Pravilno delam, da sem jezen, celo do smrti.“ **10** Potem je Gospod rekel: „Ti imaš usmiljenje za bučo, za katero nisi delal niti ji storil da zraste; ki je v [enj] noči vzklikala in v [enj] noči propadla: **11** jaz pa naj ne bi prizanesel Ninivam, temu velikemu mestu, v katerem je več kot sto dvajset tisoč oseb, ki ne morejo razlikovati med svojo desnico in svojo levico; in tudi veliko živine?“

Mihej

1 Beseda Gospodova, ki je prišla Miheju Moréščanu v dneh Jotáma, Aháza in Ezekíja, Judovih kraljev, katero je videl glede Samarije in [prestolnice] Jeruzalem. **2** „Poslušajte, vsa ve ljudstva: prisluhni, oh zemlja in vsi, ki so na njej: in naj bo Gospod Bog priča zoper vas, Gospod od svojega svetega templja. **3** Kajti glejte, Gospod prihaja naprej iz svojega kraja in bo prišel dol in stopil na visoke kraje zemlje. **4** In gore bodo stoljene pod njim in doline bodo razklane kakor vosek pred ognjem in kakor vode, ki so izlite dol po strmini. **5** Zaradi Jakobovega prestopka je vse to in zaradi grehov Izraelove hiše. Kaj je Jakobov prestopek? Ali ni Samaria? In kaj so visoki Judovi kraji? Ali niso oni Jeruzalem? **6** Zato bom Samarijo naredil kakor kup polja in kakor zasajanja vinograda: in njene kamne bom izlil dol v dolino in odkril bom njene temelje. **7** In vse njene rezane podobe bodo stoljene na koščke in vsa njena plačila bodo požgana z ognjem in vse njene malike bom pustil zapuščene, kajti to je zbirala od plačila pocestnice in vrnil se bodo k plačilu pocestnice. **8** Zato bom tarnal in tulil, šel bom slečen in nag: naredil bom tarnanje kakor znaji in žalovanje kakor sove. **9** Kajti njena rana je nezacetljiva; kajti ta je prišla v Juda; prišla je v velika vrata mojega ljudstva, celo do Jeruzalema. **10** Tega ne razglasite pri Gatu, sploh ne jokajte: v hiši Bet Leáfe se valjajte v prahu. **11** Odidi proč, ti prebivalec Šafirja, ki imaš svojo sramoto golo: prebivalec Caanána ne pridi naprej v žalovanju Bet Ecela; ta bo od vas prejel svojo postojanko. **12** Kajti prebivalec Maróta je skrbno čakal na dobro: toda zlo je prišlo dol od Gospoda k velikim vratom Jeruzalema. **13** Oh, ti prebivalec Lahíša, naprezi bojni voz k hitri živali: ta je začetek greha sionski hčeri: kajti prestopke Izraela je bilo najti v tebi. **14** Zato boš dal darila Moréšet Gatu: Ahzíbove hiše bodo laž Izraelovim kraljem. **15** Vendar bom k tebi privedel dediča, oh prebivalec Marešá: prišel bo k Adulámu, Izraelovi slavi. **16** Naredi se plešast in ostrizi se zaradi svojih prefinjenih otrok; svojo plešavost povečaj kakor orel; kajti od tebe so odšli v ujetništvo.“

2 „Gorje tistim, ki snujejo krivičnost in na svojih posteljah počnejo zlo! Ko je jutro svetlo, to izvajajo, ker je to v moči njihove roke. **2** In pozelijo polja in jih zavzamejo z nasiljem; in hiše in jih odvedejo: tako zatirajo moža in njegovo hišo in njegovo dedičino, celo moža in njegovo dedičino.“ **3** Zato tako govorí Gospod: „Glej, zoper to družino snujejo zlo, od katerega svojih vratov ne boste odstranili; niti ne boste hodili ošabno: kajti ta čas je hud. **4** Na tisti dan bo nekdo vzel prisopodo zoper vas in žaloval z otožnim žalovanjem in rekel: „Mi bomo popolnoma opolenjeni: spremenil je delež mojega ljudstva: kako je to odstranjeno od mene! Obračajoč se stran je razdelil naša polja.“ **5** Zato ne boš imel nobenega, ki bo z žrebom vrgel vrvico v Gospodovu skupnosti. **6** Ne prerokuj, reci onim, tistim, ki prerokujejo: oni jim ne bodo prerokovali, da ne bodo odstranili sramote. **7** Oh ti, ki si poimenovan Jakobova hiša, ali je Gospodov duh omejen? Ali so to njegova dejanja? Ali moje besede ne delajo dobro tistem, ki hodi pošteno? **8** Celo od davnine je moje ljudstvo vstalo kakor sovražnik: vi vlecete ogrinjalo z oblačilom iz tistih, ki varno hidijo mimo, ko se ljudje odmikajo od vojne. **9** Ženske mojega ljudstva ste metalni iz njihovih prijetnih hiš; od njihovih otrok ste vzeli mojo slavo na veke. **10** Vstanite in odidite; kajti to ni vaš počitek: ker je ta omadeževan, vas bo uničil, celo z bolečim uničenjem. **11** Če človek, ki hodi v duhu in nerescni, laže, rekoč: „Prerokoval ti bom o vinu in o močni pijaci;“ bo ta celo prerok temu ljudstvu. **12** Zagotovo te bom vsega združil, oh Jakob; zagotovo bom zbral Izraelov preostanek; skupaj jih bom postavil kakor ovce iz Bocre, kakor trop v sredi njihove

staje: naredili bodo velik hrup zaradi razloga množice ljudi. **13** Lomilec je prišel gor prednje: izbruhnili so in prešli skozi velika vrata in pri njih odšli ven: in njihov kralj bo šel pred njimi in Gospod jim bo na čelu.“

3 In rekel sem: „Poslušajte, prosim vas, oh Jakobovi poglavariji in vi princi Izraelove hiše: ,Ali ni to za vas, da poznate sodbo?“ **2** Ki sovražite dobro in ljubite зло; ki njihovo kožo trgate iz njih in njihovo meso iz njihovih kosti; **3** ki tudi jeste meso mojega ljudstva in odirate njihovo kožo iz njih; in lomijo njihove kosti in jih sekajo na koščke, kakor za lonec in kakor meso znotraj kotla. **4** Potem bodo klicali h Gospodu, toda ne bo jih slišal: ob tistem času bo celo svoj obraz skril pred njimi, kakor so se oni slabno obnašali v svojih ravnanjih. **5** Tako govorí Gospod glede prerokov, ki mojemu ljudstvu povzročajo, da se moti, ki grizejo s svojimi zobmi in kličejo. ,Mir, ‘in kdor ne daje v njihova usta, pripravljajo celo vojno zoper njega. **6** Zato boste imeli noč, da ne boste imeli videnja; in ta vam bo temna, da ne boste vedeževali; in sonce bo zašlo nad preroki in dan bo tema nad njimi. **7** Takrat bodo vidci osramočeni in vedeževalci zbegani: da, vsi bodo pokrili svoje ustnice; kajti tam ni odgovora od Boga. **8** Toda resnično, jaz sem po Gospodovem duhu poln oblasti, sodbe in moči, da Jakobu razglasim njegov prestopek in Izraelu njegov greh. **9** Poslušajte to, prosim vas, vi poglavariji iz Jakobove hiše in princi iz Izraelove hiše, ki se vam gnusi sodba in izkriviljate vso pravico. **10** Sion gradijo s krvjo in [prestolnico] Jeruzalem s krivčnostjo. **11** Njihovi poglavariji sodijo zaradi nagrade in njihovi duhovniki učijo zaradi plačila in preroki vedežujejo zaradi denarja: vendar ali se bodo naslonili na Gospoda in rekli: ,Ali ni Gospod med nami? Nobeno zlo ne more priti nad nas.“ **12** Zato bo zaradi vas Sion preoran kakor polje in Jeruzalem bo spremenjen v razvaline in gore hiše kakor visoki kraji gozda.“

4 Toda v poslednjih dneh se bo zgodilo, da bo gora hiše Gospodove utrjena na vrhu gora in ta bo povisana nad hribi; in ljudstvo bo teklo k njej. **2** In številni narodi bodo prišli ter rekle: „Pridite, pojdimo gor do Gospodove gore in do hiše Jakobovega Boga in učil nas bo svojih poti in hodili bomo po njegovih stezah: kajti postava bo izšla iz Siona in Gospodova beseda iz Jeruzalema.“ **3** In sodil bo med mnogimi ljudstvi in oštel oddaljene močne narode; in prekovali bodo svoje meče in lemeže in svoje sulice v obrezovalne kavle: narod ne bo vzdignil meča zoper narod niti se ne bodo več učili vojskovanja. **4** Temveč bodo sedeli, vsak pod svojo trto in pod svojim figovim drevesom; in nihče jih ne bo strašil: kajti usta Gospoda nad bojevniki so to govorila. **5** Kajti vsa ljudstva bodo hodili, vsako v imenu svojega boga, mi pa bomo hodili v imenu Gospoda, našega Boga, na veke vekov. **6** Na ta dan, „govori Gospod, „bom zbral tisto, kar šepa in zbral tisto, kar je izgnano in tisto, kar sem prizadel; **7** in tisto, kar šepa, bom naredil ostanek in tisto, ki je bilo vrženo daleč proč, močan narod: in Gospod bo kraljeval nad njimi na gori Sion od zdaj naprej, celo na veke. **8** In ti, oh stolp tropa, oporišče hčere Sionske, k tebi bo prišlo, celo prvo gospodstvo; kraljestvo bo prišlo k jeruzalemski hčeri. **9** Zakaj torej kričiš na glas? Mar ni kralja v tebi? Ali je tvoj svetovalec izginil? Kajti ostre bolečine so te zgrabile kakor žensko v porodnih mukah. **10** Bodи v bolečini in trudi se, da rodis, oh hči sionska, kakor ženska v porodnih mukah: kajti sedaj boš šla naprej iz mesta in boš prebivala na polju in šla boš celo do Babilona; tam boš osvobojena; tam te bo Gospod odkupil iz roke tvojih sovražnikov. **11** Sedaj je tudi mnogo narodov zbranih zoper tebe, ki pravijo: „Naj bo omadeževana in naj naše oko gleda na Sion. **12** Toda oni ne poznajo Gospodovih misli niti ne razumejo njegovega nasveta: kajti zbral jih bo kakor snope na

mlatišu. **13** Vzdigni se in mlati, oh hči sionska, kajti tvoj rog bom naredil želeso in tvoje parklje bom naredil bron: in na koščke boš zdrobila številna ljudstva in njihov dobiček bom posvetil Gospodu in njihovo imetje Gospodu celotne zemlje.“

5 Sedaj se zberi v krdela, oh hči krdel: zoper nas je položil obleganje: Izraelovega sodnika bodo s palico udarjali na lice. **2** Toda ti, Betlehem Efráta, čeprav si majhen med Judovimi tisočimi: vendar bo iz tebe prišel naprej k meni tisti, ki bo vladar v Izraelu; katerega izhodi so bili od davnine, od večnosti. **3** Zato jih bo on predal do časa, ko tista, ki je imela porodne muke, rodi: potem se bo preostanek njegovih bratov vrnil k Izraelovim otrokom. **4** In stal bo in hranič v Gospodovi moči, v veličastvu imena Gospoda, svojega Boga; in oni bodo prebivali: kajti sedaj bom velik do končev zemlje. **5** In ta mož bo mir, ko bo Asirec prišel v našo deželo: in ko bo teptal na naših palačah, takrat bomu zoper njega vzdignili sedem pastirjev in osem glavnih mož. **6** In z mečem bodo opustošili deželo Asirije in Nimródovo deželo na njenih vhodih: tako nas bo osvobodil pred Asirci, ko pride v našo deželo in ko mendra znotraj naših mej. **7** In Jakobov preostanek bo v sredi številnih ljudstev, kakor rosa od Gospoda, kakor nalivi na travo, ki ne čakajo na človeka niti ne čakajo na človeške sinove. **8** In preostanek Jakoba bo med pogani v sredi številnega ljudstva kakor lev med gozdnimi živalmi, kakor mlad lev med tropi ovc: kateri, če gre skozi, tako pomendra kakor raztrga na koščke in nihče ne more osvoboditi. **9** Tvoja roka bo dvignjena nad twoje nasprotnike in vsi tvoji sovražniki bodo iztrebljeni. **10** In zgodilo se bo na tisti dan, „govori Gospod, „da bom iz twoje srede iztrebil twoje konje in uničil bom twoje bojne vozove: **11** in iztrebil bom mesta twoje dežele in zrušil vsa twoja oporišča: **12** in iztrebil bom čaranja iz twoje roke; in ne boš več imel napovedovalcev usode: **13** tudi twoje rezane podobe bom iztrebil in twoje stoeče podobe iz twoje srede; in ne boš več oboževal dela svojih rok. **14** In izrujal bom twoje ašere iz twoje srede: takmo bom uničil tvoja mesta. **15** In nad pogani bom izvršil maščevanje v jezi in razjarjenosti, takšno, o kakršnem niso slišali.“

6 Poslušajte sedaj kaj govori Gospod: „Vstani, poteguj se pred gorami in naj hribi slišijo tvoj glas. **2** Prisluhnite, oh gore, Gospodovo polemiko in vi močni temelji zemlje: kajti Gospod ima polemiko s svojim ljudstvom in pravdal se bo z Izraelom. **3** Oh moje ljudstvo, kaj sem ti storil? In v čem sem te izmučil? Prijaj zoper mene. **4** Kajti privedel sem te gor iz egiptovske dežele in te odkupil iz hiše služabnikov; in pred teboj sem poslal Mojsesa, Arona in Mirjam. **5** Oh moje ljudstvo, spomnите se sedaj kaj je svetoval Balák, moábski kralj in kaj mu je Bileám, Beórjev sin, odgovoril iz Šítima do Gilgála; da boste lahko spoznali Gospodovo pravičnost. **6** S čim bom prišel pred Gospoda in se priklonil pred vzvišenim Bogom? Ali bom prišel preden z zgalmimi daritvami, z enoletnimi teleti? **7** Ali bi Gospod zadovoljen s tisoči ovnov ali z deset tisočimi rekami olja? Ali bom dal svojega prvorjenca za moj prestopek, sad mojega telesa za greh moje duše? **8** Pokazal ti je, oh človek, kaj je dobro; in kaj zahteva Gospod od tebe, razen da ravnaš pravično in da ljubiš usmiljenje in da ponizno hodiš s svojim Bogom? **9** Gospodov glas klíče v mesto in človek modrosti bo videl twoje ime: poslušaj palico in tistega, ki jo je določil. **10** Ali so še zakladi zlobnosti v hiši zlobnega in skopa mera, kar je gnušno? **11** Ali jih bom štel za čiste z zlobnimi tehtnicami in s torbo varljivih uteži? **12** Kajti njegovi bogataši so polni nasiila in njegovi prebivalci so govorili laži in njihov jezik je varljiv v njihovih ustih. **13** Zato te bom tudi jaz naredil bolnega, ko te bom udarjal, ko te bom pustosil zaradi twojih grehov. **14** Jedel boš, toda ne boš nasičen; in tvoja sestradanost bo v tvoji sredi; in prijet boš, toda ne

boš osvobodil in to, kar osvobodiš, bom izročil meču. **15** Sejal boš, toda ne boš žel; tlačil olive, toda z oljem se ne boš mazilil; in sladko vino, toda vina ne boš pil. **16** Kajti držijo se Omrijevih pravil in vseh del Ahábove hiše in vi hodite po njihovih nasvetih, da bi te naredil za opustošenje in njegove prebivalce za sikanje: zatorej boste nosili grajo mojega ljudstva.

7 Gorje meni! Kajti sem kakor, ko so zbiral poletne sadove, kakor paberkanje grozdne trgatve: tam ni nobenega grozda, da bi ga jedel: moja duša si je žezele privi sad. **2** Dober človek je izginil iz zemlje in nobenega poštenega ni med ljudmi: vsi in zasedi prežijo na kri; vsak svojega brata z mrežo lovi. **3** Da lahko iskreno, z obema rokama, počnejo zlo, princ zahteva in sodnik povprašuje po nagradi; in veliki človek, on izreka svojo pogubno željo: tako to sprevračajo. **4** Najboljši izmed njih je kakor osat: najpokončnejši je ostrejši kakor trnova ograja: dan tvojih stražarjev in tvojega obiskanja prihaja; sedaj bo [to] njihova zmedenost. **5** Ne zaupaj prijatelju, ne položi zaupanja v vodiča: varuj vrata svojih ust pred njo, ki leži v tvojem naročju. **6** Kajti sin ne spoštuje oceta, hči se vzdiguje zoper svojo mater, snaha zoper svojo taščo; človeku so sovražniki ljudje iz njegove lastne hiše. **7** Zatorej bom gledal H Gospodu; čakal bom na Boga rešitve moje duše; moj Bog me bo slišal. **8** Ne razveseljuj se zoper mene, oh moj sovražnik: ko padem, bom vstal; ko sedim v temi, mi bo Gospod svetloba. **9** Prenašal bom Gospodovo ogorčenje, ker sem grešil zoper njega, dokler ne brani mojega primera in ne izvrši sodbe zame: privedel me bo k svetlobi in gledal bom njegovo pravičnost. **10** Potem bo tista, ki je moja sovražnica, to videla in sramota bo pokrila tisto, ki mi je rekla: „Kje je Gospod, tvoj Bog?“ Moje oči jo bodo gledale: sedaj bo pomendrana kakor ulično blato. **11** Na dan, ko naj bi bili zgrajeni tvoji zidovi, na tisti dan bo odlok odstranjen daleč. **12** Na ta dan bo tudi on prišel k tebi, celo iz Asirije in od utrjenih mest in od trdnjave, celo do reke in od morja do morja in od gore do gore. **13** Vendar bo dežela zapuščena zaradi tistih, ki prebivajo v njej, zaradi sadov njihovih početij. **14** Hrani svoje ljudstvo s svojo palico, trop svoje dediščine, ki prebiva osamljeno v goščavi, v sredi Karmela: naj se hranijo v Bašánu in Gileádu, kakor in dneh davnine. **15** Kakor v dneh tvojega prihoda iz egipcovske dežele, mu bom pokazal čudovite stvari. **16** Narodi bodo videli in bodo zbegani ob vsej njihovi moči: svojo roko bodo položili na svoja usta, njihova ušesa bodo gluha. **17** Prah bodo lizali kakor kača, iz svojih lukenj bodo prilezli kakor črvi zemlje: bali se bodo Gospoda, našega Boga in bali se bodo zaradi tebe. **18** Kdo je Bog, podoben tebi, ki oprošča krivičnost in gre mimo prestopka, preostanka svoje dediščine? Svoje jeze ne ohranja na veke, ker se razveseljuje v usmiljenju. **19** Ponovno se bo obrnil, nad nami bo imel sočutje; podjarmil bo naše krivičnosti; in vse njihove grehe boš vrgel v globine morja. **20** Jakobu boš izvršil resnico in Abrahamu usmiljenje, ki si ga prisegel našim očetom od dni davnine.

Nahum

1 Breme Niniv. Knjiga videnja Nahuma Elkošána. **2** Bog je ljubosumen in Gospod maščuje; Gospod maščuje in je razjarjen; Gospod se bo maščeval na svojih nasprotnikih in on prihranja bes za svoje sovražnike. **3** Gospod je počasen za jezo in silen v moči in sploh ne bo oprostil tožbe zlobnih: Gospod ima svojo pot v vrtinčastem vetru in v viharju in oblaki so prah njegovih stopal. **4** Ošteva morje in ga osušuje in suši vse reke: Bašán peša in Karmel in cvet Libanona peša. **5** Gore se trestejo ob njem in hribi se topijo in zemlja je sežgana ob njegovih prisotnosti, da, zemeljski krog in vsi, ki prebivajo na njem. **6** Kdo lahko obstane pred njegovim ogorčenjem? In kdo lahko prebiva v okrutnosti njegove jeze? Njegova razjarjenost je izlita kakor ogenj in skale so vržene dol po njem. **7** Gospod je dober, oporišče v dnevu stiske; in pozna tiste, ki zaupajo vanj. **8** Toda s preplavljajočo povodnijo bo naredil popoln konec njihovemu kraju in tema bo zasledovala njegove sovražnike. **9** Kaj si domišljate zoper Gospoda? On bo naredil popoln konec: stiska se drugič ne bo vzdignila. **10** Kajti medtem ko so zviti skupaj kakor trnje in medtem ko so pijani kakor pijanci, bodo pogoljnjeni kakor popolnoma suho strnišče. **11** Nekdo je izšel iz tebe, ki si je zoper Gospoda domišljal hudobijo, zloben svetovalec. **12** Tako govori Gospod: „Čeprav so tihi in brav takо številni, vendar bodo tako posekani, ko bo na šel skozi. Čeprav sem te prizadel, te ne bom več prizadel.“ **13** Kajti sedaj bom zlomil njegov jarem iznad tebe in tvoje vezi razpočil narazen. **14** In Gospod je glede tebe dal zapoved, da se ne bo več sejalo iz tvojega imena: iz hiše tvojih bogov bom odrezal izrezljano podobo in ulito podobo: jaz bom naredil tvoj grob; kajti huduben si. **15** Poglej na gorah stopala tistega, ki pričaša dobre novice, ki razglaša mir! Oh Juda, ohranjam svoje slovesne praznike, izpolni svoje zaobljube: kajti zlobni ne bo šel več skozte; popolnoma je odrezan.

2 Kdor razbjija na koščke je prišel gor, pred tvoj obraz: ohranjam strelivo, pazi na pot, naredi svoja ledja močna, mogočno utrdi svojo moč. **3** Kajti Gospod je odvrnil Jakobovo odličnost kakor odličnost Izraela: kajti izpraznjevalc so jih izpraznili in skazili njihove trnne mladike. **3** Ščit njegovih mogočnih mož je pordečel, hrabi može so v škrilatu: bojni vozovi bodo s plamenečimi baklami na dan njegove priprave in jelkina drevesa bodo strašno stresena. **4** Bojni vozovi bodo besneli na ulicah, zadevali se bodo drug ob drugega na širokih poteh, zdeli se bodo kakor bakle, tekli bodo kakor bliski. **5** Spomnil se bo svojih vrlih: spotaknili se bodo v svoji hoji; podvizi ali se bodo k njegovemu zidu in obrambu bo pripravljena. **6** Velika vrata rek bodo odprta in palaca bo razpadla. **7** In Huzzab bo odvedena v ujetništvo, privedeni bo gor in njene služabnice jo bodo vodile kakor z glasom golobic, ki igrajo na tamburine na svojih prsih. **8** Toda Ninive so od davnine podobne vodnemu ribniku; vendar bodo pobegnile. „Stojte, stojte,“ bodo kričali toda nihče ne bo pogledal nazaj. **9** Vzemite plen srebra, vzemite plen zlata: kajti nobenega konca zaloge ni in slave iz vse prijetne opreme. **10** Prazna je in izpraznjena in opustošena: in srce se topi in kolena udarjajo skupaj in precej bolečine je v vseh ledjih in vsi njihovi obrazzi zbirajo črnino. **11** Kje je prebivališče levov in kraj za hranjenje mladih levov, kjer je hodil lev, celo star lev in levji mladiči in nihče ju ni prestrasil? **12** Lev je raztrgal na koščke dovolj za svoje mladiče in zadavil za svoje levinje in svoje lame napolnil s plenom in svoje brloge z ropom. **13** „Glej, jaz sem zoper tebe,“ govori Gospod nad bojevniki, „in jaz bom sežgal njene bojne vozove v dimu in meč bo použil tvoje mlade leve: in iztrebil bom tvoj plen iz zemlje in glasu tvojih poslancev ne bo več slišati.“

3 Gorje krvoločnemu mestu! To je polno laži in ropa; plen ga ne zapusti; **2** tlesk biča in hrup ropotanja koles in drvečih konj in poskakujčih bojnih vozov. **3** Konjenik dviguje tako bleščec meč kakor lesketajočo sulico: in tam je množica umorjenih in veliko število trupel: in tam ni konca njihovih trupel; spotikajo se na njihovih trupilih: **4** zaradi številnih vlačugarstev dobro favorizirane pocestnice, gospodarice čaranj, ki prodaja narode preko svojih vlačugarstev in družine preko svojih čaranj. **5** „Glej, jaz sem zoper tebe,“ govori Gospod nad bojevniki; „in odkril bom krajce tvojega oblaciha nad tvojim obrazom in narodom bom pokazal tvojo nagoto in kraljestvom tvojo sramoto. **6** In nate bom vrgel gnušno umazanino in te naredil ogabno in te postavil kakor predmet zaničevanja. **7** In zgodilo se bo, da bodo vsi, ki gledajo nate, pobegnili od tebe in reki: „Ninive so opustošene: kdo jih bo objokoval? Od kod bom iskal tolatažnike zate?“ **8** Ali si boljša kakor gosto naseljen No, ki je bil umeščen med reke, ki je imel okoli sebe vode, katerega obrambni zid je bilo morje in je bil njegov zid od morja? **9** Etiopija in Egipat sta bila njegova moč in ta je bila neskončna; Put in Libija sta bila tvoja pomočnika. **10** Vendar je bil odveden proč, odšel je v ujetništvo: tudi njegovi mladi otroci so bili raztreščeni na koščke na vrhu vseh ulic: in metalli so žrebe za njegove častitljive može in vsi njegovi veliki može so bili zvezzani v verigah. **11** Tudi ti boš pijan: skrit boš, tudi ti boš iskal moč zaradi sovražnika. **12** Vsa tvoja oporišča bodo podobna figovemu drevesu s sadom prvih fig: če bodo potresena, bodo celo padla in usta jedca. **13** Glej, tvoje ljudstvo v tvoji sredi so ženske: velika vrata tvoje dežele bodo na široko odprta tvojim sovražnikom: ogenj bo pogolniti tvoje zapahe. **14** Potegni vode za obleganje, utrdi svoja oporišča: pojdi v glino in tlaci malto, ojačaj opekarško peč. **15** Tam te bo pozrl ogenj: odsekal te bo meč, pojedel te bo kakor škodljiva gosenica: naredi se tako številni kakor škodljiva gosenica, naredi se tako številni kakor leteče kobilice. **16** Pomnožil si svoje trgovce nad [številjo] zvezd neba: škodljiva gosenica uničuje in odleti proč. **17** Tvoji kronani so kakor leteče kobilice in tvoji poveljniki kakor velike kobilice, ki taborijo na ograjah na mrzli dan, toda ko vstane sonce, odletijo proč in njihov prostor ni znan kje so. **18** Tvoji pastirji dremajo, oh asirski kralj: tvoji plemiči bodo prebivali v prahu: tvoje ljudstvo je razkropljeno po gorah in nihče jih ne zbirja. Ni ozdravljenja tvojega zloma, tvoja rana jeboleča: vsi, ki slišijo objavo o tebi, bodo z rokami pleskali nad teboj: kajti nad kom tvoja zlobnost ni nenehno besnela?“

Habakuk

1 Breme, ki ga je videl prerok Habakuk. **2** Oh Gospod, doklej bom klical in ti ne boš slišal! Celó zavpil k tebi o nasišju in ti ne boš rešil! **3** Zakaj mi kažeš krivičnost in mi povzročaš, da gledam gorje? Kajti plenjenje in nasišje sta pred meno: in tam so takšni, ki vzdigujejo spor in preprič. **4** Zatorej je postava ohlapna in sodba nikoli ne gre naprej: kajti zlobni obdaja pravičnega; zato izhaja napačna sodba. **5** Glejte, vi med pogani in preudarite in se silno čudite: kajti jaz bom naredil delo, delo in vaših dneh, katerega ne boste verjeli, čeprav bi vam bilo povedano. **6** Kajti, glejte, vzdignil bom Kaldejce, ki so zagrenjen in nagel narod, ki bo korakal skozi širino dežele, da vzame v last prebivališča, ki niso njihova. **7** Strašni so in grozni: njihova sodba in njihovo dostenjanstvo bo izšlo iz njih samih. **8** Tudi njihovi konji so bolj nagli kakor leopardi in so bolj kruti kakor večerni volvki: in njihovi konjeniki se bodo razpršili in njihovi konjeniki bodo prišli od daleč; leteli bodo kakor orel, ki hiti, da je. **9** Vsi bodo prišli zaradi nasišja: njihovi obrazzi bodo izpiti kakor vzhodnik in ujetništva bodo zbrali kakor peska. **10** In norčevali se bodo kraljem in princji se jim bodo norčevali: zasmehovali bodo vsako oporišče; kajti oni bodo kup prahu in ga zavzeli. **11** Potem se bo njegov um spremenil in šel bo mimo in pohujšal, to svojo moč prištevajoč svojemu bogu. **12** Mar nisi ti od večnosti, oh Gospod, moj Bog, moj Sveti? Ne bomo umrli. Oh Gospod, ti si jih odredil za sodbo; in oh mogočni Bog, ti si jih utrdil za grajanje. **13** Ti si čistejši oči kakor da gledaš zlo in ne moreš gledati na krivičnost: zakaj torej gledaš na tiste, ki postopajo zahrbtno in zadržuješ svoj jezik, ko zlobni požira človeka, ki je pravičnejši kakor on? **14** In ljudi delaš kakor ribe morja, kakor plazeče stvari, ki nimajo nobenega vladarja nad seboj? **15** Vse izmed njih zajemajo s trnkom, lovijo jih v svojo mrežo in jih zbirajo v svojo vlako: zato se veselijo in so veseli. **16** Zato zrtvujejo njihovi mreži in zažigajo kadilo njihovih vlak: ker po njiju je njihov delež obilen in njihova hrana obilna. **17** Ali bodo torej praznili svojo mrežo in ne bodo nenehno prizanašali, da ubijajo narode?

2 Stal bom na svoji straži in postavim se na stolp in stražil bom, da vidim kaj mi bo rekel in kaj bom odgovoril, ko bom pograjan. **2** In Gospod mi je odgovoril ter rekel: „Zapiši videnje in ga naredi razločnega na tablicah, da bo lahko tekel, kdor ga bere. **3** Kajti še je videnje za določeni čas, toda ob koncu bo govorilo in ne bo lagalo: čeprav odlasa, čakaj nanj; kajti zagotovo bo prislo, ne bo odlašalo. **4** Glej, njegova duša, ki je povzdignjena, ni iskrena v njem: toda pravični bo živel po svoji veri. **5** Da, prav tako, ker greši z vinom, je ponosen človek niti se ne drži doma, ki svojo željo povečuje kakor pekel in je kakor smrt in ne more biti nasišen, temveč k sebi zbera vse narode in k sebi kopiči vsa ljudstva: (**Sheol h7585**) **6** ali ne bodo vsi ti vzdignili prispodobo zoper njega in zbadljiv pregovor zoper njega in rekli: „Gorje tistem, ki povečuje to, kar ni njegovo!“ Doklej? In tistem, ki se oblagla z gosto glinou! **7** Ali se ne bodo nenadoma dvignili tisti, ki te bodo grizli in se prebudili tisti, ki te bodo mučili, ti pa jim boš za plen? **8** Ker si oplenil mnoge narode, bo ves preostanek ljudstva oplenil tebe; zaradi človeške krvi in zaradi nasišja dežele, mesta in vseh, ki prebivajo v njem. **9** Gorje tistem, ki hlepí s hudobno pohlepnostjo za svojo hišo, da bi lahko postavil svoje gnezdo na visoko, da bi bil lahko osvobojen pred močjo zla! **10** Svetoval si sramoto svoji hiši, s tem, da si odsekal mnoga ljudstva in si grešil zoper svojo dušo. **11** Kajti kamen bo vpil iz zidu in bruno iz lesa mu bo odgovarjal. **12** Gorje tistem, ki gradi mesto s krovjo in mesto utruje s krivičnostjo! **13** Glej, ali ni to od Gospoda nad bojevniki, da se bo ljudstvo trudilo v samem ognju in se bo ljudstvo izmučilo

za samo ničnost? **14** Kajti zemlja bo napolnjena s spoznanjem Gospodove slave, kakor vode pokrivajo morje. **15** Gorje mu, ki daje svojemu bližnjemu piti, ki svoje mehove polagač k njemu in tudi njega delaš pjanega, da bi lahko gledal na njihovo nagoto! **16** Napoljeni si s slavo za sramoto: pij tudi ti in naj bo voja prednja kožica odkrita: čaša Gospodove desnice bo obrnjena k tebi in sramotno pljuvanje bo na tvoji slavi. **17** Kajti nasišje nad Libanonom te bo pokrilo in plenjenje živali, ki si jih prestrašil zaradi človeške krvi in zaradi nasišja dežele in mesta in vseh, ki prebivajo v njih. **18** Kaj koristi rezana podoba, ki jo je njen izdelovalec izrezal; ulta podoba in učiteljica laži, da izdelovalec svojega dela zaupa vanjo, da dela neme malike? **19** Gorje tistem, ki govori lesu: „Zbudi se.“ Nememu kamnu: „Vstani, ta bo učil!“ Glej, ta je prevlečen z zlatom in srebrom in tam, v njegovi sredi, sploh ni nobenega diha. **20** Toda Gospod je v svojem svetem templju: naj vsa zemlja ohrani molk pred njim.

3 Molitev preroka Habakuka na Šiginot. **2** Oh Gospod, slišal sem tvoj govor in bil sem prestrašen: oh Gospod, oživi svoje delo v sredi let, v sredi let ga daj spoznati; v besu se spomni usmiljenja. **3** Bog je prišel iz Temána in Sveti iz gore Paráni. (Selja) Njegova slava je pokrila nebesni obok in zemlja je bila polna njegove hvale. **4** In njegov sijaj je bil kakor svetloba; imel je robove, izhajajoče iz njegove roke: in tam je bilo skrivališče njegove moči. **5** Pred njim je odšla kužna boleznen in goreče oglje je šlo naprej ob njegovih stopalih. **6** Stal je in izmeril zemljo: pogledal je in razgnal narode in večne gore so bile razkropljene, neprestani hribi so se upognili: njegove poti so večne. **7** Videl sem kušanske štotore v stiski: in zavese midijske dežele so trepetale. **8** Ali je bil Gospod nezadovoljen zoper reke? Je bila tvoja jeza zoper reke? Je bil tvoj bes zoper morje, da si jahal na svojih konjih in svojih bojnih vozovih rešitve duš? **9** Tvoj lok je bil razgaljen, glede na prisege rodov, celo twojo besedo. (Selja) Zemljo si oklenil z rekami. **10** Gore so te videle in so trepetale: preplavljanje vodá je šlo mimo: globina je izustila svoj glas in svoje roke vzdignila na visoko. **11** Sonce in luna sta mirno stala v svojem prebivališču: ob svetlobi tvojih puščic sta šla in ob siju tvoje lesketajoče sulice. **12** V ogorčenju si korakal skozi deželo, pogane si mlatali v jezi. **13** Šel si naprej zaradi rešitve duš svojega ljudstva, celó zaradi rešitve duš s svojim maziljenjem; ti raniši poglavjarja iz hiše zlobnih z razkritjem temelja do vrata. **14** Z njegovimi drogovci si prebodel poglavjarja njegovih vasi: ven so prišli kakor vrtinčast veter, da me razkropijo: njihovo razveseljevanje je bilo kakor, da bi na skrivali požrli ubogega. **15** Skozi morje si hodil s svojimi konji, skozi kup velikih vodá. **16** Ko sem slišal, je moj trebuh trepetal; moje ustnice so drgetale ob glasu: gniloba je vstopila v moje kosti in v sebi sem trepetal, da bi lahko počival na dan stiske: ko prihaja gor k ljudstvu, jih bo preplavil s svojimi krdeli. **17** Četudi figovo drevo ne bo cvetelo niti ne bo sadu na trtah: trud oljke bo odpovedal in polja ne bodo obrodila nobene hrane; trop bo odrezan od staje in tam ne bo nobene črede v hlevih: **18** vendar se bom veselil v Gospodu, užival bom v Bogu rešitve moje duše. **19** Gospod Bog je moja moč in on bo moja stopala naredil podobna košutinim stopalom in dal mi bo, da hidim na svojih visokih krajih. Vodilnemu pevcu na moja glasbila na strune.

Sofonija

1 Gospodova beseda, ki je prišla Cefanjáu, sinu Kušija, sinu Gedaljája, sinu Amarjá, sinu Hezekija, v dneh Jošija, Amónovega sina, Judovega kralja. **2** „Popolnoma bom použil vse stvari iz dežele, “govori Gospod. **3** „Použil bom človeka in žival; z zlobnimi bom použil perjad neba in ribe morja in kamne spotike; in odrezal bom človeka iz dežele, “govori Gospod. **4** Prav tako bom svojo roko iztegnil nad Juda in nad vse prebivalce Jeruzalema; in odrezal bom preostanek Báala iz tega mesta in ime Kemarimov z duhovniki; **5** in tiste, ki obožujejo vojsko neba na hišnih strehah; in tiste, ki obožujejo in, ki prsega pri Gospodu in prsega pri Milkómu; **6** in tiste, ki so obrnjeni nazaj od Gospoda; in tiste, ki niso iskali Gospoda niti poizvedovali za njim. **7** Miruj ob prisotnosti Gospoda Boga: kajti dan Gospodov je pri roki: kajti Gospod je pripravil žrtvovanje, povabil je svoje goste. **8** In zgodilo se bo, na dan Gospodovega žrtvovanja, da bom kaznoval prince in kraljeve otroke in vse takšne, ki so oblečeni s tujo obleko. **9** Vistem dnevu bom kaznoval tudi vse tiste, ki poskakujejo na mlatišču, ki napolnjujejo hiše svojih gospodarjev z nasiljem in prevaro. **10** In zgodilo se bo na tisti dan, „govori Gospod, „da bo glas vpitja od ribjih velikih vrat in tuljenja od drugih in veliko lomljene iz hribov. **11** Tulite, vi prebivalci Maltarke kajti vse trgovsko ljudstvo je posekano; vsi tisti, ki nosijo srebro, so iztrebljeni. **12** In zgodilo se bo ob tistem času, da bom Jeruzalem preiskal s svetilkami in kaznoval ljudi, ki so naseljeni na svojih usedlinah: ki v svojem srcu pravijo: ‚Gospod ne bo storil dobrega niti ne bo storil zlega.‘ **13** Zato bodo njihove dobrine postale plen in njihove hiše opustošenje: prav tako bodo gradili hiše, toda ne bodo jih poselili; in sadili bodo vinograde, toda od njihovega vina ne bodo pili. **14** Gospodov veliki dan je blizu, ta je blizu in silno hiti, celo glas Gospodovega dneva: mogočen človek bo tam gremko jokal. **15** Tisti dan je dan besa, dan stiske in tegobe, dan pustote in opustošenja in dan teme in mračnosti, dan oblakov in goste teme, **16** dan šofarja in alarmira zoper ograjena mesta in zoper visoke stolpe. **17** In na ljudi bom privedel tegobo, da bodo hodili kakor slepi ljudje, ker so grešili zoper Gospoda; in njihova kri bo izlita kakor prah in njihovo meso kakor gnoj. **18** Niti jih njihovo srebro niti njihovo zlato ne bo moglo osvoboditi na dan Gospodovega besa; temveč bo celotna dežela použita z ognjem njegove ljubosumnosti, kajti celo zelo hitro se bo znebil vseh tistih, ki prebivajo v deželi.“

2 Zberite se skupaj, da, zberite se skupaj, oh narod, ki ni zaželen. **2** Preden se rodí odlok, preden dan mine kakor pleve, preden pride nad vas kruta Gospodova jeza, preden pride nad vas dan Gospodove jeze. **3** Iščite Gospoda, vsi vi krotki na zemlji, ki ste prakticirali njegovo sodbo; iščite pravičnost, iščite krotkost: morda bo, da boste skriti na dan Gospodove jeze. **4** Kajti Gaza bo zapančena in Aškelón opustošenje: Ašdód bodo izgnali opoldan in Ekrón bo izkoreninjen. **5** Gorje prebivalcem morske obale, narodu Keretéjcev! Gospodova beseda je zoper tebe; oh Káana, dežela Filistejcev, celo uničil te bom, da tam ne bo nobenega prebivalca. **6** In morska obala bodo prebivališča in koče za pastirje in staje za trope. **7** In obala bo za preostanek Judeove hiše; hraniли se bodo na njej: v aškelónskih hišah bodo zvečer legli: kajti Gospod, njihov Bog, jih bo obiskal in odvrnil njihovo ujetništvo. **8** Slišal sem Moábovo grajo in zasramovanja Amónovi otrok, s katerimi so grajali moje ljudstvo in se poveličevali zoper njihovo mejo. **9** Zato kakor jaz živim, “govori Gospod nad bojevniki, Izraelov Bog: ‚Zagotovo bo Moáb kakor Sódoma in Amónovi otroci kakor Gomóra, celo gojenje kopriν in solnih jam in nenehno opustošenje:“

preostanek mojega ljudstva jih bo oplenil in preostanek mojega ljudstva jih bo vzel v last. **10** To bodo imeli zaradi njihovega ponosa, ker so grajali in se poveličali zoper ljudstvo Gospoda nad bojevniki. **11** Gospod jim bo strašen: kajti izstradal bo vse bogove zemlje; in ljudje ga bodo oboževali, vsak iz svojega kraja, celo vsi otoki pogano. **12** Tudi vi Etiopci, vi boste umorjeni z mojim mečem. **13** In iztegnil bo svojo roko zoper sever in uničil Asirijo; in Ninive bo naredil opustošenje in suho kakor divjina. **14** In tropi se bodo ulegli v njeni sredi, vse živali narodov: tako kormoran in bobnarica bosta prenočevala v njenih zgornjih prekladah; njihov glas bo prepeval na oknih; opustošenje bo na pragovih, kajti odkril bo cedrovo oblogo. **15** To je veselče se mesto, ki je brezskrbno prebivalo, ki je v svojem srcu reklo: ‚Jaz sem in poleg mene ni nikogar: ‚kako je postal opustošenje, kraj za živali, da se uležejo v njem! Vsak, kdor gre mimo njega, bo sikal in zmajeval s svojo glavo.‘“

3 Gorje njemu, ki je umazan in oskrunjén, zatiralskemu mestu! **2** Ni ubogal glas; ni sprejel grajanja; ni zaupal v Gospoda; ni se približal k svojemu Bogu. **3** Njegovi princi znotraj njega so rječje levi, njegovi sodniki so večerni volkovi; kosti ne grizejo do jutra. **4** Njegovi preroki so nepomembni in zahrbtne osebe: njegovi duhovniki so oskrunili svetišče, postavi so storili nasilje. **5** Pravičen Gospod je v njegovi sredi; ne bo storil krivičnosti: vsako jutro svojo sodbo prinaša na svetlo, ne odpove; toda nepravični ne pozna sramote. **6** Iztrebil sem narode; stolpi so zapuščeni; njihove ulice sem naredil opustošene, da nihče ne hodi mimo: njihova mesta so uničena, tako da tam ni nobenega človeka, da tam ni nobenega prebivalca. **7** Rekel sem: ‚Zagotovo se me boš bal, prejel boš poučevanje; ‚tako njihova prebivališča ne bi smela biti iztrebljena, vendar sem jih kaznoval: toda vstali so zgodaj in izpridli vsa svoja početja. **8** Zatorej čakajte name, ‚govori Gospod, „do dneva, ko se dvignem k plenu; kajti moja odločitev je, da zberem vse narode, da lahko zberem kraljestva, da nanje izlijem svoje ogorčenje, celo vso svojo kruto jezo: kajti vsa zemlja bo požrta z ognjem moje ljubosumnosti. **9** Takrat se bom obrnil k ljudstvu čistega jezika, da bodo lahko vsi klicali h Gospodovemu imenu, da mu soglasno služijo. **10** Iz druge strani reke Etiopije mi bodo moji prisilci, celo hčer mojih razkropljenih, prinesli mojo daritev. **11** Na tisti dan ne boš osramočen zaradi vseh svojih početij, s katerimi si se prekršil zoper mene: kajti takrat bom iz tvoje srede odvedel vse tiste, ki se veselijo v tvojem ponosu in ne boš več ošaben zaradi moje svete gore. **12** Prav tako bom v tvoji sredi pustil trpeči in ubogo ljudstvo in oni bodo zaupali v Gospodovo ime. **13** Izraelov preostanek ne bo počel krivičnosti niti govoril laži; niti v njihovih ustih ne bo najden varljiv jezik: kajti hranili se bodo in se zlekniili in nihče jih ne bo prestrašil. **14** Prepevaj, oh hči sionska; vzklkaj, oh Izrael; bodi vesela in razveseljuj se z vsem srcem, oh hči jeruzalemska. **15** Gospod je odvzel tvoje obsodbe, vrgel ven tvojega sovražnika: Izraelov kralj, celo Gospod, je v tvoji sredi: nobenega zla ne boš več videla. **16** Na tisti dan bo [prestolnici] Jeruzalem rečeno: ‚Ne boj se: in Sionu: Ne dopusti, da bi bile tvoje roke mlahave.‘ **17** Gospod, tvoj Bog, v tvoji sredi je mogočen; rešil bo, z radostjo se bo veselil nad teboj; počival bo v svoji ljubezni, nad teboj se bo veselil s prepevanjem. **18** Zbral bom tiste, ki so žalostni zaradi slovesnega zebra, ki so od tebe, katerim je bila graja le-tega breme. **19** Glej, ob tistem času bom odstranil vse tiste, ki te stiskajo: in rešil bom tisto, ki šepa in zbral tisto, ki je bila izgnana; in dal jim bom, da bodo hvalili in spoštovali v vsaki deželi, kjer so bili osramočeni. **20** Ob tistem času vas bom ponovno privedel, celo v času, ko vas zberem: kajti naredil vas

bom za ime in hvalo med vsemi ljudstvi zemlje, ko pred vašimi
očmi obrnem vaše ujetništvo nazaj, 'govori Gospod.'"

Agej

1 V drugem letu kralja Dareja, v šestem mesecu, na prvi dan meseca, je prišla Gospodova beseda po preroku Ageju k Zerubabélu, Šealtiélovemu sinu, voditelju Juda in k Ješúu, Jocadákovemu sinu, vélkemu duhovniku, rekoč: **2**, ‚Tako govorí Gospod nad bojevniki, rekoč: ‚To ljudstvo pravi: ‚Čas ni prišel, čas, da bi bila zgrajena Gospodova hiša.’ **3** Potem je prišla Gospodova beseda po preroku Ageju, rekoč: **4**, ‚Ali je čas za vas, oh vi, da prebivate v vaših obloženih hišah, ta hiša pa leži zapuščena?’ **5** Zdaj torej tako govorí Gospod nad bojevniki: ‚Preudarite vaše poti.’ **6** Mnogo ste sejali in prinesli malo; jedli ste, toda nimate dovolj; pijete, toda niste nasičeni s pijačo; oblačite se, toda nihče ni ogret; in tisti, ki zasluzi plačila, zasluzi plačila, da jih daje v torbo z luknjami.’ **7** Tako govorí Gospod nad bojevniki: ‚Preudarite vaše poti. **8** Pojdite gor h gori in prinesite les in zgradite hišo; in razveseljeval se bom v njej in jaz bom proslavljen, ‚govorí Gospod. **9** Precej ste iskali in glejte, postalo je malo; in ko ste to prinesli domov, sem pihnil na to. Zakaj?’ govorí Gospod nad bojevniki, ‚Zaradi moje hiše, ki je opustošena in vi tečete vsakdo k svoji lastni hiši.’ **10** Zatorej je nebo nad vami zadržano pred roso in zemljo je zadržana pred njenim sadom. **11** In jaz sem poklical sušo na deželo in na gore in na žito in na novo vino in na olje in na to, kar prinašajo tla in na ljudi in na živino in na ves trud rok.’ **12** Potem sta Zerubabél, Šealtiélov sin in Ješúa, Jocadákov sin, vélki duhovnik, z vsem preostankom ljudstva, ubogala glas Gospoda, njihovega Boga in besede preroka Ageja, kakor mu jih je Gospod, njihov Bog poslal in ljudstvo se je balo pred Gospodom. **13** Potem je spregovoril Agej, Gospodov poslanec v Gospodovi poslanici ali sporočilu ljudstvu: rekoč: ‚Jaz sem z vami,’ govorí Gospod. **14** In Gospod je razvnel duha Zerubabéla, Šealtiélovega sina, voditelja Judeje in duha Ješúa, Jocadákovega sina, vélkega duhovnika in duha vsega preostanka ljudstva; in prišli so in delali v hiši Gospoda nad bojevniki, njihovega Boga. **15** In štiriindvajsetem dnevu šestega meseca, v drugem letu kralja Dareja.

2 V sedmem mesecu, na enaindvajseti dan meseca, je prišla Gospodova beseda po preroku Ageju, rekoč: **2**, ‚Govorí sedaj Zerubabélu, Šealtiélovemu sinu, voditelju Judeje in Ješúu, Jocadákovemu sinu, vélkemu duhovniku in preostanku ljudstva, rekoč: **3**, ‚Kdo je med vami preostal, ki je videl to hišo v njeni prvi slavi? In kako jo vidite sedaj? Ali ni to v vaših očeh v primerjavi z njo kakor nič?’ **4** Vendar bodi sedaj močan, oh Zerubabél, ‚govorí Gospod; ‚in bodi močan, oh Ješúa, Jocadákov sin, vélki duhovnik; in bodite močni in vse ve ljudstvo dežele, ‚govorí Gospod, ‚in delajte: kajti jaz sem z vami,’ govorí Gospod nad bojevniki: **5** glede na besedo, s katero sem se zavezal z vami, ko ste prišli iz Egipta, tako moj duh ostaja med vami: ne bojte se.’ **6** Kajti tako govorí Gospod nad bojevniki: ‚Še enkrat, to je kratek čas in stresel bom nebesni obok in zemljo in morje in kopno zemljo; **7** in stresel bom vse narode in želja vseh narodov bo prišla: in to hišo bom napolnil s slavo, ‚govorí Gospod nad bojevniki. **8**, Srebro je moje in zlato je moje, ‚govorí Gospod nad bojevniki. **9**, Slava te zadnje hiše bo večja kakor prejšnje, ‚govorí Gospod nad bojevniki: ‚in na tem kraju bom dal mir, ‚govorí Gospod nad bojevniki.’ **10** Na štiriindvajseti dan devetega meseca, v drugem letu Dareja, je prišla Gospodova beseda po preroku Ageju, rekoč: **11**, ‚Tako govorí Gospod nad bojevniki: ‚Vprašaj torej duhovnike glede postave, rekoč: **12**, ‚Če nekdo nosi sveta meso v krajcu svoje obleke in se s krajcem svojega oblačila dotakne kruha ali goste zelenjavne juhe ali vina ali olja ali katerekoli hrane, ali bo ta postala sveta?’ In duhovniki so odgovorili ter rekli: ‚Ne.’ **13** Potem je Agej rekel: ‚Če

se nekdo, ki je nečist z mrtvimi telesom, dotakne karkoli od tega ali bo to nečisto?’ In duhovniki so odgovorili ter rekli: ‚To bo nečisto.’ **14** Potem je Agej odgovoril in rekel: ‚Takšno je to ljudstvo in takšen je ta narod pred menoj, ‚govorí Gospod; ‚in takšno je vsako delo njihovih rok; in to, kar tam darujejo, je nečisto. **15** In sedaj, prosim vas, preudarite od tega dne in naprej, od preden je bil kamen položen na kamen v Gospodovem templju: **16** odkar so bili tisti dnevi, ko je nekdo prišel h kupu dvajsetih mer, jih je bilo tam samo deset: ko je nekdo prišel, da izvleče petdeset posod iz stiskalnice, jih je bilo tam samo dvajset. **17** Udaril sem vas s kvarjenjem in s plesnijo in s točo v vseh naporih vaših rok; vendar se niste obrnili k meni, ‚govorí Gospod. **18** Preudari torej od tega dne in naprej, od štiriindvajsetega dne devetega meseca, celo od dneva, ko je bil položen temelj Gospodovega templja, preudari to. **19** Ali je seme še v skedenju? Da, do tega trenutka trta in figovo drevo in granatno jabolko in oljka še niso obrodila: od tega dne vas bom blagoslavljal.’ **20** In ponovno je prišla Gospodova beseda k Ageju, v štiriindvajsetem dnevu meseca, rekoč: **21**, ‚Govorí Zerubabélu, voditelju Juda, rekoč: ‚Stresel bom nebesni obok in zemljo; **22** in prevrnil bom prestol kraljestev in uničil bom moč poganskih kraljestev: in prevrnil bom bojne vozove in tiste, ki jahajo na njih; in konji in njihovi jezdeci bodo padli dol, vsak pod mečem svojega brata. **23** Na tisti dan, ‚govorí Gospod nad bojevniki, ‚te bom vzel, oh Zerubabél, moj služabnik, Šealtiélov sin, ‚govorí Gospod, ‚in te naredil kakor pečat: kajti tebe sem izbral, ‚govorí Gospod nad bojevniki.

Zaharija

1 V osmem mesecu, v drugem letu Dareja, je prišla Gospodova beseda Zahariju, Berehjájemu sinu, Idójevemu sinu, preroku, rekoč: 2 „Gospod je bil ogorčeno nezadovoljen z vašimi očetji. 3 Zato jim reci: ,Tako govorí Gospod nad bojevniki: ,Obrnute se k meni, 'govori Gospod nad bojevniki, in jaz se bom obrnil k vam, 'govori Gospod nad bojevniki. 4 Ne bodite kakor vaši očetje, h katerim so prejšnji preroki klicali, rekoč: ,Tako govorí Gospod nad bojevniki: ,Obrnute se sedaj iz svojih zlih poti in od vaših zlih početij: 'toda niso poslušali niti mi niso prisluhnili, 'govori Gospod. 5 ,Vaši očetje, kje so? In preroki, ali večno živijo? 6 Toda moje besede in moja pravila, ki sem jih zapovedal svojim služabnikom prerokom, ali jih niso prejeli od vaših očetov? In vrnili so se ter rekli: ,Kakor nam je Gospod nad bojevniki mislil storiti, glede na naše poti in glede na naša početja, tako je on postopal z nami.“ 7 Na četrti in dvajseti dan enajstega meseca, ki je mesec šebát, v drugem letu kralja Dareja, je prišla Gospodova beseda Zahariju, Berehjájemu sinu, Idójevemu sinu, preroku, rekoč: 8 „Videl sem ponocni in glej človeka, jahajočega na rdečem konju in stal je med mirtinimi drevesi, ki so bila na dnu in za njimi so bili tam rdeči konji, lisasti in beli.“ 9 Potem sem rekel: „Oh moj gospod, kaj so ti?“ In angel, ki je govoril z menoj, mi je rekel: „Pokazal ti bom kaj so ti.“ 10 In mož, ki je stal med mirtinimi drevesi, je odgovoril in rekel: „To so tisti, katere je Gospod poslal, da hodijo sem ter tja po zemlji.“ 11 In odgovorili so Gospodovemu angelu, ki je stal med mirtinimi drevesi in rekli: „Hodili smo sem ter tja po zemlji in glej, vsa zemlja mirno sedi in je pri počitku.“ 12 Potem je Gospodov angel odgovoril in rekel: „Oh Gospod nad bojevniki, doklej ne boš imel usmiljenja nad Jeruzalemom in nad Judovimi mesti, zoper katere si imel ogorčenje teh sedemdeset let?“ 13 In Gospod je odgovoril angelu, ki je govoril z menoj, z dobrimi besedami in tolazilnimi besedami. 14 Tako mi je angel, ki je govoril z menoj, rekel: „Kliči, rekoč: ,Tako govorí Gospod nad bojevniki: ,Ljubosumen sem zaradi [prestolnice] Jeruzalem in zaradi Siona z velikim ljubosumjem. 15 In silno sem ogorčeno nezadovoljen s pogani, ki so oholi: kajti bil sem le malo nezadovoljen in oni so pomagali, da je stiska napredovala.“ 16 Zato tako govorí Gospod: „Vrnil sem se k Jeruzalemu z usmiljenji: moja hiša bo zgrajena v njem, "govori Gospod nad bojevniki, "in vrvica bo iztegnjena nad Jeruzalemom. 17 Še kliči, rekoč: ,Tako govorí Gospod nad bojevniki: ,Moja mesta bodo preko blaginje še razširjena naokoli; in Gospod bo še potolažil Sion in bo še izbral Jeruzalem.“ 18 Potem sem vzdignil svoje oči in videl in glej, širje rogovi. 19 In rekel sem angelu, ki je govoril z menoj: „Kaj so tile?“ In odgovoril mi je: „Ti so rogovi, ki so razkropili Juda, Izrael in Jeruzalem. 20 In Gospod mi je pokazal štiri tesarje. 21 Potem sem rekel: „Kaj so ti prišli storiti?“ In spregovoril je, rekoč: „Ti so rogovi, ki so razkropili Juda, tako da noben človek ni vzdignil svoje glave: toda prišli so, da jih splašijo, da izvržejo rogove poganov, ki so dvignili svoje rogove nad Judovo deželo, da jo razkropijo.“

2 Ponovno sem vzdignil svoje oči in pogledal in glej, mož z merilno vrvico v svoji roki. 2 Potem sem rekel: „Kam greš?“ In rekel mi je: „Da izmerim Jeruzalem, da vidim kakšna je njegova širina in kakšna je njegova dolžina.“ 3 In glej, angel, ki je govoril z menoj, je šel naprej in drug angel je odšel ven, da ga sreča. 4 In rekel mu je: „Teci, govorí s tem mladeničem, rekoč: , [prestolnica] Jeruzalem bo naseljena kakor mesta brez zidov, zaradi množice ljudi in živine v njej:“ 5 Kajti jaz, "govori Gospod, „ji bom ognjen zid vsenakrog in bom slava v njeni sredi. 6 Hej, hej, pride in pobegnite iz severne dežele, "govori Gospod, „kajti razkropil sem

vas naokrog kakor štiri vetrove neba, "govori Gospod. 7 „Osvobodi se, oh Sion, ki prebivaš s hčero babilonsko.“ 8 Kajti tako govorí Gospod nad bojevniki: „Po slavi me je postal k narodom, ki so vas oplenili: kajti kdor se dotakne vas, se dotakne punčice njegovega očesa. 9 Kajti glej, svojo roko bom stresel nad njimi in bodo plen njihovim služabnikom: in vedeli boste, da me je postal Gospod nad bojevniki. 10 Prepevaj in razveseljuj se, oh hči sionska: kajti, glej, prihajam in prebival bom v tvoji sredi, "govori Gospod. 11 „In na tisti dan bodo številni narodi pridruženi h Gospodu in bodo moje ljudstvo in jaz bom prebival v tvoji sredi in vedela boš, da me je Gospod nad bojevniki postal k tebi. 12 In Gospod bo podedoval Juda in njegov delež v sveti deželi in ponovno bo zbral Jeruzalem. 13 Molč, oh vse meso, pred Gospodom: kajti vzdignjen je iz svojega svetega prebivališča.“

3 In pokazal mi je Ješúa, vélikega duhovnika, stati pred Gospodovim angelom in Satana, stoečega na njegovi desnici, da se mu upre. 2 In Gospod je rekel Satanu: „Gospod te oštěj, oh Satan: celó Gospod, ki je izbral Jeruzalem, naj te oštěje: ali ni to ogorek, potegnjen iz ognja?“ 3 Torej Ješúa je bil oblečen v umazane obleke in stal pred angelom. 4 In odgovoril je in spregovoril tistim, ki so stali pred njim, rekoč: „Odvzemite umazane obleke od njega.“ In mu rekel: „Glej, tvoji krivičnosti sem povzročil, da gre od tebe in jaz te bom oblekel z zamenjavo oblačil.“ 5 In rekel sem: „Naj postavijo lep turban na njegovo glavo.“ Tako so na njegovo glavo postavili lep turban in ga oblekli z oblekami. In Gospodov angel je stal poleg. 6 In Gospodov angel je zatrjeval Ješú, rekoč: 7 „Tako govorí Gospod nad bojevniki: ,Če boš hodil po mojih poteh in če se boš držal moje zadolžitve, potem boš sodil tudi mojo hišo in se boš držal mojih dvorov in dal ti bom prostore za hojo med tistimi, ki stojo poleg. 8 Poslušaj sedaj, oh Ješúa, véliki duhovnik, ti in tvoji pajdaši, ki sedijo pred teboj: kajti oni so ljudje čudenja: kajti, glej, privedel bom svojega služabnika MLADIKO. 9 Kajti glej, kamen, ki sem ga položil pred Ješúa; na enem kamnu bo sedem oči: glej, vrezal bom graviranje le-tega, "govori Gospod nad bojevniki, „in krivičnost tiste dežele bom odstranil v enem dnevu. 10 Na ta dan, "govori Gospod nad bojevniki, „boste klicali vsakdo svojega soseda pod trto in pod figovo drevo.“

4 In angel, ki je govoril z menoj, je ponovno prišel in me prebudil, kakor človeka, ki je prebujen iz svojega spanja. 2 In mi rekel: „Kaj vidiš?“ In rekel sem: „Pogledal sem in glej, svečnik, ves iz zlata, s skledico na njegovem vrhu in njegovih sedem svetilk na njem in sedem cevk k sedmim svetilkam, ki so na njegovem vrhu. 3 In ob njem dve oljki, eno na desni strani skledice in drugo na njeni levi strani.“ 4 Tako sem odgovoril in spregovoril angelu, ki je govoril z menoj, rekoč: „Kaj so ti, moj gospod?“ 5 Potem je angel, ki je govoril z menoj, odgovoril in mi rekel: „Ali ne veš kaj so ti?“ In rekel sem: „Ne, moj gospod.“ 6 Potem je odgovoril in mi spregovoril, rekoč: „To je beseda o Gospoda Zerubabélu, rekoč: „Ne z močjo niti ne z oblastjo, temveč z mojim duhom, "govori Gospod nad bojevniki. 7 ,Kdo si ti, oh velika gora? Pred Zerubabéлом bo postala ravnila: in on bo privedel naprej njen vogalni kamen z vriskanji, klicoč: „Milost, milost njemu.“ 8 Poleg tega je prišla k meni Gospodova beseda, rekoč: 9 „Roke Zerubabéla so položile temelj tej hiši: njegove roke jo bodo tudi dokončale; in vedeli boš, da me je Gospod nad bojevniki postal k vam. 10 Kajti kdo je preziral dan majhnih stvari? Kajti razveseljevali se bodo in videli grezilo v roki Zerubabéla s tistimi sedmimi: te so Gospodove oči, ki tečejo sem ter tja po celotni zemlji.“ 11 Potem sem odgovoril in mu rekel: „Kaj sta ti dve oljki na desni strani svečnika in na njegovi levi strani?“ 12 In ponovno sem odgovoril ter mu rekel: „Kaj sta ti dve oljkini mladički, ki skozi dve zlati cevki praznita zlato olje iz

njuju.“ **13** In odgovoril mi je ter rekel: „Ne veš kaj sta le-ti? In rekel sem: „Ne, moj gospod.“ **14** Potem je rekel: „To sta dva maziljenja, ki stojita pri Gospodu celotne zemlje.“

5 Potem sem se obrnil in dvignil svoje oči in pogledal in zagledal letiči zvitek. **2** In rekel mi je: „Kaj vidiš?“ In odgovoril sem: „Vidim letiči zvitek; njegova dolžina je dvajset komolcev in njegova širina deset komolcev.“ **3** Potem mi je rekel: „To je prekletstvo, ki gre naprej preko obličja celotne zemlje: kajti vsak, ki krade, bo pokončan kakor na tej strani, glede na to; in vsak, ki prisega, bo pokončan kakor na tisti strani, glede na to.“ **4** „Privedel ga bom naprej,“ govori Gospod nad bojevniki, in ta bo vstopil v hišo tatu in v hišo tistega, ki krivo prisega pri mojem imenu: in ta bo ostal v sredi njegove hiše in použil jo bo z njenim lesom in njenimi kamni.“ **5** Potem je angel, ki je govoril z menoj, odšel naprej in mi rekel: „Dvigni sedaj svoje oči in poglej kaj je to, kar gre naprej.“ **6** In rekel sem: „Kaj je to?“ In rekel je: „To je škaf, ki gre naprej.“ Poglej tega je rekel: „To je njihov videz po vsej zemlji.“ **7** In glej, tam je bil dvignjen talent iz svinca: in to je ženska, ki sedi na sredi škafa. **8** In rekel je: „To je zlobnost.“ In vrgel jo je na sredo škafa; in težo iz svinca je vrgel na njegova usta. **9** Potem sem dvignil svoje oči in pogledal in glej, tam sta prišli ven dve ženski in veter je bil v njunih krilih; kajti krili sta imeli podobno krilom štorklje: in škaf sta dvignili med zemljijo in nebo. **10** Potem sem rekel angelu, ki je govoril z menoj: „Kam ti [dve] nosita škaf?“ **11** In rekel mi je: „Da mu zgradijo hišo v deželi Šinár: in ta bo utrjena in ga tam postavita na njegov lasten temelj.“

6 In obrnil sem se in dvignil svoje oči in pogledal in glej, prišli so štirje vozovi izmed dveh gora; in gori sta bili gori iz brona. **2** Pri prvem vozu so bili rdeči konji; in pri drugem vozu črni konji; **3** in pri tretjem vozu beli konji; in pri četrtem vozu osiveli in rjavci konji. **4** Potem sem odgovoril in rekel angelu, ki je govoril z menoj: „Kaj so ti, moj gospod?“ **5** In angel je odgovoril ter mi rekel: „To so štirje duhovi nebesnega oboka, ki gredo naprej od stanja pred Gospodom vse zemlje.“ **6** Črni konji, ki so tu notri, gredo naprej v severno deželo; in beli gredo naprej za njimi; in osiveli gredo naprej proti južni deželi. **7** In rjavci so šli naprej in iskali, da bi lahko hodili sem ter tja po zemlji: in rekel je: „Pojdite od tod, hodite sem ter tja po zemlji.“ Tako so hodili sem ter tja po zemlji. **8** Potem mi je zakljal in mi spregovoril, rekoč: „Poglej, ti, ki gredo proti severni deželi, so utišali mojega duha v severni deželi.“ **9** In k meni je prišla Gospodova beseda, rekoč: **10**, „Vzemi od teh iz ujetništva, celo od Heldája, od Tobija in od Jedajája, ki so prišli iz Babilona in pridi isti dan in pojdi v hišo Jošija, Cefanjájevega sina; **11** potem vzemi srebro in zlato in naredi krone in jih postavi na glavo Ješúa, Jocadákovega sina, vélikega duhovnika; **12** in mu spregovori, rekoč: „Tako govori Gospod nad bojevniki, rekoč: ,Glej, mož, katerega ime je MLADIKA; in rastel bo iz svojega kraja in zgradil bo Gospodov tempelj: **13** celo on bo zgradil Gospodov tempelj; in nosil bo slavo in sedel bo v vladal na svojem prestolu; in on bo duhovnik na svojem prestolu: in nasvet miru bo med obema.“ **14** In krone bodo Helému in Tobiju in Jedajáju in Henu, Cefanjájevemu sinu v spomin, v Gospodovemu templju. **15** In tisti, ki so daleč proč, bodo prišli in gradili v Gospodovem templju in vedeli boste, da me je Gospod nad bojevniki poslal k vam. In to se bo zgodilo, če boste marljivo ubogali glas Gospoda, svojega Boga.

7 In prijetilo se je v četrtem letu kralja Dareja, da je Gospodova beseda prišla Zahariju na četrti dan devetega meseca, celo v kislévu; **2** ko so poslali v Božjo hišo Sarécerja in Regem Meleha in njune može, da molijo pred Gospodom **3** in da govorijo

duhovnikom, ki so bili v hiši Gospoda nad bojevniki in prerokom, rekoč: „Ali naj bi jokal v petem mesecu in se ločeval, kot sem to počel ta mnoga leta?“ **4** Potem je prišla k meni beseda Gospoda nad bojevniki, rekoč: **5**, „Govori vsemu ljudstvu dežele in duhovnikom, rekoč: ,Ko ste se postili in žalovali v petem in sedmem mesecu, celo teh sedemdeset let, ali ste se sploh postili meni, celo zame? **6** In ko ste jedli in ko ste pili, mar niste jedli zase in pili zase? **7** Ali naj ne bi slišali besed, ki jih je Gospod klical po prejšnjih prerokih, ko je bil Jeruzalem naseljen in v uspevanju in njegova mesta okoli njega, ko so ljudje naseljevali jug in ravnino?“ **8** In Gospodova beseda je prišla Zahariju, rekoč: **9**, „Tako govori Gospod nad bojevniki, rekoč: ,Izvajajte resnično sodbo in izkazujujte usmiljenje in sočutja vsakemu svojemu bratu: **10** in ne stiskajte vdove, niti osirotelega, niti tujca, niti revnega; in naj si nihče izmed vas v svojem srcu ne domišlja zato zoper svojega brata. **11** Toda zavrnili so, da bi prisluhnili in odmaknili so ramo in si zamašili svoja ušesa, da ne bi slišali. **12** Da, svoja srca so naredili kakor diamantni kamen, da ne bi slišali postave in besed, katere je Gospod nad bojevniki poslal v svojem duhu po prejšnjih prerokih: zato je prišel velik bes od Gospoda nad bojevniki. **13** Zato se je zgodilo, da kakor je on klical in niso hoteli slišati; tako so klicali in nisem hoteli slišati, „govori Gospod nad bojevniki: **14**, temveč sem jih razkropil z vrtinčastim vetrom med vse narode, katere niso poznali. Tako je bila dežela za njimi zapuščena, da noben človek ni šel skoznjo niti se ni vrnil: kajti prijetno deželo so spremenili v opustošeno.“

8 Ponovno je prišla k meni beseda Gospoda nad bojevniki, rekoč: **2**, „Tako govori Gospod nad bojevniki: ,Z velikim ljubosumjem sem bil ljubosumen zaradi Siona in zaradi nje sem bil ljubosumen s silno razjarjenostjo.“ **3** Tako govori Gospod: „Vrnjen sem k Sionu in prebival bom v sredi Jeruzalema in Jeruzalem bo imenovan mesto resnice; in gora Gospoda nad bojevniki, sveta gora.“ **4** Tako govori Gospod nad bojevniki: „Še bodo starci in starke prebivali na ulicah Jeruzalema in vsak mož s svojo palico v svoji roki zaradi visoke starosti. **5** In ulice mesta bodo polne fantov in deklet, ki se igrajo na njegovih ulicah.“ **6** Tako govori Gospod nad bojevniki: „Če je to čudovito in očeh preostanka tega ljudstva v teh dneh, ali ne bi bilo čudovito tudi v mojih očeh?“ govori Gospod nad bojevniki. **7** Tako govori Gospod nad bojevniki: „Glej, rešil bom svoje ljudstvo iz vzhodne dežele in iz zahodne dežele; **8** in privedel jih bom in prebivali bodo v sredi Jeruzalema: in oni bodo moje ljudstvo in jaz bom njihov Bog v resnicu in v pravičnosti.“ **9** Tako govori Gospod nad bojevniki: „Naj bodo vaše roke močne, vi, ki v tistih dneh slišite te besede po ustih prerokov, ki so bili na dan, ko je bil položen temelj hiše Gospoda nad bojevniki, da bi bil tempelj lahko zgrajen. **10** Kajti pred temi dnevi ni bilo plačila za moža niti kateregakoli plačila za žival; niti tam ni bilo nobenega miru tistem, ki je odhajal ali prihajal zaradi stiske: kajti vse ljudi sem naravnal, vsakega zoper svojega soseda. **11** Toda sedaj preostanku tega ljudstva ne bom kakor v prejšnjih dneh, ‘govori Gospod nad bojevniki. **12**, Kajti seme bo uspešno; trta bo dala svoj sad in tla bodo dla svoj pristarrek in nebesni obok bo dal svojo roso; in preostanku tega ljudstva bom povzročil, da poseduje vse te stvari. **13** In zgodilo se bo, da kakor ste bili prekletstvo med pogani, oh, hiša Judova in hiša Izraelova; tako vas bom rešil in vi boste blagoslov: ne bojte se, temveč naj bodo vaše roke močne. **14** Kajti tako govori Gospod nad bojevniki: „Kakor sem vas misil kaznovati, ko so me vaši očetje dražili do besa, ‘govori Gospod nad bojevniki in se nisem pokesal: **15** tako sem v teh dneh ponovno misil, da storim dobro v Jeruzalemu in Judovi hiši: ne bojte se. **16** To so stvari, ki jih boste storili: ,Govorite vsak človek resnico svojemu

sosedu; izvršite sodbo resnice in miru v vaših velikih vratih: **17** in naj si ničče izmed vas in svojih srcih ne domišlja zla zoper svojega soseda; in ne ljubite krive prisege: kajti vse to so stvari, ki jih sovražim, 'govori Gospod.' **18** In prišla mi je beseda Gospoda nad bojevniki, rekoč: **19**, 'Tako govori Gospod nad bojevniki: "Post četrtega meseca in post petega in post sedmega in post desetega bo Judovi hiši radost in veselje in vedre gostije; zato ljubite resnico in mir.' **20** Tako govori Gospod nad bojevniki: 'Še se bo zgodilo, da bodo tam prihajala ljudstva in prebivalci mnogih mest: **21** in prebivalci enega mesta bodo šli k drugemu, rekoč: 'Pojdimo naglo, da molimo pred Gospodom in da iščemo Gospoda nad bojevniki: "tudi jaz bom šel.' **22** Da, številna ljudstva in močni narodi bodo prišli, da iščejo Gospoda nad bojevniki v Jeruzalemu in da molijo pred Gospodom. **23** Tako govori Gospod nad bojevniki: 'V tistih dneh se bo zgodilo, da bo deset mož iz vseh jezikov narodov prijelo tistega, ki je Jud in celo prijelo krajec njegovega oblačila, rekoč: 'Šli bomo s teboj: kajti slišali smo, da je z vami Bog.'"

9 „Breme Gospodove besede v deželi Hadráha in Damasku bo njegov preostanek: ko bodo oči ljudi, kakor od vseh Izraelovih rodov, [usmerjene] proti Gospodu. **2** In tudi Hamát bo njegova meja; Tir in Sidón, čeprav je zelo moder. **3** In [naselbina] Tir si je zgradila oporišče in nakopičila srebra kakor prahu in čistega zlata kakor uličnega blata. **4** Glej, Gospod jo bo vrgel ven in udaril bo njeno oblast na morju; in použita bo z ognjem. **5** Aškelón bo to videl in se bo bal; tudi Gaza bo to videla in bo zelo žalostna in Ekrón; kajti njeni pričakovanje bo osramočeno; in kralj bo odtaval iz Gaze in Aškelón ne bo naseljen. **6** In mešaneč bo prebival v Ašdódu in jaz bom iztrebil ponos Filistejcev. **7** In odvzel bom njegovo kri iz njegovih ust in njegove ogabnosti izmed njegovih zob: toda kdor ostaja, celo on, bo za našega Boga in bo kakor voditelj v Judu in Ekrón kakor Jebusejec. **8** In utaboril se bom okrog svoje hiše zaradi vojske, zaradi tistega, ki gre mimo in zaradi tistega, ki se vrača: in noben zatiralec ne bo več šel skoznje: kajti sedaj sem videl s svojimi očmi. **9** Silno se veseli, oh sionska hči; vrskaj, oh jeruzalemska hči: glej, tvoj Kralj prihaja k tebi: pravičen je in ima rešitev duše; ponisen in jahajoč na oslu in žrebetu, osličjem žrebičku. **10** In jaz bom odrezal voz od Efrájima in konja od Jeruzalema in bojni lok bo odrezan in gorovil bo mir poganom: in njegovo gospodstvo bo od morja celo do morja in od reke celo do konca zemlje. **11** Tudi kar se tebe tiče, s krvjo svoje zaveze sem tvoje jetnike poslal naprej iz Jame, v kateri ni vode. **12** Obrnite se k oporišču, vi jetniki upanja: celo dnevu razglaslam, da ti bom povrnili dvojno; **13** ko sem zase upognil Juda, lok napolnil z Efrájimom in vzdignil tvoje sinove, oh Sion, zoper tvoje sinove, oh Grčja in te naredil kakor meč mogočnega človeka." **14** In Gospod bo viden nad njimi in njegova puščica bo šla naprej kakor bliškanje: in Gospod Bog bo zatrobil na šofar in šel bo z južnimi vrtinčastimi vetrovi. **15** Gospod nad bojevniki jih bo branil; in požrli bodo in podjarmili s kamni [iz] prače; in pilo bodo in naredili hrup kakor od vina; in napolnjeni bodo kakor skledice in kakor olturni vogali. **16** In Gospod, njihov Bog, jih bo na tisti dan rešil, kakor trop svojega ljudstva: kajti oni bodo kakor kamni krone, povzdignjeni kakor zastava nad njegovo pokrajino. **17** Kajti kako velika je njegova dobrota in kako velika je njegova lepotă! Žito bo mladeniče naredilo radostne in novo vino mladenke.

10 Zahtevajte od Gospoda dež v času poznejšega dežja; tako bo Gospod naredil svetle oblake in jim dal nalive dežja, vsaki travi na polju. **2** Kajti maliki so govorili nično in vedeževalci so videli laž in povedali so napačne sanje; zaman tolažijo: zatorej so odšli po svoji poti kakor trop, zaskrbljeni so bili, ker tam ni bilo pastirja. **3** Moja jeza je bila vžgana zoper pastirje in kaznoval

sem kozle: kajti Gospod nad bojevniki je obiskal svoj trop, Judovo hišo in jih naredil kakor odličnega konja v bitki. **4** Iz njega bo prišel vogal, iz njega klin, iz njega bojni lok, iz njega vsak zatiralec skupaj. **5** In oni bodo kakor mogočni ljudje, ki pomendrajo svoje sovražnike v uličnem blatu v bitki: in borili se bodo, ker je Gospod z njimi in jezdenci na konjih bodo zbegani. **6** In okrepil bom Judovo hišo in rešil Jožefovo hišo in ponovno jih bom privredel, da jih namestem; kajti usmiljenje imam nad njimi: in oni bodo kakor jih ne bi zavrgel: kajti jaz sem Gospod, njihov Bog in uslušil jih bom. **7** In tisti iz Efrájima bodo podobni mogočnemu človeku in njihovo srce se bo veselilo kakor zaradi vina: da, njihovi otroci bodo to videli in bodo veseli; njihovo srce se bo veselilo v Gospodu. **8** 'Požvižgal jih bom in jih zbral; ker sem jih odkupil: in narasli bodo kakor so oni narasli. **9** In sejal jih bom med ljudstvom: in spomnili se me bodo v daljnih deželah; in živeli bodo z njihovimi otroci in se ponovno obrnili. **10** In ponovno jih bom privredel tudi iz egiptovske dežele in jih zbral iz Asirije; in privredel jih bom v deželo Gileád in Libanon; in ne bo najti prostora ranje. **11** In s stisko bo prešel skozi morje in udaril bo valove v morju in vse globine reke se bodo posušile: in ponos Asirije bo ponižan in egiptovsko žežlo bo odšlo proč. **12** In okrepil jih bom v Gospodu; in hodili bodo gor in dol v njegovem imenu, "govori Gospod."

11 Odprti svoja vrata, oh Libanon, da bo ogenj lahko pogolnil twoje cedre. **2** Tuli, jelkino drevo; kajti cedra je padla; ker so mogočni oplenjeni: tulite, oh vi, bašanski hrasti; kajti gozd trgtave je padel. **3** Tam je glas tuljenja pastirjev; kajti njihova slava je oplenjena: glas rjovenja mladih levov; kajti ponos Jordana je oplenjen. **4** Tako govori Gospod, moj Bog: „Hrani trop pokola; **5** katerih lastnik jih ubijajo in se nimajo za krive: in tisti, ki jih prodajajo, pravijo: „Blagoslovjeni bodi Gospod; kajti bogat sem: in njihovi lastni pastirji jim ne prizanašajo." **6** Kajti ne bom več prizanašal prebivalcem dežele, 'govori Gospod: ,temveč glej, izročil bom ljudi, vsakega v roku njegovega soseda in v roku njegovega kralja: in udarili bodo deželo in iz njihove roke jih ne bom osvobodil. **7** In jaz bom hranil trop pokola, celo vas, oh ubogi izmed tropa. In vzel sem si dve palici; eno sem imenoval Lepota, drugo pa sem imenoval Vezi; in jaz sem hranil trop. **8** Tudi tri pastirje odsekam v enem mesecu; in moji duši so se gnusili in tudi njihova duša je zaničevala mene. **9** Potem sem rekel: „Ne bom vas hranil: tisti, ki umira, naj umre; in tisti, ki naj bi bil odsekani, naj bo ta odsekani; in preostali naj jedo vsakdo meso drugega. **10** In vzel sem svojo palico, celo Lepoto in jo presekal, da bi lahko prelomil svojo zavezko, ki sem jo sklenil z vsem ljudstvom. **11** In ta je bila zlomljena na tisti dan: "in tako so ubogi iz tropa, ki so čakali name, vedeli, da je bila to beseda od Gospoda. **12** In rekel sem jim: „Če mislite dobro, mi dajte moje plačilo; in če ne, opustite.“ Tako so odtehtali za moje plačilo trideset koščkov srebra. **13** In Gospod mi je rekel: „Vrzi to k lončarju: lepo plačilo, za katero so me ovrednotili.“ In vzel sem trideset koščkov srebra in jih vrgel v Gospodovo hišo, k lončarju. **14** Potem sem presekal svojo drugo palico, celo Vezi, da bi lahko prelomil bratstvo med Judom in Izraelem. **15** In Gospod mi je rekel: „K sebi vzemi še priprave nespametnega pastirja. **16** Kajti glej, vzdignil bom pastirja v deželi, ki ne bo obiskoval tistih, ki so odrezani niti ne bo iskal mladih niti zdravil tega, kar je zlomljeno niti hranil tega, kar stoji mirno: temveč bo jedel meso rejenega in njihove kremlje trgal na koščke. **17** Gorje malikovalskemu pastirju, ki zapušča čredo! Meč bo na njegovem laktu in na njegovem desnem očesu: njegov laket bo popolnoma osušen in njegovo desno oko bo do skrajnosti otemneno.“

12 „Breme o Gospodovi besedi za Izrael, “govori Gospod, ki razprostira nebesni obok in polaga temelj zemlji in oblikuje človeškega duha znotraj njega. **2** Glej, Jeruzalem bom naredil čašo trepetanja vsemu ljudstvu naokoli, ko bodo v obleganju tako zoper Juda in zoper Jeruzalem. **3** In na ta dan bom naredil [prestolnico] Jeruzalem obremenilni kamen za vse ljudstvo: vsi, ki se bremeniijo s tem, bodo razsekani na koščke, čeprav bo vse ljudstvo zbrano zoper njo. **4** Na tisti dan, “govori Gospod, „bom vsakega konja udaril z osuplostjo in njegovega jezdca z norostjo: in svoje oči bom odprl nad Judovo hišo in vsakega konja ljudstva bom udaril s slepoto. **5** In voditelji Juda bodo v svojem srcu rekli: ‚Prebivalci Jeruzalema bodo moja moč v Gospodu nad bojevniki, njihovemu Bogu.‘ **6** Na tisti dan bom naredil voditelje Juda kakorognjenoognjišče med lesom inognjeno baklo v snopu in použili bodo vse ljudstvo naokoli, na desni roki in na levini [prestolnica] Jeruzalem bo ponovno naseljena na svojem lastnem kraju, celo v Jeruzalemu. **7** Gospod bo tudi najprej rešil Judove štore, da se slava Davidove hiše in slava prebivalcev Jeruzalema ne bo poveličevala zoper Juda. **8** Na tisti dan bo Gospod branil prebivalcev Jeruzalema; in kdor bo na tisti dan med njimi slaboten, bo kakor David in Davidova hiša bo kakor Bog, kakor Gospodov angel pred njimi. **9** In zgodilo se bo na tisti dan, da si bom prizadeval uničiti vse narode, ki pridejo zoper Jeruzalem. **10** In na Davidovo hišo in na prebivalcev Jeruzalema bom izil duha milosti in ponižnih prošenj: in pogledali bodo name, katerega so preboldi in žalovali bodo za njim kakor nekdo žaluje za svojim edinim sinom in v gremobi bodo za njim, kakor nekdo, ki je v gremobi zaradi svojega prvorjenca. **11** Na tisti dan bo v Jeruzalemu veliko žalovanje, kakor žalovanje za Hadád Rimónom v Megídske dolini. **12** In dežela bo žalovala, vsaka družina posebej; družina Davidove hiše posebej in njihove žene posebej; družina Natánove hiše posebej in njihove žene posebej; **13** družina Levijeve hiše posebej in njihove žene posebej; Šimíjeva družina posebej in njihove žene posebej; **14** vse družine, ki preostanejo, vsaka družina posebej in njihove žene posebej.“

13 „Na tisti dan bo studenec odprt Davidovi hiši in prebivalcem Jeruzalema zaradi greha in zaradi nečistosti. **2** In zgodilo se bo na tisti dan, “govori Gospod nad bojevniki, „da bom iz dežele iztrebil imena malikov in ne bodo se jih več spominjali: in prav tako bom prerokom in nečistemu duhu povzročil, da zapustijo deželo. **3** In zgodilo se bo, da kdorkoli bo še prerokoval, potem mu bosta njegov oče in njegova mati, ki sta ga zaplodila, rekla: ‚Ne boš živel, kajti govorиш laži v Gospodovem imenu: ‚in njegov oče in njegova mati, ki sta ga zaplodila, ga bosta prebodila, ko prerokuje.‘ **4** In zgodilo se bo na tisti dan, da bodo preroki osramočeni, vsak zaradi svoje vizije, ko je prerokoval; niti ne bodo nosili grobe obleke, da zavedejo: **5** temveč bo rekel: ‚Jaz nisem prerok, poljedelec sem; kajti mož me je od moje mladosti naučil da varujem živino.‘ **6** In nekdo mu bo rekel: ‚Kaj so te rane na tvojih rokah? Potem bo odgovoril: ‚Tiste, s katerimi sem bil ranjen in hiši svojih prijateljev.‘ **7** Prebudi se, oh meč, zoper mojega pastirja in zoper človeka, ki je moj pajdaš, “govori Gospod nad bojevniki: „udari pastirja in ovce bodo razkrpljene: in svojo roko bom obrnil nad malčke. **8** In zgodilo se bo, da bosta v vsej tej deželi, “govori Gospod, ‚dva njena dela odrezana in bosta umrla; toda tretji bo tam puščen. **9** In jaz bom tretji del pripeljal skozi ogenj in prečistil jih bom kakor je prečiščeno srebro in preizkusil jih bom kakor je preizkušeno zlato: klicali bodo k mojemu imenu in jaz jih bom slišal: ‚Rekel bom: ‚To je moje ljudstvo‘ in rekli bodo ‚Gospod je moj Bog.‘“

14 „Poglej, dan Gospodov prihaja in tvoj plen bo razdeljen v tvoji sredi. **2** Kajti vse narode bom zbral, da se borijo

zoper Jeruzalem; in mesto bo zavzeto in hiše opljene in ženske posiljene; in polovica mesta bo odšla v ujetništvo in preostanek ljudstva ne bo odrezan od mesta.“ **3** Takrat bo šel Gospod naprej in se boril zoper te narode, kakor ko se je boril na dan bitke. **4** Na tisti dan bodo njegova stopala stopila na Oljsko goro, ki je na vzhodu, pred Jeruzalemom in Oljsko goro se bo razklala po sredi proti vzhodu in proti zahodu in tam bo zelo velika dolina; in polovica gore bo odstranjena proti severu, polovica pa proti jugu. **5** In bežali boste k dolini gora; kajti dolina gora bo segala do Azela: da, bežali boste, podobno kakor ste bežali pred potresom v dneh Judovega kralja Uzíja: Gospod, moj Bog bo prišel in vsi sveti s teboj. **6** In zgodilo se bo na tisti dan, da svetloba ne bo razločna, niti tema: **7** temveč bo en dan, ki bo poznan Gospodu niti dan niti noč: temveč se bo zgodilo, da bo ob večernem času svetloba. **8** In to bo na tisti dan, da bodo žive vode izšle iz Jeruzalema; polovica izmed njih proti prejšnjemu morju in polovica proti zadnjemu morju: to bo poleti in pozimi. **9** In Gospod bo kraj nad vso zemljo: na tisti dan bo en Gospod in njegovo ime eno. **10** Vsa dežela bo narejena kakor ravnina od Gebe do Rimóna, južno od [prestolnice] Jeruzalem: in ta bo dvignjena in naseljena na svojem kraju, od Benjaminovih velikih vrat, do mesta prvih velikih vrat, do vogalnih velikih vrat in od stolpa Hananéla do kraljevih vinskih stiskalnic. **11** In v nej bodo prebivalci ljudje in tam ne bo več skrajnega uničenja; temveč bo [prestolnica] Jeruzalem varno naseljena. **12** In to bo kuga, s katero bo Gospod udaril vse ljudstva, ki so se borila zoper [prestolnico] Jeruzalem; njihovo meso bo zgnilo, medtem ko stojijo na svojih stopalih in njihove oči bodo zgnile v njihovih jamicah in njihov jezik bo zgnil v njihovih ustih. **13** In zgodilo se bo na tisti dan, da bo med njimi velika zmeščjava od Gospoda; in vsakdo se bo prijel roke svojega soseda in svojo roko bo vzdignil zoper roko svojega soseda. **14** In tudi Juda se bo bojeval v Jeruzalemu in premoženje vseh poganov naokoli se bo zbralo skupaj, zlato in srebro in oblike, v velikem obilju. **15** In takšna bo kuga konja, mule, kamele in osla in od vseh živali, ki bodo v teh šotorih, kakor ta kuga. **16** In zgodilo se bo, da bo vsakdo, ki je postal od vseh narodov, ki so prišli zoper Jeruzalem, celo šel gor iz leta in leto, da obožuje kralja, Gospoda nad bojevniki in da ohranja praznik šotorских svetišč. **17** In zgodilo se bo, da kdorkoli ne bo prišel gor, izmed vseh družin zemlje, v Jeruzalem, da obožuje Kralja, Gospoda nad bojevniki, celo nad njim ne bo dežja. **18** In če družina iz Egipta ne gre gor in ne pride, da ni ma dežja; bo tam kuga, s katero bo Gospod udaril pogane, ki ne pridejo gor, da ohranajo praznik štorских svetišč. **19** To bo kazen Egipta in kazen vseh narodov, ki ne pridejo gor, da ohranajo praznik štorских svetišč. **20** Na tisti dan bo na konjskih zvončkih SVETO Gospodu; in lonci v Gospodovi hiši bodo podobni skledicam pred oltarjem. **21** Da, vsak lonec v Jeruzalemu in v Judeji bo svetost Gospodu nad bojevniki: in vsi tisti, ki žrtvujejo, bodo prišli in vzeli od njih in kuhalni v njih: in na tisti dan ne bo več Kánaancev v hiši Gospoda nad bojevniki.

Malahija

1 Breme Gospodove besede Izraelu, po Malahiju. **2** „Ljubil sem vas,“ govori Gospod. Vendar vi pravite: „V čem si nas ljubil?“, Ali ni bil Ezav Jakobov brat?“ govori Gospod, „vendar sem ljubil Jakoba, **3** Ezava pa sovražil in opustošil njegove gore in njegovo dediščino za zmaje divjine.“ **4** Kakor Edóm govoriti: „Obubožani smo, toda vrnili se bomo in pozidali zapuščene kraje.“ Tako govoriti Gospod nad bojevniki: „Gradili bodo, toda jaz bom rušil;“ in imenovali jih bodo: „Meja zlobnosti“ in „Ljudstvo, zoper katerega ima Gospod ogroženje na veke.“ **5** In vaše oči bodo videle in rekli boste: „Gospod bo povelčan od Izraelove meje.“ **6** „Sin časti svojega očeta in služabnik svojega gospodarja: če sem jaz potem oče, kje je moja čast? In če sem jaz gospodar, kje je moj strah?“ govori Gospod nad bojevniki, „vam, oh duhovniki, ki prezirate moje ime. In vi pravite: „V čem smo prezirali tvoje ime?“ **7** Na mojem oltarju ste darovali oskrunjeno kruh; in vi pravite: „V čem smo te oskrnili?“ **8** V tem, da pravite: „Gospodova miza je zaničevanja vredna.“ **8** In če darujete slepo za žrtve, ali to ni zlo? In če darujete hromo in bolno, ali ni to zlo? Daruj to sedaj svojemu voditelju; ali bo zadovoljen s teboj, ali sprejme tvojo osebo?“ govori Gospod nad bojevniki. **9** „In sedaj, prosim vas, rotite Boga, da nam bo milostljiv: to je bilo z vašimi sredstvi: mar bo cenil vaše osebe?“ govori Gospod nad bojevniki. **10** Kdo je tam, celo med vami, da bi zaman zaprl vrata? Niti na mojem oltarju ognja ne netite zaman. Nobenega zadovoljstva nimam z vami,“ govori Gospod nad bojevniki, „niti ne bom sprejel daritve pri vaši roki. **11** Kajti od sončnega vzhoda, celo do zahajanja istega bo moje ime veliko med pogani; in na vsakem kraju bo mojemu imenu darovano kadilo in čista daritev: kajti moje ime bo veliko med pogani,“ govori Gospod nad bojevniki. **12** „Toda vi ste to oskrnili v tem, ko pravite: „Gospodova miza je oskrnjena; in njen sad, celo njegovo meso je zaničevanja vredno.“ **13** Pravite tudi: „Glej, kakšna izmučenost je to!“ In vi ste nad tem vihali nos,“ govori Gospod nad bojevniki; „in privedli to, kar je bilo raztrgano in hromo in bolno; tako daritev ste privedli: ali naj bi to sprejel iz vaše roke?“ govori Gospod. **14** Toda preklet bodi slepar, ki ima v svojem tropu samca in prisega in žrtvuje Gospodu pokvarjeno stvar: kajti jaz sem velik Kralj,“ govori Gospod nad bojevniki; „in moje ime je grozno med pogani.“

2 „In sedaj, oh vi duhovniki, ta zapoved je za vas. **2** Če ne boste poslušali in če si tega ne boste položili k srcu, da izročite slavo mojemu imenu,“ govori Gospod nad bojevniki, „bom nad vas poslat celo prekletstvo in bom preklev vaše blagoslove: da, že sem jih preklev, ker si tega niste vzeli k srcu. **3** Glejte, pokvaril bom vaše seme in razmazal gnoj na vaše obrale, celo gnoj vaših slovesnih praznikov; in nekdo vas bo odpeljal z njim. **4** In vedeli boste, da sem jaz poslat to zapoved k vam, da bi moja zaveza lahko bila z Levijem,“ govori Gospod nad bojevniki. **5** „Moja zaveza je bila z njim o življenju in miru; in dal sem mu jih za strah, s katerim se me je bal in prestrašen je bil pred mojim imenom. **6** Postava resnice je bila v njegovih ustih in krivičnosti ni bilo najti na njegovih ustnicah: hodil je z menoj v miru in nepristranosti in mnoge je odvrnil proč od krivičnosti. **7** Kajti duhovnikove ustrnice naj bi ohranile spoznanje in iskali naj bi postavilo pri njegovih ustih: kajti on je poslanec od Gospoda nad bojevniki. **8** Toda odšli ste iz poti; mnogim ste povzročili, da se spotaknejo ob postavi; pokvarili ste Levijevu zavezo,“ govori Gospod nad bojevniki. **9** „Zato sem vas tudi naredil zaničevanja vredne in nikze pred vsem ljudstvom, glede na to, da se niste držali mojih poti, temveč ste bili delni v postavi.“ **10** Mar nimamo vsi istega očeta? Mar nas ni ustvaril en Bog? Zakaj zahrbtno postopamo vsak človek zoper svojega

brata z oskrunitvijo zaveze naših očetov? **11** Juda je postopal zahrbtno in ogabnost je zagrešena v Izraelu in v Jeruzalemu; kajti Juda je oskrnul svetost Gospoda, katerega je ljubil in poročil hčerko tujega boga. **12** Gospod bo odsekal človeka, ki to počne, gospodarja in učenjaka iz Jakobovih šotorskih svetišč in tistega, ki daruje daritev Gospodu nad bojevniki. **13** In to ste ponovno storili, pokrivač Gospodov oltar s solzami, z jokanjem in v vzklikanjem, do take mere, da se ni več oziral na daritev ali to sprejemal z dobro voljo pri vaši roki. **14** Vendar pravite: „Zakaj?“ Ker je bil Gospod priča med teboj in ženo tvoje mladosti, proti kateri si zahrbtno ravnal; čeprav je ona tvoja družabnica in žena tvoje zaveze. **15** In mar ni on naredil eno? Vendar je imel preostanek duha. In zakaj eno? Da bi lahko iskal bogaboteče seme. Zato pazite na svojega duha in naj nihče ne postopa zahrbtno zoper ženo svoje mladosti. **16** Kajti Gospod, Izraelov Bog, pravi, da sovraži odslavljanje: kajti nekdo pokriva nasilje s svojo obleko, „govori Gospod nad bojevniki: „zato pazite na svojega duha, da ne ravnate zahrbtno. **17** S svojimi besedami ste izmučili Gospoda. Vendar pravite: „V čem smo ga izmučili?“ Ko pravite: „Vsakdo, ki počenja zlo, je dober v Gospodovem pogledu in on se razveseljuje v njih; ‘ali: ‘Kje je Bog sodbe?’“

3 „Glejte, poslat bom svojega poslanca in pripravil bo pot pred meno: in Gospod, katerega iščete, bo nenadoma prišel k svojemu templju, celo poslanec zaveze, v katerem se razveseljujetе: glejte, prišel bo,“ govori Gospod nad bojevniki. **2** Toda kdo lahko prenese dan njegovega prihoda? In kdo bo obstal, ko se pojavi? Kajti podoben je prečiščevalčevemu ognju in podoben pralčevemu milu: **3** in sedel bo kakor prečiščevalec in čistilec srebra: in očistil bo Levijeve sinove in jih presejal kakor zlato in srebro, da bodo lahko Gospodu darovali daritev in pravičnosti. **4** Potem bosta Judova daritev in Jeruzalem prijetna Gospodu, kakor v dneh iz davnine in kakor v prejšnjih letih. **5** In prišel bom blizu k tebi, k sodbi; in jaz bom hitra priča zoper čarodeje in zoper zakonolomcev in zoper krvoprisežnike in zoper tiste, ki zatirajo najemnika pri njegovih plačilih, vdovo in osirotelega in ki odvračajo tujca pred njegovo pravico in se me ne bojijo,“ govori Gospod nad bojevniki. **6** „Kajti jaz sem Gospod, jaz se ne spreminjam; zatorej vi, Jakobovi sinovi, niste uničeni. **7** Celo od dni vaših očetov ste odšli proč od mojih predpisov in se jih niste držali. Vrnite se k meni in jaz se bom vrnil k vam,“ govori Gospod nad bojevniki. „Toda rekli ste: „V čem se bomo vrnili?“ **8** Ali bo človek oropal Boga? Vendar ste me oropali. Toda vi pravite: „V čem smo te oropali?“ Desetinah in daritvah. **9** Prekleti ste s prekletstvom: kajti oropali ste me, celo ta celoten narod. **10** Prinesite vse desetine v skladisče, da bo lahko hrana v moji hiši in preizkusite me sedaj s tem, „govori Gospod nad bojevniki, „če vam ne bom odpril oken nebes in vam izil blagoslova, tako da ne bo dovolj prostora, da bi ga sprejeli.“ **11** In zaradi vas bom oštel požiralca in ne bo uničil sadov vaše zemlje; niti vaša trta svojega sadu ne bo odvrgla pred časom na polju,“ govori Gospod nad bojevniki. **12** „In vsi narodi vas bodo klicali blagoslovjeni: kajti vi boste krasna dežela,“ govori Gospod nad bojevniki. **13** „Vaše besede so bile arogantne zoper mene,“ govori Gospod. „Vendar pravite: „Kaj smo tako zelo govorili zoper tebe?“ **14** Rekli ste: „Prazno je služiti Bogu: in kakšna korist je to, da smo se držali njegovih predpisov in da smo žaluoč hodili pred Gospodom nad bojevniki? **15** In sedaj ponosnega imenujemo srečen; da, tisti, ki počnejo zlobnost, so povzdignjeni; da, tisti, ki skušajo Boga, so celo osvobojeni.“ **16** Potem so tisti, ki so se bali Gospoda, pogosto govorili drug drugemu: in Gospod je prisluhnil in to slišal in knjiga spominov je bila napisana pred njim za tiste, ki so se bali Gospoda in tiste, ki mislijo na njegovo ime. **17** „In oni

bodo moji, "govori Gospod nad bojevnikи, „na tisti dan, ko bom določil moje dragocenosti; in jim prizanesel kakor mož prizanese svojemu lastnemu sinu, ki mu služi. **18** Potem se boste vrnili in razločevali med pravičnim in zlobnim, med tistim, ki služi Bogu in tistim, ki mu ne služi.“

4 „Kajti glejte, dan prihaja, ki bo gorel kakor peč; in vsi ponosni, da in vsi, ki počno zlobno, bodo strnišče: in dan, ki prihaja, jih bo požgal, "govori Gospod nad bojevnikи, „da jim ne bo pustil niti korenine niti mladike. **2** Toda vam, ki se bojite mojega imena, bo vstalo Sonce pravičnosti, z ozdravljenjem v njegovih krilih; in boste šli naprej in rastli kakor teleta iz hleva. **3** In pomendrali boste zlobne; kajti oni bodo pepel pod podplati vaših stopal, na dan, ko bom to storil, "govori Gospod nad bojevnikи. **4** „Spomnite se postave Mojzesa, mojega služabnika, ki sem mu jo zapovedal na Horebu za ves Izrael, s pravili in sodbami. **5** Glejte, poslal vam bom Elija, preroka, pred prihodom velikega in groznega dneva Gospodovega: **6** in obrnil bo srca očetov k otrokom in srca otrok k njihovim očetom, da ne bi jaz prišel in udaril zemlje s prekletstvom.“

NOVA ZAVEZA

G. Doré

H. PISAN.

Potem je Jezus rekel: „Oče, odpusti jim; kajti ne vedo kaj delajo.“

Oni pa so si razdelili njegova oblačila ter metali žrebe.

Luka 23:34

Matej

1 Knjiga rodu Jezusa Kristusa, Davidovega sina, Abrahamovega sina. **2** Abraham je zaplodil Izaka in Izak je zaplodil Jakoba in Jakob je zaplodil Juda in njegove brate; **3** in Juda je s Tamaro zaplodil Pereca in Zeraha in Perec je zaplodil Hecróna in Hecrón je zaplodil Rama; **4** in Ram je zaplodil Aminadába in Aminadáb je zaplodil Nahšóna in Nahšón je zaplodil Salmóna; **5** in Salmón je z Rahábo zaplodil Boaza in Boaz je z Ruto zaplodil Obéda in Obéd je zaplodil Jeseja; **6** in Jese je zaplodil Davida, kralja in kralj David je zaplodil Salomona z njo, ki je bila žena Urijájeva; **7** in Salomon je zaplodil Roboáma in Roboám je zaplodil Abíja in Abija je zaplodil Asá; **8** in Asá je zaplodil Józafata in Józafat je zaplodil Joráma in Jorám je zaplodil Uzíja; **9** in Uzíja je zaplodil Jotáma in Jotám je zaplodil Aháza in Aház je zaplodil Ezekija; **10** in Ezekija je zaplodil Manáseja in Manáse je zaplodil Amóna in Amón je zaplodil Jošíja; **11** in Jošíja je zaplodil Jojahína in njegove brate, približno ob času, ko so bili odpeljani v Babilon: **12** in potem, ko so bili pripeljani v Babilon, je Jojahín zaplodil Šaltiéla in Šaltié je zaplodil Zerubábel; **13** in Zerubábel je zaplodil Abihúda in Abihúd je zaplodil Eljakíma in Eljakím je zaplodil Azórja; **14** in Azór je zaplodil Cadóka in Cadók je zaplodil Ahím in Ahím je zaplodil Eliúda; **15** in Eliúd je zaplodil Eleazarja in Eleazar je zaplodil Matána in Matán je zaplodil Jakoba; **16** in Jakob je zaplodil Jožefa, Marijinega soproga, iz katere je bil rojen Jezus, ki je bil imenovan Kristus. **17** Vseh rodov torej, od Abrahama do Davida, je štirinajst rodov in od Davida do preselitve v Babilon je štirinajst rodov in od preselitve iz Babilona do Kristusa je štirinajst rodov. **18** Rojstvo Jezusa Kristusa je bilo torej na ta način: ravno ko je bila njegova mati Marija zaročena z Jožefom, preden sta prišla skupaj, je bila najdena z otrokom od Svetega Duha. **19** Takrat je njen soprog Jožef, ki je bil pravičen človek in ne voljan narediti jo za javen zgled, razmišljal, da jo na skrivaj odslovi. **20** Toda medtem ko je premišljeval o teh stvareh, glej, se mu je v sanjah prikazal Gospodov angel, rekoč: „Jožef, Davidov sin, ne boj se vzeti k sebi svoje žene Marie: kajti to, kar je spočeto v njej, je od Svetega Duha. **21** In rodila bo sina in njegovo ime boš imenoval JEZUS: kajti svoje ljudi bo rešil pred njihovimi grehi. **22** Vse to je bilo torej storjeno, da bi se lahko izpolnilo, kar je Gospod govoril po preroku, rekoč: **23**, Glej, devica bo z otrokom in rodila bo sina in njegovo ime bodo imenovali Emanuel, kar je prevedeno: „Bog z nami.“ **24** Tedaj je Jožef, dvignjen iz spanja, storil kakor mu je Gospodov angel zaukazal in svojo ženo vzel k sebi: **25** in ni je spoznal, dokler ni rodila svojega prvorodenega sina: in njegovo ime je imenoval JEZUS.

2 Ko je bil torej Jezus rojen v Betlehemu, v Judeji, v dneh kralja Heroda, glej, so od vzhoda in Jeruzalem prišli modri može, **2** rekoč: „Kje je tisti, ki je rojen [kot] judovski Kralj? Kajti njegovo zvezdo smo videli na vzhodu in prišli smo, da ga obožujemo.“ **3** Ko je kralj Herod slišal te besede, je bil zaskrbljen in z njim ves Jeruzalem. **4** Ko je skupaj zbral vse visoke duhovnike in pisarje izmed ljudstva, jih je povprašal, kje naj bi bil Kristus rojen. **5** Rekli so mu: „V judejskem Betlehemu, kajti tako je napisano po preroku: **6**, In ti Betlehem, v deželi Judovi, nisi najmanjši med Judovimi princi: kajti iz tebe bo prišel Voditelj, ki bovladal mojemu ljudstvu Izraelu.“ **7** Tedaj je Herod, ko je na skrivnem poklical modre može, od njih marljivo poizvedel, kdaj se je zvezda prikazala. **8** In poslal jih je v Betlehem ter rekel: „Pojdite in marljivo iščite za mladim otrokom in ko ga boste našli, mi ponovno prinesite sporocilo, da lahko tudi jaz pridevam in ga obožujem.“ **9** Ko so slišali kralja, so odšli. In glej, zvezda, ki so jo videli na vzhodu, je šla pred njimi,

dokler ni prišla in obstala kjer je bil mladi otrok. **10** Ko so zagledali zvezdo, so se razveselili s silno veliko radostjo. **11** In ko so prišli v hišo, so zagledali mladega otroka z Marijo, njegovo materjo in padli so dol ter ga oboževali: in ko so odprli svoje zaklade, so mu izročili darila; zlato in kadilo in miro. **12** In od Boga v sanjah posvarjeni, da se ne bi vrnilki z Herodu, so po drugi poti odšli v svojo lastno deželo. **13** In ko so odšli, glej, se je Jožefu v sanjah prikazal Gospodov angel, rekoč: „Vstani in vzemi mladega otroka in njegovo mater ter beži v Egipt in bodi tam, dokler ti ne prinesem besede: kajti Herod bo mladega otroka iskal, da ga pokonča.“ **14** Ko je vstal, je ponoči vzel mladega otroka in njegovo mater ter odšel v Egipt: **15** in tam je bil do Herodove smrti: da bi se lahko izpolnilo, kar je bilo rečeno od Gospoda po preroku, rekoč: „Iz Egipta sem poklical svojega sina.“ **16** Potem je bil Herod, ko je videl, da je bil zasmehovan od modrih mož, silno ogorčen in poslal ter usmrtil vse otroke, ki so bili v Betlehemu in v vseh teh krajej, od dveh let starosti in mlajše, glede na čas, ki ga je marljivo poizvedel od modrih mož. **17** Tedaj je bilo izpolnjeno to, kar je bilo rečeno po preroku Jeremiju, rekoč: **18**, Tam v Rami je bilo slišati glas, objokovanje in jokanje ter veliko žalovanje. Rahela je jokala za svojimi otroci, pa ne bo potolažena, ker jih ni več.“ **19** Toda, ko je bil Herod mrtvev, glej, se Gospodov angel prikaže Jožefu v sanjah v Egiptu, **20** rekoč: „Vstani in vzemi mladega otroka in njegovo mater ter pojdi v Izraelovo deželo: kajti mrtvi so tisti, ki so mlademu otroku stregli po življenju.“ **21** In vstal je in vzel mladega otroka in njegovo mater ter prišel v Izraelovo deželo. **22** Toda, ko je slišal, da je Arhelaj vladal v Judeji, na položaju svojega očeta Heroda, se je bal iti tja: in v sanjah od Boga posvarjen, se je obrnil proč, v galilejske kraje: **23** in prišel ter bival v mestu, imenovanem Nazaret: da se je lahko izpolnilo, kar je bilo rečeno po prerokih: „Imenoval se bo Nazarečan.“

3 V tistih dneh je prišel Janez Krstnik, ki je v divjini Judeje pridigal **2** in govoril: „Pokesajte se: kajti nebesko kraljestvo je blizu. **3** Kajti to je on, o katerem je govoril prerok Izaija, rekoč: „Glas vpijočega v divjini: „Pripravite Gospodovo pot, naredite njegove steze ravne.“ **4** In isti Janez je imel svoja oblačila iz kamelje dlake in usnjen pas okoli svojih ledij; njegova hrana pa so bile kobilice in divji med. **5** Tedaj so hodili k njemu Jeruzalem in vsa Judeja in vsa področja okoli Jordana, **6** in v Jordanu so bili krščeni po njem in priznavali svoje grehe. **7** Toda, ko je mnoge izmed farizejev in saducejev videl priti k njegovemu krstu, jim je rekел: „Oh, gadji rod, kdo vas je opozoril, da pobegnete pred besom, ki pride? **8** Obrodite torej sadove primerne kesanju: **9** in ne mislite, da v sebi rečete: „Mi imamo za našega očeta Abrahama: kajti povem vam, da je Bog iz teh kamnov zmožen Abrahamu obuditi otroke. **10** In sedaj je poleg tega na korenine dreves položena sekira: zatorej bo vsako drevo, ki ne prinaša dobrega sadu, posekano in vrženo v ogenj. **11** Zares vas krščujem z vodo v kesanje: toda kdor prihaja za meno, je veličastnejši kakor jaz, čigar čevljev nisem vreden prenašati: on vas bo krstil s Svetim Duhom in z ognjem: **12** katerega vejánik je v njegovi roki in svoja tla bo temeljito ocistil in svojo pšenico zbral v kaščo; toda pleve bo sežgal z nepogasljivim ognjem.“ **13** Tedaj pride Jezus iz Galileje k Jordanu, do Janeza, da bi se mu dal krstiti. **14** Toda Janez mu je prepovedal, rekoč: „Jaz imam potrebo biti krščen od tebe, pa ti prihajaš k meni?“ **15** Jezus mu odgovoril in reče: „Dopusti, da je to sedaj tako: kajti tako se nama spodobi, da izpolnila vso pravičnost.“ Tedaj mu je pustil. **16** Ko je bil Jezus krščen, se je nemudoma dvignil iz vode: in glej, pred njim so se odprla nebesa in zagledal je Božjega Duha spuščati se kakor golobico in blesketanje nad njim: **17** in glej,

glas z neba, rekoč: „Ta je moj ljubljeni Sin, s katerim sem zelo zadovoljen.“

4 Tedaj je bil Jezus po Duhu voden v divjino, da bi bil skušan od hudiča. **2** Ko se je štirideset dni in štirideset noči postil, je bil potem lačen. **3** In ko je prišel k njemu skušnjavec, je reklo: „Če si Božji Sin, ukaži, da ti kamni postanejo kruh.“ **4** Toda on je odgovoril in reklo: „Pisano je: ‚Človek ne bo živel zgolj od kruha, temveč od vsake besede, ki izvira iz Božjih ust.“¹⁵ **5** Tedaj ga hudič vzame gor v sveto mesto in ga postavi na vrh templja. **6** ter mu reče: „Če si Božji Sin, se vrzi dol: kajti pisano je: ‚Svojim angelom bo dodelil skrb glede tebe: in na svojih rokah te bodo držali, da ne bi kadarkoli svoje stopalo treščil ob kamen.“¹⁶ **7** Jezus mu je rekel: „Prav tako je pisano: ‚Ti ne boš skušal Gospoda, svojega Boga.“¹⁷ **8** Hudič ga ponovno vzame na silno visoko goro in mu razkazuje vsa kraljestva sveta in njihovo slavo; **9** in reče mu: „Vse te stvari ti bom dal, če boš padel dol in me oboževal.“ **10** Tedaj mu Jezus reče: „Pođi stran, Satan: kajti pisano je: ‚Oboževal boš Gospoda, svojega Boga in njemu samemu boš služil.“ **11** Tedaj ga hudič pusti in glej, prišli so angeli ter mu služili. **12** Ko je torej Jezus slišal, da je bil Janez vržen v ječo, je odšel v Galilejo; **13** in ko je zapustil Nazaret, je prišel in prebival v Kafarnáumu, ki je ob morski obali, na mejah Zábulonova in Neftálijata: **14** da bi se lahko izpolnilo, kar je bilo rečeno po preroku Izaiju, rekoč: **15**, Dežela Zábulonova in dežela Neftálijeva, ob poti k morju, onstran Jordana, poganska Galileja; **16** ljudje, ki so sedeli v temi, so zagledali veliko svetljubo; in tem, ki so sedeli v področju in senci smrti, je zasvetila svetljuba; **17** Od tedaj je Jezus pričel oznanjati in govoriti: „Pokesajte se: kajti nebeško kraljestvo je blizu.“ **18** In Jezus, ko je hodil ob Galilejskem morju, je zagledal dva brata: Simona, imenovanega Peter ter njegovega brata Andreja, ki sta v morje metalala mrežo: kajti bila sta ribiča. **19** In jima reče: „Sledita mi in naredil vaju bom za ribiča ljudi.“ **20** In nemudoma sta zapustila svoje mreže ter mu sledila. **21** Ko je šel naprej od tam, je zagledal na ladji, z njunim očetom Zebedejem, dva druga brata, Jakoba, Zebedejevega sina ter njegovega brata Janeza, ki sta popravljala njihove mreže; in ju poklical. **22** In takoj sta zapustila ladjo in njunega očeta ter mu sledila. **23** In Jezus je obkrožil vso Galilejo in učil v njihovih sinagogah in med ljudmi oznanjal evangeliј kraljestva in ozdravljal vse vrste slabosti in vse vrste bolezni. **24** In njegov slôves je šel po vsej celotni Siriji: in k njemu so prinašali vse bolne ljudi, ki so bili prevzeti z različnimi boleznimi ter mukami in te, ki so bili obsedeni s hudiči in te, ki so bili blazni in te, ki so imeli paralizo; in jih je ozdravljal. **25** In sledile so mu velike množice ljudi iz Galileje in iz Deseteromestja in iz Jeruzalema in iz Judeje in iz druge strani Jordana.

5 In ko je zagledal množice, se je povpel na goro: in ko je bil pripravljen, so k njemu prišli njegovi učenci: **2** in odpril je svoja usta ter jih učil, rekoč: **3**, „Blagoslovjeni so ubogi v duhu: kajti njihovo je nebeško kraljestvo. **4** Blagoslovjeni so tisti, ki žalujejo: kajti potolaženi bodo. **5** Blagoslovjeni so krotki: kajti podedovali bodo zemljo. **6** Blagoslovjeni so tisti, ki so lačni in žejni pravičnosti: kajti nasičeni bodo. **7** Blagoslovjeni so usmiljeni: kajti dosegli bodo usmiljenje. **8** Blagoslovjeni so čisti v srcu: kajti videli bodo Boga. **9** Blagoslovjeni so miritelji: kajti imenovani bodo Božji otroci. **10** Blagoslovjeni so tisti, ki so preganjani zaradi pravičnosti: kajti njihovo je nebeško kraljestvo. **11** Blagoslovjeni ste vi, ko vas bodo ljudje zasramovali in vas preganjali in bodo zaradi mene proti vam lažno govorili vse vrste zla. **12** Veselite se in boidite silno veseli: kajti velika je vaša nagrada v nebesih: kajti tako so preganjali preroke, ki so bili pred vami. **13** Vi ste sol zemlje: toda če je sol izgubila svoj okus, s čim bo osoljena?

Odslej ni dobra za nič, razen da je vržena proc in da jo ljudje pogazio. **14** Vi ste svetloba svetu. Mesto, ki je postavljeno na hribu, ne more biti skrito. **15** Niti ljudje ne prijegejo sveče in je ne postavijo pod mernik, temveč na svečnik in ta daje svetlobo vsem, ki so v hiši. **16** Naj vaša svetloba takó sveti pred ljudmi, da bodo lahko videli vaša dobra dela in proslavljali vašega Očeta, ki je v nebesih. **17** Ne mislite, da sem prišel uničit postavo ali preroke: nisem prišel uničit, temveč izpolnit. **18** Kajti resnično, povem vam: „Dokler nebo in zemlja ne preideta, ena pika ali en delček nikakor ne bosta izpuščena iz postave, dokler se vsa ne izpolni.“ **19** Kdorkoli bo torej prekršil eno od teh najmanjših zapovedi in bo tako učil ljudi, bo v nebeškem kraljestvu imenovan najmanjši, toda kdorkoli jih bo izpolnjeval in jih učil, isti bo v nebeškem kraljestvu imenovan velik. **20** Kajti povem vam: „Razen če vaša pravičnost ne bo presegla pravičnosti pisarjev in farizejev, v nobenem primeru ne boste vstopili v nebeško kraljestvo.“ **21** Slišali ste, da je bilo rečeno po teh iz starih časov: „Ti ne boš ubil; kdorkoli pa ubije, bo v nevarnosti sodbe:“ **22** toda povem vam: „Da kdorkoli je brez razloga jezen na svojega brata, bo v nevarnosti sodbe: in kdorkoli bo svojemu bratu reklo: „Raka, ‘bo v nevarnosti pred zborom: toda kdorkoli bo reklo: „Ti bedak, ‘bo v nevarnosti peklenškega ognja. (Geenna g1067) **23** Zatorej, če prineseš svoj dar k oltarju in se tam spomniš, da ima tvój brat zoper tebe dolg; **24** pusti svoj dar tam pred oltarjem in pojdi svojo pot; najprej se pobotaj s svojim bratom in potem pridi ter daruj svoj dar. **25** Hitro se spravi s svojim nasprotnikom, medtem ko si z njim na poti; da te ne bi kadarkoli sovražnik izročil sodniku in sodnik te izroči častniku in boš vržen v ječo. **26** Resnično, povem ti: „Nikakor ne prideš od tam, dokler ne odpolačaš zadnjega novčiča.“ **27** Slišali ste, da je bilo rečeno po njih iz starih časov: „Ti ne boš zagrešil zakonolomstva:“ **28** toda povem vam: „Da kdorkoli s poželenjem pogleda na žensko, je v svojem srcu z njo že zagrešil zakonolomstvo.“ **29** In če te tvoje desno oko pohujšuje, ga iztakni in ga vrzi od sebe: kajti zate je koristno, da bi eden izmed tvojih udov propadel in ne, da bi tvoje celo telo moralno biti vrženo v pekel. (Geenna g1067) **30** In če te tvoja desnica pohujšuje, jo odsekaj in jo vrzi od sebe: kajti zate je koristno, da bi eden izmed tvojih udov propadel, ne pa da bi tvoje celo telo moralno biti vrženo v pekel. (Geenna g1067) **31** Rečeno je bilo: „Kdorkoli bo odslovl svojo ženo, naj ji dá pisanje o ločitvi:“ **32** toda povem vam: „Da kdorkoli bo odslovl svojo ženo, razen zaradi razloga preuščanja, ji povzroči, da zagreši zakonolomstvo: in kdorkoli bo poročil njo, ki je ločena, grešno počenja zakonolomstvo.“ **33** Ponovno, slišali ste, da je bilo rečeno po teh iz starih časov: „Sebi ne boš prisegal krivo, temveč svoje prisegje izpolni Gospodu:“ **34** toda povem vam: „Sploh ne prisegajte; nisi pri nebesih; kajti to je Božji prestol: **35** nisi pri zemlji; kajti ta je njegova pručka: nisi pri Jeruzalemu; kajti to je mesto veľikega Kralja. **36** Niti ne prisěži pri svoji glavi, ker nisi enega lasu ne moreš narediti belega ali črnega. **37** Toda govor naj bo: „Da, da; ‘Ne, ne, ‘kajti karkoli je več kakor to, prihaja od zla. **38** Slišali ste, da je bilo rečeno: „Oko za oko in zob za zob:“ **39** toda povem vam: „Da se ne upirajte zlu: temveč kdorkoli te bo udaril na tvoje desno lice, obrni k njemu tudi drugo. **40** In če se bo katerikoli človek s teboj pravdal na sodišču in ti odvzel tvoj plasč, naj ima tudi tvoje ogrinjalo. **41** In kdorkoli te prisili, da greš miljo, pojdi z njim dvojno. **42** Daž tistem, ki te prosi in pred tistim, ki bi si izposodil od tebe, se ne obrni proc.“ **43** Slišali ste, da je bilo rečeno: „Ljubil boš svojega bližnjega in sovražil svojega sovražnika.“ **44** Toda jaz vam povem: „Ljubite svoje sovražnike, blagoslavljajte te, ki vas preklinajo, delaite dobro tem, ki vas sovražijo in molíte za tiste, ki vas kruto izkorisčajo in vas preganjajo;“ **45** da boste lahko otroci vašega Očeta, ki je v nebesih: kajti on daje svojemu soncu, da vzhaja na zle in na

dobre, ter pošilja dež na pravične in na nepravične. **46** Kajti če ljubite te, ki vas ljubijo, kakšno nagrado imate? Ne delajo celo davkarji tako? **47** In če pozdravljate samo svoje brate, kaj delate več kakor drugi? Ne delajo celo davkarji tako? **48** Bodite zato popolni, prav tako, kakor je popoln vaš Oče, ki je v nebesih.“

6 „Pazite se, da svoje miloščine ne izkazujete pred ljudmi, da bi jo le-ti videli: sicer nimate nobene nagrade od vašega Očeta, ki je v nebesih. **2** Zato kadar daješ svojo miloščino, ne trobi pred seboj, kakor počno hinavci v sinagogah in na ulicah, da bi lahko imeli slavo od ljudi. Resnično, povem vam: ‚Imajo svojo nagrado.‘ **3** Toda kadar ti daješ miloščino, naj tvoja levica ne ve kaj počne tvoja desnica: **4** da bo tvoja miloščina lahko na skrivnem: in tvoj Oče, ki sam vidi na skrivnem, te bo javno nagradil. **5** In ko moliš, ne bodi kakor so hinavci: kajti ti radi molijo, stoeč v sinagogah in na vogalih ulic, da jih ljudje lahko vidijo. Resnično, povem vam: ‚Imajo svojo nagrado.‘ **6** Toda ti, kadar ti moliš, vstopi v svojo sobico in ko si zapri svoja vrata, moli k svojemu Očetu, ki je na skrivnem; in tvoj Oče, ki vidi na skrivnem, te bo nagradil javno. **7** Toda, ko molite, ne uporabljajte jalovih ponavljanih, kakor to počno pogani: kajti mislijo, da bodo uslušani zaradi svojega mnogega govorjenja. **8** Ne bodite jím zato podobni: kajti vaš Oče ve, katere stvari potrebujete, preden ga prosite. **9** Zatorej molite na ta način: ‚Oče naš, ki si v nebesih: ‚Posvečeno bodi tvoje ime. **10** Pridi tvoje kraljestvo. Zgodi se tvoja volja na zemlji, kakor je v nebesih. **11** Daj nam ta dan naš vsakdanji kruh. **12** In odpusti nam naše dolge, kakor mi odpuščamo svojim dolžnikom. **13** In ne vôdi nas v skušnjavo, temveč nas osvobi pred zlom: kajti tvoje je kraljestvo in moč in slava, na vekе. Amen.‘ **14** Kajti če ljudem odpustite njihove prekrške, bo vaš nebeški Oče prav tako odpustil vam: **15** toda, če ljudem ne odpustite njihovih prekrškov, tudi vaš Oče ne bo odpustil vaših prekrškov. **16** Poleg tega, kadar se postite, ne bodite kakor hinavci, potrtega obličja: kajti kazijo svoje obraze, da bi bilo ljudem videti, da se postijo. Resnično, povem vam: ‚Imajo svojo nagrado.‘ **17** Toda kadar se ti postiš, mazili svojo glavo in umij svoj obraz; **18** da ne bo videti ljudem, da se postiš, temveč tvojemu Očetu, ki je na skrivnem: in tvoj Oče, ki vidi na skrivnem, te bo nagradil javno. **19** Ne shranjujte si zakladov na zemlji, kjer molj in rja delata razkroj in kjer tativi vlamljajo in krađejo: **20** temveč si zase shranjujte zaklade v nebesih, kjer niti molj niti rja ne delata razkroja in kjer tativi ne vlamljajo niti ne krađejo: **21** kajti kjer je tvoj zaklad, tam bo tudi tvoje srce. **22** Svetloba telesa je oko: če je torej tvoje oko iskreno, bo tvoje celotno telo polno svetlobe. **23** Toda če bo tvoje oko hudobno, bo tvoje celotno telo polno teme. Če bo torej svetloba, ki je v tebi, tema, kako velika je ta tema! **24** Nihče ne more služiti dvema gospodarjem: kajti ali bo enega sovražil in drugega ljibil; ali pa se bo držal k enemu in preziral drugega. Ne morete služiti Bogu in bogastvu. **25** Zatorej vam pravim: ‚Ne vznemirjajte se in ne skrbite glede vašega življenja, kaj boste jedli ali kaj boste pili niti za vaše telo, kaj boste oblekli. Kaj ni življenje več kot hrana in telo več kot oblačilo?‘ **26** Poglejte perjad neba: kajti ne seje niti ne žanje niti ne zbira v skedrije; vendar jih vaš nebeški Oče hrani. Ali niste mnogo boljši kakor one? **27** Kdo izmed vas lahko v vznemirjanjem in skrbmi svoji postavi doda en komolec? **28** In zakaj se vznemirjate in skrbite za oblačilo? Preudarite o lilijah travnika, kako rastejo; ne garajo niti ne predejo: **29** in vendar vam povem: ‚Da celo Salomon, v vsej svoji slavi, ni bil oblečen tako kakor ena izmed teh.‘ **30** Zatorej, če Bog tako oblači travo polja, ki danes je, jutri pa je vržena v peč, ali ne bo mnogo bolj oblačil vas, oh vi, maloverni? **31** Zato se ne vznemirjate in ne skrbite, rekoč: ‚Kaj bomo jedli?‘ ali: ‚Kaj bomo pili?‘ ali: ‚Na kakšen način bomo oblečeni?‘ **32** (Kajti po

vseh teh stvareh se obračajo pogani), kajti vaš nebeški Oče ve, da potrebujete vse te stvari. **33** Toda iščite najprej Božje kraljestvo in njegovo pravičnost; in vse te stvari vam bodo dodane. **34** Zato se ne vznemirjate in ne skrbite za jutri: kajti jutro bo samo poskrbelo za stvari. Zadostno je dnevu le tega zlo.“

7 „Ne sodite, da ne boste sojeni. **2** Kajti s kakršno sodbo sodite, boste sojeni: in s kakršno mero merite, vam bo ponovno odmerjeno. **3** In zakaj gledaš drobec, ki je v očesu tvojega brata, toda ne preudarjaš o brunu, ki je v tvjem lastnem očesu? **4** Ali kako lahko rečeš svojemu bratu: ‚Dovoli mi iz tvojega očesa izvleči drobec; in glej, bruno je v tvjem lastnem očesu?‘ **5** Ti hinavec, najprej vrzi bruno iz svojega lastnega očesa; in tedaj boš razločno videl vreči ven drobec iz očesa svojega brata. **6** Ne dajajte tega, kar je sveto, psom niti ne mečite svojih biserov pred svinje, da jih ne bi pogazile pod svojimi stopali in se obrnile proti vam in vas raztrgale. **7** Prosite in to vam bo dano; iščite in boste našli; trkajte in se vam bo odprlo: **8** kajti vsakdo, ki prosi, prejema; in kdor išče, najde; in tistem, ki trka, se bo odprlo. **9** Ali kakšen človek je ta, če ga njegov sin prosi kruha, mu bo dal kamen? **10** Ali če prosi ribe ali mu bo dal kačo? **11** Če potem vi, ki ste hudobni, veste kako dajati dobra darila svojim otrokom, kako mnogo bolj bo vaš Oče, ki je v nebesih, dal dobre stvari tistim, ki ga prosijo? **12** Zatorej vse stvari, karkoli si želite, da bi ljudje storili vam, storite vi njim popolnoma tako: kajti to je postava in preroki. **13** Vstopite pri ozkih velikih vratih: kajti široka so velika vrata in prostrana je pot, ki vodi k uničenju in mnogo jih bo tam, ki gredo tja: **14** zato ker ozka so velika vrata in tesna je pot, ki vodi v življenje in tam jih bo malo, ki jo najdejo. **15** Varujte se lažnih prerokov, ki pridejo k vam in ovčjih oblačilih, toda navznoter so požrešni volkovi. **16** Spoznali jih boste po njihovih sadovih. Ali ljudje nabirajo grozdje iz trnja ali fige iz osata? **17** Točno takó vsako dobro drevo prinaša dober sad; toda slabo drevo prinaša hudoben sad. **18** Dobro drevo ne more obroditи hudobnega sadu niti slabo drevo ne more obroditи dobrega sadu. **19** Vsako drevo, ki ne prinaša dobrega sadu, je posekanо in vrženo v ogenj. **20** Zatorej jih boste spoznali po njihovih sadovih. **21** Ne bo vsak, ki mi pravi: ‚Gospod, Gospod, vstopil v nebeško kraljestvo; temveč kdor izvršuje voljo mojega Očeta, ki je v nebesih. **22** Mnogi mi bodo na tisti dan rekli: ‚Gospod, Gospod, ali nismo v tvojem imenu prerokovali in v tvojem imenu izgnali hudičev in v tvojem imenu storili mnogo čudovitih del?‘ **23** In tedaj jím bom zatrdil: ‚Nikoli vas nisem poznal. Odisidite od mene, vi, ki počnete krvničnost.‘ **24** Zatorej kdorkoli sliši te moje besede in jih izvršuje, ga bom primerjal z modrim človekom, ki je svojo hišo zgradil na skali: **25** in padal je dež in prišle so poplave in pihali so vetrovi in udarili na to hišo; in je padla: kajti bila je utemeljena na skali. **26** In vsakdo, ki posluša te moje besede in jih ne izvršuje, bo primerjan z nesparmetnim človekom, ki je svojo hišo zgradil na pesku: **27** in padal je dež in prišle so poplave in pihali so vetrovi ter udarili na to hišo; in je padla: in njen padec je bil velik.‘ **28** Pripetilo pa se je, ko je Jezus končal te govore, da je bila množica nad njegovim naukom osupla: **29** kajti poučeval jih je kakor nekdo, ki ima oblast in ne tako kakor pisarji.

8 Ko je prišel z gore, so mu sledile velike množice. **2** In glej, prišel je gobavec ter ga oboževal, rekoč: ‚Gospod, če hočeš, me lahko očistis.‘ **3** Jezus je iztegnil svojo roko in se ga dotaknil, rekoč: ‚Hočem; bodi čist.‘ In njegova gobavost je bila takoj očiščena. **4** In Jezus mu reče: ‚Glej, da nikomur ne poveš; ampak pojdi svojo pot, pokaži se duhovniku in ponudi dar, ki ga je Mojzes zapovedal, njim v pričevanje.‘ **5** in ko je Jezus stopil v Kafarnáum, je prišel k njemu stotnik, ki ga je rotil **6** in govoril: ‚Gospod, moj služabnik leži doma bolan zaradi paralize, boleče mučen.‘ **7** In

Jezus mu reče: „Prišel bom in ga ozdravil.“ 8 Stotnik je odgovoril in rekel: „Gospod, nisem vreden, da bi ti prišel pod mojo streho, ampak spregovori samo besedo in moj služabnik bo ozdravljen. 9 Kajti človek sem pod oblastjo, pod seboj imam vojake: in rečem temu možu: „Pojdi, ‘in gre; in drugemu: „Pridi, ‘in pride; in svojemu služabniku: „Naredi to in to storii.“ 10 Ko je Jezus to slišal, se je čudil in rekel tem, ki so mu sledili: „Resnično, povem vam: „Nisem našel tako velike vere niti v Izraelu ne.“ 11 In pravim vam: „Da bodo mnogi prišli od vzhoda in zahoda in se bodo usedli z Abrahamom in Izakom in Jakobom v nebeškem kraljestvu. 12 Toda otroci kraljestva bodo vrženi ven in zunanjo temo: tam bo jokanje in škrjanje z zobmi.“ 13 In Jezus je rekel stotniku: „Pojni svojo pot; in kakor si veroval, takoj naj ti bo storjeno.“ In njegov služabnik je bil prav isto uro ozdravljen. 14 In ko je Jezus prišel v Petrovo hišo, je videl njegovo taščo ležati in bolno zaradi vročice. 15 In dotaknil se je njene roke in vročica jo je zapustila: in vstala je ter jih stregla. 16 Ko je prišel večer, so k njemu priveli mnoge, ki so bili obsedeni s hudiči: in s svojo besedo je izgnal duhove in ozdravil vse, ki so bili bolni: 17 da bi se lahko izpolnilo, kar je bilo rečeno po preroku Izaiju, rekoč: „On sam je vzel naše slabotnosti in nosil naše bolezni.“ 18 Potem ko je Jezus okoli sebe videl velike množice, je dal zapoved, da odidejo na drugo stran. 19 Prišel pa je nek pisar in mu rekel: „Učitelj, sledil ti bom, kamkoli gres.“ 20 Jezus mu reče: „Lisice imajo luknje in ptice neba imajo gnezda; toda Sin človek nima kam položiti svoje glave.“ 21 In še eden izmed njegovih učencev mu je rekel: „Gospod, dovoli mi najprej, da grem in pokopljem svojega očeta.“ 22 Toda Jezus mu je rekel: „Sledi mi; mrtvi pa naj pokopljejo svoje mrtve.“ 23 In ko je stopil na ladjo, so mu njegovi učenci sledili. 24 In glej, na morju se je vzdignil velik vihar, do take mere, da je bila ladja pokrita z valovi: toda on je spal. 25 In njegovi učenci so prišli k njemu in ga zbudili, rekoč: „Gospod, reši nas: mi umiramo.“ 26 In on jim reče: „Zakaj ste boječi, oh vi maloverni?“ Tedaj je vstal in oštel vetrove in morje; in bil je velik mir. 27 Toda možje so se čudili, rekoč: „Kakšne vrste človek je to, da so mu pokorni celo vetrovi in morje!“ 28 In ko je prišel na drugo stran, v Gadársko deželo, sta ga tam srečala dva obsedena s hudiči, ki sta prihajala iz grobnic, silno kruta, tako da noben človek ni mogel iti mimo po tej poti. 29 In glej, zakričala sta, rekoč: „Kaj imava midva opraviti s teboj, Jezus, ti Božji Sin? Ali si prišel sém, da nas pred časom mučiš?“ 30 Daleč proč od njih pa je bila čreda mnogih svinj, ki so se pasle. 31 Hudiči so ga torej rotili, rekoč: „Če nas izženeš, nas pusti, da gremo proč, v čredo svinj.“ 32 In rekel jim je: „Pojdite.“ In ko so prišli ven, so odšli v čredo svinj: in glej, cela čreda svinj je silovito stekla po strmini navzdol v morje ter poginila v vodah. 33 In tisti, ki so jih čuvali, so pobegnili in po svojih poteh odšli v mesto in povedali vsako stvar in kaj je doletelo obsedenu od hudičev. 34 In glej, celo mesto je prišlo ven, da sreča Jezusa: in ko so ga zagledali, so ga rotili, da odide iz njihovih krajev.

9 In vstopil je v ladjo in se peljal čez ter prišel v svoje lastno mesto. 2 In glej, k njemu so prinesli moža, bolnega zaradi paralize, ki je ležal na postelji: ker pa je Jezus videl njihovo vero, je rekel bolnemu zaradi paralize: „Sin, bodi dobre volje; tvoji grehi so ti odpuščeni.“ 3 In glej, nekateri izmed pisarjev so v sebi govorili: „Ta človek preklinja.“ 4 Ker pa je Jezus poznal njihove misli, je rekel: „Zakaj v svojih srcih razmišljate hudobno? 5 Kajti ali je lažje reči: „Tvoji grehi so ti odpuščeni;“ ali reči: „Vstan in hodi!“ 6 Toda da boste lahko vedeli, da ima Sin človek na zemlji oblast odpuščati grehe, (tedaj reče bolnemu zaradi paralize, „) vstan, vzemi svojo posteljo in pojdi v svojo hišo.“ 7 In on je vstal in odšel v svojo hišo. 8 Toda ko so množice to videle, so se čudile

in slavile Boga, ki je ljudem dal takšno oblast. 9 In ko je Jezus šel naprej od tam, je zagledal moža, imenovanega Matej, ki je sedel pri kraju plačevanja davkov: in mu reče: „Sledi mi.“ In ta je vstal ter mu sledil. 10 Pripetilo se je, ko je Jezus v hiši sedel pri obedu, glej, prišlo je mnogo davkarjev in grešnikov ter sédlo z njim in njegovimi učenci. 11 In ko so farizeji to videli, so njegovim učencem rekli: „Zakaj vaš Učitelj jez davkarji in grešniki?“ 12 Toda, ko je Jezus to zaslišal, jim je rekel: „Tisti, ki so zdravi, ne potrebujejo zdravnika, temveč tisti, ki so bolni. 13 Toda pojrite in se naučite kaj pomeni to: Usmiljenje hočem imeti, ne pa žrte: kajti nisem prišel, da kličem pravčne, temveč grešnike h kesanju.“ 14 Tedaj so k njemu prišli Janezovi učenci, rekoč: „Zakaj se mi in farizeji često postimo, toda tvoji učenci se ne postijo?“ 15 Jezus jim je rekel: „Ali lahko otroci svatovske sobe žalujejo, dokler je z njimi ženin? Toda prišli bodo dnevi, ko bo ženin odvzet od njih in tedaj se bodo postili. 16 Nihče ne polaga koščka novega oblačila na staro obleko, kajti to, kar je vstavljen, da jo zapolni, trga iz oblike in nastane hujša raztrganina. 17 Niti ljudje novega vina ne dajejo v stare mehove: sicer mehovi počijo in vino izteče ven in mehovi propadejo: temveč novo vino dajejo v nove mehove in je shranjeno oboje.“ 18 Medtem ko jím je govoril vse te besede, glej, je prišel nek vladar in ga oboževal, rekoč: „Moja hčerka je pravkar umrla: toda pridi in položi nanjo svojo roko in bo živila.“ 19 In Jezus je vstal in mu sledil in tako so storili tudi njegovi učenci. 20 In glej, ženska, ki je bila dvanašt let bolna s težavo krví, je prišla za njim ter se dotaknila obšiva njegove oblike: 21 kajti v sebi je rekla: „Če se lahko samo dotaknem njegove oblike, bom postala zdrava.“ 22 Toda Jezus se je obrnil okrog in ko je zagledal, je rekel: „Hčerka, bodi dobro potolažena; tvoja vera te je naredila zdravo.“ In ženska je bila od te ure zdrava. 23 Ko je Jezus prišel v vladarjevo hišo in videl flavtiste in množico, ki je delala hrup, 24 jim je rekel: „Dajte prostor: kajti deklica ni mrtva, temveč spi.“ Oni pa so se mu smeiali do norčevanja. 25 Toda ko je bila množica porinjena ven, je vstopil ter jo prijet za roko in deklica je vstala. 26 In slôves o tem je šeldalec v vso to deželo. 27 In ko je Jezus odšel od tam, sta mu sledila dva slepa človeka, ki sta vpila in govorila: „Ti, Davidov Sin, usmili se naju.“ 28 Ko je prišel v hišo, sta k njemu prišla slepa človeka: in Jezus jima reče: „Ali vidva verujeta, da sem zmožen to storiti?“ Rekla sta mu: „Da, Gospod.“ 29 Tedaj se je dotaknil njunih oči, rekoč: „Naj se vama zgodi glede na vajino vero.“ 30 In njune oči so bile odprte: in Jezus jima je strogo naročil, rekoč: „Glejta, da tega nihče ne izve.“ 31 Toda ko sta onadvla odšla, sta v vsej tej deželi povsod razširila njegov slôves. 32 Ko sta odšla ven, glej, so k njemu prinesli nemega moža, obsedenega s hudičem. 33 In ko je bil hudič izgnan, je nemti spregovoril: množice pa so se čudile, rekoč: „Nikoli ni bilo tega videti v Izraelu.“ 34 Toda farizeji so rekli: „Hudič izgana s pomočjo princa hudičev.“ 35 In Jezus je šel naokrog po vseh mestih in vaseh in učil v njihovih sinagogah ter oznanjal evangelijskraljestva in med ljudmi ozdravljal vsako slabost in vsako bolezzen. 36 Toda, ko je videl množice, je bil prevzet s sočutjem do njih, ker so oslabeli in so bili razkropljeni naokoli, kakor ovce brez pastirja. 37 Tedaj reče svojim učencem: „Žetev je resnično obilna, toda delavcev je malo; 38 prosite torej Gospoda žetve, da bo poslal delavce na svojo žetev.“

10 In ko je k sebi poklical svojih dvanašt učencev, jim je dal oblast zoper nečiste duhove, da jih izženejo in da ozdravijo vse vrste slabosti in vse vrste bolezni. 2 Imena dvanaštih apostolov so torej ta: „Prvi, Simon, ki so ga imenovali Peter in njegov brat Andrej; Jakob, Žebedejev sin in njegov brat Janez; 3 Filip in Bartolomej; Tomaž in Matej davkar; Jakob, Alfejev sin in Lebej, katerega vzdevek je bil Tadej; 4 Simon Kananej in Juda

lškarijot, ki ga je tudi izdal.¹ 5 Teh dvanajst je Jezus poslat in jim zapovedal, rekoč: „Ne pojrite na pot poganov in ne vstopite v nobeno samarijsko mesto: 6 temveč pojrite raje k izgubljenim ovcam Izraelove hiše. 7 In ko greste, oznanjujte, rekoč: „Nebeško kraljestvo je blizu.“ 8 Ozdravljajte bolne, očiščujte gobave, obujajte mrtve, izganjajte hudiče: velikodušno ste prejeli, velikodušno dajajte. 9 Ne priskrbite si ne zlata, ne srebra, ne brona v vaših mošnjah, 10 ne malhe za vašo pot niti dveh plaščev niti čevljev in tudi ne palic: kajti delavec je vreden svoje hrane. 11 In v katerokoli mesto ali vas boste vstopili, povprašajte kdo v njej je vreden; in ostanite tam dokler ne greste od tam. 12 In ko vstopite in hišo, jo pozdravite. 13 In če je hiša vredna, naj pride nanjo vaš mir: toda če tega ni vredna, naj se vaš mir povrne k vam. 14 Kdorkoli pa vas ne bo sprejel niti ne bo poslušal vaših besed, ko odide iz te hiše ali mesta, si z vaših stopal otresite prah. 15 Resnično, povem vam: „Bolj znosno bo na dan sodbe za deželo Sódome in Gomóre, kakor za to mesto.“ 16 Glejte, pošiljam vas kakor ovce v sredo volkov: bodite torej modri kakor kače in neškodljivi kakor golobice. 17 Toda varujte se ljudi: kajti izročali vas bodo zborom in vas bičali v njihovih sinagogah; 18 in zaradi mene boste privedeni pred voditelje in kralje, v pričevanje proti njim in pogancem. 19 Toda, ko vas izročijo, se ne vzinemirajte in ne skrbite kako ali kaj boste govorili: kajti v tej isti uri vam bo dano, kar boste govorili. 20 Kajti niste vi, ki govorite, temveč Duh vašega Očeta je, ki govorji v vas. 21 In brat bo brata izročil v smrt in ečo otroka: in otroci se bodo dvignili zoper svoje starše in jim povzročili, da bodo usmrčeni. 22 In vsi ljudje vas bodo sovražili zaradi mojega imena: toda kdor vztraja do konca, bo rešen. 23 Toda, ko vas preganjajo v tem mestu, bežite v drugo: kajti resnično, povem vam: „Ne boste pregledali Izraelovih mest, dokler ne pride Sin človek.“ 24 Učenec ni nad svojim učiteljem niti ni služabnik nad svojim gospodarjem. 25 Dovolj je za učenca, da postane kakor njegov učitelj in služabnik kakor njegov gospodar. Če so hišnega učitelja imenovali Bélcебub, koliko bolj bodo imenovali te iz njegove družine? 26 Ne bojte se jih torej: kajti nič ni prikrito, kar ne bo razkrito; in skrito, kar se ne bo izvedelo. 27 Kar vam povem v temi, to govorite na svetlobi: in kar slišite na uho, to oznanjujte na hišnih strehah. 28 In ne bojte se tistih, ki ubijejo telo, toda niso zmožni ubiti duše: temveč se raje bojte njega, ki je zmožen uničiti tako dušo kakor telo v peku. (Geenna g1067) 29 Ali nista dva vrabca prodana za novčič? In nobeden od njiju ne bo padel na tla brez vašega Očeta. 30 Toda celo lašje vaše glave so vsi prešteči. 31 Ne bojte se torej, vi ste vredni več kakor mnogo vrabcev. 32 Kdorkoli bo torej mene priznal pred ljudmi, bom prav takoj jaz njega priznal pred svojim Očetom, ki je v nebesih. 33 Toda kdorkoli me bo zatajil pred ljudmi, bom prav takoj jaz njega zatajil pred svojim Očetom, ki je v nebesih. 34 Ne mislite, da sem prišel, da pošljem mir na zemljo: nisem prišel, da pošljem mir, temveč meč. 35 Kajti prišel sem, da postavim človeka v nestrinjanje proti svojemu ocetu in hčerko proti svoji materi in snaho proti njeni tašči. 36 In človekovi sovragi bodo tisti iz njegove lastne družine. 37 Kdor ljubi oceta ali mater bolj kakor mene, me ni vreden: in kdor ljubi sina ali hčer bolj kakor mene, me ni vreden. 38 In kdor ne vzame svojega križa in mi ne sledi, me ni vreden. 39 Kdor najde svoje življenje, ga bo izgubil: kdor pa izgubi svoje življenje zaradi mene, ga bo našel. 40 Kdor sprejema vas, sprejema mene in kdor sprejema mene, sprejema tistega, ki me je poslal. 41 Kdor sprejema preroka v imenu preroka, bo prejel nagrado preroka; in kdor sprejema pravičnega človeka v imenu pravičnega človeka, bo prejel nagrado pravičnega človeka. 42 In kdorkoli bo dal piti enemu od teh malčkov samo čašo mrzle vode v imenu učenca, resnično, povem vam, nikakor ne bo izgubil svoje nagrade.“

11 Pripetilo se je, ko je Jezus končal z naročanjem svojim dvanajstim učencem, [da] je odšel od tam, da uči in oznanja v njihovih mestih. 2 Potem ko je Janez v ječi slišal Kristusova dela, je poslat dva izmed svojih učencev 3 in sta mu rekla: „Ali si ti tisti, ki naj bi prišel ali naj pričakujemo drugega?“ 4 Jezus je odgovoril in jima rekel: „Pojdita in Janezu ponovno izpričajta te stvari, ki jih slišita in vidita: 5 Slepji prejmejo svoj vid in hromi hodijo, gobavi so očiščeni in gluhi slišijo, mrtvi so dvignjeni in revnim se oznanja evangeliј. 6 In blagoslovil je tisti, ki v meni ne bo pohujšan.“ 7 Ko sta odšla, je Jezus pričel množicam govoriti glede Janeza: „Kaj ste odšli gledat ven in divjino? Trst, ki se majje z vetrom?“ 8 Toda kaj ste šli ven, da bi videli? Moža, oblecenega v mehka oblačila? Glejte, tisti, ki nosijo mehka oblačila, so v kraljevih hišah. 9 Toda kaj ste šli ven, da bi videli? Preroka? Da, povem vam in več kakor preroka. 10 Kajti to je tisti, o katerem je pisano: „Glejte, pošiljam svojega poslanca pred tvoj obraz, ki bi pripravil tvojo pot pred teboj.“ 11 Resnično, povem vam: „Med temi, ki so rojeni iz žensk, ni bil obujen večji od Janeza Krstnika: vendar kdor je v nebeškem kraljestvu najmanjši, je večji kakor on.“ 12 In od dñi Janeza Krstnika do sedaj nebeško kraljestvo trpi nasilje in nasilni ga zavzamejo s silo. 13 Kajti vsi preroki in postava so prerokovali do Janeza. 14 In če boste to sprejeli, to je Elija, ki je moral priti. 15 Kdor ima ušesa, da slišijo, naj posluša. 16 Toda s kom bom primerjal ta rod? Podoben je otrokom, ki sedijo na trgih in kličejo svojim pajdašem 17 ter govorijo: „Piskali smo vam, pa niste plesali; objokovali smo vam, pa niste žalovali.“ 18 Kajti Janez je prišel, niti ni jedel niti ni pil, pa pravijo: „Hudiča ima.“ 19 Sin človek je prišel in je in pije, pa pravijo: „Glejte, požrešen človek in vinski bratec, prijatelj davkarjev in grešnikov.“ Toda modrost je opravičena po svojih otrocih. 20 Tedaj je pričel števati mesta, v katerih je bila storjena večina njegovih mogočnih del, ker se niso pokesala: 21 „Gorje ti, Horazin! Gorje ti, Betsajda! Kajti če bi se mogočna dela, ki so bila storjena v vama, storila v Tiranu in Sidónu, bi se že davno pokesala v vrečevinu in pepelu.“ 22 Toda povem vam: Bolj znosno bo na dan sodbe za Tir in Sidón, kakor vama. 23 In ti, Kafarnáum, ki si bil vzvišen do neba, boš priveden navzdol do pekla: kajti če bi se mogočna dela, ki so bila storjena v tebi, zgodila v Sódomi, bi preostalo do današnjega dne.“ (Hadēs g86) 24 Toda povem vam: „Da bo na dan sodbe bolj znosno za sódomsko deželo, kakor zate.“ 25 Ob tistem času je Jezus odgovoril in rekel: „Zahvaljujem se tebi, oh Oče, Gospod neba in zemlje, ker si te stvari skril pred modrimi in razsodnimi, razodel pa si jih otročičem. 26 Točno tako, Oče: kajti tako se je zdelo dobro v tvorjih očeh. 27 Vse stvari so mi izročene od mojega Očeta: in noben človek ne pozna Očeta, razen Sina, tega komurkoli ga bo Sin razdel. 28 Pridite k meni vsi vi, ki se trudite in ste težko obremenjeni in dal vam bom počitek. 29 Vzemite nase moj jarem in se učite od mene; ker sem krotak in ponjen v srcu: in našli boste počitek svojim dušam. 30 Kajti moj jarem je udoben in moje breme je lahko.“

12 Ob tistem času je šel Jezus na sábatni dan skozi žito; njegovi učenci pa so bili lačni in začeli smukati žitno klasje ter jesti. 2 Toda ko so to videli farizeji, so mu rekli: „Glej, tvoji učenci delajo to, kar ni zakonito početi na sábatni dan.“ 3 Toda rekel jim je: „Ali niste brali kaj je storil David, ko je bil lačen in tisti, ki so bili z njim; 4 kako je vstopil v Božjo hišo in jedel hlebe navzočnosti, ki mu jih ni bilo zakonito jesti niti ne tem, ki so bili z njim, temveč samo duhovnikom? 5 Ali niste brali v postavi, kako to, da ob sábatnih dneh duhovniki v templju skrunijo sábat in so brez krivde? 6 Toda povem vam: „Da je na tem kraju nekdo večji kakor tempelj.“ 7 Toda če bi vedeli kaj to pomeni: „Usmiljenje

hočem imeti in ne žrtve, 'ne bi obsojali nedolžnih. **8** Kajti Sin človekov je Gospod celo sábatnemu dnevnu.' **9** In ko je odšel od tam, je šel v njihovo sinagogo: **10** in glej, tam je bil človek, ki je imel svojo roko izsušeno. In da bi ga lahko obdolžili, so ga vprašali, rekoč: „Ali je zakonito zdraviti na sábatne dneve?'' **11** In rekel jim je: „Kateri človek bi bil tukaj med vami, ki bi imel eno ovco in če bi ta na sábatni dan padla v jamo ali je ne bo prijet ter jo dvignil ven? **12** Koliko bolj je potem človek boljši kakor ovca? Zaradi tega je na sábatne dneve zakonito delati dobro.'' **13** Tedaj reče človeku: „Iztegnji svojo roko." In iztegnil jo je; in bila je v celoti ozdravljena, podobno kakor druga. **14** Potem so farizeji odšli ven in imeli zborovanje proti njemu, kako bi ga lahko pokončali. **15** Toda ko je Jezus to izvedel, se je umaknil od tam in sledile so mu velike množice in vse je ozdravil; **16** in naročil jim je, da naj ga ne razglašajo: **17** da bi se lahko izpolnilo, kar je bilo rečeno po preroku Izaiju, rekoč: **18**, Glej moj služabnik, ki sem ga izbral, moj ljubljeni, v katerem je moja duša zelo zadovoljna: svojega duha bom položil nadenj in pokazal bo sodbo pogonom. **19** Ne bo se ne preprial niti ne klical; niti na ulicah nihče ne bo slišal njegovega glasu. **20** Poškodovanega trsta ne bo zlomil in kadečega stena ne bo ugasil, dokler ne privede sodbe do zmage. **21** In v njegovo ime bodo zaupali pogani.'' **22** Tedaj je bil k njemu priveden nekdo obseden s hudičem, slep in nem: in on ga je ozdravil, do take mere, da je slepi in nem tako govoril kakor videl. **23** In vsa množica je bila osupla ter rekla: „Ali ni to Davidov sin?'' **24** Toda, ko so farizeji to slišali, so rekli: „Ta pajdaš ne izganja hudičev, razen z Bélcubom, princem hudičev." **25** Jezus pa je poznal njihove misli in jim rekel: „Vsako kraljestvo, razdeljeno zoper sebe, je privedeno v opustošenje; in nobeno mesto ali hiša, razdeljena zoper sebe, ne bosta obstala: **26** in če Satan izganja Satana, je razdeljen zoper sebe; kako bo potem obstalo njegovo kraljestvo? **27** In če z Bélcubom izganjam hudiče, s kom jih izganjajo vaši otroci? Zatorej bodo oni vaši sodniki. **28** Toda če z Božjim Duhom izganjam hudiče, potem je k vam prisko Božje kraljestvo. **29** Kako lahko sicer nekdo stopi v hišo močnega moža in opleni njegove dobrine, razen če najprej ne zveže močnega moža? In tedaj bo oplenil njegovo hišo. **30** Kdor ni z menoj, je proti meni; in kdor ne zbirja z menoj, razsipa na široko. **31** Zatorej vam pravim: „Vsake vrste greh in bogokletje bo ljudem odpuščeno: toda bogokletje proti Svetemu Duhu ljudem ne bo odpuščeno. **32** In kdorkoli govoril besedo proti Sinu človekovemu, mu bo to odpuščeno: toda kdorkoli govoril zoper Svetega Duha, mu ne bo odpuščeno ne na tem svetu, ne v svetu, ki pride.' (aion g165) **33** Ali drevo dobro obrodi in je njegov sad dober; ali pa drevo slabo obrodi in je njegov sad slab; kajti drevo se spozna po njegovem sadu. **34** Oh rod gadov, kako lahko vi, ki ste hudobni, govorite dobre besede? Kajti iz obilja srca usta govoré. **35** Dober človek iz dobrega zaklada srca prinaša dobre stvari: hudobne pa iz zlega zaklada prinaša zle stvari. **36** Toda povem vam: „Za vsako prazno besedo, katero bodo ljudje izgovorili, bodo na dan sodbe o tem dajali obračun.' **37** Kajti po svojih besedah boš oproščen in po svojih besedah boš obsojen.'' **38** Tedaj so nekateri izmed pisarjev in farizejev odgovorili, rekoč: „Učitelj, od tebe želimo videti znamenje.'' **39** Toda odgovoril jim je in rekel: „Hudoben in zakonolomen rod išče znamenje; in ne bo mu dano nobeno drugo znamenje, razen znamenja preroka Jona: **40** kajti tako, kakor je bil Jona tri dni in tri noči v kitovem trebuhi; tako bo Sin človekov tri dni in tri noči v središču zemlje. **41** Ljudje iz Niniv bodo ob sodbi vstali s tem rodom in ga obsodili: ker so se ob Jonovem oznanjevanju pokesali; in glej, tukaj je večji kakor Jona. **42** Kraljica z juga bo ob sodbi vstala s tem rodom in ga obsodila: kajti prišla je iz najbolj oddaljenih krajev zemlje, da sliši Salomonovo modrost;

in glej, tukaj je večji kakor Salomon. **43** Ko je nečisti duh odšel iz človeka, hodi po suhih krajih, iščoč počitka, pa ga ne najde. **44** Potem reče: „Vrnil se bom v svojo hišo, od koder sem izšel; 'in ko pride, jo najde prazno, pometeno in okrašeno. **45** Tedaj gre in s seboj vzame sedem drugih duhov, zlobnejših kakor on sam in vstopijo ter prebivajo tam: in končno stanje tega človeka je slabše kakor prvo. Točno tako bo tudi temu zlobnemu rodu.'' **46** Medtem ko je še govoril množici, glej, so stali zunaj njegova mati in njegovi bratje, žečeč govoriti z njim. **47** Potem mu je nekdo rekel: „Glej, tvoja mati in tvoji bratje stoijo zunaj in želijo govoriti s teboj.'' **48** Toda odgovoril je in rekel tistem, ki mu je povedal: „Kdo je moja mati? In kdo so moji bratje?'' **49** In svojo roko je iztegnil proti svojim učencem ter rekel: „Glejte, moja mati in moji bratje! **50** Kajti kdorkoli bo izvrševal voljo mojega Očeta, ki je v nebesih, ta je moj brat in sestra in mati."

13 Isti dan je Jezus odšel iz hiše in se usedel ob morski obali. **2** In k njemu so bile zbrane skupaj velike množice, tako da je odšel na ladjo in se usedel; vsa množica pa je stala na bregu. **3** In v prispodobah jim je govoril mnoge besede, rekoč: „Glejte, sejalec je stopil naprej, da seje; **4** in ko je sejal, je nekaj semen padlo poleg poti in prišla je perjad ter jih požrila: **5** nekaj jih je padlo na kamnitia mesta, kjer niso imela veliko zemlje: in so nemudoma pognala, ker niso imela globine zemlje: **6** in ko je bilo sonce zgoraj, so bila ožgana; in ker niso imela korenine, so ovenela. **7** In nekaj jih je padlo med trnje; in trnje je pognalo ter jih zadušilo: **8** toda druga so padla v dobro zemljo in obrodila sad, nekatere stoternega, nekatere šestdeseterenga, nekatere trideseterenga. **9** Kdor ima ušesa, da slišijo, naj posluša." **10** In prišli so učenci ter mu rekli: „Zakaj jim govorиш v prispodobah?'' **11** Odgovoril je in jim rekel: „Ker je vam dano spoznati skrivnosti nebeškega kraljestva, toda njim to ni dano. **12** Kajti kdorkoli ima, njemu bo dano in imel bo večje obilje: toda kdorkoli nima, od njega bo vzeto proč celo to, kar ima. **13** Zatorej jim govorim v prispodobah: ker gledajo, a ne vidijo; in poslušajo, a ne slišijo niti ne razumejo. **14** In v njih se je izpolnila Izaijeva prerokba, ki pravi: „S poslušanjem boste slišali, pa ne boste razumeli; in gledali boste ter videli, pa ne boste zaznali: **15** kajti srce teh ljudi je otopelo in njihova ušesa so naglušna in svoje oči so zaprli; da ne bi lahko kadarkoli s svojimi očmi videli in s svojimi ušesi slišali in bi s svojim srcem razumeli ter bi bili spreobrnjeni in bi jih jaz ozdravil. **16** Toda blagoslovljene so vaše oči, ker vidijo: in vaša ušesa, ker slišijo. **17** Kajti resnično, povem vam: „Da je veliko prerokov in pravičnih ljudi prosilo, da bi želeli videti te stvari, katere vi vidite, pa jih niso videli; in slišati te besede, ki jih vi slišite, pa jih niso slišali.' **18** Poslušajte torej prispodobo o sejalcu. **19** Kadar kdorkoli sliši besedo o kraljestvu, pa je ne razume, potem pride ta zlobni in izdere to, kar je bilo posejano v njegovo srce. To je tisti, ki je seme sprejel poleg poti. **20** Toda kdor je seme sprejel na kamnitia mesta, je isti kakor kdor sliši besedo in jo takoj z radosjo sprejme; **21** vendar in sebi nima korenine, toda nekaj časa vztraja: kajti ko zaradi besede nastane stiska ali pregnanje, on v kratkem greši. **22** Tudi tisti, ki je seme sprejel med trnje, je tisti, ki sliši besedo; skrb tega sveta in zapeljivost bogastev pa zadušita besedo in on postaja brezploden. (aion g165) **23** Toda kdor je seme sprejel v dobro zemljo, je tisti, ki sliši besedo in jo razume; ki prav tako prinaša sad in obrodi, nekatere stoternega, nekatere šestdeseterenga, nekatere trideseterenga." **24** Podal jim je drugo prispodobo, rekoč: „Nebeško kraljestvo je podobno človeku, ki je na svojo nivo posejal dobro seme: **25** toda medtem ko so ljudje spali, je prišel njegov sovražnik in med pšenico posejal plevel ter odšel svojo pot. **26** Toda, ko je bilka pognala in obrodila sad,

potem se je prikazal tudi plevel. **27** Služabniki hišnega gospodarja so torej prišli in mu rekli: „Gospod, ali nisi v svojo njivo sejal dobro seme? Od kod ima potem le-ta plevel?“ **28** Rekel jim je: „To je storil sovražnik. Služabniki so mu rekli: „Hočeš potem, da gremo in ga poberemo?“ **29** Toda rekel je: „Ne; da ne bi medtem ko pobirate plevel, z njim izruvali tudi pšenice.“ **30** Naj oboje skupaj raste do žetve: in ob času žetve bom rekel žanjem: „Zberite skupaj najprej plevel in ga povežite v svežnje za sežig: toda pšenico zberite v moj skedenj.“ **31** Podal jim je drugo prispodobo, rekoč: „Nebeško kraljestvo je podobno zrnu gorčičnega semena, ki ga je človek vzel in posejal na svoji njivi: **32** ki je zares najmanjše od vseh semen: toda, ko to zraste, je največje med zelišči in postane drevo, tako da pridejo ptice neba in prenocojujo na njegovih vejah.“ **33** Povedal jim je drugo prispodobo: „Nebeško kraljestvo je podobno kvasu, katerega je ženska vzela in skrila v treh merah grobo mlete moke, dokler ni bilo vse prekvašeno.“ **34** Vse te besede je Jezus množici govoril v prisopobah; brez prisopobove pa jim ni govoril: **35** da bi se lahko izpolnilo, kar je bilo rečeno po preroku, rekoč: „Svoja usta bom odpril v prisopobah; izrekel bom besede, ki so bile od ustanovitve sveta hranjene na skrivnem.“ **36** Tedaj je Jezus množico postal proč in odšel in hišo: in njegovi učenci so prišli k njemu, rekoč: „Pojasni nam prisopobovo o poljskem plevelu.“ **37** Odgovoril je in jim rekel: „Kdor seje dobro seme, je Sin človekov; **38** njiva je svet; dobro same se so otroci kraljestva; toda plevel so otroci zlobnega; **39** sovražnik, ki jih je posejal, je hudič; žetev je konec sveta; in žanjci so angeli. (aiōn g165) **40** Kakor je torej plevel zbran in vognju sežgan; tako bo ob koncu tega sveta. (aiōn g165) **41** Sin človekov bo poslal svoje angele in iz njegovega kraljestva bodo pobrali vse stvari, ki so padle v greh in tiste, ki počno krivičnost; **42** in izgnal jih bo v ognjeno talilno peč: tam bo tarnanje in škripanje z zobmi. **43** Potem bodo pravični zasijali kakor sponce v kraljestvu njihovega Očeta. Kdor ima ušesa, da slišijo, naj posluša. **44** Ponovno, nebeško kraljestvo je podobno zakladu, skritemu na njivi; ko ga je človek našel, ga skrije in zaradi te radosti gre in proda vse, kar ima in to polje kupi. **45** Ponovno, nebeško kraljestvo je podobno možu trgovcu, ki išče lepe bisere: **46** ki je, ko je našel en biser velike vrednosti, šel in prodal vse, kar je imel ter ga kupil. **47** Ponovno, nebeško kraljestvo je podobno mreži, ki je bila vržena v morje in je zajela od vseh vrst: **48** katero so, ko je bila polna, odvlekli do obale in se usedli ter dobre zbrali v posode, toda slabe so vrgli proč. **49** Tako bo torej ob koncu sveta: bodo bodo angeli in zlobne oddvojili izmed pravičnih (aiōn g165) **50** in vrgli jih bodo v ognjeno talilno peč: tam bo tarnanje in škripanje z zobmi.“ **51** Jezus jim reče: „Ste razumeli vse te besede?“ Rečejo mu: „Da, Gospod.“ **52** Tedaj jim je rekel: „Zato je vsak pisar, ki je poučen o nebeškem kraljestvu, podoben človeku, ki je hišni gospodar, ki primaša iz svojega zaklada nove in stare stvari.“ **53** Pripetilo se je, ko je Jezus zaključil te prisopobove, da je odšel od tam. **54** In ko je prišel v svojo lastno deželo, jih je v njihovi sinagogi učil, do take mere, da so bili osupli in rekli: „Od kod ima ta človek to modrost in ta mogočna dela? **55** Ali ni to tesarjev sin? Ali ni njegova mati imenovana Marija? In njegovi bratje: Jakob in Jožef in Simon in Juda? **56** In njegove sestre ali niso vse z nami? Od kod ima potem ta človek vse te besede?“ **57** In pohujševali so se nad njim. Toda Jezus jim je rekel: „Prerok ni brez spoštovanja, razen v svoji lastni deželi in v svoji lastni hiši.“ **58** In tam zaradi njihove nevere ni storil veliko mogočnih del.

14 Ob tistem času je Herod, vladar četrtninskega dela province, slišal o Jezusovem slôvesu **2** in rekel svojim služabnikom: „To je Janez Krstnik; vstal je od mrtvih; in zato so se v njem naznaniha mogočna dela.“ **3** Kajti Herod je prijel Janeza in ga

zvezal ter ga posadil v ječo zaradi Herodiade, žene svojega brata Filipa. **4** Kajti Janez mu je rekel: „Zate ni zakonito, da jo imaš.“ **5** Ko ga je skušal usmrtili, se je zbal množice, ker so ga šteli za preroka. **6** Toda, ko je bil Herodov rojstni dan, je Herodiadina hči plesala pred njimi in se dopadla Herodu. **7** Nakar ji je s prisego obljudil dati karkoli bi prosila. **8** In ona je, prej poučena od svoje matere, rekla: „Daj mi tukaj, na velikem pladnju, glavo Janeza Krstnika.“ **9** In kralju je bilo žal: Kljub temu je zaradi prisege in teh, ki so z njim sedeli pri obedu, velel, da naj ji bo dana. **10** In poslal je ter v ječi obglavljanju Janeza. **11** Njegova glava pa je bila prinešena na velikem pladnju ter dana gospodični: in ona jo je prinesla svoji materi. **12** In prišli so njegovi učenci in vzel telo ter ga pokopali in odšli ter povedali Jezusu. **13** Ko je Jezus slišal o tem, je od tam z ladjo ločeno odplovil v zapuščen kraj: in ko je množica slišala o tem, mu je peš sledila iz mest. **14** Toda Jezus je odšel naprej in zagledal veliko množico in bil prevzet s sočutjem do njih in ozdravil njihove bolnike. **15** In ko je bil večer, se k njemu prišli njegovi učenci, rekoč: „To je zapuščen kraj in čas je sedaj potekel; posli množico proč, da bodo lahko šli v vasi in si kupili živeža.“ **16** Toda Jezus jim je rekel: „Ni jim potrebno oditi proč; vi jim dajte jesti.“ **17** In rekli so mu: „Mi imamo tukaj samo pet hlebcev in dve ribi.“ **18** Rekel je: „Prinesite jih sèm k meni.“ **19** Množici pa je velel naj posede na travo in vzel je pet hlebcev ter dve ribi in ko je pogledal navzgor k nebui, je blagoslovil in razlomil ter hlebce dajal svojim učencem, učenci pa množici. **20** In vsi so jedli in bili nasičeni: in od odlomkov, ki so ostali, so pobrali dvanaest polnih košar. **21** In teh, ki so jedli, je bilo okoli pet tisoč mož, poleg žensk in otrok. **22** Toda Jezus je svoje učence nemudoma primoral naj stopijo na ladjo in da gredo pred njim na drugo stran, sam pa je medtem odpustil množice. **23** In ko je odpustil množice, je ločeno odšel na goro, da molí: in ko je prišel večer, je bil tam sam. **24** Toda ladja je bila sedaj na sredi morja, premetavana z valovi: kajti bil je nasproten veter. **25** In v četrti nočni straži je Jezus šel proti njim, hodec po morju. **26** In ko so ga učenci zagledali hoditi po morju, so bili prestrašeni, rekoč: „To je duh; in so od strahu zakričali. **27** Toda Jezus jim je nemudoma spregovoril, rekoč: „Bodite dobre volje: jaz sem; ne bojte se.“ **28** In Peter mu je odgovoril ter rekel: „Gospod, če si ti, mi zaukaži po vodi priti k tebi.“ **29** In on je rekel: „Pridi.“ In ko je Peter prišel dol iz ladje, da pride k Jezusu, je hodil po vodi. **30** Toda, ko je videl silovitost vetra, je bil prestrašen; in ko se je pričel utapljal, je zavpil, rekoč: „Gospod, reši me.“ **31** In Jezus je takoj iztegnil svojo roko ter ga ujel in mu rekel: „Oh, ti maloveren, zakaj si podvomil?“ **32** In ko sta prišla na ladjo, je veter prenehal. **33** Potem so prišli oni, ki so bili na ladji in ga oboževali, rekoč: „Resnično, ti si Božji Sin.“ **34** In ko so prešli preko, so prišli v deželo Genezaret. **35** In ko so ljudje tega kraja dobili spoznanje o njem, so razposlali v vso to pokrajino naokoli in priveli k njemu vse, ki so bili bolni; **36** in rotili so ga, da bi se lahko samo dotaknili obšiva njegove obleke: in prav vsi, ki so se ga dotaknili, so postali popolnoma zdravi.

15 Tedaj so k Jezusu prišli pisari in farizeji, ki so bili iz Jeruzalema, rekoč: „Zakaj tvoji učenci prestopajo izročila starešin? Kajti kadar jedo kruh, si ne umijejo svojih rok.“ **3** Toda on jim je odgovoril in rekel: „Zakaj vi prav tako s svojim izročilom prestopate Božjo zapoved? **4** Kajti Bog je zapovedal, rekoč: „Spoštuje svojega očeta in materin: „Kdor preklinja očeta ali mater, naj življenje konča s smrto.“ **5** Toda vi pravite: „Kdorkoli bo rekel svojemu očetu ali svoji materi: „To je dar, s čimerkoli bi ti mogoče imel korist od mene;“ **6** in ne spoštuje svojega očeta ali svoje matere, bo svoboden. Tako ste s svojim izročilom naredili Božjo zapoved brez učinka. **7** Vi hinavci, Izajai je dobro prerokoval o vas,

rekoč: **8** Ti ljudje se s svojimi ustili bližajo k meni in me spoštujejo s svojimi ustnicami; toda njihovo srce je daleč od mene.⁹ Toda zaman me obožujejo, učeč nauke človeških zapovedi.¹⁰ In poklical je množič ter jih rekel: „Poslušajte in razumite: **11** Ni to, kar gre v usta, [kar] omadežeju človeka; temveč to, kar prihaja iz ust, to omadežeju človeka.“ **12** Tedaj so prišli njegovi učenci in mu rekli: „Ali veš, da so bili farizeji, potem ko so slišali to govorjenje, užaljeni?“ **13** Toda odgovoril je in rekel: „Vsaka rastlina, katere ni vsadil moj nebeški Oče, bo izkoreninjena. **14** Pustite jih pri miru: slepi vodje slepih so. In če slepi vodi slepega, bosta oba padla v jarek.“ **15** Potem je odgovoril Peter in mu rekel: „Pojasni nam to prispodobo.“ **16** Jezus pa je rekel: „Ali ste tudi vi še brez razumevanja? **17** Ali še ne razumete, da karkoli vstopi pri ustih, gre v trebuh in je vrženo ven, in zunanje stranišče? **18** Toda te besede, ki izvirajo iz ust, prihajajo iz srca; in te omadežeju človeka. **19** Kajti iz srca izvirajo zle misli, umori, zakonolomstva, prešušta, tatvine, kriva pričevanja, bogokletja: **20** to so stvari, ki omadežeju človeka: toda jesti z neumitimi rokami človeka ne omadežeju.“ **21** Potem je Jezus odšel od tam in odšel v kraje Tira in Sidóna. **22** In glej, ženska iz Káanaana je prišla iz teh istih krajev ter kričala k njemu, rekoč: „Usmili se me, oh Gospod, ti Davidov Sin; moja hčerka jebole nadlegovana od hudiča.“ **23** Vendar ji ni odgovoril niti besede. In prišla so njegovi učenci in ga rotili, rekoč: „Pošli jo proč; kajti kriči za nami.“ **24** Toda odgovoril je in rekel: „Nisem poslan [k nikomur], razen k izgubljenim ovcam Izraelove hiše.“ **25** Potem je prišla in ga oboževala, rekoč: „Gospod, pomagaj mi.“ **26** Toda odgovoril je in rekel: „Ni primerno jemati otroški kruh in ga metati psom.“ **27** In rekla je: „Točno, Gospod: vendar psi jedo od drobtinic, ki padejo z mize njihovega gospodarja.“ **28** Tedaj je Jezus odgovoril in ji rekel: „Oh žena, velika je tvoja vera: zgodi naj se ti kakor hočeš.“ In njena hčerka je bila ozdravljena od točno tiste ure. **29** In Jezus je odšel od tam in prišel v bližino Galilejskega morja; in odšel je na goro in se tam usedel. **30** In k njemu so prišle velike množice, ki so imela s seboj tiste, ki so bili hromi, slepi, nemci, pohabljeni ter mnoge druge in so jih polagali k Jezusovim stopalom; in jih je ozdravil: **31** do take mere, da se je množica čudila, ko so videli nemega spregovoriti, pohabljenega biti zdarega, hromega hoditi in slepega videti: in slavili so Izraelovega Boga. **32** Potem je Jezus svoje učence poklical k sebi in rekel: „Sočutje imam do množice, ker že tri dni z menoj vztrajajo in nimajo nič za jesti: ne bom pa jih poslal proč teče, da na poti ne oslabijo.“ **33** In njegovi učenci so mu rekli: „Od kod naj imamo v divjini tako veliko kruha, za nasičenje tako velike množice?“ **34** In Jezus jim reče: „Koliko hlebecov imate?“ Rekli so: „Sedem in nekaj majhnih rib.“ **35** In množici je velel, naj sedé na tla. **36** In vzel je sedem hlebecov in rite ter se zahvalil in jih razlomil ter dajal svojim učencem, učenci pa množici. **37** In vsi so jedli ter bili nasičeni: pobrali pa so od ostankov obedu, kar je ostalo, sedem polnih košar. **38** In teh, ki so jedli, je bilo štiri tisoč mož, poleg žensk in otrok. **39** In odpustil je množico ter vzel ladjo in prišel v magadánske kraje.

16 Tudi farizeji so prišli skupaj s saduceji in ga skušali ter zahtevali, da bi jim pokazal znamenje z neba. **2** Odgovoril je in jim rekel: „Ko je večer, pravite: Lepo vreme bo: kajti nebo je rdeče.“ **3** Zjutraj pa: Danes bo grdo vreme: kajti nebo je rdeče in mračno. „Oh, vi hinavci, lahko razpoznavate obličje neba; toda ne morete razpozнатi znamenij časov? **4** Zlobni in zakonolomni rod povprašuje za znamenjem; pa mu ne bo dano nobeno znamenje, razen znamenja preroka Jona. „In zapustil jih je ter odšel. **5** Ko so njegovi učenci prišli na drugo stran, so pozabili vzeti kruh. **6** Potem jim je Jezus rekel: „Pazite in varujte se kvasa farizejev in

saducejev.“ **7** In med seboj so razpravljali, rekoč: „To je zato, ker nismo vzeli kruha.“ **8** Ko je Jezus to zaznal, jim je rekel: „Oh, vi maloverni, zakaj med seboj razmišljate, ker niste prinesli nobenega kruha? **9** Ali še vedno ne razumete niti se ne spomnите petih hlebecov pet tisočim in koliko košar ste pobrali? **10** Niti sedmih hlebecov štiri tisočim in koliko košar ste pobrali? **11** Kako to, da ne razumete, da vam tega nisem govoril v zvezi s kruhom, [temveč] da bi se varovali kvasa farizejev in saducejev?“ **12** Potem so razumeli kako jih je zaukazal naj se ne varujejo kruhovega kvasa, temveč nauka farizejev in saducejev. **13** Ko je Jezus prišel v kraje Cezareje Filipove, je vprašal svoje učence, rekoč: „Kdo ljudje pravijo, da jaz, Sin človekov, sem?“ **14** Rekli so: „Nekateri pravijo, da si Janez Krstnik: nekateri Elija; in drugi Jeremija ali eden izmed prerokov.“ **15** Reče jim: „Toda kdo v pravite, da sem jaz?“ **16** In Simon Peter je odgovoril ter rekel: „Ti si Kristus, Sin Živega Boga.“ **17** In Jezus je odgovoril ter mu rekel: „Blagoslovjen si, Simon, Jonov sin: kajti meso in kri ti tega nista razodela, temveč moj Oče, ki je v nebesih. **18** In jaz ti prav tako pravim: „Da si ti Peter in na tej skali bom zgradil svojo cerkev; in velika vrata pekla ne bodo prevladala proti njej. (Hadēs g86) **19** In dal ti bom ključe od nebeškega kraljestva: in karkoli boš zvezal na zemlji, bo zvezan v nebesih; in karkoli boš razvezal na zemlji, bo razvezano v nebesih.“ **20** Tedaj je svojim učencem naročil, da naj nobenemu človeku ne povedo, da je bil on Jezus, Kristus. **21** Od tedaj naprej je Jezus svojim učencem pričel kazati, kako da mora odti in Jeruzalem in od starešin in visokih duhovnikov in pisarjev pretrpeti mnoge stvari in biti umorjen in ponovno dvignjen tretji dan. **22** Potem ga je Peter prijet in ga pričel oštrevati, rekoč: „To naj bodalec od tebe, Gospod: to naj se ti ne zgodi.“ **23** Toda on se je obrnil in Petru rekel: „Spravi se za meno, Satan: v spotiko si mi: kajti ne posvečaš se stvarem, ki so od Boga, temveč tem, ki so od ljudi.“ **24** Tedaj je Jezus rekel svojim učencem: „Če hoče katerikoli človek slediti meni, naj se odpove samemu sebi in vzame svoj križ ter hodi za meno.“ **25** Kajti kdorkoli hoče rešiti svoje življenje, ga bo izgubil: in kdorkoli bo izgubil svoje življenje zaradi mene, ga bo našel. **26** Kajti kaj človeku koristi, če si bo pridobil ves svet, izgubil pa svojo lastno dušo? Ali kaj bo človek dal v zameno za svojo dušo? **27** Kajti Sin človekov bo prišel v slavi svojega Očeta s svojimi angeli; in tedaj bo vsakega človeka nagradil glede na njegova dela. **28** Resnično, povem vam: Tam bo nekaj tukaj navzočih, ki ne bodo okusili smrti, dokler ne vidijo Sina človekovega prihajati v svojem kraljestvu.“

17 In po šestih dneh Jezus vzame Petra, Jakoba in njegovega brata Janeza ter jih posebej privede na visoko goro. **2** In pred njimi je bil spremenjen: in njegov obraz je sijal kakor sonce in njegovo oblačilo je bilo belo kakor svetloba. **3** In glej, prikazala sta se jim Mojes in Elija, ki sta govorila z njim. **4** Potem je Peter odgovoril in Jezusu rekel: „Gospod, dobro je za nas, da smo tukaj: če želiš, naredimo tukaj tri šotorje; enega zate, enega za Mojzesja in enega za Elija.“ **5** Medtem ko je še govoril, glej, jih je obsenčil svetel oblak: in glej, glas iz oblaka, ki je rekel: „Ta je moj ljubljeni Sin, s katerim sem zelo zadovoljen; poslušajte ga.“ **6** Ko so učenci to slišali, so padli na svoj obraz in bili boleči prestrašeni. **7** Prišel je Jezus in se jih dotaknil ter rekel: „Vstanite in ne bojte se.“ **8** Ko pa so dvignili svoje oči, niso videli nobenega človeka, razen samo Jezusa. **9** In ko so prišli dol z gore, jim je Jezus naročil, rekoč: „Tega videnja ne povejte nikomur, dokler ne bo Sin človekov ponovno obujen od mrtvih.“ **10** Njegovi učenci pa so ga vprašali, rekoč: „Zakaj potem pisarji pravijo, da mora prej priti Elija?“ **11** Jezus jim je odgovoril in rekel: „Elija bo resnično prišel prej in obnovil vse stvari. **12** Toda povem vam: „Da je Elija že prišel, pa

ga niso spoznali, temveč so mu storili, karkoli so žeeli. 'Tako bo tudi Sin človekov trpel od njih.' **13** Tedaj so učenci razumeli, da jim je govoril o Janezu Krstniku. **14** Ko pa so prišli k množici, je prišel k njemu nek človek, ki je pokleplnil navzdol k njemu in rekel: **15** 'Gospod, usmili se mojega sina: kajti blazen je inboleče nadlegovan: kajti pogosto pada v ogenj in često v vodo.' **16** In pripeljal sem ga k tvojim učencem, pa ga niso mogli ozdraviti.' **17** Potem je Jezus odgovoril in rekel: 'Oh neveren in sprevržen rod, kako dolgo bom še z vami? Doklej vas bom še prenašal? Privedite mi ga sēm.' **18** In Jezus je oštrel hudiča; in ta je odšel iz njega: in otrok je bil ozdravljen od točno tiste ure. **19** Tedaj so prišli učenci ločeno k Jezusu in rekle: 'Zakaj ga mi nismo mogli izgnati iz njega?' **20** Toda Jezus jim je rekel: 'Zaradi vaše nevere: kajti resnično, povem vam: Če imate vero kakor zrno gorčičnega semena, boste tejgor rekle: „Odstrani se od tukaj na tamkajšnji kraj; in bo premeščena; in nič vam ne bo nemogoče.' **21** Vendartavrsta ne gre ven, razen z molitvijo in postom.' **22** In medtem ko so prebivali v Galileji, jim je Jezus rekel: 'Sin človekov bo izdan v roke ljudem: **23** in ubili ga bodo in tretji dan bo znova dvignjen.' In bili so silno žalostni. **24** Ko pa so prišli v Kafarnáum, so ti, ki so prejeli davčni denar, prišli k Petru in rekle: 'Ali tvoj učitelj ne plačuje davka?' **25** On reče: 'Da.' In ko je prišel v hišo, ga je Jezus prehitel, rekoč: 'Kaj misliš Simon? Od koga zemeljski kralji jemljejo carino ali davek? Od svojih lastnih otrok ali od tujcev?' **26** Peter mu reče: 'Od tujcev.' Jezus mu reče: 'Potem so otroci prosti. **27** Vendartpa, da jih ne bi žalila, pojdi k morju, vrzi trnek in dvigni ribo, ki prva pride gor; in ko ji boš odpril njena usta, boš našel kos denarja: tega vzemi ter jem ga daj zame in zase.'

18 Ob istem času so prišli k Jezusu učenci, rekoč: 'Kdo je v nebeškem kraljestvu največji?' **2** In Jezus je k sebi poklical majhnega otroka in ga postavil v sredo mednje **3** in rekel: 'Resnično, povem vam: Razen, če se ne spreobrnete in ne postanete kakor majhni otroci, ne boste vstopili v nebeško kraljestvo.' **4** Kdorkoli bo torej ponižal samega sebe kakor ta majhen otrok, ta je največji v nebeškem kraljestvu. **5** In kdorkoli bo sprejel enega takšnega majhnega otroka v mojem imenu, sprejema mene. **6** Toda kdorkoli bo pohujšal enega od teh malčkov, ki verujejo vame, bi bilo bolje zanj, da bi bil mlinski kamen obešen okoli njegovega vratu in da bi bil potopljhen v globino morja. **7** Gorje svetu zaradi prestopkov! Kajti nujno se mora zgoditi, da prestopki pridejo; toda gorje tistemu človeku, po katerem prestopki prihajajo! **8** Zatorej če te tvoja roka ali tvoje stopalo pohujšuje, ju odsekaj proč in ju vrzi od sebe: bolje je zate, da v življenje vstopiš šepav ali pohabljen, raje kakor imeti dve roki ali dve stopali in biti vržen v večni ogenj. (*αιῶνις g166*) **9** In če te tvoje oko pohujšuje, ga iztakni in ga vrzi od sebe: bolje je zate, da vstopiš v življenje z enim očesom, raje kakor imeti dve očesi in biti vržen v peklenški ogenj. (*Geenna g1067*) **10** Pazi, da ne preziraš niti enega od teh malčkov; kajti povem ti: 'Da njihovi angeli in nebesih vedno zrejo obraz mojega Očeta, ki je v nebesih.' **11** Kajti Sin človekov je prišel rešiti to, kar je bilo izgubljeno. **12** Kaj mislite vi? Če ima človek sto ovac in bi ena od njih zašla ali ne bo pustil devetindvetdeseth in šel v gore in iskal tisto, ki je zašla? **13** In če se zgodi, da jo najde, resnično, povem vam, se bolj veseli te ovce, kakor devetindvetdeseth, ki niso zašle. **14** Točno tako ni volja vašega Očeta, ki je v nebesih, da bi propadel eden izmed teh malčkov. **15** Poleg tega, če se bo tvoj brat prekršil zoper tebe, pojdi in mu na samem povej njegovu krivdo med teboj in njim: če te bo poslušal, si pridobil svojega brata. **16** Toda če te ne bo poslušal, potem vzemi s seboj dodatno še enega ali dva, da je vsaka beseda lahko potrjena po ustih dveh ali treh prič. **17** In če jih bo zanemarjal poslušati, povej to cerkvi: toda če zanemarja

poslušati cerkev, naj ti bo kakor poganski človek in davkar. **18** Resnično, povem vam: Karkoli boste zvezzali na zemlji, bo zvezzano v nebesih: in karkoli boste razvezzali na zemlji, bo razvezano v nebesih.' **19** Ponovno vam pravim: 'Da če se bosta dva izmed vas na zemlji strinjala glede katerekoli stvari, za katero bosta prosila, bo to storjeno zarju od mojega Očeta, ki je v nebesih.' **20** Kajti kjer sta dva ali trije zbrani skupaj v mojem imenu, tam sem jaz v sredi med njimi.' **21** Tedaj je prišel k njemu Peter in rekel: 'Gospod, kako pogosto lahko moj brat greši proti meni in mu jaz odpustim? Do sedemkrat?' **22** Jezus mu reče: 'Ne pravim ti: „Do sedemkrat, temveč: „do sedemdesetkrat sedemkrat.“' **23** Zato je nebeško kraljestvo podobno nekemu kralju, ki je hotel narediti obračun s svojimi služabnikih. **24** In ko je pričel z obračunom, so k njemu privedli nekoga, ki mu je bil dolžan deset tisoč talentov. **25** Toda ker ni mogel toliko odplačati, mu je njegov gospodar ukazal, naj bo prodan on in njegova žena in otroci ter vse, kar je imel in se pripravi plačilo. **26** Služabnik je torej padel dol in ga oboževal, rekoč: 'Gospod, imej potrpljenje z menoj in vse ti bom plačal.' **27** Potem je bil gospodar tega služabnika prevzet s sočutjem in ga izpustil ter mu odpustil dolg. **28** Toda ta isti služabnik je odšel ven in našel enega izmed svojih soslužabnikov, ki mu je bil dolžan sto denarjev: in položil je roke nanj ter [ga] prijel za vrat, rekoč: 'Plačaj mi to, kar dolguješ.' **29** In njegov soslužabnik je padel dol ob njegovih stopalih in ga rotil, rekoč: 'Imej potrpljenje z menoj in vse ti bom plačal.' **30** On pa ni hotel: temveč je šel in ga vrgel v ječo, dokler ne bi odplačal dolga. **31** Ko so torej njegovi soslužabniki videli, kaj se je zgodilo, so bili zelo žalostni in so prišli ter svojemu gospodarju povedali vse, kar se je zgodilo. **32** Tedaj mu je njegov gospodar, potem ko ga je poklical, rekel: 'Oh ti zlobni služabnik, ker si me prosil, sem ti ves ta dolg odpustil: **33** ali naj ne bi tudi ti prav tako imel sočutje do svojega soslužabnika, prav tako kakor sem jaz imel usmiljenje do tebe?' **34** In njegov gospodar je bil ogorčen in ga izročil mučiteljem, dokler ne bi odplačal vsega tega, kar mu je bil dolžan. **35** Prav tako bo moj nebeški Oče storil tudi vam, če iz svojih src ne odpustite vsak svojemu bratu njihove prekrške.'

19 In pripelito se je, ko je Jezus zaključil te govore, da je odšel iz Galileje in prišel v judejske kraje onstran Jordana; **2** in sledile so mu velike množice; in jih je tam ozdravil. **3** Prav tako so k njemu prišli farizeji, ki so ga skušali in mu rekle: 'Ali je za moža zakonito, da zaradi kateregakoli vzroka odslovi svojo ženo?' **4** In odgovoril je ter jim rekel: 'Ali niste brali, da je tisti, ki ju je ustvaril na začetku, ustvaril moškega in žensko **5** ter rekel: 'Zaradi tega razloga bo mož zapustil očeta in mater in se bo trdnopridružil k svoji ženi: in oba skupaj bosta eno meso?' **6** Zatorej nista več dva, temveč eno meso. Kar je torej Bog združil skupaj, naj človek ne daje narazen.' **7** Rekli so mu: 'Zakaj je potem Mojzes zapovedal dati pismo o ločitvi in jo odsloviti?' **8** Reče jim: 'Mojzes vam je zaradi trdote vaših src dovolil odsloviti vaše žene: toda od začetka to ni bilo tako. **9** In pravim vam: 'Kdorkoli bo odslovil svojo ženo, razen če je to zaradi prešušta in bo poročil drugo, grešno počenja zakonolomstvo: in kdorkoli poroči tisto, ki je odslovljena, zagreši zakonolomstvo.' **10** Njegovi učenci so mu rekle: 'Če je zadava mož z njegovo ženo takšna, se ni dobro poročiti.' **11** Toda rekel jim je: 'Vsi ljudje ne morejo sprejeti tega govorjenja, razen teh, katerim je to dano. **12** Kajti nekaj evnuhov je, ki so bili takšni rojeni iz maternice njihove matere: in nekaj evnuhov je, ki so jih ljudje naredili za evnuhe: in so evnuhi, kateri so sami sebe naredili evnuhe zavoljo nebeškega kraljestva. Kdor je zmožen to sprejeti, naj to sprejme.' **13** Tedaj so k njemu privedli majhne otroke, da bi nanje položil svoji roki in molili: učenci pa so jih ošteli. **14** Toda Jezus je rekel: 'Dovolite majhnim otrokom in ne prepovejte jim priti

k meni: kajti takšnih je nebeško kraljestvo.“ **15** In nanje je položil svoji roki in odšel tam. **16** In glej, nekdo je prišel ter mu rekel: „Dobi Učitelj, katero dobro stvar naj storim, da bom lahko imel večno življenje?“ (aiōnios g166) **17** Rekel mu je: „Zakaj me imenuješ dober? Nihče ni dober razen enega, to je Boga: toda, če želiš vstopiti v življenje, se drži zapovedi.“ **18** Reče mu: „Katerih?“ Jezus je odgovoril: „Ne stôri umora, Ne zatrepi zakonolomstva, Ne kradi, Ne pričaj po krivem, **19** spoštuji svojega očeta in svojo mater, in Ljubi svojega bližnjega kakor samega sebe.“ **20** Mladenič mu reče: „Vseh teh stvari sem se držal od svoje mladosti dalje: kaj mi še manjka?“ **21** Jezus mu je rekel: „Če želiš biti popoln, pojdi in prodaj, kar imaš, ter daj revnim in imel boš zaklad v nebesih: in pridi ter mi sledi.“ **22** Toda, ko je mlašenič slišal to govorjenje, je žalosten odšel proč: kajti imel je veliko posesti. **23** Potem je Jezus rekel svojim učencem: „Resnično, povem vam: „Da bo bogataš komajda vstopil v nebeško kraljestvo.“ **24** In ponovno vam pravim: „Lažje je za kamelo iti skozi šivankino oko, kakor za bogataša vstopiti v Božje kraljestvo.“ **25** Ko so njegovi učenci to slišali, so bili silno osuplji, rekoč: „Kdo je potem lahko rešen?“ **26** Toda Jezus jih je pogledal in jim rekel: „Pri ljudeh je to nemogoče; toda z Bogom so vse stvari mogoče.“ **27** Tedaj je Peter odgovoril in mu rekel: „Glej, vse smo zapustili in ti sledili; kaj bomo torej prejeli?“ **28** Jezus jim je rekel: „Resnično, povem vam: „Da boste vi, ki ste mi sledili, v obnovi, ko se bo Sin človekov usedel na prestol svoje slave, tudi vi sedeli na dvanašteh prestolih in sodili dvanašt Izraelovih rodov.“ **29** In vsakdo, ki je zaradi mojega imena zapustil hiše ali brate ali sestre ali očeta ali mater ali ženo ali otroke ali zemljisci, bo prejel stokratno in bo podedoval večno življenje. (aiōnios g166) **30** Toda mnogi, ki so prvi, bodo zadnji; in zadnji bodo prvi.“

20 „Kajti nebeško kraljestvo je podobno človeku, ki je hišni gospodar in je zgodaj zjutraj odšel ven, da najame delavce v svoj vinograd. **2** In ko se je z delavci dogovoril za en kovanec na dan, jih je poslal v svoj vinograd. **3** In odšel je ven okoli tretje ure in videl druge statje brez dela na trgu **4** in jim rekel: „Pojdite tudi vi v vinograd in karkoli je prav, vam bom dal.“ In odšli so svojo pot. **5** Ponovno je odšel ven okoli šeste ure in devete ure in storil prav tako. **6** In okoli enajste ure je odšel ven in našel druge statje brez dela in jim reče: „Zakaj ves dan tukaj stojite brez dela?“ **7** Reklj so mu: Ker nas nihče ni najel. Reče jim: „Pojdite tudi vi v vinograd; in karkoli je prav, to boste prejeli.“ **8** Ko je torej prišel večer, gospodar vinograda reče svojemu oskrbniku: „Pokliči delavce in jim daj njihovo plačilo ter začni od zadnjih do prvih.“ **9** In ko so prišli tisti, ki so bili najeti okoli enajste ure, so prejeli vsak [po] en kovanec. **10** Toda, ko so prišli prvi, so domnevali, da bi morali prejeti več; pa so prav tako prejeli vsak [po] en kovanec. **11** In ko so to prejeli, so godrnjali zoper hišnega očeta, **12** rekoč: „Ti zadnji so delali samo eno uro in si jih naredili enake nam, ki smo prenašali breme in vročino dneva.“ **13** Toda enemu izmed njih je odgovoril in rekel: „Prijatelj, ne delam ti nobene krivice: ali se nisi z menoj dogovoril za en kovanec?“ **14** Vzemi to, kar je tvoje in pojdi svojo pot: temu zadnjemu bom dal enako kakor tebi. **15** Ali mi ni dovoljeno, da s svojo lastnino storim kar hočem? Ali je tvoje oko hudobno, ker sem jaz dober?“ **16** Tako bodo zadnji prvi in prvi zadnji: kajti veliko je poklicanih, toda malo izbranih.“ **17** In ko je šel gor v Jeruzalem, je Jezus na poti vzel dvanašt učencev na stran in jim rekel: **18**, „Glejte, mi gremo gor v Jeruzalem; in Sin človekov bo izdan visokim duhovnikom in pisarjem in obsodili ga bodo na smrt **19** in izročili ga bodo pogonom v zasmeh in bičanje in da ga križajo: in tretji dan bo ponovno vstal.“ **20** Tedaj je prišla k njemu mati Zebedejevih otrok s svojima sinovoma, ga oboževala in od-

njega želeta neko stvar. **21** In rekel ji je: „Kaj želiš?“ Ona mu reče: „Zagotovi, da bosta lahko ta dva moja sinova, v tvojem kraljestvu, sedela eden na tvoji desni roki, drugi pa na levi.“ **22** Toda Jezus je odgovoril in rekel: „Ne veste kaj prosite. Ali zmorea piti iz čaše, iz katere bom jaz pil in biti krščena s krstom, s katerim sem jaz krščen?“ Rekla sta mu: „Midva zmoreva.“ **23** In jima reče: „Zares bosta pila iz moje čaše in krščena bosta s krstom, s katerim sem jaz krščen: toda sedeti na moji desni roki in na moji levi, ni moje da dam, toda dano bo tem, za katere je pripravljeno od mojega Očeta.“ **24** Ko so deseteri to slišali, so bili prevzeti z ogorčenjem zoper ta dva brata. **25** Toda Jezus jih je poklical k sebi in rekel: „Vi veste, da princi poganov izvajajo gospodstvo nad njimi in oni, ki so veliki, izvajajo oblast nad njimi. **26** Toda med vami naj ne bo tako: temveč kdorkoli hoče biti med vami velik, naj bo vaš sluga; **27** in kdorkoli hoče biti med vami vodja, naj bo vaš služabnik: **28** prav tako tudi Sin človekov ni prišel, da bi mu služili, temveč da služi in da dá svoje življenje v odkupnino za mnoge.“ **29** In ko so odšli iz Jerihe, mu je sledila velika množica. **30** In glej, dva slepa človeka sta sedela ob poti. Ko sta zaslišala, da je šel mimo Jezus, sta zakrilača, rekoč: „Usmilji se naju, oh Gospod, ti Davidov Sin.“ **31** In množica ju je oštela, ker bi morala molčati: toda onadva sta še bolj kričala, rekoč: „Usmilji se naju, oh Gospod, ti Davidov Sin.“ **32** In Jezus se je ustavil in ju poklical ter rekel: „Kaj želite, da vama storim?“ **33** Rekla sta mu: „Gospod, da bi se najine oči lahko odprle.“ **34** Jezus je imel torej do njiju sočutje in se dotaknil njunih oči: in njune oči so takoj prejele vid in sta mu sledila.

21 In ko so se bližali Jeruzalemu in so prišli do Bétfage pri Oljski gori, je Jezus torej poslal dva učenca, **2** rekoč jima: „Pojdita v vas tam pred vama in nemudoma bosta naša privezano oslico in zrebe z njo: odvezita ju in ju privedita k meni. **3** In če vama bo katerikoli človek karkoli rekel, mu bosta rekla: „Gospod ju potrebuje; in nemudoma ju bo poslal.“ **4** Vse to je bilo storjeno, da bi se lahko izpolnilo, kar je bilo rečeno po preroku, rekoč: **5** „Povejte sionski hčeri: „Glej, tvoj Kralj prihaja k tebi, krotak in sedeč na oslici in zrebetu, osličjem zrebičku.“ **6** In učenca sta odšla ter storila, kakor jima je Jezus naročil **7** in pripeljala sta oslico ter zrebicico in nanju položila svoja oblačila in posadili so ga nanjo. **8** Zelo velika množica je svoje oblike razgrnila na pot; drugi so odsekali veje iz dreves in jih nastlali po poti. **9** In množice, ki so šle sprejeli in te, ki so sledile, so vzklikale, rekoč: „Hozana Davidovemu Sinu: „Blagoslovjen je kdr prihaja v Gospodovem imenu: Hozana na višavah.“ **10** In ko je prišel v Jeruzalem, je bilo vse mesto razdraženo, govoreč: „Kdo je to?“ **11** Množica je rekla: „To je Jezus, prerok iz Nazareta v Galileji.“ **12** In Jezus je odšel v Božji tempelj in izgnal vse tiste, ki so v templju prodajali in kupovali in prevrnil mize menjalcem denarja in stole teh, ki so prodajali golobice **13** ter jim rekel: „Pisano je: „Moja hiša naj se imenuje hiša molitve; toda vi ste jo naredili za brolg razbojnnikov.“ **14** V templju so prišli k njemu slepi in hromi; in jih je ozdravil. **15** Ko so visoki duhovniki in pisarji videli čudovita dela, katera je storil in otroke, ki so v templju vzklikali ter govorili: „Hozana Davidovemu Sinu; „so bili hudo nezadovoljni **16** in so mu rekli: „Sliši kaj ti govorijo?“ In Jezus jim reče: „Da; ali niste nikoli braši: „Iz ust otročičev in dojenčkov si izpolnil hvalo?“ **17** In zapustil jih je ter odšel iz mesta v Betanijo; in tam prenočil. **18** Torej zjutraj, ko se je vrnil v mesto, je postal lačen. **19** In ko je na poti zagledal figovo drevo, je prišel k njemu, pa na njem ni našel nič, razen listja samega in mu rekel: „Naj odslej na tebi večno ne zraste noben sad.“ In figovo drevo je takoj ovenelo. (aiōn g165) **20** Ko so učenci to videli, so se čudili, rekoč: „Kako hitro je figovo drevo ovenelo!“ **21** Jezus jim je odgovoril in rekel: „Resnično, povem

vam: „Če imate vero in ne dvomite, ne boste delali samo to, kar je bilo storjeno figovemu drevesu, temveč tudi, če boste rekli tej gori: „Bodi odstranjena in vržena v morje; se bo to zgodilo.“ 22 In vse stvari, katerekoli boste verujoč prosili v molitvi, boste prejeli.“ 23 In ko je prišel v tempelj, so k njemu, medtem ko je učil, prišli visoki duhovniki in starešine izmed ljudi ter rekli: „S kakšno oblastjo delaš te stvari? In kdo ti je dal to oblast?“ 24 Jezus je odgovoril in jim rekel: „Tudi jaz vas bom vprašal eno stvar in če mi jo poveste, vam bom tudi jaz povedal s kakšno oblastjo delam te stvari. 25 Janezov krst, od koder je bil? Iz nebes ali od ljudi?“ In med seboj so razpravljali, rekoč: „Če bomo rekli: „Iz nebes, nam bo rekel: „Zakaj mu potem niste verjeli?“ 26 Toda če bomo rekli: „Od ljudi; se bojimo množice; kajti Janeza so vsi imeli za preroka.“ 27 In odgovorili so Jezusu ter rekli: „Ne moremo povedati.“ In rekel jim je: „Tudi jaz vam ne povem s kakšno oblastjo delam te stvari. 28 Toda kaj vi mislite? [Nek] človek je imel dva sinova; in je prišel k prvemu ter rekel: „Sin, pojdi danes delat v moj vinograd.“ 29 Odgovoril je in rekel: „Nočem: toda kasneje se je pokusal in odšel. 30 In prišel je k drugemu ter rekel enako. Ta je odgovoril in rekel: „Grem, gospod: „pa ni odšel. 31 Kateri izmed njiju dveh je izvršil voljo svojega očeta?“ Povedo mu: „Prvi.“ Jezus jim reče: „Resnično, povem vam: Da gredo davkarji in vlačuge pred vami v Božje kraljestvo. 32 Kajti Janez je prišel k vam po poti pravčnosti, pa mu niste verjeli: toda davkarji in vlačuge so mu verjeli: vi pa, ko ste to videli, se potem niste pokesali, da bi mu lahko verjeli.“ 33 Poslušajte še eno prispodobo: „Bil je nek hišni gospodar, ki je zasadil vinograd in ga ogradil naokoli in v njem izkopal vinsko stiskalnico in zgradil stolp in ga prepustil poljedelcem ter odšel v daljno deželo: 34 in ko se je približal čas sadu, je k poljedelcem poslal svoje služabnike, da bi lahko prejeli sadove od njega. 35 Poljedelci pa so njegove služabnike prijeli in enega pretepli in drugega ubili in še enega kannali. 36 Ponovno pošle druge služabnike, več kakor prvič, pa so jim storili enako. 37 Toda zadnjega od vseh je postal k njim svojega sina, rekoč: „Mojega sina bodo spoštovali.“ 38 Toda, ko so poljedelci zagledali sina, so si med seboj rekli: „Ta je dedič; pridite, ubijmo ga in se polastimo njegove dediščine.“ 39 In zgrabili so ga in ga vrgli iz vinograda in ga usmrtili. 40 Ko torej prihaja gospodar vinograda, kaj bo storil tem poljedelcem?“ 41 Rekli so mu: „Te zlobneže bo bedno uničil, svoj vinograd pa bo prepustil drugim poljedelcem, ki mu bodo povrnili sadove ob njihovih pravih obdobjih.“ 42 Jezus jim pravi: „Ali niste nikoli brali v pismih: „Kamen, ki so ga graditelji zavrgli, ta isti je postal glava vogalu: to je Gospodovo delo in to je čudovito v naših očeh?“ 43 Zatorej vam pravim: „Božje kraljestvo vam bo vzeto in dano narodu, ki prinaša sadove od tega. 44 In kdorkoli bo padel na ta kamen, bo razbit: toda na kogarkoli bo ta padel, tega bo zmrel v prah.“ 45 In ko so visoki duhovniki in farizeji slišali njegove prispodobe, so zaznali, da je govoril o njih. 46 Toda, ko so si prizadevali položiti roke nanj, so se zbalili množice, ker so ga imeli za preroka.

22 Jezus je odgovoril in jim ponovno govoril v prispodbah ter rekel: 2 „Nebeško kraljestvo je podobno nekemu kralju, ki je pripravil svatbo za svojega sina 3 in postal je naprej svoje služabnike, da pokličejo te, ki so bili povabljeni na poroko, pa oni niso hoteli priti. 4 Ponovno pošle druge služabnike, rekoč: „Povejte tem, ki so povabljeni: „Glejte, pripravil sem svojo večerjo: moji voli in moji pitanci so zaklani in vse stvari so pripravljene: pridite na svatbo.“ 5 Toda to so jemali nalahko in odšli [po] svojih poteh, eden k svoji kmetiji, drugi k svojem trgovjanju: 6 preostali pa so prijeli njegove služabnike in [z njimi] hudobno ravnali ter jih usmrtili. 7 Toda, ko je kralj slišal o tem, je bil ogorčen: in postal

svoje vojske in uničil te morilce ter požgal njihovo mesto. 8 Potem reče svojim služabnikom: „Poroka je pripravljena, toda tisti, ki so bili povabljeni, niso bili vredni.“ 9 Pojdite torej na glavne ceste in toliko, kolikor jih najdete, jih povabite na svatbo. 10 Tako so ti služabniki odšli ven na glavne ceste in zbrali skupaj vse, tako veliko kot so jih našli, tako slabe kakor dobre: in poroka je bila opremljena z gosti. 11 In ko je kralj vstopil, da vidi goste, je zagledal tam človeka, ki ni imel nadete poročne obleke: 12 in mu reče: „Prijatelj, kako si prišel sèm brez da bi imel poročno obleko?“ In ta je bil brez besed. 13 Tedaj je kralj rekel služabnikom: „Zvezite mu roko in stopalo ter ga odpeljite proč in ga vrzite v zunanjem temo; tam bo dokanje in škrivanje z zobmi.“ 14 Kajti mnogo je poklicanih, toda redki so izbrani.“ 15 Tedaj so farizeji odšli in imeli posvet, kako bi ga lahko ujeli v njegovih besedah. 16 In k njemu so poslali svoje učence s herodovci, rekoč: „Učitelj, mi vemo, da si pošten in v resnici učiš Božjo pot, tudi se ne oziraš na nobenega človeka: kajti ne oziraš se na zunanjost ljudi.“ 17 Povej nam torej: „Kaj misliš? Ali je zakonito dajati cesarju davek ali ne?“ 18 Toda Jezus je zaznal njihovo zlobnost in rekel: „Zakaj me skušate, vi hinavci? 19 Pokažite mi davčni denar.“ In prinesli so mu kovanec. 20 In reče jim: „Čigava sta ta podoba in napis?“ 21 Rečejo mu: „Cesarjeva.“ Tedaj jim reče: „Povrnite torej cesarju stvari, ki so cesarjeve; in Bogu stvari, ki so Božje.“ 22 Ko so slišali te besede, so se čudili in ga pustili ter odšli svojo pot. 23 Iсти dan so prišli k njemu saduceji, ki pravijo, da ni vstajenja in ga vprašali, 24 rekoč: „Učitelj, Mojzes je rekel: „Če mož umre brez otrok, naj njegov brat poroči njegovo ženo in svojemu bratu obudi seme.“ 25 Torej z nami je bilo sedem bratov: in ko je prvi poročil ženo, je odšel [s sveta] in ker ni imel otrok, je svojo ženo zapustil svojemu bratu: 26 podobno tudi drugi in tretji, do sedmega. 27 In zadnja od vseh je umrla tudi ženska. 28 Čigava žena, od teh sedmih, bo torej ob vstajenju? Kajti vsi so jo imeli.“ 29 Jezus jim je odgovoril in rekel: „Motite se, ker ne poznate ne pisem niti ne Božje moći. 30 Kajti ob vstajenju se ne bodo niti poročali niti ne bodo dane v zakon, temveč bodo kakor Božji angeli in nebesih. 31 Toda kar se tiče vstajenja od mrtvih, kaj niste brali tega, kar vam je bilo rečeno od Boga, rekoč: 32 „Jaz sem Bog Abrahamov in Bog Izakov in Bog Jakobov? Bog ni Bog mrtvih, temveč živih.“ 33 In ko je množica to slišala, je bila osupla nad tem naukom. 34 Toda, ko so farizeji slišali, da je utišal saduceje, so se zbrali skupaj. 35 Potem mu je eden izmed njih, ki je bil izvedenec v postavi, zastavil vprašanje, ter ga skušal in rekel: 36 „Učitelj, katera je zelo velika zapoved v postavi?“ 37 Jezus mu je rekel: „Ljubil boš Gospoda, svojega Boga, z vsemi svojimi srcem in z vso svojo dušo in z vsem svojim mišljenjem.“ 38 To je prva in zelo velika zapoved. 39 In druga ji je podobna: „Ljubil boš svojega bližnjega kakor samega sebe.“ 40 Na teh dveh zapovedih visita vsa postava in preroki.“ 41 Medtem ko so bili farizeji zbrani skupaj, jih je Jezus vprašal, 42 rekoč: „Kaj vi mislite o Kristusu? Čigav sin je?“ Rečejo mu: „Davidov Sin.“ 43 Reče jim: „Kako ga torej David v duhu kliče Gospod, rekoč: 44, Gospod je rekel mojemu Gospodu: „Sédi na mojo desnico, dokler ne storim tvojih sovražnikov za tvojo pručko?“ 45 Če ga torej David imenuje Gospod, kako je njegov sin?“ 46 In noben človek mu ni bil zmožen odgovoriti besede niti se mu noben človek od tega dne dalje ni drznil zastaviti še več vprašanja.

23 Tedaj je Jezus spregovoril množici in svojim učencem, 2 rekoč: „Pisarji in farizeji sedijo na Mojzesovem stolu: 3 torej vse, karkoli vam ukažejo, obeležujte, to obeležujte in storite; toda ne delajte po njihovih delih: kajti oni govorijo in ne delajo. 4 Kajti vežejo težka bремена in bridka za prenašanje in jih polagajo ljudem na ramena; toda [sam] jih niti z enim izmed svojih prstov nočejo premakniti. 5 Toda vsa svoja dela počnejo zato, da bi jih

ljudje videli: širijo svoje molitvene jermene in povečujejo robe svojih oblek **6** in ljubijo najpomembnejše prostore na zabavah ter vodilne sedeže v sinagogah **7** in pozdrave na trgih ter da bi jih ljudje klicali: ‚Rabi, Rabi.‘ **8** Toda ne dajte se imenovati Rabi: kajti eden je vaš Učitelj, celo Kristus; in vi vsi ste bratje. **9** In na zemlji nobenega moža ne kličite vaš oče: kajti eden je vaš Oče, ki je v nebesih. **10** Niti se ne dajte imenovati učitelji: kajti eden je vaš Učitelj, celo Kristus. **11** Temveč kdor je med vami največji, naj bo vaš služabnik. **12** In kdorkoli se bo povisal, bo ponižan; kdor pa bo sebe ponižal, bo povisan. **13** Toda gorje vam, pisarji in farizeji, hinavci! Kajti nebesko kraljestvo ste zaprli pred ljudmi: kajti sami ne greste noter niti tem, ki vstopajo, ne dovolite, da bi šli noter. **14** Gorje vam, pisarji in farizeji, hinavci! Kajti vdomav goltate hiše in za pretezo opravljate dolgo molitev: zatorej boste prejeli večjo oobsodo. **15** Gorje vam, pisarji in farizeji, hinavci! Kajti obidete morje in zemljo, da naredite enega spreobrnjenja in ko je narejen, ga naredite dvakrat bolj otroka pekla kakor ste sami. (**Geenna g1067**) **16** Gorje vam, vi slepi vodniki, ki pravite: ‚Kdorkoli bo prisegel pri templiju, ni to nič; toda kdorkoli bo prisegel pri tempeljskem zlatu, je dolžnik!‘ **17** Vi bedaki in slepci: kajti kaj je večje, zlato ali tempelj, ki posvečuje zlato? **18** In: ‚Kdorkoli bo prisegel pri oltarju, ni to nič; toda kdorkoli prisega pri daru, ki je na njem, je kriv.‘ **19** Vi bedaki in slepci: kajti kaj je večje, dar ali oltar, ki posvečuje dar? **20** Kdorkoli bo torej prisegel pri oltarju, prisega pri njem in pri vseh stvareh na njem. **21** In kdorkoli bo prisegel pri templiju, prisega pri njem in pri tistem, ki prebiva v njem. **22** In kdor bo prisegel pri nebesih, prisega pri Božjem prestolu in pri tistem, ki sedi na njem. **23** Gorje vam, pisarji in farizeji, hinavci! Kajti plačujete desetino od mete in Janeža in Kumine, zanemarili pa ste pomembnejše zadeve iz postave, sodbo, usmiljenje in vero: te bi morali storiti in ne pustiti drugih nenarejenih. **24** Vi slepi vodniki, ki precejate komarja in požirate kamelo. **25** Gorje vam, pisarji in farizeji, hinavci! Ker naredite zunanjost čaše in pladnja čisto, toda znotraj ste polni izsiljevanja in izgreda. **26** Ti slepi farizej, očisti najprej to, kar je znotraj čaše in pladnja, da bo tudi njuna zunanjost lahko čista. **27** Gorje vam, pisarji in farizeji, hinavci! Kajti podobni ste pobelenim mavzolejem, ki so na zunaj videti zares krasni, toda znotraj so polni kosti mrtvih ljudi in vse nečistosti. **28** Točno tako se tudi vi navzeni kažete ljudem pravične, toda znotraj ste polni hinavščine in krivičnosti. **29** Gorje vam, pisarji in farizeji, hinavci! Kajti prerokom gradite grobnice in okrajujete mavzoleje pravičnih, **30** in pravite: ‚Če bi bili mi v dneh naših očetov, ne bi bili z njimi soudeleženi pri prelivanju krvi prerok.‘ **31** Zatorej ste priče vam samim, da ste otroci teh, ki so ubijali preroke. **32** Napolnite torej mero vaših očetov. **33** Vi kače, vi rod godov, kako lahko pobegnete oobsodi na peklo? (**Geenna g1067**) **34** Zatorej glejte, k vam posiljam preroke in modre že ter pisarje: in nekatere izmed njih boste ubili in krizali; in nekatere izmed njih boste bičali v vaših sinagogah in jih preganjali iz mesta v mesto: **35** da lahko pride nad vas vsa pravična kri, prelita na zemlji, od krvi pravičnega Abela, do krvi Zaharija, sina Berehjájevega, ki ste ga usmrtili med templjem in oltarjem. **36** Resnično, povem vam: ‚Vse te stvari bodo priše nad ta rod.‘ **37** Oh Jeruzalem, Jeruzalem, ti, ki ubijaš preroke in kammaš tiste, ki so poslanji k tebi, kako pogosto sem hotel zbrati skupaj tvoje otroke, prav tako kakor kokoš zbira svoje piščance pod svoja krila, pa niste hoteli! **38** Glejte, vaša hiša je zapuščena, prepuščena vam. **39** Kajti povem vam: ‚Odslej me ne boste več videli, dokler ne boste rekli: ‚Blagoslovjen je kdor prihaja v Gospodovem imenu.‘“

24 In Jezus je šel ven in odšel od templja: in njegovi učenci so prišli k njemu, da mu pokažejo tempeljske stavbe. **2**

Jesus jim je rekel: „Ali ne vidite vseh teh stvari? Resnično, jaz vam povem: Tukaj ne bo ostal en kamen na drugem, ki ne bo zrušen.“ **3** In ko je sedel na Oljski gori, so k njemu zaupno prišli učenci, rekoč: ‚Povej nam, kdaj bodo te stvari? In kakšno bo znamenje tvojega prihoda in konca sveta?“ (**aion g165**) **4** In Jesus jim je odgovoril ter rekel: ‚Pazite, da vas nihče ne prevara. **5** Kajti mnogo jih bo prišlo v mojem imenu, rekoč: ‚Jaz sem Kristus; ‘in bodo mnoge prevarali. **6** In Slišali boste o vojnah in govorice o vojnah: glejte, da ne boste zaskrbljeni: kajti vse te stvari se morajo prijetiti, toda ni še konec. **7** Kajti narod se bo dvignil zoper narod in kraljestvo zoper kraljestvo: in lakote, kužne bolezni in potresi bodo na raznih krajin. **8** Vse to so začetki bridkosti. **9** Takrat vas bodo izročali, da boste trpeli in vas ubijali: in vsi narodi vas bodo sovražili zaradi mojega imena. **10** In tedaj se bodo mnogi pohujšali in izdajali bodo drug drugega in drug drugega bodo sovražili. **11** In mnogo lažnih prerokov bo vstalo in bodo mnoge prevarali. **12** In ker bo krivičnost obilna, se bo ljubezen pri mnogih ohladila. **13** Toda kdor bo vztrajal do konca, ta isti, bo rešen. **14** In ta evangelijski kraljestva bo oznanjen po vsem svetu v pričevanje vsem narodom; in tedaj bo prišel konec. **15** Kadar boste torej videli ogabnost opustošenja, o kateri govori prerok Daniel, stati na svetem prostoru, (kdorkoli bere, naj razume), **16** takrat naj tisti, ki bodo v Judeji, bežijo v gore: **17** naj tisti, ki je na hišni strehi, ne pride dol, da bi iz svoje hiše karkoli vzel: **18** niti naj se tisti, ki je na njivi, ne vraca nazaj, da vzame svoja oblačila. **19** In gorje tem, ki so z otrokom in tem, ki v tistih dneh dojijo! **20** Toda molite, da vaš pobeg ne bo pozimi niti ne na sabbati dan: **21** kajti takrat bo velika stiska, takšna, kakrsne ni bilo od začetka sveta do tega časa niti je nikoli več ne bo. **22** In razen če ti dnevi ne bi bili skrajšani, ne bi bilo rešeno nobeno meso: toda zaradi izvoljenih bodo ti dnevi skrajšani. **23** Če vam bo takrat katerikoli človek rekel: ‚Glejte no! Tukaj je Kristus ali tam; tega ne verjemite.‘ **24** Kajti vstali bodo lažni Kristusi in lažni preroki in prikazovali bodo velika znamenja in čudesa; do take mere, da, če bi bilo mogoče, bi prevarali tudi izvoljene. **25** Glejte, vnaprej sem vam povedal. **26** Zatorej če vam bodo rekli: ‚Glejte, v puščavi je; ‘ne pojrite tja: ‚Glejte, v skrivenih sobah je; ‚tega ne verjemite. **27** Kajti kakor bliskanje prihaja od vzhoda v sveti celo do zahoda; takšen bo tudi prihod Sina človekovega. **28** Kajti kjerkoli je truplo, tam bodo orli zbrani skupaj. **29** Takoj po stiski tistih dni bo sonce otemnello in luna ne bo dajala svoje svetlobe in zvezde bodo padale iz nebesnega oboka in moči nebes se bodo tresle: **30** in tedaj se bo na nebu prikazalo znamenje Sina človekovega: in tedaj bodo žalovali vsi zemeljski rodovi in videli bodo Sina človekovega prihajati na oblakih neba z močjo in veliko slavo. **31** In z močnim donenjem trobente bo poslal svoje angele in zbrali bodo skupaj njegove izvoljene iz štirih vetrov, od enega konca neba do drugega. **32** Od figove drevesa se torej naučite prispolobilo: Kadar je njegova mladika še nežna in poganja liste, veste, da je poletje bližu: **33** tako tudi vi, ko boste videli vse te stvari, védite, da je to blizu, celo pri vratih. **34** Resnično, povem vam: ‚Ta rod ne bo prešel, dokler vse te stvari ne bodo izpolnjene.‘ **35** Nebo in zemlja bosta prešla, toda moje besede ne bodo prešle. **36** Toda o tem dnevu ne ve noben človek niti nebeski angeli ne, temveč samo moj Oče. **37** Toda kakrsni so bili Noetovi dnevi, takšen bo tudi prihod Sina človekovega. **38** Kajti kakor so v dneh, ki so bili pred poplavno, jedli in pili, se poročali ter dajali v zakon, do dneva, ko je Noe vstopil v nosilko, **39** in niso spoznali, dokler ni prišla poplava in jih vse odnesla; takšen bo tudi prihod Sina človekovega. **40** Takrat bosta dva na njivi; eden bo vzeti, drugi pa puščen. **41** Dve ženski bosta mleli pri mlini; ena bo vzeta, druga pa puščena. **42** Stražite torej: kajti ne veste katero uro pride vaš Gospod. **43** Toda vedite to, da će

bi hišni oče vedel, ob kateri uri bi tat prišel, bi stražil in ne bi dopustil, da bi bila njegova hiša vlonljena. **44** Zatorej bodite tudi vi pripravljeni: kajti Sin človekov prihaja ob taki uri, za katero ne mislite. **45** Kdo je torej zvesti in modri služabnik, ki ga je njegov gospodar naredil za vladarja nad njegovo družino, da jim daje obed ob pravšnjem obdobju? **46** Blagoslovjen je ta služabnik, ki ga bo njegov gospodar, ko pride, našel tako delati. **47** Resnično, povem vam: „Da ga bo naredil za gospodarja nad vsemi svojimi dobrinami.“ **48** Toda če bo ta hudobni služabnik v svojem srcu rekel: „Moj gospodar odlaša svoj prihod;“ **49** in bo pričel udarjati svoje slosužabnike ter jesti in piti s pijanimi; **50** bo gospodar tega služabnika prišel na dan, ko ga ne pričakuje in ob uri, ki se je ne zaveda. **51** in presekal ga bo narazen ter mu določil njegov delež s hinavci: tam bo jokanje in škripanje z zobmi.“

25 „Takrat bo nebeško kraljestvo podobno desetim devicam, ki so vzele svoje svetilke in šle, da srečajo ženina. **2** In pet izmed njih je bilo modrih, pet pa je bilo nespatmetnih. **3** Te, ki so bile nespatmetne, so vzele svoje svetilke, niso pa z njimi vzele olja: **4** toda modre so s svojimi svetilkami v svojih posodah vzele olje. **5** Medtem ko se je ženin mudil, so vse podremale in zaspale. **6** In ob polnoči je nastalo vpitje: „Glejte, ženin prihaja; pojrite ven, da ga srečate.“ **7** Tedaj so vse te device vstale in očistile svoje svetilke. **8** In nespatmetne so rekle modrim: „Dajte nam od vašega olja; kajti naše svetilke so ugasnile.“ **9** Toda modre so odgovorile, rekoč: „Ne tako; da ne bi bilo premašo za nas in vas: toda pojrite raje k tem, ki prodajajo in si kupite zase.“ **10** In medtem ko so odšle kupovat je prišel ženin; in tiste, ki so bile pripravljene, so vstopile z njim v zakon: in vrata so se zaprla. **11** Kasneje so prišle tudi druge device, rekoč: „Gospod, Gospod, odpri nam.“ **12** Toda odgovoril je in rekel: „Resnično, povem vam: „Ne poznam vas.“ **13** Stražite torej, kajti ne veste niti dneva niti ure, v kateri prihaja Sin človekov. **14** Kajti nebeško kraljestvo je kakor človek, ki potuje v daljno deželo, ki je sklical svoje lastne služabnike ter jim izročil svoje dobrine. **15** In enemu je dal pet talentov, drugemu dva in naslednjemu enega; vsakemu človeku glede na njegove razne sposobnosti; in nemudoma je šel na svojo pot. **16** Potem je tisti, ki je prejel pet talentov, šel in s temi trgoval in tem prislužil še pet drugih talentov. **17** In podobno je tisti, ki je prejel dva, prav tako pridobil še dva druga. **18** Toda tisti, ki je prejel enega, je šel in kopál v zemljo in skril denar svojega gospodarja. **19** Po dolgem času prihaja gospodar teh služabnikov in z njimi poračuna. **20** In tako je tisti, ki je prejel pet talentov, prišel in prinesel pet drugih talentov, rekoč: „Gospodar, izročil si mi pet talentov. Glej, poleg teh sem pridobil še pet talentov.“ **21** Njegov gospodar mu je rekel: „Dobro narejeno, ti dobiti in zvesti služabnik: zvest si bil nad malo stvarmi, naredil te bom za vladarja nad mnogimi stvarmi: vstopi v radost svojega gospodarja.“ **22** Tudi tisti, ki je prejel dva talenta, je prišel in rekel: „Gospodar, izročil si mi dva talenta: glej, poleg teh sem pridobil še dva druga talenta.“ **23** Njegov gospodar mu je rekel: „Dobro narejeno, dobri in zvesti služabnik: zvest si bil nad malo stvarmi, naredil te bom za vladarja nad mnogimi stvarmi: vstopi v radost svojega gospodarja.“ **24** Potem je prišel tisti, ki je prejel en talent in rekel: „Gospodar, poznal sem te, da si trd človek, žanješ kjer nisi sejal in zbirala kjer nisi nastal: **25** in sem se bal in sem šel ter tvorj talent skril v zemljo: glej tukaj imam, kar je tvore.“ **26** Njegov gospodar je odgovoril in mu rekel: „Ti zlobni in leni služabnik, vedel si, da žanjam, kjer nisem sejal in zbiram tam, kjer nisem nastdal: **27** dolžan si bil torej dati moj denar menjalcem in tedaj, ob mojem prihodu, bi jaz svojo lastnino prejel z obrestimi.“ **28** Vzemite mu torej talent in ga dajte temu, ki ima deset talentov. **29** Kajti vsakemu, ki ima, bo dano in bo imel obilje: toda od tistega, ki

nima, bo vzeto proč celo to, kar ima. **30** Nekoristnega služabnika pa vrzite in zunanjem temo: tam bo jokanje in škripanje z zobmi.“ **31** Ko bo prišel Sin človekov v svoji slavi in vsi sveti angeli z njim, potem bo sédel na prestol svoje slave: **32** in pred njim bodo zbrani vsi narodi: in oddvojil jih bo ene od drugih, kakor pastir ločuje svoje ovce od koz: **33** in ovce bo postavil na svojo desno roko, toda koze na levo. **34** Tedaj bo Kralj rekel tistim na svoji desnici: „Pridite, blagoslovjeni od mojega Očeta, podedujete kraljestvo, za vas pripravljeno od ustanovitve sveta:“ **35** kajti bil sem lačen in ste mi dali obrok: bil sem žezen in ste mi dali piti: bil sem tujec in ste me sprejeli: **36** nag in ste me oblekli: bil sem bolan in ste me obiskali: bil sem v ječi in ste prišli k meni.“ **37** Tedaj mu bodo pravični odgovorili, rekoč: „Gospodar, kdaj smo te videli lačnega in te nahranili ali žežnegata in [ti] dali piti?“ **38** Kdaj smo te videli tujca in te sprejeli? Ali nagega in [te] oblekli? **39** Ali kdaj smo te videli bolnega ali in ječi in prišli k tebi?“ **40** In kralj jim bo odgovoril in rekel: „Resnično, povem vam: „V kolikor ste to storili enemu najmanjšemu izmed teh mojih bratov, ste to storili meni.“ **41** Tedaj bo prav tako rekel tem na levici: „Didite od mene, vi prekleti, v večni ogenj, pripravljen za hudiča in njegove angele: (aiōnios g166) **42** kajti lačen sem bil, pa mi niste dali obroka: žezen sem bil, pa mi niste dali piti: **43** tujec sem bil, pa me niste sprejeli: nag in me niste oblekli: bolan in v ječi, pa me niste obiskali.“ **44** Tedaj mu bodo tudi oni odgovorili, rekoč: „Gospodar, kdaj smo te videli lačnega ali žežnegata ali tujca ali nagega ali bolnega ali in ječi in ti nismo stregli?“ **45** Tedaj jim bo odgovoril, rekoč: „Resnično, povem vam: „V kolikor tega niste storili enemu izmed teh najmanjših, tega niste storili meni.“ **46** In ti bodo šli proč v večno kazneni: toda pravični v večno življenje.“ (aiōnios g166)

26 In pripetilo se je, ko je Jezus končal vse te govore, da je rekel svojim učencem: **2** „Veste, da je čez dva dni praznik pashe in Sin človekov je izdan, da bi bil križan.“ **3** Tedaj so se zbrali skupaj visoki duhovniki in pisarji ter starešine izmed ljudi, k palaci velikega duhovnika, ki mu je bilo ime Kajfa. **4** in se posvetovali, da bi lahko Jezusa s premetenostjo prijeli ter ga ubili. **5** Toda reki so: „Ne na prazničen dan, da med ljudmi ne bi bilo vstaje.“ **6** Torej ko je bil Jezus v Betaniji, v hiši Simona gobavca, **7** je prišla k njemu ženska, ki je imela alabastrno škatlo zelo dragocenega mazila in ko je sedel pri mizi, ga je izlila na njegovo glavo. **8** Toda ko so njegovi učenci to videli, so bili ogorčeni, rekoč: „S kakšnim namenom je ta potrata?“ **9** Kajti to mazilo bi bilo lahko dragi prodano in dano revnim.“ **10** Ko je Jezus to spoznal, jim je rekel: „Zakaj nadlegujete žensko? Kajti na meni je storila dobro delo. **11** Kajti revne imate vedno s seboj; toda mene nimate vedno. **12** Ker je to mazilo izlila na moje telo, je to storila za moj pokop. **13** Resnično, povem vam: Kjerkoli se bo ta evangelijska oznanjala po celiem svetu, tam se bo tudi to, kar je ta ženska storila, pripovedovalo v spomin nanjo.“ **14** Tedaj je eden izmed dvanaesterih, imenovan Juda Iškarijot, odšel k visokim duhovnikom. **15** in jim rekel: „Kaj mi boste dali in vam ga bom izročil?“ In v njim so se sporazumeli za trideset koščkov srebra. **16** In od tedaj je iskal priložnost, da ga izda. **17** Učenci so torej prvi dan [praznika] nekvašenega kruha prišli k Jezusu in mu reki: „Kje želiš, da ti pripravimo, da boš jedel pashalno jagnje?“ **18** In rekel je: „Pojdite v mesto k temu in temu človeku ter mu recite: „Učitelj pravi: „Moj čas je blizu; s svojimi učenci bom v tvoji hiši obhajal pasho.““ **19** In učenci so storili kakor jim je Jezus določil; in pripravili so pashalno jagnje. **20** Torej, ko je prišel večer, se je z dvanaesterimi usedel. **21** In ko so jedli, je rekel: „Resnično, povem vam: da me bo eden izmed vas izdal.“ **22** Bili so silno žalostni in začeli so mu vsak izmed njih govoriti: „Gospod, ali sem jaz?“ **23** In

odgovoril je ter rekel: „Kdor pomaka svojo roko z menoj v skledo, ta isti me bo izdal. **24** Sin človekov gre kakor je pisano o njem: toda gorje temu človeku, po katerem je Sin človekov izdan! Dobro bi bilo za tega človeka, če se ne bi rodil.“ **25** Potem je Juda, ki ga je izdal, odgovoril in rekel: „Učitelj, ali sem jaz?“ Rekel mu je: „Ti si rekel.“ **26** In medtem ko so jedli je Jezus vzel kruh ter ga blagoslovil in ga razlomil ter ga dal učencem in rekel: „Vzemite, jejte; to je moje telo.“ **27** In vzel je čašo in se zahvalil ter jim jo dal, rekoč: „Pijte iz nje vsi; **28** kajti to je moja kri nove zaveze, ki je prelita za mnoge in odpuščanje grehov. **29** Toda povem vam: ‚Odslej ne bom pil od tega sadu vinske trte do tistega dne, ko bom z vami nil novega v kraljestvu svojega Očeta.‘“ **30** In ko so odpreli hvalnico, so odšli ven na Oljsko goro. **31** Tedaj jim Jezus reče: „Vsi se boste to noč pohujšali zaradi mene: kajti pisano je: ‚Udaril bom pastirja in ovce tropa bodo razkropljene naokoli.‘“ **32** Toda potem, ko bom ponovno obujen, bom pred vami šel v Galilejo.“ **33** Peter je odgovoril in mu rekel: „Čeprav se bodo vsi ljudje pohujšali zaradi tebe, se vendarle jaz nikoli ne bom pohujšal.“ **34** Jezus mu je rekel: „Resnično, povem ti: ‚Da me boš to noč, preden petelin zapoje, trikrat zatajil.‘“ **35** Peter mu je rekel: „Čeprav bi moral umreti s teboj, te vendarle ne bom zatajil.“ Tudi vsi učenci so enako govorili. **36** Tedaj pride Jezus z njimi na kraj, imenovan Getsemani in reče učencem: „Sédite tukaj, medtem ko jaz grem in tam molim.“ **37** In se seboj je vzel Petra ter dva Zebedejeva sinova in postajal že žalosten ter zelo potr. **38** Tedaj jim reče: „Moja duša je silno žalostna, celo do smrti: zadržujte se tukaj in bedite z menoj.“ **39** In odšel je še malce dlje ter padel na svoj obraz in molil, rekoč: „Oh moj Oče, če je to mogoče, naj gre ta čaša mimo mene: vendar ne kakor jaz hočem, temveč kakor hočeš ti.“ **40** In prihaja k učencem in jih najde speče ter reče Petru: „Kaj, eno uro niste zmogli bedeti z menoj? **41** Bedite in molite, da ne pridete v skušnjavo: duh je zares voljan, toda meso je šibko.“ **42** Zopet je, drugič, odšel proč in molil, rekoč: „Oh moj Oče, če ta čaša ne more iti mimo mene, ne da jo izpijem, zgodi se tvoja volja.“ **43** Prišel je in jih ponovno našel speče: kajti njihove oči so bile težke. **44** In zapustil jih je ter ponovno odšel proč in tretjič molil govorč iste besede. **45** Potem prihaja k svojim učencem in jim reče: „Spite torej in vzemite si [svoj] počitek: glejte, ura je blizu, in Sin človekov je izdan v roke grešnikov. **46** Vstanite, pojdimo: glejte, tisti, ki me izdaja, je blizu.“ **47** In medtem ko je še govoril, glej, je prišel, od visokih duhovnikov in starešin izmed ljudi, Juda, eden izmed dvanajsterih in z njim velika množica z meči in palicami. **48** Torej tisti, ki ga je izdal, jim je dal znazenje, rekoč: „Kogarkoli bom poljubil, ta isti je on: trdno ga primite.“ **49** In nemudoma je prišel k Jezusu in rekel: „Pozdravljen, učitelj; ‚ter ga poljubil. **50** In Jezus mu je rekel: „Prijatelj, zakaj si prišel?“ Tedaj so prišli in na Jezusa položili roke ter ga prijeli. **51** In glej, eden izmed njih, ki je bil z Jezusom, je iztegnil svojo roko ter dvignil svoj meč in udaril služabnika vélikega duhovnika in odbil njegovo uho. **52** Tedaj mu je Jezus rekel: „Vtakni svoj meč ponovno na njegovo mesto: kajti vsi tisti, ki primejo meč, bodo z mečem uničeni. **53** Ali mislite, da ne morem sedaj moliti k svojemu Očetu in mi bo takoj dal več kot dvanajst legij angelov? **54** Toda kako naj se potem izpolnijo pisma, da mora biti tako?“ **55** In v tej isti uri je Jezus rekel množicom: „Ali ste prišli ven, kot proti razbojniku, z meči in palicami, da me primete? Dnevno sem sedel z vami ter učil v templju, pa me niste zgrabili. **56** Toda vse to je bilo storjeno, da se lahko izpolnijo pisma prerokov.“ Tedaj so ga vsi učenci zapustili in pobegnili. **57** Tisti, ki so Jezusa zgrabili, pa so ga odpeljali proč h Kafiju, vélkemu duhovniku, kjer so bili zbrani pisarji in starešine. **58** Toda Peter mu je od daleč sledil do palače vélikega duhovnika in vstopil ter sédel s služabniki, da vidi konec. **59** Visoki duhovniki in starešine in ves zbor so torej iskali krivih

prič zoper Jezusa, da bi ga usmrtili; **60** toda niso našli nobene: da, čeprav je prišlo mnogo krivih prič, vendar niso našli nobene. Na koncu sta prišli dve krivi priči. **61** in rekel: „Ta pajdaš je rekel: ‚Zmožen sem uničiti Božji tempelj in ga v treh dneh zgraditi.‘“ **62** In vélki duhovnik je vstal ter mu rekel: „Nič ne odgovarjaš! Kaj je to, kar ti priči pričuješ zoper tebe?“ **63** Toda Jezus je ohranil svoj mir. In vélki duhovnik je odgovoril ter mu rekel: „Zaklinjam te pri živem Bogu, da nam poveš ali si ti Kristus, Božji Sin.“ **64** Jezus mu reče: „Ti si rekel: vendar ti jaz pravim: ‚Odslej boste videli Sina človekovega sedeti na desnici moči in prihajati na oblakih neba.‘“ **65** Tedaj je vélki duhovnik raztrgal svoja oblačila, rekoč: „Govoril je bogokletje; imamo kakšno dodatno potrebo po pričah? Glejte, sedaj ste slišali njegovo bogokletje. **66** Kaj vi mislite?“ Odgovorili so in rekel: „Kriv je smrti.“ **67** Tedaj so mu pljuvali v njegov obraz in ga klofutali; in drugi so ga udarjali z dlani svojih rok, **68** rekoč: „Prerokuj nam, ti Kristus: ‚Kdo je tisti, ki te je udaril?‘“ **69** Peter je torej sédel zunaj v palači: in k njemu je prišla gospodična, rekoč: „Tudi ti si bil z Jezusom iz Galileje.“ **70** Toda on je pred vsemi njimi zanikal, rekoč: „Ne vem kaj govorиш.“ **71** In ko je odšel ven v preddverje, ga je videla druga služabnica in rekla tem, ki so bili tam: „Ta pajdaš je bil prav tako z Jezusom iz Nazareta.“ **72** In ponovno je s prisego zanikal: „Ne poznam tega človeka.“ **73** In čez nekaj časa so prišli k njemu tisti, ki so stali ob strani ter rekli Petru: „Zagotovo si ti eden izmed njih; kajti tvoj dialekt te izdaja.“ **74** Tedaj je pričel prekljinati in prisegati, rekoč: „Ne poznam človeka.“ In petelin je takoj zapel. **75** In Peter se je spomnil Jezusove besede, ki mu jo je rekel: „Preden petelin zapoje, me boš trikrat zatajil.“ In odšel je ven ter se bridko zjokal.

27 Ko je prišlo jutro, so se vsi visoki duhovniki in starešine izmed ljudi posvetovali zoper Jezusa, da ga usmrтиjo: **2** in ko so ga zvezali, so ga odvedli proč ter ga izročili voditelju Ponciju Pilatu. **3** Potem se je Juda, ki ga je izdal, ko je videl, da je bil obsojen, pokesal in trideset koščkov srebra prinesel nazaj k visokim duhovnikom in starešinam, **4** rekoč: „Grešil sem, ker sem izdal nedolžno kri.“ Oni pa so rekli: „Kaj je to nam? Ti glej na to.“ **5** In srebreni koščki je vrgel v tempelj in odšel ter samega sebe obesil. **6** Visoki duhovniki pa so vzeli koščke srebra in rekli: „Ni zakonito, da jih damo v zakladnico, ker je to cena krvii.“ **7** In posvetovali so se ter z njimi kupili lončarjevo njivo, da bi v njej pokopalav tujce. **8** Zatorej je bilo to polje do današnjega dne imenovano Njiva krvii. **9** Tedaj je bilo izpolnjeno to, kar je bilo rečeno po preroku Jeremiju, rekoč: „In vzel si tri deset koščkov srebra, ceno tistega, ki je bil ocenjen, katerega so Izraelovi otroci ocenili; **10** in dali so jih za lončarjevo njivo, kakor mi je določil Gospod.“ **11** In Jezus je stal pred voditeljem: in voditelj ga je vprašal, rekoč: „Ali si ti judovski Kralj?“ Jezus mu je rekel: „Ti praviš.“ **12** In ko je bil obtožen od visokih duhovnikov in starešin, ni ničesar odgovoril. **13** Tedaj mu je Pilat rekel: „Ali ne slišiš koliko besed pričajo zoper tebe?“ **14** Pa mu ni odgovoril niti na eno besedo; tako, da se je voditelj silno čudil. **15** Torej, na ta praznik je imel voditelj navado množici izpustiti jetnika, ki bi ga hotela. **16** In takrat so imeli opaznega jetnika, imenovanega Baraba. **17** Ko so bili torej zbrani skupaj, jim je Pilat rekel: „Katerega hočete, da vam izpustim? Baraba ali Jezusa, ki se imenuje Kristus?“ **18** Kajti vedel je, da so ga izročili zaradi zavisti. **19** Ko se je usedel na sodni stol, je njegova žena poslala k njemu, rekoč: „Nič ne имеj s tem pravičnim človekom: kajti danes sem v sanjah zaradi njega trpela mnoge stvari.“ **20** Toda visoki duhovniki in starešine so pregovorili množico, da bi zahtevali Baraba in uničili Jezusa. **21** Voditelj je odgovoril in jim rekel: „Katerega od teh dveh hočete, da vam ga izpustim?“ Rekli so: „Baraba.“ **22** Pilat jim reče: „Kaj naj potem storim z Jezusom, ki se imenuje Kristus?“ Oni so mu vsi

rekli: „Križan naj bo.“ 23 In voditelj jim je rekel: „Zakaj, kakšno zlo je storil?“ Vendar so še bolj kričali, rekoč: „Križan naj bo.“ 24 Ko je Pilat videl, da niti malo ne more prevladati, temveč da je bil toliko bolj storjen nemir, je vzel vodo in svoje roke umil pred množico, rekoč: „Nedolžen sem pri krvi te pravične osebe: vi glejte na to.“ 25 Potem so vsi ljudje odgovorili in rekli: „Njegova kri bodi na nas in na naših otrocih.“ 26 Tedaj jim je izpustil Baraba: in ko je Jezusa prebičal, ga je izročil, da bi bil križan. 27 Tedaj so voditeljevi vojaki Jezusa vzeli v skupno dvorano in zbrali k njemu vso četo vojakov. 28 In ga slekli ter mu oblekli škrlatno svečano oblačilo. 29 Ko so spletli krono iz trnja, so jo dali na njegovo glavo in trst v njegovo desnico: in poklekovali so pred njim ter ga zasmehovali, rekoč: „Pozdravljen, judovski Kralj!“ 30 In pljuvali so nanj in vzeli trst ter ga udarjali po glavi. 31 Potem pa, ko so ga zasmehovali, so z njega slekli svečano oblačilo in nanj nadeli njegova lastna oblačila ter ga odpeljali proč, da ga križajo. 32 In ko so prišli ven, so našli človeka iz Cirene, Simona po imenu: njega so prisili, da je nesel njegov križ. 33 In ko so prišli na kraj, imenovan Golgota, ki se mu reče kraj mrtvaške glave, 34 so mu dali piti kisa, pomešanega z žolčem: in ko je le-tega pokusil, ni hotel piti. 35 Oni pa so ga križali in metale žreb delili njegove obleke: da bi se lahko izpolnilo, kar je bilo rečeno po preroku: „Moje obleke so si delili med seboj in za mojo sukno so metali žrebe.“ 36 In sedeli so ter ga tam stražili; 37 in nad njegovo glavo so namestili njegovo napisano obtožbo: TO JE JEZUS, JUDOVSKI KRALJ. 38 Takrat sta bila tam z njim križana dva tatova, eden na desni roki in drugi na lev. 39 In tisti, ki so hodili mimo, so ga zasramovali in zmajevali s svojimi glavami 40 ter govorili: „Ti, ki podiraš tempelj in ga zgradиш v treh dneh, reši samega sebe. Če si Božji Sin, pridi s križa dol.“ 41 Podobno so ga zasmehovali tudi visoki duhovniki s pisarji in starešinami ter rekli: 42 „Rešil je druge; samega sebe ne more rešiti. Če je on Izraelov Kralj, naj sedaj pride dol s križa in mu bomo verjeli.“ 43 Zaupal je v Boga; naj ga sedaj osvobodi, če ga hoče imeti: kajti rekel je: „Jaz sem Božji Sin.“ 44 Prav tako sta ga sramotila tudi tatova, ki sta bila križana z njim. 45 Od šeste ure je bila torej tema po vsej deželi do devete ure. 46 Okoli devete ure pa je Jezus z močnim glasom zavpil, rekoč: „Elí, Elí, láma sabáhtání?“ kar se reče: „Moj Bog, moj Bog, zakaj si me zapustil?“ 47 Ko so nekateri izmed teh, ki so tam stali, to slišali, so rekli: „Ta človek kliče Elija.“ 48 In eden izmed njih je nemudoma stekel in vzel gobo ter jo napojil s kisom in jo nataknil na trst ter mu dal piti. 49 Ostali so rekli: „Pústi, naj vidimo, če bo prišel Elija, da ga reši.“ 50 Ko je Jezus z močnim glasom ponovno zavpil, je odposlal duha. 51 In glej, tempeljsko zagrinjalo se je raztrgalo na dvoje od vrha do tal; in zemlja se je stresla in skale so se razklale; 52 in grobovi so se odprli; in mnogo teles svetih, ki so spali, je vstalo 53 in po njegovem vstajenju so prišli iz grobov in odšli v sveto mesto in se mnogim prikazala. 54 Torej, ko so stotnik in ti, ki so bili z njim, ki so stražili Jezusa, videli potres in te stvari, ki so se zgodile, so se silno bali, rekoč: „Resnično, ta je bil Božji Sin.“ 55 Tam je bilo mnogo žensk, ki so zrle od daleč, katere so Jezusu sledile iz Galileje ter mu stregle: 56 med katerimi je bila Marija Magdalena in Marija, Jakobova mati in Jožefa ter mati Zebedejevih otrok. 57 Ko je prišel večer, je tja prišel bogataš iz Arimateje, imenovan Jožef, ki je bil tudi sam Jezusov učenec: 58 odšel je k Pilatu in prosil za Jezusovo telo. Tedaj je Pilat ukazal, naj bo telo izročeno. 59 Ko je Jožef vzel telo, ga je ovil v čisto laneno oblačilo 60 in ga položil v svojo novo grobničo, katero je izklesal v skalo: in v vratom mavzoleja je zavalil velik kamen ter odšel. 61 In tam sta bili Marija Magdalena in druga Marija, ki sta sedeli nasproti mavzoleju. 62 Torej naslednji dan, ki je sledil dnevu priprave, so visoki duhovniki in farizeji skupaj prišli k Pilatu, 63 rekoč: „Gospod, spominjam se, da je ta slepar,

medtem ko je bil še živ, rekel: „Po treh dneh bom ponovno vstal.“ 64 Ukaži torej, da bo mavzolej zavarovan do tretjega dne, da ne pridejo ponocni njegovi učenci ter ga skrivaj odnesejo in rečejo ljudem: „Vstal je od mrtvih: takoj bo zadnja prevara hujša kakor prva.“ 65 Pilat jim je rekel: „Imate stražo: pojrite svojo pot, naredite to tako varno kakor lahko.“ 66 Tako so šli in zapečatili kamen ter postavili stražo in mavzolej naredili varen.

28 Ob koncu sábata, ko se je pričelo svitati k prvemu dnevu tedna, sta prišli Marija Magdalena in druga Marija, da vidita mavzolej. 2 In glej, bil je velik potres: kajti Gospodov angel se je spustil iz nebes in prišel ter odvalil kamen od vrat in sédel nanj. 3 Njegovo obliče je bilo kakor bliskanje in njegovo oblačilo belo kakor sneg: 4 in zaradi strahu pred njim so se čuvaji tresli ter postali kakor mrtvi ljudje. 5 In angel je odgovoril ter ženskama rekel: „Ne bojta se: kajti jaz vem, da iščeta Jezusa, ki je bil križan. 6 Ni ga tukaj: kajti vstal je, kakor je rekel. Pridita, poglejta prostor, kjer je ležal Gospod. 7 In pojedita hitro ter povejta njegovim učencem, da je vstal od mrtvih; in glejta, pred vami gre v Galilejo; tam ga boste videli: glejta, povedal sem vama.“ 8 Hitro sta s strahom in veliko radostjo odšli od mavzoleja; in tekli, da prineseta sporočilo njegovim učencem. 9 Ko sta šli, da povesta njegovim učencem, glej, ju srča Jezus, rekoč: „Pozdravljeni.“ In prišli sta ter mu objeli stopala in ga oboževali. 10 Tedaj jima je Jezus rekel: „Ne bojta se: pojedita, povejta mojim bratom naj gredo v Galilejo in tam me bodo videli.“ 11 Ko sta torej odhajali, glej, je prišlo v mesto nekaj stražarjev in visokim duhovnikom so naznanih vse stvari, ki so se zgodile. 12 In ko so bili zbrani s starešinami in imeli posvet, so vojakom dali veliko denarja, 13 rekoč: „Recite: „Njegovi učenci so prišli ponocni in ga kradom odnesli proč, medtem ko smo spali.“ 14 In če pride to do voditeljevih ušes, ga bomo mi pregovorili in vas obvarovali.“ 15 Tako so vzeli denar in storili kakor so bili poučeni: in to govorjenje je pogosto pripovedovano med Judi do tega dne. 16 Potem je enajst učenec odšlo proč v Galilejo, na goro, kamor jim je Jezus določil. 17 Ko so ga zagledali, so ga oboževali: toda nekateri so dvomili. 18 In Jezus je pristopil in jim spregovoril, rekoč: „Meni je dana vsa oblast, v nebesih in na zemlji. 19 Pojdite torej in učite vse narode, krščujoč jih v ime Očeta in Sina in Svetega Duga: 20 učeč jih obeleževati vse besede, katerekoli sem vam zapovedal: in glejte, jaz sem z vami vedno, celo do konca sveta. Amen.“ (aión g165)

Marko

1 Prijetek evangelija Jezusa Kristusa, Božjega Sina; **2** kakor je zapisano v prerokih: „Glej, jaz pošljem svojega poslanca pred tvojim obličjem, ki bo pripravil tvojo pot pred teboj. **3** Glas nekoga, ki kliče v divjini: ‚Pripravite Gospodovo pot, napravite njegove steze ravne.‘“ **4** Janez je krščeval v divjini in oznanjal krst kesanja v odpuščanje grehov. **5** In k njemu je prišla vsa judejska dežela in tisti iz Jeruzalema in vsi so bili po njem krščeni v reki Jordan ter priznavali svoje grehe. **6** In Janez je bil odet s kameljo dlako in s pasom iz živalske kože okoli svojih ledij; in jedel je kobilice v divji med; **7** in oznanjal, rekoč: „Za menoj prihaja nekdo, veličastnejši kakor jaz, čigar čevljev jermena nisem vreden, da bi se sklonil in ju odvezal. **8** Zares sem vas krstil z vodo: toda on vas bo krstil s Svetim Duhom.“ **9** In pripelito se je v tistih dneh, da je prišel Jezus iz Nazareta v Galileji in je bil po Janezu krščen v Jordanu. **10** In nemudoma, ko se je vzpenjal iz vode, je zagledal odprta nebesa in Duha, podobnega golobici, spuščati se nadenj: **11** in prišel je glas z neba, rekoč: „Ti si moj ljubljeni Sin, s katerim sem zelo zadovoljen.“ **12** In Duh ga je takoj gnal v divjino. **13** In tam, v divjini, je bil štirideset dni skušan od Satana; in bil je z divimi živalmi; in angeli so mu stregli. **14** Potem, ko je bil torek Janez vtaknjen v ječo, je Jezus prišel v Galilejo in oznanjal evangeliј Božjega kraljestva. **15** ter govoril: „Čas je dopolnjen in Božje kraljestvo je bližu: pokesajte se in verjmite evangeliju.“ **16** Ko je torek hodil ob Galilejskem morju, je zagledal Simona in njegovega brata Andreja metati mrežo v morje: kajti bila sta ribiča. **17** Jezus jima je reklo: „Pridita za menoj in storil vama bom, da postaneta ribiča ljudi.“ **18** In nemudoma sta zapustila svoje mreže ter mu sledila. **19** In ko je odšel malce naprej od tam, je zagledal Jakoba, Zebedejevega sina in njegovega brata Janeza, ki sta bila prav tako na ladji in popravljala njihove mreže. **20** In nemudoma ju je poklical: in zapustila sta svojega oceta Zebedeja z najetimi služabniki na ladji ter odšla za njim. **21** In odšli so v Kafarnáum; in nemudoma, na sabbatni dan, je vstopil v sinagogu ter učil. **22** In nad njegovim naukom so bili osupljeni: kajti učil jih je kakor nekdo, ki ima oblast in ne kakor pisarji. **23** In v njihovi sinagogi je bil človek z nečistim duhom; in ta je zakričal, **24** rekoč: „Daj nam mir; kaj imamo opraviti s teboj, ti, Jezus iz Nazareta? Ali si prišel, da nas uničiš? Vem kdo si, Sveti od Boga.“ **25** Jezus ga je oštrel, rekoč: „Molči in pojdi iz njega.“ **26** In ko ga je nečisti duh trgal in zapvili z močnim glasom, je prišel iz njega. **27** In vsi so bili osupljeni, tako zelo, da so se med seboj spraševali, rekoč: „Kakšna beseda je to? Kakšen novi nauk je to? Kajti z oblastjo ukazuje celo nečistim duhom, oni pa ga ubogajo.“ **28** In njegov slôves se je takoj razširil po vsem celotnem področju okoli Galileje. **29** In ko so prišli iz sinagoge, so z Jakobom in Janezom nemudoma vstopili v Simonovo in Andrejevo hišo. **30** Toda Simonova tašča je ležala bolna zaradi vročice in takoj so mu povedali o njej. **31** In prišel je ter jo prikel za roko in jo dvignil; in vročica jo je takoj zapustila in jim je stregla. **32** In zvečer, ko je sonce zašlo, so k njemu privedli vse tiste, ki so bili bolni in tiste, ki so bili obsedeni s hudiči. **33** In vse mesto je bilo skupaj zbrano pri vratih. **34** In ozdravil je mnoge, ki so bili bolni zaradi različnih bolezni in izgnal mnogo hudičev; hudičem pa ni dovolil govoriti, ker so ga pozvali. **35** In zjutraj, ko je vstal veliko pred dnevom, je odšel ven ter se odpravil na samoten kraj in tam molil. **36** Simon in tisti, ki so bili z njim, pa so sledili za njim. **37** In ko so ga našli, so mu rekli: „Vsi ljudje te iščejo.“ **38** Rekel jim je: „Pojdimo v naslednja mesta, da bom lahko tudi tam oznanjal: kajti zato sem prišel.“ **39** In po vsej celotni Galileji je oznanjal v njihovih sinagogah ter izgajanjal hudiče. **40** In k njemu

je prišel gobavec, roteč ga in pokleplnil navzdol k njemu ter mu reklo: „Če hočeš, me moreš narediti čistega.“ **41** In Jezus, prevzet s sočutjem, je iztegnil svojo roko in se ga dotaknil in mu reče: „Hočem; bodi čist.“ **42** In brž, ko je izgovoril, je gobavost takoj odšla od njega in bil je očiščen. **43** In strogo mu je zabičal in ga nemudoma poslal proč; **44** ter mu reklo: „Glej, da nikomur nič ne poveš: temveč pojdi svojo pot, pokaži se duhovniku in daruj za svoje očiščenje te stvari, ki jih je Mojzes zapovedal, njim v pričevanje.“ **45** Toda ta je odšel ven in pričel to zelo naznanjati in zadevo na široko razglasiti, tako da Jezus ni mogel več javno vstopiti v mesto, temveč je bil zunaj na zapuščenih krajih: k njemu pa so prihajali iz vsake četrti.

2 Po nekaj dneh je ponovno vstopil v Kafarnáum; in razglasilo se je, da je v hiši. **2** Nemudoma so bili zbrani mnogi, toliko, da tam ni bilo več prostora, da jih sprejme, ne, komaj okoli vrat: in on jim je oznanjal besedo. **3** In prišli so k njemu in prinesli nekoga, bolnega zaradi paralize, ki je bil prenašan od štirih. **4** Ko pa zaradi gneče niso mogli priti bližje k njemu, so odkrili streho kjer je bil: in ko so jo predrli, so spustili posteljo, na kateri je ležal bolni zaradi paralize. **5** Ko je Jezus vrdel njihovo vero, je rekel bolnemu zaradi paralize: „Sin, tvoji grehi so ti odpuščeni.“ **6** Toda bili so nekateri izmed pisarjev, ki so tam sedeli ter v svojih srčih razmišljali: **7** „Zakaj ta človek govori takšna bogokletja? Kdo lahko odpušča grehe razen Boga samega?“ **8** In takoj, ko je Jezus v svojem duhu zaznal, da so v sebi tako modrovali, jim je reklo: „Zakaj v svojih srčih razmišljate te besede? **9** Ali je bolnemu zaradi paralize lažje reči: ‚Tvoji grehi so ti odpuščeni; ‘ali reči: ‚Vstani in vzemi svojo posteljo ter hodi?‘ **10** Toda da boste lahko vedeli, da ima Sin človekov na zemljì oblast odpuščati grehe, (reče bolnemu zaradi paralize,) **11** pravim ti: ‚Vstani in vzemi svojo posteljo ter pojdi svojo pot v svojo hišo.‘“ **12** In takoj je vstal, vzel posteljo ter pred njimi vsemi odšel; tako da so bili vsi osupljeni in slavili Boga, rekoč: „Nikoli nismo tega videli na tak način.“ **13** In ponovno je odšel naprej ob morski obali; in vsa množica je krenila k njemu in on jih je učil. **14** In ko pa je hodil mimo, je zagledal Levija, Alfejevega sina, ki je sedel pri kraju plačevanja davkov ter mu reklo: „Sledi mi.“ In ta je vstal ter mu sledil. **15** In pripelito se je, ko je Jezus v svoji hiši sedel pri obedu, da je tudi mnogo davkarjev in grešnikov sedelo skupaj z Jezusom in njegovimi učenci: kajti bilo jih je mnogo in so mu sledili. **16** In ko so ga pisarji in farizeji videli jesti z davkarji in grešniki, so njegovim učencem rekli: „Kako to, da je in pije z davkarji in grešniki?“ **17** Ko je Jezus to slišal, jim reče: ‚Tisti, ki so zdravi, nimajo nobene potrebe po zdravniku, temveč tisti, ki so bolni: nisem prišel klicat pravičnih, temveč grešnike na kesaš.“ **18** Janezovi učenci in učenci farizejev so se postili: in prišli so ter mu rekli: „Zakaj se Janezovi učenci in učenci farizejev postijo, toda tvoji učenci se ne postijo?“ **19** Jezus jim je reklo: „Ali se lahko otroci svatovske sobe postijo, dokler je z njimi ženin? Kolikor dolgo imajo s seboj ženina, se ne morejo postiti. **20** Toda prišli bodo dnevi, ko bo ženin vzet proč od njih in tedaj, v tistih dneh, se bodo postili. **21** Tudi nihče ne prisije koščka novega oblačila na staro obledo: sicer bo nov košček, ki jo je zapolnil, odvzel iz stare in nastane hujša raztrganina. **22** In novega vina nihče ne vliva v stare mehove: sicer novo vino mehove razžene, vino pa se izlije in mehovi bodo poškodovani: temveč mora biti novo vino vlito v nove mehove.“ **23** In pripelito se je, da je na sabbatni dan šel skozi žitna polja; in njegovi učenci so med hojo začeli smukati žitno klasje. **24** Farizeji so mu rekli: „Glej, zakaj delajo na sabbatni dan to, kar ni zakonito?“ **25** Rekel jim je: „Ali niste nikoli brali kaj je storil David, ko je imel potrebo in je bil lačen on in tisti, ki so bili z njim? **26** Kako je v dneh Abijatárja, vélikega duhovnika, odšel v Božjo hišo

in jedel hlebe navzočnosti, kar ni zakonito jesti [nikomur] razen duhovnikom in je dal tudi tem, ki so bili z njim?“ 27 In rekel jim je: „Sábat je bila narejena za človeka, ne pa človek za sábat: 28 zato je Sin človekov Gospod tudi čez sábat.“

3 Ponovno je vstopil v sinagogu; in tam je bil človek, ki je imel izsušeno roko. 2 In opazovali so ga, ali ga bo ozdravil na sábatni dan; da bi ga lahko obtožili. 3 In človeku, ki je imel izsušeno roko, reče: „Stopi naprej.“ 4 In jim reče: „Ali je na sábatne dneve zakonito delati dobro ali delati zlo? Rešiti življenje ali ubiti?“ Toda molčali so. 5 Ko je z jezo pogledal na te naokoli, užaloščen zaradi trdote njihovih src, reče človeku: „Iztegni svojo roko.“ In iztegnil jo je: in njegova roka je bila v celoti ozdravljena, tako kot druga. 6 In farizeji so odšli in nemudoma imeli s herodovci zoper njega posvet, kako bi ga lahko pokončali. 7 Toda Jezus se je s svojimi učenci umaknil k morju: in sledila mu je velika množica iz Galileje in iz Judeje 8 in iz Jeruzalema in iz Idumeje in iz onstran Jordana; in tisti okoli Tira in Sidóna, velika množica, ko so slišali kakšna velika dela je storil, so prišli k njemu. 9 In svojem učencem je rekel, da naj ga zaradi množice pričakuje majhna ladja, da ne bi pritskali nanj. 10 Kajti mnoge je ozdravil, tako da so pritskali nanj, da bi se ga dotaknili, tako veliko kolikor jih je imelo nadloge. 11 In ko so ga zagledali nečisti duhovi, so pred njim padli in vplili, rekoč: „Ti si Božji Sin.“ 12 In strogo jim je naročil, da naj ga ne razglašajo. 13 In povzprne se na goro ter pokliče k sebi katere je hotel: in prišli so k njemu. 14 In določil jih je dvanašt, da bi bili z njim in da bi jih lahko poslal naprej oznanjat 15 in bi imeli oblast, da ozdravljajo bolezni ter da izganjajo hudiče: 16 in Simonu je dal vzdevek Peter; 17 in Jakoba, Zebedejevega sina in Janeza, Jakobovega brata; in dal jima je vzdevek Boanergés, to je: „Snova groma:“ 18 in Andreja in Filipa in Bartolomeja in Mateja in Tomaža in Jakoba, Alfejevega sina in Tadeja in Simona Kananeja 19 in Juda Iškarijota, ki ga je tudi izdal: in odšli so v hišo. 20 In množica ponovno pride skupaj, tako da so komaj jedli kruh. 21 In ko so njegovi prijatelji slišali o tem, so odšli ven, da ga primejo: kajti reki so: „Brez pameti je.“ 22 In pisarji, ki so prišli dol iz Jeruzalema, so rekle: „Bélccebuba ima in s princem hudičev izganja hudiče.“ 23 In poklical jih je k sebi ter jim govoril v prispodobah: „Kako lahko Satan izžene Satana? 24 In če se je kraljestvo razdvojilo zoper sebe, takšno kraljestvo ne more obstati. 25 In če se je hiša razdvojila zoper sebe, takšna hiša ne more obstati. 26 In če se Satan dvigne zoper samega sebe in se razdvoji, ne more obstati, temveč ima konec. 27 Nihče ne more vstopiti v hišo močnega človeka in opleniti njegove dobrine, razen če ne bo najprej zvezal močnega človeka; in tedaj bo oplenil njegovo hišo. 28 Resnično, povem vam: „Vsi grehi bodo človeškim sinovom oproščeni in bogokletja s katerimi bodo kakorkoli preklinjali: 29 toda kdor bo preklinjal zoper Svetega Duha nima nikoli odpuščanja, temveč je v nevarnosti večnega prekletstva:“ (aiōn g165, aiōnios g166) 30 ker so govorili: „Nečistega duha ima.“ 31 Tja so potem prišli njegovi bratje in njegova mati in stoeč zunaj, so poslali k njemu, [da] ga pokličejo. 32 In okoli njega je sedela množica in rekli so mu: „Glej, tvaja mati in tvoji bratje so zunaj [in] te iščejo.“ 33 In odgovoril jim je, rekoč: „Kdo je moja mati ali moji bratje?“ 34 Pogledal je naokoli na te, ki so sedeli okoli njega ter rekel: „Glejte, moja mati in moji bratje! 35 Kajti kdorkoli bo izvrševal Božjo voljo, ta isti je moj brat in moja sestra in mati.“

4 In ponovno je pričel učiti o morski obali: in tam se je k njemu zbrala velika množica, tako da je vstopil na ladjo in sedel na morju; celotna množica pa je bila ob morju na kopnem. 2 In s prispodobami jih je učil mnoge stvari in jim s svojim naukom govoril: 3 „Prisluhnite: Glejte, sejalec je odšel ven, da seje: 4 in pripetilo se je, medtem ko je sejal, da je nekaj padlo poleg poti in

prišla je perjad neba in to požrla. 5 In nekaj je padlo na kamnita tla, kjer ni imelo dovolj zemlje; in je takoj pognalo, ker ni imelo zemljine globine: 6 toda, ko je bilo sonce zgoraj, je bilo ožgano; in ker ni imelo korenine, se je posušilo. 7 In nekaj je padlo med trnje in trnje je zraslo in ga zadušilo in ni obrodilo sadu. 8 Drugo pa je padlo na dobro zemljo in rodilo sad, ki je pognal in se povečeval; in obrodiло, nekatere trideseterino in nekatere šestdeseterino in nekatere stoterno.“ 9 In rekel jim je: „Kdor ima ušesa, da slišijo, naj posluša.“ 10 Ko je bil sam, so ga ti, ki so bili z dvanajsterimi okoli njega, vprašali o prispodobi. 11 Rekel jim je: „Vam je dano, da poznate skrivnost Božjega kraljestva: toda tem, ki so zunaj, so vse te stvari zavite v prispodobe: 12 da bi z gledanjem lahko videli, pa ne zaznajo; in s poslušanjem lahko slišali, pa ne razumejo; da se ne bi kadarkoli spreobrnili in bi jim bili njihovi grehi odpuščeni.“ 13 In rekel jim je: „Ali ne spoznate te prispodobe? In kako boste potem spoznali vse prispodobe? 14 Sejalec seje besedo. 15 In ti so tisti ob poti, kjer je bila posejana beseda; toda, ko so jo slišali, takoj pride Satan in vzame besedo, ki je bila posejana v njihova srca. 16 In ti so prav tako tisti, ki so posejani na kamnita tla; ko so slišali besedo, jo takoj z veseljem sprejmejo; 17 in sebi pa nimajo korenine in tako vzdržijo nekaj časa: kasneje, ko zaradi besede nastaneta stiska ali preganjanje, pa so takoj poihušani. 18 In ti so tisti, ki so posejani med trnje; takšni, ki slišijo besedo, 19 in skribi tega sveta, zapeljivost bogastev in hrepnenja po drugih stvareh vstopijo, zadušijo besedo in ta postane brezplodna. (aiōn g165) 20 In ti so tisti, ki so posejani na dobra tla; takšni, ki slišijo besedo in jo sprejmejo ter obrodijo sad, nekatere trideseternega, nekatere šestdeseternega in nekatere stoternega.“ 21 In rekel jim je: „Ali se sveča prinese, da se postavi pod mernik ali pod posteljo? In ali se ne postavi na svečnik? 22 Kajti nič ni skrito, kar ne bo jasno pokazano; niti nič ni bilo obdržano tajno, razen da bi postalo znano. 23 Če ima katerikoli človek ušesa, da slišijo, naj posluša.“ 24 Rekel jim je: „Pazite kaj poslušate: s kakršno mero merite, tako vam bo odmerjeno: in vam, ki slišite, vam bo dano več. 25 Kajti kdor ima, njemu bo dano: kdor pa nima, bo od njega vzeto celo to, kar ima.“ 26 In rekel je: „Božje kraljestvo je takšno, kot že bi človek v zemljo vrgel seme; 27 in bi spal in vstajal ponoči ter podnevi in seme bi pognalo in raslo, da sam ne ve kako. 28 Kajti zemlja sama od sebe prinaša sad; najprej bilko, potem klas in nató polno žita v klasu. 29 Toda, ko sad obrodi, takoj predloži srp, kajti prišla je žetev.“ 30 In rekel je: „S kom bomo primerjali Božje kraljestvo? Ali s kakšno primerjavo ga bomo primerjali? 31 Podobno je zrnu gorčičnega semena, ki je, ko je posejano v zemljo, manjše od vseh semen, ki so v zemlji: 32 toda, ko je posejano, zraste in postane večje od vseh zelišč in poganja ven velike mladike; tako da lahko pod njegovo senco prenočuje perjad neba.“ 33 In z mnogimi takšnimi prispodobami jih je govoril besedo, kakor so jo bili zmožni slišati. 34 Toda brez prispodobe jim ni govoril: ko pa so bili sami, je svojem učencem pojasnil vse besede. 35 In istega dne, ko je prišel večer, jim reče: „Prepeljimo se na drugo stran.“ 36 Ko so množico odpustili, so ga vzeli na ladjo, tako kakor je bil. Z njim pa so bile tam tudi druge majhne ladje. 37 In vzdignil se je velik vetroven vihar in valovi so udarjali v ladjo, tako, da je bila v kratkem polna. 38 On pa je bil na zadnjem delu ladje, spec na blazini: in zbudili so ga ter mu rekli: „Učitelj, te ne skribi, da ginemo?“ 39 Vstal je, oštel veter in morju rekel: „Mir, bodi mirno.“ In veter je ponehal in bil je velik mir. 40 In rekel jim je: „Zakaj ste tako boječi? Kako to, da nimate vere?“ 41 Silno so se ga bali in drug drugemu govorili: „Kakšne vrste človek je to, da ga ubogata celo veter in morje?“

5 In prišli so preko, na drugo stran morja, v deželo Géračanov. **2**

Ko je prišel z ladje, je takoj srečal tistega iz grobnic, človeka z nečistim duhom, **3** ki je imel svoje prebivališče med grobnicami; pa ga noben človek ni mogel zvezati, niti z verigami ne: **4** zato ker je bil pogosto zvezan z okovi in verigami, pa je verige potrgal narazen in okove razbil na koščke: niti ga noben človek ni mogel obvladati. **5** In vedno, ponoči in podnevi, je bil v gorah ter v grobnicah in kričal ter samega sebe rezal s kamni. **6** Toda ko je od daleč zagledal Jezusa, je stekel in ga oboževal **7** in zakričal je z močnim glasom ter rekel: „Kaj imam opraviti s teboj, Jezus, ti Sin najvišjega Boga? Zaklinjam te pri Bogu, da me ne mučiš.“ **8** Kajti rekel mu je: „Pridi ven iz človeka, ti nečisti duh.“ **9** In vprašal ga je: „Kakšno je tvoje ime?“ On pa je odgovoril, rekoč: „Moje ime je Legija: ker nas je veliko.“ **10** In zelo ga je rotil, da jih ne bi poslat proč, ven iz dežele. **11** Tam je bila torek, blizu gor, velika čreda svinj, ki so se pasle. **12** Vsi hudiči pa so ga rotili, rekoč: „Pošlji nas v svinje, da bomo lahko vstopili vanje.“ **13** Jezus jim je nemudoma dal dovoljenje. In nečisti duhovi so odšli ven ter vstopili v svinje: in čreda je silovito stekla navzdol po strmini v morje, (bilo jih je okoli dva tisoč;) in so se zadušile v morju. **14** Tisti pa, ki so pasli svinje, so pobegnili in to povedali v mestu in na deželi. Oni pa so odšli, da vidijo kaj je bilo to, kar se je zgodilo. **15** In prišli so k Jezusu ter zagledali tega, ki je bil obseden s hudičem in imel legijo, kako je sedel oblečen in pri zdrtvi pameti: in bili so prestrašeni. **16** Tisti, ki so to videli, so jim povedali, kako se je prepitilo temu, ki je bil obseden s hudičem in tudi gleda svinj. **17** In začeli so ga prosliti, naj odide iz njihovih krajev. **18** Ko je prišel na ladjo, ga je ta, ki je bil obseden s hudičem, prosil, da bi bil lahko z njim. **19** Vendar mu Jezus ni dovolil, temveč mu reče: „Pojni domov k svojim priateljem in jim povej, kako velike stvari je Gospod storil zate in je imel sočutje do tebe.“ **20** In ta je odšel ter v Deseteromestju pričel razglašati, kako velike stvari je Jezus storil zanj: in vsi ljudje so se čudili. **21** Ko je Jezus z ladjo ponovno prešel na drugo stran, se je k njemu zbralno mnogo ljudi: bil pa je blizu morja. **22** In glej, tam prihaja eden izmed vladarjev sinagoge, Jaír po imenu; in ko ga je ta zagledal, je padel k njegovim stopalom **23** in ga silno rotil, rekoč: „Moja majhna hčerka leži na točki smrti: prosim te, pridi in položi svoje roke ranjo, da bo lahko ozdravljenja; in da bo živila.“ **24** In Jezus je odšel z njim; sledilo pa mu je veliko ljudi in pritskalno nanj. **25** In neka ženska, ki je imela dvanajst let težavo s krvjo **26** in je od mnogih zdravnikov pretrpela mnoge stvari in porabila vse, kar je imela, pa se ni nič izboljšalo, temveč raje postalo huje, **27** je, ko je slišala o Jezusu, prišla v gnečo za njim in se dotaknila njegove obleke. **28** Kajti rekla je: „Če se lahko samo dotaknem njegovih oblek, bom zdrava.“ **29** In studenec njene krvi je bil nemudoma posušen; in v svojem telesu je začutila, da je bila ozdravljena od svoje nadloge. **30** Jezus pa je v sebi takoj vedel, da je iz njega odšla moč, se v gneči obrnil in rekel: „Kdo se je dotaknil mojih oblečil?“ **31** Njegovi učenci pa so mu rekli: „Množico vidiš, ki pritiska nate, pa praviš: ‚Kdo se me je dotaknil?‘“ **32** Pogledal je naokoli, da bi videl njo, ki je storila to stvar. **33** Toda ženska je, prestrašena in trepetajoča, ker je vedela kaj se je v njej zgodilo, pristopila in padla dol predenj ter mu povedala vso resnico. **34** In rekel ji je: „Hči, tvoja vera te je naredila zdravo; pojdi v miru in bodi ozdravljena od svoje nadloge.“ **35** Medtem ko je še govoril, je od hiše vladarja sinagoge prišel nekdo, ki je rekel: „Tvoja hči je mrtva: zakaj še vedno vznemirjaš Učitelja?“ **36** Brž ko je Jezus slišal besedo, ki je bila izgovorjena, reče vladarju sinagoge: „Ne boj se, samo veruj.“ **37** Nobenemu človeku pa ni dovolil, da mu sledi, razen Petru in Jakobu in Janezu, Jakobovemu bratu. **38** In pride v hiše vladarja sinagoge in vidi hrup ter te, ki so jokali in silno tarnali. **39** In ko je vstopil, jim reče: „Zakaj delate ta trušč in jok?

Gospodična ni mrtva, temveč spi.“ **40** Oni pa so se mu smejalji do norčevanja. Toda, ko jih je vse postavil ven, vzame očeta in mater od gospodične in te, ki so bili z njim in vstopi tja, kjer je ležala gospodična. **41** In prijel je gospodično za roko in ji rekel: „Talita kumi;“ kar je prevedeno: „Gospodična, rečem ti: ‚Vstan!“ **42** In gospodična je nemudoma vstala ter hodila; kajti bila je stara dvanajst let. Oni pa so bili osupli z veliko osuplostjo. **43** Strogo pa jim je naročil, naj noben človek ne izve za to; in velel je, da naj ji bo nekaj dano za jesti.

6 In od tam je odšel ven ter prišel v svojo lastno deželo; njegovi učenci pa so mu sledili. **2** In ko je prišel sábatni dan, je pričel učiti v sinagogi: in mnogi, ki so ga poslušali, so bili osupli, rekoč: „Od kod ima ta človek te besede? In kakšna je ta modrost, ki mu je dana, da so po njegovih rokah storjena celo takšna mogočna dela?“

3 Ali ni to tesar, Marijin sin, brat Jakoba in Jozéja in od Juda in Simona? In ali niso njegove sestre tukaj z nami?“ In poahujevali so se ob njem. **4** Toda Jezus jim je rekel: „Prerok ni brez spoštovanja, razen v svoji lastni deželi in med svojim lastnimi rodom in v svoji lastni hiši.“ **5** Tam pa ni mogel storiti nobenega mogočnega dela, razen da je svoje roke položil na nekaj bolnih ljudi in jih ozdravil. **6** In čudil se je zaradi njihove nevere. In odšel je naokoli po vaseh ter učil. **7** K sebi pa je poklical dvanajstere ter jih pričel pošiljati po dva in dva; in dal jim je oblast nad nečistimi duhovi; **8** in jim zapovedal, da naj na svojo pot ne jemljejo ničesar razen zgolj palice; ne malhe, ne kruha, ne denarja v njihovi mošnji: **9** temveč naj bodo obuti v sandale; in naj ne oblecijo dveh plaščev. **10** In rekel jim je: „V kateremkoli kraju vstopite v hišo, tam ostanite, dokler ne odidete iz tega kraja. **11** Kdorkoli pa vas ne bo sprejel niti vas ne bo poslušal, ko odidete od tam, otreSITE prah pod vašimi stopali v pričevanje proti njim. Resnično, povem vam: Bolj znosno bo za Sódomo in Gomóro v dneh sodbe, kakor za to mesto.“ **12** In odšli so ven, ter oznanjali, da naj bi se ljudje pokesali. **13** Izgnali pa so mnogo hudičev in z oljem mazilili mnoge, ki so bili bolni in jih ozdravili. **14** Kralj Herod pa je slišal o njem; (kajti njegovo ime se je razširilo povsod) in rekel je: „Tisti Janez Krstnik je bil obujen od mrtvih in zato so se v njem pokazala mogočna dela.“ **15** Drugi so rekli: „Ta je Elija.“ Drugi pa so rekli: „Ta je prerok ali kakor eden izmed prerokov.“ **16** Toda, ko je Herod slišal o tem, je rekel: „To je Janez, katerega sem obglavil: vstal je od mrtvih.“ **17** Kajti sam Herod je poslal in zgrabil Janeza ter ga zvezal v ječi zaradi Herodiade, žene svojega brata Filipa: ker se je z njo poročil. **18** Kajti Janez je rekel Herodu: „Zate ni zakonito, da imaš ženo svojega brata.“ **19** Zato je imela Herodiada proti njemu spor in bi ga ubila; toda ni mogla: **20** kajti Herod se je bal Janeza, ker je vedel, da je bil pravičen človek in svet in ga je spoštoval; in ko ga je poslušal, je storil mnogo stvari, poslušal pa ga je rade volje. **21** Ko pa je prišel primeren dan, da je Herod na svoj rojstni dan pripravil večerjo svojim velikäsem, visokim stotnikom in upravnikom posestev Galileje; **22** in ko je vstopila hčerka od že omenjene Herodiade in plesala ter ugajala Herodu in tem, ki so sedeli z njim, je kralj rekel gospodični: „Prosi me, karkoli si želiš in ti bom to dal.“ **23** In prisegel ji je: „Karkoli me boš prosila, ti bom to dal, do polovice svojega kraljestva.“ **24** Ona pa je odšla in rekla svoji materi: „Kaj naj prosim?“ Ta pa je rekla: „Glavo Janeza Krstnika.“ **25** In nemudoma je z naglico vstopila h kralju ter prosila, rekoč: „Hočem, da mi v kratkem na velikem pladnju izročis glavo Janeza Krstnika.“ **26** Kralj pa je bil silno žalosten; vendar je zaradi svoje prisegi in zaradi teh, ki so sedeli z njim, ni zavrnil. **27** In kralj je takoj poslal rablja ter ukazal, da se prinese njegova glava: ta pa je odšel in ga v ječi obglavil **28** in na velikem pladnju prinesel njegovo glavo ter jo dal gospodični: gospodična pa jo je dala svoji materi. **29** Ko so njegovi učenci slišali o tem, so prišli in vzeli

njegovo truplo in ga položili v grobničo. **30** In apostoli so se skupaj zbrali k Jezusu, ter mu povedali vse stvari, tako kaj so delali, kakor kaj so učili. **31** In on jem je rekel: „Pridite sami, ločeno, na zapuščen kraj in nekaj časa počijte: ‐kajti tam so bili mnogi, ki so prihajali in odhajali in niso imeli nobenega prostega časa, niti toliko, da bi jedli. **32** In skrivoma so z ladjo odpluli na zapuščen kraj. **33** Množica pa jih je videla odhajati in mnogi so ga poznali in iz vseh mest so peš tekli tja, ter jih prehiteli in skupaj prišli k njemu. **34** Ko pa je Jezus prišel ven, je zagledal mnogo ljudi in bil je prevzet s sočutjem do njih, ker so bili kakor ovce, ki nimajo pastirja: in pričel jih je učiti mnogo stvari. **35** Ko pa je danavno minil, so k njemu prišli njegovci učenci in rekli: „To je zapuščen kraj in sedaj je čas danvo potekel: **36** pošli jih proč, da lahko gredo naokoli po deželi in v vasi, ter si kupijo kruha zase: kajti nič nimajo za jesti.“ **37** Odgovoril je in jim rekel: „Dajte jim vi jesti. Oni pa so mu rekli: „Ali naj gremo in kupimo za dvesto denarjev kruha ter jim damo jesti?“ **38** Reče jim: „Koliko hlebcev imate? Pojdite in poglejte.“ In ko so vedeli, so rekli: „Pet in dve ribi.“ **39** In ukazal jim je, naj se vsi po skupinah poseduje na zeleno travo. **40** In posedli so se v vrstah, po sto in po petdeset. **41** Ko je vzel pet hlebcev in dve ribi, je pogledal gor v nebo in blagoslovil ter razlomil hlebce in jih dal svojim učencem, da jih postavijo prednje; in dve ribi je razdelil med njih vse. **42** In vsi so jedli, ter bili nasičeni. **43** Pobrali pa so dvanajst polnih košar odlomkov in ob rib. **44** Teh pa, ki so jedli od hlebcev, je bilo okoli pet tisoč mož. **45** In svoje učence je nemudoma primoral, da gredo v ladjo in da gredo naprej, na drugo stran, v Betajdo, medtem ko je on odpustil množico. **46** In ko jih je odpustil, je odšel na goro molit. **47** Ko pa je prišel večer, je bila ladja na sredini morja, on sam pa na kopnem. **48** In videl jih je garati v veslanju; kajti veter jim je bil nasproten: in okoli četrte nočne straže je prihajal k njim, hodil je po morju in bi šel mimo njih. **49** Toda ko so ga videli hoditi po morju, so domnevali, da je bil to duh in so zakričali: **50** kajti vsi so ga videli in so bili zaskrbljeni. On pa je z njimi takoj spregovoril in jim reče: „Bodite dobre volje: jaz sem; ne bojte se.“ **51** In vzpel se je k njim na ladjo; in veter je ponehal: in sebi so bili zelo osuplji, prekomerno in čudili so se. **52** Kajti niso še preudariči čudeža s hlebci: ker je bilo njihovo srce zakrnjeno. **53** Ko pa so prešli preko, so prišli v deželo Genezaret in se približali obali. **54** In ko so prišli z ladje, so ga nemudoma spoznali **55** in tekli naokoli prek celotnega področja, ter začeli s seboj nositi v posteljah te, ki so bili bolni, kjer so slišali, da se je nahajal. **56** Kamorkoli pa je vstopil, v vasi ali mesta ali deželo, so na ulice polagali bolne in ga rotili, da bi se lahko dotaknili vsaj roba njegove obleke: in tako veliko kot se ga je dotaknilo, so bili ozdravljeni.

7 Potem so prišli skupaj k njemu farizeji in nekateri izmed pisarjev, ki so prišli iz Jeruzalema. **2** Ko pa so videli nekatere izmed njegovih učencev jesti kruh z omadeževanimi, to se pravi z neumitimi rokami, so našli krivido. **3** Kajti farizeji in vsi Judje ne jedo, razen če si svojih rok pogostoto ne umijejo, ker se držijo izročila starešin. **4** In ko pridejo iz trga, ne jedo, razen če se ne umijejo. In mnogo drugih stvari je, ki so jih sprejeli, da se jih drže, kot umivanje čaš in vrčev, bavrenih posod in miz. **5** Potem so ga farizeji in pisarji vprašali: „Zakaj tvoji učenci ne živijo glede na izročilo starešin, temveč jedo kruh z neumitimi rokami?“ **6** Odgovoril je in jim rekel: „Dobro je Izaja prerokoval o vas hinavcih, kakor je pisano: ‐Ti ljudje me spoštujejo s svojimi ustnicami, toda njihovo srce je daleč od mene.‘ **7** Čeprav me zaman obožujejo, ker za nauke učijo človeške zapovedi. **8** Ker se z oglaganjem Božje zapovedi na stran držite človeških izročil, kakor je umivanje čaš in vrčev: in počnete še mnoge druge takšne stvari.“ **9** In rekel jim je: „Prav dobro zavračate Božjo zapoved, da bi lahko obdržali svoje

lastno izročilo. **10** Kajti Mojzes je rekel: „Spoštuji svojega očeta in svojo mater; ‘in: ‐Kdorkoli preklinja očeta ali mater, naj življenje konča s smrto: ‘**11** toda vi pravite: ‐Če bo človek rekel svojemu očetu ali materi: ‐To je Korbán, to se pravi dar, po čemerkoč bi lahko imel korist od mene; ‘bo prost.‘ **12** In mu nič več ne dovolite, da bi za svojega očeta ali svojo mater karkoli storil; **13** z vašim izročilom, ki ste ga izročili, delate Božjo besedo brez učinka: in počnete mnogo takšnih podobnih stvari.“ **14** Ko pa je k sebi poklical vso množico, jim je rekel: „Vsak izmed vas naj mi prisluhne in razume: **15** Nič ni zunaj človeka, kar bi ga z vstopanjem vanj lahko omadeževalo: toda besede, ki pridejo iz njega, te so tiste, ki omadežujejo človeka.“ **16** Če ima katerikoli človek ušeša, da slišijo, naj on posluša.“ **17** Ko je od množice vstopil in hišo, so ga njegovi učenci vprašali glede prisopode. **18** In reče jim: „Ali ste tudi vi tako brez razumevanja? Ali ne zaznate, da ga katerakoli stvar, ki od zunaj vstopa v človeka, ta ne more omadeževati; **19** ker ta ne vstopa v njegovo srce, temveč v trebuh in greven v zunanje stranišče, očiščajoč vse jedi?“ **20** In rekel je: „To, kar prihaja iz človeka, to omadežuje človeka. **21** Kajti od znotraj, iz človekovega srca, izvirajo zle misli, zakonolomstva, prešuštva, umori, **22** tatvine, pohepnost, zlobnost, prevara, pohotnost, hudoben pogled, bogokletje, ponos, nespatnost: **23** vse te zle stvari prihajajo od znotraj in omadežujejo človeka.“ **24** In vstal je od tam ter odšel v meje Tira in Sidóna in vstopil in hišo in hotel, da tega ne bi izvedel noben človek: toda ni mogel biti skrit. **25** Kajti neka ženska, katere mlada hči je imela nečistega duha, je slišala o njem in prišla ter padla k njegovim stopalom: **26** ženska je bila Grkinja, Sirofeničanka po rodu; rotila pa ga je, da bi iz njene hčere izgnal hudiča. **27** Toda Jezus ji je rekel: „Naj bodo najprej nasičeni otroci: kajti ni primerno vzeti otroški kruh in ga vreči psom.“ **28** Ona pa je odgovorila in mu rekla: „Da, Gospod: vendor psi pod mizo jedo od otroških drobit.“ **29** In rekel ji je: „Zaradi tega govora pojdi svojo pot; hudič je izšel iz tvome hčere.“ **30** In ko je prišla k svoji hiši, je spoznala, da je hudič izšel, njena hči pa je ležala na postelji. **31** In ko je iz krajev Tira in Sidóna odhajal skozi sredo krajev Deseteromestja, je ponovno prišel h Galilejskemu morju. **32** K njemu pa prineseo nekoga, ki je bil gluhi in je imel motnjivo v svojem gorovu; in rotili so ga, naj nanj položi svojo roko. **33** On pa ga je vzel proč od množice, ter svoja prsta položil v njegova ušeša in pljunil ter se dotaknil njegovega jezika; **34** in ko je pogledal gor v nebo, je vzdihnil ter mu reče: „Efata!“ to je: „Odpri se.“ **35** In njegova ušeša so se nemudoma odprla in vez njegovega jezika se je sprostila in je jasno govoril. **36** Naročil pa jem je, da naj ne povedo nobenemu človeku: toda bolj, kot jem je naročal, toliko bolj na veliko so to razglašali; **37** bili pa so preko mere osuplji, rekoč: „Vse stvari je storil dobro: daje tako gluhim slišati, kakor nemim govoriti.“

8 V tistih dneh, ko je bila množica zelo velika in ni imela nič za jesti, je Jezus poklical k sebi svoje učence in jim reče: **2** „Sočutje imam do množice, ker so z menoj sedaj že tri dni, pa nimajo ničesar za jesti: **3** in če jih pošljem proč k njihovim lastnim hišam tešče, bodo med potjo oslabeli: kajti številni izmed njih so prišli od daleč.“ **4** Njegovi učenci pa so mu odgovorili: „Od kod lahko človek, tukaj v divjini, te ljudi nasiši s kruhom?“ **5** In vprašal jih je: „Koliko hlebcev imate?“ In rekli so: „Sedem.“ **6** In zapovedal je množici, da se usede na tla: in vzel je sedem hlebcev ter se zahvalil in prelomil ter dal svojim učencem, da jih postavijo prednje, oni pa so jih postavili pred množico. **7** Imeli pa so nekaj majhnih rib: in blagoslovil je ter velel, da jih prav tako postavijo pred njih. **8** Tako so jedli in bili nasičeni: od odlomkov hrane, ki je ostala, pa so pobrali sedem košar. **9** Teh pa, ki so jedli, je bilo

okoli štiri tisoč: in poslal jih je proč. **10** S svojimi učenci pa je nemudoma vstopil na ladjo ter prišel v dalmanútske kraje. **11** Prišli pa so farizeji, ter se začeli pričkati z njim in ga skušali, ter od njega iskali znamenje z neba. **12** V svojem duhu je globoko vzdihnil in jim reče: „Zakaj ta rod išče znamenje? Resnično, povem vam: „Temu rodu ne bo dano nobeno znamenje.“ **13** In zapustil jih je, ter vstopil na ladjo in ponovno odplul na drugo stran. **14** Učenci so torej pozabili vzeti kruh niti s seboj na ladji niso imeli več kakor en hleb. **15** In naročil jim je, rekoč: „Pazite, varujte se farizejskega kvasa in od Herodovega kvasa.“ **16** In med seboj so razpravljali, rekoč: „To je zato, ker nimamo kruha.“ **17** Ko je Jezus to spoznal, jim reče: „Zakaj razmišljate, ker nimate kruha? Še niste zaznali niti razumeli? Ali imate vsa srce še vedno zakrnjeno? **18** Imate oči, pa ne vidite? Imate ušesa, pa ne slišite? In ali se ne spominjate? **19** Ko sem prelomil pet hlebcev med pet tisoč, koliko košar, polnih odlomkov, ste pobrali?“ Rekli so mu: „Dvanašt.“ **20** In ko sedem med štiri tisoč, koliko košar, polnih odlomkov, ste pobrali?“ In rekli so: „Sedem.“ **21** In rekel jim je: „Kako to, da ne razumete?“ **22** In pride v Betsajdo; k njemu pa privedejo slepega moža in rotili so ga, da se ga dotakne. **23** In z roko je prijet slepega moža, ter ga odvedel iz mesta; in ko je pljunil na njegove oči in položil svoji roki nanj, ga je vprašal ali karkoli vidi. **24** Ta pa je pogledal gor in rekel: „Vidim ljudi kakor drevesa, hodijo.“ **25** Natot je svoje roke ponovno položil na njegove oči in ga pripravil, da pogleda gor: in bil je ozdravljen in razločno viden vsakega človeka. **26** Poslal pa ga je proč k njegovi hiši, rekoč: „Niti ne pojdi v mesto niti ne povej tega nikomur v mestu.“ **27** In Jezus je odšel ven ter njegovi učenci, v mesta Cezareje Filipove: med potjo pa je svoje učence vprašal, rekoč jim: „Kdo ljudje pravijo, da sem jaz?“ **28** Odgovorili so: „Janez Krstnik, toda nekateri pravijo: Elija, drugi pa: eden izmed prerokov.“ **29** In reče jim: „Toda kdo vi pravite, da sem jaz?“ In Peter odgovoril ter mu reče: „Ti si Kristus.“ **30** In naročil jim je, da naj nobenemu človeku ne povedo o njem. **31** Pričel pa jih je učiti, da mora Sin človekov pretpreteti mnoge stvari in biti zavrnjen od starešin in od visokih duhovnikov in pisarjev in biti ubit ter po treh dneh ponovno vstati. **32** In ta govor je govoril javno. Peter pa ga je zgrabil in ga pričel oštrevati. **33** Toda, ko se je obrnil okoli in pogledal na svoje učence, je Petra oštrel, rekoč: „Spravi se za meno, Satan: kajti ne posvečaš se stvarem, ki so Božje, temveč stvarem, ki so od ljudi.“ **34** In ko je k sebi poklical množico, skupaj s svojimi učenci, jim je rekel: „Kdorkoli hoče priti za meno, naj se odpove samemu sebi in vzame svoj kriz in mi sledi. **35** Kajti kdorkoli hoče rešiti svoje življenje, ga bo izgubil; toda kdorkoli bo izgubil svoje življenje zaradi mene in evangelijsa, ta isti ga bo rešil. **36** Kajti kaj bo koristilo človeku, če bo pridobil cel svet, izgubil pa svojo lastno dušo? **37** Ali kaj bo dal človek v zamenjavo za svojo dušo? **38** Kdorkoli se bo torej v tem zakonolomnom in grešnem rodu sramoval mene in mojih besed; tega se bo sramoval tudi Sin človekov, ko pride v slavi svojega Očeta s svetimi angeli.“

9 In rekel jim je: „Resnično, povem vam: Da bo nekaj od teh, ki stojijo tukaj, ki ne bodo okusili smrti, dokler ne bodo videli Božjega kraljestva priti z močjo.“ **2** In po šestih dneh Jezus vzame s seboj Petra in Jakoba in Janeza in jih same zase vodi na visoko goro: in pred njimi je bil spremenjen. **3** In njegova oblačila so postala sijoča, silno bela kakor sneg: tako kot jih noben believec na zemlji ne more pobediti. **4** Prikazal pa se jim je Elija z Mojzesom: in onadva sta se pogovarjala z Jezusom. **5** Peter pa je odgovoril in Jezusu rekel: „Učitelj, dobro je za nas, da smo tukaj: naredimo pa tri šotore; enega za tebe in enega za Mojsesa in enega za Elija.“ **6** Kajti ni vedel, kaj bi rekel; ker so bili boleče prestrašeni. **7** Tam pa je bil oblak, ki jih je obsenčil: in iz oblaka je prišel glas,

rekoč: „Ta je moj ljubljeni Sin: njega poslušajte.“ **8** Nemudoma pa, ko so pogledali naokoli, niso videli nobenega človeka več, razen samo Jezusa, ki je bil z njimi. **9** In ko so prišli dol z gore, jim je naročil, naj nobenemu človeku ne povedo kakšne stvari so videli, dokler ne bo Sin človekov obujen od mrtvih. **10** Zadržali pa so ta govor med njimi samimi in drug drugega spraševali, kaj naj bi pomenilo obujenje od mrtvih. **11** Vprašali pa so ga, rekoč: „Zakaj pravijo pisarji, da mora najprej priti Elija?“ **12** Odgovoril je in jim povedal: „Elija resnično prihaja prvi in obnavlja vse stvari; in kako je pisano o Sinu človekovemu, da mora trpeti mnoge stvari ter biti zaničevan. **13** Toda povem vam: Da je Elija zares prišel, storili pa so mu, karkoli so si zahotel, kakor je pisano o njem.“ **14** Ko pa je prišel k svojim učencem, je okoli njih zagledal veliko množico in pisarje pričkati se z njimi. **15** In nemudoma, ko so ga zagledali, je bila vsa množica silno osupla ter stekla k njemu, da ga pozdravijo. **16** Pisarje pa je vprašal: „Kaj se pričkate z njimi?“ **17** Nekdo iz množice pa je odgovoril in rekel: „Učitelj, k tebi sem privedel svojega sina, ki ima nemega duha; **18** in kjerkoli ga zgrabi, ga trga: in se peni in škripa s svojimi zobmi in hira: in rekel sem tvojim učencem, da naj ga izženejo ven; pa niso mogli.“ **19** Odgovarja mu in reče: „Oh neverni rod, kako dolgo bom z vami? Doklej vas bom trpel? Pripeljite ga k meni.“ **20** In pripeljali so ga k njemu: ko pa ga je zagledal, ga je duh nemudoma trgal; in padel je na tla ter se penast valjal. **21** Njegovega očeta pa je vprašal: „Kako dolgo je že, odkar je ta prišel vanj?“ On pa je odgovoril: „Od otroštva. **22** In da ga pokonča, ga je pogostog vrgel v ogenj in v vode: toda če lahko karkoli storis, imet sočutje do nas in nam pomagaj.“ **23** Jezus mu je rekel: „Če lahko veruješ, so vse stvari mogoče tistem, ki veruješ.“ **24** Otrokov oče pa je nemudoma zavpil in s solzami rekel: „Gospod, verujem; pomagaj moji neveri.“ **25** Ko je Jezus viden, da je množica tekla skupaj, je oštel nečistega duha, rekoč mu: „Ti, nemi in gluhi duh, ukazujem ti, pridi iz njega in ne vstopi več vanj.“ **26** In duh je zavpil ter ga hudo raztrgal in prišel iz njega: in bil je kakor nekdo, [ki je] mrtev; tako da so mnogi rekli: „Mrtev je.“ **27** Toda Jezus ga je prijet za roko in ga dvignil; in vstal je. **28** Ko pa je prišel v hišo, so ga njegovi učenci na samem vprašali: „Zakaj ga mi nismo mogli izgnati ven?“ **29** On pa jim je rekel: „Ta vrsta ne pride ven z ničemer, razen z molitvijo in postom.“ **30** In odšli so od tam ter šli skozi Galilejo; ni pa žezel, da bi katerikoli človek to izvedel. **31** Kajti svoje učence je učil in jim govoril: „Sin človekov je izročen v človeške roke, oni pa ga bodo ubili; in potem, ko bo ubit, bo tretji dan vstal.“ **32** Tega govora pa niso razumeli in bali so se ga vprašati. **33** Prišel pa je v Kafarnáum: in ko so bili v hiši, jih je vprašal: „Kaj je bilo to, da ste se po poti prerekali med seboj?“ **34** Vendar so molčali: kajti med potjo so se med seboj prerekali kdo naj bi bil največji. **35** On pa se je usedel in pokljal dvanajstere ter jim spregovoril: „Če želi katerikoli človek biti prvi, ta isti naj bo zadnji izmed vseh in služabnik vsem.“ **36** In vzel je otroka ter ga posadil v sredo mednje: in ko ga je vzel v svoje naročje, jim je rekel: **37** „Kdorkoli bo sprejel enega od takšnih otrok v mojem imenu, sprejema mene: kdorkoli pa bo sprejel mene, ne sprejema mene, temveč tistega, ki me je poslal.“ **38** Janez pa mu je odgovoril, rekoč: „Učitelj, videli smo nekoga v tvojem imenu izganjanju hudičev, pa nam ta ne sledi: in smo mu prepovedali, ker nam ne sledi.“ **39** Vendar je Jezus rekel: „Ne prepovete mu: kajti nobenega človeka ni, ki bi v mojem imenu storil čudež, da bi lahko lahkomisleno govoril hudobno o meni. **40** Kajti kdor ni proti nam, je na naši strani. **41** Kajti kdorkoli vam bo za pitje ponudil čašo vode v mojem imenu, ker pripadate Kristusu, resnično vam povem, ne bo izgubil svoje nagrade. **42** Kdorkoli pa bo pohujšal enega od teh malčkov, ki verujejo vame, je bolje zanj, da bi bil okoli njegovega vrata obešen mlinski kamen in

bi bil vržen v morje. **43** In če te tvoja roka pohujuje, jo odsekaj proč: bolje je zate, da vstopiš v življenje pohabljén, kakor imeti dve roki in iti v pekel, v ogenj, ki ne bo nikoli pogašen: (**Geenna g1067**) **44** kjer njihov črv ne umre in ogenj ni pogašen. **45** In če te tvoje stopala pohujuje, ga odsekaj proč: bolje je zate, da vstopiš v življenje šepav, kakor imeti dve stopali in biti vržen v pekel, v ogenj, ki ne bo nikoli pogašen: (**Geenna g1067**) **46** kjer njihov črv ne umre in ogenj ni pogašen. **47** In če te tvoje oko pohujuje, ga iztakni ven: bolje je zate, da vstopiš v Božje kraljestvo z enim očesom, kakor biti z dvema očesoma vržen v peklenki ogenj: (**Geenna g1067**) **48** kjer njihov črv ne umre in ogenj ni pogašen. **49** Kajti vsakdo bo osoljen z ognjem in vsaka žrtev bo osoljena s soljo. **50** Sol je dobra: toda, če je sol izgubila svojo slanost, s čim jo boste začinili? Imejte sol v sebi in imejte mir drug z drugim.“

10 In vzdignil se je od tam ter po drugi strani Jordana prihajal v judejske kraje: množica pa je ponovno krenila k njemu; in kakor je bil navajen, jo je ponovno učil. **2** K njemu pa so prišli farizeji in ga vprašali: „Ali je možu zakonito odsloviti svojo ženo?“ ker so ga skušali. **3** In odgovoril jim je ter rekel: „Kaj vam je zapovedal Možes?“ **4** Rekli so: „Možes je dovolil napisati ločitveni list in [jo] odslovit.“ **5** Jezus pa je odgovoril in jim rekel: „Zaradi trdote vašega srca vam je napisal ta predpis. **6** Toda od začetka stvarstva ju je Bog ustvaril moškega in žensko. **7** Zaradi tega razloga bo mož zapustil svojega očeta in mater ter se trdno pridružil k svoji ženi; **8** in ta dva bosta eno meso: tako potem nista nič več dva, temveč eno meso. **9** Kar je torej Bog združil skupaj, naj človek ne loči narazen.“ **10** V hiši pa so ga njegovi učenci ponovno vprašali o isti zadevi. **11** On pa jim reče: „Kdorkoli bo odslovil svojo ženo in poročil drugo, grešno počenja proti njej zakonomstvu. **12** Če pa bo ženska odslovila svojega soproga in bo poročena k drugemu, grešno počenja zakonomstvu.“ **13** In k njemu so prinašali mlajše otroke, da bi se jih dotaknil: njegovi učenci pa so ošteli te, ki so jih prinašali. **14** Vendar ko je Jezus to videl, je bil zelo nezadovoljen in jim rekel: „Dovolite majhним otrokom, da pridejo k meni in ne prepovejte jim: kajti takšnih je Božje kraljestvo. **15** Resnično, povem vam: Kdorkoli Božjega kraljestva ne bo sprejel kakor majhen otrok, ne bo vstopil vanj.“ **16** Dvignil pa jih je v svoje naročje, nanje položil svoje roke in jih blagoslovil. **17** Ko pa je odšel naprej po poti, je nekdo pritekel in pokleknil k njemu ter ga prosil: „Dobri Učitelj, kaj naj storim, da bom lahko pododeloval večno življenje?“ (**aiónios g166**) **18** Jezus mu je rekel: „Čemu me klíčeš dober? Nihče ni dober razen enega, to je Boga. **19** Zapovedali poznaš: „Ne zareši zakonomstva, ‘Ne ubijaj’, ‘Ne kradi’, ‘Ne pričaj po krivem’, ‘Ne goljujaf’, ‘Spoštuji svojega očeta in mater’.“ **20** Odgovoril je in mu rekel: „Učitelj, vse to sem obeleževal od svoje mladosti.“ **21** Potem ga je Jezus gledal in ga vzljubil, ter mu rekel: „Ena stvar ti manjka: pojdi svojo pot, prodaj karkoli imaš in daj revnim, pa boš imel zaklad v nebesih: in pridi, vzemi kriz ter hodi za meno.“ **22** Ob tej besedi pa je bil žalosten in užaloščen odšel proč: kajti imel je veliko posesti. **23** Jezus pa je pogledal naokoli in reče svojim učencem: „Kako težko bodo tisti, ki imajo bogastva, vstopiti v Božje kraljestvo!“ **24** Učenci pa so bili ob njegovih besedah osupli. Vendar Jezus ponovno odgovarjal in jim reče: „Otroci, kako težko je tem, ki zaupajo v bogastva, vstopiti v Božje kraljestvo! **25** Lažje je za kamelo, da gre skozi šivankino uho, kakor bogatašu vstopiti v Božje kraljestvo.“ **26** In bili so prekomerno osupli ter med seboj govorili: „Kdo je potem lahko rešen?“ **27** In Jezus, ko pogleda nanje, reče: „Pri ljudeh je to nemogoče, toda ne z Bogom: kajti z Bogom so vse stvari mogoče.“ **28** Potem mu je Peter pričel govoriti: „Glej, vse smo zapustili in ti sledili.“ **29** Jezus pa je odgovoril in rekel: „Resnično,

povem vam: „Nikogar ni, ki je zapustil hišo ali brate ali sestre ali očeta ali mater ali ženo ali otroke ali zemljišča zaradi mene in evangelija, **30** toda prejel bo stokratno, sedaj, v tem času, hiš in bratov in sester in mater in otrok in zemljišč s preganjanji; in večno življenje v svetu, ki pride. (**aión g165, aiónios g166**) **31** Toda mnogi, ki so prvi, bodo zadnji; in zadnji prvi.“ **32** In bili so na poti, ki gregor v Jeruzalem; in Jezus je šel pred njimi: in bili so osupli; in medtem ko so ga spremljali, so bili prestrašeni. In ponovno je vzel dvanaestere ter jim pričel pripovedovati kakšne stvari naj bi se mu pripetile, **33** rekoč: „Glejte, mi gremo gor v Jeruzalem; in Sin človekov bo izročen visokim duhovnikom in pisarjem; in oni ga bodo obošodili na smrt ter ga izročili pogonom: **34** in zasmehovali ga bodo in ga bičali in pljuvali nanj ter ga ubili: tretji dan pa bo ponovno vstal.“ **35** Jakob in Janez, Zebedejeva sinova, pa sta prišla k njemu, rekoč: „Učitelj, midva želiva, da bi nama storil karkoli bova želeta.“ **36** In rekel jima je: „Kaj hočeta, da bi vama storil?“ **37** Rekla sta mu: „Usliši naju, da bova lahko sedela v svoji slavi, eden na tvoji desnici, drugi pa na tvoji levici.“ **38** Toda Jezus jima je rekel: „Vidva ne vesta česa prosita: ali moreta pitì iz čaše, iz katere jaz pijem? In biti krščena s krstom, s katerim sem jaz krščen?“ **39** In odgovorila sta mu: „Moreva.“ Jezus pa jima je rekel: „Vidva bosta zares pila iz čaše, iz katere jaz pijem; in s krstom, s katerim sem jaz krščen, bosta tudi vidva krščena: **40** toda sedeti na moji desnici in na moji levici, ni moje da dam; temveč bo dano tistim, katerim je to pripravljeno.“ **41** In ko so deseteri to slišali, so postali zelo nezadovoljni z Jakobom in Janezom. **42** Toda Jezus jih je poklical k sebi in jim reče: „Vi veste, da tisti, ki se štejejo, da vladajo nad pogani, izvajajo gospodstvo nad njimi; in njihovi velikaši izvajajo oblast nad njimi. **43** Toda med vami naj ne bo tako: temveč kdorkoli hoče biti med vami velik, naj bo vaš sluga: **44** in kdorkoli izmed vas hoče biti glavni, naj bo sluga vsem. **45** Kajti celo Sin človekov ni prišel, da bi mu služili, temveč, da služi in da svoje življenje daruje v odkupnino za mnoge.“ **46** Prišli pa so v Jeriho: in ko je s svojimi učenci in velikim številom ljudi odšel iz Jeriha, je slepi Bartimáj, Timájev sin, sedel ob glavnih cesti in beračil. **47** In ko je slišal, da je bil to Jezus iz Nazareta, je pričel vzklikati ter govoriti: „Jezus, ti Davidov Sin, usmili se me.“ **48** Mnogi pa so ga opozarjali naj molči: toda še velike glasneje je vpil: „Ti, Davidov Sin, usmili se me.“ **49** Jezus je obstal in vevel, naj ga pokličejo. In poklicali so slepega moškega ter mu rekli: „Bodi dobro potolažen, vstani; kliče te.“ **50** In ta, ko je odvrgel svojo obleko proč, je vstal in prišel k Jezusu. **51** Jezus pa je odgovoril in mu rekel: „Kaj hočeš, da naj ti storim?“ Slepí mož mu je rekel: „Gospod, da bi lahko prejel svoj vid.“ **52** In Jezus mu je rekel: „Pojdi svojo pot; tvoja vera te je naredila zdravega.“ In takoj je prejel svoj vid ter sledil Jezusu po poti.

11 Ko pa so prišli blizu Jeruzalema, k Bétfagi in Betaniji, ob Oljski gori, pošle naprej dva izmed svojih učencev **2** in jima reče: „Pojdita svojo pot in vas pred vama: in brž ko bosta vstopila vanjo, bosta našla privezano žrebe, na katerem človek nikoli ni sedel; odvezita ga in ga pripeljita. **3** Če pa bi vama katerikoli človek rekel: „Čemu to počneta?“ recita, da ima Gospod potrebo po njem; in on ga bo nemudoma poslal sēm.“ **4** In odšla sta svojo pot ter našla zunaj pri vratih privezano žrebe, na kraju, kjer sta se srečali dve poti; in sta ga odvezala. **5** Nekateri izmed tistih, ki so stali tam, pa so jima rekli: „Kaj počneta, da odvezujeta žrebe?“ **6** In rekla sta jim celo kot je naročil Jezus: in pustili so ju oditi. **7** Žrebe pa sta privedała k Jezusu in svoje obleke vrgla nanj; in on je sedel nanj. **8** In mnogi so svoje obleke razgrnili na pot: drugi pa so z dreves odsekali mladike ter z njimi nastlali pot. **9** In tisti, ki so šli spredaj in tisti, ki so sledili, so vzklikali, rekoč: „Hozana; blagoslovljen je on, ki prihaja v imenu Gospodovem: **10**

blagoslovljeno bodi kraljestvo našega očeta Davida, ki prihaja v imenu Gospodovem: „Hozana na višavah.“ **11** In Jezus je vstopil v Jeruzalem in v tempelj; in ko se je razgledal naokoli po vseh stvareh in je torej prihajal večer, je z dvanajstimi odšel ven v Betanijo. **12** Dan za tem, ko so prišli iz Betanije, pa je bil lačen: **13** ko pa je daleč stran zagledal figovo drevo, ki je imelo listje, je prišel, če bi morda lahko karkoli našel na njem: in ko je prišel k njemu, ni našel nič razen listov; kajti ni bil še čas za fige. **14** In Jezus je odgovoril ter mu rekel: „Nihče naj od tebe odslej nikoli več ne jé sadu.“ Njegovi učenci pa so to slišali. (aion g165) **15** In prišli so v Jeruzalem: Jezus pa je odšel v tempelj in pričel izganjati te, ki so v templju prodajali in kupovali, menjalcem denarja pa je prevrnili mize in sedeže teh, ki so prodajali golobice; **16** in ni dovolil, da bi katerikoli človek skozi tempelj nosil kakršnokoli posodo. **17** In učil jih je, rekoč: „Ali ni pisano: „Moja hiša se bo od vseh narodov imenovala hiša molitve?“ Vti pa ste jo naredili za brlog razbojniškov.“ **18** Pisari in visoki duhovniki pa so to slišali ter iskali, kako bi ga lahko pokončali: kajti bali so se ga, ker je bila vsa množica osupla nad njegovim naukom. **19** In ko je prišel večer, je odšel iz mesta. **20** In zjutraj, ko so šli mimo, so videli figovo drevo posušeno iz korenin. **21** Peter pa se spomni in mu reče: „Učitelj, glej, figovo drevo, ki si ga preklevl, je ovenelo.“ **22** In Jezus jim odgovarja, rekoč: „Imejte vero v Bogu. **23** Kajti resnično, povem vam: „Da kdorkoli bo rekel tej gor: „Prestavi se in bodi vrzena v morje; in v svojem srcu ne bo dvomil, temveč bo veroval, da se te besede, katere reče, pripetijo; bo imel, karkoli reče.“ **24** Zatorej vam pravim: „Katerikoli stvari si žeelite, ko molite, verujte, da jih prejmite in imeli jih boste. **25** In ko vstanete k molitvi, odpustite, če imate kaj proti komu: da vam tudi vaš Oče, ki je v nebesih, lahko odpusti vaše prekrške. **26** Toda če vi ne odpustite, tudi vaš Oče, ki je v nebesih, ne bo odpustil vaših prekrškov.“ **27** In ponovno so prišli v Jeruzalem: in ko je hodil po templju, so prišli k njemu visoki duhovniki in pisari in starešine **28** ter mu rekli: „Sakšno oblastjo delaš te stvari? In kdo ti je dal to oblast, da delaš te stvari?“ **29** Jezus je odgovoril in jim rekel: „Tudi jaz vas bom vprašal neko vprašanje in odgovorite mi in povedal vam bom s kakšno oblastjo delam te stvari. **30** Janezov krst, ali je bil ta iz nebes ali od ljudi? Odgovorite mi.“ **31** In med seboj so razpravljali, rekoč: „Če bomo rekli: „Iz nebes;“ bo rekel: „Zakaj mu potem niste verovali?“ **32** Toda če bomo rekli: „Od ljudi;“ so se bali ljudstva: kajti vsi ljudje so šteli Janeza, da je bil zares prerok.“ **33** In odgovorili so ter rekli Jezusu: „Ne moremo povedati.“ Jezus pa jim odgovarja, rekoč: „Niti vam jaz ne povem s kakšno oblastjo delam te stvari.“

12 Pričel pa jim je govoriti s prispodobami. „ Neki človek je zasadil vinograd in okoli njega postavil ograjo ter izkopal prostor za vinsko kad in zgradil stolp ter to prepustil poljedelcem in odšel v daljno deželo. **2** Ob primerinem času pa je postal k poljedelcem služabnika, da bi od poljedelcev lahko prejel sad od vinograda. **3** Oni pa so ga zgrabili in ga pretepli ter ga odgnali praznega. **4** In ponovno je postal k njim drugega služabnika; nanj pa so metali kamne in ga ranili na glavi ter ga spodlji nespodobno obravnavanega. **5** In ponovno je postal drugega; pa so ga ubili in mnoge druge; nekatere so pretepali, druge pa ubijali. **6** Imel je torej še enega sina, svojega srčno ljubljenega, tudi njega je zadnjega postal k njim, rekoč: „Mojega sina bodo spoštovali.“ **7** Toda tisti poljedelci so med seboj govorili: „Ta je dedič; pridite, ubijmo ga, pa bo dedičina naša.“ **8** In vzeli so ga in ga ubili ter ga vrgli iz vinograda. **9** Kaj naj torej stori gospodar vinograda? Prišel bo in uničil poljedelce in vinograd dal drugim. **10** In ali niste brali tega pisma: „Kamen, ki so ga graditelji zavrnili, je postal glava vogalu: **11** to je bilo Gospodovo delo in to je čudovito v naših

očeh?“ **12** In prizadevali so si, da ga primejo, toda bali so se množice: kajti vedeli so, da je prispodobo govoril zoper njih: in pustili so ga ter odšli svojo pot. **13** Poslali pa so k njemu nekatere izmed farizejev in herodovcev, da ga ujamejo v njegovih besedah. **14** In ko so prišli, mu rečejo: „Učitelj, vemo, da si pošten in se ne oziraš na človeka: kajti ne oziraš se na zunanjost ljudi, temveč v resnici učiš Božjo pot: „Ali je zakonito dajati cesarju davek ali ne?“ **15** Ali naj dajemo ali naj ne dajemo?“ Ker pa je vedel za njihovo hinavščino, jim je rekel: „Kaj me skušate? Prinesite mi kovanec, da ga lahko pogledam.“ **16** In prinesli so ga. On pa jim reče: „Čigava je ta podoba v napis?“ In rekel so mu: „Cesarjeva.“ **17** Jezus jim je odgovoril, rekoč: „Vrnite cesarju stvari, ki so cesarjeve, Bogu pa stvari, ki so Božje.“ In so se mu čudili. **18** Potem so k njemu prišli saduceji, ki pravijo, da ni vstajena; in vprašali so ga, rekoč: **19** „Učitelj, Mojzes nam je zapisal: Če komu umre brat in za seboj zapusti svojo ženo, pa ne zapusti otrok, da naj njegov brat vzame njegovo ženo in svojemu bratu obudi potomca.“ **20** Bilo je torej sedem bratov: in prvi je vzel ženo in umirajoči ni zapustil potomca. **21** In vzel jo je drugi ter umrl niti on ni zapustil potomca: in tretji prav tako. **22** In imel jo je sedmi, pa ni zapustil potomca: zadnja od vseh je umrla tudi ženska. **23** Ob vstajenju torej, ko bodo vstali, čigava žena bo od teh? Kajti sedem jo je imelo za ženo.“ **24** Jezus jim je odgovoril, rekoč: „Ali se ne motite zato, ker ne pozname [ne] pisem niti Božje moći? **25** Kajti ko bodo vstali od mrtvih, se ne bodo niti poročali niti ne bodo dane v zakon: temveč so kakor angeli, ki so v nebesih. **26** Glede mrtvih pa, da bodo vstali: kaj niste brali in Mojzesovi knjigi, kako mu je Bog govoril in grmu, rekoč: „Jaz sem Bog Abrahamov in Bog Izakov in Bog Jakobov?“ **27** On ni Bog mrtvih, temveč Bog živih: torej delate veliko napako.“ **28** Prišel pa je eden izmed pisarjev in jih slišal skupaj razmišljati in ker je dojel, da jim je dobro odgovoril, ga je vprašal: „Katera je prva od vseh zapovedi?“ **29** Jezus mu je odgovoril: „Prva od vseh zapovedi je: „Poslušaj, oh Izrael; Gospod, naš Bog, je edini Gospod: **30** in ljubil boš Gospoda, svojega Boga, z vsem svojim srcem in z vso svojo dušo in z vsem svojim mišljenjem in z vso svojo močjo: ‘to je prva zapoved. **31** Druga pa je podobna, namreč ta: „Ljubi svojega bližnjega kakor samega sebe.“ Nobena druga zapoved ni večja kakor ti [dve].“ **32** Pisar pa mu je rekel: „Dobro, Učitelj, povedal si resnico: kajti samo en Bog je; in ni drugega razen njega: **33** in ljubiti njega z vsem srcem in z vsem razumevanjem in z vso dušo in z vso močjo in ljubiti svojega bližnjega kakor samega sebe, je več kakor vse žgalne daritve in žrtvovanja.“ **34** Ko je Jezus videl, da je pametno odgovoril, mu je rekel: „Nisidalec od Božjega kraljestva.“ In nató se mu nične ni drznil zastaviti kakršnegakoli vprašanja. **35** In Jezus je medtem ko je učil v templju, odgovoril in rekel: „Kako pravijo pisari, da je Kristus Davidov Sin? **36** Kajti sam David je po Svetem Duhu rekel: „Gospod je rekel mojemu Gospodu: „Sédi na mojo desnico, dokler ne naredim tvojih sovražnikov za twoj pručko.“ **37** David ga torej sam kliče Gospod; in od kod je on potem njegov sin?“ Preprosto ljudstvo pa ga je rade volje poslušalo. **38** In v svojem nauku jim je rekel: „Pazite se pisarjev, ki radi hodijo v dolgih oblačilih in imajo radi pozdrave na trgih **39** in vodilne sedeže v sinagogah in najpomembnejša mesta na praznovanjih: **40** ki vdovam požirajo hiše in za pretvezo delajo dolge molitve: ti bodo prejeli večje prekletstvo.“ **41** Jezus pa je sedel nasproti zakladnici in gledal kako množica meče denar v zakladnico: in mnogi, ki so bili bogati, so veliko vrgli vanjo. **42** Prišla pa je neka siromašna vdova in vanjo vrgla dva kovanca, kar naredi en novčič. **43** K sebi je poklical svoje učence in jim reče: „Resnično, povem vam: „Da je ta siromašna vdova vrgla vanjo več kakor vsi, ki so metali v zakladnico: **44** kajti vsi ti so metali od

svojega obilja; toda ona je od svojega siromaštva vrgla vanjo vse, kar je imela, celo ves njen dohodek.“

13 Ko pa je odšel iz templja, mu eden izmed njegovih učencev reče: „Učitelj, glej kakšen stil stebrov in kakšne zgradbe so tukaj!“ **2** In Jezus mu odgovori in reče: „Te velike stavbe gledaš? Tam ne bo ostal en kamen na drugem, ki ne bi bil zrušen.“ **3** In ko je sedel na Oljski gori, nasproti templju, so ga Peter in Jakob in Janez ter Andrej na samem vprašali: **4** „Povej nam, kdaj bodo te stvari? In kakšno bo znamenje, ko se bodo vse te besede dopolnile?“ **5** Jezus jim je odgovoril in pričel govoriti: „Pazite, da vas katerikoli človek ne prevara: **6** kajti mnogi bodo prišli v mojem imenu, rekoč: „Jaz sem Kristus; ‘in bodo mnoge prevarali. **7** Ko pa boste slišali o vojnah in govorice o vojnah, ne bodite zaskrbljeni: kajti takšne stvari brezpogojno bodo; toda ne bo še konec. **8** Kajti narod se bo dvignil proti narodu in kraljestvu proti kraljestvu: in potresi bodo na raznih krajinah in lakote bodo ter nevšečnosti: te so pričetek bridkosti. **9** Toda pazite se: kajti izročali vas bodo zborom; in v sinagogah boste pretepeni: in zaradi mene boste privedeni pred vladarje in kralje, in pričevanje proti njim. **10** Najprej pa se mora evangelij razglasiti med vsemi narodi. **11** Toda, ko vas bodo vodili in izročali, ne premišljujte vnaprej kaj boste govorili niti ne delajte naklepov: temveč karkoli vam bo dano v tej uri, to govorite: kajti to niste vi, ki govorite, temveč Sveti Duh. **12** Brat bo torej brata izdajal v smrt in oče sina; in otroci bodo vstajali zoper svoje starše ter jih povzročali, da bodo usmrčeni. **13** In zaradi mojega imena boste osovraženi od vseh ljudi: toda kdor bo vztrajal do konca, ta isti bo rešen. **14** Toda, ko boste videli ogabnost opustošenja, o kateri govorí prerok Daniel, stati kjer ne bi smela, (naj tisti, ki bere, razume,) „takrat naj tisti, ki bodo v Judeji, bežijo v gore: **15** in naj tisti, ki je na hišni strehi, ne gre dol in hišo niti ne vstopi vanjo, da iz svoje hiše karkoli vzame: **16** in naj se tisti, ki je na polju, ne obrne ponovno nazaj, da vzame svojo obleko. **17** Toda gorje tem, ki so z otrokom in tem, ki v tistih dneh dohajo! **18** Molite pa, da vaš pobeg ne bo pozimi. **19** Kajti v teh dneh bo stiska, kakrsne ni bilo od začetka stvarstva, ki ga je Bog ustvaril, do tega časa niti je ne bo. **20** In razen če Gospod ne bi skrajšal teh dni, ne bi bilo rešeno nobeno meso: toda zaradi izvoljenih, ki jih je izbral, je dneve skrajšal. **21** Če pa vam katerikoli človek tedaj reče: „Glej! Tukaj je Kristus; ‘ali: „Glej, tam je: ‘mu ne verjemite: **22** kajti vstali bodo lažni Kristusi in lažni preroki in prikazovali bodo znamenja in čudesa, da zapeljejo, če bi bilo mogoče, celo izvoljene. **23** Toda pazite se: glejte, napovedal sem vam vse stvari. **24** Toda v tistih dneh, po tisti stiski, bo sonce otemnelo in luna ne bo dajala svoje svetlobe **25** in zvezde neba bodo padale in moči, ki so na nebu, se bodo tresle. **26** In tedaj bodo videli Sina človekovega prihajati na oblakih z veliko močjo in slavo. **27** In potem bo poslal svoje angele in bo zbral skupaj svoje izvoljene iz štirih vetrov, od skrajnega dela zemlje do skrajnega dela neba. **28** Naučite se torej prispodobe od figovega drevesa: „Kadar je njegova veja še mlada in poganja liste, veste, da je poletje blizu: ‘ **29** tudi vi na podoben način, ko boste videli, da se te stvari dogajajo, védite, da je blizu, celo pri vratih. **30** Resnično, povem vam, da ta rod ne bo prešel, dokler se vse te stvari ne zgodijo. **31** Nebo in zemlja bosta minila: toda moje besede ne bodo minile. **32** Toda o tistem dnevu in tisti urri ne ve nihče, niti angeli ne vedo, ki so na nebu, niti ne Sin, temveč Oče. **33** Pazite se, bedite in molite: kajti ne veste kdaj je čas. **34** Kajti Sin človekov je kakor človek, ki je šel na dolgo pot, ki je zapustil svojo hišo in svojim služabnikom dal oblast in vsakemu človeku svoje delo, vratarju pa je naročil naj bedi. **35** Čuje torej: kajti ne veste kdaj prihaja hišni gospodar, zvečer ali opolnoči ali ob

petelinjem petju ali zjutraj: **36** da vas ob nenadnem prihodu ne najde spečih. **37** In kar pravim vam, pravim vsem: „Čujte.“

14 Dva dni kasnej je bil praznik pashe in nekvašenega kruha: visoki duhovniki in pisarji pa so si prizadevali kako bi ga lahko s prebrisanoščjo prijeli in ga usmrtili. **2** Vendar so rekli: „Ne na prazničen dan, da ne bi bilo vstaje med ljudmi.“ **3** Ko pa je bil v Betaniji, v hiši Simona gobavca, medtem ko je sedel pri obedu, je prišla ženska, ki je imela alabastro škatlo zelo dragocenega mazila iz narde; in strla škatlo ter jo izlila na njegovo glavo. **4** Tam pa so bili nekateri, ki so imeli v sebi ogorčenje in rekli: „Čemu je bila narejena ta potrata mazila? **5** Kajti lahko bi bilo prodano za več kakor tristo denarjev in dano revnim.“ In godrnjali so zoper njo. **6** Jezus pa je rekel: „Pustite jo pri miru; zakaj jo nadlegujete? Na meni je storila dobro delo. **7** Kajti uboge imate vedno med seboj in kadarkoli želite jim lahko storite dobro: mene pa nimate vedno. **8** Naredila je, kar je lahko: prišla je vnaprej, da moje telo mazili za pokop. **9** Resnično, povem vam: „Kjerkoli se bo ta evangelijs oznanjal po vsem svetu, se bo tudi to, kar je storila, govorilo njej v spomin.“ **10** Juda Iškarjot, eden izmed dvanajsterih, pa je odšel k visokim duhovnikom, da bi jim ga izdal. **11** Ko so oni to slišali, so bili veseli in so mu obljubili, da mu dajo denar. On pa je iskal, kako bi ga lahko priložnostno izdal. **12** Prvi dan nekvašenega kruha, ko so zaklali pashalno jagnje, pa so mu njegovi učenci rekli: „Kam hočes, da gremo in pripravimo, da boš lahko jedel pashalno jagnje?“ **13** In poslal je naprej dva izmed svojih učencev ter jima reče: „Pojdita v mesto in tam vaju bo srečal mož, ki nese lončen vrč vode: sledita mu. **14** Kjerkoli pa bo vstopil, recita hišnemu očetu: „Učitelj pravi: „Kje je soba za goste, kjer bom s svojimi učenci jedel pashalno jagnje?“ **15** In pokazal vama bo veliko zgornjo sobo, opremljeno in pripravljeno: tam pripravita za nas.“ **16** In njegova učenca sta odšla naprej ter prišla v mesto in našla kakor jima je rekel: in pripravila sta pashalno jagnje. **17** Zvečer pa je prišel z dvanajsterimi. **18** In ko so se usedli ter jedli, je Jezus rekel: „Resnično, povem vam: „Eden izmed vas, ki jé z menoj, me bo izdal.“ **19** Postajali pa so žalostni in mu drugač govorili: „Ali sem jaz?“ in drugi je rekel: „Ali sem jaz?“ **20** Odgovoril jim je in rekel: „Eden izmed dvanajsterih je, ki z menoj pomaka v skledo. **21** Sin človekov zares gre, kakor je pisano o njem: toda gorje tistemu človeku, po katerem je bil Sin človekov izdan! Dobro bi bilo za tega človeka, če se nikoli ne bi rodil.“ **22** Ko pa so pojedli, je Jezus vzel kruh in blagoslovil in ga razlomil in jem dal ter rekel: „Vzemite, jejte: to je moje telo.“ **23** In vzel je čašo in ko se je zahvalil, jim jo je dal: in vsi so pili iz nje. **24** Rekel pa jim je: „To je moja kri nove zaveze, ki se preliva za mnoge. **25** Resnično, povem vam: „Nič več ne bom pil od sadu vinske trte do tistega dne, ko bom pil nowega v Božjem kraljestvu.“ **26** In ko so odpeli hvalnico, so odšli ven na Oljsko goro. **27** Jezus pa jim reče: „Vsi se boste to noč pohujšali zaradi mene: kajti pisano je: „Udaril bom pastirja in ovce se bodo razkropile.“ **28** Toda potem, ko bom obujen, bom pred vami šel v Galilejo.“ **29** Toda Peter mu je rekel: „Četudi se bodo vsi pohujšali, se vendarle jaz ne bom.“ **30** Jezus pa mu reče: „Resnično, povem ti: „Da me boš ta dan, celo v tej noči, preden petelin dvakrat zapoje, trikrat zatajil.“ **31** Toda on je še bolj silovito govoril: „Če naj bi umrl s teboj, te na noben način ne bom zatajil.“ Prav tako so govorili tudi vsi drugi. **32** Prišli pa so na kraj, ki je bil imenovan Getsemani: in on reče svojim učencem: „Sedite tukaj, dokler bom molil.“ **33** S seboj pa vzame Petra in Jakoba in Janeza in postajal je boleče prepaden in zelo pottri; **34** in jim reče: „Moja duša je silno žalostna do smrti: zadržujte se tukaj in bedite.“ **35** In odšel je malce naprej ter padel na tla in molil, če bi bilo mogoče, da gre ta ura mimo njega. **36** In rekel je: „Aba,

Oče, tebi so vse stvari mogoče; odvzemi to čašo od mene: vendor ne kar jaz hočem, temveč kar ti hočeš.“ **37** In pride ter jih najde speče in reče Petru: „Simon, spiš? Nisi mogel bedeti eno uro? **38** Bedite in molíte, da ne bi vstopili v skušnjava. Duh je resnično pripravljen, toda meso je šibko.“ **39** In ponovno je odšel proč ter molil in govoril iste besede. **40** Ko se je vrnil, jih je ponovno našel speče, (kajti njihove oči so bile težke,) niti niso vedeli, kaj naj mu odgovorijo. **41** On pride tretjič in jim reče: „Spite torej in vzemite si svoj počitek: dovolj je, ura je prišla; glejte, Sin človekov je izdan v roke grešnikov. **42** Vstanite, pojdimo; glejte, tisti, ki me izdaja, je blizu.“ **43** Medtem pa, ko je še govoril, takoj pride Juda, eden izmed dvanaesterih in z njim velika množica z meči in palicami od velikih duhovnikov in pisarjev in starešin. **44** Tisti pa, ki ga je izdal, jim je dal znak, rekoč: „Kogarkoli bom poljubil, ta isti je on; primite ga in ga odvedite varno proč.“ **45** In brž, ko je prišel, je nemudoma šel k njemu in reče: „Učitelj, učitelj; “in ga poljubil. **46** In oni so svoje roke položili nanj in ga prijeli. **47** Eden izmed njih, ki je stal poleg, pa je izvlekel meč in udaril služabnika velikega duhovnika ter mu odsekal njegovo uho. **48** Jezus pa je odgovoril in jim rekel: „Ali ste prišli ven, da me primete, kakor zoper tatu, z meči in s palicami? **49** Dnevno sem bil z vami v templju in poučeval, pa me niste prijeli: toda pisma morajo biti izpolnjena.“ **50** In vsi so ga zapustili ter pobegnili. **51** Sledil pa mu je neki mladenič, ki je imel okoli svojega nagega telesa ogromljeno laneno oblačilo; in mladeniča so zgrabilis: **52** ta pa je pustil laneno oblačilo in nag pobegnil od njih. **53** Jezusa pa so odvedli k velikemu duhovniku: in z njim so bili zbrani vsi visoki duhovniki in starešine in pisarji. **54** Peter pa mu je sledil od daleč, celo v palačo velikega duhovnika: in sedelj je s služabniki ter se grel pri ognju. **55** Visoki duhovniki in ves zbor pa so iskali pričevanje zoper Jezusa, da ga usmrte; pa niso našli nobenega. **56** Kajti mnogo jih je krivo pričalo proti njemu, toda njihova pričevanja se niso ujemala. **57** Vstali pa so nekateri in krivo pričali proti njemu, rekoč: **58** „Slišali smo ga reči: ‚Uničil bom ta tempelj, ki je narejen z rokami in v treh dneh bom zgradil novega, narejenega brez rok.‘“ **59** Toda niti tako se njihova pričevanja niso ujemala. **60** Veliki duhovnik pa je stopil mednje in vprašal Jezusa, rekoč: „Nič ne odgovarjaš? Kaj je to, kar ti pričajo zoper tebe?“ **61** Vendor je ohranil svoj mir in ni nič odgovoril. Veliki duhovnik ga je ponovno vprašal in mu rekel: „Ali si ti Kristus, Sin Blagoslovljenega?“ **62** In Jezus je rekel: „Jaz sem: in videli boste Sina človekovega sedeti na desnici moči in prihajati na oblakih neba.“ **63** Tedaj je veliki duhovnik raztrgal svoja oblačila in reče: „Kaj nam je treba nadaljnjih prič? **64** Slišali ste bogokletje: kaj mislite?“ In vsi so ga obsodili, da je krič smrti. **65** Nekateri pa so začeli pljuvati nanj in zakrivati njegov obraz ter ga klofutati in mu govoriti: „Prerokuj:“ služabniki pa so ga udarjali z dlanmi svojih rok. **66** In ko je bil Peter spodaj v palači, pride ena izmed služabnic velikega duhovnika: **67** ko pa je videla Petra, kako se greje, ga je pogledala in rekla: „In tudi ti si bil z Jezusom iz Nazareta.“ **68** Vendor je zanikal, rekoč: „Ne vem niti ne razumem kaj praviš.“ In odšel je ven in predverje; petelin pa je zakirkiral. **69** Služkinja pa ga je ponovno videla in pričela govoriti tem, ki so stali poleg: „Ta je eden izmed njih.“ **70** On pa je ponovno zanikal. Malce kasneje pa so tisti, ki so stali poleg, ponovno rekli Petru: „Zagotovo si eden izmed njih: kajti Galilejec si in tvój dialekt se ujema k temu.“ **71** Vendor je pričel prekliniti in prisegati, rekoč: „Ne poznam tega človeka, o katerem govorite.“ **72** In petelin je drugič zapel. Peter pa se je spomnil besede, ki mu jo je rekel Jezus: „Preden bo petelin dvakrat zapel, me boš trikrat zatajil.“ Ko pa je o tem premišljeval, je zajokal.

15 In takoj zjutra so imeli visoki duhovniki posvet s starešinami in pisarji ter celotnim zborom in zvezali Jezusa in ga odvedli proč ter ga izročili Pilatu. **2** Pilat pa ga je vprašal: „Ali si ti Kralj Judov?“ On pa je odgovoril in mu rekel: „Ti pravši to.“ **3** Visoki duhovniki pa so ga obtožili mnogih stvari: toda nič ni odgovoril. **4** Pilat pa ga je ponovno vprašal, rekoč: „Nič ne odgovarjaš? Glej koliko stvari pričujejo zoper tebe.“ **5** Vendor Jezus še vedno ni nič odgovoril; tako da se je Pilat čudil. **6** Torej na ta praznik jim je izpustil enega jetnika, katerega koli so žeeli. **7** Bil pa je nekdo, imenovan Baraba, ki je ležal zvezan s temi, ki so z njim storili upor in ki je v uporu zagrešil umor. **8** Množica pa je na glas kričala in pričela zahtevati, da stori kakor jím je vedno storil. **9** Toda Pilat jim je odgovoril, rekoč: „Hočete, da vam izpustum Kralja Judov?“ **10** Kajti vedel je, da so mu ga visoki duhovniki izročili izavesti. **11** Toda visoki duhovniki so napeljali množico, da naj jim raje izpusti Baraba. **12** Pilat pa je odgovoril in jim ponovno rekel: „Kaj potem hočete, da naj storim tistem, ki ga imenujete Kralj Judov?“ **13** In ponovno so zavpili: „Križaj ga.“ **14** Potem jim je Pilat rekel: „Zakaj, kakšno zlo je storil?“ Oni pa so še bolj silno vpili: „Križaj ga.“ **15** In tako jim je Pilat, voljan ustreči množici, izpustil Baraba in ko je prebičal Jezusa, ga je izročil, da bi bil križan. **16** In vojaki so ga odvedli proč v dvorano, imenovano Praetorium; in sklicali vso četo. **17** Oblekli pa so ga s škrlatom in spletli krono iz trnja ter jo nadeli na njegovo glavo **18** in ga začeli pozdravljati: „Pozdravljen, Kralj Judov!“ **19** S trstom pa so ga udarjali po glavi in pljuvali nanj in ko so upogibali svoja kolena, so ga oboževali. **20** In ko so ga zasmehovali, so z njega sneli škrlat in nanj nadeli njegova lastna oblačila ter ga odvedli ven, da ga križajo. **21** Prisili pa so nekega Simona Cirenca, Aleksandrovega in Rufovega očeta, ki je šel mimo in prihajal iz dežele, da nese njegov križ. **22** In privedli so ga na kraj Golgota, kar je prevedeno: „Kraj mrtvaške glave.“ **23** In dali so mu za pití vina, pomešanega z miro: toda ni ga sprejal. **24** In ko so ga križali, so razdelili njegove obleke in zanje metalni žreb, kaj naj bi vsak človek vzel. **25** In bila je tretja ura, oni pa so ga križali. **26** Napis njegove obtožbe pa je bil napisan nad njim: KRALJ JUDOV. **27** Z njim pa so križali dva tatova; enega na njegovi desni roki, drugega pa na njegovi levi. **28** In pismo je bilo izpolnjeno, ki pravi: „In bil je prištet skupaj s prestopniki.“ **29** Tisti pa, ki so hodili mimo, so se mu posmehovali in zmajevali s svojimi glavami ter govorili: „Ah ti, ki uničiš tempelj in ga v treh dneh zgradiš, **30** reši samega sebe in pridi dol s križa.“ **31** Podobno so ga zasmehovali tudi visoki duhovniki in s pisarji med seboj govorili: „Druge je rešil; sebe ne more rešiti. **32** Naj se Kristus, Izraelov Kralj, torej spusti s križa, da bomo lahko videli in verovali.“ Ta dva, ki sta bila križana z njim, pa sta ga zasramovala. **33** In ko je prišla šesta ura, je bila tema čez vso deželo do devete ure. **34** Ob deveti uri pa je Jezus z močnim glasom zavpil, rekoč: „Elo, Elo, lema sabatáni?“ kar je prevedeno: „Moj Bog, moj Bog, zakaj si me zapustil?“ **35** Nekateri izmed teh, ki so stali poleg, pa so, ko so to slišali, rekli: „Glejte, Elija klíče.“ **36** Nekdo pa je stekel ter celotno gobo napojil s kisom in jo nataknil na trst in mu dal piti, rekoč: „Pustite pri miru; poglejmo, ali bo prišel Elija, da ga sname dol.“ **37** In Jezus je z močnim glasom zavpil in izročil duha. **38** In tempeljsko zagrinjalo se je raztrgalo na dvoje od vrha do tal. **39** Ko je stotnik, ki je stal poleg, njemu nasproti, videl, da je tako zavpil in izročil duha, je rekel: „Resnično, ta človek je bil Božji Sin.“ **40** Tam so bile tudi ženske, ki so gledale od daleč: med katerimi je bila Marija Magdalena in Marija, mati Jakoba mlajšega in Jozéja ter Salóma; **41** (ki so mu, ko je bil v Galileji, tudi sledile in mu služile;) in mnoge druge ženske, ki so z njim prišle gor in Jeruzalem. **42** In sedaj, ko je prišel večer, ker je bila priprava, to je dan pred sábat, **43** je Jožef iz Arimateje, častitljiv svetovalec, ki je prav

tako pričakoval Božje kraljestvo, prišel in pogumno stopil k Pilatu ter prosil za Jezusovo telo. **44** Pilat pa se je začudil, če je bil že mrtev: ko pa je k sebi poklical stotnika, ga je vprašal, ali je bil že nekaj časa mrtev. **45** Ko je od stotnika to izvedel, je telo poklonil Jožefu. **46** In on je kupil tanko laneno platno in ga snel ter ga zavil v laneno platno in ga položil v mavzolej, ki je bil izklesan iz skale in k vratom mavzoleja zavalil kamen. **47** Marija Magdalena in Marija, Jozéjeva mati, pa sta opazovali kam je bil položen.

16 Ko je sábat minil, so Marija Magdalena in Marija, Jakobova mati in Salóma kupile prijetne dišave, da bi lahko prišle ter ga pomazilile. **2** In zelo zgodaj zjutraj, prvega dne v tednu, so ob sončnem vzhodu prišle k mavzoleju. **3** Med seboj pa so govorile: „Kdo nam bo odvalil kamen proč izpred vrat mavzoleja?“ **4** Ko pa so pogledale, so videle, da je bil kamen odvaljen proč: kajti bil je zelo velik. **5** In vstopajoč v mavzolej, so zagledale mladeniča, ki je sedel na desni strani, oblečen v dolgo belo obleko; in bile so zgrožene. **6** On pa jim reče: „Ne bodite zgrožene: ve iščete Jezusa iz Nazareta, ki je bil križan: vstal je; ni ga tukaj: poglejte prostor kamor so ga položili. **7** Toda pojrite svojo pot, povejte njegovim učencem in Petru, da gre pred vami v Galilejo: tam ga boste videli, kakor vam je rekel.“ **8** In hitro so odšle ven in pobegnile od mavzoleja; kajti trepetale so in bile osupljene: niti niso ničesar povedale nobenemu človeku; kajti bile so prestrašene. **9** (note: The most reliable and earliest manuscripts do not include Mark 16:9-20.) Ko je bil torej Jezus zgodaj prvega dne v tednu obujen, se je najprej prikazal Mariji Magdaleni, iz katere je izgnal sedem hudičev. **10** In odšla je ter povedala tem, ki so bili z njim, ki so žalovali in jokali. **11** In ko so slišali, da je bil živ in da ga je videla, niso verovali. **12** Natov se je v drugi obliki prikazal dvema izmed njih, ki sta hodila in šla na deželo. **13** In odšla sta ter to povedala preostalim: niti njima niso verovali. **14** Potem se je prikazal enajsterim, ko so sedeli pri obedu in jih oštrel zaradi njihove nevere in trdote srca, ker niso verjeli tem, ki so ga videli potem, ko je bil obujen. **15** In rekel jim je: „Pojdite po vsem svetu in oznanite evangelij vsakemu ustvarjenemu bitju. **16** Kdor veruje in je krščen, bo rešen; toda kdor ne veruje, bo obsojen. **17** In ta znamenja bodo spremljala tiste, ki verujejo: ‚V mojem imenu bodo izganjali hudiče; govorili bodo z novimi jeziki; **18** dvigali bodo kače; in če popijejo kakršnokoli smrtonosno stvar, jim ta ne bo škodila; polagali bodo roke na bolne in ti bodo ozdraveli.‘“ **19** Tako je bil potem, ko jim je Gospod govoril, sprejet gor nebo in je sédel na Božjo desnico. **20** Oni pa so šli naprej ter povsod oznanjali, Gospod pa je delal z njimi in besedo potrjeval s spremljajočimi znamenji. Amen.

Luka

1 Ker so že mnogi vzeli v roko, da po vrsti uredijo izjavo o teh stvareh, ki se najbolj gotovo verjamejo med nami, **2** celo kakor so nam jih izročili, kateri so bili od začetka priče in služabniki besede; **3** se je tudi meni zdelo dobro, od samega začetka imeti popolno razumevanje o vseh stvareh, da tebi, nadvse odlični Teofil, napišem po vrsti, **4** da lahko spoznaš zagotovost o teh stvareh, o katerih si bil poučen. **5** V dneh Heroda, judejskega kralja, je bil neki duhovnik, imenovan Zaharija, iz Abijeve skupine: in njegova žena je bila izmed Aronovih hčera in njeno ime je bilo Elizabeta. **6** Oba sta bila pravična pred Bogom in sta brez krivide živelia po vseh Gospodovih zapovedih in predpisih. **7** Ker je bila Elizabeta jalova nista imela nobenega otroka in oba sta bila zelo zvrhana v letih. **8** In pripetilo se je, medtem ko je pred Bogom opravljala duhovniško opravilo, po vrstnem redu svoje skupine, **9** glede na navado duhovniškega opravila, ko je odšel v Gospodov tempelj, da je bil na njem žreb, da začne kadilo. **10** Celotna množica ljudi pa je ob času začiganja kadila zunaj molila. **11** In prikazal se mu je Gospodov angel, stojec na desni strani kadilnega oltarja. **12** Ko ga je Zaharija zagledal, je bil zaskrbljen in strah je padel nanj. **13** Toda angel mu je rekel: „Ne boj se, Zaharija: kajti tvoja molitev je uslušana; in twoja žena Elizabeta ti bo rodila sina in ti boš klical njegovo ime Janez. **14** Imel boš radost in veselje; in ob njegovem rojstvu se bodo mnogi veselili. **15** Kajti velik bo v Gospodovih očeh in ne bo pil niti vina niti močne pijače; in celo od maternice svoje matere bo izpolnjen s Svetim Duhom. **16** Mnoge izmed Izraelovih otrok bo obrnil k Gospodu, njihovemu Bogu. **17** Pred njim bo šel z Elijevem duhom in močjo, da obrne srca očetov k otrokom in neposlušne k modrosti pravičnih; da pripravi ljudi, pripravljene za Gospoda.“ **18** Zaharija je angelu rekel: „Po čem bom to spoznal? Kajti starec sem in moja žena je zelo zvrhana v letih.“ **19** Angel mu odgovori in reče: „Jaz sem Gabriel, ki stojim v prisotnosti Boga; in poslan sem, da ti govorim in da ti pokažem te vesele novice. **20** Glej, ker nisi verjet mojim besedam, ki se bodo uresničile ob njihovem pravem času, boš postal nem in ne boš mogel govoriti do dne, ko se bodo te besede izpolnile.“ **21** In ljudje so čakali na Zaharija in se čudili, da se je tako dolgo mudil v templiju. **22** Ko pa je prišel ven, jim ni mogel spregovoriti: in zaznali so, da je videl v templju videnje: kajti dajal jim je znamenja, ostal pa je brez besed. **23** Pripetilo se je, kakor hitro so bili dnevi njegovega služenja dovršeni, da se je odpravil k svoji lastni hiši. **24** Po teh dneh je njegova žena Elizabeta spočela in se pet mesecev skrivala, rekoč: **25** „Tako je Gospod ravnal z menoj v dneh, v katerih je pogledal name, da odvzame mojo grajo izmed ljudi.“ **26** V šestem mesecu je bil od Boga poslan angel Gabriel v galilejsko mesto, imenovano Nazaret, **27** k devici, zaročeni z možem, katerega ime je bilo Jožef, iz Davidove hiše; in devici je bilo ime Marija. **28** Angel je vstopil k njej in rekel: „Pozdravljena, ti, ki si zelo spoštovana, Gospod je s teboj: blagoslovljena si med ženskami.“ **29** Ko ga je zagledala, je bila ob njegovem govoru zaskrbljena in v svojih mislih preudarjala, kakšne vrste pozdrav naj bi to bil. **30** Angel ji je rekel: „Ne boj se, Marija, kajti pri Bogu si našla naklonjenost. **31** Glej, v svoji maternici boš spočela in rodila sina in njegovo ime boš klical JEZUS. **32** Velik bo in imenovan bo Sin Najvišjega: in Gospod Bog mu bo dal prestol njegovega očeta Davida: **33** in nad Jakobovo hišo bo vladal večno; in njegovemu kraljestvu ne bo konca.“ (aīōn g165) **34** Potem je Marija rekla angelu: „Kako se bo to zgodiilo, glede na to, da ne poznam moškega?“ **35** Angel je odgovoril in ji rekel: „Sveti Duh bo prišel nadte in moč Najvišjega te bo obsenčila: zato bo tudi ta sveta oseba, ki bo rojena od tebe, imenovana

Božji Sin. **36** Glej, tvoja sestrična Elizabeta, je prav tako v svoji visoki starosti spočela sina: in to je šesti mesec z njo, ki je bila imenovana jalova. **37** Kajti z Bogom ne bo nič nemogoče.“ **38** Marija je rekla: „Glej, Gospodova pomočnica; naj se mi zgodi glede na tvojo besedo.“ In angel je odšel od nje. **39** Marija je v tistih dneh vstala in z naglico odšla v hribovito deželo, v Judovo mesto; **40** in vstopila v Zaharijevo hišo ter pozdravila Elizabeto. **41** Pripetilo se je, ko je Elizabeta zaslišala Marijin pozdrav, da je dete poskočilo v njeni maternici; in Elizabeta je bila izpolnjena s Svetim Duhom: **42** in zaklicala z močnim glasom ter rekla: „Blagoslovljena si ti med ženskami in blagoslovljena je sad twoje maternice. **43** Od kod je meni to, da bi prišla k meni mati mojega Gospoda? **44** Kajti, glej, brž ko je glas twojega pozdrava zazvenil v mojih ušesih, je dete v moji maternici od radosti poskočilo. **45** Blagoslovljena je tista, ki je verovala: kajti izpolnile se bodo te besede, ki so ji bile povedane od Gospoda.“ **46** Marija je rekla: „Moja duša poveličuje Gospoda **47** in moj duh se veseli v Bogu, mojem Odrešeniku. **48** Kajti ozrl se je na nizek stan svoje pomočnice: kajti glej, odslej me bodo vsi rodovi imenovali blagoslovljeno. **49** Kajti tisti, ki je mogočen, mi je storil velike stvari; in sveto je njegovo ime. **50** Njegovo usmiljenje je od roda do roda nad tistimi, ki se ga bojijo. **51** S svojim laktom me pokazal moč; ponosne je razgnal v domisilišču njihovih src. **52** Mogočne je odstranil z njihovih prestolov in povišal te z nizkim položajem. **53** Lačne je napolnil z dobrinami; bogate pa je odpustil prazne. **54** Pomagal je svojemu služabniku Izraelu, v spomin na svoje usmiljenje; **55** kakor je govoril našim očetom, Abrahamu in njegovemu potomcu na veke.“ (aīōn g165) **56** Marija je z njo ostala približno tri mesece in se vrnila v svojo lastno hišo. **57** Torej prišel je Elizabetin polni čas, ko naj bi rodila; in rodila je sina. **58** Njeni sosedje in njeni sorodniki so slišali, kako je Gospod nad njo izkazal veliko usmiljenje; in se veselili z njo. **59** Pripetilo pa se je, da so na osmi dan prišli, da obrežejo otroka; in poimenovali so ga Zaharija, po imenu njegovega očeta. **60** Njegova mati pa je odgovorila in rekla: „Ne tako; temveč se bo imenovan Janez.“ **61** Oni pa so ji rekli: „Nikogar v tvojem sorodstvu ni, ki je poimenovan s tem imenom.“ **62** In naredili so znamenja njegovemu očetu, kako bi ga imenoval. **63** In prosil za pisalno deščico ter napisal, rekoč: „Njegovo ime je Janez.“ In vsi so se čudili. **64** In njegova usta so se takoj odprla in njegov jezik se je sprostil in spregovoril je ter hvalil Boga. **65** In strah je prišel na vse, ki so prebivali naokoli njih: in vse te besede so se razglasile naokoli po vsej judejski hriboviti deželi. **66** In vsi, ki so jih slišali, so si jih položili v svoja srca, rekoč: „Kakšne vrste otrok bo tol!“ In Gospodova roka je bila z njim. **67** In njegov oče Zaharija je bil izpolnjen s Svetim Duhom in prerokoval, rekoč: **68** „Blagoslovjen bodi Gospod, Izraelov Bog; kajti obiskal je in odkupil svoje ljudi **69** in za nas je dvignil v življenje rog rešitve duš v hiši svojega služabnika Davida; **70** kakor je govoril po ustih svojih svetih prerokov, ki so bili odkar je svet nastal: (aīōn g165) **71** da bi bili mi lahko rešeni pred našimi sovražniki in pred roko vseh, ki nas sovražijo; **72** da opravi usmiljenje obljudljeno našim očetom in se spomni svoje svete zaveze; **73** prisege, s katero je prisegel našemu očetu Abrahamu, **74** da nam bo zagotovil, da mu bomo osvobojeni iz roke naših sovražnikov, lahko služili brez strahu, **75** in svetosti in pravičnosti pred njim, vse dni našega življenja. **76** In ti, otrok, boš imenovan prerok Najvišjega: kajti šel boš pred Gospodovim obrazom, da pripraviš njegove poti; **77** da daš njegovim ljudem spoznanje o rešitvi duš z odpuščanjem njihovih grehov, **78** po nežnem usmiljenju našega Boga; s čimer nas je obiskalo svitanje od zgoraj, **79** da za svetlobo tem, ki sedijo v temi in v smrtni senci, da vodi naša stopala na pot miru.“ **80** In otrok je rasel in se krepil v duhu in bil je v puščavah do dneva njegove pojavitve Izraelu.

2 In pripetilo se je v tistih dneh, da je od cesarja Avgusta izšel odlok, naj se obdavči ves svet. **2** (In to obdavčenje je bilo prvič narejeno, ko je bil Kvirinij voditelj Sirije.) **3** In vsi so odšli, da bi se obdavčili, vsakdo v svoje lastno mesto. **4** In tudi Jožef je odšel iz Galileje, iz mesta Nazaret, gor v Judejo, v Davidovo mesto, ki se je imenovalo Betlehem; (ker je bil iz Davidove hiše in rodonevine), **5** da bi bil obdavčen z Marijo, svojo zaročeno ženo, ki je bila noseča z otrokom. **6** In bilo je tako, medtem ko sta bila tam, da so se ji dovršili dnevi, ko naj bi rodila. **7** In rodila je svojega prvorjenega sina ter ga zavila v plenice in ga položila v jasli; kajti v gostišču zanje ni bilo prostora. **8** In v isti deželi so bili pastirji, ki so se zadrževali na polju in so ponochi stražili nad svojim tropom. **9** In glej, Gospodov angel je prišel nadnje in Gospodova slava je zasijala naokoli njih: in bili so boleče prestrašeni. **10** In angel jim je rekel: „Ne bojte se: kajti glejte, prinašam vam dobre novice o veliki radosti, ki bo za vse ljudi. **11** Kajti ta dan se vam je v Davidovem mestu rodil Oдренек, ki je Kristus Gospod. **12** In to vam bo znamenje: ‚Našli boste dojenčka, zavitega v plenice, ležečega v jaslih.‘ **13** In nenadoma je bila pri angelu množica nebeške vojske, ki je slavila Boga in govorila: **14** ‚Slava Bogu na višavah in na zemljii mir, dobro voljo napram ljudem.‘ **15** In pripetilo se je, ko so angeli odšli proč od njih v nebo, da so pastirji drug drugemu rekli: ‚Pojdimo sedaj celo v Betlehem in poglejmo to reč, ki se je pripetila, katero nam je dal spoznati Gospod.‘ **16** Prišli so v naglici ter našli Marijo in Jožefra ter dojenčka ležečega v jaslih. **17** In ko so to videli, so povsod razglasili govor, ki jim je bil povedan glede tega otroka. **18** In vsi, ki so to slišali, so se čudili ob teh besedah, ki so jim jih povedali pastirji. **19** Toda Marija je vse te besede ohranila in jih preudarjala v svojem srcu. **20** In pastirji so se vrnili, slavili in hvallili Boga za vse stvari, ki so jih slišali in videli, tako, kakor jim je bilo povedano. **21** In ko je bilo dovršenih osem dni za otrokovo obrezovanje, je bilo njegovo ime imenovano JEZUS, tako, kakor je bil poimenovan po angelu, preden je bil spočet v maternici. **22** In ko so se dovršili dnevi njenega očiščevanja, gledeli na Mojzesovo postavo, so ga prinesli in Jeruzalem, da ga podarijo Gospodu; **23** (kakor je pisano v Gospodovi postavi: ‚Vsak moški, ki odpre maternico, bo imenovan svet Gospodu;‘) **24** in da darujejo žrtvovanje glede na to, kar je rečeno v Gospodovi postavi: ‚Par grlic ali dva mlada goloba.‘ **25** In glej, in Jeruzalemu je bil mož, katerega ime je bilo Simeon; in isti mož je bil pravičen ter predan, [in je] pričakoval Izraelovo tolazbo: in Sveti Duh je bil nad njim. **26** In po Svetem Duhu mu je bilo razodeto, da naj ne bi videl smrти, dokler ne bi videl Gospodovega Kristusa. **27** In po Duhu je prišel v tempelj: in ko so starši prinesli otroka Jezusa, da bi zanj storili po običaju postave, **28** ga je natò vzel v svoje naročje in blagoslovil Boga ter rekel: **29** ‚Gospod, sedaj odpušča svojega služabnika umrli v miru, glede na svojo besedo: **30** kajti moje oči so videle twojo rešitev duš, **31** ki si jo pripravil pred obrazom vseh ljudi; **32** svetlobo, da razsvetli pogane in slavo twojega ljudstva Izraela.‘ **33** In Jožef in njegova mati sta se čudila ob vseh teh besedah, ki so se govorile o njem. **34** In Simeon jih je blagoslovil in rekel Mariji, njegovi materi: ‚Glej, ta otrok je v Izraelu postavljen za padec in ponovno vstajenje mnogih; in za znamenje, ki se mu bo ugovarjalo; **35** (da, meč bo presunil tudi twojega lastno dušo,) da se bodo lahko razodele misli mnogih src.‘ **36** In tam je bila neka Ana, prerokinja, Fanuelova hči, iz Aserjevega rodu: bila je visoke starosti in od svojega devištva je sedem let preživelva s soprogom; **37** in bila je vdova, stara okoli štiriinosemdeset let, ki ni odšla iz templja, temveč je noč in dan s posti in molitvami služila Bogu. **38** In ko je vstopila, je takoj dala zahvalo tudi Gospodu in o njem spregovorila vsem, ki so v Jeruzalemu pričakovali odkupitev. **39** In ko so opravili vse stvari, glede na Gospodovo postavo, so se vrnili

v Galilejo, v svoje lastno mesto Nazaret. **40** In otrok je rasel in se krepil v duhu, izpolnjen z modrostjo: in Božja milost je bila nad njim. **41** Njegovi starši so torej ob prazniku pashe vsako leto odšli v Jeruzalem. **42** In ko je bil star dvanajst let, so po praznični navadi odšli gor v Jeruzalem. **43** In ko so dovršili dneve, medtem ko so se vračali, je otrok Jezus ostal zadaj v Jeruzalemu; Jožef in njegova mati pa nista nič vedela o tem. **44** Toda onadva, ker sta mislila, da je v skupini, sta šla pot enega dne; in ga iskala med svojo žlahto in znanci. **45** In ko ga nista našla, sta se, iščoč ga, ponovno obrnila v Jeruzalem. **46** In pripetilo se je, da sta ga po treh dneh našla v templju, sedečega v sredi med učenimi možmi in jih je tako poslušal kakor jim zastavljai vprašanja. **47** In vsi, ki so ga slišali, so bili osupljeni nad njegovim razumevanjem in odgovori. **48** In ko sta ga zagledala, sta bila osupla: in njegova mati mu je rekla: ‚Sin, zakaj si nima tako storil? Glej, tvoj oče in jaz sva te zaskrbljeno iskala.‘ **49** Rekel jima je: ‚Kako to, da sta me iskala? Ali nista vedela, da moram biti pri opravilu svojega Očeta?‘ **50** Onadva pa nista razumela besed, ki jima jih je govoril. **51** In z njima je odšel dol in prišel v Nazaret ter jima bil pokoren: toda njegova mati je vse te besede ohranila v svojem srcu. **52** In Jezus je rasel v modrosti in postavi in naklonjenosti pri Bogu in ljudeh.

3 Torej v petnajstem letu vladanja cesarja Tiberija, ko je bil Poncij Pilat voditelj Judeje in Herod vladar četrtrinskega dela province Galileje in njegov brat Filip vladar četrtrinskega dela province Itureje in področja Trahonítide ter Lizaranja vladar četrtrinskega dela province Abilene, **2** Hana in Kajfa pa velika duhovnika, je v divini prišla Božja beseda k Janezu, Zaharijevemu sinu. **3** In on je prišel v vso deželo okoli Jordana ter pridigal krst kesanja v odpuščanje grehov; **4** kakor je pisano v knjigi besed preroka Izaja, rekoč: ‚Glas nekoga vpijočega v divini: ‚Pripravite Gospodovo pot, naredite njegove steze ravne. **5** Vsaka dolina bo napolnjena in vsaka gora in hrib bosta znižana; in skrivljeno bo izravnano, in neravne poti bodo izglanjene; **6** in vse meso bo video Božjo rešitev duš.‘ **7** Potem je rekel množici, ki je prišla naprej, da bi bila krščena po njem: ‚Oh rod gadov, kdo vas je opozoril, da pobegnete pred besom, ki pride? **8** Obrodite torej sadove, vredne kesanja in ne pričnite v sebi govoriti: ‚Abrahama imamo za našega očeta: ‚kajti povem vam: ‚Da je Bog iz teh kamnov zmožen Abrahamu obudititi otroke.‘ **9** In sedaj je prav tako sekira nastavljen drevesom na korenino: vsako drevo, katero torej ne prinaša dobrega sadu, je posekanlo in vrženo v ogenj.‘ **10** In množica ga je vprašala, rekoč: ‚Kaj naj potem storimo?‘ **11** Odgovarja in jim reče: ‚Kdor ima dva plašča, naj ga da tistem, ki nima nobenega; in kdor ima hrano, naj stori enako.‘ **12** Potem so prišli tudi davkarji, da bi bili krščeni in mu rekli: ‚Učitelj, kaj naj storimo?‘ **13** Rekel jim je: ‚Nič več ne terjajte kakor to, kar vam je določeno.‘ **14** In prav tako so od njega zahtevali vojak, rekoč: ‚In kaj naj mi storimo?‘ In on jim je rekel: ‚Nobenemu človeku ne storite nasilja niti nikogar po krivem ne obdolžite; in zadovoljni bodite s svojimi plačami.‘ **15** In medtem ko so bili ljudje v pričakovanju in so vsi ljudje v svojih srcih razglabljali o Janezu, če je bil on Kristus ali ne; **16** je Janez odgovoril, rekoč njim vsem: ‚Zares, jaz vas krščujem z vodo; toda prihaja nekdo mogočnejši od mene, cigar čevljev jermena nisem vreden odvezati: on vas bo krstil s Svetim Duhom in z ognjem: **17** katerega vejánik je v njegovi roki in svoje mlatišče bo temeljito očistil in pšenico bo zbral v svojo kaščo; toda pleve bo sežgal z nepogasljivim ognjem.‘ **18** In mnoge druge besede je v svojem spodbujanju oznanjal ljudem. **19** Toda Herod, vladar četrtrinskega dela province, od njega pogramal zaradi Herodiade, njegovega brata Filipa žene in zaradi vseh hudobij, ki jih je storil Herod, **20** je povrh vsega dodal še to, da je Janeza zaprl v ječo. **21** Ko so bili

torej vsi ljudje krščeni, se je pripetilo, da je bil krščen tudi Jezus in ko je molil, se je odprlo nebo **22** in Sveti Duh se je spustil nadenj v telesni obliku, podoben golobici in glas je prišel z neba, ki je rekel: „Ti si moj ljubljeni Sin; s teboj sem zelo zadovoljen.“ **23** In sam Jezus je šel v trideseto leto starosti, in (kakor se je domnevalo) je bil sin Jožefa, ki je bil sin Eléjev, **24** ki je bil sin Matátov, ki je bil sin Levijev, ki je bil sin Melhíjev, ki je bil sin Janájev, ki je bil sin Jožefov, **25** ki je bil sin Matitájev, ki je bil sin Amosov, ki je bil sin Nahumov, ki je bil sin Heslíjev, ki je bil sin Nangájev, **26** ki je bil sin Mahatov, ki je bil sin Matitájev, ki je bil sin Simíjev, ki je bil sin Jozéhov, ki je bil sin Jodájev, **27** ki je bil sin Johanánov, ki je bil sin Rezájev, ki je bil sin Zerubábelov, ki je bil sin Šaltélov, ki je bil sin Neríjev, **28** ki je bil sin Melhíjev, ki je bil sin Adíjev, ki je bil sin Kosámov, ki je bil sin Elmádámov, ki je bil sin Erov, **29** ki je bil sin Jošúov, ki je bil sin Eliézerjev, ki je bil sin Jorímov, ki je bil sin Matátov, ki je bil sin Levijev, **30** ki je bil sin Simeonov, ki je bil sin Judov, ki je bil sin Jožefov, ki je bil sin Jonámov, ki je bil sin Eljakímov, **31** ki je bil sin Meleájev, ki je bil sin Menájev, ki je bil sin Matatájev, ki je bil sin Natánov, ki je bil sin Davidov, **32** ki je bil sin Jesejev, ki je bil sin Obédov, ki je bil sin Boazov, ki je bil sin Salmónov, ki je bil sin Nahšónov, **33** ki je bil sin Aminadábov, ki je bil sin Aramov, ki je bil sin Hecrónov, ki je bil sin Perecov, ki je bil sin Judov, **34** ki je bil sin Jakobov, ki je bil sin Izakov, ki je bil sin Abramov, ki je bil sin Terahov, ki je bil sin Nahórjev, **35** ki je bil sin Serúgov, ki je bil sin Regujev, ki je bil sin Pelegov, ki je bil sin Eberjev, ki je bil sin Šelahov, **36** ki je bil sin Kenánov, ki je bil sin Arpahšádov, ki je bil sin Semov, ki je bil sin Noetov, ki je bil sin Lamehov, **37** ki je bil sin Matuzalemov, ki je bil sin Henohov, ki je bil sin Jeredov, ki je bil sin Mahalalélov, ki je bil sin Kenánov, **38** ki je bil sin Enóšev, ki je bil sin Setov, ki je bil sin Adamov, ki je bil sin Božji.

4 In Jezus se je poln Svetega Duha vrnil od Jordana in po Duhu je bil voden v divjino **2** in štrideset dni je bil skušan od hudiča. In v tistih dneh ni nič jedel: in ko so se končali, je bil potem lačen. **3** In hudič mu je rekel: „Če si Božji Sin, ukaži temu kamnu, da naj postane kruh.“ **4** In Jezus mu je odgovoril, rekoč: „Pisano je: ‚Da človek ne bo živel samo od kruha, temveč od vsake Božje besede.‘“ **5** In hudič, ki ga je vzel gor na visoko goro, mu je v trenutku časa pokazal vsa kraljestva sveta. **6** In hudič mu je rekel: „Vso to oblast hočem predati tebi in njihovo slavo: kajti ta mi je izročena; in dam jo komurkoli hočem. **7** Če me torej hočeš oboževati, bo vsa tvoja.“ **8** Jezus pa je odgovoril in mu rekel: „Spravi se za menoj, Satan: kajti pisano je: ‚Gospoda, svojega Boga, obožuj in njemu samemu služi.‘“ **9** In odvedel ga je v Jeruzalem in ga postavil na vrh templja ter mu rekel: „Če si Božji Sin, vrzi sebe od tukaj dol.“ **10** kajti pisano je: „Svojim angelom bo zate naročil, da te varujejo: **11** in na svojih rokah te bodo prenašali, da se ne bi kadarkoli s svojo nogo troščil ob kamen.“ **12** Jezus pa mu odgovoril in reče: „Rečeno je: ‚Ti ne boš skušal Gospoda, svojega Boga.‘“ **13** In ko je hudič končal vse skušnjave, je za nekaj časa odšel od njega. **14** In Jezus se je v moči Duga vrnil v Galilejo: in tam je šel slôves o njem naokoli po vsem področju. **15** In učil je v njihovih sinagogah in od vseh je bil proslavljen. **16** In prišel je v Nazaret, kjer je bil vzgojen: in kakor je bila njegova navada, je na sabbatni dan odšel v sinagogu in vstal, da bi bral. **17** In izročena mu je bila knjiga preroka Izaja. In ko je odprl knjigo, je našel mesto, kjer je bilo zapisano: **18**, „Gospodov Duh je nad menoj, ker me je mazil, da oznanjam evangelij revnim; poslal me je, da ozdravim zlomljene v srcu, da oznanjam jetnikom osvoboditev in slepim okrevanje vida, da izpustum na prostost te, ki so ranjeni, **19** da oznam sprejemljivo leto Gospodovo.“ **20** In

zaprl je knjigo in jo dal nazaj služitelju ter se usedel. In oči vseh, ki so bili v sinagogi, so bile uprte vanj. **21** In pričel jim je govoriti: „Ta dan se je to pismo izpolnilo v vaših ušesih.“ **22** In vsi so očitno pričevali zanj ter se čudili ob milostnih besedah, ki so izvirale iz njegovih ust. In rekel so: „Ali ni to Jožefov sin?“ **23** Rekel jim je: „Zagotovo mi boste povedali ta pregor: „Zdravnik, ozdravi sebe: karkoli smo slišali, da je bilo storjeno v Kafarnáumu, prav tako stôri tukaj, v svoji deželi.““ **24** In rekel je: „Resnično, povem vam: ‚Noben prerok ni sprejet v svoji lastni deželi.‘“ **25** Toda povem vam po resnicu, mnogo vdov je bilo v Izraelu v Elijevh dneh, ko je bilo nebo zaprto tri leta in šest mesecev, ko je bila velika lakota po vsej celotni deželi: **26** toda k nobeni izmed njih ni bil poslan Elija, razen v Sarepto, mesto na Sidónskem, ki ženski, ki je bila vdova. **27** In v času preroka Elizeja je bilo v Izraelu mnogo gobavcev; in nobeden izmed njih ni bil očiščen, razen Sirca Naamána.“ **28** In ko so vti v sinagogi slišali te besede, so bili izpolnjeni z besom **29** in vstali so, ter ga pahnili iz mesta in ga odvedli na skalno strmino hriba, na katerem je bilo zgrajeno njihovo mesto, da bi ga lahko vrgli dol z glavo naprej. **30** Toda šel je skozi njihovo sredo in odšel svojo pot **31** in prišel dol v Kafarnáum, mesto v Galileji ter jih na sábatne dneve učil. **32** In nad njegovim naukom so bili osuplji: kajti njegova beseda je bila z oblastjo. **33** In v sinagogi je bil človek, ki je imel duha nečistega hudiča in je z močnim glasom zavplil, **34** rekoč: „Putasi nas pri miru; kaj imamo s teboj, ti Jezus iz Nazareta? Ali si prišel, da nas uničiš? Poznam te kdo si: Sveti od Boga.“ **35** Jezus pa ga je oštel, rekoč: „Molči in pridi ven in njega.“ In ko ga je hudič vrgel na sredo, je prišel iz njega in ga ni poškodoval. **36** In vti so bili osuplji in so med seboj govorili, rekoč: „Kakšna beseda je to! Kajti z oblastjo in močjo ukazuje nečistim duhovom in ti pridejo ven.“ **37** In njegov slôves je šel naokoli v vsak kraj te dežele. **38** In vstal je iz sinagoge ter vstopil v Simonovo hišo. In Simonova tašča je bila prevzeta z veliko vročičo; in oni so ga zaradi nje rotili. **39** In stopil je poleg nje in oštel vročičo; in ta jo je zapustila: in takoj je vstala ter jih služila. **40** Torej ko je sonce zahajalo, so vti, ki so imeli kogarkoli bolnega z raznimi boleznjimi, ter pripeljali k njemu; in na vsakogar izmed njih je položil svoji roki ter jih ozdravil. **41** In tudi hudiči so izšli iz mnogih, kričali so in govorili: „Ti si Kristus, Božji Sin.“ In ko jih je ukoril, jini ni dovolil govoriti: kajti vedeli so, da je bil on Kristus. **42** In ko je bil dan, se je odpravil in odšel na zapuščen kraj: in množica ga je iskala in prišla k njemu in ga zadržala, da ne bi odšel od njih. **43** Rekel jim je: „Tudi drugim mestom moram oznaniti Božje kraljestvo: kajti zato sem poslan.“ **44** In oznanjal je po galilejskih sinagogah.

5 In pripetilo se je, medtem ko je minožica pritiskala nanj, da sliši Božjo besedo, [da] je stal ob Genezareškem jezeru **2** in zagledal dve ladji pripravljeni pri jezeru: toda ribiči so odšli iz njiju ter izpirali svoje mreže. **3** In vstopil je v eno izmed ladij, ki je bila Simonova in ga prosil, da bi odrinil malce proč od kopnega. In usedel se je ter iz ladje učil množico. **4** Torej, ko je prenehal govoriti, je rekel Simonu: „Kreni na globoko in spusti dol svoje mreže za vleko.“ **5** In Simon mu odgovoril in reče: „Učitelj, celo noč smo garali, pa nismo nič ujeli; vendar bom na tvojo besedo to mrežo spustil dol.“ **6** In ko so to storili, so zajeli veliko množino rib: in njihova mreža se je pretrgala. **7** In dali so znamenje svojim tovarišem, ki so bili na drugi ladji, da naj pridejo ter jim pomagajo. In prišli so ter napolnili obe ladji, tako da sta se začeli potapljati. **8** Ko je Simon Peter to videl, je pri Jezusovih kolenih padel dol, rekoč: „Odidi od mene, oh Gospod; kajti grešen človek sem.“ **9** Kajti nad ulovom rib, ki so jih zajeli, je bil osupel on in vti, ki so bili z njim: **10** in tako sta bila tudi Jakob in Janez, Zebedejeva sinova, ki sta bila s Simonom tovariša. In Jezus je Simonu rekel:

„Ne boj se; odslej boš lovil ljudi.“ **11** In ko so svoji ladji pripeljali do kopnega, so vse zapustili in mu sledili. **12** In pripetilo se je, ko je bil v nekem mestu, [da] zagleda človeka polnega gobavosti: ko je [le-ta] zagledal Jezusa, je padel na svoj obraz ter ga rotil, rekoč: „Gospod, če hočeš, me lahko očistiš.“ **13** In on je iztegnil svojo roko in se ga dotaknil, rekoč: „Hočem: bodi čist.“ In gobavost je takoj odšla od njega. **14** In naročil mu je, da ne pove nobenemu človeku: „Temveč pojdi in se pokaži duhovniku ter daruj za svoje očiščenje glede na Mojzesovo zapoved, njim v pričevanje.“ **15** Toda njegov slôves je bolj na veliko šel naokoli: in velike množice so prišle skupaj, da poslušajo in da bi bile po njem ozdravljene svojih slabotnosti. **16** On pa se je umaknil v divjino in molil. **17** In pripetilo se je na določeni dan, medtem ko je učil, da so bili tam, sedeči poleg, farizeji in učeni možje postave, ki so prišli iz vsakega mesta Galileje in Judeje in Jeruzalema: in Gospodova moč je bila prisotna, da jih ozdravi. **18** In glej, možje so prinesli na postelji človeka, ki je bil prevzet s paralizo: in iskali so načine, da ga privedejo noter in da ga položijo predenj. **19** In ko zaradi množice niso mogli najti po kateri poti bi ga lahko prinesli noter, so odšli na hišno streho in ga z njegovim ležiščem vred spustili navzdol skozi strešno kritino v sredo pred Jezusom. **20** In ko je videl njihovo vero, mu je rekel: „Človek, tvoji grehi so ti odpuščeni.“ **21** In pisarji in farizeji so začeli premišljevati, rekoč: „Kdo je ta, ki govorji bogokletja? Kdo lahko odpušča grehe razen Boga samega?“ **22** Toda, ko je Jezus zaznal njihove misli, jim je odgovoril in rekel: „Kaj razmišljate v svojih srčih? **23** Ali je lažje reči: ‚Tvoji grehi naj ti bodo odpuščeni;‘ ali reči: ‚Dvigni se in hodi!‘“ **24** Toda da boste lahko vedeli, da ima Sin človekov na zemlji oblast, da odpušča grehe, (je rekel bolnemu zaradi paralize), jaz ti pravim: ‚Vstani in vzemi svoje ležišče in pojdi v svojo hišo.“ **25** In takoj se je pred njimi dvignil ter pobral to, na čemer je ležal in odšel k svoji lastni hiši, proslavljajoč Boga. **26** In vsi so bili osupljeni in slavili Boga in izpolnjeni so bili s strahom, rekoč: „Danes smo videli čudne stvari.“ **27** Po teh besedah pa je odšel dalje in zagledal dawkarja, imenovanega Levi, ki je sedel pri kraju plačevanja dawkov: in mu rekel: „Sledi mi.“ **28** In ta je pustil vse, se dvignil ter mu sledil. **29** In Levi mu je v svoji lastni hiši pripravil veliko praznovanje: in bila je velika skupina dawkarjev in drugih, ki so se z njimi usedli. **30** Toda njihovi pisarji in farizeji so godrnjali zoper njegove učence, rekoč: „Zakaj jeste in pijete z dawkarji in grešniki?“ **31** In Jezus jim odgovoril in reče: „Tisti, ki so zdravi, ne potrebujejo zdravnika; temveč tisti, ki so bolni. **32** Nisem prišel, da kljcem pravične, temveč grešnike h kesanj.“ **33** In rekli so mu: „Zakaj se Janezovi učenci pogosto postijo in opravljajo molitve in enako učenci farizejev; toda tvoji jedo in pijejo?“ **34** Rekel jim je: „Ali lahko primorate otroke svatovske sobe, da se postijo, medtem ko je z njimi ženin? **35** Toda prišli bodo dnevi, ko bo ženin odvzet od njih in tedaj, v tistih dneh, se bodo postili.“ **36** In povedal jim je tudi prispodobo: „Nihče ne polaga koščka iz nove obleke na staro; če drugače, potem nov dela raztrganino in tudi košček, ki je bil odvzet iz nove, se ne ujema s staro. **37** In novega vina nihče ne vliva v stare mehove; sicer bo novo vino mehove razgnalo in bo izlito in mehovi bodo propadli. **38** Toda novo vino mora biti vrito v nove mehove; in oboje je ohranjeno. **39** Prav tako nihče, ki je pil staro vino, noč nemudoma novega: kajti pravi: „Staro je boljše.“

6 In pripetilo se je na drugi sábat za prvim, da je šel skozi žitna polja; in njegovi učenci so smukali žitno klasje, ga mélí v svojih rokah in jedli. **2** Nekateri izmed farizejev so jim rekli: „Zakaj delate to, kar ni dovoljeno detlati na sábatne dneve?“ **3** Jezus jim odgovoril in reče: „Ali niste brali tega, kar je storil David, ko je bil lačen on sam in ti, ki so bili z njim; **4** kako je odšel v Božjo hišo in vzel in jedel hlebe navzočnosti in jih dal tudi tistim, ki so bili z

njim; kar ni zakonito jesti [nikomur], razen samo duhovnikom?“ **5** Rekel jim je: „Da je Sin človekov tudi Gospod sábata.“ **6** In prav tako se je na šeo eno sábat pripetilo, da je vstopil v sinagogu ter učil: in tam je bil človek, čigar desna roka je bila izsušena. **7** In pisarji in farizeji so ga opazovali ali bo ozdravljal na sábatni dan; da bi zoper njega lahko našli obtotožbo. **8** Toda poznal je njihove misli in rekel možu, ki je imel izsušeno roko: „Vstani in stopi na sredo.“ In vstal je ter stopil naprej. **9** Potem jim je Jezus rekel: „Eno stvar vas bom vprašal: Ali je na sábatne dneve dovoljeno delati dobro ali delati zlo? Rešiti življenje ali ga uničiti?“ **10** In ko je pogledal naokoli po vseh, je rekел možu: „Iztegnji svojo roko.“ In ta je storil tako: in njegova ruka je bila v celoti ozdravljena, takoj kakor druga. **11** In bili so izpolnjeni z besom; in drug z drugim so se posvetovali, kaj bi lahko Jezusu storili. **12** In pripetilo se je v tistih dneh, da je odšel ven na goro, da moli in je vso noč vztrajal v molitvi k Bogu. **13** In ko je bil dan, je k sebi poklical svoje učence: in izmed njih jih je izbral dvanajst, katere je imenoval tudi apostole; **14** Simona, (ki ga je imenoval tudi Peter) in njegovega brata Andreja, Jakoba in Janeza, Filipa in Bartolomeja, **15** Mateja in Tomaža, Jakoba, Alfejevega sina in Simona, imenovanega Gorečnik, **16** in Juda, Jakobovega brata in Juda Iškarijota, ki je bil tudi izdajalec. **17** Z njimi je prišel dol ter stal na ravinem in skupina njegovih učencev ter velika množica ljudi iz vse Judeje in Jeruzalema in od morske obale Tira in Sidóna, ki so prišli, da poslušajo in da bili ozdravljeni svojih bolezni; **18** in tisti, ki so bili nadlegovani z nečistimi duhovi: in bili so ozdravljeni. **19** In celotna množica si je prizadevala, da bi se ga dotaknila: kajti iz njega je izhajala moč in jih vse ozdravljala. **20** In dvignil je svoje oči na svoje učence ter rekel: „Blagoslovjeni bodite vi ubogi: kajti vaše je Božje kraljestvo. **21** Blagoslovjeni ste vi, ki ste sedaj lačni: kajti nasičeni boste. Blagoslovjeni ste vi, ki sedaj jokate: kajti smejam se boste. **22** Blagoslovjeni ste, ko vas bodo ljudje sovražili in ko vas bodo oddvojili od svoje družbe in vas bodo grajali in zaradi Sina človekovega vaše ime zavrgli kot hudobno. **23** Veselite se na tisti dan in poskakujte od radosti: kajti, glejte, vaša nagrada v nebesih je velika: kajti na podoben način so njihovi očetje storili prerokom. **24** Toda gorje vam, ki ste bogati! Kajti prejeli ste vašo tolažbo. **25** Gorje vam, ki ste siti! Kajti lačni boste. Gorje vam, ki se sedaj smejeti! Kajti žalovali boste in jokali. **26** Gorje vam, ko bodo vsi ljudje o vas lepo govorili! Kajti tako so njihovi očetje storili lažnim prerokom. **27** Toda jaz pravim vam, ki slišite: „Ljubite svoje sovražnike, delajte dobro tem, ki vas sovražijo, **28** blagoslavljajte te, ki vas preklinjajo in molite za tiste, ki vas kruto izkoriscajo. **29** In tistem, ki te udarja na eno lice, ponudi še drugo; in tistem, ki odvzema tvoje ogrinjalo, ne prepovej vzeti tudi svojega plašča. **30** Vsakemu človeku daj, kar prosi od tebe; in od tistega, ki jemlje tvoje dobrine, ne prosi ponovno zanje. **31** In kakov želite, da bi ljudje storili vam, prav tako tudi vi storite njim. **32** Kajti če ljubite te, ki ljubijo vas, kakšno hvalo imate? Kajti tudi grešniki ljubijo tiste, ki ljubijo njih. **33** In če delate dobro tem, ki delajo dobro vam, kakšno hvalo imate? Kajti tudi grešniki celo enako delajo. **34** In če posojate tistim, od katerih upate, da prejmete, kakšno hvalo imate? Kajti tudi grešniki posojajo grešnikom, da prejmejo toliko nazaj. **35** Toda ljubite svoje sovražnike in delajte dobro in posojajte ter se ničesar ne nadejajte v vrhnitev; in vaša nagrada bo velika in boste otroci Najvišjega: kajti on je prijazen do nevhaležnih in do hudobnih. **36** Bodite torej usmiljeni, kakor je tudi vaš Oče usmiljen. **37** Ne sodite in ne boste sojeni: ne obsojajte in ne boste obsojeni: odpuščajte in vam bo odpuščeno: **38** dajate in to vam bo dano; dobro mero, potlačeno in skupaj zbrano in čez rob polno vam bodo ljudje dali v vaše naročje. Kajti z enako mero, s katero vi merite, bo tudi vam ponovno odmerjeno. **39** In spregovoril jim je

prispodobo: „Ali lahko slepi vodi slepega? Ali ne bosta oba padla v jarek? **40** Učenec ni nad svojim učiteljem: toda vsakdo, ki je popoln, bo kakor njegov učitelj. **41** In zakaj gledaš drobec, ki je v očesu tvojega brata, toda ne zaznavaš bruna, ki je v tvojem lastnem očesu? **42** Ali kako lahko rečeš svojemu bratu: „Brat, dovoli mi izvleči drobec, ki je v tvojem očesu, ‘ko sam ne zapaziš bruna, ki je v tvojem lastnem očesu? Ti hinavec, vrzi ven najprej bruno iz svojega lastnega očesa in tedaj boš jasno videl izvleči drobec, ki je v očesu tvojega brata. **43** Kajti dobro drevo ne prinaša slabega sadu; niti slabo drevo ne prinaša dobrega sadu. **44** Kajti vsako drevo je razpoznamo po njegovem lastnem sadu. Kajti ljudje fig ne nabirajo s trnja niti z robidovega grma ne nabirajo grozdja. **45** Dober človek iz dobrega zaklada svojega srca prinaša to, kar je dobro; hudobne pa iz zlega zaklada svojega srca prinaša to, kar je zlo: kajti iz obilja srca njegova usta govoré. **46** In zakaj me kličete: „Gospod, Gospod, ‘pa ne delate stvari, ki jih govorim? **47** Kdorkoli pride k meni in posluša moje besede ter jih izpoljuje, vam bom pokazal komu je podoben: **48** podoben je človeku, ki je gradil hišo in globoko kopál ter položil temelj na skalo: in ko je nastala poplava, je na to hišo silovito udaril vodni tok in je ni mogel omajati: kajti utemeljena je bila na skali. **49** Toda kdor posluša, pa ne dela, je podoben človeku, ki je na zemlji zgradil hišo brez temelja; proti kateri je silovito udaril vodni tok in je takoj padla; in ruševina te hiše je bila velika.“

7 Ko je torej končal vse svoje govore pred občinstvom ljudi, je vstopil v Kafarnáum. **2** Neki služabnik stotnika, ki mu je bil dragocen, je bil bolan in pripravljen na smrt. **3** Ko je slišal o Jezusu, je k njemu poslal judovske starešine in ga rotil, da bi prišel in ozdravil njegovega služabnika. **4** Ko so prišli k Jezusu, so ga takoj iskreno rotili, rekoč: „Vreden je bil, da bi to storil zanj: **5** kajti rad ima naš narod in sinagogo nam je zgradil.“ **6** Potem je Jezus odšel z njimi. in ko je bil torej nedaleč od hiše, je stotnik k njemu poslal prijatelje, rekoč mu: „Gospod, ne delaj si stnosti: kajti nisem vreden, da bi stopil pod mojo streho: **7** zato se tudi nisem imel za vrednega, da bi prišel k tebi: toda reci besedo in moj služabnik bo ozdravljen. **8** Kajti tudi sam sem človek, postavljen pod oblast, pod seboj imam vojake in nekomu rečem: „Pojd, ‘in gre; in drugemu: „Pridi in pride; in svojemu služabniku: „Naredi to, ‘in to stori.“ **9** Ko je Jezus slišal te besede, se je začudil nad njim in se obrnil ter rekel množici, ki mu je sledila: „Povem vam: „Nisem našel tako velike vere, niti v Izraelu ne.“ **10** In tisti, ki so bili poslani, so se vrnili k hiši in našli služabnika, ki je bil bolan, zdravega. **11** Pripetilo se je dan kasneje, da je odšel v mesto, imenovan Nain; in z njim so odšli mnogi izmed njegovih učencev ter veliko ljudi. **12** Ko je torej prišel blizu k mestnim velikim vratom, glej, je bil ven odnešen mrtev človek, edini sin njegove matere, in bila je vdova; in z njo je bilo veliko ljudi iz mesta. **13** Ko jo je Gospod videl, je imel sočutje do nje in ji je rekel: „Ne jokaj.“ **14** Prišel je in se dotaknil mrtvaškega odra: in tisti, ki so ga nosili, so mirno stali. In rekel je: „Mladenič, rečem ti: „Vstan.“ **15** In ta, ki je bil mrtev, se je usedel in pričel govoriti. In izročil ga je njegovi materi. **16** Strah je prišel na vse: in slavili so Boga, rekoč, da je med nami vstal velik prerok; in da je Bog obiskal svoje ljudi. **17** In ta govorica o njem je šla naprej po vsej celotni Judeji in naokoli po vsem celotnem področju. **18** In Janezovi učenci so mu povedali o vseh teh stvareh. **19** In Janez je k sebi poklical dva izmed svojih učencev in ju pošlje k Jezusu, rekoč: „Ali si ti tisti, ki naj bi prišel? Ali [naj] pričakujemo drugega?“ **20** Ko sta moža prisia k njemu, sta rekla: „Janez Krstnik nahuje je poslal k tebi, rekoč: „Ali si ti tisti, ki naj bi prišel? Ali [naj] pričakujemo drugega?“ **21** In v tej isti ure je mnoge ozdravil njihovih slabotnosti in nadlog ter od zlih

duhov; in mnogim, ki so bili slepi, je dal vid. **22** Potem jima Jezus odgovori in reče: „Popođita svojo pot in povejta Janezu kakšne stvari sta videla in slišala: kako da slepi vidijo, hromi hodijo, gobavi so očiščeni, gluhi slišijo, mrtvi so vzdignjeni, revnim je oznanjen evangelij. **23** In blagoslovljen je, kdorkoli se ne bo spotaknil ob mene.“ **24** In ko sta Janezova poslanca odšla, je množički pričel govoriti glede Janeza: „Kaj ste odšli ven in divjino, da vidite? Trst, ki se maje z vetrom? **25** Toda kaj ste odšli ven, da vidite? Človeka, oblečenega v mehka oblačila? Glejte, tisti, ki so krasno oblečeni in žive prefinjeno, so v kraljevih dvorih. **26** Toda kaj ste odšli ven, da vidite? Preroka? Da, povem vam in veliko več kakor preroka. **27** To je on, o katerem je pisano: „Glej, svojega poslanca pošljem pred tvoj obraz, ki bo pripravil tvojo pot pred teboj.“ **28** Kajti povem vam: „Med temi, ki so rojeni iz žensk, ni večjega preroka kakor Janez Krstnik: toda kdor je v Božjem kraljestvu najmanjši, je večji od njega.“ **29** In vsi ljudje, ki so ga slišali in davkarji, so resničnost Boga opravičili s tem, da so se krstili z Janezovim krstom. **30** Toda farizeji in izvedenci v postavi so zavrnili nasvet Boga, sami zoper sebe, tako da se mu niso dali krstiti. **31** In Gospod je rekel: „S kom naj torej primerjam ljudi tega rodu? In čemú so podobni? **32** Podobni so otrokom, sedečim na trgu, ki kličejo drug drugemu ter govorijo: „Piskali smo vam, pa niste plesali; objokovali smo vam, pa niste jokali.“ **33** Kajti Janez Krstnik je prišel [in] niti ni jedel kruha niti pi vina; vi pa pravite: „Hudiča ima.“ **34** Sin človekov je prišel in jér ter pije, vi pa pravite: „Glejte počrešen človek in vinski bratec, prijatelj davkarjev in grešnikov!“ **35** Toda modrost je bila opravičena po vseh svojih otrocih.“ **36** In eden izmed farizejev ga je prosil, da bi lahko jedel z njim. In odšel je v farizejevo hišo ter se usedel k obedu. **37** In glej, ko je ženska, ki je bila v mestu grešnica, spoznala, da je Jezus sedel v farizejevi hiši pri obedu, je prinesla alabastro škatlo mazila **38** ter jokajoč pristopila k njegovim stopalom za njim in njegova stopala pricela umivati s solzami in jih brisati z lasmi svoje glave in poljubljala je njegova stopala in jih mazilila z mazilom. **39** Ko je torej to videl farizej, ki ga je povabil, si je rekel sam pri sebi, rekoč: „Če bi bil ta človek prerok, bi vedel kdo in kakšne vrste je ta ženska, ki se ga dotika: kajti grešnica je.“ **40** In Jezus mu odgovoril ter reče: „Simon, nekaj ti imam povedati.“ In on reče: „Učitelj, povej.“ **41** Bil je neki upnik, ki je imel dva dolžnika: eden mu je bil dolžan petsto denarjev, drugi pa petdeset. **42** In ko nista imela nič, s čimer bi plačala, jima je obema odkrito odpustil. Povej mi torej, kateri izmed njiju ga bo bolj ljubil?“ **43** Simon je odgovoril in rekel: „Domnevam, da tisti, ki mu je več odpustil.“ In rekel mu je: „Pravilno si presodil.“ **44** In obrnil se je k ženski ter rekel Simonu: „Vidiš to žensko? V tvojo hišo sem vstopil, pa mi nisi dal vode za moja stopala: toda ona je moja stopala umila s solzami in jih obrisala z lasmi svoje glave. **45** Nisi mi dal poljuba: toda odkar sem vstopil, ta ženska ni prenehala poljubljati mojih stopal. **46** Moje glave nisi mazilil z oljem: toda ta ženska je moja stopala mazilila z mazilom. **47** Zato ti pravim: „Njeni grehi, ki jih je mnogo, so odpuščeni; kajti veliko je ljubila: toda komur je malo oproščeno, ta malo ljubi.“ **48** Rekel jim je: „Tvoji grehi so odpuščeni.“ **49** In tisti, ki so pri obedu sedeli z njim, so v sebi začeli govoriti: „Kdo je ta, da tudi grehe odpušča?“ **50** In ženski je rekel: „Tvoja vera te je rešila; pojdi v miru.“

8 In pripetilo se je potem, da je šel skozi vsako mesto in vas in oznanjal ter prikazoval vesele novice Božjega kraljestva: in z njim so bili dvanajsteri **2** in neke ženske, ki so bile ozdravljene od zlih duhov in slabotnosti, Marija, imenovana Magdalena, iz katere je odšlo sedem hudičev **3** in Joana, žena Herodovega oskrbnika Husa ter Suzana in mnoge druge, ki so mu služile iz svojega imeta. **4** In ko je bilo skupaj zbranih veliko ljudi in so prišli k njemu iz vsakega mesta, je spregovoril s prispodobovo: **5**

„Sejalec je odšel ven, da poseje svoje seme: in ko je sejal, je nekaj padlo poleg poti; bilo pa je pomendrano in požrla ga je perjad neba. 6 In nekaj je padlo na skalo; in takoj, ko je pognalo, je ovenelo, ker mu je primanjkovalo vlage. 7 In nekaj je padlo med trnje; in trnje je pognalo z njim ter ga zadušilo. 8 Drugo pa je padlo na dobro zemljo in pognalo ter obrodilo stoteren sad.“ In ko je povedal te besede, je zaklical: „Kdor ima ušesa, da slišijo, naj posluša.“ 9 Njegovi učenci pa so ga vprašali, rekoč: „Kaj bi bila ta prispodoba?“ 10 In rekel je: „Vam je dano spoznati skrivnosti Božjega kraljestva: toda drugim v prispodbah; da z gledanjem ne bi mogli videti in s poslušanjem ne bi mogli razumeti. 11 Torej prispodoba je ta: Seme je Božja beseda. 12 Tisti ob poti so tisti, ki slišijo; potem pride hudič in iz njihovih src odvzema besedo, da ne bi verjeli in ne bi bili rešeni. 13 Tisti na skali so tisti, ki, ko slišijo, z radostjo sprejmejo besedo; in ti nimajo korenine, ki nekaj časa verujejo, ob času skušnjave pa padejo stran. 14 In to, kar je padlo med trnje, so tisti, ki, ko so slišali, gredo naprej in so zadušeni s skrbmi in bogastvi in užitki tega življenja in nobenega sadu ne privedejo do zrelosti. 15 Toda to, na dobri zemlji, so tisti, ki so z iskrenim in dobrim srcem slišali besedo, jo obdržali in s potrežljivostjo prinašajo sad.“ 16 Nihče, ko je prizgal svetliko, je ne pokrije s posodo ali jo postavi pod posteljo; temveč jo postavi na svečnik, da tisti, ki vstopajo noter, lahko vidijo svetlogo. 17 Kajti nič ni skrito, kar ne bo razdeto; niti ni nobena stvar skrita, da se ne bo izvedela in postala znana.“ 18 Pazite torej kako poslušate: kajti kdorkoli ima, njemu bo dano; kdorkoli pa nima, bo od njega vzeto celo to, kar se mu zdi, da ima.“ 19 Tedaj so prišli k njemu njegova mati in njegovi bratje, pa zaradi gneče niso mogli priti k njemu. 20 In povedano mu je bilo po nekom, ki je rekel: „Tvoja mati in tvoji bratje stojijo zunaj in te želijo videti.“ 21 In odgovoril je ter jim rekel: „Moja mati in moji bratje so tisti, ki poslušajo Božjo besedo in jo izvršujejo.“ 22 Pripetilo se je torej na neki dan, da je s svojimi učenci odšel na ladjo: in rekel jim je: „Pojdimo preko, na drugo stran jezera.“ In so odrinili. 23 Toda ko so jadrali, je zaspal: dol na jezeru pa je prišel vetrovni vihar; in bili so napolnjeni z vodo in nevarnosti. 24 In prišli so k njemu ter ga zbudili, rekoč: „Učitelj, učitelj, mi ginemo.“ Potem je vstal in oštrel veter in besenje vode: in ponehala sta in bil je mir. 25 Rekel jim je: „Kje je vaša vera?“ In prestrašeno začudenici so drug drugemu govorili: „Kakšne vrste človek je to! Kajti ukazuje celo vetrovom in vodi in sta mu pokorna.“ 26 In prispevali so v Géraško deželo, ki je na drugi strani, nasproti Galileji. 27 In ko je šel naprej v deželo, ga je tam zunaj mesta srečal neki mož, ki je imel dolgo časa hudiče in ni nosil oblačil niti ni prebival v nobeni hiši, temveč v grobnicah. 28 Ko je zagledal Jezusa, je zavpil in padel dol pred njim ter z močnim glasom rekel: „Kaj imam opraviti s teboj, Jezus, ti Sin od Boga najvišjega? Rotim te, ne muči me.“ 29 Kajti nečistemu duhu je ukazal, da pride iz tega človeka. Kajti ta ga je pogosto zgrabil: in bil je držan zvezan z verigami in okovi; pa je prelomil vezi in po hudiču je bil gnan in divljino. 30 In Jezus ga je vprašal, rekoč: „Kako ti je ime?“ In ta je rekel: „Legija,“ ker je vanj vstopilo mnogo hudičev. 31 In rotili so ga, da jim ne bi ukazal oditi ven, v brezno. (Abyssos g12) 32 Tam pa je bila čreda mnogih svinj, ki so se hranile na gori: in rotili so ga, naj jim dovoli vstopiti vanje. In on jim je dovolil. 33 Tedaj so hudiči odšli iz človeka in vstopili v svinje: in čreda je silovito stekla navzdol po strmini v jezeru in so se zadušile. 34 Ko so tisti, ki so jih hranili, videli kaj je bilo storjeno, so pobegnili in odšli ter to povedali v mestu in na deželi. 35 Potem so odšli ven, da vidijo kaj je bilo storjeno; in prišli so k Jezusu in našli človeka, iz katerega so odšli hudiči, sedečega pri Jezusovih stopalih, oblečenega in pri zdravi pameti: in bili so prestrašeni. 36 Tisti, ki so to videli, so jim povedali tudi na kakšen način je bil

ta, ki je bil obseden s hudiči, ozdravljen. 37 Potem ga je celotna množica naokoli iz Géraške dežele rotila, naj odide od njih; kajti bili so prevzeti z velikim strahom: on pa je odšel gor na ladjo in se ponovno vrnil nazaj. 38 Torej mož, iz katerega so izšli hudiči, ga je rotil, da bi bil lahko z njim: toda Jezus ga je poslal proč, rekoč: „39 „Vrni se k svoji lastni hiši in pokaži, kako velike stvari ti je storil Bog.“ In odšel je svojo pot ter po vsem mestu razglašal kako velike stvari mu je storil Jezus. 40 In pripetilo se je, ko se je Jezus vrnil, da ga je množica veselo sprejela: kajti vsi so ga pričakovali. 41 In glej, tja je prišel mož, po imenu Jaír in bil je vladar sinagoge: in ta je padel dol k Jezusovim stopalom ter ga rotil, da bi prišel v njegovo hišo: 42 kajti imel je eno samo hčer, staro okoli dvanaest let in ta je umirala. Toda, ko je šel, je množica pritisala nanj. 43 In ženska, ki je dvanaest let imela težave s krvjo, ki je ves svoj dohodek potrošila za zdravnike niti je nihče ni mogel ozdraviti, 44 je prišla za njim ter se dotaknila roba njegove oblike: in njena težava s krvjo se je takoj ustavila. 45 In Jezus je rekel: „Kdo se me je dotaknil?“ Ko so vsi zanikalci, so Peter in tisti, ki so bili z njim, reki: „Učitelj, množica te preriva in pritsika, ti pa praviš: „Kdo se me je dotaknil?“ 46 Jezus je rekel: „Nekdo se me je dotaknil: kajti zaznal sem, da je iz mene šla moč.“ 47 In ko je ženska videla, da ni bila skrita, je trepetajoč prišla in padla dol pred njim. Pred vsemi ljudmi mu je priznala, zaradi kakšnega razloga se ga je dotaknila in kako je bila takoj ozdravljena. 48 In rekel ji je: „Hči, bodi dobro potolažena: tvoja vera te je ozdravila; pojdi v miru.“ 49 Medtem ko je še govoril, pride tja nekdo iz hiše vladarja sinagoge in mu reče: „Tvoja hči je mrtva; ne nadleguj Učitelja.“ 50 Ko je Jezus to slišal, mu je odgovoril, rekoč: „Ne boj se: samo veruj in ozdravela bo.“ 51 In ko je prišel v hišo, nobenemu človeku ni dovolil vstopiti noter, razen Petru in Jakobu in Janezu ter očetu in materi deklice. 52 In vsi so jokali ter jo objokovali: toda rekel je: „Ne jokajte; ona ni mrtva, temveč spi.“ 53 Oni pa so se mu smeiali do norčevanja, ker so vedeli, da je bila mrtva. 54 In vse jih je postavil ven, jo prijel za roko in jo poklickal, rekoč: „Deklica, vstan.“ 55 In njen duh je ponovno prišel in nemudoma je vstala: in ukazal je, naj ji dajo jesti. 56 In njena starša sta bila osupla: toda naročil jima je, naj nobenemu človeku ne povesta, kaj se je zgodilo.

9 Potem je sklical skupaj svojih dvanaest učencev in jim dal moč in oblast nad vsemi hudiči in za ozdravljanje bolezni. 2 In poslat jih je, da oznanjajo Božje kraljestvo in da ozdravljajo bolne. 3 Rekel jim je: „Za vaše potovanje ne vzemite ničesar, niti palic, prav tako ne malhe, niti kruha, niti denarja; niti ne imejte vsak po dva plašča. 4 In v katerokoli hišo vstopite, tam ostanite in od tam odidite. 5 Kdorkoli vas ne bo sprejel, kadar greste iz tega mesta, si z vaših stopal otresite prav [ta] prah, v pričevanje proti njim.“ 6 In odpravili so se in šli skozi mesta, ter oznanjali evangelij in povsod ozdravljali. 7 Torej Herod, vladar četrtinjskega dela province, je slišal o vsem, kar je bilo storjeno po njem: in bil je zmeden, zato ker so nekateri rekli, da je bil Janez obujen od mrtvih; 8 in od nekaterih, da se je pojavil Elija; in od drugih, da je bil ponovno obujen eden izmed starih prerokov. 9 Herod pa je rekel: „Janeza sem obglavil: toda kdo je ta, o katerem slišim takšne stvari?“ In želeti si je, da bi ga viden. 10 In apostoli, ko so vrnili, so mu povedali vse, kar so storili. In vzel jih je in odšel stran, na samo, v zapuščen kraj, ki je pripadal mestu z imenom Betsajda. 11 Ko je množica to izvedela, mu je sledila: in sprejel jih je ter jim govoril o Božjem kraljestvu in ozdravil te, ki so imeli potrebo po ozdravljenju. 12 In ko je dan pričel minevati, potem so prišli dvanaesteri in mu rekli: „Pošli množico proč, da lahko gredo v mesta in naokoli po deželi ter prenočijo in si preskrbijo živeža: kajti tukaj smo na samotnem kraju.“ 13 Toda rekel jim je: „Vi jim dajte jesti.“ Oni pa so rekli: „Nimamo več kot pet hlebcev in dve ribi;

razen, če bi šli in za vse te ljudi kupili hrano.“ **14** Kajti bilo jih je okoli pet tisoč mož. In svojim učencem je rekel: „Primorajte jih, da se usedejo v skupine po petdeset.“ **15** In storili so takoj in vse so primorali usesti. **16** Tedaj je vzel pet hlebcev in dve ribi in jih, zroč v nebo, blagoslovil ter razlomil in dajal učencem, da jih postavijo pred množico. **17** In jedli so in vsi so bili nasičeni: in od odlomkov, ki so jim ostali, je bilo nabranih dvanaest košar. **18** In pripelito se je, ko je bil sam in molil, [da] so bili z njim njegovi učenci: in vprašal jih je, rekoč: „Kdo pravi množica, da sem jaz?“ **19** Rekli so in odgovorili: „Janez Krstnik, toda nekateri pravijo: „Elija in drugi pravijo, da je ponovno vstal eden izmed starih prerokov.“ **20** Rekel jim je: „Toda kdo pravite, da sem jaz?“ Peter mu reče in odgovori: „Kristus od Boga.“ **21** In strogo jim je naročil in jim ukazal, da te besede ne povedo nobenemu človeku; **22** rekoč: „Sin človekov mora pretrpeti mnoge stvari in biti zavrnjen od starešin in visokih duhovnikov in pisarjev in umorjen bo in tretji dan bo dvignjen.“ **23** Njim vsem pa je rekel: „Če hoče katerikoli človek priti za menoj, naj se odpove samemu sebi in vsak dan vzame svoj križ ter mi sledi. **24** Kajti kdorkoli hoče rešiti svoje življenje, ga bo izgubil: toda kdorkoli hoče izgubiti svoje življenje zaradi mene, ta isti ga bo rešil. **25** Kajti kaj človeku koristi, če si pridobi ves svet in izgubi samega sebe ali pa je zavržen? **26** Kajti kdorkoli se bo sramoval mene in mojih besed, njega se bo sramoval Sin človekov, ko bo prišel v svoji lastni slavi in v [slavi] svojega Očeta in svetih angelov. **27** Toda povem vam po resnici, tam bo nekaj tukaj navzočih, ki ne bodo okusili smrти, dokler ne bodo videli Božjega kraljestva.“ **28** In pripelito se je okoli osmega dne po teh govorih, da je vzel Petra in Janeza in Jakoba ter odšel gor na goro, da moli. **29** In medtem ko je molil, je bil videz njegovega obličja pred drugačen in njegova oblačila so bila bela in sijoča. **30** In glej, z njim sta govorila dva moža, ki sta bila Mojzes in Elija: **31** ki sta se prikazala v slavi in govorila o njegovem odhodu, katerega naj bi dovršil v Jeruzalemu. **32** Toda Peter in ta dva, ki sta bila z njim, so bili obteženi s spanjem: in ko so se združili, so videli njegovo slavo in dva moža, ki sta stala z njim. **33** In pripelito se je, ko sta odšla od njega, da je Peter rekel Jezusu: „Učitelj, dobro je za nas, da smo tukaj: naredimo tri šotor; enega zate in enega za Mojzesom in enega za Elijam: “in ni vedel kaj je rekel. **34** Medtem ko je tako govoril, je prišel oblak in jih zasenčil: in ko so vstopili v oblak, so se prestrashili. **35** In iz oblaka je prišel glas, rekoč: „Ta je moj ljubljeni Sin: poslušajte ga.“ **36** In ko je glas minil, se je Jezus znašel sam. Oni pa so [to] obdržali zase in v tistih dneh nobenemu človeku niso povedali o teh stvareh, ki so jih videli. **37** In pripelito se je, da ga je naslednji dan, ko so prišli dol s hriba, srečalo mnogo ljudi. **38** In glej, mož iz skupine je zavplil, rekoč: „Učitelj, rotim te, poglej na mojega sina: kajti on je moj edini otrok. **39** In glej, duh ga zgrabi in nenadoma zavpije: in ga trga, da se ponovno peni in ko ga močno udari, odide od njega. **40** In rotil sem twoje učence, da ga izženejo iz njega; pa niso mogli.“ **41** In Jezus odgovoril ter reče: „Oh neverni in sprevrženi rod, kako dolgo bom še z vami in vas prenašal? Privedi svojega sina sēm.“ **42** In ko je šele prihajal, ga je hudič vrgel dol ter ga trgal. In Jezus je oštrel nečistega duha in ozdravil otroka ter ga ponovno izročil njegovemu očetu. **43** In vsi so bili osupljeni nad mogočno Božjo močjo. Toda medtem ko so se vsi čudili ob vseh stvareh, ki jih je Jezus storil, je svojim učencem rekel: **44**, „Naj te besede prodrejo v vaša uše: kajti Sin človekov bo izročen v človeške roke.“ **45** Toda tega govora niso razumeli in bil je skrit pred njimi, da ga niso zaznali: in bali so se ga vprašati o tem govoru. **46** Potem je med njimi nastalo razmišljjanje, kdo izmed njih naj bi bil največji. **47** In Jezus, zaznavajoč misel njihovega srca, je vzel otroka ter ga postavil poleg sebe **48** ter jim rekел: „Kdorkoli bo tega otroka sprejel v mojem imenu, sprejema mene:

in kdorkoli bo sprejel mene, sprejema tistega, ki me je poslal: kajti kdor je najmanjši med vami vsemi, ta isti bo velik.“ **49** In Janez je odgovoril in rekel: „Učitelj, nekoga smo videli v tvarem imenu izganjati hudiči; in smo mu prepovedali, ker ne hodi skupaj z nami.“ **50** Toda Jezus mu je rekel: „Ne prepovejte mu: kajti kdor ni proti nam, je za nas.“ **51** In pripelito se je, ko je prišel čas, da naj bi bil sprejet gor, se je on neomajno odločil, da gre v Jeruzalem, **52** in pred svojim obrazom je poslal poslance: in šli so ter vstopili v vas Samarijanov, da pripravijo zanj. **53** Oni pa ga niso sprejeli, ker je bil njegov obraz, kakor da hoče iti v Jeruzalem. **54** In ko sta njegova učenca, Jakob in Janez, to videla, sta rekla: „Gospod, hočeš, da ukažešognju, da pride dol z neba in jih pogoltne, kakor je storil Elija?“ **55** Toda on se je obrnil in ju oštrel ter rekel: „Vidva ne vesta iz kakšne vrste duha sta. **56** Kajti Sin človekov ni prišel, da pokonča človeška življenja, temveč, da jih reši.“ In odšli so v drugo vas. **57** In pripelito se je, ko so šli po poti, da mu je neki človek rekel: „Gospod, sledil ti bom, kamorkoli greš.“ **58** In Jezus mu je rekel: „Lisice imajo luknje in ptice neba imajo gnezda; toda Sin človekov nima kam položiti svoje glave.“ **59** In drugemu je rekel: „Sledi mi.“ Vendar je ta rekel: „Gospod, dovoli mi najprej, da grem in pokopljem svojega očeta.“ **60** Jezus mu je rekel: „Naj mrtvi pokopljajo svoje mrtve: toda ti pojdi in oznanjav Božje kraljestvo.“ **61** Prav tako je rekel drugi: „Gospod, sledil ti bom; toda naj grem najprej in se poslovim od teh, ki so doma v moji hiši.“ **62** In Jezus mu je rekel: „Nihče, ki svojo roko položi na plug in gleda nazaj, ni primeren za Božje kraljestvo.“

10 Po teh besedah je Gospod določil tudi drugih sedemdeset in jih poslal po dva in dva pred seboj v vsako mesto in kraj, kamor bi sam prišel. **2** Zato jim je rekel: „Žetev je resnično velika, toda delavcev je malo: prosite torej Gospoda žeteve, da bi poslal delavce naprej na svojo žetev. **3** Pojdite [po] svojih potek: glejte, pošiljam vas naprej kakor jagnjata med volkove. **4** Ne nosite niti mošnje, ne malhe, ne čevljev: in po poti ne pozdravljajte nobenega človeka. **5** In v katerokoli hiši vstopite, najprej recite: „Mir bodi tej hiši.“ **6** In če bo tam sin miru, bo vaš mir počival na njem: če ne, se bo ponovno obrnil k vam. **7** In v isti hiši ostanite, jejte in pijte te stvari, ki vam jih dajo: kajti delavec je vreden svojega plačila. Ne hodite od hiše do hiše. **8** In v katerokoli mesto vstopite in vas sprejmejo, jejte te stvari, ki so postavljene pred vas: **9** in ozdravljajte bolne, ki so v njem in jim govorite: „Božje kraljestvo je prišlo blizu k vam.“ **10** Toda v katerokoli mesto vstopite in vas ne sprejmejo, pojrite po svojih potek ven na ulice le-tega in recite: **11** „Celo prav [ta] prah iz vašega mesta, ki se je [trdno] prielepl na nas, otrsamo zoper vas: vendar pa bodite prepričani o tem, da je Božje kraljestvo prišlo blizu k vam.“ **12** Toda povem vam: da bo na tisti dan bolj znosno za Sódomo, kakor za to mesto. **13** Gorje ti, Horazín! Gorje ti, Betsajda! Kajti če bi bila ta mogočna dela, ki so bila storjena v tebi, storjena v Tíru in Sidónu, bi se že davno pokesala, sedeč v vrečevini in pepelu. **14** Toda ob sodbi bo bolj znosno za Tir in Sidón, kakor za vaju. **15** In ti Kafarnáum, ki si vzvrašen do neba, boš pahnjen navzdol do pekla. (**Hadés 986**) **16** Kdor posluša vas, posluša mene; kdor pa prezira vas, prezira mene; in kdor prezira mene, prezira tistega, ki me je poslal.“ **17** In sedemdeset se jih je ponovno vrnilo z radostjo, rekoč: „Gospod, celo hudiči so nam pokorni v tvarem imenu.“ **18** Rekel jim je: „Gledal sem Satana kakor bliskanje pasti z neba. **19** Glejte, dajem vam oblast, da stopate na kače in škorpijke in čez vso sovražnikovo oblast: in nič vam ne bo na kakršenkoli način škodilo. **20** Vendar se ne veselite tega, da so vam duhovi podrejeni; temveč se raje veselite, ker so vaša imena zapisana v nebesih.“ **21** V tej uri se je Jezus razveselil v duhu in rekel: „Zahvaljujem se ti, oh

Oče, Gospod neba in zemlje, da si te besede skril pred modrimi in razsodnimi, razodel pa si jih otročičem: točno tako, Oče; kajti tako je bilo videti dobro v tvojih očeh. 22 Vse stvari so mi izročene od mojega Očeta: in noben človek ne ve kdo je Sin, razen Očeta; in kdo je Oče, razen Sina in tistega, ki mu ga bo Sin razdel. 23 In obrnil se je k svojim učencem in na samem rekel: „Blagoslovjene so oči, ki vidijo stvari, ki jih vi vidite: 24 kajti povem vam, da je mnogo prerokov in kraljev želeli videti te stvari, ki jih vi vidite, pa jih niso videli; in slišati te besede, ki jih vi slišite, pa jih niso slišali.“ 25 In glej, neki izvedenec v postavi te vstal ter ga skušal, rekoč: „Učitelj, kaj naj storim, da podedujem večno življenje?“ (aiōnios g166) 26 Rekel mu je: „Kaj je zapisano v postavi? Kako beres?“ 27 In ta odgovori in reče: „Gospoda svojega Boga boš ljubil z vsem svojim srcem in z vso svojo dušo in z vso svojo močjo in z vsem svojim mišljenjem; in svojega bližnjega kakor samega sebe.“ 28 In rekel mu je: „Prav si odgovoril: to delaj in boš živel.“ 29 Toda ker je hotel opravičiti samega sebe, je Jezusu rekel: „In kdo je moj bližnji?“ 30 In Jezus mu odgovoril ter reče: „Neki človek je šel iz Jeruzalema navzdol v Jeriho in padel med tatove, ki so mu splekl njegova oblačila in ga ranili in odšli ter ga pustili napol mrtvega. 31 In po naključju pride dol po tej poti neki duhovnik: in ko ga je zagledal, je po drugi strani šel mimo. 32 In podobno je levit, ko je bil na tem kraju, prišel ter pogledal nanj in šel mimo po drugi strani. 33 Toda neki Samarijan, ki je potoval, je prišel tja, kjer je bil: in ko ga je videl, je imel do njega sočutje 34 in šel k njemu ter povezal njegove rane, izlivajoč vanje olja in vina in ga namestil na svojo lastno žival ter ga privedel do gostišča in zanj poskrbel. 35 In naslednjega dne, ko je odšel, je vzel ven dva denarja in ju dal gostilničarju ter mu rekel: „Poskrbi zanj; in karkoli porabiš več, ti bom poplačal, ko ponovno pridem.“ 36 „Kateri torej od teh treh, meniš ti, je bil bližnji temu, ki je padel med tatove?“ 37 In ta je rekel: „Kdor mu je izkazal usmiljenje.“ Potem mu je Jezus rekel: „Pojdi in ti delaj enako.“ 38 Pripetilo se je torej, ko so šli, da je vstopil v neko vas: in neka čenska, po imenu Marta, ga je sprejela v svojo hišo. 39 In imela je sestro, po imenu Marija, ki je prav tako sedla k Jezusovim stopalom in poslušala njegovo besedo. 40 Toda Marta je bila obremenjena glede tolikšne postrežje in je prišla k njemu ter rekla: „Gospod, ti ni mar, da me je moja sestra pustila, da sama strežem? Ukaži ji vendar, naj mi pomaga.“ 41 In Jezus je odgovoril ter ji rekel: „Marta, Marta, vznemirjaš se in skrbiš glede mnogih stvari: 42 toda ena stvar je potrebna: in Marija si je izbrala ta dobrì del, ki od nje ne bo odvzet.“

11 In pripetilo se je, medtem ko je na nekem kraju molil, ko je prenehal, da mu je eden izmed njegovih učencev rekel: „Gospod, nauč nas moliti, kakor je tudi Janez naučil svoje učence.“ 2 Rekel jim je: „Kadar vi molite, recite: Naš Oče, ki si v nebesih: „Posvečeno bodi tvoje ime. Pridi tvoje kraljestvo. Zgodi se tvoja volja, kakor je v nebesih, tako na zemlji. 3 Daj nam dan za dnem naš vsakdanji kruh. 4 In odpusti nam naše grehe; kajti tudi mi odpuščamo vsakemu, ki nam je dolžan. In ne vôdi nas v skušnjavo; temveč nas osvobodi pred zlom.“ 5 Rekel jim je: „Kateri izmed vas bo imel prijatelja in bo šel k njemu ob polnoči ter mu rekel: „Prijatelj, posodi mi tri hlebce; 6 kajti moj prijatelj je na svojem potovanju prišel k meni, pa nimam ničesar, da postavim predenj?“ 7 In ta od znotraj bo odgovoril ter rekel: „Ne moti me: vrata so sedaj zaprta in moji otroci so z menoj v postelji; ne morem vstati in ti dati.“ 8 Povem vam: Čeprav ne bo vstal in mu dal, ker je njegov prijatelj, bo vendar vstal zaradi njegove vsiljivosti ter mu dal toliko, kolikor potrebuje. 9 In jaz vam pravim: „Prosrite in to vam bo dano; iščite in boste našli; trkajte in to se vam bo odprlo.“ 10 Kajti vsakdo, ki prosi, prejema; in kdr išče, najde; in tistemu, ki trka, se

bo odprlo. 11 Če bo sin kogarkoli izmed vas, ki je oče, prosil kruha ali mu bo dal kamen? Ali če prosi ribe ali mu bo namesto ribe dal kačo? 12 Ali če bo prosil jaice ali mu bo ponudil škorpijona? 13 Če torej vi, ki ste hudobni, veste kako dajati svojim otrokom dobre darove: koliko bolj bo vaš nebeški Oče dal Svetega Duha tistim, ki ga prosijo?“ 14 In izganjal je hudiča, ta pa je bil nem. In pripetilo se je, ko je hudič odšel ven, [da] je nemi spregovoril; in množica se je čudila. 15 Toda nekateri izmed njih so rekli: „Hudiče izganja preko Bélcебuba, vodilnega izmed hudičev.“ 16 In drugi so ga skušali in od njega hoteli znamenje z neba. 17 Vendar jim je on, ker je poznal njihove misli, rekel: „Vsako kraljestvo, razdvojeno zoper sebe, je priveden v opustošenje; in hiša, razdvojena zoper hišo, pade. 18 Če bi bil tudi Satan razdeljen zoper samega sebe, kako bo obstalo njegovo kraljestvo? Ker pravite, da s pomočjo Bélcебuba izganjam hudiča. 19 In če jaz z Bélcебubom izganjam hudiča, s kom [jih] izganjajo vaši sinovi? Zato rej bodo oni vaši sodniki. 20 Toda če jaz z Božjim prstom izganjam hudiče, ni dvoma, da nad vas prihaja Božje kraljestvo. 21 Ko močan mož oborožen čuva svojo palačo, so njegove dobrine v miru: 22 toda, ko bo nadenj prišel močnejši od njega in ga premagal, mu odvzame vso njegovo bojno opremo, v katero je zaupal in razdelil njegove plene. 23 Kdor ni z menoj, je proti meni: in kdr ne zbra z menoj, raztresa. 24 Ko je nečisti duh odšel iz človeka, hodi skozi suhe kraje, iščoč počitka; ker pa ga ne najde, pravi: „Vrnili se bom k svoji hiši, od koder sem prišel ven.“ 25 In ko pride, jo najde pometeno in okrašeno. 26 Tedaj gre in vzame k sebi sedem drugih duhov, zlobnejših kakor on sam; in vstopijo vanjo ter tam prebivajo: in zadnje stanje tega človeka je hujše kakor prvo.“ 27 In pripetilo se je, medtem ko je govoril te besede, [da] je neka ženska iz skupine povzdignila svoj glas in mu rekla: „Blagoslovjena je maternica te, ki te je nosila in prsi, ki si jih sesal.“ 28 Toda rekel je: „Da, toliko bolj blagoslovjeni so tisti, ki poslušajo Božjo besedo in se jo držijo.“ 29 In ko je bila množica zbrana tesno skupaj, je pričel govoriti: „To je hudoben rod: iščejo znamenje; in ne bo jim dano nobeno znamenje, razen znamenja preroka Jona. 30 Kajti kakor je bil Jona znamenje Ninivljancem, tako bo tudi Sin človekov temu rodu. 31 Kraljica juga bo ob sodbi vstala z ljudmi tega rodu in jih obsodila: kajti prišla je iz skrajnih delov zemlje, da sliši Salomonovo modrost; in glejte, večji kakor Salomon je tukaj. 32 Ljudje iz Niniv bodo ob sodbi vstali s tem rodom in ga obsodili: kajti pokesali so se ob Jonovem oznanjevanju; in glejte, večji kakor Jona je tukaj. 33 Nihče, ko je prizgal svetilko, je ne položi na skrivno mesto niti ne pod mernik, temveč na svečnik, da tisti, ki vstopajo, lahko vidijo svetilko. 34 Svetiloba telesa je oko: ko je torej tvoje oko predano enemu samemu cilju, je tudi tvoje celó telo polno svetlobe; toda kadar je tvoje oko hudobno, je tudi tvoje telo polno teme. 35 Pazite torej potemtakem, da svetiloba, ki je v tebi, ne bo tema. 36 Če je torej tvoje celotno telo polno svetlobe in nima nobenega dela temnega, bo vse polno svetlobe, kot kadar ti lesketajoče sijanje svečnika daje svetilobo.“ 37 In medtem ko je govoril, ga je neki farizej rotil, naj obeduje z njim: in vstopil je ter se usedel k obedu. 38 Ko je farizej to videl, se je čudil, da se pred obedom ni najprej umil. 39 Gospod pa mu je rekel: „Torej vi farizeji čistite zunanjost čaše in pladnja; toda vaš notranji del je poln požrešnosti in zlobnosti. 40 Vi bedaki ali ni tisti, ki je naredil to, kar je zunaj, naredil tudi to, kar je znotraj? 41 Toda raje dajte miloščino od takih stvari, kot jih imate; in glejte, vse stvari so vam čiste. 42 Toda gorje vam, farizeji! Kajti vi desetinete meto in ruto ter vse vrste zelišč, prezirate pa sodbo in Božjo ljubezen: te bi morali imeti narejene in ne pustiti drugih nenarejenih. 43 Gorje vam, farizeji! Ker ljubite najvišje sedeže v sinagogah in pozdrave na trgih. 44 Gorje vam, pisarji in farizeji, hinavci! Kajti vi ste kakor grobovi, ki se ne razločijo in ljudje, ki hodijo prek njih, jih

ne zaznavajo.“ **45** Potem je odgovoril eden izmed izvedencev v postavi in mu rekel: „Učitelj, s takšnim govorjenjem grajaš tudi nas.“ **46** On pa je rekel: „Gorje tudi vam, vi, izvedenci v postavi! Kajti ljudi natovarjate z bremeni, bridkimi za prenašanje, vi sami pa se niti z enim izmed vaših prstov ne dotaknete teh bremen.“ **47** Gorje vam! Kajti prerokom gradite mavzoleje, vaši očetje pa so jih ubili. **48** Resnično, vi pričujete, da odobravate dejanja vaših očetov: kajti zares so jih ubili, vi pa gradite njihove mavzoleje. **49** Zaradi tega je tudi rekla Božja modrost: „Poslala jim bom prerok in apostole in nekatere izmed njih bodo ubili in preganjali: **50** da bo od tega rodu lahko zahtevana kri vseh prerokov, ki je bila prelita od ustavnitve sveta; **51** od krvi Abela do krvi Zaharija, ki je umrl med oltarjem in templjem: ‘resnično, povem vam: Zahtevala se bo od tega rodu.’ **52** Gorje vam, izvedenci v postavi! Kajti odvzeli ste ključ spoznanja: sami niste vstopili, tem, ki so vstopali, pa ste preprečevali.“ **53** In ko jim je povedal te besede, so ga pisarji in farizeji začeli silovito nagovarjati in ga izzivati, naj govorí o mnogih stvareh: **54** ker so prezárali nanj in si prizadevali, da ujamejo kaj iz njegovih ust, da bi ga lahko obtožili.

12 Medtem, ko je bila tam skupaj zbrana brezštevilna množica ljudstva, do take mere, da so stopali drug po drugem, je najprej pričel govoriti svojim učencem: „Pazite se kvaza farizejev, ki je hinavščina. **2** Kajti nič ni prikrito, kar ne bo razkrito; niti skrito, kar se ne bo izvedelo. **3** Zatorej karkoli ste govorili v temi, bo slišano na svetlobi; in to, kar ste govorili v sobicah na ušesa, bo razglašeno na hišnih strehah. **4** Vam, svojim prijateljem, pa pravim: „Ne bojte se teh, ki ubijejo telo in nató ne morejo nič več storiti.“ **5** Toda posvaril vas bom, koga se bojite: „Bojte se njega, ki ima, potem ko je ubil, oblast, da vrže v pekel.“ Da, pravim vam: „Bojte se ga.“ (**Geenna g1067**) **6** Ali ni pet vrabcev prodanih za dva novčiča, pa niti eden izmed njih ni pozabljen pred Bogom? **7** Toda celó vsi lasje vaše glave so prešteti. Ne bojte se torej; vredni ste več kakor mnogo vrabcev. **8** Prav tako vam pravim: „Kdorkoli me bo priznal pred ljudmi, njega bo prav tako Sin človekov priznal pred Božjimi angeli: **9** toda kdor me zanika pred ljudmi, bo zanikan pred Božjimi angeli. **10** Kdorkoli pa bo govoril besedo zoper Sina človekovega, mu bo odpuščeno: toda tistemu, ki preklinja proti Svetemu Duhu, ne bo odpuščeno. **11** In ko vas privedejo v sinagoge in k sodnikom in oblastem, se ne vznemirjate in ne skrbite kakšno ali katero besedo boste odgovorili ali kaj boste rekli: **12** kajti Sveti Duh vas bo v tej isti uri poučil, kaj morate reči.“ **13** Eden iz skupine pa mu je rekel: „Učitelj, spregovori mojemu bratu, naj dediščino deli z menoj.“ **14** Rekel mu je: „Človek, kdo me je naredil sodnika ali delivca nad vama?“ **15** In rekel jim je: „Pazite in čuvajte se pohelepnosti: kajti bistvo človeškega življenja ni v obilju stvari, ki jih poseduje.“ **16** In povedal jim je prisopodob, rekoč: „Zemlja nekega bogataša je obilno obrodila: **17** in mislil si je sam pri sebi, rekoč: „Kaj bom storil, ker nimam prostora, kamor bi spravil svoje sadove?“ **18** Pa je rekel: „To bom storil: podrl bom svoje skednje in zgradil veče; in tja bom spravil vse svoje sadove in svoje dobrine.“ **19** Svoji duši pa bom rekel: „Duša, veliko dobrin imas spravljenih za mnogo let; vzemi si svoj počitek, dej, pij in bodi vesela.“ **20** Toda Bog mu je rekel: „Ti bedak, to noč bo tvaja duša zahtevana od tebe: čigave bodo potem te stvari, ki si jih priskrbel?“ **21** Tak je kolor zaklade shranjuje zase, ni pa bogat pred Bogom.“ **22** Svojim učencem pa je rekel: „Zatorej vam jaz pravim: „Ne vznemirjajte se in ne skrbite za svoje življenje, kaj boste jedli; niti za telo, kaj boste oblekli. **23** Življenje je več kakor hrana in telo je več kakor oblačilo. **24** Preudarite o krokarjih: kajti niti ne sejejo niti ne žanjejo; kateri nimajo niti skladniča niti skednja; pa jih Bog hrani: kako silno ste vi boljši kakor perjad? **25** In kateri izmed vas lahko z vznemirjanjem in skrbmi svoji postavi doda en komolec?

26 Če torej niste zmožni storiti to stvar, ki je najmanj pomembna, zakaj se vznemirjate in skrbite za ostalo? **27** Preudarite o lilih, kako rastejo: ne garajo, ne predejo; in vendar vam jaz pravim, da Salomon v vsej svoji slavi ni bil oblečen kakor ena izmed teh. **28** Če torej Bog tako oblači travo, ki je danes na polju in je jutri vržena v peč; kako mnogo bolj bo oblačil vas, oh vi maloverni? **29** In ne iščite, kaj boste jedli ali kaj boste pili niti ne bodite dvomljivega mišljenja. **30** Kajti za vsemi temi stvarmi povprašujejo narodi sveta: vaš Oče pa ve, da imate potrebo za temi stvarmi. **31** Toda vi raje iščite Božje kraljestvo; in vse te stvari vam bodo dodane. **32** Ne bojte se, mali trop; kajti dobra volja vašega Očeta je, da vam da kraljestvo. **33** Prodajte, kar imate in dajte miloščino; priskrbite si mošnje, ki ne ostarijo, zaklad v nebesih, ki ne izneveri, kjer se noben tat ne približa niti molj ne razkraja. **34** Kajti kjer je vaš zaklad, tam bo tudi vaše srce. **35** Naj bodo vaša ledja opasana in vaše svetlike prižgane; **36** vi sami pa podobni ljudem, ki čakajo na svojega gospodarja kdaj se bo vrnil s poroke; da kadar on pride in potrka, mu lahko takoj odprejo. **37** Blagoslovjeni so tisti služabniki, katere bo gospodar, ko pride, našel čuječe: resnično, jaz vam pravim, da se bo opasal in jih primoral, da se usedejo k obedu in bo prišel naprej ter jim strezel. **38** In če bo prišel ob drugi straži ali če pride ob tretji straži in jih najde takó, blagoslovjeni so tisti služabniki. **39** In vedite to, da če bi hišni oče vedel katero uro bi prišel tat, bi stražil in ne bi dovolil, da bi bila njegova hiša vlonmila. **40** Bodite torej tudi vi pripravljeni: kajti Sin človekov prihaja ob uri, za katero ne mislite.“ **41** Potem mu je Peter rekel: „Gospod, govoris to prisopodobio nam ali celó vsem?“ **42** Gospod pa je rekel: „Kdo je potem tisti zvesti in modri oskrbnik, ki ga bo njegov gospodar naredil za vladarja nad njegovo družino, da jim ob pravšnjem obdobju da njihove deleže hrane?“ **43** Blagoslovjen je tisti služabnik, ki ga bo njegov gospodar, ko pride, našel tako početi. **44** Resnično vam povem, da ga bo naredil za vladarja nad vsem, kar ima. **45** Toda če pa ta služabnik v svojem srcu reče: „Moj gospodar odlasa svoj prihod; in bo pričel pretepati sluge in dekle, jesti in piti ter biti pijan; **46** bo gospodar tega služabnika prišel na dan, ko ga ne pričakuje in ob uri, ki se je ne zaveda in ga bo razsekal narazen ter mu določil njegov delež z nevernik. **47** In ta služabnik, ki je poznal voljo svojega gospodarja in se ni pripravil niti ni storil glede na njegovo voljo, bo pretepen z mnogimi udarci biča. **48** Toda kdor ni vedel, pa je zagrešil stvari vredne bičanja, bo pretepen z malo udarci biča. Kajti komurkoli je mnogo dano, se bo od njega mnogo zahtevalo; in komur so ljudje mnogo izročili, od njega bodo terjali tem več. **49** Prišel sem, da pošljem ogenj na zemljo; in kako si želim, da bi bil že prižgan? **50** Toda imam krst, s katerim bi krščeval; in kako sem omejen, dokler se to ne dovrši! **51** Mislite, da sem prišel, da dam mir na zemljo? Povem vam: „Ne; temveč prej razkol: **52** kajti odslej jih bo v eni hiši pet razdeljenih, trije proti dvema in dva proti trem. **53** Oče bo razdeljen proti sinu in sin proti očetu; mati proti hčerki in hčerka proti materi; tašča proti snahi in snaha proti njeni tašči.“ **54** Množici pa je rekel tudi: „Ko vidite oblak dvigati se iz zahoda, nemudoma pravite: „Dež prihaja; in tako se zgodi. **55** In ko vidite pihati južni veter, pravite: „Vroče bo; in tako se pripeti. **56** Vi hinavci, lahko razpozname obličeje neba in zemlje; toda kako to, da ne razpozname tegu časa? **57** Da in zakaj celó sami od sebe ne sodite kar je prav? **58** Ko greš s svojim nasprotnikom k oblastniku, ko si še na poti, se posveti prizadevanju, da boš lahko osvobojen pred njim; da te ne bi privlekel k sodniku in sodnik te izroči častniku, častnik pa te vrže in ječo. **59** Povem ti: ne boš odšel od tam, dokler ne plačaš tudi zadnjega kovanca.“

13 Ob tistem času jih je bilo tam prisotnih nekaj, ki so mu povedali o Galilejcih, katerih kri je Pilat pomešal z njihovimi žrtvami. **2** Jezus pa jim odgovori in reče: „Mislite, da so bili ti Galilejci večji grešniki kakor vsi Galilejci, ker so pretrpeli te stvari? **3** Povem vam: „Ne: toda, razen če se ne pokesate, boste vsi enako pokončani.“ **4** Ali tistih osemnajst, na katere je padel stolp v Síloj in jih usmrtil, mislite, da so bili večji grešniki od vseh ljudi, ki prebivajo v Jeruzalemu? **5** Povem vam: „Ne: toda, razen če se ne pokesate, boste vsi enako pokončani.“ **6** Povedal je tudi to prispodobo: „Neki človek je imel v svojem vinogradu posajeno figovo drevo; in je prišel ter na njem iskal sadeža, pa ni našel nobenega. **7** Potem je rekel obrezovalcu trte svojega vinograda: „Glej, ta tri leta sem prihajal in iskal sadja na tem figovem drevesu, pa ga nisem našel: posekaj ga; čemur bremeni zemljo?“ **8** Ta pa odgovori in mu reče: „Gospod, pusti jo še letos, da jo okopljem in jo pognojam: **9** in če obrodi sad, dobro: če pa ne, jo boš torej potem posekal.“ **10** Na sábat pa je učil v eni izmed sinagog. **11** In glej, tam je bila ženska, ki je imela osemnajst let duha šibkosti in je bila sklučena in se nikakor ni mogla sama vzravnati. **12** In ko jo je Jezus zagledal, jo je poklical k sebi ter ji rekel: „Ženska, odvezana si od svoje šibkosti.“ **13** In nanjo je položil svoje roke: in takoj je postala vzravnana ter slavila Boga. **14** Vladar sinagoge pa je odgovoril z ogorčenjem, zato ker je Jezus zdravil na sábatni dan in rekel množici: „Šest dni je v katerih morajo ljudje delati: v teh torej pride in bodite zdravljeni, ne pa na sábatni dan.“ **15** Potem mu je Gospod odgovoril in rekel: „Ti hinavec ali ne odveže vsak izmed vas na sábat svojega vola ali svojega osla od jasli in ga vodi proč napajat? **16** In ali ne bi morala biti ta ženska, ki je Abrahamova hčerka, katero je imel Satan zvezano, glejte, teh osemnajst let, odvezana te vezi na sábatni dan?“ **17** Ko je povedal te stvari, so bili vsi njegovi nasprotniki osramočeni: in vsa množica se je veselila zaradi vseh teh veličastnih stvari, ki so bile narejene po njem. **18** Tedaj je rekel: „Čemu je podobno Božje kraljestvo? In s čim naj ga primerjam? **19** Podobno je zrnu gorčičnega semena, ki ga je človek vzel in ga vrbel na svoj vrt; in to je zraslo ter se razvilo v veliko drevo; in na njegovih mladikah je prenočevala perjad neb“. **20** In ponovno je rekel: „Čemu naj primerjam Božje kraljestvo? **21** Podobno je kvasu, ki ga je ženska vzela in skrila v treh merah grobo mlete moke, dokler ni bilo vse prekvašeno.“ **22** On pa je šel skozi mesta in vasi ter učil in potoval proti Jeruzalemu. **23** Tedaj mu je nekdo rekel: „Gospod ali je malo teh, ki bodo rešeni?“ On pa jim je rekel: **24** „Prizadevajte si, da vstopite pri ozkih velikih vratih: kajti povem vam, mnogi bodo poskušali vstopiti, pa ne bodo mogli. **25** Ko tisti hišni gospodar vstane in zapre vrata, pa pričnete stati zunaj ter trktati na vrata, rekoč: „Gospod, Gospod, odpri nam, in on vam bo odgovoril ter rekel: „Ne poznam vas, od kod ste: **26** tedaj boste začeli govoriti: „V tvoji prisotnosti smo jedli in pil in na naših ulicah si učil.“ **27** Toda rekel vam bo: „Povem vam, ne vem, od kod ste; odidite od mene, vsi vi delavci krivičnosti.“ **28** Tani bo jokanje in škripanje z zobmi, ko boste videli Abrahama in Izaka in Jakoba ter vse preroke v Božjem kraljestvu, vas same pa pahnjene ven. **29** In prišli bodo od vzhoda in od zahoda in od severa in od juga in usedli se bodo v Božjem kraljestvu. **30** In glej, so zadnji, ki bodo prvi in so prvi, ki bodo zadnji.“ **31** Isteča dne so prišli tja nekateri izmed farizejev, rekoč mu: „Pojdi ven in odidi od tukaj; kajti Herod te hoče ubiti.“ **32** On pa jim je rekel: „Pojdite in povejte temu lisjaku: Glej, izganjam hudiče in ozdravljam danes in jutri, tretji dan pa bom popoln.“ **33** Vendar moram danes in jutri in naslednji dan hoditi: kajti ni mogoče, da prerok umre zunaj Jeruzalema. **34** Oh Jeruzalem, Jeruzalem, ki ubijaš preroke in kamnaš tiste, ki so poslani k tebi; kako pogosto sem hotel zbrati tvoje otroke

skupaj, kakor koklja zbirja svoj zarod pod svojimi krili, pa niste hoteli! **35** Glejte, vaša hiša vam ostane zapuščena: in resnično vam pravim: „Ne boste me videli, dokler ne pride čas, ko boste rekli: „Blagoslovjen je, kdor prihaja v Gospodovem imenu.“

14 Priprito pa se je, medtem ko je odšel v hišo enega izmed vodilnih farizejev, da bi na sábatni dan jedel kruh, da so ga ti opazovali. **2** In glej, pred njim je bil neki človek, ki je imel vodenico. **3** In Jezus je izvedencem v postavi in farizejem odgovarjal ter govoril, rekoč: „Ali je dovoljeno zdraviti na sábatni dan?“ **4** In molčali so. On pa ga je prijel in ozdravil ter ga pustil oditi; **5** in odgovoril jim je, rekoč: „Komu izmed vas pade osel ali vol in jamo in ga ne bo nemudoma, na sábatni dan, izvlekel ven?“ **6** In ponovno mu niso mogli odgovoriti na te stvari. **7** In ko je opazil kako izbirajo vodilna mesta, je tem, ki so bili povabljeni, podal prispodobo; rekoč jim: **8** „Kadar te katerikoli človek povabi na poroko, se ne usedi na najvišje mesto; da ne bi le-ta povabil častitljivejšega človeka kakor si ti; **9** in ne bi prišla, on, ki te je povabil ter ta in ti rekle: „Daj prostor temu človeku; in si boš s sramoto pričel jemati najnižji prostor. **10** Toda kadar si povabljen, pojdi in se usedi na najnižji prostor, da ti lahko reče, kdor te je povabil, ko pride k tebi: „Priatelj, pojdi više: ‘potem boš imel obozvezanje v prisotnosti teh, ki s teboj sedijo pri obedu. **11** Kajti kdorkoli se poviješ, bo ponižan; kdor pa se ponižuje, bo povišan.“ **12** Potem je prav tako rekel tistemu, ki ga je povabil: „Kadar pripravljaš kosilo ali večerjo, ne pokliči svojih prijateljev, niti svojih bratov, niti svojih sorodnikov, niti svojih bogatih sosedov; da te ne bi tudi oni povabili in ti povrnili. **13** Toda kadar pripravljaš pojedino pokliči revne, pohabljenе, hrome, slepe: **14** pa boš blagoslovjen; ker ti ne morejo poplačati: kajti poplačano ti bo ob vstajenju pravičnih.“ **15** In ko je eden izmed njih, ki je pri obedu sedel z njim, slišal te stvari, mu je rekel: „Blagoslovjen je, kdor bo jedel kruh v Božjem kraljestvu.“ **16** On pa mu je potem rekel: „Neki človek je priredil veliko večerjo in povabil mnoge: **17** ob času večerje pa je poslal svojega služabnika, da pove tem, ki so bili povabljeni: „Pridite; kajti sedaj so vse stvari pripravljene.“ **18** Vsi pa so se začeli soglasno opravičevati. Prvi mu je rekel: „Kupil sem kos zemlje in nujno ga moram iti pogledat: prosim te, imej me opravičenega.“ **19** Drugi pa je rekel: „Kupil sem pet jarmov volov in grem, da jih preizkusim: prosim te, imej me opravičenega.“ **20** In drugi je rekel: „Poročil sem ženo in zato ne morem priti.“ **21** Tako, da je ta služabnik prišel in te stvari pokazal svojemu gospodarju. Potem je hišni gospodar jezen rekel svojemu služabniku: „Pojditi hitro ven na ulice in mestne ceste ter pripelji sèm revne in pohabljenе v šepare in slepe.“ **22** Služabnik pa je rekel: „Gospod, narejeno je, kakor si zapovedanal in še je prostor.“ **23** In gospodar je rekel služabniku: „Pojditi ven na glavne ceste ter ograje in jih prisili, da vstopijo, da se bo moja hiša lahko napolnila.“ **24** Kajti povem vam: „Da nihče izmed tistih ljudi, ki so bili povabljeni, ne bo okusil moje večerje.“ **25** In z njim so šle velike množice: on pa se je obrnil in jim rekel: **26** „Če katerikoli človek pride k meni in ne sovraži svojega očeta in matere in žene in otrok in bratov in sester, da in tudi svojega lastnega življenja, ne more biti moj učenec. **27** In kdorkoli ne nosi svojega kríza in ne sledi meni, ne more biti moj učenec. **28** Kajti kdo izmed vas, ki hoče zgradiči stolp, se prej ne usede in ne presteje stroška, ali ima zadosti, da ga dokonča? **29** Da ga ne bi morda potem, ko je položil temelj, pa ga ni zmožen dokončati, vsi tisti, ki so to gledali, začeli zasmehovati, **30** rekoč: „Ta človek je pričel graditi, pa ni bil zmožen dokončati.“ **31** Ali kateri kralj, ki pripravlja vojno proti drugemu kralju, prej ne séde in se posvetuje, če bo zmožen z deset tisoč srečati tistega, ki prihaja nadenj z dvajsetimi tisoči? **32** Sicer, dokler je drugi še daleč, on pošlje poslanstvo in prosi pogoje

za mir. 33 Torej podobno, kdorkoli izmed vas, ki ne zapusti vsega, kar ima, ne more biti moj učenec. 34 Sol je dobra: toda če je sol izgubila svoj okus, s čim se bo začinila? 35 Niti ni primerna za zemljo niti za gnojišče; temveč jo ljudje mečejo ven. Kdor ima ušesa, da slišijo, naj posluša.“

15 Potem so se mu približali vsi davkarji in grešniki, da bi ga poslušali. 2 Farizej in pisarji pa so godnjali, rekoč: „Ta človek sprejema grešnike in z njimi jé.“ 3 Povedal pa jim je to prisopodobo, rekoč: 4 „Kateri mož izmed vas, ki ima sto ovac, če izgubi eno izmed njih, ali ne bo zapustil devetindevetdesetih v divjini in šel za to, ki je izgubljena, dokler je ne najde? 5 In ko jo najde, jo vesel naprti na svoja ramena. 6 In ko pride domov, skliče skupaj svoje prijatelje ter sosede, rekoč jim: „Veselite se z menoj; kajti našel sem svojo ovco, ki je bila izgubljena.“ 7 Povem vam, da bo na nebu podobna radost nad enim grešnikom, ki se pokesa, bolj kakor nad devetindevetdesetimi pravičnimi osebami, ki ne potrebujejo kesanja. 8 Ali katera ženska, ki ima deset koščkov srebra, če izgubi en košček ali ne priže svetilke in ne pomete hiše in marljivo ne išče, dokler ga ne najde? 9 Ko pa ga je našla, skliče skupaj svoje prijatelje in svoje sosede, rekoč: „Veselite se z menoj; kajti našla sem košček, ki sem ga izgubila.“ 10 Povem vam, enaka radost je v prisotnosti Božijih angelov nad enim grešnikom, ki se pokesa.“ 11 In rekel je: „Neki človek je imel dva sina: 12 in mlajši izmed njiju je rekel svojemu očetu: „Oče, daj mi moj delež dobrin, ki mi pripadajo.“ In razdelil jima je svoja sredstva za preživljanje. 13 Ne veliko dni kasneje pa je mlajši sin zbral vse skupaj in šel na pot v daljno deželo in tam z razuzdanim življenjem potrošil svoje imetje. 14 Ko pa je vse zapravil, je v tej deželi nastala silna lakota; in začel je živeti v pomanjkanju. 15 In odšel je ter se pridružil meščanu te dežele; on pa ga je poslal na svoja polja, da pase svinje. 16 Svoj trehbu pa bi si rad napolnil z luščinami, ki so jih jedle svinje: pa mu nihče ni dal. 17 Ko pa je prišel k sebi, je rekel: „Koliko najetih služabnikov mojega očeta ima kruha na pretek, jaz pa umiram od lakote!“ 18 Vstal bom ter odšel k svojemu očetu in mu bom rekel: „Oče, grešil sem zoper nebo in pred teboj 19 in nisem več vreden, da bi se imenoval tvoj sin: naredi me za enega svojih najetih služabnikov.“ 20 In vstal je ter prišel k svojemu očetu. Toda, ko je bil še daleč, ga je njegov oče zagledal ter imel sočutje in pritekel ter se oklenil njegovega vratu in ga poljubil. 21 Sin pa mu je rekel: „Oče, grešil sem zoper nebo in v svojih očeh in nisem več vreden, da bi se imenoval tvoj sin.“ 22 Toda oče je rekel svojim služabnikom: „Prinesite najboljše svečano oblačilo in ga nadenite nanj; in na njegovo roko dajte prstan ter čevlje na njegova stopala: 23 in privideť sém pitano tele in ga zakoljite; in jejmo ter bodimo veseli: 24 kajti ta moj sin je bil mrtev, pa je ponovno živ; bil je izgubljen, pa je najden.“ In začeli so se veseliti. 25 Torej njegov starejši sin je bil na polju: ko pa je prišel ter se bližal hiši, je zaslišal glasbo in ples. 26 In poklical je enega izmed služabnikov in vprašal, kaj pomenijo te stvari. 27 In ta mu je rekel: „Tvoj brat je prišel; in tvoj oče je zakljal pitano tele, ker ga je prejel živega in zdravega.“ 28 In bil je jezen in ni hotel vstopiti: zato je njegov oče prišel ven ter ga povabil. 29 In odgovoril je in rekel svojemu očetu: „Glej! Ta mnoga leta ti služim niti nisem kadarkoli prestolil tvoje zapovedi: pa mi vendarle še nikoli nisi dal kozlička, da bi se s svojimi prijatelji lahko poveseli: 30 toda takoj, ko je prišel ta tvoj sin, ki je z vlačugami požrl tvoja sredstva za preživljanje, si zanj zakljal pitano tele.“ 31 On pa mu je rekel: „Sin, ti si vedno z menoj in vse, kar imam, je tvoje. 32 Primerno je bilo, da bi se poveselili in bili veseli: kajti ta tvoj brat je bil mrtev, pa je ponovno živ; in bil je izgubljen, pa je najden.““

16 Svojim učencem pa je prav tako rekel: „Bil je neki bogataš, ki je imel oskrbnika; in ta isti mu je bil zatožen, da je zapravil njegove dobrine. 2 In poklical ga je ter mu rekel: „Kako to, da to slišim o tebi? Daj mi obračun svojega oskrbnštva, kajti ne boš več mogel biti oskrbnik.“ 3 Potem je oskrbnik sam pri sebi rekel: „Kaj naj storim? Kajti moj gospodar mi odvzema oskrbnštvo: kopati ne morem; prositi me je sram. 4 Odločil sem se kaj storiti, da me bodo lahko spreveli v svoje hiše, ko bom odstavljen od oskrbnštva.“ 5 Tako je poklical k sebi vsakega izmed dolžnikov svojega gospodarja in rekel prvemu: „Koliko dolguješ mojemu gospodarju?“ 6 In ta pa je rekel: „Sto meric olja.“ Rekel mu je: „Vzemi svojo zadolžnico in hitro sedi ter zapiši petdeset.“ 7 Potem je rekel drugemu: „In koliko dolguješ ti?“ In ta je rekel: „Sto meric pšenice.“ In rekel mu je: „Vzemi svojo zadolžnico in zapiši osemdeset.“ 8 In gospodar je pohvalil nepravičnega oskrbnika, ker je modro ravnal: kajti otroci tega sveta so v svojem rodu modrejši od otrok svetlobe. (aiōn g165) 9 Pravim pa vam: „Pridobivajte si prijatelje s krivčnim mamonom; da vas, ko padete, lahko spremjejo v večna prebivališča.“ (aiōnios g166) 10 Kdor je zvest v tem, kar je najmanjše, je zvest tudi v velikem: kdor pa je nepravičen v najmanjšem, je nepravičen tudi v velikem. 11 Če torej niste bili zvesti z nepravičnim mamonom, kdo bo vašemu zaupanju poveril resnična bogastva? 12 In če niste bili zvesti s tem, kar je od drugih ljudi, kdo vam bo dal to, kar je vaše? 13 Noben služabnik ne more služiti dvema gospodarjem: ker ali bo enega sovražil in drugega ljubil; ali pa se bo držal k enemu in preziral drugega. Ne morete služiti Bogu in bogastvu.“ 14 In tudi farizeji, ki so bili lakomni, so slišali vse te stvari: in so ga zasmehovali. 15 Rekel jim je: „Vi ste tisti, ki sebe opravičujete pred ljudmi; toda Bog pozna vaša srca: kajti to, kar je zelo cenjeno med ljudmi, je v Božjih očeh ogabnost. 16 Postava in preroki so bili do Janeza: od tedaj se oznanja Božje kraljestvo in vsak pritiska vanj. 17 Lažje pa je za nebo in zemljo da preideta, kakov da manjka ena pičica postave. 18 Kdorkoli odslovi svojo ženo in poroči drugo, grešno počenja zakonolomstvo: in kdorkoli poroči njo, ki jo je njen soprog odslovil, grešno počenja zakonolomstvo. 19 Bil je neki bogataš, ki je bil oblesen v Škrlat in tanko laneno platno in vsak dan razkošno jedel in pil: 20 in bil je neki berač, po imenu Lazar, ki je bil poln vnetij položen pred njegova velika vrata 21 in želet je biti nahranjen z drobtinami, ki so padale z bogataševe mize: poleg tega so prišli psi in lizali njegova vnetja. 22 Pripetilo pa se je, da je berač umrl in angeli so ga odnesli v Abrahamovo naročje: in tudi bogataš je umrl ter bil pokopan; 23 in v peku je povzdignil svoje oči, medtem ko je bil mučen in daleč stran videl Abrahama in Lazarja v njegovem naročju. (Hadēs g86) 24 In zakljal je ter rekel: „Oče Abraham, usmili se me in pošli Lazarja, da bi lahko konico svojega prsta pomočil v vodo in ohladil moj jezik; kajti mučen sem v tem plamenu.“ 25 Toda Abraham je rekel: „Sin, spomni se, da si v svojem življenju prejemal svoje dobre stvari in prav tako Lazar zle stvari: toda on je sedaj potolažen, ti pa si mučen. 26 Poleg vsega tega pa je med nami in teboj velik, nespremenljiv prepad: tako da tisti, ki bi hoteli prečkati od tod k vam, ne morejo; niti oni ne morejo prečkati k nam, da bi prišli od tam.“ 27 Potem je rekel: „Prosim te torej oče, da bi ga poslal k hiši mojega očeta: 28 kajti pet bratov imam; da jim bo lahko pričeval, da ne bi tudi oni prišli v ta kraj mučenja.“ 29 Abraham mu reče: „Imajo Mojzesina in preroke; naj njih poslušajo.“ 30 Ta pa je rekel: „Ne, oče Abraham: toda če gre k njim kdo od mrtvih, se bodo pokesali.“ 31 On pa mu je rekel: „Če ne poslušajo ne Mojzesina in ne prerokov, ne bodo pregorovjeni, četudi nekdo vstane od mrtvih.““

17 Potem je rekel učencem: „Ni mogoče, da prestopki ne bi prišli: toda gorje tistem, po katerem bodo prišli! 2 Bolje bi bilo zanj, da bi bil mlinski kamen obešen okoli njegovega vratu, on pa vržen v morje, kakor da bi pohujšal enega od teh malčkov. 3 Pazite se: „Če se tvoj brat prekriš zoper tebe, ga oštěj; če pa se pokesa, mu odpusti. 4 In če se sedemkrat dnevno prekriš zoper tebe in se sedemkrat dnevno ponovno obrne k tebi, rekoč: „Kesam se; ‘mu odpusti.’“ 5 In apostoli so rekli Gospodu: „Povečaj našo vero.“ 6 Gospod pa je rekel: „Če bi imeli vero kakor zrno gorčičnega semena, bi rekli temu drevesu črne murve: „Bodi izruvana s korenino in bodi posajena v morje; ‘in bi vam bila pokorna. 7 Toda kdo izmed vas, ki ima služabnika, ki orje ali hrani živilo, mu bo rekel v kratkem, ko pride iz polja: ‘Pojd in sedi k obedu?’“ 8 In ali mu ne bo raje rekel: „Pripravi mi nekaj, da bom lahko večerjal in se opaši ter mi strezi, dokler se ne najem in napijem; potem pa boš ti jedel in pil?“ 9 Mar se bo zahvalil temu služabniku, ker je storil stvari, ki so mu bile ukazane? Menim, da ne. 10 Tako tudi vi, ko boste naredili vse te stvari, ki so vam ukazane, recite: „Nekoristni služabniki smo: naredili smo to, kar je bila naša dolžnost, da storimo.“ 11 In pripetilo se je, ko je šel v Jeruzalem, da je šel skozi sredo Samarije in Galileje. 12 In ko je vstopil v neko vas, ga je tam srečalo deset mož, ki so bili gobavi, kateri so stali daleč stran: 13 in povzdignili so svoje glasove ter rekli: „Jezus, Učitelj, usmili se nas.“ 14 In ko jih je zagledal, jim je rekel: „Pojdite, pokazite se duhovnikom.“ In pripetilo se je, da ko so šli, so bili očiščeni. 15 In ko je eden izmed njih videl, da je bil ozdravljen, se je obrnil nazaj in z močnim glasom slavil Boga. 16 in je pri njegovih stopalih padel dol na svoj obraz, ter mu dal zahvalo: in ta je bil Samarijan. 17 In Jezus odgovoril ter reče: „Ali ni bilo tu deset očiščenih? Toda kje je onih devet? 18 Nikogar ni najti, ki bi se vrnil, da izroči slavo Bogu, razen tega tujca.“ 19 In rekel mu je: „Vstani, pojdi svojo pot: tvoja vera te je naredila zdравega.“ 20 In ko so ga farizeji povprašali, kdaj naj bi prišlo Božje kraljestvo, jim je odgovoril in rekel: „Božje kraljestvo ne prihaja z opazovanjem: 21 tudi ne bodo rekli: ‘Glejte, tukaj’ ali: ‘Glejte tam!’ kajti glejte, Božje kraljestvo je znotraj vas.“ 22 Učencem pa je rekel: „Prišli bodo dnevi, ko boste že zeleli videti enega izmed dni Sina človekovega, pa ga ne boste videli. 23 In govorili vam bodo: ‘Glejte tukaj;’ ali: ‘Glejte tam: ‘ne hodite za njimi niti jim ne sledite. 24 Kajti kakor bliskanje, ki zasveti iz enega konca pod nebom, sveti do drugega konca pod nebom; tako bo tudi Sin človekov na svoj dan. 25 Toda najprej mora pretrpeti mnoge stvari in biti zavržen od tega rodu. 26 In kakor je bilo v Noetovih dneh, takò bo tudi v dneh Sina človekovega. 27 Jedli so, pili so, poročali so žene, dane so bile v zakon, vse do dne, ko je Nee vstopil v nosilklo in je prišla poplava ter jih vse uničila. 28 Podobno bo, kot je bilo v Lotovih dneh; jedli so, pili, kupovali, prodajali, sadili, zidali; 29 toda istega dne, ko je Lot odšel iz Sódome, je z neba deževal ogenj in žveplo ter jih vse uničil. 30 Točno takò bo na dan, ko se razodene Sin človekov. 31 Na tisti dan naj tisti, ki bo na hišni strehi in njegove stvari in hiši, ne pride dol, da jih vzame proč: in kdor je na polju, naj se prav tako ne vrača nazaj. 32 Spomnite se Lotove žene. 33 Kdorkoli si bo prizadeval rešiti svoje življenje, ga bo izgubil; kdorkoli pa bo izgubil svoje življenje, ga bo ohranil. 34 Povem vam, v tej noči bosta dva človeka na eni postelji; eden bo vzet, drugi pa puščena. 35 Dve ženski bosta skupaj mleli; ena bo vzeta, druga pa puščena. 36 Dva moža bosta na polju; eden bo vzet, drugi pa puščen.“ 37 In odgovorili so mu ter rekli: „Kje, Gospod?“ In on jim je rekel: „Kjer koli je telo, tam bodo orli zbrani skupaj.“

18 Povedal pa jim je priliko zato, da morajo ljudje vedno moliti in ne izgubiti poguma; 2 rekoč: „V mestu je bil sodnik, ki

se ni bal Boga niti se ni oziral na človeka: 3 v tistem mestu pa je bila vdova; in prišla je k njemu, rekoč: „Maščuj me pred mojim nasprotnikom.“ 4 On pa nekaj časa ni hotel: toda kasneje si je sam pri sebi rekel: „Čeprav se ne bojim Boga niti se ne oziram na človeka; 5 vendorle, ker me ta vdova nadleguje, jo bom maščeval, da me s svojim nenehnim prihajanjem ne bi izmučila.“ 6 Gospod pa je rekel: „Poslušajte kaj pravi nepravični sodnik. 7 In ali ne bo Bog maščeval svojih lastnih izvoljenih, ki dan in noč vpijejo k njemu, čeprav jih dolgo prenaša? 8 Povem vam, da jih bo naglo maščeval. Vendor, ko pride Sin človekov, ali bo našel vero na zemljì?“ 9 Nekaterim pa, ki so zaupali sami vase, da so bili pravični, pa so prezirali druge, je povedal to prisopodobo: 10 „Dva človeka sta šla gori v tempelj, da molita; eden farizej, drugi pa davkar. 11 Farizej je stal in sam pri sebi takole molil: „Bog, zahvaljujem se ti, ker nisem kakor so drugi ljudje, izsiljevalci, nepravični, zakonolomci ali celò kakor ta davkar. 12 Postim se dvakrat tedensko, desetine dajem od vsega, kar imam. 13 Davkar pa, ki je stal daleč stran, ni hotel niti svojih oči povzdigniti k nebu, temveč se je udarjal po svojih prsih, rekoč: „Bog bodi usmiljen meni grešniku.“ 14 Povem vam, ta človek je odšel dol k svoji hiši toliko bolj opravičen kakor drugi: kajti vsakdo, ki sebe povиše, bo ponižan; kdo pa sebe poniže, bo povиšan.“ 15 K njemu pa so priveli tudi otročice, da bi se jih dotaknil: toda, ko so njegovi učenci to videli, so jih oštel. 16 Toda Jezus jih je poklical k sebi in rekel: „Dovolite majhnim otrokom prihajati k meni in ne prepovejte jim: kajti takšnih je Božje kraljestvo. 17 Resnično, povem vam: „Kdorkoli ne bo sprejet Božjega kraljestva kakor majhen otrok, nikakor ne bo vstopil vanj.“ 18 Neki vladar pa ga je vprašal, rekoč: „Dobri Učitelj, kaj naj storim, da bom podedoval večno življenje?“ (aiōnios g166) 19 Jezus pa mu je rekel: „Zakaj me kliceš dober? Nihče ni dober, razen enega, to je Boga. 20 Zapovedi poznaš: „Ne zatrepi zakonolomstva, ‘Ne ubijaj,’ ‘Ne kradi,’ ‘Ne pričaj po krivem,’ ‘Spoštuje svojega oceta in svojo mater.’“ 21 In on je rekel: „Vsega tega sem se držal od svoje mladosti dalje.“ 22 Torej ko je Jezus slišal te besede, mu je rekel: „Vendor ti manjka ena stvar: prodaj vse, kar imaš in razdeli revnim, pa boš imel zaklad v nebesih: ter pridi, hodi za menoj.“ 23 In ko je oni to slišali, je bil zelo žalosten: kajti bil je zelo bogat. 24 In ko je Jezus videl, da je bil zelo žalosten, je rekel: „Kako težko bodo tisti, ki imajo bogastva, vstopili v Božje kraljestvo! 25 Kajti lažje je za kamelo, da gre skozi šivankino uho, kakor za bogataša vstopiti v Božje kraljestvo.“ 26 Tisti pa, ki so to slišali, so rekli: „Kdo je potem lahko rešen?“ 27 In rekel je: „Stvari, ki so nemogoče z ljudmi, so mogoče z Bogom.“ 28 Potem je Peter rekel: „Glej! Vse smo zapustili in ti sledili.“ 29 In rekel jem je: „Resnično, povem vam: „Ni človeka, ki je zapustil hišo ali starše ali brate ali ženo ali otroke zaradi Božjega kraljestva. 30 ki ne bo prejel mnogokrat več v tem sedanjam času in večno življenje v svetu, ki pride.“ (aiōn g165, aiōnios g166) 31 Potem je k sebi vzel dvanaestere in jem rekel: „Glejte, mi gremo gor v Jeruzalem, vse besede, ki so glede Sina človekovega napisane po prerokih, pa se bodo dovršile. 32 Kajti izročen bo pogonom in bo zasmehovan in hudobno tretiran ter opljuvan: 33 pa tudi bičali ga bodo in ga usmrtili: tretji dan pa bo ponovno vstal.“ 34 Niso pa razumeli nobene od teh besed: in ta govor je bil skrit pred njimi niti niso razumeli besed, ki so bile izgovorjene. 35 Pripetilo pa se je, da ko je prišel bližu Jerihu, da je ob poti sedel neki slepi mož ter beračil: 36 ko pa je slišal iti mimo množico, je vprašal kaj je to pomenilo. 37 In povedali so mu, da gre mimo Jezus iz Nazareta. 38 In ta je zavpil, rekoč: „Jezus, ti Davidov Sin, usmili se me.“ 39 Tisti pa, ki so hodili spredaj, so ga oštel, da naj molči: toda on je bolj in bolj vpli: „Ti, Davidov Sin, usmili se me.“ 40 In Jezus se je ustavil ter ukazal, naj bo priveden k njemu: in ko je ta prišel bliže,

ga je vprašal, **41** rekoč: „Kaj hočeš, da naj ti storim?“ On pa je rekel: „Gospod, da lahko prejmem svoj vid.“ **42** Jezus mu je rekel: „Prejmi svoj vid: twoja vera te je rešila.“ **43** In takoj je prejel svoj vid in mu sledil ter proslavljal Boga: ko pa so vsi ljudje to videli, so dali hvalo Bogu.

19 Jezus pa je vstopil in šel skozi Jeriho. **2** In glej, tam je bil mož, imenovan Zahej, ki je bil šef med davkarji in je bil bogat. **3** Prizadeval pa si je, da bi videl kdo je bil Jezus; pa ni mogel zaradi množice, ker je bil majhne postave. **4** In je stekel naprej ter splezal na egiptovsko smokvo, da bi ga videl: kajti moral bi iti mimo po tej poti. **5** Ko je Jezus prišel na ta kraj, je pogledal gor, ga zagledal in mu rekel: „Zahej, podvijaj se in pridi dol; kajti danes moram ostati v tvoji hiši.“ **6** In pohitel je in prišel dol ter ga radostno sprejel. **7** In ko so to videli, so vsi godrnjali, rekoč: „Ta je odšel, da bi bil gost pri človeku, ki je grešnik.“ **8** Zahej pa je vstal in rekel Gospodu: „Glej, Gospod, polovico svojih dobrin dam revnim; in če sem po krievem obtožen, da sem karkoli vzel od kateregakoli človeka, mu štirikratno povrnam.“ **9** In Jezus mu je rekel: „Ta dan je prišla k tej hiši rešitev duše, glede na to, da je tudi on Abrahams sin. **10** Kajti Sin človekov je prišel, da pošče in da reši to, kar je bilo izgubljeno.“ **11** In medtem ko so slišali te stvari, je dodal in povedal prispodobno, kajti bil je blizu Jeruzalema in ker so mislili, da naj bi se Božje kraljestvo prikazalo takoj. **12** Rekel je torej: „Neki visoki plemič je odšel v daljno deželo, da prejme zase kraljestvo in da se vrne. **13** In poklical je svojih deset služabnikov ter jih razdelil deset funтов in jim rekel: „Obdržite lastnino, dokler ne pride.“ **14** Toda njegovi državljanji so ga sovražili in za njim poslali sporočilo, rekoč: „Nočemo, da bi ta človek zavladal nad nami.“ **15** Pripetilo pa se je, kar je se vrnil, da je sprejel kraljestvo, potem je ukazal naj te služabnike, katerim je dal denar, poklicajo k njemu, da lahko izve koliko je vsak človek pridobil s trgovanjem. **16** Potem je prišel prvi, rekoč: „Gospodar, tvoj funt je pridobil deset funтов.“ **17** On pa mu je rekel: „V redu, ti dobri služabnik: ker si bil zvest v zelo majhnem, imej oblast nad desetimi mesti.“ **18** Prišel pa je drugi, rekoč: „Gospod, tvoj funt je pridobil pet funтов.“ **19** In tudi njemu je rekel podobno: „Tudi ti bodи nad petimi mesti.“ **20** Prišel pa je še en, rekoč: „Gospod, glej, tukaj je tvoj funt, ki sem ga hranil v ptiču: **21** kajti bal sem se te, ker si strog človek: jemlješ to, česar nisi položil in žanješ to, česar nisi posejal.“ **22** On pa mu reče: „Po tvojih lastnih uštih te bom sodil, ti zlobni služabnik. Vedel si, da sem bil strog človek, ki jemljem to, kar nisem položil in ki žanješ to, kar nisem posejal: **23** zakaj torej mojega denarja nisi dal v banko, da bi lahko ob mojem prihodu mojo lastnino zahteval z obrestimi?“ **24** In rekel je tem, ki so stali poleg: „Vzemite od njega funt in ga dajte tistemu, ki ima deset funтов.“ **25** (Oni pa so mu rekli: „Gospod, ta ima deset funтов.“) **26** Kajti povem vam: „Da se bo vsakemu, ki ima, dalo; od tistega, ki nima, pa se bo odvzelo celo to, kar ima.“ **27** Toda tiste moje sovražnike, ki niso hoteli, da bi jim jaz vladal, privedite sēm in jih pokončajte pred meno!“ **28** In ko je tako govoril, je šel pred njimi ter se vzpenjal v Jeruzalem. **29** Pripetilo pa se je, ko je prišel blizu Béttage in Betanije, pri gori, ki se imenuje Olska gora, [da] je postal dva izmed svojih učencev, **30** rekoč: „Pojdita v vas nasproti vama; v kateri bosta ob svojem vstopu našla privezano žrebe, na katerem človek še nikoli ni sedel: odvezita ga in ga privedita sēm.“ **31** Če pa vaju katerikoli človek vpraša: „Zakaj ga odvezujeta?“ mu recita takole: „Ker ga potrebuje Gospod.“ **32** In onadva, ki sta bila poslana, sta šla svojo pot in našla tako, kakor jima je povedal. **33** In ko sta odvezovala žrebe, so jima lastniki le-tega rekli: „Zakaj odvezujeta žrebe?“ **34** Onadva pa sta rekla: „Gospod ga potrebuje.“ **35** In privedla sta ga k Jezusu: in svoje obleke sta vrgla na žrebe ter nanj posadila

Jezusa. **36** In ko je šel, so na pot razgrinjali svoja oblačila. **37** Ko je prišel blizu, torej celo k pobočju Olske gore, se je celotna množica učencev pričela veseliti in z močnim glasom hvaliti Boga za vsa mogočna dela, ki so jih videli; **38** rekoč: „Blagoslovjen naj bo Kralj, ki prihaja v imenu Gospodovem: v nebesih mir in slava na višavah.“ **39** Nekaj farizejev izmed množice pa mu je reklo: „Učitelj, oštaj svoje učence.“ **40** In odgovoril jim je in jim rekel: „Povem vam, da če naj bi ti molčali, bodo takoj kamni zavpili.“ **41** Ko pa je prišel bliže, je zagledal mesto ter jokal nad njim, **42** rekoč: „Če bi ti spoznalo, celo ti, vsaj na ta tvoj dan, stvari, ki pripadajo tvojemu miru! Toda sedaj so skrite pred tvojimi očmi.“ **43** Kajti nadte bodo prisli dnevi, ko bodo tvoji sovražniki okoli tebe nasuli okope in te obkolili in te zadržali na vsaki strani **44** in zravnali te bodo z zemljijo in svoje otroke v tebi; in tebi ne bodo pustili enega kamna na drugem; ker nisi spoznal časa svojega obiskanja.“ **45** In odšel je v tempelj ter pričel izganjati te, ki so v njem prodajali in te, ki so kupovali; **46** rekoč jim: „Pisano je: „Moja hiša je hiša molitve: 'toda vi ste jo naredili za brlog razbojnivov.“ **47** In vsak dan je učil v templju. Toda visoki duhovniki in pisarji in vodje ljudi so si prizadevali, da ga pokončajo, **48** pa niso mogli najti kaj bi lahko storili: kajti vsi ljudje so ga zelo pozorno poslušali.

20 Pripetilo pa se je, da so na enega izmed tistih dni, ko je v templju učil ljudi in oznanjal evangelij, prišli nad njega visoki duhovniki in pisarji s starešinami **2** in mu spregovorili, rekoč: „Povej nam, s kakšno oblastjo delaš te stvari? Ali kdo je tisti, ki ti je dal to oblast?“ **3** In odgovoril je in jim rekel: „Tudi jaz vas bom vprašal eno stvar; in odgovorite mi: **4** „Ali je bil Janezov krst iz nebes ali od ljudi?“ **5** Oni pa so razpravljali med seboj, rekoč: „Če bomo rekli: „Iz nebes;“ bo rekel: „Zakaj mu potem niste verjeli?“ **6** toda če rečemo: „Od ljudi;“ nas bodo vsi ljudje kamnili: kajti pregovorjeni so, da je bil Janez prerok.“ **7** In odgovorili so, da ne morejo povedati od kod je bil. **8** In Jezus jim je rekel: „Niti vam jaz ne povem s kakšno oblastjo delam te stvari.“ **9** Potem je pričel ljudem govoriti to prispodobno: „Neki človek je zasadil vinograd in ga prepustil poljedelcem ter za dolgo časa odšel v daljno deželo. **10** Ob primerem obdobju pa je postal k poljedelcem služabnika, da bi mu lahko dali od sadu vinograda: toda poljedelci so ga pretepli in ga odposlali praznega. **11** On pa je ponovno poslal drugega služabnika: in tudi njega so pretepli in sramotno ravnali z njim ter ga odposlali praznega. **12** Pa je ponovno poslal tretjega: in tudi njega so ranili ter ga vrgli ven. **13** Potem je gospodar vinograda rekel: „Kaj naj storim? Poslal bom svojega ljubljenega sina: ko ga bodo videli, ga bodo mogoče spoštovali.“ **14** Toda, ko so ga poljedelci zagledali, so med seboj razpravljali, rekoč: „Ta je dedič: pridite, ubijmo ga, da bo dedičina lahko naša.“ **15** Tako so ga vrgli iz vinograda in ga ubili. Kaj jim bo torej storil gospodar vinograda? **16** Prišel bo in uničil te poljedelce, vinograd pa bo dal drugim. „Ko pa so to slišali, so rekli: „Bog ne daj.“ **17** In pogledal jih je ter rekel: „Kaj je torej to, kar je pisano: „Kamen, ki so ga graditelji zavrgli, ta isti je postal glava vogalu?“ **18** Kdorkoli bo padel na ta kamen, bo razbit; toda na kogarkoli bo ta padel, ga bo zmlel v prah.“ **19** In visoki duhovniki ter pisarji so skušali to isto uro položiti roke nanj; bali pa so se ljudi: kajti zaznali so, da je to prispodobno govoril proti njim. **20** In opazovali so ga ter poslali vohune, ki naj bi se hlinili [za] pravične može, da bi ga lahko prijeli za njegove besede, da bi ga tako lahko izročili voditeljevi moči in oblasti. **21** Vprašali pa so ga, rekoč: „Učitelj, mi vemo, da prav govorиш in učiš niti ne sprejemaš zunanjega videza kogarkoli, temveč resnično učiš Božjo pot: **22** Ali je za nas zakonito, da dajemo cesarju davek ali ne?“ **23** Vendar je zaznal njihovo prebrisano in jim rekel: „Zakaj me skušate? **24** Pokažite

mi kovanec. Čigavo podobo in napis ima?" Odgovorili so in rekli: „Cesarjevo.“ 25 In rekel jim je: „Povrnite torej cesarju stvari, ki so cesarjeve, Bogu pa stvari, ki so Božje.“ 26 In pred ljudmi ga niso mogli prijeti zaradi njegovih besed: čudili pa so se ob njegovem odgovoru in molčali. 27 Potem so prišli k njemu nekateri izmed saducejev, ki so zanikali, da obstaja kakršnokoli vstajenje; vprašali pa so ga, 28 rekoč: „Učitelj, Mojzes nam je napisal: ‚Če komu umre brat, ki ima ženo in umre brez otrok, da naj njegov brat vzame njegovo ženo in svojemu bratu obudi potomca. 29 Bilo je torej sedem bratov: in prvi je vzel ženo ter umrl brez otrok. 30 In drugi jo je vzel za ženo ter umrl brez otrok. 31 In vzel jo je tretji; in na podoben način tudi sedmi: pa niso zapustili otrok in so umrli. 32 Zadnja izmed vseh je umrla tudi ženska. 33 Čigava žena od teh bo torej ob vstajenju?“ Kajti sedem jo je imelo za ženo.“ 34 Jezus jim odgovoril in reče: „Otroci tega sveta se poročajo in so dane v zakon: (aion g165) 35 toda tisti, ki bodo vredni, da dosežejo oni svet in vstajenje od mrtvih, se ne bodo niti poročali niti ne bodo dane v zakon: (aion g165) 36 niti ne morejo več umreti: kajti enaki so angelom; in so Božji otroci, saj so otroci vstajenja. 37 Torej, da so bili mrtvi obujeni, je pokazal celo Mojzes pri grmu, ko je imenoval Gospoda, Bog Abramov in Bog Izakov in Bog Jakobov.“ 38 Kajti on ni Bog mrtvih, temveč živilih: kajti njemu vsi živijo.“ 39 Tedaj so nekateri izmed pisarjev odgovorili ter rekli: „Učitelj, v redu si povedel.“ 40 Nató pa se ga niso drznili vprašati nobenega vprašanja več. 41 In rekel jim je: „Kako pravijo, da je Kristus Davidov sin? 42 In sam David pravi v knjigi Psalmov: ,Gospod je rekel mojemu Gospodu: Sedi na mojo desnico, 43 dokler ne naredim tvojih sovražnikov [za] twojo prúčko.“ 44 David ga torej kliče Gospod, kako je potem on njegov sin?“ 45 Potem je pred občinstvom vseh ljudi svojim učencem rekel: 46 „Pazite se pisarjev, ki želijo hoditi v dolgih svečanih oblačilih in imajo radi pozdrave na trgih in najviše sedeže v sinagogah ter vodilna mesta na praznovanjih; 47 ki vdovam požirajo hiše in zaradi lepšega delajo dolge molitve: isti bodo prejeli večje prekletstvo.“

21 Pogledal pa je navzgor in videl bogataše metati svoje darove v zakladnico. 2 Videl pa je tudi neko siromašno vdovo vreči vanjo dva kovanca. 3 In je rekel: „Resnično, jaz vam pravim, da je ta siromašna vdova vrgla vanjo več kot vsi: 4 kajti vti ti so iz svojega obilja vrgli vanjo daritve Bogu: toda ona je iz svoje ubožnosti vrgla vanjo vsa sredstva za preživljvanje, ki jih je imela.“ 5 In ko so nekateri govorili o templju, kako je okrašen z lepimi kamni in darovi, je rekel: 6 „Glede teh stvari, ki jih gledate, pa bodo prišli dnevi, v katerih ne bo ostal en kamen na drugem, ki ne bi bil zrušen.“ 7 In vprašali so ga, rekoč: „Učitelj, toda kdaj bodo te stvari? In kakšno znamenje se bo zgodilo, ko se bodo te stvari pripetile?“ 8 In rekel je: „Pazite, da ne boste zavedeni: kajti mnogi bodo prišli v mojem imenu, rekoč: „Jaz sem Kristus; in čas se je približal: ‘ne pojrite torej za njimi. 9 Toda, ko boste slišali o vojnah in razburjenjih, ne bodite prestrašeni: kajti te stvari se morajo najprej zgoditi; toda konec še ni v kratkem.“ 10 Tedaj jim je rekel: „Narod bo vstal zoper narod in kraljestvo zoper kraljestvo: 11 in veliki potresi bodo na raznih krajinah in lakote ter kužne bolezni; in strašni prizori ter velika znamenja se bodo zgodila z neba. 12 Toda pred vsem tem bodo nad vas iztegovali svoje roke in vas preganjali ter vas izročali v shodnice in v ječe, zaradi mojega imena boste privedeni pred kralje in vladarje. 13 To pa se bo obrnilo k vam za pričevanje. 14 Pomirite se torej v svojih srcih, da ne boste prej premisljevali kaj boste odgovorili: 15 kajti jaz vam bom dal usta in modrost, kateri vsi vaši nasprotniki ne bodo mogli ugоварjati niti se ji upirati. 16 Izdajali pa vas bodo tako starši kakor bratje, žlahta in prijatelji; in nekaterim izmed vas

bodo povzročili, da boste usmrčeni. 17 In vti ljudje vas bodo sovražili zaradi mojega imena. 18 Toda niti las z vaše glave ne bo propadel. 19 Z vašim potropljenjem si pridobivate svoje duše. 20 Ko pa boste videli Jeruzalem obdan z vojskami, tedaj vedite, da je blizu opustošenje le-tega. 21 Potem naj tisti, ki so v Judeji, pobegnejo v gore; in naj tisti, ki so v njegovi sredi, odidejo ven; in naj tisti, ki so na podeželjih, ne vstopijo vanj. 22 Kajti to so dnevi maščevanja, da se bodo lahko izpolnile vse stvari, ki so napisane. 23 Toda gorje v tistih dneh tem, ki so z otrokom in tem, ki dojijo! Kajti in deželi bo velika tegoba in bes nad temi ljudmi. 24 In padali bodo pod ostrino meča in odvedeni bodo v ujetništvo med vse narode: Jeruzalem pa bodo mendrali pogani, dokler se ne dopolnijo časi pogancov. 25 In znamenja bodo na soncu in na luni in na zvezdah; in nad zemljo tegoba narodov z zmedenostjo; morje in valovi bodo rjoveli; 26 srca bodo ljudem odpovedovala zaradi strahu in zaradi opazovanja za temi stvarmi, ki prihajajo na zemljo: kajti moči neba se bodo majale. 27 In tedaj bodo videli Sina človekovega prihajati v oblaku z močjo in veliko slavo. 28 Ko pa se bodo te stvari pričele dogajati, potem poglejte gor in dvignite svoje glave; kajti vaša odkupitev se približuje.“ 29 In spregovoril jim je v prisподobi: „Poglejte figovo drevo in vsa drevesa; 30 ko sedaj poganjajo, vi vidite in sami veste, da je torej poletje blizu. 31 Tako tudi vi, ko vidite, da se te stvari dogajajo, védite, da je Božje kraljestvo blizu. 32 Resnično, jaz vam povem: ‚Ta rod ne bo preminil, dokler ne bo vse izpolnjeno. 33 Nebo in zemlja bosta minila: toda moje besede ne bodo minile. 34 Pazite pa se, da ne bi bila vaša srca kadarkoli preobremenjena s prenasilenostjo in pijanostjo in skrbmi tega življения in tako, da ta dan nad vas ne pride nepríčakovan. 35 Kajti kakor zanka bo prišel na vse tiste, ki prebivajo na obliju celotne zemlje. 36 Čujte torej in nenehno molite, da boste lahko šteti za vredne, da pobegnete vsem tem stvarem, ki se bodo pripetile in stopite pred Sina človekovega.“ 37 In podnevi je učil v templju, ponocni pa je odšel ven ter prebival na gori, ki se imenuje Oljska gora. 38 In vti ljudje so prihajali zgodaj zjutraj k njemu v tempelj, da bi ga poslušali.

22 Torej približal se je praznik nekvašenega kruha, ki se imenuje Pasha. 2 Visoki duhovniki in pisarji pa so si prizadevali, kako bi ga lahko ubili; kajti bali so se ljudi. 3 Tedaj je Satan vstopil v Juda, v vzdevkom iškanijot, ki je bil izmed dvanajsterih. 4 In odšel je svojo pot ter se posvetoval z visokimi duhovniki in stotnikri, kako bi jim ga lahko izdal. 5 In ti so bili veseli in se obvezali, da mu dajo denar. 6 In obljubil je ter iskal priložnost, da jim ga izda v odsotnosti množice. 7 Potem je prišel dan nekvašenega kruha, ko mora biti zaklano pashalno jagnje. 8 In postal je Petra ter Janeza, rekoč: „Pojdita in nam pripravita pashalno jagnje, da bomo lahko jedli.“ 9 Rekla pa sta mu: „Kje želiš, da ga pripravita?“ 10 Rekel jima je: „Glejta, ko vstopita v mesto, vaju bo srečal moški, nesoč lončen vrč vode; sledita mu in hišo, v katero vstopa. 11 Hišnemu očetu pa bosta rekla: „Učitelj ti pravi: ‚Kje je soba za goste, kjer bom s svojimi učenci jedel pashalno jagnje?“ 12 In pokazal vama bo veliko opremljeno zgornjo sobo: tam pripravita.“ 13 In onadva sta odšla ter našla, kakor jima je rekel: in pripravila sta pashalno jagnje. 14 Ko pa je prišla ura, se je usedel in dvanaest apostolov z njim. 15 Rekel jim je: „S hrepenerjem sem si že zielel, da bi to pashalno jagnje jedel z vami, še predem trpm: 16 kajti povem vam: „Ne bom več jedel od tega, dokler to ne bo izpolnjeno v Božjem kraljestvu.“ 17 In vzel je čašo ter se zahvalil in rekel: „Vzemite to in si razdelite to med seboj: 18 kajti povem vam: ne bom pil od sadu vinske trte, dokler ne pride Božje kraljestvo.“ 19 In vzel je kruh in se zahvalil in ga razlomil ter jím dal, rekoč: „To je moje telo, ki je dano za vas: to delajte v spomin name.“ 20

Podobno tudi čašo po večerji, rekoč: „Ta čaša je nova zaveza v moji krvi, ki se preliva za vas. 21 Toda glejte, roka tistega, ki me izdaja, je z menoj pri mizi. 22 In Sin človekov resnično gre, kakor je bilo določeno: toda gorje temu človeku po katerem je izdan!“ 23 In med seboj so se začeli spraševati, kdo izmed njih je bil, da bi storil to stvar. 24 Med njimi pa je bil tudi prepir, kdo izmed njih naj bi bil smatran največji. 25 On pa jim je rekel: „Kralji poganov izvajajo gospodstvo nad njimi; in kateri izvajajo oblast nad njimi, so imenovani dobrotniki. 26 Toda vi ne bodite takšni: temveč kdor je med vami največji, naj bo kakor mlajši; kdor pa je šef, kakor tisti, ki streže. 27 Kajti kdo je večji, kdor sedi pri mizi ali kdor streže? Ali ni kdor sedi pri mizi? Toda jaz sem med vami kakor tisti, ki streže. 28 Vi ste tisti, ki ste vztrajali z menoj v mojih skušnjavah. 29 Določam pa vam kraljestvo, kakor ga je moj Oče določil meni; 30 da boste lahko jedli in pili pri moji mizi v mojem kraljestvu in sedeli na prestolih ter sodili dvanaest Izraelovih rodov.“ 31 In Gospod je rekel: „Simon, Simon, glej, Satan je zahlepel, da bi te imel, da te lahko preseje kakor pšenico: 32 toda jaz sem molil zate, da tvoja vera ne opeša: ko pa bo spreobrnjen, okrépi svoje brate.“ 33 Ta pa mu je rekel: „Gospod, pripravljen sem iti s teboj, tako v ječu, kakor v smrt.“ 34 On pa je rekel: „Povem ti, Peter, danes petelin ne bo zapel, preden ne boš trikrat zatajil, da me poznas.“ 35 In rekel jim je: „Ko sem vas poslat brez možnje in malhe in čepljev ali vam je karkoli manjkalo?“ In reki so: „Nič.“ 36 Potem jim je rekel: „Toda kdor ima možnjo, naj jo sedaj vzame in prav tako svojo malho: in kdor nima meča, naj proda svojo obleko enega kupi. 37 Kajti povem vam, da se mora na meni dovršiti še to, kar je pisano: „In prištet je bil med prestopnike: ‚kajti stvari glede mene imajo konec.‘“ 38 In reki so: „Gospod, glej, tukaj sta dva meča.“ On pa jim je rekel: „Dovolj je.“ 39 In prišel je ven ter odšel, kakor je bil navajen, na Oljsko goro; in tudi njegovi učenci so mu sledili. 40 Ko pa je bil na mestu, jim je rekel: „Molite, da ne vstopite v skušnjavo.“ 41 In od njih je bil oddaljen približno za lučaj kamna ter poklepnili in molili, 42 rekoč: „Oče, če si voljan, odstrani to čašo od mene: vendar ne moja volja, temveč tvoja naj se zgodi.“ 43 In prikazal se mu je angel iz nebes ter ga krepl. 44 Medtem, ko je bil v neznotin bolečini, pa ješe iskrenejše molil: in njegov pot je bil kakor bi na zemljo padale velike kapljede krvi. 45 In ko se je dvignil od molitve in prišel k svojim učencem, jih je zaradi bridkosti našel speče 46 in jim rekel: „Čemu spite? Vstanite in molite, da ne vstopite v skušnjavo.“ 47 In medtem ko ješe govoril, zagleda množico in tisti, ki se je imenoval Jud, eden izmed dvanaesterih, je šel pred njimi in se približal Jezusu, da bi ga poljubil. 48 Toda Jezus mu je rekel: „Juda, s poljubom izdaša Sina človekovega?“ 49 Ko so ti, ki so bili okoli njega, videli kaj bo sledilo, so mu rekli: „Gospod ali naj udarimo z mečem?“ 50 In eden izmed njih je udaril služabnika velikega duhovnika ter mu odsekal njegovo desno uho. 51 In Jezus je odgovoril ter rekel: „Pustite do tod.“ In dotaknil se je njegovega ušesa ter ga ozdravil. 52 Potem je Jezus rekel visokim duhovnikom in tempeljskim stotnikom ter starešinam, ki so prišli k njemu: „Ali ste prišli ven, kakor proti tatu, z meči in palicami? 53 Ko sem bil vsak dan z vami in templju, proti meni niste iztegnili rok: toda to je vaša ura in oblast teme.“ 54 Potem so ga vzeli in ga vodili ter ga privedli v hišo velikega duhovnika. Peter pa je sledil od daleč. 55 In ko so sredi dvoranje prizgali ogenj ter skupaj sedli, je Peter sedel mednje. 56 Toda zagledala ga je neka služkinja, ko je sedel poleg ognja in ga tehtno pogledala ter rekla: „Tudi ta človek je bil z njim.“ 57 On pa ga je zanikal, rekoč: „Ženska, ne poznam ga.“ 58 In malo za tem ga je opazil drug ter rekel: „Tudi ti si izmed njih.“ Peter pa je rekel: „Človek, nisem.“ 59 In približno eno uro kasneje ješe en prepričano potrdil, rekoč: „Resnično, tudi ta pajdaš je bil z njim: kajti Galilejec je.“ 60 Peter pa je rekel:

„Človek, ne vem kaj praviš.“ In takoj, medtem ko ješe govoril, je petelin zapel. 61 Gospod pa se je obrnil in pogledal na Petra. In Peter se je spomnil Gospodove besede, kako mu je rekel: „Preden petelin zapoje, me boš trikrat zatajil.“ 62 In Peter je odšel ven ter se bridko zjokal. 63 Možje, ki so prijeli Jezusa so ga zasmehovali in ga udarjali. 64 In ko so mu zavezali oči, so ga udarili po obrazu in ga vprašali, rekoč: „Prerokuj, kdo je ta, ki te je udaril?“ 65 In mnogo drugih stvari so bogokletno govorili proti njemu. 66 In takoj, ko je bil dan, so prišli skupaj starešine izmed ljudi, visoki duhovniki ter pisarji in ga odvedli v njihov zbor, rekoč: 67 „Ali si ti Kristus? Povej nam.“ On pa jim je rekel: „Če vam povem, ne boste verjeli: 68 in tudi če vas vprašam, mi ne boste odgovorili niti me pustili odti. 69 Odslej bo Sin človekov sedel na desnici Božje moči.“ 70 Potem so vsi rekli: „Ali si ti potem Božji Sin?“ On pa jim je rekel: „Vi pravite, da sem.“ 71 Oni pa so rekli: „Kaj potrebujemo kakršnihkolik nadaljnijih prič? Kajti sami smo slišali iz njegovih lastnih ust.“

23 In vsa množica teh je vstala ter ga odvedla k Pilatu. 2 In začeli so ga obtoževati, rekoč: „Našli smo tega pajdaša, da izkrivila narod in prepreduje dajati cesarju davek, rekoč, da je on sam Kristus Kralj.“ 3 In Pilat ga je vprašal, rekoč: „Ali si ti judovski Kralj?“ On pa mu je odgovoril in rekel: „Ti pravi to.“ 4 Potem je Pilat rekel visokim duhovnikom in množici: „Na tem človeku ne najdem nobene krvide.“ 5 Oni pa so bili še bolj kruti, rekoč: „Razvnema ljudi, ko uči po vsej celotni Judeji, začenši v Galileji, do tega mesta.“ 6 Ko je Pilat slišal o Galileji, je vprašal, ali je bil ta človek Galilejec. 7 Takoj pa, ko je spoznal, da pripada pod Herodovo pristojnost, ga je poslal k Herodu, ki je bil ob tistem času tudi sam v Jeruzalemu. 8 Ko je Herod zagledal Jezusa, je bil silno vesel: kajti že dlje časa si ga je želel videti, ker je on njem slišal mnoge stvari; in upal je, da bo videl kak čudež, ki ga bo storil. 9 Potem ga je zaslševal z mnogimi besedami; toda nič mu ni odgovoril. 10 Poleg pa so stali visoki duhovniki in pisarji ter ga silovito obtoževali. 11 In Herod ga je s svojimi bojevniki ponižal ter ga zasmehoval in ga oblekel v krasno svečano oblačilo ter ga ponovno poslal k Pilatu. 12 In tega istega dne sta se Pilat in Herod spoprijateljila: kajti prej sta si bila med seboj sovražna. 13 Ko pa je Pilat sklical skupaj visoke duhovnike in vladarje ter ljudi, 14 jim je rekel: „Privedli ste mi tega človeka, kot nekoga, ki izkrivila ljudi: in glejte, pred vami sem ga izprašal. Nobene krvide nisem našel na tem moškem glede teh stvari, za katere ga tožite: 15 ne in tudi Herod ne: kajti poslal sem vas k njemu; in glejte, nič smrti vrednega mu ni storjeno. 16 Kaznoval ga bom torej in ga izpustil.“ 17 (Kajti nujno jim je moral na praznik nekoga izpustiti.) 18 In vsi so hkrati zavplili, rekoč: „Proč s tem človekom in izpusti nam Baraba:“ 19 (ki je bil vržen v ječo zaradi nekega upora, storjenega v mestu in zaradi umora.) 20 Pilat jim je torej, voljan izpustiti Jezusa, ponovno spregovoril. 21 Toda oni so vpili, rekoč: „Križaj ga, križaj ga.“ 22 In tretjič jim je rekel: „Zakaj, kakšno zlo je storil? Nobenega razloga za smrt nisem našel na njem: kaznoval ga bom torej in ga izpustil.“ 23 Oni pa so bili neposredni z močnimi glasovi in zahtevali, da bi bil križan. In prevladali so glasovi teh ter visokih duhovnikov. 24 In Pilat je razsodil, da naj bi bilo kakor zahtevalo. 25 In izpustil jim je tega, katerega so zahtevali, ki je bil zaradi upora in umora vržen v ječo; toda Jezusa je izročil njihovi volji. 26 Ko pa so ga odvedli proč, so prijeli nekega Simona, Cirenčana, ki je prihajal iz podeželja in nanj položili križ, da bi ga nosil za Jezusom. 27 Sledila pa mu je velika skupina ljudi ter žensk, ki so tudi objokovale ter žalovale za njim. 28 Toda Jezus jim je, ko se je obrnil k njim, rekel: „Hčere jeruzalemske, ne jokajte zaradi mene, temveč jokajte nad seboj in nad svojimi otroci. 29 Kajti glejte, prihajajo dnevi v katerih bodo rekli: „Blagoslovjene so jalove in

maternice, ki niso nikoli nosile ter prsi, ki niso nikoli nudile sesanja.“ **30** Potem bodo začeli govoriti goram: „Padite na nas; ‘in hribom: „Pokrijte nas.’“ **31** Kajti če te stvari počnejo z zelenim drevesom, kaj se bo zgodilo s suhim?“ **32** Z njim pa sta bila odvedena tudi dva druga hudodelca, da bi bila usmrčena. **33** In ko so prišli na kraj, ki se imenuje Kalvarija, so tam križali njega in hudodelca, enega na desni roki, drugega pa na levi. **34** Potem je Jezus rekel: „Oče, odpusti jim; kajti ne vedo kaj delajo.“ Oni pa so si razdelili njegova oblačila ter metali žrebe. **35** In ljudje so stojale gledali. Prav tako pa so ga z njimi zasmehovali vladarji, rekoč: „Rešil je druge; naj reši sebe, če je on Kristus, Božji izvoljenec.“ **36** In tudi vojaki so ga zasmehovali, ko so prišli k njemu in mu ponujali kisa. **37** ter rekli: „Če si judovski kralj, reši samega sebe.“ **38** Nad njim pa je bil tudi nadpis, napisan v črkah grščine in latinščine ter hebrejsčine: TO JE JUDOVSKI KRALJ. **39** Eden izmed hudodelcev, ki sta visela, pa ga je zasmehoval, rekoč: „Če si Kristus, reši sebe in naju.“ **40** Vendar mu je drugi odgovoril, ga oštrel in rekel: „Ali se ne bojiš Boga, glede na to, da si ti v isti obsodbi?“ **41** In midva zares po pravici; kajti prejemava nagrado, primerno najnim dejanjem: toda ta človek ni storil nič narobe.“ **42** In rekel je Jezusu: „Gospod, spomni se me, ko prideš v svoje kraljestvo.“ **43** Toda Jezus mu je rekel: „Resnično, povem ti: „Danes boš z menoj v raju.““ **44** Bilo pa je okoli šeste ure in bila je tema po vsej zemlji do devete ure. **45** In sonce je temelnilo in tempeljsko zagrinalo se je raztrgalo po sredini. **46** Ko pa je Jezus zavplil z močnim glasom, rekel: „Oče, v tvoji roki zaupam svojega duha: ‘in ko je to izrekel, je izročil duha. **47** Torej ko je stotnik videl, kaj se je zgodilo, je slavil Boga, rekoč: „Zagotovo je bil to pravičen človek.“ **48** In vsa množica, ki je prišla skupaj k temu prizoru in gledala te stvari, ki so se zgodile, se je tolkla po svojih prsih in se vrnila. **49** Vsi njegovi znanci in ženske, ki so mu sledili iz Galileje, pa so stali daleč stran in gledali te stvari. **50** In glej, tam je bil mož, po imenu Jožef, svetovalec; in bil je dober mož ter pravičen: **51** (isti ni soglašal z nasvetom in njihovim dejanjem;) bil je iz Arimateje, judovskega mesta: ki je tudi sam pripakoval Božje kraljestvo. **52** Ta mož je odšel k Pilatu in prosil [za] Jezusovo telo. **53** In snel ga je ter ga zavil in laneno platno in ga položil v mavzolej, ki je bil vsekran skalo, v katerega človek še nikoli prej ni bil položen. **54** Ta dan pa je bila priprava in približeval se je sábat. **55** Pa tudi ženske, ki so priše z njim iz Galileje, so potem sledile ter zagledale mavzolej in kako je bilo njegovo telo položeno. **56** In vrnile so se in pripravile dišave ter mazila; in glede na zapoved počivale na sábatni dan.

24 Torej na prvi dan tedna so zelo zgodaj zjutraj priše k mavzoleju in nosile dišave, ki so jih pripravile same in nekatere druge z njimi. **2** Našle pa so kamen odvaljen od mavzoleja. **3** In vstopile so vanj, pa niso našle telesa Gospoda Jezusa. **4** In pripetilo se je, medtem ko so bile glede tega zelo zmedene, glej, dva moža sta stala poleg njih v sijočih oblekah: **5** in medtem ko so bile prestrašene in so svoje obraze sklonile k zemljiji, sta jim rekla: „Zakaj iščete živega med mrtvimi?“ **6** On ni tukaj, temveč je vstal: spomnите se kako vam je govoril, ko je bil še v Galileji, **7** rekoč: „Sin človekov mora biti izročen v roke grešnih ljudi in biti križan ter tretji dan ponovno vstati.“ **8** In spomnile so se njegovih besed **9** ter se vrnile od mavzoleja in vse te stvari povedale enajsterim ter vsem ostalim. **10** Bile so Marija Magdalena in Joana in Marija, Jakobova mati ter druge ženske, ki so bile z njimi, ki so te stvari povedale apostolom. **11** Njihove besede pa so se jim zdele kakor prazno opravljanje in jim niso verjeli. **12** Potem je vstal Peter in stekel k mavzoleju; in sklonjen dol, je zagledal lanena oblačila položena sama ter odšel in se v sebi spraševal o tem, kar se je pripetilo. **13** In glej, dva izmed njih sta tega istega

dne odšla proti vasi, z imenom Emavs, ki je bila okoli šestdeset dolžin brazd od Jeruzalema. **14** Skupaj pa sta se pogovarjala o vseh teh stvareh, ki so se zgodile. **15** In pripetilo se je, medtem ko sta se skupaj posvetovala in razpravljala, da se je približal sam Jezus in šel z njima. **16** Vendar so bile njune oči zadržane, da ga ne bi spoznala. **17** On pa jima je rekel: „Kakšne vrste pogovori so to, ki jih imata drug z drugim, medtem ko hodita in sta žalostna?“ **18** Eden izmed njiju, ki mu je bilo ime Kleopa, pa mu odgovoril in reče: „Ali si samo tujec v Jeruzalemu in nisi izvedel stvari, ki so se v teh dneh tam zgodile?“ **19** In rekel jima je: „Katere stvari?“ In rekla sta mu: „Glede Jezusa iz Nazareta, ki je bil prerok, mogočen in dejanje in besedi, pred Bogom in vsemi ljudmi: **20** in kako so ga visoki duhovniki in naši vladarji izročili, da bi bil obsojen na smrt in ga križali. **21** Toda mi smo zaupali, da je bil on tisti, ki naj bi odkupil Izraela: in poleg vsega tega je danes tretji dan, odkar so se te stvari zgodile. **22** Da in nekatere ženske, prav tako iz naše skupine, ki so bile zgodaj pri mavzoleju, so nas osupnile; **23** in ko niso našle njegovega telesa, so prišle, rekoč, da so prav tako videle videnje angelov, ki sta rekla, da je bil živ. **24** Nekateri izmed teh, ki so bili z nami, pa so odšli k mavzoleju in ga našli točno takš, kakor so rekle ženske: toda njega niso videli.“ **25** Potem jima je rekel: „Oh bedaka in počasnega srca za verovanje vsega, kar so govorili preroki: **26** ali ni moral Kristus prepreti te stvari in vstopiti v svojo slovo?“ **27** In začel je pri Mojzesu in vseh prerokih ter jima v vseh pismih pojasnil besede glede njega samega. **28** Približali pa so se blizu k vasi, kamor sta šla: in storil je, kakor da bo odšel dalje. **29** Vendar sta ga primorala, rekoč: „Ostanji z nami: kajti blizu večera je in dan je davno minil.“ In odšel je noter, da ostane z njima. **30** In pripetilo se je, medtem ko je z njima sedel pri hrani, [da] je vzel kruh in ga blagoslovil in prelomil ter jima dal. **31** In njune oči so se odprle in sta ga spoznala; on pa je izginil iz njunega pogleda. **32** In rekla sta drug drugemu: „Ali ni najino srce gorelo znotraj naju, medtem ko je z nama govoril po poti in medtem ko nama je odpiral pisma?“ **33** In dvignila sta se še isto uro in se vrnila in Jeruzalem, ter našla skupaj zbrane enajstere in tiste, ki so bili z njimi, **34** govoreče: „Gospod je resnično vstal in se prikazal Simonu.“ **35** In povedala sta, kakšne stvari so se zgodile na poti in kako sta ga prepoznala po lomljenu kruhu. **36** In ko sta tako govorila, je sam Jezus stal v njihovi sredi in jim reče: „Mir vam bodi.“ **37** Toda bili so prestrašeni in zgroženi in domnevali so, da so videli duha. **38** Rekel jim je: „Zakaj ste zaskrbljeni? In zakaj v vaših srčih vstajajo misli? **39** Poglejte moje roke in moja stopala, da sem to jaz sam: potipajte me in poglejte; kajti duh nima mesa in kosti, kakor vidite, da jih imam jaz.“ **40** In ko je tako govoril, jim je pokazal svoje roke in svoja stopala. **41** In medtem ko zaradi radosti niso verjeli ter se čudili, jim je rekel: „Imate tukaj kaj hrane?“ **42** Dal pa so mu kos pečene ribe in od satovja. **43** In vzel je to ter pred njimi pojedel. **44** In rekel jim je: „To so besede, ki sem vam jih govoril, medtem ko sem bil še z vami, da se morajo izpolniti vse stvari, ki so bile glede mene napisane v Mojzesovi postavi in v prerokih in v psalmih.“ **45** Tedaj jim je odpril njihov razum, da so lahko razumeli pisma **46** in jim rekel: „Tako je pisano in tako se je Kristusu spodbabilo trpeti in tretji dan vstati od mrtvih: **47** in da bi se kesanje ter odpuščanje grehov oznanjalo v njegovem imenu med vsemi narodi, začenši v Jeruzalemu. **48** Vi pa ste priče teh stvari. **49** In glejte, nad vas pošiljam obljubo svojega Očeta: toda ostanite v jeruzalemskem mestu, dokler ne boste opremljeni z močjo od zgoraj.“ **50** In odvedel jih je ven, prav do Betanije, ter dvignil svoje roke in jih blagoslovil. **51** In medtem ko jih je blagoslavil, se je pripetilo, [da] je bil ločen od njih in odnešen gor in nebo. **52** In oni so ga oboževali in se z veliko radostjo vrnili in blagoslavljali Boga. Amen.

Janez

1 V začetku je bila Beseda in Beseda je bila z Bogom in Beseda je bila Bog. **2** Ista je bila v začetku z Bogom. **3** Vse stvari so bile narejene po njem; in brez njega ni bilo narejeno nič, kar je bilo narejeno. **4** V njem je bilo življenje; in življenje je bilo svetloba ljudem. **5** In svetloba sveti v temi; tema pa je ni doumela. **6** Bil je človek, poslan od Boga, katerega ime je bilo Janez. **7** Ta isti je prišel za pričo, da pricuje o Svetlobi, da bodo vsi ljudje po njem lahko verovali. **8** Ni bil on ta Svetloba, ampak je bil poslan, da pricuje o tej Svetlobi. **9** To je bila resnična Svetloba, ki razsvetljuje vsakega človeka, ki prihaja na svet. **10** Bil je na svetu in svet je bil narejen po njem, svet pa ga ni spoznal. **11** Prišel je k svojim lastnim, njegovi lastni pa ga niso sprejeli. **12** Toda tolikim, kot so ga sprejeli, njim je on dal moč, da postanejo Božji sinovi, celo njim, ki verujejo v njegovo ime: **13** ki so bili rojeni, ne iz krvi niti ne iz volje mesa niti ne iz volje moža, temveč iz Boga. **14** In Beseda je bila narejena meso in prebivala med nami (in zagledali smo njegovo slavo, slavo kot od edinorojenega od Očeta,) polno milosti in resnice. **15** Janez je pričeval njem in klical, rekoč: „Ta je bil tisti, o katerem sem govoril: ‚Kdor prihaja za menoj, je povisan pred menoj: kajti bil je pred menoj.“ **16** In iz njegove polnosti smo vsi prejeli in to milost za milostjo. **17** Kajti postava je bila dana po Mojzesu, toda milost in resnica sta prislji po Jezusu Kristusu. **18** Noben človek nikoli ni videl Boga; edinorojeni Sin, ki je v Očetovem naročju, on mu je razodel. **19** In to je Janezova izjava, ko so Judje poslali iz Jeruzalema duhovnike in levite, da ga vprašajo: „Kdo si ti?“ **20** On pa je priznal; in ni zanikal; temveč priznal: „Jaz nisem Kristus.“ **21** In vprašali so ga: „Kaj torej? Ali si Elija?“ In reče: „Nisem.“ „Ali si ti ta prerok?“ In odgovoril je: „Ne.“ **22** Potem so mu rekli: „Kdo si? Da bomo lahko dali odgovor tem, ki so nas poslali. Kaj praviš sam o sebi?“ **23** Rekel je: „Jaz sem glas nekoga, ki kliče v divjinji: „Naredite Gospodovo pot ravno, ‚kakor je rekel prerok Izajai.“ **24** Ti pa, ki so bili poslani, so bili izmed farizejev. **25** In vprašali so ga ter mu rekli: „Zakaj potem krščuješ, če ti nisi ta Kristus niti Elija niti ta prerok?“ **26** Janez jim je odgovoril, rekoč: „Jaz krščujem z vodo: toda tam med vami stoji nekdo, ki ga vi ne poznate; **27** on je ta, prihajajoč za menoj, ki ima prednost pred menoj, čigar čevljev jermena nisem vreden odvezati.“ **28** Te stvari so se zgodile v Betaniji, onstran Jordana, kjer je Janez krščeval. **29** Naslednji dan zagleda Janez k njemu prihajati Jezusa in reče: „Glejte, Božje Jagnje, ki odvzema greh sveta. **30** To je on, o katerem sem rekel: ‚Za menoj prihaja človek, ki ima prednost pred menoj: kajti bil je pred menoj.‘ **31** Nisem ga poznal: vendar sem zato prišel krščevat z vodo, da bi se on razdel Izraelu.“ **32** Janez pa je izjavil, rekoč: „Videl sem Duha spuščati se z neba, kakor golobico in je ostal na njem. **33** In nisem ga poznal: toda kdor me je poslal, da krščujem z vodo, isti mi je rekel: ‚Na kogar boš videl spuščati se Duha in ostajati na njem, isti je on, ki krščuje s Svetim Duhom.‘ **34** In videl sem in izjavil, da je ta Božji Sin.“ **35** Naslednji dan je Janez ponovno stal in dva izmed njegovih učencev; **36** in ko je gledal na Jezusa, medtem ko je hodil, reče: „Glejte Jagnje Božje!“ **37** Dva učenca pa sta ga slišala govoriti ter šla za Jezusom. **38** Potem se je Jezus obrnil in ju videl slediti ter jima reče: „Kaj iščeta?“ Rekla sta mu: „Rabi (kar prevedeno pomeni: Učitelj), kje prebivaš?“ **39** Reče jima: „Pridita in poglejta.“ Prišla sta in videla kje prebiva ter da dan ostala z njim: kajti bilo je okrog desete ure. **40** Eden izmed dveh, ki sta slišala Janeza govoriti in sta mu sledila, je bil Andrej, brat Simona Petra. **41** Ta je najprej našel svojega lastnega brata Simona in mu rekel: „Našli smo Mesijo, ‚kar je prevedeno, Kristusa. **42** In privedel ga je

k Jezusu. In ko ga je Jezus pogledal, je rekel: „Ti si Simon, Jonov sin: imenoval se boš Kefa, ‚kar je po razlagi: ‚Kamen.‘“ **43** Naslednji dan je Jezus nameraval oditi naprej v Galilejo in najde Filipa ter mu reče: „Sledi mi.“ **44** Torej Filip pa je bil iz Betsajde, Andrejevega in Petrovega mesta. **45** Filip najde Natáaela in mu reče: „Našli smo tistega, o katerem so Mojzes in preroki pisali v postavi, Jezusa iz Nazareta, Jožefovega sina.“ **46** Natáael pa mu je rekel: „Ali lahko iz Nazareta pride kakršnakoli dobra stvar?“ Filip mu reče: „Pridi in poglej.“ **47** Jezus je videl k njemu prihajati Natáaela in reče o njem: „Glejte, pravi Izraelec, v katerem ni zvijače!“ **48** Natáael mu reče: „Od kod me poznaš?“ Jezus je odgovoril in mu rekel: „Preden te je Filip poklical, sem te videl, ko si bil pod figovim drevesom.“ **49** Natáael je odgovoril in mu reče: „Rabi, ti si Božji Sin; ti si Izraelov Kralj.“ **50** Jezus je odgovoril in mu rekel: „Ker sem ti rekel: ‚Videl sem te pod figovim drevesom, veruješ?“ Videl boš večje stvari kakor te.“ **51** In reče mu: „Resnično, resnično, povem vam: Odslej boste videli odprto nebo in Božje angele, ki se vzpenjajo in spuščajo nad Sinom človekovim.“

2 In tretji dan je bila v galilejski Kani svatba; in Jezusova mati je bila tam: **2** na svatbo pa so bili povabljeni tako Jezus kakor njegovi učenci. **3** In ko so hoteli vina, mu Jezusova mati reče: „Vina nimajo.“ **4** Jezus ji reče: „Ženska, kaj imam opraviti s teboj? Moja ura še ni prišla.“ **5** Njegova mati reče služabnikom: „Karkoli vam reče, to storite.“ **6** In tam je bilo postavljenih šest kamnitih posod za vodo, po običaju judovskega očiščevanja, ki so vsebovale vsaka po dva ali tri sodčke. **7** Jezus jim reče: „Napolnite posode za vodo z vodo.“ In napolnili so jih do roba. **8** In reče jim: „Zajemite torej in nesite k vodju gostije.“ In oni so to odnesli. **9** Ko je vladar gostije pokusil vodo, ki je postal vino in ni vedel od kdo je bila: (toda služabniki, ki so zajeli vodo, so vedeli;) je vodja gostije poklical ženino **10** ter mu reče: „Vsek človek spočetka postavi dobro vino; potem pa, ko se ljudje temeljito napišejo, to, ki je slabše: toda ti si dobro vino prihranil do zdaj.“ **11** Ta začetek čudežev je Jezus storil v galilejski Kani in jasno pokazal svojo slavo; in njegovi učenci so verovali vanj. **12** Po tem je odšel dol v Kafarnáum, on in njegova mati, njegovi bratje ter njegovi učenci: in tam so ostali ne mnogo dni. **13** In blizu je bila judovska pasha in Jezus je odšel gor v Jeruzalem **14** in našel v templju te, ki so prodajali vole in ovce in golobice in menjalce denarja sedeti: **15** ko pa je iz majhnih vrvi naredil bič, jih je vse izgnal iz templja in ovce in vole; in iztresel denar menjalcem ter prevrnil mize; **16** in rekel tem, ki so prodajali golobice: „Odneseite ta stvari od tutkaj; ne naredite hiše mojega Očeta za hišo trgovanja.“ **17** In njegovi učenci so se spomnili, da je bilo pisano: „Gorečnost za tvojo hišo me je použila.“ **18** Potem so Judje odgovorili in mu rekli: „Kakšno znamenje nam pokažeš, glede na to, da delaš te stvari?“ **19** Jezus je odgovoril in jim rekel: „Uničite ta tempelj in v treh dneh ga bom postavil pokonci.“ **20** Tedaj so Judje rekli: „Ta tempelj je bil v gradnji šestinštirideset let, ti pa ga hočeš dvigniti v treh dneh?“ **21** Toda govoril je o templju svojega telesa. **22** Ko je bil torej obujen od mrtvih, so se njegovi učenci spomnili, da jim je to rekel; in verjeli so pismo ter besedi, ki jo je Jezus rekel. **23** Torej ko je bil za pasho, na praznični dan, v Jeruzalemu, so mnogi, ko so videli čudežev, ki jih je storil, verovali v njegovo ime. **24** Toda Jezus se jim ni zaupal, ker je vse ljudi poznal **25** in ni potreboval, da bi kdorkoli pričeval o človeku: kajti vedel je, kaj je bilo v človeku.

3 Bil je človek izmed farizejev, po imenu Nikodém, vladar Judov: **2** ta isti je ponoči prišel k Jezusu in mu rekel: „Rabi, vemo, da si učitelj, ki je prišel od Boga: kajti noben človek ne more delati teh čudežev, katere delaš ti, razen če ni Bog z njim.“ **3** Jezus je odgovoril in mu rekel: „Resnično, resnično, povem ti: ,Razen če se

človek ponovno ne rodi, ne more videti Božjega kraljestva.“ **4** Nikodém mu reče: „Kako je lahko človek ponovno rojen, ko je star? Ali lahko drugič vstopi v maternico svoje matere in se rodi?“ **5** Jezus je odgovoril: „Resnično, resnično, povem ti: Razen če se človek ne rodi iz vode in iz Duha, ne more vstopiti in Božje kraljestvo.“ **6** To, kar je rojeno iz mesa, je meso; in to, kar je rojeno iz Duha, je duh. **7** Ne čudi se, da sem ti rekel: „Moraš se ponovno roditi!“ **8** Veter piha kjer želi in sliši svok le-tega, toda ne moreš povedati odkod prihaja in kam gre: tako je z vsakim, ki je rojen iz Duha.“ **9** Nikodém je odgovoril in mu rekel: „Kako so te stvari mogoče?“ **10** Jezus je odgovoril in mu rekel: „Ali si ti učitelj Izraela, pa ne veš teh stvari? **11** Resnično, resnično, povem ti: „Mi govorimo to, kar vemo in pričujemo to, kar smo videli; vi pa našega pričevanja ne sprejemate. **12** Če sem vam govoril zemeljske stvari in niste verovali, kako boste verovali, če vam povem o nebeskih stvareh? **13** In noben človek se ni dvignil v nebesa, razen tisti, ki je prišel dol iz nebes, celo Sin človekov, ki je v nebesih. **14** In kakor je Mojzes dvignil kačo v divljini, točno tako mora biti dvignjen Sin človekov: **15** da kdorkoli veruje vanj, ne bi umrl, temveč ima večno življenje. (aiōnios g165, aiōnios g166) **16** Kajti Bog je tako ljubil svet, da je dal svojega edinorodenega Sina, da kdorkoli veruje vanj, ne bi umrl, temveč ima večno življenje. (aiōnios g166) **17** Kajti Bog svojega Sina ni poslal na svet, da svet obsodi; temveč, da bi bil svet po njem lahko rešen. **18** Kdor veruje vanj, ni obsojen: toda kdor ne veruje, je že obsojen, ker ni veroval v ime edinorodenega Božjega Sina. **19** In to je obsoda, da je svetloba prišla na svet, ljudje pa so raje ljubili temo kakor svetlogo, ker so bila njihova dejanja hudobna. **20** Kajti vsakdo, ki počne zlo, sovraži svetlogo niti ne prihaja k svetlobi, da njegova dejanja ne bi bila pograjana. **21** Toda kdor počne resnico, prihaja k svetlobi, da bi se njegova dejanja lahko razodela, da so narejena v Bogu.“ **22** Po teh besedah so prišli Jezus in njegovi učenci in judejsko deželo; in z njimi je ostal tam ter krščeval. **23** Pa tudi Janez je krščeval v Enónu blizu Salíma, ker je bilo tam veliko vode: in prihajali so in bili so krščeni. **24** Kajti Janez še ni bil vržen v ječo. **25** Potem je med nekaterimi Janezovimi učenci in Judi nastalo pričkanje glede očiščevanja. **26** In prišli so k Janezu ter mu rekli: „Rabi, kdor je bil s teboj onstran Jordana, kateremu prinašaš pričevanje, glej, isti krščuje in vsi ljudje prihajajo k njemu.“ **27** Janez je odgovoril in rekel: „Človek ne more ničesar prejeti, razen če mu ni dano iz nebes. **28** Vi sami mi prinašate pričevanje, da sem rekel: „Jaz nisem Kristus, temveč, da sem poslan pred njim.“ **29** Kdor ima nevesto, je ženin: toda ženinov prijatelj, ki stoji in ga sliši, se silno razveseljuje zaradi ženinovega glasu: ta moja radost je torej dopolnjena. **30** On mora rasti, toda jaz se moram manjšati. **31** Kdor prihaja od zgoraj, je nad vsemi: kdor je iz zemlje, je zemeljski in govor zemeljsko: kdor prihaja iz nebes, je nad vsemi. **32** Kar je videl in slišal, to pričuje: in noben človek ne sprejema njegovega pričevanja. **33** Kdor je sprejel njegovo pričevanje, je pristavil k njegovemu pečatu, da je Bog resničen. **34** Kajti tisti, katerega je Bog poslal, govorji Božje besede: kajti Bog mu ne daje Duha na mero. **35** Oče ljubi Sina in mu je vse stvari dal v njegovo roko. **36** Kdor veruje v Sina, ima večno življenje: kdor pa ne veruje Sinu, ne bo videl življenja; temveč na njem ostaja Božji bes.“ (aiōnios g166)

4 Ko je torej Gospod izvedel, kako so farizeji slišali, da je Jezus pridobil in krstil več učencev kakor Janez, **2** (čeprav Jezus sam ni krščeval, temveč njegovi učenci,) **3** je zapustil Judejo in ponovno odšel v Galilejo. **4** Brez pogojno pa je moral iti skozi Samarijo. **5** Potem je prišel v samarijsko mesto, ki se imenuje Sihár, blizu kosa zemeljsčka, ki ga je Jakob dal svojemu sinu Jožefu. **6** Torej tam [pa] je bil Jakobov vodnjak. Jezus zatorej, opešan od svojega potovanja, tako sede na vodnjaku: bilo pa je okoli šeste

ure. **7** Tja prihaja ženska iz Samarije, da zajame vode: Jezus ji reče: „Daj mi pit.“ **8** (Kajti njegovi učenci so odšli proč v mesto, da kupijo hrano.) **9** Potem mu ženska iz Samarije reče: „Kako je to, da ti, ki si Jud, prosiš pitì od mene, ki sem ženska iz Samarije? Kajti Judje s Samarijani nimajo nobenega opravka.“ **10** Jezus je odgovoril in ji rekel: „Če bi poznala Božji dar in kdo je, ki ti govorji: „Daj mi, da pijem; ‘bi prosila od njega in dal bi ti žive vode.“ **11** Ženska mu reče: „Gospod, nimaš s čim zajeti, vodnjak pa je globok: od kod imas potem to živo vodo? **12** Ali si ti večji kakor naš oče Jakob, ki nam je dal vodnjak in je od tega pil on sam in njegovi otroci in njegova živilna?“ **13** Jezus je odgovoril in ji rekel: „Kdorkoli pije od te vode, bo ponovno žejen: **14** toda kdorkoli pije od vode, ki mu jo bom jaz dal, ne bo nikoli žejen; temveč bo voda, ki mu jo bom jaz dal, postala v njem izvir vode, ki izvira v večno življenje.“ (aiōnios g165, aiōnios g166) **15** Ženska mu reče: „Gospod, daj mi te vode, da ne bom žejen niti ne bom hodila sèm zajemata.“ **16** Jezus ji reče: „Pojdi, pokliči svojega soproga in pridi sèm.“ **17** Ženska je odgovorila in rekla: „Nimam soproga.“ Jezus ji je rekel: „To si v redu povedala: „Nimam soproga:“ **18** kajti imela si pet soprovov; in ta, katerega imas sedaj, ni tvoj soprog: v tem si povedala iskreno.“ **19** Ženska mu reče: „Gospod, zaznavam, da si ti prerok. **20** Naši očetje so oboževali na tej gori; vi pa pravite, da je v Jeruzalemu kraj, kjer morajo ljudje oboževati.“ **21** Jezus ji reče: „Ženska, veruj mi, prihaja ura, ko ne boste oboževali Očeta ne na tej gori niti ne v Jeruzalemu. **22** Vi obožujete, kar ne poznate: mi vemo kaj obožujemo: kajti rešitev duš je od Judov. **23** Toda prihaja ura in je sedaj, ko bodo pravi oboževalci oboževali Očeta v duhu in resnici: kajti Oče išče takšne, da ga obožujejo. **24** Bog je Duh: tisti pa, ki ga obožujejo, ga morajo oboževati v duhu in v resnici.“ **25** Ženska mu reče: „Vem, da prihaja Mesija, ki se imenuje Kristus: ko pride, nam bo povedal vse stvari.“ **26** Jezus ji reče: „Jaz, ki ti govorim, sem ta.“ **27** Zatem pa so prišli njegovi učenci in se čudili, da se je pogovarjal z žensko: vendarle noben človek ni rekel: Kaj iščeš? ali: „Zakaj govorиш z njo?“ **28** Tedaj je ženska pustila svojo posodo za vodo in odšla svojo pot v mesto ter reče ljudem: **29** „Pridite, poglejte človeka, ki mi je povedal vse stvari, ki sem jih kdaj storila: ali ni to Kristus?“ **30** Potem so odšli iz mesta in prišli k njemu. **31** Medtem pa so ga njegovi učenci prosili, rekoč: „Učitelj, jej.“ **32** Vendar jim je rekel: „Jaz imam za jed hrano, ki je vi ne poznate.“ **33** Zato so učenci drug drugemu rekli: „Ali mu je katerikoli človek moral prinesti jesti?“ **34** Jezus jim reče: „Moja hrana je, da izvršim voljo tistega, ki me je poslal in da zaključim njegovo delo. **35** Ali ne pravite: „Še štiri mesece in potem prihaja žetev? Glejte, povem vam: „Dvignite svoje oči in poglejte na polja; kajti že so zrela za žetev.“ **36** In kdor žanje, prejema plače in zbirada sad: da se lahko skupaj veselila oba, kdor seje in kdor žanje. (aiōnios g166) **37** In tem je ta beseda resnična: Eden seje, drugi pa žanje. **38** Pošiljam vas, da požanjete to, za kar niste priložili nobenega truda: drugi ljudje so se trudili, vi pa ste vstopili v njihove napore.“ **39** In mnogi izmed Samarijanov iz tega mesta so verovali vanj zaradi besed ženske, ki je pričevala: „Povedal mi je vse, kar sem kdaj storila.“ **40** Torej ko so Samarijani prišli k njemu, so ga rotili, da bi ostal z njimi: in ostal je tam dva dni. **41** In veliko več jih je verovalo zaradi njegove lastne besede; **42** ženski pa so rekli: „Sedaj verjamemo, ne zaradi tvojih besed: kajti sami smo ga slišali in verno, da je ta zares Kristus, Odrešenik sveta.“ **43** Torej po dveh dneh je odšel od tam in šel v Galilejo. **44** Kajti Jezus je sam izpričal, da prerok v svoji lastni deželi nima spoštovanja. **45** Potem, ko je prišel v Galilejo, so ga Galilejci sprejeli, ker so videli vse stvari, ki jih je na praznik storil v Jeruzalemu: kajti tudi sami so odšli na praznik. **46** Tako je Jezus ponovno prišel v galilejsko Kano, kjer je vodo spremenil v

vino. Tam pa je bil neki visoki plemič, katerega sin je bil bolan v Kafarnáumu. **47** Ko je slišal, da je Jezus prišel iz Judeje v Galilejo, je odšel k njemu in ga rotil, da bi prišel dol in ozdravil njegovega sina: kajti bil je na točki smrti. **48** Tedaj mu je Jezus rekel: „Razen če ne vidiš znamenj in čudes, ne boš veroval.“ **49** Visoki plemič mu reče: „Gospod, pridi dol, preden moj otrok umre.“ **50** Jezus mu reče: „Pojni svojo pot; tvoj sin živi.“ In mož je verjel besedi, ki mu jo je Jezus govoril in je odšel svojo pot. **51** Ko je torej šel navzdol, so ga srečali njegovi služabniki in mu povedali, rekoč: „Tvoj sin živi.“ **52** Potem je od njih poizvedel uro, ko je pričel okrevati. In oni so mu rekli: „Včeraj ob sedmi uri ga je vročica pustila.“ **53** Tako je oče spoznal, da je bilo to ob isti uri, ob kateri mu je Jezus rekel: „Tvoj sin živi: †in veroval je on sam in njegova celotna hiša. **54** To je spet drugi čudež, ki ga je Jezus storil, ko je prišel iz Judeje v Galilejo.

5 Po tem je bil judovski praznik; in Jezus je odšel gor v Jeruzalem. **2** Torej v Jeruzalemu je pri ovčjem trgu bazen, ki se v hebrejskem jeziku imenuje Betéšda in ima pet predverij. **3** V teh leži velika množica nemočnih ljudi, slepih, šepavih in oslabelih, ki čakajo na gibanje vode. **4** Kajti angel je ob nekem času odšel dol v bazen in vzburkal vodo: kdorkoli je potem prvi po vzburkanju vode stopil vanj, je bil ozdravljen, katerokoli bolezen je imel. **5** In tam je bil neki človek, ki je osemintrideset let imel šibkost. **6** Ko ga je Jezus videl ležati in je vedel, da je bil torej dolgo časa v tem primeru, mu reče: „Hočeš ozdraviti?“ **7** Nemočen človek mu je odgovoril: „Gospod, ko je voda vzburkana, nimam nobenega človeka, da bi me dal v bazen: toda medtem ko prihajam, drug stopi dol pred menom.“ **8** Jezus mu reče: „Vstani, vzemi svojo posteljo in hôdi.“ **9** In mož je bil takoj ozdravljen in vzel svojo posteljo ter hodil: na isti dan pa je bil sâbat. **10** Judje so torej rekli temu, ki je bil ozdravljen: „Sâbatni dan je: ni ti dovoljeno, da nosiš svojo posteljo.“ **11** Odgovoril jim je: „Tisti, ki me je ozdravil, isti mi je rekel: †Vzemi svojo posteljo in hôdi.“ **12** Potem so ga vprašali: „Kateri človek je ta, ki ti je rekel: †Vzemi svojo posteljo in hôdi?“ **13** Tisti pa, ki je bil ozdravljen, ni vedel kdo je bil ta: ker se je Jezus na skrivaj odstranil, [kajti] množica je bila na tem kraju. **14** Kasneje ga Jezus najde v templju in mu reče: „Glej, ozdravljen si: ne greši več, da ne bi prišla k tebi hujša stvar.“ **15** Mož je odšel in Judom povedal, da je bil Jezus ta, ki ga je ozdravil. **16** In zato so Judje preganjali Jezusa in si prizadevali, da ga ubijejo, ker je te stvari delal na sâbatni dan. **17** Toda Jezus jím je odgovoril: „Moj Oče dela do zdaj in jaz delam.“ **18** Zato so si Judje še bolj prizadevali, da ga ubijejo, ker ni samo prekršil sâbata, temveč tudi rekel, da je bil njegov Oče Bog in se izenačil z Bogom. **19** Tedaj je Jezus odgovoril in jim rekel: „Resnično, resnično, povem vam: †Sin ne more ničesar storiti sam od sebe, temveč kar vidi delati Očeta: kajti katerekoli stvari dela on, te prav tako enako dela Sin. **20** Kajti Oče ljubi Sina in mu kaže vse stvari, katere dela sam: in pokazal mu bo večja dela kakor ta, da se boste lahko čudili. **21** Kajti kakor Oče obuja mrtve in jih pohitri; točno tako Sin pohitri kogar hoče. **22** Kajti Oče ne sodi nobenega človeka, temveč je vso sodbo izročil Sinu: **23** da bi vsi ljudje spoštovali Sina, tako kakor spoštujejo Očeta. Kdor ne spoštuje Sina, ne spoštuje Očeta, ki ga je postal. **24** Resnično, resnično, povem vam: †Kdor sliši mojo besedo in veruje vanj, ki me je postal, ima večno življenje in ne bo prišel v odsodbo; temveč je iz smrti prešel v življenje.“ (*aiōnios g166*) **25** Resnično, resnično, povem vam: †Prihaja ura in je sedaj, ko bodo mrtvi slišali glas Božjega Sina: in tisti, ki poslušajo, bodo živelji. **26** Kajti kakor ima Oče življenje v sebi; tako je dal Sinu, da ima življenje v sebi; **27** in dal mu je tudi oblast, da izvrši sodbo, ker je Sin človek. **28** Ne čudite se temu: kajti prihaja ura, v kateri bodo vsi, ki so v grobovih, slišali njegov glas **29** in bodo prišli naprej;

tisti, ki so delali dobro, k vstajenju življenja; tisti pa, ki so delali zlo, k vstajenju prekletstva. **30** Jaz sam od sebe ne morem storiti ničesar: kakor slišim, sodim: in moja sodba je pravična; ker ne iščem svoje lastne volje, temveč voljo Očeta, ki me je poslal. **31** Če jaz pričujem o sebi, moje pričevanje ni resnično. **32** Drug je, ki prinaša pričevanje o meni; in vem, da je pričevanje, s katerim pričuje o meni, resnično. **33** Vi ste poslali k Janezu in on nosi pričevanje za resnico. **34** Toda jaz pričevanja ne sprejemam od človeka: toda te stvari govorim, da bi bili vi lahko rešeni. **35** On je bil goreča in sijoča svetloba: in vi ste se bili voljni nekaj časa veseliti v njegovi svetlobi. **36** Toda jaz imam večje pričevanje kakor [to] od Janeza: kajti dela, ki mi jih je Oče dal, da jih dokončam, ista dela, ki jih jaz opravljam, pričujejo o meni, da me je poslal Oče. **37** In sam Oče, ki me je postal, je prinesel pričevanje o meni. Vi niste nikoli slišali njegovega glasu, niti videli njegove oblike. **38** In vi nimate njegove besede, ki bi ostajala v vas: kajti kogar je postal, njemu ne verujete. **39** Preiskujete pisma; kajti v njih mislite, [da] imate večno življenje: to pa so ta, ki pričujejo o meni. (*aiōnios g166*) **40** In vi nočete priti k meni, da bi lahko imeli življenje. **41** Ne sprejemam časti od ljudi. **42** Toda poznam vas, da v sebi nimate Božje ljubezni. **43** Prišel sem v imenu svojega Očeta in me ne sprejmete: če bo kdo drug prišel v svojem lastnem imenu, ga boste sprejeli. **44** Kako lahko verujete vi, ki sprejemate čast drug od drugega, pa ne iščete časti, ki prihaja samo od Boga? **45** Ne mislite, da vas bom jaz tožil Očetu: nekdo je, ki vas toži, celo Mojzes, v katerega zaupate. **46** Kajti če bi verovali Mojzesu, bi verovali meni: kajti pisal je o meni. **47** Toda če ne verujete njegovim pisanjem, kako boste verovali mojim besedam?“

6 Po teh besedah se je Jezus peljal preko Galilejskega morja, kar je Tiberijsko morje. **2** Sledila mu je velika množica, ker so videli njegove čudeže, ki jih je storil na teh, ki so bili bolni. **3** In Jezus je odšel gor na goro ter tam sédel s svojimi učenci. **4** In blizu je bila pasha, judovski praznik. **5** Ko je Jezus tedaj dvignil svoje oči in zagledal k njemu prihajati veliko skupino, reče Filipu: „Kako naj kupimo kruha, da bodo ti lahko jedli?“ **6** To pa je rekel, da bi ga preizkusil: kajti sam je vedel kaj bo storil. **7** Filip mu je odgovoril: „Dvesto denarjev kruha zanje ni zadosti, da bi vsak izmed njih lahko nekaj vzel.“ **8** Eden izmed njegovih učencev, Andrej, brat Simona Petra, mu reče: **9** „Tukaj je deček, ki ima pet ječmenovih hlebcev in dve majhni ribi: toda kaj je to med tako mnogimi?“ **10** In Jezus je dejal: „Storite, da se ljudje usedejo.“ Torej na tem kraju je bilo mnogo trave. Tako so se ljudje usedli, po številu okoli pet tisoč. **11** In Jezus je vzel hlebce; in ko se je zahvalil, je razdelil učencem in učenci tem, ki so se usedli; in podobno od rib, toliko, kolikor so hoteli. **12** Ko so bili nasičeni, je svojim učencem rekel: „Zberite odlomke, ki ostanejo, da ne bo nič izgubljeno.“ **13** Torej so jih zbrali skupaj in napolnili dvanaest košar z odlomki od petih ječmenovih hlebcev, ki so ostali vrh tega tem, ki so jedli. **14** Tedaj so ti Judje, ko so videli čudež, ki ga je Jezus storil, rekle: „To je resnično ta prerok, ki naj bi prišel na svet.“ **15** Ko je torej Jezus zaznal, da bodo prišli in ga s silo odvedli, da ga postavijo za kralja, je ponovno sam odšel na goro. **16** In ko je torej prišel večer, so njegovi učenci odšli dol k morju **17** in vstopili na ladjo ter se preko morja peljali proti Kafarnáumu. Bilo pa je že temno in Jezus ni prišel k njim. **18** Zaradi velikega vetra, ki je pihal, se je morje vzdignilo. **19** Torej ko so preveslali že okoli petindvajset ali trideset dolžin brazd, so zagledali Jezusa hoditi po morju in prihajati bliže k ladji: in bili so prestrašeni. **20** Toda on jim reče: „Jaz sem; ne bodite prestrašeni.“ **21** Potem so ga voljno sprejeli na ladjo: in ladja je bila takoj pri deželi, kamor so šli. **22** Naslednjega dne, ko je množica, ki je stala na drugi strani morja, videla, da tam ni bilo nobenega drugega čolna, razen tistega, v

katerega so vstopili njegovi učenci in da Jezus s svojimi učenci ni vstopil na čoln, temveč, da so njegovi učenci odšli sami; **23** (čeprav so iz Tiberije prišli drugi čolni v bližino kraja, kjer so jedli kruh, potem, ko se je Gospod zahvalil). **24** Ko je množica torej videla, da Jezusa ni bilo tam niti njegovih učencev, so se tudi sami, ker so iskali Jezusa, vkrcali in prišli v Kafarnáum. **25** In ko so ga našli na drugi strani morja, so mu rekli: „Rabi, kdaj si prišel sèm?“ **26** Jezus jim je odgovoril in rekel: „Resnično, resnično, povem vam: ‚Ne iščete me, ker ste videli čudež, temveč, ker ste jedli od hlebcev in bili nasičeni.‘ **27** Ne trudite se za jed, ki propada, temveč za jed, ki vzdrži do večnega življenja, katero vam bo dal Sin človekov: kajti njega je potrdil Oče Bog.“ (*aiónios g166*) **28** Tedaj so mu rekli: „Kaj naj storimo, da bomo lahko delo Božja dela?“ **29** Jezus je odgovoril in jim rekel: „Božje delo je to, da verujete v tistega, ki ga je postal.“ **30** Rekli so mu torej: „Kakšno znamenje torej pokažeš, da bomo lahko videli in ti verovali? Kaj delaš? **31** Naši očetje so v puščavi jedli mano; kakor je pisano: ‚Kruh iz nebes jim je dal jesti.‘ **32** Potem jim je Jezus rekel: „Resnično, resnično, povem vam: ‚Ni vam Mojzes dal tega kruha iz nebes; temveč vam moj Oče daje resničen kruh iz nebes.‘ **33** Kajti Božji kruh je tisti, ki prihaja dol iz nebes in daje svetu življenje.“ **34** Tedaj so mu rekli: „Gospod, vselej nam daj tega kruha.“ **35** In Jezus jim je rekel: „Jaz sem kruh življenja: kdo prihaja k meni, ne bo nikoli lačen; in kdor vame veruje, ne bo nikoli žejen. **36** Toda rekel sem vam: ‚Da ste me vi tudi videli, pa ne verujete.‘ **37** Vse, kar mi daje Oče, bo prišlo k meni; in tistega, ki prihaja k meni, nikakor ne bom izgnal ven. **38** Kajti prišel sem dol iz nebes, ne da delam svojo lastno voljo, temveč voljo tistega, ki me je postal. **39** In to je volja Očeta, ki me je postal, da od vsega, kar mi je dal, ne bi ničesar izgubil, temveč bi ob poslednjem dnevu to ponovno obudil. **40** In to je volja tistega, ki me je postal, da bo vsakdo, ki vidi Sina in veruje vanj, lahko imel večno življenje: in jaz ga bom obudil na poslednji dan.“ (*aiónios g166*) **41** Judeje so tedaj godrnjali nad njim, ker je rekel: „Jaz sem kruh, ki je prišel dol iz nebes.“ **42** In gorovili so: „Ali ni to Jezus, Jožefov sin, katerega očeta in mater poznamo? Kako to potem, da pravi: ‚Prišel sem dol iz nebes?‘“ **43** Jezus je torej odgovoril in jim rekel: „Ne godrnjajte med seboj. **44** Nihče ne more priti k meni, razen če ga ne pritegne Oče, ki me je postal: in jaz ga bom obudil na poslednji dan. **45** V prerokih je pisano: ‚In vsi bodo poučeni od Boga.‘ Vsak torej, ki je slišal in se naučil od Očeta, prihaja k meni. **46** Ne da je katerikoli človek videl Očeta, samo tisti, ki je od Boga, on je videl Očeta. **47** Resnično, resnično, povem vam: ‚Kdor veruje vame, ima večno življenje.‘ (*aiónios g166*) **48** Jaz sem ta kruh življenja. **49** Vaši očetje so v divjinji jedli mano in so mrtvi. **50** To je kruh, ki prihaja dol iz nebes, da lahko človek od tega jé in ne umre. **51** Jaz sem živi kruh, ki je prišel dol iz nebes: če katerikoli človek od tega kruha jé, bo živel večno: in kruh, ki ga bom jaz dal, je moje meso, ki ga bom dal za življenje sveta.“ (*aión g165*) **52** Judeje so se torej med seboj prepirali, rekoč: „Kako nam lahko ta človek da jesti svoje meso?“ **53** Tedaj jim je Jezus rekel: „Resnično, resnično, povem vam: ‚Razen, če ne jeste mesa Sina človekovega in ne pijete njegove krvi, v sebi nimate življenja. **54** Kdorkoli jé moje meso in piće mojo kri, ima večno življenje; in jaz ga bom obudil na poslednji dan.‘ (*aiónios g166*) **55** Kajti zares je moje meso hrana in zares je moja kri pijaca. **56** Kdor jé moje meso in piće mojo kri, prebiva in jaz v njem. **57** Kakor me je postal živi Oče in jaz živim po Očetu: tako kdor mene jé, celo on bo živel po meni. **58** To je ta kruh, ki je prišel dol iz nebes: ne kakor vaši očetje, ki so jedli mano in so mrtvi: kdor jé od tega kruha, bo živel večno.“ (*aión g165*) **59** Te stvari je povedal v sinagogi, ko je učil v Kafarnáumu. **60** Zatorej so mnogi izmed njegovih učencev, ko so to slišali, rekli:

„To je trda beseda, kdo jo lahko posluša?“ **61** Potem, ko je Jezus v sebi vedel, da so njegovi učenci nad tem godrnjali, jim je rekel: „Ali vas to pohujanje? **62** Kaj pa če boste videli Sina človekovega dvigniti se gor, kjer je bil prej? **63** Duh je, ki pohitri; meso nič ne koristi: besede, ki vam jih govorim, te so duh in te so življenje. **64** Toda tam so nekateri izmed vas, ki ne verujejo.“ Kajti Jezus je že od začetka vedel kdo so bili ti, ki niso verovali in kdo naj bi ga izdal. **65** In rekel je: „Zato sem vam rekel, da nihče ne more priti k meni, razen če mu ni dano od mojega Očeta.“ **66** Od tega časa je mnogo izmed njegovih učencev odšlo nazaj in niso več hodili z njim. **67** Tedaj je Jezus dvanajsterim rekel: „Ali hočete tudi vi oditi?“ **68** Potem mu je Simon Peter odgovoril: „Gospod, h komu naj gremo? Ti imaš besedel večnega življenja. (*aiónios g166*) **69** In mi verujemo in smo prepričani, da si ti ta Kristus, sin živega Boga.“ **70** Jezus jim je odgovoril: „Ali vas nisem izbral dvanajst in je eden izmed vas hudič?“ **71** Govoril je o Judu Iškariju, Simonovem sinu: kajti on je bil ta, ki naj bi ga izdal in je izmed dvanajsterice.

7 Po teh besedah je Jezus hodil po Galileji: kajti ni želet hoditi po Judeji, ker so si Judeje prizadevali, da ga ubijejo. **2** Torej blizu je bil judovski praznik šotorskih svetišč. **3** Njegovi bratje so mu zatorej rekli: „Oдиди od tutkaj in pojdi v Judejo, da bodo tudi tvoji učenci lahko videli dela, ki jih delaš. **4** Kajti nobenega človeka ni, ki karkoli dela na skrivnem in si sam prizadeva, da bi bil javno znan. Če delaš te stvari, se pokaži svetu.“ **5** Kajti niti njegovi bratje niso verovali vanj. **6** Tedaj jim je Jezus rekel: „Moj čas še ni prišel: toda vaš čas je vedno pripravljen. **7** Vas svet ne more Sovražiti; toda mene Sovraži, ker pričujem o njem, da so le-tega dela hudobna. **8** Pojdite gor na ta praznik: jaz še ne grem na ta praznik; kajti moj čas še ni dopolnjen.“ **9** Ko jim je povedal te besede, je še vedno prebival v Galileji. **10** Toda ko so njegovi bratje odšli gor, potem je tudi on odšel gor na praznik, ne javno, temveč kakor bi bilo na skrivenem. **11** Potem so ga Judeje na prazniku iskali in rekli: „Kje je tisti?“ **12** In glede njega je bilo med množico mnogo mrmarjanja: kajti nekateri so rekli: „Dober človek je, drugi so rekli: „Ne; temveč zavaja množico.“ **13** Vendar zaradi strahu pred Judi noben človek o njem ni govoril javno. **14** Torej okoli srede praznika je Jezus odšel gor na templj in učil. **15** In Jude je se čudil, rekoč: „Kako ta človek pozna pisma, saj se jih nikoli ni učil?“ **16** Jezus jim je odgovoril in rekel: „Moj nauk ni moj, temveč tistega, ki me je postal. **17** Če hoče katerikoli človek storiti njegovo voljo, bo iz nauka spoznal, če je to od Boga, ali če govorim sam od sebe. **18** Kdor govorí o sebi, išče svojo lastno slavo: toda kdor išče slavo tistega, ki ga je postal, isti je resničen in v njem ni nobene nepravičnosti. **19** Ali vam ni Mojzes dal postave in še izmed vas se nihče ne drži postave? Zakaj me poskušate ubiti?“ **20** Množica je odgovorila in rekla: „Hudiča imaš: kdo se pripravlja, da te ubije?“ **21** Jezus je odgovoril in jim rekel: „Eno delo sem storil in vsi se čudite. **22** Mojzes vam je torej dal obrezovanje; (ne ker je od Mojresa, temveč od očetov;) in vi na sábatni dan obrezete človeka. **23** Če človek na sábat prejme obrezovanje, da se Mojzesova postava ne bi prekršila; ali ste jezni name, ker sem na sábatni dan ozdravil vsak najmanjši človeka? **24** Ne sodite glede na videz, temveč sodite pravično sodbo.“ **25** Tedaj so nekateri izmed teh iz Jeruzalema rekli: „Ali ni to ta, katerega si prizadevajo ubiti? **26** Ampak glejte, pogumno govorí, pa mu ničesar ne rečejo. Ali vladarji zares vedo, da je to pravi Kristus? **27** Vendar mi vemo, od kod je ta človek: toda, ko pride Kristus, noben človek ne bo vedel od kod je.“ **28** Tedaj je Jezus, med poučevanjem v templju, zaklical, rekoč: „Vi me tako poznate kakor veste od kod sem: in nisem prišel sam od sebe, temveč je tisti, ki me je postal, resničen, katerega vi ne poznate.“

29 Toda jaz ga poznam: ker sem od njega in me je on poslal.¹ **30** Prizadevali so si torej, da ga primejo: toda noben človek nanj ni položil rok, ker njegova ura še ni prišla. **31** In mnogi izmed množice so verovali vanj in rekli: „Ko pride Kristus ali bo storil več čudežev kakor jih je storil ta človek?“ **32** Farizeji so slišali, da množica glede njega godrnja takšne besede; in farizeji in visoki duhovniki so poslali častnike, da ga primejo. **33** Potem jim je Jezus rekel: „Še malo časa sem z vami in potem grem k tistemu, ki me je poslal. **34** Iskali me boste, pa me ne boste našli: in kjer sem jaz, tja vi ne morete priti.“ **35** Tedaj so Judje med seboj govorili: „Kam bo šel, da ga ne bomo našli? Ali bo šel k razkropljenim med pogane in učil pogane?“ **36** Kakšne vrste govorjenje je to, da je rekel: ‚Iskali me boste, pa me ne boste našli: in kjer sem jaz, tja vi ne morete priti?“² **37** Na zadnji dan, veliki dan praznika, je Jezus vstal in zavpil, rekoč: „Če je katerikoli človek žejen, naj pride k meni in pije. **38** Kdor veruje vame, kakor pravi pismo, bodo iz njegovega trebuha tekle reke žive vode.“ **39** (Toda to je govoril o Duhu, ki naj bi ga prejeli tisti, ki verujejo vanj: kajti Sveti Duh še ni bil dan; zato ker Jezus še ni bil proslavljen.) **40** Mnogi izmed množice so torej, ko so slišali te besede, rekli: „Resnično, ta je Prerok.“ **41** Drugi so rekli: „Ta je Kristus.“ Toda nekateri so rekli: „Ali bo Kristus prišel iz Galileje?“ **42** Ali ni pismo reklo: „Da prihaja Kristus iz Davidovega potomca in iz mesta Betlehem, kjer je bil David?“³ **43** Med množico je bilo torej zaradi njega nesoglasje. **44** In nekateri izmed njih so ga hoteli prijeti; toda nanj noben človek ni položil rok. **45** Potem so prišli častniki k visokim duhovnikom in farizejem; in ti so jim rekli: „Zakaj ga niste priveli?“ **46** Častniki so odgovorili: „Nikoli [noben] človek ni govoril kakor ta človek.“ **47** Tedaj so jim farizeji odgovorili: „Ali ste tudi vi zavedeni?“ **48** Ali je kdo izmed vladarjev ali izmed farizejev veroval vanj? **49** Toda ta množica, ki ne pozna postave, je prekleta.“ **50** Nikodém, (tisti, ki je ponocí prišel k Jezusu in je bil eden izmed njih) jim reče: **51**, „Ali naša postava kateregakoli človeka obsodi, preden ga zasliši in izve kaj on dela?“ **52** Odgovorili so in mu rekli: „Ali si tudi ti iz Galileje? Preišči in poglej: kajti iz Galileje ne vstane noben prerok.“ **53** In vsak je odšel v svojo lastno hišo.

8 Jezus je odšel k Oljski gori. **2** Zgodaj zjutraj je ponovno prišel v tempelj in vsi ljudje so prišli k njemu; in usedel se je ter jih učil. **3** In pisarji in farizeji so k njemu privedli žensko, zasačeno v zakonolomstvu; in ko so jo postavili v sredo, **4** so mu rekli: „Učitelj, ta ženska je bila zasačena v zakonolomstvu, pri samem dejanju. **5** Torej Mojzes nam je v postavi ukazal, da naj bi bili taki kamnani: toda kaj praviš ti?“ **6** To so rekli, ker so ga skušali, da bi ga lahko obtožili. Jezus pa se je sklonil in s svojim prstom pisal po tleh, kakor da jih ni slišal. **7** Torej, ko so ga še naprej spraševali, se je dvignil in jim rekel: „Kdor je med vami brez greha, naj prvi vrže kamen nanjo.“ **8** In ponovno se je sklonil ter pisal po tleh. **9** In ti, ki so to slišali, so obsojeni po svoji lastni vesti, drug za drugim odšli ven, s pričetkom pri najstarejših, celo do zadnjega: in Jezus je ostal sam ter ženska stoeča v sredi. **10** Ko se je Jezus dvignil in ni videl nikogar razen ženske, ji je rekel: „Ženska, kje so ti tvoji tožniki? Ali te nihče niso obosodili?“ **11** Rekla je: „Noben človek, Gospod.“ In Jezus ji je rekel: „Niti te jaz ne obsojam: pojdi in ne greši več.“ **12** Potem jim je Jezus ponovno spregovoril, rekoč: „Jaz sem svetloba sveta: kdor sledi meni, ne bo hodil v temi, temveč bo imel svetlobo življenga.“ **13** Farizeji so mu torej rekli: „Ti prinašaš zapis o sebi; tvój zapis ni resničen.“ **14** Jezus je odgovoril in jim rekel: „Četudi nosim zapis o samem sebi, je vendarle moj zapis resničen: kajti jaz vem od kod sem prišel in kam grem; toda vi ne morete povedati od kod sem prišel in kam grem.“ **15** Vi sodite po mesu; jaz ne sodim nobenega človeka. **16** Če pa vendarle sodim, je moja sodba resnična: kajti nisem sam, temveč jaz in Oče, ki me

je poslal. **17** Tudi in vaši postavi je zapisano, da je pričevanje dveh ljudi resnično. **18** Jaz sem nekdo, ki pričuje o samem sebi in Oče, ki me je poslal, prinaša pričevanje o meni.“ **19** Tedaj so mu rekli: „Kje je tvój Oče?“ Jezus je odgovoril: „Vi ne poznate niti mene niti mojega Očeta: če bi poznali mene, bi poznali tudi mojega Očeta.“ **20** Te besede je Jezus govoril v zakladnici, medtem ko je učil v templju: in nanj noben človek ni položil rok; kajti njegova ura še ni prišla. **21** Potem jim je Jezus ponovno rekel: „Jaz grem svojo pot in iskali me boste in umrli boste v svojih grehih: kamor grem jaz, vi ne morete priti.“ **22** Tedaj so Judje rekli: „Ali bo samega sebe ubil? Ker pravi: ‚Kamor grem jaz, vi ne morete priti.““ **23** In rekel jim je: „Vi ste od spodaj jaz sem od zgora: vi ste od tega sveta; jaz nisem od tega sveta. **24** Povedal sem vam torej, da boste umrli v svojih grehih: kajti če ne verujete, da jaz sem on, boste umrli v svojih grehih.“ **25** Tedaj so mu rekli: „Kdo si?“ In Jezus jim reče: „Celo isti, kakor sem vam povedal od začetka. **26** Povedati vam imam mnogo besed in soditi o vas: toda tisti, ki me je poslal, je resničen; in svetu govorim te besede, katere sem slišal od njega.“ **27** Niso pa razumeli, da jim je govoril o Očetu. **28** Tedaj jim je Jezus rekel: „Ko boste dvignili Sina človekovega, potem boste vedeli, da jaz sem on in da ničesar ne delam sam od sebe; temveč te stvari govorim kakor me je naučil moj Oče. **29** In tisti, ki me je poslal, je z meno: Oče me ni pustil samega; kajti vedno delam te stvari, ki mu ugajajo.“ **30** Ko je govoril te besede, so mnogi verovali vanj. **31** Tem Judom, ki so verovali vanj, je tedaj Jezus rekel: „Če ostanete v moji besedi, potem ste zares moji učenci; **32** in spoznali boste resnico in resnica vas bo osvobodila.“ **33** Odgovorili so mu: „Mi smo Abrahamovi potomci in nikoli nismo bili nobenemu človeku v suženjstvu: kako praviš: ‚Osvobojeni boste?“ **34** Jezus jim je odgovoril: „Resnično, resnično, povem vam: ‚Kdorkoli grešno počenja greh, je služabnik grehu. **35** In služabnik v hiši ne ostaja za večno: toda Sin ostaja večno. (aiōn g165) **36** Če vas bo torej Sin osvobodil, boste zares svobodni. **37** Vem, da ste Abrahamovi potomci; toda vi si prizadevate, da me ubijete, ker moja beseda v vas nima prostora. **38** Jaz govorim to, kar sem videl pri svojem Očetu: vi pa delate to, kar ste videli pri vašem očetu.“ **39** Odgovorili so in mu rekli: „Naš oče je Abraham.“ Jezus jim reče: „Če bi bili Abrahamovi otroci, bi delali Abrahamova dela. **40** Toda sedaj si prizadevate, da me ubijete, človeka, ki vam je povedal resnico, ki sem jo slišal od Boga: tega Abraham ni storil. **41** Vi opravljate dela vašega očeta.“ Tedaj so mu rekli: „Mi nismo rojeni iz prešuštvja; mi imamo enega Očeta, celo Boga.“ **42** Jezus jim je rekel: „Če bi bil vaš Oče Bog, bi me ljubili: kajti jaz sem izšel in sem prišel od Boga; niti nisem prišel sam od sebe, temveč me je on poslal. **43** Zakaj ne razumete mojega govora? Zato, ker celo ne morete poslušati moje besede. **44** Vi ste od vašega očeta, hudiča in boste počeli hrepenenja vašega očeta. On je bil od začetka morilec in ni ostal v resnici, ker v njem ni resnice. Ko govoril laž, govoril iz svojega lastnega: kajti on je lažnivec in oče le-te. **45** In ker vam govorim resnico, mi ne verjamete. **46** Kdo izmed vas me prepričuje o grehu? Če pa govorim resnico, zakaj mi ne verjamete? **47** Kdor je iz Boga, posluša Božje besede: vi jih torej ne poslušate, ker niste od Boga.“ **48** Tedaj so Judje odgovorili in mu rekli: „Ali ne govorimo prav, da si Samarijan in imaš hudiča?“ **49** Jezus je odgovoril: „Jaz nimam hudiča; temveč častim svojega Očeta, vi pa me onečaščate. **50** In ne iščem svoje lastne slave: obstaja nekdo, ki išče in sodi. **51** Resnično, resnično, povem vam: ‚Če se človek drži moje besede, nikoli ne bo videl smrti.‘ (aiōn g165) **52** Tedaj so mu Judje rekli: „Torej, mi vemo, da imaš hudiča. Abraham je mrtev in preroki; ti pa praviš: ‚Če se človek drži moje besede, nikoli ne bo okusil smrti.‘ (aiōn g165) **53** Ali si ti večji kakor naš oče Abraham, ki je mrtev? In

tudi preroči so mrtvi: koga se ti sam delaš?“ 54 Jezus je odgovoril: „Če častim sebe, moja čast ni nič: moj Oče je ta, ki me časti; o katerem vi pravite, da je vaš Bog.“ 55 vendorale ga vi niste spoznali: toda jaz ga poznam: in če bi rekel: „Ne poznam ga, “bi bil lažnivec, podoben vam: toda jaz ga poznam in se držim njegove besede. 56 Vaš oče Abraham se je razveselil, da vidi moj dan: in videl ga je in je bil vesel.“ 57 Tedaj so mu Judje rekel: „Še petdeset let nisi star, in si videl Abrahama?“ 58 Jezus jim je rekel: „Resnično, resnično, povem vam: „Preden je bil Abraham, jaz sem.“ 59 Tedaj so pobrali kamne, da bi jih vrgli vanj: toda Jezus se je skril in odšel iz templja, gredoč skozi njihovo sredo in tako odšel mimo.

9 In ko je Jezus šel mimo, je zagledal človeka, ki je bil slep od svojega rojstva. 2 In njegovu učencu so ga vprašali, rekoč: „Učitelj, kdo je storil greh, ta človek ali njegovi starši, da je bil rojen slep.“ 3 Jezus je odgovoril: „Niti ni ta človek grešil niti njegovi starši: temveč, da bi se na njem razodela Božja dela. 4 Dokler je dan, moram delati dela tistega, ki me je poslal: prihaja noč, ko noben človek ne more delati. 5 Kolikor dolgo jaz sem na svetu, sem svetloba sveta.“ 6 Ko je to izgovoril, je pljunil na tla in iz sline naredil blato in z blatom mazili oči slepega človeka 7 ter mu rekel: „Pojdi, umij se v bazenu Síloji, (kar je po razlagi: „Poslani.“) Odšel je torej svojo pot in se umil in prišel ter videl. 8 Torej sosedje in tisti, ki so ga prej videli, da je bil slep, so rekel: „Ali ni tu tisti, ki je sedel in beračil?“ 9 Nekateri so rekel: „To je on, „drugi so rekel: „Podoben mu je, „toda on je rekel: „Jaz sem tisti.“ 10 Zaradi tega so mu rekel: „Kako so bile tvoje oči odprte?“ 11 Odgovoril je in rekel: „Človek, ki se imenuje Jezus, je naredil blato ter mazili moje oči in mi rekel: „Pojdi k bazenu Síloa in umij: in odšel sem in umil ter prejel vid.“ 12 Potem so mu rekel: „Kje je tisti?“ Rekel je: „Ne vem.“ 13 K farizejem so privdeli tistega, ki je bil poprej slep. 14 In bil je sábatni dan, ko je Jezus naredil blato in odprl njegove oči. 15 Tedaj so ga tudi farizeji ponovno vprašali kako je prejel svoj vid. Rekel jim je: „Na moje oči je položil glinu in sem umil ter vidim.“ 16 Zato so nekateri izmed farizejev povedali: „Ta človek ni od Boga, ker se ne drži sábatnega dne.“ Drugi so rekel: „Kako lahko človek, ki je grešnik, dela takšne čudežje?“ In med njimi je bilo nesoglasje. 17 Slepemu možu so ponovno rekel: „Kaj praviš o tistem, ki ti je odprl tvoje oči?“ Rekel je: „Prerok je.“ 18 Toda Judje glede njega niso verjeli, da je bil slep in je prejel svoj vid, dokler niso poklicali staršev tega, ki je prejel svoj vid. 19 In vprašali so ju, rekoč: „Ali je to vajin sin, o katerem pravita, da je bil rojen slep? Kako potem on sedaj vidi?“ 20 Njegova starša sta jim odgovorila in rekla: „Midva veva, da je to najin sin in da je bil rojen slep: 21 toda na kakšen način on sedaj vidi, midva ne veva; ali kdo je odprl njegove oči, midva ne veva: dovolj je star; njega vprašajte: on govoril za sebe.“ 22 Te besede so njegovi starši govorili zato, ker so se bali Judov: kajti Judje so se že sporazumeli, da če bi katerikoli človek priznal, da je bil on Kristus, bi bil le-ta izločen iz sinagoge. 23 Zaradi tega so njegovi starši rekel: „Dovolj je star; njega vprašajte.“ 24 Tedaj so ponovno poklicali moža, ki je bil slep in mu rekel: „Daj Bogu hvalo: mi vemo, da je ta človek grešnik.“ 25 Odgovoril je in rekel: „Če je grešnik ali ne, ne vem: eno stvar vem, z ozirom na to, da sem bil slep, sedaj vidim.“ 26 Tedaj so mu ponovno rekli: „Kaj ti je storil? Kako je odprl tvoje oči?“ 27 Odgovoril jim je: „Povedal sem vam že, pa niste poslušali: zakaj bi to radi ponovno slišali? Hočete biti tudi vi njegovci učenci?“ 28 Tedaj so ga zasramovali in rekli: „Ti si njegov učenec; toda mi smo Mojzesovi učenci. 29 Mi vemo, da je Mojzesu govoril Bog: glede tega pajdaša pa ne vemo od kod je.“ 30 Človek je odgovoril in jim rekel: „Zakaj in tem je čudovitá stvar, da vi ne veste od kod je, pa je vendor odprl moje oči. 31 Torej vemo, da Bog ne sliši grešnikov: toda če je katerikoli

človek oboževalc Boga in izvršuje njegovo voljo, njega on sliši. 32 Odkar je svet nastal, se ni slišalo, da bi katerikoli človek odprl oči nekoga, ki je bil rojen slep. (aiōn g165) 33 Če ta človek ne bi bil od Boga, ne bi mogel ničesar storiti.“ 34 Odgovorili so mu in mu rekli: „Povsem si bil rojen v grehih in nas ti učiš?“ In vrgli so ga ven. 35 Jezus je slišal, da so ga vrgli ven; in ko ga je našel, mu je rekel: „Ali veruješ v Božjega Sina?“ 36 Odgovoril je in rekel: „Kdo je ta, Gospod, da bi lahko veroval vanj?“ 37 Jezus mu je rekel: „Ti si ga oboje [in] videl in ta je, ki govori s teboj.“ 38 In rekel je: „Gospod, verujem.“ In ga je oboževal. 39 Jezus je rekel: „Za sodbo sem prišel na ta svet, da bi tisti, ki ne vidijo, lahko videli; in da bi tisti, ki vidijo, lahko oslepeši.“ 40 Nekateri izmed farizejev, ki so bili z njim, so slišali te besede in mu rekli: „Ali smo tudi mi slepi?“ 41 Jezus jim je rekel: „Če bi bili slepi, ne bi imeli greha: toda sedaj pravite: „Vidimo;“ zato vaš greh ostaja.“

10 „Resnično, resnično, povem vam: „Kdor v ovčjo stajo ne vstopa pri vratih, temveč se vzpenja po neki drugi poti, ta isti je tat in razbojnik. 2 Toda kdor vstopa pri vratih, je pastir ovc. 3 Njemu vratar odpira; in ovce slišijo njegov glas: in svoje lastne ovce kliče po imenu in jih vodi ven. 4 In ko svoje lastne ovce poganja naprej, gre pred njimi in ovce mu sledijo: kajti njegov glas poznajo. 5 Tujcu pa ne bodo sledile, temveč bodo bežale pred njim: kajti glasu tujcev ne poznajo.“ 6 Jezus jim je povedal to prispolobo: toda niso razumeli kaj bi bile te besede, katere jim je govoril. 7 Potem jim je Jezus ponovno rekel: „Resnično, resnično, povem vam: „Jaz sem vrata ovcam. 8 Vsi, ki so kadarkoli prišli pred menoj, so tatoi in razbojniki: toda ovce jih niso poslušale. 9 Jaz sem vrata: če kdorkoli vstopi noter po meni, bo rešen in bo hodil ven in noter ter najde pašo. 10 Tat ne prihaja, razen da krade in da ubija ter da uničuje: jaz sem prišel, da bi lahko imeli življenje in da bi ga lahko imeli bolj obilno. 11 Jaz sem dobrí pastir: dobrí pastir daje svoje življenje za ovce. 12 Toda kdor je najemnik in ni pastir, katerega ovce niso njegova last, vidi prihajati volka in zapusti ovce ter zbeži: volk pa jih lovi in razkropi. 13 Najemnik beži, ker je najemnik in ne skrbi za ovce. 14 Jaz sem dobrí pastir in poznam svoje ovce in moje poznajo mene. 15 Kakor Oče pozna mene, točno tako jaz poznam Očeta: in svoje življenje žrtvujem za ovce. 16 Imam pa tudi druge ovce, ki niso iz te staje: tudi te moram privesti in bodo slišale moj glas; in bo ena staja in en pastir. 17 Zato me moj Oče ljubi, ker žrtvujem svoje življenje, da ga lahko ponovno prejmem. 18 Nihče ga ne jemlje od mene, temveč ga žrtvujem sam od sebe. Imam moč, da ga žrtvujem in imam moč, da ga ponovno prejmem. To zapoved sem prejel od svojega Očeta.“ 19 Zaradi teh besed je bilo med Judi ponovno nesoglasje. 20 Mnogi izmed njih pa so rekel: „Hudiča ima, pa tudi nor je; zakaj ga poslušate?“ 21 Drugi so rekel: „To niso besede tistega, ki ima hudiča. Ali lahko hudič slepemu odpre oči?“ 22 V Jeruzalemu pa je bil praznik posvetitve in bila je zima. 23 In Jezus je hodil v templju po Salomonovem predverju. 24 Potem so prišli Judje, ga obkrožili in mu rekli: „Doklej nas boš še pustil, da dvomimo? Če si ti Kristus, nam odkrito povej.“ 25 Jezus jim je odgovoril: „Povedal sem vam, pa niste verovali: dela, ki jih delam v imenu svojega Očeta, ta pričujejo o meni. 26 Toda vi ne verujete, ker, kakor sem vam povedal, niste izmed mojih ovc. 27 Moje ovce slišijo moj glas in jaz jih poznam in one mi sledijo: 28 in dam jim večno življenje; in nikoli ne bodo propadle niti jih noben človek ne bo izpulil iz moje roke. (aiōn g165, aiōnios g166) 29 Moj Oče, ki jih je dal meni, je večji od vseh; in noben človek jih ne more izpuliti iz roke mojega Očeta. 30 Jaz in moj Oče sva eno.“ 31 Po tem so Judje ponovno vzeli kamne, da ga kamnajo. 32 Jezus jim je odgovoril: „Mnogo dobrih del sem vam pokazal od svojega

Očeta; za katerega izmed teh del me kamnate?" 33 Jude je so mu odgovorili, rekoč: „Ne kamnamo te zaradi dobrega dela; temveč zaradi bogokletja; in zato ker se ti, ki si človek, sebe delaš Boga.“ 34 Jezus jim je odgovoril: „Ali ni v vaši postavi zapisano: „Rekel sem: „Vi ste bogovi?“ 35 Če pa je imenoval bogove te, katerim je prišla Božja beseda in pismo ne more biti prekršeno; 36 pravite o njem, katerega je Oče posvetil in poslal na svet: „Ti preklinjaš; ker sem rekel, da sem Božji Sin?“ 37 Če ne opravljam del svojega Očeta, mi ne verjemete. 38 Toda če jih opravljam, čeprav mi ne verjamete, verjmete delom: da boste lahko spoznali in verovali, da je Oče v meni in jaz v njem.“ 39 Zato so si ponovno prizadevali, da ga primejo: toda pobegnil je iz njihove roke 40 in ponovno odšel proč, onstran Jordana, na kraj, kjer je Janez najprej krščeval; in ostal tam. 41 In mnogi so krenili k njemu ter rekli: „Janez ni storil nobenega čudeža: toda vse besede, ki jih je Janez govoril o tem človeku, so bile resnične.“ 42 In tam so mnogi verovali vanj.

11 Torej neki mož je bil bolan, imenoval se je Lazar, iz Betanije, mesta Marije in njene sestre Marte. 2 (Marija je bila tista, ki je Gospoda mazilila z mazilom in je s svojimi lasmi obrisala njegova stopala, katere brat Lazar je bil bolan.) 3 Zato sta njegovi sestri poslali k njemu, rekoč: „Gospod, glej, tisti, ki ga ljubiš, je bolan.“ 4 Ko je Jezus to slišal, je rekel: „Ta bolezen ni za smrt, temveč za Božjo slavo, da bo Božji Sin s tem lahko proslavljen.“ 5 Torej Jezus je ljubil Marto in njeno sestro ter Lazarja. 6 Ko je torej slišal, da je bil bolan, je še dva dni ostal na istem kraju, kjer je bil. 7 Šele nató reče svojim učencem: „Pojdimo ponovno v Judejo.“ 8 Njegovi učenci mu rečejo: „Učitelj, Judje so si nedavno prizadevali, da te kamnajo; ti pa greš ponovno tja?“ 9 Jezus je odgovoril: „Ali ni v dnevu dvanaštirje ur? Če katerikoli človek hodi podnevi, se ne spotika, ker vidi svetlobo tega sveta. 10 Toda če človek hodi ponoči, se spotika, ker v njem ni svetlobe.“ 11 Te besede je rekel: in nató jim reče: „Naš priatelj Lazar spi; vendar grem, da ga lahko zbudim iz spanja.“ 12 Tedaj so njegovi učenci rekli: „Gospod, če spi, bo okrevl.“ 13 Vendar je Jezus govoril o njegovi smrti: toda mislili so, da je govoril o počitku v spanju. 14 Tedaj jim je Jezus odkrito povedal: „Lazar je mrtev. 15 Zaradi vas pa sem vesel, da nisem bil tam, z namenom, da boste lahko verovali; vendar pojdimo k njemu.“ 16 Tedaj je Tomaž, ki se je imenoval Dvojček, rekel svojim součencem: „Naj gremo tudi mi, da bomo lahko umrli z njim.“ 17 Potem, ko je Jezus prišel, je odkril, da je že štiri dni ležal v grobu. 18 Torej Betanija je bila blizu Jeruzalema, okoli petnajst dožin brazd proč. 19 In mnogi izmed Judov so prišli k Marti in Mariji, da ju tolažijo glede njunega brata. 20 Potem je Marta, takoj ko je slišala, da je prihajal Jezus, odšla in ga srečala: toda Marija je še vedno sedela v hiši. 21 Tedaj je Marta rekla Jezusu: „Gospod, če bi bil ti tukaj, moj brat ne bi umrl. 22 Toda jaz vem, da celó sedaj, karkoli hočeš prositi od Boga, ti bo Bog to dal.“ 23 Jezus ji reče: „Tvoj brat bo ponovno vstal.“ 24 Marta mu reče: „Vem, da bo ponovno vstal na vstajenje ob poslednjem dnevu.“ 25 Jezus ji je rekel: „Jaz sem vstajenje in življenje: kdor vame veruje, četudi bi bil mrtev, bo vendarle živel: 26 in kdorkoli živi in veruje vame, ne bo nikoli umrl. Veruješ to?“ (aiōn g165) 27 Ona mu reče: „Da, Gospod: verujem, da si ti Kristus, Božji Sin, ki naj bi prišel na svet.“ 28 In ko je tako rekla, je šla svojo pot in na skrivnem poklicala svojo sestro Marijo, rekoč: „Učitelj je prišel in te kliče.“ 29 Brž ko je ona to zaslišala, je hitro vstala in prišla k njemu. 30 Torej Jezus še ni prišel v mesto, temveč je bil na kraju, kjer ga je srečala Marta. 31 Ko so Judje, ki so bili z njo in hiši in jo tolažili, videli Marijo, da je v naglici vstala in odšla ven, so ji potem sledili, rekoč: „H grobu gre, da bi tam jokala.“ 32 Torej ko je Marija prišla tja, kjer je bil Jezus in ga zagledala, je padla dol k

njegovim stopalom in mu rekla: „Gospod, če bi bil ti tukaj, moj brat ne bi umrl.“ 33 Ko jo je Jezus torej videl jokajoč in jokajoče tudi Jude, ki so prišli z njo, je v duhu zastokal in bil vznemirjen 34 ter rekel: „Kam ste ga položili?“ Rekli so mu: „Gospod, pridi in poglej.“ 35 Jezus se je zjokal. 36 Tedaj so Judje rekli: „Glejet, kako ga je ljubil!“ 37 Nekateri izmed njih pa so rekli: „Ali ni mogel ta človek, ki je slepemu odpril oči, povzročiti, da ta mož sploh ne bi umrl?“ 38 Jezus torej, v sebi ponovno stokajoč, pride h grobu. Bila je votlina in nanjo je bil položen kamen. 39 Jezus je rekel: „Odstranite kamen proč.“ Marta, sestra tega, ki je bil mrtev, mu reče: „Gospod, do sedaj že zaudarja: kajti mrtev je štiri dni.“ 40 Jezus ji reče: „Kaj ti nisem rekel, če bi verovala, da bi zagledala Božjo slavo?“ 41 Tedaj so odstranili kamen z mesta, kamor je bil mrvi položen. Jezus pa je dvignil svoje oči in rekel: „Oče, hvala ti, da si me uslušal. 42 In vedel sem, da me ti vedno uslušiš: toda to sem rekel zaradi množice, ki stoji zraven, da bi lahko verovala, da si me ti poslal.“ 43 In ko je tako govoril, je z močnim glasom zavpil: „Lazar, pridi naprej.“ 44 In tisti, ki je bil mrtev, je prišel, z rokami in nogami povezanimi s pogrebнимi oblačili: in njegov obraz je bil naokoli povezan s prtičem. Jezus jim reče: „Odvežite ga in ga pustite oditi.“ 45 Potem so mnogi izmed Judov, ki so prišli k Mariji in videli stvari, ki jih je Jezus storil, verovali vanj. 46 Toda nekateri izmed njih so odšli po svojih potekh k farizejem in jim povedali kakšne stvari je Jezus storil. 47 Tedaj so visoki duhovniki in farizeji zbrali zbor ter rekli: „Kaj [na]j storimo? Kajti ta človek dela mnoge čudeže.“ 48 Če ga pustimo takoj pri miru, bodo vsi ljudje verovali vanj: in prišli bodo Rimljani in odvezli tako naš prostor kakor narod.“ 49 In eden izmed njih, po imenu Kajfa, ki je bil to isto leto veliki duhovnik, jim je rekel: „Vi čisto nič ne veste, 50 niti ne preudarite, da je za nas koristno, da naj bi en človek umrl za ljudi, ne pa da propade celoten narod.“ 51 In to ni govoril [sam] od sebe: temveč, ker je bil tisto leto veliki duhovnik, je prerokoval, da naj bi Jezus umrl za ta narod; 52 in ne samo za ta narod, temveč da naj bi tudi Božje otroke, ki so bili razkropljeni naokoli, skupaj zbral v enim. 53 Torej so se od tega dne dalje skupaj posvetovali, da ga usmrtilo. 54 Jezus torej med Judi ni več hodil javno; temveč je od tam odšel v deželo poleg divjine, v mesto, imenovan Efrájim in tam ostal s svojimi učenci. 55 In blizu je bila judovska pashal in mnogi iz dežele so pred pasho odšli gor v Jeruzalem, da se očistijo. 56 Medtem ko so stali v tempiju, so torej iskali Jezusa in med seboj govorili: „Kaj mislite, da ne bo prišel na praznik?“ 57 Torej tako visoki duhovniki kakor farizeji so izdali zapoved, da će katerikoli človek ve kje bi bil, naj to pokaže, da bi ga lahko prijeli.

12 Potem je Jezus, šest dni pred pasho, prišel v Betanijo, kjer je bil Lazar, ki je bil mrtev, katerega je dvignil od mrtvih. 2 Tam so mu pripravili večerjo; Marta pa je stregla: toda Lazar je bil eden izmed teh, ki je z njimi sedel za mizo. 3 Tedaj je Marija vezla funt zelo dragocenega mazila iz narde in mazilila Jezusova stopala in s svojimi lasmi obrisala njegova stopala: in hiša je bila napolnjena z vonjem mazila. 4 Potem reče eden izmed učencev, Juda Iškarijot, Simonov sin, ki naj bi ga izdal: 5 „Zakaj ni bilo to mazilo prodano za tristo denarjev in dano revnini?“ 6 To je rekel, ne ker bi skrbel za revne; temveč zato, ker je bil tat in je imel mošnjo ter nosil kar je bilo dano vanjo. 7 Potem je Jezus rekel: „Pustite jo pri miru: to je zadržala za dan mojega pokopa. 8 Kajti revne imate vedno s seboj; mene pa nimate vedno.“ 9 Veliko ljudi izmed Judov je torej vedelo, da je bil tam: niso pa prišli samo zaradi Jezusa, temveč, da bi lahko videli tudi Lazarja, katerega je dvignil od mrtvih. 10 Toda visoki duhovniki so se posvetovali, da bi mogli usmrtili tudi Lazarja; 11 zato ker je zaradi tega razloga

mnogo izmed Judov odšlo proč in verovalo v Jezusa. **12** Naslednji dan je mnogo ljudi, ki so prišli na praznik, ko so slišali, da v Jeruzalem prihaja Jezus, **13** vzel mladike palMOVIH dreves in mu odšlo naproti, da ga srečajo ter klicali: „Hozana: Blagoslovjen je Izraelov Kralj, ki prihaja v Gospodovem imenu.“ **14** In Jezus, ko je našel mladega osla, je sédel nanj; kakor je pisano: **15** „Ne boj se, hči sionska: glej, tvoj Kralj prihaja, sedeč na osličjem žrebiču.“ **16** Teh stvari njegovi učenci sprva niso razumeli: toda, ko je bil Jezus poveličan, potem so se spomnili, da so bile te stvari pisane o njem in da so mu te stvari storili. **17** Množica torej, ki je bila z njim, ko je Lazarja poklical iz njegovega groba in ga dvignil od mrtvih, je izjavila. **18** Zaradi tega razloga ga je množica tudi srečala, ker so slišali, da je storil ta čudež. **19** Farizeji so torej med seboj govorili: „[Ali] zaznate kako ničesar ne prevlada? Glejte, svet je odšel za njim.“ **20** In med njimi so bili neki Grki, ki so ob praznini prišli gor oboževat: **21** isti so torej prišli k Filipu, ki je bil iz Betajsade v Galileji in ga prosili, rekoč: „Gospod, mi bi videli Jezusa.“ **22** Filip prihaja ter pove Andreju: in prav tako Andrej ter Filip povesta Jezusu. **23** In Jezus jim je odgovoril, rekoč: „Ura je prišla, da naj bi bil Sin človekov poveličan. **24** Resnično, resnično, povem vam: „Razen če pšenično zrno ne pada na tla in ne umre, ostaja samo: toda če umre, obrodi mnogo sadu.“ **25** Kdor ljubi svoje življenje, ga bo izgubil; kdor pa svoje življenje na tem svetu sovraži, ga bo ohranil za večno življenje. (aiōnios g166) **26** Če katerikoli človek služi meni, naj mi sledi; in kjer sem jaz, tam bo tudi moj služabnik: če katerikoli človek služi meni, ga bo moj Oče počastil. **27** Sedaj je moja duša vznemirjena; in kaj naj rečem? Oče, reši me pred to uro: toda zaradi tega razloga sem prišel v to uro. **28** Oče, proslavi svoje ime. „Tedaj je tja prišel glas iz nebes, rekoč: „Proslavil sem ga in ponovno ga bom proslavil.“ **29** Množica torej, ki je stala poleg in to slišala, je rekla, da je zagrmelo: drugi so rekli: „Angel mu je govoril.“ **30** Jezus je odgovoril in rekel: „Ta glas ni prišel zaradi mene, temveč zaradi vas. **31** Sedaj je sodba tega sveta: sedaj bo princ tega sveta izgnan ven. **32** In jaz, če bom dvignjen z zemlje, bom k sebi pritegnil vse ljudi.“ **33** To je rekel, ker je naznani kakšne smrti naj bi umrl. **34** Množica mu je odgovorila: „Iz postave smo slišali, da Kristus ostaja večno: in kako pravi ti: „Sin človekov mora biti dvignjen?“ Kdo je ta Sin človekov?“ (aiōn g165) **35** Potem jim je Jezus rekel: „Še malo časa je z vami svetloba. Hodite, dokler imate svetlobo, da ne bi nad vas prišla tema: kajti kdor hodi v temi, ne ve kam gre. **36** Dokler imate svetlobu, verujte v svetobo, da boste lahko otroci svetlobe.“ Te besede je govoril Jezus in odšel ter se skril pred njimi. **37** Toda čeprav je pred njimi storil toliko čudežev, kljub temu niso verovali vanj; **38** da se je lahko izpolnila izjava preroka Izajai, ki je govoril: „Gospod, kdo je veroval našemu poročilu in komu se je razodel Gospodov laket?“ **39** Torej niso mogli verovati, zato ker je ta Izajia ponovno rekel: **40**, Oslepel je njihove oči in zakrnil njihovo srce; da ne bi mogli videti s svojimi očmi niti razumeti s svojim srcem in ne bi bili spreobrnjeni in bi jih jaz ne ozdravil.“ **41** Te besede je izrekel Izajai, ko je videl njegovo slavo in govoril o njem. **42** Vendar so tudi med visokimi vladarji mnogi verovali vanj; toda zaradi farizejev ga niso priznali, da ne bi bili izločeni iz sinagoge: **43** kajti bolj so ljubili hvalo ljudi kakor Božjo hvalo. **44** Jezus je zaklical in rekel: „Kdor veruje vame, ne veruje vame, temveč v tistega, ki me je poslal. **45** In kdor vidi mene, vidi tistega, ki me je poslal. **46** Prišel sem, svetloba na svet, da kdorkoli veruje vame, ne bi ostal v temi. **47** In če katerikoli človek sliši moje besede in ne veruje, ga ne sodim jaz: kajti nisem prišel, da svet sodim, temveč da svet rešim. **48** Kdor zavrača mene in ne sprejema mojih besed, ima nekoga, ki ga sodi: beseda, ki sem jo govoril, ta ista ga bo sodila na poslednji dan. **49** Kajti nisem govoril sam od sebe; temveč Oče, ki me je

poslal, mi je dal zapoved, kaj naj rečem in kaj naj govorim. **50** In jaz vem, da je njegova zapoved večno življenje: karkoli torej govorim, govorim tako, celo kakor mi je rekel Oče.“ (aiōnios g166)

13 Torej pred praznikom pashe, ko je Jezus spoznal, da je prišla njegova ura, da naj bi odšel s tega sveta k Očetu in ker je ljubil svoje, ki so bili na svetu, jih je ljubil do konca. **2** In ko se je večerja končala, je torej hudič Judu Iškarijotu, Simonovemu sinu, v srce položil, da ga izda; **3** ker je Jezus vedel, da je Oče vse stvari dal v njegove roke in da je prišel od Boga in odšel k Bogu; **4** se dvigne od večerje in odloži svoje obleke; in vzame brisačo ter se opaše. **5** Natov vlije vodo v umivalnik in začne učencem umivati stopala ter jih brisati z brisačo, s katero je bil opasan. **6** Potem pride k Simonu Petru in Peter mu reče: „Gospod, ti mi umivaš moja stopala?“ **7** Jezus je odgovoril in mu rekel: „Kar delam, ti sedaj ne veš; toda spoznal boš pozneje.“ **8** Peter mu reče: „Nikoli ne boš umival mojih stopal.“ Jezus mu je odgovoril: „Če te ne umijem, nimaš deleža z meno.“ (aiōn g165) **9** Simon Peter mu reče: „Gospod, ne samo mojih stopal, temveč tudi moje roke in mojo glavo.“ **10** Jezus mu reče: „Kdor je umit, se razen svojih stopal ne rabi umiti, ampak je čist vsak delček: in vi ste čisti, toda ne vsi.“ **11** Kajti vedel je, kdo naj bi ga izdal, zato je rekel: „Niste vsi čisti.“ **12** Torej potem, ko jim je umil njihova stopala in vzel svoje obleke ter se ponovno usedel, jim je rekel: „Ali veste kaj sem storil? **13** Vi me kličete Učitelj in Gospod: in pravilno govorite, kajti to sem. **14** Če sem vam torej jaz, vaš Gospod in Učitelj, umil vaša stopala; morate tudi vi drug drugemu umivati stopala. **15** Kajti dal sem vam zgled, da bi tudi vi delali tako, kakor sem vam storil jaz. **16** Resnično, resnično, povem vam: „Služabnik ni večji kakor njegov gospod; niti kdor je poslan ni večji kakor tisti, ki ga je poslal. **17** Če poznate te besede, ste srečni, če jih izvršujete. **18** Ne govorim o vas vseh. Vem, katere sem izbral: toda da bi se lahko izpolnilo pismo: „Kdor je kruh z meno, je dvignil svojo peto zoper mene.“ **19** Sedaj vam pravim, preden pride, da ko se zgodí, boste lahko verovali, da sem jaz on. **20** Resnično, resnično, povem vam: „Kdor sprejme kogarkoli jaz pošljem, sprejme mene; in kdor sprejme mene, sprejme tistega, ki me je poslal.“ **21** Ko je Jezus tako rekel, je bil v duhu vznemirjen in pričeval ter rekel: „Resnično, resnično, povem vam, da me bo eden izmed vas izdal.“ **22** Potem so učenci pogledali drug na drugega, dvomeč o kom je govoril. **23** Torej na Jezusovih naročijih je bil naslonjen eden izmed njegovih učencev, katerega je Jezus ljubil. **24** Simon Peter mu je torej dal znamenje, da naj vpraša kdo bi bil ta, o katerem je govoril. **25** On mu potem, ležeč na Jezusovih prsih, reče: „Gospod, kdo je ta?“ **26** Jezus je odgovoril: „To je tisti, kateremu bom dal grizljaj, ko sem ga pomočil.“ In ko je grizljaj pomoci, ga je dal Judu Iškarijotu, Simonovemu sinu. **27** In po grizljaju je vanj vstopil Satan. Tedaj mu je Jezus rekel: „To kar ti delaš, stori hitro.“ **28** Torej noben človek pri mizi ni vedel za kakšen namen mu je to rekel. **29** Kajti nekateri izmed njih so mislili, ker je imel Juda mošnjo, da mu je Jezus rekel: „Kupi te stvari, katere potrebujemo za praznik, “ali da naj bi nekaj dal ubogim. **30** Potem, ko je prejel grizljaj, je takoj odšel ven: bila pa je noč. **31** Torej ko je odšel ven, je Jezus rekel: „Sedaj je Sin človekov proslavljen in Bog je proslavljen v njem. **32** Če je Bog proslavljen v njem, bo tudi Bog njega proslavil v sebi in nemudoma ga bo proslavil. **33** Majhni otroci, še malo časa sem z vami. Iskali me boste: in kakor sem rekel Judom: „Kamor grem jaz, vi ne morete priti, ‘tako sedaj pravim vam. **34** Dajem vam novo zapoved: „Da ljubite drug drugega; kakor sem vas jaz ljubil, da tudi vi ljubite drug drugega. **35** Po tem bodo vsi ljudje spoznali, da ste moji učenci, če imate drug do drugega ljubezen.“ **36** Simon Peter mu je rekel: „Gospod, kam greš?“ Jezus mu je odgovoril: „Kamor

jaz grem, mi sedaj ne moreš slediti; toda sledil mi boš pozneje.“ **37** Peter mu je rekel: „Gospod, zakaj ti ne morem slediti sedaj? Svoje življenje hočem žrtvovati zaradi tebe.“ **38** Jezus mu je odgovoril: „Življenje hočeš žrtvovati zaradi mene? Resnično, resnično, povem ti: ,Petelin ne bo zapel, dokler me trikrat ne zanikaš.“

14 „Ne dopustite, da bi bilo vaše srce vznemirjeno: verujte v Boga, tudi vame veruje. **2** V hiši mojega Očeta je mnogo graščin: če ne bi bilo tako, bi vam povedal. Grem, da pripravim prostor za vas. **3** Če pa grem in pripravim prostor za vas, bom ponovno prišel in vas sprejel k sebi; da kjer sem jaz, boste tam lahko tudi vi. **4** In kamor jaz grem veste in pot poznate.“ **5** Tomaž mu reče: „Gospod, ne vemo kam greš; in kako moremo poznati pot?“ **6** Jezus mu reče: „Jaz sem pot, resnica in življenje: nihče ne pride k Očetu, razen po meni. **7** Če bi spoznali mene, bi spoznali tudi mojega Očeta: in odslej ga poznate in ste ga videli.“ **8** Filip mu reče: „Gospod, pokaži nam Očeta in to nam zadošča.“ **9** Jezus mu reče: „Filip, toliko časa sem bil z vami, pa me vendar nisi spoznal? Kdor je videl mene, je videl Očeta; in kako potem praviš: ,Pokaži nam Očeta?“ **10** Ne veruješ, da sem jaz in Očetu in Oče v meni? Besede, ki vam jih govorim, ne govorim sam od sebe: temveč Oče, ki prebiva v meni, on opravlja dela. **11** Verjemite mi, da sem v Očetu in Oče v meni: če pa ne, mi veruje zaradi del samih. **12** Resnično, resnično, povem vam: „Kdor veruje vame, bo dela, ki jih jaz opravljam, tudi sam opravljal; in opravljal bo večja dela kdor ta; ker grem k svojemu Očetu. **13** In karkoli boste zahtevali v mojem imenu, bom to storil, da bo Oče lahko proslavljen in Sinu. **14** Če boste karkoli zahtevali v mojem imenu, bom jaz to storil.“ **15** Če ljubite mene, se držite mojih zapovedi. **16** In prosil bom Očeta in dal vam bo drugega Tolazanika, da bo lahko večno ostal z vami; (**aión g165**) **17** celo Duha resnice; katerega svet ne more prejeti zato, ker ga ne vidi niti ga ne pozna: toda vi ga poznate; kajti on prebiva z vami in bo v vas. **18** Ne bom vas zapustil brez tolažbe: prišel bom k vam. **19** Še malo časa in svet me ne vidi več; toda vi me vidite: ker jaz živim, boste živel tudi vi. **20** Na tisti dan boste vedeli, da jaz sem v svojem Očetu in vi v meni in jaz v vas. **21** In kdor ima moje zapovedi in se jih drži, je tisti, ki me ljubi: in kdor ljubi mene, bo ljubljen od mojega Očeta in jaz ga bom ljubil in se mu bom razodel.“ **22** Juda, ne lškarijot, mu reče: „Gospod, kako to, da se hočeš razdeti nam, ne pa svetu?“ **23** Jezus je odgovoril in mu rekel: „Če me človek ljubi, se bo držal mojih besed: in moj Oče ga bo ljubil in prišla bova k njemu in naredila prebivališče z njim. **24** In kdor me ne ljubi, se ne drži mojih izjav: in beseda, katero slišite, ni moja, temveč Očetova, ki me je poslal. **25** Te stvari sem vam govoril, ko sem bil še prisoten z vami. **26** Toda Tolažnik, ki je Sveti Duh, katerega bo Oče poslal v mojem imenu, vas bo učil vseh stvari in vam bo in vaš spomin privedel vse besede, karkoli sem vam povedal. **27** Mir zapustim z vami, svoj mir vam dam: ne kakor daje svet, vam ga jaz dam. Ne dopustite, da bi bila vaša srca vznemirjena niti naj ne bodo prestrašena. **28** Slišali ste kako sem vam rekel: „Jaz grem proč in ponovno pridem k vam. Če ste ljubili mene, bi se razveselili, ker sem rekel: „Jaz grem k Očetu: kajti moj Oče je večji od mene.“ **29** In sedaj sem vam povedal, preden se zgodi, da boste lahko verovali, ko se zgodi. **30** Odslej ne bom več veliko govoril z vami: kajti princ tega sveta prihaja in v meni nima ničesar. **31** Toda, da bo svet lahko spoznal, da ljubim Očeta; in kdor mi je Oče dal zapoved, točno tako delam jaz. Vstanite, pojdimo od tod.“

15 „Jaz sem resnična vinska trta in moj Oče je poljedelec. **2** Vsako mladiko na meni, ki ne prinaša sadu, on odstranja: in vsako vejo, ki prinaša sad, očiščuje, da bo lahko obrodila več sadu. **3** Torej vi ste čisti po besedi, ki sem vam jo govoril. **4**

Ostanite v meni in jaz in vas. Kakor mladika sama od sebe ne more obrodoti sadu, razen če ne ostanete na vinski trti; nič bolj ne morete vi, razen če ne ostanete v meni. **5** Jaz sem trta, vi ste mladike: kdor ostaja v meni in jaz v njem, ta isti prinaša obilo sadu: kajti brez mene ne morete storiti ničesar. **6** Če človek ne ostanе v meni, je odvržen kakor mladika in se posuši; in ljudje jih zberejo ter jih vržejo v ogenj in so sežgane. **7** Če ostanete v meni in moje besede ostanetejo v vas, boste prosili kar hočete in se vam bo to zgodilo. **8** V tem je moj Oče proslavljen, da obrodoti obilo sadu; tako boste postali moji učenci. **9** Kakor je Oče mene ljubil, tako sem jaz vas ljubil: nadaljujte v moji ljubezni. **10** Če se držite mojih zapovedi, boste ostali v moji ljubezni; kakor sem se jaz držal Očetovih zapovedi in ostanjam v njegovem ljubezni. **11** Te besede sem vam govoril, da moja radost lahko ostanе v vas in da bo vaša radost lahko popolna. **12** To je moja zapoved: „Da ljubite drug drugega, kakor sem vas jaz ljubil.“ **13** Nihče nima večje ljubezni, kakor je ta, da človek žrtvuje svoje življenje za svoje prijatelje. **14** Vi ste moji prijatelji, če storite, karkoli vam zapovem. **15** Odslej vas ne imenujem služabnike; kajti služabnik ne ve, kaj dela njegov gospod, toda vas sem imenoval prijatelje; kajti dal sem vam spoznati vse stvari, ki sem jih slišal od svojega Očeta. **16** Niste vi mene izbral, ampak sem jaz izbral vas in vam odredil, da bi šli in obrodili sad in da bi vaš sad ostal: da karkoli boste zahtevali od mojega Očeta v mojem imenu, vam bo on to lahko dal. **17** Te besede vam zapovedujem, da ljubite drug drugega. **18** Če vas svet sovraži, vedite, da je mene sovražil preden je sovražil vas. **19** Če bi bili od sveta, bi svet ljubil svoje: toda ker niste od sveta, temveč sem vas izbral od sveta, vas torej svet sovraži. **20** Spomnite se besede, ki sem vam jo rekel: „Služabnik ni večji kot njegov gospod: ‘Če so preganjali mene, bodo prav tako preganjali vas; če so se držali mojih izjav, se bodo držali tudi vaših. **21** Toda vse te stvari vam bodo storili zaradi mojega imena, ker ne poznajo tistega, ki me je poslal. **22** Če ne bi prišel in jim ne bi govoril, ne bi imeli greha: toda sedaj za svoj greh nimajo nobene pretveze. **23** Kdor sovraži mene, sovraži tudi mojega Očeta. **24** Če med njimi ne bi storil del, katerih noben drug človek ni storil, ne bi imeli greha: toda sedaj so tako videli kakor sovražili, tako mene kakor mojega Očeta. **25** Toda to se dogaja, da se bo lahko izpolnila beseda, ki je zapisana v njihovi postavi: „Sovražili so me brez razloga.“ **26** Toda, ko pride Tolažnik, katerega bom poslal k vam od Očeta, celo Duh resnice, ki izvira od Očeta, bo on pričeval o meni: **27** in tudi vi boste pričevali, ker ste bili od začetka z menoj.“

16 „Te besede sem vam govoril, da se ne bi pohujšali. **2** Izločali vas bodo iz sinagog: da, prihaja čas, da bo, kdorkoli vas ubija, misliš, da dela Bogu uslugo. **3** In te stvari vam bodo storili, ker niso spoznali niti Očeta niti mene. **4** Toda te stvari sem vam povedal, da se boste lahko spomnili, ko bo prišel čas, da sem vam povedal o njih. Teh stvari pa vam spočetka nisem povedal, ker sem bil z vami. **5** Toda sedaj grem svojo pot k njemu, ki me je poslal; pa me nihče izmed vas ne vpraša: „Kam greš?“ **6** Toda ker sem vam povedal te besede, je vaše srce napolnila bridkost. **7** Vendar vam govorim resnico. Za vas je koristno, da odidem: kajti če ne odidem, potem Tolažnik ne bo prišel k vam; toda če odidem, vam ga bom poslal. **8** In ko pride, bo grajal svet o grehu in o pravičnosti in o sodbi: **9** o grehu, ker ne verujejo vame; **10** o pravičnosti, ker grem k svojemu Očetu in me ne boste več videli; **11** o sodbi, ker je princ tega sveta obsojen. **12** Imam vam povedati še mnogo stvari, toda sedaj jih ne morete nositi. **13** Vendar, ko pride on, Duh resnice, vas bo usmerjal v vso resnico: kajti ne bo govoril iz sebe; temveč karkoli bo slišal, to bo govoril: in pokazal vam bo stvari, ki pridejo. **14** On me bo proslavljal: kajti prejel bo od mojega in

vam bo to pokazal. **15** Vse stvari, ki jih ima Oče, so moje: torej sem rekel, da bo vzel od mojega in vam bo to pokazal. **16** Malo časa in me ne boste videli: in ponovno, malo časa in me boste videli, ker grem k Očetu.“ **17** Tedaj so nekateri izmed njegovih učencev med seboj govorili: „Kaj je to, da nam pravi: „Malo časa in me ne boste videli: in ponovno, malo časa in me boste videli: in: „Ker grem k Očetu?“ **18** Rekli so torej: „Kaj je to, kar pravi: „Malo časa?“ Ne moremo povedati kaj pravi.“ **19** Torej Jezus je vedel, da so ga bili željni vprašati in jim je rekel: „Ali med seboj povprašujete, ker sem rekel: „Malo časa in me ne boste videli: in ponovno, malo časa in me boste videli?“ **20** Resnično, resnično, povem vam: „Da boste jokali in žalovali, toda svet se bo veselil: vi pa boste žalostni, toda vaša žalost bo obrnjena v radost.“ **21** Ženska, ko je v porodnih mukah, ima bridkost, ker je prišla njena ura: toda takoj, ko je razbremenjena otroka, se zaradi radosti, da je človek rojen na svet, ne spominja več tesnobe. **22** In zato imate sedaj bridkost: toda ponovno vas bom videl in vaše srce se bo veselilo in vaše radosti vam nihče ne bo odvzel. **23** In na tisti dan me ne boste ničesar vprašali. Resnično, resnično, povem vam: „Karkoli boste zahtevali od Očeta v mojem imenu, vam bo to dal.“ **24** Doslej niste ničesar zahtevali v mojem imenu: zahtevajte in boste prejeli, da bo vaša radost lahko popolna. **25** Te stvari sem vam govoril v pregovorih: toda prihaja čas, ko vam ne bom več govoril v pregovorih, temveč vam bom o Očetu odkrito pokazal. **26** Na tisti dan boste zahtevali v mojem imenu: in ne pravim vam, da bom jaz prosil Očeta za vas: **27** kajti sam Oče vas ima rad, ker ste me ljubili in ste verovali, da sem prišel od Boga. **28** Prišel sem od Očeta in prišel sem na svet: zopet zapustim svet in grem k Očetu.“ **29** Njegovi učenci so mu rekli: „Glej, sedaj govorиш odkrito in ne govorиш pregovora. **30** Sedaj smo prepričani, da veš vse stvari in ne potrebuješ, da bi te katerikoli človek vprašal: po tem verujemo, da si prišel od Boga.“ **31** Jezus jim je odgovoril: „Sedaj verujete? **32** Glejte, prihaja ura, da, pravkar je prišla, da boste razkropljeni, vsak k svojemu lastnemu, mene pa boste pustili samega: in vendar nisem sam, ker je Oče z menoj. **33** Te stvari sem vam govoril, da boste lahko imeli mir v meni. Na svetu boste imeli stisko: toda bodite dobre volje; jaz sem svet premagal.“

17 Te besede je govoril Jezus in svoje oči dvignil k nebu ter rekel: „Oče, prišla je ura; proslavi svojega Sina, da bo lahko tudi tvoj Sin proslavl tebe: **2** kakor si mu izročil oblast nad vsem mesom, da bi on lahko dal večno življenje tolikim, kolikor si mu jih dal. (aiōnios g166) **3** In to je večno življenje, da bi oni lahko spoznali tebe, edinega resničnega Boga in Jezusa Kristusa, katerega si poslal. (aiōnios g166) **4** Jaz sem te proslavl na zemlji: končal sem delo, ki si mi ga dal, da ga opravim. **5** In sedaj, oh, Oče, me proslavi pri samem sebi s slavo, ki sem jo imel s teboj, preden je bil svet. **6** Jasno sem pokazal tvoje ime ljudem, katere mi daješ ven iz tega sveta: bili so tvoji in ti jih daješ meni; in ohranili so tvojo besedo. **7** Sedaj so spoznali, da so vse stvari, katerekoli si mi dal, od tebe. **8** Kajti dal sem jem besede, ki jih ti daješ meni; in sprejeli so jih in zagotovo so spoznali, da sem prišel od tebe in verovali so, da si me ti poslal. **9** Jaz prosim zanje: ne prosim za svet, temveč za tiste, ki si mi jih ti dal; kajti tvoji so. **10** In vsi moi so tvoji in tvoji so moji; in proslavljen sem v njih. **11** In sedaj nisem več na svetu, toda ti so na svetu, jaz pa prihajam k tebi. Sveti Oče, po svojem lastnem imenu ohrani te, katere si mi dal, da bodo lahko eno, kakor sva midva. **12** Dokler sem bil z njimi na svetu, sem jih varoval v svojem imenu: te, katere mi daješ, sem obvaroval in nihče izmed njih ni izgubljen, razen sina pogube; da se lahko izpolni pismo. **13** In sedaj prihajam k tebi; in te stvari govorim na svetu, da bodo mojo radost lahko imeli v sebi izpolnjeno. **14** Dal sem jem tvojo besedo; svet pa jih je sovražil, ker niso od sveta,

celočakor jaz nisem od sveta. **15** Ne prosim, da bi jih vzel iz sveta, temveč, da bi jih varoval pred zlom. **16** Niso od sveta, celočakor jaz nisem od sveta. **17** Posveti jih po svoji resnici: tvoja beseda je resnica. **18** Kakor si me ti poslal v svet, točno tako sem jih tudi jaz poslal v svet. **19** In zaradi njih se posvečujem, da bodo tudi oni lahko posvečeni preko resnice. **20** Niti ne prosim samo za té, temveč tudi za tiste, ki bodo po njihovi besedi verovali vame; **21** da bi bili lahko vsi eno; kakor si ti, Oče, v meni in jaz v tebi, da bi bili lahko tudi oni eno v nas [treh]: da bi svet lahko veroval, da si me ti poslal. **22** In slavo, katero mi daješ, sem dal njim; da bodo lahko eno, tako kakor smo mi [trije] eno: **23** jaz v njih in ti in meni, da bodo lahko izpopolnjeni v enim; in da bo svet lahko spoznal, da si me ti poslal in da si jih ljubil, kakor si ljubil mene. **24** Oče, hočem, da bodo tudi tisti, katere si mi dal, z menoj kjer sem jaz; da bodo lahko gledali mojo slavo, ki si mi jo dal: kajti ljubil si me pred ustanovitvijo sveta. **25** Oh, pravčni Oče, svet te ni spoznal: toda jaz sem te spoznal in ti so spoznali, da si me ti poslal. **26** In razglasil sem jem tvoje ime in ga bom razglašal: da bo ljubezen, s katero si me ti ljubil, lahko v njih in jaz v njih.“

18 Ko je Jezus povedal te besede, je s svojimi učenci odšel čez potok Cedron, kjer je bil vrt, v katerega je vstopil on in njegovi učenci. **2** In tudi Juda, ki ga je izdal, je poznal kraj: kajti Jezus se je s svojimi učenci pogosto napotil tja. **3** Juda je potem, ko je od visokih duhovnikov in farizejev prejel četo mož in častnikov, prihajal tja s svetilkami, baklami in orožjem. **4** Jezus je torej, vedoč vse stvari, ki naj bi prišle nadenj, šel naprej in jim rekel: „Koga iščete?“ **5** Odgovorili so mu: „Jezusa iz Nazareta.“ Jezus jim reče: „Jaz sem ta.“ In tudi Juda, ki ga je izdal, je stal z njimi. **6** Takoj potem, ko jem je rekel: „Jaz sem ta, “so stopili nazaj in padli na tla. **7** Potem jih je ponovno vprašal: „Koga iščete?“ In rekli so: „Jezusa iz Nazareta.“ **8** Jezus je odgovoril: „Povedal sem vam, da sem jaz ta: če torej iščete mene, pustite te oditi svojo pot:“ **9** da bi se lahko izpolnila izjava, katero je govoril: „Izmed teh, ki mi jih daješ, nisem izgubil nobenega.“ **10** Takrat je Simon Peter, ki je imel meč, tega izvlekel in udaril služabnika velikega duhovnika in odsekal njegovo desno uho. Služabnikovo ime je bilo Malh. **11** Tedaj je Jezus rekel Peteru: „Spravi svoj meč v nožnico: ali naj ne izpijem čaše, ki mi jo je dal moj Oče?“ **12** Tedaj so četa in stotnik in judovski častniki vzeli Jezus ter ga zvezali **13** in ga odvedli naprej k Hanu, kajti bil je tast Kajfu, ki je bil to isto leto veliki duhovnik. **14** Torej Kajfa je bil tisti, ki je Judom dal nasvet, da je bilo koristno, da bi en človek umrl za ljudi. **15** Simon Peter pa je sledil Jezusu in tako je storil [tudi] drug učenec: ta učenec je bil poznan velikemu duhovniku in je z Jezusom vstopil v palačo velikega duhovnika. **16** Toda Peter je stal zunaj pri vratih. Potem je odšel ven ta drugi učenec, ki je bil poznan velikemu duhovniku in spregovoril njej, ki je stražila vrata in Petra priedel noter. **17** Tedaj reče Petru gospodična, ki je nadzorovala vrata: „Ali nisi tudi ti eden izmed učencev tega človeka?“ Reče ji: „Nisem.“ **18** In tam so stali služabniki in častniki, ki so pripravili žerjavico; kajti bilo je hladno: in so se greli: in Peter je stal z njimi ter se grel. **19** Velič duhovnik je tedaj vprašal Jezusa o njegovih učencih in o njegovem nauku. **20** Jezus mu je odgovoril: „Javno sem govoril svetu; vselej sem učil v sinagogi in v templiju, kamor Judje vedno zahajajo; in ničesar nisem povedal na skrivnem. **21** Zakaj sprašuješ mene? Vprašaj tiste, ki so me slišali, kaj sem jem povedal: glej, vedo kaj sem rekel.“ **22** In ko je tako govoril, je eden izmed častnikov, ki je stal poleg, z dlanjo svoje roke udaril Jezusa, rekoč: „Tako odgovarjaš velikemu duhovniku?“ **23** Jezus mu je odgovoril: „Če sem govoril zlo, pričuj o zлу: toda če dobro, zakaj me tolčes?“ **24** Torej ga je Hana zvezanega poslal k velikemu duhovniku Kajfu. **25** Simon Peter pa je stal in se grel. Torej so mu rekli: „Ali nisi tudi ti eden

izmed njegovih učencev? "To je zanikal in rekel: „Nisem.“ **26** Eden izmed služabnikov vélikega duhovnika, sorodnik tistega, čigar uho je Peter odsekal, reče: „Ali te nisem videl z njim na vrtu?“ **27** Tedaj je Peter ponovno zanikal: in petelin je takoj zapel. **28** Potem so od Kajfa Jezusa odvedli v sodno dvorano: in bilo je zgodaj; oni sami pa niso odšli v sodno dvorano, da ne bi bili omadeževani; temveč da bi smeli jesti pashalno jagnje. **29** Pilat je potem odšel ven k njim in rekel: „Kakšno obtožbo ste prinesli zoper tega človeka?“ **30** Odgovorili so mu in mu rekli: „Če bi ne bil hudoštelec, bi ti ga ne izročili.“ **31** Tedaj jim je Pilat rekel: „Vzemite ga in ga sodite glede na vašo postavo. „Judje so mu torej rekli: „Nam ni dovoljeno, da usmrtime kateregakoli človeka:“ **32** da bi se lahko izpolnila Jezusova izjava, ki jo je govoril, ko je naznani kakšne smrti naj bi umrl. **33** Tedaj je Pilat ponovno vstopil v sodno dvorano in poklical Jezusa ter mu rekel: „Ali si ti judovski Kralj?“ **34** Jezus mu je odgovoril: „Praviš to besedo sam od sebe ali so ti to drugi povedali o meni?“ **35** Pilat je odgovoril: „Sem mar Jud? Tvoj lasten narod in visoki duhovniki so te izročili meni: kaj si storil?“ **36** Jezus je odgovoril: „Moje kraljestvo ni od tega sveta: če bi bilo moje kraljestvo od tega sveta, potem bi se moji služabniki bojevali, da ne bi bil izročen Judom: toda sedaj moje kraljestvo ni od tod.“ **37** Pilat mu je torej rekel: „Ali si ti potem kralj?“ Jezus je odgovoril: „Ti praviš, da sem kralj. Za ta namen sem bil rojen in zaradi tega razloga sem prišel na svet, da naj bi pričeval k resnici. Vsakdo, ki je iz resnice, sliši moj glas.“ **38** Pilat mu reče: „Kaj je resnica?“ In ko je to rekel, je ponovno odšel k Judom in jim reče: „Na njem sploh ne najdem nobene krivide. **39** Ampak vi imate navadno, da naj bi vam za pasho enega izpustil: hočete torej, da vam izpustum judovskega Kralja?“ **40** Potem so vsi ponovno zavpili, rekoč: „Ne tega človeka, temveč Baraba.“ Torej Baraba je bil razbojniki.

19 Tedaj je torej Pilat vzel Jezusa in ga prebičal. **2** In vojaki so iz trnja spletli krono in jo položili na njegovo glavo in nanj nadeli škrlatno svečano oblačilo **3** ter rekli: „Pozdravljen, judovski Kralj!“ in ga udarjali s svojimi rokami. **4** Pilat je torej ponovno odšel naprej, rekoč jim: „Glejte, privedem ga k vam, da boste lahko spoznali, da ne najdem krivde na njem.“ **5** Potem je prišel Jezus, noseč trnovno krono in škrlatno svečano oblačilo. In Pilat jim reče: „Glejte, človek!“ **6** Ko so ga torej visoki duhovniki in častniki zagledali, so zavpili, rekoč: „Križaj ga, križaj ga.“ Pilat jim reče: „Vzemite ga in ga križajte: kajti ne najdem krivide na njem.“ **7** Judje so mu odgovorili: „Mi imamo postavljeno in po naši postavi bi moral umreti, ker se je delal Božjega Sina.“ **8** Ko je torej Pilat slišal ta govor, se je se bolj bal; **9** in ponovno je odšel v sodno dvorano in reče Jezusu: „Od kod si?“ Toda Jezus mu ni dal odgovora. **10** Tedaj mu Pilat reče: „Meni ne odgovoriš? Ne veš, da imam oblast, da te križam in imam oblast, da te izpustum?“ **11** Jezus je odgovoril: „Zoper mene sploh ne bi mogel imeti nobene oblasti, razen če ti ne bi bila dana od zgoraj: zato ima večji greh tisti, ki me je izročil tebi.“ **12** In odslej si je Pilat prizadeval, da ga izpusti: toda Judje so zavpili, rekoč: „Če tega človeka izpustiš, nisi cesarjev prijatelj: kdorkoli sebe dela kralja, govori zoper cesarja.“ **13** Ko je torej Pilat slišal ta govor, je privedel Jezusa naprej in sedel na sodni stol na kraju, ki se imenuje Tlak, toda v hebrejsčini Gabatá. **14** Bila pa je priprava na pasho in okoli šeste ure: in Judom reče: „Glejte, vaš Kralj!“ **15** Toda oni so zakričali: „Proč z njim, proč z njim, križaj ga.“ Pilat jim reče: „Ali naj križam vašega Kralja?“ Visoki duhovniki so odgovorili: „Mi nimamo kralja razen cesarja.“ **16** Tedaj jim ga je torej izročil, da bi bil križan. In vzeli so Jezusa ter ga odvedli proč. **17** In ko je nesel svoj križ, je odšel naprej na kraj, imenovan kraj lobanje, ki se v hebrejsčini imenuje Golgota: **18** kjer so ga križali in z njim dva druga, na vsaki strani

enega in Jezusa v sredi. **19** In Pilat je napisal napis ter ga postavil na križ. In pisanje je bilo: JEZUS IZ NAZARETA, JUDOVSKI KRALJ. **20** Ta napis so potem brali mnogi izmed Judov: kajti kraj, kjer je bil Jezus križan, je bil blizu mesta: in to je bilo napisano v hebrejsčini in grščini ter latinščini. **21** Tedaj so visoki judovski duhovniki Pilatu rekli: „Ne napiši: „Judovski Kralj, temveč, da je on rekel: „Jaz sem Kralj Judov.“ **22** Pilat je odgovoril: „Kar sem napisal, sem napisal.“ **23** Potem so vojaki, ko so Jezusa križali, vzeli njegove obleke in naredili štiri dele, za vsakega vojaka del; in prav tako njegov plăšč: torej plăšč [pa] je bil brez šiva, ves spleten od vrha. **24** Med seboj so torej govorili: „Ne razparajmo ga, temveč mečimo žrebe zanj, čigav bo, „da bi se lahko izpolnilo pismo, ki pravi: „Moja oblačila so si razdelili med seboj in za mojo suknjo so metalni žrebe.“ Te stvari so torej storili vojaki. **25** Torej tam, ob Jezusovem križu, so stale njegova mati in sestra njegove matere, Klopájeva žena Marija in Marija Magdalena. **26** Ko je torej Jezus videl svojo mater in učenca, ki je stal poleg, katerega je ljubil, reče svoji materi: „Ženska, glej tvoj sin!“ **27** Potem reče učencu: „Glej, tvoja mati!“ In od te ure jo je ta učenec vzel v svoj lasten dom. **28** Po tem, ker je Jezus vedel, da so bile vse stvari sedaj dovršene, da bi se lahko izpolnilo pismo, reče: „Žejen sem.“ **29** Torej, tam je bila postavljena posoda, polna kisa: in gobo so napolnili s kisom in jo natankili na izop ter jo pristavili k njegovim ustom. **30** Ko je torej Jezus prejel kis, je rekel: „Dovršeno je: in nagnil svojo glavo ter izročil duha. **31** Judje so torej zato, ker je bila priprava, da na sabbatni dan telesa ne bi ostala na križu (kajti sabbatni dan je bil na prazničen dan), prosili Pilata, da bi bile lahko njihove noge zlomljene in da bi bili lahko odstranjeni. **32** Potem so prišli vojaki in zlomili noge prvega in drugega, ki sta bila križana z njim. **33** Toda ko so prišli k Jezusu in videli, da je bil že mrtev, njegovih nog niso zlomili: **34** toda eden izmed vojakov je s sulico prebodel njegovo stran in nemudoma sta od tam pritekli kri voda. **35** In tisti, ki je to videl, je izjavil in njegova izjava je resnična: in on ve, da govorji resnico, da bi vlahko verovali. **36** Kajti te stvari so bile storjene, da bi bilo izpolnjeno pismo: Nobena njegova kost ne bo zlomljena: **37** In ponovno drugo pismo pravi: „Gledali bodo nanj, katerega so prebodli.“ **38** In po tem je Jožef iz Arimateje, ki je bil Jezusov učenec, toda zaradi strahu pred Judi skrivaj, prosil Pilata, da bi lahko odnesel Jezusovo telo: in Pilat mu je dal dovoljenje. Prišel je torej in vzel Jezusovo telo. **39** In prav tako je prišel Nikodem, ki je najprej ponoči prišel k Jezusu in prinesel mešanico mire in aloje, težko okoli sto funtov. **40** Potem sta snela Jezusovo telo in ga z dišavami ovila in lanena oblačila, kakršen je judovski običaj pokopa. **41** Torej na kraju, kjer je bil križan, je bil vrt: in v vrtu nov mavzolej, v katerega človek še nikoli ni bil položen. **42** Zaradi judovskega dneva priprave so torej Jezusa položili tja; kajti mavzolej je bil blizu.

20 Prvi dan tedna pride Marija Magdalena zgodaj, ko je bilo še temno, k mavzoleju in vidi kamen odvzet stran od mavzoleja. **2** Tedaj steče in pride k Simonu Petru in k drugemu učencu, katerega je Jezus ljubil, ter jima reče: „Gospoda so odnesli iz mavzoleja in ne vemo kam so ga položili.“ **3** Peter in ta drugi učenec sta torej odšla naprej in prišla k mavzoleju. **4** Tako sta oba skupaj tekla: drugi učenec pa je Petra prehitel in prvi prišel k mavzoleju. **5** In ko se je sklonil navzdl in pogledal noter, je viden ležati lanena oblačila; vendar ni vstopil vanj. **6** Tedaj pride Simon Peter, ki mu je sledil in gre v mavzolej ter vidi ležati lanena oblačila, **7** prtič pa, ki je bil okoli njegove glave, ni ležal z lanenimi oblačili, temveč je bil sam zase skupaj zvit na kraju. **8** Tedaj je šel noter tudi ta drugi učenec, ki je prvi prišel k mavzoleju in viden je in veroval. **9** Kajti doslej še nista poznała pisma, da mora ponovno

vstati od mrtvih. **10** Potem sta učenca ponovno odšla na njun lasten dom. **11** Toda Marija je jokajoč stala zunaj mavzoleja: in med jokom se je sklonila navzdol ter pogledala v mavzolej. **12** In vidi sedeti dva angela v belem, enega pri glavi, drugega pa pri stopalih, kjer je ležalo Jezusovo telo. **13** In onadva sta ji rekla: „Ženska, zakaj jokaš?“ Reče jima: „Ker so odnesli mojega Gospoda, pa ne vem kam so ga položili.“ **14** In ko je to rekla, se je obrnila nazaj ter zagledala Jezusa kako stoji, pa ni vedela, da je bil to Jezus. **15** Jezus ji reče: „Ženska, zakaj jokaš? Koga iščeš?“ Ker je mislila, da je vrtnar, mu reče: „Gospod, če si ga odnesel od tukaj, mi povej kam si ga položil in odnesla ga bom proč.“ **16** Jezus ji reče: „Marija.“ Obrnila se je in mu reče: „Rabuni;“ kar pomeni: „Učitelj.“ **17** Jezus ji reče: „Ne dotakni se me; kajti nisem se še dvignil k svojemu Očetu: toda pojdi k mojim bratom in jim povej: „Dvignem se k svojemu Očetu in vašemu Očetu in k svojemu Bogu in vašemu Bogu.“ **18** Marija Magdalena je prišla ter učencem povedala, da je videla Gospoda in da ji je govoril te stvari. **19** Potem je istega dne zvečer, ko je bil prvi dan tedna, ko so bila vrata, kjer so bili učenci zbrani, zaradi strahu pred Judi zaprta, prišel Jezus ter stopil na sredo in jim reče: „Mir vam bodi.“ **20** In ko je tako rekel, jim je pokazal svoji roki in svojo stran. Potem, ko so videli Gospoda, so bili učenci veseli. **21** Tedaj jim je Jezus ponovno rekel: „Mir vam bodi: kakor me je moj Oče poslal, točno tako jaz vas pošiljam.“ **22** In ko je to rekel, je dihnil na nje in jim reče: „Prejmite Svetega Duha: **23** katerimkoli grehe odpustite, so jim odpuščeni; in katerimkoli grehe zadržite, so zadržani.“ **24** Toda ko je prišel Jezus, Tomaž, enega izmed dvanajsterih, ki se je imenoval Dvojček, ni bilo z njimi. **25** Drugi učenci so mu torej rekli: „Videli smo Gospoda.“ On pa jim je rekel: „Razen če ne bom videl na njegovih rokah odtis žeblev in svoj prst položil v odtis žeblev in svojo roko porinil v njegovo stran, ne bom veroval.“ **26** In po osmih dneh so bili njegovi učenci ponovno znotraj in Tomaž z njimi: potem je pri zaprtih vratih prišel Jezus in stal na sredi ter rekel: „Mir vam bodi.“ **27** Potem reče Tomažu: „Iztegn svoj prst sèm in poglej moji roki; in sezi s svojo roko tja ter jo porini v mojo stran: in ne bodi neveren, temveč veren.“ **28** In Tomaž je odgovoril ter mu rekel: „Moj Gospod in moj Bog.“ **29** Jezus mu reče: „Tomaž, ker si me videl, si veroval: blagoslovjeni so tisti, ki niso videli, pa so vendorle verovali.“ **30** In resnično je v prisotnosti svojih učencev Jezus storil mnoga druga znamenja, ki niso zapisana v tej knjigi: **31** toda te [stvari] so zapisane, da bi lahko verovali, da Jezus je Kristus, Božji Sin; in da bi verujoč, lahko imeli življenje v njegovem imenu.

21 Po teh stvareh je Jezus sebe učencem ponovno prikazal pri Tiberijskem morju; in sebe je prikazal na ta način. **2** Tam so bili skupaj Simon Peter in Tomaž, imenovan Dvojček in Natáael iz galilejske Kane in Zebedejeva sinova ter dva druga izmed njegovih učencev. **3** Simon Peter jim reče: „Grem na ribolov.“ Dejali so mu: „Tudi mi gremo s teboj.“ Odšli so in takoj vstopili na ladjo: pa to noč niso ničesar ujeli. **4** Toda ko je torej prišlo jutro, je na obali stal Jezus: toda učenci niso vedeli, da je bil Jezus. **5** Potem jim Jezus reče: „Otroci, imate kaj hrane?“ Odgovorili so mu: „Ne.“ **6** In rekel jim je: „Vrzite mrežo na desno stran ladje in boste našli.“ Zato so jo vrgli, pa jo torej niso mogli izvleči zaradi množice rib. **7** Ta učenec, ki ga je Jezus ljubil, reče torej Petru: „Gospod je.“ Takoj ko je Simon Peter slišal, da je bil to Gospod, si je k sebi opasal svoj ribiški plašč, (kajti bil je nag) in se vrgel v morje. **8** Ostali učenci pa so prišli na majhni ladji; (kajti niso bili daleč od kopnega, temveč kot bi bilo dvesto komolcev) ter vlekli mrežo z ribami. **9** Takoj ko so prišli h kopnini, so tam zagledali žerjavico in na njej položeno ribo ter kruh. **10** Jezus jim reče: „Prinesite od rib, ki ste

jih pravkar ujeli.“ **11** Simon Peter se je povzpel in potegnil mrežo, polno velikih rib, sto triinpetdeset, na kopno: in četudi jih je bilo vseh tako mnogo, se mreža vendorle ni strgala. **12** Jezus jim reče: „Pridite in obedujte.“ In nihče izmed učencev si ga ni držnil vprašati: „Kdo si?“ ker so vedeli, da je bil Gospod. **13** Jezus potem pride in vzame kruh in jim ga daje ter prav tako ribe. **14** To je sedaj tretjič, da se je Jezus prikazal svojim učencem, potem ko je bil obujen od mrtvih. **15** Torej ko so obedovali, reče Jezus Simonu Petru: „Simon, Jonov sin, me ljubiš bolj kakor tile?“ On mu reče: „Da, Gospod; ti veš, da te ljubim.“ Rekel mu je: „Hrani moja jagnjeta.“ **16** Ponovno mu drugič reče: „Simon, Jonov sin, me ljubiš?“ Rekel mu je: „Da, Gospod; ti veš, da te ljubim.“ Rekel mu je: „Pasi moje ovce.“ **17** Reče mu tretjič: „Simon, Jonov sin, me ljubiš?“ Peter je bil užaloščen, ker mu je tretjič rekel: „Ali me ljubiš?“ In rekel mu je: „Gospod, ti veš vse stvari; ti veš, da te ljubim.“ Jezus mu reče: „Hrani moje ovce. **18** Resnično, resnično, povem ti: Ko si bil mlad, si se opasoval in hodil kamor si hotel: toda, ko boš star, boš iztegnil svoji roki in drug te bo opasal in te vodil kamor nočeš.“ **19** To je govoril in s tem naznani s kakšno smrtnjo naj bi proslavil Boga. In ko je to povedal, mu reče: „Sledi mi.“ **20** Potem je Peter, ko se je obrnil okoli, videl slediti učenca, katerega je Jezus ljubil; ki je prav tako pri večerji slonel na njegovih prsih in rekel: „Gospod, kdo je tisti, ki te izdaja?“ **21** Medtem ko ga je Peter gledal, reče Jezusu: „Gospod in kaj bo ta človek storil?“ **22** Jezus mu reče: „Če hočem, da ostane, dokler ne pridem, kaj ti je to mar? Ti hodi za meno.“ **23** Potem je šel ta govor naokoli med brati, da najta učenec ne bi umrl: čeprav mu Jezus ni rekel: „Ne bo umrl, “ temveč: „Če jaz hočem, da ostane, dokler ne pridem, kaj ti je to mar?“ **24** To je učenec, ki pričuje o teh stvareh in je napisal te stvari: in mi vemo, da je njegovo pričevanje resnično. **25** In obstaja tudi mnogo drugih stvari, ki jih je Jezus storil, katere, če bi vse zapisali, mislim da celo sam svet ne bi mogel vsebovati knjig, ki bi bile napisane. Amen.

Apostolska dela

1 Prejšnje poročilo sem naredil, oh Teofil, o vsem, kar je Jezus začel, tako delati kakor učiti, 2 do dne, v katerem je bil vzeti gor, potem ko je po Svetem Duhu dal zapovedi apostolom, katere je izbral: 3 katerim se je, po svojem trpljenju, tudi pokazal živega, z mnogimi nezmotljivimi dokazi, katere so gledali štirideset dni in govorili o stvareh, ki se nanašajo na Božje kraljestvo: 4 in ko je bil zbran skupaj z njimi, jin je zapovedal, da naj ne odidejo iz Jeruzalema, temveč čakajo na Očetovo obljubo: „Katero, „pravi, „ste slišali od mene.“ 5 Kajti Janez je resnično krščeval z vodo; toda vi boste krščeni s Svetim Duhom, čež ne mnogo dni.“ 6 Ko so torej prišli skupaj, so ga vprašali, rekoč: „Gospod, ali boš v tem času Izrael ponovno obnovil kraljestvo?“ 7 In rekel jim je: „Ni za vas, da bi vedeli čase ali obdobja, katera je Oče postavil v svoji lastni oblasti. 8 Toda prejeli boste moč, po tem, ko Sveti Duh pride nad vas: in vi mi boste priče, tako v Jeruzalemu, kakor po vsej Judeji in v Samariji ter do skrajnega dela zemlje.“ 9 In ko je govoril te besede, medtem ko so ga gledali, je bil vzet gor; in oblak ga je sprejel iz njihovega pogleda. 10 In medtem ko so neomajno gledali proti nebu, ko je šel gor, glej, sta poleg njih stala dva moža v belih oblikeh: 11 ki sta prav tako rekla: „Vi, možje iz Galileje, zakaj stojite strmeč v nebu? Ta isti Jezus, ki je bil od vas vzet gor v nebesa, bo prišel tako, na podoben način, kakor ste ga videli iti v nebesa.“ 12 Tedaj so se z gore, imenovane Oljska, ki je sábatni dan poti od Jeruzalema, vrnili v Jeruzalem. 13 In ko so prišli vanj, so odšli gor v gornjo sobo, kjer so prebivali Peter in Jakob in Janez in Andrej, Filip in Tomaž, Bartolomej in Matej, Alfejev sin Jakob in Simon Gorečnik ter Jakobov brat Juda. 14 Vsi ti so soglasno nadaljevali v molitvi in ponižni prošnji z ženskami in Marijo, Jezusovo materjo ter z njegovimi brati. 15 In v tistih dneh je Peter vstal sredi učencev ter rekel (skupno številno imen je bilo okoli sto dvajset): 16 „Možje in bratje, to pismo se je brezpogojno moralno izpolnilni, katerega je Sveti Duh po Davidovih ustih prej govoril glede Juda, ki je bil vodnik tem, ki so prijeli Jezusa. 17 Kajti bil je štet z nami in je dosegel del te službe. 18 Torej ta človek je s krivično nagrado kupil polje; in ko je padel z glavo naprej, se je po sred razpočil in vsa njegova notranjost se je izlila ven. 19 In to je znano vsem jeruzalemskim prebivalcem; tako zelo, da se to polje v njihovem pravem jeziku imenuje Hakéldama, to se pravi: „Njiva krvi.“ 20 Kajti pisano je v knjigi Psalmov: „Naz bo njegovo prebivališče zapuščeno in naj noben človek ne prebiva v njem: in njegovo duhovno nadzorništvo naj prevzame nekdo drug.“ 21 Zatorej izmed teh ljudi, ki so se z nami družili ves čas, ko je Gospod Jezus hodil med nami noter in ven, 22 začenši od Janezovega krsta do tega istega dne, ko je bil od nas vzet gor, mora biti nekdo odrejen, da bo z nami priča njegovega vstajenja.“ 23 In določili so dva, Jožefa, imenovanega Básaba, ki je bil imenovan z vzdevkom Just ter Matija. 24 In molili so ter rekli: „Ti, Gospod, ki poznaš srca vseh ljudi, pokaži, katerega izmed teh dveh si izbral, 25 da lahko prevzame del te službe in apostolstva, od katerega je Juda s prestopkom odpadel, da bi lahko šel na svoj lasten kraj.“ 26 In naznanili so svoje žrebe; in žreb je padel na Matija; in prištet je bil poleg enajstih apostolov.

2 In ko je popolnoma prišel Binkoštni dan, so bili vsi soglasni na enem kraju. 2 In nenadoma je prišel z neba šum, kakor besneč mogočen veter ter napolnil vso hišo, kjer so sedeli. 3 In prikazali so se jim razcepjeni jezikl, podobni ognjenim ter sedli na vsakogar izmed njih. 4 In vsi so bili izpolnjeni s Svetim Duhom in začeli so govoriti z drugimi jeziki, kakor jin je Duh dajal izgovarjati. 5 V Jeruzalemu pa so prebivali Judje, predani ljudje, iz vsakega

naroda pod nebom. 6 Torej, ko se je to razglasilo naokoli, so priše skupaj množice in bili so zbgani, zato ker jih je vsak slišal govoriti v svojem lastnem jeziku. 7 In vsi so bili osupli ter se čudili in drug drugemu govorili: „Glejte, ali niso vsi ti, ki govorijo, Galilejci? 8 In kako mi vsakega človeka slišimo v svojem lastnem jeziku, kjer smo bili rojeni? 9 Parti in Mediici in Elámcji in prebivalci v Mezopotamiji in v Judeji in Kapadokiji, v Pontu in Aziji, 10 Frigiji in Pamfiliji, v Egiptu in v libijskih krajih okoli Cirene in tujci iz Rima, Judje in spreobrnjeni, 11 Krečani in Arabci, mi jih v naših jezikih slišimo govoriti čudovita Božja dela.“ 12 In vsi so bili osupli in bili so v dvomu, rekoč drug drugemu: „Kaj to pomeni?“ 13 Drugi so zasmehljivo rekli: „Ti ljudje so polni novega vina.“ 14 Vendar je Peter, ko je javno nastopil z enajstimi, dvignil svoj glas in jim rekel: „Vi ljudje iz Judeje in vsi vi, ki prebivate v Jeruzalemu, to vam bodi znano in prisluhnite mojim besedam: 15 kajti ti niso pijani, kakor vi mislite, glede na to, da je šele tretja dnevna ura. 16 Ampak to je to, kar je bilo rečeno po preroku Joélu: 17 In zgodilo se bo v poslednjih dneh, govor Bog: „Izil bom od svojega Duha na vse meso: in vaši sinovi in vaše hčere bodo prerokovali in vaši mladeniči bodo videli videnja in vaši starci bodo sanjali sanje: 18 in na svoje služabnike in na svoje pomočnice bom v tistih dneh izil od svojega Duha; in bodo prerokovali: 19 in pokazal bom čudesa zgoraj na nebu in znamenja spodaj na zemlji; kri in ogenj in dimne neglige: 20 sonce se bo spremeno v temo in luna v kri, preden pride ta veliki in opazni dan Gospodovega prihoda: 21 in zgodilo se bo, da kdorkoli se bo skliceval na Gospodovo ime, bo rešen.“ 22 Vi, možje Izraelci, prisluhnite tem besedam; Jezus iz Nazareta, mož med vami, po čudežih, čudesih in znamenjih potrjen od Boga, katere je Bog po njem storil v sredi med vami, kakor tudi vi sami veste: 23 njega, ki je bil izročen po določeni nameri in Božjem predvidevanju, ste vi prijeli in po zlobnih rokah križali ter umorili: 24 katerega je Bog dvignil in odvezal bolečin smrti: ker ni bilo mogoče, da bi ga ta zadrljala. 25 Kajti David glede njega govorí: „Vedno sem slutil Gospoda pred svojim obrazom, kajti on je na moji desnici, da ne bi bil omajan: 26 zato se je moje srce veselilo in moj jezik je bil vesel; poleg tega bo tudi moje meso počivalo v upanju: 27 ker moje duše nočeš pustiti v peklu niti nočeš trpeti, da bi tvoj Sveti videl trohnenje. (Hadēs g86) 28 Spoznati si mi dal poti življenja; s svojim obličjem me boš napravil polnega radosti.“ 29 Možje in bratje, naj vam velikodušno spregovorim o očaku Davidu, da je tako mrtev kakor pokopan in njegov mavzolej je z nami do današnjega dne. 30 Ker je bil torej prerok in je vedel, da mu je Bog prisegel s prisego, da bo od sadu njegovih ledij, glede na meso, vdignil Kristusa, da sedi na njegovem prestolu; 31 in ker je to videl prej, je govoril o Kristusovem vstajenju, da njegova duša ni bila puščena v peklu niti njegovo meso ni video trohnenja. (Hadēs g86) 32 Tega Jezusa je Bog vdignil, o čemer smo mi vsi priče. 33 Torej je bil z Božjo desnico povisan in je od Očeta prejel obljubo [diha] Svetega Duha, katerega je razlil, kakor sedaj vidite in slišite. 34 Kajti David ni dvignjen v nebesa: toda on sam reče: „Gospod je rekel mojemu Gospodu: „Sedi na mojo desnico, 35 dokler ne naredim tvojih sovragov [za] twojo pručko.“ 36 Zato naj vsa Izraelova hiša brez dvoma ve, da je Bog tega istega Jezusa, katerega ste vi križali, naredil tako Gospoda kakor Kristusa.“ 37 Torej ko so to slišali, so bili v svojem srcu spodbujeni ter rekli Petru in ostalim apostolom: „Možje in bratje, kaj naj storimo?“ 38 Potem jin je Peter rekel: „Pokesajte se in vsak izmed vas naj bo krščen v imenu Jezusa Kristusa in odpuščanje grehov in prejeli boste dar Svetega Duha. 39 Kajti obljuba je dana vam in vašim otrokom in vsem, ki so daleč stran, celo toljim, kolikor jin bo poklical Gospod, naš Bog.“ 40 In z mnogimi drugimi besedami je pričeval ter spodbujal, rekoč: „Rešite se iz tega sprijenega rodu.“ 41 Potem

so bili krščeni tisti, ki so z veseljem sprejeli njegovo besedo: in istega dne se jim je dodalo okoli tri tisoč duš. **42** In neomajno so nadaljevali v apostolskem nauku in družbi in v lomljenju kruha ter v molitvah. **43** In strah je prišel nad vsako dušo: in po apostolih je bilo storjenih mnogo čudes in znamenj. **44** In vsi, ki so verovali, so bili skupaj in vse stvari so imeli skupne; **45** in prodajali so svoje posesti ter dobrine in jih delili vsem ljudem, kolikor je vsak potreboval. **46** In vsak dan so soglasno nadaljevali v templiju in od hiše do hiše lomili kruh [in] z veseljem in iskrenim srcem jedli svojo hrano, **47** ter slavili Boga in imeli naklonjenost pri vseh ljudeh. Gospod pa je k cerkvi dnevno dodajal takšne, ki naj bi bili rešeni.

3 Torej Peter in Janez sta ob uri molitve skupaj odšla gor v tempelj, bila je deveta ura. **2** Nekega moža, hromega od maternice njegove matere, pa so nosili in ga dnevno polagali pri tempeljskih velikih vratih, ki se imenujejo Lepa, da prosi miloščine od teh, ki so vstopali v tempelj; **3** ki je, ko je videl Petra in Janeza namenjena v tempelj, prosil miloščine. **4** In ko se je Peter z Janezom zazrl v njegove oči, je rekel: „Poglej naju.“ **5** In posvetil jima je pozornost, ker je pričakoval, da bo od njiju kaj prejel. **6** Potem je Peter rekel: „Srebra in zlata nimam; toda to, kar imam, ti dam: V imenu Jezusa Kristusa iz Nazareta vstani in hodi.“ **7** In prijel ga je za desnico ter ga dvignil: in takoj so njegova stopala ter kosti gležnja prejele moč. **8** In poskočil je pokonci ter hodil in z njima vstopil v tempelj, kjer je hodil in poskakoval ter slavil Boga. **9** In vsi ljudje so ga videli hoditi in slaviti Boga: **10** in vedeli so, da je bil to ta, ki je zaradi miloščine sedel pri tempeljskih Lepih velikih vratih: in izpolnjeni so bili s čudenjem ter osuplostjo nad tem, kar se mu je zgodilo. **11** In medtem ko se je hromi mož, ki je bil ozdravljen, držal Petra in Janeza, so vsi ljudje, ker so se silno čudili, skupaj stekli k njima v predverje, ki se je imenovalo Salomonovo. **12** In ko je Peter to videl, je ljudem odgovoril: „Vi, možje iz Izraela, zakaj se čudite nad tem? Ali zakaj tako iskreno gledate na naju, kakor da bi z najino lastno močjo ali svetostjo tega moža pripravila hoditi? **13** Bog Abrahamov in Izakov in Jakobov, Bog naših očetov, je proslavil svojega Sina Jezusa; katerega ste vi izročili in ga zanikali v Pilatovi prisotnosti, ko je bil odločen, da ga izpusti. **14** Toda vi ste zanikali Svetega in Pravičnega ter prosili, da se vam zagotovi morilec; **15** ubili pa ste Princa življenja, katerega je Bog vzdignil od mrtvih; o čemer smo mi priče. **16** In njegovo ime je po veri v njegovo ime tega moža naredilo močnega, katerega vidite in poznate: da, vera, ki je po njem, mu je dala to popolno zdravje v prisotnosti všes. **17** In sedaj, bratje, vem, da ste to storili po nevednosti, kakor so storili tudi vaši vladarji. **18** Toda te besede, katere je Bog prej oznanil po ustih vseh svojih prerokov, da naj bi Kristus trpel, je on takoj izpolnil. **19** Pokesajte se torej in bodite spreobrnjeni, da bodo vaši grehri lahko izbrisani, ko bodo od Gospodove prisotnosti prišli časi osvežitve; **20** in poslat bo Jezusa Kristusa, ki vam je bil prej oznanjen: **21** katerega morajo sprejeti nebesa do časov obnovitve vseh stvari, katere je Bog govoril po ustih vseh svojih svetih prerokov odkar je svet nastal. (aiōn g165) **22** Kajti Mojes je očetom resnično rekel: „Preroka vam bo Gospod, vaš Bog, vzdignil izmed vaših bratov, podobnega meni; njega boste poslušali v vseh stvareh, karkoli vam bo govoril. **23** In zgodilo se bo, da bo vsaka duša, ki ne bo poslušala tega preroka, uničena izmed ljudi.“ **24** Da, in vsi preroki od Samuela in tisti, ki so sledili, kolikor jih je govorilo, so enako napovedali o teh dneh. **25** Vi ste otroci prerokov in zaveze, katero je Bog sklenil z našimi očeti, rekoč Abrahamu: „In v tvojem potomcu bodo blagoslovljena vsa sorodstva zemlje.“ **26** K vam je najprej Bog, ki je vzdignil svojega Sina Jezusa, njega poslat, da vas blagoslovi z odvračanjem vsakega izmed vas od njegovih krivičnosti.“

4 In medtem ko sta govorila ljudem, so prišli nadnju duhovniki in tempeljski stotnik ter saduceji, 2 ki so bili užaloščeni, da sta učila ljudi in oznanjala vstajenje od mrtvih po Jezusu. **3** In nanju so položili roke ter ju zadržali do naslednjega dne: kajti sedaj je bil večer. **4** Vendar so mnogi izmed teh, ki so slišali besedo, verovali; in število ljudi je bilo okoli pet tisoč. **5** In pripetilo se je dan za tem, da so se njihovi vladarji in starešine in pisarji **6** in Hana, veliki duhovnik in Kajfa in Janez in Aleksander in kolikor jih je bilo iz sorodstva velikega duhovnika, skupaj zbrali v Jeruzalemu. **7** In ko so ju postavili medse, so vprašali: „S kakšno močjo ali s čigavim imenom sta to naredila?“ **8** Tedaj jim je Peter, izpolnjen s Svetim Duhom, rekel: „Vi vladarji ljudi in starešine v Izraelu, **9** če sva ta dan zaslševana o dobrem delu, storjenemu nemočnemu človeku, na kakšen način je bil on ozdravljen; **10** bodi znano vam vsem in vsem ljudem v Izraelu, da in imenu Jezusa Kristusa iz Nazareta, ki ste ga križali, katerega je Bog obudil od mrtvih, celo po njem ta človek sedaj tukaj pred vami stoji ozdravljen. **11** To je kamen, ki je bil zaničevan od vas graditeljev, ki je postal glava vogalu. **12** Niti ni rešitve duš v nikomer drugem: kajti pod nebom med ljudmi ni dano drugega imena, s katerim moremo biti rešeni.“ **13** Torej ko so videli Petrov in Janezov pogum ter zaznali, da sta bila neizobražena in nepoučena človeka, so se čudili; in o njiju so spoznali, da sta bila z Jezusom. **14** In ko so gledali moža, ki je bil ozdravljen, stat z njimi, proti temu niso mogli reči ničesar. **15** Toda ko so jima zapovedali, da se ločita od zbora, so se med seboj posvetovali, **16** rekoč: „Kaj naj storimo tema možema? Kajti ta zares opazen čudež, storjen po njima, je očiten vsem tistim, ki prebivajo v Jeruzalemu; in tega ne moremo zanikati. **17** Toda da se to ne razširi naprej med ljudmi, jima strogo zagrozimo, da odslej nobenemu človeku ne govorita v tem imenu.“ **18** In poklicali so ju ter jima zapovedali sploh ne govoriti niti učiti v Jezusovem imenu. **19** Toda Peter in Janez sta odgovorila in jim rekla: „Sami presodite ali je v Božjih očeh bolj pravilno poslušati vas kakor Boga. **20** Kajti midva ne moreva, da ne bi govorila stvari, ki sva jih videla in slišala.“ **21** Torej ko so jima še naprej grozili, so ju izpustili zaradi ljudi, ker niso našli ničesar, da bi ju lahko kaznovali: kajti vsi ljudje so slavili Boga za to, kar je bilo storjeno. **22** Kajti mož, na katerem se je prikazal ta čudež ozdravljenja, je bil star preko štirideset let. **23** In ko sta bila izpuščena, sta odšla k svoji lastni družini ter poročala vse, kar so jima visoki duhovniki in starešine rekli. **24** In ko so slišali, so svoje glasove soglasno dvignili k Bogu ter rekli: „Gospod, ti si Bog, ki je naredil nebo in zemljo in morje ter vse, kar je v njih: **25** ki je po ustih svojega služabnika Davida rekel: „Zakaj besnijo pogani in si ljudje domišljajo prazne stvari? **26** Kralji zemlje so vstali in vladarji so bili skupaj zbrani zoper Gospoda in zoper njegovega Kristusa.“ **27** Kajti resnično so se proti tvojnemu svetu otroku Jezusu, ki si ga ti mazili, skupaj zbrali takoj Herod kakor Poncij Pilat s pogani in Izraelovi ljudje, **28** da storijo karkoli je tvoja roka in tvoja namera poprej določila, da se stori. **29** In sedaj, Gospod, glej njihove grožnje: in zagotovi svojim služabnikom, da bodo lahko z vsem pogumom govorili tvojo besedo, **30** z iztegnitvijo svoje roke da ozdravlja; in da bodo znamenja in čudesna lahko storjena z imenom tvojega svetega otroka Jezusa.“ **31** In ko so molili, se je zatrezel kraj, kjer so bili skupaj zbrani; in vsi so bili izpolnjeni s Svetim Duhom in s pogumom so govorili Božjo besedo. **32** Množica teh, ki so verovali, pa je bila iz enega srca in iz ene duše: niti nobeden izmed njih ni rekel, da je bilo karkoli od stvari, ki jih je imel v lasti, njegovu; temveč so vse stvari imeli skupne. **33** Apostoli pa so z veliko močjo podajali pričevanje o vstajenju Gospoda Jezusa: in nad njimi vsemi je bila velika milost. **34** Niti ni bilo med njimi nikogar, ki bi trpel pomanjkanje: kajti kolikor jih je bilo lastnikov zemljišč ali

hiš, so jih prodali in prinesli vrednost stvari, ki so bile prodane. 35 In jih položili k stopalom apostolov in narejena je bila porazdelitev vsakemu človeku glede na njegovo potrebo. 36 In Jožef, ki je bil po apostolih imenovan z vzdevkom Barnaba (kar je prevedeno: „Sin tolazbe“), levit in iz dežele Cipra, 37 je imel zemljo, jo prodal in prinesel denar ter ga položil k stopalom apostolov.

5 Toda neki človek, po imenu Hananija, je s Safrivo, svojo ženo, prodal posesto 2 in zadržal del denarne vsote in tudi njegova žena je bila seznanjena s tem in prinesel je določen del ter ga položil k stopalom apostolov. 3 Toda Peter je rekel: „Hananija, zakaj je Satan napolnil tvoje srce, da lažeš Svetemu Duhu in da zadržiš del vsote od zemljisci? 4 Dokler je ostajalo ali ne bi bilo tvoje lastno? In potem, ko je bilo prodano ali ni bilo v tvoji lastni oblasti? Zakaj si v svojem srcu spočel to stvar? Nisi lagal ljudem, temveč Bogu.“ 5 In ko je Hananija slišal te stvari, je padel dol ter izročil duha: in velik strah je prišel na vse tiste, ki so slišali te besede. 6 Mladenci pa so vstali, ga ovili in ga odnesli ven ter ga pokopali. 7 In bilo je približno tri ure kasneje, ko je vstopila njegova žena, ki ni vedela kaj se je bilo zgodilo. 8 In Peter ji je odgovoril: „Povej mi ali sta za toliko prodala zemljisci?“ Ona pa je rekla: „Da, za toliko.“ 9 Tedaj ji je Peter rekel: „Kako je to, da sta se skupaj strinjala, da skušata Gospodovega Duha? Glej, stopala teh, ki so pokopala tvojega soproga, so pri vratih in odnesli te bodo ven.“ 10 Potem je nemudoma padla ob njegovih stopalih in izdihnila duha: in vstopili so mlađenci ter jo našli mrtvo in ko so jo odnesli, so jo pokopali poleg njenega soproga. 11 In velik strah je prišel nad vso cerkev in nad vse, ki so slišali te stvari. 12 Po rokah apostolov pa se je med ljudmi izvršilo mnogo znamenij in čudes; (in vsi so bili soglasno v Salomonovem predverju). 13 Od preostalih pa se jim noben človek ni drznal pridružiti: toda ljudje so jih poveličevali. 14 In še več vernikov je bilo dodanih v Gospodu, množice takoj moških kakor žensk.) 15 Toliko, da so na ulice prinašali bolne in jih polagali na postelje ter ležišča, da bi lahko vsaj Petrona senca, ko je šel mimo, zasenčila nekatere izmed njih. 16 Tudi ven iz mest naokoli Jeruzalema je prišla množica, ki je prinesla bolne ljudi in te, ki so bili nadlegovani z nečistimi duhovi: in vsi so bili ozdravljeni. 17 Tedaj je vstal veliki duhovnik in vsi tisti, ki so bili z njim (kar je saducejska ločina) in izpolnjeni so bili z ogorčenjem, 18 svoje roke pa so položili na apostole ter jih vtaknili v skupno ječo. 19 Toda Gospodov angel je ponoči odprl vrata ječe in jih privedel ter rekel: 20 „Pojdite, stopite in govorite ljudem v templju vse besede tega življenja.“ 21 In ko so to slišali, so zgodaj zjutraj vstopili v tempelj ter učili. Toda prišel je veliki duhovnik in tisti, ki so bili z njim in sklicali skupaj zbor in ves senat Izraelskih otrok in poslali k ječi, da bi jih privedli. 22 Toda ko so prišli častniki in jih niso našli v ječi, so se vrnili ter povedali, 23 rekoč: „Ječo smo resnično našli zaprto z vso varnostjo in čuvanje, ki so stali zunaj pred vrat: toda, ko smo odprli, v njej nismo našli nobenega človeka.“ 24 Torej ko so veliki duhovnik in tempeljski stotnik ter visoki duhovniki slišali te stvari, so se bali k čemu se bo to razvilo. 25 Tedaj je nekdo prišel ter jini povedal, rekoč: „Glejte, možje, katere ste vtaknili v ječo, stojijo v templju in učijo ljudi.“ 26 Tedaj je stotnik s častniki odšel in jih privedel brez nasilja: kajti bali so se ljudi, da jih ne bi kamnili. 27 In ko so jih privedli, so jih postavili pred zbor: in veliki duhovnik jih je vprašal, 28 rekoč: „Ali vam nismo strogo zapovedali, da naj ne bi učili v tem imenu? In glejte, Jeruzalem ste napolnili s svojim naukom in nad nas nameravate privesti kri tega človeka.“ 29 Potem so Peter in drugi apostoli odgovorili ter rekel: „Mi moramo bolj ubogati Boga kakor ljudi. 30 Bog naših očetov je vzdignil Jezusa, katerega ste vi usmrtili in obesili na kriz. 31 Njega je Bog s svojo desnico povisil, da postane Princ in Odrešenik, da

bi Izraelu dal kesanje in odpuščanje grehov. 32 In mi smo njegove priče o teh stvareh; in tako je tudi Sveti Duh, katerega je Bog dal tistim, ki ga ubogajo.“ 33 Ko so to slišali, so bili do srca zboldeni in se posvetovali, da jih ubijejo. 34 Potem je nekdo v zboru vstal, farizej, po imenu Gamáiel, učen mož postave, ugleden med vsemi ljudmi in velel, da jih za nekaj časa vržejo ven; 35 in jin rekel: „Vi, možje v Izraelu, pazite se kaj nameravate storiti glede teh ljudi. 36 Kajti pred temi dnevi je vstal Tevdá, ki se je bahal, da je pomemben; kateremu so se pridružili številni ljudje, okoli štiristo: ki je bil umoren; in vsi, kolikor se mu jih je pokoravalo, so bili razkropljeni in uničeni. 37 Po tem možu je, v dnehu obdvadčenja, vstal Juda iz Galileje in za seboj potegnil mnogo ljudi: tudi on je umrl; in vsi so bili razkropljeni, celo tako mnogi, kot so ga ubogali. 38 In sedaj vam povem: „Zadržite se pred temi ljudmi in pustite jih pri miru: kajti če je ta namer ali to delo od ljudi, se bo izjavilovo: 39 toda če je to od Boga, tega ne morete premagati; da ne bi bili morda najdeni celo, da se borite zoper Boga.“ 40 In strinjali so se z njim: ko pa so poklicali apostole ter jih pretepli, so jim zapovedali, da naj ne govorijo v Jezusovem imenu in jih izpustili. 41 In odšli so izpred prisotnosti zборa, veseli, da so bili smatrani vredne trpeti sramoto zaradi njegovega imena. 42 In niso prenehali v templju in v vsaki hiši vsak dan učiti ter oznanjati Jezusa Kristusa.

6 In v tistih dneh, ko je bilo število učencev pomnoženo, je nastalo mrmaranje Grkov zoper Hebrejce, ker so bile njihove vdove zapostavljene pri vsakodnevni oskrbi. 2 Potem je dvanaesterica k sebi poklicalna množico učencev in rekel: „To ni razlog, da bi zapustili Božjo besedo in stregli mizam. 3 Zatorej bratje, poišcite med vami sedem mož, na dobrem glasu, polnih Svetega Duha in modrosti, katerimi lahko določimo to opravilo. 4 Toda mi se bomo predali v nenehno molitve in službo besede.“ 5 In ta govor je ujegal vsej množici: in izbrali so Štefana, moža polnega vere in Svetega Duha in Filipa in Prohorja in Nikánorja in Timona in Parmenája ter Nikolaja, spreobrnjenca iz Antiohije: 6 katere so postavili pred apostole: in ko so molili, so nanje položili svoje roke. 7 Božja beseda pa je rasla; in število učencev v Jeruzalemu se je silno pomnožilo; in velika skupina duhovnikov je bila pokorna veri. 8 In Štefan je, poln vere in moči, delal med ljudmi velika čudesa in čudeža. 9 Potem so vstali nekateri iz sinagoge, ki se je imenovala sinagoga Libertincev in Cirenciev in Aleksandrincev in teh iz Kilikije ter iz Azije in so razpravljali s Štefanom. 10 Niso se pa mogli upirati modrosti in duhu, po katerem je govoril. 11 Tedaj so podkupili može, ki so rekli: „Slišali smo ga govoriti bogokletne besede zoper Mojzesa in zoper Boga.“ 12 In raznveli so ljudi in starešine ter pisarje in prišli nad njega in ga zgrabil ter ga privedli k zboru. 13 In postavili krive priče, ki so rekle: „Ta človek ne preneha govoriti bogokletnih besed proti temu svetu prostoru in postavi: 14 kajti slišali smo ga govoriti, da bo ta Jezus iz Nazareta uničil ta kraj in spremenil običaje, ki nam jih je izročil Mojzes.“ 15 In vsi, ki so sedeli v zboru, so neomajno zrli vanj in videli njegov obraz, kot bi bil obraz angela.

7 Potem je veliki duhovnik rekel: „Ali so te stvari take?“ 2 In rekel je: „Možje, bratje in očetje, prisluhnite: Bog slave se je prikazal našemu očetu Abrahamu, ko je bil in Mezopotamiji, preden je prebival v Haránu 3 in mu rekel: „Pojdi ven iz svoje dežele in iz svojega sorodstva ter pridi v deželo, ki ti jo bom pokazal.“ 4 Tedaj je prišel iz kaldejske dežele in prebival v Haránu: ko pa je bil njegove oče mrtev, se je od tam odpravil v to deželo, v kateri vi sedaj prebivate. 5 V njej pa mu ni dal nobene dediščine niti toliko ne, da nanjo postavi svoje stopalo: vendor je obljubil, da mu jo bo dal v posest in njegovemu potomcu za njim, ko takrat še ni imel otroka. 6 In Bog je govoril na ta način: „Da naj bi njegovo seme

začasno bivalo v tuji deželi; in da naj bi jih privedli v suženjstvo ter širisto let z njimi hudobno ravnali. 7 Narodu pa, pri katerem bodo suženjevali, bom sodil jaz, 'je rekel Bog: ,in potem bodo prišli ter mi služili na tem kraju.' 8 In dal jim je zavezo obrezovanja: in tako je Abraham zaplodil Izaka in ga osmi dan obrezal; in Izak je zaplodil Jakoba; in Jakob je zaplodil dvanajst očakov. 9 In očaki so, prevzeti z zavistjo, Jožefa prodali v Egipt: toda Bog je bil z njim 10 in ga osvobodil iz vseh njegovih stisk in mu dal naklonjenost ter modrost v očeh faraona, egiptovskega kralja; in ga naredil za voditelja nad Egipptom ter vso njegovo hišo. 11 Torej nad vso egiptovsko deželo in Káanaan je prišlo pomanjkanje in velika stiska: in naši očetje niso našli hrane. 12 Toda ko je Jakob slišal, da je bilo v Egiptu žito, je najprej odpdal naše očete. 13 In ob drugi priložnosti se je Jožef dal spoznati svojim bratom; in Jožefovo sorodstvo je bilo predstavljeni faraonu. 14 Potem je Jožef odpdal in k sebi poklical svojega očeta Jakoba in vse njegovo sorodstvo, petinsedemdeset duš. 15 Tako je Jakob odšel dol v Egipt ter umrl, on in naši očetje 16 in bili so preneseni preko v Sihem in položeni v mavzolej, ki ga je Abraham kupil za vsoto denarja od sinov Hemórja, očeta v Sihemu. 17 Toda ko se je približal obljubljeni čas, katerega je Bog prisegel Abrahamu, so ljudje v Egiptu rasli in se množili, 18 dokler ni vstal drug kralj, ki ni poznal Jožefa. 19 Ta isti je z našim sorodstvom premeten v ravnal in hudobno tretiral naše očete, tako da so izpostavili svoje majhne otroke, z namenom, da ne bi bili ohranjeni živi. 20 V tem času je bil rojen Možes, bil pa je silno lep in tri mesece so ga vzugajali v hiši njegovega očeta: 21 ko pa je bil izpostavljen, ga je vzel faaraonova hči in ga vzgojila za svojega lastnega sina. 22 In Možes je bil izučen v vsej egiptčanski modrosti in mogočen je bil v besedah in dejanjih. 23 Ko je bil star polnih štirideset let, je prišlo v njegovo srce, da obišče svoje brate, Izraelove otroke. 24 In ko je videl enega izmed njih krivično trpeti, ga je branil in maščeval tega, ki je bil zatiran ter ubil Egipčana: 25 kajti domneval je, da bodo njegovi bratje razumeli, kako jih hoče Bog po njegovi roki osvoboditi: toda niso razumeli. 26 In medtem ko so se prepirali, se jim je naslednji dan pokazal ter jih ponovno skušal pomiriti, rekoč: ,Gospodje, vi ste bratje; zakaj drug drugemu delate krvico?' 27 Toda tisti, ki je svojemu bližnjemu storil krivico, ga je odrnil proč, rekoč. ,Kdo te je naredil za vladarja in sodnika nad nami? 28 Ali me hočeš ubiti, kakor si včeraj storil Egipčanu?' 29 Ob tej besedi je Možes pobegnil in bil tujec v midjánski deželi, kjer je zaplodil dva sinova. 30 Ko pa je preteklo štirideset let, se mu je v divjinji Sinajske gore prikazal Gospodov angel v plamenu gorečega grma. 31 Ko je Možes to videl, se je čudil prizoru: ko pa se je približal, da bi to pogledal, je prišel do njega Gospodov glas, 32 rekoč: ,Jaz sem Bog tvujih očetov, Bog Abrahamov in Bog Izakov in Bog Jakobov.' Potem je Možes trepetal in si ni drznil pogledati. 33 Nato mu je Gospod rekel: ,Sezuj si svoje čevlje s svojih stopal: kajti kraj, kjer stojiš, je sveta zemlja. 34 Videl sem, videl sem stisko svojih ljudi, ki so v Egiptu in slišali sem njihovo stokanje in sem prišel dol, da jih osvobodim. In sedaj pridi, poslat te bom v Egipt.' 35 Tega Možesa, katerega so zavrnili, rekoč: ,Kdo te je naredil vladarja in sodnika?' istega je Bog poslal, da bi bil vladar in osvoboditelj po roki angela, ki se mu je prikazal v grmu. 36 Potem, ko je v egiptovski deželi in v Rdečem morju ter v divjinji štirideset let prikazoval čudesna in znamenja, jih je privred vel. 37 To je ta Možes, ki je Izraelovimi otrokom rekel: ,Preroka vam bo Gospod, vaš Bog, obudil izmed vaših bratov, podobnega meni; njega boste poslušali.' 38 To je tisti, ki je bil v cerkvi v divjinji z angelom, ki je govoril z njim na Sinajske gori in z našimi očetji: ki je prejel žive prerokbe, da jih izroči nam: 39 katerega naši očetje niso hoteli ubogati, temveč so ga pahnili od sebe in se v svojih srcih ponovno obrnili nazaj v Egipt, 40 rekoč Aronu: ,Naredi nam

bogove, da gredo pred nami: kajti glede tega Mojzes, ki nas je privedel iz egiptovske dežele, ne vemo kaj je nastalo iz njega.'

41 In v tistih dneh so naredili tele ter maliku darovali žrtev ter se veselili v delih svojih lastnih rok. 42 Potem se je Bog obrnil in jih predal, da obožujejo vojsko neba; kakor je pisano v knjigi prerokov: ,Oh, hiša Izraelova ali ste meni darovali zaklane živali in žrtev v obdobju štiridesetih let v divjinji? 43 Da, vzel ste Molohovo šotor in zvezdo vašega boga Rajfána, kipe, ki ste jih naredili, da bi jih oboževali: jaz pa vas bom odnesel onstran Babilona.' 44 Naši očetje so imeli v divjinji štorsko svetišče pričevanja, kakor je določil on, govorč Mojzesu, da naj ga naredi glede na videz, ki ga je videl. 45 Katerega so tudi naši očetje, ki so prišli kasneje, vnesli z Jezusom na posest poganova, ki jih je Bog pregnal izpred obličja naših očetov do Davidovih dni; 46 ki je našel naklonjenost pred Bogom in si želel najti štorsko svetišče za Jakobovega Boga. 47 Toda Salomon mu je zgradil hišo. 48 Vendar Najvišji ne prebiva v templjih, zgrajenimi z rokami; kakor pravi prerok: ,Nebesa so moj prestol in zemlja je moja pručka: kakšno hišo mi hočete zgraditi?' govorci Gospod: ,Ali kaj je prostor mojega počitka? 50 Ali ni vse te stvari storila moja roka?' 51 Vi trdovratni in neobrezani v srcu in ušeših, vi se vedno upirate Svetemu Duhu: kakor so počeli vaši očetje, tako počnete vi. 52 Katerega izmed prerokov vaši očetje niso preganjali? In umorili so te, ki so vnaprej kazali na prihod Pravičnega; katerega izdajalci in morilci ste bili sedaj vi: 53 ki ste po uredbi angelov prejeli postavo, pa se je niste držali.' 54 Ko so slišali te besede, so bili zarezani do srca in s svojimi zobmi so škrpali proti njemu. 55 Toda on je, poln Svetega Duga, neomajno gledal gor v nebesa in videl Božjo slavo ter Jezusa stati na Božji desnici. 56 In rekel: ,Glejte, nebesa vidim odprta in Sina clovekovega stati na Božji desnici.' 57 Tedaj so z močnim glasom zakričali in zamašili svoja ušesa ter soglasno stekli nadenj 58 in ga vrgli iz mesta ter ga kamnili: priče pa so svoja oblačila položile k stopalom mladeniča, katerega ime je bilo Savel. 59 In kamnili so Štefana, ki je klical k Bogu ter govoril: ,Gospod Jezus, sprejmi mojega duha.' 60 In pokleknil je ter z močnim glasom zakličal: ,Gospod, tega greha jim ne položi na njihovo obdolžnico.' Ko pa je to rekel, je zaspal.

8 In Savel je privolil v njegovo smrt. In ob tistem času je bilo tam veliko preganjanje zoper cerkev, ki je bila v Jeruzalemu; in vsi, razen apostolov, so bili razkropjeni povsod po vseh področjih Judeje in Samarie. 2 In predan može so Štefana odnesli k njegovemu pokopu ter za njim pripravili veliko objokovanje. 3 Glede Savla pa, ta je napravil veliko opustošenje cerkve, ko je vstopal v vsako hišo in vlačil moške in ženske ter jih zapiral v ječo. 4 Zaradi tega so tisti, ki so bili razkropjeni naokoli, odšli povsod in oznanjali besedo. 5 Potem je Filip odšel dol v samarijsko mesto in jim oznanil Kristusa. 6 In množica je soglasno dala pozornost tem stvarem, ki jih je Filip govoril in poslušala ter gledala čudeže, katere je storil. 7 Kajti nečisti duhovi so kričeli, z močnim glasom prihajali iz mnogih, ki so bili z njimi obsedeni: in mnogi prevzeti s paralizo ter tisti, ki so bili hromi, so bili ozdravljeni. 8 In v tistem mestu je bila velika radost. 9 Vendar je bil tam neki mož, imenovan Simon, ki je poprej v istem mestu uporabljal čaranje in privlačil pogane iz Samarie ter objavljal, da je bil on sam nekaj velikega: 10 kateremu so vsi posvetili pozornost, od najmanjših do največjih, rekoč: ,Ta mož je velika Božja moč.' 11 Ozirali pa so se nanj, zato ker jih je že dolgo časa privlačil s svojimi čarodejstvji. 12 Toda ko so verovali Filipu, ki je oznanjal besede glede Božjega kraljestva in ime Jezusa Kristusa, so bili krščeni, tako moški kakor ženske. 13 Potem je tudi sam Simon veroval: in ko je bil krščen, je ostal s Filippom in se čudil ter gledal čudeže in znamenja, ki so bila storjena. 14 Ko so torej apostoli, ki so bili v Jeruzalemu, slišali, da

je Samaria sprejela Božjo besedo, so jim poslali Petra in Janeza: **15** ki sta, ko sta prišla dol, molila zanje, da bi mogli prejeti Svetega Duha: **16** (kajti do takrat še ni padel na nobenega izmed njih: bili so samo krščeni v imenu Gospoda Jezusa.) **17** Tedaj sta nanje položila svoje roke in prejeli so Svetega Duha. **18** In ko je Simon viden, da je bil Sveti Duh dan po polaganju rok apostolov, jima je ponudil denar, **19** rekoč: „Dajta tudi meni to moč, da na kogarkoli položim roke, bo lahko prejel Svetega Duha.“ **20** Vendar mu je Peter rekel: „Tvoj denar naj propade s teboj, ker si pomisliš, da se Božji dar lahko kupi z denarjem.“ **21** Ti nimaš niti vloge niti deleža v tej stvari: kajti tvoje srce ni iskreno v Božjih očeh. **22** Pokesaj se torej od te svoje zlobnosti in prosi Boga, če ti bo mogoče lahko odpuščena misel tvojega srca. **23** Kajti zaznavam, da si v žolču grekoben in vezi krivičnosti.“ **24** Potem je Simon odgovoril in rekel: „Prosimte zame h Gospodu, da nobena izmed teh stvari, ki sta jih govorila, ne pride nadme.“ **25** In onadva, ko sta pričevala in oznanila Gospodovo besedo, sta se vrnila in Jeruzalem ter v mnogih vaseh Samarie oznanila evangelijs. **26** Gospodov angel pa je spregovoril Filipu, rekoč: „Vstani in pojdi proti jugu, na pot, ki gre dol iz Jeruzalema v Gazo, ki je zapuščena.“ **27** In vstal je ter odšel: in glej, človek iz Etiopije, evnuh z veliko oblastjo pod Kandako, kraljico Etiopcev, ki je imel skrb za vso njeno zakladnico in je prišel in Jeruzalem, da bi oboževal, **28** se je vračal in sedé na svoji kočiji bral preroka Izaja. **29** Potem je Duh rekel Filipu: „Pođi poleg in se pridruži tej kočiji.“ **30** In Filip je stekel tja k njemu in ga slišal brati preroka Izaja ter rekel: „Razumeš kaj beres?“ **31** In rekel je: „Kako bi lahko, razen če me ne bi vodil nek človek?“ **32** In prošil je Filipa, da pride gor in se usede z njim. **33** Mesto iz pisma, ki ga je bral, je bilo to: „Odveden je bil kakor ovca h klanju; in kakor je jagnje pred svojim strižcem nemo, tako on ni odpril svojih ust: **33** in njegovem ponizanju je bila njegova sodba odstranjena: in kdo bo razglasał njegov rod? Kajti njegovo življenje je vzeto z zemlje.“ **34** In evnuh je odgovoril Filipu ter rekel: „Prosim te, o kom govorиш prerok? O sebi ali nekem drugem človeku?“ **35** Potem je Filip odpril svoja usta in pričel pri istem pismu in mu oznanil Jezusa. **36** In medtem ko sta nadaljevala po njuni poti, sta prišla do neke vode: evnuh pa je rekel: „Poglej, tukaj je voda; kaj mi preprečuje biti krščen?“ **37** Filip pa je rekel: „Če veruješ z vsem svojim srcem, smes.“ On pa je odgovoril in rekel: „Verujem, da je Jezus Kristus Božji Sin.“ **38** In velel je kočiji, da se ustavi: in skupaj sta odšla dol v vodo, tako Filip kakor evnuh, in ga je krstil. **39** In ko sta se povzpela iz vode, je Gospodov Duh Filipa vzel, da ga evnuh ni več videl: in je radosten odšel na svojo pot. **40** Toda Filip se je znašel pri Ašdodu: in ko je potoval skozi, je v vseh mestih oznanjal, dokler ni prišel do Cezareje.

9 Savel pa, ki je še vedno izdihoval grožnje in poboj zoper Gospodove učence, je odšel k velikemu duhovniku **2** in si od njega izprosil pisem za shodnice v Damasku, da će najde kogarkoli od te poti, bodisi moške ali ženske, bi jih lahko zvezane privedel v Jeruzalem. **3** Medtem ko je potoval, se je približal Damasku: in nenadoma je naokoli njega zasvetila svetloba iz nebes: **4** in padel je na tla ter zaslilaš glas, ki mu je rekel: „Savel, Savel, zakaj me pregašjaš?“ **5** On pa je rekel: „Kdo si ti, Gospod?“ In Gospod je rekel: „Jaz sem Jezus, katerega ti pregašjaš: zate je to težko, da se upiraš bodicam.“ **6** In ta je trepetajoč in osupel rekel: „Gospod, kaj hočeš, da storim?“ In Gospod mu je rekel: „Vstani in pojdi v mesto in povedano ti bo, kaj moraš storiti.“ **7** Možje, ki so potovali z njim, pa so stali brez besed, ker so poslušali glas, vendar niso videli nobenega človeka. **8** Savel pa se je dvignil s tal; in ko so bile njegove oči odprte, ni videl nobenega človeka: ampak so ga vodili za roko in ga priveli v Damask. **9** Bil pa je tri dni brez vida in ni jedel, ne pil. **10** V Damasku pa je bil neki učenec, po imenu

Hananija; in njemu je Gospod v videnju rekel: „Hananija.“ In on je rekel: „Glej, jaz sem tu, Gospod.“ **11** In Gospod mu je rekel: „Vstani in pojdi v ulico, ki se imenuje Ravna in v Judovi hiši povprašaj za nekoga, ki se imenuje Savel iz Tarza; kajti glej, on moli **12** in videnju je videl moža, imenovanega Hananija, ki je vstopil in nanj položil svojo roko, da bi lahko prejel svoj vid.“ **13** Potem je Hananija odgovoril: „Gospod, od mnogih sem slišal o tem človeku, koliko zla je storil tvojim svetim v Jeruzalem: **14** in tukaj ima od visokih duhovnikov oblast, da zveže vse, ki kličejo tvoje ime.“ **15** Toda Gospod mu je rekel: „Odpravi se: kajti on mi je izbrana posoda, da ponese moje ime pred pogane in kralje in Izraelove otroke: **16** kajti pokazal mu bom, kako velike stvari mora trpeti zaradi mojega imena.“ **17** In Hananija je odšel svojo pot stran ter vstopil v hišo; in ko je svoje roke položil nanj, je rekel: „Brat Savel, Gospod, celo Jezus, ki se ti je prikazal na poti, ko si prihajal, me je poslal, da lahko prejmeš svoj vid in izpolnjen boš s Svetim Duhom.“ **18** In takoj so z njegovih oči padle kot bi bile luskine: in nemudoma je prejel vid in vstal ter bil krščen. **19** In ko je prejel hrano, je bil okrepljen. Potem je bil Savel nekaj dni z učenci, ki so bili v Damasku. **20** In nemudoma je v sinagogah oznanjal Kristusa, da je on Božji Sin. **21** Toda vsi, ki so ga slišali, so bili ospuščeni in rekli: „Ali ni to tisti, ki je uničil tiste, ki so se v Jeruzalemu sklicevali na to ime in je prišel sicer zaradi tega namena, da bi jih lahko zvezane privedel k visokim duhovnikom?“ **22** Toda Savel je še bolj narasel v moči in zbezgal Jude, ki so prebivali v Damasku ter dokazoval, da je ta pravi Kristus. **23** In potem, ko so bili izpolnjeni mnogi dnevi, so se Judeje posvetovali, da ga ubijajo: **24** toda njihovo prežanje v zasedi je bilo sporoceno Savlu. In noč in dan so stražili velika vrata, da ga ubijajo. **25** Potem so ga učenci ponosno vzeli in ga v košari spustili dol ob zidu. **26** In ko je Savel prišel v Jeruzalem, se je poskusil pridružiti učencem: toda vsi so se ga bali in niso verjeli, da je bil učenec. **27** Vendar ga je Barnaba vzel in ga privedel k apostolom ter jim razodel, kako je na poti viden Gospoda in da mu je govoril ter kako je v Damasku pogumno oznanjal v Jezusovem imenu. **28** In bil je z njimi, ter prihajal in odhajal iz Jeruzalema. **29** In pogumno je govoril in imenu Gospoda Jezusa ter se prerekal proti Grkom: toda oni so ga poskušali umoriti. **30** Nakar, ko so bratje [to] izvedeli, so ga odvedli dol v Cezarejo in ga poslali in Tarz. **31** Potem so imele cerkve po vsej celotni Judeji in Galileji ter Samariji mir in se izgrajevalo; in ker so živele v strahu Gospodovem ter v tolažbi Svetega Duha, so bile pomnožene. **32** In prijetilo se je, ko je Peter potoval po vseh celotnih okoliših, [da] je prišel tudi dol k svetim, ki so prebivali v Lidi. **33** In tam je našel nekega moža, po imenu Enéj, ki se je osem let držal svoje postelje in je bil bolan zaradi paralize. **34** In Peter mu je rekel: „Enéj, Jezus Kristus te celostno ozdravlja: vstani in postelji svojo posteljo.“ In takoj je vstal. **35** In vsi tisti, ki so prebivali v Lidi in Šarónu, so ga videli ter se obrnili h Gospodu. **36** Torej v Jopi je bila neka učenca, po imenu Tabita, kar se po razlagi imenuje Gazela: ta ženska je bila polna dobrih del in dejanj miloščine, ki jih je storila. **37** In prijetilo se je v tistih dneh, da je bila bolna in je umrla: katero so, ko so jo umili, položili v zgornjo sobo. **38** Ker pa je bila Lida blizu Jope in so učenci slišali, da je bil tam Peter, so k njemu poslali dva moža, ki sta ga prosila, da ne bi odlašal priti k njim. **39** Potem je Peter vstal in odšel z njima. Ko je prišel, so ga odvedli v zgornjo sobo: in vse vdove so jokajte stale poleg njega in kazale plašče ter obleke, katere je naredila Gazela, dokler je bila z njimi. **40** Vendar jih je Peter vse vrgel ven ter poklepnil in molil; in ko se je obrnil k telesu, je rekel: „Tabita, vstan.“ In odprla je svoje oči: in ko je zagledala Petra, se je usedla. **41** In dal ji je svojo roko ter jo dvignil, ko pa je poklical svete ter vdove, jo je izročil živo. **42** In to se je razvedelo po vsej celotni Jopii; in mnogi so verovali v

Gospoda. **43** In prijetilo se je, da je mnogo dni ostal v Jopi pri nekem strojarju Simonu.

10 V Cezareji je bil neki mož, imenovan Kornelij, stotnik čete imenovana italska četa, **2** predan mož in nekdo, ki se je z vso svojo hišo bal Boga, ki je ljudem dajal veliko miloščine in vedno molil k Bogu. **3** Okoli devete dnevne ure je v videnju jasno videl Božjega angela prihajati k njemu, rekoč mu: „Kornelij.“ **4** In ko je pogledal nanj, je bil prestrašen in rekel: „Kaj je, Gospod?“ On pa mu je rekel: „Tvoje molitve in tvoje miloščine so priše gor v spomin pred Bokom. **5** In sedaj pošli može v Jopo in pojdi po nekem strojarju Simonu, katerega vzdevek je Peter: **6** prenocojče pri nekemu strojarju Simonu, čigar hiša je ob morski obali: on ti bo povedal, kaj moraš storiti.“ **7** In ko je angel, ki je govoril Korneliju, odšel, je poklical dva izmed svojih hišnih služabnikov in predanega vojaka izmed teh, ki mu nenehno strežejo; **8** in ko jim je razglasil vse te stvari, jih je poslal v Jopo. **9** Dan za tem, ko so odšli na svoje potovanje in se približali mestu, se je Peter okoli šeste ure povzpel na hišno streho, da bi molil: **10** postal pa je zelo lačen in bi žezel jesti: toda medtem ko so pripravljali, je padel v zamknjenje **11** in videl odprtia nebesa ter nekakšno posodo spuščati se k njemu, kot bi bil to velik pleten prt s štirimi vogali in se spuščal k zemlji: **12** v katerem so bile vse vrste širinožnih zemeljskih živali in divjih zveri in plazečih stvari ter perjad neba. **13** In do njega je prišel glas: „Vstani, Peter; zakolji in jej.“ **14** Vendar je Peter rekel: „Ne tako, Gospod; kajti še nikoli nisem jedel karkoli kar je oskrunjeno ali nečisto.“ **15** Glas pa mu je ponovno, drugič, rekel: „Kar je Bog očistil, tega ne imenuj oskrunjeno.“ **16** To se je zgodilo trikrat: in posoda je bila ponovno sprejeta gor v nebesa. **17** Torej medtem ko je bil Peter v sebi zaskrbljen, kaj bi to videnje, ki ga je videl, lahko pomenilo, glej, so možje, ki so bili poslani od Kornelija, povprašali po Simonovi hiši in stali pred velikimi vratimi **18** in zaklicali ter vprašali ali je Simon, ki je bil imenovan z vzdevkom Peter, tam prenočeval. **19** Medtem, ko je Peter premišljeval o videnju, mu je Duh rekel: „Glej, trije možje te iščejo. **20** Vstani torej in se spusti ter pojdi z njimi in se ničesar ne boj: kajti jaz sem jih poslat.“ **21** Potem je Peter odšel dol k možem, ki so bili k njemu poslani od Kornelija; in rekel: „Glejte, jaz sem ta, katerega iščete: kakšen je razlog zaradi česar ste prišli?“ **22** In rekli so: „Stotnik Kornelij, pravičen mož in nekdo, ki se boji Boga ter je na dobrem glasu med vsem judovskim narodom, je bil po svetem angelu od Boga obveščen, da pošlje v to hišo pote in da od tebe sliši besede.“ **23** Potem jih je poklical noter in jih prenočil. In dan za tem je Peter z njimi odšel, spremiali pa so ga neki bratje iz Jope. **24** In dan za tem so vstopili v Cezarejo. In Kornelij jih je pričakoval ter sklical skupaj svoje sorodnike in bližnje prijatelje. **25** In ko je Peter vstopal, ga je srečal Kornelij in padel dol k njegovim stopalom ter ga oboževal. **26** Vendar ga je Peter dvignil, rekoč: „Vstani; tudi jaz sem človek.“ **27** In medtem ko se je pogovarjal z njim, je vstopil ter našel mnoge, ki so bili zbrani skupaj. **28** In jim rekel: „Vi veste kako je to nezakonita stvar za človeka, ki je Jud, da se druži ali pride k nekomu iz drugega naroda; toda Bog mi je pokazal, da naj nobenega človeka ne imenujem oskrunjjen ali nečist.“ **29** Zato sem brez ugovarjanja prišel k vam takoj, ko sem bil poklican: sprašujem torej, zaradi kakšnega namena ste poslali pome?“ **30** In Kornelij je rekel: „Pred štirimi dnevi sem se postil do te ure; in ob deveti uri sem v svoji hiši molil in glej, pred menoj je stal mož v bleščecem oblačilu. **31** In rekel: „Kornelij, tvoja molitev je uslušana in tvoje miloščine so v spominu v Božjih očeh.“ **32** Pošli torej v Jopo in poklici sēm Simona, katerega vzdevek je Peter; nastanjen je ob morski obali, v hiši nekega strojarja Simona: ko pride, ti bo spregovoril.“ **33** Takoj sem torej poslal pote; in dobro si storil, da si

prišel. Sedaj smo torej mi vsi tukaj zbrani pred Bogom, da slišimo vse stvari, ki so ti zapovedane od Boga.“ **34** Tedaj je Peter odprl svoja usta in rekel: „Resnično zaznavam, da se Bog ne ozira na osebe: **35** temveč je v vsakem narodu pri njem sprejet kdor se ga boji in dela pravično. **36** Besedo, ki jo je Bog poslal Izraelovim otrokom, ko je oznanjal mir po Jezusu Kristusu: (on je Gospod vsega), **37** to besedo, pravim, vi poznate, ki je bila razglašena po vsej celotni Judeji in se pričela iz Galileje, po krstu, katerega je oznanjal Janez; **38** kako je Bog s Svetim Duhom in z močjo mazil Jezusa iz Nazareta: ki je hodil okoli, delal dobro in ozdravljal vse, ki so bili zatirani od hudiča; kajti Bog je bil z njim. **39** In mi smo priče vseh teh stvari, ki jih je storil, tako v judovski deželi kakor v Jeruzalemu; katerega so umorili in obesili na kriz: **40** njega je Bog tretji dan dvignil v javno prikazal; **41** ne vsem ljudem, temveč od Boga vnaprej izbranim pričam, celo nam, ki smo z njim jedli in pili potem, ko je vstal od mrtvih. **42** In naročil nam je naj oznanjamо ljudem in naj pričujemo, da je on tisti, ki je bil od Boga odrejen, da bo Sodnik živih in mrtvih. **43** Njemu vsi preroki dajejo pričevanje, da bo po njegovem imenu, kdorkoli veruje vanj, prejel odpuščanje grehov.“ **44** Medtem ko je Peter še govoril te besede, je Sveti Duh padel na vse te, ki so slišali besedo. **45** In tisti iz obreze, ki so verovali, so bili osupli, kolikor jih je prišlo s Petrom, zato ker je bil dar Svetega Duha izlit tudi na pogane. **46** Kajti slišali so jih govoriti z jezikini in poveličevati Boga. Potem je Peter odgovoril: **47** „Ali more kdorkoli prepovedati vodo, da ti, ki so, enako kakor mi, prejeli Svetega Duha, ne bi bili krščeni?“ **48** In naročil jim je, naj jih krstijo v Gospodovem imenu. Potem so ga prosili, naj ostane nekaj dni.

11 Apostoli in bratje, ki so bili v Judeji, pa so slišali, da so tudi pogani sprejeli Božjo besedo. **2** In ko je Peter prišel gor v Jeruzalem, so se tisti, ki so bili iz obreze, pričekali z njim, **3** rekoč: „Odšel si k neobrezanim ljudem in jedel z njimi.“ **4** Toda Peter jim je zadevo ponovil od začetka in jim jo po vrsti pojasnil, rekoč: **5** „Bil sem v mestu Jopa in molil: in v zamknjenju sem videl videnje: ‚Neka posoda, ki se je spuščala, kot bi bil to velik prt s štirimi vogali, spuščan dol iz nebes; in prišel je celo do mene: **6** na katerem sem, ko sem uprl svoje oči, opazoval in zagledal širinožne zemeljske živali in divje zveri in plazeči stvari ter perjad neba. **7** In zasiščal sem glas, ki mi je rekel: „Vstani, Peter; zakolji in jej.“ **8** Vendar sem rekel: „Ne tako, Gospod: kajti v moja usta nikoli ni vstopilo nič oskrunjenega ali nečistega.“ **9** Toda glas iz nebes mi je ponovno odgovoril: „Kar je Bog očistil, tega ne imenuj oskrunjeno.“ **10** To pa se je zgodilo trikrat: in vse je bilo ponovno dvignjeno v nebesa. **11** In glej, takoj so bili tam trije možje, poslani k meni iz Cezareje, [ki so] že prišli k hiši, kjer sem bil. **12** In Duh mi je zaukašal, naj grem brez pomisleka z njimi. Poleg tega me je spremljalo teh šest bratov in vstopili smo v možovo hišo: **13** in razložil nam je kako je v svoji hiši viden angela, ki je stal ter mu rekel: „Pošli može v Jopo in poklici Simona, katerega vzdevek je Peter; **14** ki ti bo povedal besede, po katerih boš rešen ti in vsa tvuja hiša.“ **15** In ko sem pričel govoriti, je narne padel Sveti Duh, kakor spočetka na nas. **16** Potem sem se spomnil Gospodove besede, kako je rekel: „Janez je zares krščeval z vodo; toda vi boste krščeni s Svetim Duhom.“ **17** Torej jim je tedaj Bog dal podoben dar, kakor ga je dal nam, ki smo verovali v Gospoda Jezusa Kristusa; kaj sem bil jaz, da bi se mogel zoperstaviti Bogu?“ **18** Ko so slišali te besede, so molčali in slavili Boga, rekoč: „Torej je Bog tudi poganom zagotovil kesanje v življenje.“ **19** Torej tisti, ki so bili razkropljeni naokoli zaradi preganjanja, ki je nastalo okoli Štefana, so potovali prav do Fenikije in Cipra in Antiohije, ter oznanjali besedo nikomur razen samo Judom. **20** Nekateri izmed teh pa so bili možje iz Cipra in Cirene, ki so, ko so prišli v Antiohijo,

govorili Grkom ter oznanjali Gospoda Jezusa. **21** In Gospodova roka je bila z njimi: in veliko število je verovalo ter se spreobrnilo h Gospodu. **22** Potem so novice o teh stvarih prisle do ušes cerkve, ki je bila v Jeruzalemu: in poslali so naprej Barnaba, da bi šel prav do Antiohije. **23** Kateri, ko je prišel in videl Božjo slavo, je bil vesel in vse spodbujal, da bi se s srčnim namenom trdno držali Gospoda. **24** Kajti bil je dober človek ter poln Svetega Duha in vere: in mnogo ljudi je bilo dodanih h Gospodu. **25** Potem se je Barnaba odpravil v Tarz, da poišče Savla: **26** ko pa ga je našel, ga je privедel in Antiohijo. In pripeljal se je, da sta se celo leto zbirala s cerkvijo ter učila mnogo ljudi. Učenci pa so bili v Antiohiji prvič imenovani kristjani. **27** V teh dneh pa so prišli preroki iz Jeruzalema v Antiohijo. **28** In vstal je nekdo, po imenu Agab ter po Duhu kazal, da naj bi bilo veliko pomanjkanje po vsem celotnem svetu: ki se je zgodilo v dneh cesarja Klavdija. **29** Potem so bili učenci, vsak mož glede na svojo zmogočnost, odločeni, da pošljajo pomoč bratom, ki prebivajo v Judeji: **30** kar so tudi storili in to po Barnabovih ter Savlovih rokah poslali starešinam.

12 Torej okoli tega časa je kralj Herod iztegnil svoje roke, da nadleguje nekatere izmed cerkv. **2** In z mečem je ubil Jakoba, Janezovega brata. **3** Ker pa je videl, [da] je Judom to ugajalo, je še bolj nadaljeval, da zgrabi tudi Petra. (Takrat so bili dnevi nekvašenega kruha.) **4** In ko ga je zgrabil, ga je vtaknil v ječo ter ga izročil štirim četvericam vojakov, da ga varujejo; ker ga je mislil po Veliki noči privesti k ljudem. **5** Peter je bil torej zadržan v ječi: toda cerkev je zanj brez prenehanja molila k Bogu. **6** In ko naj bi ga Herod privedel, je isto noč Peter spal med dvema vojakoma, privezan z dvema verigama: čuvaji pred vrti pa so stražili ječo. **7** In glej, Gospodov angel je prišel nad njega in svetloba je zasijala v ječi: in Petra je udaril v stran ter ga dvignil, rekoč: „Hitro vstani.“ In njegove verige so odpadle z njegovih rok. **8** In angel mu je rekel: „Opaši se in si poveži svoje sandale.“ In tako je storil. In mu reče: „Ogromi svojo obleko okoli sebe in mi sledi.“ **9** In odšel je ven ter mu sledil; in ni vedel, da je bilo res, kar se je zgodilo po angelu; temveč je mislil, da je videl videnje. **10** Ko sta bila mimo prve in druge straže, sta prišla k želesnim velikim vratom, ki vodijo v mesto; ki so se jima sama od sebe odprla: in odšla sta ven ter šla skozi neko ulico; in angel je nemudoma odšel od njega. **11** Ko je Peter prišel k sebi, je rekel: „Sedaj zagotovo vem, da je Gospod poslal svojega angela in me osvobodil iz Herodove roke ter pred vsem pričakovanjem ljudi izmed Judov.“ **12** Ko pa je stvar preudari, je prišel k hiši Marije, Janezove matere, katerega vzdevek je bil Marko; kjer so bili mnogi skupaj zbrani ter molili. **13** In ko je Peter potkal na vhodna velika vrata, je prišla prisluhnit gospodična, po imenu Roda. **14** In ko je spoznala Petrov glas, zaradi veselja ni odprla velikih vrat, temveč je stekla noter ter povedala kako pred velikimi vrti stoji Peter. **15** Oni pa so ji rekli: „Nora si.“ Toda nenehno je zatrejvala, da je bilo točno takto. Tedaj so ji rekli: „To je njegov angel.“ **16** Toda Peter je nenehno trkal: in ko so odprli vrata ter ga zagledali, so bili osupljeni. **17** Vendar ko jim je z roko namignil naj molčajo, jim je razodel kako ga je Gospod privedel iz ječe. In rekel: „Pojdite, oznanite te stvari Jakobu in bratom.“ In odšel je, ter šel na drug kraj. **18** Torej brž, ko je bil dan, med vojaki ni bila majhna razvnetost, kaj je nastalo s Petrom. **19** In ko ga je Herod iskal in ga ni našel, je zaslil čuvanje ter ukazal, da naj bi bili le-ti usmrčeni. In odšel je iz Judeje dol v Cezarejo ter ostal tam. **20** Herod pa je bil zelo jezen na te iz Tira in Sidóna: toda soglasno so prišli k njemu in ker so naredili Blasta, kraljevega glavnega dvornega upravitelja, za svojega prijatelja, so želeli mir; kajti njihova dežela je bila hrnjena s pomočjo kraljeve dežele. **21** Na določen dan pa se je Herod oblekel v kraljevsko obleko, se usedel na svoj prestol ter jim naredil slovesen govor. **22**

Ljudstvo [države] pa je vzklikal, rekoč: „To je božji glas, ne pa od človeka.“ **23** Ker pa ni dal slave Bogu, ga je takoj udaril Gospodov angel: in pojeden je bil od črvov ter izročil duha. **24** Toda Božja beseda je rasla in se množila. **25** In ko sta izpolnila njuno službo, sta se Barnaba in Savel vrnila iz Jeruzalema ter s seboj vzela Janeza, katerega vzdevek je bil Marko.

13 Torej v cerkvi, ki je bila v Antiohiji, so bili določeni preroki in učitelji; kot Barnaba in Simeon, ki so ga imenovali Niger in Lukij iz Cirene in Manaén, ki je bil vzgojen s Herodom, vladarjem četrtnatega dela province ter Savel. **2** Medtem ko so služili Gospodu in se postili, je Sveti Duh rekel: „Oddvojite mi Barnaba in Savla za delo, kamor sem ju poklical.“ **3** In ko so se postili ter molili in svoje roke položili nanju, so ju odposlali. **4** Tako sta, odposlana po Svetem Duhu, odšla v Selevkijo; in od tam sta odjadrala na Ciper. **5** In ko sta bila v Salamini, sta v judovskih sinagogah oznanjala Božjo besedo: in za njuno službo sta imela tudi Janeza. **6** In ko sta šla prek otoka do Pafosa, sta našla nekega čarodeja, lažnega preroka, Juda, katerega ime je bilo Barjezus: **7** ki je bil z namestnikom dežele, Sergijem Pavlom, razsodnim človekom; ki je dal poklicati Barnaba in Savla ter želel slišati Božjo besedo. **8** Toda čarodej Elíma, (kajti takšno je njegovo ime po razlagi) se jima je zoperstavil ter si prizadeval namestnika odvriti od vere. **9** Potem je Savel, (ki se kliče tudi Pavel,) izpoljen s Svetim Duhom, svoje oči uprl vanj **10** in rekel: „Oh, poln vseh premetenosti in vseh vragolij, ti hudičev otrok, ti sovražnik vse pravičnosti ali ne boš prenehal izkrivilati Gospodovih ravnih poti! **11** In sedaj glej, Gospodova roka je nad teboj in oslepel boš ter za nekaj časa ne boš videl sonca.“ In takoj sta padla nanji zamegljenost in tema; in krožil je ter iskal nekoga, da ga vodi za roko. **12** Potem je namestnik, ko je videl kaj se je zgodilo, veroval in bil osupel nad Gospodovim naukom. **13** Torej ko so Pavel in njegova skupina odpluli iz Pafosa, so prišli v Pergo v Pamfiliju: Janez pa se je ločil od njiju in se vrnil v Jeruzalem. **14** Toda ko sta se odpravila iz Perge, sta prišla v Antiohijo v Pizidiji in na sábatni dan odšla v sinagogo ter se usedla. **15** Po branju postave in prerokov pa so vladarji sinagoge poslali ponju, rekoč: „Vidva moža in brata, če imata kako spodbudno besedo za ljudi, povejta.“ **16** Tedaj je Pavel vstal in s svojo roko dal znamenje ter rekel: „Možje Izraelci in vi, ki se bojite Boga, poslušajte. **17** Bog teh ljudi iz Izraela je izbral naše očete in povišal ljudi, ko so kot tujni prebivali v egiptovski deželi in jih s povzdrjenim laktom privedel ven z nje. **18** In približno okoli štirideset let je prenašal njihovo obnašanje v divjini. **19** In ko je v kánaanski deželi uničil sedem narodov, jim je njihovo deželo razdelil z žrebom. **20** Natôž pa jim je dal sodnika za približno štristo petdeset let, do preroka Samuela. **21** In zatem so zahtevali kralja: in Bog jim je dal Savla, Kiševega sina, moža iz Benjaminovega rodu, za približno štirideset let. **22** In ko ga je odstranil, jim je dvignil Davida, da bi bil njihov kralj; kateremu je dal tudi pričevanje ter rekel: „Našel sem Davida, Jesejevega sina, moža po svojem lastnem srcu, ki bo izpolnil vso mojo voljo.“ **23** Iz potomca tega človeka je Bog, glede na svojo obljubo, Izraelu dvignil Odrešenika, Jezusa: **24** ko je Janez pred njegovim prihodom, najprej oznanjal krst kesanja vsem ljudem iz Izraela. **25** In ko je Janez izpolnil svoj tek, je rekel: „Kdo mislite, da sem jaz? Jaz nisem on. Toda glejte, za menoj prihaja nekdo, čigar čevljev z njegovih stopal nisem vreden odvezati.“ **26** Možje in bratje, otroci Abrahameve rase ter kdorkoli se med vami boji Boga, vam je poslana beseda te rešitve duš. **27** Kajti tisti, ki prebivajo v Jeruzalemu in njihovi vladarji, ker niso spoznali njega niti glasov prerokov, ki se berejo vsak sábatni dan, so jih izpolnili z njegovim obsodbo. **28** In čeprav na njem niso našli nobenega razloga za smrt, so zahtevali od Pilata,

da naj bi bil umorjen. **29** In ko so izpolnili vse, kar je bilo pisano o njem, so ga sneli s križa ter ga položili v mavzolej. **30** Toda Bog ga je dvignil od mrtvin: **31** in mnogo dni so ga videli tisti, ki so prišli z njim iz Galileje in Jeruzalem, ki so njegove priče ljudem. **32** In mi vam razovedamo vesele novice, kako je to obljubo, ki je bila narejena očetom, **33** Bog izpolnil nam, njihovimi otrokom, v tem, da je ponovno dvignil Jezusa; kakor je tudi pisano v drugem psalmu: „Ti si moj Sin, danes sem te rodil.“ **34** In glede na to, da ga je dvignil od mrtvih, torej ni več vrnitve k trohnenju, je rekel na ta način: „Da vam bom zanesljive Davidove milosti.“ **35** Zato tudi pravi v še enem psalmu: „Svojemu Svetemu ne boš dal videti trohnenja.“ **36** Kajti David je, potem ko je po Božji volji služil svojemu lastnemu rodu, zaspal in bil položen s svojim očetom ter videl trohnenje: **37** toda on, katerega je Bog ponovno dvignil, ni videl trohnenja. **38** Naj bo torej znano vam, možje in bratje, da se vam po tem človeku oznanjuje odpuščanje grehov: **39** in po njem ste vsi, ki verujete, opravičeni vseh stvari, od katerih niste mogli biti opravičeni po Mojzesovi postavi. **40** Pazite se torej, da ne pride nad vas to, o čemer je govora v prerokih: **41** „Glejte, vi prezirljivci in čudite se ter izginite: kajti v vaših dneh delam delo, delo katerega nikakor ne boste verovali, četudi vam ga človek razodene.“ **42** In ko so Judeje odšli iz sinagoge, so pogani prosili, da bi jim bile te besede lahko oznanjene naslednjino sábat. **43** Torej ko je bila skupnost razpuščena, so mnogi izmed Judov in religioznih spreobrnjecev sledili Pavlu in Barnabu: ki sta jim govorila in jih pregovarjala naj nadaljujejo v Božji milosti. **44** Naslednji sábatni dan pa je prišlo skupaj skoraj celotno mesto, da sliši Božjo besedo. **45** Toda ko so Judeje videli množice, so bili izpolnjeni z zavistjo in ugovarjali ter preklinali in govorili proti tem stvarem, ki jih je govoril Pavel. **46** Tedaj sta Pavel in Barnaba postala pogumna in rekla: „Potrebno je bilo, da bi se Božja beseda najprej spregovorila vam: toda, ker ste jo postavili proč od sebe in sebe sodite nevreddie večnega življenja, glejte, se obračava k pogonom. (aiónios g166) **47** Kajti tako nama je naročil Gospod, rekoč: „Postavil sem te, da bi bil svetloba pogonom, da naj bi bil za rešitev duš dnu do koncev zemlje.“ **48** In ko so pogani to slišali, so bili veseli in slavili Gospodovo besedo: in kolikor jih je bilo odrejenih za večno življenje, je verovalo. (aiónios g166) **49** In Gospodova beseda je bila razglašena po vsem celotnem področju. **50** Toda Judeje so razvneli predane in častitljiveže ženske ter vodilne možje mesta ter dvignili preganjanje zoper Pavla in Barnaba ter ju izgnali iz njihovih krajev. **51** Vendar sta proti njim otresla prah z njunih stopal in prišla v Ikóniju. **52** Učenci pa so bili izpolnjeni z radostjo in s Svetim Duhom.

14 Pripetilo pa se je v Ikóniju, da sta oba skupaj odšla v judovsko sinagozo in tako govorila, da je velika množica, tako Judov kakor tudi pogonov, verovala. **2** Toda neverni Judeje so razvneli pogane in hudobno vplivali na njihovo mišljenje proti bratom. **3** Ostala sta torej dolgo časa in pogumno govorila v Gospodu, ki je dal príčevanje k besedi svoje milosti in zagotovil, da so se po njunih rokah dogajala znamenja in čudesa. **4** Vendar je bila množica iz mesta razdeljena: in del je držal z Judi, del pa z apostoli. **5** In ko je bil storjen napad, ki so ga sprožili tako pogani kakor tudi Judeje s svojimi vladarji, da z njima kruto ravnajo in da ju kamnajo, **6** sta bila o tem obveščena in pobegnila v Listro in Derbo, mestni v Likaoniji in k področju, ki leži naokoli: **7** in tam oznanjala evangelij. **8** In v Listri je sedel neki mož, nemočen v svojih stopalih, pohabljen že od maternice svoje matere, ki nikoli ni hodil: **9** isti je slišal Pavla govoriti: ki je neomajno zrl vanj in zaznavajoč, da je imel vero, da bi bil ozdravljen, **10** je z močnim glasom rekel: „Stopi pokonci na svoja stopala.“ In ta je poskočil in

hodil. **11** In ko je množica videla kaj je Pavel storil, so dvignili svoje glasove, rekoč v likaonskem jeziku: „K nam dol sta prišla bogova v človeški podobi.“ **12** In Barnaba so imenovali Jupitra, Pavla pa Merkurja, ker je bil glavni govornik. **13** Potem je Jupitrov svečenik, ki je bil pred njihovim mestom, k velikim vratom privedel vola in vence in želel z množico opraviti žrtvovanje. **14** Nakar, ko sta apostola Barnaba in Pavel to slišala, sta razparala svoja oblačila in stekla med množico, vzlikajoč **15** in govorč: „Gospodje, zakaj počnete te stvari? Tudi midva sva z vami človeka podobnih strasti in oznanjava vam, da naj bi se od teh ničevosti obrnili k živemu Bogu, ki je ustvaril nebo in zemljo in morje ter vse stvari, ki so v njih: **16** ki je v prejšnjih časih prenašal vse narode, da hodijo po svojih lastnih poteh. **17** Vendar sebe ni pustil brez príčevanja, ker je delal dobro in nam dajal dež z neba ter rodovitna obdobja in naša srca napolnjeval s hrano in veseljem.“ **18** In s temi besedami sta komaj zadrlžala množico, da jima ni opravila žrtvovanja. **19** In tja so prišli neki Judeje iz Antiohije in Ikónija, ki so pregovorili množico in ko so kamnali Pavla, so ga izvlekli iz mesta, ker so mislili, da je bil mrtev. **20** Vendar, ko so ga obkrožili učenci, je vstal ter prišel v mesto: in naslednji dan z Barnabom odšel v Derbe. **21** In ko sta temu mestu oznanila evangelijs ter mnoge učila, sta se ponovno vrnila v Listro in v Ikóniji in Antiohiji **22** ter kreplila duše učencev in jih spodbujala, naj nadaljujejo v veri in da moramo skozi veliko stisko vstopiti v Božje kraljestvo. **23** In ko sta jim v vsaki cerkvi odredila starešine ter molila s postom, sta jih priporočila Gospodu, njemu, kateremu so verovali. **24** In potem, ko sta prepotovala skozi vso Pizidijo, sta prišla v Pamfilijo. **25** In ko sta besedo oznanila v Pergi, sta odšla dol v Atálejo: **26** in od tam sta odjadrala v Antiohijo, od koder sta bila priporočena Božji milosti za delo, ki sta ga izvršila. **27** In ko sta prišla in so zbrali skupaj cerkev, sta jim ponovila vse, kar je Bog z njima storil in kako je odprl vrata vere k pogonom. **28** In tam sta z učenci ostala dolgo časa.

15 Neki ljudje, ki so prišli dol iz Judeje, pa so učili brate in govorili: „Razen če ne boste obrezani po Mojzesovem običaju, ne morete biti rešeni.“ **2** Ko sta imela torej Pavel in Barnaba z njimi ne majhno razhajanje mnenj ter se z njimi pričkala, so odločili, da naj bi glede tega vprašanja Pavel in Barnaba ter nekateri drugi izmed njih šli gor v Jeruzalem, k apostolom in starešinam. **3** In na njihovo pot spremljani s cerkvijo, so šli skozi Fenikijo in Samarijo, ter razglašali spreobrnite pogonov: in vsem bratom so povzročili veliko radost. **4** In ko so prišli v Jeruzalem, so bili sprejeti od cerkve in od apostolov ter starešin razglasili so vse stvari, ki jih je Bog z njimi storil. **5** Toda vstali so nekateri iz ločine farizejev, ki so verovali, rekoč: „Da jih je potrebno obrezati in jim naročiti, naj se držijo Mojzesove postave.“ **6** In Apostoli in starešine so prišli skupaj, da preudarijo o tej zadevi. **7** In ko je bilo mnogo razpravljanja, je vstal Peter ter jim rekel: „Možje in bratje, veste kako to, da je Bog pred davnim časom naredil med nami izbiro, da naj bi pogani po mojih ustih slišali besedo evangelija in verovali. **8** In Bog, ki pozna srca, jim príčuje, ker jim daje Svetega Duha, prav tako kakor je storil nam; **9** in ni naredil nobene razlike med nami ter njimi, ko je po veri očistil njihova srca. **10** Zakaj torej zdaj skušate Boga, da nadenetate na vrat učencev jarem, katerega niti naši očetje niti mi nismo mogli nositi? **11** Ampak mi verujemo, da bomo rešeni po milosti Gospoda Jezusa Kristusa, prav tako kakor oni.“ **12** Potem je vsa množica molčala in poslušala Barnabu in Pavla, ki sta razglašala kakšne čudeže in čudesa je po njiju Bog storil med pogoni. **13** In potem, ko so molčali, je Jakob odgovoril, rekoč: „Možje in bratje, prisluhnite mi: **14** Simeon je povedal, kako je Bog najprej obiskal pogane, da vzame izmed njih ljudi za svoje

ime. **15** In k temu se ujemajo besede prerokov; kakor je pisano: **16** „Po tem se bom vrnil in ponovno zgradil Davidovo šotorsko svetišče, ki je padlo; in ruševine le-tega bom ponovno zgradil in jaz ga bom ponovno postavil: **17** da bi lahko preostanek ljudi iskal Gospoda in vsi pogani, nad katere je klicano moje ime, govori Gospod, ki dela vse te stvari.“ **18** Bogu so vsa njegova dela znana od začetka sveta. (**aiōn g165**) **19** Zatorej je moja razsodba, da ne vznemirjam teh, ki so se iz poganstva obrnili k Bogu: **20** temveč, da jim napišemo, da se vzdržijo pred oskrunitvijo od malikov in pred prešuštvom in pred zadavljenimi stvarmi in pred krvjo. **21** Kajti Mojzes ima iz starih časov v vsakem mestu tiste, ki ga pridigajo, beroč vsak sábatni dan in sinagogah.“ **22** Tedaj je apostolom in starešinam s celotno cerkvijo to ugajalo, da s Pavlom in Barnabom pošlejo v Antiohijo izbrana moža iz svoje lastne skupine; namreč Juda, imenovanega z vzdevkom Báršaba in Sila, vodilna moža med brati: **23** in po njiju so napisali pisma na ta način: „Apostoli in starešine in bratje pošljamo pozdrave bratom, ki so izmed poganov v Antiohiji in Siriji ter Kiličiji: **24** ker smo slišali, da so vas nekateri, ki so odšli izmed nas, vznemirjali z besedami in spokopavali vaše duše, rekoč: „Vi morate biti obrezani in se držati postave: ‘katerim nismo dali nobene takšne zapovedi: **25** nam, ki smo soglasno zbrani, se zdi dobro, da z našima ljubljenima Barnabom in Pavlom pošljemo k vam izbrana moža, **26** moža, ki sta svoja življenja tvegala zaradi imena našega Gospoda Jezusa Kristusa. **27** Postali smo torej Juda in Sila, ki vam bosta iste stvari povedala ustno. **28** Kajti Svetemu Duhu in nam se zdi dobro, da vam ne nalagamo večjega bremena kakor te potrebne stvari; **29** da se vzdržite pred hrano darovano malikom in pred krvjo in pred zadavljenimi stvarmi ter pred prešuštvom: če sebe obvarujete pred njimi, boste storili v redu. Mnogo uspeha.“ **30** Torej ko so bili odpolani, so prišli v Antiohijo: in ko so skupaj zbrali množico, so izročili poslanico: **31** katere so se zaradi tolažbe, ko so jo brali, razveselili. **32** Juda in Sila, ki sta bila tudi sama preroka, pa sta brate z mnogimi besedami spodbujala in jih krepila. **33** In potem, ko sta se kratek čas mudila tam, sta od bratov v miru odšla k apostolom. **34** Vendar je Sili ugajalo, da še ostane tam. **35** Tudi Pavel in Barnaba sta prav tako nadaljevala z mnogimi drugimi v Antiohiji in učila ter oznanjala Gospodovo besedo. **36** Nekaj dni kasneje je Pavel rekel Barnabu: „Pojdiva ponovno in obiščiva naše brate v vsakem mestu, kjer sva oznanjala Gospodovo besedo in poglejava kako so.“ **37** In Barnaba se je odločil, da s seboj vzameta Janeza, katerega vzdevek je bil Marko. **38** Toda Pavlu se ni zdelo dobro z njima vzeti tistega, ki je iz Pamfilije odšel od njiju in z njima ni odšel na delo. **39** Spor med njima pa je bil tako oster, da sta se ločila narazen drug od drugega: in tako je Barnaba vzel Marka ter odjadral na Ciper; **40** in ko je bil po bratih priporočen k Božji milosti, je Pavel izbral Sila ter odšel. **41** In odšel je skozi Sirijo in Kiličijo in krepil cerkve.

16 Potem je prišel v Derbe in Listro: in glej, tam je bil neki učenec, po imenu Timótej, sin neke ženske, ki je bila Judinja in je verovala; toda njegov oče je bil Grk: **2** ki je bil pri bratih, ki so bili v Listri in Ikóniju, na dobrem glasu. **3** Njega je Pavel hotel vzeti s seboj; in vzel ga je ter ga obrezal zaradi Judov, ki so bili v teh četrtrih: kajti vsi so vedeli, da je bil njegov oče Grk. **4** In ko so šli skozi mesta, so jim izročali odloke, da se jih držijo, ki so bili odrejeni od apostolov in starešin, ki so bili v Jeruzalemu. **5** In tako so bile cerkve utrjene v veri in so številčno dnevno naraščale. **6** Torej ko so šli skozi Frigijo in področje Galacije in jim je Sveti Duh prepovedal oznanjati besedo v Aziji, **7** so potem, ko so prišli do Mízije, poskušali iti v Bitinijo: toda Duh jim ni dovolil. **8** In šli so mimo Mízije in se spustili do Troáde. **9** Ponoči pa se je Pavlu

prikazalo videnje: „Tam je stal Makedonec in ga prosil, rekoč: „Pridi sem v Makedonijo in nam pomagaj.“ **10** In po tem, ko je imel videnje, smo si takoj prizadevali iti v Makedonijo, ker smo brez dvoma sklepali, da nas je poklical Gospod, da jim oznanimo evangelijs. **11** Zato smo, ko smo dvignili sidro iz Troáde, prispeti z ravno smerjo v Samotrake in naslednjega dne v Neápolo; **12** in od tam v Filípe, ki je glavno mesto tega dela Makedonije ter kolonija: in v tem mestu smo prebivali nekaj dni. **13** In na sábat smo odšli iz mesta k bregu reke, kjer je bila običajno molitev in se usedli ter govorili ženskam, ki so tja zahajale. **14** In neka ženska, po imenu Lidija, prodajalka škrilata, iz mesta Tiatira, ki je oboževala Boga, nas je poslušala: njeno srce je Gospod odpri, da je prisluhnila besedam, ki jih je govoril Pavel. **15** In ko je bila krščena ona in njena družina, nas je rotila, rekoč: „Če ste me presodili, da sem zvesta Gospodu, pridev in mojo hišo in ostanite tam.“ In primorala nas je. **16** In pripetilo se je, ko smo šli k molitvi, da nas je srečala neka gospodična, obsedena z duhom vedeževanja, ki je z napovedovanjem usode prinašala veliko dobička svojim gospodarjem: **17** ta je sledila Pavlu in nam ter vpila, rekoč: „Ti ljudje so služabniki Boga najvišjega, ki nam kažejo pot rešitve duš.“ **18** In to je počela mnogo dni. Toda Pavel se je užaloščen obrnil in rekel duhu: „Zapovedujem ti v imenu Jezusa Kristusa, da prideš iz nje.“ In še isto uro je prišel ven. **19** In ko so njeni gospodarji videli, da je izginilo upanje na njihov dobiček, so ujeli Pavla in Sila ter ju zvlekli na trg k vladarjem **20** in ju privedli k oblastnikom, rekoč: „Ta moža, ki sta Juda, delata našemu mestu silne težave **21** ter učita običaje, ki za nas, ki smo Rimljani, niso dovoljeni za sprejetje niti za obeleževanje.“ **22** In množica je skupaj vstala proti njima: in oblastniki so jima raztrgali njuna oblačila ter ukazali naj ju pretepejo. **23** In ko so nanju položili mnogo udarcev z bičem, so ju vrgli in ječajo ukazali naj ju varno straži: **24** ki ju je, ker je prejel tak ukaz, pahnil v notranjo ječo in njuna stopala pričvrstil v kladi. **25** Ob polnoči pa sta Pavel in Sila molila ter pela hvalnice Bogu: jetniki pa so ju poslušali. **26** In nenadoma je bil močan potres, tako da so bili zamajani temelji ječe: in takoj so se vsa vrata odprla in vezi vseh so bile odvezane. **27** In čuvaj ječe, ki se je prebudi iz svojega spanja in videl vrata ječe odprta, je izvlekel svoj meč in se hotel ubiti, ker je mislil, da so jetniki pobegnili. **28** Toda Pavel je z močnim glasom zavpil, rekoč: „Ne stóri si nič hudega: kajti vsi smo tukaj.“ **29** Ta je potem zahteval luč in skočil noter in drhteč prišel ter padel dol pred Pavla in Sila. **30** in ju privedel ven ter rekel: „Gospoda, kaj moram storiti, da bom rešen?“ **31** In onadvaka sta rekla: „Veruj v Gospoda Jezusa Kristusa in boš rešen ti in tvoja hiša.“ **32** In Gospodovo besedo sta govorila njemu in vsem, ki so bili v njegovih hišah. **33** In še isto uro noči ju je vzel ter umil njune udarce; in nemudoma je bil krščen on in vsi njegovi. **34** In ko ju je privadel v svojo hišo, je pred njiju postavil jed ter se veselil, ker je z vso svojo hišo veroval v Boga. **35** In ko je bil dan, so oblastniki poslali narednike, rekoč: „Izpusti tista človeka.“ **36** In čuvaj ječe je te besede povedal Pavlu: „Oblastniki so postali, naj vaju izpustum: sedaj torej odidita in pojedita v miru.“ **37** Vendar jim je Pavel rekel: „Naju, ki sva Rimljana, so neobsojena javno pretepli in naju vrgli v ječe; in sedaj naju pahnejo ven na skrivač? Ne, resnično; temveč naj sami pridejo in naju spravijo ven.“ **38** In naredniki so te besede povedali oblastnikom: in ko so slišali, da sta bila Rimljana, so se zbalili. **39** In prišli so ter ju rotili in ju privedli ven ter od njiju želeti, da odideta iz mesta. **40** In odšla sta iz ječe ter vstopila v Lidijino hišo: in ko sta videla brate, sta jih potolažila ter odšla.

17 Torej ko sta šla skozi Amfípolo in Apolonijo sta prišla do Tesaloníke, kjer je bila judovska sinagoga: **2** in kakor je bila

njegova navada, je Pavel vstopil k njim in tri sábatne dneve z njimi razpravljal iz pisem, 3 razkrival in trdil, da je Kristus brezpogojno moral trpeti in ponovno vstati od mrtvih; in da je ta Jezus, katerega vam oznanjam, Kristus. 4 In nekateri izmed njih so verovali in se družili s Pavlom in Silom; in velika množica izmed predanih Grkov ter ne malo izmed vodilnih žensk. 5 Toda Judje, ki niso verovali, so prevzeti z zavistjo, vzeli k sebi neke ničvredne pajdaše iz prostaške sorte in zbrali skupino in po vsem mestu zanetili vstajo ter napadli Jazonovo hišo in si prizadevali, da ju privedejo k ljudstvu [države]. 6 Ko pa ju niso našli, so Jazona in neke brate odvlekli k vladarjem mesta ter kričali: „Tile, ki so obrnili svet na glavo, so prišli tudi sèm; 7 katere je sprejel Jazon: in vsi ti delajo nasprotno cesarjevim odlkom, rekoč, da obstaja drug kralj, neki Jezus.“ 8 In vznemirili so množico in mestne vladarje, ko so slišali te stvari. 9 In ko so do Jazona in od ostalih prejeli varščino, so jih izpustili. 10 In bratje so Pavla ter Sila takoj ponoči odposlali v Berójo: ko sta prispela tja, sta odšla v judovsko sinagogu. 11 Ti so bili plemenitejši, kakor tisti v Tesaloníki, ker so z vso prisebnostjo sprejeli besedo in dnevno preiskovali pisma, če so bile te stvari take. 12 Zato so mnogi izmed njih verovali; tudi častitljive ženske, ki so bile Grkinje in izmed mož ne malo. 13 Toda ko so Judje iz Tesaloníke spoznali, da je Pavel Božjo besedo oznanjal v Berójiji, so prišli tudi tja in razvneli množico. 14 In potem so bratje Pavla takoj odpislali, da gre, kot bi bilo k morju: toda Sila in Timótej sta še vedno ostala tam. 15 In ti, ki so spremljali Pavla, so ga privedli v Atene: in ko so prejeli zapovedi za Sila in Timóteja, naj prideta z vso naglico k njemu, so odšli. 16 Torej medtem ko je Pavel v Atenah čakal nanju, je bil njegov duh v njem razvnet, ko je videl mesto v celoti posvečeno malikovanju. 17 Zato se je v sinagini prerekal z Judi in s predanimi osebami in vsakodnevno na trgu s temi, ki so se srečevali z njim. 18 Potem so mu ugovarjali neki filozofi izmed epikurejcev in izmed stoikov. In nekateri so rekli: „Kaj hoče povedati ta blebetavec?“ Drugi nekako: „Zdi se, da je oznanjevalec tujih bogov, „ker jim je oznanjal Jezusa in vstajenje.“ 19 In prijeli so ga ter ga privedli na Areopag, rekoč: „Ali lahko izvemo kakšen je ta novi nauk, o katerem govoris?“ 20 Kajti v naša ušesa prinašaš nekatere čudne besede: hočemo torej izvedeti, kaj te stvari pomenijo. 21 (Kajti vsi Atenci in tuji, ki so bili tam, svojega časa niso porabljali za nič drugega, razen da so ali govorili ali poslušali kako novo stvar.) 22 Tedaj je Pavel na sredi Marsovega hriba vstal in rekel: „ Vi atenski možje, zaznavam, da ste v vseh stvareh preveč vraževerni. 23 Kajti ko sem šel mimo in gledal vaše prednosti, sem našel oltar s tem napisom: NEPOZNANEMU BOGU. Katerega torej vi nevedno obožujete, tega vam jaz razglašam. 24 Boga, ki je naredil svet in vse stvari na njem, glede na to, da je on Gospodar neba in zemlje, ne prebiva v templjih, narejenih z rokami; 25 tudi ni oboževan z človeškimi rokami, kakor da karkoli potrebuje, glede na to, da vsem daje življenje in dihanje in vse stvari; 26 in je ene krvi naredil vse narode ljudi, da prebivajo na vsem obličju zemlje in je vnaprej določil določene čase in meje njihovega prebivanja; 27 da bi iskali Gospoda, če bi ga morda dotipali in ga našli, čeprav ni daleč od vsakega izmed nas: 28 kajti v njem živimo in se gibljemo in imamo naš obstojo; kakor so rekli celo nekateri izmed vaših lastnih pesnikov: „Kajti tudi mi smo njegovo potomstvo.“ 29 Kot smo torej zagotovo potomstvo Boga, ne bi smeli misliti, da je Božanstvo podobno zlatu ali srebru ali kamnu, vrezanem od umetnika in človeško priravo. 30 In nad časi te nevednosti je Bog zamašil: toda sedaj povsod vsem ljudem zapoveduje, da se pokesajo: 31 kajti določil je dan, na katerega bo sodil svet v pravičnosti, po tem možu, katerega je odredil; o tem je dal zagotovo vsem ljudem, ker ga je dvignil od mrtvih.“ 32 Ko pa so slišali o vstajenju od

mrtvih, so se nekateri posmehovali: drugi pa so rekli: „O tej zadavi te bomo ponovno poslušali.“ 33 Tako je Pavel odšel izmed njih. 34 Vendar so se mu določeni može trdno pridružili in verovali: med katerimi je bil Dionizij Areopagít in ženska, po imenu Dámaris in drugi z njima.

18 Po teh stvareh je Pavel odšel iz Aten in prišel v Korint; 2 in našel nekega Juda po imenu Ákvila, rojenega v Pontu, [ki je] s svojo ženo Prískilo nedavno prišel iz Italije; (zato ker je Klavdij vsem Judom ukazal odati iz Rima) in prišel k njima. 3 In ker je bil iste obrti, je ostal z njima in delal: kajti po njunem poklicu sta bila izdelovalca šotorov. 4 In vsako sábat je razpravljal v sinagogi in pregovarjal Jude ter Grke. 5 In ko sta iz Makedonije prišla Sila in Timótej, je bil Pavel v duhu gnan in Judom pričeval, da Jezus je bil Kristus. 6 In ko so nasprotovali samim sebi in izrekali bogokletje, je otresel svoje oblačilo ter jim rekel: „Vaša kri naj bo na vaših lastnih glavah; jaz sem čist: odslej bom šel k pogonom.“ 7 In odšel je od tam ter vstopil v hišo nekega moža, po imenu Just, nekoga, ki je oboževal Boga, čigar hiša je bila tiki poleg shodnice. 8 In Krisp, glavni vladar sinagoge, je z vso svojo hišo veroval v Gospoda; in mnogi izmed Korinčanov so ob poslušanju verovali in bili so krščeni. 9 Potem je ponoči v videnju Pavlu govoril Gospod: „Ne boj se, temveč govorji in ne molči: 10 kajti jaz sem s teboj in nihče se ne bo spravil nadte, da te poškoduje: kajti v tem mestu imam veliko ljudi.“ 11 In tam je nadaljeval leta in šest mesecov ter med njimi učil Božjo besedo. 12 In ko je bil namestnik Ahaje Galón, so Judje proti Pavlu soglasno naredili upor in ga privedli k sodnemu stolu, 13 rekoč: „Ta pajdaš pregovarja ljudi, da obožujejo Boga v nasprotnju s postavo.“ 14 In ko je Pavel že skoraj odprl svoja usta, je Galón rekel Judom: „Če bi bil razlog krivična zadava ali zlobna nespodobnost, oh vi Judje, bi vas bil voljan prenašati: 15 toda, če je to vprašanje besed in imen in vaše postave, vi glejte na to: kajti v teh zadevah ne bom sodnik.“ 16 In spoldi jih je od sodnega stola. 17 Tedaj so vsi Grki prijeli Sóstena, glavnega vladarja sinagoge in ga pretepli pred sodnim stolom. Galion pa se ni zmenil za nobeno od teh stvari. 18 In Pavel je po tem ostal tam še dolgo časa in se nató poslovil od bratov ter od tam odjadral v Sirijo in z njim Prískila in Ákvila; ko je v Kenhrejah ostrigel svojo glavo: kajti imel je zaobljubo. 19 In prišel je v Efez in ju pustil tam: toda on sam je vstopil v sinagogi in razpravljal z Judi. 20 Ko so ga prosili, da ostane z njimi dlje časa, ni prvolil; 21 temveč se je poslovil, rekoč: „Vsekakor moram ta praznik, ki prihaja, obhajati v Jeruzalemu: toda ponovno se bom vrnil k vam, če Bog hoče.“ In je odjadral iz Efeza. 22 In ko je pristal v Cesareji in šel gor ter pozdravljal cerkev, je odšel dol v Antiohijo. 23 In potem, ko je tam preživel nekaj časa, je odšel in se po vrsti odpravil preko vse dežele Galačanov in Frigije ter krepil vse učence. 24 In v Efez je prišel neki Jud, po imenu Apolo, rojen v Aleksandriji, zgovoren človek in mogočen v pismih. 25 Ta človek je bil poučen o Gospodovi poti: ker pa je bil v duhu goreč, je govoril in marljivo učil stvari o Gospodu, poznavajoč samo Janezov krst. 26 In sinagogi je pričel pogumno govoriti: ko sta ga Prískila in Ákvila slišala, sta ga vzelka k sebi in mu podrobnejše pojasnila Božjo pot. 27 In ko je bil pripravljen, da odide v Ahajo, so bratje pisali in spodbudili učenje, da ga sprejmejo: ko je prišel, je mnogo pomagal tem, ki so po milosti verovali: 28 kajti mogočno je prepričeval Jude in to javno, ter s pismi dokazoval, da je Jezus bil Kristus.

19 In iprijetilo se je, medtem ko je bil Apolo v Korintu, da je Pavel, ko je šel skozi gornje kraje, prišel v Efez: in ko je našel nekaterje učence, 2 jim je rekel: „Ali ste, odkar ste verovali, prejeli Svetega Duha?“ Oni pa so mu rekli: „Mi smo komaj slišali ali obstaja neki Sveti Duh.“ 3 In rekel jim je: „V kaj ste bili tedaj

krščeni?" In rekli so: „Z Janezovim krstom.“ 4 Potem je Pavel rekel: „Janez je resnično krščeval s krstom kesanja, rekoč ljudem, da naj verujejo v tistega, ki naj bi prišel za njim, to je v Kristusa Jezusa.“ 5 Ko so to slišali, so bili krščeni v imenu Gospoda Jezusa. 6 In ko je Pavel nanje položil svoje roke, je prišel nadnje Sveti Duh; in govorili so z jezik ter prerokovali. 7 In vseh mož je bilo okoli dvanašt. 8 In odšel je v sinagogo in približno tri meseca pogumno govoril, razpravljal in prepričeval [o] stvareh glede Božjega kraljestva. 9 Toda ko so bili številni zakrknjeni in niso verovali, temveč so pred množico o tej poti govorili hudobno, je odšel od njih in oddvojil učence in dnevno razpravljal v šoli nekega Tirána. 10 In to se je nadaljevalo približno dve leti; tako da so vsi, ki so prebivali v Aziji, slišali besedo Gospoda Jezusa, tako Judje kakor Grki. 11 In Bog je po Pavlovih rokah delal posebne čudeže: 12 tako da so od njegovega telesa bolnim nosili robe ali predpasnike, in bolezni so odhajale od njih in zli duhovi so izhajali iz njih. 13 Takrat so se lotili tudi nekateri potepuški Judje, izganjalci duhov, klicati ime Gospoda Jezusa nad temi, ki so imeli zle duhove, rekoč: „Mi te zaklinjamo pri Jezusu, katerega oznanja Pavel.“ 14 In bilo je sedem sinov nekega Skevá, Juda in vodilnega izmed duhovnikov, ki so to delali. 15 Zli duh pa je odgovoril in rekel: „Jezusa poznam in Pavla poznam; toda kdo ste vi?“ 16 In človek, v katerem je bil zli duh, je skočil nanje ter jih premagal in prevladal proti njim, tako da so iz te hiše pobegnili nagi in ranjeni. 17 In to je postalno znano vsem Judom in Grkom, ki so prav tako prebivali v Efezu; in strah se je spustil na njih vse in ime Gospoda Jezusa je bilo poveličano. 18 In mnogi, ki so verovali, so prišli in priznali ter razodeli svoja dejanja. 19 Tudi mnogi izmed teh, ki so uporabljali magijo, so prinesli svoje knjige skupaj in jih sezgali pred vsemi ljudmi: in izračunali so njihovo vrednost ter ugotovili, [da] je petdeset tisoč koščkov srebra. 20 Tako je Božja beseda mogočno rasla in prevlada. 21 Ko so bile te stvari končane, se je Pavel v duhu namenil, ko je šel skozi Makedonijo in Ahajo, da gre do Jeruzalemu, rekoč: „Potem ko sem bil tukaj, moram videti tudi Rim.“ 22 Tako je v Makedonijo poslal dva izmed teh, ki so mu služili, Timóteja in Erásta; toda on sam je nekaj časa postal v Aziji. 23 In hkrati je tam nastala ne majhna razvnetost glede te poti. 24 Kajti neki človek, po imenu Demetrij, srebrar, ki je izdeloval srebrne svetinje za Diana, ki so prinašale rokodelcem ne malo dobička; 25 katere je skupaj z delavci podobnega poklica sklical in rekel: „Gospodje, vi veste, da imamo od te obrti naše premoženje. 26 Poleg tega vidite in slišite, da je, ne samo v Efezu, temveč skoraj po vsej celotni Aziji, ta Pavel prepričal in odvrnil mnogo ljudi, rekoč, da niso nikakršni bogovi, ki so narejeni z rokami: 27 tako da ni samo naša obrt v nevarnosti, da bo zaničevana; temveč, da naj bi bil preziran tudi tempelj velike boginje Diane in uničena naj bi bila njena veličastnost, katero obožuje vsa Azija in svet.“ 28 In ko so slišali te besede, so bili polni besa in vpili, rekoč: „Velika je Diana Efeška.“ 29 In celotno mesto je bilo napolnjeno z zmešnjavo: in ko so ujeli Gaja in Aristarha, moža iz Makedonije, Pavlova družabnika na potovanju, so z njima soglasno zdrveli v gledališče. 30 Ko pa je Pavel hotel vstopiti k ljudstvu [države], mu učenci niso dovolili. 31 Nekateri izmed azijskih voditeljev, ki so bili njegovi prijatelji, pa so poslali k njemu ter ga prosili, da sebe v gledališču ne bi izpostavljal. 32 Nekateri so torej vpili eno stvar, nekateri pa drugo: kajti zbor je bil zmenden; in večji del ni vedel zakaj so prišli skupaj. 33 In iz množice so potegnili Aleksandra, ki so ga Judje porivali naprej. In Aleksander je z roko dal znamenje in želel narediti svoj zagovor pred ljudstvom [države]. 34 Vendar ko so spoznali, da je bil Jud, so vsi soglasno približno dve uri vpili: „Velika je Diana Efeška.“ 35 In ko je mestni uradnik pomiril množico, je rekel: „Vi efeški možje, kateri človek tukaj ne ve kako

je mesto Efezanov oboževalec velike boginje Diane in podobe, ki je padla dol iz Jupitra? 36 Ker pa se torej zoper te stvari ne more govoriti, morate biti mirni in ne storite nič prenagljenjene. 37 Kajti sěm ste priveldli ta moža, ki nista niti roparja cerkvá niti nista bogokletnika vaše boginje. 38 Zatorej če imajo Demetrij in rokodelci, ki so z njim, zadevo proti kateremukoli človeku, je sodišče odprto in tam so namestniki: naj drug drugega tožijo. 39 Toda če karkoli povprašujete glede drugih zadev, bo to odločeno na zakonitem zboru. 40 Kajti v nevarnosti smo, da bi bili klicani na zagovor zaradi vstaje tega dne, kajti nobenega razloga ni, s čimer lahko damo obračun tega vrveža.“ 41 In ko je to rekel, je razpustil zbor.

20 In potem, ko je vstaja prenehala, je Pavel k sebi poklical učence ter jih objel in odšel, češ da gre v Makedonijo. 2 In ko je odšel preko teh krajev in jim dal mnogo spodbude, je prišel v Grčijo 3 in tam je postal tri mesece. In ko so Judje prezali nanj, ko je že skoraj odplul v Sirijo, se je namenil vrniti preko Makedonije. 4 In v Azijo so ga spremljali Sópater iz Beróje; in iz Tesalonike Aristarh in Sekúndus; in Gaj iz Derbe in Timótej; in iz Azije Tíhik in Trofim. 5 Ti, ki so šli pred nami, so nas pričakali v Troádi. 6 In po dneh nekvašenega kruha smo odjadrali iz Filípov in v petih dneh prišli k tem v Troádu; kjer smo ostali sedem dni. 7 In na prvi dan tedna, ko so učenci prišli skupaj k lomljению kruha, jim je Pavel oznanjal, pripravljen, da jutri odide; in svoj govor nadaljeval do polnoči. 8 V zgornji sobi, kjer so bili skupaj zbrani, pa je bilo mnogo svetilk. 9 In na oknu je sedel neki mladenič, po imenu Evtih, ki je padel v globoko spanje: in medtem ko je Pavel dolgo pridigal, se je pogreznil v spanje in padel dol z [najvišjega], tretjega nadstropja in pobran je bil mrtev. 10 Pavel pa je šel dol in se zgrudil nanj, ga objel ter rekel: „Ne vzinemirjajte se; kajti njegovo življenje je v njem.“ 11 Ko je torej ponovno prišel gor in prelomil kruh in jedel ter še dolgo časa govoril, celo do svita, je tako odšel. 12 In mladeniča so priveldli živega in bili so ne malo potolaženi. 13 In šli smo naprej k ladji in odjadrali do Asosa, tam smo nameravali sprejeti Pavla: kajti tako je določil, ker je mislil iti peš. 14 In ko se je z nami srečal pri Asusu, smo ga sprejeli in prišli v Mitiléno. 15 In od tam smo odjadrali in naslednji dan prišli nasproti Hiosu; in naslednji dan smo prispevali v Samos in ostali v Trogilu; in naslednji dan smo prišli v Milet. 16 Kajti Pavel se je odločil, da jadra mimo Efeza, ker v Aziji ni želel porabiti časa: kajti hitel je, če bi mu bilo mogoče, da bo na binkoštni dan v Jeruzalemu. 17 In iz Mileta je poslal v Efez in poklical starešine cerkve. 18 In ko so prišli k njemu, jim je rekel: „Od prvega dne, ko sem prišel v Azijo, veste na kakšen način sem bil z vami in vseh obdobijih 19 in služil Gospodu z vso ponižnostjo mišlenja ter z mnogimi solzami in skušnjavami, ki so me doletele med prežanjem Judov: 20 in kako nisem ničesar zamolčal, kar vam je bilo koristno, temveč sem vam pokazal in vas javno učil ter od hiše do hiše 21 pričeval obojim, tako Judom kakor tudi Grkom, kesanje napram Bogu in vero napram našemu Gospodu Jezusu Kristusu. 22 In sedaj, glejte, grem v Jeruzalem, zvezan v duhu in ne poznam stvari, ki me bodo tam dolelete: 23 razen da Sveti Duh v vsakem mestu pričuje, rekoč, da me čakajo vezi in stiske. 24 Toda nobena od teh stvari me ne gane niti ne cenim svojega življenja dragocenega sebi, tako da bom lahko dokončal svoj tek z radostjo in službo, ki sem jo prejel od Gospoda Jezusa, da pričujem evangelij o Božji milosti. 25 In sedaj, glejte, vem, da vi vsi, med katere sem odšel in oznanjal Božje kraljestvo, ne boste več videli mojega obraza. 26 Zaradi tega vam danes dajem izjavo, da sem čist pred krvjo vseh ljudi. 27 Kajti nisem se izogibal, da vam oznamim vso Božjo namero. 28 Zatorej pazite nase in na ves trop, nad katerim vas je Sveti Duh naredil nadzornike, da

hranite Božjo cerkev, katero je pridobil s svojo lastno krvjo. **29** Kajti vem to, da bodo po mojem odhodu vstopili med vas nadležni volkovi, ki ne bodo prizanašali tropu. **30** Prav tako bodo izmed vas vstali možje, ki bodo govorili sprevržene besede, da odtegnejo učence za seboj. **31** Torej čujte in se spomnite, da v obdobju treh let, ponoči in podnevi, nisem prenehal s solzami vsakogar svariti. **32** In sedaj, bratje, vas priporočam Bogu in besedi njegove milosti, ki je zmožna, da vas izgradi in da vam da dedičino med vsemi temi, ki so posvečeni. **33** Nisem hlepel po nikogaršnjem srebru ali zlatu ali obleki. **34** Da, tudi vi sami veste, da so te roke služile mojim potrebam in tem, ki so bili z menoj. **35** Pokazal sem vam vse stvari, kako da moramo s takšnim trudom podpirati slabotne in se spomniti besed Gospoda Jezusa, kako je rekel: „Bolj blagoslovljeno je dajati kakor prejemati.“ **36** In ko je tako govoril, je pokleplnil in z njimi vsemi molil. **37** In vsi so bridko jokali in se oklenili Pavlovega vratu ter ga poljubili. **38** in žalovali predvsem zaradi vseh besed, ki jih je govoril, da naj ne bi več videli njegovega obraza. In pospremili so ga k ladji.

21 In pripetilo se je, da potem, ko smo odšli od njih in odrinili, smo z ravno smerjo prispevali na Kos in naslednji dan na Rodos in od tam v Pátaro: **2** in ko smo našli ladjo, ki je jadrala preko do Fenikije, smo se vkrcali in odpotovali. **3** Torej ko smo odkrili Ciper, smo ga pustili na levi roki in odjadrali v Sirijo ter pristali v Tiru: kajti tam je ladja iztovorila svoj tovor. **4** In ko smo našli učence, smo tam ostali sedem dni: ki so Pavlu po Duhu povedali, da naj ne bi šel gor v Jeruzalem. **5** In ko smo te dneve dovršili, smo se odpravili in odšli [po] naši poti; in na našo pot so nas vsi pospremili z ženami in otroci, dokler nismo bili izven mesta: in poklekli smo na obali ter molili. **6** In ko smo se poslovili drug od drugega, smo se odpeljali z ladjo; oni pa so se ponovno vrnili domov. **7** In ko smo dokončali naše potovanje iz Tira, smo prišli v Ptolemaido in pozdravili brate in en dan ostali z njimi. **8** In naslednji dan smo mi, ki smo bili iz Pavlove skupine, odšli ter prišli v Cezarejo: in vstopili smo v hišo evangelista Filipa, ki je bil eden izmed sedmih; in ostali z njim. **9** In isti mož je imel štiri hčere, device, ki so prerokovale. **10** In ko smo se tam mudili mnogo dni, je prišel dol iz Judeje neki prerok, po imenu Agab.

11 In ko je prišel k nam, je vzel Pavlov pas ter si zvezal svoje lastne roke in stopnice ter rekel: „Tako pravi Sveti Duh: ‚Tako bodo Judeje v Jeruzalemu zvezali moža, ki ima v lasti ta pas in ga izročili v roke pogani.‘“ **12** In ko smo slišali te stvari, smo ga rotili, tako mi kakor tudi tisti iz tega kraja, naj ne hodi gor v Jeruzalem. **13** Potem je Pavel odgovoril: „Kaj mislite, da jokate in da mi lomite moje srce? Pripravljen sem ne samo biti zvezan, temveč v Jeruzalemu tudi umreti za ime Gospoda Jezusa.“ **14** In ko ni žezel biti pregovoren, smo prenehali, rekoč: „Zgodi se Gospodova volja.“ **15** In po teh dneh smo vzel našo prtljago in odšli gor v Jeruzalem. **16** Z nami so šli tja tudi nekateri učenci iz Cezareje, s seboj pa so privredili nekega Mnazona iz Cipra, starega učenca, pri katerem naj bi prenocoši. **17** In ko smo prišli v Jeruzalem, so nas bratje veselo sprejeli. **18** In naslednji dan je Pavel z nami odšel k Jakobu; in prisotne so bile vse starešine. **19** In ko jih je pozdravil, je podrobno pojasnil kakšne stvari je Bog po njegovi službi storil med pogani. **20** In ko so to slišali, so slavili Boga in mu rekli: „Vidiš, brat, kako mnogo tisočev Judov je tukaj, ki verujejo; in vsi so goreči za postavo: **21** in o tebi so obveščeni, da vse Jude, ki so med pogani, učiš, da zapustijo Mojzes, rekoč, da jim ni potrebno obrezati njihovih otrok niti živeti po običajih. **22** Kaj je to torej? Množica mora brezpogojno priti skupaj: kajti slišali bodo, da si prišel. **23** Pravimo ti, storji torej tole: ‚Imamo štiri može, ki imajo na sebi zaobljubo; **24** vzemi jih in se z njimi očisti in naj bodo tvoji stroški, da si bodo lahko obrili svoje glave: in vsi bodo

lahko spoznali, da te stvari, o katerih so bili glede tebe obveščeni, niso nič; temveč da tudi sam živiš redno in se držiš postave.“ **25** Kar zadeva pogane, ki verujejo, smo pisali in sklenili, da [naj] ne obeležujejo nobene takšne stvari, razen samo, da se varujejo pred stvarmi darovanim malikom in pred krvjo in pred zadavljenim in pred prešuštvom.“ **26** Tedaj je Pavel vzel može in naslednji dan, ko se je očistil, z njimi vstopil v tempelj, da naznani dovršitev dni očiščevanja, dokler se ne bi za vsakega izmed njih darovala daritev. **27** In ko se je sedem dni skoraj dokončalo, so Judje, ki so bili iz Azije, ko so ga zagledali v templju, razvneli vso množico in nanj položili roke. **28** ter vzklikal: „Možje Izraelci, pomagajte: To je človek, ki povsod vse može uči proti ljudem in postavi ter temu kraju: in razen tega je tudi Grke privedel v tempelj in oskrnili ta sveti prostor.“ **29** (Kajti prej so v mestu videli z njim Efežana Trofima, za katerega so domnevali, da ga je Pavel privedel v tempelj.) **30** In vse mesto je bilo razdraženo in ljudje so tekli skupaj: in prijeli so Pavla ter ga odvleki iz templja: in nemudoma so bila vrata zaprta. **31** In medtem ko so ga poskušali ubiti, pridejo k vrhovnemu poveljniku čete novice, da je bil ves Jeruzalem v vstaji. **32** Ki je takoj vzel vojake in stotnike ter stekel dol k njim: in ko so zagledali vrhovnega poveljnika in vojake, so Pavla prenehali pretepati. **33** Tedaj se je približal vrhovni poveljnik in ga prijet ter mu ukazal, naj bo zvezan z dvema verigama; in zahteval je kdo je bil in kaj je storil. **34** In nekateri so med množico vpili eno stvar, nekateri drugo: in ko ni mogel zanesljivo izvedeti gotovosti za hrup, je ukazal, da ga s seboj vzamejo v grad. **35** In ko je prišel na stopnice, je bilo tako, da so ga zaradi nasilja množice nesli vojaki. **36** Kajti množica ljudi je sledila za njimi in kričala: „Proč z njim.“ **37** In ko naj bi bil Pavel odveden v grad, je rekel vrhovnemu poveljniku: „Ti smeti spregovoriti?“ Ki je rekel: „Znaš govoriti grško? **38** Ali nisi ti tisti Egipčan, ki je pred temi dnevi naredil vstajo in v divjino odvedel štiri tisoč mož, ki so bili morilci?“ **39** Vendar je Pavel rekel: „Jaz sem človek, ki sem Jud iz Tarza, mesta v Kiličiji, meščan ne nepomembnega mesta: in rotim te, dovoli mi, da ljudem spregovorim.“ **40** In ko mu je dal dovoljenje, je Pavel stal na stopnicah in z roko dal znamenje ljudem. In ko je nastala velika tišina, jim je spregovoril v hebrejskem jeziku, rekoč:

22 „Možje, bratje, in ocjetje, poslušajte moj zagovor, katerega vam sedaj delam.“ **2** (In ko so slišali, da jim je spregovoril v hebrejskem jeziku, so ohranili še večjo tišino: in on reče): **3** „Jaz sem resnično človek, ki sem Jud, rojen v Tarzu, mestu v Kiličiji, vendar vzgojen v tem mestu pri Gamálievih stopalih in poučevan glede na popolne običaje postave očetov in bil sem goreč napram Bogu, kakor ste danes vi vsi. **4** In to pot sem preganjal do smrti ter zvezoval in izročal je ječe tako moške kakor ženske. **5** Kakor tudi veliki duhovnik pričuje o meni in vse visoke starešine: od katerih sem prav tako prejel pisma za brate in odšel v Damask, da privedem te, ki so bili tam, zvezane v Jeruzalem, da bi bili kaznovani. **6** In pripetilo se je, da, ko sem bil na potovanju in sem okoli poldneva prišel blizu Damaska, je nenadoma okoli mene z neba zasijala močna svetloba. **7** In padel sem na tla ter zaslišal glas, ki mi je rekel: „Savel, Savel, zakaj me preganjaš?“ **8** In odgovoril sem: „Kdo si ti, Gospod?“ On pa mi je rekel: „Jaz sem Jezus iz Nazareta, katerega ti preganjaš.“ **9** In tisti, ki so bili z menoj, so zares videli svetlubo in so bili prestrašeni; toda niso slišali glas tistega, ki mi je govoril. **10** In rekel sem: „Kaj naj storim, Gospod.“ In Gospod mi je rekel: „Vstani in pojdi v Damask; in tam ti bo povedano o vseh stvareh, ki so ti določene, da jih storиш.“ **11** In ko zaradi slave te svetlobe nisem mogel videti, sem voden za roko teh, ki so bili z menoj, prišel v Damask. **12** In neki Hananija, glede na postavo predan mož, na dobrem glasu od vseh Judov, ki so prebivali tam, **13** je prišel k meni in se ustavil ter mi

rekel: Brat Savel, prejmi svoj vid.' In isto uro sem pogledal nanj. **14** In rekel je: „Bog naših očetov te je izbral, da bi spoznal njegovo voljo in vidiš tega Pravičnega in da bi slišal glas iz njegovih ust. **15** Kajti ti boš njegova priča vsem ljudem o tem, kar si videl in slišal. **16** In sedaj, zakaj se mudiš? Dvigni se in bodi krščen in izperi svoje grehe ter se sklicuj na Gospodovo ime.' **17** In pripetilo se je, ko sem ponovno prišel v Jeruzalem, medtem ko sem molil v templju, da sem bil v zamaknjenju; **18** in videl sem njega, ki mi je rekel: „Podvijaj se in pojdi hitro iz Jeruzalema: kajti ne bodo sprejeli tvojega pričevanja glede mene.' **19** In rekel sem: „Gospod, oni vedo, da sem v vsaki sinagogi zapiral in pretepal te, ki so verovali vate: **20** in ko je bila prelita kri tvojega mučenca Štefana, sem tudi sam stal poleg in soglašal k njegovi smrti in varoval obleko teh, ki so ga usmrtili.' **21** In rekel mi je: „Pojdi: kajti od tukaj te bom poslatdaleč k poganom.' **22** In poslušali so ga do te besede in nato so dvignili svoje glasove ter rekel: „Proč s takšnim pajdašem iz zemlje: kajti ne spodbui se, da bi živel.' **23** In ko so zakrčali in odvrgli svoja oblačila ter vrgli prah v zrak, **24** mu je vrhovni poveljnik velel, naj bo priveden v grad in zaukazal, da naj bi bil zaslišan z bičanjem; da bi lahko izvedel zakaj so tako vpili zoper njega. **25** In ko so ga zvezzali z jermenij, je Pavel rekel stotniku, ki je stal poleg: „Ali vam je dovoljeno, da bičate človeka, ki je Rimljан in neobsojen?" **26** Ko je stotnik to slišal, je odšel in povedal vrhovnemu poveljniku, rekoč: „Pazi kaj delaš: kajti ta človek je Rimljanc." **27** Potem je prišel vrhovni poveljnik in mu rekel: „Povej mi, ali si Rimljanc?" Rekel je: „Da." **28** In vrhovni poveljnik je odgovoril: „Z velikim zneskom sem dosegel to svobodo." Pavel pa je rekel: „Toda jaz sem bil rojen svoboden." **29** Potem so nemudoma odstopili od njega, ki naj bi ga zaslišali: in tudi vrhovni poveljnik je bil prestrašen, potem ko je izvedel, da je bil Rimljanc in ker ga je zvezal. **30** Dan za tem, ker je hotel zagotovo izvedeti zakaj je bil obožen od Judov, ga je odvezal od njegovih jermenov ter visokim duhovnikom in vsemu njihovemu zboru ukazal, da se prikažejo in Pavla privedel dol ter ga postavl prednje.

23 In ko je Pavel iskreno gledal zbor, je rekel: „Možje in bratje, do danes sem živel po vsej dobri vesti pred Bogom." **2** Véliki duhovnik Hananija pa je ukazal tem, ki so stali poleg, da ga udarijo po ustih. **3** Potem mu je Pavel rekel: „Bog bo udaril tebe, ti pobeljeni zid: kajti sediš, da mi sodiš po postavi, velevaš pa, da sem udarjen in nasprotju s postavo?" **4** In ti, ki so stali poleg, so rekli: „Ti zasramuješ Božjega vélikega duhovnika?" **5** Potem je Pavel rekel: „Nisem vedel, bratje, da je véliki duhovnik: kajti pisano je: „O vladarju svojih ljudi ne boš govoril hudobno." **6** Toda ko je Pavel zaznal, da jih je bilo v zboru en del saducejev, drugi pa farizeji, je v zboru vzkliknil: „Možje in bratje, jaz sem farizej, sin farizeja: zaradi upanja in vstajenja od mrtvih sem poklican na zaslišanje." **7** In ko je tako rekel, je med farizeji in saduceji nastalo nesoglasje: in množica je bila razdeljena. **8** Kajti saduceji pravijo, da ni vstajenja niti angela niti duha: toda farizeji oboje priznavajo. **9** In nastalo je veliko vptje: in pisarji, ki so bili iz farizejskega dela, so vstali ter se prepričali, rekoč: „Na tem človeku ne najdemo nobenega zla: temveč, če mu je govoril duh ali angel, se ne bojujmo proti Bogu." **10** In ko je nastalo veliko nesoglasje, je vrhovni poveljnik, ker se je bal, da ne bi Pavla raztrgal na koščke, ukazal vojakom, da gredo dol in ga na silo vzamejo izmed njih ter ga privedejo v grad. **11** In naslednjo noč je poleg njega stali Gospod ter rekel: „Bodi dobre volje, Pavel: kajti kakor si pričeval o meni v Jeruzalemu, tako moraš pričevati tudi v Rimu." **12** In ko je bil dan, so se nekateri izmed Judov zbrali skupaj ter se pod prekletstvom zavezali, rekoč, da ne bodo niti jedli niti pili, dokler Pavla ne ubijejo. **13** In bilo jih je več kot štirideset, ki so sklenili to

zaroto. **14** In prišli so k visokim duhovnikom in starešinam ter rekli: „Mi smo se pod velikim prekletstvom zavezali, da ne bomo jedli ničesar, dokler Pavla ne umorimo." **15** Zdaj torej z zborom naznanite vrhovnemu poveljniku, da ga dan za tem privede dol k vam, kot da glede njega zahtevate nekaj bolj podrobatega: mi pa smo pripravljeni, da ga ubijemo, preden pride blizu. **16** In ko je sin Pavlove sestre slišal o njihovem prežanju, je odšel in vstopil v grad ter povedal Pavlu. **17** Potem je Pavel k sebi poklical enega izmed stotnikov in rekel: „Spremite tega mladeniča k vrhovnemu poveljniku: kajti povedati mu ima neko stvar." **18** Tedaj ga je vzel in ga spremil k vrhovnemu poveljniku in rekel: „Jetnik Pavel me je poklical k sebi in me prosil, da tega mladeniča spremim k tebi, ki ti ima nekaj povedati." **19** Potem ga je vrhovni poveljnik prijal za roko in odšel z njim stran na samo ter ga vprašal: „Kaj je to, kar mi imaš povedati?" **20** In rekel je: „Judje so se strinjali, da od tebe zahtevajo, da jim dan za tem privedeš Pavla dol v zbor, kakor da bodo od njega zahtevali nekaj bolj podrobatega. **21** Ampak ne ukloni se jim: kajti nanj preži izmed njih več kot štirideset mož, ki so se s prisojo zavezali, da ne bodo niti jedli niti pili, dokler ga ne ubijejo: in sedaj so pripravljeni, ker od tebe pričakujejo oblubo." **22** Tako je potem vrhovni poveljnik pustil mladeniču oditi in mu naročil: „Glej da nobenemu človeku ne poveš, da si mi razodel te besede." **23** In k sebi je poklical dva stotnika, rekoč: „Pripravita dvesto vojakov in sedemdeset konjenikov in dvesto suličarjev, da gredo ob trejti nočni uri v Cezarejo; **24** in priskrbit jim živali, da bodo lahko Pavla posadili nanje in ga varno privedete k voditelju Feliksu." **25** In napisal je pismo na ta način: **26**, Klavdij Liziža pošilja pozdrav nadvse odličnemu voditelju Feliksu. **27** Tega moža so Judje prijeli in bi ga bili ubili: potem sem prišel z vojsko in ko sem izvedel, da je bil Rimljanc, sem ga rešil. **28** In ko sem hotel izvedel razlog, zakaj so ga obtožili, sem ga privedel in njihov zbor: **29** o njem sem zaznal, da je obtožen vprašan iz njihove postave, toda k njegovemu obtožbi ni položenega ničesar vrednega smrti ali ujetništva. **30** In ko mi je bilo povedano, kako Judje prežijo na tega človeka, sem ga nemudoma poslal k tebi in tudi njegovim tožnikom sem dal zapoved, da pred teboj povedo kaj so imeli zoper njega. Zbogom." **31** Potem so vojaki, kakor jim je bilo ukazano, vzeljeli Pavla in ga ponoči privedli do Antipatríde. **32** Dan po tem so konjenike pustili, da gredo z njim in se vrnili h gradu: **33** ki so, ko so prišli v Cezarejo in poslanico izročili voditelju, predenj izročili tudi Pavla. **34** In ko je voditelj pismo prebral, je vprašal iz katere province je bil. In ko je razumel, da je bil iz Kiličke; **35** je rekel: „Poslušal te bom, ko pridejo tudi tvoji tožniki." In ukazal ga je zadržati v Herodovi sodni dvorani.

24 Po petih dneh pa je prišel dol Hananija, véliki duhovnik, s starešinami in z nekim govornikom po imenu Tertúl, ki je voditelja poučil zoper Pavla. **2** In ko je bil poklican, ga je Tertúl pričel obtoževati, rekoč: „Glede na to, da po tebi uživamo veliko spokojnost in da so po tvoji previdnosti temu narodu storjena zelo plemenita dejanja, **3** to priznavamo vedno in na vseh krajih, najplemenitejši Feliks, z vso hvaležnostjo. **4** Vendar, da ne bom do tebe še bolj dolgočasen, te prosim, da nam po svoji dobrotljivosti prisluhneš nekaj besed. **5** Kajti tega človeka smo spoznali [za] Škodljivega pajdaša in povzročitelja upora med vsemi Judi po vsem svetu in kolovodja ločine Nazarečanov: **6** ki je poskušal oskruniti tudi tempelj: katerega smo prijeli in hoteli soditi glede na našo postavo. **7** Vendar je nad nas prišel vrhovni poveljnik Liziža in ga z veliko silo odvedel iz naših rok **8** in njegovim tožnikom velel, da pridejo k tebi: s čigar zasliševanjem si boš lahko pridobil spoznanje o vseh teh stvareh, česar ga obtožujemo." **9** In tudi Judje so soglašali, rekoč, da so bile te stvari takšne. **10** Natot je

Pavel, potem ko mu je voditelj dal znamenje, da govori, odgovoril: „Ker vem, da si bil že mnogo let sodnik temu narodu, se še bolj vedro zagovarjam: 11 zato ker boš lahko razumel, da je še dvanajst dni odkar sem odšel gor in Jeruzalem, da bi oboževal. 12 In niti me niso našli v templju razpravljati s katerimkoli človekom niti podpihovati množice, ne v sinagogah, ne v mestu: 13 niti ne morejo dokazati besed, s katerimi me sedaj obtožujejo. 14 Toda to ti priznam, da po poti, ki ji pravijo kriva vera, na ta način obožujem Boga svojih očetov in verujem vse stvari, ki so zapisane v postavi in prerokih: 15 in upanje imam v Boga, katerega tudi sami dopuščajo, da bo vstajenje mrtvih, tako pravičnih kakor nepravičnih. 16 In v tem sebe vežbam, da imam vest nenehno povsem brez prestopka pred Bogom in pred ljudmi. 17 Torej po mnogih letih sem prišel, da svojemu narodu prinesem miločino in daritve. 18 Nakar so me neki Judje iz Azije našli v templju očiščenega, niti skupaj z množico niti s hrupom. 19 Ki bi morali biti tukaj pred teboj in ugovarjati, če bi imeli karkoli zoper mene. 20 Sicer naj ti isti tukaj povedo, če so našli na meni kakršnokoli zlo dejanje, medtem ko sem stal pred zborom, 21 razen, če je to zaradi tistega enega glasu, ko sem med njimi stal in vzkliknil: „Gled vstajenja od mrtvih ste me danes poklical na zaslisanje.“ 22 In ko je Feliks, ki je imel popolnejše spoznanje o tej poti, slišal te besede, jih je preložil ter rekel: „Ko bo prišel dol Lizijsa, vrhovni poveljnik, bom spoznal vse o vaši zadavi.“ 23 In stotniku je ukazal, da varuje Pavla in mu pusti imeti prostost in da naj nikomur od njegovih znancev ne bi prepovedal streči ali priti k njemu. 24 In po nekaj dneh, ko je prišel Feliks s svojo ženo Družilo, ki je bila Judinja, je poklical Pavla in ga poslušal glede vere v Kristusa. 25 In ko je razpravljal o pravičnosti, zmernosti in sodbi, ki pride, je Feliks trepetal in odgovoril: „Za sedaj pojdi svojo pot; ko bom imel primeren čas, te bom poklical.“ 26 Upal je tudi, da bi mu bil od Pavla dan denar, da bi ga lahko osvobodil: zaradi česar ga je pogosteje poklical in se posvetoval z njim. 27 Toda po dveh letih pa je na Feliksovo mesto prišel Porkij Fest: Feliks pa, voljan ustreči Judom, je Pavla pustil zvezanega.

25 Torej ko je Fest prišel v provinco, se je po treh dneh povzel iz Cezareje v Jeruzalem. 2 Potem sta ga veliki duhovnik in judovski voditelj poučila zoper Pavla in ga rotila. 3 ter zoper njega želeta naklonjenosti, da bi ga dal postati v Jeruzalem, prečeč na poti, da ga ubijejo. 4 Toda Fest je odgovoril, da naj bo Pavel čuvan v Cezareji in da bo sam v kratkem odšel tja. 5 „Naj torej tisti,“ je rekel, „ki so med vami zmožni, odidejo z menoj dol in tegu moža obtožijo, če je v njem kakršnakoli zlobnost.“ 6 In ko se je med njimi mudil več kot deset dni, je odšel dol v Cezarejo; in naslednji dan je sedel na sodnem stolu ter ukazal, da pripeljejo Pavla. 7 In ko je prišel, so naokoli stali Judje, ki so prišli dol iz Jeruzalema in zoper Pavla vložili mnoge in boleče ovdabe, katere niso mogli dokazati. 8 Medtem se je zagovarjal: „Niti zoper judovsko postavo, niti zoper tempelj, niti zoper cesarja nisem čisto nič zagrešil.“ 9 Toda Fest je, voljan ustreči Judom, Pavlu odgovoril in rekel: „Hočeš iti gor in Jeruzalem in bit tam, pred menoj, sojen o teh stvareh?“ 10 Potem je Pavel rekel: „Pred cesarskim sodnim stolom stojim, kjer moram biti sojen: Judom nisem storil nobene krivice, kakor ti zelo dobro veš. 11 Kajti če sem prestopnik ali sem zaregleš karkoli vrednega smrti, se ne branim umreti, toda če ni nobene od teh stvari, za katere me ti tožijo, me noben človek ne more izročiti njim. Na cesarja se sklicujem.“ 12 Tedaj je Fest, ko se je posvetoval z zborom, odgovoril: „Na cesarja si se skliceval? K cesarju pojdeš.“ 13 In po nekaj dneh sta v Cezarejo prišla kralj Agripa in Berenika, da pozdravita Festa. 14 In ko sta bila tam mnogo dni, je Fest kralju razodel Pavlovo zadevo, rekoč: „Tukaj je

neki mož, ki ga je Feliks pustil v vezeh: 15 o katerem so me, ko sem bil v Jeruzalem, visoki duhovniki in judovski starešine obvestili, ker so proti njemu žeeli imeti sodbo. 16 Katerim sem odgovoril: „Rimljani nimajo navade kateregakoli človeka izročiti, da umre, preden se ta, ki je obtožen, ne sooči s tožniki in ima dovoljenje, da se brani glede zločina vloženega zoper njega.“ 17 Torej ko so prišli sěm, sem brez kakršnegakoli odlašanja dan zatem sédel na sodni stol in ukazal, da moža privedejo. 18 Proti kateremu, ko so tožniki vstali, niso prinesli nobene obtožbe o takšnih stvareh kakor sem predpostavljal: 19 temveč so imeli proti njemu neke zadeve o njihovem lastnem praznoverju in o nekem Jezusu, ki je bil mrtev, o katerem je Pavel trdil, da živi. 20 In ker sem dvomil o takšnem načinu zaslisanj, sem ga vprašal ali bi odšel v Jeruzalem in bi bil tam sojen o teh stvareh. 21 Toda ko se je Pavel skliceval, da se zadrži za Avgustovo zaslisanje, sem ukazal, da ga stražijo, dokler ga ne pošljem k cesarju.“ 22 Potem je Agripa rekel Festu: „Tudi sam bi rad slišal tega človeka.“ Dan po tem, „je rekel, „ga boš slišal.“ 23 In dan za tem, ko sta z velikim pompom prišla Agripa in Berenika in vstopila na kraj zaslisanja z vrhovnimi poveljniki ter glavnimi možmi mesta, je bil na Festovo zapoved pripeljan Pavel. 24 In Fest je rekel: „Kralj Agripa in vsi ljudje, ki ste z nami tukaj prisotni, vidite tega človeka, gledate katerega se je vsa množica Judov pogajala z menoj, tako v Jeruzalemu kakor tudi tukaj in kričala, da ne bi smel več živeti. 25 Toda ko sem spoznal, da ni zagrešil nič vrednega smrti in da se je on sam skliceval na Avgusta, sem določil, da ga pošljem. 26 O katerem ne vem nobene zanesljive stvari, da napišem svojemu gospodu. In zato sem ga privadel pred vas in zlasti pred tebe, oh kralj Agripa, da bi po zaslisanju lahko imel kaj napisati. 27 Kajti zdi se mi nerazumno poslati jetnika in istočasno ne naznani zločinov vloženih zoper njega.“

26 Potem je Agripa rekel Pavlu: „Dovoljeno ti je, da se zagovarjaš.“ Nató je Pavel iztegnil svojo roko in se zagovarjal: 2 „Imam se za srečnega, kralj Agripa, ker se bom danes pred teboj zagovarjal gledé vseh stvari, katere me Judje obtožujejo: 3 še posebej, ker te poznam, da si strokovnjak v vseh običajih in vprašanjih, ki so med Judi: te zaradi tega rotim, da me potrežljivo poslušaš. 4 Moj življenjski slog od moje mladosti, ki je bila najprej med mojim lastnim narodom v Jeruzalemu, poznajo vsi Judje; 5 ki so me poznali od začetka, če bi [le] žeeli pričevati, da sem po najstrožji ločini naše religije živel kot farizej. 6 In sedaj stojim in sem sojen zaradi upanja o od Boga daní obljubi našim očetom: 7 ki tej obljubi se naših dvanajst rodov, ki dan in noč iskrinjen služijo Bogu, nadeja, da pride. Zaradi tega upanja, kralj Agripa, sem obtožen od Judov. 8 Zakaj bi vam bila neverjetna misel, da bi Bog obujal mrtve? 9 Jaz sem sam pri sebi resnično mislil, da moram mnoge stvari narediti nasprotno imenu Jezusa iz Nazareta. 10 Kar sem tudi počel v Jeruzalemu: in mnoge izmed svetih sem zaprl v ječo, ker sem prejel oblast od visokih duhovnikov; in ko so jih morili, sem dal svoj glas zoper nje. 11 In pogosto sem jih v vsaki sinagogi kaznoval ter jih prisilil k bogokletju; in zoper njih sem bil silno besen, preganjal sem jih celo v tujih mestih. 12 Nakar, ko sem odšel v Damask, z oblastjo in pooblastilom od visokih duhovnikov, 13 sem sredi dneva, oh kralj, na poti videl svetlobo z neba, nad sijajem sonca, ki je svetila naokoli mene in teh, ki so potovali z menoj. 14 In ko smo vsi popadali na zemljo, sem zaslilaš glas, ki mi je spregovoril in v hebrejskem jeziku rekel: „Savel, Savel, zakaj me preganjaš? Zate je to težko, da se upiraš bodicam.“ 15 In rekel sem: „Kdo si ti, Gospod?“ In rekel je: „Jaz sem Jezus, ki ga ti preganjaš. 16 Toda vstani in stopi na svoja stopala: kajti prikazal sem se ti zaradi tega namena, da te naredim za

služabnika in pričo tako o teh stvareh, katere si videl, kakor o teh stvareh, v katerih se ti bom prikazal; **17** in te reševal pred ljudmi ter pred pogani, h katerim te sedaj pošiljam, **18** da odpreš njihove oči in da jih obrneš od teme k svetlobi in od Satanove oblasti k Bogu, da bi lahko prejeli odpuščanje grehov in dediščino med temi, ki so posvečeni po veri, ki je v meni.¹ **19** Nakar, oh kralj Agripa, nisem bil neposlušen nebeškemu videnju: **20** temveč sem se najprej pokazal tem iz Damaska in Jeruzalemu in po vseh celotnih krajih Judeje in potem pogonom, da bi se pokesali in se obrnili k Bogu in delali dela primerna kesanju. **21** Zaradi teh razlogov so me v templju Judje zgrabili in me poskušali ubiti. **22** Ker sem torej dobil pomoč od Boga, sem nadaljeval do današnjega dne in pričeval tako malim kakor velikim in nisem govoril nobenih drugih besed kakor te, katere so govorili preroki in Mojzes, da naj bi se zgode: **23** da naj bi Kristus trpel in da naj bi bil on prvi, ki bi vstal od mrtvih in bi naznani svetlobo ljudem ter pogonom.² **24** In ko se je tako zagovarjal, je Fest z močnim glasom rekel: „Pavel, izgubil si pamet; mnogo učenja te je naredilo norega.“ **25** Vendar je ta odvrnil: „Nisem zmešan, najplemenitejši Feliks; temveč govorim besede resnice in treznosti. **26** Kajti kralj, pred katerim tudi sam velikodušno govorim, ve o teh stvareh: kajti prepričan sem, da nobena teh stvari pred njim ni skrita; kajti te stvari se niso zgodile v kotu. **27** Kralj Agripa, verjameš prerokom? Vem, da verjameš.“ **28** Potem je Agripa rekel Pavlu: „Skoraj me pugovoriš, da postanem kristjan.“ **29** In Pavel je rekel: „Bog daj, da ne bi bil samo ti, temveč tudi vsi, ki so me danes slišali, tako skoraj, kakor povsem tako kakor jaz, toda brez teh vez.“ **30** In ko je tako govoril, so kralj in voditelj in Berenika vstali in vsi, ki so sedeli z njimi: **31** in ko so odšli proč, so se med seboj pogovarjali, rekoč: „Ta človek ne dela nič vrednega smrti ali ujetništva.“ **32** Potem je Agripa rekel Festu: „Tega človeka bi lahko izpustili na prostost, če se ne bi skliceval na cesarja.“

27 In ko je bilo določeno, da naj bi odpluli v Italijo, so Pavla in nekatere druge jetnike izročili nekomu, po imenu Julij, stotniku Avgustove čete. **2** In ko smo vstopili na ladjo iz Adramitija, smo odrinili ter mislili pluti ob obalah Azije; z nami je bil neki Aristarh, Makedonec iz Tesalonike. **3** In naslednjega dne smo pristali v Sidónu. In Julij je s Pavlom spoštljivo ravnal ter mu dal dovoljenje za odhod na kopno k svojim prijateljem, da se okrepi. **4** In ko smo odpluli od tam, smo jadrali pod Ciprom, ker so bili vetrovi nasprotni. **5** In ko smo jadrali prek morja Kilikije in Pamfilije, smo prišli v Miro, mesto v Likiji. **6** In tam je stotnik našel ladjo iz Aleksandrije, ki je plula v Italijo; in nas vkrcaj napno. **7** In ko smo mnogo dni počasi jadrali in smo komaj prišli nasproti Knidosa in ker nam veter ni dovoljeval, smo jadrali pod Kreto, nasproti Salmone; **8** in ko smo jo komaj prešli, smo prišli v kraj, ki se imenuje Dobri pristani; blizu katerega je bilo mesto Lasája. **9** Torej potem, ko je bilo porabljenega mnogo časa in ko je bilo torej jadranje nevarno, ker je post sedaj že minil, jih je Pavel opomnil. **10** in jim rekel: „Gospodje, zaznavam, da bo to potovanje z bolečino in veliko škodo, ne samo za tovor in ladjo, temveč tudi za naša življenja.“ **11** Vendar je stotnik bolj zaupal gospodarju in lastniku ladje kakor tem besedam, ki so bile spregovorjene po Pavlu. **12** In ker pristaniče ni bilo primerno za prezimovanje, je večina svetovala, da tudi od tam odplujejo, če bi na kakršenkoli način lahko dosegli Fojniks in tam prezimili; ki je pristanišče na Kreti in leži proti jugozahodu in severozahodu. **13** In ko je nežno pihal južni veter, ker so mislili, da so dosegli svoj namen, so od tam dvignili sidro ter jadrali blizu Krete. **14** Toda ne dolgo potem se proti njej dvigne viharen veter, imenovan evraklon. **15** In ko je bila ladja ujeta in ni mogla jadrat proti vetru, smo jo pustili peljati.

16 In ko je drvela pod nekim otokom, ki je bil imenovan Kavda, smo imeli mnogo dela, da zavarujemo čoln: **17** katerega, ko so ga dvignili, so uporabili pripomočke ter opasali ladjo in ker so se bali, da ne bi nepričakovano nasedli na sipine, so spustili jadra in tako smo bili gnani. **18** In ker nas je vihar silno premetaval, so naslednji dan razbremenili ladjo; **19** in tretji dan smo z našimi lastnimi rokami odvrgli ladijsko opremo. **20** In ko se mnogo dni ni pokazalo niti sonce niti zvezde in je na nas pritiskal ne majhen vihar, je bilo odvzeto vsako upanje, da bi bili rešeni. **21** Toda po dolgi vzdržnosti je Pavel stopil v sredo mednje in rekel: „Gospodje, morali bi mi prisluhniti in ne odpluti od Krete ter tako ne pridobiti te škode in izgube. **22** In sedaj vas spodbujam, da bodite dobre volje, kajti med vami ne bo nobene izgube kateregakoli človeškega življenja, razen ladje. **23** Kajti to noč je poleg mene stal angel Boga, čigar sem in kateremu služim, **24** rekoč: „Ne boj se, Pavel; priveden moraš biti pred cesarja: in glej, Bog ti je podaril vse te, ki jadrajo s teboj.“ **25** In zato, gospodje, bodite dobre volje: kajti verjamem Bogu, da bo tako, kakor mi je bilo rečeno. **26** Vendar moramo biti vrženi na nek otok. **27** Toda ko je prišla štirinajsta noč, ko smo bili gnani gor in dol po Adriji, se je okoli polnoči mornarjem zdelo, da se so približali neki deželi; **28** in izmerili so globino in jo namerili dvajset sežnjev: in ko so se pomaknili malo naprej, so ponovno izmerili in jo namerili petnajst sežnjev. **29** Potem so, ker so se bali, da ne bi padli na skale, s krme vrgli štiri sidra in hrepeneli po dnevnu. **30** In medtem ko so mornarji nameravali pobegniti z ladje, ko so hoteli čoln spustiti v morje, pod krinko kot da bodo vrgli sidra tudi iz premca, **31** je Pavel rekel stotniku in vojakom: „Razen če ti ne ostanejo na ladji, vi ne morete biti rešeni.“ **32** Potem so vojaki presekali vrvi čolna in ga pustili pasti. **33** In medtem ko je prihajal dan, jih je Pavel vse rotil naj vzamejo hrano, rekoč: „Danes je štirinajsti dan, ko ste čakali in vztrajali ter se postili, brez da bi kaj vzeli. **34** Zato vas prosim, da vzamete nekaj hrane: kajti to je za vaše zdravje: kajti nikomur od vas niti las ne bo padel z glave.“ **35** In ko je tako govoril, je vzel kruh in se v prisotnosti vseh zahvalil Bogu: in ko ga je prelomil, je pričel jesti. **36** Potem so bili vsi dobre volje in so tudi sami vzeli nekaj hrane. **37** Vseh skupaj pa nas je bilo na ladji dvesto šestinsedemdeset duš. **38** In ko so se dovolj najedli, so razbremenili ladjo in vrgli pšenico v morje. **39** In ko je bil dan, niso poznali kopnine: toda odkrili so neki zaliv z obalo, v katerega bi radi, če bi bilo mogoče, vrinili ladjo. **40** In ko so dvignili sidra, so se predali morju ter odvezali krmilne vrvi in dvignili veliko jadro k vetrui ter se usmerili proti obalo. **41** In ko je nepričakovano prišla na kraj, kjer sta se stikali dve morji, je ladja nasedla; in sprednji del je trdno obtičal in ostal nepremičen, toda zadnji del je bil zaradi sile valov razbit. **42** In nasvet vojakov je bil, da pobijejo jetnike, da ne bi kateri od njih odplaval in pobegnil. **43** Toda stotnik, voljan rešiti Pavla, je preprečil njihov namen; in ukazal, naj se tisti, ki lahko plavajo, najprej vržejo v morje in dosežejo kopno: **44** in ostali, nekateri na deskah in nekateri na ladijskih razbitinah. In tako se je zgodilo, da so se vsi varno rešili na kopno.

28 In ko so bili rešeni, so potem izvedeli, da se otok imenuje Malta. **2** In barbarsko ljudstvo nam je pokazalo ne malo prijaznosti: kajti prizgali so ogenj in nas, zaradi navzočega dežja in zaradi mraza, vse sprejeli. **3** In ko je Pavel nabral sveženj polen in jih položil na ogenj, je zaradi vrčine ven prišel gad in se oprijel na njegovo roko. **4** In ko so barbari videli strupeno žival viseti na njegovi roki, so med seboj govorili: „Brez dvoma je ta človek morilec, katerega, čeprav je ušel morju, maščevanje vendar ne pusti živeti.“ **5** In žival je otresel v ogenj in ni čutil nobene škode. **6** Vendar so gledali, ko naj bi imel oteklico ali nenadoma padel mrtev: toda potem, ko so dolgo časa gledali in so videli, da se mu

ni zgodilo nič hudega, so spremnili svoja mišljena in rekli, da je bil bog. **7** V istih četrtih so bile posesti vodilnega moža otoka, katerega ime je bilo Publij; ki nas je sprejel in nas tri dni spoštljivo prenočeval. **8** Pripetilo pa se je, da je Publijev oče ležal bolan zaradi vročice in zaradi krave griže: h kateremu je pristopil Pavel in molil ter položil svoji roki nanj in ga ozdravil. **9** Torej ko se je to zgodilo, so prišli tudi drugi, ki so na otoku imeli bolezni in so bili ozdravljeni: **10** ki so nas prav tako spoštovali z mnogimi častmi; in ko smo odšli, so nas obložili s takimi stvarmi, kot je bilo potrebno. **11** In po treh mesecih smo se vkrcali na ladjo iz Aleksandrije, ki je prezimila na otoku, katero znamenje sta bila Kastor in Poluks. **12** In ko smo se izkrcali v Sirakuzi, smo se tam mudili tri dni. **13** In od tam smo šli po ovinkih ter prišli v Région: in po enem dnevu je zapihal južni veter in naslednji dan smo prišli v Putéole: **14** kjer smo našli brate in že leli so, da ostanemo z njimi sedem dni: in tako smo odšli proti Rimu. **15** In ko so bratje slišali o nas, so prišli od tam, da nas srečajo, prav do Apijkevega trga in Treh Tavern: ko jih je Pavel zagledal, se je zahvalil Bogu in se opogumil. **16** In ko smo prišli v Rim, je stotnik jetnike izročil poveljniku straže: le Pavlu je bilo dovoljeno, da prebiva sam zase z vojakom, ki ga je varoval. **17** In pripetilo se je, da je po treh dneh Pavel sklical skupaj judovske voditelje: in ko so prišli skupaj, jim je rekel: „Možje in bratje, čeprav nisem ničesar zagrešil proti ljudem ali običajem naših očetov, sem bil vendarle jetnik, iz Jeruzalema izročen v roke Rimljancem. **18** Kateri, ko so me zaslišali, so me hoteli izpustiti, ker na meni ni bilo razloga za smrt. **19** Toda ko so Judje govorili zoper to, sem se bil primoran sklicevati na cesarja; da ne bi moral svoj narod obtožiti tega. **20** Zaradi tega razloga sem vas torej dal poklicati k sebi, da vas vidim in spregovorim z vami: zato ker sem s to verigo zvezan zaradi Izraelovega upanja.“ **21** In rekli so mu: „Glede tebe nismo prejeli niti pisem iz Judeje niti nobeden izmed bratov, ki je prišel, ni naznani ali škodljivo govoril o tebi. **22** Toda od tebe želimo slišali kaj misliš: kajti glede te ločine vemo, da ji povsod ugovarjajo.“ **23** In ko so mu določili dan, so mnogi prišli k njemu v njegovo stanovanje; katerim je od jutra do večera pojasnjeval in dokazoval Božje kraljestvo, jih prepričeval glede Jezusa, tako iz Mojzesove postave kakor iz prerokov. **24** In nekateri so verjeli besedam, ki so bile govorjene, nekateri pa niso verjeli. **25** In ko se med seboj niso strinjali, so odšli, po tem ko je Pavel spregovoril eno besedo: „Dobro je Sveti Duh govoril našim očetom po preroku Izaiju, **26** rekoč: ,Pojdi k tem ljudem in reci: ,S poslušanjem boste slišali, pa ne boste razumeli; in z gledanjem boste videli, pa ne zaznali: **27** kajti srce teh ljudi je otopelo in njihova ušesa so naglušna in svoje oči imajo zaprite; da ne bi videli s svojimi očmi in [da ne bi] slišali s svojimi ušesi in [da ne bi] razumeli s svojim srcem in [da ne bi] bili spreobrnjeni in [da] jih jaz [ne bi] ozdravil.“ **28** Bodи vam torej znano, da je Božja rešitev duš poslana k pogonom in da jo bodo slišali.“ **29** In ko je rekel te besede, so Judje odšli in med seboj imeli veliko razpravljanja. **30** In Pavel je celi dve leti prebival v lastni najeti hiši in sprejemal vse, ki so prihajali k njemu. **31** ter z vso samozavestjo oznanjal Božje kraljestvo in učil te stvari, ki se tičejo Gospoda Jezusa Kristusa in noben človek mu ni branil.

Rimljancem

1 Pavel, služabnik Jezusa Kristusa, poklican, da bi bil apostol, odbran za evangelijskih Bogov, **2** ki ga je vnaprej obljubil po svojih prerokih v svetih pismih, **3** glede svojega Sina Jezusa Kristusa, našega Gospoda, ki je glede na meso zrasel iz Davidovega potomca; **4** in z vstajenjem od mrtvih je, glede na duha svetosti, razglasil, da je Božji Sin z močjo: **5** po katerem smo zaradi njegovega imena prejeli milost in apostolstvo, za poslušnost veri med vsemi narodi: **6** med katere ste po Jezusu Kristusu poklicani tudi vi: **7** vsem, ki ste v Rimu, Božji ljubljenci, poklicani, da ste sveti: „Milost vam in mir od Boga, našega Očeta in Gospoda Jezusa Kristusa.“ **8** Najprej se po Jezusu Kristusu zahvaljujem svojemu Bogu za vas vse, da se o vaši veri govorji po vsem celotnem svetu. **9** Kajti Bog je moja priča, kateremu služim s svojim duhom v evangeliju njegovega Sina, da vas brez prenehanja vedno omenjam v svojih molitvah; **10** ker prosim, če bi na kakršenkoli način torej končno lahko imel uspešno potovanje, da po Božji volji prideš k vam. **11** Kajti hrenenim, da vas vidim, da bi vam lahko posredoval kak duhoven dar, z namenom, da boste lahko utrjeni; **12** to je, da bom lahko skupaj z vami potolažen po vzajemni veri, tako vaši kakor moji. **13** Torej, nočem, da bi bili nepoučeni, bratje, da sem se pogosto namenil priti k vam, (toda doslej sem bil puščen) da bi lahko imel, kakor med drugimi pogani, nekaj sadu tudi med vami. **14** Dolžnik sem, tako Grkem kakor barbarom; tako modrim kakor nemodrim. **15** Torej, kar se mene tiče, sem pripravljen evangelijski oznaniti tudi vam, ki ste v Rimu. **16** Kajti ne sramujem se Kristusovega evangelijskega: kajti ta je Božja moč za rešitev duš vsakomur, ki veruje; najprej Judu in tudi Grku. **17** Kajti v tem se razoveda Božja pravičnost, iz vere v vero: kakor je pisano: „Pravični bo živel iz vere.“ **18** Kajti Božji bes je razodet iz nebes zoper vso brezbožnost in nepravičnost ljudi, ki zadržujejo resnico v nepravičnosti; **19** zato ker je to, kar je lahko spoznano od Boga, očitno v njih; kajti Bog jim je to pokazal. **20** Kajti od stvarjenja sveta so nevidne stvari o njem jasno vidne, ker so razumljene po stvareh, ki so narejene, celo njegova večna moč in Božanstvo; tako da so brez opravičila: (*aīōnios g126*) **21** zato, ker, ko so spoznali Boga, ga niso slavili kakor Boga niti niso bili hvaležni; temveč so v svojih zamislih postali prazni in njihovo nespametno srce je otemnelo. **22** Ker so o sebi izpovedovali, da so modri, so postali bedaki **23** in slavo netrohljivega Boga spremenili v podobo, narejeno slično trohljivemu človeku in pticam in štirinožnim živalim in plazečim stvarem. **24** Zato jih je tudi Bog, zaradi poželenj njihovih lastnih src, prepustil nečistosti, da med seboj onečaščajo svoja lastna telesa: **25** ki so Božjo resnico zamenjali v laž in so bolj oboževali in služili stvarstvu kakor Stvarniku, ki je blagoslovljen na vekе. Amen. (*aīōnios g165*) **26** Zaradi tega razloga jih je Bog prepustil ogabnim strastem: kajti celo njihove ženske so spremenile naravno uporabo v to, kar je protinaravno: **27** in prav tako so tudi moški, ki so opustili naravno uporabo ženske, v svojem poželenju goreli eden k drugemu; moški z moškimi so počenjali to, kar je nespodobno in na sebi prejemali to povračilo njihove zablode, ki je bilo primerno. **28** In celo kot v svojem spoznanju niso želeli obdržati Boga, jih je Bog izročil pokvarjenemu umu, da počenjajo te stvari, ki niso primerne; **29** izpolnjeni so z vso nepravičnostjo, prešuštvom, zlobnostjo, pohlepnostjo, zlonamernostjo; polni zavisti, umora, razpravljanja, prevar, pogubnosti; opravljivci, **30** obrekovalci, sovražniki Boga, kruti, ponosni, bahači, izumitelji hudobnih stvari, neposlušni staršem, **31** brez razumevanja, lomilci zavez, brez naravne ljubeznivosti, nespravljivi, neusmiljeni: **32** ki poznajo Božjo

sodbo, da so tisti, ki zagrešijo takšne stvari, vredni smerti, ne samo, da to počenjajo, temveč imajo zadovoljstvo v tistih, ki jih počno.

2 Torej si neopravičljiv, oh človek, kdorkoli si, ki sodiš: kajti v čemer sodiš drugega, obsojaš sebe; kajti ti, ki sodiš, počneš iste stvari. **2** Toda mi smo prepričani, da je Božja sodba, glede na resnico, proti tem, ki zagrešijo takšne stvari. **3** In mar misliš ti, oh človek, ki sodiš tiste, ki takšne stvari počno in delaš isto, da boš ubežal Božji sodbi? **4** Ali preziraš bogastva njegove dobrote in prizanašanja in potrežljivosti; ne vedoč, da te Božja dobrota vodi h kesanju? **5** Toda po svojem brezčutnem in zakrknjenem srcu si nabiraš bes za dan besa in razodetja pravične Božje sodbe; **6** ki bo vsakemu človeku povrnil glede na njegova dejanja: **7** večno življenje tem, ki si s potrežljivim vztrajanjem v dobrem ravnjanju prizadevajo za slavo in čast in nesmrtnost: (*aīōnios g166*) **8** toda tistim, ki so prepirljivi in ne ubogajo resnice, temveč ubogajo nepravičnost, ogorčenost in bes, **9** stiska in tesnoba na vsako dušo človeka, ki dela zlo, najprej judovsko in prav tako pogansko; **10** toda slava, čast in mir vsakemu človeku, ki dela dobro, najprej Judu in potem poganu: **11** kajti pri Bogu ni oziranja na osebe. **12** Kajti kolikor jih je grešilo brez postave, bodo tudi propadli brez postave: in kolikor jih je grešilo v postavi, bodo sojeni po postavi; **13** (Kajti pred Bogom ni so pravični poslušalci postave, temveč bodo opravičeni uresničevalci postave. **14** Kajti kadar pogani, ki nimajo postave, po naravi delajo stvari, ki so vsebovane v postavi, so tisti, ki nimajo postave, samim sebi postava: **15** ki kažejo dela postave zapisana v njihovih srcih in tudi njihova vest pričuje in njihove misli se medtem obtožujejo ali pa opravičujejo druga drugo;) **16** na dan, ko bo Bog po Jezusu Kristusu sodil skravnosti ljudi, glede na moj evangelijski. **17** Glej, imenuješ se Jud in počivaš na postavi in se bahaš z Bogom **18** in poznaš njegovo voljo in ker si poučen iz postave, odobravaš stvari, ki so odličnejše; **19** in si prepičan, da si ti sam vodnik slepim, svetloba tem, ki so v temi, **20** inštruktor nespametrih, učitelj otročičev, ki imaš v postavi obrazec spoznanja in resnice. **21** Ti torej, ki poučuješ drugega, samega sebe [pa] ne poučiš? Ti, ki oznanjaš naj človek ne krade, [pa] kradeš? **22** Ti, ki praviš naj človek ne zagreši zakonolomstva, [pa] storiš zakonolomstvo? Ti, ki preziraš malike, [pa] storiš svetoskrunstvo? **23** Ti, ki se bahaš s postavo, [pa] zaradi prelamljanja postave onečaščaš Boga? **24** Kajti zaradi vas se med pogani izreka bogokletje proti Božjemu imenu, kakor je pisano. **25** Kajti obreza resnično koristi, če se držiš postave: toda, če si lomilec postave, je tvoja obreza postala neobreza. **26** Torej, če se neobrezani drži pravičnosti postave ali ne bo njegova neobreza štetna za obrezo? **27** In ali ne bo neobrezani, ki je po naravi, če izpolnjuje postavo, sodil tebi, ki po črki in obrezi prestopaš postavo? **28** Kajti ni Jud tisti, ki je tak na zunaji; niti ni obreza ta, ki je zunanja, v mesu: **29** toda Jud je tisti, ki je tak navznoter; in obreza je ta od srca, v duhu in ne po črki; katerega hvala ni od ljudi, temveč od Boga.

3 Kakšno prednost ima potem Jud? Ali kakšna korist je od obreze? **2** Velika [v] vsakem pogledu, predvsem, ker so bili Božji izreki zaupani njim. **3** Kajti kaj če nekateri niso verovali? Ali bo njihova nevera naredila Božjo vero brez učinka? **4** Bog ne daje, naj bo Bog resničen, toda vsak človek laživec; kakor je pisano: „Da boš lahko opravičen po svojih besedah in lahko zmagaš, kadar si sojen.“ **5** Toda če naša nepravičnost priporoča Božjo pravičnost, kaj bomo rekli? Ali je Bog, ki se maščuje, nepravičen? (Govorim kakor človek), **6** Bog ne daje: kajti kako bo potem Bog sodil svet? **7** Kajti če je Božja resnica zaradi moje laži v njegovo slavo bolj obilna; zakaj sem tudi jaz še vedno sojen kakor grešnik? **8** In ne

raje (kot smo obrekljivo prikazani in kot nekateri zatrjujejo, da pravimo): „Delajmo zlo, da lahko pride dobro?“ katerih obsodba je pravična. **9** Kaj torej? Ali smo boljši kakor oni? Ne, nikakor ne: kajti prej smo tako Judom kakor poganom dokazali, da so vsi pod grehom; **10** kakor je pisano: „Nobenega pravičnega ni, niti enega ni: **11** nobenega ni, ki razume, nobenega, ki povprašuje za Bogom. **12** Vsi so odšli proč s poti, skupaj so postali nekoristni; ne, niti enega ni, ki dela dobro, niti enega ni. **13** Njihovo grlo je odprt mavzolej; s svojimi jezikci so se posluževali prevare; strup kober je pod njihovimi ustnicami: **14** katerih usta so polna prekljinjanja in grenkobe: **15** njihova stopala so hitra, da prelijeo kri: **16** uničenje in beda sta na njihovih poteh: **17** in poti miru niso spoznali: **18** pred njihovimi očmi ni strahu Božjega.“ **19** Torej mi vemo, da katerekoli besede govoriti postava, govoriti tistim, ki so pod postavo: da se vsaka usta lahko zamaše in ves svet lahko postane kriv pred Bogom. **20** Torej po dejanjih postave v njegovem pogledu ne bo opravičeno nobeno meso: kajti spoznanje greha je po postavi.

21 Toda sedaj je jasno pokazana Božja pravičnost brez postave, ker je izpričana po postavi in prerokih: **22** celo Božja pravičnost, ki je po veri Jezusa Kristusa vsem in nad vsemi temi, ki verujejo: kajti nobene razlike ni: **23** kajti vsi so grešili in niso dosegli Božje slave; **24** opravičeni pa so velikodušno, po njegovih milosti prek odkupitve, ki je v Kristusu Jezusu: **25** katerega je Bog postavil, da postane spravna daritev po veri v njegovo kri, da po Božji prizanesljivosti oznani njegovo pravičnost za odpuščanje grehov, ki so minuli; **26** da oznani, pravim, ob tem času njegovo pravičnost: da je lahko pravičen in opravičevalec tistega, ki veruje v Jezusa. **27** Kje je torej bahanje? Izključeno je. Po kakšni postavi? Po delih? Ne: temveč po zakonu o veri. **28** Torej sklenemo, da je človek opravičen po veri, brez dejanj postave. **29** Ali je on samo Bog Judov? Ali ne tudi poganov? Da, tudi poganov: **30** in ker je en Bog, ki bo obrezo opravičil po veri in neobrezo preko vere. **31** Ali mi potem preko vere postavo razveljavljamo? Bog ne daj: da, mi utrijuemo postavo.

4 Kaj bomo torej rekli, da je našel Abraham, naš oče, kar se nanaša na meso? **2** Kajti če bi bil Abraham opravičen po delih, bi se imel s čim ponašati; toda ne pred Bogom. **3** Kajti kaj pravi pismo? Abraham je verjel Bogu in to mu je bilo šeto za pravičnost. **4** Torej tistemu, ki dela, nagrada ni šteta po milosti, temveč po dolgu. **5** Toda tistemu, ki ne dela, temveč veruje v tistega, ki opravičuje brezbožnega, je njegova vera šteta za pravičnost. **6** Celo kakor tudi David opisuje blaženstvo človeka, kateremu Bog pripisuje pravičnost brez del, **7** rekoč: „Blagoslovjeni so tisti, katerih krivčnosti so odpuščene in katerih grehi so pokriti.“ **8** Blagoslovjen je človek, kateremu Gospod ne bo pripisal greha.“ **9** Prihaja potem to blaženstvo samo na obrezo ali tudi na neobrezo? Kajti pravimo, da je bila vera Abrahamu šteta za pravičnost. **10** Kako je bila potem šteta? Ko je bil v obrezi ali v neobrezi? Ne v obrezi, temveč v neobrezi. **11** In ko je bil še neobrezan, je prejel znamenje obreze, pečat pravičnosti vere, katero je imel: da bi bil lahko oče vseh teh, ki verujejo, čeprav niso obrezani; da bi bila lahko tudi njim pripisana pravičnost: **12** in oče obreznih, teh, ki niso samo iz obreze, temveč, ki tudi hodijo po stopinjah tiste vere našega očeta Abrahama, katero je imel, ko je bil še neobrezan. **13** Kajti obljava, da naj bi bil dedič sveta, ni bila [dananj] Abrahamu ali njegovemu potomcu preko postave, temveč preko pravičnosti iz vere. **14** Kajti če bodo dediči tisti, ki so iz postave, je vera ničeva in obljava brez učinka: **15** zato ker postava povzroča bes: kajti kjer ni nobene postave, tam ni prestopka. **16** Torej je to iz vere, da bi bilo lahko po milosti; z namenom, da bi bila obljava lahko zanesljiva vsemu semenu; ne samo temu, ki je iz postave, temveč

tudi temu, ki je iz Abrahamove vere; ki je oče nas vseh, **17** (kakor je pisano: „Naredil sem te za očeta mnogih narodov“) pred njim, kateremu je veroval, celo Bogu, ki pohitri mrtve in kliče te stvari, ki niso, kakor da bi bile. **18** Ki je proti upanju veroval v upanje, da bi lahko postal oče mnogih narodov; glede na to, kar je bilo spregovorjeno: „Takšen bo tvoj potomec.“ **19** In ker ni bil slaboten v veri, ko je bil star okoli sto let, svojega lastnega telesa torej ni imel za mrtvega niti ne še omrtnelost Sarine maternice: **20** ob Božji obljihi ni okleval zaradi nevere; temveč je bil močan v veri in dal slavo Bogu; **21** in bil je popolnoma prepričan, da kar je on obljudil, je zmožen tudi izpolnit. **22** In to mu je bilo torej šeto za pravičnost. **23** Torej, da mu je bilo pripisano, to ni bilo napisano samo zaradi njega: **24** temveč tudi zaradi nas, katerim bo pripisano, če verujemo v tistega, ki je od mrtvih dvignil Jezusa, našega Gospoda; **25** ki je bil izročen zaradi naših prestopkov in je bil ponovno dvignjen zaradi našega opravičenja.

5 Torej, ker smo opravičeni iz vere, imamo po našem Gospodu Jezusu Kristusu z Bogom mir: **2** po katerem imamo tudi po veri dostop v to milost, v kateri stojimo in se veselimo v upanju Božje slave. **3** In ne samo to, temveč se ponašamo tudi s stiskami: ker vemo, da stiska dela potrežljivost; **4** in potrežljivost preizkušenost; in preizkušenost upanje: **5** in upanje ne osramočuje; ker je Božja ljubezen prelita v naša srca po Svetem duhu, ki nam je dan. **6** Kajti ko smo bili še brez moči, je Kristus ob primerem času umrl za brezbožne. **7** Kajti komaj bi nekdo umrl za pravičnega človeka: čeprav bi si morda nekdo celo upal umreti za dobrega človeka. **8** Toda Bog priporoča svojo ljubezen do nas v tem, da je Kristus umrl za nas, medtem ko smo bili še grešniki. **9** Toliko bolj bomo potem po njem rešeni pred besom, ker smo sedaj opravičeni po njegovi kri. **10** Kajti če smo bili s smrto njegovega Sina pobotani k Bogu, ko smo bili sovražniki, bomo toliko bolj, ker smo pobotani, po njegovem živiljenju rešeni. **11** In ne samo takoj, temveč se tudi veselimo v Bogu po našem Gospodu Jezusu Kristusu, po katerem smo sedaj prejeli spravo. **12** Zatorej, kakor je po enem človeku na svet vstopil greh in po grehu smrt; in je tako smrt prešla na vse ljudi, ker so vsi grešili: **13** (kajti do postave je bil na svetu greh: toda greh ni pripisan v času, ko ni postave. **14** Vendar je od Adama do Mojzesa kraljevala smrt, celo nad temi, ki niso grešili po podobnosti Adamovega prestopka, ki je podoba tega, ki je imel priti. **15** Toda ne kakor prestopek, tako je tudi zastonjsko darilo. Kajti če so po prestopku enega mnogi mrtvi, sta toliko bolj Božja milost in darilo po milosti, ki je po enem človeku, Jezusu Kristusu, mnoge obogatila. **16** Tako je dar in ne kakor je bilo po enem, ki je grešil: kajti sodba je bila po enem v obsodbo, toda zastonjski dar je od mnogih prestopkov k opravičenju. **17** Kajti če je po prestopku enega človeka zakraljevala smrt; toliko bolj bodo oni, ki prejmejo obilno milost in od daru pravičnosti, v živiljenju kraljevali po enem, Jezusu Kristusu.) **18** Torej kakor je prišla po prestopku enega sodba nad vse ljudi v obsodbo; točno tako je prišel po pravičnosti enega zastonjski dar nad vse ljudi v opravičenje živiljenja. **19** Kajti kakor so po neposlušnosti enega človeka mnogi postali grešniki, tako bodo po poslušnosti enega mnogi postali pravični. **20** Poleg tega je postava vstopila, da bi bil prestopek lahko obilen. Toda kjer je greh obilen, je milost storila veliko več obilja: **21** da kakor je greh kraljeval za smrt, točno tako lahko milost kraljuje po pravičnosti v večno živiljenje po Jezusu Kristusu, našem Gospodu. (aiōnios g166)

6 Kaj bomo potem rekli? Ali bomo nadaljevali v grehu, da bo milost lahko obilna? **2** Bog ne daj. Kako bomo mi, ki smo mrtvi grehu, še živelji v njem? **3** Ali ne veste, da so toliki izmed nas, kot smo bili krščeni v Jezusa Kristusa, bili krščeni v njegovo smrt? **4**

Torej smo s krstom z njim pokopani v smrt: da bi podobno kakor je bil Kristus dvignjen od mrtvih po Očetovi slavi, točno tako naj bi tudi mi hodili v novosti življenja. **5** Kajti če smo bili skupaj posajeni v podobnost njegove smrti, bomo tudi v podobnost njegovega vstajenja: **6** ker vemo to, da je naš stari človek križan z njim, da bi bilo telo greha lahko uničeno, da naj odslej ne bi več služili grehu. **7** Kajti kdor je mrtev, je osvobojen pred grehom. **8** Torej, če smo s Kristusom mrtvi, verujemo, da bomo z njim tudi živelii: **9** vedoč da Kristus, ko je bil dvignjen od mrtvih, nič več ne umira; nad njim smrt nima več gospovstva. **10** Kajti kdor je umrl, je enkrat umrl grehu: toda kdor živi, živi Bogu. **11** Prav tako tudi sebe štejte za zares mrtve grehu, toda žive za Boga, po Jezusu Kristusu, našem Gospodu. **12** Ne dopustite, da torej greh kraljuje v vašem umrljivem telesu, da bi ga morali ubogati v njegovih poželenjih. **13** Niti ne dajajte svojih udov grehu, kot orodja nepravičnosti: temveč dajte sebe Bogu, kakor tisti, ki so živi od mrtvih in vaše ude kot orodja pravičnosti Bogu. **14** Kajti greh nad vami ne bo imel gospovstva: kajti niste pod postavo, temveč pod milostjo. **15** Kaj torej? Ali bomo grešili, ker nismo pod postavo, temveč pod milostjo? Bog ne daj. **16** Ali ne veste, da komur same sebe dajete [za] služabnike v pokorščino, ste njegovi služabniki, komur se pokoravate; bodisi grehu v smrt ali poslušnosti v pravičnosti? **17** Toda hvala Bogu, da ste bili služabniki greha, vendar ste iz srca ubogali to obliku nauka, ki vam je bil izročen. **18** Ko ste bili torej osvobojeni greha, ste postali služabniki pravičnosti. **19** Zaradi šibkosti vašega mesa govorim po običaju ljudi: kajti kakor ste vaše služabniške ude dalli nečistosti in krivičnosti za krivičnost; točno tako dajte sedaj vaše služabniške ude pravičnosti za svetost. **20** Kajti ko ste bili služabniki grehu, ste bili svobodni, [prostij] pred pravičnostjo. **21** Kakšen sad ste takrat imeli v tistih stvareh, katerih se sedaj sramujete? Kajti konec tistih stvari je smrt. **22** Toda sedaj, ko ste osvobojeni greha in ste postali služabniki Bogu, imate vaš sad v svetost in konec večno življenje. (aiōnios g166) **23** Kajti plačila za greh so smrt; toda Božji dar je večno življenje po Jezusu Kristusu, našem Gospodu. (aiōnios g166)

7 Ali ne veste, bratje (kajti govorim tem, ki pozna postavo), kako da ima postava gospovstvo nad človekom dokler on živi? **2** Kajti ženska, ki ima soproga, je po postavi vezana k svojemu soprogu dokler on živi; toda če soprog umre, je odvezana od postave svojega soproga. **3** Torej če bo poročena k drugemu moškemu, medtem ko njen soprog živi, bo zaradi tega imenovana zakonolomka: toda če je njen soprog mrtev, je osvobojena te postave; tako da ni zakonolomka, čeprav je poročena k drugemu moškemu. **4** Zatorej, moji bratje, ste tudi vi po Kristusovem telesu postali mrtvi postavi; da bi se poročili k drugemu, celo k njemu, ki je dvignjen od mrtvih, da naj bi obrodili sad za Boga. **5** Kajti ko smo bili v mesu, so v naših uđih delovalne spodbude grehov, ki so bili po postavi, da obrodijo sad za smrt. **6** Toda sedaj smo osvobojeni postave, da bi mrtvi [postavil], pod katero smo bili držani, služili v novosti duha, ne pa v starosti crke. **7** Kaj bomo torej rekli? Ali je postava greh? Bog ne daj. Ne, nisem spoznal greha, razen po postavi: kajti ne bi spoznal poželenja, razen če je postava rekla: „Ti ne boš poželel.“ **8** Toda greh, ki po zapovedi jemlje priložnost, je v meni oblikoval vse vrste poželjivosti. Kajti brez postave je bil greh mrtev. **9** Kajti nekoč sem bil živ brez postave: toda, ko je prišla zapoved, je greh oživel, jaz pa sem umrl. **10** In zapoved, ki je bila odrejena za življenje, sem spoznal, da je v smrt. **11** Kajti greh, ki jemlje priložnost po zapovedi, me je zavedel in me po njej usmrtil. **12** Torej je postava sveta in zapoved sveta in pravična ter dobra. **13** Mi je potem to, kar je dobro, storilo smrt? Bog ne daj. Toda greh, da bi se lahko pokazal greh, dela s tem kar je dobro, v meni

smrt; ta greh utegne postati prek zapovedi silno grešen. **14** Kajti mi vemo, da je postava duhovna: toda jaz sem mesen, prodan pod greh. **15** Kajti tega, kar delam, jaz ne dopuščam: kajti kar bi žezel, tega ne delam; temveč počenjam to, kar sovržim. **16** Če torej počenjam to, kar nočem, soglašam k postavi, da je dobra. **17** Torej potem nisem več jaz, ki to počnem, temveč greh, ki prebiva v meni. **18** Kajti vem, da v meni (to je, v mojem mesu) ne prebiva nobena dobra stvar: kajti hoteti je z menoj pri roki; toda ne najdem tega, kako izvesti to, kar je dobro. **19** Kajti dobro, ki ga hočem, ne delam: temveč zlo, ki ga nočem, to delam. **20** Torej če delam to, kar nočem, to nisem več jaz, ki to delam, temveč greh, ki prebiva v meni. **21** Odkril sem torej postavo, da ko sem hotel delati dobro, je z menoj pri roki zlo. **22** Kajti po notranjem človeku se veselim v Božji postavi: **23** toda v svojih uđih vidim drugo postavo, ki se bori proti postavi mojega uma in me prinaša v sužnost postavi greha, ki je v mojih uđih. **24** Oh, pomilovanja vreden človek sem! Kdo me bo osvobodil iz telesa te smrti? **25** Zahvaljujem se Bogu po Jezusu Kristusu, našem Gospodu. Tako potem z umom služim Božji postavi; toda z mesom postavi greha.

8 Tam torej sedaj ni nobene obsodbe tem, ki so v Kristusu Ježusu, ki ne živijo po mesu, temveč po Duhu. **2** Kajti postava Duha življenja v Kristusu Ježusu me je osvobodila postave greha in smrti. **3** Kajti kar postava ni mogla storiti, ker je bila šibka po mesu, je Bog, ki je poslal svojega lastnega Sina v podobnosti grešnega mesa in za greh, obsodil greh v mesu: **4** da bi se lahko dopolnila pravičnost postave v nas, ki ne živimo po mesu, temveč po Duhu. **5** Kajti tisti, ki so po mesu, razmišljajo mesene stvari; toda tisti, ki so po Duhu, stvari od Duga. **6** Kajti biti mesenega mišljenja je smrt; toda biti duhovnega mišljenja je življenje in mir. **7** Ker je meseno mišljenje sovraštvo zoper Boga: kajti to ni podrejeno Božji postavi niti zares ne more biti. **8** Zaradi tega tisti, ki so v mesu, ne morejo ugajati Bogu. **9** Toda vi niste v mesu, temveč v Duhu, če je tako, da v vas prebiva Božji Duh. Torej, če katerikoli človek nima Kristusovega Duha, ni njegov. **10** In če je Kristus v vas, je telo mrtno zaradi greha; toda Duh je življenje zaradi pravičnosti. **11** Toda če v vas prebiva Duh tistega, ki je Ježusa dvignil od mrtvih, bo tisti, ki je po svojem Duhu, ki prebiva v vas, dvignil Kristusa od mrtvih, tudi pohitril vaša umrljiva telesa. **12** Torej, bratje, mi smo dolžniki, ne mesu, da živimo po mesu. **13** Kajti če živite po mesu, boste umrli: toda če po Duhu morite dejanja telesa, boste živeli. **14** Kajti kolikor jih je vodenio po Božjem Duhu, so Božji sinovi. **15** Kajti vi niste ponovno prejeli duha suženjstva za strah; temveč ste prejeli Duha posvojitev, s katerim klíčemo: „Aba, Oče.“ **16** Sam Duh z našim duhom prinaša pričevanje, da smo Božji otroci: **17** in če smo otroci, potem smo dediči; Božji dediči in sodeliči s Kristusom; če je tako, da z njim trpimo, da bomo lahko tudi skupaj proslavljeni. **18** Kajti menim, da trpljenja tega sedanjega časa ni so vredna, da se primerjajo s slavo, ki se bo razodela v nas. **19** Kajti iskreno pričakovanje stvarstva pričakuje manifestacijo Božjih sinov. **20** Kajti stvarstvo je bilo podvrženo ničevosti, ne voljno, temveč zaradi njega, ki si je le-to podvrgel v upanju, **21** ker bo tudi stvarstvo samo rešeno iz suženjstva trohnjenja v veličastno svobodo Božjih otrok. **22** Kajti vemo, da celotno stvarstvo do zdaj skupaj stoka in se muči v bolečini. **23** Pa ne samo oni, temveč tudi mi, ki imamo prve sadove Duha, celo mi sami v sebi stokamo in čakamo na posvojitev, to je, odkupitev našega telesa. **24** Kajti rešeni smo po upanju: toda upanje, ki je video, ni upanje: kajti kar človek vidi, čemu potem še upa? **25** Toda če upamo na to, kar ne vidimo, potem to pričakujemo s potprežljivostjo. **26** Prav tako tudi Duh pomaga našim slabostnostim: kajti ne vemo za kaj naj bi molili, kot bi morali: toda sam Duh posreduje za nas s stoki, ki ne morejo biti izrečeni. **27** In tisti, ki preiskuje srca, ve kakšno je

mišljenje Duha, ker on posreduje za svete glede na Božjo voljo. **28** In mi vemo, da vse stvari skupaj delajo v dobro tem, ki ljubijo Boga, tem, ki so poklicani glede na njegov namen. **29** Kajti katere je vnaprej poznal, te tudi vnaprej določil, da bodo skladni podobi njegovega Sina, da bi bil ta lahko prvorjenec med mnogimi brati. **30** Poleg tega, katere je vnaprej določil, jih je tudi poklical: in katere je poklical, te je tudi opravičil: in katere je opravičil, te je tudi proslavil. **31** Kaj bomo potem rekli k tem stvarem? Če je Bog za nas, kdo je lahko zoper nas? **32** On, ki ni prizanesel svojemu lastnemu sinu, temveč ga je izročil za nas vse, kako nam ne bo z njim velikodušno dal tudi vseh stvari? **33** Kdo bo karkoli položil k otožbi Božjih izvoljencev? Bog je, ki opravičuje. **34** Kdo je kdor obsoja? To je Kristus, ki je umrl, da, bolje rečeno, ki je bil ponovno obujen, ki je celo na Božji desnici, ki prav tako posreduje za nas. **35** Kdo nas bo ločil od Kristusove ljubezni? Nas bo tegoba ali nesreča ali preganjanje ali laktota ali nagota ali nevarnost ali meč? **36** Kakor je pisano: „Kajti zaradi tebe smo ves dan pobijani; imajo nas kakor ovce za klanje.“ **37** Ne, v vseh teh stvareh smo več kot zmagovalci po njem, ki nas je vzljubil. **38** Kajti prepričan sem, da nas niti smrt, niti življenje, niti angeli, niti kneževine, niti moči, niti sedanje stvari, niti stvari, ki pridejo, **39** niti višina, niti globina, niti katerokoli drugo ustvarjeno bitje ne bo zmožno ločiti od Božje ljubezni, ki je v Kristusu Jezusu, našem Gospodu.

9 Govorim resnico v Kristusu, ne lažem, prav tako mi moja vest pričuje v Svetem Duhu, **2** da imam na svojem srcu veliko potrstost in nenehno bridkost. **3** Kajti lahko bi si žezel, da bi bil sam preklet pred Kristusom za svoje brate, moje sorodnike glede na meso: **4** ki so Izraelci; katerim pripada posvojitev in slava in zaveze in dajanje postave in Božja služba in obljuhe; **5** katerih so ocetje in iz katerih je, glede na meso, prišel Kristus, ki je čez vse, Bog, blagoslovjen na veke. Amen. (*aion g165*) **6** Ne kakor da Božja beseda ne učinkuje. Kajti niso vsi Izraelci, ki so iz Izraela: **7** niti zato, ker so Abrahamovo potomstvo, niso vsi otroci: temveč: „Po Izaku bo imenovan tvoj potomec.“ **8** To se pravi: „Tisti, ki so meseni otroci, tisti ni so Božji otroci: temveč so za potomstvo šteiči otroci obljube.“ **9** Kajti to je beseda obljube: „Ob tem času bom prišel in Sara bo imela sina.“ **10** Pa ne samo to; toda, ko je tudi Rebeka spočela po enem, celo po našemu ocetu Izaku; **11** (kajti otroka se še nista rodila niti nista naredila ničesar dobrega ali zlega, da lahko ostane Božji namen glede na izvolitev, ne zaradi del, temveč zaradi njega, ki kliče;) **12** ji je bilo rečeno: „Starejši bo služil mlajšemu.“ **13** Kakor je pisano: „Jakoba sem ljubil, toda Ezava sem sovražil.“ **14** Kaj bomo potem rekli? Ali je pri Bogu nepravičnost? Bog ne daj. **15** Kajti Mojzesu je rekel: „Usmilil se bom, kogar se hočem usmiliti in sočutje bom imel, do kogar hočem imeti sočutje.“ **16** Torej potem to ni od tistega, ki hoče niti od tistega, ki teče, temveč od Boga, ki izkazuje usmiljenje. **17** Kajti pismo pravi faraonu: „Celo za ta isti namen sem te dvignil, da lahko na tebi pokažem svojo moč in da se bo moje ime lahko razglasilo po vsej celotni zemlji.“ **18** Torej se usmili, kogar se hoče usmiliti in kogar hoče, tega zakrke. **19** Torej mi boš rekel: „Zakaj on še najde krivdo? Kajti kdo se je uprl njegovi volji?“ **20** Ne, vendor, oh človek, kdo si ti, ki odgovarjaš proti Bogu? Ali bo oblikovana stvar rekla tistem, ki jo je ustvaril: „Zakaj si me naredil takšno?“ **21** Ali nima lončar moči nad glino, da iz iste grude naredi eno posodo v čast, drugo pa v nečast? **22** Kaj pa če je Bog, voljan pokazati svoj bes in pokazati svojo moč, z veliko potrežljivosti prenašal posode besa, primerne za uničenje: **23** in da bi lahko dal spoznati bogastva svoje slave na posodah usmiljenja, ki jih je vnaprej pripravil za slavo, **24** celo nas, katere je poklical, ne samo izmed Judov, temveč tudi izmed poganov? **25** Kakor tudi pravi v

Ozej: „Ljudi, ki niso bili moji, bom imenoval moji ljudje; in njo, ki ni bila ljubljena, ljubljeno.“ **26** In zdodilo se bo, da na kraju, kjer jim je bilo rečeno: „Vi niste moji ljudje; tam bodo imenovani otroci živega Boga. **27** Tudi Izaja kliče glede Izraela: „Četudi bo Število Izraelovih otrok kakor morskega peska, bo rešen ostanek: **28** kajti dokončal bo delo in ga nenadoma prekinil v pravičnosti: ker bo Gospod na zemlji hitro opravil svoje delo. **29** In kakor je prej rekel Izaja: „Razen če nam Gospod nad vojskami ne bi pustil potomca, bi bili kakor Sódoma in bi posnemali Gomóro.“ **30** Kaj bomo potem rekli? Da so se pogani, ki si niso prizadevali za pravičnost, dokopali do pravičnosti, celo pravičnosti, ki je iz vere. **31** Toda Izrael, ki si je prizadeval za postavo pravičnosti, se ni dokopal do postave pravičnosti. **32** Zakaj? Ker tega niso iskali po veri, temveč kakor bi bilo to po delih postave. Kajti spotaknili so se ob tisti kamen spotike; **33** kakor je pisano: „Glej, na Sion položim kamen spotike in skalo pohujšanja: in kdorkoli veruje vanj, ne bo osramočen.“

10 Bratje, moja srčna želja in prošnja k Bogu za Izrael je, da bi bili oni lahko rešeni. **2** Kajti prinašam jim pričevanje, da imajo gorenčnost za Boga, toda ne glede spoznanja. **3** Kajti ker so bili nevedni glede Božje pravičnosti in so nameravali vzpostaviti svojo lastno pravičnost, se niso podvrgli Božji pravičnosti. **4** Kajti Kristus je konec postave za pravičnost vsakomur, ki veruje. **5** Kajti Mojzes opisuje pravičnost, ki je iz postave: „Da bi človek, ki dela te stvari, živel po njih.“ **6** Toda pravičnost, ki je iz vere, govori na ta način: „Ne reci v svojem srcu: „Kdo se bo povzpel v nebo?“ (to je, privedel Kristusa dol od zgoraj:) **7** ali: „Kdo se bo spustil v brezno?“ (to je, da Kristusa ponovno privede gor od mrtvih).“ (*Abyssos g12*) **8** Toda kaj pravi ta? Beseda je bližu tebe, celo v tvojih ustih in v tvojem srcu: to je, beseda vere, katero oznanjam; **9** da će boš s svojimi ustimi priznal Gospoda Jezusa in boš v svojem srcu veroval, da ga je Bog dvignil od mrtvih, boš rešen. **10** Kajti s srcem človek veruje v pravičnost; in z ustimi je narejeno priznanje v rešitev duše. **11** Kajti pismo pravi: „Kdorkoli veruje vanj, ne bo osramočen.“ **12** Kajti ni razlike med Judom in Grkom: kajti isti Gospod nad vsemi je bogat do vseh, ki kličejo k njemu. **13** Kajti kdorkoli bo kličal h Gospodovemu imenu, bo rešen. **14** Kako bodo potem klicali njega, v katerega niso verovali? In kako bodo verovali vanj, o katerem niso slišali? In kako bodo slišali brez oznanjevalca? **15** In kako bodo oznanjali, razen če niso poslani? Kakor je pisano: „Kako krasna so stopala teh, ki oznanjajo evangelijski miru in prinašajo vesele novice o dobrih stvareh!“ **16** Toda evangeliju niso bili vsi poslušni. Kajti Izaja pravi: „Gospod, kdo je verjel našemu poročilu?“ **17** Tako potem vera prihaja po poslušanju in poslušanje po Božji besedi. **18** Vendar jaz pravim: „Ali niso slišali?“ Da, resnično, njihov glas je šel po vsej zemlji in njihove besede do končev sveta. **19** Toda pravim: „Ali Izrael ni spoznal?“ Mojzes najprej pravi: „Izzval te bom k ljubosumu s tistimi, ki niso ljudstvo in z nespametnimi narodom te bom jevil.“ **20** Toda Izaja je zelo pogumen in pravi: „Našli so me tisti, ki me niso iskali; razdot sem bil tem, ki po meni niso spraševali.“ **21** Toda Izraelu reče: „Cel ljubi dan sem svoje roke iztegoval k neposlušnim in ugoverjajočim ljudem.“

11 Potem pravim: „Ali je Bog zavrgel svoje ljudi?“ Bog ne daj. Kajti tudi sam sem Izraelec, iz Abrahamskega potomca, iz Benjaminovega rodu. **2** Bog svojih ljudi, ki jih je vnaprej poznal, ni zavrgel. Ali ne veste kaj pravi pismo o Eliju? Kako je posredoval k Bogu zoper Izraela, rekoč: **3**, Gospod, pobili so tvoje prerike in spodkopali tvoje oltarje; in jaz sam sem ostal in strežejo mi po življenju.“ **4** Toda kaj mu pravi Božji odgovor? „Prihranil sem si sedem tisoč mož, ki niso upognili kolena k Báalovi podobi.“ **5** Celó

tako je tudi v tem sedanjem času ostanek glede na milosten izbor. **6** In če je po milosti, potem to ni več iz del: sicer milost ni več milost. Toda če je iz del, potem to ni več milost: sicer delo ni več delo. **7** Kaj torej? Izrael ni dosegel tega, za kar si je prizadeval; temveč so to dosegli izvoljeni, ostali pa so bili zaslepljeni **8** (glede na to, kakor je pisano: „Bog jim je dal duha dremanja, oči, da ne bi videli, ušesa, da ne bi slišali“), do današnjega dne. **9** In David pravi: „Naj jim njihova miza postane zanka in past in kamen spotike in njihovo povračilo: **10** naj njihove oči postanejo zatemnjene, da ne bodo mogli videti in vedno upogni njihov hrbet.“ **11** Potem pravim: „Ali so se spotaknili, da bi padli?“ Bog ne daj: temveč je po njihovem padcu rešitev duš toliko bolj prišla k pogonom, da jih draži do ljubosumja. **12** Če so torej njihov padec bogastva sveta in njihovo zmanjševanje bogastva poganov; koliko bolj njihova polnost? **13** Kajti govorim vam, poganom, v kolikor sem apostol poganom, poviščujem svojo službo: **14** če lahko na kakršenkoli način izzovem kosanje teh, ki so moje meso in lahko rešim nekatere izmed njih. **15** Kajti če je odvračanje teh pobotanje sveta, kaj bo sprejemanje teh, če ne življenje od mrtvih? **16** Kajti če je prvi sad svet, je sveta tudi gruda: in če je korenina sveta, so tudi veje. **17** In če so bile nekatere izmed vej odlomljene in si bil ti, ki si divja oljka, vcepljen v sredo mednje in si z njimi udeležen korenine in mastnosti oljke; **18** se ne bahaj zoper veje. Toda če se bahaš, ne nosiš korenine ti, temveč korenina tebe. **19** Rekel boš torej: „Veje so bile odlomljene, da sem bil lahko vcepljen.“ **20** Pravilno: ker so bile odlomljene zaradi nevere, ti pa stojiš po veri. Ne bodi vzušen, temveč se boj: **21** kajti če Bog ni prizanesel naravnim vejam, pazi, sicer tudi tebi ne prizanese. **22** Glej torej Božjo dobroto in strogost: na te, ki so padli, strogost; toda napram tebi dobroto, če nadaljuješ v njegovi dobroti: sicer boš tudi ti odsekan. **23** In tudi oni bodo vcepljeni, če ne bodo nenehno ostajali v neveri: kajti Bog jih je zmogen ponovno vcepiti. **24** Kajti če si bil odsekan z oljke, ki je po naravi divja in si bil vcepljen nasprotno naravi, na dobro oljko: koliko mnogo bolj bodo tisti, ki so naravne veje, vcepljeni na svojo lastno oljko? **25** Kajti nočem bratje, da bi bili nevedni o tej skrivnosti, da ne bi bili modri v svojih lastnih domišljavostih; ta delna slepota se je zgodila Izraelu, dokler ne bo vstopila polnost poganov. **26** In tako bo rešen ves Izrael: kakor je pisano: „Iz Siona bo izšel Osvoboditelj in brezbožnost bo odvrnil od Jakoba: **27** kajti to je moja zaveza njim, ko jim bom odvzel njihove grehe.“ **28** Kar zadeva evangelij, so zavoljo vas sovražniki: toda kar se tiče izbire, so ljubljeni zavoljo očetov. **29** Kajti darovi in Božja poklicanost so brez kesanja. **30** Kajti kakor v preteklih časih niste verjeli Bogu, ste sedaj po njihovi neveri vendarle dosegli usmiljenje: **31** točno tako tudi ti sedaj niso verjeli, da po vašem usmiljenju tudi sami lahko dosežejo usmiljenje. **32** Kajti Bog jih je vse zaprl v nevero, da bi se lahko vse usmili. **33** Oh globina bogastev, tako Božje modrosti kakor Božjega spoznanja! Kako nedoumljive so njegove sodbe in njegove poti neodkrit! **34** Kajti kdo je spoznal Gospodovo mišljenje? Ali kdo je bil njegov svetovalec? **35** Ali kdo mu je prvi dal in mu bo to ponovno poplačano? **36** Kajti iz njega in preko njega in njemu so vse stvari: kateremu bodi slava na veke. Amen. (aiōn g165)

12 Po Božjih milostih vas torej rotim, bratje, da ponudite vaša telesa v živo žrtev, sveto, Bogu sprejemljivo, kar je vaša primerna služba. **2** In ne bodite prilagojeni temu svetu: temveč bodite preoblikovani s prenavljanjem svojega mišljenja, da boste lahko razločili, kaj je tista dobra, sprejemljiva in popolna Božja volja. (aiōn g165) **3** Kajti po meni dani milosti pravim vsakemu človeku, ki je med vami, naj ne misli o samem sebi višje kakor bi moral misliti; temveč naj misli trezno, glede na to, kakor je Bog vsakemu človeku podelil mero vere. **4** Kajti kakor imamo v našem

enem telesu mnogo udov in vsi udje nimajo iste službe: **5** tako smo mi, ki nas je mnogo, eno telo v Kristusu in vsi udje drug z drugim. **6** Ker imamo torej darove, ki se razlikujejo glede na milost, ki nam je dana, če prerokba, prerokujmo glede na mero vere; **7** ali služenje, počakajmo na naše služenje: ali, kdor poučuje, na poučevanje; **8** ali kdor spodbuja, na spodbudo: kdor daje, naj to dela s preprostostjo; kdor vlada, z marljivostjo; kdor izkazuje usmiljenje, z vedrostjo. **9** Naj bo ljubezen brez pretvarjanja. Sovražite to, kar je zlo; trdno se držite tega, kar je dobro. **10** Bodite drug drugemu ljubezni naklonjeni z bratsko ljubezni; v spoštovanju dajajte prednost drug drugemu; **11** ne leni v poslu; goreči v duhu; služec Gospodu; **12** veselec se v upanju; potrežljivi v stiski; iskreno nadaljujev v molitvi; **13** razdeljujev nujnim potrebam svetih; nagnjeni h gostoljubnosti. **14** Blagoslavljajte te, ki vas preganjajo: blagoslavljajte in ne preklinjajte. **15** Veselite se s temi, ki se veselijo in jokajte s temi, ki jokajo. **16** Drug do drugega bodite istega mišljenja. Ne mislite visokih stvari, temveč se ponižajte k ljudem nizkega stanu. V svojih lastnih domišljavostih ne bodite modri. **17** Nobenemu človeku ne poplačajte zla za zlo. V očeh vseh ljudi skrbite za poštene stvari. **18** Če bo mogoče, kolikor je v vaši moči, živite miroljubno z vsemi ljudmi. **19** Srčno ljubljeni, sami se ne maščujte, temveč raje dajte prostor besu: kajti pisano je: „Moje je maščevanje; jaz bom povrnil, govori Gospod.“ **20** Torej če je tvoj sovražnik lačen, ga nahraní; če je žejen, mu daj piti: kajti s takšnim početjem boš kopčil ognjeno oglie na njegovo glavo. **21** Ne bodite premagajte od zla, temveč zlo premagajte z dobrim.

13 Naj bo vsaka duša podrejena višjim oblastem. Kajti ni oblasti, razen od Boga: oblasti, ki so, so odrejene od Boga. **2** Kdorkoli se torej upira oblasti, se upira Božji uredbi: in tisti, ki se upirajo, bodo sebi prejeli obsodbo. **3** Kajti vladarji niso strahota dobrim delom, temveč zlim. Se torej ne boš bald oblasti? Delaj to, kar je dobro in imel boš pohvalo od iste: **4** kajti ona je Božja služabnica, tebi v dobro. Toda če počneš to, kar je zlo, se boj; ker meča ne nosi zaman: kajti Božja služabnica je, maščevalka, da izvrši bes nad tistim, ki počenja zlo. **5** Zatorej morate biti nujno podrejeni, ne samo zaradi besa, temveč tudi zaradi vesti. **6** Kajti zaradi tega razloga tudi plačujete davek: kajti Božji služabniki so, ki nenehno skrbijo prav za to stvar. **7** Povrnil torej vsem njihove dolgove: spoštovanje komur je dolžno spoštovanje; carino komur carino; strah komur strah; čast komur čast. **8** Nobenemu človeku ničesar ne dolgujte, razen da ljubite drug drugega: kajti kdor ljubi drugega, je izpolnil postavo. **9** Zaradi tega: „Ne boš zagrešil zakonolomstva, ‘Ne boš ubil, ‘Ne boš kradel, ‘Ne boš pričkal po krivem, ‘Ne boš poželel; ‘in če obstaja katera druga zapoved, je le-ta na kratko obsežena v tej besedi, namreč: „Ljubil boš svojega bližnjega kakor samega sebe.“ **10** Ljubezen svojemu bližnjemu ne dela škode: torej je ljubezen izpolnitve postave. **11** In da, ker poznamo čas, da je sedaj skrajni čas, da se prebudimo iz spanja: kajti sedaj je naša rešitev duš bližje, kakor ko smo verovali. **12** Noč je davno minila, dan je blizu: odvrzimo torej dela teme in si nadenimo bojno opremo svetlobe. **13** Živimo pošteno, kakor podnevi; ne v upornosti in pjanosti, ne v nespodobnosti in razuzdanosti, ne v prepiru in zavisti. **14** Toda nadenite si Gospoda Jezusa Kristusa in ne naredite preskrbe za meso, da izpolnite poželenja le-tega.

14 Tistega, ki je v veri slaboten, sprejmite, toda ne k dvomljivim pričkanjem. **2** Kajti nekdo veruje, da lahko jé vse stvari: drug, ki je šibek, jé zelišča. **3** Naj tisti, ki jé, ne prezira tistega, ki ne jé; in kdor ne jé, naj ne sodi tistega, ki jé: kajti Bog ga je sprejel. **4** Kdo si ti, da sodiš služabnika drugega moža? Svojemu lastnemu gospodarju stoji ali pada. Da, obdržan bo pokonci; kajti

Bog ga je zmožen postaviti pokonci. 5 Neki človek čisla neki dan nad drugim: drugi čisla vsak dan enako. Naj bo vsak v svojem lastnem mišljenju popolnoma prepričan. 6 Kdor upošteva dan, ga upošteva za Gospoda; kdor pa dneva ne upošteva, ga ne upošteva Gospodu. Kdor jé, jé za Gospoda, kajti zahvale daje Bogu; kdor pa ne jé, ne jé Gospodu in zahvalo daje Bogu. 7 Kajti nihče izmed nas ne živi zase in noben človek ne umira zase. 8 Kajti če živimo, živimo za Gospoda; in če umremo, umremo za Gospoda: če torej živimo ali umremo, smo Gospodovi. 9 Kajti zato je Kristus tako umrl kakor vstal ter ozivel, da bi lahko bil Gospod tako mrtvih kakor živih. 10 Toda zakaj zaničuješ svojega brata? Ali zakaj zasmehuješ svojega brata? Kajti vsi bomo stali pred Kristusovim sodnim stolom. 11 Kajti pisano je: ,Kakor jaz živim, govorí Gospod, bo vsako koleno pokleknilo k meni in vsak jezik se bo spovedal Bogu.' 12 Tako bo potem vsak izmed nas Bogu dal obračun o sebi. 13 Torej ne sodimo več drug drugega: temveč raje sodimo to, da noben človek ne postavi kamma spotike ali priložnosti, da pade na pot svojega brata. 14 Vem in po Gospodu Jezusu sem pregovorjen, da ni nič samo po sebi nečisto: toda temu, ki smatra karkoli, da je nečisto, je to ranj nečisto. 15 Toda če je tvoj brat užaloščen s tvojo jedjo, torej ne živiš v ljubezni. S svojo jedjo ne uniči tega, za kogar je Kristus umrl. 16 Ne dopustite, da je o vašem dobremon govorjeno zlo: 17 kajti Božje kraljestvo ni hrana in piča; temveč pravčnost in mir in radost v Svetem Duhu. 18 Kajti kdor v teh stvareh služi Kristusu, je sprejemljiv za Boga in potrjen od ljudi. 19 Prizadavajmo si torej za stvari, ki delajo za mir in za stvari, s katerimi lahko eden izgrajuje drugega. 20 Kajti Božjega dela hrana ne uniči. Vse stvari so zares čiste; toda za tistega človeka, ki jé užaljenostjo, je to zlo. 21 Dobro je ne jesti mesa niti piti vina niti katerekoli stvari, s čemer se tvoj brat spotika ali je užaljen ali je postal slaboten. 22 Imaš vero? Imej jo zase pred Bogom. Srečen je kdor sebe ne oboja v tej stvari, katero on dopušča. 23 Kdor pa dvomi, je obojen če jé, ker ne jé iz vere: kajti karkoli ni iz vere, je greh.

15 Torej moramo mi, ki smo močni, prenašati slabotnosti šibkih, ne pa da ugajamo sebi. 2 Naj vsak izmed nas ugaja svojemu bližnjemu v njegovo dobro, za izgrajevanje. 3 Kajti celó Kristus ni ugajal sebi; temveč, kakor je pisano: ,Graje teh, ki so te grajali, so padle name.' 4 Kajti katerekoli stvari so bile vnaprej napisane, so bile napisane za naše učenje, da bi lahko preko potprežljivosti in tolažbe z pisem imeli upanje. 5 Naj vam torej Bog potprežljivosti in tolažbe zagotovi, da boste istih misli drug do drugega glede na Kristusa Jezusa: 6 da boste lahko z enim umom in enimosti usti proslavili Boga, celó Očeta našega Gospoda Jezusa Kristusa. 7 Zatorej sprejmite drug drugega, kakor je tudi Kristus nas sprejel v Božjo slavo. 8 Torej pravim, da je bil Jezus Kristus služabnik obreze za Božjo resnico, da potrdi oblube narejene očetom: 9 in da lahko pogani zaradi njegovega usmiljenja proslavijo Boga; kakor je pisano: ,Zaradi tega razloga te bom priznal med pogani in pel svojemu imenu.' 10 In ponovno pravi: ,Veselite se, vi pogani, z njegovimi ljudmi.' 11 In ponovno: ,Hvalite Gospoda, vsi pogani; in povzdigujte ga vsi ljudje.' 12 In ponovno Izajai pravi: ,Jesejeva korenina bo in tisti, ki se bo dvignil, da kraljuje nad pogani; vanj bodo zaupali pogani.' 13 Torej Bog upanja naj vas napolni z velikim veseljem in mironi v verovanju, da boste, po mōči Svetega Duha, oblini v upanju. 14 In tudi jaz sam sem prepričan o vas, moji bratje, da ste tudi vi polni dobrote, izpolnjeni z vsem spoznanjem, zmožni tudi drug drugega opomniti. 15 Vendari, bratje, zaradi milosti, ki mi je dana od Boga, sem vam napisal na nek način pogumneje, kakor da vas spomnim, 16 da naj bi bil jaz služabnik Jezusa Kristusa za pogane, ko služim Božjemu evangeliju, da bi bila daritev

poganov, posvečena po Svetem Duhu, lahko sprejemljiva. 17 Torej imam nekaj, s čemer se lahko po Jezusu Kristusu ponašam v teh stvareh, ki se nanašajo na Boga. 18 Kajti ne bom si drznil govoriti o katerikoli izmed tistih stvari, ki jih Kristus ni naznani po meni, da bi naredil pogane poslušne v besedi in dejanju, 19 preko mogočnih znamenij in čudes, po moči Božjega Duha; tako da sem od Jeruzalema in naokoli do Ilirika obširno oznamil Kristusov evangelij. 20 Da, tako sem si prizadeval, da oznamim evangelij, ne kjer je bil Kristus imenovan, da ne bi gradil na temelju drugega človeka: 21 temveč kakor je pisano: ,Katerim ni bilo govorjeno, bodo videli: in tisti, ki niso slišali, bodo razumeli.' 22 Zaradi tega razloga sem bil tudi sam zelo oviran, da pridek k vam. 23 Toda sedaj, ko v teh krajih nimam več prostora in imam ta mnoga leta veliko željo, da pridek k vam; 24 kadarkoli se odpravim na svoje potovanje v Španijo, bom prišel k vam: kajti zaupam, da vas na svojem potovanju vidim in da bom na svoji poti tja priveden mimo vas, da bi bil najprej nekoliko izpolnjen z vašo družino. 25 Toda sedaj grem v Jeruzalem, da služim svetim. 26 Kajti tem iz Makedonije in Ahaje je ugajalo, da zborejo neki prispevki za revne svete, ki so v Jeruzalemu. 27 To jih je resnično veselilo; in njihovi dolžnici sta. Kajti če so pogani postali soudeleženi njihovih duhovnih stvari, je tudi njihova dolžnost, da jim služijo v mesenih stvareh. 28 Ko bom torej to opravil in jim zapečatil ta sad, bom mimo vas prišel v Španijo. 29 In prepričan sem, ko pridek k vam, da bom prišel v polnosti blagoslova Kristusovega evangelija. 30 Sedaj vas rotim, bratje, zaradi Gospoda Jezusa Kristusa in zaradi ljubezni Duha, da se skupaj z menoj borite v vaših molitvah zame k Bogu; 31 da bom lahko rešen pred temi, ki v Judeji ne verujejo; in da bodo mojo službo, ki jo imam za Jeruzalem, sveti lahko sprejeli; 32 da bom lahko po Božji volji z veseljem prišel k vam in bom lahko skupaj z vami okrepčan. 33 Torej Bog miru bodi z vami vsemi. Amen.

16 Priporocam vam našo sestro Fojo, ki je služabnica cerkve, ki je v Kenhrejah: 2 da jo sprejmete v Gospodu, kakor se spodobi svetim in da ji pomagate v kateremkoli opravilu vas potrebuje: kajti bila je pomočnica mnogim in tudi meni. 3 Pozdravite Prisko in Ákvila, moja pomočnika v Kristusu Jezusu: 4 ki sta za moje življenje tvegala svoja lastna vratova: katerima se ne zahvaljujem samo jaz, temveč tudi vse cerkev poganov. 5 Prav tako pozdravite cerkev, ki je v njuni hiši. Pozdrav mojemu srčno ljubljenemu Epájnetu, ki je prvenec Ahaje Kristusu. 6 Pozdravite Marijo, ki je trdo delala in se z nami zelo trudila. 7 Pozdrav Andreóniki in Juniju, mojima sorodnikoma in mojima sojetnikoma, ki sta pomembna med apostoli, ki sta bila tudi pred menoj v Kristusu. 8 Pozdravite Ampliátu, mojega ljubljenega v Gospodu. 9 Pozdrav Urbanu, našemu pomočniku v Kristusu in Stahiju, mojemu ljubljenemu. 10 Pozdrav Apélu, potrjenemu v Kristusu. Pozdrav tem, ki so iz Aristóbulove družine. 11 Pozdrav Heródionu, mojemu sorodniku. Pozdravite te, ki so iz Narcisove družine, ki so v Gospodu. 12 Pozdrav Trífajni in Trifózi, ki se trudita v Gospodu. Pozdrav ljubljeni Pérsidi, ki se je veliko trudila v Gospodu. 13 Pozdravite Rufa, izbranza v Gospodu in njegovo in mojo [mater]. 14 Pozdrav Asínkritu, Flegonu, Hermesu, Patrobáju, Hermáju in bratom, ki so z njimi. 15 Pozdrav Filológu in Juliji, Neréju in njegovi sestri ter Olímpáju in vsem svetim, ki so z njimi. 16 Pozdravite drug drugega s svetim poljubom. Pozdravljajo vas Kristusove cerkve. 17 Torej, rotim vas, bratje, zapomnite si te, ki povzročajo nesoglasja in prestopke nasprotnje nauku, ki ste se ga naučili; in izogibajte se jih. 18 Kajti ti, ki so takšni, ne služijo našemu Gospodu Jezusu Kristusu, temveč svojemu lastnemu trebuhi; in z lepimi besedami ter vladnidimi govorí zavajajo srca preprostih.

19 Kajti vaša poslušnost je prišla v tujino k vsem ljudem. Zaradi vas sem torej vesel: toda kljub temu bi vas želet imeti modre do tega kar je dobro in nepokvarjene glede zla. **20** In Bog miru bo v kratkem zmečkal Satana pod vašimi stopali. Milost našega Gospoda Jezusa Kristusa naj bo z vami. Amen. **21** Pozdravljo vas Timotej, moj delovni tovariš in moji sorodniki Lukij in Jazon in Sozípater. **22** Jaz, Tertij, ki sem napisal to poslanico, vas pozdravljam v Gospodu. **23** Pozdravlja vas Gaj, gostitelj mene in celotne cerkve. Pozdravlja vas Erást, glavni upravitelj mesta in brat Kvart. **24** Milost našega Gospoda Jezusa Kristusa naj bo z vami vsemi. Amen. **25** Torej njemu, ki je sposoben, da vas utrdi v skladu z mojim evangelijem in oznanjevanjem Jezusa Kristusa, glede na razodetje skrivnosti, ki je bila tajno čuvana od nastanka sveta, (*aiōnios g166*) **26** toda sedaj je razodeta in po pismih prerokov, glede na zapoved večnega Boga, razglašena vsem narodom zaradi poslušnosti veri: (*aiōnios g166*) **27** Bogu, edinemu modremu, bodi slava po Jezusu Kristusu na veki. Amen. Napisano Rimljancem iz Korinta in poslano po služabnici Fojbi iz kenkrejske cerkve. (*aiōn g165*)

1 Korinčanom

1 Pavel, poklican, da je po Božji volji apostol Jezusa Kristusa in naš brat Sostén, 2 Božji cerki, ki je v Korintu, tem, ki so posvečeni v Kristusu Jezusu, poklicani da so sveti, z vsemi, ki na vsakem kraju, tako nijihovem kakor našem, kličejo ime Jezusa Kristusa, našega Gospoda: 3 „Milost budi vam in mir od Boga, našega Očeta in od Gospoda Jezusa Kristusa.“ 4 Vedno se vam v prid zahvaljujem svojemu Bogu za Božjo milost, ki vam je dana po Jezusu Kristusu; 5 da ste in vsaki stvari obogateni po njem, v vsej izgovorjavi in v vsem spoznanju; 6 celo kakor je bilo Kristusovo pričevanje potrjeno v vas: 7 tako da vam, ki pričakujete prihod našega Gospoda Jezusa Kristusa, ne primanjkuje nobenega daru: 8 ki vas bo tudi do konca potrdil, da boste lahko brez krivde na dan našega Gospoda Jezusa Kristusa. 9 Bog je zvest, po katerem ste bili poklicani v družbo njegovega Sina Jezusa Kristusa, našega Gospoda. 10 Torej vas rotim, bratje, v imenu našega Gospoda Jezusa Kristusa, da vsi gorovite isto stvar in da med vami ne bo nobenih nesoglasij; temveč da boste popolnoma združeni skupaj, v istem mišljenu in v isti sodbi. 11 Kajti razdeto mi je bilo o vas, moji bratje, po teh, ki so iz Hloine hiše, da so med vami spori. 12 Pravim torej to, da vsak izmed vas gorovi: „Jaz sem Pavlov; in jaz Apolov; in jaz Kefov; in jaz Kristusov.“ 13 Ali je Kristus razdeljen? Ali je bil Pavel križan za vas? Ali ste bili krščeni v Pavlovo ime? 14 Zahvaljujem se Bogu, da nisem krstil nobenega izmed vas razen Krispa in Gaja; 15 da ne bi kdorkoli lahko rekel, da sem krščeval v svojem lastnem imenu. 16 In krstil sem tudi Stefanájevo družino: razen tega ne vem, če sem krstil kogarkoli drugega. 17 Kajti Kristus me ni poslal krščevat, temveč oznanjati evangelij: ne z modrostjo besed, da ne bi bil Kristusov križ storjen brez učinka. 18 Kajti oznanjevanje križa je tem, ki propadajo, nespametnost; toda nam, ki smo rešeni, je Božja moč. 19 Kajti pisano je: „Uniči bom modrost modrih in zavrgel bom razum razsodnih.“ 20 Kje je modri? Kje je pisar? Kje je razpravljavec tega sveta? Ali ni modrosti tega sveta Bog naredil za nespametnost? (aiōn g165) 21 Kajti potem, ko v Božji modrosti svet po modrosti ni spoznal Boga, je Bogu ugajalo, da po nespametnosti oznanjevanja reši te, ki verujejo. 22 Kajti Judje zahtevajo znamenje in Grki iščejo modrost: 23 toda mi oznanjam križanega Kristusa, Judom kamen spotike in Grkom nespametnost; 24 toda tem, ki so poklicani, tako Judom kakor Grkom, [je] Kristus Božja moč in Božja modrost. 25 Ker je Božja nespametnost modrejša od ljudi; in Božja slabost močnejša od ljudi. 26 Kajti vidite vaš klic, bratje, kako da ni poklicanih veliko modrih po mesu, ne veliko mogočnih, ne veliko plemenitih: 27 toda Bog je izbral nespametne stvari sveta, da zbega modre; in Bog je izbral slabotne stvari sveta, da zbega stvari, ki so mogočne; 28 in nizke stvari sveta in stvari, ki so prezirane, je Bog izbral, da in stvari, ki niso, da zavrže stvari, ki so: 29 da se v njegovih prisotnosti ne bi poveličevalo nobeno meso. 30 Toda vi ste iz njega v Kristusu Jezusu, ki je za nas postal modrost od Boga in pravičnost in posvečenje in odkupitev: 31 da, kakor je pisano: „Kdor se ponaša, naj se ponaša v Gospodu.“

2 In jaz, bratje, ko sem prišel k vam, razglašujoč Božje pričevanje, nisem prišel z odličnostjo govora ali z modrostjo. 2 Kajti odločil sem ne vedeti med vami nobene stvari, razen Jezusa Kristusa in njega križanega. 3 In z vami sem bil v slabosti in v strahu ter v mnogem trepetanju. 4 In moj gorov in moje oznanjevanje nista bila s prepričevalnimi besedami človeške modrosti, temveč v prikazu Duha in moči: 5 da vaša vera ne bi stala na človeški modrosti, temveč na Božji moči. 6 Vendar gorovimo modrost med temi, ki so popolni: vendar ne modrosti tega sveta niti princrov tega sveta,

ki se izjalovi: (aiōn g165) 7 temveč gorovimo Božjo modrost v skrivnosti, celo prikrito modrost, katero je Bog pred svetom odredil v našo slavo: (aiōn g165) 8 katere nobeden izmed princev tega sveta ni spoznal: če bi jo spoznali, ne bi križali Gospoda slave. (aiōn g165) 9 Toda kakor je pisano: „Oko ni videlo niti uho slišalo niti ni vstopilo v človekovo srce, stvari, ki jih je Bog pripravil za tiste, ki ga ljubijo.“ 10 Toda Bog nam jih je razdelil po svojem Duhu: kajti Duh preiskuje vse stvari, da, globoke Božje stvari. 11 Kajti kateri človek ve stvari o človeku razen človekovega duha, ki je v njem? Točno tako Božje stvari ne pozna noben človek, razen Božjega Ducha. 12 Torej nismo prejeli duha sveta, temveč duha, ki je od Boga; da bi lahko spoznali stvari, ki so nam velikodusno dane od Boga. 13 O katerih stvareh tudi gorovimo, ne z besedami, katere uči človeška modrost, temveč katere uči Sveti Duh; [toda] duhovne stvari primerjamo z duhovnimi. 14 Toda naraven človek ne sprejema stvari od Božjega Ducha: kajti te so mu nespametnost: niti jih ne more razpoznati, ker se spoznavajo duhovno. 15 Toda kdor je duhoven, presoja vse stvari, čeprav on sam ni sojen od nobenega človeka. 16 Kajti kdo je spoznal Gospodov um, da bi ga lahko poučil? Toda mi imamo Kristusov um.

3 In jaz, bratje, vam nisem mogel goroviti kot duhovnim, temveč kot mesenim, celo kot otročičem v Kristusu. 2 Hranil sem vas z mlekom in ne z mesom: kajti doslej ga niste bili zmožni prenesti niti še sedaj ne zmoret. 3 Kajti še vedno ste meseni: kajti glede na to, da so med vami zavisti in prepričanja v nesoglasja, ali niste meseni in živite kot ljudje? 4 Kajti dokler nekdo gorovi: „Jaz sem Pavlov;“ in drug: „Jaz sem Apolov;“ ali niste še meseni? 5 Kdo je potem Pavel in kdo je Apolo, razen služabnika, po katerih verujete, prav kakor je Gospod dal vsakemu človeku? 6 Jaz sem zasadil, Apolo zaliil; toda Bog je dal rast. 7 Torej potem ni nič kdor sadi nisi kdor zaliva; temveč Bog, ki daje rast. 8 Torej kdor sadi in kdor zaliva, sta eno: in vsak bo svojo lastno nagrado prejel glede na svoje lastno delo. 9 Kajti midva sva delavca skupaj z Bogom: vi ste Božje poljedelstvo, vi ste Božja zgradba. 10 Glede na Božjo milost, ki mi je dana kot modremu stavbeniku, sem položil temelj in drug gradi na njem. Toda vsak naj pazi, kako gradi na njem. 11 Kajti drugega temelja kot je položen, ki je Jezus Kristus, noben človek ne more položiti. 12 Torej če katerikoli človek na tem temelju gradi zlato, srebro, dragocene kamne, les, seno, strnišče; 13 delo vsakega človeka bo razdet: kajti oznanil ga bo dan, ker bo razdet z ognjem; in ogenj bo preizkusil delo vsakega človeka, kakšne vrste je. 14 Če delo kateregakoli človeka, ki je gradil na njem, ostane, bo prejel nagrado. 15 Če bo delo kateregakoli človeka zgorelo, bo trpel izgubo: toda on sam bo rešen; vendar tako kakor z ognjem. 16 Ali ne veste, da ste Božji tempelj in da Božji Duh prebiva v vas? 17 Če katerikoli človek omadežuje Božji tempelj, bo Bog uničil njega; kajti Božji tempelj je svet, čigar tempelj ste vi. 18 Naj se noben človek ne varja. Če se komurkoli med vami zdi, da je v tem svetu moder, naj postane bedak, da bo lahko moder. (aiōn g165) 19 Kajti modrost tega sveta je pri Bogu norost. Kajti pisano je: „Modre zasači v njihovi lastni prebrisanosti.“ 20 In ponovno: „Gospod pozna misli modrih, da so prazne.“ 21 Torej naj se noben človek ne ponaša z ljudmi. Kajti vse stvari so vaše; 22 bodisi Pavel ali Apolo ali Kefa ali svet ali življene ali smrt ali sedanje stvari ali stvari, ki pridejo; vse so vaše; 23 in vi ste Kristusovi; in Kristus je Božji.

4 Naj človek tako oceni o nas kakor o Kristusovih služabnikih in oskrbnikih Božjih skrivnosti. 2 Poleg tega je pri oskrbnikih zahtevano, da je človek najden zvest. 3 Toda kar se mene tiče je to zelo majhna stvar, da bi bil sojen od vas ali od človeške sodbe: da, jaz samega sebe ne sodim. 4 Kajti sam od sebe ne vem nič; čeprav s tem nisem opravičen: toda kdor sodi mene, je Gospod. 5

Torej ničesar ne sodite pred časom, dokler ne pride Gospod, ki bo privedel na svetlubo tako skrite stvari teme, kakor bo razodel namene src: in tedaj bo vsak prejel pohvalo od Boga. **6** In te stvari, bratje, sem zaradi vas in podobi prenesel nase in na Apola; da bi se lahko na nama naučili ne misliti o ljudeh preko tega kar je pisano, da se nobeden izmed vas ne bi napihoval drug proti drugemu. **7** Kajti kdo te dela, da se razlikuješ od drugega? In kaj imaš, kar nisi prejel? Torej, če si to prejel, zakaj se ponašaš, kakor če tega nisi prejel? **8** Sedaj ste siti, sedaj ste bogati, brez nas ste zakraljevali kakor kralji: in Bog daj, da ste zakraljevali, da bomo lahko tudi mi kraljevali z vami. **9** Kajti mislim, da je Bog nas apostole postavil zadnje, kakor bi bili določeni za smrt: kajti postali smo prizor svetu in angelom in ljudem. **10** Mi smo bedaki za Kristusa, toda vi ste modri v Kristusu; mi smo slabotni, toda vi ste močni; vi ste častitljivi, toda mi smo prezirani. **11** Celō do sedanje ure smo tako lačni kakor žejni in nagi in oklofutani ter nimamo zanesljivega bivališča; **12** in trudimo se ter delamo z našimi lastnimi rokami: ko smo zasramovani, blagoslavljam: ko smo preganjeni, to potrпmo: **13** ko smo psovani, milo prosimo: postali smo kakor umazanija sveta in do današnjega dne smo izvržki vseh stvari. **14** Teh stvari vam ne pišem, da vas sramotim, temveč vas kot svoje ljubljene sinove svarim. **15** Kajti čeprav imate deset tisoč učiteljev v Kristusu, vendarle nimate mnogo očetov: kajti v Kristusu Jezusu sem vas po evangeliju rodil jaz. **16** Zatorej vas rotim, bodite moji posnemovalci. **17** Zaradi tega razloga sem k vam poslal Timoteja, ki je moj ljubljeni sin in zvest v Gospodu, ki vam bo priklkal v spomin o mojih poteh, ki so v Kristusu, kakor povsod v vsaki cerkvi učim. **18** Torej nekateri so napihnjeni, kot da ne bom prišel k vam. **19** Toda k vam bom prišel v kratkem, če Gospod hoče in ne bom spoznal govora teh, ki se napihujejo, temveč moč. **20** Kajti Božje kraljestvo ni v besedi, temveč v moči. **21** Kaj hočete? Naj pridem k vam s palico ali v ljubezni in v duhu krotkosti?

5 Pogosto se sporoča, da je med vami prešuštvio in to prešuštvilo, kakršno je komaj imenovan med pogani, da naj bi nekdo imel ženo svojega očeta. **2** In vi ste napihnjeni in niste raje žalovali, da bi bil tisti, ki je to dejanje storil, lahko odvzet izmed vas. **3** Kajti resnično, čeprav telesno odsoten, toda prisoten v duhu, sem že sodil, kakor da sem bil prisoten, glede tistega, ki je storil to dejanje, **4** v imenu našega Gospoda Jezusa Kristusa, ko ste z močjo našega Gospoda Jezusa Kristusa skupaj zbrani vi in moj duh, **5** da se takšnega izroči Satanu v uničenje mesa, da bi bil duh lahko rešen na dan Gospoda Jezusa. **6** Vaše ponašanje ni dobro. Ali ne veste, da malo kvasa prekvasti celotno gmoto? **7** Počistite torej stari kvas, da boste lahko nova gmota, ker ste nekvašeni. Kajti celō Kristus, naše pashalno jagnje, je bil žrtvovan za nas: **8** torej praznujmo praznik, ne s starim kvasom niti s kvasom hudobije in zlobnosti; temveč z nekvašenim kruhom iskrenosti in resnice. **9** V poslanici sem vam napisal, da se ne družite s prešuštvovalci: **10** čeprav ne skupaj s prešuštvovalci tega sveta ali z lakomniki ali izsiljevalci ali z malikovalci; kajti potem morate brezpogojno oditi s sveta. **11** Toda napisal sem vam torej, da se ne družite, če je katerikoli človek, ki se imenuje brat, prešuštvovalec ali lakomnik ali malikovalec ali obrekljivec ali pijanec ali izsiljevalec; s takšnim niti ne jehte. **12** Kajti kaj moram storiti, da sodim tudi te, ki so zunaj? Ali vi ne sodite teh, ki so znotraj? **13** Toda tiste, ki so zunaj, sodi Bog. Torej to zlobno osebo odslovite izmed sebe.

6 Ali si drzne kdo izmed vas, ki ima zadevo zoper drugega, tožiti pred nepravčnimi, ne pa pred svetimi? **2** Ali ne veste, da bodo sveti sodili svet? In če bo svet sojen po vas ali ste nevredni, da sodite najmanjšim zadevam? **3** Ali ne veste, da bomo sodili

angelom? Koliko bolj stvarem, ki se nanašajo na to življenje? **4** Če imate torej sodbe o stvareh, ki se nanašajo na to življenje, postavljate za sodnike tiste, ki so v cerkvi najmanj spoščovani. **5** Govorim v vašo sramoto. Ali je tako, da med vami ni modrega? Ni niti enega, ki bi bil sposoben razsoditi med svojimi brati? **6** Vendar se brat toži z bratom in to pred neverniki. **7** Torej je zato med vami skrajna krivica, ker se tožite drug z drugim. Zakaj raje ne sprejmete krivice? Zakaj raje ne dopustite, da ste ogoljufani? **8** Ne, vi delate krivico in goljufate in to svoje brate. **9** Ali ne veste, da nepravčnost ne bo podedovala Božjega kraljestva? Ne bodite zavedeni: niti prešuštvovalci, niti malikovalci, niti zakonolomci, niti poženščeni, niti tisti, ki sami sebe zlorabljujo z možmi, **10** niti tatovi, niti lakomniki, niti pijanci, niti zasramovalci, niti izsiljevalci ne bodo podedovali Božjega kraljestva. **11** In takšni ste bili nekateri izmed vas: toda vi ste umiti, toda vi ste posvečeni, toda vi ste opravčeni v imenu Gospoda Jezusa in z Duhom našega Boga. **12** Dovoljene so mi vse stvari, toda vse stvari niso koristne: dovoljene so mi vse stvari, toda podvržen ne bom pod oblast nobene. **13** Jedi [so] za trebuh in trebuh za jedi: toda Bog bo uničil tako to kakor te. Telo torej ni za prešuštvovanje, temveč za Gospoda; in Gospod za telo. **14** In Bog je obudil tako Gospoda, kakor bo po svoji lastni moči obudil tudi nas. **15** Ali ne veste, da so vaša telesa Kristusovi udje? Ali naj torej vzamem Kristusove ude in jih naredim za ude pocestnice? Bog ne daj. **16** Kaj? Ali ne veste, da kar je združeno s pocestnico, je eno telo? Kajti dva, 'pravi on, ,bosta eno meso.' **17** Toda kdor je pridružen h Gospodu, je en duh. **18** Bežite pred prešuštvom. Vsak greh, ki ga stori človek, je zunaj telesa; toda kdor grešno počenja prešuštvto, greši zoper svoje lastno telo. **19** Kaj? Ali ne veste, da je vaše telo tempelj Svetega Duha, ki je v vas, katerega imate od Boga in niste sami svoji? **20** Kajti odkupljeni ste s ceno: zato proslavite Boga v vašem telesu in v vašem duhu, ki sta Božja.

7 Torej glede stvari, o katerih ste mi pisali: „Dobro je za moškega ne dotikati se ženske.“ **2** Kljub temu naj ima, v izogib prešuštvovanju, vsak mož svojo lastno ženo in vsaka ženska naj ima svojega lastnega soproga. **3** Naj soprog ženi vrača dolžno dobrohotnost: in prav tako žena soprou. **4** Žena nima oblasti nad svojim lastnim telesom, temveč soprog: in prav tako tudi soprog nima oblasti nad svojim lastnim telesom, temveč žena. **5** Ne prikrajušta se drug drugemu, razen če je to s soglasjem za nekaj časa, da se lahko predata postu in molitvi; in ponovno pridita skupaj, da vaju zaradi vajinega pomanjkanja samoobjavljanja ne skuša Satan. **6** Toda to govorim z dovoljenjem in ne po zapovedi. **7** Kajti želim, da bi bili vsi ljudje kakor jaz. Toda vsak človek ima svoj primeren dar od Boga, eden na ta način in drugi na drug. **8** Torej neporočenim in vdovam pravim: „Zanje je dobro, če ostanejo kakor jaz.“ **9** Toda če se ne morejo brzdati, naj se poročé: kajti bolje se je poročiti kakor plameneti. **10** Poročenim pa naročam, čeprav ne jaz, temveč Gospod: „Naj žena ne odide od svojega soproga: **11** toda če pa odide, naj ostane neomožena ali naj se pobota k svojemu soprogu: in soprog naj svoje žene ne odslovi.“ **12** Toda ostalim govorim jaz, ne Gospod: „Če ima katerikoli brat ženo, ki ne veruje in je zadovoljna, da prebiva z njim, naj je ne odslovi. **13** In ženska, ki ima soproga, ki ne veruje in če je zadovoljen, da prebiva z njo, naj ga ona ne zapusti. **14** Kajti neverni soprog je posvečen po ženi in neverna žena je posvečena po soprogu: sicer bi bili vaši otroci nečisti; toda sedaj so sveti. **15** Toda če neverni odide, naj odide. Brat ali sestra v teh primerih nista pod suženjstvom: toda Bog nas je poklical k miru. **16** Kajti kaj veš ti, oh žena, če boš rešila svojega soproga? Ali kako veš ti, oh mož, če boš rešil svojo ženo?“ **17** Toda kakor je

Bog vsakemu človeku razdelil, kakor je Gospod vsakogar poklical, tako naj živi. In tako določam v vseh cerkvah. **18** Ali je poklican katerikoli mož, ki je obrezan? Naj ne postane neobrezan. Ali je kateri poklican neobrezan? Naj ne bo obrezan. **19** Obreza ni nič in neobreza ni nič, temveč izpolnjevanje Božjih zapovedi. **20** Naj vsak ostane v isti poklicnosti, v katero je bil poklican. **21** Ali si bil poklican kot služabnik? Ne skribi za to: toda če lahko postaneš svoboden, to vsekakor izkoristi. **22** Kajti kdor je poklican v Gospodu kot služabnik, je Gospodov osvobojenec: prav tako tudi kdor je poklican kot svoboden, je Kristusov služabnik. **23** Odkupljeni ste za ceno: ne bodite služabniki ljudem. **24** Bratje, naj vsak ostane z Bogom v tem, v čemer je bil poklican. **25** Torej gledate devic nimam zapovedi od Gospoda: čeprav dam svoje mnenje, kakor nekdo, ki je dosegel usmiljenje od Gospoda, da je zanesljiv. **26** Domnevam torej, da je to dobro zaradi sedanje stiske: pravim, da je to dobro za človeka, da je tako. **27** Ali si vezan k čeni? Ne skušaj biti razvezan. Ali si razvezan od žene? Ne išči žene. **28** Toda če pa se poročiš, nisi grešil; in če se devica poroči, ni grešila. Vendar bodo taki imeli stisko v mesu: toda prizanašam vam. **29** Toda pravim to, bratje, čas je kratek: preostaja to, da so tisti, ki imajo žene, kakor da jih ne bi imeli; **30** in tisti, ki jokajo, kakor ne bi jokali; in tisti, ki se veselijo, kakor da se ne bi veselili; in tisti, ki kupujejo, kakor ne bi imeli v lasti; **31** in tisti, ki uporabljajo ta svet, kakor ga ne bi zlorabljali: kajti videz tega sveta mineva. **32** Toda hočem, da se ne vznemirjate in ne skrbite. Kdor je neporočen, skribi za stvari, ki pripadajo Gospodu, kako bi lahko ugajal Gospodu: **33** toda kdor je poročen, se vznemirja in skribi za stvari, ki so od sveta, kako bi lahko ugajal svoji ženi. **34** Razlika je tudi med ženo in devico. Neporočena ženska skribi za Gospodove stvari, da bi bila lahko sveta, tako v telesu kakor v duhu: toda tista, ki je poročena, skribi za svetne stvari, kako bi lahko ugodila svojemu soprogu. **35** In to govorim v vašo lastno korist; ne da bi na vas lahko vrgel zanko, temveč za to kar je ljubko in da bi lahko nemoteno služili Gospodu. **36** Toda če kateri človek misli, da se do svoje device vede nespodobno, če je minil cvet njenih let in potreba tako zahteva, naj stori kar hoče, ne greši: naj se poročita. **37** Vendar kdor v svojem srcu neomajno stoji in nima nujne potrebe, temveč ima oblast nad svojo lastno voljo in je v svojem srcu tako določil, da bo ohranil svojo devico, stori pravilno. **38** Tako torej kdor jo daje v zakon, stori pravilno; toda kdor je ne daje v zakon, stori bolje. **39** Žena je vezana s postavo dokler njen soprog živi; toda če njen soprog umre, je prosta, da se poroči s komerkoli hoče; le v Gospodu. **40** Toda po moji sodbi je srečnejša, če ostane tako: in mislim, da imam tudi jaz Božjega Duha.

8 Torej gledate stvari darovanih malikom vemo, da imamo vse spoznanje. Spoznanje napihuje, toda sosedska ljubezen izgraje. **2** In če katerikoli človek misli, da karkoli pozna, še nič ne pozna kakor bi moral poznati. **3** Toda če katerikoli človek ljubi Boga, isti je spoznan od njega. **4** Kar torej zadeva uživanje tistih stvari, ki so darovane v žrtvovanje malikom, vemo, da v svetu malik ni nič in da ne obstaja drug Bog razen enega. **5** Kajti čeprav obstajajo ti, ki se imenujejo bogovi, bodisi na nebu ali na zemlji (kakor obstajajo mnogo bogov in mnogo gospodov), **6** toda za nas ni drugega razen enega Boga, Očeta, od katerega so vse stvari in mi v njem; in en Gospod Jezus Kristus, po katerem so vse stvari in mi po njem. **7** Vendar to spoznanje ne obstaja v vsakem človeku: kajti nekateri z vestjo malikov do te ure to jedo kot stvar darovano maliku; in njihova slabotna vest je omadeževana. **8** Toda jed nas ne priporoča Bogu: kajti niti če jemo, nismo boljši; niti če ne jemo, nismo slabši. **9** Toda pazite, da ne bi na kakršenkoli način ta vaša svoboda postala kamen spotike tem, ki so slabotni. **10** Kajti če te

katerikoli človek, ki ima spoznanje, vidi v templju malikov sedeti pri jedi, ali ne bo njegova vest, ki je slabotna, postala ohrabrena, da je te stvari, ki so darovane malikom; **11** in zaradi twojega spoznanja bo propadel slaboten brat, za katerega je Kristus umrl? **12** Toda kadar takoj grešite proti bratom in prizadenete njihovo slabotno vest, grešite zoper Kristusa. **13** Zatorej, če jed storii, da se moj brat pohuja, dokler stoji svet ne bom jedel mesa, da ne bi svojega brata primoral grešiti. (aiōn g165)

9 Ali nisem apostol? Ali nisem svoboden? Ali nisem videl Jezusa Kristusa, našega Gospoda? Ali niste vi moje delo v Gospodu? **2** Če nisem apostol drugim, sem pa nedvomno vam: kajti vi ste pečat mojega apostolstva v Gospodu. **3** Moj odgovor tem, ki me zaslišujejo, je ta: **4**, Ali nimamo pravice jesti in pititi? **5** Ali nimamo pravice okrog voditi sestro, ženo, prav tako kakor drugi apostoli in kakor Gospodovi bratje ter Kefi? **6** Ali se samo jaz in Barnaba nimava pravice zadržati pred delom? **7** Kdo se kadarkoli gre vojskovanje na svoje lastne stroške? Kdo zasaja vinograd, pa ne je od sadov le-tega? Ali kdor hrani trop, pa ne je mleka od tropa? **8** Ali govorim te besede kakor človek? Ali ne pravi isto tudi postava? **9** Kajti v Mojzesovi postavi je pisano: „Ne bo zavezal gobca volu, ki mane žito.“ Ali Bog skribi za vole? **10** Ali pravi to povsem zaradi nas? Zaradi nas, brez dvoma, tako je pisano: da kdor orje, naj bi oral in upanju; in da kdor mlati in upanju, naj bi bil soudeleženec svojega upanja. **11** Če smo vam sejali duhovne stvari, ali je velika stvar, če bomo želi vaše mesene stvari? **12** Če so drugi udeleženci te pravice nad vami, ali nismo tem bolj mi? Pa vendar te pravice nismo uporabili; temveč vse stvari prenašamo, da ne bi ovirali Kristusovega evangelija. **13** Ali ne veste, da tisti, ki služijo pri svetini stvareh, živijo od tempeljskih stvari? In da so tisti, ki prisostvujejo pri oltarju, udeleženci z oltarjem? **14** Točno tako je Gospod odredil, da bi tisti, ki oznanjajo evangelij, živeli od evangelija. **15** Toda sam nisem uporabil nobene od teh stvari: niti nisem napisal teh stvari, da bi se mi tako zgodovalo: kajti zame bi bilo bolje, da umrem, kakor da bi katerikoli človek onemogočil moje ponašanje. **16** Kajti čeprav oznanjam evangelij, se nimam s čim ponašati: ker je name položena nuja; da, gorje meni, če ne oznanjam evangelija! **17** Kajti če to stvar počnem voljno, imam nagrado: toda če proti svoji volji, mi je bilo zaupano razdeljevanje evangelija. **18** Kaj je potem moja nagrada? Resnično, da kadar oznanjam evangelij, smem narediti Kristusov evangelij brezplačen, da ne bi izkorščal svoje pravice v evangeliju. **19** Kajti čeprav sem osvobojen vseh ljudi, sem vendar sebe naredil služabnika vsem, da bi jih lahko več pridobil. **20** In Judom sem postal kakor Jud, da bi lahko pridobil Jude; tem, ki so pod postavo, kakor pod postavo, da bi lahko pridobil te, ki so pod postavo; **21** tem, ki so brez postave, kakor brez postave, (ne brez postave Bogu, temveč pod postavo Kristusu) da bi lahko pridobil te, ki so brez postave. **22** Slabotnim sem postal kakor slaboten, da lahko pridobim slabotne: storil sem vse stvari vsem ljudem, da bi jih vsekakor nekaj rešil. **23** In to počnem zaradi evangelija, da bom lahko z vami udeleženec le-tega. **24** Ali ne veste, da tisti, ki tečejo na tekmi, vsi tečejo, toda eden prejema nagrado? Tako tecite, da jo lahko dosežete. **25** Vsek pa, ki si prizadeva za nagrado, je zmeren v vseh stvareh. Torej oni to počno, da dosežeo pokvarljiv venec; toda mi nepokvarljivega. **26** Zatorej tako tečem, ne kakor negotovo; tako se borim, ne kakor nekdo, ki tolči zrak: **27** temveč potlačim svoje telo in ga privedem v podložnost: da ne bi bil na kakršenkoli način, ko sem oznanjal drugim, sam bil zavrnjen.“

10 Poleg tega bratje, nočem, da vi ne bi premislili, kako da so bili vvi naši očetje pod oblakom in so vvi skozi morje; **2** in vvi so bili krščeni v Mojzesu, v oblaku in v morju; **3** in vvi so jedli

isto duhovno jed; 4 in vsi so pili isto duhovno pijačo: kajti pili so iz te duhovne Skale, ki jih je spremiljal: in ta Skala je bil Kristus. 5 Toda z mnogimi izmed njih Bog ni bil zelo zadovoljen: zato so bili zrušeni v divjini. 6 Torej te stvari so bile naši zgledi, z namenom, da ne bi mi hlepeli po zlih stvareh, prav tako kakor so oni hlepeli. 7 Niti ne bodite malikovalci, kakor so bili nekateri izmed njih; kakor je pisano: „Ljudje so se usedli, da bi jedli in pili in vstali, da bi se zabavali.“ 8 Niti ne zagrešimo prešuštvovanja, kakor so storili nekateri izmed njih in [jih] je v enem dnevu padlo triindvajset tisoč. 9 Niti ne skušajmo Kristusa, kakor so skušali tudi nekateri izmed njih in so bili pokončani od kač. 10 Niti ne godrnjajte, kakor so tudi nekateri izmed njih godrnjali in so bili pokončani od uničevalca. 11 Torej vse te stvari so se jim zgodile za zglede: napisane pa so v svarilo nam, nad katere so prišli konci sveta. (aiōn g165) 12 Zato naj tisti, ki misli, da stoji, pazi, da ne pade. 13 Nobene skušnjave niste prestali razen takšne, ki je človeku običajna: toda Bog je zvest, ki ne bo dovolil, da bi bili skušani nad tem, kar ste zmožni; toda s skušnjavo bo prav tako pripravil pot za pobeg, da jo boste lahko prestali. 14 Moji srčno ljubljeni, bežite torej od malikovanja. 15 Govorim kot modrim možem; presodite, kaj gorim. 16 Ali ni čaša blagoslova, ki jo blagoslavljamo, udeležba pri Kristusovi krvi? Ali ni kruh, ki ga lomimo, udeležba pri Kristusovem telesu? 17 Kajti mi, ki nas je mnogo, smo en kruh in eno telo; ker smo vsi udeleženci tega enega kruha. 18 Glejte Izrael po mesu: ali niso tisti, ki jedo od žrtve, udeleženci olтарja? 19 Kaj torej pravim? Da je malik kaj, ali je to, kar je darovano v žrtvovanje malikom kaj? 20 Temveč pravim, da stvari, ki jih pogani žrtvujejo, žrtvujejo hudičem, ne pa Bogu: in ne želim, da bi vi imeli družbo s hudiči. 21 Ne morete piti Gospodove čaše in čaše hudičev: ne morete biti udeleženci Gospodove mize in mize hudičev. 22 Ali Gospoda dražimo do ljubosumnosti? Ali smo močnejši od njega? 23 Dovoljene so mi vse stvari, toda vse stvari niso koristne: dovoljene so mi vse stvari, toda vse stvari ne izgrajujejo. 24 Naj noben človek ne išče svojega lastnega, temveč vsak srečo drugega. 25 Karkoli se prodaja v mesnicah, to jejte, ne postavlajoč nobenih vprašanj glede vesti: 26 kajti Gospodova je zemlja in njena polnost. 27 Če vas kdorkoli od teh, ki ne veruje, povabi na pojedino in ste pripravljeni, da greste; jejte karkoli je postavljeno pred vas in ne sprašujte se nobenih vprašanj glede vesti. 28 Toda če vam katerikoli človek reče: „To je darovano v žrtve malikom,“ ne jejte zaradi tistega, ki je to pokazal in zaradi vesti: kajti Gospodova je zemlja in njena polnost: 29 vesti pravim, ne twoje lastne, temveč od drugega: kajti zakaj je moja svoboda sojena od vesti drugega človeka? 30 Kajti če sem udeleženec po milosti, zakaj sem obrekovan zaradi tega, za kar se zahvaljujem? 31 Če torej jeste ali pijete ali delate karkoli, vse to delajte v Božjo slavo. 32 Ne dajajte nobenega povoda, niti Judom, niti poganom, niti Božji cerkvi: 33 tako kakor jaz v vseh stvareh ugajam vsem ljudem in ne iščem svoje lastne koristi, temveč korist mnogih, da bodo oni lahko rešeni.

11 Bodite moji posnemovalci, celo kakor sem tudi jaz Kristusov. **12** Hvalim vas torej, bratje, da se me spominjate v vseh stvareh in se držite predpisov, kakor sem vam jih izročil. 3 Toda želet bi, da veste, da je glava vsakemu možu Kristus; in glava ženski je mož; in glava Kristusu je Bog. 4 Vsak mož, ki moli ali prerokuje in ima svojo glavo pokrito, onečašča svojo glavo. 5 Toda vsaka ženska, ki moli ali prerokuje s svojo nepokrito glavo, onečašča svojo glavo: ker je to celo isto, kakor če bi bila ostržena na kratko. 6 Kajti če se ženska ne pokriva, naj bo tudi ostržena: toda če je za žensko sramotno, da bi bila ostržena ali ostržena na kratko, naj bo pokrita. 7 Kajti mož zares ne sme pokrivati svoje glave, ker je podoba in slava Boga: toda ženska je slava moškega.

8 Kajti moški ni iz ženske; temveč ženska iz moškega. 9 Niti ni bil moški ustvarjen zaradi ženske; temveč ženska zaradi moškega. 10 Zaradi tega razloga mora ženska na svoji glavi imeti oblast, zaradi angelov. 11 Pa vendar v Gospodu ni niti moškega brez ženske niti ženske brez moškega. 12 Kajti kakor je ženska iz moškega, točno tako je tudi moški po ženski; toda vse stvari od Boga. 13 Presodite v sebi: ali je lepo, da ženska nepokrita moli k Bogu? 14 Ali vas ne uči celo sama narava, če ima moški dolge lase, da je to njemu sramota? 15 Toda če ima ženska dolge lase, je njej to slava: kajti njeni lasje so ji dani za pokrivalo. 16 Toda če je katerikoli človek videti prepirljiv, mi take navade nimamo niti Božje cerkve ne. 17 Torej s tem, kar vam navajam, vas ne hvalim, ker se ne shajate na boljše, temveč na slabše. 18 Kajti predvsem, ko se shajate v cerkvi, slišim, da so med vami nesoglasja; in deloma temu verjamem. 19 Kajti med vami morajo biti tudi krivoverci, da se med vami lahko razodenjajo tisti, ki so preizkušeni. 20 Ko torej pridete skupaj na en kraj, to ni, da jeste Gospodovo večerjo. 21 Ker pri jedi vsakdo vzame prej svojo lastno večerjo: in je eden lačen, drugi pa pjan. 22 Kaj? Ali nimate hiš, da bi v njih jedli in pili? Ali prezirate Božjo cerkev in sramotite te, ki nimajo? Kaj naj vam rečem? Naj vas hvalim v tem? Ne hvalim vas. 23 Kajti od Gospoda sem prejel to, kar sem vam tudi izročil: „Da je Gospod Jezus isto noč, v kateri je bil izdan, vzel kruh: 24 in ko se je zahvalil, ga je razlomil in rekel: ,Vzemite, jejte: to je moje telo, ki je zlomljeno za vas: to delajte v moj spomin.“ 25 Na isti način je vzel tudi čašo, ko je srknil, rekoč: „Ta čaša je nova zaveza v moji krvi: to delajte tako pogosto kot to pijete, v moj spomin.“ 26 Kajti tako pogosto kot jeste ta kruh in pijete to čašo, razodevate Gospodovo smrt, dokler ne pride. 27 Zato kdorkoli bo nevredno jedel ta kruh in pil to Gospodovo čašo, bo kriv Gospodovega telesa in krvi. 28 Toda naj vsak človek izprša samega sebe in naj tako jé od tega kruha in pije od te čaše. 29 Kajti kdor jé in pije nevredno, jé in pije obsodbo samemu sebi, ne razpoznavata po Gospodovega telesa. 30 Zaradi tega razloga so mnogi med vami slabotni in bolejni in mnogi spijo. 31 Kajti če bi sodili sami sebe, bi ne bili sojeni. 32 Toda ko smo sojeni, smo okarani od Gospoda, da ne bi bili obsojeni s svetom. 33 Zatorej, moji bratje, kadar pridete skupaj, da jeste, počakajte drug na drugega. 34 In če je katerikoli človek lačen, naj jé doma; da se ne shajate v obsodbo. Ostalo pa bom uredil, ko pridem.

12 Torej glede duhovnih darov, bratje, ne bi vas hotel imeti nevedne. 2 Vi veste, da ste bili pogani, zapeljani k tem nemim malikom, celo kakor ste bili vodenici. 3 Zatorej vam dajem razumeti, da nihče, ki govorji po Božjem Duhu, ne imenuje Jezusa preklet: in da noben človek ne more reči, da Jezus je Gospod, razen po Svetem Duhu. 4 Torej obstaja raznolikost darov, toda isti Duh. 5 In obstaja drugačnost služenj, toda isti Gospod. 6 In obstaja raznolikost del, toda to je isti Bog, ki dela vse v vseh. 7 Toda manifestacija Duha je dana vsakemu človeku, da s tem koristi. 8 Kajti enemu je po Duhu dana beseda modrosti; drugemu po istem Duhu beseda spoznanja; 9 drugemu vera po istem Duhu; še drugemu po istem Duhu darovi ozdravljanja; 10 drugemu delanje čudežev; drugemu prerokba; drugemu razpoznavanje duhov; drugemu številne vrste jezikov; drugemu razlagi jezikov: 11 toda vse to počne ta en in točno isti Duh, ki vsakemu človeku razdeljuje posamično, kakor on hoče. 12 Kajti kakor je telo eno in ima mnogo udov in so vsi udi od tega enega telesa, čeprav mnogi, eno telo: tako je tudi Kristus. 13 Kajti po enem Duhu smo vsi krščeni v eno telo, bodisi smo Judje ali pogani, bodisi smo vezani ali svobodni; vsi pa smo bili napojeni v enem Duhu. 14 Kajti telo ni en ud, temveč mnogo. 15 Če bo stopalo reklo: „Ker nisi roka, nisi od telesa; “ ali potemtakem ni od telesa? 16 In

če bo uho reklo: „Ker nisem oko, nisem od telesa; ali potemtakem ni od telesa? 17 Če bi bilo celotno telo oko, kje bi bil sluh? Če bi bilo celotno sluh, kje bi bil vonj? 18 Toda sedaj je Bog vsakega od teh udov razporedil po telesu, kakor mu je ugajal. 19 In če bi bili vsi en ud, kje bi bilo telo? 20 Vendar so sedaj oni številni udje, vendar samo eno telo. 21 In oko ne more reči roki: „Ne potrebujem te, „prav tako tudi ne glava stopalu: „Ne potrebujem te.“ 22 Ne, potrebnih je veliko več teh telesnih udov, ki so videti slabotnejši: 23 in ti telesni udje, za katere mislimo, da so manj častitljivi, na te podelimo obilnejšo čast; in naši neprivilačni deli imajo obilnejšo ljubkost. 24 Kajti naši ljubki deli nimajo potrebe: toda Bog je pripravil skupaj telo in dal obilnejšo čast temu delu, ki trpi pomanjkanje: 25 da v telesu ne bi bilo razkola; temveč, da bi imeli udje enako skrb drug za drugega. 26 In če en ud trpi, vsi udje trpijo z njim; ali [če] je en ud spoštovan, se vsi udje veselijo z njim. 27 Torej vi ste Kristusovo telo in predvsem udje. 28 In Bog je postavil nekatere v cerkvi, najprej apostole, drugič preroke, tretič učitelje, nató čudeže, potem darove ozdravljanj, pomoči, upravljanj, raznolikost jezikov. 29 So vsi apostoli? So vsi preroki? So vsi učitelji? So vsi delavci čudežev? 30 Imajo vsi darove ozdravljanja? Ali vsi gorovijo z jezik? Ali vsi razlagajo? 31 Toda iskreno hrepenite po najboljših darovih: in vendar vam pokažem še odličnejšo pot.

13 Čeprav gorovim s človeškimi in angelškimi jezikami, pa nimam sosedske ljubezni, sem postal kakor brneč bron ali zvenečna cimbala. 2 In čeprav imam dar prerosta in razumem vse skrivnosti in vsa spoznanja; in čeprav imam vso vero, tako da lahko premikam gore, pa nimam sosedske ljubezni, nisem nič. 3 In čeprav podelim vse svoje dobrine, da nahranim revne in čeprav izročim svoje telo, da bi izgorelo, nimam pa sosedske ljubezni, mi to nič ne koristi. 4 Sosedska ljubezen dolgo prenaša in je prijazna; sosedska ljubezen ni nevoščljiva; sosedska ljubezen sebe ne povzdiguje, ni napihnjena, 5 se ne ponaša nespodobno, ne išče svojega lastnega, ni lahko izzvana, ne misli zlega; 6 ne razveseljuje se v krivčnosti, temveč se razveseljuje v resnici; 7 prenese vse stvari, veruje vsem stvarem, upa [v] vse stvari, vzdrži vse stvari. 8 Sosedska ljubezen nikoli ne izneveri: toda če bodo prerosta, bodo prenehala; če bodo jeziki, bodo prenehali; če bo spoznanje, bo to izginilo proč. 9 Kajti spoznavamo deloma in prerokujemo deloma. 10 Toda ko pride to, kar je popolno, potem bo to, kar je deloma, odpravljeno. 11 Ko sem bil otrok, sem gorovil kakor otrok, razumel kakor otrok, mislil kakor otrok: toda, ko sem postal mož, sem otroče stvari dal stran. 12 Kajti sedaj vidimo skozi steklo, temno; toda potem iz oči v oči: sedaj spoznavam deloma; toda potem bom spoznal enako, kakor sem bil tudi spoznan. 13 In sedaj ostajajo vera, upanje, sosedska ljubezen, to troje; toda največja od teh je sosedska ljubezen.

14 Prizadevajte si za sosedsko ljubezen in želite duhovne darove, toda rajši, da boste lahko prerokovali. 2 Kajti kdor gorovi v neznanem jeziku, ne gorovi ljudem, temveč Bogu: kajti noben človek ga ne razume; čeprav v duhu gorovi skrivnosti. 3 Toda kdor prerokuje, gorovi ljudem in izgrajevanje in spodbudo in potolažbo. 4 Kdor gorovi v neznanem jeziku, izgrajuje sebe; toda kdor prerokuje, izgrajuje cerkev. 5 Hočem, da vi vsi gorovite z jezikami, toda rajši da prerokujete: kajti večji je kdor prerokuje, kakor kdor gorovi z jezikami, razen če razлага, da lahko cerkev prejme izgrajevanje. 6 Torej bratje, če pridem k vam, govorč z jezikami, kaj vam bom koristil, razen če vam ne bom gorovil ali po razdetju ali po spoznanju ali po prerokovanju ali po nauku? 7 In celo stvari brez življenja dajejo zvok, bodisi piščal ali harfa [in] razen če ne dajo razlike v zvokih, kako bo razpoznano kaj je piskano

ali harfano? 8 Kajti če trobenta da nerazločen zvok, kdo se bo pripravil za boj? 9 Tako tudi vi, razen če ne boste z jezikom izrekli lahko razumljivih besed, kako se bo izvedelo kar je rečeno? Kajti v zrak boste govorili. 10 Obstaja, kakor se vé, tako veliko vrst glasov in nobeden od njih ni brez pomena. 11 Zatorej če ne vem pomena glasu, bom temu, ki gorovi, tujec in kdor gorovi, bo zame tujec. 12 Tako si tudi vi, ker ste vneti za duhovne darove, prizadevajte, da se boste lahko izkazali pri izgrajevanju cerkve. 13 Zatorej naj tisti, ki gorovi v neznanem jeziku, moli, da bo lahko razlagal. 14 Kajti če molim v neznanem jeziku, moli moj duh, toda moje razumevanje je brez sadu. 15 Kaj je to torej? Molil bom z duhom in molil bom tudi z razumom: pel bom z duhom in pel bom tudi z razumom. 16 Sicer, ko boš blagoslavljal z duhom, kako bo, kdor zavzema prostor nepoučenega, ob tvjem zahvaljevanju rekel: „Amen, „glede na to, da ne razume kar praviš? 17 Kajti ti resnično daješ prisrčno zahvalo, toda drug ni izgrajen. 18 Zahvaljujem se svojemu Bogu, bolj kakor vi vsi gorovim z jezikimi: 19 vendar bi v cerkvi raje spregovoril pet besed s svojim razumom, da bi lahko s svojim glasom poučil tudi druge, kakor deset tisoč besed v neznanem jeziku. 20 Bratje, ne bodite otroci v razumevanju: čeprav ste v zlobnosti otroci, vendar v razumevanju bodite možje. 21 V postavi je pisano: „Z ljudmi drugih jezikov in drugih ustnic bom gorovil tem ljudem; in vendar me kljub vsemu temu ne bodo slišali, „gorovi Gospod. 22 Zato so jeziki za znamenje, ne tem, ki verujejo, temveč tem, ki ne verujejo: toda prerokovanje ne služi tem, ki ne verujejo, temveč tem, ki verujejo. 23 Če bi torej celotna cerkev prišla skupaj na en kraj in bi vsi gorovili z jezikini in vstopijo tisti, ki so nepoučeni ali neverni, ali ne bodo rekli, da ste blazni? 24 Toda če vsi prerokujejo in vstopi nekdo, ki ne veruje ali nekdo nepoučen, je prepričan od vseh, je sojen od vseh: 25 in tako so razdote skrivnosti njegovega srca; in tako pade na svoj obraz in bo oboževal Boga ter naznani, da je Bog resnično v vas. 26 Kako je to potem, bratje? Ko pridete skupaj ima vsak izmed vas psalm, ima nauk, ima jezik, ima razodetje, ima razlago. Naj bodo vse stvari storjene k izgrajevanju. 27 Če katerikoli človek gorovi v neznanem jeziku, naj bosta po dva ali največ po trije in to po vrsti; eden pa naj razлага. 28 Toda če tam ni razlagalca, naj v cerkvi molči; gorovi pa naj sebi in Bogu. 29 Naj spregovorijo dva ali trije preroki, drugi pa naj sodijo. 30 Če je katerakoli stvar razdeta drugemu, ki sedi v bližini, naj prvi molči. 31 Kajti vsi lahko prerokujete eden za drugim, da se vsi lahko učijo in ste vsi lahko potolaženi. 32 In duhovi prerokov so podrejeni prerokom. 33 Kajti Bog ni povzročitelj zmešnjave, temveč miru, kakor v vseh cerkvah svetih. 34 Naj vaše ženske v cerkvah molčijo: kajti njim dovoljeno goroviti; temveč jim je naročeno biti pod poslušnostjo, kakor pravi tudi postava. 35 In če se hočejo karkoli naučiti, naj doma vprašajo svoje soprove: kajti za ženske je sramotno, da v cerkvi gorovijo. 36 Kaj? Ali je Božja beseda prišla od vas? Ali je dospela samo k vam? 37 Če katerikoli človek misli o sebi, da je prerok ali duhoven, naj prizna, da so besede, ki vam jih pišem, zapovedi od Boga. 38 Toda če je katerikoli človek neveden, naj bo neveden. 39 Zato bratje, hrepenite da prerokujete in ne prepovejte goroviti z jezikimi. 40 Naj bodo vse stvari storjene spodobno in urejeno.

15 Poleg tega, bratje, vam razglašam evangelij, ki sem vam ga oznanil, ki ste ga tudi sprejeli in v katerem stojite; 2 po katerem ste tudi rešeni, če obdržite v spominu kar sem vam oznanil, razen če ste zaman verovali. 3 Kajti predvsem sem vam izročil to, kar sem tudi sam prejel, kako je ta Kristus umrl za naše grehe, glede na pisma; 4 in da je bil pokopan in da je tretji dan ponovno vstal, glede na pisma: 5 in da ga je videl Kefal, nató dvanajsteri: 6 potem ga je hkrati videlo več kot petsto bratov; od katerih jih je večji del ostal do sedaj, toda nekateri so zaspali. 7

Natô ga je videl Jakob; potem vsi apostoli. **8** In zadnji od vseh sem ga videl tudi jaz, kakor nekdo rojen izven pravšnjega časa. **9** Kajti jaz sem najmanjši izmed apostolov, ki nisem primeren, da sem imenovan apostol, ker sem pregaenal Božjo cerkev. **10** Toda po Božji milosti sem kar sem: in njegova milost, ki mi je bila podeljena, ni bila zamaan; temveč sem se trudil bolj obilno kakor vsi oni: vendar ne jaz, temveč Božja milost, ki je bila z menoj. **11** Torej bodisi sem bil jaz ali oni, takô oznanjamio in takô ste verovali. **12** Torej če se oznanja Kristusa, ki je vstal od mrtvih, kako nekateri izmed vas pravite, da ni vstajenja od mrtvih? **13** Toda če ni bilo vstajenja od mrtvih, potem Kristus ni obujen: **14** in če Kristus ni bil obujen, potem je naše oznanjevanje prazno in je tudi vaša vera prazna. **15** Da in spoznani smo [za] krive Božje priče; ker smo pričevali o Bogu, ki je dvignil Kristusa: katerega ni dvignil, če je tako, da mrtvi ne vstajajo. **16** Kajti če mrtvi ne vstajajo, potem Kristus ni dvignjen: **17** in če Kristus ni bil dvignjen, je vaša vera prazna; še vedno ste v svojih grehih. **18** Tedaj so propadli tudi tisti, ki so zaspali v Kristusu. **19** Če imamo samo v tem življenju upanje v Kristusu, smo od vseh ljudi najbolj bedni. **20** Toda sedaj je Kristus dvignjen od mrtvih in postal prvenec teh, ki so zaspali. **21** Kajti odkar je po človeku prišla smrt, je po človeku prišlo tudi vstajenje od mrtvih. **22** Kajti kakor v Adamu vsi umrejo, bodo točno tako v Kristusu vsi oživljeni. **23** Toda vsak po svojem lastnem redu: prvenec Kristus; zatem tisti, ki so Kristusovi, ob njegovem prihodu. **24** Potem pride konec, ko bo kraljestvo izročil Bogu, celo Očetu; ko bo odstranili vsako vladavino in vsako oblast ter moč. **25** Kajti on mora kraljevati, dokler ne položi vseh sovražnikov pod njegova stopala. **26** Zadnji sovražnik, ki bo uničen, je smrt. **27** Kajti vse stvari je položil pod njegova stopala. Toda ko pravi, vse stvari so položene pod njega, je to očitno, da je tisti, ki je vse stvari položil pod njega, izvzet. **28** In ko mu bodo vse stvari podjarmljene, potem bo tudi Sin sebe podvrgel njemu, ki je vse stvari položil pod njega, da bo lahko Bog vse v vsem. **29** Sicer kaj bodo storili tisti, ki se krščujejo za mrtve, če mrtvi sploh ne vstanejo? Zakaj so bili potem krščeni za mrtve? **30** In čemu mi vsako uro stojim v nevarnosti? **31** Izjavljam pri svojem veselju, ki ga imam v Kristusu Jezusu, našem Gospodu: „Vsak dan umiram.“ **32** Če sem se v Efezu po človeško boril z zvermi, kaj mi koristi, če mrtvi ne vstanejo? Jejmo in pijmo; kajti jutri umremo. **33** Ne bodite zavedeni: zli pogovori pokvarijo dobre manire. **34** Zbudite se k pravičnosti in ne grešite: kajti nekateri nimajo Božjega spoznanja: to vam gorim v vašo sramoto. **35** Toda nekateri ljudje bodo rekli: „Kako so mrtvi dvignjeni? In s kakšnim telesom pridejo?“ **36** Ti bedak, to kar ti seješ ni pohitreno, razen če ne umre: **37** in to, kar ti seješ, ne seješ to telo, ki bo, temveč golo zrno, to je lahko pšenica ali neko drugo zrno: **38** toda Bog mu daje telo, kakor mu ugaja in vsakemu semenu svoje lastno telo. **39** Ni vse meso isto meso: ampak je ena vrsta mesa od ljudi, drugo meso od živali, drugo od rib in drugo od ptic. **40** Tam so tudi nebesna telesa in zemeljska telesa: toda slava nebesnih je ena, slava zemeljskih pa je druga. **41** Ena je slava sonca in druga slava lune in druga slava zvezd: kajti ena zvezda se od druge zvezde razlikuje po slavi. **42** Tako je tudi vstajenje od mrtvih. Sejano je v trohljivosti, dvignjeno je v netrohljivosti: **43** sejano je v nečast: dvignjeno je v slavo: sejano je v slabosti; dvignjeno je v moči: **44** sejano je v naravnemu telu; dvignjeno je duhovno telo. Obstaja naravno telo in obstaja duhovno telo. **45** In tako je pisano: ‚Prvi človek Adam je postal živa duša; zadnji Adam je postal pohitrujoč duh. **46** Vendar ni bilo najprej to, kar je duhovno, temveč to, kar je naravno; in potem to, kar je duhovno. **47** Prvi človek je iz zemelje, zemeljski: drugi človek je Gospod iz nebes. **48** Kakršen je zemeljski, takšni so tudi tisti, ki so zemeljski: in kakršen je nebeški, takšni so tudi tisti, ki so

nebeški. **49** In kakor smo nosili zemeljsko podobo, bomo nosili tudi nebeško podobo. **50** Torej povem to, bratje, da meso in kri ne moreta podedovati Božjega kraljestva; niti trohnenje ne podedeje netrohnenja. **51** Glejte, pokažem vam skrivnost: „Ne bomo vsi zaspali, toda vsi bomo spremenjeni, **52** v trenutku, kot bi trenil z očesom, ob zadnji trobenti: kajti trobenta bo zadonela in mrtvi bodo dvignjeni netrohneči in mi bomo spremenjeni. **53** Kajti ta trohljivost si mora nadeti netrohljivost in to umrljivo si mora nadeti nesmrtnost. **54** Torej ko si bo ta trohljivost nadela netrohljivost in si bo umrljivo nadelo nesmrtnost, tedaj se bo izpolnila beseda, ki je zapisana: ‚Smrt je požrta v zmagi. **55** Oh, smrt, kje je twoje zelo? Oh, grob, kje je twoja zmaga?“ (Hadec g86) **56** Želo smrti je greh; in moč greha je postava. **57** Toda zahvaljen bodi Bog, ki nam daje zmago po našem Gospodu Jezusu Kristusu. **58** Torej, moji ljubljeni bratje, bodite neomajni, nepremakljivi, vedno obilni v Gospodovem delu, ker veste, da vaš trud v Gospodu ni zaman.

16 Torej glede nabirke za svete, kakor sem dal naročilo cerkvam v Galatiji, točno tako storite. **2** Na prvi dan tedna naj vsak izmed vas položi poleg sebe v shrambo, kakor ga je Bog osrečil, da ne bo zbirani, ko pride. **3** In ko pride, katerekoli boste z vašimi pismi priporočili, te bom poslat, da prinesejo vašo velikodusnost v Jeruzalem. **4** In če bo primerno, da grem tudi jaz, bodo šli z menoj. **5** Torej, ko bom šel skozi Makedonijo, bom prišel k vam: kajti pojdem skozi Makedonijo. **6** In lahko bo, da bom ostal, da in prezimil z vami, da me boste lahko spremili na moje potovanje, kamorkoli pojdem. **7** Kajti ne bom vas torej videl mimogrede; temveč upam, da ostanem nekaj časa z vami, če Gospod dovoli. **8** Toda v Efezu bom ostal do binkosti. **9** Kajti velika in uspešna vrata so se mi odprla in tam je mnogo nasprotnikov. **10** Torej če pride Timotej, glejte, da bo lahko z vami brez strahu: kajti opravlja Gospodovo delo, kakor ga opravljam tudi jaz. **11** Naj ga torej nihče ne prezira: temveč ga spremite v miru, da bo lahko prišel k meni: ker ga z brati pričakujem. **12** Glede našega brata Apola, sem ga silno prosil, da pride k vam z brati: toda njegova volja sploh ni bila, da pride ob tem času; toda prišel bo, ko bo imel primeren čas. **13** Čujte, trdno stojte v veri, obnašajte se kakor može, bodite močni. **14** Naj bodo vse vaše stvari narejene s sosedsko ljubezni. **15** Rotim vas, bratje, (vi poznate Stefanájevo hišo, da je ta prvenec Ahaje in da so sebe posvetili službi svetim,) **16** da se podprete takšnim in vsakomur, ki pomaga z nami in se trudi. **17** Vesel sem Stefanájevega in Fortunatovega in Aháikovega prihoda: kajti preskrbeli so to, kar je manjkalo na vaši strani. **18** Kajti okrepčali so mojega in vašega duha: zatorej jim priznajte, da so takšni. **19** Pozdravljava vas cerkve iz Azije. V Gospodu vas zelo pozdravljava Ákvila in Priska, s cerkvijo, ki je v njuni hiši. **20** Pozdravljava vas vsi bratje. Pozdravite drug drugega s svetim poljubom. **21** Pozdrav od mene, Pavla, z mojo lastno roko. **22** Če kateri človek ne ljubi Gospoda Jezusa Kristusa, naj bo Anathema Maranatha. **23** Milost našega Gospoda Jezusa Kristusa bodi z vami. **24** Moja ljubezen bodi z vami vsemi v Kristusu Jezusu. Amen. Prva poslanica Korinčanom je bila napisana iz Filipov po Stefanáju in Fortunatu in Aháiku in Timóteju.

2 Korinčanom

1 Pavel, po Božji volji apostol Jezusa Kristusa, in naš brat Timotej Božji cerkvi, ki je v Korintu, z vsemi svetimi, ki so po vsej Ahaji: **2** „Milost bodi vam in mir od Boga, našega Očeta in od Gospoda Jezusa Kristusa.“ **3** Blagoslovljen bodi Bog, celo Oče našega Gospoda Jezusa Kristusa, Oče usmiljen in Bog vse tolažbe; **4** ki nas tolaži v vsej naši stiski, da bomo sposobni tolažiti te, ki so v kakršnikoli težavi, s tolažbo, s katero smo mi sami potolaženi od Boga. **5** Kajti kakor so Kristusova trpljenja obilna v nas, tako je obilna tudi naša tolažba po Kristusu. **6** In če smo užaloščeni, je to za vašo tolažbo in rešitev duš, ki je učinkovita v prestajanju istih trpljenj, katera tudi mi prenašamo: ali če smo potolaženi, je to zaradi vaše tolažbe in rešitev duš. **7** In naše upanje o vas je neomajno, vedoč, da kakor ste udeleženci trpljenj, tako boste postali tudi tolažbe. **8** Kajti nočemo, bratje, da bi bili vi nevedni o naši težavi, ki je k nam prišla v Aziji, da smo bili stiskani preko mene, nad močjo, tako zelo, da smo obupali celo nad življnjem: **9** toda v sebi smo imeli smrtno obsodbo, da ne bi zaupali vase, temveč v Boga, ki obuja mrtve: **10** ki nas je osvobodil iz tako velike smrti in še osvobaja: v katerega zaupamo, da nas bo še osvobaja; **11** tudi vi skupaj pomagate z molitvijo za nas, da bi bila lahko zaradi daru, podarjenega nam, s pomočjo mnogih oseb, dana zahvala z naše strani. **12** Kajti naše veselje je to, pričevanje naše vesti, da smo se v svetu vedli s preprostotjo in pobožno iskrenostjo, ne z meseno modrostjo, temveč z Božjo milostjo in bolj obilno posebej do vas. **13** Kajti ne pišemo vam nobenih drugih stvari, kakor kar berete ali spoznavate; in upam, da boste spoznali celo do konca; **14** kakor ste nas tudi vi deloma spoznali, da smo mi vaše veselje, celo kakor ste tudi vi naše na dan Gospoda Jezusa. **15** V tem zaupanju sem bil voljan prej priti k vam, da bi vi lahko imeli dvojno korist: **16** in iti mimo vas in Makedonijo in iz Makedonije ponovno priti k vam in bi bil od vas pospremljen na svoji poti proti Judeji. **17** Ko sem bil torej takih misli, ali sem uporabil lahkomiselnost? Ali stvari, ki jih nameravam, nameravam storiti glede na meso, da bo z menoj „da,“ „da“ in „ne,“ „ne?“ **18** Toda kakor je Bog resničen, naša beseda do vas ni bila „da“ in „ne.“ **19** Kajti Božji Sin, Jezus Kristus, ki je bil med vami oznanjen po nas, celo po meni in Silvánu ter Timóteju, ni bil „da“ in „ne,“ temveč je bil v njem „da.“ **20** Kajti vse Božje oblube so v njem „da“ in v njem „Amen“ v Božjo slavo po nas. **21** Torej tisti, ki nas z vami utrijev v Kristusu in nas je mazil, je Bog; **22** ki nas je tudi zapečatil in v naša srca dal poročilo Duha. **23** Poleg tega klicem Boga za pričo na svojo dušo, da doslej še nisem prišel v Korint, da vam prizanesem. **24** Ne, ker imamo gospodstvo nad vašo vero, temveč smo pomočniki vaše radosti: kajti stojite po veri.

2 Toda pri sebi sem sklenil, da k vam ne bom ponovno prišel s potrostjo. **2** Kajti če vas užalostim, kdo je torej tisti, ki me razveseljuje, razen istega, ki je po meni užaloščen? **3** In to isto sem napisal vam, da ne bi, ko pridev, imel bridkost od teh, od katerih bi se moral veseliti; ker imam zaupanje v vas vse, da je moje veselje veselje vseh. **4** Kajti iz precejšnje stiske in tesnobe srca sem vam pisal z mnogimi solzami; ne da bi bili vi užaloščeni, temveč da bi lahko spoznali ljubezen, ki jo imam bolj obilno do vas. **5** Toda če je kdo povzročil žalost, ni užalostil mene, temveč deloma: da vas ne bom vse preobremenil. **6** Takšnemu človeku je primerna ta kazen, katera je bila naložena od večine. **7** Tako da mu morate nasprotivo vi raje odpustiti in ga potolažiti, da ne bi bil mogoče tak požrt s preveliko bridkostjo. **8** Zatorej vas rotim, da boste potrdili vašo ljubezen do njega. **9** Kajti zato sem vam tudi pisal, da bi lahko spoznal dokaz o vas, če ste v vseh

stvareh poslušni. **10** Komur kaj odpustite, odpušcam tudi jaz: kajti če sem kaj odpustil, komur sem zaradi vas to odpustil, sem to odpustil v Kristusovi osebi; **11** da Satan ne bi pridobil prednosti pred nami: kajti o njegovih naklepih nismo nevedni. **12** Nadalje, ko sem prišel v Troádo, da oznanjam Kristusov evangelij in mi je Gospod odprl vrata, **13** v svojem duhu nisem imel počitka, ker nisem našel svojega brata Tita: toda, ko sem se od njih poslovil, sem od tam odšel v Makedonijo. **14** Torej hvala bodi Bogu, ki nam vedno povzroča, da slavimo zmago v Kristusu in po nas na vsakem kraju razdeva vonj njegovega spoznanja. **15** Kajti Bogu smo prijeten Kristusov vonj med temi, ki so rešeni in med temi, ki umirajo: **16** nekomu smo vonj po smrti za smrt; drugemu pa vonj po življjenju za življjenje. In kdo je primeren za te stvari? **17** Kajti nismo kakor mnogi, ki kvarijo Božjo besedo: temveč kot iz iskrenosti, vendar pa kot od Boga, v Božjih očeh govorimo v Kristusu.

3 Ali ponovno pričenjamо priporočati sami sebe? Ali potrebujemo, kot nekateri drugi, za vas priporočilne poslanice ali priporočilna pisma od vas? **2** Vi ste naša poslanica, napisana v naših sрcih, od vseh ljudi poznana in brana: **3** ker ste vidno oznanili, da ste Kristusova poslanica, dana po nas, ne napisana s črnilom, temveč z Duhom živega Boga; ne na kamnite plošče, temveč na mesene plošče srca. **4** In tako zaupanje imamo po Kristusu usmerjeno k Bogu: **5** ne da smo sami zadostni, da mislimo karkoli kakor od nas samih; temveč je naša zadostnost od Boga; **6** ki nas je tudi storil zmožne služabnike nove zaveze; ne po črkì, temveč po duhu: kajti črka ubija, toda duh daje življjenje. **7** Toda če je bilo veličastno služenje smrti, zapisano in vrezano v kamne, tako da Izraelovi otroci, zaradi slave njegove zunanjosti, niso mogli neomajno gledati Mojzesovega obraza; katerega slava je bila odpravljena: **8** kako ne bo služba duha precej veličastnejša? **9** Kajti če je služba obsodbe slave, [jo] služba pravičnosti velik bolj prekaša v slavi. **10** Kajti celo to, kar je postal slavno, v tem oziru ni imelo slave, zaradi slave, ki prekaša. **11** Kajti če je bilo slavno to, kar je bilo odpravljeno, je veliko bolj slavno to, kar ostaja. **12** Videc torej, da imamo torej tako upanje, uporabljamо veliko razumljivost govora, **13** in ne kakor Mojzes, ki si je prek svojega obraza nadel zagrinjalo, da Izraelovi otroci niso mogli neomajno gledati konca tega, kar je odpravljeno. **14** Toda njihovi umi so bili zaslepljeni: kajti do danes ostaja pri branju Stare zaveze isto zagrinjalo neodgrnjeno, katero zagrinjalo je odpravljeno v Kristusu. **15** Toda celo do današnjega dne, kadar se bere Mojzes, je na njihovem srcu zagrinjalo. **16** Pa vendar, ko se bodo obrnili h Gospodu, bo zagrinjalo odvzeto. **17** Torej Gospod je ta Duh: in kjer je Gospodov Duh, tam je svoboda. **18** Toda mi vsi, ki z odgrnjenim obrazom gledamo kakor v steklu Gospodovo slavo, smo iz slave v slavo spremjenjeni v isto podobo, celo kakor po Gospodovem Duhu.

4 Torej videc, da imamo to službo, kakor smo prejeli usmiljenje, ne omahujemo; **2** temveč smo se odrekli skritim stvarem nepoštenosti in ne hodimo v prebrisanosti niti z Božjo besedo ne ravnamo varljivo; temveč se z manifestacijo resnice v Božjih očeh priporočamo vesti vsakega človeka. **3** Toda če je naš evangelij skrit, je skrit tistim, ki so izgubljeni: **4** v katerih je bog tega sveta zaslepli misli tistih, ki ne verujejo, da jim ne bi zasijala svetloba veličastnega Kristusovega evangelija, ki je podoba Boga. (aión g165) **5** Kajti ne oznanjamо sebe, temveč Kristusa Jezusa, Gospoda; in sebe, vaše služabnike, zaradi Jezusa. **6** Kajti Bog, ki je zapovedal svetlobi, da zasije iz teme, je zasijal v naših sрcih, da izroči svetlobo spoznanja Božje slave na obrazu Jezusa Kristusa. **7** Toda ta zaklad imamo v glinenih posodah, da bi bila odličnost moči lahko od Boga in ne od nas. **8** Na vsaki strani smo

vznemirjeni, vendar ne v tegobi; zmedeni smo, vendar ne v obupu; **9** preganjani, toda ne zapuščeni; potri, toda ne uničeni; **10** vedno in telesu prenašamo naokrog umiranje Gospoda Jezusa, da bi se lahko tudi v našem telesu razodelo Jezusovo življenje. **11** Kajti mi, ki živimo, smo zaradi Jezusa nenehno izročani v smrt, da bi se tudi Jezusovo življenje lahko razodelo v našem umrljivem mesu. **12** Tako potem v nas deluje smrt, toda v vas življenje. **13** Ker imamo istega duha vere, glede na to, kakor je pisano: „Veroval sem in zato sem govoril; ‚tudi mi verujemo in zato govorimo; **14** vedoč, da on, ki je obudil Gospoda Jezusa, bo po Jezusu obudil tudi nas in nas bo postavil z vami. **15** Kajti vse stvari so zaradi vas, da bo lahko obilna milost zaradi zahvaljevanja mnogih prekipevala v Božjo slavo. **16** Zaradi tega razloga ne omagujemo; kajti kljub temu da naš zunanji človek umira, je vendarle naš notranji človek iz dneva v dan obnovljen. **17** Kajti naša lahka stiska, ki je samo za trenutek, opravlja za nas veliko večjo, presegajočo in večno vrednost slave; (*aiōnios g166*) **18** medtem ko ne gledamo na stvari, ki so vidne, temveč na stvari, ki so nevidne: kajti stvari, ki so vidne, so začasne; toda stvari, ki so nevidne, so večne. (*aiōnios g166*)

5 Kajti vemo, da če bi naša zemeljska hiša tega šotorskega svetišča razpadla, imamo v nebesih večno Božjo stavbo, hišo ne narejeno z rokami. (*aiōnios g166*) **2** Kajti v tem stokamo in iskreno želimo, da bi se odeli z našo hišo, ki je z neba: **3** če je tako, da ko bomo oblečeni, ne bi bili najdeni goli. **4** Kajti mi, ki smo v tem šotorskem svetišču, stokamo obteženi: ne zato, ker hočemo biti neoblečeni, temveč oblečeni povrh, da bi bila umrljivost lahko požrta z življenjem. **5** Torej kdor nas je naredil za točno isto stvar, je Bog, ki nam je dal tudi poročstvo Duha. **6** Torej smo vedno zaupljivi, ker vemo, da medtem ko smo doma, v telesu, smo odsotni od Gospoda: **7** (kajti hodimo po veri, ne po pogledu), **8** zaupljivi smo, pravim in voljni rajši biti odsotni iz telesa in biti prisotni z Gospodom. **9** Zatorej se trudimo, da bomo bodisi prisotni ali odsotni, lahko pri njem sprejeti. **10** Kajti vsi se moramo prikazati pred Kristusovim sodnim stolom; da bo vsakdo lahko prejel stvari, storjene v svojem telesu, glede na to, kar je storil, bodisi je to dobro ali slabvo. **11** Ker torej poznamo Gospodovo strahoto, pregovarjamo ljudi; toda postali smo čitnici Bogu; in zaupam tudi, [da] smo postali ocitni v naših vesteh. **12** Kajti ne priporočamo se vam ponovno, temveč vam dajemo priložnost, da ste zavoljo nas ponosni, da boste imeli nekaj, da odgovorite temi, ki se ponašajo na zunaj, ne pa v srcu. **13** Kajti če smo brez pameti, je to za Boga: ali če smo trezni, je to zaradi vaše stvari. **14** Kajti sili nas Kristusova ljubezen; ker tako sodimo, da če je eden umrl za vse, potem so bili mrtvi vsi: **15** in da je umrl za vse, da tisti, ki živijo, odslej ne bi živelii več zase, temveč za njega, ki je zanje umrl in ponovno vstal. **16** Zatorej odslej nobenega človeka ne poznamo po mesu: da, četudi smo Kristusa poznali po mesu, ga vendarle torej odslej ne poznamo več. **17** Torej, če je katerikoli človek v Kristusu, je novo ustvarjeno bitje: stare stvari so minile; glejte, vse stvari so postale nove. **18** In vse stvari so do Boga, ki nas je po Jezusu Kristusu spravil s seboj in nam dal službo pobotanja; **19** namreč, da je bil Bog v Kristusu, ko je svet pobotal s seboj, ker jim ni prispal njihovih prekrškov; in nam predal besedoljupje. **20** Torej smo potem predstavniki za Kristusa, kakor da vas je po nas rotil Bog: namesto Kristusa vas prosimo, bodite spravljeni z Bogom. **21** Kajti njega, ki ni poznal greha, je zaradi nas storil, da postane greh; da bi mi lahko postali Božja pravičnost v njem.

6 Mi vas potem kot delavci skupaj z njim tudi rotimo, da Božje milosti niste prejeli zaman. **2** (Kajti pravi: „Uslíšal sem te v času spretjeta in na dan rešitve duše sem te okrepil: glej, sedaj je odobren čas; glej, sedaj je dan rešitve duše.“) **3** Ne dajemo

nobene spotike v nobeni stvari, da služba ne bo ošteta: **4** toda v vseh stvareh se priporočamo kakor Božji služabniki, v veliki potprežljivosti, v stiskah, v potrebah, v tegobah, **5** v bičanjih, v ječah, pri uporih, v naporih, v bedenjih, v postih; **6** s čistostjo, s spoznanjem, s potprežljivostjo, s prijaznostjo, s Svetim Duhom, z nehlinjeno ljubezni, **7** z beseda resnice, z Božjo močjo, z bojno opremo pravičnosti na desni roki in na levi, **8** s spoštovanjem in nespoštovanjem, na slabem in dobrem glasu: kakor sleparji, pa vendar iskreni; **9** kakor neznani, pa vendar dobro znani; kakor umirajoči in glej, živimo; kakor kaznovani, pa ne ubiti; **10** kakor žalostni, vendar vedno veseli; kakor ubogi, vendar mnoge bogatimi; kakor ne bi imeli nič, pa vendar posedujemo vse stvari. **11** Oh, vi Korinčani, naša usta so vam odprtia, naše srce je širokosrčno. **12** Vi niste omejeni v nas, temveč ste omejeni v naših lastnih notranjostih. **13** Torej za povračilo v enakem (govorim vam kakor svojim otrokom), bodite tudi vi širokosrčni. **14** Ne bodite neenako vpreženi skupaj z neverniki: kajti kakšno družbo ima pravičnost z nepravičnostjo? Ali kakšno udeležbo ima svetloba s temo? **15** In kakšno soglasje ima Kristus z Beliárom? Ali kakšen delež ima, kdor veruje, z neverniki? **16** In kakšno strinjanje ima Božji tempelj z maliki? Kajti vi ste tempelj živega Boga; kakor je rekel Bog: „Prebival bom v njih in hodil v njih in jaz bom njihov Bog in oni bodo moji ljudje. **17** Zatorej pridite ven izmed njih in bodite oddvojeni, „govori Gospod, „in nečiste stvari se ne dotaknite; in jaz vas bom sprejel **18** in vam bom Oče, vi pa boste moji sinovi in hčere, „govori Gospod Vsemogučni.

7 Ker imamo torej te oblubje, srčno ljubljeni, se očistimo pred vso umazanijo mesa in duha ter v strahu Božjem dovršujmo svetost. **2** Sprejmite nas; nikomur nismo storili krivice, nobenega človeka nismo pokvarili, nobenega človeka nismo ogoljufali. **3** Tega ne govorim, da vas obsodim: kajti prej sem rekel, da ste v naših srcih, da z vami umremo in živimo. **4** Velika je moja držnost govora do vas, veliko je moje ponašanje glede vas: napolnjen sem s tolažbo, silno radosten sem v vsej naši stiski. **5** Kajti ko smo prišli v Makedonijo, naše meso ni imelo počitka, temveč smo bili stiskani na vsaki strani; zunaj so bili boji, znotraj so bili strahovi. **6** Kljub temu nas je Bog, ki tolaži te, ki so potri, potolažil s Titovim prihodom; **7** pa ne samo z njegovim prihodom, temveč s tolažbo, s katero je bil potolažen med vami, ko nam je pripovedoval vašo iskreno željo, vaše žalovanje, vaše goreče mišljenje do mene; tako, da sem se tem bolj veselil. **8** Kajti čeprav sem vas s pismom užalostil, se ne kesam, čeprav sem se kesal: kajti zaznavam, da vas je ista poslanica užalostila, čeprav je bilo to samo za nekaj časa. **9** Sedaj se veselim, ne da ste bili užaloščeni, temveč da ste [bili] užaloščeni do kesanja: kajti užaloščeni ste bili na pobožen način, da od nas in ničemer ne bi prejeli škode. **10** Kajti bogaboječa žalost opravlja kesanje v rešitev duše, katere se ne bomo kesali: toda svetna žalost ustvarja smrt. **11** Kajti glejte to točno isto stvar, da ste bili užaloščeni na bogaboječ način, kakšno skrbnost je to storilo v vas, da, kakšno čiščenje vas samih, da, kakšno ogorčenost, da, kakšen strah, da, kakšno silovito hrepenjenje, da, kakšno gorečnost, da, kakšen maščevanje! V vseh stvareh ste sebe potrdili, da ste v tej zadavi čisti. **12** Zatorej čeprav sem vam pisal, sem to storil ne zaradi razloga tistega, ki je storil krivico niti zaradi razloga tistega, ki je trpel krivico, temveč, da se vam lahko pokaže naša skrb za vas in Božjih očeh. **13** Torej smo bili potolaženi v vaši tolažbi: da in silno smo se veselili še zaradi Titovega veselja, ker je bil po vas vseh njegov duh okrepan. **14** Kajti če sem se mu kakorkoli bahal z vami, nisem osramočen; temveč kakor smo vam govorili vse stvari v resnici, se je celo tako naše bahanje, katerega sem storil pred Titom, izkazalo resnično.

15 In njegova notranja strast je do vas obilnejša, medtem ko se spominja poslušnosti vas vseh, kako ste ga sprejeli s strahom in trepetanjem. **16** Veselim se torej, da imam v vas zaupanje v vseh stvareh.

8 Poleg tega, bratje, vam storimo, da veste o Božji milosti podeljeni makedonskim cerkvam; **2** kako da je bila v veliki preizkušnji stiske obilica njihovega veselja in njihova globoka revščina obilna v bogastvih njihove velikodušnosti. **3** Kajti po svoji moći, nosim zapis, da in preko svojih moći so bili sami voljni; **4** in [so] nas z mnogimi prošnjami prosili, da bi mi sprejeli dan in vzel nase družbo služenja svetim. **5** In to so storili, ne kakor smo upali, temveč so najprej sebe izročili Gospodu in po Božji volji nam. **6** Tako, da smo prosili Tita, da kakor je pričel, tako naj isto milost v vas tudi konča. **7** Torej kakor ste obilni v vsaki stvari, v veri in izgovorjavi in spoznanju in v vsej marljivosti in v vaši ljubezni do nas, glejte, da ste obilni tudi v tej milosti. **8** Ne govorim po zapovedi, temveč z razlogom gorečnosti drugih ter da dokažem iskrenost vaše ljubezni. **9** Kajti poznate milost našega Gospoda Jezusa Kristusa, da čeprav je bil bogat, je vendar zaradi vas postal ubog, da bi po njegovih revščini vi lahko obogateli. **10** In v tem dajem svoj nasvet: kajti te je koristno za vas, ki ste prej začeli, ne samo delati, temveč ste bili prizadiveni tudi pred enim letom. **11** Zdaj torej izvršite to delo; da kakor je bila pripravljenost hoteti, tako bo lahko tudi izvršitev iz tega kar imate. **12** Kajti če je bil najprej voljan um, je sprejet glede na to, kar človek ima in ne glede na to, česar nima. **13** Kajti ne mislim, da bi bili drugi ljudje olajšani, vi pa obteženi: **14** temveč prek enakosti, da lahko sedaj, ob tem času, vaše obilje postane oskrba za njihovo siromaštvo, da bo njihovo obilje lahko tudi oskrba za vaše siromaštvo: da bo lahko enakost: **15** takor je pisano: „Kdor je nabral veliko, ni imel ničesar preveč; in kdor je nabral malo, ni imel pomanjkanja.“ **16** Toda zahvala bodi k Bogu, ki je na Titovo srce položil isto iskreno skrb za vas. **17** Kajti zares je sprejet spodbudo: toda ker je bil bolj prizadeven, je k vam odšel iz svojega lastnega nagiba. **18** In z njim smo poslali brata, katerega hvala v evangeliju je po vseh celotnih cerkvah; **19** in ne samo to, temveč, ki je bil tudi od cerkvá izbran, da potuje z nami s to milostjo, ki je po nas preskrbljena v slavo istega Gospoda in izjavlja vašega pripravljenega mišljenja: **20** in se izogibali temu, da bi nas noben človek ne mogel oštrevati v tem obilju, ki je po nas preskrbljeno: **21** ko skrbimo za poštene stvari, ne samo v Gospodovih očeh, temveč tudi v očeh ljudi. **22** In z njima smo poslali našega brata, ki se je pogosto v mnogih stvareh izkazal marljivega, toda sedaj mnogo bolj marljivega na veliko zaupanje, katerega imam v vas. **23** Če kdorkoli poizvedujejo o Titu, je glede vas moj tovarš in sopomočnik: ali če bodo poizvedovali o naših bratih, so odpolanci cerkvá v Kristusova slava. **24** Zatorej pokažite njim in pred cerkvami dokaz vaše ljubezni in našega bahanja vam v prid.

9 Kajti glede služenja svetim, je zame odveč, da vam pišem: **2** kajti poznam vnemo vaše volje, zaradi katere se o vas baham tem iz Makedonije, da je bila Ahaja pripravljena pred enim letom; in vaša gorečnost je izzvala zelo mnoge. **3** Vendar sem poslal brate, da ne bi bilo naše bahanje o vas, vam v prid, zaman; da boste, kakor sem rekel, vi lahko bili pripravljeni: **4** da ne bi bili morda, če pridejo z menoj tisti iz Makedonije in vas najdejo nepripravljene, mi (da ne rečem vi) osramočeni v tem istem zaupljivem bahanju. **5** Zatorej sem misil nujno spodbuditi brate, da bi prej šli k vam in vnaprej pripravili vaš dar, o katerem ste prej imeli obvestilo, da bo isto lahko pripravljen kot resnična radodarnost in ne kakor od pohlepnosti. **6** Toda rečem to: „Kdor varčno seje, bo tudi varčno žel; in kdor radodarno seje, bo tudi radodarno žel.“ **7** Vsak

naj tako da, glede na to, kakor se je nameril v svojem srcu; ne nejevoljno ali iz nuje: kajti Bog ljubi vedrega darovalca. **8** In Bog je zmožen storiti, da bo vsa milost obilna napram vam; da boste vedno imeli vso zadostnost v vseh stvareh [in boste] lahko bogati za vsako dobro delo: **9** (kakor je pisano: „Razdelil je povsod; dal je revnim: njegova pravičnost ostaja na veke.“ (aiōn g165) **10** Torej kdor daje seme sejalcu, daje tako kruh za vašo hrano kakor množi vaše posejano seme in povečuje sadove vaše pravičnosti; **11** obogateli ste v vsaki stvari za vso radodarnost, ki po nas povzroča zahvaljevanje k Bogu. **12** Kajti služenje tej službi ni samo oskrba potreb svetih, temveč je po mnogih zahvaljevanjih tudi obilna Bogu; **13** čeprav s poskusom tega služenja proslavijo Boga zaradi vaše izražene podložnosti Kristusovemu evangeliju in zaradi vaše velikodušne razdelitve njim in vsem ljudjem; **14** in z njihovo molitvijo za vas, kateri zaradi silne Božje slave v vas hrepenijo po vas. **15** Hvala bodi Bogu za njegov neizrekljivi dar.

10 Torej jaz sam, Pavel, ki sem v navzočnosti med vami nizek, toda odsoten sem drzen do vas, vas pri Kristusovi krotkosti in blagosti rotim: **2** toda rotim vas, da ne bi bil drzen, ko sem prisoten s tem zaupanjem, s katerim mislim biti do nekaterih drzen, ki mislio o nas, kakor da smo živeli glede na meso. **3** Kajti čeprav živimo v mesu, se ne borimo po mesu: **4** (kajti orožja našega vojskovanja niso mesena, temveč mogočna po Bogu, da podirajo oporišča;) **5** podiramo zamisli in vsako visoko stvar, ki sebe povzdiguje proti spoznanju Boga ter vsako misel prinašamo v ujetništvo, v poslušnost Kristusu; **6** in v pripravljenosti smo, da maščujemo vso neposlušnost, ko je vaša poslušnost dopolnjena. **7** Ali gledate na stvari po zunanjem videzu? Če katerikoli človek zaupa sebi, da je on Kristusov, naj sam v sebi to ponovno razmisli, da kakor je on Kristusov, točno tako smo mi Kristusovi. **8** Kajti čeprav bi se malce bolj nahal z našo oblastjo, katero nam je Gospod dal za izgrajevanje in ne za vaše uničenje, ne bi bil osramočen: **9** da ne bom videti, kakor če vas hočem strašiti s pismi. **10** Kajti njegova pisma, pravijo, [da] so tehtna in vplivna; toda njegova telesna prisotnost je šibka in njegov govor zaničevanja vreden. **11** Naj takšni misljijo to, da takšni kakor smo mi z besedo po črkah, ko smo odsotni, bomo takšni tudi v dejanju, ko smo prisotni. **12** Kajti mi se ne drznemo meriti ali primerjati z nekaterimi, ki priporočajo sami sebe: toda tisti, ki sebe merijo s seboj in se primerjajo med seboj, niso modri. **13** Toda mi se ne bomo bahali o stvareh zunaj naše mere, temveč glede na mero oblasti, katero nam je Bog razdelil, mero, da smo segli celo do vas. **14** Kajti ne iztezamo se preko naše mere kakor da nismo segli do vas: kajti z oznanjevanjem Kristusovega evangelija smo prišli tudi prav do vas: **15** o stvareh se ne bahamo zunaj naše mere, to je z naporji drugih ljudi; temveč imamo upanje, ko se vaša vera okrepi, da bomo glede na našo oblast obilno povečani po vas, **16** da oznamimo evangelij v pokrajinh onstran vas in ne da se bahamo na področju drugega človeka o stvareh, ki so bile pripravljene k naši roki. **17** Toda kdor se ponaša, naj se ponaša v Gospodu. **18** Kajti ni potreben kdor priporoča sebe, temveč kogar priporoča Gospod.

11 Bog daj, da bi lahko z menoj malo zdržali v moji neumnosti: in zares prenašate z menoj. **2** Kajti nad vami sem ljubosumen z bogabojeočljubosumnostjo: kajti zaročil sem vas z enim soprogom, da vas lahko kakor čiste device predstavim Kristusu. **3** Toda bojim se, da ne bi bila na kakršenkoli način, kakor je kača s svojo premenostenjepreslepla Evo, tudi vaša mišljenja pokvarjena proč od preprostosti, ki je v Kristusu. **4** Kajti če tisti, ki prihaja, oznanja drugega Jezusa, katerega nismo oznanili ali če sprejemete drugega duha, katerega niste prejeli ali drug evangelij, katerega niste

sprejeli, bi bili mogoče z njim prizanesljivi. **5** Kajti domnevam, da nisem bil niti malo za zelo vodilnimi apostoli. **6** Toda čeprav sem grob v govoru, pa nisem v spoznanju; toda med vami smo se temeljito razodeli v vseh stvareh. **7** Ali sem zagrešil prestopok s poniževanjem samega sebe, da bi bili vi lahko povišani, ker sem vam velikodušno oznanil evangelij Boga? **8** Odvzel sem drugim cerkvam in od njih jemal plačila, da vam storim uslugo. **9** In ko sem bil prisoten z vami in trpel pomanjkanje, nisem bil v breme nobenemu človeku: kajti to, kar mi je primanjkovalo, so preskrbeli bratje, ki so prišli iz Makedonije: in v vseh stvareh sem se varoval pred tem, da bi vam bil v breme in tako se bom varoval. **10** Kakor je Kristusova resnica v meni, me v podrocjih Ahaje noben človek ne bo ustavil v tem bahanju. **11** Zakaj? Ker vas ne ljubim? Bog ve. **12** Toda kar delam, to bom delal, da bom lahko odsekal priložnost pred temi, ki želijo priložnost: da bodo, v čemer se ponašajo, lahko najdeni kakor mi. **13** Kajti takšni so lažni apostoli, varljivi delavci, ki se prenarejajo v Kristusove apostole. **14** In nič čudnega; kajti sam Satan se prenareja v angela svetlobe. **15** Torej ni nič posebnega, če so tudi njegovi služabniki prenarejeni kakor služabniki pravičnosti, katerih konec bo glede na njihova dela. **16** Ponovno pravim: „Naj me noben človek nima za bedaka; če drugače, me vendar sprejmite kakor bedaka, da se bom lahko malce bahal.“ **17** To, kar govorim, tega ne govorim po Gospodu, temveč kakor bi bilo nespatmetno v tem zaupanju bahanja. **18** Videč, da se mnogi ponašajo po mesu, se bom tudi jaz ponašal. **19** Kajti z veseljem trpite bedake, videč, da ste vi sami modri. **20** Kajti trpite, če vas človek privleče v suženjstvo, če vas človek pozira, če od vas človek jemlje, če človek sebe povije, če vas človek udari po obrazu. **21** Govorim glede graje, kakor da smo bili šibki. Čeprav v čemer je kdorkoli drzen, (govorim nespatmetno) sem tudi sam drzen. **22** Ali so Hebrejci? Tudi jaz sem. Ali so Izraelci? Tudi jaz sem. Ali so Abramovo potomstvo? Tudi jaz sem. **23** Ali so Kristusovi služabniki? (Govorim kakor bedak.) Jaz sem bolj; obilnejši v naporih, nad mero pri bičanjih, pogosteje v ječah, često v smrtnih nevarnostih. **24** Od Judov sem petkat prejel štirideset udarcev z bičem, izvzemši enega. **25** Trikrat sem bil pretepen s šibami, enkrat sem bil kamnan, trikrat sem pretrpel brodolom, noč in dan sem bil na globokem morju; **26** pogost po potovanjih, v nevarnostih od vodá, v nevarnostih od roparjev, v nevarnostih od svojih lastnih rojakov, v nevarnostih od paganov, v nevarnostih v mestu, v nevarnostih v divjini, v nevarnostih na morju, v nevarnostih med lažnivimi brati; **27** v utrujenostih in bolestih, v pogostih bedenjih, v lakoti in žeji, v pogostih postih, v mrazu in nagoti. **28** Poleg teh stvari, ki so zunanje, to kar dnevno prihaja nadme, [še] skrb za vse cerkev. **29** Kdo je slaboten in jaz nisem slaboten? Kdo je užaljen in jaz ne gorim? **30** Če se moram nujno ponašati, se bom ponašal s stvarmi, ki se tičejo mojih slabostnosti. **31** Bog in Oče našega Gospoda Jezusa Kristusa, ki je blagoslovjen na vékoma, ve, da ne lažem. (alön g165) **32** V Damasku je voditelj pod kraljem Arétom z garnizijo zastrail mesto Damaščanov, željan, da me zgrabi: **33** pa sem bil skozi okno v košu spuščen dol ob zidu in pobegnil njihovim rokam.“

12 Zame ni primerno, da bi se sedaj poveličeval. Prišel bom k videnjem in razodjetju od Gospoda. **2** Pred okoli štirinajstimi leti sem spoznal človeka v Kristusu, (bodisi v telesu, ne morem reči; ali izven telesa, ne morem povedati: Bog ve;) nekoga odnešenega do tretjega neba. **3** In poznal sem takšnega človeka, (bodisi v telesu ali izven telesa, ne morem povedati: Bog ve;) **4** kako je bil vzet v raj in je slišal neizgovorljive besede, ki jih človeku ni dovoljeno izreči. **5** S takšnim se bom ponašal: vendar se ne bom ponašal s seboj, temveč s svojimi slabostnostmi. **6** Kajti kljub

temu, da bi se želel ponašati, ne bom bedak; kajti povedal bom resnico: toda sedaj potrpiš, da ne bi katerikoli človek misil o meni več kakor me vidi, da sem ali kar sliši o meni. **7** In da se ne bi, zaradi obilja razodjetij, prek mene povišal, mi je bil dan v meso trn, Satanov poslanec, da me udari, da ne bi bil prek mene vzvišen. **8** Za to stvar sem trikrat rotil Gospoda, da bi jo odstranil od mene. **9** In mi je rekel: „Dovolj ti je moja milost: kajti moja moč je izpopolnjena v slabotnosti.“ Torej se bom z največjim veseljem raje ponašal s svojimi slabostnostmi, da bo na meni lahko počivala Kristusova moč. **10** Torej bom zaradi Kristusa užival v slabostnostih, v grajah, v potrebah, v preganjanjih, v tegobah: kajti kadar sem slaboten, tedaj sem močan. **11** Postal sem bedak v ponašanju; prisilili ste me: kajti od vas bi moral biti priporočen: kajti v ničemer ne zaostajam za vašimi najvordinjejšimi apostoli, čeprav nisem nič. **12** Resnično, znamenja apostola so bila med vami storjena v vsej potprežljivosti, znamenji in čudesi ter mogočnimi dejanji. **13** Kajti kaj je to v čemer ste bili slabši do drugih cerkvá, razen tega, da vam jaz nisem bil v breme? Odpustite mi to krivico. **14** Glejte, tretjič sem pripravljen priti k vam; in vam ne bom v breme: kajti ne iščem vašega, temveč vas: kajti ne bi smeli biti otroci obvezani varčevati za starše, temveč starši za otroke. **15** In zelo rad se hočem razdati in biti razdan za vas; četudi vas obilježe ljubim, sem manj ljubljen. **16** Toda naj bo tako, nisem vas bremenil: kljub temu sem vas, ker sem prebrisani, ujel z zvijačo. **17** Ali sem vas izkoristil po kom od teh, katere sem postal k vam? **18** Želite sem Tita in njim sem poslal brata. Ali vas je izkoristil Tit? Ali nisva hodila v istem duhu? Ali nisva hodila po istih stopinjah? **19** Ponovno, ali mislite, da se vam opravicičujemo? Govorimo pred Bogom v Kristusu: toda, srčno ljubljeni, vse stvari počenjam v vaše izgrajevanje. **20** Kajti bojim se, da ko pridem, vas ne bom našel takšnih, kakor vas želim in da me boste vi našli takšnega, kakor si ne želite: da ne bi bilo razpravljanj, zavisti, jeze, prepirov, obrekovanj, šepetanj, napihovanj, uporov. **21** in da me ne bi, ko ponovno pridem, moj Bog med vami ponižal in da bom objokoval mnoge, ki so že grešili in se niso pokesali od nečistosti in prešuštvovanja in pohotnosti, ki so jih zagrešili.

13 To je tretjič, [da] prihajam k vam. Po ustih dveh ali treh prič bo ugotovljena vsaka beseda. **2** Povedal sem vam že nekoč in vam drugič napovedujem, kakor če bi bil prisoten; in sedaj odsoten pišem tem, ki so poprej grešili v vsem drugim, da če ponovno pridem, ne bom prizanašal: **3** ker iščete dokaz, da Kristus govori v meni, ki posebej do vas ni slaboten, temveč je v vas mogočen. **4** Kajti čeprav je bil krizan zaradi slabosti, vendarle živi z Božjo močjo. Kajti tudi mi smo šibki v njem, toda z Božjo močjo bomo živel z njim za vas. **5** Izprašajte se, ali ste v veri; potrdite sami sebe. Ali ne poznate sami sebe, kako da je Jezus Kristus v vas, razen če ste zavrženi? **6** Toda zaupam, da boste spoznali, da mi nismo zavrženi. **7** Sedaj molim k Bogu, da ne storite nobenega zla, ne da bi se mi izkazali potrjene, temveč da bi v storili to, kar je pošteno, čeprav smo mi kakor zavrženi. **8** Kajti ničesar ne moremo storiti proti resnicam, temveč za resnicam. **9** Kajti veseli smo, ko smo mi slabotni, vi pa močni: in to tudi želimo, celo vašo popolnost. **10** Zatorej pišem te stvari v odsotnosti, da ne bi navzoč uporabil ostrine, glede na oblast, ki mi jo je Gospod dal za izgrajevanje in ne za uničenje. **11** Končno, bratje, zbogom. Bodite popolni, bodite dobro potolaženi, bodite enega mišljenja, živite v miru; in z vami bo Bog ljubezni in miru. **12** Pozdravite drug drugega s svetim poljubom. **13** Pozdravljo vas vsi sveti. **14** Milost Gospoda Jezusa Kristusa in Božja ljubezen in udeležba Svetega Duha bodi z vami vsemi. Amen. Druga poslanica Korinčanom je bila napisana iz Filipov, mesta v Makedoniji, po Titu in Luku.

Galačanom

1 Pavel, apostol (ne od ljudi niti ne po človeku, temveč po Jezusu Kristusu in Bogu Očetu, ki ga je dvignil od mrtvih;) **2** in vsi bratje, ki so z menoj, cerkvam v Galatiji: **3** „Milost bodi vam in mir od Boga Očeta in od našega Gospoda Jezusa Kristusa, **4** ki je samega sebe dal za naše grehe, da nas lahko osvobodi iz tega sedanjega hudobnega sveta, glede na voljo Boga in našega Očeta: (aión g165) **5** kateremu bodi slava na veke vekov. Amen.“ (aión g165) **6** Čudim se, da ste se tako hitro oddaljili od tistega, ki vas je poklical v Kristusovo milost, k drugemu evangeliju: **7** ki ni drug; temveč so tam nekateri, ki vas vznemirajo in hočejo izkriviti Kristusov evangelij. **8** Toda čeprav vam mi ali angel iz nebes oznanja kak drug evangelij, kakor tega, ki smo vam ga oznanili, naj bo ta preklet. **9** Kakor smo rekli prej, tako ponovno govorim sedaj: „Če vam katerikoli človek oznani kak drug evangelij, kakor ta, ki ste ga prejeli, naj bo preklet.“ **10** Kajti ali sedaj pregovarjam ljudi ali Boga? Ali poskušam ugajati ljudem? Kajti če bi še ugajal ljudem, ne bi bil Kristusov služabnik. **11** Toda potrjujem vam, bratje, da evangelij, ki je bil oznanjen po meni, ni po človeku. **12** Kajti niti ga nisem prejel od človeka niti se ga nisem naučil, temveč po razodetju Jezusa Kristusa. **13** Kajti slišali ste o mojem vedenju, v preteklem času v judovski religiji, kako da sem preko mene preganjal Božjo cerkev in jo pustošil: **14** in v judovski religiji napredoval nad mnoge svoje vrstnike v svojem lastnem narodu in bil še silno vnet za izročila svojih očetov. **15** Toda ko je Bogu, ki me je od maternice moje matere odbral in me poklical po svoji milosti, ugajalo, **16** da v meni razodene svojega Sina, da bi ga lahko oznanjal med pogani; se nisem takoj posvetoval z mesom in krvjo: **17** niti nisem odšel gor v Jeruzalem k tem, ki so bili apostoli pred menoj; toda odšel sem v Arabijo in se ponovno vrnil v Damask. **18** Potem sem po treh letih odšel gor v Jeruzalem, da vidim Petra in z njim ostal petrajet dni. **19** Toda izmed apostolov nisem videl nobenega drugega, razen Jakoba, Gospodovega brata. **20** Torej stvari, ki vam jih pišem, glejte, pred Bogom, ne lažem. **21** Kasneje sem prišel v področja Sirije in Kilikije; **22** in po obrazu sem bil nepoznan cerkvam v Judeji, ki so bile v Kristusu: **23** toda samo slišali so: „Da tisti, ki nas je v preteklih časih preganjal, sedaj oznanja vero, katero je nekoč uničeval.“ **24** In slavili so Boga v meni.

2 Potem sem po štirinajstih letih ponovno z Barnabom odšel gor v Jeruzalem in s seboj vzel tudi Tita. **2** In gor sem odšel po razodetju in jim posredoval ta evangelij, katerega oznanjam med pogani, toda skrivaj tem, ki so bili ugledni, da ne bi na kakršenkoli način tekel ali sem tekel zaman. **3** Toda niti Tit, ki je bil z menoj, ki je bil Grk, ni bil prisiljen, da se obreže: **4** in to zaradi nepričakovano privedenih lažnih bratov, ki so prišli na skrivnem, da zalezajo našo svobodo, ki jo imamo v Kristusu Jezusu, da bi nas lahko priedli v suženjstvo: **5** katerim nismo niti za eno uro dali prostor s podložnostjo: da bi se evangeljska resnica lahko z vami nadaljevala. **6** Toda izmed teh, ki so se zdeli, da so nekaj, (karkoli so bili, mi ni važno: Bog ne sprejema človeške zunanjosti), kajti tisti, ki so se zdeli, da so nekaj, mi na posvetovanju niso ničesar dodali: **7** temveč nasprotno, ko so videli, da je bil evangelij neobreze zaupan meni, kakor je bil evangelij obreze Petru; **8** (kajti kdor je dejansko deloval v Petru k apostolstvu obrezanih, isti je bil mogočen v meni za pogane), **9** in ko so Jakob, Kefa in Janez, ki se zdijo, da so stebri, zaznali milost, ki mi je bila dana, so meni in Barnabu podali desnico tovarištva; da bi midva šla k pogonom, oni pa k obrezanim. **10** Le želeli so, da bi se spominjala revnih; isto

kar sem si tudi sam prizadeval storiti. **11** Toda ko je Peter prišel v Antiohijo, sem se mu v obraz uprl, ker je bil za oštetiti. **12** Kajti preden so nekateri prišli od Jakoba, je jedel s pogani: toda, ko so prišli, se je umaknil in se oddvojil, ker se je bal teh, ki so bili iz obreze. **13** In prav tako so se z njim pretvarjali drugi Judje; de to mere, da je bil tudi Barnaba zapeljan z njihovim pretvarjanjem. **14** Toda ko sem videl, da niso živelii pošteno, glede na resnico evangelija, sem pred vsemi temi rekel Petru: „Če ti, ki si Jud, živiš po načinu poganov, ne pa kakor počno Judje, zakaj siliš pogane, da živijo kakor počno Judje?“ **15** Mi, ki smo Judje po naravi, ne pa poganski grešniki, **16** vemo, da človek ni opravičen po delih postave, temveč po veri v Jezusa Kristusa, celo mi smo verovali v Jezusa Kristusa, da bi bili lahko opravičeni po veri v Kristusu, ne pa po delih postave: kajti po delih postave ne bo opravičeno nobeno meso. **17** Toda če smo, medtem ko si prizadevamo biti opravičeni po Kristusu, tudi mi sami spoznani [za] grešnike, je potem takem Kristus služabnik greha? Bog ne daj. **18** Kajti če ponovno gradim stvari, ki sem jih uničil, sebe delam prestopnika. **19** Kajti po postavi sem mrtev postavi, da bi lahko živel Bogu. **20** Križan sem s Kristusom: pa vendar živim; vendar ne jaz, temveč Kristus živi v meni: življenje, ki ga sedaj živim v mesu, pa živim po veri v Božjega Sina, ki me je ljubil in dal zame samega sebe. **21** Ne onemogočam Božje milosti: kajti če je pravičnost prišla po postavi, potem je Kristus umrl zaman.

3 Oh, nespatmetni Galačanci, kdo vas je uročil, da ne bi ubogali resnice, pred čigar očmi je bil očitno postavljen Jezus Kristus, križan med vami? **2** Samo to hočem izvedeti od vas: „Ali ste prejeli Duha z deli postave ali s poslušanjem vere?“ **3** Ali ste tako nespametni? Ali ste, začenši z Duhom, sedaj popolni v mesu? **4** Ali ste toliko stvari pretrpeli zaman? Če bi bile vendarle zamen. **5** On torej, ki vam daje Duha in med vami dela čudeže, ali jih dela po delih postave ali po poslušnosti veri? **6** Celolakor je Abraham veroval Bogu in mu je bilo to šteto za pravičnost. **7** Spoznajte torej, da so Abrahamovi otroci tisti, ki so iz vere. **8** In ker je pismo slutilo, da bo Bog pogane opravičil po veri, je poprej oznanjalo evangelij Abrahamu, rekoč: „V tebi bodo blagoslovjeni vsi narodi.“ **9** Tako so torej tisti, ki so iz vere, blagoslovjeni z zvestim Abrahomom. **10** Kajti kolikor jih je iz del postave, so pod prekletstvom: kajti pisano je: „Preklet je vsak, ki ne vztraja v vseh stvareh, ki so pisane v knjigi postave, da jih izvrši.“ **11** Toda očitno je to, da v Božjih očeh noben človek ni opravičen s postavo: kajti: „Pravični bo živel iz vere.“ **12** In postava ni iz vere: temveč: „Človek, ki jih izvršuje, bo živel po njih.“ **13** Kristus nas je odkupil od prekletstva postave, ko je za nas postal prekletstvo: kajti pisano je: „Preklet je vsak, ki visi na križu.“ **14** Da bi Abrahamov blagoslov lahko po Jezusu Kristusu prešel na pogane; da bi mi po veri lahko prejeli oblubo Duha. **15** Bratje, govorim po človeških običajih: „Čeprav je to samo človeška zaveza, vendar če je potrjena, je noben človek ne razveljavlja ali dodaja k njej.“ **16** Torej obljuje so bile izrečene Abrahamu in njegovemu potomcu. Ni rekel: „In potomcem, ‚kakor mnogim; temveč kakor enemu: ‚In tvojemu potomcu, ‚ki je Kristus. **17** In pravim to, da zavezo, ki je bila prej potrjena od Boga v Kristusu, postava, ki je bila štiristo trideset let kasneje, ne more razveljaviti, da bi oblubo storila brez učinka.“ **18** Kajti če je dedičina po postavi, le-ta ni več po obljabi: toda Bog jo je Abrahamu dal po obljabi. **19** Čemu potem služi postava? Dodana je bila zaradi prestopkov, dokler ne bi prišel potomec, kateremu je bila storjena obljava: in ta je bila odrejena po angelih v roku posrednika. **20** Torej posrednik ni posrednik enega, toda Bog je eden. **21** Ali je potem postava zoper Božje obljube? Bog ne daj: kajti če bi bila dana postava, ki bi lahko dala življenje, bi

bila pravičnost resnično po postavi. **22** Toda pismo je vse zaprolo pod greh, da bi bila lahko tem, ki verujejo, dana obljuba po veri Jezusa Kristusa. **23** Toda preden je prišla vera, smo bili držani pod postavo, zaprti veri, ki naj bi se razodela kasneje. **24** Zatorej je bila postava naša vzgojiteljica, da nas privede h Kristusu, da bi bili mi lahko opravičeni iz vere. **25** Toda potem, ko je prišla vera, nismo več pod vzgojiteljico. **26** Kajti vsi vi ste Božji otroci po veri v Kristusa Jezusa. **27** Kajti tako veliko, kot vas je bilo krščenih v Kristusu, ste oblekli Kristusa. **28** Ni niti Juda niti Grka, ni niti sužnja niti svobodnega, ni niti moškega niti ženske: kajti vsi vi ste eno v Kristusu Jezusu. **29** In če ste Kristusovi, potem ste Abrahamovo potomstvo in dediči glede na obljubo.

4 Pravim torej: „Da se dediči, dokler je še otrok, nič ne razlikuje od služabnika, čeprav je gospodar vsega; **2** temveč je pod varuhin vzgojitelji do časa, določenega od očeta.“ **3** Točno tako smo bili mi, ko smo bili otroci, v suženjstvu pod prvinami sveta: **4** toda, ko je prišla polnost časa, je Bog poslal svojega Sina, narejenega iz ženske, postavljenega pod postavo, **5** da odkupi te, ki so bili pod postavo, da bi mi lahko prejeli posinovljenje. **6** In ker ste sinovi, je Bog v vaša srca poslal Duhu svojega Sina, ki kliče: „Aba, Oče.“ **7** Zatorej nisi več služabnik, temveč sin; in če sin, potem po Kristusu Božji dedič. **8** Vendar ste tedaj, ko niste poznali Boga, služili tem, ki po naravi niso bogovi. **9** Toda sedaj, potem ko ste spoznali Boga, ali bolje rečeno ste spoznani od Boga, kako se ponovno obračate k slabotnim in bednim prvinam, zakaj želite biti ponovno v suženjstvu? **10** Obeležujete dneve in mesece in čase in leta. **11** Bojim se za vas, da nisem na vas zaman priložil truda. **12** Bratje, rotim vas, bodite kakor sem jaz; kajti jaz sem kakor ste vi: sploh me niste prizadeli. **13** Vi veste kako sem vam na začetku oznanjal evangeliј iz šibkosti mesa. **14** In moje skušnjave, ki je bila v mojem mesu, niste niti prezirali niti zavrgli; temveč ste me sprejeli kot Božjega angela, celo kot Kristusa Jezusa. **15** Kje je potem blagoslovjenost, o kateri ste govorili? Kajti pričujem vam, da če bi bilo mogoče, bi si iztaknili svoje lastne oči in mi jih dali. **16** Sem torej postal vaš sovražnik, ker vam govorim resnico? **17** Oni so vam goreče naklonjeni, toda ne pravilno; da, izključili bi vas, da bi jim vi bili goreče naklonjeni. **18** Toda dobro je biti nenehno goreče naklonjen v dobrimi stvari in ne samo kadar sem prisoten z vami. **19** Moji majhni otroci, zaradi katerih se mučim v ponovnem rojevanju, dokler ne bo v vas oblikovan Kristus, **20** sedaj želim biti prisoten z vami in spremeniti svoj glas; kajti stojim s pomislekom o vas. **21** Povejte mi vi, ki želite biti pod postavo, ali ne slišite postave? **22** Kajti pisano je, da je imel Abraham dva sinova, enega s sužnjočim, drugega pa s svobodno. **23** Toda ta, ki je bil iz sužnje, je bil rojen po mesu; toda tisti iz svobodne, je bil po obljubi. **24** Katerje stvari so prisподоба: kajti to sta dve zavezi; ena z gore Sinaj, ki povzroča suženjstvo, ki je Hagára. **25** Kajti ta Hagára je gora Sinaj v Arabiji in ustreza [prestolnicji] Jeruzalem, ki je sedaj in je v suženjstvu s svojimi otroci. **26** Toda [prestolnica] Jeruzalem, ki je zgoraj, je svobodna, ki je mati nas vseh. **27** Kajti pisano je: ‚Veseli se, ti jalova, ki ne rojevaš; izbrunni in zavpij, ti, ki nisi v porodnih mukah; kajti zapuščena ima mnogo več otrok kakor tista, ki ima soprogę.‘ **28** Torej smo mi, bratje, kot je bil Izak, otroci obljube. **29** Toda kakor je takrat, kdor je bil rojen po mesu, preganjal tistega, ki je bil rojen po Duhu, točno tako je to sedaj. **30** Vendar kaj pravi pismo? ‚Spôdi sužnjo in njenega sina: kajti sin sužnje ne bo dedič s sinom svobodne.‘ **31** Zaradi tega, bratje, nismo otroci sužnje, temveč svobodne.

5 Stojte torej trdno v svobodi, s katero nas je Kristus osvobodil in ne bodite ponovno vpleteni z jarmom sužnosti. **2** Glejte, jaz, Pavel, vam povem, da če boste obrezani, vam Kristus ne bo nič

koristil. **3** Kajti ponovno pričujem vsakemu človeku, ki je obrezan, da je dolžnik izpolnjevanja celotne postave. **4** Katerikoli izmed vas ste opravičeni po postavi, vam je Kristus postal nekoristen; odpadli ste od milosti. **5** Kajti mi po Duhu čakamo na upanje pravičnosti iz vere. **6** Kajti v Jezusu Kristusu niti obresa ne koristi nič niti neobreza; temveč vera, ki deluje po ljubezni. **7** Dobro ste tekli; kdo vas je oviral, da ne bi ubogali resnice? **8** To prepričevanje ne prihaja od tistega, ki vas kliče. **9** Malo kvaza prekvazi celotno gmoto. **10** Po Gospodu imam zaupanje v vas, da ne boste drugače misleči: temveč kdor vas nadleguje, bo nosil svojo obsodbo, kdorkoli bo. **11** In jaz, bratje, če vendarle oznanjam obrezo, zakaj še vedno trpm preganjanje? Torej je pohtijanje kriza prenehalo. **12** Kateri pa vas begajo, želim da bi bili celo odrezani. **13** Kajti bratje, poklicani ste bili v svobodo; samo svobode ne uporabite za priložnost mesu, temveč v ljubezni služite drug drugemu. **14** Kajti vsa postava je izpolnjena v eni besedi, celo v tej: ‚Svojega bližnjega boš ljubil kakor samega sebe.‘ **15** Toda če drug drugega grizete in hrustate, pazite, da ne boste pozrati eden od drugega. **16** Pravim torej to: ‚Hodite v Duhu in ne boste uresničili poželenja mesa.‘ **17** Kajti meso hrepeni proti Duhu, Duh pa proti mesu: in ta dva sta drugemu drug nasprotva: tako da ne morete delati stvari, ki bi jih že eleli. **18** Toda če ste vodení od Duha, niste pod postavo. **19** Torej dela mesa so očitna, ki so ta: ‚Zakonolomstvo, prešutovanje, nečistost, pohotnost, **20** malikovanje, čaranje, sovraštvo, perekranje, tekmovanja, bes, prepri, upori, krivoversta, **21** zavisti, umori, pijanost, veseljačenja in podobno: o katerih vam vnaprej povem, kakor sem vam tudi povedal v preteklem času, da tisti, ki počenjajo takšne stvari, ne bodo podedovali Božjega kraljestva.‘ **22** Toda sad Duha je ljubezen, radost, mir, potprežljivost, blagost, dobrota, vera, **23** krotkost, zmernost: proti takšnim ni postave. **24** In tisti, ki so Kristusovi, so meso križali s strastmi in poželenji. **25** Če živimo po Duhu, tudi hodimo v Duhu. **26** Ne bodimo željni prazne slave z izzivanjem drug drugega in zavidanjem drug drugemu.

6 Bratje, če je človek zasačen v krivdi, vi, ki ste duhovni, obnovite takšnega v duhu krotkosti; in se opazujte, da ne bi bili tudi vi skušani. **2** Nosite bremena drug drugemu in tako izpolnite Kristusovo postavo. **3** Kajti će človek misli, da je on sam kaj, ko nič, zavaja samega sebe. **4** Toda vsakdo naj preizkusi svoje lastno delo in potem bo imel veselje le v sebi in ne v drugem. **5** Kajti vsak človek bo nosil svoje lastno breme. **6** Kdor je poučevan v besedi, naj vse dobrine deli s tistim, ki poučuje. **7** Ne bodite zavedeni; Bog se ne [pusti] zasmehovati: kajti karkoli človek seje, to bo tudi žel. **8** Kajti kdor seje v svoje meso, bo od mesa požel trohljivost; toda kdor seje v Duha, bo od Duha požel večno življenje. (*aiōnios g166*) **9** In ne bodimo naveličani v izvrševanju dobrega: kajti če ne izgubimo poguma, bomo v pravšnjem obdobju želi. **10** Medtem ko imamo torej priložnost, delajmo dobro vsem ljudem, še posebej tem, ki so iz verne družine. **11** Vidite kako veliko pismo sem vam napisal s svojo lastno roko. **12** Kolikor jih želi storiti dober prikaz v mesu, vas silijo, da bi bili obrezani; samo da oni ne bi trpeli preganjanja zaradi Kristusovega križa. **13** Kajti niti oni sami, ki so obrezani, se ne držijo postave; temveč vas želijo imeti obrezane, da bi se lahko ponašali z vašim mesom. **14** Toda Bog ne daj, da bi se jaz ponašal, razen s križem našega Gospoda Jezusa Kristusa, po katerem je svet križan meni, jaz pa svetu. **15** Kajti v Kristusu Jezusu niti obresa ne koristi nič niti neobreza, temveč novo ustvarjeno bitje. **16** In kateri živijo glede na to pravilo, mir bodi na njih in usmiljenje in nad Božjim Izraelom. **17** Odslej naj me noben človek ne vznemirja: kajti na svojem telesu nosim znamenja Gospoda Jezusa. **18** Bratje, milost našega Gospoda Jezusa

Kristusa bodi z vašim duhom. Amen. Galačanom, napisano iz
Rima.

Efežanom

1 Pavel, po Božji volji apostol Jezusa Kristusa, svetim, ki so v Efezu in zvestim v Kristusu Jezusu: **2** „Milost bodi vam in mir od Boga, našega Očeta in od Gospoda Jezusa Kristusa.“ **3** Blagoslovljen bodi Bog in Oče našega Gospoda Jezusa Kristusa, ki nas je blagoslovil z vsemi duhovnimi blagoslovji in nebeških prostorih v Kristusu: **4** v kolikor nas je pred ustanovitvijo sveta izbral v njem, da bi bili pred njim sveti in brez greja, v ljubezni: **5** nas je glede na dobro voljo svojega hotenja zase vnaprej določil za posvojitev otrok po Jezusu Kristusu, **6** v hvalo slave njegove milosti, v čemer nas je naredil sprejetje v ljubljenem. **7** V katerem imamo po njegovih krvi odkupitve, odpuščanje grehov glede na bogastva njegove milosti; **8** v čemer je imel do nas obilje v vsej modrosti in razumnosti; **9** ko nam je dal spoznati skrinvost njegove volje, po svojem zadovoljstvu, katerega je namenil in sebi: **10** da v razdeljevanju polnosti časov lahko zbere skupaj v eno vse stvari v Kristusu, tako te, ki so na nebu, kakor te, ki so na zemlji; celo v njem: **11** v katerem smo dosegli tudi dediščino, vnaprej določeni glede na namen njega, ki vse stvari dela po sklepku svoje lastne volje: **12** da bi bili mi, ki smo prvi zaupali v Kristusu, v hvalo njegove slave. **13** V katerega ste tudi vi zaupali, potem ko ste slišali besedo resnice, evangelij rešitve vaših duš: v katerem ste bili potem, ko ste verovali, tudi započateni s tem Svetim Duhom obljube, **14** ki je poroštvo naše dediščine do odkupitve kupljene lastnine, v hvalo njegove slave. **15** Zato se tudi jaz, potem ko sem slišal o vaši veri v Gospoda Jezusa in ljubezni do vseh svetih, **16** ne prenehamb zahvaljevati za vas in vas omenjati v svojih molitvah; **17** da bi vam Bog našega Gospoda Jezusa Kristusa, Oče slave, lahko dal duha modrosti in razodetja v spoznanju njega: **18** da bi bile oči vašega razumevanja razsvetljene; da boste lahko vedeli kakšno je upanje njegovega klicanja in kakšna bogastva slave njegove dediščine v svetih **19** in kakšna je silna veličina njegove moči do nas, ki verujemo, glede na delovanje njegove mogočne moči, **20** katero je on učinkovito prikazal v Kristusu, ko ga je dvignil od mrtvih in ga postavil na svojo lastno desnico v nebeških prostorih, **21** daleč nad vsako kneževino in oblast in moč in gospodstvo ter vsako ime, ki je poimenovano ne samo na tem svetu, temveč tudi na tem, ki prihaja: (aiōn g165) **22** in vse stvari je položil pod njegova stopala in mu dal, da je nad vsemi stvarmi, glava cerkvi, **23** ki je njegovo telo, polnost njega, ki izpoljuje vse v vsem.

2 In pohitril je vas, ki ste bili mrtvi v prestopkih in grehih; **2** v katerih ste v preteklem času živeli glede na način tega sveta, glede na princa oblasti zraka, duha, ki sedaj deluje v otrocih neposlušnosti: (aiōn g165) **3** med katerimi smo tudi mi vsi imeli v preteklih časih naše vedenje v pozelenjih našega mesa in uresničujejoč želje mesa in mišljenja; in smo bili po naravi otroci besa, tako kakor drugi. **4** Toda Bog, ki je bogat v usmiljenju, nas je zaradi svoje velike ljubezni, s katero nas je vzljubil, **5** celo ko smo bili mrtvi v grehih, skupaj s Kristusom pohitril (po milosti ste rešeni;) **6** in nas skupaj dvignil in nas skupaj posadil in nebeške prostore v Kristusu Jezusu: **7** da bi v prihajajočih časih lahko pokazal izjemna bogastva svoje milosti v svoji prijaznosti do nas po Kristusu Jezusu. (aiōn g165) **8** Kajti z milostjo ste rešeni po veri; in to ni od vas: to je Božji dar: **9** ne [pa] iz del, da se ne bi katerikoli človek bahal. **10** Kajti mi smo njegova izdelava, ustvarjeni v Kristusu Jezusu za dobra dela, ki jih je Bog poprej odredil, da bi v njih hodili. **11** Zatorej se spomnite, da ste bili v preteklem času pogani v mesu, ki se imenujete Neobreza po tem, kar se

imenuje Obreza v mesu, storjena z rokami; **12** da ste bili ob tistem času brez Kristusa, neznanci pred Izraelovo republiko in tuji pred zavezami obljube in niste imeli upanja in ste bili brez Boga na svetu: **13** toda sedaj ste v Kristusu Jezusu vi, ki ste bili včasih daleč proč, približani po Kristusovi krvi. **14** Kajti on je naš mir, ki je oba napravil eno in je med nami zlomil srednji zid pregrade; **15** in v svojem mesu odpravil sovraščvo, celo zakon zapovedi, vsebovan v predpisih; zato da naredi v sebi iz dveh enega novega človeka in tako sklene mir; **16** in da lahko oba v enem telesu po križu spravi k Bogu ter s tem umori sovraščvo: **17** in prišel ter oznanil mir vam, ki ste bili daleč stran in tem, ki so bili bližu. **18** Kajti po njem imamo oboj po enem Duhu dostop k Očetu. **19** Zdaj torej vi niste več tuji in tuji ljudje, temveč sodržavljani s svetimi in iz Božje družine; **20** in zgrajeni ste na temelju apostolov ter prerokov, sam Jezus Kristus pa je glavni vogalni kamen; **21** v katerem vsa zgradba, primoerno zasnovana skupaj, raste v svet tempelj v Gospodu: **22** v katerem ste tudi vi po Duhu skupaj sezidani za Božje prebivališče.

3 Zaradi tega razloga jaz, Pavel, jetnik Jezusa Kristusa za vas pogane, **2** če ste slišali o razdeljevanju Božje milosti, katera mi je dana posebej do vas: **3** kako, da mi je po razodetju dal spoznati skrinvost; (kakor sem prej napisal z nekaj besedami, **4** s čimer, ko berete, lahko razumete moje spoznanje v Kristusovi skrinvosti) **5** katera v drugih časih ni bila razglašena človeškim sinovom, kakor je sedaj po Duhu razodeta njegovim svetim apostolom in prerokom; **6** da naj bi bili pogani sodeči in iz istega telesa ter po evangeliju udeleženci njegove obljube v Kristusu: **7** katerega služabnik sem postal, glede na Božji dar milosti, dame meni, po dejavnem delovanju njegove moči. **8** Meni, ki sem manj, kakor najmanjši izmed vseh svetih, je dana ta milost, da naj bi med pogani oznanjal nedoumljiva Kristusova bogastva; **9** in storil, da vsi ljudje vidijo kakšna je družba skrinvosti, ki je bila od začetka sveta skrita v Bogu, ki je po Jezusu Kristusu ustvaril vse stvari: (aiōn g165) **10** Z namenom, da se lahko zdaj kneževinam in oblastem v nebeških prostorih prek cerkve da spoznati mnogovrstna Božja modrost, **11** glede na večen namen, katerega je nameraval v Kristusu Jezusu, našem Gospodu: (aiōn g165) **12** v katerem imamo pogum in dostop z zaupanjem po veri v njega. **13** Zatorej želim, da ob mojih stiskah za vas, kar je vaša slava, ne opešate. **14** Zaradi tega razloga upogibam svoja kolena k Očetu našega Gospoda Jezusa Kristusa, **15** po katerem je imenovana celotna družina na nebu in zemlji, **16** da vam bo zagotovil, glede na bogastva svoje slave, da boste v notranjem človeku okrepljeni z močjo njegovega Duha; **17** da lahko Kristus po veri prebiva v vaših srcih; da bi ukoreninjeni in utemeljeni v ljubezni, **18** lahko z vsemi svetimi zmogli doumeti, kolikšna je širina in dolžina in globina in višina; **19** ter da spoznate Kristusovo ljubezen, ki presega spoznanje, da bi bili lahko izpolnjeni z vso Božjo polnostjo. **20** Torej njemu, ki je zmožen, glede na moč, ki deluje v nas, narediti presegajoče obilno povrh vsega kar prosimo ali mislimo, **21** njemu bodi slava v cerkvi po Kristusu Jezusu skozi vse čase, od veka do veka. Amen. (aiōn g165)

4 Jaz torej, Gospodov jetnik, vas rotim, da živite vredno Božjemu pozivu, s katerim ste poklicani, **2** z vso skromnostjo in krotkostjo, s prizrežljivostjo in priznašanjem drug drugemu v ljubezni; **3** prizadevajte pa si, da ohranite enotnost Duha v vezi miru. **4** Obstaja eno telo in en Duh, točno tako kot ste poklicani v enem upanju vaše poklicanosti; **5** en Gospod, ena vera, en krst, **6** en Bog in Oče vseh, ki je nad vsemi in po vseh in v vseh. **7** Toda vsakomur izmed nas je dana milost glede na mero Kristusovega daru. **8** Zatorej pravi: ‚Ko se je povzel gor na višavo, je odpeljal ujetno ujetništvo in dal darove ljudem.‘ **9** (Torej,

da se je povzpel, kaj je to razen, da se je tudi najprej spustil v spodnje kraje zemlje? **10** On, ki se je spustil, je tudi isti, ki se je povzpel daleč nad vsa nebesa, da bi lahko izvršil vse stvari.) **11** In dal je, da so nekateri apostoli; in nekateri preroki; in nekateri evangelisti; in nekateri pastirji in učitelji; **12** za izpopolnitve svetih, za delo služenja, za izgrajevanje Kristusovega telesa: **13** dokler mi vsi ne pridemo k enotnosti vere in spoznanja Božjega Sina, do popolnega človeka, do mere postave Kristusove polnosti: **14** da odslej ne bomo več otroci, premetavani sem ter tja in prenašani okoli z vsakim vetrom nauka, s človeško pretkanostjo in spretno prekanjenosti, s čimer oni prezijo, da bi zavedli; **15** temveč, ker govorimo resnico v ljubezni, lahko v vseh stvareh rastemo vanj, ki je glava, celo Kristus: **16** iz katerega celotno telo, primoerno združeno skupaj in strnjeno s tem, kar vsak sklep oskrbuje, glede na dejavo delovanje po meri vsakega dela, omogoča rast telesa v izgrajevanje sebe v ljubezni. **17** To torej pravim in pričujem v Gospodu, da odslej ne živite kakor živijo drugi pogani, v ničevosti svojega uma, **18** ki imajo otemnjen razum, odtujeni od Božjega življenja zaradi nevednosti, ki je v njih, zaradi slepote njihovega srca: **19** ki so se prek svojega občutka predali v pohotnost, da s pohlepom počenjajo vso nečistost. **20** Toda vi se niste tako učili Kristusa; **21** če je tako, da ste ga slišali in ste bili po njem poučeni, kakor je resnica v Jezusu: **22** da glede na prejšnje vedenje odložite starega človeka, ki je pokvarjen glede varljivih poželenj; **23** in bodite obnovljeni v duhu vašega uma; **24** in da si oblecete novega človeka, ki je po Bogu ustvarjen v pravičnosti in resnični svetosti. **25** Zatorej zavračajte laganje in vsak [naj] govor resnico s svojim bližnjim: kajti mi smo udje drug drugega. **26** Bodite jezni in ne grešite: sonce naj ne zaide nad vašim besom: **27** niti ne dajajte prostora hudiču. **28** Kdor je kradel, naj ne krade več: temveč naj se raje trudi in s svojimi rokami dela stvar, ki je dobra, da bo imel [kaj] dati tistem, ki potrebuje. **29** Ne dopustite nobenemu umazanemu gorovu iziti iz vaših ust, temveč to, kar je dobro, v prid izgrajevanju, da lahko nudi milost poslušalcem. **30** In ne žalostite Božjega Svetega Duha, s čimer ste zapečateni za dan odkupitve. **31** Naj bo vsa gremkoba in bes in jeza in razgrajanje ter zlo govorjenje vzdignjeno od vas z vso zlobnostjo [vred]: **32** in bodite prijazni drug do drugega, nežnega srca, odpuščajoč drug drugemu, celo kakor je Bog zaradi Kristusa odpustil vam.

5 Bodite torej Božji posnemovalci, kakor ljubljeni otroci; **2** in živite v ljubezni, kakor nas je tudi Kristus ljubil in dal samega sebe za nas kot daritev in žrtve Bogu v blagodisčju vonj. **3** Toda prešuščovanje in vse nečistosti ali pohlepnosti naj ne bodo niti enkrat omenjene med vami, kakor se spodobi svetim; **4** niti umazanost, niti nespatmetno govorjenje, niti šaljiva vulgarnost, katere niso primerne: temveč rajši zahvaljevanje. **5** Kajti to veste, da ne vlačugar, ne nečista oseba niti pohlepnjež, ki je malikovalec, nima nobene dediščine v Kristusovem in Božjem kraljestvu. **6** Nai vas noben človek ne vara s praznimi besedami: kajti zaradi teh stvari prihaja Božji bes na otroke neposlušnosti. **7** Ne bodite torej udeleženci z njimi. **8** Kajti včasih ste bili tema, toda sedaj ste svetloba v Gospodu: živite kot otroci svetlobe: **9** (kajti sad Duh je v vsej dobroti in pravičnosti ter resnicu;) **10** in preizkušajte kaj je sprejemljivo Gospodu. **11** In ne imejte družbe z brezplodnimi deli teme, temveč jih raje grajajte. **12** Kajti sramota je celovoriti o teh stvareh, ki so po njih storjene na skrivenem. **13** Toda vse stvari, ki so pograjane, so razodete po svetlobi: kajti karkoli razodeva je svetloba. **14** Zatorej on pravi: ‚Prebudi se ti, ki spiš in vstani od mrtvih in Kristus ti bo dal svetlobu.‘ **15** Glejte torej, da živite preudarno, ne kakor bedaki, temveč kakor modri, **16** izkoriscajte čas, ker dnevi so hudi. **17** Zatorej ne bodite nemodri, temveč

razumevajte kaj je Gospodova volja. **18** In ne bodite optiti z vinom, v čemer je izgred; temveč bodite napolnjeni z Duhom; **19** nagovarjajte se s psalmi in hvalnicami ter duhovnimi pesmimi, prepevajte in v svojem srcu skladajte napeve Gospodu; **20** vedno se zahvaljujte Bogu in Očetu v imenu našega Gospoda Jezusa Kristusa za vse stvari; **21** podrejajoč se drug drugemu v strahu Božjem. **22** Žene, podredite se svojim lastnim soprogom, kakor Gospodu. **23** Kajti soprog je glava ženi; kakor je tudi Kristus glava cerkvi; in on je rešitelj telesa. **24** Torej kakor je cerkev podrejena Kristusu, tako naj bodo v vsaki stvari žene svojim lastnim soprogom. **25** Soproti, ljubite svoje žene, prav tako kakor je tudi Kristus ljubil cerkev in dal zanj samega sebe; **26** da bi jo lahko posvetil in očistil z vodnim izpiranjem po besedi, **27** da bi lahko sebi predstavil krasno cerkev, ki nima madeža ali gube ali katerokoli takšne stvari; temveč da bi bila sveta in brez madeža. **28** Tako so možje dolžni ljubiti svoje žene kakor svoja lastna telesa. Kdor ljubi svojo ženo, ljubi sebe. **29** Kajti še nikoli ni noben človek sovražil svojega lastnega mesa; temveč ga hrani in neguje, kakor Gospod cerkev: **30** kajti mi smo udje njegovega telesa, iz njegovega mesa in iz njegovih kosti. **31** Zaradi tega razloga bo mož zapustil svojega očeta in mater in bo pridružen k svoji ženi in ona dva bosta eno meso. **32** To je velika skrivnost: vendar jaz govorim glede Kristusa in cerkve. **33** Vseeno naj vsak izmed vas še posebej ljubi svojo ženo, celo kakor samega sebe; in žena [naj] gleda, da spoštuje svojega soproga.

6 Otroci, ubogajte svoje starše v Gospodu: kajti to je prav. **2** Spoštuje svojega očeta in mater: (kar je prva zapoved z oblubo;) **3** da bo lahko dobro s teboj in boš lahko dolgo živel na zemlji. **4** In vi očetje, ne provocirajte svojih otrok do besa: temveč jih vzbogajte v Gospodovem poučevanju in svarilu. **5** Služabniki, bodite poslušni tem, ki so vaši gospodarji glede na meso, s strahom in trepetom, v iskrenosti vašega srca, kakor Kristusu; **6** ne z navidezno vdanoščjo, kakor bi raje ugajali ljudem kot pa Bogu; temveč kot Kristusovi služabniki iz srca izpolnjujte Božjo voljo; **7** z dobro voljo izvršujte službo kakor Gospodu in ne ljudem: **8** ker veste, da katerokoli dobro stvar kdorkoli stori, isto bo prejel od Gospoda, bodisi je suženj ali svoboden. **9** In vi, gospodarji, jim storite iste stvari in prizanašajte grožnjam: ker veste, da je tudi vaš Gospodar v nebesih; niti pri njem ni oziranja na osebe. **10** Končno, moji bratje, bodite močni v Gospodu in v sili njegove moči. **11** Nadenite si vso Božjo bojno opremo, da boste zmožni obstati proti hudičevim zvijačam. **12** Kajti ne borimo se proti mesu in krvi, temveč proti kneževinam, proti oblastem, proti vladarjem teme tega sveta, proti duhovni zlobnosti na visokih položajih. (aiōn g165) **13** Zato vzemite nase celotno Božjo bojno opremo, da se boste zmožni na hudoben dan zoperstaviti in vse storiti ter obstati. **14** Stojte torej, imejte vaša ledja opasana z resnico in na sebi imejte prsni oklep pravičnosti; **15** in vaša stopala obuta s pripravljenostjo evangelija miru; **16** predvsem vzemite ščit vere, s katerim boste zmožni pogasiti vse ognjene puščice zlobnih. **17** In vzemite čelado rešitve duše in meč Duha, kar je Božja beseda: **18** in vedno molite z vso molitvo in ponizno prošnjo v Duhu in k temu bedite z vso vztrajnostjo in ponizno prošnjo za vse svete; **19** in zame, da mi bo lahko dan govor, da bom lahko pogumno odpiral svoja usta, da se razglasil skrivnost evangelija, **20** za katerega sem predstavnik v vežeh: da bom v tem lahko pogumno govoril, kakor bi moral govoriti. **21** Toda, da boste lahko poznali tudi moje zadeve in kako delam, vam bo Tihik, moj ljubljeni brat in zvesti služabnik v Gospodu, oznanil vse stvari: **22** katerega sem poslal k vam zaradi istega namena, da bi vi lahko spoznali naše zadeve in da bi on lahko potolažil vaša srca. **23** Mir bodi bratom in ljubezen

z vero od Boga Očeta in Gospoda Jezusa Kristusa. **24** Milost bodi z vsemi tistimi, ki z iskrenostjo ljubijo našega Gospoda Jezusa Kristusa. Amen. Napisano iz Rima Efežanom po Tihiku.

Filipljonom

1 Pavel in Timótej, služabnika Jezusa Kristusa, vsem svetim v Kristusu Jezusu, ki so in Filípih, z duhovnimi nadzorniki in pomočniki [Božjih] služabnikov: 2 „Milost bodi vam in mir od Boga, našega Očeta in od Gospoda Jezusa Kristusa.“ 3 Svojemu Bogu se zahvaljujem vsakič, ko se vas spomnim, 4 vedno v vsaki svoji molitvi z radostjo prosim za vas vse, 5 zaradi vaše družbe v evangeliju, od prvega dne do sedaj; 6 ker sem prepričan o tej sami stvari, da kdor je v vas pričel dobro delo, ga bo opravil do dneva Jezusa Kristusa: 7 prav tako je zame primerno, da tako mislim o vas vseh, ker vas imam v svojem srcu; v kolikor ste vi vsi udeleženci moje milosti, tako v mojem ujetništvu kakor v obrambi in potrditvi evangelija. 8 Kajti Bog je moja priča kako silno hrepenim po vas vseh v notranjostih Jezusa Kristusa. 9 In molim to, da bo vaša ljubezen lahko še bolj in bolj obilna v spoznanju in v vsaki razsodbi; 10 da boste lahko pohvalili stvari, ki so odlične; da boste lahko iskreni in brez pohujšanja do Kristusovega dne; 11 izpolnjeni s sadovi pravičnosti, ki so po Jezusu Kristusu, v slavo in hvalo Božjo. 12 Toda, [da] bi razumeli, bratje, da so stvari, ki so se mi zgodele, toliko bolj izpadle in pospeševanje evangelija; 13 tako da so moje vezi v Kristusu razpoznavne po vsej palači in po vseh drugih krajih; 14 in mnogi izmed bratov v Gospodu so z mojimi vezmi povečali samozavest, da so mnogo pogumnejne, brez strahu, govorili besedo. 15 Nekateri zares oznanjajo Kristusa celo iz zavisti in prepira; nekateri pa tudi iz dobre volje: 16 nekdo oznanja Kristusa iz spora, ne iskreno, ker misli, da mojim vezem dodaja stisko: 17 toda drug iz ljubezni, vredoč, da sem določen za obrambo evangelija. 18 Kaj torej? Vseeno, vsak način, bodisi s pretvezo ali z resnico, Kristus se oznanja; in v tem se veselim, da in veselil se bom. 19 Kajti vem, da se bo to, po vaših molitvah in oskrbi Duha Jezusa Kristusa, obrnilo k rešitvi moje duše, 20 glede na moje iskreno pričakovanje in moje upanje, da v ničemer ne bom osramočen, temveč, da bo z vso srčnostjo, kot vedno, tako tudi sedaj, Kristus podeličan v mojem telesu, bodisi bo to z življenjem ali s smrtno. 21 Kajti zame je živeti Kristus in umreti je dobiček. 22 Toda če živim v mesu, je to sad mojega truda: vendar ne vem kaj bi izbral. 23 Kajti v škripcu sem med dvema, ker želim oditi in biti s Kristusom; kar je veliko bolje: 24 pa vendar je zaradi vas bolj potrebno ostati v mesu. 25 In ker imam to zaupanje, vem, da bom zaradi vašega napredovanja in veselja vere ostal in nadaljeval z vami vsemi; 26 da bo vaše veselje v Jezusu Kristusu lahko bolj obilno zaradi mene, z mojim ponovnim prihodom k vam. 27 Samo vaše vedenje naj bo kakor se to spodobi Kristusovemu evangeliju: da bom bodisi prišel in vas videl, ali pa bom odšoten, lahko slišal o vaših zadavah, da trdno stojite v enem duhu, z enim mišljenjem in si skupaj prizadevate za vero evangelija; 28 in v ničemer prestrašeni od vaših nasprotnikov: kar je njim očiten simbol pogube, toda vam rešitev duš in to od Boga. 29 Kajti zaradi Kristusa vam je dano, da ne samo verujete vanj, temveč da zaradi njega tudi trpite; 30 in imate isti boj, ki ste ga videli v meni in sedaj slišite, da je v meni.

2 Če obstaja torej kakršnakoli tolažba v Kristusu, če kakršnakoli tolažba ljubezni, če kakršnakoli družba Duha, če kakršnakoli čustva in usmiljenja, 2 izpolnite moje veselje, da ste istih misli in imate isto ljubezen, da ste soglasni, enega mišljenja. 3 Naj se nič ne stori zaradi prepira ali ošabnosti; temveč naj vsak v skromnosti mišljenja bolj upošteva drugega kakor sebe. 4 Ne glejte vsakdo na svoje lastne stvari, temveč vsakdo tudi na stvari drugih. 5 V vas naj bo to mišljenje, ki je bilo tudi v Kristusu Jezusu: 6 ki je, četudi v Božji podobi, misli, da ni rop, da bi bil enak z Bogom: 7

temveč je samega sebe naredil brez slóvesa in si privzel obliko služabnika in bil narejen po človeški podobnosti: 8 in po videzu zaznan kakor moški, je samega sebe ponikal in postal pokoren do smrti, celo smrt na križu. 9 Zatorej ga je Bog tudi visoko povišal in mu dal ime, ki je nad vsakim imenom, 10 da naj bi ob imenu Jezus pokleknilo vsako koleno, od stvari na nebu in stvari na zemlji ter stvari pod zemljoi; 11 ter da bi vsak jezik priznal, da je Jezus Kristus Gospod, v slavo Boga Očeta. 12 Zatorej, moji ljubljeni, kakor ste vedno ubogali, ne kakor samo v moji prisotnosti, temveč veliko bolj zdaj, v moji odsotnosti, s strahom in trepetanjem uresničite vašo lastno rešitev duše. 13 Kajti Bog je, ki deluje v vas oboje, da hočete in da delate iz njegovega dobrega zadovoljstva. 14 Vse stvari delajte brez mrmarjan in razpravljanj: 15 da boste lahko brez krivde in neškodljivi Božji sinovi, brez oštevanja v sredi sprjenega in spreženega naroda, med katerim vi sijete kakor luči na svetu; 16 držeč se besede življenja, da se bom na Kristusov dan lahko veselil, da nisem tekel zaman niti se trudil zaman. 17 Da in če bi bil darovan na žrtev in službo vaše vere, se radostim in se z vami vsemi veselim. 18 Zaradi istega razloga se tudi vi veselite in razveseljute z menoj. 19 Toda zaupam v Gospoda Jezusa, da v kratkem pošlje k vam Timóteja, da bom tudi jaz, ko izvem vašo stanje, lahko dobro potolažen. 20 Kajti nimam nobenega človeka istih misli, ki bo naravno skrbel za vaše stanje. 21 Kajti vsi isčejo svoje lastno, ne [pa] stvari, katere so Jezusa Kristusa. 22 Vendar poznate dokaz o njem, da je z menoj služil v evangeliju, kakor sin z očetom. 23 Njega se sedaj nadejam poslati, tako kmalu, kot bom videl, kako bo z menoj. 24 Toda zaupam v Gospoda, da bom kmalu prišel tudi sam. 25 Vendar se mi je zdelo potrebno poslati k vam Epafradita, mojega brata in družabnika v trdu in soborca, toda vašega odpolanača in tega, ki je služil mojim potrebam. 26 Kajti hrepenel je po vas vseh in bil poln potrosti, zato ker ste slišali, da je bil bolan. 27 Kajti zares je bil bolan, blizu smrti: toda Bog se ga je usmilil; in ne samo njega, ampak tudi mene, da ne bi imel bridkost na bridkost. 28 Poslal sem ga torej bolj hitro, da ko ga boste ponovno videli, se boste lahko razveselili in da bom jaz lahko manj žalosten. 29 Sprejem ga torej v Gospodu z vsem veseljem; in take imejte v časti: 30 ker je bil zaradi Kristusovega dela blizu smrti, ne oziraje se na svoje življenje, da dopolni pomanjkanje vašega služenja do mene.

3 Končno, moji bratje, veselite se v Gospodu. Da vam pišem iste stvari, meni zares ni nadležno, toda za vas je to varno. 2 Pazite se psov, pazite se zlih delacev, pazite se razkola. 3 Kajti mi smo obreza, ki obožujemo Boga v duhu in se veselimo v Kristusu Jezusu in nimamo zaupanja v meso. 4 Čeprav bi tudi jaz lahko imel zaupanje v meso. Če katerikoli drug človek misli, da ima [kaj], glede česar bi lahko zaupal v meso, jaz bolj: 5 obrezan osmi dan, iz Izraelove rase, iz Benjaminovega rodu, Hebrejec izmed Hebrejcev; glede postave farizej; 6 glede gorečnosti sem preganjal cerkev; glede pravičnosti, ki je po postavi, brez krivde. 7 Toda te stvari, ki so bile zame dobiček, te sem štel izgubo za Kristusa. 8 Da, nedvomno in vse stvari štejem le za izgubo zaradi odličnosti spoznanja Kristusa Jezusa, mojega Gospoda: za katerega sem pretrpel izgubo vseh stvari in jih štejem le za iztrebek, da lahko pridobim Kristusa, 9 in najden bom v njem, ne ker bi imel svojo lastno pravičnost, ki je iz postave, temveč to, ki je po Kristusovi veri, pravičnost, ki je od Boga, po veri: 10 da bi lahko spoznal njega in moč njegovega vstajenja in udeležbo njegovih trpljenj in postal podoben njegovi smrti; 11 če na kakršenkoli način lahko dospem do vstajenja od mrtvih. 12 Ne da bi že dospel ali bi bil že popoln: vendar si prizadevam za tem, če bi lahko željno vzel to, zaradi česar sem tudi jaz željno vzeti od

Kristusa Jezusa. **13** Bratje, ne štejem se, da sem željno vzet: toda delam to eno stvar in pozabljam te stvari, ki so zadaj in se iztegujem k tem stvarem, ki so spredaj. **14** pritisnam proti cilju zaradi nagrade visoke poklicanosti od Boga v Kristusu Jezusu. **15** Bodimo torej, kolikor nas je popolnih, takega mišljenja: in če ste v katerikoli stvari drugače misleči, vam bo Bog razodel še to. **16** Pa vendar, kateri smo že dospeli, živimo po istem načelu, mislimo isto stvar. **17** Bratje, bodite skupaj moji posnemovalci in zapomnite si tiste, ki živijo tako, kakor imate nas za zgled. **18** (Kajti mnogi živijo, o katerih sem vam pogosto povedal in vam sedaj govorim jokaje, da so sovražniki Kristusovega križa: **19** katerih konec je uničenje, katerih Bog je njihov trebuh in katerih slava je v njihovi sramoti, ki misijo zemeljske stvari.) **20** Kajti naše državljanstvo je v nebesih: od koder tudi pričakujemo Odrešenika, Gospoda Jezusa Kristusa: **21** ki bo, glede na dolevanje, s katerim si je zmožen k sebi podjaviti celo vse stvari, spremenil naša nizkotna telesa, da bodo oblikovana podobno njegovemu veličastnemu telesu.

4 Zato, moji bratje, srčno ljubljeni in zaželeni, moja radost in krona, tako stoje trdno v Gospodu, moji srčno ljubljeni. **2** Rotim Evodijo in rotim Sintih, da bosta istega mišljenja v Gospodu. **3** In prosim tudi tebe, resnični soborec, pomagaj tema ženskama, ki sta se z menoj trudili v evangeliju, tudi s Klemnom in z ostalimi mojimi sodelavci, katerih imena so v knjigi življenja. **4** Nenehno se veselite v Gospodu: in ponovno pravim: ‚Veselite se.‘ **5** Naj bo vaša zmernost znana vsem ljudem. Gospod je blizu. **6** Ne vznemirjate se in ne skrbite glede ničesar; temveč naj bodo v vsaki stvari vaše želje razglašene Bogu z molitvijo in ponizo prošnjo, z zahvaljevanjem. **7** In Božji mir, ki presega vse razumevanje, bo varoval vaša srca in mišljenja po Kristusu Jezusu. **8** Končno, bratje, katerekoli stvari so resnične, katerekoli stvari so iskrene, katerekoli stvari so pravične, katerekoli stvari so čiste, katerekoli stvari so očarljive, katerekoli stvari so na dobrem glasu; če obstaja kakršnakoli moč in če obstaja kakršnakoli hvala, mislite na te stvari. **9** Stvari, katere ste se tako naučili, kakor sprejeli in slišali ter videli na meni, te počnite: in z vami bo Bog miru. **10** Toda silno sem se razveselil v Gospodu, da je vaša skrb do mene sedaj končno ponovno vzcvetela; v čemer ste bili tudi vi zaskrbljeni, toda manjkala vam je priložnost. **11** Ne da govorim z oziram na pomanjkanje: kajti naučil sem se, v kakršnemkoli stanju sem, biti s tem zadovoljen. **12** Vem oboje, kako je biti ponižen in vem kako je biti bogat: povsod in v vseh stvareh sem poučen, tako biti sit kakor biti lačen, tako biti bogat kakor prenašati pomanjkanje. **13** Vse stvari lahko storim v Kristusu, ki me krepi. **14** Vendar ste dobro storili, da ste soudeleženi pri moji stiski. **15** Torej vi Filipljani veste tudi, da na začetku evangelija, ko sem odšel iz Makedonije, nobena cerkev, razen samo vaša, ni sodelovala z menoj glede dajanja in sprejemanja. **16** Kajti celo v Tesaloníko ste večkrat poslali za mojo nujno potrebo. **17** Ne ker želim daru: temveč želim sad, da bo obilen na vaš račun. **18** Toda imam vse in obilo: sem poln, ker sem od Epaafrorita prejel stvari, ki so bile poslane od vas, dišavo sladkega vonja, sprejemljivo žrtvovanje, všečno Bogu. **19** Toda moj Bog bo preskrbel vse vaše potrebe, glede na svoja bogastva, v slavi, po Jezusu Kristusu. **20** Torej Bogu in našemu Očetu bodi slava na veke vekov. Amen. (aiōn g165) **21** Pozdravite vsakega svetega v Kristusu Jezusu. Pozdravljam vas bratje, ki so z menoj. **22** Pozdravljam vas vsi sveti, predvsem tisti, ki so iz cesarjeve družine. **23** Milost našega Gospoda Jezusa Kristusa bodi z vami vsemi. Amen. To je bilo napisano Filipljanom iz Rima po Epaafroditu.

Kološanom

1 Pavel, po Božji volji apostol Jezusa Kristusa in naš brat Timotej, 2 svetim in zvestim bratom v Kristusu, ki ste v Kolósah: „Milost bodi vam in mir od Boga, našega Očeta in Gospoda Jezusa Kristusa.“ 3 Zahvaljujemo se Bogu in Očetu našega Gospoda Jezusa Kristusa, ko nenehno molimo za vas, 4 odkar smo slišali o vaši veri v Kristusa Jezusa in o ljubezni, ki jo imate do vseh svetih, 5 zaradi upanja, ki je za vas prihranjeno na nebu, o katerem ste prej slišali v besedi resnice evangelija; 6 ki je prišel k vam tako, kakor je po vsem svetu; in prinaša sad, kakor tudi v vas, od dneva, ko ste slišali o njem in spoznali Božjo milost v resnici: 7 kakor ste se tudi naučili od Epafrá, našega dragega poslužabnika, ki je za vas zvest Kristusov poslužabnik; 8 ki nam je tudi pojasnil vašo ljubezen v Duhu. 9 Zaradi tega razloga tudi mi od dneva, ko smo to slišali, ne prenehamo moliti za vas in želimo, da bi bili vi lahko izpolnjeni s spoznanjem njegove volje, v vsej modrosti in duhovnem razumevanju; 10 da bi lahko hodili vredno Gospoda v vsej všečnosti, bili rodotvriti v vsakem dobrem delu in rastli v spoznanju Boga; 11 okrepljeni z vso močjo, glede na njegovo veličastno moč, v vsej vztrajnosti in potrežljivosti, z veseljem; 12 in se zahvaljevali Očetu, ki nas je naredil primerne za udeležence dediščine svetih v svetlobi: 13 ki nas je osvobodil pred oblastjo teme in nas prenesel v kraljestvo svojega ljubljenega Sina: 14 v katerem imamo po njegovi krvi odkupitev, celo odpuščanje grehov: 15 ki je podoba nevidnega Boga, prvorjenec vsakega ustvarjenega bitja: 16 kajti po njem so bile ustvarjene vse stvari, ki so na nebu in ki so na zemlji, vidne in nevidne, bodisi so to prestoli ali gospodstva ali kneževine ali oblasti: vse stvari so bile ustvarjene po njem in zanj: 17 in on je pred vsemi stvarmi in po njem vse stvari stojijo skupaj. 18 In on je glava telesa, cerkev: kateri je začetek, prvorjenec od mrtvih; da bi lahko v vseh starih imel prvenstvo. 19 Kajti Očetu je ugajalo, da bi v njem prebivala vsa polnost; 20 in je sklenil mir po krvi njegovega križa, da po njem pobota k sebi vse stvari; po njem, pravim, bodisi, da so stvari na zemlji ali stvari v nebesih. 21 In vas, ki ste bili nekoč odtujeni in v vašem mišljenju po zlobnih delih sovražniki, je vendar sedaj pobotal 22 in telesu svojega mesa skozi smrt, da vas predstavi svete in brezgrajne in nepograjane v svojem pogledu: 23 če utemeljeni in ustaljeni nadaljujete v veri in se ne boste oddaljili od upanja evangelija, katerega ste slišali in ki je bil oznanjen vsakemu ustvarjenemu bitju, ki je pod nehom; katerega sem jaz, Pavel, postal služabnik; 24 ki se sedaj veselim v svojih trpljenjih za vas in v svojem mesu dopolnjujem to, kar je zaradi njegovega telesa, ki je cerkev, primanjkovalo Kristusovim stiskam: 25 cesar služabnik sem postal, glede na Božjo razdelitev, ki mi je bila dana za vas, da izpolnimi Božjo besedo; 26 celo skravnost, ki je bila skrita pred veki in pred rodovi, toda sedaj je razodeta njegovim svetim: (aiōn g165) 27 katerim je Bog hotel razodelit kaj so bogastva slave te skravnosti med pogani; ki je Kristus v vas, upanje slave: 28 katerega oznanjamamo in vsakega človeka svarimo in vsakega človeka učimo v vsej modrosti; da lahko vsakega človeka prikažemo popolnega v Kristusu Jezusu: 29 zato se tudi trudim in se borim, glede na njegovo delovanje, ki v meni mogočno deluje.

2 Kajti hočem, da bi vedeli kako velik boj imam za vas in za te iz Laodikeje in za mnoge, četudi niso videli mojega obraza v mesu; 2 da bodo njihova srca lahko potolažena, stkana skupaj v ljubezni in v vseh bogastvih polnega zagotovila razumevanja, k priznanju Božje skravnosti in Očetove in Kristusove; 3 v katerem so skriti vsi zakladi modrosti in spoznanja. 4 In to pravim, da vas ne bi katerikoli človek presleplil s prepričevalnimi besedami. 5

Kajti čeprav sem odsoten v mesu, sem vendar z vami v duhu in se veselim ter zrem vašo urejenost in neomajnost vaše vere v Kristusu. 6 Tako kakor ste torej sprejeli Gospoda Kristusa Jezusa, tako živite in njem: 7 ukoreninjeni in zgrajeni v njem ter potrjeni v veri, kakor ste bili poučeni in v tem obilni z zahvaljevanjem. 8 Pazite, da vas ne bi katerikoli človek oplenil s filozofijo in prazno prevaro po človeškem izročili, po temeljnih principih sveta, ne pa po Kristusu. 9 Kajti v njem telesno prebiva vsa polnost Božanstva. 10 In vi ste popolni v njem, ki je glava vseh kneževin in oblasti: 11 v katerem ste tudi obrezani z obrezo narejeno brez rok, s slačenjem grešnega meseñenega telesa, s Kristusovo obrezo: 12 s krstom pokopani z njim, v katerem ste tudi vi z njim vstali, po veri Božjega delovanja, ki ga je dvignil od mrtvih. 13 In vas, mrtve v vaših grehih in neobrezanosti vasega mesha, je on pohitril skupaj z njim ter vam odpustil vse prekrške; 14 in izbrisal rokopis predpisov, ki so bili zoper nas, ki nam je bil nasproten in ga odstranil s poti ter ga pribil na svoj križ; 15 in ker imamo pokvarjene kneževine in oblasti, je naredil iz njih javni prikaz, slaveč v tem zmago nad njimi. 16 Ne pustite torej nobenemu človeku, da vas sodi v hrani ali v pijači ali pri spoštovanju svetega dne ali mlaja ali sábatnih dni: 17 ki so senca stvari, ki pridejo; toda telo je Kristusovo. 18 Ne pustite nobenemu človeku, da vas preslepi glede vaše nagrade v prostovoljni ponižnosti in oboževanju angelov, vsiljujoč se v te stvari, katere ni videl, prazno naplhnjen s svojim mesenim umom, 19 ne drži pa se Glave, od katere ima vse telo po sklepih in vežeh nudeno hrano in stkanu skupaj rastez z rastjo od Boga. 20 Zatorej če ste s Kristusom mrtvi temeljnimi principom sveta, zakaj ste podrejeni predpisom, kakor da živite v svetu, 21 (ne dotikaj; ne okušaj; ne prijemaj; 22 ki bodo z uporabo vsi odmrlj) po človeških zapovedih in naukah? 23 Katere stvari imajo resnično navidezen prikaz modrosti, v pobožnem oboževanju in ponižnosti in zapostavljanju telesa; ne [pa] v kakršnokoli čast za ugajanje mesu.

3 Če ste bili torej obujeni s Kristusom, iščite te stvari, ki so zgoraj, kjer Kristus sedi na Božji desnici. 2 Naravnajte svojo naklonjenost na stvari zgoraj, ne na stvari na zemlji. 3 Kajti vi ste umrli in vaše življenje je s Kristusom skrito v Bogu. 4 Ko se bo prikazal Kristus, ki je naše življenje, tedaj se boste tudi vi prikazali z njim v slavi. 5 Mrtvite torej vaše ude, ki so na zemlji: prešutovvanje, nečistost, nebrzdano strast, zlo poželjivost in pohlepnost, kar je malikovanje: 6 kajti zaradi teh stvari prihaja Božji bes na otroke neposlušnosti: 7 v katerih ste tudi vi nekaj časa hodili, ko ste živelii v njih. 8 Toda sedaj tudi vse do odložite: jezo, bes, zlobnost, bogokletje, umazan gorov iz vaših ust. 9 Ne lažite drug drugemu, videč, da ste slekli starega človeka z njegovimi dejanji; 10 in si nadeli novega človeka, ki je obnovljen v spoznanju, po podobi njega, ki ga je ustvaril: 11 kjer ni niti Grka niti Juda, obreze niti neobreze, tujca, Skita, sužnja, niti svobodnega: temveč je Kristus vse in vseh. 12 Nadenite si torej, kot Božji izvoljeni, sveti in ljubljeni, čustva usmiljenja, prijaznosti, ponižnosti mišljenja, krotkosti, potrežljivosti; 13 prizanašajte drug drugemu in odpuščajte drug drugemu, če ima katerikoli človek spor proti komerkoli: celo kakor je Kristus odpustil vam, tako tudi vi počnite. 14 In nad vsemi temi stvarmi si oblecete sosedsko ljubezen, ki je vez popolnosti. 15 In Božji mir naj vladva v vaših sрcih, h kateremu ste tudi poklicani v enem telesu; in bodite hvaležni. 16 Naj Kristusova beseda bogato prebiva v vas v vsej modrosti; drug drugega učite in opominjajte s psalmi in hvalnicami ter duhovnimi pesmimi in prepevajoč Gospodu z milostjo v vaših sрcih. 17 In karkoli delate v besedi ali dejanju, vse delajte in imenu Gospoda Jezusa in po njem dajajte zahvalo Bogu in Očetu. 18

Žene, podredite se svojim lastnim soprogom, kakor se to spodobi v Gospodu. **19** Soprgi, ljubíte svoje žene in ne bodite zagrenjeni proti njim. **20** Otroci, ubogajte svoje starše v vseh stvareh: kajti to je zelo prijetno Gospodu. **21** Očetje, ne provocirajte svojih otrok k jezi, da ne bi izgubili poguma. **22** Služabniki, v vseh stvareh ubogajte svoje gospodarje po mesu; ne z navidezno vdanoščjo, kakor da bi raje ugajali ljudem kot pa Bogu; temveč v iskrenosti srca, boječ se Boga: **23** in karkoli delate, delaite to iz srca, kakor Gospodu in ne ljudem; **24** vedoč, da boste od Gospoda prejeli nagrado dediščine: kajti vi služite Gospodu Kristusu. **25** Toda kdor dela krivico, bo za krivico prejel, kar je storil: in tam ni oziranja na osebe.

4 Gospodarji, dajte vašim služabnikom to, kar je pravično in primerno; vedoč, da imate tudi vi Gospodarja v nebesih. **2** Vztrajajte v molitvi in bedite v njej z zahvaljevanjem; **3** poleg tega molíte tudi za nas, da bi nam Bog odprl vrata govora, da bomo govorili Kristusovo skravnost, zaradi katere sem tudi v vezeh: **4** da jo bom lahko prikazal, kakor sem dolžan govoriti. **5** Živite v modrosti do teh, ki so zunaj in izkoristite čas. **6** Naj bo vaš govor vedno z milostjo, začinjen s soljo, da boste lahko vedeli kako bi morali odgovoriti vsakemu človeku. **7** Ves moj položaj vam bo razglasil Tihik, ki je ljubljeni brat in zvest služabnik ter soslužabnik v Gospodu: **8** katerega sem k vam poslal z istim namenom, da bi lahko spoznal vaš položaj in potolažil vaša srca; **9** z Onézimom, zvestim in ljubljenim bratom, ki je eden izmed vas. Dala vam bosta spoznati vse stvari, ki so storjene tukaj. **10** Pozdravljam vas Aristarh, moj sojetnik in Marko, sin Barnabove sestre (glede katerega ste prejeli zapovedi: če pride k vam, ga sprejmite;) **11** in Jezus, ki se imenuje Just, ki so iz obreze. Samo ti so moji sodelavci za Božje kraljestvo, ki so mi bili v tolažbo. **12** Pozdravlja vas Epafrá, ki je eden izmed vas, Kristusov služabnik, ki se vedno goreče bori za vas v molitvah, da bi lahko stali popolni in dovršeni, v vsei Božji volji. **13** Kajti prinašam mu pričevanje, da ima veliko gorečnost za vas in te, ki so v Laodikeji in te v Hierápoli. **14** Pozdravlja vas Luka, ljubljeni zdravnik in Demá. **15** Pozdravite brate, ki so v Laodikeji in Nimfásu ter cerkev, ki je v njegovi hiši. **16** In ko berete to poslanico med vami, povzročite, da se bo brala tudi v cerkvi Laodikejcev; in da tudi vi preberete poslanico iz Laodikeje. **17** In Arhipu recite: „Pazi na službo, ki si jo prejel v Gospodu, da jo izpolniš.“ **18** Pozdrav z mojo, Pavlovo roko. Spominjajte se mojih vezi. Milost bodi z vami. Amen. Napisano iz Rima Kološanom, po Tihiku in Onézimu.

1 Tesalonicičanom

1 Pavel in Silván ter Timótej cerkvi Tesalonicičanov, ki je v Bogu Očetu in v Gospodu Jezusu Kristusu: „Milost bodi vam in mir od Boga, našega Očeta in Gospoda Jezusa Kristusa.“ **2** Vedno se za vas vse zahvaljujemo Bogu in vas omenjamamo v naših molitvah; **3** ko se brez prenehanja spominjammo vašega dela vere in truda ljubezni ter potrežljivosti upanja v našem Gospodu Jezusu Kristusu, pogledu Boga in našega Očeta; **4** ker poznamo, ljubljeni bratje, vašo izvolitev od Boga. **5** Kajti naš evangelij ni prišel k vam samo v besedi, temveč tudi v moči in v Svetem Duhu in v precejšnjem zagotovilku; kakor veste kakšne vrste ljudje smo bili med vami zaradi vas. **6** In vi ste postali naši v Gospodovi sledilci, ker ste besedo sprejeli v veliki stiski, z veseljem Svetega Duha: **7** tako da ste bili zgledi vsem, ki verujejo v Makedoniji in Ahaji. **8** Kajti od vas je odmevala beseda od Gospoda, ne samo po Makedoniji in Ahaji, temveč se je vaša, do Boga usmerjena vera, razširila tudi naokoli, po vsakem kraju; tako da nam ni treba karkoli govoriti, **9** kajti oni sami so o nas prikazali kakšne vrste vstop smo imeli k vam in kako ste se obrnili od malikov k Bogu, da služite živemu in resničnemu Bogu; **10** in da čakate na njegovega Sina iz nebes, katerega je dvignil od mrtvih, celo Jezusa, ki nas je osvobodil pred besom, ki pride.

2 Kajti bratje, vi sami veste, da naš vstop k vam ni bil zaman: **2** temveč smo celo potem, ko smo poprej v Filípih trpeli in bili sramotno obravnavani, kakor veste, smo bili v našem Bogu pogumni, da smo vam z veliko pričkanja izpričali Božji evangelij. **3** Kajti naše spodbujanje ni bilo iz prevare niti iz nečistosti niti v zvijači: **4** temveč kakor nam je bilo od Boga dopuščeno, da nam je zaupan evangelij, točno tako govorimo; ne kakor ugajajoči ljudem, temveč Bogu, ki preizkuša naša srca. **5** Kajti nismo ob kateremkoli času uporabili laskavih besed, kakor veste niti pretveze pohlepnosti; Bog je priča: **6** niti nismo iskali slave od ljudi niti od vas niti celo ne od drugih, ko bi lahko nekatere obremenili kot Kristusovi apostoli. **7** Toda med vami smo bili nežni, tako kakor dojilja neguje svoje otroke: **8** tako smo vas bili vdano željni, da smo vam bili voljni podeliti ne samo Božji evangelij, temveč tudi naše lastne duše, ker ste nam bili dragi. **9** Kajti vi se spomnite, bratje, našega truda in muke: kajti ponoči in podnevi smo garali, ker nismo želeli biti obremenjeni komurkoli izmed vas, ko smo vam pridigli Božji evangelij. **10** Vi ste priče in tudi Bog, kako sveto in pravično in neoporečno smo se včeli med vami, ki verujete: **11** prav tako veste, kako smo tolazili in opozarjali vsakega izmed vas, tako kakor oče počne svojim otrokom, **12** da bi vi živeli vredno Boga, ki vas je poklical v svoje kraljestvo in slavo. **13** Zaradi tega razloga se prav tako brez prenehanja zahvaljujemo Bogu, kajti ko ste prejeli Božjo besedo, ki ste jo slišali od nas, jo niste sprejeli kakor človeško besedo, temveč takšno, kot je v resnici, Božjo besedo, ki učinkovito deluje tudi v vas, ki verujete. **14** Kajti vi, bratje, ste postali sledilci Božjih cerkv, ki so v Judeji v Kristusu Jezusu: kajti tudi vi ste trpeli podobne stvari od vaših lastnih rojakov, takšne, kakor so jih oni od Judov: **15** ki so ubili tako Gospoda Jezusa, kakor svoje lastne preroke in so preganjali nas; pa ne ugajajo Bogu in so nasprotni vsem ljudem: **16** branijo nam govoriti poganom, da bi bili le-ti lahko rešeni in da bi vsakič dopolnili svoje grehe: kajti bes je prišel nadnje do skrajnosti. **17** Toda mi, bratje, ki smo bili za kratek čas vzeti od vaše navzočnosti, [toda] ne v srcu, smo si z veliko željo toliko obiljeje prizadevali, da vidimo vaše obliče. **18** Zato smo želeli priti k vam, celo jaz Pavel, enkrat in ponovno; toda Satan nas je zadržal. **19** Kajti kaj je naše

upanje ali veselje ali krona radosti? Ali ne celo vi v prisotnosti našega Gospoda Jezusa Kristusa ob njegovem prihodu? **20** Kajti vi ste naša slava in veselje.

3 Zato ko nismo mogli več potrpeti, smo mislili, da je dobro, da v Atenah ostanemo sami; **2** in poslali smo Timóteja, našega brata in Božjega služabnika in našega sodelavca pri Kristusovem evangeliu, da vas utrdi in da vas potolaži glede vaše vere: **3** da ne bi bil noben človek omajan s temi stiskami: kajti vi sami veste, da smo določeni za to. **4** Kajti resnično, ko smo bili z vami, smo vam vnaprej povedali, da naj bi trpeli stisko; kakor se je zgodilo in vi to veste. **5** Zaradi tega razloga sem, ko nisem mogel več potrpeti, poslal, da spoznam vašo vero, da vas ne bi z nekimi načini skušal skušnjavec in bi bil naš trud zaman. **6** Toda sedaj, ko je od vas k nam prišel Timótej in nam prinesel dobre novice o vaši veri ter sosedski ljubezni in da nas imate vedno v lepem spominu ter si silno želite, da nas vidite, kakor si tudi mi [želimo] videti vas: **7** zato smo bili, bratje, po vaši veri potolaženi glede vas v vsej naši stiski in tegobi: **8** kajti zdaj živimo, če vi trdno stojite v Gospodu. **9** Kajti kakšne zahvale lahko spet za vas vrnemo Bogu, za vse veselje, s katerim se zaradi vas veselimo pred našim Bogom; **10** ponoči in podnevi silno prosimo, da bi lahko videli vaš obraz in lahko dovršili to, kar primanjkuje v vaši veri? **11** Torej sam Bog in naš Oče in naš Gospod Jezus Kristus [naj] našo pot usmerjata k vam. **12** In Gospod [naj] vam stori, da rastete in [ste] obilni v ljubezni drug do drugega in do vseh ljudi, prav tako kakor mi počnemo vam: **13** z namenom, da bi lahko vaša srca osnova brez graje v svetosti pred Bogom, celo našim Očetom, ob prihodu našega Gospoda Jezusa Kristusa z vsemi njegovimi svetimi.

4 Nadalje vas potem rotimo, bratje in vas spodbujamo po Gospodu Jezusu, da kakor ste od nas sprejeli, kako bi morali živeti in ugajati Bogu, tako da bi bili bolj in bolj obilni. **2** Kajti vi veste kakšne zapovedi smo vam dali po Gospodu Jezusu. **3** Kajti to je Božja volja, celo vaše posvečenje, da naj bi se vzdržali pred preuštvovanjem: **4** da bi vsakdo izmed vas vedel kako čuvati svojo posodo v posvečenju in časti; **5** ne [pa] v poželenju pohotnosti, tako kakor pogani, ki ne poznajo Boga: **6** da noben človek ne gre preko in ne goljufa svojega brata v katerikoli zadavi: zato ker je Gospod maščevalec vsega tega, kakor smo vas tudi mi svarili in pričevali. **7** Kajti Bog nas ni poklical ki nečistosti, temveč k svetosti. **8** Kdor torej prezira, ne prezira človeka, temveč Boga, ki nam je prav tako dal svojega Svetega Duha. **9** Toda glede bratske ljubezni ne potrebujete, da vam pišem: kajti vi sami ste od Boga poučeni, da ljubite drug drugega. **10** In zares to delajte do vseh bratov, ki so po vsej Makedoniji: toda rotimo vas, bratje, da bolj in bolj rastete; **11** in da se učite biti mirni ter opravljati vaše lastno opravilo in da delate s svojimi lastnimi rokami, kakor smo vam zapovedali; **12** da boste lahko živeli iskreno do teh, ki so zunaj in da ne boste ničesar potrebovali. **13** Toda ne želim, da bi bili vi nevedni, bratje, glede teh, ki so zaspali, da ne žalujete, tako kakor drugi, ki nimajo upanja. **14** Kajti če verujemo, da je Jezus umrl in ponovno vstal, bo točno tako tudi tiste, ki spijo v Jezusu, Bog privadel z njim. **15** Kajti to vam rečemo po Gospodovega prihoda, da mi, ki smo živi in ostanemo do Gospodovega prihoda, ne bomo vodili teh, ki so zaspali. **16** Kajti sam Gospod se bo spustil iz nebes z vzklikom, z glasom nadangela in z Božjo trobento: in prvi bodo vstali mrtvi in Kristusu: **17** potem pa bomo mi, ki smo živi in preostanemo, vzeti skupaj z njimi v oblake, da srečamo Gospoda v zraku: in tako bomo vedno z Gospodom. **18** Zato drug drugega tolazite s temi besedami.

5 Toda o časih in obdobjih, bratje, ni potrebno, da vam pišem.

2 Kajti vi sami prav dobro veste, da dan Gospodov prihaja tako, kakor tat ponoči. **3** Kajti ko bodo govorili: „Mir in varnost; “tedaj nenadoma pride nadnje uničenje, kakor porodne muke na žensko z otrokom; in ne bodo ubežali. **4** Toda vi, bratje, niste v temi, da vas tisti dan presenetí kakor tat. **5** Vi vsi ste otroci svetlobe in otroci dneva: mi nismo od noči niti od teme. **6** Zatorej ne spimo, kakor počno ostali; temveč čujmo in bodimo trezni. **7** Kajti tisti, ki spijo, spijo ponoči; in tisti, ki so pijani, so pijani ponoči. **8** Toda mi, ki smo od dneva, bodimo trezni, nadenimo si prsni oklep vere in ljubezni; in za celado upanje rešitve duše. **9** Kajti Bog nas ni določil za bes, temveč da dosežemo rešitev duše po našem Gospodu Jezusu Kristusu, **10** ki je umrl za nas, da bodisi smo budni ali spimo, naj bi živel skupaj z njim. **11** Zato se skupaj tolažite in izgrajuite drug drugega, kakor tudi počnete. **12** In mi vas rotimo, bratje, da spoznate te, ki se med vami trudijo in so nad vami v Gospodu ter vas opominjajo; **13** in da jih zaradi njihovega dela zelo visoko spoštujte v ljubezni. In bodite v miru med seboj. **14** Torej vas spodbujamo, bratje, posvarite te, ki so nepodrejeni, tolažite malodušne, podpirajte slabotne, bodite potprežljivi do vseh ljudi. **15** Glejte, da nihče nobenemu človeku ne vrača zla za zlo; temveč vedno sledite temu, kar je dobro, tako med vami, kakor do vseh ljudi. **16** Neprenehoma se veselite. **17** Molíte brez prenehanja. **18** V vsaki stvari se zahvaljujite: kajti to je Božja volja v Kristusu Jezusu glede vas. **19** Ne gasite Duha. **20** Ne prezirajte prerokovanj. **21** Preizkušajte vse stvari; trdno držite to, kar je dobro. **22** Vzdržite se vsega videza zla. **23** In sam Bog miru naj vas naredi popolnoma svete; in prosim Boga, da bodo vaš celoten duh in duša in telo ohranjeni neomadeževani do prihoda našega Gospoda Jezusa Kristusa. **24** Zvest je on, ki vas kliče, ki bo tu tudi storil. **25** Bratje, molíte za nas. **26** Pozdravite vse brate s svetim poljubom. **27** Po Gospodu vam naročam, da bo ta poslanica prebrana vsem svetim bratom. **28** Milost našega Gospoda Jezusa Kristusa bodi z vami. Amen. Prva poslanica Tesaloničanom je bila napisana iz Aten.

2 Tesaloničanom

1 Pavel in Silván ter Timótej, cerkvi Tesaloničanov v Bogu, našem Očetu in Gospodu Jezusu Kristusu: **2** Milost vam in mir od Boga, našega Očeta in Gospoda Jezusa Kristusa.³ Mi smo vezani, da se vedno zahvaljujemo Bogu za vas, bratje, kakor se spodobi, zato ker ta vaša vera silno raste in je sosedska ljubezen vsakogar izmed vas vseh do drug drugega obilna; **4** tako, da se mi sami ponašamo z vami po Božjih cerkvah, zaradi vaše potrežljivosti in vere, v vseh vaših pregnanjanj in stiskah, ki jih prenašate: **5** kar je razpoznaven simbol pravične Božje sodbe, da boste lahko šteti vredne Božjega kraljestva, za katerega tudi trpite: **6** čeprav je pri Bogu pravična stvar, da poplača stisko tem, ki vas mučijo; **7** vam pa, ki ste mučeni, počitek z nami, ko bo Gospod Jezus razočet iz nebes s svojimi mogočnimi angeli **8** in v plamenečem ognju se bo maščeval na teh, ki ne poznaajo Boga in ne ubogajo evangelija našega Gospoda Jezusa Kristusa: **9** ki bodo kaznovani z večnim uničenjem stran od Gospodove prisotnosti in stran od slave njegove moči; (*aiōnios g166*) **10** ko bo prišel, da bo občudovan v svojih svetih in da bo spoštovan v vseh teh, ki verujejo (ker so verovali našemu pričevanju med vami) na tisti dan. **11** Zatorej tudi vedno molimo za vas, da vas bo naš Bog smatral vredne te poklicanosti in izpolni vso dobro voljo svoje dobrote ter delo vere v moči: **12** da bo v vas lahko proslavljeno ime našega Gospoda Jezusa Kristusa in vi v njem, glede na milost našega Boga in Gospoda Jezusa Kristusa.

2 Torej vas rotimo, bratje, pri prihodu našega Gospoda Jezusa Kristusa in pri našem zbiranju k njemu, **2** da ne boste kmalu pretreseni v mišljenju ali bili vznemirjeni, niti po duhu, niti z besedo, niti s pismom kot od nas, kakor da je blizu Kristusov dan. **3** Ne pustite nobenemu človeku, da vas na kakršenkoli način zavede: kajti ta dan ne bo prišel, razen če ne bo najprej prišlo odpadanje in da se razodene grešen človek, sin pogube; **4** ki nasprotuje in se poviješu nad vse, kar se imenuje Bog ali kar je oboževano; tako da se le-ta kakor Bog usede v Božji tempelj in se razkazuje, da je Bog. **5** Se ne spomnite, da ko sem bil še z vami, sem vam te stvari povedal? **6** Sedaj veste, kaj zadržje, da bi se lahko razodel ob svojem času. **7** Kajti skrivnost krivičnosti že deluje: samo tisti, ki sedaj ovira, bo oviral, dokler ne bo umaknjen s poti. **8** In takrat bo razočet z Zlobni, katerega bo Gospod pokončal z dihom svojih ust in uničil s sijajem svojega prihoda: **9** celo njega, katerega prihod je po Satanovem delovanju z vso močjo in znamenji ter lažnimi čudesi **10** in z vso varljivostjo nepravičnosti v teh, ki umirajo; ker niso sprejeli ljubezni resnice, da bi bili lahko rešeni. **11** In zaradi tega razloga jim bo Bog poslat močno zablodo, da bi verjeli laži: **12** da bodo lahko obsojeni vsi, ki niso verovali resnici, temveč so uživali v nepravičnosti. **13** Toda mi smo vezani, da se nenehno zahvaljujemo Bogu za vas, od Gospoda ljubljeni bratje, ker vas je Bog od začetka izbral za rešitev duše s posvečenjem Duha in prepičanjem v resnico: **14** kamor vas je poklical po našem evangeliju, k doseganju slave našega Gospoda Jezusa Kristusa. **15** Torej bratje, stojte trdno in držite se izročil, o katerih ste bili poučeni, bodisi z besedo ali našo poslanico. **16** Torej sam naš Gospod Jezus Kristus in Bog, celo naš Oče, ki nas je ljubil in nam je po milosti dal večno tolažbo ter dobro upanje, (*aiōnios g166*) **17** [naj] tolazi vaša srca ter vas utrdi v vsaki dobri besedi in delu.

3 Končno, bratje, molíte za nas, da bi Gospodova beseda imela prosto pot in bi bila proslavljena, tako kakor je pri vas: **2** in da bi bili mi lahko rešeni pred nerazumnimi in zlobneži: kajti vsi ljudje nimajo vere. **3** Toda Gospod je zvest, ki vas bo utrdil in vas

varoval pred zlom. **4** Glede vas pa imamo zaupanje v Gospoda, da tako delate kakor boste delali stvari, ki vam jih zapovedujemo. **5** In Gospod naj vodi vaša srca v Božjo ljubezen in v potrežljivo čakanje na Kristusa. **6** Torej vam naročamo, bratje, v imenu našega Gospoda Jezusa Kristusa, da se oddaljite od vsakega brata, ki živi neredno in ne po izročilu, ki ga je prejel od nas. **7** Kajti vi sami veste kako nas morate posnemati: kajti med vami se nismo vedli neredno; **8** niti nismo zastonj jedli kruha kateregakoli človeka; temveč smo noč in dan delali z muko in garanjem, da ne bi bili nikomur izmed vas v breme: **9** ne ker nimamo moči, temveč da sebe naredimo za zgled vam, da nas posnemate. **10** Kajti celo, ko smo bili z vami, smo vam zapovedali to, da če kdorkoli noče delati, naj tudi ne bi jedel. **11** Kajti slišimo, da so med vami nekateri, ki živijo neredno, ki sploh ne delajo, temveč so vtipkljiveži. **12** Torej tem, ki so takšni, velevamo in jih spodbujamo pri našem Gospodu Jezusu Kristusu, da v spokojnosti delajo in jedo svoj lasten kruh. **13** Toda vi, bratje, ne bodite izmučeni v počenjanju dobrega. **14** In če kdorkoli ni poslušen naši besedi v tej poslanici, tega človeka opozorite in se ne družite z njim, da bo osramočen. **15** Vendar ga ne smatrjajte kot sovražnika, ampak ga opominjajte kakor brata. **16** Torej sam Gospod miru [naj] vam vsekakor vedno daje mir. Gospod bodi z vami vsemi. **17** Pozdrav od Pavla z mojo lastno roko, kar je simbol v vsaki poslanici: tako pišem. **18** Milost našega Gospoda Jezusa Kristusa bodi z vami vsemi. Amen. Druga poslanica Tesaloničanom je bila napisana iz Aten.

1 Timoteju

1 Pavel, apostol Jezusa Kristusa po zapovedi Boga, našega Odrešenika in Gospoda Jezusa Kristusa, ki je naše upanje; **2** Timoteju, mojemu lastnemu sinu v veri: „Milost, usmiljenje in mir od Boga, našega Očeta in Jezusa Kristusa, našega Gospoda.“ **3** Kakor sem te rotil, ko sem odšel v Makedonijo, da še ostaneš v Efezu, da bi lahko nekaterim naročil, da ne učijo nobenega drugega nauka, **4** niti ne dajo pozornosti bajkam in neskončnim rodovnikom, kar prej podpira razprave, kakor [pa] bogaboječe izgrajevanje, ki je v veri: tako delajte. **5** Torej namen zapovedi je sosedska ljubezen iz čistega srca in iz dobre vesti ter iz nehnljene vere: **6** od katere so se nekateri oddaljili in obrnili stran k praznemu blebetanju; **7** žeče biti učitelji postave; [pa] niti ne razumejo kaj govorijo niti o čemer zatrjujejo. **8** Toda mi vemo, da je postava dobra, če jo človek uporablja zakonito; **9** vedoč to, da postava ni narejena za pravičnega človeka, temveč za nepostavnega in neposlušnega, za brezbožnega in za grešnike, za nesvete in oskrunjene, za morilce očetov in morilce mater, za ubijalce, **10** za vlačugarje, za tiste, ki sebe omadežejujo z možni, za ugrabitelje ljudi, za lažnivce, za krivoprisežnike in če je katerakoli druga stvar, ki je nasprotna zdravemu nauku; **11** glede na slavnici blagoslovljenega Boga, ki je bil zaupan mojemu varstvu. **12** In zahvaljujem se Kristusu Jezusu, našemu Gospodu, ki me je usposobil in me postavil v službo, kajti imel me je za zvestega; **13** ki sem bil prej bogokletnik in preganjalec ter škodljivec: toda dosegel sem usmiljenje, ker sem to počel nevedno, ne neveri. **14** Milost našega Gospoda pa je bila silno bogata z vero in ljubezni, ki je v Kristusu Jezusu. **15** To je zvest izrek in vreden popolnega sprejetja, da je Kristus Jezus prišel na svet, da reši grešnike; od katerih sem jaz vodilni. **16** Vendar sem zaradi tega razloga dosegel usmiljenje, da bi Jezus Kristus lahko vnaprej na meni pokazal vso potprežljivost za vzor tem, ki naj bi odsljej veroval vanj za večno življenje. (aiōnios g166) **17** Torej Kralju, večnemu, nesmrtnemu, nevidnemu, edinemu modremu Bogu, bodi čast in slava na vse vekov. Amen. (aiōn g165) **18** To naročilo sem zaupal tebi, sin Timotej, glede na prerokbe, ki so izšle poprej o tebi, da boš po njih lahko bojeval dober boj; **19** in obdržal vero in dobro vest; katero so nekateri odložili in glede vere storili brodolom: **20** od katerih sta Himénej in Aleksander; katera sem izročil Satanu, da bi se lahko naučila ne preklinitati.

2 Predvsem torej spodbujam, da naj bodo ponižne prošnje, molitve, posredovanja in zahvaljevanja narejena za vse ljudi; **2** za kralje in za vse, ki so na oblasti; da bomo lahko preživili taho in mirno življenje, v vsej bogaboječnosti in poštenosti. **3** Kajti to je dobro in sprejemljivo v pogledu Boga, našega Odrešenika; **4** ki hoče, da bi bili vsi ljudje rešeni in da pridejo do spoznanja resnice. **5** Kajti obstaja en Bog in en posrednik med Bogom in ljudmi, človek Kristus Jezus; **6** ki je samega sebe dal v odkupnino za vse, da se bo pričevalo ob primerem času. **7** Kateremu sem odrejen za pridigarja in apostola, (govorim resnico v Kristusu in ne lažem;) učitelja poganov in veri in resnic. **8** Hočem torej, da možje povsod molijo, vzdigujoč svete roke, brez besa in boječnosti. **9** In da na podoben način tudi ženske sebe olepšajo s preprosto obleko, s sramežljivostjo in preudarnostjo; ne s prepletanjem las ali zlatom ali biseri ali dragim oblačilom; **10** temveč, (ki postajajo ženske, ki izražajo bogaboječnost) z dobrimi deli. **11** Naj se ženska pouči v tišini z vso podložnostjo. **12** Toda ženski ne dovolim poučevati niti da si prisvoji oblast nad moškim, ampak, da je v tišini. **13** Kajti najprej je bil oblikovan Adam, potem Eva. **14** In ni bil zaveden

Adam, temveč ženska, ki je bila zavedena v prestopek. **15** Vendar pa bo rešena z rojevanjem, če oni nadaljujejo v veri in sosedski ljubezni in svetosti s preudarnostjo.

3 To je zanesljiva beseda: „Če mož želi službo duhovnega nadzornika, želi dobro delo.“ **2** Duhovni nadzornik mora biti torej brez krivde, soprog ene žene, oprezen, trezen, dobrega vedenja, predan gostoljubnosti, zmožen za poučevanje: **3** ne vdan vinu, ne razuzdanec, ne pohlepni ali umazano grabežljiv; temveč potprežljiv, ne razgračač, ne lakomen; **4** tisti, ki dobro vodi svojo lastno družino, ima svoje otroke v podložnosti z vso resnostjo; **5** (kajti če mož ne ve, kako vladati svoji lastni hiši, kako bo skrbel za Božjo cerkev?) **6** Ne novinec, da ne bi, kipeč od ponosa, padel v hudičovo oobsdrobo. **7** Poleg tega mora imeti dober glas od teh, ki so zunaj; da ne pade v grajo ter v hudičovo zanko. **8** Prav tako morajo biti pomočniki [Božjih] služabnikov dostenjanstveni, ne dvoumnih besed, ne vdani obilnemu vinu, ne pohlepni po umazani grabežljivosti; **9** ki s čisto vestjo obdržijo skrivenost vere. **10** In ti naj bodo najprej preizkušeni; potem pa naj se, najdeni brez krivde, poslužijo službe pomočnika [Božjega] služabnika. **11** Prav tako morajo biti njihove žene dostenjanstvene, ne obrekovalke, trecne, zveste v vseh stvareh. **12** Naj bodo pomočniki [Božjih] služabnikov soprogi ene žene, ki dobro vladajo svojim otrokom in svoji lastni hiši. **13** Kajti tisti, ki so se pravilno posluževali službe pomočnika [Božjega] služabnika, so si pridobili dober položaj in veliko hrabrost v veri, ki je v Kristusu Jezusu. **14** Te stvari ti pišem, ker upam, da v kratkem pridek m tebi: **15** toda če se bom dolgo mudil, da boš lahko vedel kako bi se moral obnašati v Božji hiši, ki je cerkev živega Boga, steber in temelj resnice. **16** In skrivenost bogaboječnosti je brez polemike velika: Bog je bil razdet v mesu, opravčen v Duhu, viden od angelov, oznanjen poganom, svet je vanj veroval, sprejet je bil gor v slavo.

4 Duh torej izrecno govori, da bodo v poznejših časih nekateri odšli od vere in dajali pozornost zapeljivim duhovom in hudičevim naukom; **2** v hinavščini govoreč laži; ki imajo svojo vest ožgano z vročim železom; **3** prepovedovali bodo poročanje in zapovedovali vzdržati se jedi, ki jih je Bog ustvaril, da bi bile sprejetje z zahvaljevanjem teh, ki verujejo in poznajo resnico. **4** Kajti vsako Božje bitje je dobro in nič na ne bo odklonjeno, če je bilo sprejetje z zahvaljevanjem: **5** kajti posvečeno je z Božjo besedo in molitvijo. **6** Če brate spominjaš na te stvari, boš dober služabnik Jezusa Kristusa, hranjen z besedami vere in zdravega nauka, kateremu si sledil. **7** Toda zavrnji bajke oskrunjениh in starih žensk ter se raje uri v bogaboječnosti. **8** Kajti telesno urjenje malo koristi: toda bogaboječnost je koristna za vse stvari, ki ima obljubo življenja, ki je sedaj in tega, ki pride. **9** To je zvest izrek in vreden popolnega sprejetja. **10** Kajti zato se tako trudimo kakor prenašamo grajo, ker zaupamo v živega Boga, ki je Odrešenik vseh ljudi, zlasti teh, ki verujejo. **11** Te stvari zapovej in uči. **12** Ne dopusti, da kdorkoli prezira twojo mladost; temveč bodi zgled vernikom v besedi, vedenju, v sosedski ljubezni, v duhu, v veri, v čistosti. **13** Dokler ne prideš daj pozornost branju, spodbujanju [in] nauku. **14** Ne zanemarjaj daru, ki je v tebi, ki ti je bil dan po prerokbi, s polaganjem rok zpora starešin. **15** Premišljuj o teh stvareh; v celoti se jim izroči; da bo tvoj napredek lahko viden vsem. **16** Pazi nase in na nauk; nadaljuj v njih: kajti s takšnim ravnanjem boš rešil tako sebe, kakor tudi tiste, ki te poslušajo.

5 Ne oštjeti starešine, temveč ga milo prosi kakor očeta; in mlajše može kakor brate, **2** starejše ženske kakor matere; mlajše kakor sestre, z vso čistostjo. **3** Spoštuje vdove, ki so zares vdove. **4** Toda če ima katerakoli vdova otroke ali nečake, naj se najprej

naučijo doma pokazati spoštovanje in povrtni svojim staršem: kajti to je dobro in sprejemljivo pred Bogom. **5** Torej tista, ki je zares vdova in zapuščena, zaupa v Boga ter noč in dan nadaljuje v ponižnih prošnjah ter molitvah. **6** Toda tista, ki živi v užitku, je mrtva medtem ko živi. **7** In zabičaj te stvari, da bodo lahko brez krivde. **8** Toda če kdorkoli ne skrbi za svoje lastne in [še] posebej za tiste iz njegove lastne hiše, je zanikal vero in je slabši kot nevernik. **9** Ne pustite, da bi bila sprejeta vdova z ne manj kot šestdesetimi leti, ki je bila žena enega moža, **10** z dobrim pričevanjem o dobrih delih; če je vzgajala otroke, če je prenočevala tuje, če je svetini umivala stopala, če je pomagala trpečim, če je marljivo sledila vsakemu dobremu delu. **11** Toda mlajše vdove zavrniti: kajti ko pričenje postajati poltene, zoper Kristusa, se hočejo možiti; **12** imajo pa obsodo, ker so zavrgle svojo prvo vero. **13** In poleg tega se naučijo biti brezdelne in se klatijo okoli od hiše do hiše; in ne samo brezdelja, temveč tudi klepetanja in vtikljivosti [v zadeve drugih], govorč stvari, ki jih ne bi smelete. **14** Hočem torej, da se mlajše ženske omožijo, rodijo otroke, vodijo hišo, ne dajo nobene priložnosti nasprotniku, da govor grajoče. **15** Kajti nekatere so se že obrnile proč za Satanom. **16** Če ima katerikoli moški ali ženska, ki veruje, vdove, naj jih podpira in naj se ne obremenjuje cerkev; da bo ta lahko podpirala tiste, ki so zares vdove. **17** Naj bodo starešine, ki dobro vladajo, šteti za vredne dvojne časti, posebej tisti, ki se trudijo v besedi in nauki. **18** Kajti pismo pravi: 'Ne boš zavezal gobca volu, ki mane žito.' In: 'Delavec je vreden svoje nagrade.' **19** Proti starešini ne sprejmi obožbe, razen pred dvema ali tremi pričami. **20** Te, ki grešijo, oštej pred vsemi, da se bodo tudi drugi lahko bali. **21** Naročam ti pred Bogom in Gospodom Jezusom Kristusom in izvoljenimi angeli, da obeležuješ te stvari, brez dajanja prednosti enemu pred drugim in ničesar ne delaj s pritranskostjo. **22** Na nobenega človeka naglo ne polagaj rok niti ne bodi soudeleženec grehov drugih ljudi: sebe ohrani čistega. **23** Ne pij več vode, temveč zaradi trebuha in svojih pogostih slabotnosti užij malce vina. **24** Grehi nekaterih ljudi so razkriti vnaprej in gredo prej na sodbo; nekateri ljudje pa sledijo kasneje. **25** Podobno so tudi dobra dela nekaterih vnaprej razdeta; in tista, ki so drugačna, ne morejo biti skrita.

6 Naj tako veliko služabnikov, kot jih je podjarmljenih, smatra svoje lastne gospodarje vredne vse časti, da se zoper Božje ime in njegov nauk ne bi izrekalo bogokletja. **2** In tisti, ki imajo verne gospodarje, naj jih ne prezirajo, zato ker so bratje; temveč naj jim raje služijo, ker so zvesti in ljubljeni, soudeleženci dobička. Te stvari uči in spodbujaj. **3** Če katerikoli človek uči drugače in ne pritrjuje zdravim besedam, celo besedam našega Gospoda Jezusa Kristusa in nauku, ki je glede na bogaboječnost; **4** je ponosen in ničesar ne ve, marveč boleha glede vprašanj in besednih prepirov, od česar prihajajo zavist, prepri, posmehovanja, hudobna domnevanja, **5** sprevržena razpravljanja ljudi izprijenih misli in oropanih resnic, ki mislijo, da je bogaboječnost dobiček: od takšnih se umaknite. **6** Toda bogaboječnost je, skupaj z zadovoljstvom, veliki dobiček. **7** Kajti ničesar nismo prinesli na ta svet in nedvomno je, [da] ničesar ne moremo odnesti. **8** In bodimo zadovoljni s tem, da imamo hrano in obleko. **9** Toda tisti, ki hočejo biti bogati, padejo v skušnjava in zanko ter v mnoga nespatmetna in škodljiva poželenja, ki ljudi potopijo v uničenje in pogubo. **10** Kajti korenina vsega zla je ljubezen do denarja: po katerem so nekateri zahlepeli, zašli od vere in se preboldi z mnogimi bridkostmi. **11** Toda ti, oh Božji mož, beži od teh stvari; in prizadevaj si za pravičnost, bogaboječnost, vero, ljubezen, potrežljivost, krotkost. **12** Bojuj dober boj vere, oprimi se večnega življenja, kamor si tudi poklican in si pred mnogimi pričami izpovedal dobro izpoved. **(aiōnios g166)** **13** Dajem ti naročilo v očeh Boga, ki pohitruje vse

stvari in pred Kristusom Jezusom, ki je pred Poncijem Pilatom pričeval dobro priznanje; **14** da ohraniš to zapoved brez madeža, brezgrajno do pojavitve našega Gospoda Jezusa Kristusa: **15** ki jo bo ob svojih časih pokazal, ki je blagoslovjen in edini Vladar, Kralj kraljev in Gospod gospodov; **16** ki ima edini nesmrtnost in prebiva v svetlobi, kateremu se noben človek ne more približati; katerega noben človek ni videl niti ne more videti: kateremu bodi čast in večna oblast. Amen. **(aiōnios g166)** **17** Naročite tem, ki so na tem svetu bogati, da naj ne bodo vzvišeni niti ne zaupajo v negotovo bogastva, temveč v živega Boga, ki nam bogato daje v uživanje vse stvari; **(aiōn g165)** **18** da delajo dobro, da bodo bogati v dobrih delih, pripravljeni za razdeljevanje, voljni za posredovanje; **19** in si v shrambi privarčevali dober temelj za čas, ki pride, da se bodo lahko oprijeli večnega življenja. **(aiōnios g166)** **20** Oh, Timotej, varuj to, kar je zaupano tvjemu varstvu, izogibajoč se oskrunjениh in praznih blebatanj ter tako imenovanih lažnih znanstvenih oporekanj: **21** katera so nekateri izpovedovali in zašli glede vere. Milost bodi s teboj. Amen. Prvo Timoteju je bilo napisano iz Laodikeje, ki je glavno mesto Frigije Pacatiane.

2 Timoteju

1 Pavel, po Božji volji apostol Jezusa Kristusa, glede na obljubo življenja, ki je v Kristusu Jezusu, 2 Timoteju, mojemu srčno ljubljenemu sinu: „Milost, usmiljenje in mir od Boga Očeta in Kristusa Jezusa, našega Gospoda.“ 3 Zahvaljujem se Bogu, kateremu služim s čisto vestjo od svojih pradedov, da se te brez prenehanja, noč in dan, spominjam v svojih molitvah; 4 in silno si želim, da te vidim, zavedajoč se svojih solz, da bom lahko izpolnjen z radostjo; 5 ko se spominjam nehlinjene vere, ki je v tebi, katera je najprej prebivala v tvoji stari materi Loídji in tvoji materi Evníki; in prepričan sem, da tudi v tebi. 6 Zatorej te spominjam, da razvnameš Božji dar, ki je v tebi po polaganju mojih rok. 7 Kajti Bog nam ni dal duha strahu; temveč moči, ljubezni in zdravega razuma. 8 Ti se torej ne sramuj pričevanja o našem Gospodu niti o meni, njegovem jetniku: temveč bodi soudeleženec trpljenj evangelija glede na Božjo moč; 9 ki nas je rešil in nas poklical s sveto poklicanostjo, ne glede na naša dela, temveč glede na svoj lasten namen in milost, ki nam je bila dana v Kristusu Jezusu pred začetkom sveta, (aiónios g166) 10 toda sedaj je prikazana s pojavitvijo našega Odrešenika Jezusa Kristusa, ki je odpravil smrt in po evangeliju prinesel življenje in nesmrtnost v svetlobo. 11 Kateremu sem dolochen za pridigarja in apostola in učitelja poganov. 12 Zaradi tega razloga tudi trpm te stvari: pa vendar nisem osramočen: ker vem, komu sem veroval in prepričan sem, da je on zmožen obdržati to, kar sem mu izročil, za tisti dan. 13 Trdno drži vzorec zdravih besed, katere si slišal od mene, v veri in ljubezni, ki je v Kristusu Jezusu. 14 To dobro stvar, ki ti je bila zaupana, varuj s Svetim Duhom, ki prebiva v nas. 15 To veš, da so se vsi, ki so v Aziji, obrnili proč od mene; izmed katerih sta Figel in Hermógen. 16 Gospod, daj usmiljenje Onezíforjevi hiši; kajti pogosto me je pozivil in ni bil osramočen zaradi mojih verig: 17 toda, ko je bil v Rimu, me je zelo marljivo iskal in me našel. 18 Gospod naj mu zagotovi, da bo na tisti dan lahko našel usmiljenje od Gospoda: in ti zelo dobro veš, v kako mnogih stvareh mi je služil v Efuzu.

2 Ti torej, moj sin, bodi močan v milosti, ki je v Kristusu Jezusu. 2 Stvari pa, ki si jih med mnogimi pričami slišal od mene, iste izroči zvestim ljudem, ki bodo zmožni tudi druge poučiti. 3 Ti torej prenašaj trdoto kot dober vojak Jezusa Kristusa. 4 Noben človek, ki se bojuje, se ne zapleta z zadavami tega življenja; da lahko ugodi njemu, ki ga je izbral, da bi bil vojak. 5 In če si človek prav tako prizadeva za zmago, kljub temu ni okronan, razen če si ne prizadeva zakonito. 6 Poljedelec, ki dela, mora biti prvi udeleženec sadov. 7 Preudari, kar pravim; in Gospod naj ti da razumevanje v vseh stvareh. 8 Spominjam se, da je bil Jezus Kristus, iz Davidovega semena, dvignjen od mrtvih glede na moj evangelij: 9 za katerega prenašam stisko kakor hudeolec, celo do vezi; toda Gospodova beseda nizvezana. 10 Zato zaradi izvoljenih prenašam vse stvari, da bi lahko tudi oni dosegli rešitev duš, ki je v Kristusu Jezusu z večno slavo. (aiónios g166) 11 To je zvest izrek: „Kajti če smo z njim umrli, bomo z njim tudi živelci: 12 če trpimo, bomo z njim tudi kraljevali; če ga zatajimo, nas bo tudi on zatajil: 13 če ne verujemo, vendar on ostaja zvest: sebe ne more zatajiti.“ 14 Spominjam jih o teh stvareh in naroči jim pred Gospodom, da se ne pričkajo glede besed, kar ne koristi, temveč spodkopava poslušalce. 15 Prizadevaj si, da se pokažeš potrijenega Bogu, delavca, ki se mu ni potrebno sramovati, ki pravilno razdeljuje besedo resnice. 16 Toda izogibaj se oskrunjeneh in praznih blebetanj: ker se bodo okrepila k večji brezbožnosti. 17 In njihova beseda bo razjedala kakor rak: izmed

katerih sta Himénaj in Filét: 18 ki sta zašla glede resnice, rekoč, da je vstajenje že minilo; in zrušila vero nekaterih. 19 Kljub temu Božji temelj trdno stoji in ima ta pečat: „Gospod pozna te, ki so njegovi.“ In: „Naj se vsak, kdor imenuje Kristusovo ime, odreže krivičnosti.“ 20 Toda v veliki hiši niso samo posode iz zlata in iz srebra, temveč tudi iz lesa in iz gline; in nekatere v čast, nekatere pa v nečast. 21 Če se človek torej očisti od le-teh, bo postal posoda v čast, posvečena ter primerena za gospodarjevo uporabo in pripravljena za vsako dobro delo. 22 Béži tudi pred mladostnimi poželenji: toda sledi pravičnosti, veri, sosedski ljubezni, miru, s tistimi, ki iz čistega srca kličejo h Gospodu. 23 Toda izogibaj se nespametnih in primitivnih razprav, ker veš, da povzročajo prepire. 24 In Gospodov služabnik se ne sme prepričati; temveč [mora] biti blag do vseh ljudi, zmožen za poučevanje, potprežljiv, 25 da v krotkosti vzgaja te, ki nasprotujejo sebi; če jim bo Bog morda dal kesanje za priznanje resnice; 26 in da bodo lahko prišli k sebi, ven iz zanke hudiča, ki jih je ujel v svojo voljo.

3 Vedi tudi to, da bodo v poslednjih dneh nastopili nevarni časi. 2 Kajti ljudje bodo samoljubni, pohlepni, bahaci, ponosni, bogokletniki, neposlušni staršem, nehvaležni, nesveti, 3 brez naravne ljubeznivosti, prelamljali bodo premirje, lažni otoževalci, neobrzdani, kruti, prezirljivci tistih, ki so dobri, 4 izdajalci, prekanjeni, vzvišeni, bolj ljubiteli užitkov kakor ljubiteli Boga; 5 ki imajo podobo bogaboečnosti, toda zanikajo njeni moči: od takšnih se odvri proč. 6 Kajti od te vrste so tisti, ki se plazijo v hiše in peljejo v ujetništvo neumne ženske, natovorjene z grehi, speljane s številnimi poželenji, 7 ki se vedno uče in nikoli niso zmožni priti do spoznanja resnice. 8 Torej kakor sta se Janes in Jambrés uprla Mojzesu, tako se tudi ti upirajo resnici: ljudje pokvarjenih umov, izprijeni glede vere. 9 Vendar ne bodo nič daje napredovali: kajti njihova neumnost bo očitna vsem ljudem, kakor je bila tudi njuna. 10 Toda ti si popolnoma spoznal moj nauk, način življenja, namen, vero, potprežljivost, sosedsko ljubezen, potrpljenje, 11 preganjanja, stiske, ki so prišle k meni v Antiohiji, v Ikoniju, v Listri; kakšna preganjanja sem prestal: toda iz vseh teh me je osvobodil Gospod. 12 Da in vsi, ki hočejo bogaboeče živeti v Kristusu Jezusu, bodo trpeli preganjanje. 13 Toda hudobneži in zapeljivci bodo postajali slabši in slabši, varali bodo in bodo varani. 14 Toda ti nadaljuj pri stvareh, ki si se jih naučil in se o njih prepričal, ker veš od koga si se jih naučil; 15 in da si od otroških let poznal sveta pisma, katera so te zmožna storiti modrega za rešitev duše po veri, ki je v Kristusu Jezusu. 16 Vse pismo je dano po Božjem navdihu in je koristno za nauk, za opomin, za grajanje, za poučevanje v pravičnosti: 17 da bi bil Božji mož lahko popoln, temeljito opremljen za vsa dobra dela.

4 Naročam ti torej pred Bogom in Gospodom Jezusom Kristusom, 2 ki bo sodil žive in mrtve, ob svoji pojavitvi in svojem kraljestvu; 2 oznanjuj besedo; bodi takojšen v sezoni, izven sezone; grajaj, oštrevaj, spodbujaj z vso potprežljivostjo in naukom. 3 Kajti prišel bo čas, ko ne bodo hoteli prenašati zdravega nauka; ampak si bodo po svojih lastnih poželenjih, ker imajo željna ušesa, kopičili učitelje; 4 in svoja ušesa bodo odvračali od resnice in zapeljani bodo v bajke. 5 Toda ti pazi v vseh stvareh, pretrpi stiske, opravi delo evangelista, naredi popoln dokaz svoje službe. 6 Kajti sedaj sem pripravljen, da bom žrtvovan in čas mojega odhoda je blizu. 7 Bojeval sem dober boj, zaključil svoj tek, vero hrani: 8 odslej je zame prihranjena krona pravičnosti, katero mi bo na tisti dan dal Gospod, pravičen sodnik: in ne samo meni, temveč tudi vsem tem, ki ljubijo njegovo pojavitve. 9 Uporabi svojo prizadevnost, da v kratkem prideš k meni: 10 kajti Demá me je zapustil, ker je vzljubil ta sedanji svet in je odpotoval v Tesaloníko; Kreskens v

Galatijo, Tit v Dalmacijo. (aiōn g165) 11 Samo Luka je z menoj. Vzemi Marka in ga privedi s seboj; kajti koristen mi je za službo. 12 Tihika pa sem poslal v Efez. 13 Ko prideš, prinesi s seboj ogrinjalo, ki sem ga pustil v Troádi, pri Karpu in knjige in še posebej pergamente. 14 Kotlar Aleksander mi je storil mnogo hudega: Gospod ga nagradi glede na njegova dela: 15 katerega se tudi ti pazi; kajti silno se je upiral našim besedam. 16 Ob mojem prvem zagovoru noben človek ni stal z menoju, temveč so me vsi ljudje zapustili: prosim Boga, da to ne bo prišlo v poštev k njihovi obožnici. 17 Vendar je z menoju stal Gospod in me krepil; da bi lahko po meni postal oznanjevanje popolnoma znano in da bi vsi pogani lahko slišali: in rešen sem bil iz levijh ust. 18 In Gospod me bo osvobodil iz vsakega zlega dela in me ohranil za svoje nebeško kraljestvo: kateremu bodi slava na veke vekov. Amen. (aiōn g165) 19 Pozdravi Prisko in Ákvila ter Oneziforjevo družino. 20 Erást je ostal v Korintu: le Trofima sem bolnega pustil v Miletu. 21 Uporabi svojo prizadenvost, da prideš pred zimo. Pozdravljajo te Evbúl in Pudent in Lin in Klavdija ter vsi bratje. 22 Gospod Jezus Kristus bodi s tvojim duhom. Milost bodi z vami. Amen. Druga poslanica Timoteju, prvemu določenemu duhovnemu nadzorniku cerkve Efežanov, je bila napisana iz Rima, ko je bil Pavel drugič priveden pred Nerona.

Titu

1 Pavel, Božji služabnik in apostol Jezusa Kristusa, glede na vero Božjih izvoljencev in priznavanje resnice, ki je po bogoboječnosti; **2** v upanju večnega življenja, katerega je Bog, ki ne more lagati, obljudil preden je svet nastal; (*aiōnios g166*) **3** toda ob primernih časih je svojo besedo jasno pokazal prek oznanjevanja, ki mi je bila zaupana glede na zapoved Boga, našega Odrešenika; **4** Titu, mojemu lastnemu sinu, po skupni veri: „Milost, usmiljenje in mir od Boga Očeta in Gospoda Jezusa Kristusa, našega Odrešenika.“ **5** Na Kreti sem te pustil zaradi tega razloga, da urediš stvari, ki so pomanjkljive, ter v vsakem mestu določiš starešine, kakor sem ti določil: **6** če je kdorkoli brez krivde, soprog ene žene, zvestimi otroci, [ki] niso obtoženi razgrajanja ali neposlušnosti. **7** Kajti duhovni nadzornik mora biti brez krivde, kakor Božji oskrbnik, ne samovoljen, ne hitro jezen, ne vdan vinu, ne razuzdanec, ne vdan umazani grabežljivosti; **8** temveč ljubitelj gostoljubnosti, ljubitelj dobrih ljudi, trezen, pravičen, svet, zmeren; **9** ki trdno drži zvesto besedo, kakor je bil poučen, da bo lahko zmožen z zdravim naukom ugovarjalce tako spodbujati kakor prepričevati. **10** Kajti mnogo je neposlušnih in praznih blebetačev ter sleparjev, posebno tistih iz obreze: **11** katerih usta se morajo zapreti, ki zaradi umazanega dobička spodkopavajo cele družine, ko učijo stvari, katere ne bi smeli. **12** Eden izmed njih, celo njihov lasten prerok, je rekel: „Krečani so vedno lažnivci, zle živali, počasni trebuhi.“ **13** To pričevanje je resnično. Zatorej jih ostoštej, da bodo lahko brez graje v veri; **14** ne dajajoč pozornost judovskim bajkam in človeškim zapovedim, ki odvračajo od resnice. **15** Čistim so vse stvari čiste: toda tem, ki so omadeževani in neverni, ni nič čisto; temveč so omadeževane celo njihove misli in vest. **16** Izpovedujejo, da poznajo Boga; toda z deli ga zanikajo, ker so gnujni in neposlušni in neuporabni za vsako dobro delo.

2 Toda ti govori stvari, ki so primerne zdravemu nauku: **2** da bodo starejši možje trezni, dostenjstveni, zmerni, brez graje v veri, v sosedski ljubezni, v potprežljivosti. **3** Prav tako starejše ženske, da bodo v obnašanju, kakor se spodobi svetosti, ne lažne obtoževalke, ne vdane mnogemu vinu, učiteljice dobrih stvari; **4** da bodo lahko učile mlade ženske biti trezne, ljubiti svoje soproge, ljubiti svoje otroke. **5** biti zaupne, čiste, varuhinje doma, dobre, poslušne svojim lastnim soprogom, da se zoper Božjo besedo ne izreka bogokletja. **6** Prav tako spodbujaj mladenci, da bodo treznega mišlenja. **7** V vseh stvareh se kaži za vzor dobrih del: v nauku prikaži nepokvarjenost, resnost, iskrenost, **8** zdrav govor, ki ne more biti obsojen; da bo lahko osramočen kdor je iz nasprotnih strani, ker ne bo imel o tebi povedati nobene hudobne stvari. **9** Spodbujaj služabnike, da so poslušni svojim lastnim gospodarjem in da jim res v vseh stvareh ugodijo brez ugovaranja; **10** brez kraje, temveč prikažejo vso dobro zvestobo; da lahko v vseh stvareh olepšajo nauk Boga, našega Odrešenika. **11** Kajti Božja milost, ki prinaša rešitev duš, se je prikazala vsem ljudem **12** in nas uči, da naj bi v tem sedanjem svetu zanikali brezbožnost in posvetna poželenja, živelji trezno, pravično in bogaboječe; (*aiōn g165*) **13** in pričakovali to blagoslovljeno upanje in veličastno pojavitev večikega Boga in našega Odrešenika, Jezusa Kristusa; **14** ki je samega sebe dal za nas, da nas lahko odkupi pred vso krivičnostjo in zase očisti izvoljene ljudi, vnete za dobra dela. **15** Te stvari govori in spodbujaj ter oštevaj z vso oblastjo. Ne dopusti, da te kdorkoli prezira.

3 Spomni jih, naj bodo podrejeni kneževinam in oblastem, da se podredijo avtoritetam, da so pripravljeni za vsako dobro delo, **2**

da o nobenem človeku ne gorovijo hudobno, da niso razgračači, temveč blagi in izkazujejo vso krotost do vseh ljudi. **3** Kajti tudi mi sami smo bili včasih nespametni, neposlušni, zavedeni in [smo] služili raznimi poželenjem ter užitkom in živelji v zlobnosti ter zavisti, osovraženi in sovražili drug drugega. **4** Toda potem se je do človeka prikazala prijaznost in ljubezen Boga, našega Odrešenika, **5** ne z deli pravičnosti, katere smo storili, temveč nas je rešil glede na njegovo usmiljenje, s kopeljo prerojenja in obnovitve Svetega Duha; **6** katerega je po Jezusu Kristusu, našem Odrešeniku, obilno razliil na nas; **7** da naj bi opravičeni po njegovi milosti postali dediči glede na upanje večnega življenja. (*aiōnios g166*) **8** To je zvesto gorovjenje in te stvari hočem, da nenehno izjavljaš, da bodo tisti, ki verujejo v Boga, lahko pazljivi, da skrbijo za dobra dela. Te stvari so dobre in koristne vsem ljudem. **9** Toda izogibaj se neumnih vprašanj in rodovnikov in sporov ter pričkanj glede postave; kajti te so nekoristne in prazne. **10** Človeka, ki je krivoverec, po prvem in drugem svarišu zavrnji; **11** vedoč, da kdor je takšen, je spodkopan in greši in sam od sebe obsojen. **12** Ko bom k tebi poslal Artemája ali Tihika, si prizadevaj, da prideš k meni v Nikópolu: kajti sklenil sem, da tam prezimim. **13** Zenája, izvedenca v postavi in Apola marljivo pospremi na njuno pot, da jima ne bo ničesar manjkal. **14** In naj se tudi naši naučijo, da obdržijo dobra dela za potrebne zadeve, da ne bodo brez sadu. **15** Pozdravlja te vsi, ki so z meno. Pozdravi tiste, ki nas ljubijo v veri. Milost bodi z vami vsemi. Amen. To je bilo napisano Titu, prvemu posvečenemu duhovnemu nadzorniku cerkve Krečanov, iz Nikópole v Makedoniji.

Filemonu

1 Pavel, jetnik Jezusa Kristusa in naš brat Timótej, našemu srčno ljubljenemu Filémonu in sodelavcu **2** in naši ljubljeni Apíji in Arhipu, našemu sobojevniku ter cerkvi v tvoji hiši: **3** ,Milost vam in mir od Boga, našega Očeta in Gospoda Jezusa Kristusa.¹ **4** Vedno, kadar te omenjam v svojih molitvah, se zahvaljujem svojemu Bogu, **5** ker slišim o tvoji ljubezni in o tvoji veri, ki jo imaš do Gospoda Jezusa in do vseh svetih; **6** da bi prenos tvoje vere lahko postal učinkovit s priznavanjem vsake dobre stvari, ki je v tebi v Kristusu Jezusu. **7** Kajti v tvoji ljubezni imamo veliko veselje in tolažbo, ker so po tebi, brat, osvežene notranjosti svetih. **8** Zatorej čeprav bi bil v Kristusu lahko zelo drzen, da ti zapovem to, kar je primerno, **9** te vendar zaradi ljubezni raje rotim, tak, kakršen sem, Pavel, starec in sedaj tudi jetnik Jezusa Kristusa. **10** Rotim te za svojega sina Onézima, katerega sem rodil v svojih vezeh: **11** ki ti je bil v preteklem času nekoristen, toda sedaj koristi tebi in meni: **12** katerega sem ponovno poslal: ti ga torej sprejmi, to je, mojo lastno notranjost: **13** katerega sem ževel obdržati pri sebi, da bi mi namesto tebe lahko služil v vezeh evangelija: **14** toda brez tvojega mišljena ne želim storiti ničesar; da tvoja korist ne bi bila kakor bi bila iz nuje, temveč prostovoljna. **15** Kajti zato je mogoče za nekaj časa odpotoval, da bi ga sprejel za zmeraj; (*aiōnios g166*) **16** sedaj ne kot služabnika, temveč več kot služabnika, ljubljenega brata, predvsem meni, toda koliko bolj tebi, tako v mesu, kakor v Gospodu? **17** Če me imaš torej za tovariša, ga sprejmi kakor mene. **18** Če ti je prizadel krivico ali ti karkoli dolguje, pripiši to na moj račun; **19** jaz, Pavel, sem to napisal s svojo lastno roko, sam ti bom to povrnil: čeprav ti ne rečem kako mi poleg tega dolguješ celo samega sebe. **20** Da, brat, naj imam veselje s teboj v Gospodu: osveži mojo notranjost v Gospodu. **21** Ker imam zaupanje v tvojo poslušnost, sem ti pisal, vedoč, da boš storil tudi več kakor pravim. **22** Toda poleg tega mi pripravi tudi stanovanje: kajti zaupam, da vam bom podarjen zaradi vaših molitev. **23** Pozdravlja te Epafrá, moj sojetnik v Kristusu Jezusu; **24** Marko, Aristarh, Demá, Luka, moji sodelavci. **25** Milost našega Gospoda Jezusa Kristusa bodi s tvojim duhom. Amen. Napisano iz Rima Filemonu, po služabniku Onézimu.

Hebrejcem

1 Bog, ki je ob različnih časih in na številne načine v preteklem času govoril očetom po prerokih, **2** nam je v teh poslednjih dneh spregovoril po svojem Sinu, katerega je določil [za] dediča vseh stvari, po katerem je tudi naredil svetove; (**aiōn g165**) **3** ki je sijaj njegove slave in natančna podoba njegove osebe in po besedi svoje moči podpira vse stvari, ko nas je po sebi očistil naših grehov, je sedel na desnico Veličanstva na višavi; **4** narejen je bil toliko boljši kakor angeli, kolikor je s podedovanjem dosegel odličnejše ime kakor oni. **5** Kajti kateremu izmed angelov je on kadarkoli rekel: „Ti si moj Sin, danes sem te rodi!“ In ponovno: „Jaz mu bom Oče in on mi bo Sin!“ **6** In ponovno, ko privede prvorojenca na svet, pravi: „In obožujejo naj ga vsi Božji angeli.“ **7** In o angelih pravi: „Kdor dela svoje angele duhove in svoje služabnike ognjene plamene.“ **8** Toda sinu pravi: „Tvoj prestol, oh Bog, je na veke vekov: žežlo pravičnosti je žežlo tvojega kraljestva.“ (**aiōn g165**) **9** Ljubil si pravičnost in sovražil krivičnost; zatorej te je Bog, celo tvoj Bog, mazilil z oljem veselja bolj kakor tvorec padašče. **10** In: „Ti, Gospod, si v začetku položil temelj zemlji; in nebesa so delo tvojih rok: **11** ona bosta propadla; toda ti ostajaš; in vsa se bosta postarala kakor bleka; **12** in zložil ju boš kakor skunjko in se bosta spremeniila: toda ti si isti in tvora leta ne bodo prenehala.“ **13** Toda kateremu izmed angelov je ob kateremkoli času rekel: „Sédi na mojo desnico, dokler ne naredim tvojih sovražnikov [za] tvojo pručko?“ **14** Ali niso vsi ti službujoči duhovi, poslani, da služijo zaradi tistih, ki bodo dediči rešitve duš?

2 Zatorej smo dolžni dati iskrenejšo pozornost besedam, katere smo slišali, da jim ne bi kadarkoli pustili izmuzniti se. **2** Kajti če je bila beseda, govorjena po angelih, neomajna in je vsak prestopek ter neposlušnost prejel pravično povračilo nagrade; **3** kako bomo ušli mi, če zanemarimo tako veliko rešitev duš; o kateri je najprej pričel govoriti Gospod in nam je bila potrjena po tistih, ki smo ga slišali; **4** njim Bog prav tako prinaša pričevanje, tako z znanimenji kakor s čudesi in z različnimi čudeži ter darovi Svetega Duha, glede na njegovo lastno voljo? **5** Kajti angelom ni položil v podjarmljene sveta, ki pride, o katerem govorimo. **6** Temveč je nekdo na nekem kraju pričeval, rekoč: „Kaj je človek, da misliš nanj? Ali sin človek, da ga obiskeuje?“ **7** Naredil si ga malo nižjega kakor angle; ti ga kronaš s slavo in častjo in postavil si ga nad dela svojih rok. **8** vse stvari si podvrgel pod njegova stopala. „Kajti, ker je vse podvrgel pod njega, ni pustil ničesar, kar ni položeno predenj. Vendar sedaj še ne vidimo vseh stvari položenih pod njega. **9** Toda vidimo Jezusa, ki je bil postavljen malo nižje kakor angeli, zaradi smrtnega trpljenja, kronanega s slavo in častjo; da bi po Božji milosti okusil smrt za vsakega človeka. **10** Kajti spodbabilo se je njemu, za katerega so vse stvari in po katerem so vse stvari v prinašanju mnogih sinov v slavo, da naredi poveljnika njihove rešitve duš popolnega skozi trpljenja. **11** Kajti vsi so iz enega, tako kdor posvečuje, kakor tisti, ki so posvečeni: zaradi tega razloga ni osramočen, da jih kliče brate, **12** rekoč: „Oznanjal bom tvoje ime svojim bratom, na sredi cerkve ti bom prepeval hvalo.“ **13** In ponovno: „Svoje trdno upanje bom položil vanj.“ In ponovno: „Glej, jaz in otroci, ki mi jih je dal Bog.“ **14** V kolikor ste potem kot otroci soudeleženci mesa in krvi, je tudi sam prav tako vzel del od istega; da bi skozi smrt lahko uničil tistega, ki je imel smrtno oblast, to je hudič; **15** in osvobodil tiste, ki so zaradi strahu pred smrto vse svoje življenje podrejeni sužnosti. **16** Kajti resnično nase ni prevzel narave angelov; temveč je nase prevzel Abrahamovo seme. **17** Zatorej se je ranj v vseh stvareh spodbabilo, da je bil narejen podoben svojim bratom, da bi

bil lahko usmiljen in zvest veliki duhovnik v stvareh, ki se nanašajo na Boga, da opravi pobotanje za grehe ljudi. **18** Kajti ker je on sam trpel in bil skušan, je zmožen okrepiti te, ki so skušani.

3 Zatorej sveti bratje, soudeleženci nebeške poklicanosti, preudarite Apostola in Vélikega Duhovnika naše veroizpovedi, Kristusa Jezusa; **2** ki je bil zvest tistem, ki ga je določil, kakor je bil tudi Mozes zvest v vsej svoji hiši. **3** Kajti ta človek je bil štet za vrednega večje slave kakor Mozes, ker kdor je hišo zgradil ima večjo čast kakor hiša. **4** Kajti vsaka hiša je zgrajena po nekem človeku; toda kdor je zgradil vse stvari, je Bog. **5** In Mozes je bil resnično zvest v vsej svoji hiši kot služabnik, za pričevanje o teh stvareh, o katerih naj bi se pozneje govorilo; **6** toda Kristus [pa] kot sin nad svojo lastno hišo; katerega hiša smo mi, če trdno držimo zaupanje in se trdno veselimo upanja do konca. **7** Zatorej (kakor govorí Sveti Duh: „Če boste danes zasišali njegov glas, **8** ne zakrnite svojih src kakor v izzivanju, na dan skušnjave in divjin: **9** ko so me vaši očetje skušali, me dokazovali in štirideset let gledali moja dela.“) **10** Zato sem bil užaloščen s tem rodom in rekel: „Vedno se motijo v svojem srcu; in niso spoznali mojih poti.“ **11** Tako sem prisegel v svojem besu: „Ne bodo vstopili v moj počitek.“) **12** Pazite bratje, da ne bi bilo v katerem izmed vas hudobno srce nevere in ločevanja od živega Boga. **13** Temveč vsakodnevno drug drugega spodbujajte, dokler se imenuje: „Danes, „da ne bi kdorkoli izmed vas zakrnil zaradi zapeljivosti greha. **14** Kajti postali smo Kristusovi soudeleženci, če začetek našega zaupanja neomajno držimo do konca; **15** dokler je rečeno: „Če boste danes zasišali njegov glas, ne zakrnite svojih src kakor v izzivanju.“ **16** Kajti nekateri, ko so slišali, so izzivali: čeprav ne vsi, ki so prišli po Mojesu iz Egipta. **17** Toda nad kom je bil štirideset let užaloščen? Ali ni bil s temi, ki so grešili, katerih trupla so popadala v divjini? **18** In katerim je prisegel, da naj ne bi vstopili v njegov počitek, če ne tem, ki niso verovali? **19** Tako vidimo, da zaradi nevere niso mogli vstopiti.

4 Bojmo se torej, da se ne bi komurkoli izmed vas zdelo, da je zamudil obljubo o vstopu v njegov počitek, ki nam je bila zapuščena. **2** Kajti evangelij je bil oznanjen nam, kakor tudi njim: toda oznanjena beseda tem ni koristila, ker ni bila združena z vero v njih, ki so jo slišali. **3** Kajti mi, ki smo verovali, vstopamo v počitek, kakor pravi: „Kakor sem prisegel v svojem besu, če bodo vstopili v moj počitek: „čeprav so bila dela končana od ustanovitve sveta. **4** Kajti na nekem mestu je o sedmem dnevu govoril na ta način: „In Bog je počival sedmi dan od vseh svojih del.“ **5** In na tem mestu ponovno: „Če bodo vstopili v moj počitek.“ **6** Ker torej ostaja to, da morajo nekateri vstopiti noter in tisti, ki jim je bilo to najprej oznanjeno, zaradi nevere niso vstopili: **7** znova omejuje neki dan, rekoč v Davidu: „Danes, „po tako dolgem času; kakor je rečeno: „Če boste danes zasišali njegov glas, ne zakrnite svojih src.“ **8** Kajti če jim je Jezus dal počitek, potem ne bi pozneje govoril o drugem dnevu. **9** Zaradi tega ostaja počitek za Božje ljudi. **10** Kajti kdor je vstopil v njegov počitek, je tudi prenehal s svojimi lastnimi deli, kakor je Bog s svojimi. **11** Trudimo se torej, da vstopimo v ta počitek, da ne bi katerikoli človek padel po istem zgledu nevere. **12** Kajti Božja beseda je hitra in močna in ostrešja kakor vsak dvorenec meč, ki prodre celo do ločitve duše in duha, skelepon in mozga ter je razpoznavalka misli in namenov srca. **13** Niti ni nobenega ustvarjenega bitja, ki se ne razpozna v njegovem pogledu: temveč so vse stvari razgaljene in odprte očem tistega, s katerim imamo opraviti. **14** Videč torej, da imamo veličastnega vélikega duhovnika, ki je prešel v nebesa, Jezusa, Božjega sina, torej trdno držimo našo veroizpoved. **15** Kajti nimamo vélikega

duhovnika, ki ne more biti ganjen z občutenjem naših slabosti; temveč je bil skušan v vseh ozirih, podobno kakor smo mi, vendar brez greha. **16** Pristopimo torej pogumno k prestolu milosti, da bomo lahko dosegli usmiljenje in našli milost za pomoč v času potrebe.

5 Kajti vsak veliki duhovnik, vzet izmed ljudi, je odrejen za ljudi v stvareh, ki se nanašajo na Boga, da lahko daruje tako darove kakor žrtve za grehe: **2** ki ima lahko sočutje za nevedne in za tiste, ki so izven poti; kajti tudi on sam je obdan s šibkostjo. **3** In zaradi tega razloga mora, kakor za ljudi, tako tudi zase, darovati za grehe. **4** In noben človek si te časti ne jemlje sam, temveč kdor je poklican od Boga, kakor je bil Aron. **5** Tako tudi Kristus ni proslavil samega sebe, da bi postal veliki duhovnik; temveč ta, ki mu je rekel: „Ti si moj Sin, danes sem te rodil.“ **6** Kakor pravi tudi na drugem mestu: „Ti si duhovnik na veke po Melkizedekovem redu.“ (**aiōn g165**) **7** Ki je v dneh svojega mesa, ko je z močnim vpitjem in solzami daroval molitve in ponižne prošnje k njemu, ki ga je bil zmožen rešiti pred smrto in je bil uslišan, zato ker se je bal; **8** čeprav je bil Sin, pa se je iz stvari, katere je pretrpel, naučil poslušnosti; **9** in ker je postal popoln, je postal avtor večne rešitve duš vsem tistim, ki ga ubogajo; (**aiōnios g166**) **10** veliki duhovnik, poklican od Boga, po Melkizedekovem redu. **11** O katerem imamo povедati mnogo besed in bi [tih] težko izrekel, glede na to, da ste leni za poslušanje. **12** Kajti v času, ko bi morali biti učitelji, imate potrebo, da vas nekdo ponovno uči katera so začetna načela Božjih izrekov; in postali ste takšni, ki imajo potrebo po mleku in ne po močni hrani. **13** Kajti vsakdo, ki uporablja mleko, je nevešč v besedi pravičnosti: ker je dojenček. **14** Toda močna hrana pripada tem, ki so polnoletni, celo tistim, ki imajo zaradi razloga uporabite svoja čutila trenirana, da razlikujejo tako dobro kakor zlo.

6 Zatorej pustimo načela Kristusovega nauka, nadaljujmo k popolnosti; in ne polagajmo ponovno temelja kesanja od mrtvih del in vere v Boga, **2** nauka o krščevanjih in o polaganju rok in o vstajenju od mrtvih ter o večni sodbi. (**aiōnios g166**) **3** In to bomo storili, če Bog dovoli. **4** Kajti nemogoče je za tiste, ki so bili enkrat razsvetljeni in so okusili nebeški dar in so postali soudeleženci Svetega Duha **5** in so okusili dobro Božjo besedo in moč sveta, ki pride, (**aiōn g165**) **6** če bodo odpadli, da se jih ponovno obnovi v kesanje; videc, da sami sebi na novo križajo Božjega Sina in ga izpostavljajo javni sramoti. **7** Kajti zemlja, ki posrka dež, ki pogosto pride nadnjo in obrodi zelišča, primerena za tiste, po katerih je pripravljena, prejema blagoslov od Boga: **8** toda tista, ki rodi trnje in osat, je zavrnjena in je bližu prekletstva; katere konec je, da bo požgana. **9** Toda ljubljeni, mi smo glede vas prepričani o boljših stvareh in stvareh, ki spremljajo rešitev duš, čeprav tako gorovimo. **10** Kajti Bog ni nepravičen, da pozabi vaše delo in trud ljubezni, ki ste ga pokazali njegovemu imenu, ker ste služili svetim in še služite. **11** In želimo, da vsak izmed vas do konca izkazuje isto marljivost k polni gotovosti upanja: **12** da ne boste leni, temveč posnemovalci teh, ki zaradi vere in potrežljivosti poddejajo obljubo. **13** Kajti ko je Bog dal Abrahamu obljubo, je prisegel pri sebi, ker ni mogel priseči pri nobenem večjem, **14** rekoč: „Zagotovo, z blagoslavjanjem te bom blagoslovil in z množenjem te bom pomnožil.“ **15** In tako je, potem ko je potrežljivo vztrajal, dosegel obljubo. **16** Kajti ljudje resnično prisegajo pri večjem: in prisega za potrditev jím je konec vsega prepira. **17** V čemer je Bog, voljan dedičem obljube bolj obilno pokazati nespremenljivost svoje namere, to potrdil s prisego: **18** da imamo z dvema nespremenljivima izjavama, v katerih je bilo za Boga nemogoče lagati, lahko močno tolažbo mi, ki smo pobegnili zaradi zatočišča, da se oprimemo upanja, postavljenega pred nas:

19 katerega upanje imamo kakor sidro duše, tako gotovo kakor neomajno in katero vstopa v to notranjost zagrinjal; **20** kamor je za nas vstopil predhodnik, celo Jezus, postavljen [za] velikega duhovnika na veke po Melkizedekovem redu. (**aiōn g165**)

7 Kajti ta Melkizedek, kralj Salema, duhovnik najvišjega Boga, ki je srečal Abrahama, ko se je vračal iz poboja kraljev in ga blagoslovil; **2** kateremu je tudi Abraham dal deseti del od vsega; najprej pomeni Kralj pravičnosti in natò tudi Kralj Salema, kar je Kralj miru; **3** brez očeta, brez matere, brez porekla niti nima začetka dni niti konca življenja; toda narejen podoben Božnjemu Sinu; trajno ostaja duhovnik. **4** Torej preudarite kako velik je bil ta mož, kateremu je celo očak Abraham dal desetino od plenov. **5** In resnično imajo tisti, ki so iz Levijevih sinov, ki sprejemajo službo duhovništva, zapoved, naj glede na postavo od ljudi pobirajo desetine, to je, od svojih bratov, čeprav so izšli iz Abrahamovih ledij: **6** toda on, katerega poreklo ni smatrano od njih, je prejel Abrahamove desetine in blagoslovil tistega, ki je imel obljube. **7** In brez vseh ugovaranj je manj pomembno blagoslovljeno od boljšega. **8** In tu prejemajo desetine ljudje, ki umrejo; toda tam jih prejema on, o katerem je pričevano, da živi. **9** In kakor lahko potem takem rečem: „Tudi Levi, ki prejema desetine, je plačal desetine po Abrahamu.“ **10** Kajti bil je še v ledjih svojega očeta, ko ga je srečal Melkizedek. **11** Če je bila torej popolnost po Levijevem duhovništvu, (kajti pod njim so ljudje prejeli postavo), kakšna je bila nadaljnja potreba, da bi nastopil drug duhovnik po Melkizedekovem redu in ne bi bil imenovan po Aronovem redu? **12** Kajti zaradi spremembe duhovništva je storjena tudi potreba po spremembi postave. **13** Kajti on, o katerem se govorijo te stvari, pripada drugemu rodu, od katerega noben človek ni daroval prisotnost pri oltarju. **14** Kajti očitno je, da naš Gospod izvira iz Juda: iz rodru, o katerem glede duhovništva Mojzes ni rekel ničesar. **15** In še mnogo bolj očitno je: kajti po Melkizedekovi podobnosti vstaja drug duhovnik, **16** ki ni postal po postavi mesene zapovedi, temveč po moči neskončnega življenja. **17** Kajti on pričuje: „Ti si duhovnik na veke po Melkizedekovem redu.“ (**aiōn g165**) **18** Kajti razveljavitev prejšnje zapovedi je resnična, zaradi njene slabosti in nekoristnosti. **19** Kajti postava ni ničesar storila popolno, toda vpeljava boljšega upanja je; po katerem se bližamo k Bogu. **20** In še toliko bolj, ker ni bil narejen za duhovnika brez prisege: **21** (kajti ti duhovniki so postali brez prisege; toda ta s prisego po tistem, ki mu je rekel: „Gospod je prisegel in se ne bo kesal: ‚Ti si duhovnik na veke po Melkizedekovem redu‘“), (**aiōn g165**) **22** samo s tem je bil Jezus postavljen za pôroka boljše zaveze. **23** In onih je bilo resnično mnogo duhovnikov, ker jim zaradi smrti ni bilo dopuščeno, da ostaneko: **24** toda ta človek, ker ostaja večno, ima nespremenljivo duhovništvo. (**aiōn g165**) **25** Zatorej jih je tudi zmožen rešiti do zadnjega, da po njem pridejo k Bogu, glede na to, da vedno živi, da posreduje ranje. **26** Kajti takšen veliki duhovnik nam je bil primeren, ki je svet, neškodljiv, neomadeževan, ločen od grešnikov in je postal višji od nebes; **27** ki ni potreboval vsak dan, kakor ti veliki duhovniki, darovati žrtvovanje, najprej za svoje lastne grehe in potem za grehe ljudi: kajti to je storil enkrat, ko je daroval samega sebe. **28** Kajti postava dela ljudi [za] velike duhovnike, ki imajo šibkost; toda beseda prisege, ki je bila, odkar [je] postava, postavlja Sina, ki je posvečen na vékomaj. (**aiōn g165**)

8 Torej od stvari, ki smo jih govorili, je to povzetek: „Imamo takšnega velikega duhovnika, ki je postavljen na desnico prestola Veličanstva v nebesih; **2** služabnika svetišča in resničnega šotorškega svetišča, ki ga je postavl Gospod in ne človek.“ **3** Kajti vsak veliki duhovnik je določen, da daruje darove in žrtve: zato je potrebno, da ima tudi ta človek nekaj, da daruje. **4** Kajti če bi bil

na zemlji, ne bi bil duhovnik, glede na to, da so tu duhovniki, ki žrtvujejo daritve glede na postavo: 5 ki služijo zgledu in senci nebeških stvari, kakor je bil Mojzes opomnjen od Boga, ko je bil na tem, da postavi šotorsko svetišče: kajti: „Glej, „pravi, „da narediš vse stvari glede na zgled, ki ti je bil pokazan na gori.“ 6 Toda sedaj je dosegel toliko odličnejošo službo, kolikor je tudi posrednik boljše zaveze, ki je bila osnovana na boljših obljubah. 7 Kajti če bi bila tista prva zaveza brezhibna, potem se ne bi iskalo prostora za drugo. 8 Kajti, ko je pri njih našel krivdo, jim pravi: „Glejte, pridejo dnevi, govori Gospod, ko bom z Izraelovo hišo in z Judovo hišo sklenil novo zavezno: 9 ne glede na zavezno, ki sem jo sklenil z njihovimi oceti na dan, ko sem jih prijel za roko, da jih vodim iz egiptovske dežele; ker niso ostali v moji zavezi in se nisem ozrl nanje, „govori Gospod. 10 „Kajti to je zaveza, ki jo bom sklenil z Izraelovo hišo po tistih dneh, „govori Gospod; „svoje postave bom položil v njihove misli in jih zapisal v njihova srca: in jaz jim bom Bog in oni mi bodo ljudje: 11 in ne bodo učili vsak svojega bližnjega in vsak svojega brata, rekoč: „Spoznejte Gospoda: ‚kajti vsi me bodo poznali, od najmanjšega do največjega. 12 Kajti usmiljen bom do njihovih nepravičnosti in njihovih grehov ter njihovih krivičnosti se ne bom več spominjal.“ 13 Ker pravi: „Novo zavezno, „je prvo naredil staro. Torej to, kar propada in postaja staro, je pripravljeno, da izgine proč.

9 Torej prva zaveza je resnično imela tudi predpise o božanski službi in posvetnem svetišču. 2 Kajti postavljeno je bilo šotorsko svetišče; prvo, v katerem je bil svečnik in miza ter hlebi navzočnosti; kar je imenovano svetišče. 3 Za drugim zagrinjalom pa šotorsko svetišče, ki se imenuje Najsvetejše izmed vseh; 4 ki je imelo zlato kadilnico in nosilko zavezne v celoti prevlečeno z zlatom, v kateri je bila zlata posoda, ki je imela mano in Aronova palica, ki je vzbrstela ter plošči zavezne; 5 in nad njo keruba slave, ki zasenčuje sedež milosti [nosilke zavezne]; o katerem sedaj ne moremo podrobno govoriti. 6 Torej ko so bile te stvari tako odrejene, je duhovnik, opravljoč Božjo službo, vedno šel v prvo šotorsko svetišče. 7 Toda v drugi šotor je veliki duhovnik odšel sam, enkrat vsako leto, ne prez krv, katero je daroval zase in za grehe ljudi: 8 Sveti Duh tako naznanja, da pot v najsvetejše izmed vseh še ni bila razjeta, dokler je še stalo prvo šotorsko svetišče: 9 ki je bil podoba za tedaj pripravljen čas, v katerem so bili darovani tako darovi kakor žrtve, ki niso mogli storiti popolnega, kar se tiče vesti, tistega, ki je službo opravljal; 10 kar je veljalo samo za jedi in pijače in številna umivanja ter mesene predpise, naložene nanje do časa preureditve. 11 Toda Kristus, ki je prišel [kot] veliki duhovnik prihodnjih dobreih stvari, z večjim in popolnejšim šotorskim svetiščem, to se pravi, ne od te zgradbe, narejene z rokami; 12 niti se s krvjo koz in telet, temveč je s svojo lastno krvjo enkrat vstopil v sveti prostor in za nas dosegel večno odkupitev. (aiōnios g166) 13 Kajti če kri bikov in koz ter pepel telice, škropeč nečiste, posvečuje do očiščenja mesa: 14 koliko bolj bo Kristusova kri, ki je po večnem Duhu samega sebe brez madeža daroval Bogu, očistila vašo vest pred mrtvimi deli, da služite živemu Bogu? (aiōnios g166) 15 In zaradi tega razloga je on posrednik nove zavezne, da bi s pomočjo smrti, za odkupitev od prestopkov, ki so bili pod prvo zavezno, tisti, ki so poklicani, lahko prejeli obljubo večne dedičnine. (aiōnios g166) 16 Kajti kjer je oporoka, mora biti tudi potreba po smrti oporočnika. 17 Kajti oporoka je veljavna potem, ko so ljudje mrtvi: sicer nima nobene moči vse dokler oporočnik živi. 18 Nakar niti prva zavezna ni bila posvečena brez krv. 19 Kajti ko je Mojzes vsem ljudem govoril vsak predpis, glede na postavo, je vzel kri telet in koz, z vodo in škrlnatno volno ter izop in poškropil tako knjigo kakor vse ljudi, 20 rekoč: „To je kri zavezne, ki vam jo je Bog

ukazal.“ 21 Poleg tega je s krvjo poškropil tako šotorsko svetišče kakor vse posode za služenje. 22 In skoraj vse stvari se po postavi očiščuje s krvjo; in brez prelivanja krv ni odpuščanja. 23 Bilo je torej potrebno, da naj bi bili vzori stvari v nebesih očiščeni s temi; toda same nebeške stvari [pa] z boljšimi žrtvami kakor te. 24 Kajti Kristus ni vstopil v svete prostore, narejene z rokami, ki so slike resničnih; temveč v sama nebesa, da se sedaj za nas pokaže v Božji prisotnosti: 25 niti ne, da bi samega sebe pogosto daroval, kakor veliki duhovnik vsako leto s krvjo drugih vstopa v sveti prostor; 26 kajti potem bi moral od ustanovitve sveta pogosto trpeti: toda sedaj se je prikazal enkrat ob koncu sveta, da z žrtvovanjem samega sebe odstrani greh. (aiōn g165) 27 In kakor je določeno ljudem enkrat umreti, toda po tem sodba: 28 tako je bil Kristus enkrat darovan, da nosi grehe mnogih; in tem, ki ga iščejo, se bo drugič prikazal brez greha v rešitev duš.

10 Kajti postava, ki vsebuje senco dobrih stvari, ki pridejo in ne prave podobe stvari, s temi žrtvami, katere leto za letom stalno darujejo, še prišlecev nikoli ne more storiti popolnih. 2 Kajti ali takrat ne bi nehalo biti darovani? Zato ker ti oboževalci, enkrat očiščeni, naj ne bi imeli nič več zavedanja o grehih. 3 Toda s temi daritvami je vsako leto storjen ponoven opomin zaradi grehov. 4 Kajti ni mogoče, da naj bi kri bikov in kozlov odvzela grehe. 5 Zato, ko prihaja na svet, pravi: „Žrtvovanja in daritve nočes, toda telo si mi pripravil: 6 v žgalnih daritvah in daritvah za greh nimaš nobenega veselja. 7 Tedaj sem rekel: „Glej, prihajam (v zvitku knjige je to zapisano o meni), da izpolnim twojo voljo, oh Bog.“ 8 Še več, ko je rekel: „Žrtve in darovanja in žgalnih daritev ter darovanja za greh nočes niti nimaš veselja v teh;“ ki so darovane po postavi: 9 je potem rekel: „Glej, prihajam, da izpolnim twojo voljo, oh Bog.“ Odpravljala prvo, da lahko vzpostavi drugo. 10 Po tej volji smo z daritvijo telesa Jezusa Kristusa posvečeni enkrat za vselej. 11 In vsak duhovnik vsak dan stoji, služi in pogost daruje iste žrtve, katere nikoli ne morejo odvzeti grehov: 12 toda ta človek je, potem ko je daroval eno žrtvo za grehe na veke, sédel na Božjo desnico; 13 in od tega časa naprej pričakuje, dokler ne bodo njegovi sovražniki narejeni [za] njegovo pručko. 14 Kajti z eno daritvijo je na veke izpopolnil te, ki so posvečeni. 15 O tem nam je priča tudi Sveti Duh: kajti potem, ko nam je prej rekel: 16 „To je zavezna, ki jo bom sklenil z njimi po tistih dneh, „govori Gospod, „svoje postave bom položil v njihova srca in v njihove ume jih bom zapisal; 17 in njihovih grehov ter krivičnosti se ne bom več spominjal.“ 18 Torej kjer je odpuščanje le-teh, ni več dariti za greh. 19 Ker imamo torej, bratje, hrabrost, da po Jezusovim krvim vstopimo v najsvetejše, 20 po novi in živi poti, katero je za nas posvetil skozi zagrinjalo, to se pravi njegovo meso; 21 in ker imamo velikega duhovnika nad Božjo hišo; 22 se približamo z resničnim srcem, v polni gotovosti vere, ker smo naša srca poškropili pred zlom vestjo in naša telesa umili s čisto vodo. 23 Trdno, brez omahovanja, držimo veroizpoved naše vere; (ker je zvest on, ki je obljudil;) 24 in preudarimo drug drugega, da spodbujamo k ljubezni in k dobrim delom; 25 ne zapuščajmo zbiranja nas samih, kakor je navada nekaterih; temveč drug drugega spodbujajmo in [to] toliko bolj, kakor vidite, da se približuje dan. 26 Kajti če namerno grešimo, potem ko smo prejeli spoznanje o resnicah, za grehe ne ostane nobeno žrtvovanje več, 27 temveč neizogibno strašno pričakovanje sodbe in ognjevitve ogorčenosti, ki bo požrla nasprotnike. 28 Kdor je preziral Mojzesovo postavo, je na osnovi dveh ali treh prič brez usmiljenja umrl: 29 koliko hujše kazni, predvidevate, bo vreden tisti, ki je pogazil Božjega Sina in je štel kri zavezne, s katero je bil posvečen, za nesveto stvar in [to] storil navzlic Duhu milosti? 30 Kajti mi poznamo tistega, ki je rekel:

„Maščevanje pripada meni, jaz bom poplačal, „govori Gospod. In ponovno: „Gospod bo sodil svoje ljudi.“ **31** To je strašna stvar, pasti v roke živega Boga. **32** Toda spomnите se prejšnjih dni, v katerih ste, potem ko ste bili razsvetljeni, pretrpeli velik boj stisk; **33** deloma, medtem ko ste bili narejeni [za] predmet zaničevanja, tako z grajami kakor s stiskami; in deloma medtem ko ste postali družabniki teh, ki so bili tega navajeni. **34** Kajti do mene ste imeli sočutje v mojih vezeh in ste radostno sprejeli plenjenje vaših dobrin, vedoč v sebi, da imate v nebesih boljše in trajno imetje. **35** Ne odvrzite torej vaše zaupnosti, ki ima veliko povračilo nagrade. **36** Kajti potrebo imate po potrežljivosti, da potem, ko ste storili Božjo voljo, lahko prejmete obljubo. **37** Kajti še malo časa in on, ki prihaja, bo prišel in ne bo okleval. **38** Torej pravični bo živel iz vere: toda če se kdorkoli umakne, moja duša v njem ne bo imela veselja. **39** Toda mi nismo od teh, ki se umikajo v pogubo; temveč od teh, ki verujejo v rešitev duše.

11 Vera je torej podлага stvarjem, na katere upamo, dokaz nevidnih stvari. **2** Kajti po njej so starešine dosegli dober glas. **3** Po veri razumemo, da so bili svetovi zasnoveni po Božji besedi, tako da stvari, ki so vidne, niso bile narejene iz stvari, ki se kažejo. (aiōn g165) **4** Po veri je Abel Bogu daroval odličnejšo žrtve kakor Kajn, s katero je dosegel pričevanje, da je bil pravičen, ker je Bog pričeval o njegovih darovih; in po njih, čeprav mrtev, še vedno govorji. **5** Po veri je bil Henoh prestavljen, da ne bi videl smrti; in ni ga bilo najti, ker ga je Bog prestavil: kajti pred njegovo prestavitvijo je imel to pričevanje, da je ugajal Bogu. **6** Toda brez vere mu je nemogoče ugajati: kajti kdor prihaja k Bogu, mora verovati, da on je in da je nagrajevalec teh, ki ga marljivo iščejo. **7** Po veri je Noe, ki je bil posvarjen od Boga, o še ne videnih stvareh, prevzet s strahom, pripravil nosilklo za rešitev svoje hiše; po kateri je obsodil svet in postal dedič pravičnosti, ki je po veri. **8** Po veri je Abraham ubogal, ko je bil poklican, da gre ven, na kraj, katerega naj bi kasneje prejel in dedičino; in odšel je ven, ne vedoč kam je šel. **9** Po veri se je mudil v obljubljeni deželi, kot v tuji deželi in prebival v Šotorih z Izakom in Jakobom, z njim sodeličema iste obljube: **10** kajti iskal je mesto, ki ima temelje, katerega graditelj in izdelovalec je Bog. **11** Preko vere je tudi sama Sara prejela moč, da spočne potomca in rodila otroka, ko je bila čez starost, ker je tega, ki je obljubil, precenila zvestega. **12** Zatorej jih je izšlo celo iz enega in skoraj mrtvega, tako veliko kakor zvezd neba v minozici in kakor peska, ki je brezstevilno ob morski obali. **13** Vsi ti so umrli v veri in niso prejeli obljub, vendar so jih videli od daleč in bili prepričani o njih in jih sprejeli ter priznali, da so bili tuji in romari na zemlji. **14** Kajti tisti, ki govorijo takšne stvari, odkrito razglasajo, da iščejo domovino. **15** In resnično, če bi razmišljali o tej domovini, od koder so izšli, bi mogoče imeli priložnost, da se vrnejo. **16** Toda odslej si želijo boljšo domovino, to je, nebeško: zato Bog ni osramočen, da se imenuje njihov Bog: kajti ranje je pripravil mesto. **17** Po veri je Abraham, ko je bil preizkušan, daroval Izaka: in on, ki je prejel obljube, je daroval svojega edinorodnjega sina, **18** o katerem je bilo rečeno: „Da se bo tvoje seme imenovalo po Izaku.“ **19** ker je menil, da ga je bil Bog zmožen obuditi celo od mrtvih; od koder ga je po podobni tudi prejel. **20** Po veri je, glede na stvari, ki pridejo, Izak blagoslovil Jakoba in Ezava. **21** Po veri je Jakob, ko je umiral, blagoslovil oba Jožefova sinova; in oboževal oprt na vrh svoje palice. **22** Po veri je Jožef, ko je umiral, naredil omembo odhoda Izraelovih otrok, in dal zapoved glede svojih kosti. **23** Po veri so Mojzes, ko je bil rojen, njegovi starši tri mesece skrivali, ker so videli, da je bil čeden otrok; in se niso bali kraljeve zapovedi. **24** Po veri je Mojzes, ko je prišel v leta, odklonil, da bi bil imenovan sin faraonove hčere; **25** raje si je izbral, da z Božjimi ljudmi trpi stisko,

kakor da nekaj časa uživa zadovoljstva greha; **26** Kristusovo grajanje je cenil za večja bogastva kakor zaklade v Egipcu: kajti imel je spoštovanje do povračila nagrade. **27** Po veri je zapustil Egip in se ni bal kraljevega besa: kajti vztrajal je, kakor [bi] zrl tistega, ki je neviden. **28** Prek vere je obhajal pasho in škopljene krvi, da se jih ne bi dotaknil tisti, ki je uničil prvorjenec. **29** Po veri so šli skozi Rdeče more kakor po kopni zemlji: kar so poskušali storiti Egipčani, [pa] so bili utopljeni. **30** Po veri so padli dol zidovi Jerihe, potem ko so jo obkrožali sedem dni. **31** Po veri pocestnica Rahába, ko je v miru sprejela vohuna, ni umrla s temi, ki niso verovali. **32** In kaj naj še rečem? Kajti zmanjkalo bi mi časa, da vam povem o Gideónu in o Baráku in o Samsonu in o Jeftetu; tudi o Davidu in Samuelu ter o prerokih: **33** ki so preko vere podjarmili kraljestva, izvrševali pravičnost, dosegeli obljube, zamašili usta levom, **34** pogasili silovitost ognja, ušli rezilu meča, iz slabosti so postali močni, v boju so postali hrabri, vojske neznancev so obrnili v beg. **35** Ženske so ponovno prejele svoje mrtve dvignjene v življenje: in drugi so bili mučeni, ker niso sprejeli osvoboditve; da bi dosegli boljše vstajenje: **36** in drugi so imeli preizkušnjo krutih zasmehovanj ter bičanj, da, poleg tega vezi in ujetništvo: **37** bili so kamnani, bili so žagani narazen, bili so skušani, bili so umorjeni z mečem: okoli so tavali v ovčjih in kožnjih kožah; bili so oropani, užaloščeni, mučeni; **38** (katerih svet ni bil vreden), tavali so po puščavah in po gorah in po brlogih in zemeljskih votinah. **39** In vsi ti, ker so prek vere dosegli dober glas, niso prejeli obljube: **40** kajti Bog je za nas priskrbel neko boljšo stvar, da oni brez nas ne bi postali popolni.

12 Zato vidite, da smo tudi mi obdani naokoli s tako velikim oblakom pričevalcev, odložimo vsako breme in greh, ki nas tako z lahkoto pesti in s potrežljivostjo tecimo tekmo, ki je postavljena pred nas **2** glejmo k Jezusu, avtorju in dopolnitelju naše vere; ki je zaradi radosti, ki je bila postavljena preden, pretrpel kriz in preziral sramoto in je poseden na desnico Božjega prestola. **3** Kajti opazujte tistega, ki je prestal takšno nasprotovanje grešnikov proti samemu sebi, da ne bi bili vi utrujeni in oslabeli v vaših umih. **4** Niste se še do krvi uprli v boju zoper greh. **5** In pozabili ste na spodbujanje, ki vam govorji kakor otrokom: „Moj sin, ne preziraj Gospodovega karanja niti ne izgubi poguma, kadar te oštava: **6** kajti kogar Gospod ljubi, kara, in biča vsakega sina, katerega sprejema.“ **7** Če ste prestali karanje, Bog z vami ravna kakor s sinovi; kajti kakšen sin je ta, katerega oče ne opominja? **8** Toda če ste brez opominjanja, česar so vsi soudeleženi, potem ste nezakonski otroci, ne pa sinovi. **9** Nadalje smo imeli očete od našega mesa, ki so nas korigirali in dali smo jim spoštovanje: ali ne bomo veliko raje v podrejenosti Očetu duhov in živelj? **10** Kajti oni so nas resnično opominjali za nekaj dni, po svoji lastni volji; toda on za našo korist, da bomo mi lahko postali soudeleženci njegove svetosti. **11** Torej nobeno opominjanje zaenkrat ni videti, da bi bilo veselo, temveč bridko: kljub temu potem obrodi miren sad pravičnosti v teh, ki so s tem izvezbani. **12** Zatorej dvignite roke, ki visijo in slabotna kolena; **13** in naredite ravne steze za vaša stopala, da se ne bi to, kar šepa, obrnilo proč s poti; temveč naj bo raje ozdravljenzo. **14** Prizadevajte si za mir z vsemi ljudmi in svetost, brez katere noben človek ne bo videl Gospoda: **15** marljivo zrite, da ne bi katerikoli človek padel od Božje milosti; da vas ne bi zbgala nobena korenina grenkobe, ki poganja in bi bili s tem mnogi omađevani; **16** da ne bi bilo nobenega preuštvovalca ali oskrunjene osebe, kakor Ezav, ki je za en košček hrane prodal svojo pravico po rojstvu. **17** Kajti veste kako je bil potem, ko je želel podedovati blagoslov, zavrnjen: kajti ni našel nobenega prostora za kesanje, čeprav ga je skrbno iskal s solzami. **18** Kajti niste prišli h gori, ki se jo lahko dotakne in

da gori z ognjem in niti k črnosti in ne temi in ne viharju **19** in ne donenju trobente in ne glasu besed; katerega glas so tisti, ki so poslušali, rotili, da jim beseda ne bi bila več izgovorjena: **20** (kajti niso mogli prenesti tega, kar je bilo ukazano: „In če se žival komaj dotakne gore, naj bo kamnana ali prebodenja s puščico: „ **21** in prizor je bil tako strašen, da je Mojzes rekel: „Silno se bojim in se tresem.“) **22** Toda vi ste prišli h gori Sion in k mestu živega Boga, nebeškemu Jeruzalemu in k nepreštevni angelski družini, **23** h glavnemu zboru in cerkvi prvorojenih, ki so zapisani v nebesih in k Bogu, Sodniku vseh in k duhovom pravičnih ljudi, ki so dosegli popolnost **24** in k Jezusu, posredniku nove zaveze in h krvi škropljena, ki govorji boljše stvari kakor ta od Abela. **25** Glejte, da ne zavrnete tistega, ki govorji. Kajti če niso ušli tisti, ki so zavrnili tistega, ki je govoril na zemlji, koliko bolj ne bomo ušli mi, če se odvrnemo od tistega, ki govorji iz nebes: **26** katerega glas je takrat stresel zemljo: toda sedaj je obljubil, rekoč: „Še enkrat stresem, ne samo zemljo, temveč tudi nebo.“ **27** In ta beseda: „Še enkrat, ‐pomeni odstranitev tistih stvari, ki so lahko stresene, kakor od stvari, ki so narejene, da te stvari, ki ne morejo biti stresene, lahko ostanejo. **28** Zaradi tega mi, ki prejemamo kraljestvo, ki ne more biti omajano, imejmo milost, s katero lahko sprejemljivo služimo Bogu, s spoštovanjem in bogaboječim strahom. **29** Kajti naš Bog je požirajoč ogenj.‘

13 Naj se bratska ljubezen nadaljuje. **2** Ne bodite pozabljeni, da pogostite tuje: kajti s tem so nevedoč pogostili angele. **3** Spominjajte se teh, ki so v vezeh, kakor zvezani z njimi; in teh, ki prenašajo nadloge, kakor ste tudi vi sami v telesu. **4** Zakon je častitljiv v vsem in postelja neomadeževana: toda vlačugarje in zakonolomce bo sodil Bog. **5** Naj bo vaše vedenje brez pohlepnosti; in bodite zadovoljni s temi stvarmi, kar jih imate: kajti rekel je: „Nikoli te ne bom zapustil niti se te ne bom odrekel.“ **6** Tako da lahko pogumno rečemo: „Gospod je moj pomočnik in ne bom se bal, kaj mi bo storil človek.“ **7** Spominjajte se teh, ki imajo nad vami vladarstvo, ki so vam govorili Božjo besedo: katerih vero posnemajte in upoštevajte konec njihovega vedenja. **8** Jezus Kristus, isti včeraj in danes in na veki. (*aiōn g165*) **9** Ne bodite nošeni naokoli z različnimi in tujimi nauki. Kajti dobra stvar je, da je srce utrjeno z milostjo; ne [pa] z jedmi, ki niso koristile tem, ki so bili zavzeti s tem. **10** Imamo oltar, s katerega nimajo pravice jesti tisti, ki služijo šotorskemu svetišču. **11** Kajti telesa teh živali, katerih kri prinese veliki duhovnik v svetišče za greh, so zažgana zunaj šotoriča. **12** Zato je tudi Jezus, da je lahko s svojo lastno krvjo ljudi naredil svete, trpel zunaj velikih vrat. **13** Zato pojdimo naprej k njemu zunaj šotoriča in prenašajmo njegovo grajo. **14** Kajti tukaj nimamo trajnega mesta, temveč iščemo tega, ki pride. **15** Po njem torej Bogu nenehno darujmo hvalno žrtev, to je, sad naših ustnic, ki dajejo zahvalo njegovemu imenu. **16** Toda ne pozabite delati dobro in razdeljevati: kajti s takšnimi žrtvami je Bog zelo zadovoljen. **17** Ubogajte te, ki imajo vladarstvo nad vami in se podredite: kajti oni bedijo za vaše duše kakor tisti, ki morajo dati obračun, da bodo to lahko delali z radostjo in ne z žalostjo: kajti to je za vas nekoristno. **18** Molite za nas: kajti zaupamo, [da] imamo dobro vest [in smo] v vseh stvareh voljni iskreno živeti. **19** Toda rotim vas, raje delajte to, da vam bom lahko prej povrnjen. **20** Torej Bog miru, ki je od mrtvih ponovno privedel našega Gospoda Jezusa, ta veliki pastir ovc, po krvi večne zaveze, (*aiōnios g166*) **21** naj vas naredi popolne in vsakem dobrem delu, da izpolnite njegovo voljo, ki povzroča v vas to, kar je prijetno v njegovem pogledu, po Jezusu Kristusu; kateremu bodi slava na veki vekov. Amen. (*aiōn g165*) **22** In rotim vas, bratje, prenesite besedo spodbujanja: kajti pismo sem vam napisal z nekaj besedami. **23** Védite, da je naš

brat Timótej izpuščen na prostost; s katerim, če pride v kratkem, vas bom videl. **24** Pozdravite vse tiste, ki vladajo nad vami in vse svete. Pozdravljam vas tisti iz Italije. **25** Milost bodi z vami vsemi. Amen. Napisano Hebrejcem iz Italije po Timóteju.

Jakob

1 Jakob, služabnik Boga in Gospoda Jezusa Kristusa, dvanajsterner rodovom, ki so razkropljeni naokoli, pozdrav. **2** Moji bratje, kadar zapadate v številne skušnjave, smatrajte to [za] veliko veselje; **3** ker veste to, da preizkušenost vaše vere ustvarja potrežljivost. **4** Toda naj ima potrežljivost svoje popolno delo, da boste lahko popolni in celotni, [da vam] ničesar ne manjka. **5** Če [pa] komu izmed vas manjka modrosti, naj prosi od Boga, ki velikodušno daje vsem ljudem in ne ocita: in dana mu bo. **6** Toda prosi naj v veri niti malo omahajoč. Kajti kdor omahuje, je podoben morskemu valu, [ki ga] žene veter in ga premetava. **7** Kajti tak človek naj ne misli, da bo karkoli prejel od Gospoda. **8** Neodločen človek je nestanoviten na vseh svojih poteh. **9** Naj se brat nizkega položaja veseli v tem, da je povisan: **10** toda bogat v tem, da je poniran: ker bo minil kakor cvet na travi. **11** Kajti takoj, ko sonce vzide z žogočo vročino, to izsuši travo in njen cvet pada in ljubost njenega videza propade: tako bo tudi bogataš zbledel na svojih poteh. **12** Blagoslovjen je človek, ki skušnjava vzdrži: kajti ko je preizkušen, bo prejel krono življenja, katero je Gospod obljudil tistim, ki ga ljubijo. **13** Naj noben človek, ko je skušan, ne reče: „Skušan sem od Boga: „kajti Bog ne more biti skušan z zlom niti nikogar ne skuša: **14** toda vsak je skušan, ko je odtegnjen s svojimi lastnimi poželenji in premamljen. **15** Ko je potem poželenje spočeto, rojeva greh: in greh, ko je dovršen, rojeva smrt. **16** Ne motite se, moji ljubljeni bratje. **17** Vsač dober dar in vsako popolno darilo je od zgoraj in prihaja dol od Očeta svetlob, s katerim ni nestanovitnosti niti sence obračanja. **18** Po svoji lastni volji nas je zaplodil z besedo resnice, da naj bi bili nekako prvenci njegovih ustvarjenih bitij. **19** Zatorej, moji ljubljeni bratje, naj bo vsak človek hiter za poslušanje, počasen za govorjenje, počasen za bes: **20** kajti človekov bes ne uresničuje Božje pravičnosti. **21** Zatorej daje proč vso umazanost in odvečno poretnost ter s krotkostjo sprejmite vcepljeno besedo, ki je zmožna rešiti vaše duše. **22** Toda bodite uresničevalci besede in ne le poslušalci, ki sami sebe varajo. **23** Kajti če je kdorkoli poslušalec besede, ne pa uresničevalec, je podoben človeku, ki svoj naraven obraz ogleduje v zrcalu: **24** kajti gleda sebe in gre svojo pot ter nemudoma pozabi kakšne vrste človek je bil. **25** Toda kdorkoli gleda v popolno postavo svobode in ostaja v njej, ni pozabljuv poslušalec, temveč izvrševec dela, bo ta človek blagoslovjen v svojem dejanju.

26 Če je katerikoli človek med vami videti religiozen in ne brzda svojega jezika, temveč zavaja svoje lastno srce, je religija tega človeka prazna. **27** Čista religija in neomadeževana pred Bogom in Očetom je ta: „Obiskovati osirotele in vdove v njihovi stiski ter se ohraniti neomadeževanega od sveta.“

2 Moji bratje, vere našega Gospoda Jezusa Kristusa, Gospoda slave, ne imejte z oziranjem na osebe. **3** Kajti če pride v vaš zbor mož z zlatnim prstanom ter čedno obleko, pride pa tudi revež v grdem oblačilu; **3** in vi se ozirate k tistem, ki nosi elegantno oblačilo ter mu rečete: „Sédi tukaj na dobro mesto;“ revnemu pa rečete: „Stoj tukaj ali sédi tukaj pod mojo pručko:“ **4** ali niste potem v sebi pristranski in ste postali sodniki s hudobnimi mislimi? **5** Poslušajte, moji ljubljeni bratje: „Ali ni Bog izbral revnih tega sveta, bogatih v veri in dedičev kraljestva, katerega je obljudil tem, ki ga ljubijo?“ **6** Toda vi ste prezirali revnega. Ali vas ne zatirajo bogataši in vas vlečejo pred sodne stole? **7** Ali ne preklinajo oni tega vrednega imena po katerem ste imenovani? **8** Če izpolnite kraljevo postavo glede pisma: „Svojega bližnjega boš ljubil kakor samega sebe, “delate pravilno: **9** toda če se ozirate na osebe, storite greh in ste po postavi pogramani kot prestopniki. **10** Kajti kdorkoli se bo

držal celotne postave in se vendor prekrši v eni točki, je kriv vseh. **11** Kajti kdor je rekel: „Ne zagreši zakonolomstva,“ je rekel tudi: „Ne ubij.“ Torej če ne zagreši zakonolomstva, vendor če ubiješ, si postal prestopnik postave. **12** Tako gorovitev in tako delajte, kakor tisti, ki bodo sojeni po postavi svobode. **13** Kajti tisti, ki ni pokazal nobenega usmiljenja, bo sodbo prejel brez usmiljenja; in usmiljenje se razveseljuje zoper sodbo. **14** Kaj to koristi, moji bratje, četudi človek reče, [da] ima vero, nima pa del? Ali ga lahko vera reši? **15** Če sta brat ali sestra naga in brez dnevne hrane, **16** in jima kdo izmed vas reče: „Odidita v miru, bodita ogreta in nasičena;“ čeprav jima ne daste teh stvari, ki so potrebne telesu; kaj to koristi? **17** Prav tako vera, če ta nima del, je sama zase mirtva. **18** Da, človek lahko reče: „Ti imaš vero, jaz pa imam dela: počaži mi svojo vero brez svojih del in pokazal ti bom mojo vero z mojimi deli. **19** Ti veruješ, da obstaja en Bog; pravilno ravnaš: tudi hudiči verujejo in trepetajo.“ **20** Toda ali hočeš spoznati, oh prazni človek, da je vera brez del mirtva? **21** Mar ni bil naš oče Abraham opravičen z deli, ko je na oltarju daroval svojega sina Izaka? **22** Vidiš kako je vera sodelovala z njegovimi deli in je vera z deli postala popolna? **23** In izpolnjeno je bilo pismo, ki pravi: „Abraham je veroval Bogu in to mu je bilo pripisano v pravičnost: ‘in imenovan je bil: „Prijetelj Boga.“’ **24** Vidite torej kako, da je človek opravičen z deli in ne samo iz vere. **25** Ali ni bila prav tako tudi pocestnica Rahába opravičena z deli, ko je sprejela poslanca in ju odspolnila [po] drugi poti? **26** Kajti kakor je telo brez duha mrtvo, tako je tudi vera brez del mrtva.

3 Moji bratje, ne bodite mnogi učitelji, ker veste, da bomo prejeli večjo obsodbo. **2** Kajti v mnogih stvareh vvi grešimo. Če katerikoli človek ne greši z besedo, je isti popol mož in tudi zmožen obrzdati celotno telo. **3** Glejte, konjem v usta dajemo žvale, da nas lahko ubogajo; in obračamo njihovo celotno telo. **4** Glejte tudi ladje, katere, čeprav so tako velike in jih ženejo kruti vetrovi, se vendor obračajo z zelo majhnim krmilom, kamorkoli krmar hoče. **5** Prav tako je jezik majhen ud, pa se baha [z] velikimi stvarmi. Glejte, kako veliko stvar priže majhen ogenj! **6** In jezik je ogenj, svet krivčnosti: tako je jezik med drugimi deli, da omadeže celotno telo in razvnema zakon narave; in ta je vžgan iz pekla. (**Geenna g1067**) **7** Kajti vsaka vrsta, od živali in od ptic in od kač in od stvari v morju, je ukrotljiva in je bila ukročena od človeštva: **8** toda jezika ne more ukrotiti noben človek; je neukrotljivo zlo, polno smrtonosnega strupa. **9** Njim blagoslavljamo Boga, celo Očeta; in z njim preklinjamо ljudi, ki so narejeni po Božji podobnosti. **10** Iz istih ust izvirata blagosavljanje in preklinjanje. Moji bratje, te stvari ne smejo biti takšne. **11** Ali daje studenec na istem mestu sladko in grenko vodo? **12** Ali lahko figovo drevo, moji bratje, rodi olivne jagode? Ali trta fige? Tako noben studenec ne more dajati obeh, slane in sladke vode. **13** Kdo je med vami moder človek in opremljen s spoznanjem? Naj s krotkostjo modrosti počaže dobro vedenje svojih del. **14** Toda če imate v vaših srčih grenko zavist in preprič, se ne ponosažajte in ne lažite zoper resnicu. **15** Ta modrost se ne spušča od zgoraj, temveč je zemeljska, čutna, vražja. **16** Kajti kjer sta zavist in preprič, tam je zmešnjava in vsako hudobno delo. **17** Toda modrost, ki je od zgoraj, je najprej čista, potem mirna, nežna in lahka za ravnanje, polna usmiljenja in dobrih sadov, brez pristransnosti in brez hinavščine. **18** In sad pravičnosti sejejo v miru tisti, ki delajo mir.

4 Od kod pridejo vojne in boji med vami? Ali ne pridejo od tukaj, celo iz vaših poželenj, ki se vojskujejo v vaših udih? **2** Vi hlepite, pa nimate: vi ubijete in želite imeti, pa ne morete doseči: bojujete se in vojskujete, vendor nimate, ker ne prosite. **3** Prosite, pa ne prejmete, ker prosite neprimerno, da bi to porabili za svoja

poželenja. 4 Vi zakonolomci in zakonolomke ali ne veste, da je prijateljstvo s svetom sovraščvo z Bogom? Kdorkoli bo torej prijatelj sveta, je Božji sovražnik. 5 Ali mislite, da pismo zaman pravi: „Duh, ki prebiva v nas, hrepeni do zavisti?“ 6 Toda on daje več milosti. Zatorej pravi: „Bog se ponosnemu upira, toda poničnemu daje milost.“ 7 Podvrzite se torej Bogu. Uprite se hudiču in bo od vas pobegnil. 8 Približajte se Bogu in se vam bo približal. Očistite svoje roke, vi grešniki; in očistite vaša srca, vi neodločni. 9 Bodite užaloščeni in žalujte ter jokajte: naj bo vaš smeh obrnjen v žalovanje in vaša radost v potrost. 10 Ponižajte se v Gospodovem pogledu in vas bo dvignil. 11 Bratje, drug o drugem ne govorite hudobno. Kdor o svojem bratu govoriti hudobno in svojega brata sodi, govoriti hudobno o postavi in sodi postavo: toda če sodiš postavo, nisi uresničevalec postave, temveč sodnik. 12 En zakonodajalec je, ki je zmožen rešiti in uničiti: kdo si ti, da sodiš drugega? 13 Pojdite torej, vi, ki pravite: „Danes ali jutri bomo šli v to mesto in tam ostali eno leto in kupovali in prodajali ter zasluzili dobiček:“ 14 medtem ko vi ne veste kaj bo jutri. Kajti kaj je vaše življenje? Je celo meglica, ki se za kratek čas prikaže in potem izgine proč. 15 Kajti takó morate reči: „Če Gospod hoče, bomo živel in delati to ali ono.“ 16 Toda sedaj se razveseljujete v vaših bahanjih: vsako takšno razveseljevanje je zlo. 17 Torej tistem, ki zna delati dobro in tega ne dela, mu je to [v] greh.

5 Pojdite torej, vi bogataši, jokajte in tulite zaradi vaših bed, ki bodo prišle nad vas. 2 Vaša bogastva so pokvarjena in vaše oblike so požrite od moljev. 3 Vaše zlato in srebro je postalо zarjavelo; in njuna rja bo priča proti vam in bo razjedla vaše meso kakor bi bila ogenj. Nakopičili ste skupaj zaklad za poslednje dni. 4 Glejte, plačilo delavcev, ki so poželi vaša polja, katera ste si pridržali s sleparstvom, kriči: in kriki teh, ki so poželi, so vstopili v ušesa Gospoda nad vojskami. 5 Na zemlji ste živel v užitku in bili polteni; svoja srca ste redili, kakor za dan zakola. 6 Obsodili in ubili ste pravičnega; in on se vam ne upira. 7 Bodite torej potrežljivi, bratje, do Gospodovega prihoda. Glejte, poljedelec pričakuje dragocen sad zemlje in ima za to veliko potrežljivost, dokler ne prejme zgodnjega in poznega dežja. 8 Bodite tudi vi potrežljivi; utrdite svoja srca: kajti Gospodov prihod se približuje. 9 Ne godrnjajte drug proti drugemu, bratje, da ne bi bili obsojeni: glejte, sodnik stoji pred vrti. 10 Moji bratje, za zgled prenašanja stiske in potrežljivosti vzemite prerroke, ki so govorili in Gospodovem imenu. 11 Glejte, mi štejemo za srečne te, ki vztrajajo. Slišali ste o Jobovi potrežljivosti in videli Gospodov konec; da je Gospod zelo sočuten in nežno usmiljen. 12 Toda nad vsemi stvarmi, moji bratje, ne prisegajte niti pri nebu, niti pri zemlji, niti s kako drugo prisego: temveč naj bo vaš „da“, „da“ in vaš „ne“, „ne“, da ne zapadete v obsodbo. 13 Ali je kdo med vami užaloščen? Naj moli. Ali je kdo vesel? Naj prepeva psalme. 14 Je kdo med vami bolan? Naj pokliče starešine cerkve; in naj nad njim molijo ter ga v Gospodovem imenu mazilijo z oljem: 15 in molitev vere bo rešila bolnika in Gospod ga bo vdignil; in če je storil grehe, mu bodo odpuščeni. 16 Drug drugemu priznajte vaše napake in molite drug za drugega, da boste lahko ozdravljeni. Veliko koristi energična, goreča molitev pravičnega. 17 Elija je bil človek, podvržen podobnim strastem kakor smo mi in je iskreno molil, da ne bi deževalo: in na zemljo ni deževalo v obdobju treh let in šestih mesecev. 18 In ponovno je molil in nebo je dalo dež in zemlja je obrodila svoj sad. 19 Bratje, če kdo izmed vas zaide od resnice in ga nekdo spreobrne; 20 naj ta ve, da kdor je grešnika spreobrnil od zmote njegove poti, bo rešil dušo pred smrtjo in zakril množico grehov.

1 Peter

1 Peter, apostol Jezusa Kristusa, tujcem, razpršenim vseposvoden po Pontu, Galatiji, Kapadokiji, Aziji in Bitiniji, **2** izvoljenim glede na predvidevanje Boga Očeta, s posvečenjem Duha, k poslušnosti in škropiljenju s krvjo Jezusa Kristusa: „Milost vam in mir naj se pomnožita.“ **3** Blagoslovjen bodi Bog in Oče našega Gospoda Jezusa Kristusa, ki nas je glede na svoje obilno usmiljenje, z vstajenjem Jezusa Kristusa od mrtvih, ponovno zaplodil v živo upanje, **4** k dedičini, netrohneči in neomadeževani in ki ne propada, prihranjeni v nebesih za vas, **5** ki ste varovani z Božjo močjo po veri in rešitev duš, ki je pripravljena, da se razodene v poslednjem času. **6** V kateri se silno veselite, čeprav ste sedaj za nekaj časa, če je potrebno, v potrosti po mnogovrstnih skušnjavah: **7** da bo preizkušenost vaše vere, ki je veliko bolj dragocena kakor zlato, ki izgineva, čeprav je to preizkušeno z ognjem, lahko najdena v hvalo in čast in slavo, ob pojavitvi Jezusa Kristusa: **8** katerega niste videli, vi ljubite; v katerega, čeprav ga sedaj ne vidite, vendar verujete [in] se veselite z nepopisno radostjo in polni slave: **9** ko prejemate konec vaše vere, celo rešitev vaših duš. **10** O tej rešitvi duš so pozivedovali in marljivo preiskovali preroki, ki so prerokovali o milosti, ki naj bi prišla k vam: **11** in preiskovali so kaj ali na takšno vrsto časa že kazal Kristusov Duh, ki je bil v njih, ko je vnaprej pričeval o Kristusovem trpljenju in slavi, ki naj bi sledila. **12** Katerim je bilo razdeto, da ne njim, temveč so besede služile nam, sedaj pa so sporočene vam, po teh, ki so vam s Svetim Duhom, poslanimi iz nebes, oznanili evangelij; v katere stvari želijo pogledati angeli. **13** Zatorej opašite ledja svojega uma, bodite trezni in do konca upajte na milost, ki bo privedena k vam ob razodetju Jezusa Kristusa: **14** kot poslušni otroci se v svoji nevednosti ne prilagajate glede na prejšnja poželenja: **15** temveč kakor je svet on, ki vas je poklical, tako bodite sveti vi, v vseh vrstah vedenja; **16** ker je pisano: „Bodite sveti, kajti jaz sem svet.“ **17** In če kličete k Očetu, ki sodi brez oziranja na osebe, glede na delo vsakega človeka, prebijte čas vašega začasnega bivanja tukaj v strahu: **18** ker veste, da iz vašega praznega vedenja, prejetega po izročilu od vaših očetov, niste bili odkupljeni s trohljivimi stvarmi, kot sta srebro in zlato; **19** temveč z dragoceno Kristusovo krvjo, kakor od jagnjeta brez napake in brez madeža: **20** ki je bil resnično vnaprej določen, pred ustanovitvijo sveta, toda v teh poslednjih časih je bil razdet za vas, **21** ki po njem verujete v Boga, ki ga je dvignil od mrtvih in mu izročil slavo; da bo vaša vera in upanje lahko v Bogu. **22** Vide, da ste vaše duše, v pokorščini resnici skozi Duha, očistili v nehnljeno bratsko ljubezen, glejte, da goreče, s čistim srcem, ljubite drug drugega: **23** ker ste ponovno rojeni, ne iz trohljivega semena, temveč iz netrohljivega, po Božji besedi, ki živi in ostaja na veke. (aīon g165) **24** Kajti vse meso je kot trava in vsa človeška slava kakor cvet trave. Trava ovene in njen cvet pade proč: **25** toda Gospodova beseda vztraja večno. In to je beseda, ki vam je oznanjena po evangeliju. (aīon g165)

2 Zatorej dajte na stran vso zlobnost in vso zvijačo in hinavščine in nevoščljivosti in vsa hudobna gorovjenja, **2** kot novorojeni otročiči si želite pristnega mleka besede, da boste lahko s tem rastli: **3** če je tako, ste okusili, da je Gospod milostljiv. **4** H kateremu prihajajte kakor k živemu kamnu, zares zavrnjenemu od ljudi, toda od Boga izbranemu in dragocenemu. **5** Tudi vi ste, kot živi kamni, vgrajeni [v] duhovno hišo, sveto duhovništvo, da darujete duhovne žrtve, po Jezusu Kristusu sprejemljive Bogu. **6** Zatorej je tudi vsebovano v pismu: „Glej, na Sionu položim glavni vogalni kamen, izvoljen, dragocen: in kdo veruje vanj, ne bo zbgelan.“ **7**

Vam torej, ki verujete, je dragocen: toda tem, ki so neposlušni, je kamen, ki so ga graditelji zavrnili, ta isti je postal glava vogalu **8** in kamen spotike in skala pohujšanja, celo tem, ki se, neposlušni, spotikajo ob besed: čemur so bili tudi določeni. **9** Toda vi ste izbran rod, kraljevo duhovništvo, svet narod, posebni ljudje; da naj bi naznanjali hvale tistega, ki vas je iz teme poklical v svojo čudovito svetobo: **10** ki v preteklem času niste bili ljudje, toda sedaj ste Božji ljudje: ki niste dosegli usmiljenja, toda sedaj ste usmiljenje dosegli. **11** Srčno ljubljeni, rotim vas kot tuje in romarje, vzdržite se pred mesenimi poželenji, ki se bojujejo proti duši; **12** imejte vaše vedenje iskreno med pogani: da bodo, medtem ko gorovijo proti vam kothudodelcem, lahko po vaših dobrih delih, katera bodo gledali, na dan obiskanja, proslavili Boga. **13** Zaradi Gospoda se podreditve vsakemu človeškemu predpisu: bodisi je to kralj, kot najvišji; **14** bodisi voditeljem, kot tistim, ki so po njem poslanici za kaznovanje hudodelcev in za hvalo teh, ki delajo dobro. **15** Kajti taka je Božja volja, da boste s počenjanjem dobrega lahko utišali nevednost nespametnih ljudi: **16** kot svobodni, pa svoje svobode ne uporabljajte za ogrinjalo zlonamernosti, temveč kakor služabniki Boga. **17** Spoštuje vse ljudi. Ljubite bratstvo. Bojte se Boga. Spoštuje kralja. **18** Služabniki, z vsem strahom bodite podrejeni vašim gospodarjem; ne samo dobrim in blagim, temveč tudi osornim. **19** Kajti vredno hvale je to, če človek, ki krivčno trpi, zaradi zavedanja pred Bogom, prenaša žalost. **20** Kajti kakšna čast je to, če boste, ko ste oklofutani zaradi vaših napak, to potrežljivo prestali? Toda ko delate dobro in zaradi tega trptite, če to potrežljivo prestanete, je to sprejemljivo pri Bogu. **21** Kajti celo k temu ste bili poklicani: ker je tudi Kristus trpel za vas in nam pustil zgled, da naj bi vi sledili njegovim stopinjam: **22** ki ni storil greha niti v njegovih ustih ni bilo najti zvijače: **23** ki ni ponovno zasramoval, ko je bil zasramovan; ko je trpel, ni grozil; temveč je sebe izročil njemu, ki sodi pravično: **24** ki je sam, v svojem lastnem telesu, naše grehe ponesel na križ, da naj bi mi, mrtvi grehom, lahko živel v pravičnosti: s čigar udarci ste bili ozdravljeni. **25** Kajti bili ste kakor ovce, ki so zašle; toda sedaj ste vrnjeni k Pastirju in duhovnemu Nadzorniku vaših duš.

3 Prav tako bodite, ve žene, podložne vašim lastnim soprogom; **da** bi bili lahko, če kateri ne ubogajo besede, prav tako pridobljeni brez besede, z vedenjem žena; **2** medtem ko gledajo vaše čisto vedenje združeno s strahom. **3** Katerih okrasitev naj ne bo ta zunanja okrasitev, s prepletanjem las in z nošenjem zlata ali z oblačenjem oblek; **4** temveč naj bo to skriti človek srca, v tem kar ni trohljivo, celo ornament krotkega in tihega duha, kar ima v očeh Boga veliko ceno. **5** Kajti na ta način so v starih časih tudi svete ženske, ki so upale v Boga, sebe okrasile s tem, da so bile podložne svojim lastnim soprogom: **6** celo kakor je Sara ubogala Abrahama in ga klicala gospodar: katere hčere ste ve, dokler delate dobro in niste prestrašene s kakršnimi preplahom. **7** Prav tako vi soprogi, prebijajte z njimi glede na spoznanje in dajajte čast ženi kot šibkejši posodi in kakor so skupaj sodejnine milosti življenja; da vaše molitve ne bodo ovirane. **8** Končno, bodite vni enega mišljenja s tem, da imate sočutje drug do drugega, ljubite kot bratje, bodite sočutni, bodite spoštljivi: **9** ne vračajte zla za zlo ali posmehovanja za posmehovanje: temveč nasprotno, blagoslavljajte; ker veste, da ste bili k temu poklicani, da naj bi podedovali blagoslov. **10** Kajti kdor hoče ljubiti življenje in videti dobre dni, naj zadržuje svoj jezik od zla in svoje ustnice, da ne bodo gorovile nobene zvijače: **11** naj se ogiblje zla in dela dobro; naj išče mir in mu sledi. **12** Kajti Gospodove oči so nad pravičnimi in njegova ušesa so odprtia k njihovim molitvam: toda Gospodov obraz je zoper te, ki delajo zlo. **13** In kdo je ta, ki vam bo škodil, če boste privrženci tega kar je dobro? **14** Toda in če trptite zaradi

pravičnosti, ste srečni: in ne bojte se njihovega strahovanja niti ne bodite zaskrbljeni; **15** temveč v svojih srcih Gospoda Boga naredite svetega: in bodite vedno pripravljeni, s krotkostjo in strahom, dati odgovor vsakemu človeku, ki vas sprašuje za razlog upanja, ki je v vas: **16** s tem, da imate dobro vest; da bodo, glede na to, da o vas govorijo hudobno, kakor o hudodelcih, lahko osramočeni tisti, ki zmotno obtožujejo vaše dobro vedenje v Kristusu. **17** Kajti bolje je, če je taka Božja volja, da trpite zaradi početja dobrega, kakor zaradi početja zlega. **18** Kajti tudi Kristus je enkrat trpel za grehe, pravični za nepravične, da bi nas lahko privedel k Bogu, je bil v mesu usmrčen, toda pohiten po Duhu: **19** po katerem je tudi odšel in oznanjal duhovom v ječi; **20** ki so bili nekdaj neposlušni, ko je Božja potrežljivost nekoč, v Njetovih dneh, čakala, medtem ko se je pripravljala nosilka, v kateri je bilo malo, to je osem duš, rešeno po vodi. **21** Slična podoba kakor celo krst, nas tudi sedaj rešuje (in ne odstranjuje umazanje mesa, temveč jamči o dobrimi vesti pred Bogom), v stvajenjem Jezusa Kristusa: **22** ki je odšel v nebesa in je na Božji desnici; podrejeni so mu bili angeli in oblasti ter moči.

4 Ker je torej Kristus trpel za nas v mesu, se podobno tudi vi oborožite z istim mišljenjem: kajti kdor je trpel v mesu, je prenehal z grehom; **2** da preostanek svojega časa v mesu ne bi več živel za človeška poželenja, temveč za Božjo voljo. **3** Kajti pretekli čas našega življenja nam lahko zadošča, da smo izvrševali voljo poganova, ko smo hodili v pohotnosti, poželenjih, vinskih izgredih, veseljačenjih, gostijah in gnušnih malikovanjih: **4** pri čemer imajo za čudno, da ne tečete z njimi k istemu izgredu upornosti, govoreč zlo o vas: **5** ki bodo dali obračun tistemu, ki je pripravljen, da sodi hitre in mrtve. **6** Zaradi tega razloga je bil evangelij oznanjen tudi tem, ki so mrtvi, da bi lahko bili sojeni po človeško, v mesu, toda glede Boga živeli v duhu. **7** Toda konec vseh stvari je blizu: bodite torej trezni in čujte v molitvi. **8** Bolj pa kakor karkoli drugega imejte med seboj gorečo sosedsko ljubezen: kajti sosedska ljubezen naj pokrije množico grehov. **9** Brez godnjanja se poslužujte gostoljubnosti drug do drugega. **10** Kakor je vsak prejel dar, točno tako enako služite drug drugemu, kot dobiti oskrbniki mnogovrstne Božje milosti. **11** Če katerikoli človek govorí, naj govorí kakor Božje izreke; če katerikoli človek služí, naj to opravlja kakor iz zmožnosti, katero daje Bog: da bo v vseh stvareh Bog lahko proslavljen po Jezusu Kristusu, kateremu bodi hvala in gospodstvo na veke vekov. Amen. (*aiōn g165*) **12** Ljubljeni, ne mislite čudno gledeognjene preizkušnje, katera je, da vas preizkusí, kakor da se vam je zgodila neka čudna stvar: **13** temveč se veselite, do te mere, da ste soudeleženci Kristusovih trpljenj; da ko se bo razodela njegova slava, boste lahko tudi veseli s silno radostjo. **14** Če ste grajani zaradi Kristusovega imena, ste srečni; kajti na vas počiva duh slave in Boga: na njihovi strani je obrekovanje, toda na vaši strani je on proslavljen. **15** Toda nihče izmed vas naj ne trpi kot morilec ali kot tat ali kot hudodelec ali kot vtikljivec v zadeve drugih ljudi. **16** Vendar, če katerikoli človek trpi kot kristjan, naj ne bo osramočen; temveč naj zaradi tega proslavlja Boga. **17** Kajti prihaja čas, da se mora sodba pričeti v Božji hiši: in če se ta najprej prične pri nas, kakšen bo konec teh, ki ne ubogajo Božjega evangelija? **18** In če bo pravični komaj rešen, kje se bo pokazal brezbožnež in grešnik? **19** Zatorej naj tisti, ki trpijo glede na Božjo voljo, s početjem dobrega, čuvanje svojih duš izročijo njemu, kot zvestemu Stvarniku.

5 Starešine, ki so med vami, spodbujam jaz, ki sem tudi starešina in priča Kristusovih trpljenj in tudi soudeleženec slave, ki se bo razodela: **2** hranite Božji trop, ki je med vami in prevzemite nadzor nad njim, ne s prisilo, temveč voljno; ne zaradi umazane grabežljivosti, temveč s primernim namenom; **3** niti kakor bi bili

gospodarji nad Božjo dediščino, temveč zgledi tropu. **4** In ko se bo pojavil glavni Pastir, boste prejeli krono slave, ki ne propada. **5** Podobno se vi mlajši podredite starešini. Da, vsi izmed vas bodite podrejeni drug drugemu in bodite oblečeni s ponijošnostjo: kajti Bog se ponosnim upira, ponijošnim pa daje milost. **6** Ponižajte se torej pod mogočno Božjo roko, da vas bo lahko ob primernem času povišal: **7** vso svojo skrb vrzite nanj; kajti on skrbi za vas. **8** Bodite trezni, bodite oprezni; ker vaš nasprotnik hudič hodi naokrog kakor rjoveč lev in išče, koga bi lahko požrl: **9** kateremu se uprite neomajni v veri, vedoč, da so ista trpljenja dovršena v vaših bratih, ki so po svetu. **10** Toda Bog vse milosti, ki nas je poklical v svojo večno slavo po Kristusu Jezusu, potem ko ste nekaj časa trpeli, vas stori popolne, utrjene, okrepljene, vas ustali. (*aiōnios g166*) **11** Njemu bodi slava in gospodstvo na veke vekov. Amen. (*aiōn g165*) **12** Po Silvánu, zvestemu bratu, sem vam, kakor mislim, napisal na kratko in spodbujal ter pričeval, da je to resnična Božja milost, v kateri stojite. **13** Pozdravlja vas cerkev, ki je v Babilonu, izvoljena skupaj z vami; in tudi Marko, moj sin. **14** Pozdravite drug drugega s poljubom sosedske ljubezni. Mir bodi z vami vsemi, ki ste v Kristusu Jezusu. Amen.

2 Peter

1 Simon Peter, služabnik in apostol Jezusa Kristusa, tem, ki so z nami po Božji pravičnosti in našem Odrešeniku Jezusu Kristusu dosegli podobno dragoceno vero: **2** ,Milost in mir naj se vam pomnožita prek spoznanja Boga in Jezusa, našega Gospoda, **3** glede na to, kot nam je njegova božanska moč dala vse stvari, ki se nanašajo na življenje in bogaboječnost, prek spoznanja tistega, ki nas je poklical v slavo in moč: **4** po kateri so nam dane silno velike in dragocene obljube: da bili po teh lahko soudeleženci božanske narave, ko smo pobegnili propadljivosti, ki je na svetu prek poželenja: **5** In poleg tega darujete vso marljivost, dodajte vaši veri krepost; in kreposti spoznanje; **6** in k spoznajanju zmernosti; in k zmernosti potrežljivosti; in k potrežljivosti bogaboječnosti; **7** in k bogaboječnosti bratsko prijaznost; in k bratski prijaznosti sosedsko ljubezen. **8** Kajti če so te stvari v vas in [so] obilne, vas naredijo, da ne boste niti jalovi niti brez sadu v spoznanju našega Gospoda Jezusa Kristusa. **9** Toda komur te stvari primanjkujejo, je slep in kratkoviden in je pozabil, da je bil očiščen od svojih starih grehov. **10** Bratje, zatorej se raje prizadevajte, da storite vašo poklicanost in izvoljenost zanesljivo: kajti če te stvari počnete, nikoli ne boste padli: **11** kajti tako vam bo razkošno odprt vstop v večno kraljestvo našega Gospoda in Odrešenika Jezusa Kristusa. (*aithōs g166*) **12** Zato ne bom nemaren, da vas ne bi vedno opominjal o teh stvareh, čeprav jih veste in ste utrjeni v pričujoči resnici. **13** Da, mislim, da je primerno, dokler sem v tem šotoru, da vas razvnamem s tem, da vas spomnim; **14** vedoč, da bom moral v kratkem odložiti ta svoj šotor, kakor mi je pokazal naš Gospod Jezus Kristus. **15** Poleg tega si bom prizadeval, da boste po mojem odhodu [s sveta] lahko imeli te stvari vedno v spominu. **16** Kajti, ko smo vam dali spoznati moč in prihod našega Gospoda Jezusa Kristusa, nismo sledili pretkano izmišljenim bajkam, ampak smo bili očividci njegovega veličanstva. **17** Kajti od Boga Očeta je prejel čast in slavo, ko je iz odlične slave k njemu prišel takšen glas: „Ta je moj ljubljeni Sin, v katerem sem zelo zadovoljen.“ **18** In ta glas, ki je prišel z neba, smo slišali, ko smo bili z njim na sveti gori. **19** Imamo tudi zanesljivejšo preroško besedo; zato pravilno delate, da pazite nanjo kakor na svetlobo, ki sije na temnem kraju, dokler ne zasveti zora in v vaših srcih ne vzide zvezda danica: **20** vedoč najprej to, da nobena prerokba iz pisem ni iz kakršnekoli osebne razlage. **21** Kajti prerokba v starih časih ni prišla s človeško voljo: temveč so sveti Božji možje govorili kakor bi bili spodbujeni s Svetim Duhom.

2 Vendar so bili lažni preroki tudi med ljudmi, točno tako bodo med vami lažni učitelji, ki bodo na skrivnem vnesli preklenkska krivoverstva in celo zanikali Gospoda, ki jih je odkupil ter si nase nakopali hiter propad. **2** In mnogi bodo sledili njihovim pogubnim potem; zaradi katerih se bo obrekovala pot resnice. **3** In zaradi pohlepnosti bodo s hlinjenimi besedami iz vas naredili trgovsko blago: katerih sodba se sedaj že dolgo ne obotavlja in njihovo preklestvo ne dremlje. **4** Kajti če Bog ni prizanesel angelom, ki so grešili, temveč jih je vrgel navzduš v pekel in jih izročil verigam teme, da bodo pridržani do sodbe; (*Tartaroš g5020*) **5** in ni prizanesel staremu svetu, temveč rešil Noeta, osmo osebo, oznanjevalca pravičnosti, ko je posial poplavno na svet brezbožnih; **6** in spremenil mesti Sódome in Gomóre v pepel, ju je obsodil z uničenjem, ter ju naredil zgled tem, ki naj bi kasneje brezbožno živel; **7** in osvobodil pravičnega Lota, prizadetega z umazanim razgovorom zlobnih: **8** (kajti ta pravičen mož je prebival med njimi in z videnjem in slišanjem iz dneva in dan z njihovimi nezakonitimi dejanji mučil svojo pravično dušo;) **9** Gospod ve

kako bogaboječega osvoboditi iz skušnjav in nepravične prihranit za dan sodbe, da bodo kaznovani: **10** toda predvsem te, ki hodijo za mesom v nečistosti poželenja in prezirajo vlado. Predzri so, svojevoljni, ne bojijo se hudobno govoriti o dostenjanstvih. **11** Medtem ko angeli, ki so večji v moči in mogočnosti, pred Gospoda ne prinašajo posmehljivih obtožb proti njim. **12** Toda ti, kot naravne okrutne živali, narejene, da so ujete in uničene, govorijo hudobno o stvareh, ki jih ne razumejo; in v svoji lastni pokvarjenosti bodo popolnoma propadli; **13** in prejeli bodo nagrado nepravičnosti, kakor tisti, ki imajo za užitek razgrajanje podnevi. Madeži so in izvržki, ki se zabavajo s svojimi lastnimi zavajanji, medtem ko se gestijo z vami; **14** ki imajo oči polne zakonolomstva in ki ne morejo prenehati z grehom; ki zapeljujejo omahljive duše: srce pa so urili s pohlepnnimi navadami; prekleti otroci: **15** ki so zapustili pravo pot in zašli ter sledili Belámu, Beörjevemu sinu, ki je vzljubil plačila nepravičnosti; **16** toda za svojo krivičnost je bil oštet: nemi osel, govoreč s človeškim glasom, je preprečil prerokovo norost. **17** Ti so vodnjaki brez vode, oblaki, ki so nošeni z viharjem; katerim je na veke prihranjena zamegljena črnina. (*questioned*) **18** Kajti ko govorijo velike napihnjene besede ničevosti, privablajo s poželenji mesa, skozi mnoge razuzdanosti te, ki so popolnoma zbežali pred temi, ki živijo v zmoti. **19** Medtem ko jim obljubljajo svobodo, [pa] so oni sami služabniki izprijenosti: kajti od česar je človek premagan, od istega je priveden v sužnost. **20** Kajti če so potem, ko so prek spoznanja Gospoda in Odrešenika Jezusa Kristusa pobegnili umazanostim sveta, bili ponovno vpleteni vanje in premagani, je zadnji konec z njimi slabši kakor začetek. **21** Kajti zanje bi bilo bolje, da ne bi spoznali poti pravičnosti, kakor pa, potem ko so jo spoznali, da se obrnejo od svete zapovedi, ki jim je bila izročena. **22** Toda to se jim je zgodilo glede na resničen pregovor: ,Pes se ponovno obrne k svojemu lastnemu izbljuvkuv; in svinja, ki je bila umita, k svojemu valjanju v blatu.'

3 Ljubljeni, sedaj vam pišem torej to drugo poslanico; v katerih obeh sem vaše čiste ume razvrel z načinom spominjanja: **2** da boste lahko razmisljali o besedah, katere so bile prej izgovorjene po svetih prerokih in o zapovedi od nas, apostolov Gospoda in Odrešenika: **3** vedoč najprej to, da bodo v poslednjih dneh prišli porogljivci, ki bodo hodili za svojimi lastnimi poželenji **4** ter govorili: „Kje je obljuba njegovega prihoda? Kajti odkar so očetje zaspali, se vse stvari nadaljujejo kakor so bile od začetka stvarstva.“ **5** Kajti oni tega nočeojo spoznati, da je bil po Božji besedi nebesni svod od davnine in [da] zemlja stoji iz vode in prek vode. **6** S čimer je bil svet, ki je bil takrat preplavljen z vodo, uničen: **7** toda nebesni svod in zemlja, ki sta sedaj, sta po isti besedi držana v rezervi, prihranjenaognju za dan sodbe in pogube brezbožnih ljudi. **8** Toda ljubljeni, ne bodite nevedni o tej eni stvari, da je en dan z Gospodom kakor tisoč let in tisoč let kakor en dan. **9** Gospod ni počasen glede svoje obljube, kakor nekateri ljudje razumejo počasnost; temveč je do nas potrežljiv, ne voljan, da bi se kdorkoli pogubil, temveč da bi vsi prišli do kesanja. **10** Toda Gospodovan bo prišel kakor tat v noči; v kateri bo nebesni svod preminil z velikim hrupom in prvine se bodo stopile z gorečo vročino, tudi zemlja in dela, ki so na njej, bodo sežgana. **11** Ker se bodo torej vse te stvari raztopile, kakšna vrsta oseb morale biti v vsem svetem vedenju in bogaboječnosti, **12** da pričakujete in hitite k prihajaju Božjega dne, ko se bo nebesni svod goreč stopil in se bodo prvine stopile z gorečo vročino? **13** Kljub temu pa mi, glede na njegovo obljubo, pričakujemo nov nebesni svod in novo zemljo, kjer prebiva pravičnost. **14** Torej, ljubljeni, glede na to, da pričakujete takšne stvari, si prizadevajte, da vas bo lahko našel v miru, brez madeža in brez krivde. **15** In smatrajte, da je

potrpežljivost našega Gospoda rešitev duš; kakor vam je napisal tudi naš ljubljeni brat Pavel, glede na modrost, ki mu je bila dana; **16** kakor je tudi v vseh njegovih poslanicah, kjer v njih govorí o teh stvareh; v katerih so nekatere stvari težke za razumevanje, katere tisti, ki so nepoučeni in omahljivi, pačjo, kako počno tudi drugim pismom, v svoje lastno uničenje. **17** Vi torej, ljubljeni, glede na to, da vidim, da poprej poznate te stvari, se varujte, da ne bi tudi vi, zavedeni z zmoto zlobnih, odpadli od vaše lastne neomajnosti. **18** Temveč rastite v milosti in v spoznanju našega Gospoda in Odrešenika Jezusa Kristusa. Njemu bodi slava tako sedaj in na veke. Amen. (aiōn g165)

1 Janez

1 To, kar je bilo od začetka, kar smo slišali, kar smo videli s svojimi lastnimi očmi, kar smo opazovali in so naše roke prijele, Besedo življenja; **2** (kajti življenje je bilo jasno pokazano in videli smo ga in pričujemo in vam kažemo to večno življenje, ki je bilo z Očetom in je bilo jasno pokazano nam); (*aiōnios g166*) **3** to, kar smo videli in slišali, to oznanjamо vam, da boste tudi vi lahko imeli z nami družbo: in resnično, naša družba je z Očetom in z njegovim Sinom Jezusom Kristusom. **4** In te stvari vam pišem, da bo vaše veselje lahko popolno. **5** To je torej sporočilo, ki smo ga slišali od njega in ga oznanjamо vam, da je Bog svetloba in v njem sploh ni nobene teme. **6** Če rečemo, da imamo družbo z njim, pa hodimo v temi, lažemo in ne delamo resnice: **7** toda če hodimo v svetlobi, kakor je on v svetlobi, imamo družbo drug z drugim in kri Jezusa Kristusa, njegovega Sina, nas očiščuje pred vsakim grehom. **8** Če rečemo, da nimamo greha, same sebe zavajamo in resnice ni v nas. **9** Če priznamo naše grehe, je zvest in pravičen, da nam naše grehe odpusti in da nas očisti pred vso nepravičnostjo. **10** Če rečemo, da nismo grešili, ga naredimo lažniva in njegove besede ni v nas.

2 Moji mali otroci, te stvari vam pišem, da ne grešite. Če pa katerikoli človek greši, imamo pri Očetu zagovornika, Jezusa Kristusa, pravičnega: **2** in on je spravna daritev za naše grehe: pa ne samo za naše, temveč tudi za grehe celotnega sveta. **3** In s tem spoznamo, da ga poznamo, če se držimo njegovih zapovedi. **4** Kdor pravi: „Poznam ga, „pa se ne drži njegovih zapovedi, je lažnivec in resnice ni v njem. **5** Toda kdorkoli se drži njegove besede, je v njem Božja ljubezen resnično popolna: s tem spoznamo, da smo v njem. **6** Kdor pravi, [da] ostaja v njem, mora tudi sam tako živeti, kakor je živel on. **7** Bratje, ne pišem vam nobene nove zapovedi, temveč staro zapoved, ki ste jo imeli od začetka. Stara zapoved je beseda, ki ste jo slišali od začetka. **8** Ponovno, pišem vam novo zapoved, katere beseda je resnična v njem in v vas: zato ker je tema minila in sedaj sije resnična svetloba. **9** Kdor pravi, [da] je v svetlobi, pa sovraži svojega brata, je v temi celo do sedaj. **10** Kdor ljubi svojega brata, ostaja v svetlobi in v njem ni nobene priložnosti za spotiko. **11** Toda kdor sovraži svojega brata, je v temi in hodi v temi in ne ve kam gre, zato ker mu je ta tema zaspela njegove oči. **12** Pišem vam, majhni otroci, ker so vam zaradi njegovega imena odpuščeni vaši grehi. **13** Pišem vam, očetje, ker ste spoznali njega, ki je od začetka. Pišem vam, mladeniči, ker ste premagali zlobnega. Pišem vam, majhni otroci, ker ste spoznali Očeta. **14** Pisal sem vam, očetje, ker ste spoznali njega, ki je od začetka. Pisal sem vam, mladeniči, ker ste močni in Božja beseda ostaja v vas in ste premagali zlobnega. **15** Ne ljubite sveta niti stvari, ki so na svetu. Če katerikoli človek ljubi svet, in vjem ni Očetove ljubezni. **16** Kajti vse, kar je na svetu, poželenje mesa in poželenje oči in napuh življenja, ni od Očeta, temveč od sveta. **17** In svet mineva in njegovo poželenje: toda kdor izpoljuje Božjo voljo, ostaja na veke. (*aiōnios g165*) **18** Majhni otroci, poslednji čas je: in kakor ste slišali, da bo prišel antikrist, je celo sedaj tukaj mnogo antikristov; po čemer vemo, da je poslednji čas. **19** Izšli so od nas, toda niso bili od nas; kajti če bi bili od nas, bi brez dvoma nadaljevali z nami: toda odšli so ven, da bi bili lahko jasno prikazani, da niso bili vsi od nas. **20** Toda vi imate maziljenje od Svetega in poznate vse stvari. **21** Nisem vam pisal, ker ne poznate resnice, temveč ker jo poznate in da nobena laž ni iz resnice. **22** Kdo je lažnivec razen kdor zanika, da Jezus je Kristus? Ta je antikrist, ki zanika Očeta in Sina. **23** Kdorkoli zanika Sina, ta isti nima Očeta: (temveč) kdor

priznava Sina, ima tudi Očeta. **24** Naj torej v vas ostaja to, kar ste slišali od začetka. Če bo to, kar ste slišali od začetka, ostalo v vas, boste tudi vi nadaljevali v Sinu in v Očetu. **25** In to je obljuba, ki nam jo je obljubil, celo večno življenje. (*aiōnios g166*) **26** Te stvari sem vam napisal glede teh, ki vas zapeljejujo. **27** Toda maziljenje, katerega ste prejeli od njega, ostaja v vas in ne potrebujete, da vas katerokoli človek uči: toda kakor vas isto maziljenje uči o vseh stvareh in je resnično in ni laž in celo tako kakor vas je poučilo, boste ostali v njem. **28** In sedaj, majhni otroci, ostanite v njem; da ko se bo prikazal, bomo lahko imeli zaupanje in ob njegovem prihodu ne bomo osramočeni pred njim. **29** Če veste, da je pravičen, vi veste, da je vsak, kdor dela pravičnost, rojen iz njega.

3 Glejte, kakšno vrsto ljubezni nam je podelil Oče, da naj bi bili imenovani Božji sinovi: zato nas svet ne spoznava, ker ni spoznal njega. **2** Ljubljeni, sedaj smo Božji sinovi, ni pa se še pokazalo kaj bomo: toda vemo, da ko se bo prikazal, bomo podobni njemu; kajti videli ga bomo kakršen je. **3** In vsak človek, ki ima to upanje vanj, se očiščuje, celo kakor je on čist. **4** Kdorkoli grešno počenja greh, prestopa tudi postavo: kajti greh je prekršitev postave. **5** In vi veste, da je bil jasno pokazan, da odvzame naše grehe; in v njem ni greha. **6** Kdorkoli ostaja v njem, ne greši; kdorkoli pa greši, ga ni videl niti ga ni spoznal. **7** Majhni otroci, naj vas noben človek ne zavede: kdor dela pravičnost, je pravičen, celo kakor je pravičen on. **8** Kdor grešno počenja greh, je od hudiča, kajti hudič greši od začetka. Zaradi tega namena je bil jasno pokazan Božji Sin, da bi lahko uničil hudičeva dela. **9** Kdorkoli je rojen iz Boga, ne stori greha; kajti njegovo seme ostaja v njem: in ne more grešiti, ker je rojen iz Boga. **10** V tem so prikazani Božji otroci in hudičevi otroci: kdorkoli ne dela pravičnosti, ni od Boga niti kdor ne ljubi svojega brata. **11** Kajti to je sporočilo, ki ste ga slišali od začetka, da naj ljubimo drug drugega. **12** Ne kakor Kajin, ki je bil od tega zlobnega in je usmrtil svojega brata. In zakaj ga je usmrtil? Ker so bila njegova lastna dela hudobna, njegovega brata pa pravična. **13** Ne čudite se, moji bratje, če vas svet sovraži. **14** Ker ljubimo brate, vemo, da smo iz smrti prešli v življenje. Kdor svojega brata ne ljubi, ostaja v smrti. **15** Kdorkoli sovraži svojega brata, je morilec: in veste, da noben morilec nima večnega življenja, ki [bi] ostajalo v njem. (*aiōnios g166*) **16** S tem zaznavamo Božjo ljubezen, ker je svoje življenje žrtvoval za nas: in mi moramo naša življenja žrtvovati za brata. **17** Toda kdorkoli ima dobrine tega sveta in vidi svojega brata v potrebi in pred njim zapre svoja čustva sočutja, kako v njem prebiva Božja ljubezen? **18** Moji majhni otroci, ne ljubimo z besedo niti z jezikom; temveč v dejanju in v resnicah. **19** In s tem vemo, da smo iz resnice in bomo naša srca potrdili pred njim. **20** Kajti če nas naše srce obsoja, je Bog večji kakor naše srce in pozna vse stvari. **21** Ljubljeni, če nas naše srce ne obsoja, potem imamo zaupanje pred Bogom. **22** In karkoli prosimo, od njega prejmemo, ker se držimo njegovih zapovedi in delamo te stvari, ki so všečne v njegovih očeh. **23** In to je njegova zapoved: „Da naj verujemo v ime njegovega Sina Jezusa Kristusa in ljubimo drug drugega, ‐kakor nam je dal zapoved. **24** In kdor ohranja njegove zapovedi, prebiva v njem in on v njem. In zaradi tega vemo, da on ostaja v nas, po Duhu, ki nam ga je on dal.

4 Ljubljeni, ne verjemište vsakemu duhu, temveč duhove preizkušajte, ali so od Boga, ker je mnogo lažnih prerokov odšlo v svet. **2** S tem prepozname Božjega Duha: „Vsak duh, ki priznava, da je Jezus Kristus prišel v mesu, je od Boga: **3** in noben duh, ki ne priznava, da je Jezus Kristus prišel v mesu, ni od Boga: in to je ta duh antikrista, o katerem ste slišali, da naj bi prišel; in je

celo že sedaj na svetu.“ 4 Vi ste od Boga, majhni otroci in ste jih premagali: ker je večji kdor je v vas, kakor kdor je v svetu. 5 Oni so od sveta: zaradi tega govorijo o svetu in svet jih posluša. 6 Mi [pa] smo od Boga: kdor pozna Boga, nas posluša; kdor [pa] ni od Boga, nas ne posluša. S tem spoznamo duha resnice in duha zmote. 7 Ljubljeni, ljubimo drug drugega: kajti ljubezen je od Boga; in vsakdo, ki ljubi, je rojen iz Boga in pozna Boga. 8 Kdor ne ljubi, ne pozna Boga; kajti Bog je ljubezen. 9 V tem je bila do nas jasno pokazana Božja ljubezen, zato ker je ta Bog poslal svojega edinorojenega Sina v svet, da bi mi lahko živel po njem. 10 V tem je ljubezen, ne da smo mi ljubili Boga, temveč, da nas je on ljubil in poslal svojega Sina, da postane spravna daritev za naše grehe. 11 Ljubljeni, če nas je Bog tako ljubil, bi morali tudi mi ljubiti drug drugega. 12 Noben človek nikoli ni videl Boga. Če ljubimo drug drugega, Bog prebiva v nas in je njegova ljubezen dovršena v nas. 13 S tem vemo, da prebivamo v njem in on v nas, ker nam je dal od svojega Ducha. 14 In videli smo in pričujemo, da je Oče poslal Sina, da bi bil Odrešenik sveta. 15 Kdorkoli bo priznal, da je Jezus Božji Sin, Bog prebiva v njem in on v Bogu. 16 In mi smo spoznali in verovali ljubezni, ki jo ima Bog do nas. Bog je ljubezen; kdor pa prebiva v ljubezni, prebiva v Bogu in Bog v njem. 17 V tem se je naša ljubezen dovršila, da imamo lahko srčnost na dan sodbe: ker kakor je on, tako smo mi na tem svetu. 18 V ljubezni ni nobenega strahu; temveč popolna ljubezen izganja strah: ker strah vsebuje muko. Kdor se boji, ni izpopolnjen v ljubezni. 19 Mi ljubimo njega, ker je najprej on ljubil nas. 20 Če človek reče: „Ljubim Boga,“ in sovraži svojega brata, je laživec: kajti kdor ne ljubi svojega brata, katerega je videl, kako lahko ljubi Boga, katerega ni videl? 21 In od njega imamo to zapoved: „Da kdor ljubi Boga, ljubi tudi svojega brata.“

5 Kdorkoli veruje, da Jezus je Kristus, je rojen iz Boga: in vsakdo, ki ljubi tistega, ki je zaplodil, ljubi tudi tistega, ki je zaplojen od njega. 2 Da ljubimo Božje otroke spoznamo s tem, ko ljubimo Boga in se držimo njegovih zapovedi. 3 Kajti to je Božja ljubezen, da se držimo njegovih zapovedi: in njegove zapovedi niso mučne. 4 Kajti karkoli je rojeno iz Boga, premaga svet: in to je zmaga, ki premaga svet, celo naša vera. 5 Kdo je tisti, ki premaga svet, razen kdor veruje, da je Jezus Božji Sin? 6 To je on, ki je prišel z vodo in krvjo, celo Jezus Kristus; ne samo z vodo, temveč z vodo in krvjo. In to je Duh, ki prinaša pričevanje, ker Duh je resnica. 7 Kajti trije so, ki nosijo zapis na nebuh, Oče, Beseda in Sveti Duh: in ti trije so eno. 8 In trije so, ki pričujejo na zemlji, Duh in voda in kri: in trije so, ki se strinjajo v nem. 9 Če smo sprejeli pričevanje od ljudi, je pričevanje od Boga večje: kajti to je pričevanje Boga, katerega je pričeval o svojem Sinu. 10 Kdor veruje v Božjega Sina, ima v sebi pričevanje: kdor ne veruje Bogu, ga je storil za lažnivca; ker ne veruje zapisu, ki ga je Bog dal o svojem Sinu. 11 In to je zapis, da nam je Bog dal večno življenje in to življenje je v njegovem Sinu. (aiōnios g166) 12 Kdor ima Sina, ima življenje; kdor pa nima Božjega Sina, nima življenja. 13 Te besede sem napisal vam, ki verujete v ime Božjega Sina; da boste lahko vedeli, da imate večno življenje in da lahko verujete v ime Božjega Sina. (aiōnios g166) 14 In to je zaupanje, ki ga imamo v njem, da će prosimo katerokoli stvar, glede na njegovo voljo, nas on usliši: 15 in če vemo, da nas sliši, karkoli prosimo, vemo, da imamo prošnje, ki smo jih že zeleli od njega. 16 Če katerikoli človek vidi svojega brata grešiti [z] grehom, ki ni za smrt, bo prosil in on mu bo dal življenje, za tiste, ki ne grešijo za smrt. Obstaja greh za smrt: ne pravim, da naj prosi zaanj. 17 Vsa nepravičnost je greh: obstaja pa greh, ki ni za smrt. 18 Vemo, da kdorkoli je rojen iz Boga, ne greši; temveč kdor je rojen iz Boga, sebe varuje in ta zlobni se

ga ne dotika. 19 In mi vemo, da smo od Boga, celoten svet pa leži v zlobnosti. 20 In mi vemo, da je Božji Sin prišel ter nam dal razumevanje, da bi lahko spoznali tistega, ki je resničen in mi smo v njem, ki je resničen, celo v njegovem Sinu Jezusu Kristusu. Ta je resničen Bog in večno življenje. (aiōnios g166) 21 Majhni otroci, varujte se pred maliki. Amen.

2 Janez

1 Starešina izvoljeni gospe in njenim otrokom, katere ljubim v resnici; pa ne samo jaz, temveč tudi vsi tisti, ki so spoznali resnico; **2** zaradi resnice, ki prebiva v nas in bo večno z nami. (aiōn g165) **3** Milost bodi z vami, usmiljenje in mir od Boga Očeta in od Gospoda Jezusa Kristusa, Očetovega Sina, v resnici in ljubezni. **4** Silno sem se razveselil, da sem izvedel o tvojih otrocih, ki hodijo v resnici, kakor smo prejeli zapoved od Očeta. **5** In Sedaj te rotim, gospa, ne kakor da sem ti napisal novo zapoved, temveč to, katero smo imeli od začetka, da ljubimo drug drugega. **6** In to je ljubezen, da živimo po njegovih zapovedih. To je zapoved: „Da kakor ste slišali od začetka, naj bi hodili v njej.“ **7** Kajti mnogo sleparjev je vstopilo na svet, ki ne priznavajo, da je Jezus Kristus prišel v mesu. To je slepar in antikrist. **8** Glejte nase, da ne izgubimo teh stvari, ki smo jih izvršili, temveč, da prejmemo popolno nagrado. **9** Kdorkoli greši in ne ostaja v Kristusovem nauku, nima Boga. Kdor ostaja v Kristusovem nauku, ima tako Očeta kakor Sina. **10** Če kdo pride k vam in vam ne prinese tega nauka, ga ne sprejmite v vašo hišo niti mu ne želite: „Bog te obvarji! Srečno!“ **11** Kajti kdor mu želi: „Bog te obvarji! Srečno!“ je soudeleženec njegovih zlih dejanj. **12** Ker vam imam napisati mnogo stvari, ne želim pisati s papirjem in črnilom: temveč zaupam, da pridem k vam in spregovorim iz oči v oči, da bo vaše veselje lahko popolno. **13** Pozdravljo te otroci tvoje izvoljene sestre. Amen.

3 Janez

1 Starešina srčno ljubljenemu Gaju, katerega ljubim v resnici.
2 Ljubljeni, nad vsemi stvarmi si najbolj želim, da bi ti lahko uspeval in bil zdrav, celo kakor uspeva tvoja duša. **3** Kajti silno sem se razveselil, ko so prišli bratje in pričevali o resnici, ki je v tebi, celo kako hodiš v resnici. **4** Nimam večjega veselja, kakor da slišim, da moji otroci živijo v resnici. **5** Ljubljeni, ti zvesto delaš karkoli delaš bratom in tujcem; **6** ki so pred cerkvio nosili pričevanje o tvoji sosedski ljubezni: katerim boš storil prav, če jih privedeš na njihovo pot na bogabojče način: **7** zato ker so odšli zaradi njegovega imena in ničesar niso jemali od poganov. **8** Take bi morali torej sprejeti, da bi lahko postali sopomočniki k resnici. **9** Pisal sem cerkvi: toda Diotréf, ki ima med njimi rad premoč, nas ne sprejema. **10** Zatorej, če pridem, se bom spomnil njegovih dejani, katere počne, ko proti nam žlobudra s hudobnimi besedami: in ni zadovoljen s tem niti sam ne sprejema bratov in prepoveduje tem, ki hočejo in jih izganja iz cerkve. **11** Ljubljeni, ne sledi temu, kar je hudobno, temveč temu, kar je dobro. Kdor dela dobro, je od Boga: toda kdor dela hudobno, ni videl Boga. **12** Demetrij ima dober glas od vseh ljudi in od same resnice: da, in tudi mi nosimo zapis; in veš, da je naš zapis resničen. **13** Mnogo stvari sem imel napisati, toda nočem ti pisati s črnilom in peresom: **14** temveč zaupam, da te bom v kratkem videl in spregovorila bova iz oči v oči. Mir ti bodi. Pozdravljo te naši prijatelji. Pozdravi prijatelje po imenu.

Juda

1 Juda, služabnik Jezusa Kristusa in Jakobov brat, tem, ki so posvečeni po Bogu Očetu in ohranjeni v Jezusu Kristusu in poklicani: **2** „Usmiljenje in mir in ljubezen naj vam bodo pomnožene.“ **3** Ljubljeni, ko sem posvetil vso marljivost, da vam pišem o skupni rešitvi duš, je bilo zame nujno, da vam pišem in vas spodbujam, da naj se iskreno potegujete za vero, ki je bila nekoč izročena svetim. **4** Kajti ne-slučeč so se prikradli določeni ljudje, ki so bili že od davno odrejeni za to obsodbo, brezbožni ljudje, ki milost našega Boga sprevarajo v opolzkost in zanikajo edinega Gospoda Boga in našega Gospoda Jezusa Kristusa. **5** Hočem vas torej spomniti, čeprav ste nekoč to vedeli, kako da je Gospod, ki je ljudi rešil iz egiptovske dežele, potem uničil te, ki niso verovali. **6** In angele, ki niso obdržali svojega prvega stanja, temveč so zapustili svoje lastno prebivališče, je ohranil v večnih verigah pod temo, do sodbe velikega dne. (aīdios g126) **7** Celō kakor so Sódoma in Gomóra in na podoben način mesta okoli njiju, ki so same sebe predajala v prešuštvu in hodila za tujim mesom, postavljena kot primer, trpeč maščevanje večnega ognja. (aīōnios g166) **8** Podobno tudi ti umazani sanjači omadežujejo meso, prezirajo gospodstvo in hudobno govorijo o dostojanstvih. **9** Vendarle si nadangel Mihael, ko se je pričkal s hudičem in prerekal glede Mojzesovega telesa, ni drznil zoper njega udrihati obtožbe, temveč je rekel: „Gospod te oštete.“ **10** Toda ti govorijo hudobno o teh stvareh, ki jih ne poznajo: toda kar naravno vedo, kot brezčutne živali, v teh stvareh sami sebe kvarijo. **11** Gorje jim! Kajti odšli so na Kajnov pot in lakomno tekli za Bileámovo zmoto po nagrado in propadli v Korahovem ugovarjanju. **12** Ti so madeži na vaših dobrodelnih pojedinah, ko se zabavajo z vami in se hranijo brez strahu: oblaki so brez vode, ki jih vetrovi nosijo okoli; drevesa, katerih sad vene, brez sadu, dvakrat mrtva, izruvana s koreninami; **13** besneči morski valovi, ki se penijo od svoje lastne sramote; blodeče zvezde, ki jim je za večno prihranjena črna temà. (aīōn g165) **14** In tudi Henoh, sedmi od Adama, je prerokoval o njih, rekoč: „Glej, Gospod prihaja z deset tisoč svojih svetih, **15** da izvrši sodbo nad vsemi in da prepriča vse, ki so med njimi brezbožni, o vseh njihovih brezbožnih dejanh, ki so jih brezbožno zagrešili in o vseh njihovih trdih govorih, katere so brezbožni grešniki govorili zoper njega.“ **16** To so godrnjači, pritoževalci, ki hodijo za svojimi lastnimi poželenji; in njihova usta govorijo velike napihnjene besede, ker zaradi koristi občudujejo človeško zunanjost. **17** Toda ljubljeni, spominjajte se besed, ki so vam jih prej govorili apostoli našega Gospoda Jezusa Kristusa; **18** kako so vam povedali, da bodo v poslednjem času zasmehovalci, ki naj bi hodili za svojimi lastnimi brezbožnimi poželenji. **19** Ti so tisti, ki se oddvojijo, čutni, ki nimajo Duha. **20** Toda vi, ljubljeni, se izgrajujte v vaši najsvetješi veri, moleč v Svetem Duhu, **21** ohranite se v Božji ljubezni, pričakujte usmiljenje našega Gospoda Jezusa Kristusa, za večno življenje. (aīōnios g166) **22** In do nekaterih imejte sočutje, s tem da delate razliko: **23** druge pa rešite s strahom in jih potegnite iz ognja; in sovražite celo obleko, omadeževano z mesom. **24** Torej njemu, ki vas je zmožen varovati pred padcem in vas s silno radostjo predstaviti brezhibne pred prisotnost svoje slave, **25** edinemu modremu Bogu, našemu Odrešeniku, bodi slava in veličanstvo, gospodstvo in oblast, tako sedaj kot na veke. Amen. (aīōn g165)

Razodetje

1 Razodetje Jezusa Kristusa, ki mu ga je dal Bog, da bi pokazal svojim služabnikom stvari, ki se morajo v kratkem zgoditi; in poslal je ter to po svojem angelu predstavil svojemu služabniku Janezu: **2** ki je izjavil o Božji besedi in o pričevanju Jezusa Kristusa in o vseh stvareh, ki jih je videl. **3** Blagoslovljen je kdor bere in tisti, ki slišijo besede te prerokbe in se držijo teh stvari, ki so v njej zapisane: kajti čas je blizu. **4** Janez sedmim cerkvam, ki so v Aziji: „Milost bodi vam in mir od njega, ki je in ki je bil in ki pride; in od sedmih Duhov, ki so pred njegovim prestolom; **5** in od Jezusa Kristusa, ki je zvesta priča in prvorojenec izmed umrlih in princ kraljev zemlje. Njemu, ki nas je ljubil in nas je v svoji lastni krvi umil naših grehov **6** in nas naredil kraljev duhovnike Bogu ter svojemu Očetu; njemu bodi slava in gospodstvo na vse vekov. Amen. (aiōn g165) **7** Glej, prihaja z oblaki; in video ga bo vsako oko in tudi tisti, ki so ga prebodili: in zaradi njega bodo žalovala vsa sorodstva zemlje. Točno tako: „Amen.“ **8** „Jaz sem Alfa in Omega, začetek in konec,“ govori Gospod: ki je in ki je bil in ki pride, Vsemogočni. **9** Jaz, Janez, ki sem tudi vaš brat in družabnik v stiski in v kraljestvu in potprežljivosti Jezusa Kristusa, sem bil zaradi Božje besede in zaradi pričevanja o Jezusu Kristusu na otoku, ki se imenuje Patmos. **10** Na Gospodov dan sem bil v Duhu in za seboj sem zaslíšal močan glas, kakor od trobente, **11** rekoč: „Jaz sem Alfa in Omega, prvi in zadnji:“ in „kar vidiš, zapiši v knjigo in jo pošli sedmim cerkvam, ki so v Aziji: v Efezu in v Smirnu in v Pergamonu in v Tiatiro in v Sarde in v Filadelfijo in v Laodikejo.“ **12** In obrnil sem se, da vidim glas, ki je govoril z menoij. in ko sem se obrnil, sem zagledal sedem zlatih svečnikov; **13** in sredi sedmih svečnikov nekoga, podobnega Sinu človekovemu, oblečenega z obleko, ki sega do stopal in okoli prsi opasanega z zlatim pasom. **14** Njegova glava in njegovi lasje so bili beli kakor volna, tako beli kakor sneg in njegove oči so bile kakor plamen ognja; **15** in njegova stopala podobna čistemu bronu, kakor če bi bila žgana v talilni peči; in njegov glas kakor šum mnogih vodá. **16** In v svoji desnici je imel sedem zvezd: in iz njegovih ust je izhaljal oster, dvorenzen meč: in njegovo obliče je bilo kot [kadar] sonce sije v svoji moci. **17** In ko sem ga zagledal, sem padel k njegovim stopalom kakor mrtev. In svojo desnico je položil name ter mi rekel: „Ne boj se; jaz sem prvi in zadnji: **18** jaz sem ta, ki živi in je bil mrtev; in glej, živ sem na vékoma, Amen; in ključe imam od pekla in od smrti. (aiōn g165, Hades g86) **19** Zapiši stvari, ki si jih videl in stvari, ki so in stvari, ki bodo odsljej; **20** skravnost sedmih zvezd, ki jih vidiš v moji desni in sedmih zlatih svečnikov. Sedem zvezd so angeli sedmih cerkv: in sedem svečnikov, ki jih vidiš, je sedem cerkvá.“

2 „Angelu cerkve v Efezu piši: „Te stvari govori on, ki v svoji desnici drži sedem zvezd, ki hodi v sredi sedmih zlatih svečnikov; **2** poznam tvoja dela in tvor trud in tvojo potprežljivost in kako ne moreš prenatisati teh, ki so hudobni: in preizkusil si tiste, ki pravijo, da so apostoli, pa to niso in si jih našel lažnivice: **3** in prenašal si in imaš potprežljivost in si se trudil zaradi mojega imena in nisi izgubil poguma. **4** Vendar imam nekaj proti tebi, kajti zapustil si svojo prvo ljubezen. **5** Spomni se torej od kod si padel in se pokesaj in opravljam prva dela; sicer bom hitro prišel k tebi in bom odstranil tvoj svečnik z njegovega mesta, razen če se ne pokesaš. **6** Toda to imaš, da sovráš dejanja nikolajevcev, ki jih tudi sam sovráš.“ **7** Kdor ima uho, naj sliši kaj Duh govori cerkvam: „Tistem, ki premaga, bom dal jesti od drevesa življenja, ki je na sredini Božjega raja.“ **8** „In angelu cerkve v Smirni piši: „Te stvari govori prvi in zadnji, ki je bil mrtev in je živ; **9** poznam tvoja dela in stisko in revščino (toda bogat si) in poznam bogokletje teh,

ki pravijo, da so Judje, pa niso, temveč so Satanova sinagoga. **10** Ne boj se nobene od teh stvari, ki jih boš pretrpel: glej, hudič bo nekatere izmed vas vrgel v ječo, da boste lahko preizkušeni; in deset dni boste imeli stisko: bodi zvest do smrti in dal ti bom kruno življenja.“ **11** Kdor ima uho, naj sliši kaj Duh govori cerkvam: „Kdor premaga, ne bo poškodovan od druge smrti.“ **12** „In angelu cerkve v Pergamonu piši: „Te besede govori on, ki ima oster meč z dvema ostrinama; **13** poznam tvoja dela in kje prebivaš, celo kjer je Satanov prestol: in trdno držiš moje ime in moje vere nisi zanikal celo v tistih dneh, v katerih je bil Antipa, moj zvesti mučenec, ki je bil umorjen med vami, kjer prebiva Satan. **14** Toda zoper tebe imam nekaj stvari, ker imam tam tiste, ki se drže Bileámovega nauka, ki je učil Baláka metati kamen spotike pred Izraelove otroke, da jedo stvari žrtvovane malikom in da zatrešijo prešušto. **15** Tako imam tudi tiste, ki se držijo nauka nikolajevcev, katerih besedo sovrášim. **16** Pokesaj se; sicer bom hitro prišel k tebi in proti njim se bom boril z mečem svojih ust.“ **17** Kdor ima uho, naj sliši kaj Duh govori cerkvam: „Tistem, ki premaga, bom dal jesti od skrite mane in dal mu bom bel kamen in na kamnu napisano novo ime, ki ga ne pozna noben človek, razen kdor ga prejme.“ **18** „In angelu cerkve v Tiatiri piši: „Te stvari govori Božji Sin, ki ima svoje oči podobne plamenu ognja in so njegova stopala kakor čist bron; **19** poznam tvoja dela in sosedsko ljubezen in služenje in vero v tvojo potprežljivost in tvoja dela; in zadnjih je več kakor prvih. **20** Vendar imam zoper tebe nekaj stvari, ker trpiš to žensko Jezabelo, ki sebe imenuje prerokinjo, da uči in da zapeljuje moje služabnike, da zatrešijo prešušto in da jedo stvari žrtvovane malikom. **21** In dal sem ji čas, da se pokesa od svojega prešuštovanja; pa se ni pokesala. **22** Glej, vrgel jo bom na posteljo in te, ki so z njo zatrešili zakonolomstvo, v veliko stisko, razen če se ne pokesajo od svojih dejanj. **23** In njene otroke bom pobil s smrtnjo; in vse cerkve bodo vedele, da sem jaz tisti, ki preiskujem notranjosti in srca: in vsakemu od vas bom dal glede na vaša dejanja. **24** Toda tebi in ostalim iz Tiatire pravim, kdor nima tega nauka in tem, ki niso spoznali Satanovih globin, kakor jim pravijo; na vas ne bom nadel nobenega drugega bremena. **25** Temveč da trdno držite to, kar že imate, dokler ne pridem. **26** In kdor zmaga in moja dela ohrani do konca, njemu bom dal oblast nad narodi: **27** in vladal jim bo z želesno palico; kakor lončena posoda bodo razbiti do črepinj: celo kot sem jaz prejel od svojega Očeta. **28** In dal mu bom jutranjo zvezdo. **29** Kdor ima uho, naj sliši kaj Duh govori cerkvam.“

3 „In angelu cerkve v Sardah piši: „Te besede govori on, ki ima sedem Božjih Duhov in sedem zvezd; poznam tvoja dela, da imaš ime, da živiš, pa si mrtev. **2** Bodи oprezen in okrépi stvari, ki ostanejo, ki so pripravljene, da umro: kajti tvojih del nisem našel popolnih pred Bogom. **3** Spomni se torej kako si prejel in slišal in trdno drži ter se pokesaj. Če torej ne boš stražil, bom prišel nadte kakor tat in ne boš vedel, katero uro bom prišel nadte. **4** Nekaj imen imaš celo v Sardah, ki si niso omadeževali svojih oblek; in ti bodo hodili z menoij v blem: kajti vredni so. **5** Kdor premaga, ta isti bo oblečen v belo oblačilo; in njegovega imena ne bom izbrisal iz knjige življenja, temveč bom njegovo ime priznal pred svojim Očetom in pred njegovimi angeli. **6** Kdor ima uho, naj sliši kaj Duh govori cerkvam.“ **7** „In angelu cerkve v Filadelfiji piši: „Te besede govori tisti, ki je svét, tisti, ki je resničen, tisti, ki ima Davidov ključ, tisti, ki odpira in noben človek ne zapira; in zapira, pa noben človek ne odpira; **8** poznam tvoja dela: glej, pred teboj sem postavil odprtva vrata in noben človek jih ne more zapreti: kajti majhno moč imaš in ohranil si mojo besedo in nisi zanikal mojega imena. **9** Glej, prisilil bom te, iz Satanove shodnice, ki pravijo, da so Judje,

pa niso, temveč lažejo; glej, prisilil jih bom, da pridejo in obožujejo pred tvojimi stopali in da spoznajo, da sem te vzljubil. **10** Ker si ohranil besedo moje potrežljivosti, bom tudi jaz tebe obvaroval pred uro skušnjave, ki bo prišla nad ves svet, da preizkusim tiste, ki prebivajo na zemlji. **11** Glej, pridem hitro: trdno drži to, kar imaš, da ti noben človek ne odvzame tvoje krone. **12** Tistega, ki premaga, bom naredil [za] steber v templju svojega Boga in ne bo več šel ven: in nanj bom napisal ime svojega Boga in ime mesta svojega Boga, ki je novi Jeruzalem, ki prihaja dol z neba od mojega Boga: in nanj bom napisal svoje novo ime. **13** Kdor ima uho, naj sliši kaj Duh govori cerkvam.“ **14** „In angelu cerkve Laodikejevi piše: „Te besede govori Amen, zvesta in resnična priča, začetek Božjega stvarstva; **15** poznam tvoja dela, da nisi niti mrzel niti vroč: želim si, da bi bil mrzel ali vroč. **16** Zaradi tega, ker si mlachen in nisi niti mrzel niti vroč, te bom izpljunil iz svojih ust.“ **17** Ker praviš: „Bogat sem in okreplil sem se z dobrinami in ne potrebujem ničesar; pa ne veš, da si pomilovanja vreden in beden in reyen in slep ter nag: **18** ti svetujem, da kupiš od mene zlata, prečiščenega v ognju, da boš lahko bogat; in belo oblačilo, da boš lahko oblečen in da se ne prikaže sramota tvoje nagote; in svoje oči mazili z mazilom za oči, da boš lahko videl. **19** Kolikor jih ljubim, oštrevam in karam: bodi torej goreč in se pokesaj. **20** Glej, stojim pred vrtati in trkami: če katerikoli človek sliši moj glas in odpre vrata, bom vstopil k njemu in bom večerjal z njim in on z menoj. **21** Tistemu, ki premaga, bom zagotovil, da sede z menoj na moj prestol, celo kakor sem tudi sam zmagal in sem s svojim Očetom poseden na njegovem prestolu. **22** Kdor ima uho, naj sliši kaj Duh govori cerkvam.“

4 Potem sem pogledal in glej, vrata na nebu so bila odprta: in prvi glas, ki sem ga zaslišal, je bil, kakor bi bil od trebente, govoreče z menoj; ki je rekel: „Pridi sēm gor in pokazal ti bom stvari, ki morajo biti odslej.“ **2** In takoj sem bil v duhu: in glej, prestol je bil postavljen v nebesih in nekdo je sedel na prestolu. **3** In tisti, ki je sedel, je bil videti podoben kamnu jaspisu in sardiju: in naokoli prestola je bila mavrica, na pogled podobna smaragdu. **4** In naokoli prestola je bilo štiriindvajset prestolov: in na prestolih sem videl sedeti štiriindvajset starešin, oblečenih v bela oblačila; in na svojih glavah so imeli zlate krone. **5** In pred prestolom so izvirali bliksi in grmenja ter glasovi: in pred prestolom je bilo sedem gorečih ognjenih svetlik, ki so sedem Božjih Duhov. **6** In pred prestolom je bilo stekleno more, podobno kristalu: in v sredini prestola in naokoli prestola so bile štiri živali, spredaj in zadaj polne oči. **7** In prva žival je bila podobna levu in druga žival podobna teletu in tretja žival je imela obraz kakor človek, četrta žival pa je bila podobna letečemu orlu. **8** In štiri živali so imele vsaka izmed njih okoli sebe po šest kril; in znotraj so bile polne oči: in niso počivale dan in noč, rekoč: „Svet, svet, svet, Gospod Bog Vsemogočni, ki je bil in je in ki pride.“ **9** In ko so te živali dale slavo in čast in zahvalo njemu, ki je sedel na prestolu, ki živi na veke vekov, (aiōn g165) **10** je štiriindvajset starešin padlo dol pred njim, ki je sedel na prestolu in oboževalo njega, ki živi na veke vekov in svoje krone vrglo pred prestol, rekoč: (aiōn g165) **11** „Vreden si, oh Gospod, da prejmeš slavo in čast ter moč: kajti ustvaril si vse stvari in zaradi tvojega zadovoljstva so in so bile ustvarjene.“

5 In v desnici njega, ki je sedel na prestolu, sem videl knjigo, popisano znotraj in na zadnji strani, započateno s sedmimi pečati. **2** In videl sem krepkega angela razglasati z močnim glasom: „Kdo je vreden, da odpre knjigo in da razveže njene pečate?“ **3** In noben človek na nebu niti na zemlji niti pod zemljoi, ni bil zmožen, da odpre knjigo niti da pogleda nanjo. **4** In zelo sem jokal, ker se ni našel noben človek vreden, da odpre in da bere knjigo niti da pogleda nanjo. **5** In eden izmed starešin mi

reče: „Ne jokaj: glej, Lev iz Judovega rodu, Davidova Korenina, je prevladal, da odpre knjigo in da razveže njenih sedem pečatov.“ **6** In pogledal sem in glej, na sredini prestola in štirih živali in sredi starešin je stalo Jagnje, kot bi bilo zaklano in je imelo sedem rogov in sedem oči, ki so sedem Božjih Duhov, poslanih po vsej zemlji. **7** In prišlo je ter vzelo knjigo iz desnice tistega, ki je sedel na prestolu. **8** In ko je vzelo knjigo, so štiri živali in štiri in dvajset starešin padli dol pred Jagnjetom in vsi izmed njih so imeli harfe in zlate stekleničke polne dišav, ki so molitve svetih. **9** In peli so novo pesem, rekoč: „Vredno si, da vzameš to knjigo in da odpreš njene pečate: kajti bilo si umorjeno in s svojo krvjo si nas odkupilo Bogu izmed vsakega sorodstva in jezika in ljudi in naroda; **10** in si nas naredilo [za] kralje in duhovnike pri našemu Bogu: in mi bomo kraljevali na zemlji.“ **11** In zagledal sem in zaslišal glas mnogih angelov naokoli prestola in živali in starešin: in njihovo število je bilo desettisočkrat deset tisoč in tisočev tisoč; **12** ki so govorili z močnim glasom: „Vredno je Jagnje, ki je bilo umorjeno, da prejme oblast in bogastva in modrost in moč in čast in slavo in blagoslov.“ **13** In vsako ustvarjeno bitje, ki je na nebu in na zemlji in pod zemljijo in takšna kot so v morju in vse, ki so v njem, sem slišal govoriti: „Blagoslov in čast in slava in oblast naj bo njemu, ki sedi na prestolu in Jagnjetu na veke vekov.“ (aiōn g165) **14** In štiri živali so rekle: „Amen.“ In štiri in dvajset starešin je padlo dol in oboževalo tistega, ki živi na veke vekov.

6 In potem sem videl, ko je Jagnje odprlo enega izmed pečatov in slišal sem, kakor bi bil hrup grmenja, eno izmed štirih živali govoriti: „Pridi in poglej.“ **2** In videl sem ter zagledal belega konja: in tisti, ki je sedel na njem, je imel lok; in dana mu je bila krona: in odsel je naprej zmagovati in da zmaga. **3** In ko je odprlo drugi pečat, sem zaslišal drugo žival reči: „Pridi in poglej.“ **4** In odsel je drug konj, ki je bil rdeč: in tistemu, ki je sedel na njem, je bila dana oblast z zemlje odvzeti mir in da naj bi drug drugega ubijali: in dan mu je bil velik meč. **5** In ko je odprlo tretji pečat, sem zaslišal treto žival reči: „Pridi in poglej.“ In pogledal sem in glej črn konj; in tisti, ki je sedel na njem, je imel v svoji roki tehtnico. **6** In zaslišal sem glas na sredini med štirimi živalmi reči: „Mera pšenice za kovanec in tri mere ječmena za kovanec; in glej, [da] ne škoduje olju in vinu.“ **7** In ko je odprlo četrти pečat, sem zaslišal glas četrte živali reči: „Pridi in poglej.“ **8** In pogledal sem in zagledal konja mrtvaško blede barve: in tistemu, ki je sedel na konju, je bilo ime Smrt in Pekel je sledil za njim. In izročena jima je bila oblast nad četrtnino zemelje, da ubijata z mečem in z laktoto in s smrtoj in z zemeljskimi živalmi. (Hadēs g86) **9** In ko je odprlo peti pečat, sem videl pod oltarjem duše teh, ki so bili umorjeni zaradi Božje besede in zaradi pričevanja, ki so ga imeli: **10** in z močnim glasom so vpili, rekoč: „Doklej, oh Gospod, svet in resničen, ne boš sodil in maščeval naše krvi na teh, ki prebivajo na zemlji!“ **11** In vsakemu izmed njih so bila dana bela svečana oblačila; in rečeno jim je bilo, da naj še za kratek čas počivajo, dokler se ne bi izpolnili tudi njihovi poslužabniki in njihovi bratje, ki naj bi bili ubiti, kakor so bili oni sami. **12** In gledal sem, ko je odprlo šesti pečat in glej, bil je velik potres; in sonce je postal crno kakor vrečevina iz dlak in luna je postala kakor kri; **13** in zvezde neba so popadale na zemljo, celo kakor figovo drevo odvrže svoje nezrele fige, ko jo stresa mogočen veter. **14** In nebo je odšlo kakor zvitke pergamenta, ko je zvit skupaj; in vsaka gora in otok sta bila premaknjena s svojega mesta. **15** Kralji zemelje, pomembni ljudje, bogataši, vrhovni poveljniki, mogočneži, vsak suženj in vsak prost človek, pa so se skrili v brloge in v skale gorovij; **16** in rekl si goram in skalam: „Padite na nas in nas skrijte pred obrazom njega, ki sedi

na prestolu in pred Jagnjetovim besom: **17** kajti prišel je veliki dan njegovega besa; in kdo bo zmožen obstati?"

7 In po teh stvareh sem zagledal štiri angele stati na štirih vogalih zemlje, ki so držali štiri vetrove zemlje, da veter ne bi pihal ne na zemljo niti ne na morje niti ne v nobeno drevo. **2** In videl sem drugega angela dvigovati se od vzhoda, ki je imel pečat živega Boga: in ta je z močnim glasom zavpil štirim angelom, katerim je bilo dano, da škodujejo zemlji in morju. **3** rekoč: „Ne škodujte zemlji niti morju niti drevesom, dokler nismo zapečatili služabnikov našega Boga na njihovih čelih.“ **4** In slišal sem število teh, ki so bili zapečateni: in zapečatenih je bilo sto štiri in štirideset tisoč izmed vseh rodov Izraelovih otrok. **5** Iz Judovega rodu je bilo zapečatenih dvanaest tisoč. Iz Rubenovega rodu je bilo zapečatenih dvanaest tisoč. Iz Gadovega rodu je bilo zapečatenih dvanaest tisoč. **6** Iz Aserjevega rodu je bilo zapečatenih dvanaest tisoč. Iz Neftálievega rodu je bilo zapečatenih dvanaest tisoč. Iz Manásejevega rodu je bilo zapečatenih dvanaest tisoč. **7** Iz Simeonovega rodu je bilo zapečatenih dvanaest tisoč. Iz Levijevega rodu je bilo zapečatenih dvanaest tisoč. Iz Isahárjevega rodu je bilo zapečatenih dvanaest tisoč. **8** Iz Zábulonovega rodu je bilo zapečatenih dvanaest tisoč. Iz Jožefovega rodu je bilo zapečatenih dvanaest tisoč. Iz Benjaminovega rodu je bilo zapečatenih dvanaest tisoč. **9** Potem sem pogledal in glej, velika množica, ki je noben človek ne bi mogel presteti, izmed vseh narodov in sorodstev in ljudi in jezikov, je stala pred prestolom in pred Jagnjetom, oblečena v bela svečana oblačila in [s] palmami v svojih rokah; **10** in vpila z močnim glasom, rekoč: „Rešitev duš našemu Bogu, ki sedi na prestolu in Jagnetu.“ **11** In vsi angeli so stali naokrog prestola in okoli starešin in štirih živali in pred prestolom so padli na svoje obraze in oboževali Boga, **12** rekoč: „Amen: Blagoslov in slava in modrost in zahvaljevanje in čast in oblast ter moč bodi našemu Bogu na veke vekov. Amen.“ (*aión g165*) **13** In eden izmed starešin je odgovoril in mi rekel: „Kaj so ti, ki so oblečeni v bela svečana oblačila? In od kod so prišli?“ **14** In rekel sem mu: „Gospod, ti veš.“ In rekel mi je: „To so tisti, ki so prišli iz velike stiske in so oprali svoja svečana oblačila in jih pobelili in Jagnjetovi krvi. **15** Zato so pred Božjim prestolom in v njegovem templju mu služijo dan in noč: in tisti, ki sedi na prestolu, bo prebival med njimi. **16** Ne bodo več lačni niti ne več žejni; niti nanje ne bo svetilo sonce niti nobena vročina. **17** Kajti Jagnje, ki je v sredi prestola, jih bo hranilo in jih vodilo k živim studencem vodá, in Bog bo obriral vse solze z njihovih oči.“

8 In ko je odprlo sedmi pečat, je bila na nebu kake pol ure tišina. **2** In videl sem sedem angelov, ki so stali pred Bogom; in tem je bilo danih sedem trobent. **3** In prišel je drug angel in stal pred oltarjem, ki je imel zlato kadilnico; in dano mu je bilo veliko kadila, da bi ga z molitvami vseh svetih daroval na zlatem oltarju, ki je bil pred prestolom. **4** In dim kadila, ki je prišel z molitvami svetih, se je iz angelove roke dvignil pred Boga. **5** In angel je vzel kadilnico in jo napolnil z ognjem z oltarja in jo vrgel v zemljo: in bili so glasovi in grmenje in bliski in potres. **6** In sedem angelov, ki je imelo sedem trobent, se je pripravilo, da zatrobijo. **7** Zatrobil je prvi angel in sledila sta toča in ogenj, pomešana s krvjo in bila sta vržena na zemljo: in zgorela je tretjina dreves in zgorela je vsa zelena trava. **8** In zatrobil je drugi angel in kakor bi bila velika gora, ki je gorela z ognjem, vržena v morje: in tretjina morja je postala kri; **9** in tretjina ustvarjenih bitij, ki so bila v morju in so imela življenje, je poginila; in uničena je bila tretjina ladij. **10** In zatrobil je tretji angel in z neba je padla velika zvezda, goreča, kot bi bila svetilka in ta je padla na tretjino rek in na studence vodá; **11**

in zvezda se je imenovala Pelin: in tretjina vodá je postala grenka; in mnogo ljudi je umrlo zaradi vodá, ker so postale grenke. **12** In zatrobil je četrти angel in udarjena je bila tretjina sonca in tretjina lune in tretjina zvezd; tako, kot bi njihova tretjina potemnela in dan ni sijal za svojo tretjino in prav tako noč. **13** In gledal sem in slišal angela leteti po sredi neba, rekoč z močnim glasom: „Gorje, gorje, gorje prebivalcem zemlje zaradi preostalih glasov tropbente treh angelov, ki bodo še zatrobili!“

9 In zatrobil je peti angel in videl sem zvezdo pasti z neba na zemljo: in dan mu je bil kluč od tame brez dna. (*Abyssos g12*) **2** In odprl je jamo brez dna; in iz tame se je dvignil dim, kakor dim velike talilne peči; in zaradi dima iz tame sta potemnela sonce in zrak. (*Abyssos g12*) **3** In iz dima so prišle na zemljo kobilice: in dana jim je bila oblast, kakor imajo škorpijoni oblast na zemlji. **4** In naročeno jim je bilo, da naj ne bi škodili zemeljski travi niti nobeni zeleni stvari niti nobenemu drevesu; temveč samo tistim ljudem, ki na svojih čelih nimajo Božjega pečata. **5** In dano jim je bilo, da naj jih ne bi pobijale, temveč da naj bi bili pet mesecov mučeni: in njihovo mučenje je bilo kakor mučenje škorpijona, ko udari človeka. **6** In v tistih dneh bodo ljudje iskali smrt, pa je ne bodo našli; in žeeli bodo umreti, smrt pa bo bezplačna od njih. **7** In oblika kobilic je bila podobna konjem, pripravljenim za boj; in na njihovih glavah so bile, kot bi bile krone podobne zlatu in njihovi obrazi so bili kakor človeški obrazi. **8** In imele so lase kakor ženski lasje in njihovi zobje so bili kakor levji zobje. **9** In imele so prsne oklepne, kot bi bili prsni oklepki iz železa; in zvok njihovih kril je bil kakor zvok bojnih voz z mnogimi konji, drvečimi v boj. **10** In imele so repe kot škorpijoni in na njihovih repih so bila žela: in njihova oblast je bila pet mesecov škoditi ljudem. **11** In nad seboj so imele kralja, ki je angel iz tame brez dna, katerega ime je v hebrejskem jeziku Ábadon, toda v grškem jeziku ima svoje ime Apolón. (*Abyssos g12*) **12** Eno gorje je minilo; in glej, zatem pride še dvoje gorje. **13** In zatrobil je šesti angel in od zlatega oltarja, ki je pred Bogom, sem zaslíšal glas iz štirih rogov. **14** rekoč šestemu angelu, ki je imel trobento: „Odvéži štiri angele, ki so zvezani pri veliki reki Evfrat.“ **15** In štirje angeli, ki so bili pripravljeni na to uro in dan in mesec in leto, so bili odvezani, da pobijejo tretjino ljudi. **16** In število vojske jezdcev je bilo dvesto tisoč tisoč: in slišal sem njihovo število. **17** In tako sem v videnju videl konje in te, ki so sedeli na njih, da imajo prsne oklepne iz ognja in iz hijacinta ter zvepla: in glave konj so bile kakor levje glave; in iz njihovih ust so prihajali ogenj in dim in zveplo. **18** Od teh treh je bila tretjina ljudi ubita z ognjem in z dimom in z zveplom, ki so prihajali iz njihovih ust. **19** Kajti njihova oblast je v njihovih ustih in v njihovih repih: kajti njihovi repi so bili podobni kačam in imeli so glave in z njimi škodujejo. **20** In preostali izmed ljudi, ki niso bili pobiti s temi nadlogami, se še niso pokopali od del svojih rok, da ne bi oboževali hudiče, zlate malike, srebrne, bronaste, kamnite in lesene: ki niti ne morejo videti, niti slišati, niti hoditi: **21** niti se niso pokopali od svojih umorov, niti od svojih čarodejstev, niti od svojih preuščovanj, niti od svojih tativ.

10 In videl sem drugega mogočnega angela priti dol z neba, oblečenega z oblakom: in nad njegovo glavo je bila mavrica in njegov obraz je bil kakor bi bil sonce in njegova stopala kakor ognjeni steber: **2** in svoji roki je imel odprto majhno knjigo: in svoje desno stopalo je postavil na morje, svoje levo stopalo pa na zemljo **3** ter zavpil z močnim glasom, kot kadar rjove lev: in ko je zavpil, je sedem gromov izustilo svoje glasove. **4** In ko je sedem gromov izustilo svoje glasove, sem bil na tem, da napišem: zaslíšal pa sem glas iz nebes, ki mi je rekel: „Zapečati te besede, ki jih je spregovorilo sedem gromov in jih ne zapiši.“ **5** In angel, ki

sem ga videl stati na morju in na zemlji, je svojo roko dvgnil k nebu **6** in prisegel pri njem, ki živi na veke vekov, ki je ustvaril nebo in stvari, ki so na njem in zemljo in stvari, ki so na njem in morje in stvari, ki so na njem, da naj ne bi bilo več časa: (**aion g165**) **7** toda v dneh glasu sedmega angela, ko bo pričel trobiti, naj bi se dokončala Božja skrivnost, kakor je on razglasil svojim služabnikom prerokom. **8** In glas, ki sem ga slišal z neba, mi je ponovno spregovoril ter rekel: „Pođi in vzemi majhno knjigo, ki je odprta v roki angela, ki stoji na morju in na zemlji.“ **9** In odšel sem k angelu ter mu rekel: „Daj mi majhno knjigo.“ In rekel mi je: „Vzemi jo in jo poje; in tvoj trebuh bo naredila grenek, toda v tvojih ustih bo sladka kakor med.“ **10** In iz angelove roke sem vzel majhno knjigo in jo pojedel; in v mojih ustih je bila sladka kakor med: in takoj, ko sem jo pojedel, je bil moj trebuh grenek. **11** In on mi je rekel: „Ponovno moraš prerokovati pred mnogimi ljudmi, narodi, jezikini in kralji.“

11 In dan mi je bil trst, podoben palici: in angel je stal, rekoč: „Vstani in izmeri Božji tempelj in oltar in te, ki v njem obožujejo. **2** Toda dvor, ki je zunaj templja, izpusti in ga ne izmeri; kajti dan je poganom: in dva in štrideset mesecov bodo pod stopali pohojali sveto mesto. **3** In svojima dvema pričama bom dal oblast in prerokovala bosta tisoč dvesto in šestdeset dni, oblečeni v vrčevino.“ **4** To sta dve oljki in dva svečnika, ki stojita pred Bogom zemlje. **5** In če jima bo katerikoli človek škodil, iz njunih ust izide ogenj in požre njune sovražnike: če pa ju bo katerikoli človek poškodoval, mora biti na ta način ubit. **6** Ta [dvaj] imata oblast, da zapreta nebo, da v dneh njunega prerokovanja ne dežuje: in oblast imata nad vodami, da jih spremeni v kri, zemljo pa udarita z vsemi nadlogami, tako pogosto, kakor hočeta. **7** In ko bosta končala svoje pričevanje, se bo iz jame brez dna povzpeli zvernik, ki bo povzročil vojno proti njima in ju premagal ter ju ubil. (**Abyssos g12**) **8** Njuni mrtvi telesi pa bosta ležali na ulici velikega mesta, ki se mu duhovno reče Sódoma in Egipit, kjer je bil križan tudi naš Gospod. **9** In tisti izmed ljudi in sorodstev in jezikov in narodov bodo tri dni in pol gledali njuni mrtvi telesi in ne bodo pustili, da bi bili njuni mrtvi telesi položeni v grobova. **10** In tisti, ki prebivajo na zemljiji, se bodo veselili nad njima in se zabavali ter bodo drug drugemu pošljali darila; ker sta ta dva preroka mučila te, ki prebivajo na zemljiji. **11** Po treh dneh in pol pa je vanju vstopil Duh življenja od Boga in vstala sta na svoja stopala; in na te, ki so ju videli, je padel velik strah. **12** In zaslisišo so močan glas z neba, ki jima je rekel: „Pridita sém gor.“ In v oblaku sta se vzpela do neba; njuni sovražniki pa so ju gledali. **13** In isto uro je bil tam velik potres in padel je deseti del mesta in v potresu jih je bilo izmed ljudi umorjenih sedem tisoč: preostanek pa je bil zgrožen in dal slavo Bogu nebes. **14** Drugo gorje je minilo; in glej, hitro pride tretje gorje. **15** In zatrobil je sedmi angel; in na nebu so bili močni glasovi, govorč: „Kraljestva tega sveta so postala kraljestva našega Gospoda in njegovega Kristusa; in vladal bo na veke vekov.“ (**aion g165**) **16** In štiriindvajset starešin, ki so na svojih sedežih sedeli pred Bogom, je padlo na svoje obrale ter oboževalo Boga, **17** rekoč: „Zahvaljujemo se ti, oh Gospod Bog Vsemogočni, ki si in si bil in boš prišel; ker si si vzel svojo veliko oblast in si zakraljeval. **18** In narodi so bili jezni in prišel je tvoj bes in čas mrtvih in da bi jim bilo sojeno in da bi dal nagrado svojim služabnikom prerokom in svetim ter tem, ki se bojijo tvojega imena, majhnim in velikim; in da bi uničil te, ki uničujejo zemljo.“ **19** In na nebu se je odprl Božji tempelj in v njegovem templiju je bilo videti nosilko njegove zaveze: in bili so bliski in glasovi in grmenja in potres v velika toča.

12 In na nebu se je prikazalo veliko znamenje; ženska, oblečena s soncem in luna pod njenimi stopali in krona z dvanajstimi zvezdami na njeni glavi: **2** in ona, ki je bila z otrokom, je vpila v porodnih mukah in bolečinah, da bi rodila. **3** In na nebu se je prikazalo drugo znamenje; in glej, velik rdeč zmaj, ki je imel sedem glav in deset rogov ter na njegovih glavah sedem kron. **4** In njegov rep je potegnil z neba tretjino zvezd ter jih vrgel na zemljo; in zmaj je stal pred žensko, ki je bila pripravljena, da roditi, da bi požrl njenega otroka takoj, ko bi se rodil. **5** In rodila je fantka, ki je bil [imenjen], da vsem narodom vlada z železno palico; in njen otrok je bil vzet k Bogu in k njegovemu prestolu. **6** In ženska je pobegnila v divjino, kjer je imela prostor, pripravljen od Boga, da nad bi jo tam hranili tisoč dvesto in šestdeset dni. **7** In bila je vojna in nebesih: Mihael in njegovi angeli so se bojevali proti zmaju; in zmaj se je bojeval ter njegovi angeli, **8** pa niso prevladali; niti se na nebu zanje ni več našlo prostora. **9** In veliki zmaj je bil vržen ven, ta stara kača, imenovana hudič in Satan, ki zavaja ves svet; izgnan je bil na zemljo in njegovi angeli so bili izgnani z njim. **10** In na nebu sem zaslišal močan glas, rekoč: „Sedaj je prišla rešitev duš in moč in kraljestvo našega Boga in oblast njegovega Kristusa: kajti vržen je otoževalc naših bratov, ki jih je dan in noč otoževal pred našim Bogom.“ **11** In oni so ga premagali s krvjo Jagnjeta in z besedo svojega pričevanja; in svojih življenj niso ljubili do smrti. **12** Zato se veselite, ve nebesa in vi, ki prebivate v njih. Gorje prebivalcem zemlje in morja! Kajti hudič je prišel dol k vam, zelo ogorčen, ker ve, da ima le malo časa. **13** In ko je zmaj videl, da je bil vržen na zemljo, je preganjal žensko, ki je rodila moško dete. **14** In ženski sta bili dani dve krili velikega orla, da bi lahko odletela v divjino, na njen kraj, kjer je bila hranjena nekaj časa in čase in polovico časa, proč od obraza kače. **15** In kača je iz svojih ust vrgla za žensko vodo, kot poplavo, da bi lahko povzročila, da jo poplava odnese. **16** In zemlja je pomagala ženski in zemlja je odprla svoja usta ter požrla poplavno, ki jo je zmaj vrgel iz svojih ust. **17** In zmaj je bil ogorčen proti ženski in odšel, da povzroči vojno proti preostanku njenega potomstva, ki se drži Božjih zapovedi in ima pričevanje Jezusa Kristusa.

13 In stal sem na morskem pesku in videl zvernika dvigniti se iz morja, ki je imel sedem glav ter deset rogov in na svojih rogovih deset krov in na svojih glavah bogokletno ime. **2** In zvernik, ki sem ga videl, je bil podoben leopardu in njegova stopala so bila kakor medvedja stopala in njegova usta kakor levja usta: in zmaj mu je dal svojo moč in svoj prestol ter veliko oblast. **3** In videl sem eno izmed njegovih glav, kot bi bila ranjena do smrti; in njegova smrtna rana je bila ozdravljena: in ves svet se je spraševal o zverniku. **4** In oboževali so zmaja, ki je dal oblast zverniku: in oboževali so zvernika, rekoč: „Kdo je podoben zverniku? Kdo se je zmožen bojevati z njim?“ **5** In dana so mu bila usta, ki so govorila velike stvari ter bogokletja; in dana mu je bila oblast, da nadaljuje dva in štrideset mesecov. **6** In svoja usta je odprl v bogokletju proti Bogu, da preklinja njegovo ime in njegovo šotorško svetišče in te, ki prebivajo v nebesih. **7** In dano mu je bilo, da se vojskuje s svetimi in da jih premaga: in dana mu je bila oblast nad vsemi sorodstvi in jezikini in narodi. **8** In oboževali ga bodo vsi, ki prebivajo na zemljiji, katerih imena že od ustanovitve sveta niso zapisana v knjigi življenja umorjenega Jagnjeta. **9** Če ima katerikoli človek uho, naj sliši. **10** Kdor vodi v ujetništvo, bo šel v ujetništvo: kdor ubija z mečem, mora biti ubit z mečem. Tukaj je potprežljivost in vera svetih. **11** In zagledal sem še enega zvernika prihajati gor iz zemlje; in imel je dva rogova, podobna jagnjetovim in govoril je kakor zmaj. **12** In izvajal je vso oblast prvega zvernika pred njim in povzroči zemlji in tistim, ki prebivajo na njej, da obožujejo prvega zvernika, katerega smrtna rana se je

pozdravila. **13** In dela velika čudesa, tako da naredi v pogledu ljudi, da pride ogenj z neba na zemljo **14** in zavaja te, ki prebivajo na zemljì, s pomočjo teh čudežev, za katere je imel oblast, da jih je delal pred očmi zvernika; rekoč tistim, ki prebivajo na zemljì, da bi morali naredili podobo zvernika, ki je imel rano od meča in je oživel. **15** In imel je moč, da dá živiljenje podobi zvernika, da naj bi podoba zvernika tako govorila kakor povzročila, da naj bi bili pobiti vsi, ki ne bi oboževali podobe zvernika. **16** In povzroči vsem, tako malim kakor velikim, bogatim in revnim, svobodnim in sužnjem, da sprejmejo znamenje v svojo desnico ali v svoja čela: **17** in da noben človek ne bi smel kupovati ali prodajati, razen ktor je imel znamenje ali ime zvernika ali število njegovega imena. **18** Tukaj je modrost. Naj tisti, ki ima razum, prešteje število zvernika: kajti to je število človeka; in njegovo število je šeststo šest in šestdeset.

14 In pogledal sem in glej, Jagnje je stalo na gori Sion in z njim sto štiri in štirideset tisoč [tistih], ki so imeli na svojih čelih napisano ime njihovega Očeta. **2** In zaslišal sem glas z neba, kakor glas mnogih vodá in kakor glas velikega groma: in slišal sem glas harfstov igrati s svojimi harfami: **3** in peli so, kakor bi bila to nova pesem, pred prestolom in pred štirimi živalmi in starešinami: in noben človek se ni mogel naučiti te pesmi razen sto štiri in štiridesetih tisočev, ki so bili odkupljeni z zemlje. **4** To so tisti, ki niso bili omadeževani z ženskami; kajti deviški so. To so tisti, ki sledijo Jagnjetu, kamorkoli gre. Ti so bili odkupljeni izmed ljudi, so prvi sadovi Bogu in Jagnetu. **5** In v njihovih ustih ni bilo najti zvijače: kajti pred Božjim prestolom so brez krivde. **6** In videl sem drugega angela leteti po sredi neba, ki je imel oznaniti večen evangelij tem, ki prebivajo na zemljì in vsakemu narodu, sorodstvu, jeziku in ljudem, (aiōnios g166) **7** govorč z močnim glasom: „Bojte se Boga in dajte mu slavo; kajti prišla je ura njegove sodbe: in obožujte njega, ki je naredil nebo in zemljo in morje ter studence vodá.“ **8** In sledil je še en angel, govorč: „[Metropol] Babilon je padla, padla je, ta velika metropola, zato ker je vse narode prisilila piti od vina besa svojega prešuščovanja.“ **9** In tema je sledil še tretji angel, govorč z močnim glasom: „Če katerikoli človek obožuje zvernika in njegovo podobo ter v svoje celo ali v svojo roko sprejme njegovo znamenje, **10** bo ta isti pil od vina Božjega besa, ki je brez mešanja izlit v čašo njegovega ogorčenja; in v prisotnosti svetih angelov in v Jagnjetovi prisotnosti bo mučen z ognjem in žveplom: **11** in dim njihovega mučenja se vzpenja na veke vekov: in ne podnevi, ne ponoči nima počitka kdor obožuje zvernika ter njegovo podobo in kdorkoli sprejme znamenje njegovega imena. (aiōn g165) **12** Tukaj je potrpežljivost svetih: tukaj so tisti, ki se držijo Božjih zapovedi in Jezusove vere.“ **13** In zaslišal sem glas z neba, ki mi je reklo: „Zapiši: „Blagoslovjeni so mrtvi, ki odslej umrejo v Gospodu: ‘Da, ‘govori Duh, ‘da se lahko odpocijejo od svojih naporov; in njihova dela jim sledijo.“ **14** In pogledal sem ter zagledal bel oblak in na oblaku sedeti nekoga, podobnega Sinu človekovemu, ki ima na svoji glavi zlato krono in v svoji roki oster srp. **15** In iz templja je prišel drug angel in tistem, ki je sedel na oblaku, je z močnim glasom vpil: „Zamahní s svojim srpom in požanjí: kajti zate je prišel čas, da žanješ; kajti žetev zemlje je dozorela.“ **16** In tisti, ki je sedel na oblaku, je zamahní s svojim srpom po zemlji; in zemlja je bila požeta. **17** In drug angel je prišel iz templja, ki je v nebesih, ki je tudi imel oster srp. **18** In drug angel je prišel od oltarja, ki je imel oblast nad ognjem; in z glasnim krikom je zavpil tistem, ki je imel oster srp, rekoč: „Zamahní s svojim ostrim srpom in zberi zemeljske trne grozde; kajti njeno grozdje je popolnoma dozorelo.“ **19** In angel je s svojim srpom zamahní po zemljì in zbral vino zemlje in ga vrgel in veliko vinsko stiskalnico Božjega besa. **20** In vinska stiskalnica je bila

pohojana zunaj mesta in iz vinske stiskalnice je prišla kri, celo konjem do uzd, tisoč in šeststo dolžin brazd daleč.

15 In na nebu sem videl drugo znamenje, veliko in čudovito, sedem angelov, ki so imeli sedem zadnjih nadlog; kajti z njimi je dopolnjen Božji bes. **2** In videl sem, kot bi bilo steklene morje, pomešano z ognjem: in ti, ki so dosegli zmago nad zvernikom in nad njegovim podobo in nad njegovim znamenjem in nad številom njegovega imena, so z Božjimi harfami stali na steklenem morju. **3** In peli so pesem Božjega služabnika Mojzesu in Jagnjetovo pesem, rekoč: „Velika in čudovita so tvoda dela, Gospod Bog Vsemogočni; vtoye poti so pravične in resnične, ti Kralj svetih. **4** Kdo se te ne bi bal, oh Gospod in ne proslavil tvojega imena? Kajti samo ti si svet: kajti vsi narodi bodo prisli in oboževali pred teboj; kajti tvoje sodbe so postale očitne.“ **5** In nató sem pogledal in glej, tempelj šotorskega svetišča pričevanja v nebesih je bil odprt: **6** in iz templja je prišlo sedem angelov, ki so imeli sedem nadlog, oblečenih v čisto in belo platno in preko prsi opasanih z zlatimi pasovi. **7** In ena izmed štirih živali je dala sedmim angelom sedem zlatih stekleničk polnih besa Boga, ki živi na veke vekov. (aiōn g165) **8** In tempelj je bil napolnjen z dimom od Božje slave in od njegove moči; in noben človek ni bil sposoben vstopiti v tempelj, dokler se ne bi izpolnilo sedmre nadloge sedmih angelov.

16 In iz templja sem zaslišal močan glas, ki je sedmim angelom rekel: „Pojdite po svojih poteh in na zemljo izljite stekleničke Božjega besa.“ **2** In odšel je prvi in svojo stekleničko izlil na zemljo; in na ljudi, ki so imeli znamenje zvernika in na tiste, ki so oboževali njegovo podobo, je padlo ogabno in boleče vnetje. **3** In drugi angel je svojo stekleničko izlil na morje; in postal je kakor kri mrtvega človeka: in vsaka živa duša v morju je umrla. **4** In tretji angel je svojo stekleničko izlil na reke in studence vodá; in postale so kri. **5** In slišal sem reči angela vodá: „Ti si pravičen, oh Gospod, ki si in si bil in boš, ker si tako sodil. **6** Kajti preilih so kri svetih in prerokov in dal si jim pití kri; kajti vredni so.“ **7** In od oltarja sem nekoga slišal reči: „Točno tako, Gospod Bog Vsemogočni, resnične in pravične so tvoje sodbe.“ **8** In četrти angel je svojo stekleničko izlil na sonce; in dana mu je bila oblast, da z ognjem žge ljudi. **9** In ljudje so bili žgani z veliko vročino in izrekali bogokletje proti imenu Boga, ki ima oblast nad temi nadlogami: pa se niso pokesali, da bi mu dali slavo. **10** In peti angel je svojo stekleničko izlil na zvernikov prestol; in njegovo kraljestvo je bilo polno teme; in zaradi bolečine so si grizli svoje jezikke **11** in zaradi svojih bolečin in svojih vnetij so izrekali bogokletje proti Bogu nebes in se niso pokesali od svojih dejanj. **12** In šesti angel je svojo stekleničko izlil na veliko reko Evfrat; njena voda se je posušila, da bi se lahko pripravila pot kraljem v zzhoda. **13** In videl sem iz ust zmaja in iz ust zvernika ter iz ust lažnega preroka priti tri nečiste duhove, podobne žabam. **14** Kajti to so duhovi hudičev, ki delajo čudeže, ki gredo do kraljev zemljì in celotnega sveta, da jih zberejo na bitko tistega velikega dne Boga Vsemogočnega. **15** „Glej, prideš, kakor tat. Blagoslovjen je kdor straži in obdrži svoje obleke, da ne bi hodil nag in bi videl njegovo sramoto.“ **16** In zbral jih je skupaj na kraju, in hebrejskem jeziku imenovanem Harmagedón. **17** In sedmi angel je svojo stekleničko izlil v zrak; in iz nebeškega templja je prišel od prestola močan glas, rekoč: „Narejeno je.“ **18** In tam so bili glasovi in gromi in bliski; in bil je velik potres, kakršnega še ni bilo, odkar so bili na zemljì ljudje, tako mogočen potres in tako velik. **19** In veliko mesto je bilo razdeljeno na tri dele in mesta narodov so se podrla: in velika [metropol] Babilon je prišla v spomin pred Bogom, da ji da čašo vina okrutnosti svojega besa. **20** In vsak otok je zbežal proč in gorá ni bilo najti. **21** In z

neba je padala na ljudi velika toča, vsak kamen težak okoli talent: in ljudje so zaradi nadloge toče izrekali bogokletje proti Bogu; kajti nadloga od tega je bila silno velika.

17 In prišel je eden izmed sedmih angelov, ki je imel sedem steklenič in govoril z menoj ter mi rekel: „Pridi sēm; pokazal ti bom sodbo vélike vlačuge, ki sedi nad mnogimi vodami: 2 s katero so kralji zemlje zagrešili prešuštvovanje, prebivalci zemlje pa so bili opti z vinom njenega prešuštvovanja.“ 3 Tako me je v duhu odvedel proč v divjino: in videl sem žensko sedeti na škrlatno obarvanem zverniku, polnem imen bogokletstev, ki je imel sedemглав in deset rogov. 4 In ženska je bila oblečena v vijolično in škrlatno [rdečo] barvo in odeta z zlatom in dragocenimi kamni in biseri, v svoji roki je imela zlato čašo polno ogabnosti in umazanosti svojega prešuštvovanja: 5 in na njenem čelu je bilo napisano ime: SKRIVNOST, VÉLICA [METROPOLA] BABILON, MATI POCESTNIC IN OGABNOSTI ZEMLJE. 6 In videl sem žensko, pijano s krvjo svetih in s krvjo Jezusovih mučencev: in ko sem jo zagledal, sem se čudil z veliko osuplostjo. 7 Angel pa mi je rekel: „Zakaj se čudiš? Povedal ti bom skrivnost ženske in zvernika, ki jo prenaša, ki ima sedemглав in deset rogov. 8 Zvernik, ki si ga videl, je bil in ga ni; in vzpel se bo iz jame brez dna in šel v pogubo: in tisti, ki prebivajo na zemljici, katerih imena od ustanovitve sveta niso bila zapisana v knjigi življenja, se bodo čudili, ko bodo gledali zvernika, ki je bil in ga ni, pa vendar je. (Abysos g12) 9 In tukaj je um, ki ima modrost. Sedemглав je sedem gorá, na katerih sedi ženska. 10 In tam je sedem kraljev: pet je padlih in eden je, drugi pa še ni prišel; ko pa pride, mora kratek čas nadaljevati. 11 Zvernik pa, ki je bil in ga ni, je celo osmi in je izmed sedmih in gre v pogubo. 12 In deset rogov, ki si jih videl, je deset kraljev, ki doslej še niso prejeli kraljestva; toda kot kralji prejmejo oblast z zvernikom za eno uro. 13 Ti imajo en um, svojo oblast in moč pa bodo dali zverniku. 14 Ti se bodo vojskovali z Jagnjetom, Jagnje pa jih bo premagalo: kajti on je Gospod gospodov in Kralj kraljev: in tisti, ki so z njim, so poklicani in izbrani in zvesti.“ 15 In rekel mi je: „Te vode, ki jih vidiš, kjer sedi vlačuga, so ljudje in množice in narodi in jeziki. 16 In deset rogov, ki si jih videl na zverniku, ti bodo sovražili vlačugo in naredili jo bodo opustošeno in nago in jedli bodo njeno meso ter jo sežgali z ognjem. 17 Kajti Bog je na njihova srca položil, da izpolnijo njegovo voljo in da se strinjajo in svoje kraljestvo izročijo zverniku, dokler ne bodo izpolnjene Božje besede. 18 Ženska pa, ki si jo videl, je to veliko mesto, ki kraljuje nad kralji zemlje.“

18 In po teh stvareh sem videl drugega angela priti dol z neba, ki je imel veliko oblast; in zemlja je bila razsvetljena z njegovo slavo. 2 In mogočno je vpil z močnim glasom, rekoč: „Vélica [metropola] Babilon je padla, padla je in postala prebivališče hudičev in utrijen kraj vsakega nečistega duha in kletka vsake nečiste in osovarzene ptice. 3 Kajti vsi narodi so pili od vina besa njenega prešuštvovanja in kralji zemlje so z njo zagrešili prešuštvovanje in trgovci zemlje so obogateli ob obilju njenih poslastic.“ 4 In zaslilaš sem drug glas z neba, rekoč: „Pridite iz nje, moji ljudje, da ne boste soudelezeni z njenimi grehi in da ne prejmete od njenih nadlog. 5 Kajti njeni grehi so segli do neba in Bog se je spomnil njenih krivčnosti. 6 Nagradite jo, kakor vas je sama nagradila in podvojite ji dvojno glede na njena dela: v čašo, ki jo je napolnila, ji napolnite dvojno. 7 Kolikor je samo sebe slavila in slastno živila, toliko muk in bridkosti ji dajte: kajti v svojem srcu pravi: „Sedim kakor kraljica in nisem vdova in ne bom videla bridkosti.“ 8 Zatorej bodo njene nadloge priše v enem dnevu: smrt in žalovanje in lakota; in popolnoma bo požgana z ognjem:

kajti močan je Gospod Bog, ki jo sodi.“ 9 In kralji zemlje, ki so zagrešili prešuštvovanje in z njo slastno živeli, jo bodo objokovali in žalovali za njo, ko bodo videli dim njenega gorenia, 10 stoječdaleč stran zaradi strahu pred njenim mučenjem, rekoč: „Ojoj, ojoj, ta vélika metropola Babilon, ta mogočna metropola! Kajti v eni uri je prišla tvoja sodba.“ 11 In trgovci zemlje bodo jokali in žalovali nad njo: kajti noben človek ne kupuje več njihovega trgovskega blaga: 12 trgovskega blaga iz zlata, srebra, dragocenih kamnov in iz biserov in tankega lanenega platna, bagra, svile in škrlnata in vsakega dišečega lesa in vseh vrst posod iz slonovine in vseh vrst najdragocenijega lesa in iz brona, železa, marmorja, 13 cimeta, dišav, mazil, kadil, vina, olja, fine moke, pšenice, živali, ovc, konj, bojnih vozov, sužnjev in človeških duš. 14 In sedeži, po katerih je hlepela tvoja duša, so odšli od tebe in vse stvari, ki so bile okusne in lepe, so odšle od tebe in sploh jih ne boš več našel. 15 Trgovci s temi stvarmi, ki so po njej obogateli, bodo zaradi strahu pred njenim mučenjem stali daleč stran ter jokali in tarnali 16 in govorili: „Ojoj, ojoj, ta vélika metropola, ki je bila oblečena v tanko laneno platno in bager in škrlat in odeta z zlatom in dragocenimi kamni in biseri! 17 Kajti v eni uri pridejo v nič tako velika bogastva.“ In vsak kapitan in vse spremstvo na ladjah in mornarji in kolikor jih trguje po morju, so stali daleč stran 18 in ko so zagledali dim njenega gorenia, so vpili, rekoč: „Katero mesto je podobno tej véliki metropoli!“ 19 In na svoje glave so metali prah in vpili, koliki in tarnali, rekoč: „Ojoj, ojoj, ta vélika metropola, v kateri so zaradi njene visoke cene postal bogati vsi, ki imajo ladje na morju! Kajti v eni uri je postala opustošena. 20 Veselite se nad njo, ve nebesa in vi sveti apostoli ter preroki; kajti Bog vas je maščeval na njej.“ 21 In mogočen angel je pobral kamen, podoben velikemu mlinskemu kamnu in ga vrgel v morje, rekoč: „Tako bo ta vélika metropola Babilon z nasiljem zrušena in sploh je ne bo več najti. 22 In v tebi se sploh ne bo več slišalo zvokov harfistov in glasbenikov in piskačev ter trobentačev; in v tebi ne bo več najti nobenega rokodelca, katerekoli umetnosti je že; in v tebi se sploh ne bo več slišalo zvoka mlinskega kamna; 23 in v tebi sploh ne bo več slišati svetloba sveče; in v tebi sploh ne bo več slišati glasu ženina in nete: kajti tvoji trgovci so bili veliki može zemlje; kajti s svojimi čarodejstvi so bili zavedeni vsi narodi. 24 In v njej je bila najdena kri prerokov in svetih in vseh, ki so bili umorjeni na zemlji.“

19 In po teh besedah sem zaslilaš močan glas mnogih ljudi na nebu, rekoč: „Aleluja. Rešitev duš in slava in čast ter oblast Gospodu, našemu Bogu: 2 kajti njegove sodbe so resnične in pravične: kajti obsodil je véliko vlačugo, ki je s svojim prešuštvovanjem pokvarila zemljo in pri njeni roki je maščeval kri svojih služabnikov.“ 3 In ponovno so rekli: „Aleluja. In njen dim se je vzdigoval na veke vekov.“ (aion g165) 4 In štiriindvajset starešin in četvero živali je padlo dol ter oboževalo Boga, ki je sedel na prestolu, rekoč: „Amen. Aleluja.“ 5 In od prestola je prišel glas, rekoč: „Hvalite našega Boga, vsi vi njegovi služabniki in vi, ki se ga bojite, oboji, mali in veliki.“ 6 In zaslilaš sem kakor bi bil glas velike množice in kakor glas mnogih vodá in kakor glas mogočnih grmenj, rekoč: „Aleluja: kajti kraljuje Gospod Bog vsegamogočni. 7 Bodimo veseli in veselimo se in dajmo mu čast: kajti prišla je Jagnjetova svatba in njegova žena se je pripravila. 8 In zagotovljeno ji je bilo, da bi bila oblečena v tanko laneno platno, čisto in belo: „Kajti tanko laneno platno je pravičnost svetih. 9 In rekel mi je: „Piši: „Blagoslovjeni so tisti, ki so poklicani na Jagnjetovo poročno večerjo.“ In rekel mi je: „To so resnični Božji izkreki.“ 10 In padel sem k njegovim stopalom, da ga obožujem. On pa mi je rekel: „Glej, ne delaj tega: jaz sem tvoj soslužabnik in izmed tvojih bratov, ki imajo Jezusovo pričevanje: obožuj Boga:“

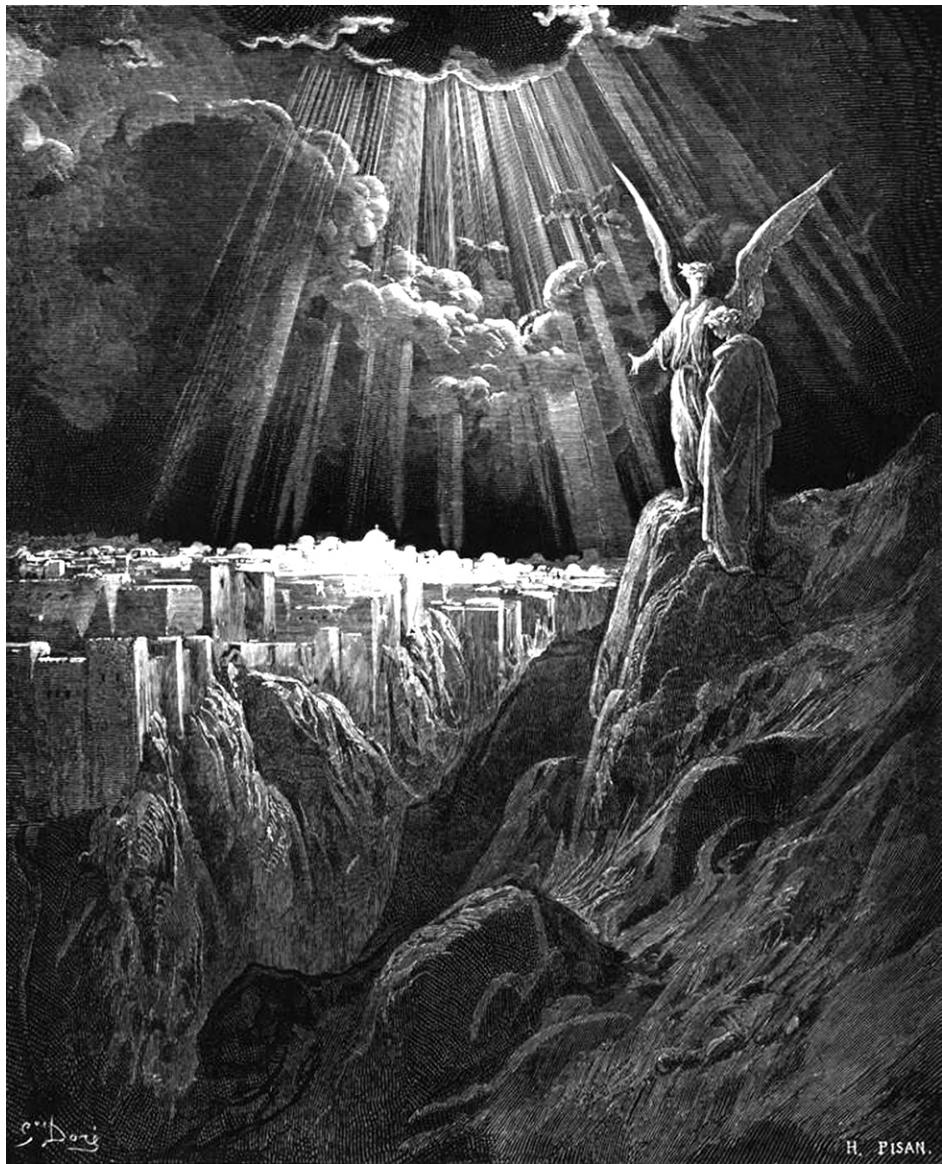
kajti pričevanje o Jezusu je duh preroštva.“ **11** In videl sem odprto nebo in glej, bel konj; in kdor je sedel na njem, je bil imenovan Zvesti in Resnični in on v pravičnosti sodi ter se vojskuje. **12** Njegove oči so bile kakor plamen ognja in na njegovih glavi je bilo mnogo krov; in imel je napisano ime, ki ga ni poznal noben človek, razen njega samega. **13** In oblečen je bil v suknju, pomočeno v kri: in njegovo ime se imenuje Božja Beseda. **14** In vojske teh, ki so bile na nebu, so mu sledile na belih konjih, oblečene v tanko, belo in čisto laneno platno. **15** In iz njegovih ust izhaja oster meč, da naj bi z njim udaril narode: in vladal jim bo z želesno palico: in mendra vinsko stiskalnico okrutnosti in besa Vsemogočnega Boga. **16** In na svoji sukjni in na svojem stegnu ima napisano ime: KRALJ KRALJEV IN GOSPOD GOSPODOV. **17** In videl sem angelata na soncu: in zavpil je z močnim glasom, rekoč vsej perjadi, ki leti po sredi neba: „Pridite in zberite se skupaj k večerni velikega Boga; **18** da boste lahko jedle meso kraljev in meso častnikov in meso mogočnežev in meso konj in od teh, ki sedijo na njih in meso vseh ljudi, tako svobodnih kakor zaslužnjenih, tako malih kakor velikih.“ **19** In videl sem zvernika in kralje zemlje ter njihove vojske zbrane skupaj, da se vojskujejo proti njemu, ki je sedel na konju in proti njegovi vojski. **20** In zverniki je bil ujet in z njim lažni prerok, ki je delal čudeže pred njim, s katerimi je zavajal te, ki so sprejeli znamenje zvernika in te, ki so oboževali njegovo podobo. Oba sta bila živa vržena v ognjeno jezero, goreče z žveplom. (*Limnē Pyr g3041 g4442*) **21** Preostanek pa je bil umorjen z mečem tistega, ki je sedel na konju, katerega meč je prihajal iz njegovih ust: in vsa perjad je bila nasičena z njihovim mesom.

20 In videl sem angela priti dol z neba, ki je imel v svoji roki ključ od jame brez dna ter veliko verigo. (*Abyssos g12*) **2** In zgrabil je zmaja, to staro kačo, ki je hudič in Satan, ter ga zvezal za tisoč let **3** in ga vrgel v jamo brez dna in ga zaprl ter zapečatil nad njim, da naj ne bi več zavajal narodov, dokler se ne bi dopolnilo tisoč let: potem pa mora biti malo časa odvezan. (*Abyssos g12*) **4** In videl sem prestole in sedeli so na njih in dana jim je bila sodba: in videl sem duše teh, ki so bili obglavljeni zaradi pričevanja o Jezusu in zaradi Božje besede in ki niso oboževali zvernika, niti njegove podobe, niti niso sprejeli njegovega znamenja na svoja čela ali na svoje roke; in živelni in kraljevali so s Kristusom tisoč let. **5** Toda preostanek mrtvih ni ponovno oživel, dokler niso bili zaključeni tisoč let. To je prvo vstajenje. **6** Blagoslovljen in svet je, kdor ima delež v prvem vstajenju: nad takšnimi druga smrt nima oblasti, temveč bodo Božji in Kristusovi duhovniki in kraljevali bodo z njim tisoč let. **7** In ko mine tisoč let, bo Satan izpuščen iz svoje ječe **8** in šel bo ven, da zavede narode, ki so na štirih četrtnah zemlje, Goga in Magóga, da jih zbere skupaj za bitko: katerih število je kot morskega peska. **9** In odšli so na zemljino prostranstvo in obkolili tabor svetih ter ljubljeno mesto: in prišel je ogenj dol z neba od Boga ter jih požr. **10** Hudič, ki jih je zavedel, pa je bil vržen v ognjeno in žvepledno jezero, kjer sta zverniki in lažni prerok in mučeni bodo dan in noč, na veke vekov. (*aiōn g165, Limnē Pyr g3041 g4442*) **11** In videl sem velik bel prestol in njega, ki je sedel na njem, pred katerega obrazom sta pobegnila zemlja in nebo; in ni bilo najti prostora ranju. **12** In videl sem mrtve, male in velike, stati pred Bogom; in knjige so bile odprtne; in še ena knjiga je bila odprta, ki je knjiga življenja: in mrtvi so bili sojeni iz teh stvari, ki so bile napisane v knjigah, glede na njihova dela. **13** In morje se je odreklo mrtvim, ki so bili v njem; in smrt in pekel sta izročila mrtve, ki so bili v njiju: in bili so sojeni, vsak glede na svoja dela. (*Hades g86*) **14** In smrt in pekel sta bila vržena v ognjeno jezero. To je druga smrt. (*Hades g86, Limnē Pyr g3041 g4442*) **15** In kdorkoli ni bil najden zapisan v knjigi življenja, je bil vržen v ognjeno jezero. (*Limnē Pyr g3041 g4442*)

21 In videl sem novo nebo in novo zemljo: kajti prvo nebo in prva zemlja sta prešla; in ni bilo več morja. **2** In jaz, Janez, sem videl sveto mesto, novi Jeruzalem, prihajati dol od Boga, iz nebes, pripravljeno kakor je nevesta okrašena za svojega soprega. **3** In zasišal sem močan glas z neba, rekoč: „Glej, šotorsko svetišče Boga je z ljudmi in prebival bo z njimi in oni bodo njegovi ljudje in sam Bog bo z njimi in bo njihov Bog. **4** In Bog bo obriral vse solze z njihovih oči; in ne bo več smrti, niti bridkosti, niti jokanja, niti ne bo več nobene bolečine: kajti prejšnje stvari so minile.“ **5** In tisti, ki je sedel na prestolu, je rekel: „Poglej, vse stvari delam nowe.“ In rekel mi je: „Zapiši: kajti te besede so resnične in zveste.“ **6** In rekel mi je: „Končano je. Jaz sem Alfa in Omega, začetek in konec. Temu, ki je žejen, bom velikodušno dal iz studenca vode življenja. **7** Kdor premaga, bo podedoval vse stvari; in jaz bom njegov Bog, on pa bo moj sin. **8** Toda strahopetci, nevernički, gnušneži, morlici, vlačugarji, čarodeji, malikovalci in vsi lažnivci bodo imeli svoj delež v jezeru, ki gori z ognjem in žveplom: kar je druga smrt.“ (*Limnē Pyr g3041 g4442*) **9** In k meni je prišel eden izmed sedmih angelov, ki so imeli sedem stekleničk, polnih sedmih zadnjih nadlog in goril z menoj, rekoč: „Pridi sēm, pokazal ti bom nevesto, Jagnjetovo ženo.“ **10** In v duhu me je odvedel proč, k veliki in visoki gori, ter mi pokazal tisto veliko mesto, sveti Jeruzalem, ki se je od Boga spuščal z neba, **11** ki je imel Božjo slavo: in njegova svetloba je bila podobna najdragocenijemu kamnu, celo podobna kamnu jaspisu, čistemu kakor kristal; **12** in imelo je veliko in visoko obzidje in dvanaest velikih vrat in ob velikih vratih dvanaest angelov in na njih so bila napisana imena, ki so imena dvanaesterih rodov Izraelovih otrok: **13** na vzhodu troje velikih vrat; na severu troje velikih vrat; na jugu troje velikih vrat; in na zahodu troje velikih vrat. **14** In obzidje mesta je imelo dvanaest temeljev in na njih imena dvanaesterih Jagnjetovih apostolov. **15** In tisti, ki je gorovil z menoj, je imel zlat trst, da izmeri mesto in njegova velika vrata in njegovo obzidje. **16** In mesto leži širokoglati in dolžina je tako velika kakor širina: in s trstom je izmeril mesto, dvanaest tisoč dolžin brazd. Njegova dolžina in širina in višina so enake. **17** In izmeril je njegovo obzidje, sto štiri in štirideset komolcev, glede na človeško mero, to je, od angela. **18** In obzidje je bilo zgrajeno iz jaspisa: in mesto je bilo čisto zlato, podobno čistemu steklu. **19** In temelji mestnega obzidja so bili okrašeni z vsemi vrstami dragocenih kamnov. Prvi temelj je bil jaspis; drugi safir; tretji halkledon; četrti smaragd; **20** peti sardoniks; šesti sardij; sedmi hrizolit; osmi beril; deveti topaz; deseti hrizopraz; enajsti hijacint; dvanaestji ametist. **21** In dvanaest velikih vrat je bilo dvanaest bisarov; vsaka posamezna velika vrata so bila iz enega bisera: in ulica mesta je bila čisto zlato, kakor bi bilo prosojno steklo. **22** In v njem nisem videl templja: kajti njegov tempelj sta Gospod Bog Vsemogočni in Jagnje. **23** In mesto ni potrebovalo sonca niti lune, da bi sijala nanj: kajti razsvetljevala ga je Božja slava in Jagnje je njegova svetloba. **24** In narodi teh, ki so rešeni, bodo hodili v njegovi svetlobi: in kralji zemlje vanj prinesajo svojo slavo in čast. **25** In njegova velika vrata se podnevi sploh ne bodo zaprla: kajti tam ne bo noči. **26** In vanj bodo prinesli slavo in čast narodov. **27** In tja nikakor ne bo stopilo karkoli, kar omadeže niti karkoli dela ogabno ali dela laž: temveč tisti, ki so zapisani v Jagnjetovi knjigi življenja.

22 In pokazal mi je bistro reko vode življenja, čisto kakor kristal, ki je izvirala iz Božjega in Jagnjetovega prestola. **2** In na sredi njegove ulice in na obeh straneh reke je bilo drevo življenja, ki je rodilo dvanaest vrst sadja in je vsak mesec obrodilo svoj sad: listi drevesa pa so bili za ozdravljanje narodov. **3** In nič več ne bo prekletstva: temveč bo v njem Božji in Jagnjetov prestol; in njegovi služabniki mu bodo služili: **4** in videli bodo njegov obraz;

in njegovo ime bo na njihovih čelih. **5** In tam ne bo noči; in ne potrebujejo nobene sveče niti sončne svetlobe; kajti Gospod Bog jim daje svetlubo: in kraljevali bodo na veke vekov. (ačen g165) **6** In rekel mi je: „Ti izreki so zvesti in resnični: “in Gospod, Bog svetih prerokov, je poslal svojega angela, da pokaže svojim služabnikom stvari, ki morajo biti v kratkem storjene. **7** „Glej, pridem hitro: blagoslovljen je kdor ohranja izreke preroštva iz te knjige.“ **8** In jaz, Janez, sem videl te stvari in jih slišal. In ko sem jih slišal in videl, sem padel dol pred stopala angela, ki mi je pokazal te stvari, da bi ga oboževal. **9** Potem mi je rekel: „Poglej, ne delaj tega: kajti jaz sem tvoj soslužabnik in izmed tvojih bratov prerokov in izmed teh, ki ohranjajo izreke te knjige: obožuj Boga.“ **10** In rekel mi je: „Ne zapečati izrekov preroštva te knjige: kajti čas je blizu. **11** Kdor je nepravičen, naj bo nepravičen še naprej: in kdor je umazan, naj bo umazan še naprej: in kdor je pravičen, naj bo še naprej pravičen: in kdor je svet, naj bo svet še naprej.“ **12** „In glej, pridem hitro; in moja nagrada je z menoj, da dam vsakemu človeku glede na to, kakšno bo njegovo delo. **13** Jaz sem Alfa in Omega, začetek in konec, prvi in poslednji.“ **14** Blagoslovljeni so tisti, ki izpolnjujejo njegove zapovedi, da bi lahko imeli pravico do drevesa življenja in bi lahko skozi velika vrata vstopili v mesto. **15** Kajti zunaj so psi in čarodeji in vlačugarji in morilci in malikovalci in kdorkoli ljubi [laž] ter počne laž. **16** „Jaz, Jezus, sem poslal svojega angela, da vam te stvari pričuje po cerkvah. Jaz sem korenina in rod Davidov in sveta ter jutranja zvezda.“ **17** In Duh in nevesta pravita: „Pridi.“ In naj tisti, ki sliši, reče: „Pridi.“ In naj tisti, ki je žejen, pride. In kdorkoli hoče, naj velikodušno vzame vodo življenja. **18** Kajti jaz pričujem vsakemu človeku, ki sliši besede preroštva te knjige: „Če bo katerikoli človek tem besedam dodal, mu bo Bog dodal nadloge, ki so napisane v tej knjigi: **19** in če bo katerikoli človek odvzel od besed knjige tega preroštva, bo Bog odvzel njegov delež iz knjige življenja in iz svetega mesta in od stvari, ki so napisane v tej knjigi.“ **20** Tisti, ki pričuje te stvari, pravi: „Zagotovo pridem hitro.“ Amen. Točno tako, pridi Gospod Jezus. **21** Milost našega Gospoda Jezusa Kristusa naj bo z vami vsemi. Amen.

In jaz, Janez, sem videl sveto mesto, novi Jeruzalem, prihajati dol od Boga, iz nebes, pripravljeno kakor je nevesta okrašena za svojega soproga. In zaslišal sem močan glas z neba, rekoč: „Glej, šotorsko svetišče Boga je z ljudmi in prebival bo z njimi in oni bodo njegovi ljudje in sam Bog bo z njimi in bo njihov Bog.

Razodetje 21:2-3

Vodnik za Bralce

Slovenščina at AionianBible.org/Readers-Guide

The Aionian Bible republishes public domain and Creative Common Bible texts that are 100% free to copy and print. The original translation is unaltered and notes are added to help your study. The notes show the location of ten special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of afterlife destinies.

Who has the authority to interpret the Bible and examine the underlying Hebrew and Greek words? That is a good question! We read in 1 John 2:27, “*As for you, the anointing which you received from him remains in you, and you do not need for anyone to teach you. But as his anointing teaches you concerning all things, and is true, and is no lie, and even as it taught you, you remain in him.*” Every Christian is qualified to interpret the Bible! Now that does not mean we will all agree. Each of us is still growing in our understanding of the truth. However, it does mean that there is no infallible human or tradition to answer all our questions. Instead the Holy Spirit helps each of us to know the truth and grow closer to God and each other.

The Bible is a library with 66 books in the Protestant Canon. The best way to learn God's word is to read entire books. Read the book of Genesis. Read the book of John. Read the entire Bible library. Topical studies and cross-referencing can be good. However, the safest way to understand context and meaning is to read whole Bible books. Chapter and verse numbers were added for convenience in the 16th century, but unfortunately they can cause the Bible to seem like an encyclopedia. The Aionian Bible is formatted with simple verse numbering, minimal notes, and no cross-referencing in order to encourage the reading of Bible books.

Bible reading must also begin with prayer. Any Christian is qualified to interpret the Bible with God's help. However, this freedom is also a responsibility because without the Holy Spirit we cannot interpret accurately. We read in 1 Corinthians 2:13-14, “*And we speak of these things, not with words taught by human wisdom, but with those taught by the Spirit, comparing spiritual things with spiritual things. Now the natural person does not receive the things of the Spirit of God, for they are foolishness to him, and he cannot understand them, because they are spiritually discerned.*” So we cannot understand in our natural self, but we can with God's help through prayer.

The Holy Spirit is the best writer and he uses literary devices such as introductions, conclusions, paragraphs, and metaphors. He also writes various genres including historical narrative, prose, and poetry. So Bible study must spiritually discern and understand literature. Pray, read, observe, interpret, and apply. Finally, “*Do your best to present yourself approved by God, a worker who does not need to be ashamed, properly handling the word of truth.*” 2 Timothy 2:15. “*God has granted to us his precious and exceedingly great promises; that through these you may become partakers of the divine nature, having escaped from the corruption that is in the world by lust. Yes, and for this very cause adding on your part all diligence, in your faith supply moral excellence; and in moral excellence, knowledge; and in knowledge, self-control; and in self-control patience; and in patience godliness; and in godliness brotherly affection; and in brotherly affection, love. For if these things are yours and abound, they make you to be not idle nor unfruitful to the knowledge of our Lord Jesus Christ,*” 2 Peter 1:4-8.

Slovarèek

Slovenščina at AionianBible.org/Glossary

The Aionian Bible un-translates and instead transliterates ten special words to help us better understand the extent of God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies. The original translation is unaltered and a note is added to 63 Old Testament and 200 New Testament verses. Compare the meanings below to the Strong's Concordance and Glossary definitions.

Abyssos

Language: Koine Greek

Speech: proper noun, place

Usage: 9 times in 3 books, 6 chapters, and 9 verses

Strong's: g12

Meaning:

Temporary prison for special fallen angels such as Apollyon, the Beast, and Satan.

aīdios

Language: Koine Greek

Speech: adjective

Usage: 2 times in Romans 1:20 and Jude 6

Strong's: g126

Meaning:

Lasting, enduring forever, eternal.

aiōn

Language: Koine Greek

Speech: noun

Usage: 127 times in 22 books, 75 chapters, and 102 verses

Strong's: g165

Meaning:

A lifetime or time period with a beginning and end, an era, an age, the completion of which is beyond human perception, but known only to God the creator of the aiōns, Hebrews 1:2. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Koine Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

aiōnios

Language: Koine Greek

Speech: adjective

Usage: 71 times in 19 books, 44 chapters, and 69 verses

Strong's: g166

Meaning:

From start to finish, pertaining to the age, lifetime, entirety, complete, or even consummate. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Koine Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

Geenna

Language: Koine Greek

Speech: proper noun, place

Usage: 12 times in 4 books, 7 chapters, and 12 verses

Strong's: g1067

Meaning:

Valley of Hinnom, Jerusalem's trash dump, a place of ruin, destruction, and judgment in this life, or the next, though not eternal to Jesus' audience.

Hadēs

Language: Koine Greek

Speech: proper noun, place

Usage: 11 times in 5 books, 9 chapters, and 11 verses

Strong's: g86

Meaning:

Synonomous with Sheol, though in New Testament usage Hades is the temporal place of punishment for deceased unbelieving mankind, distinct from Paradise for deceased believers.

Limnē Pyr

Language: Koine Greek

Speech: proper noun, place

Usage: Phrase 5 times in the New Testament

Strong's: g3041 g4442

Meaning:

Lake of Fire, final punishment for those not named in the Book of Life, prepared for the Devil and his angels, Matthew 25:41.

Sheol

Language: Hebrew

Speech: proper noun, place

Usage: 65 times in 17 books, 50 chapters, and 63 verses

Strong's: h7585

Meaning:

The grave or afterlife world of both the righteous and unrighteous, believing and unbelieving.

Tartaroō

Language: Koine Greek

Speech: proper noun, place

Usage: 1 time in 2 Peter 2:4

Strong's: g5020

Meaning:

Temporary prison for particular fallen angels awaiting judgment.

Slovarèek +

AionianBible.org/Bibles/Slovene---Slovene-Savli-Bible/Noted

Glossary references are below. Strong's Hebrew and Greek number notes are added to 63 Old Testament and 200 New Testament verses. Questioned verse translations do not contain Aionian Glossary words and may wrongly imply *eternal* or *Hell*. * The note placement is skipped or adjusted for verses with non-standard numbering.

Abyssos

Luka 8:31
Rimljanom 10:7
Razodetje 9:1
Razodetje 9:2
Razodetje 9:11
Razodetje 11:7
Razodetje 17:8
Razodetje 20:1
Razodetje 20:3

aïdios

Rimljanom 1:20
Juda 1:6

aiōn

Matej 12:32
Matej 13:22
Matej 13:39
Matej 13:40
Matej 13:49
Matej 21:19
Matej 24:3
Matej 28:20
Marko 3:29
Marko 4:19
Marko 10:30
Marko 11:14
Luka 1:33
Luka 1:55
Luka 1:70
Luka 16:8
Luka 18:30
Luka 20:34
Luka 20:35
Janez 4:14
Janez 6:51
Janez 6:58
Janez 8:35
Janez 8:51
Janez 8:52
Janez 9:32
Janez 10:28
Janez 11:26
Janez 12:34
Janez 13:8
Janez 14:16

Apostolska dela 3:21
Apostolska dela 15:18
Rimljanom 1:25
Rimljanom 9:5
Rimljanom 11:36
Rimljanom 12:2
Rimljanom 16:27
1 Korinčanom 1:20
1 Korinčanom 2:6
1 Korinčanom 2:7
1 Korinčanom 2:8
1 Korinčanom 3:18
1 Korinčanom 8:13
1 Korinčanom 10:11
2 Korinčanom 4:4
2 Korinčanom 9:9
2 Korinčanom 11:31
Galačanom 1:4
Galačanom 1:5
Efežanom 1:21
Efežanom 2:2
Efežanom 2:7
Efežanom 3:9
Efežanom 3:11
Efežanom 3:21
Efežanom 6:12
Filipljanom 4:20
Kološanom 1:26
1 Timoteju 1:17
1 Timoteju 6:17
2 Timoteju 4:10
2 Timoteju 4:18
Titu 2:12
Hebrejcem 1:2
Hebrejcem 1:8
Hebrejcem 5:6
Hebrejcem 6:5
Hebrejcem 6:20
Hebrejcem 7:17
Hebrejcem 7:21
Hebrejcem 7:24
Hebrejcem 7:28
Hebrejcem 9:26
Hebrejcem 11:3
Hebrejcem 13:8
Hebrejcem 13:21
1 Peter 1:23

1 Peter 1:25
1 Peter 4:11
1 Peter 5:11
2 Peter 3:18
1 Janez 2:17
2 Janez 1:2
Juda 1:13
Juda 1:25
Razodetje 1:6
Razodetje 1:18
Razodetje 4:9
Razodetje 4:10
Razodetje 5:13
Razodetje 7:12
Razodetje 10:6
Razodetje 11:15
Razodetje 14:11
Razodetje 15:7
Razodetje 19:3
Razodetje 20:10
Razodetje 22:5

aiōnios

Matej 18:8
Matej 19:16
Matej 19:29
Matej 25:41
Matej 25:46
Marko 3:29
Marko 10:17
Marko 10:30
Luka 10:25
Luka 16:9
Luka 18:18
Luka 18:30
Janez 3:15
Janez 3:16
Janez 3:36
Janez 4:14
Janez 4:36
Janez 5:24
Janez 5:39
Janez 6:27
Janez 6:40
Janez 6:47
Janez 6:54
Janez 6:68

Janez 10:28
Janez 12:25
Janez 12:50
Janez 17:2
Janez 17:3
Apostolska dela 13:46
Apostolska dela 13:48
Rimljanom 2:7
Rimljanom 5:21
Rimljanom 6:22
Rimljanom 6:23
Rimljanom 16:25
Rimljanom 16:26
2 Korinčanom 4:17
2 Korinčanom 4:18
2 Korinčanom 5:1
Galačnom 6:8
2 Tesaloničanom 1:9
2 Tesaloničanom 2:16
1 Timoteju 1:16
1 Timoteju 6:12
1 Timoteju 6:16
1 Timoteju 6:19
2 Timoteju 1:9
2 Timoteju 2:10
Titu 1:2
Titu 3:7
Filemonu 1:15
Hebrejcem 5:9
Hebrejcem 6:2
Hebrejcem 9:12
Hebrejcem 9:14
Hebrejcem 9:15
Hebrejcem 13:20
1 Peter 5:10
2 Peter 1:11
1 Janez 1:2
1 Janez 2:25
1 Janez 3:15
1 Janez 5:11
1 Janez 5:13
1 Janez 5:20
Juda 1:7
Juda 1:21
Razodetje 14:6

Geenna

Matej 5:22
Matej 5:29
Matej 5:30
Matej 10:28
Matej 18:9
Matej 23:15
Matej 23:33
Marko 9:43
Marko 9:45
Marko 9:47

Luka 12:5
Jakob 3:6
Hadēs
Matej 11:23
Matej 16:18
Luka 10:15
Luka 16:23
Apostolska dela 2:27
Apostolska dela 2:31
1 Korinčanom 15:55
Razodetje 1:18
Razodetje 6:8
Razodetje 20:13
Razodetje 20:14

Limnē Pyr

Razodetje 19:20
Razodetje 20:10
Razodetje 20:14
Razodetje 20:15
Razodetje 21:8

Sheol

1 Mojzes 37:35
1 Mojzes 42:38
1 Mojzes 44:29
1 Mojzes 44:31
4 Mojzes 16:30
4 Mojzes 16:33
5 Mojzes 32:22
1 Samuel 2:6
2 Samuel 22:6
1 Kralji 2:6
1 Kralji 2:9
Job 7:9
Job 11:8
Job 14:13
Job 17:13
Job 17:16
Job 21:13
Job 24:19
Job 26:6
Psalmi 6:5
Psalmi 9:17
Psalmi 16:10
Psalmi 18:5
Psalmi 30:3
Psalmi 31:17
Psalmi 49:14
Psalmi 49:15
Psalmi 55:15
Psalmi 86:13
Psalmi 88:3
Psalmi 89:48
Psalmi 116:3
Psalmi 139:8

Psalmi 141:7
Pregovori 1:12
Pregovori 5:5
Pregovori 7:27
Pregovori 9:18
Pregovori 15:11
Pregovori 15:24
Pregovori 23:14
Pregovori 27:20
Pregovori 30:16
Pridigar 9:10
Visoka pesem 8:6

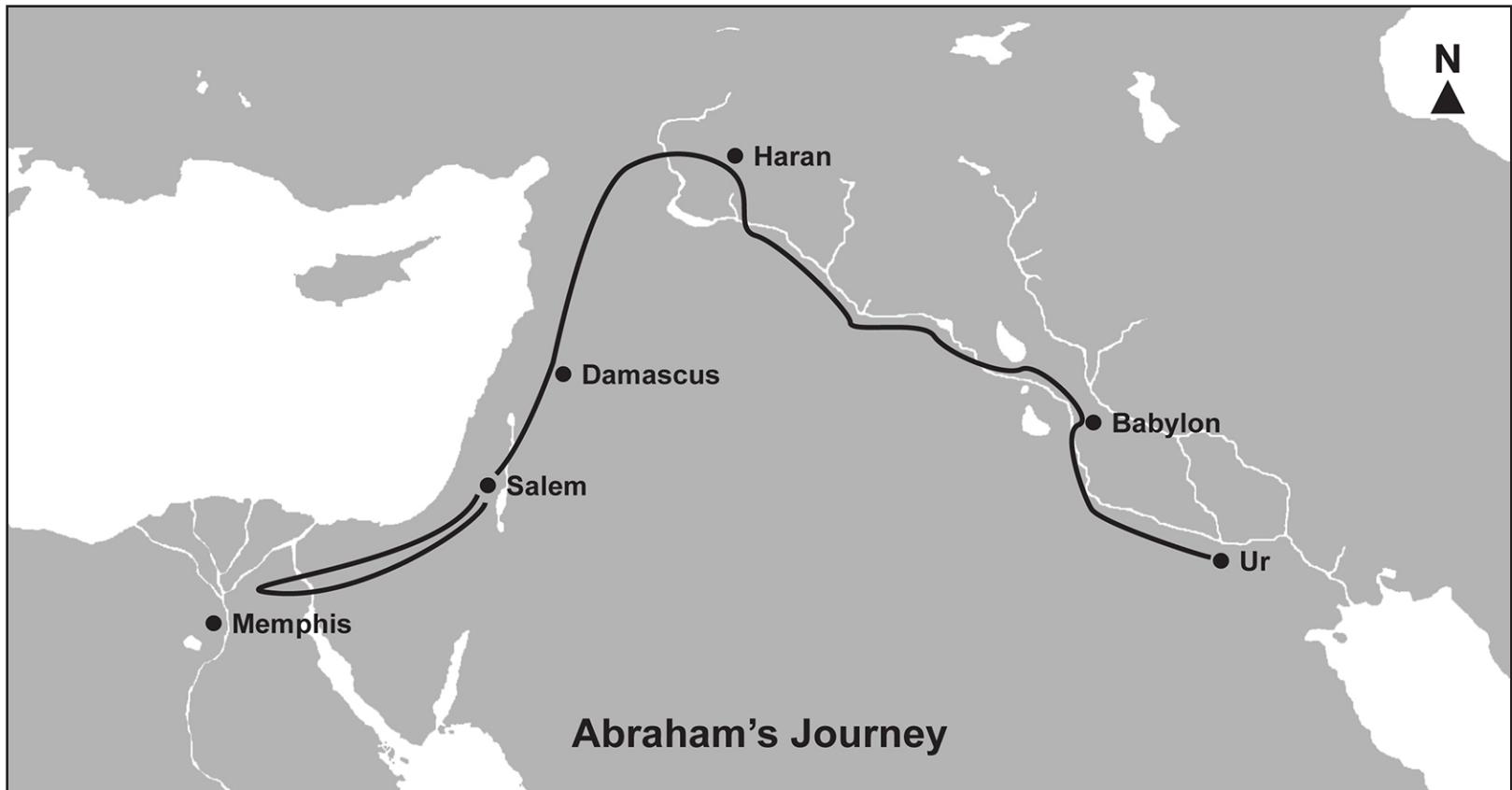
Izajja 5:14
Izajja 14:9
Izajja 14:11
Izajja 14:15
Izajja 28:15
Izajja 28:18
Izajja 38:10
Izajja 38:18
Izajja 57:9
Ezekiel 31:15
Ezekiel 31:16
Ezekiel 31:17
Ezekiel 32:21
Ezekiel 32:27
Ozej 13:14
Amos 9:2
Jona 2:2
Habakuk 2:5

Tartaroō

2 Peter 2:4

Questioned

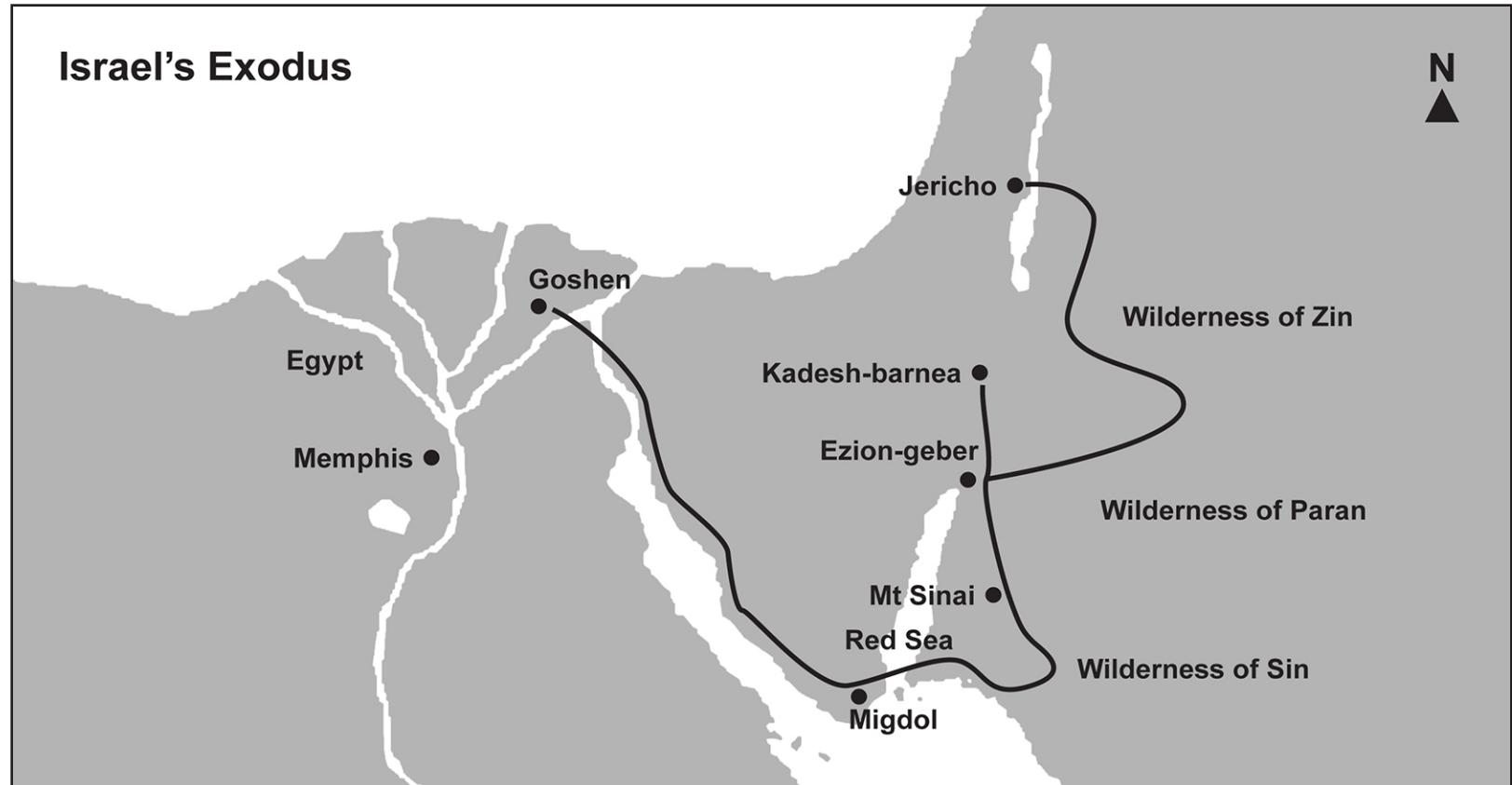
Jeremija 29:22
Ezekiel 4:12
2 Peter 2:17

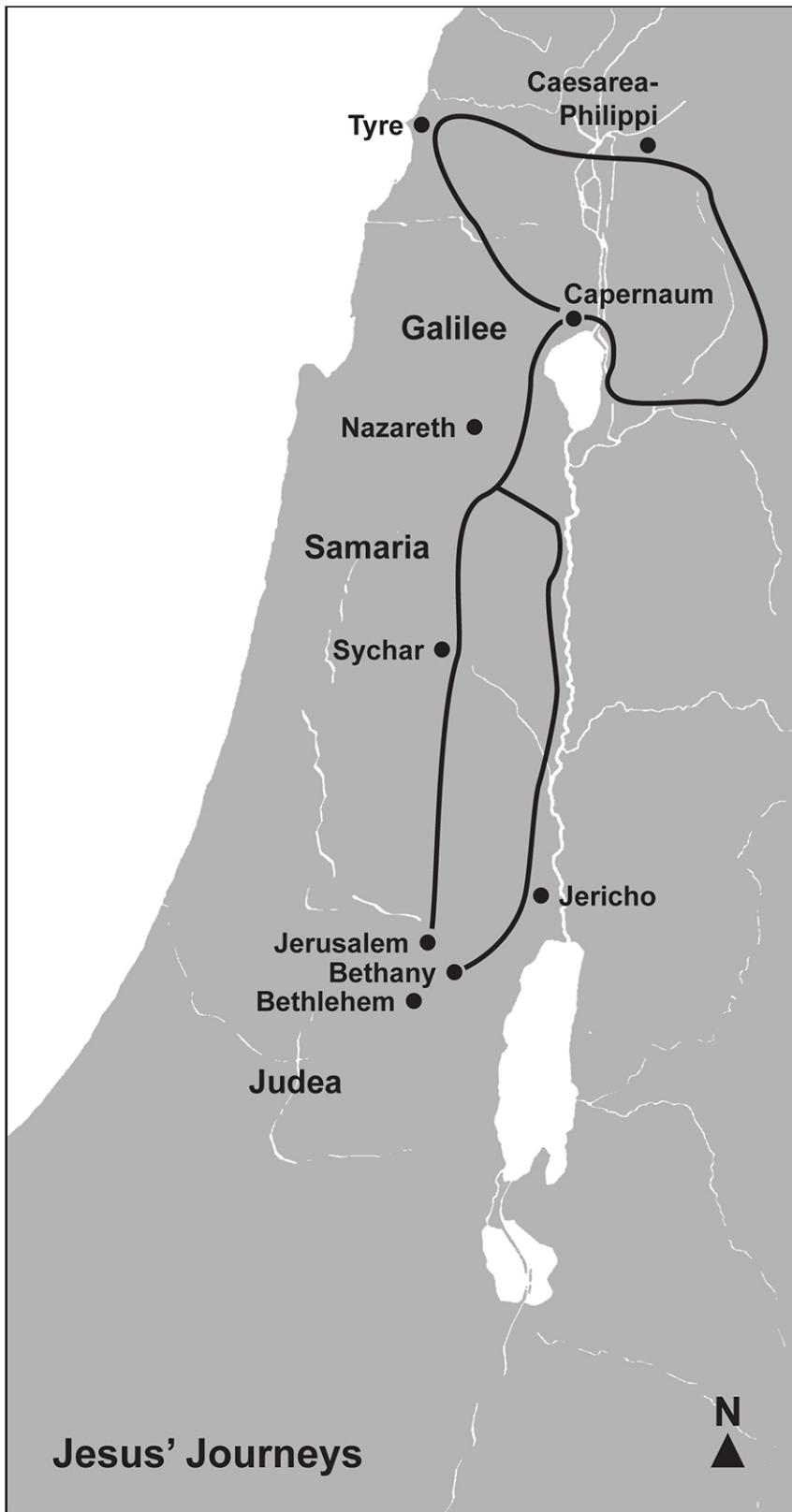
Po veri je Abraham ubogal, ko je bil poklican, da gre ven, na kraj, katerega naj bi kasneje prejel v dediščino; in odšel je ven, ne vedoč kam je šel. - Hebrejcem 11:8

Israel's Exodus

N

In pripetilo se je, ko je faraon ljudstvu pustil oditi, da jih Bog ni vodil po poti dežele Filistejev, čeprav je bila ta blizu:
kajti Bog je rekel: „Da se ne bi morda ljudstvo pokesalo, ko zagleda vojno in se vrnejo v Egipt:“ - 2 Mojzes 13:17

Kajti celo Sin človekov ni prišel, da bi mu služili, temveč, da služi in da svoje življenje denuje v odkupnino za mnoge. - Marko 10:45

N
▲

Pavel, služabnik Jezusa Kristusa, poklican, da bi bil apostol, odbran za evangelij Boga, - Rimljanom 1:1

Creation 4004 B.C.

Adam and Eve created	4004
Tubal-cain forges metal	3300
Enoch walks with God	3017
Methuselah dies at age 969	2349
God floods the Earth	2349
Tower of Babel thwarted	2247
Abraham sojourns to Canaan	1922
Jacob moves to Egypt	1706
Moses leads Exodus from Egypt	1491
Gideon judges Israel	1245
Ruth embraces the God of Israel	1168
David installed as King	1055
King Solomon builds the Temple	1018
Elijah defeats Baal's prophets	896
Jonah preaches to Nineveh	800
Assyrians conquer Israelites	721
King Josiah reforms Judah	630
Babylonians capture Judah	605
Persians conquer Babylonians	539
Cyrus frees Jews, rebuilds Temple	537
Nehemiah rebuilds the wall	454
Malachi prophesies the Messiah	416
Greeks conquer Persians	331
Seleucids conquer Greeks	312
Hebrew Bible translated to Greek	250
Maccabees defeat Seleucids	165
Romans subject Judea	63
Herod the Great rules Judea	37

(The Annals of the World, James Usher)

Jesus Christ born 4 B.C.

New Heavens and Earth

1956	Christ returns for his people
1830	Jim Elliot martyred in Ecuador
1731	John Williams reaches Polynesia
1614	Zinzendorf leads Moravian mission
1572	Japanese kill 40,000 Christians
1517	Jesuits reach Mexico
1455	Martin Luther leads Reformation
1323	Gutenberg prints first Bible
1276	Franciscans reach Sumatra
1100	Ramon Llull trains missionaries
1054	Crusades tarnish the church
997	The Great Schism
864	Adalbert martyred in Prussia
716	Bulgarian Prince Boris converts
635	Boniface reaches Germany
569	Alopen reaches China
432	Longinus reaches Alodia / Sudan
397	Saint Patrick reaches Ireland
341	Carthage ratifies Bible Canon
325	Ulfilas reaches Goth / Romania
250	Niceae proclaims God is Trinity
197	Denis reaches Paris, France
70	Tertullian writes Christian literature
61	Titus destroys the Jewish Temple
52	Paul imprisoned in Rome, Italy
39	Thomas reaches Malabar, India
33	Peter reaches Gentile Cornelius
	Holy Spirit empowers the Church

(Wikipedia, Timeline of Christian missions)

Resurrected 33 A.D.

What are we? ►			Genesis 1:26 - 2:3 Mankind is created in God's image, male and female He created us					
How are we sinful? ►			Romans 5:12-19 Sin entered the world through Adam and then death through sin					
When are we? ▼								
Where are we?			Innocence		Fallen			Glory
			Eternity Past	Creation 4004 B.C.	Fall to sin No Law	Moses' Law 1500 B.C.	Christ 33 A.D.	Church Age Kingdom Age
								New Heavens and Earth
► Who are we?	God	Father	John 10:30 God's perfect fellowship	Genesis 1:31 God's perfect fellowship with Adam in The Garden of Eden	1 Timothy 6:16 Living in unapproachable light			Acts 3:21 Philippians 2:11 Revelation 20:3 God's perfectly restored fellowship with all Mankind praising Christ as Lord in the Holy City
		Son			John 8:58 Pre-incarnate	John 1:14 Incarnate	Luke 23:43 Paradise	
		Holy Spirit			Psalm 139:7 Everywhere	John 14:17 Living in believers		
	Mankind	Living	Ephesians 2:1-5 Serving the Savior or Satan on Earth Luke 16:22 Blessed in Paradise Luke 16:23, Revelation 20:5,13 Punished in Hades until the final judgment Hebrews 1:14 Serving mankind at God's command	Genesis 1:1 No Creation No people	Ephesians 2:1-5 Serving the Savior or Satan on Earth			Matthew 25:41 Revelation 20:10 Lake of Fire prepared for the Devil and his Angels
		Deceased believing			Luke 16:22 Blessed in Paradise			
		Deceased unbelieving			Luke 16:23, Revelation 20:5,13 Punished in Hades until the final judgment			
	Angels	Holy			Hebrews 1:14 Serving mankind at God's command			
		Imprisoned	2 Peter 2:4, Jude 6 Imprisoned in Tartarus Genesis 1:31 No Fall No unholy Angels	Genesis 1:31 No Fall No unholy Angels	2 Peter 2:4, Jude 6 Imprisoned in Tartarus	Revelation 20:13 Thalaasa Revelation 19:20 Lake of Fire Revelation 20:2 Abyss		
		Fugitive			1 Peter 5:8, Revelation 12:10 Rebelling against Christ Accusing mankind			
		First Beast						
		False Prophet						
		Satan						
Why are we? ►			Romans 11:25-36, Ephesian 2:7 For God has bound all over to disobedience in order to show mercy to all					

World Nations

Pojdite torej in učite vse narode, krščujuč jih v ime Očeta in Sina in Svetega Duha: - Matej 28:19